

•

REGIA PARNASSI

OVVERO

DIZIONARIO POETICO

REGIA PARNASSI

OVVERO

DIZIONARIO POETICO

IN CUI SI CONTENGONO

- 1. Prolegomeni dei piedi, de'versi più usitati, e delle figure e licenze poetiche.
- Sinonimi, epiteti, perifrasi, e frasi poetiche con diligenza e giudizio scelte dalle fraseologie poetiche, e da altri libri di tal genere.
- Storie, spiegazioni e favole ricavate dai migliori lessici storici, geografici e poetici.
- Moltissimi nomi sì antichi, sì recenti degli dei, croi, re, imperadori, principi, personaggi illustri, santi, nazioni, popoli, paesi, città, isole, fiumi e

- monti, che in altre Regie Parnassi mancano.
- Versi ricavati primieramente da Lucrezio, Catullo, Tibullo, Properzio, Orazio, Virgilio, Ovidio; quindi da Lucano, Claudiano, Stazio, Giovenale, Persio, Marziale, Ausonio, e da altri poeti di tal genere.
- Finalmente, ove manca l'autorità di tali
 poeti, specialmente nelle cose sacre, da
 Tertulliano, Prudenzio, Fortunato, Mantuano, Vida, e da altri più recenti, coll'appostavi quantità di tutte le sillabe.

DITTA G. B. PARAVIA E C.

Tipografi-Librai-Editori

TORINO-ROMA-MILANO-FIRENZE

PROPRIETÀ LETTERARIA

744250 _ UNIVERSITY OF TORONTO

Torino, 1888 — Stamperia Reale di G. B. Paravia e Comp.

GLI EDITORI

~v::______

La lunga esperienza, che noi abbiamo, dei libri scolastici, ci na insegnato, che le Regie Parnassi, che vanno per le mani della gioventù studiosa, lasciano tutte un qualche desiderio; poichè alcune sono assai scorrette, altre mancanti di vocaboli, altre poi ridondanti di cose punto non necessarie. Questa mancanza d'una Regia Parnassi, che possa soddisfare al bisogno dei giovani studiosi della poesia latina, ci ha indotti a voler pubblicare un Dizionario poetico, in cui siano affatto tolti gli accennati difetti.

Siccome poi non ignoravamo, che per tal impresa era d'uopo di una mano maestra, che servendosi d'una Regia Parnassi da capo a piè con diligenza la ripassasse, ripulisse, il soverchio ne levasse, il necessario vi aggiungesse; così ci siamo rivolti alcuni mesi fa ad un distinto Professore di letteratura latina, e versatissimo in questa materia, pregandolo, che ne correggesse gli errori, togliesse le cose superflue, della mitologia, storia e geografia quel tanto lasciasse, che potesse bastare ai principianti, aggiungesse i vocaboli, che maneavano, de' quali vocaboli abbiasi esempio nei buoni poeti, e che possano entrare nei metri più comuni della poesia latina, insomma ponesse ogni cura e diligenza, perchè questo Libro potesse essere utilissimo ai giovani studiosi della poesia latina, e rinscire anche di piccola mole.

Al che il medesimo Professore tosto si accinse, ed in pochi mesi ha compiuto quest'opera, impiegandovi tutta la possibile diligenza con somma nostra soddisfazione.

In questo Libro, oltre alle cose accennate nella prima pagina, il leggitore troverà in fronte la tavola delle declinazioni e coniugazioni, e le altre tavole ancora di tutti i piedi dei versi, e delle maniere più usate dei metri, come pure quella delle figure e licenze poetiche più comuni; e quindi avvertimenti ai giovani studiosi sull'uso di questo Dizionario.

Ora finalmente il medesimo da noi stampato esce alla luce sotto nome di Regia Parnassi, ovvero Dizionario Poetico; noi poi, colla coscienza d'aver usato la maggiore accuratezza possibile nell'edizione di questo Libro, possiamo presentarlo agli studiosi della poesia latina, assicurando i medesimi, che essi possono consultarlo, e svolgerlo con sommo loro profitto, e senza tema di errare.

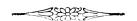

TAVOLA DELLA QUANTITÀ

DELLE TERMINAZIONE E DEGL'INCREMENTE DE NOME E DE VERBI

PRIMA DECLINAZIONE

N.	G.	D.	Ac.	v.	Abl.		N.	G.	D.	Ac.
ă, ē,	ā, ēs,	ā, ē,	ām, ēn,	ă, ē,	ā. ē.	Plur.	æ,	ārām,	īs,	ās. ≉
ās,	ã,	ã,) ām,) ān,	ã.	ã.					
ēs,	ā,	āυ,) ām,) ān,) ēm,) ēn,	ē.	ē.					

 \divideontimes II vocativo plurale è sempre simile al nominativo plurale, e l'ablativo al dativo. Esempi. Musa , Penelope, .Eneas , Anchises.

	SECONDA DECLINAZIONE											
N.	G.	D.	Ac.	V.	Abl.		N.	G.	D.	Ac.		
* Ălĭi I nomi	ī, ĭī, ĭs fa al gen. i proprii in l ambo terna Esempi. Dos	. ălīŭs, d ius fanne inano al	lat. ălăi. 5 al voc. 1 dat. ed a	i. bl. pl. ii		Plur.	ĩ,	อ์เน็ณ ,	īs,	õs.		
	Esempi. Ten			ām,	ő.		ă,	őrűm ,	ĩs,	ă.		
ĕr t ĕr) črī,) rī,) těríňs,) triňs, Esempi, Pue	rō, tĕrī, trī,	rūm , etc. etc.	ěr,	črō, rō,			ěrőrům, rörům,		čros, ros,		
ŭr.	řrī , ŏrī , Esempi, Vir	ŭrō,	etc. etc.									
ĕŭs, eñs,	ěī, ěŏs,	ĕō, ĕī,	čům, čůn, čă.		čő. eő. cő.							
	Esempi. Orp	hens, Ty										
ěűs, čŭs,	čī, čō, Esempi. And	čō, čō, lrogeus,	ĕūm , ĕðn , o Androg	* ĕõs, eos (alla	éő, éő, græa).							
ŏs,	1,	ō,	ōu,		ō.	Pluv.	ī, }	örám,	ĩs,	δs.		
	Esempi. Hio						,	on,				
ős,	ő, Esempi. Ath											
ŏn,	ī, Esempi. Hio			ŏıı,	ő							

WERZA DECLINAZIONE

N.	G.	Ð,	Ac.	ν.	Abl.	N.	G.	D.	Aε.	
*	ĭs,	ī,) čm.) im,	*	$rac{\check{e}_{+}}{1_{+}}$ Plur.	ēs,) ūm,) ĭūm,	ĭbŭs,	ēs.	*
					Nomin. neutr.) ă,) ĭă,	Yűm,	ĭbŭs,	ă. ĭă.	

Esempi. Pater, sitis, turris, cubile, thema.

* Bös, böbüs, e būbūs. Fames, abl. famē.

Per li casi derivati dal greco

G. D. ed Abl. Ac. V. N. G. D. Ac.
$$\delta s$$
, δn , δ

Esempi. Pallas. Gen. adis, o ados. Thetis, idis. o idos. Arcas, adis, o ados. Charis, itis, o itos. Mæotis, idis, o idos. Acc. Mæotidă, e Mæotin.

Se si serve dei casi latini, si segnita la quantità latina.

Cosi Palladis, Palladi, Palladem, Pallade, Arcadis, adi, adem, ade, Arcades. *

$$\check{y}\check{o}s$$
, $\begin{cases} \check{y}\check{i}, & \check{y}n, & \check{y}. & Plur. \\ \check{y}\check{s}, & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. \\ \check{y}\check{s}, & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. \\ \check{y}\check{s}, & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. \\ \check{y}\check{s}, & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. \\ \check{y}\check{s}, & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. \\ \check{y}\check{s}, & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. \\ \check{y}\check{s}, & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. \\ \check{y}\check{s}, & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. \\ \check{y}\check{s}, & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. \\ \check{y}\check{s}, & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. \\ \check{y}\check{s}, & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. \\ \check{y}\check{s}, & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. \\ \check{y}\check{s}, & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. \\ \check{y}\check{s}, & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. \\ \check{y}\check{a}s. & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. \\ \check{y}\check{a}s. & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. \\ \check{y}\check{a}s. & \check{y}\check{o}n, & \star \end{cases}$ $\begin{cases} \check{y}\check{a}s. & \check{y}\check{o}n, & \check{y}\check{o}n,$

ō Esempi, Dido, Didus, Dido, conforme il latino Dido, nis.

ē, Neutr. plur. indeclin. come Tempē, cetē.

OSSERVAZIONE.

Molti nomi greci, ne' quali il genitivo in os non e usitato in latino, e che seguitano la declinazione latina, niente di meno hanno spesse volte l'accusativo in ă, il nominativo plurale in és, e l'accusativo in ăs, come

llector,	oris,	ort,	orēm,	ovvero	Hectoră.
Aer,	aeris,	aerī,	aerēm ,	ovvero	aeră.
Lais,	Laidĭs,	Laidī ,	Laidem,	ovvero	Laidă.

* Amazon, onis; aspes, idis; crater, cris, Delphin, inis; dæmon, onis; Erinnys, ydis; gryphs. gryphis; heros, ois; Lynx, yncis; Naias, adis; Nereis, idis; Orcas, adis; Phryx, ygis; Rhetor, oris; Siren, enis; Thrax, acis; Tigris, idis; Troas, adis; Tros, trois per regolu ordinaria abbreviano il nominativo plurale in es, di modo che il caso latino in es non sta compreso, se non per l'accusativo. Così Amazones nominativo plurale; Amazones, ovvero Amazones accusativo plurale.

OUARTA DECLINAZIONE

N. G. D. Ac. V. Abl. N. G. D. Ac. ŭs, ŭs, ŭs, či. Plur. ŭs, ŭūm,
$$i$$
thŭs, ŭs. Escupi. Sensus, fructus.

OUINTA DECLINAZIONE

N.	G.	D.	Ac.	V.	Abl.	N.	G.	D.	Ac.
-ei, <i>se è</i>	ēī , preceduta mpi. Dies	da una	ēm, consonar	ēs, ite, č br	ē. œ, rčī ,	Plur. ës, spëi, 4dëi, etc.	érům,	ēbūs,	ēs.

					Pronomi.						
čgo,		měī,		mĭhi,	mē,) nöstrám, / nöstrí,		nőbis,		nōs.
tů,		tăī,		tĭbi,	tē,		vēstrām, Vēstrī,		võbīs,		¥68.
		sŭī,		sĭbi ,	sē.						
hic, hāe, hōe,	hūjŭs ,	huic,	1	hũne, hãne, hốc,	hōc, hāc, hōc,	hī, hā, hāc,	hỗiữm, bắrữm, hỗrữm,	1	hīs,	}	hós. hás. hæc.
ĭs.				čūm,	čō,	ĭī,	čôrům,	1	ěīs, ĭīs,		ĕōs.
čă,	ējňs,	čī,		ěām,	čā,	čā,	ěārūm,		čīs, ĭīs,		čās.
ĭd,				ĭd,	ĕō,	čă,	čārām,)	ĕīs, ĭīs,		čă.
illě, /	īlliŭs,		١	īllām,	īllō,	īllī,	illörüm , illärüm , illörüm ,	ì		(illös.
īllā,	īlliŭs,	īllī,	3	īllām,	īllā,	illæ,	īllārūm,	ŀ	īllīs,	-{	īilās.
illud, 1	T.11 V	~ 1	(īllād,	illōʻ,	īllă,	īllērām,	١		(īllă.
Cost	īstč, īstă,	istua.									
īpsč., īpsā., com	īpsiŭs, c īllă.	īµsī,		īpsām,	īpsā,	īpsī,	īpsērām,		īpsīs,		īpsās.
īpsām,		īpsī,		īpsūm,	īpsō,	īpsă,	etc.				
quïs, quī,	cūjās,	enī,		quêm,	quō,	quī,	quōrām,	1	quĭbăs, quĕīs,		quõs.
quā, quă,				quām,	quā,	qnā,	quārām,				qnās.
quid, quid,			}	guŏd, quĭd,	quō, }	quá, quá,	quōrām,			}	quā. quă.

CONIUGAZIONE DE VERBI

VERBO SUM

Indicativo.

Presente Imperfetto Perfetto Piwecheperfetto Futuro	Sūm, Ērām, Fŭī, Fŭĕrām, Ēro,	ěs, črás, fňīstī, fňěrās, črís.	ēst. ĕrăt. făĭt. făĕrăt. ĕrĭt.	Súmůs, Ěrāmůs, Fůřmůs, Eŭčrāmůs, Érimůs.	ēstīs , ērātīs , tūīstīs , fūērātīs , ērītīs .	sūnt. črānt.) făērūnt.) liiērē. fāĕrānt. črūnt.
---	--	---	--	--	--	--

Sogginntivo.

Presente	Sīm,	sīs,	sĭt.	Simăs,	sitis,	sint.
Imperfetto	Ēssēm,	ēssēs,	ëssët.	Ésséműs,	ēssētis,	ëssënt.
Perfetto	Fűĕrim,	făčiřs,	fűčrit.	Fűérimás ,	fűéritis,	lŭčrint.

etis, erimus, eritis, hanno l'i brece o lango: ma per l'ordinario è brece, se la vocale, che precede questa terminazione, è langa. Esempio: dixeris, dixerimis, dixeritis, egli è lango, se la vocale precedente è brece. Esempio: déderis, trânsieris. Déderimis, transierimis. Déderitis, trânsieritis.

Piuccheperfetto Futuro	Fűissém, Fűéro,	făissēs, făĕrĭs,	fűissét. fűérĭt.	Fűisséműs, Fűériműs,	fűissétis, fűéritis,	fŭīssēnt. fŭĕrīnt.
		i,	nperativo.			
Ĕs,	ēsto,	ëstötë ,	sūnto.			
			Infinito.			
Presente	Ēssě.	Perfetto	Fűissé.	Futuro	fŏrĕ.	
			Participi.			
Fŭtūrŭs,	ă,	ūm.				

PRIMA CONIUGAZIONE

Indicativo.

	indicativo.										
Presente Imperfetto	o, ābām,	ās , ābās ,	ăt, āhăt,	āmŭs, ābāmŭs;	ātĭs , ābātĭs ,	ānt. ābān t. Cērūnt.					
Perfetto	ī,	īstī,	ĭt,	ĭmŭs,	īstĭs,		qualche solta.				
Piuccheperfetto Futuro	ĕrām, ābo,	ĕrās, ābĭs,	ĕrăt , ābĭt ,	ěrāmňs, ābĭmŭs,	ĕrātĭs, ābĭtĭs,	ĕrānt. ābū nt.					
	Soggiuntivo.										
Presente Imperfetto Perfetto Piuccheperfetto Futuro	ēm . ārēm , ĕrīm , īssēm , ĕro ,	ēs, ārēs, ĕrĭs, īssēs, ĕrĭs,	ět, ārět, ěrĭt, īssět, ěrĭt,	ēmŭs , ārēmŭs , ĕrĭmŭs , īssēmŭs , ĕrĭmŭs ,	ētīs, ārētīs, ērītīs, īssētīs, ērītīs,	ēnt. ārēnt. ĕrīnt. īssēnt. ĕrīnt.					
			lmp	erativo.							
ã,	āto,	ātě, o	ātōtĕ,	ãnto.							
	Infinito.										
Presente Gerundio Eccezione. Dătě,	ārĕ. āndī, D o, dă t o,	Perfetto āndo , dămăs, dătōtĕ.	più spes	Participio sso āndō. dăbām, dătūrŭs,	ūrŭs, Supino dăbo, dătūm,	ă, ūm, dărēm. dătū.	ប័m. ពី.				

PASSIVO

Indicativo.

Presente	ŏr,) ārĭs, ārĕ,	ātŭr,	āmŭ r ,	āmĭnī,	äntür.
<i>Imperfetto</i>	ābăr,	i ābārīs, ābārĕ,	ābātŭr,	ābām ŭr ,	ābāmĭnī,	ābāntŭ r ,
Futuro	ābŏr,	āběrĭs, ābčrĕ,	ābĭtŭr,	ābĭmŭr,	ābĭmĭnī,	ābūntŭr.
		So	ggiuntivo.			
Presente	ĕr,) ērĭs,) ērĕ,	ētŭr,	ēmŭr,	ēmĭuī,	ēntŭr.
Imperfetto	ārĕr,	ārērĭs,	ārētŭr,	ārēmŭr,	ārēm ĭnī ,	ārēntŭr.
		In	aperativo,			
ārĕ,	ãtŏr,	āmĭnī, o	āmĭnŏr,	āntŏr.		
		I	nAnito.			
Presente ār	i. Participio Presente	ŭs. Ăn dărĭs,	iātŭs, dăt dătŭr,	ŭs, <i>dal supino</i> dămŭr,	ămātūm, dāmīnī.	dătūm.
Eccezione. Dăbăr,	dăbŏr,	dărĕr,		dătŏr,	dărī,	dătŭs.

SECONDA CONTUGAZIONE.

Indicativo.

Presente čo, čs., čt., čmis, čtis, čnt. Imperfetto čbām. Perfetto īstī, etc. Piuccheperfetto črām. Futuro čbo, etc. come nella prima coniugazione.

Soggiuntivo.

Presente	čām,	ĕās,	ĕăt,	čāműs ,	čātis,	čān t .
Imperfetto	ērēm.	ērēs,	ērĕL,	ērēmūs ,	érélis,	črčnt,
Perfetto	črim. <i>Pat</i>	ccheperfetto	īssēm. Futu	то сто, соте и	ella prima	coniugazione.

Imperativo.

ē,	ēto,	čtě,	o	ētōtĕ,	ēnto.
----	------	------	---	--------	-------

Infinito.

Presente	ērē.	Perfetto	îssĕ.	Participio	ūrăs.		
Gerund io	ēndī,	ēndo,	piu spesso	čndő.	Supino	ũm,	ű,

PASSIVO

Indicativo

Presente	ĕŏr,	erĭs, êré,	ētűr,	ēmŭr,	ēmīnī,	ēntűr.
Imperfetto	ēbār,	∫ ēbārĭs, ∤ ēbārĕ,	ēbātŭr,	ēbāmŭr,	ēbāmĭnī ,	ēbāntűr.
Futuro	ĕbŏr,) čběrřs,) čběrě,	ēbĭtŭr,	ēbĭmúr,	ēbīmīnī,	ēbūntŭr

Soggiuntivo.

Presente	ĕăr.	} čārĭs, } čārĕ,	čātŭr,	čāmŭr,	čāminī, ·	čāntŭ r.
Imperfetto	ērĕr,) ērērīs,) ērērē,	ērētűr,	ērēmňr,	ērēmīnī,	ērēntűr.

Imperativo.

ērē, ētor, ēminī, o ēminor, ēntor.

Infinito.

Presente eri. Participio Monitus, doctus, dal supino monitum, doctum.

TERZA CONJUGAZIONE

Indicativo.

Presente		ĭs,	ĭŧ.	ĭmŭs,	ĭtĭs,) ûnt.) řûnt.
Imperfetto	} ё́bāш, Yēbām,	ēbās,	ēbăt,	ēbāmŭs ,	ēbātĭs,	ēbānt,
Perfetto	ī,	īstī,	ĭŧ,	ĭmús,	īstĭs,	érûnt. érûnt, <i>qualche wita.</i> éré.
* it per iit, o Praccheperfeti	īvit, come [etit <i>per</i> p	ndiit, oci	zro petivit.		,
Futuro) ám .) Tám ,	ēs,	ěŧ,	ēmús ,	ētĭs,	čut.

Presente

īrč.

Perfetto

Pacticipio

ūrŭs.

		So	ggiuntīvo.			
Presente Imperfetto Perfetto ĕrīm.) ām,) ĭām, ērēm, Piuccheperfet	ās, ăt, ĕrēs, ĕrĕt, to īssēm. Futur	ĕrēmišs,	ātĭs, ĕrētĭs, nella prima c	änt. ĕrēnt. oniugazion€.	
		In	iperativo.			
ĕ,	ĭto,	ĭtě, o ĭtōtě	, ūuto.			
			Influito.			
Presente	ĕrĕ.	Perfetto īssē.	Particip	io ārŭs.		
		Ρ.	ASSIVO			
		ī,	ndicativo.	•		
Presente) ŏr,	ěrĭs, ĕrĕ,	ĭtŭr,	ĭmŭr,	ĭmĭnī,) üntör.) Tüntör.
Imperfetto	/ ĭŏr, / ēbăr,	ēbārĭs,	ēbātŭr,	ēbāmŭr,	ēbāmĭnī,	ēbāntŭr.
Futuro	/ ĭēbăr,) ăr, / ĭăr,	ērĭs ,	ētŭr,	ēmŭr,	ēmĭnī,	ēntŭr.
		St	eggiuntivo.			,
$P_{resente}$) ăr,) ĭăr,	ārĭs,	ātŭr,	āmŭr,	āmĭnī,	āntŭr.
Imperfetto	ěrěr,	ĕrērĭs,	ĕıētŭr,	ĕrēmŭr,	ěréminī,	ĕrēntŭr
		i i	nperativo.			
ĕrĕ,	ĭtŏr,	imi $_{11}$ i, o	ĭmĭnŏr,	ũntŏr.		
			Infinito.			
Presente .ī.	, Participi	le lēctŭs,	cōgnĭtŭs,	dal supino	lēctūm,	cōgnĭtūm
		QUARTA	CONTUGAZ	IONE		
		I	ndicativo.			
Presente Imperfetto	ĭo, ĭēbām,	īs, ĭēbās,	ĭt , ĭēbăt ,	īmŭs, ĭēbāmŭs,	ītis, Tēbātis,	ĭūnt. ĭēbānt.
Perfetto	ī,	īstī,	ĭŧ,	ĭmŭs,	īstīs,) ērānt į ērĕ.
		uc ŏbīt, nēscīt etc.	, per öbiit,	nësciit.		
Futuro'	ĭām,	ĭēs,	ĭĕŧ,	řēmůs ,	ĭētīs,	ĭēnt.
			iggimitivo.			
Presente Impesfetto Perfetto ĕrīm.	ĭām, īrēm, −P:uccheperfet	ĭās , īrēs , to īssēm. Futu	iăt, īrčt, ro čro, con	- ĭāmŭs, - ĭrēmŭs, w-nella-prima-	ĭātīs , īrētīs , coniugazione.	řánt. Trěnt.
		h	nperativo.			
ī,	īto,	itĕ, σ	ītótě,	ĭūnto.		
			Intinito.			

prősánt.

pröd.

pröděstřs,

pro, overro

PASSIVO

Indicativo.

Presente	ĭŏr,) īrĭs,) īrĕ,	ītŭr,	īmŭr,	īmĭaī,	ĭūntŭr.		
Imperfetto	ĭēbār,	i řebáris, Žiebáre,	ĭēbātŭr,	ĭēbāmŭr,	ĭēbāmĭnī,	ĭēbāntŭr.		
Futuro	ĭăr,	\ ĭērĭs., } ĭērĕ.,	ĭētŭr,	ĭēmŭr,	ĭēmĭnī,	ĭēntŭr.		
Sogginutivo.								
Presente.	ĭăr,) ĭārĭs,) ĭārĕ,	ĭātŭr,	ĭām ŭr ,	ĭāmĭnī,	ĭāntŭr.		
Imperfetto	īrĕr,	īrērīs,	īrētňr,	īrēmūr,	īrēmīnī,	îrên t ŭr.		
		lu	nperativo.					
īrē,	ītŏr,	īmĭnī, o	īmĭnŏr,	íāntör.				
Infinito.								
Presente	īrī,	Participio	aŭdītŭs,	dal supino	auditum.			

VERBI IRREGOLARI

POSSUM

Indicativo.

Presente Imperfetto Perfetto Praccheperfetto Futuro	Pōssūm , Pŏtěrām , Pŏtňī , Pŏtňěrām , Pŏtěro ,	pötës, pötërās, pötüīstī, ërās. ërĭs,	pŏtēst , etc. etc. etc. etc.	põssümüs,	pŏtēstĭs,	põssünt.
		Sogg	giuntivo,			
Presente Imperfetto Perfetto Pracheperfetto Futuvo	Pössīm , Pössēm , Pŏtŭčiīm , Pŏtŭīssēm , Pŏtŭčro ,	sīs, ēs, rīs, ēs, ērīs,	sĭt, ĕt, etc. come etc. come	sīmvis, ēmvis, tūčrīm. tūčro.	sītĭs, ētĭs,	sînt. ent.
		In	Anito.			
Presente	Pőssě. Per	<i>fett</i> o pŏtăi	ssě.			

Altri composti da Sum.

prösňmús ,

aggiungendo

prödést,

Presente

Imperfetto

Prōsūm,

Proderam,

proděs,

etc. come sum

Absum, Adsum, Insum, Intersum, Subsum, etc. seguono la coniugazione di SUM, aggiangendo la preposizione, che conserva la sua quantità manzi la vacale, e diviene langa imanzi le vousonanti per posizione: come Ābsūm, ăběs, etc. Ādsūm, ăděs, etc. Însūm, ĭněs. Intêrsūm, ūntěrěs. Sūbsūm, súběs, etc.

11111	icat	110

			Indicati	vo.						
Presente Imperfetto Futuro	Vŏlo , Vŏlēbām. Vŏlām ,	vīs , Perfetto ēs ,	vālt , võlŭī. čt ,	võlŭm ŭs , <i>Piuccheperfetto</i> ēmŭs ,	vāltīs , vŏlŭčrām, ētīs ,	vŏlūnt. ēnt.				
2 1111111	· 014111 ,	` 2 ,		,	cus,	ent.				
Soggiuntivo.										
Presente Imperfetto Futuro	Vělīm , Věllēm , Vělŭěro,	īs, ēs,	ĭt , etc. <i>Perf</i>	īmūs, <i>letto</i> võlüĕrīm.	ītřs, Piuccheperfetto	in t. vŏlŭissē m				
Infinito.										
Presente	Vēllě.	Perfetto	vŏlŭīssĕ.	Participio	vŏlēns,					
			NOLO							
			1.02.0	,						
			Indicati	vo.						
Presente Imperfetto Futuro	Nölo , Nölēbām . Nõtām ,	non vis, <i>Perfetto</i> etc.	nõn vült, nõlŭī.	nōlŭmŭs , Piwcheperfetto	nön vültis, nölűérám.	nölänt.				
			Soggiunti	vo.						
Presente Imperfetto Futuro	Nölīm , Nöllēm. Nölŭĕro.	īs , Perfetto	ĭt , nōlĭĭĕrīm.	īmŭs , Piuccheperfetto	ītĭs, nōlĭīssēm.	īnt.				
			Imperati	vo.						
Nölī ,	nōlīto,	nölītötě ,	nölünto.							
			Infinito	٠.						
Presente	Nöllě.	Perfetto	nölüīssĕ.	Participio	nōlēns.					
			MALO							
			Indicativ	0.						
Presente Imperfetto Enturo	Mālo , Mālēbām , Mālām ,	mā v īs , Perfetto ēs ,	māvālt , mālŭī. etc.	mālŭmŭs, Peuce heperfetto	māvāltīs , mālŭĕrām.	mälänt.				
			Soggiunti	vo.						
Presente. Imperfetto Futuro	Mālīm, Māllēm, Mālŭĕro.	îs , Perfetto	ĭt . mālŭĕrīm.	īmŭs, Pi u ccheperfetto	ītīs , māļňīssēm.	,īnt.				
			Infinite							
Presente	Māllé.	Perfetto	mālŭīssē.	Participio	mālēns.					

EDO

Edo, è regolare, ma vi è qualcheduna delle persone fatte per contrazione, come es, per edis, ed e lungo.

Indicativo.

				un	nicativo.					
Presente Perfetto ovvere	0	Ĕo, tvī, tī,	īs , īvīstī , ĭīstī ,	ĭt, īvĭt, * ĭĭt,	iműs , i v iműs iiműs .	s, īv	s, īstĭs, stĭs,	čānt. īvērānt; ĭērānt.	Imperf.	ībām.
Piucchep Futuro	alvue no verfetto	lta per šit. Īvērām , Ībo ,	occero ībĭs ,	ĭĕrām, ībĭt,	ās , ībĭmŭ	et s, īb	e. ĭtĭs ,	ībānt.		
				Sogi	giuntivo.					
Presente Imperfet Perfetto Piucchep Futuro	tο	Ĕām, Īrēm, Īvērīm, Īvissēm, Īvēro,	čās Trēs ovve ovve	το τ ο	čát, îrčt, ĭčrīm, ĭīssēm, ĭčro,	čāmŭs īrēmŭs ĭs, etc etc. etc.	,	ĕātĭs, īrētís,	čánt. Trēnt.	
				lm	perativo.					
Ī,		îto,	ītč	o	ītōtĕ,	čūnto.				
				lı	ıflnito.					
Presente Futuro		Īrē. Itūrūs.		fetto undio	īvīssē, ĕūndī,	oevero	ĭīssĕ, dō,	Participio dūm.	ĭēns, či Supino ĭt	
					F10					
				lnc	ticativo.					
Presente Imperfet Futuro		Fīo , Fīēbām. Fiām ,	fis, Per fiē	fetto	fĭt, sûm fiét,	fīmŭs , fāctŭs. fīēmŭs,	Piuc	fītĭs , cheperfetto fīctĭs ,	fiunt. fäctus e fient.	rām.
				Sog	giuntivo.					
Presente Imperfet		Fīām , Fĭĕrēm ,	fīās rēs		fīăt, rčt,	līāmŭs, rēmŭs,		fīātĭs , rētĭs ,	fīānt. rēnt.	
				ti	nAnito.					
Presente		Fĭĕri.	Par	ticipio f	uturo	făcĭēndŭ:	s.			
					AJ0					
				, ,						

Indicativo pres. ājo, di due sillabe, ăĭs, ăĭt, ājūnt, di due sillabe.
Imperfetto ājēbām, di tre sillabe.
Inquio, înquis, înquit, înquiunt.

AVVERTIMENTO

Li genitivi sono notati dopo ciaschedun nome nell'ordine alfabetico: li preteriti, cd i supini dopo ciaschedun verbo. Questa nuova Tavola somministra tutti i casi dei Nomi, e tutti i tempi e le persone de' verbi con una maniera facilissima, poichè vi si trova a prima vista la quantità di tre o quattro sillabe, che bisognerebbe cercare in tre o quattro regole della Prosodia; la qual cosa imbarazza lo scolaro, e spesse volte gli da grande fastidio.

TAVOLA

DI TUTTI I PIEDI, DI CUI SI COMPONGONO I VERSI

Piedi di due sillabe.

Il Piricchio, o Dibraco	ь.	b .	come	pă tër.
Lo Spondeo	1.	1.		ürbēs.
11 Giambo	Ъ.	1.		dŭcēs.
Il Trocheo	1.	b.		ārmă.

Piedi di tre sillabe.

Il Dattilo	l. b. b.	 lāmbērē.
L'Anapesto	b. b. l.	 pĭĕtās.
Il Molosso	l. l. l.	 mājēstās.
Il Tribraco	b. b. b.	 lĕgĕrĕ.
L'Anfimacro	l. b. l.	 dīgnītās.
L'Anfibraco	b. l. b.	 ămænŭs.
Il Bacchio	b. 1. 1.	 ăvārī.
L'Antilacchio	1. 1. Б.	 aŭdērĕ.

Piedi doppi o composti di quattro sillabe.

Il doppio Spondeo	1, 1, 1, 1,	 Mæcēnātēs.
Il doppio Pivrichio, o Proceleumatico	b.b.b.b.	 ărĭčtĕ.
Il doppio Giambo	b.l b.l.	 sűpérbiéns.
Il doppio Trocheo	l.b. l. b.	 pērmānērē.
L' Antipesto, d'un Giambo ed un Trocheo	b.l. l. b.	 sĕcūndārĕ.
Il Coriambo, d'un Trocheo ed un Giombo	l.b. b. l.	 hīstörĭās.

Sono altri molti piedi doppi, i quali saper poco giova, bastando per la cognizione d'ogni metro la notizia di questi.

TAVOLA

DEI NOMI E DELLE FIGURE DEI METRI PIÙ FACILI E PIU USATI

L'Esametro, o sia Evoico, ha sei picdi; li quattro primi sono indifferentemente o Dattili o Spondei, il quinto è sempre Dattilo, di rado Spondeo, e il sesto Spondeo o Trocheo.

1. b. b.	1. b. b.	l. b. b.	1. h. b.	1. b. b.	1, 1,
1.1.	1 1.	l l.	1. l.	1. 1.	1, b.
1		3	4	<u>5</u>	<u>6</u>

Il Pentametro ha cinque piedi, o piuttosto quattro piedi e due cesure: i due primi sono indiffeventemente o Dattili o Spondei, seguitati da una cesura lunga; il terzo e quarto due Dattili, ed una cesura o lunga o breve.

1 l. b b. l. l.	2 1. b. b. 1. 1.	сезита ————————————————————————————————————	3 1. b. b.	4 1. b. b.	cesura - l. b.
Pænĭtět,	ēt fā	ctō	törguĕŏr	īpsě mě	ō.

Il Giambico trimetro, o senario, vale a dire di sei piedi.

1	2	3	4	5	6
b. 1. 1. 1. b. b. b. 1. b. b. b. b. 1.	b. 1. b. b. b.	b. l. l. l. b. b. b. l. b b. b. b l.	b. 1. b. b. b.	b. 1, 1. 1, b. b. b. 1. b. b. b. b. 1,	b. l.
Quĩ nôn	větát	pēccā	rě, cũm	pŏtēst,	jŭhet.

Lo Scazonte ha gli stessi piedi, se non che nel quinto si serve d'un Giumbo.

e nel sesto di uno Spondeo

Nốc tổn tế lã brả prố lúi, cảbál lĩnổ.

Il Giambico dimetro, ovvero di quattro piedi.

1	2	3	-ģ
b. 1. l. 1. b. b. b. b. b. 1. l. b. b.	b. l. b. b. b.	b. l. 1. l. b. b. b. b. h. l. l. b. b.	ъ. 1.

Li tre ultimi di rado.

Vīrtūs

bĕã

tös éf

fĭcit.

L'Asclepiadeo ha quattro piedi, cioè uno Sponleo, due Coriambi ed un Pirrichio.

<u>1</u>	2	3	4
1. 1.	l. b. b. l.	1. b. b. 1.	b. b.
Mānā	nāc Minnie	adyta ea	eĭlvie

Occero uno Spondeo, un Dattilo, una Cesura e duc Dattili.

<u>1</u> 1.1.	1. b. b.	cesura 1.	3 1. b. b.	1. b. b.	
 Mēcæ	nās ātă	vīs	ēdĭtĕ	rēgībŭs.	_

Il Gliconico ha tre piedi, cioè uno Spondeo e due Dattili.

Āudāx	ōmnĭă	pērpētĭ.
1. 1.	1. b. b.	1 b.b.
1	-2	3

Il Saffico ha cinque piedi , cioè un Trocheo, uno Spondeo, un Dattilo, un Trocheo, e Vultimo Trocheo o Spondeo.

	3 1. b. b.	

Dêxtê

Ta sā

eras jáců

lātŭs

arces.

Il Falcucio ha cinque piedi, il primo de' quali è Spondeo, il secondo Dattilo, il terzo e quarto Trochei, l'ultimo o Trocheo, o Spondeo.

1 1.1.	1. b. h.	3 1. h.	4 1. b.	5 1. h. 1. l.
Nûmquâm	dīvĭtĭ	ās Dĕ	ős 1ŏ	gāvī.

L'Alcaico ha quattro piedi, e per ordinario congiungonsi quattro versi Alcaici, de quali è composta l'Ode Alcaica, ma di differente misi r.i: il primo e secondo verso è composto di uno Spondeo ovvero di un Giambo per primo piede, per secondo di un altro Giambo, poi di una Cesura; per terzo e per quarto di due Dattili. Il terzo verso ha in primo luogo uno Spondeo o un Giambo, poi un altro Giambo, dopo una Cesura, e finalmente due Trochei. Il quarto nei due primi piedi ha due Dattili, nei due ultimi due Trochei.

e 2	1. 1. b.) cesura		-	3 1. b. b.		1. b. b.
3	1. 1. b			cesura 1.		3 1. b.		4 1. b.
	$4 \boxed{ \frac{1}{1 - \mathbf{b}}}$	4 1 b. b. 1. 1		b. 3		- 1	1. b.	
	Dāmnō să quīd Ætās părēn Nōs nē quīō Prōgčnǐ ēm vītī		ēn õ	nôn tũm tês ,		īm mīn pējör ä mōx dä ōsi		īt dřes? vīs tělřt tůros örem.

TAVOLA

DELLE FIGURE, O SIA LICENZE NE VERSI

L'Ectlipsi si fa troncando una vocale congiunta all'm, come gratum opus agricolis.

La Sinalefe troncando una rocale, o un dittongo al fin d'una parola, come îlle ego, qui quondam.

La Sineresi, quando di due o più vovali si fa una sola sillaba, tanto in mezzo della parola, quanto tra due, come

Seu lento fuerint älveärtä vimine texta. Ūna eädemque via, sanguisque, animusque sequuntur.

- La Dieresi di una sitlaba ne fa due, come aulăi, per aulă; pictai, per pictă; dissoluendă, per dissolvendă.
- La Sistole è una licenza, per cui si fa breve una sillaba lunga, come ūniŭs ob noxam, invece di ūniŭs.
- La Diastole fa lunja una sillaba breve, come Atque hie Prīšmīdēm laniatum corpore toto, invece di Prīšmīdēm.

AVVERTIMENTI AI GIOVANI SCOLARI

SULL'USO DI QUESTO DIZIONARIO

- Ogni sillaba, che è notata sopra con questo segno è lunga. Ogni sillaba, che è notata con quest'altro " è breve.
- 2. Le sillabe brevi di loro natura, come Pallăs, segĕs, dulcis, æquŭs, aliquid, docet sono notate sempre col segno della sillaba brove, eccettoche non siano esse seguite da una parola, che incomincia con una consonante in un verso, o parte di verso esametro, o pentametro; giacche in questo caso si è avuto riguardo alla regola detta di posizione.
- 3. Sono notate col segno della sillaba breve tutte le sillabe brevi di loro natura, che sono al fine di ciascun verso.
- 4. Nei versi non si sono notate con segno alcuno le vocali soggette all'elisione; anzi si sono stampate così: Cônticñere ômnês, întêntîque ôră tênêbânt; ma si sono bensi notate nelle trasi e perifrasi. Finalmente non si sono notati con segno vernno tutti gli o, ed i finali comuni, come ego, virgo, môneo, mihi, tibi, e le altre sillabe comuni.

PALATIUM MUSARUM

Α

A. pr.ep. ahl. A. dr., da., dal, dallo, dalla, dai, dalle, dayle, dalle. SYN. Ab., âlis., dē., ē., ēx. Siu da., dopo. Abhīne, pōst. PHR. Ā tē prīnef-prām. Ā jūvēnīlībūs ānnīs. Cā dēxtrā lævāquē drēs, ēt mēnsīs, ēt ānnūs. Ovid. Cāndīdūs, ēt fāls ā vērtīcē pūlehēr ād īmōs. Hor.

Aă. æ., m. Fiume d'Artesia. EP. Bēlgieŭs, Gāllieŭs, Picārdūs, Morinēnsis, a Morinis populis Belgii: vāstūs, vāgūs, gēlīdūs, frīgīdūs, rāpīdūs. PER. Āæ frīgīdūs āmnīs. Bēlgārūm vicīnūs āgrīs. ¶ Fiume del paese d'Artesia, ele separa la Frandra dalla Picardia.

Āārön, et Ăārön, trisvllabum, vel Āārön, disvllabum, önis, m. Aronne. SYN. Āmrāmidēs. EP. Sānetūs. săcēr, sacrātūs, piūs. PER. Āmrāmī nātūs, fīliūs. Āmrāmiā pridēs.

Āb. præp. abl. I. di. dal. dallo, a. ila. dai. dallo, a. gli. dallo. SYN. Ā. ābs. dē. e., ēx. S.n da., dopo. Ăbhīne. pōst. Āb dövē prīnerpiūm gēnēris. Abā et Ābās, æ., m. Iba. montagna di Arme-

n a, V. Möns,

Abācrūs, ā. ūm. Cacciato. SYN. Āctūs, āblēgātŭs, āmāndātūs, rēlēgātūs, ēxul, pūlsūs, ēxpūlsūs, dējēctūs, ējēctūs, ēxlrūsūs, lūgātūs, rēmātūs. Lecato per forza. Āblātūs, rāptūs, ābdūctūs. Pascato, findo. Exāctūs, trānsāctūs. Pl.R. Sēdībās ēxcūssās pātrīs. Fūnībūs ēxtōris. ēxūl.
Quies mēdīo jām noctīs ābāctāc. Virg.

Abache, Profeta, V. Habache,

Abācūs, i. m. Tavolino, SYN. Ārcā, ābāx, ārmāriām. EP. Aūrčūs, ārgēntčūs, čbūrnūs, čbūrnčūs, ācērnūs, mārmörčūs, ārrātūs, fērrātūs, plēnūs vācnūs, claūsūs, špērtūs, vāstūs, cāvūs, pictūs, nītīdūs. PER Dē mēnsīs nītēns icērnīs, Visis ŏnūstūs. Tavola di cucina. SYN. Mēnsā. EP. Vinŏlēntūs, pānguīs, mādēns. Tavola d. aritmetica. EP. Dōctūs. Sāmiūs, id est Pythagoreus. 4 līc Sāmiōs ābācō nūmērās dūptīcābāt čbūrnō, Faust.

Abágárús, i., m. Principe di Edessa in Sorae; altrimente Ábgárús, o Ábgábárús, § Sénsít ét Abgábári Régis Édéssá dómás (pent.), Ovid.

Φάθινο άκ. άχι, άτωπ, άτω. Alienare, separare, distornare. Act. acc. SYN. Ăliệno, άνειτο, divello, disjūngo, distrăho. Φ Abálřenárit quoábs te årgentūm áccēpērīt (jamb.). Piant.

Spāmīrā, æ, 1. Swella dell'arcavolo.

Ahānā, Liume della Saria, Quāque Abānām sēd nune lymphās in cūnetā sālūbrēs, Mill.

Ahāntēi, črūm. I popoled' Acyo in Grecia, cosedetti da un lovo re nominato Alante. SYN. Argīvī.

ABBREVIO

¶ Nūpēr Abāutēis tēmplo Jānonis in Ārgis, Ovid, Ābāntiādēs, ē, m. Persco, nipote d'Abante re d'Argo, SNN. Ācrisioniādēs, a patre Accisio, V. Pērsčiv. ¶ Vietor Abāntiādēs ālitē lērtūr čano pent.). Ovid.

Ābāntjás, adīs, et Ahāntis, idīs, f. Eubea, oggidi Negropoute, isota dell'Arcipelago. SYN. Eñhūā, Chāleis, Asōpis, Macrā, Macrīs. PER. Macrīs Abāntjā. Macrīs Abāntjās. § Eūrōpēs Mācrīs āgnōseit Abāntjās ōrām. Priscian.

Abārceo, ēs. ŭī, Itūm, ērē. Allontanare, cacciare, impedire. Act. acc. SYN. Arceo, pēllo, expēllo,

fügo, ähigo, pröliiheo.

Abărim. Montagna che separa la terra di Canaam dal paese de Moabiti. EP. Celsus, altus, aerius. ¶ Oppăsitum spectant Abărim qui Solis abortu. Fill

Ābārīs, is, in. Abari, ucciso da Eurialo. ¶ Fādūmquē. Hĕbĕsūmquĕ sŭbīt, Rhŵsūmque Ābārīm-

quě. Virg.

Ābāris, is, m. Abari, ucciso da Persco. ¶ Cāucăsiūmque Abārim, Spērelūsiādēmque İýcētūm. Oxid. E purc il nome di celebre poeta ed indovino di Scizia.

Abaris, is, f. Abari, città dell' Africa.

Ābāš, āntis, m. Abante, EP. Trēs, Trējānūs, Dīrdānītis, naūfrāgūs, PER. Cömēs Ānēās, Tēmpēslātīhūs āctūs, Et quā vēctūs Abās, ēt quā grāndāsvūs Alēthēs, Virg.

Ăbăviá, á, f. Arcavola.

Abavanculus, i, m. Fratello dell'arcavola.

Abăvůs, i, m. Trisavo, o podre del bisavolo. EP. Větůs, ântiquůs, grândavůs, lõngavůs, grávis, sénior, cölendůs, větůstůs, véněrábilis, věněrándůs. § Sůnt. ábávi, tritáviquě třbi, ét

stīrps clārā pāvēntām. Au.

Ābbās, ālīs, m. Ibbate, SYN. Prāsšil, Āntīstés, PER. Cambbī Prāssal, Mönāchörām Pātēr, pārēms, Sacræ domās Āntīst s. Mītrā dēcorīts, pāstörālē pēdīm gēstāns, LP. Sānetīts, prīds, sācēr, rēlīgījosūs, chīrūs, nobilis, inclytis, vēnērāndās, vēnērābilīs, vīttātūs, infalātūs, ¶Nomina ād Ābbātēm Siculūm trānsmāsit, ēt illē, Mant.

Abbāvīnā, ir, 4. qu.si Abbātīs villā. Iblavilla. EP. Glārā, celebrīs, īnelytā, fērtīs, valīdā, insignīs, tūrrītā. PIIR Non Trīncō Rēgi, āt rémūt pārērē Brītānnō Abbāvīllā pötēns. Citta principale del Poitū, che A re Carlo VII runā alla vorona.

Abbréviá, ās, āvi, ātām, āre. Ibbreviare. Act. are. Syn. Brevio. contrabo. PLR. Breviter mārro. Paúcis éxpédio.

Ābdēnāgo. Uno de tre fanciulli, che fuvono gettati nella formace, per non aver voluto adorar la statua del re Nabucodonosor. SYN. Azāriās. EP. Piūs, inclytūs. PHR. Innāxiūs īgnīs Scit Pūčrīs sērvārē fīdēm, flāmmāquē bēnīgnā Lāmbīt contiguos ārdor non noxiūs ārtūs. ¶ Insīgnēs puĕrōs Sīdrāch, Mīsāch, Abdēnāgōquē. S. Ale.

Ábdērā, ŵ, f. Abdera, oggidi Asperosa, città di Tracia. ¶ Aŭt të dëvovëst certis Ābdērā dĭebūs. Ovid

Ābdērītā, vel Ābdērītēs, ē, m. Cittadino di Abdera.

Ābdērītānūs, ă. ūm. Di Abdera. SYN. Ābdērīcūs, Abdērītīeŭs. § Ābdērītānā pēctŏrā plēbīs hābēs pent.). Mart.

Abdīās, et Ābdīš, rē, m. Profeta al tempo di Geremia. EP. Săcer, piŭs. ¶ Scilicet Ābdīām, Cārmēlicelāmque Elisrām. Mant. V. Prophētš.

Ābdīcātūs, ā, ūm, Kigettato, rifiutato. SYN. Ābjēctūs, rējēctūs, rēpūlsūs, āmōtūs, rēpūdīātūs. ¶ Quid ābdīcātās īn mēām cūrām pătēr? (jamb.). Paul.

Andico. as, āvī, ātūm, ārč. Deporre, dimettere, rimunciare. Act. acc. SYN. dēpōno, āhjīcīo, rējīcīo, dīmītto, āmŏvčo, prīvo, spŏlīo, ēxňo. PER. tīm pĕrĭūm, cŏrōnām, scēptrūm dēpōno. ¶Sī vērsūs, fācīs, ābdīcēs pŏētām (phaleuc.) Mart. Ābdīco, ĭs, xī, ctūm, črč. kigettare, ricusare.

Abdico , is , xī . ctum , éré. Rigettare, ricusare. Act. acc. SYN. Rēcūso, rējĭcĭō. ¶ Quīd făcĭās? Crūdēlē sūōs ābdīcĕre ămōrēs. Ovid.

Ābdītē, adv. Nascostamente. V. Clām.

Ābdītīs, ā, ūm. Nascosto. SYN. Lātēns, lātītāns, ōceūltūs, ābstrūsūs, rēcōndītūs, ābscōndītūs, opērtūs, ŏpācūs. ādŏpērtūs, ĭnāspēctūs, claūsūs, ōbdūctūs, tēctūs, cōntēctūs, vēlātūs, ōcclūsūs, dētrūsūs, ōbscūrūs, ōccūltātūs. PER. Lātebrīs commīssūs, cōndītūs. Těnebrīs dēfēnsūs. Cūrvīs dēfēnsā lātebrīs. Sölīs ināccēssūs rādīīs. ¶Ābdītā, vīx īpsīs invēnīendā fērīs (pent.). Ovid.

Ábdo, ĭs, dĭdī, dĭtūm, ĕrë. Nascondere. Act. acc. SYN. Cōndo, ābscōndo, rĕcōndo, cēlo, tĕgo, cōntĕgo, öltĕgo, vēlo, ōccŭlo, ŏpāco, īnvōlvo, ōccŭlto, ŏpērio. PER. Tĕnebrīs, vel lătebrīs cōmmītto. Cēlārē tĕnebrīs. Cæcīs lātebrīs īnclūdĕrē, dēfēndērē, tĕgrē. PIIR. Cōntĭnňo, īnmöntēs sēse āvĭŭs ābdĭdĭt āltōs llōrrēntībňs ūmbrīsābdčrē. Quōlĭbět ābdĕ löcō. Ābdĕ dömö.

Ābdōmen, ĭnis, n. Ventresca, grasso del ventre. SYN. Ālvūs, vēntēr, īliā, vīscērā. EP. Āvidūm, īnsātīābīlē, ĭnexplētām, crāssām, pinguč, īnflātūm, tūrgēns, tūmidūm, grāvē, vörāx. PER. Ālvī vāstā vörāgo. Ālvī pīngušs ādēps. PIR. Mūltō vēntēr ābdōminē tārdūs. Īngēntī grāvīs ābdōmine vēntēr. ∮ Ātque Bönām tēnērē, plācānt ābdōmine pörcē. Juv.

Abdūco, is, xī, clūm, ĕrč. Prendere, condurre, toglier jer forza, tirare. Acl. acc. SYN. Ābrīpīo, ābstrāho, āmŏvčo, rčmŏvčo, sūmmŏvčo, sūbdūco, sūlfūrōr, āvērto, aūlēio, ābigo, tēpēllo, rējīcio. PHR. Pčcūdēs ābdūcērē fūrtō. Grēmīis ābdūcērē nālōs. § Töllītē mē Teūerī, quāscūnque

- ābdūcītē tērrās, Vīrg.

Ábdűetűs, ä, üm. Condotto, preso, ritirato. SYN. Abactus, sübdűetűs, ämötűs, rémótűs, réjéctűs, répúlsűs. § Prölínűs abdűető pátűérűnt témplá Météilő. Lucan.

Ābēdo, ĭs, ēdī, ēsūm, ĕiĕ. Vangiare e vonsumare tætto. Act. acc. SYN. Exēdo, ābsūmo, cônsūmo. § Sānguinēās ăbědīt cārnēs, tāboque fluentēs, Anon.

Abēt, ēlīs, m. Alele. SYN. Ābēlūs EP. Jūstūs, sānclūs, piūs, cāstūs, īnsāns, īnnāctātūs. PER. Prīmāvī söbölēs īnnāsĭā Pātrīs, Adāmī prōlēs īnnāxiā Pātrīs, Adāmī prōlēs īnnāxiā. Adāmī chārā Dēō prolēs. Cāīmī trātēr. PIIR. Chārūs, Ābēl Sūpērīs, rē lātābātūr ŏpīmā söllīcītārē Dēūm. Dēō prīmās votūm māctābāt hönārēs. Ābēl pīnguē pēcūs frāgrāntībūs ādmovēt ārīs. Prīmūs Ābēl līmbōs īngrēssūs. Cūjūs sānguīnē prīmūm tērrā rēcēns māddīt. Quī sānguīnē prīmūm tīnxīt hūmūm movīens. In quō spēs gēnērīs vīsa pērīrē pīī ēst. Figlio di Adamo, che il suo fratello Camo por invidia aucise, perchē i sacrificī d'Abele erano più grati a Dio che i snoi.

ĂbēHā, et Āvēllā, ē., f. Avella, città in Terra di Lavoro. EP. Fĕrāx, mālĭfĕrā, frīgĭdā, sălūbrĭs. Ēt quōs mālĭfĕræ dēspēctānt mænĭa Ābēllæ. Virg.

Abellina núces. Nocciuole, così dette da Avella, o Avellino. SYN. Avellana núces. Avellana. Sant, et Abellina tibi sic Gampania, dicta. Fia.

Äbēllīnūm, et Ävēllīnūm, ī, n. Avellino, città del Regno di Napoli nel Principato ulteriore.

Abeo, îs, īvī, ĭtăm, īre, u. Andarsene, partire, SVN. Ēxēo, excedo, dīscēdo, rēcēdo, migro, proficiscor, egredifor. PER. Grēssūm, grādūm removeo. Pēdēm ēffero. Mē protipio. Solām vērto, mūto. Mē sūbdūco. Mē sūbtrāho. PHR. Ārdēt ābīrē domō. Quō mihī dēxtēr ābīs? Ālbopor extremum mæstōs abītūrūs āmīcos. Patriām, ūrbē, vel tēctō ēxīre, ēxcēdērē. Patriām, ūrbēm, vel tēctā līnguērē.

Aberro, ās, āvī, ātūm, ārē, Sgarrare, errare. Neut. abl. SYN. Ērro, vāgŏr, dēētro, vel deētro (dissyl.), ŏbērro, dīvăgŏr, pālŏr, dēvĭo, dēllēcto, dīvērtŏr, dēctīno, rĕcēdo. PHR. Hūc īHūe dēvĭas ērrāt. Ēt āltīs möntībūs ērrānt. Ōrās ēt līttŏrā, cīrcūm ērrānt. Pēr nēmūs īgnōtūm nön cērtīs pāssflos ērrānt. Ērrābānt āctī tātis.

măria ömuiă cîrcûm. Pêr dêviă ferrî. Ābtőrĕ, esser per mancare. ¶ Ærûgō mêră, quôd vitiûm procul āblörē chārtīs. Hor.

Äbgrégo, ás, áví, átům, árě. Sceyliere, segregare.

Abhiemat, abat. Esser verno, V. Hyems.

Äbhine, adv. Dopo, ace., vel abl. SYN, A, ăb. Scriptor, ăbhine annos centum qui decidit inter. Hor.

Äbhörrea, es, ĭī, ērē, Alborrire, detestare, avere in aversione. Nent. abl., vel ace. SYN. Ābōminor, ēxecror, fūgio, hōrreo, hōrresco, āspērnor, tēmno, cōntēmno, dēspicio, fāstīdio. dētēstor,ōdī,āvērsor. Esser differente,non accordas st. Discrepo, dīssentio. PHR. Ā vīnō bēne pōtūs ābhōrret. Titūlos ēt nomēn ābhōrret. ¶ Mēns præsāgā mālī propiūs sūccēdere ābhōrret. Anon.

Ānjēctūs, ā, ūm. Abbicto, sprezzato. SYN. Vīlīs, hūmīlīs, dēmīssūs, dēspēctūs, sprētūs, nēglēctūs, contēmptūs. Gettato a terra. Strātūs, projectūs, dējēctūs. PER. Projectā vīliŏr ālgā. Protrītūs pēdībūs. Posthābītūs cūnetīs. PHR. Dēspēctūs tībī sum, nēc quīs sīm, quærīs, Ālēxī. Tūm supēr ābjēctūm posīto pēdē, nīxūs ēt hāstā. Virg.

Äbřegnůs, ă, ûm. D'alete. PER. Ex abřětě strůctůs, extráctůs, constrúctůs. § Nám quis čquô půlsás ábřeguô nôscěret ůrces? Prop. Abies, člis. f. Alete, EP. Alta, ardna er spa, montānā, audāx, pātūlā, rēdolēns, ācrīā, enodis. crīnītā, sūblīmis, ūmbrosā. PER. Aptā mārī, Cāsūs vīsūrā mārīnos, Crescens in montibus āltīs. J Ædīfīcānt, sēctāque intēxūnt abiete costās. Virg.

Abigo, is, ēgi , āctūm, črč. Scacciare. Act. acc. SYN. Pello, expello, propello, fugo, ejicio. PER. În făgâm dō, vêrto. Făgâm îmmîtto. • O vīr colloquio non abigende Deūm (pent.). Ovid.

Abiteto, is, jeci, jectūm čič. Segerare, deporre, abbandonare. Act. ace. SYN. Abdico, as, abdieu. is, cxuo, pono, depono, rejieio, mitto, demitto, exentio. Metter giu, lasciare. Sterno, dējicio. Gettare a terra. Spērno, aspētuor, rēspuo, fastidio, renuo, contemno, despicio. Sprezzare, rigettare. PER. Ād tērrām miltērē. Projicere în terram. Sternere solo. 4 Abjicito potrās, quām quo pērfērrē jūbēris. Hor.

Ab întegro. Adv. Tutto di nuoro, da capo. SYN. Iterum, de integro. ex. integro, dehine. 9 Maguŭs ăh întegro, seclorum nascitur ordo. Virg.

Abirón, ōnis, m. Alironne, fratello di Datan, che fu inghiottito vivo dalla terra per essersi rivolto contro Mosè ed Ironne, SYN, Abiram, EP, Impřůs, scělěrátůs. 🥊 Clámábátquě růčns jám sémisčpūltūs. Ābīron. Mant.

Abitús, ús., m. Partenza. SYN. Discessús, excessűs, récessűs. EP. Dárús, tristís, mæstűs, flebílīs, amārus, acerbus, longus, suprēmus. ¶ Amphřtrýonřáděs armenta, abřtůmque parabat. Virg.

Abjugo, as, avi, atum, are. Disgiungere. Act. acc. Quæ rés te ab stăbălîs ăbjăgât, certum est ,ŏquī (jamb.). Pac.

Ābinogo, is, xī, ctūm, črč. Scompagnare. Act. acc. SYN. Dīsjūngo, separo.

Abjūrātio, onis, f. Abbiurazione. SYN. Exeerātio, abominātio, dētēstātio, avērsātio. J At

jūstūm vēlāx prŏbăt ābjūrātĭŏ fālsī. Anon. Abjārātūs, ă, ūm. Albarato, rinnegato. SYN. Ejūrātus, abominātus. J Abstrāctāgue boves, abjuratæque rapinæ. Virg.

Ábjūro, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Abbiurare, rinnegare. Act. acc. SYN. Ējūro, dētēstŏr, nĕgo, pēruĕgo, récuso.

Abiaqueo, as, avi, atum, arc. Scalzare, o migliorar un albero, facendogli una fossa al piede. Act. ace. J Ablăqueandă, olea est, nec bis trieterīdč lāpsā. Fill.

Āblātīvus, ī, m. Il caso ablativo. Sponte āblātīvī cāsūs quis rēctus erīt? spons. Aust.

Āblālús , ă , ūm. Preso , rapito. SYN. Sūblātŭs , captus, raptus, ereptus, subreptus. \ Dixit, et īn sylvās pēnnīs āblātā sētūgīt. Virg.

Ablēgminā, ūm, n. pl. Le interiora degli animali,

che si sucrificavano agli $oldsymbol{D}$ er.

Ablego, as, avī, atūm, arč. Cacciare, inviare. Act. acc. SYN. Rělěgo, ágo, ábígo, ámándo, ámóveo, removeo, árceo, extrado, fágo, ejicio, pello, repello, sammoveo. PHR. Finibus ablegārē sūīs. Sēdībūs āblēgārē sūīs. Sēdībūs āblēgāt propriis, rēgue ēxūit omni.

Abligūrio, is, ivi, itūm, irč. Divorare, dilapidare. Act. acc. SYN. Ligario, dilăpido. effando, profundo, prodigo, voro, devoro, decoquo, PHR. Vīvere Bācehānāliā. Dīlāpidāt pātriās hellījo, tūrpis opes. Nimiūm dapibas indulget. Caneta l devorāt āmbitiosā famēs. Sīc ās omne gulavis ingeniosă profudit. 🖣 Bonis suis qui nuper āblīgūrītīs (scaz.). Scal.

ABNUO.

Áblóco, ás, áví, álúm, áré. Iffittare. Act. acc. Ablado, is, lūsī. lūsūm, črč. Nen somigliare. SYN. Absūm, disto, discrépo, dibéro. 🖣 Pán éris, hức á tế nỗn mũ!tũm áblūdǐ) mắgỗ. Học,

Abtătărăs, ă. am. Chi deve lavare. SYN. Abstersūrūs. 与 Mēmbrērūm mācūlās pūro āblūĭtūra nătātŭ. Prnd. V. Ablŭo.

Ablao, is, ŭī, ūtūm, črč. Lavare. Act. acc. SYN. Elŭo, prolŭo, lavo, irroro, pargo, mando, tergo, abstergo. PHR. Abluo flumine corpus. Āblūčre hīc ārtūs, lāssātāguč mēmbrā pārābam. Mērgere corpus aqua. Tingere corpora lýmphis. Půro se în tonte lăvare. Corpas demittere in andas. Attrectare nefas, donce mē flūmine vivo Abluero, Virg.

Āblūtūs, ă, ūm. Lavato. SYN. Lōtūs, prolūtūs, tērsūs, ābstērsūs, pūrgātūs, mūndātūs, rīgātūs, āspērsūs, mādēns, mādēfāctūs, īrrorātūs, mērsús, respersús, perfúsús. 🖣 Et lætúm söciis

āblūtā cade remisit. Virg.

Abtăviūm, ii, n. Diluvio, inondazione. SYN. Di-

lůvřům, dílůvřes, řnůndátřo. Ábmátěrtěrá, æ. f. La gran zia. EP, Větůlá, růgōsă, lōngævă, grāndævă. PER. Ăvī vel ăvi#,

sőrőr. 🖣 Prögnátós révőcaré pátrem ábmátértčră jūssit. Anon.

Abnăto, ās, āvī. ātūm, ārč, n. Nuotare al di fuori. SYN. Eno, čnáto, čnávígo, čměrgo, číllňo. PHR. Tumidīs ābnātāt undīs. ¶ Abnātāt, ēt blāndīs ālfātūr līttörā vērbīs. Stat,

Abneco, as, avi, atam, are. Uccidere, ammazzare. Act. ace. SYN. Nēco, ēněco, cárdo, trúcido, occido, júgňlo, obtránco, intěrimo, mácto, opprimo, interficio.

Abnego, as, avī, atām, are. Denegare, rifiutare, riensáre. Act. acc. SYN, Něgo, pěrněgo, děněgo, rěmňo, rěcůso, retrácto. împrobo, rejicio, repúdio. J Abnegat excisa vitám prodúcere Trojā. Virg.

Abněpos, otis, m. Nipotino o pronipote. SVN. Pronépos. PHR. Ferent că fâtă nepotes. Carpēnt tūž pēmā mīnērēs. Vēntūrēs tēllēmūs

ĭn ästră nepotes.

Abucptis, is, f. Nipotina, o pronipote. SYN. Proneptis. PHR. Jam. reliqua ex amitis patruelis, nūllă proneptis.

Abnobă, sorgente del Danubio. 🖣 Ābnobă fons īstro păter est, cădřt Abnoba, hiatū. Fann.

Ābnācto, ās, āvī, ātūm, ārč. Dormir fuori la notte. SYN. Pěrnôcto, excubo, vigilo.

Ābnēdo, ās, āvī, ātūm, ārč. Snodave, o tagliare i nodi. Act. acc. SYN. Enodo, denodo, resolvo, nodos avello, reseco. PHR. Excindit nodos præšcūtā fāleĕ cŏlōnŭs.

Ābnērmīs, īs. m. l., č., n. Senza regola. SYN. Ānērmīs, enērmīs. ¶ Rūstjens ābnērmīs, šā-

přeus crássáque Minervá. Hor.

Abuáco, čs, V. Abuáo ¶Respônsitandô fessús æger

ālmūčăt (scaz.). Gaz.

Ābnāo, is. šī, ērē. Rifiutare, o non volere. Act. acc. SYN. Rčnňo, rčcůso, ábněgo, děněgo, pěrnego, nolo, detrecto, împrobo, aversor, respuo, détágio, indignör, dédignör. PHR. Abiguit hāne sõrtēm miserā pro stirpē subīrē. • Ābnucram bello Italiam concurrere l'eucris. Vin.

Ābuūto, ās, āvī, ātūm, ārč, Negare, Act. acc. SYN. Ābuňo, rēcūso, rēuňo. ¶ Quid un ābuūtās? tīby ēgo ābuūto? (quadr.). Plaut.

Abőléo, és, évî, vel ňi, étům, vel Itům, érč. Abolire, cancellare, cassare, o annullare. Act. ace. SYN. Dělčo, öblitěro, ántiquo, réseindo, recido, tollo. PHR. Ferroque tuos abolere nepotes. Nee poterit ferrum, nee edax abotere větnstás. I Da păter, hoe nostris aboleri deděcůs ārmis. Vírg.

Abolésco, is, črč. Esser abolito, o fnovi d'uso. Nent, SYN. Ăbŏlĕŏr, ēxŏlēsco, ōbsŏlēsco, dēlčor, antiquor, rescindor, cado, decido, intereo, pčrčo, ¶ Fāmă levīs tantīque abolescēt grātiā

facti. Virg.

Abolitus, a, am. Abolito, fuor d'uso. SYN. Deletas, seissas, rescissas, sublatas, obsoletas, obliteratūs, antiquatūs.

Авона, a, f. Sorta di vestito presso gli antichi. Gymnásia, átque aúdi fácinús májóris ábóllæ. Jux.

Abominandis, ă, fim. Abbominevole, odioso, dequo di abbominazione. SYN. Hörrendüs, execrabilis ēxecrāndūs, dētēstābĭlĭs, dētēstāndās. ¶ Pēr ăbōmīnāndām nūnc opēm nātē pārēns (jamb.). Sen,

Abōminor, āris, ātūs, ārī. Detestare, avere a sdequo, o in abbominazione. Depon. acc. SYN. Dētēstor, execror, odī, rēfūgio, horrēo, abhorrčo, aversor, imprecor. Et voces fortuna negāt, quŏd āhōmĭnŏr, ērgō. Ovid.

Aborior, orīrīs, ortūs, orīrī. Nascere innanzi il tempo, od esser aborto. Depon. PER. Ante tēmpušs brībr. Autē diēm exorior, exūrgo. Orior præcēcē fætū. ¶ Cērpore et infringi, lingnam vöcemque ábőríri, Lucr.

Abōriiö, is, ivi, irë. Ibortire, disperdere, o scon-ciarsi. SYN. Aborto, as. PER. Immātūrūm fortūm_ēdo, cinitto. Antē. diem vel tempūs părio. Immătură părtu factum edo, vel excutio

Abortīvūs, ă, ŭm. Abortivo, che viene avanti il tempo, o senza vita. PER. Ēdītus ānte diem lætůs. Prægnanti fætůs ăcerbăs, et sibi. Îmmātūrō pārtū ēdītās, ēmīssās, ābortās. 🖠 Ēt quod abortivo non est opas illa volaptas, Inv.

Abortus, ūs, m. Ibortimento, sconciatura, SYN. PER. Pārtūs dūrūs, prācōx, ācērbūs, vel īm-

mālūrŭs.

Ābrādo , īs , rāsī , rāsūm, ērē. Radere , e radendo tagliar via. Act. acc. SYN. Rādo, cōrrādo. tōllo, aŭféro. ¶ Ābrādīt spŏlfīsque ūnguēs ēxērečt ăhēnōs. Prud.

Abrāhām, et rectius Abrăhām, m. Abramo, SYN. Abrās, et rectius Abrām, ē, Abrāhāmus, Abrāműs, Thārīdēs, Thārīădēs. EP. Jūstús, přús, sānetūs, benīgnūs, tidēlis, fidūs, crēdūlūs, saccilicūs, māgnus, innocēns, innocuus. PER. Thārā genitus. Thara tilius. Isaci pater, parens, genitor. Beati seminis parens. Figlio di Tare thiamato Padre dei Credenti, Iddio avendogli promesso una posterità assai numerosa, qli esmandò di sacrificare Isacco suo figlio uniquitto, e questo Patriarea subeto obbedi: ma Iddio contentandosi della sua obbedienza, impedi tal sacrifizio col mezzo di un Angelo.

Abrāmēňs, ä, ūm. V. Abrāmīŭs.

Vorămită, ârăm, m. pl. *Discendenti da Abramo.* SYN. Hebrāt, Isacidā. 🖣 Õ domūs Ābrāmīdům Cádo lectissimi prôles, Fill.

Abeāmiŭs, et rectius Abrāmiŭs, ă. ūm. Di Abramo. appartenente ad Abramo. I Aut Illum gremio exceptum fovet Abramio. Paul. Hactenus bis mihi consiliis Abrāmia proles, Fill.

 Ābrīncē, ārām, f. pl. Oranche, città nella Normandia. Onde Ābrīncēnsēs, quelli di Oranche.
 Ābrīnio, is, ripūi, rēptūm, črč. Torre per forza, o rubare. Act. acc. SYN. Răpio, čripio, diripio, aŭfero, abstralio, tello, subduco, surripio, sūmmoveo, āmoveo, fūror. PHR. Frāctā fūr ārcā sīc nūmmās ābrīpīt āmnēs. Cēlēri ēst ērēptā răpīnā. Quāscūngue potest tollere, tollat ŏpēs.

Abrādo, is, sī. sūm, ĕrč. Rodere, rosicare. Act. ace. SYN. Rodo, arrodo, corrodo, derodo, erodo. circumrodo, prærodo, depascor, exedo, obedo. consumo. Sape quod abrodunt miseris os

álcěrá tötům. Övid.

Ābrogo, ās, āvī, ātūm, ārē. Ibolire, cassare, an-nutlare. Act. acc. SYN. Abolčo, ēsscīndo, rēscindo, ēxtīngŭo, expūguo, dīssēlvo, tēllo, aŭfero, ădimo. PHR. Lēgēs inīqŭūs ābrŏgāt ēquās. • Ēt nimiūm scriptīs ābrŏgāt īlle mēis pent.). Ovid.

Ābrēsus, ă, ūm. Roso, rosicato. SYN. Rēsus, ādē-

sús, děpāstús. V. Abrōdo.

Abrotonum, i, n. Abrotan), cipresso domestico (erba). EP. Mědřeům, sălubrě, sălůtřířenům. Ābrötönum, ēt lõngē nāscēntīs cērnŭā cērvī.

Ābrīmpo, ĭs, rāpī, rāptām, črč. Rompere, fracassare, separar per forza. Act. acc. SYN. Rūmpo, disrūmpo, frango, cædo, incido, avello, scindo, abscindo, PHR, Somnam, lacem, vitām, vīneŭlă ābrūmpērē. Fās omuē ābrūm-pērē. ¶ Nūne, o nūne liešāt erūdēlem ābrūmpčre vitām. Virg.

Ābrūptūs, ă, ūm. Rotto. SYN. Rūptūs, frāctūs. Abstălit: îngeminant abrūptīs nūbibūsimbrēs. Virg. Interrotto, SYN, İnterrüptüs, ¶ Cöncidit äbrüptisque immütiit öre guerelis. Stat. Brusco, intrattabile. SYN. Asper, ferox, întractăbilis. 🖣 Férvidă si nobis corda abrăptumque pătă-sent Îngentâm. Sd. Erto, difficile, precipitoso, inaccessibile. SYN, Præruptus, præceps, dīffīcilis, ārdāās. PER. Dīffīcilis āscēnsā. In cælum mināx. Āditū cārēns. 4 Āstās in ābraptum dētulčrāt bărathrum (pent.). Catul.

Ābē, præp. abł. Da, dal, dallo, fin da, per. SYN. $\tilde{\Lambda}$, \tilde{a} b, $d\tilde{e}$, \tilde{e} , \tilde{e} x.

Ābsātōņ, vel Ābsālo, ōnĭs, et rectius Ābsālōn, vel Ābēssālōm, m. Issalonne, SYN, Ābsălōnŭe, ī. Māāchĭdēs, EP. Aūdāx , mālús , īmpröbūs , scělestůs, scěleratůs, něfariůs, perfidůs, misčr., înfēlīx. PER, Jēssā-i Rēgis pērtidā prolēs. PHR. Määchides infert arma infeliciă pătri.

Ābscē**do**, is, cēssī, cēssām, črč, n. *Partirsi, an*darsene, slontanarsi, SYN, Abeo, discedo, migro, evado, exco, erúmpo, excedo, evolo, egredior, proficiscor. PHR. Maturant absecdere e împîs. Vîrês paülâtim abscedere sentit. Ardet ăbără făgă, Festinâră făgâm, Regnis excessit ăvitis.

Ābscēssūs, ūs , m. Partenza , vitīvata. SYX. Discēssūs, rčcēssūs, exitūs, ēgrēssūs, ābitūs. EP. Præcēps, levis, inopīnas, sabitās, repēntīnas. Āt Rňtňlum abscessů jůvěnis, tům jůssá sůpērbă, Virg.

Abscindo, is, scidi, scissim, ere. Tagliar via, sminuire, Act. acc. SYN. Aliscido, cardo, 10cido, scindo, rescindo, exscindo, proscindo, seco, disseco, pitto, ampitto, incido, findo, discindo, PHR, Terris abseidit findas. Comam morienti abscidit. Āčriām ferro proscindere quereno. J. Nam coelo terras, et terras abseidit undās. Ovid.

Abscīssūs, ă, ūm. Tagliato , sminu to, SYN. Bēcīsus, ēxcīsus, incīsus. Clāventesque abscīssa

comas, proh Jūpiter! ibit. Virg.

Abscondo, is. di, ditum, aliquando, didi, et consum, etc. Nascondere, Act. acc. SYN. Condo, récondo, abdo, occido, occidto, celo, velo, těgo, contěgo, obtěgo, obdůco, opěrio, opáco, öbūaibro, ābstrūdo, öbuūbo öbuūbdo. sūbtišho, prőrípňo, sárrípňo. PER. Lătebrîs, vel těnebrīs ālīdo. Lătebrīs committo, tezo. Tenebrīs

Abscondităs, ă, ūm. Iscoso, nascosto, SYN. Āludītūs, lātēns, lātītāns, čecūltūs, conditūs, reconditūs, ābstrūsūs. ¶Quod sī tīntā forēt sylvis abscondită Ilamma, Luc.

Msēus , tis , adject. Issente , lontano. SYN. Distāns, dīssītūs, rēmotūs, optātūs, dēsīdērātūs. Cillum ábséns ábséntem inditqué vidétqué. Yug. Alisēntiā, w., f. Issenza, lontananza, EP. Mēsta,

dūrā, trīstīs, āmārā, longā, brevis, molēstā,

ăb-itio, îs, îvî vel ii, ültüm, îre, n. Saltare lontino, o di fuori. SYN. Desilio, exilio, sălio, disselio, prosilio, transilio, emergo, erampo, ēvolo, PER, Sāltū trānscēndo, trānsčo, trānsmitto, súpéro, exúpéro. Aut procúl álsálfébát, út áciem éxírét ódóiám. Luci.

Absimilis, is, m. f., e., n. Dissimile, differente. SYN. Dîspâr, împâr, dîssîmdis, haûd similis, Non valtu abs mīdis mātri, non moribus in-

tāns. Anon.

Absinthitēs, &, m. Lino d'assenzio, PHR, Vinūm

ābsīnthī grāmīne mīstūm.

Absinthium vel Absynthium, ii, n. Absintio, o assenzo erba amarissima . EP. Amīrūm, trīstě, cănăm, tětrům, virôsům, ăcerbům, grávé, āspērum, PER. Absīnthi succus, gramen, hérbă, PHR. Trīstia pēr vācuos horrent absinthiă cămpôs. Cană prius gelido desint ábsinthiá Ponto, Ovid,

Absisto, is, stiti, črč, n. Cessare, desistere, partarsi, sloutamarsi, SYN, Cesso, desino, Jesisto, ábco, exeo, discedo, PHR. Tanto frátres absīst tē bēllē. Ābsīstē movērī, Ābsīste, ēt fēs-sēs ŏedlēs fūrārē lābērī. • Ābsīstāmus, āīt, năm làx mimică propinquăt. Vaz.

Absôlvo, is, vi, ûlâm - čič, Issoleere Act, ace, pets, genit, vel abl. rei, SYN, Sőlvo, fibéro, ėvimo, dimitto, PER, Scélůs remitto, scéléri parco, ignosco, condono. Crimino e vel nova solvo, Indignam criminé dimitto. CHis dammire reos, illus ilusorere culpi. Ovid.

Mesolvo Cimpre, finare, SVN, Perágo, pérlício . +onticĭo concludo, tuso, compleo, ădimpleo. PLR. Ad finém pérdáco. Extrêmam corptis impôno manam. Impôno liném páznæ, caris. Stătuo tinemque, modaunque, PHR. Perfecte ést ánímás. Látterá délésső pöllicé sistit öpns-Corptis addită sămua meis

Absólutus á úm Isoluto PER, Liber, immûnes a crimine. Para solutus, Calpa vacuus,

Absolūtus, Compito, finito. SYN. Peractus, pētfőelús, cöntőelús, Tintégér, cömplétűs, PHR Párs ést éxhaűstá láhóris. Libró cüm mén (pěráctě.

Alisomis, a, am. Discordante, SYN, Discors, dissonus, male sonans, I Si dicentis crunt for-

tūnīs ābsona dieta, Hor.

Åbsörbéo, és, úi, itúm, vel sörpsi, sörptúm, ére Inghiottire, assorbire, Act. acc. SYN. Sörböb voro, devoro, haŭrio, exhaŭrio, absûmo, consumo, PER. Ore hijante artipio. Avidam de mītterē in ālvām. Āvidīs faācibās haārio PHR. Íllúm súbító télhas ábsórbét hiátú.

Ahstēmiús, ă, ûm. Chi non beve vino, bevitor d aequa. SYN. Sōbriŭs. PER. Ōxôr tācehi Exősűs, pérősűs, ábhörréns vinűm. Ábhörréns ā vīno. Ābstīnēns mērē, vel mērī. Pētŏr āquā rūm. ¶ Vīnă făgīt , gaūdētquĕ mērīs ābstēmins ūndîs. Ovid.

Mstergo, is, si, súm, črč, vel abstergčo, čs. ersi, eisūm, ere. Purgare, netture. Act. acc. SYN. Pargo, expargo, tergo, detergo, deléo.

āblňo, dílňo.

Abstērrēo, ēs, ŭī, ĭlūm. ērē. Spaventare qualcheduno, frastornarlo da qualche cosa per paura. Act. acc. cum abl. SYN, Terreo, deterreo, aicco, avoco, prohibeo. PER. Metam injicio. Terrorem încătio. Magnis terroribăs urbem împlet. Te cănis a corio non absterrebitar ünctő. Hor.

Abstinens, tis, adject. Astinente. SYN. Söbriüs, temperans, pircus, moderatus. PER. Parvo contentus, vel assuetus. Tenur vietu, parvo pāstu contentus. ! Vindex avārē fraudis, et ābstīnēns Dūcēntīs ad sē cūneta pēcūnīs jale.

Ābstinēntiā , ā , f. Astanenza. SYN. Söbrietās . jējūnīūm , tēmpērāntīā , mŏdūs, mŏdēstīā. EP. Rārā, pūlehrā, sānetā, sānā, pāreā, lõngā, dūrā, rīgīdā. PER. Pārcūs, vel tennīs vīctūs. Sābriš mēns, vel mēnsā. Grātā Deo. Inimīcā lūvūs. • Īllīc dicātā pārcūs ābstinēntiā (jamb. . Prud.

Abstinco, es, ŭi, tentam, ere. Istenersi. Neut. ald., rarius gen. Trattenere, retenere. Act. acc. SYN. Réfügio, tempéro, modèror, parco, continco, colubeo. PHR. Appositis abstinct öră cilus. Abstinuit, vöcique pepercit et irás. Lūděrě qui něscit, cámpěstrihus ábstinct ārmis.

Ābstrāho, is, trāxī, trāctum, čič, Sedlerc, tirar per forza. Act. acc. cum ald. SYN. Āvēllo . divello, abdūco, avoco , removėo , abripio, ad fero. L'Abstrahere inde potest sed opaca fusus ĭu hērhā. Ovid.

Mstringo, is, striuxi, strictum, črė. Sciogliere, rallentare, relascare. Act. acc. SYN Solvo,

láxo, réláxo,

Mestrido, is, trūsi, trūsūm, črē - Isomdere, serra centro. Act. acc. SYN. Abdo , lego , occulto . condo, ilescondo, recondo, PHR. Alestrásit s cző. Polyphěnińs őpäcő,

Abstrūsūs (à), jūm, adject. Isceso, cacciato terra. SIN. Abditus, féctus, őccúltus, condítus, álesconditus, reconditus. CAlistrúsa in vênis silieis, pars dênsa lerarum, Virg.

Misum, abes, diffui, aliesse. Issentary, le dane, maneare, Abl., aliquando dat. SYN Dēsum, dēsīdēror, dīsto, facēsso, dīsjungor, sum remotus, dissitus. PHR. Absumus votis. Nūsquām abero. Nēc dextræ erranti Deus abfăit. Ēt vir ăbēst nobis. Longīs intersē pāssibus absunt. Abesse mors nunquam potest. Nullům nůměn áběst, si sit průděntiá, séd tě. Juv.

Absamēdo, inis, f. Consunzione. 9 Quanta samini absamēdo, quanta callo calamitas (troc.).

Plaut.

Absūmo, is, psī, sūmptūm, ere. Inglaottire, divorare, consumare, scialacquare. Act. acc. SYN. Consumo, voro, devoro, depascor, absorbeo, dēglūtio, exhaŭrio, contero, conficio. Rapire, distruggere, far perire. Pērdo, extinguo. J Vos ănimam hāne potius quocumque absumite lēthē, Virg.

Absamptus, a, um, partic. Consumato, divorato. SYN. Gönsümptűs, vörátűs, dévőrátűs, éxhaűstűs. Rapito, perduto, estinto. Ereptus, perditus, extinctus. I Absumptæ in Teneros vires ca-

līque mārīšque. Virg.

Absūrdňs, ă, ūm, adject. Assurdo, scouvenevole, sciocco. SYN. Absonus, ineptus, dissonus, alienus. Absurdoque sono fontes, et stagna cie-

tis. Čic.

Ābsīrtīs, īdīs, f. et pl. n. Ābsīrtīdēs, ūm. Assirtidi, isole del mar Adriatico, così dette per essere stato colà ucciso Assirto, fratello di Medea. Chölchis, et Adriacas spūmins Absyrtis in ündäs. Lucan.

Ābsīrtūs, ī, m. Ass.rto. SYN. Āgĭāleŭs, Āētĭādēs, 連ētīŭs. EP. Mísěr, înfēlīx. PER. 連ētā filiŭs, Æētĭŭs hērōs. Mēdēæ frătĕr. PHR. Spārgĭtŭr ōceīsūs profugā feritāte sororis. Spārsa Absyrtī rěmorāntur membră părentem. ¶ Constăt ăb Ābsyrtî cæde füisse loco. (Pent.) Ovid, Fab. Figlio di Eeta, re di Colco, la di cui sorella Medea, fuggendo con Giasone lo tagliò in molti pezzi, e questi li gettò sparsi per la strada, affin di aver tempo di uscir dal paese, nel mentre che suo padre s'occupasse a raccoglicre le membra, Vide Ovid, Trist. 3.

Äbūnītāns, tis, adject. Abbondante, fertile. SYN. Dīves, fertitis, ferax, ailluens, plenus, über, pinguis, refertus, copiosus. I Quam dives pecoris nivei, quam lactis abandans. Virg.

Ābūndānijā, æ, f. Abbondanza, fertilitā. SYN. Fērtilītās, copiā, vīs, ūbērtās, ācērvūs, lūxūries, allinentia. EP. Ampla, dives, larga, copřősá, aŭrčá, snávis, běmīguă. PER. Rērūm copiă. Prodigă rerūm lūxúries. Plēno copiă cornū. Māgnā opūm vis. Bonorūm ūbertās, āfflűentřá. Cămůlůs, ăcervăs. Fab. 1 poeti fingono che Giove albia svelto uno de corni della capra Amaltea, e donatagli la vietù di provveder di tutte le cose in abbondanza.

Abūndē, adv. Abbondantem nte. SYN. Copiosē, sătis, âflâtīm, übērtīm. 🖣 Tūm cöntra Jūnō; terrorum, et fraudis abunde est. Virg.

Álindo, ás, áví, átúm, árč. Abbondare, n. abl. aliquando gen. SYN. Alliño, exúndo, exúbero, scătčo, scătūrio, circumfluo, redundo. PHR. Pomīs exuberat annus. Nivei lactis et pecoris ăbûndâbăt, Fitiens liquor ăbûndâbăt. ¶ Primüs ăbândare, et spămantiă cogere pressis. Virg.

Ābvöto, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Folar via, partire volando SYN. Āvöto, ēvöto. Abvötāt, ēt sērā vīx mihi noetē rēdit (peni.). Corn. Gall.

Abūsque, adv. Insino da. SYN. A, ab, abhinc ēxin, ēxīndē. 🖣 Dārdānium Siculo prospēxit ăbūsqué Păchyno. Virg

Abūsus, ūs, m. Abuso. EP. Malus, perversus, săcer, împius, înfamis, îndignus, turpis, îndecorus, inhonestus, profanus, execrandus. PER. Mălŭs ūsŭs, ĭnīquŭs ūsŭs. PllR. Quod întūrpēs

concessit ábusús,

Abūtor, eris, ūti, dep. Abusare, usave male, abl. SYN. PER. Mălě, pērvērsē, îndîgnē, înīquē ūtor. In mälos, pravos ūsūs äbhibčo. 🖣 Šēd jām pārcŏ mĭhī, nĕc ăbūtĕṛĕ, Nērvĭă, Quīnctō. Mart.

Abīdēnus, a, um. Ibideno, d'Alido, o Abutichi. V. Ăbydös, ¶ Sēstön Abydēnā sēpārēt ūrbē frētūm (pent.). Ovid.

Abydos, vel Ahdydus, i., masc. form. Città dell'Ellesponto, ord Abuticha, o Braccio di San Gior-gio. SYN. Abydum, vel Abydun, n. EP. Antīquă, vētūs, prīscă, nōbĭlĭs, Lĕāndrĭă, ōstrĭfĕră, Hellespontiacă, vel mascul. Antiquus, priscus, Lěandriŭs, östrifer, Hellespontiăcůs. Vel tňá mē Sēstās, vēl tē mě**ă sūm**ăt Abydās. Ovid. Expl. Città dell' Asia vicina ul distretto dell'Ellesponto, dirimpetto alla città di Sesto. Questo luogo è celebre per la sventura di Leandro, e per la fabbrica di quel ponte prodigioso, che Xerse vi fece edificare per congiungere l'Europa con l'Asia.

Abytă, & f. Abila, ogyidi Almine, o monte di Signe. SYN. Abylë, ës. EP. Maŭră, Hêrcăleă. PHR. Maŭra Abyla et dorso consurgit Iberica Cálpē. Quod férit Hercülĕās ēxtrēmo solĕ cŏlumnās. Inde Abyle vērtex Libycis ubi terminus oris. Mant. Expl. Montagna della Manritania in Africa, divimpetto ad un'altra montagna nominata Calpe, o Gibilterra, nella

Spagna.

Ăbýssŭs, ī, f. Abisso, voragine. SYN. Gürges, võrāgo, faūcēs, sĭnŭs, bărathrūm, võrtēx, hĭātňs. EP. Altž, īmž, cæcž, prŏfūndž, dēprēssž, īntīmā, ābrūptā, ingēns, immānīs, hörrīdā, tūrbīdā, vāstā, võrāx, pātulā, rāpāx, āpērtā, cœnōsă, līmōsă. tērrīfĭcā , lūctĭfĭcā . stŭpēndā. cîrcûmflêxă, înextricăbilis. PER. Specus îngens. Intorto vortice, gürges. J Inlimă qua nigris pallet ăbșssus ăquis pent.). Mart.

Āc, conjunct. E. SYN. Ĕt, que, ātque, nēcnēn, ět. Sī săpřāt, vītet, simůl ac adoleverit ætas.

Hor.

Ācăcĭā, &, ſ. Acacia, gaggia (sorta di arboscello. ¶ Ācācĭām, propolēm, et adārchem, enīcom, ācānthūm. Marc.

Ăcădēmiă, ā., f. Accademia. SYN. Gymnäsium, collegium, schola, lyceum. EP. Attica, antiquă, nobilis, îllūstris, clară, doctă, celebris. sēdālā, nemorēsā, ūmbrīferā, ¶ În latium spretīs Ācădēmiā mīgrāt Āthēnīs. Claud. Expl. Gran giardino coperto di erbe vicino alla città d'Atene, ove Platone e gli Accademici si congre gavano, come i discepoli d'Avistotile dentro il portico.

Ăcădēmiă, sive Universitas Parisiensis. L'Università di Parigi. EP. Clara, nobilis, docta, înclytă, celebris. PER. Doctorum ălumnă viro-rum. I L'Universită di Parigi, la più celebre del mondo. Essa è stata fondata dall'Imperatore Carlo Magno, vistabilità ed acere ciuta da S. Lodoveo e da Enrico IF, e confirmata da Lodovico il Let' dent.

Arademicus, a, um. Dell' Lecalemia. V. Académia. Lēgit Ācādēmicās pēr prātā virentiā flores.

Mant. licenter.

Ārādēmūs, I, m. Accademo, EP. Dīves, clārās, illūstris. Cātque inter sylvās Academi quareie verum. Hor. Hist. & Como illustre, che alcuni, non distinguono da Cadmo, il quale diede al filosofi la sua casa per formar l'Iceademia d Alem.

Achātāmīnā, &, vel Ācālānthis, Idis, L. Cardel lano. SYN. Gardúčlůs, cárdúčlis. 🖞 Littorăque Āleionom resonant, Achālanthida dūmi. Virg.

Opusc.

Acanthinas, à, am. D'acento, di branca orsina.

V. Acanthus.

Acanthas, i, m. Icanto, branca orsina (crla), EP. Möllis, lēnis, ridēns, frondēns, mitis, olens, vīrīdīs, vērnāns, contortūs. Ildvilis, Ildvūs, inllēxus, lēntus, idest flexilis, PLR, Acanthi vi-men, gramen, flos bacese. Mixtaque ridenti cőlőcásĭă fündét Ácâuthő. Virg.

Acarnan, anis, m. Icarnano, SYN. Achelous, vel Pindús, EP, Āctieŭs, dūrūs, āspēr, vāgūs, cēlsús, corniger, làpidosús, ¶ llūne Săliūs simul et Pătron, quorum alter Xearnan. Ovid. Expl. Monte, con altro nome chiamato Pindo, ovvero finme, altramente chiamato Icheloo.

Àcārnāniā, w. f. Acamania, parte dell Epiro. SYN. Curetis, Expl. Parte dell'Epiro au Gracia, we sono il monte Pindo, ed il fiume Teheloo.

Acastús, i, m. Acasto, I.P. Thessalus, sagittifer, ārciténēns. 4 Vix söcer Iphielūs, vix mēgtāndavás Acastús, Ovid, Expl. Figlio de Peteo, re della Tessaglia, famoso caccintore.

Accanto, vel adcanto, as. Cantar appresso. Neut. dat. SYN. Accino, admodulor. § Samo animum, ēl māgnī timulīs āccānto māgīstrī. Stat.

Accêdo, 18, cêssî, cêssûm, ētě, 11. Arrivare, avvicenarsi. SYN. Pěrvénio, assěquor, propinquo advento, venio, advenio, adsum, advolo, adeo, appello, is, contingo, attingo, tango, accurro, pelo, succedo, allabor, illabor, procedo, progredior, PER. Pedem infero. Flecto gradum. Mē leto, mē pērfero ad. PHR. Concarsa iccedere magne, damque propinquabant portis. Citá navis appúlit aúra. Főribús sése intúlit āltīs. Intērikās āccēdē domos, ēt Avērna per āltă. Virg

Acceteratio, onis. L. Fretta, diligenza, prestezza. SYN. Cūrsús, dīligēntiā, tēstīm dio, properātio. PER. Célér, properansque gradus, Célér cursus.

Accetero, as, avī, atūm, are. Terelerare, avanzare, affectiarsi. Act. acc. vel n. SYN. Géléro, festino, volo, advolo, decumo, accumo, accedo, rúo, propero, malūro, PHR, Accelerare gradum, Matūrārē fūgām. Ocyor jācūlis, vēntis, tūlminē prövölát. Lúlminis instår åcer in hostem túrit. Čelérês prævertéré aŭrás. 🕻 Āccéléremús, ařl, Cyclópnin édűetű cáminis, Virg.

Accendo, is, di, sam, été. Inframmare, acoudere, acyampare, abbruciare. Act. acc. SYN. Incendo, Inflámmo, súccendo, úco, adúro ambúro, ciemo, illústro, illúmino. E-ortare, instigare, animaic. Impello, šeuo, ūrgeo, incito, excito, excico, PLR. Date flammis ignibus, Dare in ffetam s Imponéré ffammis. Soboetis üreré Himmis, Sübdere făces, Ignem îngicere, sübjicere Plamma crepitante cremaré. Committéré támmis. Hámmis ábóléré, déléré, pérdéré. extinguere. Fomité flammes excito, PHR. Inflammare focos, Ígnés súsertat hesternos. Flammis nütrimentă dedit. Collücent flammis, qua tantum accendent ignem. Yirg.

Accendor, čris, census, di. Esser abbruciato, acceso, o informato, pass. SYN. Ardeo, ardesco, ădoleor, adolesco, încendor, înflammmor, succendor, cremor, ūror, adūror. Lisere instigato. Impēllör, ürgčör, īnstīgör, ēxcitor, PLR. Īguēm, vel Hāmmām concipio, Flammīs corripior, PHR. Ārdēscāt stīpītis īgnē rŏgús. Dēmptīs ādŏlēntur áristis. Adóléscunt ignibus árá, Incanduit īgnībūs ārā, Flāmmæ ād tēctā völānt. ¶ Īsquo ārdēns ānīmi, ēt rāmōre āccēnsūs āmārō. Virg.

Šeečusūs, š, ūm. Acceso, informmato, instigato. SAN. Saccensús, inflammatus, ardens, vel irabas. • Ūt vētās āccensīs înc induit īgnībūs ārā.

Oxid.

Accentus, üs, m. Accento. SYN. Tomus, temor.

Accepto, ås. Racevere, accettare spesso. Act. acc. SYN. Acceptito, accipio J Acceptate jugum, āc vieino Mūrte lerebant. Sil.

Acceptus, ă, ûm, adject. Grato. SYN. Cârus, dî-

lēctus, grātus, jūcundus.

Accersităs, ă, ăm, partic. Chiamato. SYN. Vocitús, quiesitús, decitús, excitús. § Accersitús čiát sómnús in össá měá "pent.). Prop. Accerso, is, ivi, itům, čič. Chiamare, far venire

a se. Act. ace. SYN. Ārcēsso, āccičo, vŏco, ādvoco, appēllo, evoco, excio. Extemplo socios, prîmûmque ăccērsit Acesten. Yirg,

Accessio, onis, I. Aggaunta, aumento, rantaggio, averescimento. SYN. Accessús, aŭgmentum, cumálás, incrementám. EP. Ingens. ampla. PHR. Locis încrementă nova. Crescit ămor nunmi,

quantum īpsa pēcūnia erēscit.

Accessus, us, m. Arrico, venuta. SYN, Aditus, ādvēntus, ōccūrsus, appūlsus. EP. Splatus, præceps, velox, felix, tūtūs, optatūs, speratūs, prőspér, éxpéctálús, faústús, infaústús. Pôrtus ab accessa ventorum immotus, et ingens. Varg.

Accido, is, di, éré, n. Accadere, avvenire. SYN. Contingo, evenio, advenio, cado, venio, intervenio, obvenio, împendeo, îmmineo, occurro. · Accidit hee tessis etiam fortuna Latinis.

Virg.

vecido, is, cidi, cisúm, cre. Tagliare, mettere in pezzi, roeinave. Act. ace. SYN. Cardo, cîrcûmcido, præscindo, rescindo, tero, attero, absamo, consumo, exhaŭijo, perdo. § Isacias furtim însidíis áccideré túrmás. Mill.

Acciéo, és, îvî, îlum, ére, Chiamarc, SAN,

Accingo, is, xi, clūm, čiė. Canqere, armarsi di qualche cosa, Act, ace., vel n. dat. SYN, Gingo, mūnio, pramūnio, ārmo, instruo, Preparare, apprestaisi. Păio, ăppăro, præpăro compato, compono, instruo, applico, PHR, Luse acemgi. Sē prædæ áccingûnt, Omnés áppárát ártés, Aptarunt animos armis.

Accingunt omnes őperi, pédibűsqué rótárum. Yirg.

Accino, is, cinui, centam, čič. Cantare appresso, canture d'accordo. Neut. dal_ SYN. Acconto, concino, admobilor, PHR. Accinúit Símeon suavi modulamine mörti. Sümo änimüm ét

māgnī tămāfīs āceānto māgīstrī. 🥊 Cūm cæpit cantare prior, mox accinit alter. Sed.

Accio, is, īvī, ītūm, īrē. Chiamare, far venire, Act. acc. SYN. Accico, excio, excico, accerso, ārcēsso, vŏco, ādvŏco, ēvŏco, āppēllo. ¶ Sī Tūrno extincto socios sum accire paratus. Virg.

Āccipio, is. cēpī, cēptūm črē. Ricevere. Act. acc. et abl. pers. SYN. Rčeipio, sūmo, căpio, ādmitto, suscipio. Accepto, aggradire. Accepto, ās. probo, āpprobo. Trattar bene, o male. Bene, vel mălě trácto, excipio, hăbčo. PHR. Sī ūmquam regnandam acceperit Albam. Illos porticilnis rex accipiebat in amplis. Accipite ergo, ăuimis, atque hac meă figite dictă. Ore necātūrās āccipiemās āquās. Cāpē sācrā mānū, Āceipit in Teneros animum, mentemque bemignam. Virg.

Accipiter, itris, m. Uccello di preda, come sparviero, avoltojo, falcone. EP. Prædo, ācer, răpāx, rostratus, praeceps, pernīx, velox, citus; volucris, atróx, férús, crūdēlis, féróx, trūx, ĭnīquŭs, īmpĭŭs īmmītĭs, aūdāx, īntrčpĭdŭs. PER. Prædātor ales. Rostro sæyns. Acer pennis, Colūmbīs īnfēstūs. PHR. Āccipitēr pēdibūs vo-

lŭerës ëviscërăt ûncis.

Accīsus, ă, ūm, Partic. Tagliato, messo in pezzi, rovinato. SYN. Cāsus. cīrcumcīsus, proscīssus, rescīssus, trītus, attrītus, absūmptus, consumptŭs, ëxhaŭstŭś, përdĭtŭs. ¶ Gum fërro accīsam, crebrisque bipennĭbŭs înstant. Virg.

Āccītus, vel Āccitus, ā, ūm. Partic. Chiamato, chi s'è fatto venire. SYN. Accersitus, vocatus, ādvocātus, āppēllātus, excitus. Spēm sī quam āccītis Ætolum habnīstis in ārmīs. Virg.

Accītŭs, ūs, m. Comando, ordine di venire. SYN. Impěriūm. 🖣 Rēgiús āccītū chārī gĕnitōris äd

ürbēm. Virg.

Ācclāmātio, ōnis, f. Acclamazione, grido d'allegrezza. SYN. Plaŭsŭs, āpplaŭsŭs, EP. Grātă, ľætă, fēlīx, făvēns, sŭbřtů, rěpēntină, ăcūṯă, cănoră, PHR. Teŭeri elamore sequuntur. Înseminant plausum Tyrii. Mistoque ingens ex-

ortă tămultu lætitia. Sid.

Ācclāmo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Gridar forte. Neut. SYN. Ēxclāmo, conclāmo, vociferor, plaudo, applaudo. PER. Plausum do, edo. Dant manībūs plaūsūm. Lētās tollūnt ād syderā vocēs. Edere non fictos hilari de pectore plausus. Lætő testári gaúdíá plaúsú. PHR, Lætitiágne fremunt, animosque ad sydera tollunt. Lætus frágór ætherá pülsát, complet.

Acclinis, is, m. f., č, n. Pendente, inchinato, SYN. Acclivus, acclivis, devexus, declivis, declivus, proclivis, proclivas, pronas, inclinatus, cernŭŭs, ābjēctūs, hūmīlis, ōblīquūs. 🖣 Ācelīnīs

fālsīs animūs meliora recūsat. Hor.

Ácctinō, ās, āvī, ātūm, ārē. Inchinare, curvave. Act. acc. SYN. Inclino, flecto, cūrvo, încūrvo. Inchinarsi, pendere. Propondčo, impondčo. ¶ Circumspexit Atyn, seque acclinavit ad illum.

Ācctīvis, is, m. f., č. n. Luogo pendente. SYN. Ācelīvūs, ārdāŭs, sūblīmīš, ērēctūs, dīffĭeĭlīs. Lēniter, ācelī vo constituere jugo pent.'. Oxid.

Āccotā, æ, m. f. Abitante, vicino d'abitazione. SYN. Īucŏlā, cŏlōnūs, cūltŏr, cīvīs, vīcīnūs, hābītā-tŏr, îndīgčnā - ¶ Āccŏlā - Vūltūrnī - pārītērquĕ Săticălăs āsper. Virg.

Accolo, is, ui, ultum, ere. Abitar vicino. Act. acc. SYN. Jūxtā cŏlo, īncŏlo, hăbito, mănčo,, ¶ Āccolet, împeriumque păter Romanus hăbebit.

Accommodo, as, avi, atūm, are. Accomodare, adattare, applicare. Act. acc. SYN. Apto, adapto: refero, comparo: compono, astruo: concinno, āpplico, āccīngo. PHR. Īnsīgniā nobis āptēmus. Ülmis adjungere vites. Concinnat fraudes, vel dolos. J Induitur laterique Argivum

āccommodat ēņsēm. Virg.

Accommodus, a, am. Atto, comodo, convenevole. SYN. Commodus, aptus, idončus, opportunus, convenieus, congruus, appositus, labilis, concinuus. ¶ Est curvo anfractu valles accommoda fraudi. Virg.

Accrēdo, is, didi, ditūm, črč. Credere, concorrere nell'opinione, confidare. Nent. dat. SYN. Credo, fido, confido, vel assentio, assentior. Seriběrě të nobis, tibi nos accredere par est. Hor.

Ācerēsco, īs, crēvī, ciētūm, ĕrĕ. Crescere. Neut. SYN. Crēsco, aŭgĕŏr, ădŏlēsco. ¶ Învĭdĭa āccrevit, privato qua minor esset. Hor.

Āccrētio, ōnīs, f. V. Incrēmēntūm.

Accretús, vel adcretús, a. úm. Accresciuto. SYN. Crētus, auctus. § Et lapis accretus regerendis īgnībūs āptus. Sever. Āccūbātio, ōnīs, f. V. Āccūbītūs.

Āccňbito, ās. Frequentemente colcarsi, o sedere appresso. Neut. dat. 9 Dīgnātūs nostrīs ācciibī-tārā torīs (pent.). Sed. Ācciibītūs, ūs, m. Il giacere, il colcarsi appresso.

Signă tămen, divamque tori, et quem quis-

que săcrārăt Accubitu. Stat.

Āссйьо, ās, сйbйī, сйbĭtūm, ārē, vel Āссйшьо, ĭs, ĕrĕ, n. Colcarsi, o sedere appresso. Nent. dat. SYN. Căbo, adjăcco, discumbo, recumbo, PHR. Epulis accumbere Divum. Solitis considere mēnsīs. Torīs dīscūmbere pietis, Accubat, ēt manibūs prohibēt contingere mensas. Virg.

Āccimilo, ās, āvī, ātūm, ārē. Ammassare, accumulare, ammucchiare. Act. acc. SYN. Cumulo. cogo, congero, aggero, compono, struo, aggrégo, ăcervo, congrégo, coăcervo, áddo, aŭgéo, contrăho, colligo. PHR. Agminé conferto glomerantur in örbem. Aggerit immensum cuműlám. Aggérát írás. Aggérítűr téllűs cűműlo Ingens frümenti copia congeritur. Illis sättem āceumulēm donīs, et fungar inanī. Virg.

Āccārātē, adv. Diligentemente. SYN. Dīligēnter. gnāviter, āttente, stúdiose, exquisite.

Āccārātňs, ă, ūm. Partic. Fatto con diligenza perfetto. SYN. Pērfēctus, ābsölūtus, meditātus, ēxquīsītus, āllāborātus, ēlucubrātus. 🖣 Āccūrātā dăbīt nobīs hīc munerā prīncēps. Pass

Āccāro, ās, ā vī, ātām, ārč. Operare diligentemente Act, acc. SYN. Caro, procuro, meditor, providčo, prospicio. ¶ Accūrās, rūmpisque coquam,

tāmquam ömnīā crādā. Mart.

Accurro, is, ri, sum, eic. Iccorrere, correre incontro a qualche cosa. Nent. SYN. Curro, concūrro, cčlěro, accělěro, affliňo, advělo, apprě-pěro. PER. Cūrsūm těndo ad. Cčlěri cūrsů ādvolo. PHR. Vix sūmma, āceūrrēns, vēstīgjā ponit arena. Yolans pracesserat agmen. It clāmor Cœlo, primusque accurrit Accistes. Virg. Accūsātio, onis, f. Leasa, SYN, Dalatio, actio,

īneūsātio. EP. Ācris, fālsā, vērāx, mēndāx,

imprūdēns, vēličmēns, cāllidā, @quā, caūtā, tēclā, īmprobā. 🖣 Ēxīn tērrībīlīs jūsti āccūs i-

tio sūrgēns, Juv.

Āccūsātor, ōrīs, m. Acensatore, SYN. Dēlātor, aetor, tēstīs, EP. Acer, grāvīs, šeerbūs, mēlēstās, clāmosās, vehemēns, quērālās, fālsās, mendax, memor, immemor, cantus, imprudens, callidus, împrobus. 🐧 Āccusatori nollet dăre. plárími félix. Juv.

Āccūsātūs , ă , ūm. Partic. Iccusato. SYN. Rčús, sons, nocens, noxiús. EP. Miser, pavidús, tre-

pidns, pallens, attonitus.

Āccūso, ās, āvī, ātūm, ārē. Iccusare Act. acc. et gen. vel abl. SYN. Incuso, însimulo, defero, ārgňo, rědárgňo, cárpo, incrépo. PER. Aliquen sceleris arguere, redarguere. Lædere aliquem crimine. Scelus retegere, Nomen alicujus măcălăre crimine. Crimen ălicui objicere. Reûm ăliquem ăgere, deferre. PHR. Quem non încusivi amēns! Crīminihūs filsis insimūlare.

Ăcēdĭă, &, f. Propizia, infingardia. SYN. Pigrītiā, dēsidiā, īgnīviā, inērtiā, sēcērdiā, incūriā. EP. Möllis, pigrā, sēgnis, tārdā, lēntā, jācēns, tōr-pēns, tānguidā. Sie hōminēs falsō dēlūdit

ăcediă vultu, Mant.

Ăcco, es, ŭi, ere. Infortire, in agrire. V. Accesco. Acer, acris, acre. Adject. Agro, brusco, spiritoso, pronto, violento. SYN. Aŭdax, promptus, velox, förtis, veličmens, välidus, robūstus, ingens, ārdūus, aspēr, mordāx, ācūtus, præstans, audentior, magnanimus. PHR. Stelft acer in armīs. Contra aŭdentior īto, Rebūs in advērsis praestāus animī jūvenis. Validīs viribus instat åcer et invictus. 🖣 Äcriör ad pågnim redit, et vim sűscítát írá. Virg.

icer, is, n. Lero (arlore). EP. Vile, dürüm. ¶ Dedícăt, ăt nuper vile tuistis ăcer (pent., Ovid.

Acerbo, as, avi, atūm, aie. Inacerbire, esacerbare, masprice. Act. acc. SYN. Exăcerbo, aspero, ēx ispēro, ācdo, īrrito, movēo, commoveo, pūgno, öllendo. Cartificis scelas, et förmidine crimen ăcerbăt. Virg.

Ăcērhūs, ă, ūm, adject, Agro, aspro, fastidioso. SYN. Asper, grávis, ácúltús, aústérás, mörősús, důrůs, ázer, mělěstůs, incommědůs, atrôx, erűdél s. sévérűs, ináméműs, inámábilis. CHáctčnús, Ānnā sŏrōr, pōtúī, núnc vūlnús šeērbūm. Virg.

Acernás, ă, ăm. Dacero, PER. Ex ăcere ârbore tāctús. C Prēcipue cum jam hic trābibus con-

tēxtus ācērnīs, Virg.

Acerosús, á túm, vel Aceratús, á, tím. Mescolato con loppa. I firre ácérôso, öléő décúmánő, páné

cōēgit, Luci!L

reerră ă, f. Inconsiero, piecolo altare, sopra il quale q'i antichi abbruciavano l'incenso, SYN. Thái ibálása. EP. Plēni, thái iféri, ödőri, ödőrată, ődőriférá, bénéőléns, fluiriciómű, sacritică, ăccensă, fămâns, aŭreă, rédoleus, PHR. Dânt custodes thuris ăcerrăm. Clărie pio, et plēnā súpplēx vénératúr ácērrā. Virg.

Teverimus ir ūm. adject. Spiritoso, pronto, ardīto, rolento, SYN, Aŭdicissimas, promptissimas, tortissimus, aspēritmus, validāssimus (Nisus crit portas custos, icerrimus ármis. Virg.

Acersecomes as, in Zizzeruto, barbato, SYN, In-Gusus. Wendit ác á sécomés, si millum in conpige crimen Juv.

teervaiim, adverb. I mucchio senza ordine. SYN Gümülátim, 🐧 Gönfértős íta ácérvátim mórs áccúmúlábát, Luer,

Acervo, as, avi, atum, are, Ammassare, accumulare, mettere a mucchio, Act. acc. SYN, Calcervo, cogo, colligo, congéro, compono, cumulo, accumulo. Unem mirum cecidisse putes, nam crīmen ăcērvāt. Alc.

Acervas, I., m. Cumulo, mucchio, SYN, Agget, copia, congeries cumulus, straes, moles, compāgēs. EP. Āltūs, grāndīs, īngēns, mīgnūs, vāstūs, numērēsūs. § Sī quīs ād ingēntēm frā-

menti semper acervâm. Hor.

Acesco, is, ui, eve. Inacctire, inagrire, desenir agro, aspro. Neul. SaN. Ăceo, coacesco. Sincerum ēst nīsī vās, quodeūmque infundis, ācēscit. Hor.

Ācēstēs, w. m. Aceste, SYN, Hippotades, EP, Bomūs, grāvis, māgnūs, clārūs, semior, Trējāmus, Hēctoreus, Dārdānius. PER. Grīnisius lietos Egestæus heres, Dúx Etýcinus, sículus. Hespes Ainea. Vină bonûs qua deinde cădis onerarat Aceste, Virg. Hist. Figlio del fiume Creniso secondo i poeti, e d'Ejeste donna Trojana. Essando re di Sicilia, accolse Enca venendo m Italia.

Acētāriūm, ii, n. Insalata, EP, Mixtūm, pingúe. Acētīnu, ī, n. Aceto. EP. Acre, vētūs, acērbūm āspērūm, rūbēns, mordāx, frīgēns, rosāceūm sambūceum. PER. Vīnum ācre, acidum. Amphoră Niliaci non sit tibi vilis ăceti, Mart.

Achāh, indeclin, vel Achābŭs, ī, m. Acabbo settimo re d'Israele, marito di Jezabele, EP. Impiŭs, sečlerātis, ! Quos antīquus Achāb genuit quibus īpsă feruntur, Mant. Jezăbel antiquas fraudēs et Rēgis Ăchābī. Id.

Achrei, örüm, m. pl. Hitatori dell'Acaja, e ge-neralmente Greci. § New potes înfestis conferie Chărybdin Achreis. V. Graci.

Achāmēnēs, is, m. Acameno. SYN. Achāmēnītis. ¶ Nām tū, quā těnŭīt dīvēs Ăchāmēnās (Aselepiad.) Hor. Hist. Primo re de' Persiani, fratello di Xerse.

Āchāmēniā , ā , f. Porsia, SYN. Pērsis. Pērsiā Unde Achāměnří. I Persiani. Můndůs. Achaměnřís, děcůrránt Mědícă Sůšis. Lucan.

Achaeus, ă, um. Dell' Jeaja, e generalmente della Grecia, appartenente all'Acaja, o alla Grecia. SYN Acharus, Acharcus, Grajus, Gracus, CAtthide tentantur gressus, oculisque in Achieis Finibus

Achieus, î., m. Achieo. 4 Möre vel întéréas capti săspensăs Ăchaei. Ovid. Hist. Re di Lidia, ap-

precato in una sedizione popolare.

Achāiá, w. f. Icaja, parte della Grecia, e gene ralmente la Grecia, ŠYN. Ăchāis, Ēgiālos, Græ eiă. 4 Stibit, et aŭxilium promittet Achase Trőjás, Ovid.

vehājās, žijādis, adject, f. Dell' Ica,a, o anche della Grecia. SYN. Achāsā , Achās. Cinter Achāšādās, lõngē pūlchērrimā mātrēs. Ovid.

Achāicus, ă, um. Dell' Icaja, Greco, SVN Achāius Áchæűs, Grájus, Græcűs. 🕻 Et Danáúm sólitæ movés, et Ácháicá costrá. Vrig.

ichais, idis, subst. L. Jeaga, è generalmente le Grecia, SYN. Achani, Tanifos Graecia, Philis Co. Nymphirum, quae sunt in Achrode dixit-

Achāis plus adject, f. Dell' feaja, o anche della

Grecia. SYN. Ăchātăs, Ăchātā. J. Pērque töt Āmontas, ēt pēr töt Achātdās ūrbēs. Ovid.

Achāiŭs, ä, ūm. V. Ăchāicŭs.

Achārnā, ārūm, f. pl. Acarna. J Quñquǔ rǔdēs thýrsōs hĕdérīs vēstītīs Achārnā. Stat. Expl. Città della Grecia, dove farono per la prima volta celebrate le feste in onore di Bacco.

Achātēs , w̄ , m. Ajata (pietra preziosa). SYN. Gēmmā, lăpīllūs. ¶ Lĭmĭnā, dēspēctāsquē sŏlō

eālcātus achātēs, Claud.

Āchātēs, æ, m. A ate. EP. Fīdūs, fīdēlīs, aūdāx, fortis, gčučrōsús, māgnānīmūs. PER. Ænēæ cŏmčs. ¶Āc prīmūm sĭficīs scīntīllam ēxcūdīt Āchātēs. Yirg. Hist. Capitano, compagno d'Enea.

Achélőiás, řádís, vel Achélőis, řdís, adject. et subst. f. Di Acheloo, figlia di Acheloo (nome di sirene). Sülphűré fűműntés, Achélőiádűm-qué réáquít Sírénűm scópúlós. Ovid.

Achēlotā, ă, ūm. Di Achelov. Ūt fērās Ālcīdēs Āchēlotā cornāt frēgīt. Ovid. Āchēlotā pocālā, acqua. Pocalāque invēntīs Āchēlotā miscuit

ūvīs. Yirg.

Achētūūs, ī, m. Acheloo. SYN. Ācārnān, Āctōlūs, Naupāctīvās. Cālšdoniūs. Ep. Cčičr, undosūs, vāgūs, cōrnigēr, tūrbīdūs, dēformīs, viölentūs. PHR. Cōrnigēr ēt vāstīs undis, pōtūjuē sălūbrī, supra omnēs fluviōs Āchēloīus ēmnīs tapl. Fiume dell Acarnania nell Epiro, il quale la divide dall Etolia, ed ha la sua origine dal monte Pindo.

Ārhēron, ontis, m. Acheronte. Gli altri fiumi sono Cocstis, Lethe, Sitx, Phiegeton. EP. Infermas, Tārtāreās, āter, cācās, nīgēr, ŏpācās, īmās, proffandās, tenebrosās, trīstis, mārstās, mīser, proffandās, tenebrosās, trīstis, mārstās, mīser, infelix, piceās, ādūstās, silēns, īnviās, tērox, dūrās, horrīdās, tārpīfaŭs, horrēndās, tārpīdās, tārpīdās, tārpīdās, tārpīdās, tārtārēnēs bilgīs. PER. Āchērontīs ūndā. Tārtārāš lācās, Pālūs intērnā. Tārtārēs stāgnā īntēmērātā pālūdīs. PER. Līvēntēs Āchēron ējēctāt, velērūctāt ārēnās. Sāniē, crāssoquē vēnēnā Æstāāt, ēt gēlīdam ērūctāt cūm mūrmāte ārēnām. ¶ Flēctērē sī nēquēo Sāpēros. Āchērontā māvēbō. Virg. Expl. Fiume dell'Inferno, pel quale Caronte tragutta le anime: si prende per l'Inferno medesimo.

Ācherontiá, æ, f. Acerenza. EP. Cēlsā, Āppālā, möntānā. PER. Nīdō sīmilīs. ¶ Quīcumque cēlsæ nīdūm Ăcherontiæ alcaic.\ Hor. Expl. Città della Paglia nei confini dell'Italia, posta

sopra una montagna. Āchēronticus, š, ūm. Del fiume Acheronte, o d'Inferno. SYN. Infernus, tārtārēns. § Pērmējēm

fătămque ferens Acherontrea türbă. Mant. Acherosă, zo, vel Acherosă, zo, vel Acherosă, zota, l. Acherosa, PER. Pălūs Acherosă. Acherosă andre. Cănde, premente Notă, tristes Acherosidos, orăs val. Flace. Expl. Palude nell Epirovicina ad una caverna del medesimo nome, ove il fiume Acheronte shocca con tanto impeto e strepito, che i poeti hanno chamato questo luogo una porta dell'Inferno, per la quale Ercole vi entrò, e tirò fuori il Cerbero.

Āchēcūsiús, ă, ūm. D Icherusia, o de Icheronte. ¶ Squāllēntem intrŏitūm stāgnāns, Āchērūsiús hūmor. Sil. Ital. Ācherūsiā, tēmplā. Inferno.

Achittās, æ, m. Achilla. EP. Pērfidus. immitis, scēlēstus, scēlērātus. PER. Pēmpēji ēccisor. Pērmittūnt fămălī, scēlērī dēlēctās Āchīllās. Lucan.

Āchīlieā, ñ., f. Achillea, SYN, Ăchīleŏn, Leūcā, Leūcē, Expl. Isola del Mar Negvo, ove si vede la sepoltura di Achille.

Ächīlteides, quadriss., vel Ăchīlīdes, īr, m. Figlio d'Achille. PER. Ăchīllis gnātus, profes, sobolēs. ¶ Pyrrhus Āchīlleides animosus imāginē pātris. Ovid.

Achīlles, is, et Achīlleus, čī, vel cī, čos, m. Achille. SYN. Pelides, Æăcides, a patre Peleo, et avo Æaco: Æmŏnĭŭs, Thēssălŭs, Lārīssā⁄ūs, Pēl-Imas, a Larissa, et Pellea urbibus Thessalia: Phthīŭs, EP, Aŭdāx, förtĭs, ārmĭpŏtēns, bēllĭgĕr, ānimosiis, impiger, invietiis, indomitus, cristatus, ferox, superbus, potens, impavidus, sævus, īmmītīs, lātālīs, Nērējūs (a Tethide Nerei filia), invaluerabilis, māgnanimus, insuperabilis. PER. Pēltā us, Thēssālus hētos, Nēreius hēros. Chīronis alūmnus. Tethidīs natus, filius, proles. Tethide natus. Trojæ populator. Hectoris öccīsŏr. Prīămī rēgnōrūm ēvērsŏr. Ā Părīdĕ Ilĭăcō lēthālī cālcĕ pērēmptŭs. ¶Ātque ĭtĕrum ād Trojām māguns mīttētur Achīlles, Virg. Expl. Figlio di Peleo, re della Tessaglia, e di Teti, figlia di Nereo, e nipote di Euco.

Āchīlieus, a, um. D'Achille. Stirpis Achillea

fāctūs, jāvēnēmquĕ sŭpērbūm. Virg.

Åchīvī, örūm, m. plur. Abitanti dell'Acaja, e generalmente Greci. SYN. Achāī, Grājī Grācī,
 Dănăī, Grājňgěnā, Pělāsgī, Argīvī, Ārgōlĭcī.
 Quīdquīd dēlīrānt rēgēs, plēctūntūr Achīvī.

Āchīvás, š, ūm. Dell' Acaja, e generalmente cella Grecia, Greco. SYN. Āchīvās, Āchīvās, Āchīvās, Grājūs, Grācūs. J Dēnīquē, quīsquīs ērat cāstrīs

jūgālātūs Āchīvis. Ovid. Ācīcūtā, ē., f. Spilla, spilletto, ago. EP. Ācūtā, rīgīdā, ācūlēātā, ācūmīnātā. ¶Āt mödīcūm pūngēns īmpressīt ācīcūlā vūlnūs. Pass.

Ācīdālīā, ā., f. Acidalia. SYN. Vēnūs. ¶Mātrīs, Ācīdālīā paūllātim āhŏlērē Sīchāūm. Virg.

Ācīdūs, ā, ūm. Acetoso, agro, aspro. SYN. Ācīdulīs, ācēr, ācērbūs. ¶ Fērmēnto, ātque ācīdīs, ĭmītāntūr vītēā sērbīs. Virg.

Ācies, ēi, f. Punta di coltello, o spada. SYN. Ācimēn. EP. Ācūtā, tenŭis, ācris, nitidă, strictă, corūscă, öbtūsă. ¶ Oppošitī stāt fērri ăcies mūcrone corūsco. Virg.

Ācīēs ingēnīi. Acutezza di spirito. SYN. Ācūmēn, indūstrīā, ingēnīūm, mēns, sölērtīā, sāgācītās, vīs mēntīs. EP. Ācrīs, ācūtā, sölērs, vivāx, sūbtīlīs. sāgāx, promptā, mīrābīlīs, pērspīcāx. PHR. Ācīēs sāgācīs mēntīs inspiciet polos.

Āciēs ŏeŭtōrūm. La pupilla degli vechi. ÉP. Ārdēns, vigil, pūrā, flāmmēā, ignēā, rādiāns. PHR. Quāntum āciē possēnt ŏeŭli servarē sequēntēm. Hīne āciēm procul in cāmpōs, tērrāsquē jācēntēs, Lātāquē Bēnācī protendēre in āquörā possām. § Hūc gēminās nūnc flēcte ăciēs: hane āspicē gēntēm. Virg.

Āciēs mīŭtāris. Armata, squadrone, battaglione. SYN. Ēxērcitūs, āgmēn, tūrmā, cöhōrs, phālānx, lēgio, cătērvā, mānūs, cāstrā, cōpiāe, mānīpūlūs. EP. Bēllīgerā, mārtiā, hōstītīs, hāstātā, clipčātā, dēnsā, nňmērosā, ārmātā, lūnātā, fūlgiāt, trēpīdā, miserā, fērox, mināx, rāpāx, rābīdā, prādātrīx, pārātā, vīetrix, inhūmānā, crācutā fūnēstā, sānguiucā. PBR. Sānguiucā

ACTACN

cörünt áciés Fülgentes árie áciés. Densis áciés stipátá cátérvis. Slétít ördine cértő, Intelix áciés. Trěpidás ácies ét férá béllá séqui. Adversisque pirantáciés céncútréré signis. ¶ Hine áciés átque hine ástáré Látinás. Ving.

Ācī, acīs, vel Ācīnācēs, is, m. Semīdarrā, spada 10 Medi, o Persiani, SYN, Ensis, glādins, mucro, lērtūm, cūspis, EP, Mēdns, Pērsicās, sævās, immānis, insignis mānicis, insignis āci-

năce dăxtro, Val. Flace.

Ācīnūs , ī , m , vel šcinum , ī , n. Picciol grano - i usa , ellera , sambneo , ed altri sinili. SYN. Bāccā . * Prōdēstēv pārvis šcinās pōtārē sābūcis. Seren ,

Acīpēnsēr, črīs, m. Sturione (posec). SVN. Ācīpēnsīs. Tūquē pērēgrīnīs ācīpēnsēr nōbīlīs

ündīs. Ovid.

Ācīs, is, vel idis, m. Ici, o Icide, EP. Sicānis, Sicāiis, Simāthins, hērbiter, limpīdūs, PER. Simāthins hērōs, pāstor. §Ācin āmās, prāfērsque mēis āmplēxihās Ācin, Ovid. Fab. Figluo del Dio Fanno. e della ninfa Samete. Essendo pastore nella Sedia, amb la ninfa Galatea, e fa uce iso da Polifimo suo roale. Dopo la sua morte Galata lo tramuto in fontana.

Acmănides, w. m. Uno de Ciclopi, cost chiamato ab mende, Grave 27292, 525; Bröntes, et Steropes, Acmonidesque solent (pent.). Ovid.

Acties, w. m. Vomo poverss πο, e che non ha - concho il letto per dormere, ali z el 2022, culule. Illě mětů văciůs, nôměn milií dicit, - Acotés, Ovid.

λιδιβιάs, 7, m. Accolto, che sevec alla Messa, e ε a celebrazione del d'emo officio. Pen, br. vel ex quibusdam ancipiti, ab z et ε/λεα, prohibeo, qua, non prohibetur ab altari et mysteriis, al exteri, qui non ministrant.

Acônē, ēs, f. Cote, pietra da affilar firri. SYN, C5s, EP, Dūră, ăcūtă, ăsperă, trītă, môrdax,

-ēdāx, lõngā, tentiis, exigtiā.

Aconitam, vel ăconiton, î, n. leonito nappello, e. 1 gallo (vela velenosa). SYN Venenam, virăs, toxicăm, LP, Nigram, pallidăm, tăridam, Styciam, vitosam, funestam, PER, Născens e săxis. PHR, Hōc cănix înferni jietivit spămă venenam. Vomăit Cerberăs ore trifaăci lethifetăm virâs. C Lăridă terribiles miscent ăconită noverce. Ovid.

Acûntiús, îî, m. I onzio, nativo di Zea, isela nel-UI cipelago, di cui abbiamo ai Ovidio le lettere ai Calippe, e di Cidippe a lui. Mitabar quare

Ithi nomen Acoutins esset. Oxid.

Veöntińs, îi, in. Aconzio, montein Borria, A. Möns, Veör, öris, in. Asprezza, agredine, EP. İngrātús, mördäx, PLR. Sapör acidús, vel acer. ¶ Nön timén öblatům Christůs děglůtit ácorém. Cale.

Acórům, î, n. vel Ăcórňs, î, f. *Specie deceba.* Căndiáchněn , ăcórůmque , ópápánăcă , pômphólí-

"čuqué, Marc.

Acquiésco, is, évi, élûm, évé, n. Aquetare, SYN, Quiésco, înuităr, cônquiésco. Acerdare, acconsentire. Assentior, aúdio, cônsentio,

obédío.

Vequiro, ĭs, quisivi, quisitūm, črć. Iequistare, evenere. Act. acc. SYN. Quaro, ădipiscor, ăssequor, öbtĭnĕo, conséquor, păro, compăro, colli_o, concăfio luctor, invenio. PIR. Vobis partă quiés. Airă conciliatur amor Virés acquitit cando. Nihil absque 1 bere per ter Usu. continuo pretium virtutis adeptus ! Mobilitate viget, viresque acquirit cundo. Virg

Ācquīsītās, ā, ām, partir. Joga stato, eticauto. SYA. Quasitās, pārtūs, ādēptūs, comparātūs. invēntus, concifratus. § Ācquisita mēo sērvit tibi Grētā Mētēllo. Sulon.

Acragantinés, a, úm. Di Teraputte, ossia de Gergente. Quorum Acragantinús com primis Lim-

pedőclés ést. Luci

Aerágās, antīs, m. EP. Ārdūūs, cēlsūs, sūblīmis, aeriūs, Sīcūlūs. ¶Ārdūūs īnde Ācragās ōstēntāt maxīmā lōngē. Arg. Expl. Montayna m. S cilia, sopra la quale vr ē una citta, che i Latim ch amano Agrigentum. U cra-gia un tempo una bella razza di cavalle.

Acrēdůlá, ič., f. Rosignuolo, SYN. Phřilomelá, fűsciniá. LP. Argůlá, lóquáx, můstá, sónôrá, lléhřlís. ¶ Věrě cáléntě növős cómpônit ácrédúl i

cântûs, Auct. carm. de Philom.

Verimöniá, é., f. Amavezza, asprezza, SYN, Āeritās, Rabbia, fiervzza, colleta, Īrā, rābiēs, īrācūndžá, ¶ Sūffērié nön vălēmás ácišmönfăm jamb.', Prud.

Acrisioneis, idis, f. Danae, figlia d'Acrisio. § Ācuistoneis Danae fundāsse colonis. Virg. V.

Dănăē.

Ārrisiōnēús, ă. ūm. D'Argo, a rege Arrisio. SYN. Ārgivās. \(\tilde{A} \)erāsiōnēās Proteūs possēderāt ārcēs. Ovid.

Ā**crīsīō**nī**ădē**s, ŵ. m. *Persco*, figlio di Acrisio. SYN. Pērscus. ¶Ācrīšĭōnĭădēs, ādĭgītque în pēctus, ăt īllē. Ovid.

Ācrīšins, ĭī, m. Red Argo, figliod Hante, ÇĀcijs siús súpérést qui mānihús ārcēāt úrbis. Oyid.

Accitās, ātis, f. Asprezza, arditezza, rigore, SyN. Ācrimāniā, vel aŭdāciā, vel āspētitās.

Ācriter, a Iv. Con aratezza, corajgiosamente, SYN. Förtiter; vehēmēnter. PER, Ācrī, förtī, vel māgno šnimō. A Ācriter ēlātūm prētium, ārtās ālterā sördēt, flor.

Ācróāmā, ātīs, n. Cò the si ascolta con piacere. EP. Lætům, fêstivům. § Sie šeróimă fætīs

fēstīvām jocīs (jamb.). Pend.

Acrócérainii, ôraim, n. plut. SYN. Acrécérainii, Cetainii. It lie thi sint Syrtès, hace Acrécétrainii vitá. Ovil. Expl. Montagne nell Epero tra il mar Jowo, ed il matre Adriatico, cose chi mate, perche sono spesse volte percosse dal folgori.

Acrácórinthús, i, m. Terocorinto, monte di Carinto.

**Littòră, qua sămmas căpăt Acrócòrinthús ăd aŭrás. Stat. Expl. Montagne del Peleponneso tra l'Arcipelago ed il mar Jonio, alle radiei delle

quale m & la estra de Corento.

Acrón önis, m. Irrone, I.P. Cénimus, Héreüléńs, Ulémpöté quó pórtis Cénimum Acróna petentém, Prop. Wist. Le de Conness. vinto ed neciso da Romolo dopo el ratie delle Salane,

vetă, w, vel Āctē, és, f. Līdo, o rīva del mare. SVN. Rîpă, littus, ĉi.ă. ∮ Āt procul în sola

sēcrēta Troades acta. Viig

Āctēon, ŏnǐs, m. Ittom. SYN, Äristídēs, EP, Vēnātōr, vāgūs, ērrims, vēlōx, cēler, levis, vāgabūndūs, sylvanus, mīser, intelix, trēpidūs, pāvidus, Ilēbilīs, cērurger, fūgītivās, PLR, Mātus Āristæō, vel Arīstæi, Films Aūtōmēs, Autonöerus hērōs, Cādurī nepēs, Calmans, vel Cādurerus hērōs Unlingus (tyenīs), PRR. Āctæōn ēgŏ sūm, dŏmīnūm cōgnōscĭtē vēstrūm Ovid. Fab. Figlio di Aristeo, e d' Autonee figlia di Cadmo. Essendo stanco dalla caecia s'avvicinò ad una fonte, ove avendo veduto Diana che si lavava, subito essa lo tramutò in vervo, e sotto questa figura fa divorato da'snoi cani. Ovid. 3 Metam.

Āctārīs, ā. ūm. Attico , Ateniese. SYN. Āttīcūs , Āthēnīcīnsis. § Sēpārāt Ādnītās Āctārīs Phōcīs

ăb ārvīs. Ovid.

Āctĭācās, ā, ūm. Di Capo Figalo. SYN. Āctīŭs.

¶ Cūr tāmēn Āctĭācās mīsērūm mē mīttīs ād
örās. Ovid. ¶ Āctĭāque Īlĭācīs cĕlĕbrāmūs līttörā lūdīs. Virg.

Āctiās, ādīs, f. Ďi Atcue, ¶ Ātquē Gčtæ ātque Hēbrūs, ātque Āctiās Ōrīnthīysā, Virg. Di Capo Figalo, Āctiās Aūsŏniās fūgīt Clčŏpātrā cātēnās, Stat.

Āctio, önis, f. Azione. SYN. Āctūm, āctūs, fāctūm, ŏpiis, rēs, coptūm, lābör, aūsūm, gēstūm.

Ārtīto, ās, ārē. Disputare, litigare. Act. ace. SYN. Ago.

Cogīt mē Titūs āctitārē cāusās. Phal.) Mart.

Āctiūm, ĭī, n. Capo Figalo. PHR. Vīctūs ĭn Āctišcīs Āntōniŭs örīs. Nāvālī vincēns Ōctāviŭs Āctiš pūgnā Līttörā commēndāt. Expl. Capo, o promontorio dell'Epiro, ove Augusto guadagnò la battaglia contro Antonio e Cleopatra.

Āctius, a, um. Di Capo Figalo. V. Actiacus.

Āctōr, ōrĭs, m. Attore, revitante, commediante. SYN. Pērsōnā, trăgordăs, cōmœdăs, mīmās, scūrrā, hīstrio, gēsticulātor. Oratore, accorator. Orātor, caūstdveiās, patronās, ādvocātās. Accusatore: Āccūsātor, tēstīs, delātor. EP. Scēnicās, thēātrīcās, cōmœdās, trāgīcās, trīstīs, vāgās, flēbīlīs, ācēr, potēns, fērox, fērvīdās, vēhēmens, sēdālījs, īnpīgēr, īrācūndās, rūstīcās, ĭnēxorābījīs. ¶Āctōrīs pārtēs chorās, ōffīcīūmquē vīrīlē. Hor.

Āctór, örĭs, m. Attore, compagno d'Ercole nella spedizione contro le Amazoni. ¶ Mönyehüs, årdentî përăgit Clăvis Āctŏră quereū. Val. Flace.

Āctŏrīdēs . m., m. Patroclo , figlio d' Attore. SYN.
Patroclus, § Quō fuit Āctŏrīdē cūm māgnō

sēmpēr Āchīllē, Ovid.

Āctūm, ī, u. Azione, cosa fiatta. SYN. Āctīo, āctūs, fāctūm, aūsūm, gēstūm, corptūm, ŏpūs, rēs, lābör. EP. Clārūm, prācelārūm, nöbǐlč, hērōĭeūm. ¶ Īllē līcēt pātrīīs sinē fīuĕ sŭpērbiāt āctīs. Oxid.

Āctús, ă, ûm, partic. Fatto, perfezionato. finito. SYN. Pěrāctús, fāctús, pērfēctús, ēllēctús, cōnfēctús. Abbattuto, discacciato. Ăbāctús, pūlsūs, ējēctús. Stimolato, incoraggiato: Pūlsūs, īmpūlsūs, commolūs, pērcitūs, ānimātūs. ¶ Ani āctūm Cārlō māguīs Ăquĭlōnĭbūs īmbrēm. Virg.

Āctňs, ūs, m. Atto, azione, opera, SYN, Āctūm, āctřo, fictūm, aŭsūm, gēstūm, corptūm, rēs, lăbŏr, ŏpňs. Forza, impetuositā. Vīs, röbūr, impētús. Fērtūr in ābrūptūm māgnō mōns im-

prőbűs áctů. Virg.

Āciūtūm, adv. Incontinente, presto, subito. SYN.
Cito, protinus, extemplo, statim, repente, confestim, illico, nec moră, continuo. ¶ Quem quidem ego, actūtūm, modo vos absistitė, cogam. Oyid.

Ăcūltātūs, ă, ūm, adject. Iguzzo, pungente, SVN. Āspēr, ācūtūs, ācūnĭnātūs. PER. Plēnus ācūlčīs, stīmūlis. Ăcūtřŏtůs, ī, m. Piccolo pungiglione, ago delle vespe. SYN. Spicňlům. PER. Sūbtīlis vel ēxīlis, ăcūlčůs. ¶ Nōuŭs ăcūlčŏlōs în cŏchlčārč tăli; (pent.). Mart.

Ācūltĕus, ī, m. Punta, ago, stimolo. SYN. Ācūs, acūmēn, stīmālūs, cālcār, ācīēs, cūspīs, spīcālūm. EP. Sāsvūs, āspēr, dīrūs, acērbūs, atrōx, sūbtīlīs, ēxīlīs, tēmūis, pūngēns, prēmēns, fērrēus, crūēntūs. PHR. Pūngīt ācūlēūs āspēr. Stīmūlīs āgītātūr ācērbīs. Ūrgēt stīmūlīs aŭrīgā crūēntīs. § Cōttā, mčūm pēctūs cōmpūngīt ācūlēūs āspēr. Sed.

Ăcūmen, inis, n. Punta di qualche cosa. SYN. Ăcies. ¶ Et nervos tribăit membris, et ăcū-

mĭnă cōrdī. Mantil.

Ācūmču ingčnii. Acutezza di spirito. SYN, Ăcies, sölērtiā, ingčniūm. PER. Vis ingčnii. Præstāntiā mēntis. Ingčnii sūmmā fācūltās. Cēlēris ingēns sölertiā mēntis. Ānimī sāgāx indūstriā. EP. Săgāx, sölērs, ārgūtūm, sūbtīlē, pēnetrāns. J Jūdicis ārgūtūm quæ non förmīdāt ācūmēn. Hor.

Ācuminātus, ă, ūm. "Leuto, sottile. SYN. Ācūtus, sölērs, săgāx, sūbtīlis, indūstrius, ingeniosus Ācumino, ās, āvī, ātūm, āre. "Iguzzare, affilare. render sottile. Act. acc. SYN. Ācuo, ēxācuo.

Ācňo, řs, ŭĩ, ūtům, črč. Assottigliare, affilare.
 Act. acc. SYN. Ēxňeňo. ācūmino, PitR. Cōte ăcuīt tēlūm. Cūrīs ăcuēns, mortāliă cordī.
 Sīxoque ēxāspērāt ēnsēm. Sūbigūntque in cōte sēcūrēs. Dūros ācūisse in vūlnērā dēntēs. Stimelare, eccitare. SYN. Ēxcito, hortor, pēllo, împēllo, āccēndo, ăuimo, inflāmmo. PitR. Stimālāt, ēcce Děūš iterim. Vocibūš instigānt. Ăuimīs jūvēnūm fūror ādditūs. ¶ Postquām vīsā sătīs prīmos ācūissē fūrorēs. Virg.

Ăcňs, ūs, f. Ago, stiletto. ÉP. Ăcňtă, tčnúís, ēxīlīs, sūbtīlīs. PHR. Ācū līgērē, trājīcērē. Īllī mūltīplīcēs crīnīs vārīātňr, in örbēs īdālīā dīrgēntō, ācū. Ācū pīngērē. Ricamare. Aūrō, ārgēntō, īntēxōrē. Vēstēs. vārĭīs ňli plūrīmā llorēt pūrpūrā pīctā mödīs, mīxtōque incēndītŭr aūrō. ¶ Quōdqŭe pīce ādstrīngīt, quōd

ăcu trăjecit ălienă. Ovid.

Ăcňs, čríš, n. Paglia. SYN. Pálčá, strámču, ácěr. střpňlá. EP. Vilč, siccům, těnůč, lěvě, frágilě. árřdům. ¶ Věntůs ácůs, pálčásquě lěvěs sůstěllět in áltům. Pass.

Ăcŭs.i, m. Pesce chiamato anguilla, EP, Tčuŭis. Lēt sătiñs tčuŭēs dūcere crēdit ācēs, peut.). Part.

Ācūtňs, ă, ūm, adject. Acuto, affilato, sottile. SYN. Ăcūmĭnātňs ăcūlčātňs. Aspro, agro. Āspēr, ācēt, ăcērbňs. Sottile. Ārgūtňs, sūbtīlĭs. sölērs, săgāx, īngčnĭōsňs, pērspĭcāx. Alto, illustre. Clārňs, āltňs, ēlītňs. ¶ Cārdňňs, ēt spīnīs sūrgīt pālfārňs ăcūtīs. Virg.

Ăd, præp. acc. A, al, alli, appresso, contra, verso, a vispetto, sino, insino, civca, per oltre, secondo. SYN. İn, ăpăd, vērsās, proptēr. PHR. Ad dēxtrām ēt lēvām. Ad creptītām cīthājā. Ad ār-bitrām thūm. Ad līmīnā cūstēs. Ad ūnguēm. Ad aŭrēm. § Spoute shā cārmēn numērēs vēniēbāt ād āptōs. Ovid.

Ādāetiš, ā, ūm, partic. Costretto, forzato, spinto. SYN. Cöāctiš, prēssiš, īmpūlsūs, compūlsūs, redāctiš. ¶Mīlštīa ēx īllā divisum ād littūs.

ădāctī. Virg.

ADDUGO

Adæquē, adv. Ugualmente, tanto quanto. SYN. Ā:quē, pātiter, æquākiter.

Adagno, ās, āvī, ātūm, ārē, Uguagliare, Act, acc. SYN. Æquo, ēvæquo, æquīpāro, comparo, confero, compono, PHR. Numērum cum nivibus æquāt, Pārtībus æquābāt jūstīs, Animis æquāfis et ānnīs, Gettar a terra, SYN. Everlo, diruo, destruo, dējicio. § Nescit ādæquātās ādterre ād pondērā vīrēs. Pass.

Adæro, ās, āvĭ, ātūm, ārē. Apprezzare, stimare. Act. acc. SYN, Lĭcĕŏr, ærē æstimo. ¶Ātque ĕă sēxcēntīs, sīctīs āccēptŭs ădærāt. Fill.

Adēstúo, ās, āvī, ālūm, ārē, n. Bollire, dissolvere, infiammarsi, SYN, Æstúo, ēxūndo, ĭnāsslúo, ¶Rēmīsque īneīsūs ādāsstúāt āmnīs. Stat.

Adággéro, ās, āvī, ālūm, ārč. Aumentare, aggiungere, accumulare. Act. acc. SYN. Aggéro, côugéro, côgo, aŭgéo, côlligo, cůmůlo, ăccůmůlo.

Adágiúm, ři, n. Procerbio, SYN, Prövěrbřům, ěffatům. EP. Certům, věrům, brěvě, priscům, vůlgáré, tritům, commůně, PER. Sérmo tritůs, vůlgátůs, pěrvůlgátůs, § Adágiá priscá cůuctá

cāllēt Nāsviŭs (jamb.).

Mām, rē, m. Adamo. SYN. Adāmūs, EP. Prīscūs, vētūs, āntīquūs, prīmrēvūs, lūteūs, mīser, īntēlīx, sons, rēžs, imprūdēns, incaūtis, crēdūlūs, stölīdūs, tērrīgēnā, īmprovīdūs. PER. Prīmrēvūs pātēr, pārēns, gēnītor. Prīmūs vīn orbē pārēns. Prīmūs orbīs incolā. Gēntīs hūmānrē prīncēps, cāpūt, origo. Prīmūs in orbē rēŭs. Rubrō lūto formātūs. Ūxorī crēdūlūs. Cāptūs mēndācīs fraūdē colūbrī. Rubrā tīslūrē crēātūs. PIIR. Jām pātrīam ingrēdērīs, sēd dē quā dēcīdīt Ādām. Il primo uemo, che līdio crēātul paradiso terrestre: d'ana costa del quale formō Esa, e gliela diede per prima moglie.

Adāmāntēus, vel ādāmāntinūs, ā, ūm. adject. Di diamante. SYN. Dūrūs, firmās, sölīdūs, fērrēūs, intrāctūs, invictūs, indomitūs, inēxērābilis. ¶ Ēcce ādāmāntēis Vūlcānūm nārībūs

-ēfflänt, Ovid.

Adāmās, antīs, m. Diamonte. SYN. Gemmă, lăpīllūs, sīdērītēs. EP. Fīrmās, dūrūs, rīgīdūs, solīdūs, fērreās, Infrīctūs, indomītūs, pērēnne, pērpētūš, elārūs, splēndēns, fūlgēns, corūscūs, nītīdūs, mīcāns, rūtīlūs, rādīāns, Indis, loūs, Indicus, sīdērēūs, trēmūlūs, dīvēs, pretiosūs. PIIR. Fērreūs ēst Ādāmās. Clārō nitūrē mīcāns. Flāmmis, fērrēque īnvīctūs. Nonādāmās tlāmmis, nēc dūra incūde dōmātūr, īllē sēd hīreīnō sānguinē contentus. ¶ Spūmāntēm pronī māndūnt ādāmāntā jūgālēs. Stat.

1.lísřős sőbőlés Adámřeá cámpös Mant. Adámítá, á, m. Figlio & Adamo, SYN, Hőmo, PER, Adámí prölés, nátůs, sőbőlés. ¶ Chárús Ădámí-

tis, chārus črīsque Đeō (pent, ,

Adámo, ās, āvī, ātūm, āvē. Amar assai, amar grandemente. Act. acc. SYN. Dēpērīo, ārdēo, ando PLR. Nīmīō complēctor amore. Īnsānō sūccendor amore. Zadéo, rāpior, racendor, inflammor amūrē. Staltus Xchillaos non adāmassēt equos pent. Ovid.

Adápério, is, érni jettům, iré. Iprire, palesare. Act. acc. SYN. Ăpěrio, reclúdo, rětěgo, dêtégo, résólvo, pândo, pătefácio. PHR. Tristês réclúderé pôrtás. Dißicilês môtô cárdiné pândě

lőrés.

Ādāpērtās, ā, ūm, partic. Iperto. SYN. Ăpērtūs, pātēns, reclūsūs, pātēfāctūs, reserātūs. ¶ Pārs ādāpērtā fūīt, pārs āltērā claūsā fēnēstrē. Ovid.

Adapērtītis, is, m. f., č, n. Facile ad aprire. SYN. Āpērtītis. • Aspīcis ā dēxtrā lātūs hōc ādā-

- pērtīlē Tahrī. Ovid.

Ādāquo, ās, āvī, ātūm, ātč. Albeverare, adacquare. Act. acc. SYN. Āquör, āspētgo, ītrīgo, ītrūro. PER. Dūcērē pōtūm. Prābērē āquīs. Flūvīōs-quē minīstrānt. Īrrīgūūmquē lībānt, viölāriā fontēm. ¶ Flōrēntēm rīgūis ādāquārē cānālibūs hōrtūm. Mant.

Ādañerás, ă, ûm, partic. Jumentato, accrescinto. SYN. Aŭetás, cămălâtás. ¶ Nêc rêmôrârî în côncălăo, nêc crêscère ădaûctă. Lucr.

Àdañgĕo, és, xī, ctūm, ērē. Icerescere, aumentare. Act. acc. SYN. Aŭgĕo, cŭmŭlo, āccŭmŭlo, ām-

plĭfĭco.

Adaūgēseo, ĭs, ērē, n. Accrescere, aumentarsi. SYN. Aŭgeor, ădaūgeor. crēsco, āccrēsco, ădolēsco, cimilor, āmplificor. ¶ Nām neque ădaūgēscit

- quidquâm, née dépérit indé. Lucr.

Adhibo, is. bibī, bibītūm, črē. Bever assai, abbeverarsī. Act. acc. SYN. Bibo, haūrio, pōto, prŏpīno. PHR. Ādhibīt ingēntēs pŏtērās, ēt vīnā cŏrōnāt. Cyāthīs plēnis bibīt, ādhibīt ūndās. f Militāt in sīlvīs cătūlūs, nūnc ādhibē pūrō. Elor

Āddēnso, ās, āvī, ātām, ārē, vel āddēnsēo, ēs, ŭī, ērē. Densare, ispessire. Act. acc. SYN. Dēnso, stīpo, constīpo. ¶ Ēxtrēm āddēnsēnt, āciēs,

nēc tūrbă movērī. Virg.

Āddžeo, řs. xř. etům, črč. Destinare, darsi ad una cosa. Act. acc. SYN. Dě, dědo, mineřpo, děstino, děsigno. Fendere all'incanto. Věudo, trádo. Condamare. Důmno, cônděmno, můleto, plěcto. JAddřstí sěrvům nůmmis, hěrč, millě důcěntis. Mart.

Āddīsco, is, didici, ērē, Ipprendere, imparare, Act. acc. SYN, Disco, condisco, ēdisco, pērdīsco, stūdēo, pērcipio. PER. Mēntē complēetor, Ingenio pērcipio. Concipio animo. Caddidici rēgimēn, dēxtrā modērāntē, catīmē. Ovid.

Additāmēntām, ī, n. Aumentazione, giunta. SYN.
Accēssus, aŭgmēntūm, cumulus, incremēntūm.

 Āddītās, ă, ūm., partic. Aggluuto. SYN. Jūnetūs, ādjūnetūs, nēxūs. cēnnēxūs. ādmētūs ādjēctūs.
 Nītūs ēt īpsē Dēā, nēc Teācrīs āddītā Jūnē. Vita.

Addo, řs. dřdř, dřtům, črč. Iggiungere Act. acc. SYN. důngo, adhříběo, adjúngo, adjřeřo, conjúngo, applico admovčo, appono, aúgčo. PHR. Comřtěm Pátěr addřdřt illi. Addúnt se sočřos Úlmis adděrě, adjúngeře vitěs. Moras tintis licet adděrě rebús. Caddě tět egrégius úrbés, opérámque láborém. Vrig.

Addócéo, ēs, ŭī, ctúm, ērē. Immaestrare, insegnar bens. Act. 2, acc. SAN. Dŏcéo, ēdŏcèo, pērdŏcēo, ērŭdĭo, îmbŭo, înstitao. înstrŭo, înfōrmo. § Söllĭcĭtīs ănĭmīs önús ēximĭt, āddō-

rét a tês, Hor,

Addubito, ās. āvī, ālūm, ārē, Dubitar molto, Act. acc. SYN. Dübīto, āmbīgo, haveo, flūctūo, flūto, pēndēo, nūto, tītūbo, vacillo, Pt R. Pēndet ānīmus. Dūbīŭs ēst, sūspēnsus, incērtūs, āmbīgūŭs. ¶ Nēcnē sīt āddubītēs, flāgrēt rūmēnē sīmstrō. Hor.

Addico, is, xi, ctum, čič. Menarc, condurve. Act.

ace. SYN. Dūco, dēdūco, pērdūco, sīsto, ādveho, Tirare, persuadere, Induco, invito, allicio, pitlició, impéllo, compello, suadco, persuadco. Affat carsi, sforzarsi, Tendo, intendo, contendo. Tomnībūs, āctā sūīs mīsērēs āddūxērāt ārtās, Virg.

Addactas, a, am, partic. Menato, condotto. SYN. Dāctūs, dēdāctūs, pērdāctūs, āppūlsūs, Tirato, allettato. Indūctūs, impūlsūs, āllēctūs, pēl-lēctūs. Teso. Tēnsūs, intēnsūs. J Obviŭs huīc primām tātīs āddūctūs inīquīs. Virg.

Ādduptico, ās , āvī , ātŭm , ārē. Addoppiare. Act. ace. SYN. Duplico, condupiico, gemino, inge-

mino, congemino.

Ădĕdo , ĭs , ēdī , ēsūm, vel ēstūm , ĕrĕ. *Mangiar* . tutto, consumare. Act. acc. SYN. Edo, exedo, pěrědo, věro, rodo, arrodo, absůmo, consůmo. 🖣 Quīs dňbřtět? nám sæpč fávôs ignôtůs ádědit. Virg.

Ādēo, īs, īvī, ĭtām, īrč. Andar a trovar qualcheduno, visitarlo. Act. acc. SYN. Accedo, tendo, viso, inviso, visito, convenio. Entrare. Ingredior, intro. Intraprendere, sofferire. Sūscipio, sŭbčo. PER. Viām, vel iter sŭbčo, corripio. PHR. Adīre perīcula, labores. Principio delūbra ădčūnt, pācēmquē pēr ārās. Virg.

Ādēō, adv. Tanto, così, sin a questo termine. SYN. Ită, sie, tām. în tāntūm. 🖣 Rāra ēst ădčō cōn-

cordiă formă. Juv.

Ădčōně, adv. Cosi è? può farsi che? SYN. Sic-cině? Ĭtăně? Ítăn? Ădčōn. J Ūsque ădčōně mörī mĭsĕrām ēst. Jav.

Áděoqně, adv. E ancora. SYN. Atque adeo, quin ětřám. J Aděoquě montes omnřům těnos ûnůs (scazon.). Mart.

Ádēps, ădipis, m. f. Grasso, lardo, songia. SYN. Săgînă, pînguêdo, sevum. J At capris ădipes

et coturnicibus auget. Lucr.

Adēptūs, a, ūm , partic. Acquistato, ottenuto. SYN. Pārtūs, quæsītūs, ācquīsītūs, părātūs, compărātus. J Nē cādāt, ēt mūltās pālmās inhonēstēt ădēptās. Ovid.

Adesdam, adv. Vieni qua, vieni da me, avvicinati. SYN. Accede, venī, ades, adesto, adsīs. Adēsus, ă, ūm, partic. Mangiato, consumato. SYN.

Exēsus, pērēsus, rosus, corrosus, consumptus.

🖣 Ēt postībūs hæsīt ādēsīs. Virg.

Ādfrīngo, ĭs, ēgī, āctūm, ĕrĕ. Spezzare a qualche luogo. Act. acc. SYN. Frāngo, confrīngo.

Ādgēmo, is, ŭī, itūm, ērē. Piangere dietro a qual-che cosa. Neut. dat. SYN. Gemo, condoleo. Adgemit et nostris ipså cărină mălis (pent.).

Ădhæc, adv. Di più, d'assantaggio, inoltre. SYN. Præterea, insuper, tandem, denique.

Ădhārčo, ēs, hāsī, hāsūm, ērč, vel Ādhārēsco, is, črč. Attavarsi, applicarsi. Neut. dat. SYN. Hærčo, ĭnhærčo, ĭnhærčsco, ādjácčo, īncŭbo, āllīgör, ādjūngör, cōnjūngör, āpplicŏr, ădmŏvěŏr, ādjĭcĭŏr, īnsido, īnsĭděo. PHR. Mēmbrīs sūdor adhæret. Dextramque amplexus inhasít. Ebűr ádhæsérát aűrő. Sie áffixá mánét. 🖣 Brūmā gēlū, vēl cūm tōnsīs īllōtŭs ădhæsit. Virg.

Ădhibĕo, ĕs, ŭî, ĭtūm, ērč. Aggiungere, applicare, adoperare. Act. acc. SYN. Addo, applico, appôno, adjicio, adjūngo, admovčo. PHR. Propērāntēs ādmovēt horās. Hūne adhibe sociūm.

Hos căpe fatorum comites. Tonsorem căpiti non est adhibere necessum. J Dum medicas ădhibere mănus ad vulneră păstor. Virg.

Adhīnnio, is, ivi, itam, ire. Annitrire. Neut. dat. SYN, Hīnnio, PER, Hīnnītām pēto, Hīnnītām ēdo. J Fēminā cornipēdī sempēr adhīmit equo (pent.). Ovid.

Adhorreo, es, ŭi, ere. Raccappriciarsi, spaventarsi molto. Neut. acc. SYN. Horreo, exhorreo, horrēsco, ădhōrrēsco, ēxpăvēsco. ¶ Īpsĕ pătēr tlāvīs Tyberīnus adhorruit undīs. Ovid.

Adhörtör, äris, älüs, äri. Esortare, avsertire, ammare. SYN. Hörtör, exhörtör, mönco, admöneo, încito, excito, împello, accendo, acuo, stimulo, animo. ¶ Écquid adhortabor sponte in sua fata ruentém? Pass.

Admic, adv. Ancora di più. SYN. Rūrsŭs, ĭtěrūm, dēnuo. Sin ad ora. Hāctenus, etiāmnūm, ětřámnůne. 🥊 Těliůrém, Nymphásque, ět ádbůc

īgnotă precatur. Virg.

Ādjāceo, es, ŭi, ere. Star vicino. Nent. dat. SYN. Adhærčo, ădhærčsco, ādjūngŏr, cōnjūngŏr, āssiděo, āccūbo. PER. Vīcīnŭs, prōximŭs sŭm. ¶Adjăcet antiquus Tyberino lucus Heleni. Ovid.

Ādjāciām , ĭī. n. Ajaccio. EP. Æquŏrčum , šrēnosum, saxosum. PHR. Quod lambunt fluctibăs zequără. Città nell'isola di Corsica.

Ădĭāntūm, ī. n. Capelvenere. ¶ Hēllĕnĭūm, hynĭ-

lūs, būglossa, filix. Hont.

ădĭgo, ĭs, ēgī, āctūm, ĕrĕ. Costringere, far entrar per forza. Act. acc. SYN. Ago, subigo, premo, împéllo, compello, ürgĕo. PHR. Sĕquī bēllă subegit. Præcipitem immani turbine adegit. Hac limină tendere ădegit. Vel Păter omnipotens adigat me fulmine ad umbras. I Lumină, præcipitemque îmmâni turbine ăderit. Virg.

Ādiīcio, is, jēcī, jēctūm, črč. Aggiungere. Act. acc. SYN. Addo, jūngo, ādjūngo, āppono, āpplico, adhibčo, admovćo, PHR. Adjecere bonac paūlo plūs ārtis Athēnā. Quīs scit an ādji ciant hödiernæ erastina sammæ Tempöra Da sŭpëri? Sŭpër ômniă Cācī Spēlūneam adjierant. I Terra param fuerat; fatīs adjēcimas undās. Prop.

Adimo, is, ēmī, ēmptūm, ěrě. Levar via. Act. acc. SYN. Dēmo, tollo, aufero, rapio, eripio, ābrīpio, capio, abdūco, sūbdūco, detraho, sūbtráho, abstráho, avello, amovéo, extorqueo. ¶ Cre-

scentique adimunt fætus, uruntque ferentem. Adimptéo. és, évî, étûm, éré. Empire. Act. acc. SYN. Impléo, compléo, repléo. Adempiere, escguire. Impléo, perficio, absolvo, fungor. § Artibus ingenuis, quod mente pararat, adimplět. Pass.

Adinstar, Adv. Come, in guisa, al modo. SYN. Īnstār, mōrē, rītū, ŭt, ŭtī, sīcŭt, nōn sĕcŭs āc,

haud ăliter quam.

Ădinvēnio, is, vēni, vēntūm, īrē. Trocare, fingere. incentare. Act. acc. SYN. Invento, excegito, nanciscor, reperio, fingo, comminiscor.

Ădipātūm , ī , m. *Vivanda grassa*. SYN. Ādēps ,

săgină, pinguedo.

Ădĭpātňs, å. ūm , adject. Grasso, riempito di grasso. SYN. Pinguis, obesus, saginātus. J Livida māternő fervent adipata venenő. Virg.

Adipiscor, čris, adeptus, isci. Aequistare, ottenere. Dep. acc. SYN. Acquiro, assequor, consequor,

15

păro, compăro, obtineo. Hane adipiscuntur,

eircum, præterque feruntur. Lucr.

Aditus, us, m. Accostamento, entrata, accesso. SYN. Advēntūs, āccēssūs, īngrēssūs, viā, iter. EP. Cělěr, möllis, fácilis, latús, pátens, felix, vělox, citus, repentinus, tardus, clausus, caecus, angūstŭs, dňbĭňs, occāltňs, sēcrētňs, málīgnňs, ārduus, difficilis. J Öccupat Ancas aditum cūstodė sepulto. Virg.

Ādjūdico, ās, āvī, ātūm, ārē. Aggiudicare. Act. acc. SYN. Tribūo, āttribūo, dō, āscrībo, āddīco. PHR. Ādjādīcāmās ömně, guöd rēctūm pětřs. ¶ Et nůne si quid abest, Italis adjudi-

căt ārmīs. Hor.

Adjūmēntām, ī, n. Soccorso, ajuto, favore, app oggio. SYN. Aŭxĭlĭŭm, jŭvāmën, præsidĭūm, sūbstdtum, ops. opis, opem. ope, columen, lentmen, levamen, solamen, solatium. EP. Magnum, īngēns, fīrmūm, ămīcūm, snāvě, ēxoptātūm, expectatum, debitum, indebitum, immeritum. ¶Ēssē dūos jūvēnēs firma ādjūmēntā pārēntīs. Ovid.

Adjūngo, is, xī, ctūm, črč. Giungere, aggiungere. Act. acc. cum dat., vel ad, acc. SYN. Jüngo, conjungo, addo, adjicio, applico, annecto, allīgo, ădhībēo, ādmovēo, āccomodo. J Mēne īgītūr sociūm sūmmīs ādjūngēre rēbūs. Virg.

Adiaro, as, avī, atam, are. Scongiurare, pregare. Act. acc. SYN. Obsecro, obtestor, apprecor, aro, rogo, peto, imploro. Promettere per sacramento. Promitto, jūro. PHR. Flectere sī nequeo Supěros, Acheronta moveho. Superos în vota vocāviļ 🦠 entūm vūlgūs, vel stygyos Mānes ādjūrăt. Împroratque Deum, contestaturque sodales. 🖣 Ādjūrō Stygrī căpūt īmplācābilē föntis. Virg.

Adjūtor, oris, m. Ajutante, nomo che ajuta. SYN. Aūxīlīātor, faūtor, socins, adminīster. 🖣 Adjūtor gelidos, veniam, caligatus in agros. Inv.

Ādjūtēriām, ii, n. Ajuto, soccorso. SYN. Adjūmentum, javamen, auxilium, subsidium, præsídíúm.

Ādjūtūs, ā, ūm. Ajutato. SYN. Lēvātūs. 🖣 Tōtque simul mactare viros, adjutus ab uno. Ovid.

Ādjūvo, ās, jūvī, jūtūm, ārč. Ijutare. Act. acc. SYN. Jūvo, aŭxiliŏr, ādsūm, sūccūrro, sūbvěnĭo, sūblevo, secundo. adspīro. PER. Opēm, aŭxilium, subsidium tero. Aŭxilio subeo, venio. Aŭxilio levo. Dextram do, tendo, porrigo. PHR. Adero et socia arma juvabo. Auxilio tūtēs opibūsque jūvāho. 🖣 Ādjūvāt, et māgnā proclamat voce Diores. Virg.

Ādiātro, vel āllatro, ās, āvī, ātūm, ārč. Abbajavs vicino. Neut. acc. dat rarius. SYN. Latro, conviciór, vexo, lácesso. Adlatras nomen quod

tĭbĭ cũnque dătár (pent.). Mart.

Ādlābōro, vel āllābōro, ās -āvī, ātūm , ārč. *Af-*faticarsi molto. Neut. dat. SYN. Läböro, in-

cũmbo, stúdčo, invigilo.

Admétior, īris, mēnsūs . īrī. Canpassare, misurare, perticare. Dep. acc. SYN. Metior, dimetiór, mēnsūro, dēsigno, dēscrībo, tīnio, dēlīnío. PHR. Párváqué rápřidům flůměn ádměnsus rate.

Admētūs, i. m. Admeto, SYN, Phérēus, Phérētřáděs. EP. Thessális, Thessálřens, Æmonřis, idest Thessalus. Æmäthrús, idest Macedonius. Phěrôňs, PER, Rôx Phěrôňs, Rôx Phěrôtiădēs. Thēssălīcās, Thēssālās, Amplaysīds hērēs; ab Amphrysio fluvio Thessaliæ, Pictoris Apollinis hospes. PHR. Pāvit et Admeti tauros főrmősűs Ápóllo. Cérnis űt Adméti cántétár ět Hectoris axor. I Admeti conjax, quam sequĕrērīs , ĕrāt (pent.). Ovid. Fab. *Re della* Tessaglia, figlio di Ferco. La favola racconta, che Apollo custodi i suoi armenti pel corso di nove anni, e che in ricompensa de benefici riportati ottenne dalle Parche che questo re schivasse la morte, ogni volta che vi fosse alcuno che acconsentisse morir per lui: alla qual cosa concorse generosamente sua moglie.

Adminiculor, īrīs, ātus, ārī. Appoggiare, Dep. acc. SYN. Fülcio , mūnio , sūstento, sūstineo. Ajutare, soccorrere. Jūvo, ādjūvo, aūxiliŏr, sūli-

lėvo, sūccūrro, sūbvėnio.

Ādminīcūlūm, ī, n. Appoggiamento. SYN. Mūnīměn, fölcrům, fülcimentům, colůmen. Ajuto, soccorso. Adjūmēntūm, jūvāmēn, aūxīlĭūm, cŏlŭmču, præsidiūm, sūbsidiūm.

Ādmīaīstēr, trī, m. Ministro, che serve, o ajuta a qualche cosa. SYN. Minister, ādjūtor. EP. Vigil, pērvigit, sēdulūs, āssidūus, impiger, stūdiosus.

Ādmīnīstrātio, ōnīs, f. Amministrazione, maneggio, condotta di qualche affare. SYN. Regimen, mödérámén, ministériám.

Ādmīnīstro, ās, āvī, ātūm, ārč. Amministrare, governare, over il manoggio di qualche affare. Act. ace. SYN. Ministro, ago, gero, rego, procuro, trácto, módérőr, gűbérno.

Ādmīrābitis, is, m. f., ě, n. Ammirabile. SYN. Mīrŭs, mīrāndūs, ādmīrāndūs, mīrābilis, mīrīfředs. 🖣 Párcě, páčr, sčelí děcňs ádmirábilč nőstri. Ovid.

Admīrātio, onis, f. Ammirazione, meraviglia. SYN. SYN. Stupor. EP. Summa, ingēns, nova. ¶ Non propter núm mos, minor admiratió sümmis. Juv. Admirātor, oris, m. . Immiratore. SYN. Mīrātor,

mīrāns, ādmīrāns.

Ādmīror, ārīs, ātūs, ārī. Ammirare. Dep. ace. SYN. Mīror, dēmīror. sūspieio, stupēo, stupēsco, öbstăpēsco. PHR. Mīrāntūr sūb ăquā lūcos. Stupėt insciä turba Prodigium mirata nŏvūm. ¶Īlle-ŏpčrūm cūstōs, īllum ādmīvāntŭr ět ömněs. Virg.

Ādīmisceo, es, miscui, mixtum, ere. Mescolare. Act. acc. SYN. Misceo, îmmisceo, permisceo. ¶ Admīscēlque ălĭōs, čt ŭt hūne tībīcĭuš cœ-

t**ũm. Ov**id.

Ādmīssūrā , ā , f. Copritura. ¶ Fēlīx dēmērītēs

hábět ádmīssūră părēntēs. Štat.

Admitto, is, misi, missūm, ere. Ammettere, accettare, introdurre, ricevere. Act. acc. SYN. Accipio, excipio, recipio, suscipio, immitto, induco, întroduco. Approvare, riccere. Probo, āpprŏbo, āccīpio. Farc, commettere. Făcio, committo, patro, pērpetro, aūdčo. \$\bar{A}dmisitque mēās ād sūž dōnž mžnūs (pent.\). Oxīd. \[\bar{A}dmoderor, āržs, ātās, ārī. Moderare, ocquestare.

Dep. acc. SYN. Möderör, placo, mitigo, tenco, rétinéo, fræno, compérco, tempéro à colubéo, ĭnhĭbĕo. 🖣 Tāntŏpĕre hūmānīs rātiōnībus ād-

mödérári. Lucr.

Ādmūdūtor, ārīs, ātūs, ārī. Cantare insieme. Dep. dat. SYN. Mödūlör, āceino, āceānto. ¶Ātque ēlēctrīfēris ādmödūlētūr āquis pent. \ Chand

Admodum, adv. Volto, grandemente. SYN. Mul tům, váldě, šbůndě.

Admotiór, īris. ītās, īrī. Affaticarsi, sforzarsi a qualche cosa. Dep. ace. SYN. Möliör, cönör, contendo, enitor, adnitor, laboro. Assicinare. Admövčo.

Admoneo, es, ŭī. Ilūm, ere. Accertire. Act. acc. cum gen., vel abl., vel 2 acc. SYN. Mŏnčo, cōmmŏnčo, suādčo, ădhōrtŏr, čxcĭto. Comundare. Māndo, jūbčo, impēro, præcipio. § Ādmönăît, gëmit îllê tămên, manasquë săprêmam. Ovid.

Admonitus, as, m. Accertimento, SYN. Monitam, monitus, hortatus, impulsus, Comando, Praceptūm, jūssūs, mandatūm. EP. Gratus, amieńs, dūrŭs, mölēstūs, ūtilis, sălūtifer, prūdēns. Admonitor, oris, m. Consigliere, the avvertisce.

SYA. Mönitör.

Ādmonitus, a, ūm., partie. Accertito. SYN. Monitŭs. ¶Ādmönĭtūs non ēst, ägitūrque în tādiă vītă. Ovid.

Admordĕo, ēs, dī, sūm, ērĕ, Morderc. Act. acc. SYN. Mördčo, adčdo, corrodo. 9 Dentis et admorso signātā in stīrpē cicātrix. Virg.

Ādmētňs, ă, ūm, partic. Accie nato, aggiunto, applicato. SYN. Ādjēctūs, ādjūnetūs, āddītūs, āllīgītus, āppositus, applicalus, applicitus. Tillē sibi ādmotās ā virginē corripit escās. Prop.

Admoveo, es, movi, motum, ere. Applicare, aggiungere, accienare. Act. acc. SYN. Applico, āddo, ādjūngo, ādjieio, āppono, adhibeo. • Nee dum īllīs lābra ādmövī, sēd condītā servo, Virg.

Admūgio, īs, īvī, ītūm, īrč. Muggire vicino. Neul. dat. SYN. Mūgio. • Möllibūs in prātīs ādmū-

gīt fēmīnā tānrē. Övid.

Admirmuro, as, avi, atum, are. Mormorare. fare strepito contro qualche cosa. Neut. dat. SYN. Mürmŭro, fremo. Approvare, applandire. Probo, apprŏbo, cōmprŏbo, plaŭdo, āpplaŭdo, grītŭlŏr, ācel īmo, Disapprovare, biasimare. Improbo. • Bŏrčæque ādmūrmūrāt Aūstěr. Ovid.

Adnato, as, avī, atūm, are, n. Arrivare nuotando, approdare. SYN. No. adno, nato, enato. Agitque gyrös, et comes lateri adnatat (jamb). Sen.

Adnēcio, is, xiii, xiim, črē, Legare, attaccare. Act. acc. SYN. Ligo. ālligo, nēcto, ānnēcto, vincio,

stringo, ästringo,

Admitor, cris nixus, vel nisus, niti. Sforzarsi a far qualche cosa. Dep. SYN. Nītor, čnītor, conör, läböro, cönténdo, lüctör, admöliör. 🎙 🗟 dnīxī torquent spāmās, ēt cærāli vērrānt. Virg.

Adno, ās, āvī. ātūm, ārĕ. n. Nuotare sino a qualche rosa. SYN. No, năto, adnăto, cuăto. 4 Paulātim ādnābām, tērræ, ēt jām tūtā tēnēbām. Virg.

Adnoto, às , àvî , âtûm' , ârê . Annotare , segnare , marcare . Act. acc. SYN. Noto, âmoto, ôbsêrvo, ănimadvērto. Adnotet, et grandes mercetur Læliús álás, Jov.

Ādņībilo, ās, āvī, ātūm, ārć, n. Nuvolarsi. SYN. Ölscürör, PER, Nübibüs condor, tegor, operior. J Invidet, et ventis admūbilat aara secondis. Stat.

Admimero, ās - āvī, ātūm, ārē Contare, numevare. Act. acc. SYN. Núměro, rěcenseo, rěfero. āscrībo in, vel inter. Virgilio ādnumērānt gaüdentes rüre Cămœnæ, Hor.

Adólčo, ēs, ŭī, vel ēvī, ădūltŭm, ērč. Crescere. Neuf. SYN. Crésco, půběsco, aŭgčor, aŭgeco, glisco. Abruciare, sacrificare, Uro, combûro, încêndo. PHR. Thūrā ădŏlērē. Ārās Ilāmmīs ădŏ- l lērē. 🐧 Cūră pēnūm strūčre, ēt Bāmmīs ādŏfere Penates. Virg.

Adotescens, entis, m. f. Giocinetto, che cresce. SYN. Éphébůs, půběr, jůvěnis. EP. Ācěr, aŭdāx, ălaeris, blandus, pulcher, vernans, lætus, formosūs, venūstūs, comptūs, nitidūs, nobilis, insignis, generosus, mollis, tener, lascivus, prodigus, asper, vagus, amens, însanus, încautus, īndocīlis, fērvēns, fērvīdās, īmpāvīdās, īmprū~ dens, garrillus, petulans, levis, inconstans, mūtābīlīs, tēmērārīūs. PER. Āgēns jām trīš lūstrā půčr. Něc jňyčnis něc jám půčr. Půčr jňyčnisque videris. Vigens javenilibus annis. Tenera vērnāns jācāndē flērē jāvēntā. Prīmā āvī pārtē vigens. Primævo flore jūventæ conspicuus. Prīmā spārsūs lānūgīnē mālās.

Adolēscēntia, æ, f. Giocentu. SYN. Jūvēntūs, jŭvēnlā, pūbērtās. EP. Grātā, jūcūndā, ămēnā, pūlelīrā, förmēsā, blāndā, vērnāns, cēmptā, lætă, hĭlărĭs, rīdēns, vēnūstă, añdāx, fērvēns, fervidă, ventesă, mollis, lascivă, teneră, levis, ēffrænis, imprūdēns, instābitis. PER. Jūvěnīlis ātās, Vērnāns ātās. Āvūm florēns, viridē. Prīmūm āvūm. Jūvēnīlēs ānnī. PHR. Discēdīt võlŭerī pāssū formo: a jūvēntūs. Quīd mollēm

păteris lūxū torpere jūventām?

Adolesco, is, črč. Crescire, venir grande. SYN Cresco, angesco, angeor, glisco, pubesco, adoleo. Fumare, esser acceso. Uror, comburor, cremor, încendor. Pēcula, Panchæis adolescant

īgnībūs āræ. Virg.

Adonis, idīs, m. Idone. EP. Idalius, Cinyreius, blandus, pūlcher, tener, formosus, mollis, nivēns, vēnūstūs, dūleis, candidūs, pūrpūrēns. PER. Vēnātor Idalījās. Cinyrējās hēros, Cyprijs hēros. Včněris cultor. Včněris cură, amor, de-liciā. Myrrhā filius. Včněri ploratus. Sylvis āptūs, gaūdēns. 🥊 Ēt formosūs ovēs ād flūmīnā pavit Adonis, Virg. Fah. Figlio di Cinira, re di Cipro, e di Mirra: fu amato grandemente dalla Dea Venere, la quale lo tramutò dopo morte in aucmene rosso. Fu ammazzato da un cinghiale, mentre ch'era alla caccia nel monte Ida.

ždopěršo, is, ŭi, črtám, irč. Coprirc. Act. acc. SYN. Õpěrřo, abdo, claudo. vělo, těgo, obtěgo,

õecülto, condo, abseondo, abstrado.

ådöpērtās, ä, ūm, partic. Coperto. SYN. Öpērtūs, coopertūs, teetūs, claūsūs, velātūs, abdītus, conditus, absconditus, abstrūsus, occultus. 🖣 Pürpürčő véláré cőmás ádőpértűs ámietű. Virg.

Adoptātietus, řī, m. Adottivo. SYN. Adoptīvus, adoptātus. ¶ Domārcho ītēm īpsē fūřt adoptā-

tīciňs jamb.). Plant. Adoptio. onis, f. *Adoxione*. EP. Grātā, mūnificā,

fēlīx, prospērā, īllūstrīs, elārā, uābilis. Ādoptīvās, ā, ūm, adject. Adottieo. SYN. Ādoptātŭs. 🖣 Firmaque ădoptivas arbor habebit opes pení.). Ovid.

Ădôpto , ās , āvī , ātūm , ārē. Adottare, degjere.
Act. acc. SYN. Nātūm opto. In nātūm ādreiseo. 🖣 Ērgo ăliquod grātūm Mūsīs tibi nomen adoptes. Mart.

Ador, oris. u. Puro formento. SYN. Far, triticum, framentum. EP. Param, lectum. Esset ador, lölfümque, dăpis melferă relinqueus. Hor.

Adoratio, onis, t. Idorazione, onore, SYN, Cultus, hönör, röseréntiä.

Adoratas, a. um, partie. Adorato. SYN. Cultus,

věněrátůs. 🖣 Ardět adoratům popůlo capůt, et

erepat ingens. Juv.

Adordior, îris, orsus, ordiri. Cominciare. Dep. ace. SVN. Ordior, adorior, inchoo, incipio, aggrědĭŏr.

Adorcă, &, f. Gloria, rittoria. SYN. Honor, laus, glöriá. 9 Hæc ömnés vétérüm révőcávit ádőrea lanrus.

Adoreŭs, a, am, adject. Di puro formento. ¶ Instituuntque dapes, et adorea liba per heibas.

Virg.

Adorior, rīris, vel reris, adortus, īrī. Cominciare, intraprendere. Dep. acc. SYN. Ordior, adordĭŏr, închŏo, cœpī, încipio, sūscipio, āggrēdior. Ili dominam Ditis thalamo deducere ădorti. Virg.

Adorno, as, ayī, atūm, are. Ornare, arricchire. Act. acc. SYN. Ōrno, exôrno, decoro, instruo. Apparecchiare, accomodare. Păro, præpăro, com-

păro, apto, accommodo.

Adoro, ās, āvī, ātūm, ārē. Adorare, riverire. Act. acc. SYN. Věněror, colo, vel prěcor, súpplico. PER. Divinos honores reddo, persolvo, indico. Dīvīnā honārē colo. Namen prēcē flēcto. Thūrē, võtīs cŏlo. Thūs dō, ōllēro, ădŏlēo. PHR. Võtīs Nūmēn ădōro. Pĭā prěcě Nūměn ădōrō. Pōplĭtě flēxō, înflēxīs gĕnĭbŭs, gĕnū cūr,atō Nūmčn včnčrārī. ¶ Bēllǧ gĕro, ēt quīsquām nāmēn Jānonis adoret. Virg.

Adpôsco, řs. popošeř, črč. Dimandare con istanza. Act. acc. SYN. Adpěto, pôsco, rogo, ôro, ôbsecro, precor, adprecor. Quis uisi Callimă-

chús, sĩ phús adposečre visús. Hor.

Adrādo, is, rāsī, rāsūm, ĕrē. Rader vicino, raschiare. Act. acc. SYN. Rādo, corrādo. \ Adrāsūm, quon-

dam vācūā tonsoris in ūmbrā. Hor.

Adrāstīā, vel Adrāstēā, æ, f. Dea de Pagani. SYN. Něměsřs, Rhamnūsia (a Rhammunte Atticæ oppido, in quo colebatur). EP. Atrox, dīrā, trūx, sāva, fērēx, crūdēlīs, ācērbā, īmmītīs, fūrēus, īrātā, ūltrīx, īnvīsā, vīndēx, ĭnĭmīcā. PER. Ūltrīx scĕlĕrūm Dĕā. Vīndēx scĕlĕrūm Dīvā. 🖣 Ut scělěre înfando, quod nec sinit Adrastia (Spond.). Virg. Fab. Figlia di Giove e della Necessità, secondo i poeti, vendicatrive de misfatti. Chiamasi con tal nome, per averle Aliasto fabbricato un tempio.

Adrastis, idis, f. Deifile, figlinola di Adrasto. § Antigonēm, videātque Creon Adrastida Lesbon.

Adrāstus, i, m. Adrasto. SYN. Thafaonides. PER. Heros Inachinis, Perseius, Thalaonins. Thalaone crēātus. Ināchīus pronepos. EP. Ārgīvus, tnăchius, potens. Hist. Figlio di Talaone e di Eurenome, che mosse guerra a'Tebei a riguardo di Polinice suo genero.

Adrēpo, is, psī, ptūm, čič. Aggrapparsi, attaccarsi. SYN. Répo , îrrepo , ăscendo, âllăbor. § Adrepe öllíciósús, ét út scríbáró sécündűs. Hor.

Adriă, ă, 1. Atri, città dell' Ibruzzo. Hameetată Vomano Adria, Sil. Ital. 1. 8. cd Adria, città dello Stato Veneto, da cui ha preso il nome il mare Adriatico. EP. di questa seconda: Submērsā, dīrūtā, ūndēsā.

Adria. & , m. Marc Adriatico, golfo di l'enezia. PER. Adrišeam, Adrišticam. Illivricam maic. EP. Improbús, vágús, frácundús, inquictús, raūciis, vēntosiis, tūrbidiis, mīnāx, præceps, tůmidůs, PHR, fráctis fláctibůs, Adria pěrsonat, întonat. I Non ego nanc Adriae vereor măre noscere tecam. Prop.

Adriácis, a, am, adject. Adriatico. SYN. Adriátřeŭs. § Ērgō nūne rūdis Ādriācī vēhār āquŏrís hőspés, Prop.

Adrianus, a, ūm. Atriatico. SYN. Adriacus, Adria ticus. Sive mati libet Adriano. Hor.

Adrodo, is, rosi, rosum, čre. Rosicare. Act. acc. SYN. Rodo, corrodo.

Adrosňs, a, úm, partic. Rosicato. SYN. Rósűs, corrosus. 9 Obtunduntque novos adroso ro-

bőré déntés. Nemes.

Adscisco, is, civi, citum, cre. Prendere, usurpare, attribuirsi. SYN. Adseio, ādjūngo, ādserībo, āttribuo, rčeipio. Chiamare. Voco, advoco, convoco, accerso. I Generamque adsciverit urbi Virg.

Adscītus, a, ūm, partie. Preso, usurpato. SYN. Ascitus, adjunctus, ascriptus, receptus. Chiamato. Vocalus, advocatus, convocatus, accersītŭs. § Nēc pětřt adscitās lūxŭriōsā dăpēs (pent.). Ovid.

Ādsītŭs, ă, ūm, adject. Piantato appresso, vicino. SYN. Situs, locatus, vicinus, appositus. Sedātāsquē sūūm quia populus ādsitā cērtīs. Hor.

Adsūm, adčs, adfūi, adesse. Essere presente. SYN. Intērsām, stō, ādsto, āssīsto. PHR. Hūc ădĕs, ō förmöse püčr. Împrövîsi äderünt. Ergo äderät promissă dies. Si îpse meus nune alloret Heetor. Jāmque ăderīt mūlto Priămī dē sāuguinē Pyrrhus. Assistere, ajutare, soccorrere. SYN. Jůvo, ādjůvo, aŭxilior, süccūrro, sübvěnio. PHR. Adsīs, ō, plācīdūsqnē jūvēs. Qnīsquīs ēs, o favčas, nostrisque laboribus adsis. J Adsumus, ēt portās dēlāti intrāmās ămicos. Virg.

Advěho, řs. věxř. věctům, črř. Apportare, con-durre. Act. acc. SYN. Vého, řnvěho, g*sto, pôrto, impôrto, féro, děféro. ¶ Quôd penágo et curvis secum advexere carinis. Virg.

Advēlo, ās, āvī, ātūm, ārč. Felare, coprire. SYN. Vēlo, tego, ābdo, ōccūlto, ŏperio, ābscondo. • Dēelārāt vīrīdīque ādvēlāt tēmpŏrā laūrō. Virg.

Advěnă, æ, m. f. Forestiere, SYN. Externüs, alienus, hospes, peregrīnus, adventītius. ¶ Hīc ait, ēt nostrīs īllūc erit advena regnīs. Virg.

Advenio, is, veni, ventum, ire. Venire, arrivare. SYN. Věnio, devěnio, pervěnio, adčo, accedo, āllābor, contingo, pēto, appēllo, is, propinquo. PHR. Concursu accedere magno. Properans advēntāt in ūrbēm. Īlle propinquābāt sylvis. Jamque propinquabant portis. Optatas sedes novus advenit hospes. Tacitis hue gressibus āctī Dēvēniant. Fīt propior, terrāsque citā rātis āttīgit aurā. ¶Ādvēniāt, vūltās neve ēxhorrēscăt ămīcos. Virg.

Advēntītīus, a. ūm, adject. Chi viene d'altrove, forastiero. SYN. Höspes, externús, alienús, ad-

venā, pēregrīnās.

Advēnto, ās, ārē. Tenire, arrivare, avvicinarsi SYN. Včnio, advěnío, devěnio, pervěnio, ac cedo, peto, adeo, appello, is, contingo. 9 Per desertă jugo properans adventăt în ûrbem. Virg.

Adventus, ūs, m. Lenuta, arrivo. SYN. Accessus, āppālsūs, adītus. EP. Gratus, latus, jūcundus, optatus, expectatus, tardus, serus, subitus, inopinus. Adventu trepedant, monet hunc fudůsquě říděsquě. Sil.

Advērsārius, a, um, adject. Avversario, contrario. SYN. Adversus, contrarius, aemulus, pugnax, dīscors, oppositus. Inimico. Hostis, infestus, ĭnimicňs. J Ādvērsāriŭs ēst frātēr, läcŭs, Ādriä donče. Hor.

Advērsītās, ātīs, f. Avversitā. SYN. Ādvērsā, mālā, örüm, cāsŭs, clādēs, dāmnūm. EP. Trīstĭs, ăcerbă, înfestă, îniquă, funestă, contrariă, lavă, sinistră, învidiosă. PER. Casus adversus. Res ādvērsæ. Förtūnā vel sõrs ādvērsā, Förtūnā înfēlīx. Fātūm ĭnīquūm, ādvērsūm. Sōrs ăcērbă. Dūrŭs vītæ lăbor, Tūrbă mălorum. Asperă fātă.

Advērsor, āris, ātus, ārī. Esser contrario, resistere, opporsi. Dep. dat. SYN. Obsisto, resisto, repūgno, impūgno, reclūctor. PER. Sistere, obsīstěrě contra. J Hīc hyměněus, ěrīt, non adversată pěteutis. Virg.

Ādvērsūs, ā, ūm, adject. Contravio, opposto, ne-mico. SYN. Ādvērsāriŭs, contrariŭs, oppositius, înfestăs hostis, înimicus. J Tela inter media, ātque ādvērsos dētīnět hostes. Virg.

Advērsus, vel ādvērsum, præp. acc. Contra, dirimpetto, all'incontro, inverso. SYN. Contra, in, erga.

Adverto, is, ti, sum, ere. Guardare, avvertire. Act. acc. SYN. Noto, adnoto, observo, animadverto, nosco, cognosco, video, attendo, audio, percipio. Voltare, applicare, aggiugnere. Convērto, ādjūngo, āpplico. Far acvicinare. Appēllo, is, addūco, admoveo. Iret ut ad mūros, ūrbīque ādvērtěrět āgměn. Virg.

Advēspērāseit. La notte si avvicina, si fa sera. SYN. Advēspērāt, noctēscit, vēspērāscit. PER. Nox včnīt, subit. Ruit Oceano nox. Venit hesperus. Obscuram inducunt nocturnă crepusculă

nőctém.

Ādvīgīto, ās, āvī, ātūm, ārē. Vegliare. Neut. dat. SYN. Vigiio, pervigilo. Affaticarsi, invigilare sopra qualche cosa. Invigilo, studěo, cůro, ad-nitor, încumbo. ¶ Něc tæděbit avům párvo advigilare něpôti. Tibull.

Adulazione. SYN. Assentatio, blanditiæ, illecebræ. EP. Blanda, mellea, mellītā, loquāx, gārrūlā, vērbosā, fāllāx, mendāx, împrobă, pērfīdă, dolosă, ābdītă, lătēus, ōccultă, însidiosa. PER. Blanda voces. Blandă, dūleĭă vērbă. Möllēs blandĭtĭæ, Blandæ mūrmură lingua. Mollissimă dietă. Aures mulcentĭă verbă.

Adulatore. SYN. Assentatore. EP. Blāndūs, mēllĕŭs, mēlītūs, cæcŭs, tūrpĭs, vīlīs, mēndāx, fāllāx, fālsŭs, vānīlŏguŭs, fīctūs, gārrūlūs, sūbdölūs, vērsūtūs, lēvīs, īmprŏbūs, pērfīdiš, ēxītīēsās, pērnīcīēsās. PÉR. Blāndā löquēns. Dūleībās īnstrūctās vērbīs. Mēllītē seius orē logui. Doctus mēllītīs fallērē vērbīs. Cæcŭs ădūlātor, dīrūsque ā ponte sătel-

lēs. Juv.

Ádútór, ārĭs , ātňs , ārī. Adulare. Dep. dat., aliquando ace. SYN. Blandior, assentor, applando. PER. Blanda lögni. Dăre blandă verbă. Dicere blanditias. Ore mellito fallere. Vanos venačrě fūmos. Flectěrě blanditiis. Sübdolá verbă proferre, fundere. Ficto ore loqui. PHR. Verba triumphauti fundebant subdola Regi. Principíbūs ficto nověrát orě loqui. J Quid quod ždūlāndī gēns prūdēutīssīmš laūdāt. Juv. Adūltēr, črī, m. Como adultero. SYN. Māchūs.

EP. Lāscīvās, impūrūs, tūrpis, sălāx, infamīs,

obscænus, lihidinosus, intidus, impius, pērditus, nefandus, improbus, sordidus, petulans; prodigus, impătiens, nocturnus, secretus, occultus, furtīvus, noctīvagus. PHR. Furtīvæ Vēnerī fallax indulget adulter. J Quærītur Ægystus quare sit factus adulter. Ovid.

Adultera, &, f. Donna adultera. SYN. Mecha. EP. Lāscīvā, tūrpīs, împūrā, öbsecēnā, īmpīā, īulīdā, pērdītā, nēfāndā. PER. Cēnjūx īnfīdā mărîto. Fidei conjux oblită jugalis. Turpiter īllā vīrūm cognovīt ādulterā virgo. Ovid.

Adūlterīnus, a, ūm. Adulterino, falso. SYN. Spu-

rĭŭs, nŏthŭs, fālsŭs.

Adolterion, ii, n. Adulterio, SYN. Stuprum, EP. Obscenum, turpe, vetitum, arcanum, secretum, īmpūrūm, nöctūrnūm, īnfāmč, fūrtīvūm, clāndestinum. PER. Fürtă tori. Fürtivi crimină lēctī. Infīdæ fūrtūm Veneris. Pējus adulterio tūrpis adūlter obest (pent.). Ovid.

Adultero, as, ayi, atum, are. Commettere adulterio. Neut. SYN. Adulteror, stupro, mæchor. Falsificare, corrompere. Vitio, depravo, corrumpo. PER. Thălămos violare jugales. Conjugii fallērē fidem. Socium temerāre cubile. Fallere jūrā törī. Conjugālē fallērē fædus. Vētītum söllĭeĭtārē törūm, ¶ Adūltērētūr ēt cölūmbă mīlviō (jamb.). Hor.

Ădūtīŭs, ă, ūm, adject. Cresciuto, giovane. SYN. Adolescens, puber, juvenis. Suspendunt ce-

rās, ăliæ spēm gentis ādultos. Virg.

Ădŭmbrātīm , adv. *Oscuramente, in abbozzo.* ¶ Sēd quăsi ădūmbrātīm paŭlūm simulātă vidēmur. Lucr.

Adūmbrātūs, š. ām. partic. Adombrato, designato. SYN. Descriptus, expressus, delîncatus. Artis ădūmbrātē mērŭīt ceū sēdŭlă laūdēm. Prud.

Adŭinbro, ās. āvī, ātūm, ārĕ. Adombrare, designare, delineare, schizzare, abbozzare. Act. acc. SYN. Describo, exprimo, delineo, Far ombra, oscurare. Obscūro, obūmbro.

Ădňuco, ās, āvī, ārĕ. Curvare, piegare, uncinare. SYN. Cūrvo, încūrvo, flecto, înclino.

Aduncus, a, um, adject. Curvato, piegato, torto, uncinato. SYN. Cūrvus, īncūrvus, recūrvus, flēxus, reflēxus, repandus. Pērrigitur, rēstrēque îmmănîs vůltůr ădunco. Virg.

Adūno, ās, āvī, ātūm, ārē. Adunare, unive, mettere insieme. Act. acc. SYN. Jungo, conjungo,

congrego, colligo.

Ādvocātus, ī, m. Avvocato. SYN. Patronus, caūsidicus. EP. Doctus, facundus, disertus, eloquens, perītus, subtīlis, ingeniosus, fidus, fidēlīs, vālēr, lŏquāx, avārūs, sollīcītus. PHR. Doctus causas agere, et componere leges. Ilujūs, et auxilio vox solet esse reis. ¶ Cœnatorĭă mīttĭt ādvŏcatō (phal.`. Mart.

Ādvŏco, ās. āvī, ātūm, ārĕ. Chiamare, far venire a sè. Act. ace. SYN. Voco, convoco, accerso, āccieo, appello, compello. Advocat Archi-

nen, öneres eique palliă jactal. Juv.

Ādvolo, ās, āvī, ātūm, ārē. Volare verso qualche cosa, accorrere. SYN. Volo, accurro, festino. propero, celero, appropero, accelero. Advolat, hand ălia est Turni venientis imago. Virg.

Ādvālvo, ĭs, vālvī, vălūtūm, ĕrĕ. Rotolare verso, o dentro qualche luogo. SYN. Volvo, adduco, āttrāho. Prostrare, abbattere. Prosterno, ābjieio. ¶ Ādvolvērē focis ūlmos, īgnīque dederē. Virg.

Advolūtus, a, ūm, partie. Prosteso, abbattuto. SYN. Prostratus, ellusus, supplex, abjectus, jacens, sūmmīssus. PER. Ante pedes jaceus. Genua āmplēxus. Genībus ādvolūtus.

Adūro, Is, ūssī, ūstūm, črč. Bruciare, ardere.
Act. acc. SYN. Ūro, combūro, incendo. J Ācriŏr, ēt Borem penetrābile frigus adurat. Virg.

Ādūsque, adv. Sino a. SYN. Ad, usque ad.

Adjtum, i, u. Luogo recondito, o segreto del tempio. SYN. Sacrūm, săcellūm, templūm, penetrālē, pēnētrālīā, sacrārīūm. EP. Sānctūm, saerum, sacrātum, vēnerābile, āltum, excelsum, īngēns, sūblīmē, aŭgūstūm, īnclýtūm, pīctūm, aūreum, fulgidum, areanum, latens, secretum, profundum, penetrāle, terrificum. PER. Sacra ædēs. Rěligiosă Děorům limină. Sacri pěnětrālia tēmplī. PHR. § Crīnibus a templo Cassāndra, ădytīsque Minervæ, Virg. Expl. It luogo il più santo del tempio, il santuario, ove il sacerdote suole entrare.

Æä, æ, f. Ea. SYN. Æpölis. PRR. Bārbārās in pătriăs sectatur montibus Æam Phasis ămore furens. Val. Flac. Expl. Città della Colchide, vi-

cina al fiume Fasi.

Æäcidēiŭs, ă, ūm, adject. Chi è d'Eaco. ¶ Oēnŏpřám Minos pětřt Æacřděřa regna. Ovid.

Æacides, æ, m. Discendente da Eaco. SYN. Achilles. Pyrrhus. J Magnanimum Æaciden, formidatum-

que Tonanti. Stat.

Æăcŭs, i, m. Eaco. EP. Jūstūs, žiquus, incorrūptūs, tōryūs, Stygiūs, Tārtārēūs, inēxorābilis, jūrĭdĭcŭs, sĕvērŭs, rĭgĭdŭs, trĕmēndŭs.PHR. Æăcŭs īn pænās ingēniosas adest. Jūstus ad pænām vocat Æacus umbras. Ūrnam Tārtarcīs movet Æăcŭs ūmbrīs. PER. Infernŭs jūdēx. Ārbĭtĕr Orei. Erčbi rigidus jūdex. \ Æacus huic pater ēst, quī jūrā sīlēntībās ūmbris. Fab. Figlio di Giove e d'Egina, tanto famoso per la sua giustizia, che Plutone, secondo la favola, l'ha costituito giudice dell'Inferno insieme con Minos e Radamanto.

Æās, antis, m. Ea, finme. EP. Epiroticus, Măcedo, Măcedonicus. Purus în occasum, sed pārvī gūrgītīs Æās. Jūv. Expl. Fiume dell'Epiro, che passa per la Macedonia nel mar Jonio.

Æāšā, žē, f. Eea, isola. ¶ Infernīquē lācūs Æāsēque īnsula Cīrces. Virg. Expl. Isola nel mare Tirveno, o di Toscana, ove Circe, famosa maga, si

Ædēs, is, f. Casa. SYN. Domis, sēdēs, tēctūm, līmēn, atrīūm, rēgĭā, hōspĭtĭūm, fŏcī, lărēs, penātes, casa, tugurium. Tempio, cappella, chiesa. Templūm, fānūm, dēlūbrūm, ædiculā, săcēllūm. EP. Altă, ārdňă, aŭrātă, lõngă, āmplă, ēxīmiă, mārmoreă, lastă, săperbă, magnifică. PHR. Ædibus în mediis. Stabat în exigủa līgněŭs ædě Děůs. ¶ Māně sălūtāntům tötis vömit ædibus undam. Virg.

Ædicuta, &, f. Piccola chiesa, cappella. SYN. Pārva ādēs, Sacēllam. 9 Sī quis in ādiculā

Deus unicus, hāc etenim sant. Juv.

Ædificātor, ēris, m. Fabbricatore. SVN. Cēnditör, strüctör, exstrüctör. 🖣 Ædifficätör erät Cēntroniŭs, et modo carvo. Juv.

Ædificātus, a, ūm, partic. Fabbricato, edificato. SYN. Conditus, structus, extructus. 9 Adificată mănu, jăcet îllic nobile templum. Prud. Ædíficiúm, ii, n. Fabbrica, edifizio. ŠYN. Dŏmŭs, j ādēs, līmēn, rēgiā, tēctūm. EP. Āltūm, āmplūm, ārdňūm, aŭrātūm, mārmŏīčūm, sŭpēr-

būm, māgnītīcom.

Ædifíco, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Edificare, fabbricare. SYN. Strŭo, čxtrŭo, constrŭo, condo, figo, firmo, constituo, molior, fabricor. PER. Menia, mūros āttollo, ērigo, molior. Domum, ades fīgo, stătňo. Mūrorum attollere moles. Mūrīs, mænibus urbem eingere. Ponere urbis fundamīnā. PHR. Ūrbēm præclārām stātūī, mēā mæniă vidi. Romulus aternæ nondum fundavērāt ūrbīs Mēmīā. Quīd prohībēt mūrēs jācere, et dăre civibăs urbem? \ Ædificare căsās, postīco ādjūngērē mūros. Hor.

Ædītis, is, m. Custode de' sacri tempj, maestro delle strade, sopraintendente alla fabbrica. El. Ūrbānus, ācer, sēdulus. J Quāndo in consilio

ēst, ædīlībūs āgmīne fācio. Juv.

Æditñens, entis, m. Custode della chiesa. SYN. Ædĭtŭŭs, Ædĭtĭmŭs. J Hōspĭtĭbūs lŏcă quæ completant Ædĭtŭentës. Lucr.

Ædĭtŭňs, ī, m. Sagrestano. SYN. Ædĭtĭmŭs. PER. Templī castēs, quæstor. J Ædítues habeat helli spectata domique. Hor.

Aēdon, onis. Rosignuolo. SYN. Acrēdula, lūsciniă, philomelă. I Quodque levis călămi, quod suāvīs cāntāt Ārdon. Virg. Op. Ārdoniŭs. ă, ūm, di rosignuolo. Sīcūt äedoniā

săpărântăr võcă cicadă. Ovid.

Ædŭës, vel Ædŭī, ōrūm, m. Edui, popoli in Francia. ¶ Ædňěs, Ālpīnō quōquěVĭčnnă jŭgō (pent.).

Æētēs, Æētă, Ætă, ŵ, m. Eete. EP. Æētŭs, dīrus, ferus, crūdēlīs, phāsīācus, a Phasi Ruvio Colchidis. PER. Sōlē sătus. 9 Non seuts Æētæ Rēgīā Lēmnīs erāt (pent.). Ovid. Fab. Re di Colco, figlio del Sole, e di Persia, figlia dell'Oceano. Medea sua figlia lo tradì, rubandogli il tosone d'oro ch'egli custodiva nella selva di Marte, ove Friso, figlio di Atamante, l'avea appeso.

Æētĭás, vel Æētĭs, ĭdĭs. Medea, figlia di Eete. SYN. Mēdēā. ¶ Concipit intereā vālidos Æētiās ignēs.

Ægæðn, önis, m. Egcone. SYN. Briareus. EP. Dīrās, īmmānis, sævās, īmpiūs, centimānās. Ægæönă sŭīs īmmāniă tērgā lăcērtīs. Ovid. Vīncula, et angūstūm centeni Ægæönis ūmbrăm. Stat. Fab. Gigante, figlio di Titano e della Terra, il quale aveva cento mani, e gettava cento scogli verso il ciclo, nella guerra contro Giove.

Ægĕr, ă, ūm. Infermo, di mala voglia, fastidioso, annojato. SYN. Ægrötus, morbidus, infirmus, lāngnēns, lānguĭdūs, īnvālīdūs. PER. Mōrbō fractus. Morbis tentatus. Febrī, vel morbo af-flictus, languens, confectus. PHR. Non est în medřeő, semper rělěvětůr út ægěr. Tristi lângučbant côrpěrá měrbě. 🖣 Cěntřuŭo est ægris ălĭūs cŏlŏr, hōrrĭdă vūltūm. Virg.

Ægeria, ē, f. Egeria. EP. Sylvana, noctūrna, Pômpřlřá. PER. Nůmæ cônjůx. ¶Ægěrřa čst, que prebet aquas Dea grata Camenis. Ovid. Fab, Ninfa del bosco Aricino, con cui Numa Pompilio spargeva voce d'aver tenuto ragionamento di notte tempo intorno alle cose della religione, per dar con ciò maggior peso alle

leggi da se fatte circa queste materie. Agenn mare Mar Egeo, Arcipelago, vicino alla Grecia. PER. Ægčum žequor. Ægči zequoris unda. I Dii maris Ægei, quos sant penes

æquŏra pontī. Prop.

Ægens, dissyl., eī, vel čos, m. Egco. ¶ Ĩpsĕ părens Ægens nato porrexit nt hosti. Ovid., Hist. Re d'Atene, figlio di Pandione, e padrone di Tesco, il quale credendosi che fosse morto suo figlio, si gettò nel mare, perciò chiamato Egeo.

Ægiále, es, f. SYN. Ægilia. PER. Diomedis űxőr. J Questa ést Ægjále, questa ést Melibœa relinqui. Stat. Hist. Moglie di Diomede,

rigettata da esso per adulterio. Ægides, &, m. Teseo, figlio d'Egeo. SYN. Theseus. ¶ Tē vŏcāt Ægīdēn, Ēūrўālūmquĕ sŭūm (pent.).

Ægidius, ii, m. Sant' Egidio. EP. Sanctus, jūstus, piŭs, clārus, nobilis, religiosus. PER. Theodoro patrė satus. Regali stirpė creatus. Cervæ lacte nutritus.

Ægrĭtōps, ŏpĭs. Sorte d'erla. ¶ Non prĭŭs ægrĭlŏpe,

ēt lŏlĭīs idōlă cĭtābānt. Čalc.

Ægină, ŵ, f. Egina. EP. Oēnŏpĭā. ¶ Oēnŏpĭām větěres appelláverě, sěd īpső Æščůs Æginám genitricis nomine dixit. Ovid. Hist. Figlia di Asopo re della Beozia, madre d'Eaco. E ancora una città vicino all'Attica, la quale si chia-

mava già Enopia.

Ægis, idis, vel idos, f. Scudo di Pallade. SYN. Ūmbo, clypeus. EP. Palladia, tūlva, crūenta, sanguinea, horrida, terrifica, superba, sonans, coruscă, Gorgonea, Medusca, serpentigera. PIIR. Primă coruscanti signum dedit agide Vīrgo. Prō dŭcĭbūs nōstrīs ægĭdă sēmpēr hābē. 🖣 Ægĭdăque hōrrĭfĭcām tūrbātā Pāllădĭs ārmă. Virg. Expl. Scudo di Pallade, coperto colla pelle della capra Amaltea, nel mezzo del quale questa dea aveva attaccato la testa di Medusa, che mutava in pietra quelli che la riquardavano.

Æglē, ēs., f. Egla. SYN. Hēspēris. PHR. Æglē Nājādām pālchērrīmā. Fab. Figlia d'Espero re d'Italia, la quale abitava con due sorelle, Avetusa ed Esperetusa in quei famosi giardini, ove un dragone sempre rigilando custodiva i pomi

d'oro.

Ægőcerős, ötis, m. Capricorno. SYN. Ægőcerűs, Āriēs , Capricornus. EP. Corniger , hūmidus , frīgidus . gelidus . J. Hūmidus .Ēgocēros , nēc plūs Leo tollitur, ūrna. Lucr.

Ægre, adv. Appena, mal volentieri, difficilmente. SYN. Vix, mălě, dillicilě, moleste. ¶ Ērgo ægrē rāstrīs tērrām rīmāntūr, ēt īpsēs. Virg.

Ægrēsco, īs , ĕrĕ , n. Infermarsi. SYN. Längučo, länguesco, ægroto, ingravesco. ¶ Flectitur, exuperat magis, agreseitque medende. Virg. Agrimoniă, æ, f. Afflizione. ¶ Fāstīdiosā, trīstīs ēgrimoniă (jamb.). Hor.

Ægritūdo, inis, f. Infermità, affanno, noja. SYN. Mörbüs, längnör, dölör, tædíúm. Malattia.Cúră, sőllűcitűdő, ánxiétás.

Ægrör, öris, m. Tristezza, afflizione. J Pēstilitās čtřám pěcůbůs bálántřbůs ágrór. Lucr.

Agrāto, ās, āvī, ātūm, ārč. Essere infermo. SYN. Lăngučo, lănguesco, dŏlčo, lăbōro. PER. Mōrbo ālfīcī, cōnfīcī, tēntārī, ēxērcērī, prčmī, vēxārī, torquērī, erŭciārī. Morho languerē, langnēsečtē, dēcāmbērē. Grāvī dēcāmbētē morbo. PHR. Pállént éxángni cörpörá mörbő. Tristilānguēbāut corporā morbo. Grāvībūs morbī¦

crűciántibűs űri. Tristés incessűnt péctőrá mörbi. Ægrötās ūno decies, aut sæpins anno. Mart. Ægrōtus, ä, ūm, adject. Infermo, ammalato. SYN. Ægěr, mörbĭdŭs, înfirmŭs, lāngnēns, lāngnĭdus, dolens, laborans, învalidus. PER. Morbo lăborans, afllictus, tentatus, fractus, venatus, lānguēns, crūciātūs. Frāctūs, morboquē, fămēque. Quem länguer habet. Länguida membra trăhēns. ¶ Ægrötő dőmini dedűxit cörpöre febrēs. Hor.

Ægyptiacus, a, um. Di Egitto. SYN. Ægyptius, Pharius, Niliacus. 9 Quos Ægyptiaco semper

rčnňistis áb ávo. Čalc.

Ægyptĭi, örüm, m. plur. Gli Egizj. SYN. Ægyptĭăci, Pharii, Niligena, Nilicola, Isiaci, Paratonii, Pharaoniada, a Pharo insula, Nilo fluvio, Iside Dea ibi culta, Parætonio oppido, Pharaone Rege. EP. Ustī, ātrĭ, cŏctī, sōlērtēs.

Ægyptus, i, f. Egitto. SYN. Paros, insula; Canopus, urbs Ægypti. EP. Ardens, ūsta, exūstă, ădūstă, călĭdă, ārĭdă, tōrrĭdă, vāstă, dīvĕs, fērtilis, foeunda, opima, horrida, sitibunda, gemmiferă, metalliferă. PER. Terră Memphitīs, Nīlotīcā, Mārēotīcā tēllūs. Solūm Parætöniūm, Ægšptiācūm. Plāgā Niliācā. Phārīī agrī. Ārvā Pēlūsiācā. ¶Ægšptūs sinē nūbē fērāx, īmbrēsquē sērēnī. Claud. Expl. Paese dell'Africa, fertilissimo per l'inondazione del Nilo, ove per altro di raro piove,

Ægystňs, i., m. Egisto. SYN. Thyestiades. EP. Ădūltěr, sēgnĭs, dēsĭdĭōsŭs. PER. Thyestæ sŏboles. Thyeste satus, creatus. I Quæritur Ægystűs quare sit fáctús ádúlter. Ovid. Hist. Figlio di Tieste e di Pelopea, il quale uccise Atreo, ed Agamennone, spinto da Clitennestra, moglie dello stesso Agamennone; ma non tardò molto a pagarne il fio, ucciso da Oreste, che vendicò la morte del padre.

Aetto, us, f. Una delle Arpie. V. Harpya. J Portŭbŭs, înfidîs ëxtërrŭĭt alës. Ărllō. Ovid, *Peruno* dei cani di Atteone, Masc. PHR. Et cursu fortis Ăēllō. Ovid.

Ēlūrūs, ī, m. Gatto (animale noto). SYN. Fēlēs, vel fēlis. 🖣 Ælūrī mūrēsquĕ sŭīs fŭgērĕ lătē-

brīs. Mill.

Ēmāthiā, ā, f. Macedonia. SYN. Mācēdoniā. ¶ Æmäthĭam, ēt lātōs Æmī pīnguēscērē cāmpõs. Ovid.

.Emilianus, i, m. Soprannome di Scipione, detto il minore, Africano, figlio di Paolo Émilio. EP. Fōrtĭs īnclytŭs. V. Scipio. ¶ Pīctōsque ōstēndērē vūltūs Mājörum, ēt stāntēs īn cūrrībŭs Æmĭlĭānōs, Juv.

Æmonia, æ, f. Tessaglia. SYN. Thessalia. ¶ Pelion Æmŏnĭæ mōns ēst ōbvērsŭs ĭn Aūstrōs. Ovid.

Ēmĕnĭŭs , ă , ūm , adject. Di Tessaglia. PHR. Æmŏnĭă cūspĭs. Æmŏnĭŭs Hērōs, idest Achilles. Æmŏnĭæ artēs. ¶ Pērquĕ tŏt Æmŏnĭas, ēt pēr tŏt Ăchāĭdăs ūrbēs. Ovid.

Æmŭlātio, ōnis, f. Emulazione, imitazione. SYN. Ĭmĭtātĭo. Invidia, livore. Līvor, īnvidĭā.

Emătator, oris, m. Accersario invidioso. SYN. Æműlűs. 🖣 Viventis átróx æműlátór hőstiæ (jamb.). Přud.

.Ēmulor, āris, ātus, āri. Imitare a concorrenza, procurare d'imitare qualcheduno. Dep. acc. SYN. Ĭmĭtŏr, sēctŏr, pūgno, dēcērto, cōntēndo. *In*vidiare aver dispiacere del bene d'altri. SYN.

Īnvīdčo, līvēo, līvēsco. 🖣 Ăn āmūlātūr īm-

pröbī jöcēs Phædrī? (seazon.). Mart.

Æmutus, a, um, adject. Emulo, che ruole imitare qualcano. SYN. .Émülator, sectator, imitātor. Geloso, invideoso del bene d'altri. Invidos, ādvērsāriŭs, contrariŭs. \$ Æmülŭs, ūt měměránt, opěra ad divină repente. Prud.

Æmňs, i. m. EP. Thráciňs, Očagriús, Gčticús, ab Ocagro fluvio, et Getis finitimis. Nivālis, gělidůs, nūbilěr, ûmbrosůs. PHR. Ardius ad superos mons nomine tollitur Æmus. Perpetúis squalentem núlubus Emūm. J Pallas, et ādvērso rīsīt Grādīvus in Amo. Stat. Expl. Montagna della Tracia, dove Orfeo fu fatto in pezzi dalle Baccanti.

Ænăriă. Isola al presente chiamata Ischia, vicina al golfo di Pozzuolo, e di Napoli. EP. Fěrāx āmpla. I Dīcitur însidiis llāgrāns Ænāria quondām. Virg. Ænăriāque lacus medicos, etc.

Ænĕādē, dārūm, vel ūm, m. plur. Le genti d'Enca. Aneadasque meo nomen de nomine fingo.

Ænēās, ā. m. Enea. SYN. Anchīsiadēs, Dārdānīdēs, Lāŏmēdōntĭādēs, Trōjūs, Trōjānūs, Phrygins, Dardanins, Iliacus, Cythereius heros. EP. Trôs, Trôjús, Rhætējús, Īlĭācús , māgnās, förtis, bönüs, piüs, magnanimus, acer, fervidus, intrepidus, prūdens, aūdix, inelytus, egregiús, invictús. PER. Tros Anchisiádes. Teucrum, vel Tenerorum dax, rex. Chythereius hēros, Sătus Anchisa. Tenerum păter, optimus, inelytus. Veneris filius. Nulli pietate secondus. Pietate insignis et armis. PHR. Sam piùs Encas, fama super athera notus. Süblimēmquē fērēs ād sīdērā cælī Māgnānī-mūm Āmēām. ¶ Sūm přůs Āmēās, rāptēs quī ēx hēstē Pēnātēs. Virg. Fab. Figlio di Anchise e di l'enere, principe Trojano, nipote e genero di Priamo, la cui figlia Creusa aviva preso per moglie, da cui eble Julo, o vogliamo dire Iscanio.

Æneitēs, &, m. Figlio di Enca. SYN. Āscāniŭs, Ĭūlŭs. 🖣 Sīt sātĭs , Ænĕĭdē, tēlīs īmpūnĕ Nú-

mānum. Virg.

Æneis, idis, vel idös, f. Encide. ¶ Ét támén ille tůá felîx Æněřděs aŭctěr. Æněřděs vátř grandě fűissét őpűs (pent.). Ovid.

Ēnējūs , a , am. D'Enca. Tā quoque līttoribās

nostrīs Æneta nūtrīx. Virg.

Ēnčūs, ă, ūm, adject. Di rame. SYN. Ærčūs, ăhenăs. Lassus nt în circo spătiare, aut æneus ūt stēs. Hor.

Enigma, atis, n. Eniqua, discorso oscaro, allegoria. EP. tæcům, öbscůrům, lătěns, áreãnūm, tēctūm, ambigňūm, lätebrosūm, inēxplicābile, inextricābile, abstrūsūm, Thebānūm, al. Œlipo Thebano. Ārgūtūm, sūbtīlē, nōdōsum, Ingeniosum, novum, difficité, intricatum. PIIR. Ænigmátá cácá, ámigmátis ámbágés sőlyīt. 🦫 Quī jūrīs nodos, et lēgum ænīgmātā sőlvál. Juv.

Æðtíð, é, f. Eolia. SYN. Æölis, Vúlcanið, EP. Īgnīvomā, Incēnsā jūstā. Ilaķiāns, vāstā, nīmbosă, fequoreă, PER. Afoli, sen Hippotada sēdēs. Vēntorām domus, vel patrīš. Vālcānī, Mülciberi tumosă domás. Æólius carcer. A 6lǐ um tēgnum. • Ā öl am vēnit, hie vāsto tēx Ārolus antro. Virg. Descriptionem Vide A.-

neid. 2. Expl. Isola tra l'Italia e la Sicilia, ove Eolo regno, e l'ulcano teneva le sue fucine. Æðlides, æ, m. Discendente da Eolo. SYN. UKSses. I Hortator scelerum Ædiides, Dri talia Grājīs. Virg.

Æðins, i, m. Eolo. SYN. Hippötádés. EP. Sævös, dīrūs, trūx, mīnāx, frēmēns, sŏnōrūs, tūrbīdus, însanus, horridus, nimbosus, horrisonus, plůvřůs, fřírřôsůs, împěrřôsůs, prócellósůs. PER. Ventorům princéps, réx, týránnůs. Æðlíŭs týrannus. Rex tempestatum. § Æðlús ét clanső ventőrűm rárcéré régnét. Virg. Descriptionem vide Æncid. 1. Fab. Figlio di Giove e d'Icasta, figlia d'Ippota Trojano. I pocii l'hanno costituito re de venti, perche presagiva i venti secondo le stagioni.

Ēguābilis, is, m. f., č., n., adject. *Uguale*. SYN.

.Equālīs, pār, sīmīlīs.

Æquābilitās, ātis, f. Lyualità. SYN. Æquālitās, vel constântiă. ¶ Mênte ferâm, nec enîm de æquābĭlĭtātĕ mŏvēbŏr. Mant.

Ēguēvās, ă, ūm, adject. Della medesima età, o tempo. PHR. .Ētātē aequālis, et annis. § Æqua-

vūmque áb hňmö mísěráns áttöllít ámicům. Ýng. Ēquātis, is, m. f., ĕ, n. Uguale, pari, simile. SYN. Æquŭs, par, compir, æquævňs, similis, æquabĭlis. 🖣 Ēt nūne æquālī tēcūm pūbēscērēt ævē. Virg.

Æquāliter, adv. Uqualmente. SYN. Æquālitīter, gague, pariter. § Grātiā Pieridūm nobis æquā-

lĭtĕr, ādsĭt. Ovid.

.Equănimăs, ă, ûm, vel .Equănimis, is, m. f., č, n., adject. Paziente, costante. SYN. Pătiens, moderātus, constans. J. Equanimus fram te jūdīcē sīvē lēgēndā. Ans.

Æquātŏr, ōrĭs, m. *Equatore.* ¶Ūltra æquātōrēm gēns ēst, āspērrīmā bēllā. Nat. Čom. V. . Equinoctium.

.Eque, adv. Equalmente, giustamente, parimente. SYN. Jūste, æquāliter, pariter, non secus, haud älĭtĕr. PHR. Æquē paupĕrĭbus prodest, lőcüplétĭhús æque, Pass.

Equiaics, dici, m. Uqualità d'ore al giorno ed alla notte. SYN. Æquidium, æquinoctium. 🖣 Cīrcălăs æquidiem librāns, āstrūmque colūrŭs. Archit.

Ēquitibriūm, ii, u. Equilibrio, linguetta della biluncia. SYN. "Équālītās, žequābīlītās.

Æquinoctiātis, is , m. f., č. n. Equinoziale. 🖣 Jām cœlî l'úror æqu'inoctialis (phaleuc.). Cat.

Æquinoction, it, n. Equinocio. SYN. Æquidiés, āguidiūm. PER. Nox āguā diei. Eguā dies noctī. Equālī spătřo lūx cūm noctě recūrrens. PHR, Cūm lūces čādem morā dīmetītur ět ûmbrás. Cům lůx bissénis, tötidém nov clauditur horis. Cum lībrā dies examine justő Temperát. Com ombrás ver, vel automnās lūcībās āguāt. Et lūci ēt tenebrīs medřům cům dividit örběm Libră pári spătió.

Equipar, ăris, adject. Uquale. SVN. Păr. sequălīs , simīlīs , ¶ Biesēnās pārtēs quis continct æquipārēs? Ās. Auson.

Ēgnīpārābītīs , īs , m. 1. , ĕ , n. Ugnale, o degra d'esser paragonato. ! Non conferre Deo velut

æquípárábilé quidquám. Prud.

Lquipáro, ās, āvī, ātūm, ārč. Agguagliare. Act. acc. SYN. Æquo, ădăsquo, exasquo. Paragonare. Confero comparo. I Nec călămis solum æquipārās, sēd võce māgistrūm. Vīrga

Aquipolieo, es, ere, n. dat. Uguagliore in forza e potenza. SYN. Æquivaleo. Peritus ûnus æ-

quipollet millibus (jamb.)

Ægnitas, ātis, f. Equita. SYN. Æquum, jūstitia, jūs. *Egualitā. Æ*quālĭtās, æquābĭlĭtās. ¶ Prŏbĭtātĕ Mārcōs, æquĭtātĕ Maūrĭcōs (scaz.). Marc.

Aquivăleo, es, ŭi, itum, ere. Uguagliare in poteuza, n. dat. SYN. Equipolleo. Tantum văleo. Pölleo tantum. I Nulla potest modulis æquivălēre từis (pent.). Ovid. Æquivŏcātio, önis, f. Equivoco. ambiguità. ¶Ēr-

rőris mátér fűít æquívőcátíő sémper. Buch.

Æquo, äs, āvī, ātūm, ārē. Aggnagliare. Act. acc. SYN. Exæquo, adæquo. Paragonare. Comparo, contero. PER. Jūstīs pārtībus æquo. Æqualia rēddo. ¶ Corpora fundat humi, et numerum

cum navibus aquet. Virg.

Æquor, oris, n. Il mare. SYN. Mare, salum, altūm, profundum, cærula, Thetis, Noreus, Neptūnus. Amphitrite, pontus, marmor. Oceanus, tretum, pelagus, Dii et Deze maris pro mari. EP. Immēnsūm, vāstūm, lātūm, tumidum, rabřdům, tůrbátům, îrátům, gělřdům, áspěrům, vēntosum, profundum, agitatum, naufragum, spūmčūm, spūmāns, spūmosūm, oærūlčūm, pācātūm, tūtūm, quietūm, placidūm, tacitūm, compositum. PER. Æquoris unda, unda. Æquorea aqua, unda. Maris aquor. Neptunia regnă. Cāmpus ăquārum. Lātī stāgna profundī. PHR. Æquora tūta silent. Dieto citius tumĭda ēquŏră plācăt. Ēt sēvā quĭērānt Æquŏră Jāctātēs ēquöre tētē Troās. J Tres Notus hībērnās īmmēnsā pēr āquorā noctes. Virg. Pianura. PHR. Ac priŭs ignotum ferro, quam scindimus æquor. V. Planities, campus.

Æquorens, a, ūm, adject. Marittimo. SYN. Marīnus, marmoreus, Neptūnius, Nereius. ¶ Mersa sub æquoreis illa lateret aquis (pent.). Ovid.

Æguām, ī, n. *Equitā.* SYN. Æguštās, jūstītiš. 🖣 Quī fŭĭt īn Teūcrīs, ēt sērvāntīssīmūs æquī. Virg.

A quits, a, um, adject. Giusto. SYN. Justus, rēctūs. PER. Sērvāntīssīmūs, ōbsērvāntīssī-mūs æquī. Jūstītīæque tenāx. Uguale. Æquālis, pār similis. J Sīderā, tūm sī quod non æquo fördere ämäntes. Ving. Æquom est. É il dovere, è il giusto. SYN. Pär

ëst, fas ëst.

Āēr, ērīs, m. *Aria*. SYN. Æthēr, æthrā, cælūm, aūrā, vācňūm, ĭnānĕ, dīūm, nūbēs, āstră, nūbĭlā, Jūpĭtĕr, Jūno. Dii aëris pro aëre. EP. Tennis, pūrus, serenus, limpidus, tepidus, plūviŭs, nimbosŭs, liquidŭs, hūmidŭs, frigidŭs, gelidus, spīrābilis, vācnus, nūbilus, levis, agitābilis, nitidus, lūcidus, mobilis, agitātus, commotus, mūtabilis, procellosus, PER. Āčriæ plăgæ, ôræ, aŭræ. Aĕris aŭræ. Înâniă cælî. Āčīšī trāctūs, cāmpī. Āčršā sēdēs, domás. Cæli spīrābile nūmėn. Cæli spätia immensa. Văcătâm mānē. PHR. Călīgăt nubřbůs āēr, În nubēm cogitur āēr. Tērrīs plūviŭs īrāscitur āēr. Tērrīdūs āestuat āēr. Sinē nubřbůs āēr limpidus, Nimbosus dīssitit āēr. Āerā pēr văcuam ferrī. Tepidam volucres concentibus āerā pūtsant. J Omnia possidēat, non possidēt āĕră Mīnōs. Ovid.

Ærāriūm , ii , n. Il tesoro della città , i denari. SYN. .Es , fīseŭs, gāză , thēsaūrūs. EP. Rēgium, rēgālē, sanctūm, sacrum, publicum. Regales nt opes et sacra æraria servent. Manil.

Ērāriŭs, ii, m. Calderajo, et Ærāriŭs, arūm, adject. Di rame. J Erariorum marcullis die toto (scaz.). Mart.

Ērātūs, ā, ūm. *Di rame*. SYN. Ærĕŭs, ænĕŭs, ăhēṇĕŭs. ¶ Ærātæquĕ mĭcānt pēltæ, mĭcāt ærĕŭs ēnsis. Virg.

Ærĭfĕr, ă, ūm. Chi porta il rame. ¶Ærĭfĕræ cŏ-

mitum concrepuere manus (pent.). Ovid. Eripes, edis, adject. Leggero come vento. SYN. Præpěs, vělox, cělěr. ¶ Fixěrit æripědém cérvam licet aut Erymanthi. Virg.

Ērīsonus, a, ūm. Čhi ha il suono di rame. ¶ Cōptos, et ærisoni lügentia flümina Nili. Stat.

Āerius, a, ūm, adject. Ch' è d'aria celeste. SYN. Æthereus, atherius, calestis, sidereus. Alto, sublime. Altūs, ārduus, celsus l'excelsus, procērŭs, ēlātūs, sūblīmĭs, ēdĭtūs. ¶ Prōtĭnŭs āčrĭī, mēllīs cālēstĭā dōnā. Virg.

Aëropē, ēs, f. Erope. EP. Incestă, tūrpis. Si non Ağropen frátér scélérátús ámássét. Ovid. Fab. Moglie di Atreo, la quale da Tieste fra-

tello d'Atreo fu tirata in adulterio.

Ērūgo , ĭnĭs , f. Ruggine. SYN. Rŭbīgo , sĭtŭs. EP. Nīgrā, tētrā, scabrā, tūrpĭs, rōdēns, vĭrīdĭs. ¶ Ærūgō mēră, quōd vîtĭūm prŏcŭl ābföre chartis. Hor.

Ērūmnă, æ, f. Miseria. SYN. Dölör, lūctūs, mæror, labor, miseria. EP. Dūra, gravis, mala, trīstīs crūdēlīs. ¶ Prīmă Cleonei tolerāta ærūmnă lăbōrīs. Aus.

Ērūmnābitis, is, m. f., e. n. Disgraziato. SYN. Ærūmnōsŭs , ærūmnatŭs , ærūmnalĭs, īnfēlīx, mĭsĕr. ¶ Ærūmnābĭle črāt, quŏd ŭbī sē quīsquĕ vĭdēbăt. Lucr.

.Ērūmnāsŭs, ă, ūm, adject. Infelice, travagliato, miscrabile. SYN. Intēlīx, Infortūnātus, miser, āfllīctus. J Esse quod Ārcesīlās ærūmnosīque Sŏlōnēs. Pers.

Ērūsco, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Buscar danari per

ogni verso. Act. acc.

Es , ārīs , n. Rame. SYN. Ērīs mētāllūm. Argento , moneta. Nūmmūs , ārgēntūm , pēcūnīš. Trombetta. Cörnū, lītūūs , tūbă, būceīnā , clāssieum. EP. Fulvum, cavum, raucum, durum, gravě, solidům, rigidům, canorům, sonorům, fülgens, Corinthium, quale in incendio urbis Corinthi conflatum est ex variismetallis; splendidum, micans, corūscum, PHR, Argūtā căvis tinnītībūs ærā. Tīnnūlāque ærā sonānt. Cũm bellicus, ære cănôro signă dedit tubicen. I Ære ciere viros. Martemque accendere căntu. Per corazza. Telum, quod protinus sere rĕpūlsūm. Virg. V. Galea. Pēr istalna di bronzo. Excudănt ălii spirantiă mollius æră. Virg.

Esăcăs, î, m. Figlio, di Priamo, il quale fu gran cacciatore. . Esăcon ûmbrosă fûrtîm pepe-

rīssē săh Īdā. Ovid.

Eschines, is, m. Eschine, oratore Atemiese, discepolo d'Isocrate, emolo di Demostene. Eschineus, ă, ûm, adject. Di Eschine. ¶ Et vocăt

Æschĭnĕūm, Lyrĭăcūmquĕ dĕcŭs(pent.). Clarav. Eschylus, i, m. Poeta tragico. EP. Doctus, solers, grāvis, ¶ Quid Sophocles, et Thespis, et "Éschélüs ütilé férrént. Hor.

Eschileus, a, um. D'Eschilo, o tragico. SYN.

vērbi cothārno. Prop.

Æsonidēs, ē, m. Giasone, figlio d'Esone. SYN. Tāson. § Hīne procul Esoniden, procul hīne

jubět írě ministros. Ovid.

Æscŭtāpiŭs, ii, m. Esculapro. SYN. Ēpidaūriŭs, Phæbigena. EP. Phæbeins, Apollineus, Pergăměňs, sălūtříče. PER. Cŏrōnřídě natňs. Mědicæ artis inventör, répértör. Arté médéndi clārňs, nobřlis, însignis. ¶ Placet săcrātňs áris .Ēscŭlāpĭŭs (jamb.). Prūd. Fab. Figliuolo di Apolline e della ninfa Coronide; e fu si saprente in medicina, che i pagani lo costituirono Dio di tale arte, ed in forma di serpente s'adovava, principalmente in Épidauro ed in Pergamo.

Æseŭlētūm, 1. n. Lnogo piantato di quercie. ¶ Daŭnĭa în lătîs àlĭt æscŭlētīs (sapph.). Hor. A.scăleus, ă, ûm. D. quercia. J Vicerăt, escăles

căpiebat frondis honorem. Ovid.

Æscůlůs, 🗓 1. *Quercia.* SYN. Quercůs, rôbůr, īlēs. EP. Āltā, cēlsā, ānnōsā, fröndēns. ¶Æscňlŭs, ātque hăbitæ Grājis ōrācŭlă quērcūs. Virg.

Ason, onis. Esone, figlinolo di Cretco e di Taro, figliuolo del re Saloneno, fratello di Pelia, re di Tessaglia, padre di Giasone. Heros Æsonins pötítűr spölfőqué sűpérbűs. Ovid.

Æsonides, is. Figliuolo di Esone. Hine procul . Esonidēm, procul hine jubēt īrē minīstros. Ovid.

Æsōpús, i, m. Esəpo. EP. Phrýx, clarus, fabulātor, sērvās, līber, solērs, vērsūtās, sūbtīlis, īngēnīosās, gībbās. 🖣 Fīliās Æsopī dētrācta ēx aŭrë Mětěllæ, Hor. Hist. Filosofo morale, natico di Friqia, schiavo di Xanto. Visse in tempo di Creso, re di Lidia, a cui dedicò le sue favole.

Æstās, ātīs, f. State. SYN. Æstŭs, călŏr, ārdŏ**r,** cānicūlā, sydus mense Julio exoriens. EP. Ārdēns, ārīdā, fērvēns, cālīdā, ācrīs, īgnēā, tōrrīdā, fērvīdā, sīccā, sītiens, flāmmeā, ātrōx, violentă, floreă, frondens, spiceă, frugiferă, fērtīlīs, lætā, grātā, jūcūndā, tōrmōsā, sĕrēnā, optātā, spērātā, incis, dēses, morbosā, pēstifěră, lāscīvă, půlvěrůlentă. PER. Æstīvĭ, æstĭféri diés. Æstivúm tempús. Siriús, árdór. Párs ferventior anni. Messibus lormosa, dives. Spicĕă sērtā gĕrēns. Cálĭdissimā sõlĭbūs. PIİR. Æstātīs tēllūs, törrētur āb īgnī. Scīndīt ăgrös æstās Phobēis ignībūs ārdēns. Agros pūlvērůlentă coquit matūris fragibus æstas. Vestit ăgrōs cūlmīs cĕrĕālĭbūs āstās. ¶ Stābāt nūda æstās, ēt spācēš sērtā gērēbāt. Ovid.

Æstātis tempore. D'Estate. PER. Com torridus æstúát áér. Cúm cálét ét médíó Sól éstáltíssīmūs ērbē. Tēmpētē quē sīccēs cāncēr ādūrit agros. Cum siecas insana canicula messēs dēcoquit, ēt pātūlā pēcūs omne sub ūlmo ēst.

Æstifér, å, üm. Che porta il caldo. SYN. Æsti-vüs. ¶ Hie, übi hiūlea siti findīt canis astifer arva. Virg.

Æstimātio, onis, f. Stima, valore, ! Quod mē non movet æstimatione (phaleuc.). Cat.

Æstimator, oris, m. Chi apprezza, e stima qualche cosa. SYN. Judex, arbiter. EP. Arquus, jāstās, īnjāstās. ĭnīgaās.

Æstimo, as, avi, atūm, ave. Apprezzare, stimare. Act. ace. SYN. Pendo, expendo, magnifácio. Pensare, credere. Pňto, árbitrór, crédo, júdico, rčór, čvistimo. I Qni rčdit ad lastos, et virtütem æstimát ánnis. Hor.

Trăgicăs. ¶ Desine et Æschylles componere | Estivă orum, n. pl. Luoqui ombrosi. PER. Æstivă locă, vel castră. J Corporă corripiuut, sēd tēta æstīvā repente. Virg.

Æstīvo, ās, āvī, ātūm, ārē. Passar la state. Nent. PER. Æstītēm trānsīgo. Æstīvă dēgo tēmporă. ¶ Āmnībūs ēt nūdō jūvāt æstīvārē sūb Æmo. Stat.

Æstīvus, a, um. Di state. Pandere ad æstīvum

Sölem, si förte mörantes. Virg.

Æstŭo, ās, āvī, ātūm, ārĕ, n. Aver gran caldo. SVN. Adæstao, ardeo, flagro, ferveo. Scaldarsi, gonfearsi, adirarsi. Flactão, tumco, agitor, irascor. ¶ Æstňát, átque ömném Cöcyto érüctát árénām. Virg.

Ēstúosus, a, am. Impetuoso, violento. 9 Gregem

ēstňōsá töričo Impotěntřá jamb. půr.). Ĥor. Estňs, ůs, m. *Calore, ardove.* SYN. Ārdŏr, gălŏr, Tervor. Collera. Iră, îrăcundiă. Amore. Amor, īgnīs. Il flusso e riflusso del mare. Flūctūs, flūxis. EP. Ārdēns, cālīdās, īgnēās, flāmmī-tēr, ūrēns, flagrāns, fērvēns, vālīdās, grāvīs, fērvīdās, spāmāns, rāpīdās, šītīens, timīdās, mălignus. PHR. Jam per mentă clarior ignis Aŭditor, propiusque æstus incendia volvunt. Īlicēt īgnīs ēdāx sūmma ād fāstīgiā vēntō. Völvitur, exuperant flammæ, furit æstus ad aŭras. Deposuit fessos æstu fervente lacertos. Āspērque sitī ātque exterritus æstu. Vāstīs horriferos cructans faucibus astus. Æstibus în mědřis ümbrosam exquirere vallem. Non sīc nudīsono motum māre fluctušt æstu. J Æstās ērāt, māgnūsquē lahor gemināverat æstūm. Ovid.

Ætās, ātīs, f. Età. SYN. Ævūm, sæculūm, vel tempus, vītā, annī, vel infantia, puerītia, adolēscēntiă, jūvēntūs, virīlis ætās, senēctūs. EP. Vēlāx, fúgāx, fúgĭtīvă, præcēps, cĭtă, prŏpērā, lūbricā, frāgilis, rāpidā, brevis, lābilis, mobilis, lugiens, volātilis, praīpes, fallāx, īnstābilis, revolūbilis, firmā, vālidā, florens, īufīrmā, cădūcā. PHR. Ōmnĭā fērt ātās. Lābĭtŭr öccülte fällîtque völatilis atas. Cum matura ădoleverit ætas. Dum făciles animi juvenum, dūm mobilis ātās. Virg.

Æternitas, atis, f. Eternita. EP. Longa, perennis, pērpētuš, immūtābilis. PER. Ævām æternām, pērpētňūm, pērēmie. Nēsciā finis temporā. Ætērnūm dūrābilē tēmpūs. Finē cārēns. Nūllō spătio clausă. ¶ "Eternitatis obseravit jănuam (jamb.\. Prud.

Ētērnūm, adv. Eternamente. SYN. Sēmpēr, ūsquē, pērpētňām, pērpētňo. J Fātā võcānt: Sālve

æternum mihi maxime Palla. Virg.

Ētērnus, a, um. Eterno. SYN. Sempiternus, contĭnŭŭs, jūgis, pērpētūŭs, pērēnnis, īmmērtālis. PER. Fině cărêns āc principio. Sině fině. Fīnis nēsciās. PHR. Impēriām sinē tinē dēdī. Exēgī mönümēntām ærē pērēnnīns. Spātīo non clandītār ūllō. Ŏpūs ēxēgī, quod nēc Jŏvis ītā nēc īgnēs. Nēc pŏtērīt lērrūm, nēc ědáx abolere větůstás. Qui něc hábět mětás, něc těmpěrá rěrům. Sempčr aděst, sempérquě făit, semperque mănebit. \ Vos æterni îgues, ēt non violālīdē vēstrām. Virg.

Liber, čris. m. L'aria, il ciclo, la regione del fuoco. SYN. Āēr. aŭră, āthrā, ĭnānĕ cādām, axis, pŏlŭs, Ŏlympns, āstrā, sideră, EP. Āltūs, sūblīmis, ārdňús, púrus, nitidus, liquidus,

serenus, Incidus, conspicuus, aureus, stellatus, cærňlěŭs, īgněŭs, īgnifer, pūrpŭrĕŭs, vāstŭs, levis, rapidus, apertus, cælestis, sacer, argentěás, ūdás, nůbřlás, revolūbřlis. PER. Æthěrīs aūrā. Ætěrěæ plāgæ, öræ, aūræ. Cælēstēs aŭræ. Sŭpëræ domūs. Sŭpërūm sēdēs. Domŭs sublimis ölympi. PHR. Micat aureus æther. Stellis radiāns lūcentibus ather. Ruit arduus æther. Graves udo funduntur ab æthere nimbi. ¶ Jūpitēr, aūt ārdēns ēvēxit ad āthera vīrtūs. Virg.

Æthereus, vel Ætherius, a, um. D'aria celeste. SYN. Aerius, calestis, sidereus. ¶ Qui tamen æthereas telum contorsit in auras. Virg.

Æшоріа, ю, f. Etiopia. Expl. Parte dell'Africa tra l'Avalia e l'Egitto, paese degli Abissini.

Æthiops, opis, m. f. Etiope. SYN. Niligena. EP. Ātēr, nīgēr, ūstūs, ādūstūs, tūscūs, nūdūs, dēfőrmis, hőrridűs, férőx, crűdélis, tőrridűs. ¶Rűrsŭs ăd Æthĭŏpūm pŏpŭlōs, āltōsque člčphāntōs. Juv.

Æthon, ontis, m. Etonte, cavallo del sole. Intěrěá vělůcrés Pyrěis, Ečůs, čt Æthôn. Ovid.

Æthră, & , f. L'aria , il vielo. SYN. Æther, aer, āūră, ĭnāně, cælūw, pŏlŭs, ŏlympŭs. 9 Nāmque volans rubra fulvus Jovis ales in ethra. Virg.

Actites, w, m. Pietra d'aquila, che si ritrova nelle ale delle aquile. EP. Sălūtĭfer, pārtūbūs ūtilīs. Itic Ačtītēs ēst sonītūm cuī spīrītūs ād-

dĭt. Fan.

Ætnă, æ, f. Mongibello, o Etna. EP. Sĭcŭlă, Trīnacris, Trīnacria, Vūlcānia, Typhæa , a Typhæo gigante), āltā, ārdēns, īgnēā, fūmāns, sūlphūreā, fervens, călidă, llagraus, igniferă, torridă, flammīvomā, cāvā, resouans, vāporīfērā. PER. Mons Trīnacrīds, Sīcūlos, Trīnacrīd rūpēs. Vūlcānīd rūpēs. Ēncēlādī tumulus būstūm. Typhæī būstūm. Rūpēs Trīnacrīdos Ætnæ. PHR. Cæcis immūgiit Ætnă căvērņis. Horrifřeis jūxtā tönät 達lnä rŭinis. ¶ Ītăliæ, eūr-visque immūgiit 違tnä căvērnis. Virg. Expl. Montagna della Sicilià, al presente chiamata Mongibello, la cui sommità è piena di fuoco, che si slancia di tempo in tempo, e rovina tutte le campaque.

Ætnæŭs, a. ûm, adject. Del monte di Vulcano. SYN. Vūlcānĭŭs, Trīnacrĭŭs, Sĭcŭlŭs. ¶Ætnēōs frātrēs cælō capita alta ferentes. Virg.

Ātōtĭā, w̄, ſ. Regione dell'Acaja in Grecia. SYN. Călydoniă. I Nec tânti Călydon, nec tôta Ætōlĭă tāutī. Ovid.

Ætōtŭs, ă, ūm. D'Etolia, d'Artinia, o di Lepanto. SYN. Călydônĭŭs. 🖣 Ātque hīne lēgātēs Ætēla

ex ürbe remissös. Virg.

Ēvām, ī, n. Tempo, etā, vita, secolo. SYN. Tēmpŭs, ætās, vītā, sæcŭlūm. EP. Cĕlèr, vēlōx, brčvě, věláns, láběns, cůrrěns, lábřlě, ángů-stům, præpěs, vělátřlě, felléns, încertům, lůbricam, mūtābile, flūxam, eadacum, longam, ānnosām, miserābile. PHR. Celerique absūmitur āvē. Vāriasque labor mūtābilis āvī. Nēc spēs tāngīt rēvolūbilis sevī. Tūrpis, inopsque simāl miserābile trānsigit ēvām. 🥊 Glēriā pērpětřím lůcis mánsárá pěr živám. Virg.

Āfēr , ŭ, ūm. Africano. SYN. Africus, Africanus, Libycus, EP, Armentarius savus, ferox, trux, bārbārūs, vāgūs, bilinguis, fāllāx, siticns, ātēr, J törridus, fervens, adustus. 🖣 At vägus Afer čquis út primum misit in agmen. Juv.

Affabilis, is, m. f., ĕ, n., adject. Grazioso, affabile, cortese. SYN. Comis, mitis, snavis, benignús , ptäcidús , hūmānús , ūrbānús , ámīcús. ¶ Nēc vīsū fācilīs, nēc dīctu āffābilis ūllī. Virg.

Affabre, adv. Bene, ed artificiosamente. SYN. Bene, pülchrē, bellē, scītē, pěrītē, sölerter, îngeniose. Affamen, inis, n. Discorso. Exultat, Mariæ cum

prīma āffāmīnă sēntīt. Apol.

Affatim, adv. Abbondantemente, copiosamente. SYN. Sătis, multum, lärge, ăbunde. Affătim plenis, quibus imbuatur (sapph.). Prud.

Āffātus, ă, um. Chi ha parlato. SYN. Fātus, locūtus, allocutus. I Demisit lacrymans, dulcique allatus amore est. Virg.

Affatus, us, m. Ragionamento, discorso. SYN. Sērmo, āllŏqnĭūm, vērbă. J Aūdešt āflātu, ēt quæ prīma ēxōrdĭā sūmāt. Virg.

Āffēctātus, ă, ūm, partic. Affettato, desiderato, ricercato. SYN. Delectus, quaesītus, exquisitus. Affecto, as, avi, atum, are. Affettare, bramare, desiderare, cercare con ansietà. Act. acc. SYN.

Cŭpio, quæro, exquiro, appeto, ambio, aŭcŭpor, desidero. Verum ubi nulla datur dextram āllēctārĕ pŏtēstās. Virg.

Affēctus, ă, ūm, partic. Bene, o mal disposto. SYN. Commotus, perculsus. Afflitto, infermo. Afflictus, æger, langueus, infirmus, languidus. ¶ Jňpřtěr affectæ tandém misěrérě půella. Prop.

Affectus, ūs, m. Affezione, passione. SYN. Studium, motus animi, pectoris, vel commotio, pērtūrbātio mentis. EP. Asper, atrox, sævus, tūrbĭdŭs, mälīgnŭs, ādvērsŭs, viŏlēntŭs. ¶ Hæc dăbřt āffēctūs, īlle exclūdētŭr ămīcŭs. Juv.

Āffĕro , āllēts, āttúlĭ , āllātūm, āllētrĕ. Portare. Act. acc. cum dat., vel ad, acc. SYN. Fčro defero, porto, apporto. Recare. allegare. Duco. āddūco, āllēgo, prolero. § Āttulerint Pelagine vägīs ērrorībūs āctūs. Virg.

Āfficio, is, fēci, fēctūm, črš. Disporre, muovere. Act. acc. cum abl. SYN. Mŏvĕo, cōmmŏvĕo. Dare, caricare, accumulare. Do, dono, cumulo. Contarbare, affliggere, tormentare. Turbo, pêrtūrbo, āllīgo, vēxo, premo, torqueo. § Sēd potĭŭs lārgīs āflĭcĕ mūnĕrĭbŭs (pent.). Cat.

Āffīgo , ĭs , xī, xūm, črč. Attaccare, ficcare. Act. acc. cum dat., vel ad, acc. SVN. Figo, defigo, jūngo, cōnjūngo, āddo, īnsčro, nēcto, ādnēcto. connecto. PEt flammam affixit lateri, qua plūrīmā vēntē. Virg.

Āffīngo_ is, xī, ctūm, črě. Fingere. inventare. Act. acc. SYN, Fingo, confingo, excogito. Contraffare. Simulo, mentior, assimulo. Appropriare, attri-

buire. Apto, tribño, attribño.

Afrīnīs. is, m. f., č, n., adject. Congiunto, parente. SYN. Agnātūs, cognātūs, propinquus, consanguincus. Vicino. Vicinus, propinquis, proximus. Uguale, simile. Æqualis, similis. consimilis. Jas aliquod faciunt allinia vincălă nōbīs. Ovid.

Āffirmo , ās , āvī, ātūm , ārĕ. Affirmare. Act. acc. SYN. Confirmo, assero, assevero, juro.

Amamen, inis, n. Inspirazione. SYN. Amatus. împētūs, înstinctūs. \ Divinæ vēcis completa ālllāmīnē sānetē. Juv.

Amatus, a, um, partic. Inspirato. SYN. Impulsus,

ägītātūs. 🖣 Nēc mērtālē sŏnāns āfllāta ēst Nō-

mině quando. Virg.

Amaius us, m. Soffio, inspirazione. SYN. Flatus, flamen, afllamen, impetus, instinctus, anhelitus. ¶ Hos něcát alllåtů, fûněsta hos tábě vě-nění. Ovid.

Amietio, onis, f. Afflicione, tormento. SYN. Dolor, mærör, casús, mälūm, miseria, mölestia, eruciatus. PER. Adversa fortana, sois Aspera fātă. Trīstēs, iniqui cāsūs. Infēlix cāsūs.

Amietŭs, ă, ūm, partic. Afflitto, tormentato. SYN. Infetex, miser, înfortunătus. Gettato per terra. Jācēns , prostrātūs , opprēssus. J Aūsus et af-

flīctīs mēlīūs conflitērē rēbūs. Virg.

Amigo, is, xì, etam, čič. Affliggere, tormentare. Act. acc. SYN. Allficto, vexo, ango, crucio, törquéo. Gettar per terra. Dějřeřo, děprřino, stěrno, prostěrno. § Fléctři či ássnětům spô-lřís ádligři čgěstás. Claud.

Āfilo, ās, āvī, ātūm, ārč. Soffiare, respirare. Act. acc. interdum dat. SYN. Spīro, înspīro, ēxhālo. Eccitare. Exerto, încrto, înduco. J Pürpărcum lætős őcülis áfllárát hönőrés. Virg.

ĀMňēnňă, æ, f. "Ibbondanza, SYN. Cöpia, über-

tās, ābūndāntĭā, vīs, fērtĭlĭtās.

ĀMŭo, ĭs, Hūxī, Hūxūm, črč. Correr dentro, unirsi insieme. SYN. Accūrro, concūrro, circūmfluo, convenio. Abondare. Abundo, exundo, rědůndo. 🖣 Ātque hic ingéntém comitum áf-

Būxīssč novorum. Virg.

Āffór, ārĭs, ātŭs, ārī. Parlare a qualcheduno, trattenerlo. Dep. acc. SYN. Löquör, ällöquör, compēllo, cóllóquór. PHR. Cőrám állóquí. Vőcé, dictis, vērbis āffāri, compēllārē, āggrēdi. 🖣 Āffári extremum non est dátá copiá mátri. Virg. Affore. Essere, o dover esser presente. § Esse quò-

que în fâtîs reminîscitur, affore tempus. Ovid. Afforem. To sarci presente. Tempus eget, non si îpsê měůs nůne afforet Hector, Virg.

Āffūsus, ă, ūm, partic. Allagato. SYN. Špārsus, dīlfūsus, ēlfūsus. Umiliato, prosternato. Abjēctus, hūmilis, strātūs, prostrātūs. PHR. Ālfūsūs ārīs supplices tendo mānus. ¶Ārīdāque āflūsā gūttūrā tinxīt āqnā (pent.). Ovid.

Āfrīcā, ā, f. Africa. SYN. Lībyā, Lībyē. EP. Pērfīdā, bīlīnguīs, hērrīdā, sītīčns, hērrēns, ārdēns, monstrifērā , ārīdā , torrīdā , ūstā , dīvčs, genimitera, arenosa, fera, inculta, inhospită. PER. Ōræ, vel ărenæ Libycæ, Tellus. Ātrīcā , Lībycā. Tērrā Māssylā, Gætūlā, Nāsāmontă, Gărământică, Mârmărică, Plăgă Nomādūm , Númīdārūm. Arvā Pūmērūm. Ārvā Pūnică, a populis Africæ. J Pēstiferos ārdens făcit Abrică, dăcitis altăm. Lucr. Expl. Euna delle quattro parti del mondo,

Āfricānus, a, um. Africano, d'Africa. SVN. Africus, a, um. Socrannome di Scipione. 9 Magnis

ečděrě cögřs Africanis (phal.).

Ăfricus, ă, ōm, adject. Africano. SYN. Āter, Āfricanus, Libyeus, ! Dactoresque atiis quos

Africă tellă triumphis. Virg.

Africus, i, m. Il rento di ponente tra mezzodi ed occidente. SYN. Aŭter. EP. Ater, niger, prácēps, pēstifer, nāhitér, phāviás, nimbosás, aŭstralis, procellosus. ¶ Ālijens, et vastos vol-vunt ad sidera fluctus. Virg. V. Ventus.

Ágámennou , ŏnĭs, m. Agamennoue, SYN. Atridēs , Tāntālīdēs. EP. Aūdāx , tortīs , potens , Tige , adv. Qua eulogre, ora, orsu. SYN. Agedam,

strēninis, intrepodus, magnus, vigil, impiger, māgnānīmus, bēllātor, victor, generosus. Mārtřůš, Mavortřůs, Græcůs, Achivůs. PER. Mý-cenæŭs důx, důctor, rex. Tyndarei gener. Dánăum ductor. Trojae populator. Telluris decủs Ārgölicā. Victimá cônjugis. PHR. Quêm pērfidus Ægystus sava fraude necavit. Cuī căpăt Argolici militis ands crat. Ipse Miccnacus, magnorum dactor Archivum. 🖣 Çuö těrůs, înjûsto pětřít Agamenmona ferro. Ovid. Fah. Figlio d'Atreo e d'Eropa, nipote di Tantalo, fratello di Menelao, re de' Miceni. Fu scelto generale dell'armata de Greci per andare sotto Troja, la quale egli espugnò dopo dicci anni di assedio. Essendo vitornato nel suo regno, sua moglie Clitennestra lo fice ammazzare da Egisto. Agămēmnŏnĭdēs, is, m. Figlio di Ayamennone; owero Agamēmnonida, ā. 🖣 Pār Agamēno-

AGE

nīdā crīmēn: sēd caūsā făcīt rēm. Jūv.

Agămēmnŏnĭŭs, ă, ūm, adject. d'Agamenuoue. 9 Rēs Agamēmnonias vietrieiaque arma se-

quūtăs. Virg.

Āgắnīppē, ēs, f. Agannipe. SYN. Hippocrēnē. EP. Doctă, dulcis, ămænă, fimpidă, Aoniă, Bœtică, Pegăseă, Permessiă, Heliconiă, Castălĭă, Pīĕrĭă. PER. Fons Āgănīppēŭs, Cāstălĭŭs, Pīerius, Pērmēssius, Heliconius, Hyantæus, Āŏnĭŭs, Bætĭcŭs, Pēgăsĕŭs, Căbāllīnŭs. 🖠 Fōntĕ Mědůsæő ět Ilyantæa Aganippe, Ovid. Fab. Fontana nella Beozia, con altro nome chiamata Ippoerene, dedicata ad Apolline ed alle Muse. Agánīppēús, ä, ūm, adject. Di Aganippe. § Pār Agánīppēā lūdērē dōctā lýrā (pent.). Ovid.

Ăgănîppēā lūděrě dőetă lýrā (pent.) Igănîppis, idős , f. *Di Agamppe*. ¶ Dicité quæ föntes Aganippidos Hippocrenes (spoud.). Ovid. Agāso, onis, m. Asinajo, mulattiere, palafreniere, famiglio di stalla. t^eER. Ăgitātor åsēllī. Ĕquō-

rūm dēmītor. Frænātor ēquorūm, mūlorām. Üt mödö, si pätinam pede läpsüs frängat.

ăgāsō. Hor.

ðgáthá, æ, et Ágáthē, ēs, f. Sant' Agata. EP. Přá, cástá, řanochá, förtřs, constâns, Sicăniá, Sīculā, PHR. Et tenerās Āgāthē lācerātā māmīllās, Glēriā Sīcāniā gēntīs pūlchētrimā Vīrgo. ¶ Dīvæ Ăgăthæ memorandă növö præconiă čāntū. Mant.

Agăthocles, is. Agatocle, tivanno de Secilia. ¶ Fâma ēst, fictilibūs gonāsse Agāthoctea rēgēm. Aus. Ăgăthyrnă, vel Ăgăthīrnă, sē, f. 🤚 Mille Ăgăthýrnă dăbīt, pērflātăque Strongylos Aūstris. Sil. Agatirna, città una volta, e promontorio in

Sicilia, ove ora è campo di s. Martino.

Ägäthyrsi, örüm, m. pl. Ajahrsi. Crētēsquē Drýopësquë fremunt, pictique Agathyrsi. Virg. Expl. Popoli vicini agli Sciti, o Tartari, che i poeti chiamano in latino Pieti, perchè si dipingevano la faccia con acque, od unquenti; oppuve

perche restivano al iti de prii colori. Agāvē, ēs, f. Agava, EP. Cādmæš, Cādmæšš,

Thēbānā, crūdēls, împiă, tūrēns, dēmēns, Bāssăris (id est Bacchans). I Quid căput abscissam demens cam portat Agave. Hor. Pah. Figlar di Cadmo è d'Ermione, moglie di Echione, re di Tele, e madre di Penteo. Ella uccise volle proprie mani suo fizho, e lo togliò in pezzi, jerche era nemico del Dio Bacco, e volvea imjedane i sacrificj.

ăgĕsīs, ējā, ăgĕ, āgĭtĕ. Die ăgĕ; nām cūnetīs ěådem est aūdīre volūptas. Ovid.

Ăgĕtādēs , & , m. Scultore giù famosissimo. EP. Insīgnīs, clārus, pērītus. J Nēc Polyclēcēā vēl Prāgmonis, aut Agelādæ. Colum.

ĂgēHŭs, ī, m. Piccolo campo. ¶ Prōxĭmŭs āccēdāt, quī nūne dēnormāt agēllūm. Hor.

Agēnor, ŏrīs, m. Agenore. SYN. Bēlīdēs. EP. Phœnīciūs, Tyriŭs, Sīdôniŭs. ¶ Pūnica rēgna vidēs, Tyrios, et Agenoris ūrbem. Virg. Hist. Re della Fenicia, figlio di Belo.

Agēnoreus, a, ūm, adject. Di Agenore. ¶ Rēgis Agēnorea, scrutantenique aquora Cadmum. Stat. Ăgēnŏrĭdēs, &, m. Figlio di Agenore. 🖣 Vītăt Ă-

genorides, Phæbique oracula supplex. Ovid. Ăgĕr, agri, m. Campo, terra. SYN. Arvūm, cāmpŭs, ăgēllūs, rūs, tērrā, sŏlūm, tēllūs, hūmus, jūgerum. EP. Almus, pinguis, vastus, lātus, patēns, patulus, fertilis, dives, benīgnus, florens, fæcundus, vernans, über, viridis, gravidus, frugifer, cultus, cerealis, vitifer, herbifer, grāmineus, mollis, ferāx, trīticeus, lætus, virens, amænus, luxuriosus, flavens, riguus, īrrīguus, madidus, hūmidus, aquosus, sīccus, āridus, vacuus, arenosus, saxosus, lapidosus, desertus, încultus, pauper, îngratus, stěrilis, čífætůs, gělidůs, něglectůs, informis, ĭnūtĭlĭs. PER. Jūgĕră rūrĭs, cāmpī, tērræ. Grāmine vērnāns. Mēssibus dives, onerātus, vēstītūs, flāvēns. Consitūs arboribūs. PHR. Partűrít álműs ágér. Flőrét ágér rénővátús árátró. Sătă lætă, vel frügčs mültő cüm fœnörĕ rēddēns. ¶ Nēc rēnovātūs agēr grāvīdīs candēbāt ărīstīs. Ovid.

Ágĕsĭtāŭs, ī, m. Nome d'un re dei Lacedemoni, e d'un gran signore d'Atene. EP. Clarus, inclytŭs, fortis. 🖣 Famă refert Ăgĕsîlāūm dē sān-guine māgnī. Man.

Agesis, adv. Or su, or via, qua dunque. SYN. Ăgĕdām. ∮ Nūne ăgĕsīs, quŏnĭām dŏeŭī nīl

pössé créári, Lucr.

Aggemo, is, gēmāī, gēmītūm, ērē. Gemere, pian-gere insieme. Neut. dat. SYN. Cōngĕmo, cōndoleo. ¶ Aggemit et nostris ipså carina malis

pent.\. Ovid.

Agger, etis, m. Mucch'o, cumulo, terrapieno, riparo. SYN. Möles, välläm, münimen, münimentum, propugnacutum. EP. Terreus, herbosus, grāmineus, lapidosus, āltus, ingens, sublīmis, excelsus, arduus, certus, firmus, securūs, bēllīcūs, vālīdās, mārtījis, inēxpūgnābilis. m cvortius, însăperabilis. Agger murum, nec inundant sanguine fosse. Virg.

Āggēro, ās, ārē, vel Āggēro, ĭṣ, gēssī, gēstūm., čvč. Ammassare, accumulare. Act. acc. SYN. Congero, cumulo, colligo, accumulo, agglomero. ¶ Aggeritar cumulo tellus, stant mæni-

bus, āræ. Virg.

Agglomero, as, avī, atūm, are. Dipanare, innaspare, involtare, aggomitolare. Act. acc. SYN. Äggero, adjungo, implico. J Et läteri agglöměraut nostro, jůvěnisquě Chorabus. Virg.

Aggiūtino, as, avī, atūm, are. Incollare, compungere. Act. acc. SYN. Glūtino, connecto, con-

jāngo, cŏpālo.

Aggravo, as, avī, atūm, are. Aggravare. SYN. Gravo, onero, opprimo. Illa meos casas aggravat, illa levat (pent.). Ovid.

Aggrāvēsco, is , ĕrĕ , n. Aggravarsi. SYN. Grāvor, aggrávor, affligor, obrúor, opprimor.

Aggredior, eris, gressus, gredi. Assalire. Dep. acc. SYN. Pěto, învado, lăcesso, oppugno, adorior, provoco, irruo. Cominciare, tentare, intraprendere. Încipio, ordior, suscipio. PHR. Hostes äggredītur ferro. Invadere ferro. Appetīt ādvērsos. Tālībūs āggrēdītūr Vēnērēm Sātūrnīā dīetīs. Tēndērē in hostēm. In mēdiūm āgmēn sē inferre. Densis incūrrimus armis. Aggreděre, ő mágnős, ádětīt jám tempús, honorés.

Äggrego, as, avī, atūm, arc. Conyregare, aggiungere, metter insieme, ammassare. Act. acc. SYN. Congrego, cogo, colligo, compello, is, glomero, ägglömero. ¶ Aggregat, et seenm petulans

āmēntĭă cērtăt. Claud.

Agilis, is, m. f., ĕ, n., adject. Agile, pronto, leggero. SYN. Alacer, velov, celer, pernix, citus, festīnus, volucer, promptus, subitus, levis, oejor, expeditus. J Lassabant agites aspera bella viros (pent.). Ovid.

Āgitītās, ātīs, f. Agilitā, prestezza, leggierezza. SYN. Ālacrītās, vēlōcītās, cēlērītās, lēvītās, mō-

bĭlĭtās.

Agis, idis, m. Agide. J Et Lyciūs processerat Āgis. Virg. I lioc Agis, hoc Agidis, fecit post fătă Cleomnes. Mant. Hist. Re dei Lacedemoni, il quale per lungo tempo fece guerra agli Ateniesi: i di lui sudditi lo fecero morire in prigione, perchè voleva che s'asservassero le leggi di Licurgo.

Ăgĭtābĭtĭs , ĭs , m. f., ĕ , n., adject. Mobile, facile a muovere. SYN. Mobilis, levis, mūtābilis, instālnīlīs. ¶ Tērrā ferās al nīt, volnīcrēs agitālnī-

lĭs āēr. Övid.

Ăgitātor, ōris, m. Conduttore di cavalli, asini, od altri animali. SYN. Aŭrigă. J Ūna ingens Pěriphās ēt čquorām agitator Achilles. Virg.

Agitatus, a, um, partic. Agitato, mosso, stimolato, spinto. SYN. Actus, jāctātus, vērsātus. commotus, pulsus, impulsus. ¶ Incursant remis, agitātaque robora pulsant. Ovid.

Āgito, ās, āvī, ātūm, ārē. Agitare, scuotere, ri-voltare. SYN. Āgo, jācto, vērso, movčo, commoveo, vexo, turbo, disturbo. Condurre, scac-ciare. Ago, duco, pello. Muovere, stimolare, eccitare. Împello, excito, stimulo. Meditare. Cogito, měditor, měntě volvo, rěpůto. Passare. Ăgo, dūco, trādūco. PHR. Extinctus umbras. ăgităt înfestus meas. Sapins ventis ăgitatur ingens pinus. Cūrsū timidos agitābis onagros. Māgnīs agitāt sāb lēgibas avām. Ella chorīs lūcīs ăgitābāt in āltīs. J Et Jovis în lūco cūrrūs agitare volantes. Virg.

Āglăĭā, ē, f. Aylaja, una delle Grazie. ¶ Cīnthrăs, et Mūsæ, Bacchus et Aglara (pent.).

Virg. Opuse.

Āglaūros, ī, f. Aylauro. J Vīderat Aglaūros flavā secreta Minervæ. Ovid. Fah. Figlia di Eritteo, o di Cecrope, re d'Atene, la quale fu da Mercurio tramutata in rupe. Ovid. 2. Metam.

Agmen, ĭnĭs , n. Shiera, truppa , compagnia , armata. SYN. Mănăs, tūrbă, tūrmă, legio, cohors, phălânx, cătervă, ăcies, cuneus, măniplus, copiæ, exercitus. EP. Armatum, forte, clypeatūm, dēnsūm, stīpātūm, sævūm, tōrvūm, rǎpǐ• dūm, hostīle, pūgnāx, horrendūm, mārtium,

hēll**īcū**m, īmmānĕ, răpāx , strēnŭūm. īmmēnsam, nămerosam, făribandam. PHR. Câmpo stětřt agměn aperto. Totamque insiguibus armis Agmen. Succincta pharetris Agmina ducēbāt. J Agmina in ārmā vocāt subito, ferrūmque retractat. Virg.

Āgnā, æ, f. Pecora giovane, agnella. SYN. Övis, hidens, bālāns. EP. Blāndā, tenerā, plācīdā, möllīs, humīlīs, pavida, imbēllīs, lānīgera. 9 Mīlle mer Sīculīs errant in montībus agnæ. Virg.

Agnālia, örām, n. Feste in_onore di Giano. 🥊 Pārs pătăt hộc festum priscis Agnaliă dictum. Ovid. Äguātus, i, m. Parente dalla parte di padre.

SYN. Cognātus, āltīnis, propinquus, consanguincus. PHR. Sanguine janctus. Consanguinitāte propinquus.

Agnës, čtis. Sant Agnese, vergine e martire. EP. Cāstă, fortis. J Lüx Āgnētis ādēst Jānī vīgē-

sīmā prīmā. Mant.

Āguīnus, ā, ūm, adject. D' Aguello. ¶ Crūdă pĕr āgnīnos exercens tūnerā rīctūs. Prād.

Āgnītos, a, ūm, partie. Conosciuto, riconosciuto, ricevuto, approvato, confessato, SYN, Notus, cognitus, pērspēctus, acceptus, probātus, confessus. § Āgnitus acciptes. Jūbet a præcone vo-cārī. Juv.

Āgnītio, ōnīs, f. Conoscenza. SYN. Notio, notitiā, cognitio. • Agnitione notas rerum vel gressihus

errant. Prud.

Ägnömen, inis, n. Socramome, SYN. Cögnömen. EP. Clārūm, grāndē, aŭgūstūm sūblīmē, mēmörābile. 🖣 Ādjēctīque probant genitīva agno-

mĭnă Cōttæ. Ovid.

Āguūsco, is, novī, āgnitūm, črē. Conoscere. Act. ace. SYN. Nosco, novi, cognosco, seto, perspicio. Ammettere, ricceere. Admitto, recipio, approbo. Confessare. Făteor. confiteor. PHR. Coram agnoscere valtas. Casas mihi cognitas ūrbis. Littora nota tibi. Nec latuere dofi fratrēm Jūnonis čt īrā. Āgnoscītquē sūos, lātūs-que ād māniš dūcit. ¶ Āgnovērē Dčūm proceres, divinăque telă. Ving.

Agnús, i. m. Iguello, SYN, Bālāns, bǐdēns, EP. Lāniger, mollis, tener, blandus, petulcus, alacer, pinguis, mitis, comiger, lascivus, imbellís, păvidăs. PER, Fētus ovis, Lānigeri sobőlés grégis. PHR. Lűvűriát lætis ténér ágnus īn āgrīs. Bālātūs mātrīs pēr jūgā longā sēquens. Sabsiliens, motlique in gramine ludēus. Cuī lānā pedēs dēscēndīt ād īmēs. Blāndis prope lentus agnis. Pavidoque fügaciör agno. § Sape tener nostris ab övilibus im-

bűét ágnűs. Vng.

Āgo , is , ēgī , āctūm, ĕiĕ. Fare. Act. acc. SYN. Făcio, gĕio, ēfficio. Operare, intraprendere. ŏpěror, lăboro, tento, molior, aggredior, sūscipio. Henare, scacciare, spingere. Duco, pello. Persegustare. Urgčo, pěrséquŏr, ăgito. Aver cura, governare. Tracto, curo, procuro. Passare. Duco. traduco. Scarciare, gettar fuori. Pello, expello, ăbigo, ējicio. 🖣 Prōtinās ægčr igo, hānc čtiām vix Tītýrě důcō. Virg.

Ăgőlűm, ī, n. Bastone da pastore.

tgon, onis, m. Travaglio, esercizio. SYN. Labor, öpňs, půgnă, certamen, contentio, prælium. Agonia, ultimo gierno della vita. Agon à. PER. Lábor extremus. Supremum vita tempus. Ültimă vită hôră, Lethi dărum limen. Cum spiritus ultimus errat ora super. Cum spīritus extremus agitur, ducitur, tenues vaneseit in aūrās. J Nūntius adveniens narrat sub agone jăcērē. Juv.

Agōnātīs, is. Festa degli Ajonali. V. Agnia. ¶ Jānus Agonali luce prandus erit (pent.). Ovid.

Agonia, iorum. Feste ad onore di Giana, EP. Fe-stă, săcră. § Ad tântum redeat, qui quærit Ăgōnĭă quid sint. Ovid.

Agrāgās, vel Acrāgās, āntīs, m. Montagna di Si-

cilia. V. Acragas.

Agrāriŭs, ă, ūm, adject, Campajuolo, appartenente

ai Campi.

Agrēstis, is, m. f., č, n. Rustico, campestre. SYN. Rūsticus, rūticola, sylvēstris, agrīcola. Incivile. Īneūltūs, inūrbānus. 🕽 Ēt_vos āgrēstūm præsēntiš nūminā, Faŭni. ¶ Ignārosque viæ mē-cūm misčrātās ägrēstēs. Virg.

Agricălă, &, m. f. Lavoratore. ŠYN. Cölönüs, ărātŏr, rūrīcŏlā, rūstīcūs, agrēstīs, villĭcūs. EP. Īmpiger, avarus, avidus, hīrsūtus, pauper, pătiens, miser, înfelix, robūstus, durus, împrobas, sagax, providus, irrequietas, rūgosus, vigil, anvins. PER. Cultor agra. Ārva colēns. Rūrīs colonus, Rūstīca pūbes. Cūrvī moderātor arātrī. PHR. Āgrīcolā prīscī, fortes, pārvoquē bēātī. Īllā sēgēs dēmām votīs rēspondet avarī Agrīcolæ. Agrīcolam laudāt jūrīs, lēgūmquĕ pērītūs. Nor.

Agricūttūrā, æ, f. Agricoltura. PER. Agrörūm

cāltăs.

Ägrigēntinus, ä, üm. Di Girgenti. ¶ Quōrum Ägrigēntīnās cām prīmīs, Ēmpēdŏelēs ēst. Lūcr.

Ăgrigentum, î, n. Girgenti , patria di Empedocle, città della Sicilia. ¶ Himeran, et Didimen, Xgrīgēntāquē, Taūrŏeīnāmquē. Ovid.

Agrīppā, ā, m. Agrippa. Pārte ālīā vēntīs, ēt diīs Āgrīppā sĕcūndīs. Virg. ¶ Mīlĕs Āgrīppā sua Venerisque ab origine proles. Mant. Hist. Genero d'Augusto, che fu seco nella battaglia contra Pompeo.

Ăgṣ̃uā, ŵ, ſ. Cervetere , città di Toscana. SYN. Cźrĕ, ſ Ævō dēpŏsŭīt nōmĕn Ăgṣ̃llä vĕtŭs pent.). Prud.

Ágyneñs, čós. Tjilleo, celebre lottatere di Sanvasili, uomo di gran le statura, ne minore d'Ercole, che fu vinto da T des. EP. Lävy's, Hēreŭlčus. ¶Mēmbrā Clěoněæ střrpis jáctátor. Agylleus, Stat.

igyttinus, a, um. Di Cerestere. 9 Dücit Agyllina

nécquicquam éx űrbé sécütős. Virg. Áh, adv. Ah, oimé, deh, orsú. Ah! Cörydőn, Cŏrydōn, quæ te dēmentiš cepit? Virg. ¶ Āh! ego non possūm tantā vidērē mālā (pent.). Tib.

Ahēnēns, vel Ahēnus, ā, ū u. Di rame. SYN. Ænčňs, žerčůs. 🖣 Si rčetý lációs, hie můrňs ăheneus esto. Hor. J Ære trăbes, foribus cardo strīdēbāt āhēnīs. Virg.

ăbenum, î., n. Caldaja, pentola di bronzo. SYN. Lebes, olla, cacubus, EP. Undans, patulum, ăpērtūm, fērvēns, spūmāns, ārdēns, călīdūm, těpřdům, căvům, cůrvům, côncăvům, Āssýriům, Tyriūm, Sidoniūm, Agenoreūm, Getālām, Amyclāvum, Spārtānum, Tænārčum (a locis ubi exuma purpura in ahenis_tingebatur). PHR. Ördine áhena lössnt álii. Árdenti décöxit áhēno, Foliis undam tepidi despumāt aheni. Pārs călidos lătices, et ăhena undântiă flammis. Virg.

Ajāx, ācis, m. Ajace. SYN. Telamoniades. EP. Tělămontůs, Sălămintůs, aŭdāx, fortis, invictůs, géněrôsůs, māgnănĭmůs, fěrôx, īnsānůs, sǔpērbůs, fěrůs. PER. Tělămônĭůs, Sălămīnĭůs hēros. Telamonia proles. Telamone satus, editus, nātās, Æmūlūs ācer Ulyssis, PHR. Dominus cišpěi septemplicis. Cní clšpěůs septem tergă lucre boum. J Nec quisquam Ajacem possit superaie, nisi Ajax. Ovid. Hist. Figlio di Telamone e di Esione, figlia di Laomedonte re di

Salamina, uno de' più valorosi capitani de' Greci. Ājāx, Ŏīleús, Ajace, Oileo. SYŃ. Ŏīlīdēs. EP. Nāryeiŭs (a Narieio Locrorum oppido), infāmis, īmpītis, tārpis, obscēntis, impārtis, spārcas, scelerātus, improbus, sācrilegus. PER. Hēros, vel dūctor Nāryciŭs. Fūlmine pērcūssūs. Quēm Pāllas īrata tūrbine corripuit, scopuloque înfixit ăcuto. Unius ob noxam, ct furias Ajācis Ŏīlei. Virg. Hist. Figlio d'Oileo, re de' Locresi, il quale dopo l'acquisto di Troja violò Cassandra nel tempio di Pallade; ma questa Dea lo puni con un colpo di folgore, mentre se ne ritornava in Grecia con l'armata navale degli altri Greci.

Ăio, vel Ājo, ăis, dissyl, *Io dico.* Prat. Ăisti. SYN. Inquio, dico, loquor, assero. Miles ait mültő jám fráctús membrá lábore. Hor.

Ālā, ē, f. Ha. SYN. Pēnnā, plūmā. EP. Āčrīā, lėvis, praipės, pernix, vėlox, celeris, praiceps, fúgāx, strīdēns, crepitāns, strīdúlā, motā, treműlá, citá, sűbitá, ventésá, völueris, andáx, trepidă, teneră, mollis, ăgitătă. PER. Remigium alarum. PHR. Pědibůs cělěr čt pěrnicibus alīs. In colūm paribus se sustulit alīs. Simul æthera verberat alis. Strepitantibus advölät älis. ¶ Mägnis quätiunt elängöribus äläs. Virg. Per una parte dell'armata. PHR. Primă fűgit dőműna ámissá lévis álá Cámillás, Virg. Ălăbāndă, ârūm. Ellebanda, città di Caria. 4 Hic

Andro, ille Sămō, hie Trāllibūs, aūt Ālābāndīs.

Atábāstrītēs, æ, m., Habastro, specie di marmo. SYN, Önÿx. EP. Nivĕŭs, nitēus, nitidus, ¶ Ilīc álábástrítés nivco fülgöré nitébát. Ser.

Alahāstrīnus, a, um. Dalabastro. Penult. br. Alābāstrūm, ī, n., vel Alābāstēr, trī, m. Faso d'alabastro. EP. Rědělens, pingue, větůs, ědôrům, ödörtférüm, 🖣 Quid-Cösmi-rédőlént-álábástrá főcigne Deőrám, Mart.

Alăcer, eris, ere, vel Alăcris, is, m. f., č, n. Al-legro, lieto, giocondo. SYN. Celer, velox, levis, promptus, paratus, expeditus, lætus, hilaris, 🖢 Ērgo ālāciēs, sylvās, ēt cæterā rārā völūptās. Virg.

Ălăcómenē, ārūm. Alcomena, castello nella Beozia , velebre -pel -tempio -di Minerva. 🖣 - Dúcit Ĭshōnæōs, čt Ălāleŏmčnæă Mĭnērvæ. Štat.

Alānus, i, m. Finme della Scizia, o Tartaria. Unde Ălānŭs, ă, ūm. Popoli della Scizia, o Tartaria. § Nēc tē Sārmātřeő trānsīt Ălāmus čquō (pent.). Mart. § Et sĕquĕrēr dűrōs ætērnī Mārtřs Alānōs. Lucr.

Alăpă, &, f. Schiaffo, guanciata. SYN. Cŏlăphŭs. 🖣 Māmērcērūm ālāpās, quāntī sūā fūnērā vēndant. Juv.

Alăricus, î, m. Alar co, re de' Goti e dei Visigoti. EP. Förtis, savas, invictus. Ipsam ter caperet lethoque, Alarice, dedisset. Claud.

Aiāstor, oris. Uno dei cavalli di Pluto e. EP. Niger, ater. J Armenti, Ditisque nota signatus Alāstor, Claud.

Ālātus, a, um. Alato. SYN. Aliger, alipes, plumiser, pēnnātus, pēnnīser. I Dt primum ālātis

tětřgīt māgālřă plantīs. Virg.

Ālaūdă, æ, f. Lodola. EP. Gārrūlā, dūleis, blāndā, blāndīsona, lognax, cita, præpcs, pavida, campēstris, mātūtīnā, PER, Gālēā insignis, Gālĕātā cāpūt. Nūncĭā vērĭs. PHR. Sī cælūm rŭeret, multæ caperentar alaudæ. 🖣 Prole nova exūltāns, galēāque īusīgnīs alaūdā. Mant. Ălāzon, ŏnis. Fiume in Asia. J Ērnit, ēt totā non audīt Alāzona rīpā. Val.

Ālbă, ē, f. Alba. EP. Longă, vētus, potens, celsă, Romana Trojana , Āscanta , Dardanta , Iltaca. Noenon Iltaca nūmon quod prastdet Ālbæ. Lucr. Hist. Città nel Lazio, fabbricata da Ascanio figlio d'Enea, distrutta da Tullo Ostilio.

Ālbānŭs, ă, ūm. *Della Città d'Alba*. Ālbānīquč pătres âtque âltē mæniă Romē. Virg.

Ālbă Pēmpējā. Alba in Monferrato, EP. Āntīquš, clārā, bēllīgērā, nobilis. PHR. Antīquī Latiī glöriá gentís. Ænčádum söböles. Tröfli Germānă proles. Antiquă Pompei sedes.

Albātus, a, um. Fatto bianco, SYN. Albo tinctus. l'estito di lianco. Albus, candidus, ! Festo: ālbātūs ečičbrēt cōrnu īpsē bĭlībrī. Hor.

Albēdo, ĭnĭs, f. Bianchezza, SYN, Cândŏr, EP. Lāctěă, nivěa, ārgēntěă. PER. Cölör ālbús, cāndidus, lactčus, čbūrnčus, marmorčus, argēntěŭs. PHR. Sűpéránsqué nivés ét liliá cándor. Quá cándore nivem, cándore ánteiret ölörés. ¶ Enĭtět îndüctá splēndēns álbēdĭně tēctūm.Pass. Ālbēso, ēs, ērē, vel Ālbēsco, is, ĕrē. Imbiancare, divenir bianco. Neut. SYN. Ālbico, cāndčo, cānesco. Sanguine adhae campique ingentes össíbűs álbánt. Virg. J Flámmárům löngös á térgo álbéseéré tráctűs. Id.

Ālbico, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Imbiancare, esser bianco. Neut. SYN. Ālbčo. ¶ Nēc prātă cānīs ālbĭcānt

prăinis (jamb. cum syllaba). Hor.

Ālbīdūtūs , a, um. Biauchetto. ¶ Crūdūs an albīdűli sáccáti áppárčát hűmőr. Sammarth.

Ālbīdūs, ă, ām. Un poco branco, bianchiccio. SYN. Albus, candens. Spamave pestiferos circumflňĭt álbĭdá victūs. Ovid.

Ābrīmītinu. Fentimiglia, SYN, Ālbinm, Intēmēlĭūm. PER. Līgūrūm statio intīquā. Intēmēlĭīs hābĭtātā cŏlōnīs. Ā quŏrčīs ōbjēctă_ llūctĭbůs. Vicini pôrtůs, ătque antră Monœci Aspicit. Āthingaünüm , sive Ālhingă, Albenga, PER, În-gaünörüm sēdēs Lǐgǔrūm.

Ālbūlā, ā. Il Tevere, fiume d'Italia. SYN. Tyberis. ¶ Dīxīmūs: Amīsīt vērūm vētūs Ālbūlā nomēn. Ýirg.

Albūmen, inis, n. Il bianco, o chiara dell'oco. SYN. Ālbūm. ¶ Præpingui melimēli sagāx cum ālbūmine misce. Fer.

Ālbŭnĕā, ŵ, f. Fontana, o selva d'Italia. 🥊 Cōnsŭlĭt Albūnčām, němorům quæ māxīmă sācrō. Virg.

Ālbūs, ă, ūm. Bianco. SYN. Cānūs, cāndīdūs, ālbēns, ālbēscēns, cānéscēns, cāndēscēns, nǐvěňs, čbūrněŭs, lactěŭs, argentěňs, marmöreŭs. PER, Cygno candidior. Candore nives superâns. Öfőtés cándőré vincens. Nive cándidiór. Nīvēō cōlōrē iīnctūs, īmlūtūs. J Sūlphūrēā Nār ālbūs ăquā, fōntēsquē Vēlīnī. Virg. Alciens, I, m. Alceo , poeta di Mitilene , o Lesho. EP. Mitylenæŭs, Lèsbiús, gravis, lyricus. ¶ Néc plūs Ālcārūs ežusors pātrīārque, fyrārque. Ovid.

Alceste, es, vel Alcestis, idis. f. Alceste. EP. Fortřs., přá, gěněrôsá. PágĎsæá ja Pagasa urbe Thessalia), Thessălă, castă, ămans, împăvidă, PHR. Cāstā mārītātī sūccēssīt Thēssālā fātō Conjugis. Fātā Pheretiadā conjux Pagasārā redemit. Fab. Moglie di Idmeto, re di Tessaglia, la quale s'offerse alla morte per conservare la vita a suo marito.

Ālchymiā, vel Ālchēmiā, ā, f, SYN. Chymiā. Ālehymīstā, ā, m. Alchimista, SYN. Chymicus. ¶ Die Alchymistæ följum voratöri. Scaz.

Aleidamas, antis, m. Herdamante, atleta. EP. Lūctātor, āthlētā, pălāstrītā, ¶ Quām păter Ālcidămās placidam de corpore nate. Ovid.

Alcides, a. m. Ercole, SYN, Hercüles, Tyrinthius, Amphytriöniadēs, EP, Māgnūs, clārūs, insignis, hēllātor, trūx, ferox, crūdelīs, generosus, māgnănĭmŭs. 🖣 Të prëcŏr, Āleīdē , cæptīs îngêntĭbus ādsīs. Virg. V. Hercules.

Āteĭātňs, ī. m. Heiato, logista famoso. EP. Dōctŭs, lēgūm pērītūs. J Totiūs dēcūs orbis Āleiātūs

(թեսե.).

Āleimēdon, ontis, m. Aleimedonte, scultore. EP. Cælator insignis, ingeniosus. ¶ Pāginā cæla-

tūm dīvīni opus Alcimedontis, Virg.

Ālcīnons , ī, m. Alcinoo. EP. Phæāx , benīgnus, clarus, Corcyraus, PER. Phaacum rex Corcvrāvis. PHR. Hörtörüm caltor, Höspes Ülvssis. 🖣 Præběšt Alcinoi pomá henignus áger (pent.). Ovid. Hist. Re dei Feaci nell'isola di Corfu, il quale possedeva superbi giardini. Accolse Ulisse dopo il suo naufragio.

Alcithoc, is, f. Alcitoc, CAt non Alcithoc, Minotas Orgia conset. Donna Tebana, trasformata da Bacco colle sue compagne in pipistrell). Ovid.

Metam. 4.

Ālemāōn, ŏnĭs, m. Alemeone. EP. Crādēlis, īmpĭŭs, scēlēstūs, scēlērātŭs, mātrīcīdā. PER. Fŭrtīs āgītātūs, Hist. Figlio d'Anfiarao e d'Erifila. Egli vendico la morte di suo padre con quella di sua madre che l'avea tradito.

Alemaonius, a, um. D'Alemenne. Aut Alemao-

ntă fărăn, aût jējūntā Phīneī. Prop. Alemēnă, ā, vel Alemēnē, ēs, f. Alemene. EP. Ārgŏlis, Hērcŭlčă, Āmphitryōnæă. ¶ Nam quid të jactas Alemena matre ereatum? Ovid. Fab. Figlia d'Elettrione, moglie d'Infitrione, amata da Giove pel quale concepi e partori Ercole.

Átcön , önĭs. m. *Alcouc.* EP. Déxtér, sölérs , īnclytus. Aut Alconis habes laudes, aut jūrgia Codri. Virg. Hist. Saettatore di Candia, il quale vedendo suo figlio attorniato da un serpente, scoccò si direttamente una freccia che ammazzò

il serpente, senza toccare il corpo di sno figlio. Aleyon, onis, f. Alcione, o merlo d'acqua (uccello). SYN. Alcedo, Alcyone. V. Alcyone. EP. Mastă, trīstīs, pārvā, levīs, desertă, dolens, āquo-rea, gemebanda, PER, Ceyers avis, PHR, Dīlēctā Aleyones Thetidi. Excludit in acquore pullos. Pendentibus æquore nidis incubat. Álejones lügübre dábáut per littorá cármen. Mant. Descript. Aleyonis vide Ovid, 1. Metam. Perque dies etc.

Aleyone, es, f. Alcione, SYN, Æölis, EP, Mar. stă, tristis, viduă, miscră, dolens, gemebundă. ¶ Jām potes Aleyone securus abesse relicta. Ovid. Fab. Figlia d'Eolo, ve de' venti, moglie di Ccice.

Ālēā, ā, f. Giuoco di sorte. SYN. Tesserā. Pericolo di giuocatore. Câsăs , discrimen , perieŭ-lum. EP. Pernôx, vetită, fallax, damnôsă, âncēps, încērtă, āmbiguă. PHR. Sie luditur ăleă pērnox. Non mē tenet ālea fallax. Sī damnosă levem juvăt alea, luderet hares. Juv.

Ātčātor, ōris, m. Giuocatore. SYN. Ālčo. • Ædī-

lēm, rŏgāt ūdňs ālčātŏr (phal.). Mart. Ātēc, vel hālēc, ēcĭs, f. et n. Piccolo pesce, sąlamoja. J Căppăriu, et putri cepas alece nătantes. Mart.

Ālēciā, ūs. Furia d'Inferno. SYN. Ĕrīnnšs. Le due altre sono: Měgára, Tisiphoně. EP. Atră, dîră, sēvă, crăentă, tervă, învisă, atrex, crūdēlis, lūctitică, Stygia, Coevtia, inferna, trīstis, fūrībūndā. PER. Vīrgo sătă nocte, cdĭtă nōctě. Dîtĭs ministră. Impiă bēllī mātěr. Ānguībūs hōrrēns. Āceīnctā flăgēllā. Tādīs ārmātā. PHR. Ālēcto Stygii minīstrā Rēgis Īnvidiā guōndām stimūlīs, incandūit ātrōv Alēcto. Likim Görgönčīs Alēcto infecta vēnenis, Virg. Fab. Una delle tre Furie dell'Inferno, figlia di Acheronte e della Notte, secondo i poeti.

Měmānuī, örüm, m. plur. Gli Alemanni, o Tedeschi. SYN. Germanī, Sicambrī, Tentona, Tentones, Tentonici: Germania populi. EP. Förtes, andaces, truces, Rhenicole, belligeri, pătentes, generosi , îmmîtes, trăcălenti. 🥊 Rōmāno ēxičrāt populāto trūx Alemannus. Claud. Hist. Popoli dell'imperio separati dalla Francia pel Reno, e dall'Italia per le Alpi.

Ălēmānia, ā. f. Alemagna. SYN. Gērmānia, Sicāmbriă, Teûtoniă. 🖣 Împloratque tăum supplex

Alčmānniă nōmčn. Claud.

Ālēo, onis, m. Giuocatore di dadi. SYN. Ālēātor, lūsŏr. EP. Fāllāx, tūrpĭs, mēndāx, sūbdŏlŭs, jocosus. PHR. Ālēw eŭpidus. Quem prweeps ālēš mūdāt. ¶ Nīsi īmpūdīcūs, ēt vorāx, et ālēō (jamb. pur.). Cat.

Aleor, aris. Giuocare ai giuochi di sorte. PHR. Lūděrě álěā. Pěrīculosá plēnum álěá opus tractarē. ¶ Græcantur, álčántur, obběvinántur

Ales, itis, m. f. Uccello, SYN. Avis, volneris. EP. Blandus, resonans, canorus, loquax, garrūlūs, crīstātūs, strēpītāns dūlcīsonūs, pennātůs, áligěr, vělox, sylvěstris, quěrůlůs. PER. Alitunim pēnnātā cohors. Gēns aligera, pēnnātă, ālātā, pēnnīgērā, āčrīā. Āgmēn ālīgčrūm. PHR. Pēnnīs trepidāntibus. Vērnīs mēnsilbūs āles gārrūlā. Volāns fūlvūs Jovis āles în æthrā. Garrulus arboreis strepitat sub frondibás álés. 🖣 Álitúum pécüdümqué génűs sőpör āltūs hābēbāt. Virg.

Ālēs, řířs, adject. Pronto, leggero. SYN. Věláx, práceps, cřítás, cělěr. ¶ Āddřděránt Růtůli

trēs īgnīs, ēt ālĭlĭs, Aūstrī. Virg.

Alēsco , ĭs , črĕ , n. Crescere. SVX. Crēsco , aŭ-gĕŏr , āccrēsco aŭgĕsco. ¶ Dōnĕc ălēscēndī sammam tetigere căcamen, Lucr.

Alethes, is. Alete, nome d'un Trojano. I Et qua vietus Ābās, ēt quā grāndāvus Ālēthēs. Virg. Alexander, dri, m. Hessandro, EP, Mienus, förtis, potens, clarus, acer, celebris, bellicus,

īnsīgnīs, mārtiŭs, inclytus, māvortiŭs, timendus, aūdāx, intrepidus, terribilis, ferox, strenaus, mītīs, elēmēns, vietor, māgnānīmus. PER. Dūx Măcčdo. Æmăthĭŭs hērōs. Pēllæŭs jŭvĕnis (a Pella , urbe Macedoniæ). Pērsārūm dŏmitor, victor. Proles invieta Philippi. Pellasi nātūs in ūrbē. Dūx īnsūpērābilis ārmīs. PHR. Cui fortis dexteră bello. Qui gessit forti prælĭă mūltă mănū. Cui ūnūs non sūllicit orbis. ¶Māgnŭs Ălēxāndēr, nēc nōn Aūgūstùs hăbētŭr. Sidon. Hist. Re di Macedonia, figlio di Filippo.

ALEXANDRIA

Alexandria. Alessandria in Lombardia. EP. bĭlĭs, vāstă, bēllīcă, īnvīctă, frūctĭfĕră, plānă. PHR Regali flumine juncta. Hostilibus indomită telis. Quam Ceres auratis exornat messĭbŭs.

Ālēxāndrīā, æ, f. Alessandria. EP. Āntīquā, větus, prisca, nobilis, insignis, Parætonia, Libýcă. J Noxia Alexandriă dolis aptissimă tellus. Prop. Hist. Città e metropoli dell'Egitto, vicina alle bocche del Nilo, da Alessandro re di Macedonia fatta fabbricare.

Atexis, is, m. Alessi. Formosum pastor Corydon ārdēbāt Alexīn. Virg. Hist. Servo giovane di Pollione, il quale donollo a l'irgilio, perchè l'a-

mava assai.

Ālgā, ā. I. Sch'uma, o erba del mare appresso i lidi, EP. Contemptă, vilis, mollis, inutilis, æquoreă, līttorea, putris, projecta, tortilis. I Horridior rūsco, projecta vilior algā. Virg.

Algeo, es, sī, ēre, n. Ivere, o patir freddo. SYN. Frigeo, frigesco, rigeo, algesco, horreo. ¶ Multă tůlit, fecitque pňer, súdávít čt álsít. Hor. Algidics, a. úm. Molto freddo. SYN. Frigens, fri-

gidus, glacialis, gelidus, f Algidus horrescit concreto Caŭcăsŭs_imbri. Cat.

Ālgŏr, ōrĭs, m., vel Ālgŭs, ūs, vel ī. Freddo, gelo. Söllřeřtá völřtánt môrbis, álgóquě, făměquě.

Alias, adv. Altre volte, in altro tempo. SYN. Olīm, quondām. Altrimente. Secus, aliter. Inon āliās calo cecidērant plara sereno. Virg.

Mbī, adv. Altrove, in altre parti. J Arborei fætūs alibi atque injūssa virescunt. Virg.

Alică, ō, f. Polenta fatta di spelta. Dimin. Ali-culă. J Mittebăt Ümber aliculam mihi pauper : Nunc mittit ălicăm ; factus est enim dives scaz.). Mart. Micúbi , adv. *In qualche luogo*. PER. Ūsquām ,

ūspĭām.

Alicande. Adv. Da qualche luogo. ¶ Sive ăliande flüens, alieunde extrinsecus aer. Lucr.

Alid, lo stesso che ăliud. J Quando ălid, ex ălio rčlicit natūra, nec ūllam. Lucr.

Alienigena, æ. f., vel Alienigenas, a, ūm, adject. Stramere, forestiere. SYN. Externis, externis, pěregrīnus. § Ex alienigenis consistant ligna necesse est. Lucr.

Alieno, as, avī, atūm, arč. Distorre, togliere. Act. acc. SYN. Aŭfero, amoveo, averto, disjungo, transfero. Alienare, vendere. Vendo, trado, distrăho. Insidiosă tuos alienant murmura sensus. Claud.

Ălienus, ă, ūm, adject. Alieno, straniere. SYN. Ēxtērus, externus, hospēs, ādvēna, pēregrīnus, ălienigenă. Contraria, nemico. Aversus, discrepāns, abhorrēns, alienātus. J Quin etiam sie mē dīcūnt aliena locūtūm. Ovid.

Atifer, vel aliger, a, um, adject. Alato. SYN. Álátűs, álés, pennátűs, pennigér. J Tránsit ét ālīlero tollītur axe Ceres (pent.). Ovid. J Agmīnis āligerī subito cum lapsus ad undas. Virg.

Alimentino, i, n. Alimento, nutrimento. SYN. Nūtrīmentum, pābūlum, esca, cibus, dapes. EP. Mītě, dalcě, snavě, jūcundum, ūtīlě, sanum, lautum, mederatum. I Nec tantum segětěs, ătřměntáquě děbită divěs. Ovid.

Ălimoniă, æ, f. vel ălimonium, ii, n. Nutrimento. ¶ Debitus, et simplex alimonia, vestis et una. Prud.

Atimos. Sorte d'erba. J Gignitur hic alimos, quam sī quīs mordeat hērbam. Fan.

Äñō, adv. Altrove, ad altro luogo. SYN. Ălĭōrsūm. Atque sătas ălio vidi traducere messes. Virg. **Ălĩōquī** , vel Ălĩōquīn , adv. *Altriment*i. SYŇ. Alīter, alītās, secus. J Quod mœchūs föret, aut sīcārtus, aut alītoquī. Hor.

Ālīpēs, pēdīs, adject. Chi ha le ali ai piedi. SYN. Ales, alatus, aliger, pernix, velox, pennipes. 🖣 Alĭpĕdūmquĕ fŭgām cūrsū tēntāvĭt ĕquōrūm.

Virg.

Alīphā', æ, vel Ālīphē, ēs. Alife, città nell'A-bruzzo. ¶Ālīphæ, ēt clăriō contemptæ semper Acērrā. Sil.

Alīphāuus, a, am. Di Alife. Oriphya domus hinc Alīphānŭs Jācehō. Sil.

Ălīptēs, ā, m. Maestro degli atleti, che correvano nello stadio. EP. Nitidus, unctus. ¶ Cāllīdus et crīstæ digītos imprēssit ālīptēs. Juv.

Ălĭquāndo , adv. *Qualche volta* , *talora*. SYN. Quandoque, nounumquam, interdum, sæpe. Finalmente. Tandam, denique. Altre volte. Ölim quondam. J Orbatura patres aliquando fulmină pônăt. Ovid. ¶ Atque ăliquândo mens dēt tibi vērbā coquus (pent.). Mart.

Mignāndiū , adv. Alguanto , per qualche tempo. SYN. Aliquantispēr. PER. Tempore non malto. Ălīguāntīspēr, adv. *Alguanto.* ¶ Hōsque ălĭquān-

tīspēr pēseīt mīgrāre cubīlī. Ovid.

Ălĭguāntū́m , vel Älĭquāntŭlūm , adv. *Alquanto*. SYN. Paulūm, pautīspēr. nounihil, leviter, a-liquantīspēr. 9 Ūtque mēi vērsūs aliquantum nőetis hábébűnt. Ovid.

Ăfiquāntūs , ă, ūm, adject. *Alquanto grande.* SYN.

Tāntūlūs, tāntīllūs, alīquāntūlūs.

Ălĭguĭd , n. indecl. Qualche cosa. SYN. Quĭd . quiddam, quidpiam, nonnihil. Fest aliquid núpsissé Jovi, Jovis éssé sororem. Ovid. Atiquis, aliqua, aliquod, vel aliquid, alicujus.

Alcuno.SYN.Quĭs, quī dām, nōnnūllňs, quī spǐām, Alīquot, indecl. plur. Alcum, alquanti. SYN. Alīquī, quidam, nonnulli. J Post aliquot mea regna vidēns mīrābor arīstas. Virg.

Aliter, adv. Altrimenti. SYN. Seeus, alias. PER. Ălĭā rătĭōnĕ, Ălĭō mŏdō. ¶ Haūd ălĭtēr flūxīt

dīseīssē cērtieē sānguis. Ovid.

Atiunde, adv. D'altronde, d'altro Inogo. I Sive ăliunde lluens, alicunde extrinsecus aer. Lucr. Ălĭŭs, ălĭă, ălĭŭd, ălīŭs. Altro, altrui. SYN. Āltčr.

J Pygmálton, scelere ante áltos immantor om-nes. Virg.

Āllābor, eris, lapsus, labi. Scorrere sopra, sdrucciolare, giungere in alcun luogo. Dep. dat., vel ace. cum ad. SYN. Accedo, addor, adjūngor, věnío, ādsům, áttingo, áppello, sčeňudo. 🖣 Ēt tändem Eüböicis Cümarum allabitur öris. Virg.

Allaboro, as, avi, atum, are. Affaticarsi molto. Act. acc. et dat., vel ad cum acc. SYN. Lăbōro, nitor, enitor, conor, contendo, molior, 9 Simplici m**vrt**ő nihil állábórés (sapph.).

ALLABORO

Allambo, is, ere. Leccare, toccare leggermente, Act. acc. SYN. Lambo, libo, gusto, degusto,

ättingo.

Allatro, as, avi, atum, are. Latrare. abbajare appresso alcuno. Act. acc. SYN. Latro, mălědico, criminor, convicior. PHR. Convicia fundere. Mălědictă îngěrěrě. Convictaque însuper addunt. Allatres licet usque nos, et usque (phalenc.). Mart.

Allātus, a, bm , partic. Portato , arrecato. SYN. Lātŭŝ, dēlātŭs, vēctŭs, ād vēctŭs, āsportātŭs. 9 Quascūmque immūndis fērvēnt āllātā popinis. Hor.

Allego, as, avī, atūm. are. Mandar ambasciatori. Act. acc. SYN. Lēgo, mītto. Allegare, dir la sua ragione. Āddūco, cīto. J Āllēgāntquĕ sǔôs ūtrōque ā sānguĭnĕ Dīvōs. Stat.

Altego, is, legi. lectum, ere. Scegliere, rileggere. Act. acc. SYN. Lego, eligo, deligo, Aggiuguere, unire ad altri. Addo, jūngo, ādjūngo, āscrībo. ¶ Āllēgīt īn cætūm pātrūm, sānctūmquē sēnātum. Mant.

Ālīčiūjā, Canto d'allegrezza, (Hebraice, Laudate Dominum'. 🖣 Āmēn rēddīdīt, Āllelūjā dīxīt

phaleuc.). Prud.

Allevo, ās, āvī, ātūm, ārē. Alleggerire. Act. acc. SYN. Levo, sublevo, mollio, lenio, mitigo, tempēro. Levare in alto. Tollo, ērigo. J Evolat ūt ģēlīdās cāmplēxībūs āllēvēt ārtūs. Prop.

Ālijā, ē, m. et f. Allig, fiume d Italia. ¶ Ēt dāmnātă dǐū Rōmānīs Āllĭă fāstīs. Lucr.

Āličio, is, lēxī, lēctūm, črē. Alletture, lusingare, tirar a se con lusinghe. Act. acc. SYN. Invito, pēllĭcĭo, căpĭo, trăĥo, āttrăĥo, ēxcĭto, dūco, āddŭco, cŏmpēllo, ās. ∮ Īndē sŏnūs sĕquĭtūr. qui tardius állicit aurés. Lucr.

Allīdo, is, sī. sūm, ērē. Urtare contra qualche cosa, rompere, Act. acc. SYN. Illīdo, împīngo, lædo. öffendo, frango, comminão. Fipsiús ante pedes

ßūctūs simul āllīdēbānt (spondaic.). Cat. ĀBigo, ās, āvī, ātūm, ārē. Legare, attaccare a qualche cosa. Act. acc. SYN. Ligo, colligo, as, vincio, stringo, ästringo. C Alligat et novies Styx interfüsä cöercet. Virg.

Altino, is, līnī, vel lēvī, aut līvī. lītūm, črč. Ungere. Act. acc. SYN. Lino, ũngo, inũngo. ¶ Cũlpāhīt dūrēs, īn cemptis āllīnet ātrūm. Hor.

Altiam ii. n. Aylio EP. Ācrē, dūvum, rūsticum, ölēns, rědólēns. J Āllia, sērpyllamque hērbas contūndit ölēntēs. Virg.

Ällobrögés, ñim, m. plur, Ällobröx, sing. Savo-jardo, Piemontese, SYN, Săbañdî, Pěděmôntánî. EP. Môntánî, Rhòdáněři, încůlti, růděs, bărbărî, înfîdî. ¶ Ât non Âllobrogum gentes, Rhodămeiă pūbes, Hor, Novisque rebus infidelis Allőbröx, Hor.

Āllöquör, črīs, ūtūs, lŏquī. Parlare con alcuno. Dep. acc. SYN, Affor, compello, PHR, Corâm Alloqui, Voce, dietis, verbis affari, compellare, äggrēdī. Dīctīs āflātūr ămīcīs. Ātquĕ hāc āffātūr võce părentem. Ad quem his võcibus usa ēst. Compellare virum, et moestas expromere voces. S Alloquere, et celeres defer mea dicta per aŭrās. Ovid.

Alloquiam, ii, n. Discorso, ragionamento. SYN.

Āffātūs, sērmo, vōx, dīctā, vērbā, cōHŏquǐām, EP. Dülce, gratum, suave, jücündüm, amieum, ūtĭlč, hŏnēstūm, lōngūm, brčvě, mūtŭūm, ōptātūm, benīgnūm. J Cūjus ab alloquiis anima hāc mörībūndā revīxit. Ovid.

Ältňběsco, is. črč. Piacere, esser gradevole. Neut. dat. SYN. Plácčo, árridčo, súm grātús. Obbedire, acconsentire, far volentieri. Făvco, obtempero, consentio.

Ālīūcčo, ēs , xī , ērč. Splendere. Neut. dat. SYN.

Lūceo, splendeo, āffūlgeo, relūlgeo.

Allūcinor, ārīs, ātūs, ārī. Abbagliarsi, restar ingannato, ingannarsi. Dep. SYN. Fällör, erro, åberro, deeipior. 🖣 Flüctüs, et in rebüs trepidīs āllūcinor āncēps. Pass.

ĀHūdo, ĭs, sī, sūm, ĕtē. Alludere, far comparazione. Neut. dat. SYN, Compono, confero, compăro. Accarezzare alcuno, fargli festa intorno. Blandĭŏr, assentŏr, adalŏr, ¶ Nec paūca allū-

dēns, čā vēx aūdītā labērum. Virg

ĀHňo, řs, ŭī, čtě, Scorrer vicino. SYN. Āllābör, īrrīgo, cīrcūmiliŭo, prætčilliŭ. 🕻 Ān māre quod sūprā měmŏrēm, quōdque āllŭĭt īntrā. Virg.

Alluvies, et, f. Diluvio, inordazione, SYN. Alluvĭūm, āllūvĭo, dīlūvĭūm, prolūvies. 🖣 Fēcĭt, čt āliŭviē mēns ēst dēdūctūs ăquārūm. Ovid.

Almo, onis, m. Picciolo fiume. Lest locus, in Tbyĕrīm quō lūbricus inlluĭt. Almo. Ovid. Hist. Ruscello vicino a Roma, ove i sacerdoti di Cibele facevano i sacrifici.

Ālmus, a, um. Nutritico. SYN. Alens. Ferace. Fěrāx, Santo, Fělīx, Dīvůs, Sacro, beato, charo, Clārŭs. ¶ Ālmā Vēnūs Phrygii genuīt Simo-ēntis ad undam. Virg.

Ālnus, ī, f. Ontano, albero che nasce vicino alle acque. EP. Altă, longă, proceră, āeriă, frendens. viridis, opāca, teres, fluviālis, fluminea, procellosa, æquorea, Phaetontea (a sororibus Phætontis in alnos mutatis). PER, Amīcă fretīs. Flüctibus aptior, PHR. Torrentem undam innătăt ālnus. Qui dăbiis ausus committere Natībūs ālnūm, idest navem. ¶ Cortīcīs, ātquē sőlő prőcérás érigit álnős, Virg.

Ăio, ĭs, ălŭī, āltūm, vel ălĭtūm, ĕrĕ. Nutrire. Act. acc. SYN. Cibo, pasco, nūtrio, ēdūco, is, ēdūco, ās, PER, Nūtrīmēntă dō, Fērrē cibūm, Ălimentă do, ministro, suppedito, porrigo. PHR. Bīnos alīt ūbere tetus. Infantem maternīs nascěrě māmmis. Párvôs čdůcětě nátôs. Frôndibŭs ārbŏrĕīs, ĕt ămārā, pāscĭtŭr hērbā. Lāctĕ nūtrīrē. Dapibus pascērē. • Illo Virgiliūm mē

tempore dulcis alebat. Virg.

toe, es, f. Erba amara. I Plus aloes quam mellis

hăbēt, quīs dēdītūs aūtem. Juv.

Ālēeus, ī, m. Alco. Impius hāne prolēm supēris īmmīsīt Aloeus. Luc. Fab. Gigante, figlio di Titane e della Terra, padre d'Oto e di Efialte, quali mandati a guerreggiare contra gli Dei, furono uccisi da Apolline e Diana.

Ălūidēs, æ, m. Figlio d'Aloo. ¶ Hie čt Ălōidīs

geminos immania vidi. Virg.

Ălopēciā, &, f. Sorta di malattia, tigna. 🖣 Ūrsūs ălopeciam commisto sanăt ăceto. Amm. Marc.

Alpēs, ĭŭm , f. *Alpi*. EP. Āltā , cēlsā , ēxcēlsā , āčriā, āthčriā, hōrrēndā, sŏpērbā, hōrridā, dēvēxā, pātūlā, dēsērtā, apērtā, cānā, gēlīdā, nīvālēs, Borčā, vēntosa, proinosā, nūbifērā, nîmbîferê. PER. Alpînî montes. Alpînê rûpês,

caūtēs. Ālpīnā jūgā, căcūmīnā, sāxā. PHB. Jām gělidás Cæsár cűrsű sűperáverát Alífes, Sáxá prűfuősás nűmquám cálcátá per Alpes, Gelátás trānsvölāt Alpēs. Aspērā nūbĭfērās quās Rhētĭā porrigit Alpes. Ardii montis Alpini făcies. Acris sævít úbi frigóre semper hýems. Æquantēs gēlīdīs nūbīlā sūmmā jūgīs. 9 Gāllīcā rūrā vides, devexasque excipit Alpes. Luc. Expl. Monti altissimi che dividono la Francia dall'Italia ed Alemagna.

Alphēŭs, ī, vel ēŏs, m. *Alfeo.* EP. Græcŭs, cĕlĕr, răpidus, fugax, abditus, occultus, reconditus. PER Ēlīdīs āmnīs Occūltās agēns viās sūbter márě. ¶ Örtygjām Alphēum fama est huc Elidis āmnēm. Expl. Fiume d'Elide nella Morea, il quale scorrendo sotterra, e passando pel golfo di Venezia, va a congiungersi colla fontana Aretusa

nella Sicilia.

Álpīnŭs, ă, ūm , adject. *Delle alpi* , *alpigiano* , abitatore, e cosa d'alpi. I Adde truces Lepidi motūs, alpīnaque bella. Luc.

Ālsĭŭs, ă, ūm. Freddoloso. ¶ Īgnĭs čnīm cūrāvĭt,

ŭt altia corpora frigus. Lucr.

Altare, is, n. Altare. SYN. Ara. EP. Sacrum, sőlemne, sanctum, venerabile, festum, flagrans, pīnguē, fumidum, cultum, dīvīnum, mārmo-reum, thuriferum. PER. Thure vaporatum. Fūmāns sacrīs īgnībūs, Thūrē călēns. Crūorē fümāns. PHR. Mūltō quōd fūmăt ŏdōrĕ. Thūrea, nec circum volitante altaria fumo. Thure văpērātīs lūcēnt āltārībūs īgnēs. ¶ Bīssēnēs cui nostră dies altariă fumant. Virg.

Āltē , adv. *Altamente.* ¶ Pūrpĕrĕōque ~āltē sūrās

vĩncīrĕ cŏthūrnō. Virg.

Āltēr, ă, ūm, ĭŭs. *Altro, diverso.* SYN. Ălĭŭs, dīvērsus, dīspar, dīssimilis. Secondo. Secundus. | Altěr, črīt tūm Tỹphĭs, čt āltěră quæ věhăt Ārgō. Virg.

Atter, vel halter, eris, m. Massa di piombo, di cui servivansi per contrappeso quelli che danzavano, o saltavano. EP. Gravis, plumbeus. Quid pereant stulto fortes altere lacerti. Mart.

Āltērcatio, ōnis, f. Contesa. SYN. Rīxă, jūrgiūm, pūgnā, līs, contentio, discordia, dissidium. EP. Acerba, aspera, gravis, iniqua, molesta, improba, vēsana, īnsana, clamosa, rabida, tūrpis,

Altercor, arīs, atus, arī, Contendere. Dep. SYN. Rīxor, jūrgor, pūgno, certo, contendo. PER. Jūrgia mīscērē. Mēditārī jūrgia līngua. Īrrita dīctāt jūrgĭā.

Āltērnātīm , adv. *L'un dopo l'altro, a vicenda.* SYN. Alternis, vicissim, per vices. § Alternis dicetis,

ământ âlternă cămœnæ. Virg.

Altērno, ās, āvī, ātūm, ārč. Agwicendare, far uno dopo l'altro. Act. acc. PHR. Alternis ago, facio, dico, repeno, subjicio. Illi alternantes multa vī prælĭă mīscēnt, Virg.

Āltērnus, ā, ūm. A vicenda, un dopo l'altro. ¶ Sīc āltērná dúcēs bēllērām vālnērā pāssī. Luc.

Áltěro, äs, ävī, ätūm, ārč. Alterare, cangiare. SYN. Mūto, jimmūto, vărio, pērdo, dēprāvo. corrumpo. Ille suam faciem transformat, et āltērāt ārtē. Sil.

Alterplex, icis. Doppio. Alterplices, bicolorea.

Alteruter, ă, ūm, adject. L'un di due, ovvero, o

cum longius obsit. Luc. Quo căret alteruter, sūmīt ab alterutro (pent.).

Ālthēă, & , f. *Altea.* SŸN. Ťhēstĭăs. EP. Infelīx, împiă, scelerată, ultrix, miseră. Fab. Figlia di Testio, moglie d'Oeneo re della Calidonia, e madre di Melcugro.

Altilis, is, m. f., e, n. Nutrimento per ingrassare, o animale da ingrassarsi. J Ad nos jām ventēt minor āltīlis iudē pārātor. Iuv.

Attīnūm, ī, n. Altino. EP. Dīvēs, āmplūm, pŏtēns. PER. Superfüse tumulāta latensque Neptūno māgnæ ūrbis ūmbrā. Hist. Urbs olim in Veneto littore florentissima juxta Aquilejam fuit, jam mari superfuso obruta.

Āltīsonāns, tīs, vel Āltīsonūs, ā, ŭm. Uno che fa gran suono. SYN. Grandisonans, sonorus, resonāns. J Altisonīs alacres cecinerunt vocibus

hymnös. Mant.

Altitonans, tis. Altitonante. SYN. Jupiter. PER Păter altitonans. Ex alto fulmină vibrans. ¶ Nām pătěr āltĭtŏnāns stēllāntī nīxŭs Ŏlympō. Cic.

Altitudo, inis, f. Altezza, profondità. SYN. Apex, vērtēx, jūgūm, căcūmen, fastīgīum. ¶ Psallat āltītūdo Cœlī, psāllēnt omnēs Angelī (troch.). Prud.

Āltīvolāns, antis, vel altīvolus, a, um. Che vola in alto. ¶ Íbicús út pěríit vinděx lůřt áltivělāns grūs. Aus.

Āltŏr, ērĭs, m. Nutritore. SYN. Ălūmnŭs, nūtrītŏr. ¶ Cōrpŭs et altores raptat per viscera succos.

Rom. Altrīnsēcus, adv. Altronde, da altra parte. ¶ Sī nostrum sumet, tu teneto altrinsecus (jamb.).

Āltrīx, īcis, f. Nutrice, balia. SYN. Ălūmnă, nūtrīx. ¶ Ēt tērram āltrīcēm sævi ēxēcrāmŭr Ulīssīs. Virg.

Āltūm, i, n. Il mare. SYN. Mare, pelāgus, æquor, pontus, fretum, sălum. Ēcce autem gemini ă Tenedo tranquillă per altă. J Vix e conspectu Siculæ tellaris in altum. Virg.

Āltūs, ă, ūm, adject. Alto, elevato. SYN. Cēlsus, ēxcēlsus, summus, arduus, aerius, procerus, suprēmus, ēlātus, sublimus, ēditus. Profondo, basso. Imus, hūmilis, dēmissus, profundus. Grande, eccellente. Māgnus, præstāns, excellens. PER. Sydera tangens. Nubibus æquus. Nubes vertice tangens. Nübibus insertans altis caput. Tölléns sé ad sydéra. Cælő propingnus. Próximus astris. Caput ad astra ferens. PHR. Regia Solis erat sublimibus alta columnis Ipse ardňús, altaque pulsat sydera. Et sydera vertice pūlsāt. Ačrii cūrsū pčtit ārdua montis. Ūrbs ė̃ršt īn sūmmo nūbi̇̀būs æquā jūgō. Tē sīnč

nīl āltūm mēns închŏăt. JĀt pĭús Ænēās ārcēs, quibŭs āltŭs Ăpōllō. Virg Ālvēārē, is, n. Alveario, melario. SYN. Ālvēār, ālvěŭs, ālvěāriŭm. EP. Dūlcě, ŏlēns, pinguě, redolens, odorum, mellillum, Hyblæum, Cecropium, viminčum. PER. Apum domus, sedes, cubile, statio. Cerea teeta. Öderi certicis antrūm. Ālyčī dūlcēs cēllē, PHR. Prīncipiŏ sēdēs ăpibūs, stătioque petendă. 9 Suspenso fuerint

ālveāriā vīmine tēxtā. Virg. V. Mel. Alveotās I, m. Piccolo canale. ¶ Cūjūs et ālveotōs,

čt lænām pīgnērāt Ātreūs. Juv.

l'uno a l'altro. Calteratram in partem filum, Alveus, i, m. Letto, o canale d'un fiume. EP. Cavus,

lātūs, āngūstūs, vāgūs, dēclīvīs, spūmāns, cærūlčūs, sērpēns, ērrāns, sīnūōsūs, ōblīquūs, spātīōsūs. PHR. Latō Nīlūs dēlāpsūs īn ālveō. Spūmāntīgue īncūbāt ālveō. Āssuētē rīpīs vŏlūcrēs, ēt flūmīnīs ālveō. ¶ Sūstīutī īmpŏsītōs sūmmā cāvūs ālvēūs ūndā. Hor.

Álūmen, inīs, n. Allume. EP. Montānum, căli-dūm, sālsūm, līmosūm, ăqnosūm. ¶ Aūt igitūr

teetum lanæ supponis alumen. Ser.

Alūmină, æ, f. Nutrice, balia. SYN. Nūtrīx, āltrīx. EP. Dūleis, cāră, vēnūstă, vērēcūndā. J Alūmină cēlērēm quō rāpās tēctīs pēdēm? (jamb.) Sen.

Mūmmūs, i, m. Allevatore, nutritore. SYN. Āltör, nūtritor. FigEo. allievo. EP. Snāvis, dūleis. cārūs, dīlēctūs. Nēcuön et Tityön terræ ömni-

pŏtčntis ălūmnām. Virg.

Alhītă, æ, f. Pelle molle, c delicata. EP. Möllis, těntis. Öppösitám nigræ lünām sühtexitálūtæ.

duv.

ĀIVŌS. Ī, f. Jentre. SYN. Vēntĕr, ŭtĕrŭs, pēctŭs. Ilfā. vĭscērā. EP. Cāpāx, āvīdā, vŏrāx. jējūnā, plēnā, tūrgidā, pātūlā, tūmīdā, grāvīdā. PHR. Tūmīdām sīc ēxplīcāt ālvūm. Sēmiānīmēsque ārtūs āvīdām cēndēbāt in ālvūm. J Quod tāmēn ē nölūs grāvīdā cēlātūr in ālvō. Ovid.

Mi**vothóe, és. f.** *Ninfa.* ¶ Fértűr Álýxöthőe grá-

cili conātă bicornī. Oxid.

Amābitis, is, m. f., č. n. Amabile, SYN, Amāndūs, dūlcis, grātūs, snāvis, jūcūndūs, PHR, Dīgnūs ămōrē. • Morē bonūs sānē vicīnūs āmābilis hospēs, Hor.

Ámābřitter, adv. Amabilmente. SYN. Grātē. jūcūndē, suāviter. Lūsit ămābilitēr dönēc jām

sævús ápertám, Hor.

Amābo, interject. Fi prego, di grazīa. SYN. Quāso, ōro, vēlīm, prēcor, öbtēstör. 9 Die verum mihi, Mārcē, die, ămābo (phaleuc.). Mart.

Amătēcītā, ārūm, m. Popoli d'Idumea, discen leut! d'Amalee, fi flio d'Esait SYN, Amătêcĭădā.

imātthārā, ā', f. Imaltea, PER, Ālmā Jövis nūtrīv. Ālūmnā Jövis, Ōlčniā caprā. În cūnās ölliciosā Jövis, ¶Nāis Āmālthārā Crētārā nöbilis Īdā. Ovid. Fab. Capra che allatto Giove; perluchė cresciuto esso in ctā, la collocò nel numero delle stelle.

Amān, ānīs, m. Anatno. EP. Impiŭs. § Āmānēm sīc ārtē sūā cēcīdīssē pērēmptūm. Fil. Hist. Gran confidente del ve Assiero, il quale volendo far perire il popolo giudeo, fa egli medesimo impicato sopra quello stesso patibolo che aveva apparecchiato per Mardocheo.

Ámāndo, ās, āxī, ātūm, ārē, Seacciare, mandar via, Act, acc, SYN, Expēllo, čjřešo, pēllo, āblēgo, rēlēgo. ¶ Löngišs āmāndāt, vāstāsquē rēlēgāt

ĭn őrás. Virg.

Amāns. āntřs. m. f. n. Imante. SVN. Amātór, procůs. EP. Améns, însānús, pērvýgil, sēdůlús, insömnis, länguéns, trīstīs, länguídús, gčméns, pāllídás, söllícítás, misērāndús, cāptīvús, mītís, ûrbānús, fīdelís, plācídús, pūlcher, formosús, īncērtús, vāriús, īmpătiens, mūtābilís, ēxeors, pērjūrús, mēndāx, dölösús, fúcātús, insidiosús, Caētús ămāns dönēc viridī méä cārmínă pālmā. Oxid.

Amānus, ī, m. Amano (monte). C Māter in ādvērsē cātulbs vēnātur Amānē. Val.

imārācinum, i, n. Unquento di maggiorana. ¶ Dēnique āmārācinum fúgitāt sās, ēt timēt ōmmē. Lucr. Āmārācūs, ī. m. vel Āmārācūm, ī, n. Persa, majgiorana. EP. Dūleis, möllis, suāvīs, ŏlēns, fragrāns, ŏdōrūs, ŏdōrātūs. ¶ Īdāliā lūcōs, ūhi möllis āmārācūs īllūm. Virg.

Amárānthūs, ī, m. Amaranto (erba), sciamito. EP. Ætēruūs, pērēnnīs, īmmortālīs, pērpētūūs, ölēns, llorēns, grātūs, ămemuš, pūrpūrēūs. PER. Nūmquām mārcēscēus. Mārcēscērē nēscīūs. PIBR. Cui flos pērpētūūs. Sūstūnēt ūrēntēs æstūs, nēc frīgorē lāsus Brūmālī morītūr. ¶ llās hýācīnthē tēnēs, īllās amārānthē morārīs. Ovid.

Ămārēsco, ĭs, črč, n. Dicenire amaro. SYN. Ināmārēsco. ¶ Nēmpe ināmārēscūnt ēpūlāe sinē

- l'înĕ pčtitæ, Hor.

Imārĭtíēs, čī, f. Imaritudine. SYN. Ămārŏr, EP. Ingrātā, āspērā, dūrā, dīffīcīffs. mōrōsā. ¶ Quī dūleēm cūrīs mīscēt ămārītīēm pent.). Cat. Nēc Dŏūs, ūt pērhihēnt. āmōr ēst, sēd āmārŏr, ēt ērrŏr. Luc.

Āmārūs, ă, ŭm. Anuro. SYN. Ācērhūs, āspēr, āmārūlēntās. Ingrato. Dūrūs. trīstīs, mūstūs, īngrātūs, mölēstūs. ¶ Flörēntēm cythīsum, ēt

sălices carpetis ămaras. Virg.

Āmāryttīs, idīs, f. Amaritlide. EP. Pūlchrā, förmosā, tēnērā, sylvēstris, vēnūstā, cānōrā, mūstā, āgrēstis, vērēcūndā. ¶ Nonnē fūit sătiūs trīstēs Āmāryllidis īrās. Virg.

Āmāsēnūs, ī, m. Amaseno, fiume dell'Italia. ¶ Ēccē fūgā mědiō sūmmīs Āmāsēnūs ābūndāns, Virg.

Amāsīs, is, vel Amāsio, onis, m. Umasi, re dell'Egitta. ¶ Non mihi pyrāmidūm tūmūlīs ēvūlsās Amāsīs, Lucr.

İmāsiŭs, ĭi, m. Amante. amico: item Ămāsiă. ā., 1. amica. SYN. Āmāns, āmātör. ¶ Āmāsiörūm comprimūntūr frāndibūs (jamb.). Prud. Quibūs sūām dēlēctēs īpse āmāsiām (jamb.). Var.

Amăthūs, ûntis, f. Amatunte, città di Cipro. EP.
 Cypriă, clără, nöbilis, făccûndă, metălliferă.
 Ést Ămăthūs, êst celsă mihī Păphòs, âtquë

Cythera. Virg.

Āmāthūsiá, ē., f. Fenere, Vide Venus, ¶ Nām mihi quām dēdērīt dūplēx Amāthūsiá cūrām. Cat. Āmātör, ōris. m. Imatore, amante, amico. SYN, Amāns, āmīcās. ¶ Ūrbis āmātōrēm Fūscūm sālvērē jābēmūs. Hor. Cūr āliquis lāquēō cöllūm uūdāxit āmātŏr? Ovid.

Ámātňs, ă, ūm, partie. Amato. SYN. Dilēctŭs, cārŭs, ămicŭs.

Ămāzōn, ŏnis, vel Ămāzŏnis, idis, 1. Amazone. EP. Thērmodontæš, Seythřeš, bellřeš, bellígérš, förtis, indomită, Martiă, Mavortiă, virilis, maseŭlă, aŭdāx, întrepidă, crūdelis, secūrigetă, pēltīgērā, peltātā, fūrēus, fērēx, scūtīgērā, crīstātā, potens, Strymonis 'a Strymone fluvio, māgnānīmā. PER. Āmāzŏnīdūm eŏhōrs, Pēltīgěră cohois. Peltată cătervă. Lūnatīs agmină pēltīs. Cătervá scūtigera, Thūrmā Thērmēdēniăcă. Seșthică păellă. PHR. At mediăs intercárdes exúltát Ámazón. Mascúlá peltátás cómités édűxit Amázón. Pictis héllántúr Amázónés ārmīs. Āt Seythicae longis ūtūntūr Āmāzones hāstīs. Pūlsant et pietis bellantur Amazones ārmīs. Virg. Hist. Le Amazoni furono femmine molto eccellenti nel querreggiare.

Ámāzóniús, vel Ămāzönicnis, ă, ūm. Di Amazone.
Alter Ămāzöniām phāretrām, plēnāmquē sā-

gittis. Virg.

Ambages, is, vel Ambago, inis, f. Giro, oscurita,

discorso oscuro, ambiquità, SYN, Māsandrus, gvrŭs, flexŭs, sinŭs, spīră, circŭitŭs. EP. Cæcă, longă, înviă, obscură, difficilis, obliquă, flexă, hörrendă, perplexă, molestă, lătebrosă, fallax, lūbrică, connexă, lăbyrinthiăcă, PHR, Horrendās cănit āmbāgēs. Lābitur ēt flēxā dubiös āmbage resolvit. Deceptus mülta ambage viarum. Non lõngis õpus est ambagibus inquit. 🖣 Dadălus îpse dolos tecti, ambagesque resolvit. Virg.

Āmbědo, is, ēdī, ēsūm, vel ēstūm, ērē. Mangiare, rodere attorno. Act. acc. SYN. Edo, cōmědo, rōdo, cōrrōdo. ¶ Āmbēsās sŭbĭgāt mālīs ābsū-měrě mēnsās. Virg.

Ambianum, i, n. Picardia. EP. Belgieum, clarum, āntīquūm, tōrtĕ, pŏtēns, īllūstrē, nōbĭlĕ, dīvĕs, flőrens, sűpérbűm, célebré, Martium, bellicum, învîctûm, îndomitûm, înexpûgnabile, înaccessum. PER. Belgarum decus, caput, princeps. PHR. Ūrbs populosa viris. Ārce invieta, Templo înclytă. Ürbs aŭgüstă, potens, nüllî cessūrā. Ārx hōrrīdā bēllō. J Āmbiānī trēmūlūm cernens Martinus egenum, Fortun, Hist. Città nella Picardia, in cui evvi un famoso tempio.

Ambigo, is, črč, n. Dubitare. SYN. Dūbito, hærčo, flüctŭo. J Āmbigeres raperet ne rosis aŭrora

rŭbōrēm. Aus.

Āmbiguus a, ūm. Ambiguo, SYN. Incērtus, dubius, anceps, varius. In vulgum ambiguas,

ēt quærērē conscius arma. Virg.

Āmbiō, īs, īvī, vel ĭī, ītūm, īrē. Circondare, cingere. Act. acc. SYN. Cîrcûmdo, cîngo, văllo, sepio. Aspirare. Sēctŏr, cāpto, prēnso, aūcňpŏr. ¶Quæ̃ răpidus flammis ambit torrentibus amnis. Virg.

Ambitio, onis, f. Ambizione. SYN. Ambitus, vanitās, supērbia. EP. Vana, inānis, cæca, levis, vēntēsā, tumidā, insānā, dēmēns, vēsānā, impotens, impatiens, mala, prava, iniqua, nefanda, pērniciosā, miserā, pērvigil, anxia, insomnis, īrrēquiētā, sõllicitā, ārdēns, aādāx, temerāriā, trūx, fērā, īnvīdā, fīvēns, tābĭfĭcā. PER. Hŏnorum dīrā cupīdo, libīdo. Laudis vēsānus amor. Quærendī nominis ardor, Laudum cæcă cupido. Ambitionis amor. PHR. Misera ambitione labōrăt. Āmbĭtĭōuĕ măla, aūt ārgēntī pāllēt ămōrĕ. Nimiūm mortāliā cordā fātīgāt āmbitjo. Nēc lěvis ambitio, perfusăque glória fuco. Ambitio mēntēs ägītāt vēsānā supērbās. Heu pēstīs dāmnõsa hõmini, et fünestä libido Nõminis. 🖣 Sõllĭcĭtæquĕ fŭgāx āmbĭtĭōnĭs ĕrām pent.). Ovid.

Āmbītīōsūs , ā , ūm. Ambizioso. SYN. Supērbus , vānus, inflatus, tumidus. PER. Ambitione furēns. Yānī captator honoris. Captator popu lārīs aŭrē. Cēcō pērcūlsŭs laūdīs ắmōrē. PĤR. Quem famæ, laudumque cupido exagitat, Qui vānīs honorībus inbiat. Quem vana gloria laudĭs ūrĭt. Quēm trăhĭt āmbĭtĭo. Laūdīsquĕ cŭpīdinē trāctūs. Cājūs ūrit misērām glāriā pēctūs, Nõtă quidēm, sēd nõn āmbitiõsä dömüs (pent. .

Ovid.

Ambitus, a, um. Circondato, cinto. SYN. Cinctus, sēptūs, cīrcūmdātūs. 🖣 Jūssīt et āmbītæ cīr-

cumdăre littoră terrae. Ovid.

Ambitus, us, m. Ambizione, superbia. SYN. Ambitio, fastus, vānitās, supērbia. Circolo, circuito. Cīrcus, cīrcuitus, gyrus, flēxus, sinus. ¶ Ēt prŏperantis aquæ per amenos ambitus agros. Hor. Ambo, &, orum, arum, obus, abus. Tutti due,

entrambi. SYN. Dŭo, ŭtërquë. \Āmbō flōrēntēs ætatíbús, Arcades ambo. Virg.

Ambrăciă, & , f. L'Arta , città d'Epiro. ¶ Ūrčris , Ambrăcia est terră petendă tibi (pent.). Ovid.

Āmbrosia, ā, f. Ambrosia. EP. Dīvīnā, sacrā, dūlcis, aterna, calestis, salūbris, odorifera, atherea. PER. Cibus Deorum. Calestes epula. Cælestes ambrosiæ sucei. J ttæc ait, et liquidum ambrosia diffüdit ödörem. Virg.

Ambrosius, ā, ūm. Dambrosia. SYN. Immortālis dülcis, frāgrāns, ödörifér. 🖣 Ambrösiæque coma-

dīvīnām vērtice ödörēm, Virg.

Āmbrosius, ti, m. S. Ambrogio, vescovo di Milano. EP. Dīvus, sanctus, prus, doctus, discrtus, facūndus, māximus, fortis, invictus, intrepidus. Āmbūbājā, ārūm. Donne di Soria, che abitavano ne'tuoghi disonesti di Roma. ¶ Āmbūlājārūm

cőllégĭá phármácópólæ, Hor. Āmbūtācrūm, ī, n. Camminata, luogo dove si pas

seggia. SYN, Pörticăs, vēstībūlūm. J - In āmbŭlacris rivulos aquæ propter (scazon.).

Ambulatio, onis, f. Spasseggiamento, camminata. SYN. Ambulaerum, area, porticus, platea, nemus. EP. Sānā, salūbrīs, læta, grata, jūcūndā, vēspērtīnā. PEB. Grātā sēmītā. Āmēnum, spātiosum, arboribus textum iter. In magna sĭmŭl āmbŭlātĭōnĕ (phal.). Cat.

Ambălator, oris, m. Camminatore, andatore. Quod āmbūlātēr pērticum terit sērvus (seazon.). Mart.

Ambŭto, as, avī, atūm, are. Camminare, spasseggiare. Neut. SYN. Děāmbůlo, řnāmbůlo, čo, yādo, īncēdo, grādiŏr, spātĭŏr, prēgrēdīŏr. PHR. Īn sīceā sēcūm spātīātūr ārēnā. Pāssībūs īncēdo lēntīs. Pīnguēs spāt<u>r</u>ātūs ād ārās, Lēntūs spātīārē sūb ūmbrā. ﴿ Āmbūlāt ēt gēmīnīs ēxūrgīt mēnsā lūcērnīs. Juv.

Ambūro, is, ūssī, ūstūm, črč. Abbruciar attorno. Act. acc. SYN. Ūro, adūro, combūro, cremo, ābsūmo, consūmo. ¶ Offa nimīs fervens faūces

āmbūrit edentis, Pass.

Amen. E cost, è vero, cost sia. Vox est hebraica, græce, 'Apriz. § Es responsaris terit aera vocibus: āmēn. Aus. J Qui mihi spēs vēn ā,

caūsă săfūtis, ămen (pent.). Ven.

Amēns, tis, m. f. n. Mentecatto, folle, pazzo. SYN. Īnsānŭs, dēmēns, stūltŭs, fătůŭs, stòlĭdŭs, lymphātus, stupidus, vēcors, furiosus, īnsipiens, mālēsānus, PER, Impos animī, Mēnte captus. Mentis inops. Rătionis egens, § Ārma amens căpio, etc. Virg.

Āmēntiā, ā. l. Mentecattaggine, pazzia. SYN. Stūltitiă, dementiă, vecordiă, turor, insaniă. EP. Præceps, petulans, gravis, audax, temeraria. vägä, räbidä, füriösä, mälesänä. PER. Mens īnsānā. Mālā mēns, Ēffērā vīs ānīmī. Cēcus mentis furor. I Pulsa gravī gravīs est amentia, eūrrībūs aūrā. Ovid.

Amentho, as, avī, atum, are. Act. acc. Metter una corda ad un dardo, ed altro. \ Cūm jăcŭlūm pārvā Libys āmēntāvit hābēnā. Lucr.

Amentum. i, n. Legame de' dardi e delle scarpe, e di qualsivoglia cosa. SYN. Lorum, l'igamen. fūnis, nexus, vinculum. Intendunt acres arcus, āmentăque torquent. Virg.

Āmes, itis, m. Pertica per uccellare. J Aūt āmite

lěví rárá těndít rétiá (jamb.). Hor.

Aměrică, &, f. America. EP. Ignotă, ültimă, încognită, aŭrčă, fertilis, dives, Neptūnia, abdită, īncūltă, němörōsă, fētă, bārbāră, nūdă, īnviā. ¶Hōrrēbīt tāndēm dīvōs Ăměrīcă protānōs, Man. Ēxpl. Una delle quattro parti del mondo, chia-

mata oggi il Nuovo mondo.

Ămerinăs, ă, ûm. D'Ameria, città di Umbria, nell'Italia. (Hie crebra olm salicta, unde Amerina, salix, et Amerina retinacula, pro viminibus).
Ātque Ămerină părânt lêntê retinăculă viti.
Virg.

Améthýstínňs, ā, ūm. D'Ametisto, o color d'ametisto. SYN. Ēxāměthýstö, vel vřólácěŭs. ¶ Caŭsidřeūm, vēndūnt Aměthýstină; cönvěnit illis. Juv.

Āmēthīstīks, ī, m. Ametisto (pietra preziosa). EP. Prētībsūs, mīcāns, tūlgēns, pūrpūrēns. Ilīe Pāphīās, mīrtās, hīc pūrpūrēos Āmēthīstās. Ovid.

Āmīšantūs, ī., m. Amianto. ¶ Īnvīeta īn mēdīis āmīšantī stāmīnā flāmmās. Crue.

Ămīcă, &, f. Amica, amante. SYN. Āmāns. ămāsĭā, ămīcŭlă. EP. Gārā, suāvīs. grātā, jūcūndă, törmēsā, möllīs, tēnērā. ¶Ēbrīňs ād dūrūm förmēsā līmēn ămīcæ. Ovid.

Ămīcio, īs., vī., etūm., īrē. Vestire, coprire. Act. acc. SYN. Vēstio, vēlo, ŏpērio, tēgo, contēgo, īnvolvo, ōbnūbo. ¶ Īllē sibi āblātūs, fūlvīs āmi-

citur in alis. Ovid.

Ămicitiă, &, f. Amicizia. SYN. Ămŏr, grătiă, todis, concordia, conjunctio. EP. Antiqua, vētūs, honestā, vērā, jūstā, pūrā, frātērnā, lēgitimă, mūtňă, firmă, sinceră, jugalis, tenax, sociālis, fīdā, tidēlis, sanctā, pidīcā, cārā, dūleis, mollis, tenera, aterna, constans, intemērātā, pērpētūā, īmmortālis, pācilicā. PER l'œdus amoris, vel amicitie. Nexus amicitie. Vīncūlă amoris, Longa fides, PHR, Ūsus amicitire vinclis ac fædére certo. Te movit imicitire constantia longæ. Ante thos ortus quæ mili cceptă făit. Vulgăs ămicitias utilitate probăt Rēbūs in hūmānis nihil experieris amore dālciŭs. Nūllūs ămor tālī conjūnxīt fædere amāntes. Illud amieitiæ sanctum, et venerabile noměn. Ovid,

Amíco, ás, áví, átům, árě. Far amicizia, rendersi amico, Act. acc. SYN, Côncilio. Ac priôr Œelîdês sŏlită prece Nûmên ămicăt. Stat.

 Āmīctŭs, ă, 'ūm. Vestito. SYN. Indūtŭs, tēctŭs, vēstītŭs, ŏpērtŭs, vēlātūs, ōbdūctūs, īnvölūtŭs.
 Dīssimŭlānt, ēt nūbě cāvā spēcŭlāntŭr ămīctī. Viro.

Āmīctis, ūs, m. I estimento, sopraweste. SYN. Vēstis, ehlāmys, tögā, pālliūm, tēgmēn, pāllā, tūnīcā, vēlāmēn, peplūm, vēstimentūm. EP. Fūscūs, nīvēuš, cröcēus, pūrtūr, nītīdūs, tēnnīts, pietūs, aūrātūs, Sīdōnīns. Tyrīns, ī. ¶ Pūrpūrēös morītūrā mānū dīscīndīt āmīctūs. Virg.

Amīcūtús, î, m. Amichetto. V. Amiens. C Dīscē, döcēndūs ādhūc quā eēnsēt āmīcūbīs, ūt sī. Hor.

Āmīcūs ī, m. Antico. SYN. Canis, dilēctūs, comēs. EP. Fidūs, fīdelīs, cērtūs, pūrūs, sīncērūs, vērūs, vērās, vērās, canīs, dūleīs, cāndīdūs, rārūs, plācīdūs, probūs, cēgnītūs, ūdūnīmīs, ollīcībsūs, cēncērs, ætērnūs, cēnstāns, pērēmnīs, īmmūtābīlīs. PER. Lēngē cēnjūnetūs, vel dēvinctūs ămērē. Ætērnā jūnetūs āmīcītīa. Pārs ānīmā Anīmā dīmīdīām. Pārs ānīmā mēlīor. Lēngē cēgnītūs asū. Cērtē fēdērē jūnetūs. Primīs jūnetūs abānnīs. PHR. Rēbūs in incērtīs cērtēs

rètégetűr ámicús. Dáris rémánét qui rélois ámicús. Čhí délřetás ét rári panús ámici sénsit. Ámicórúm dűlcissímá cúrá túðrúm. Ættrnúm cónsérvát ámicús ámóróm. Ö miht cáré quidém sémpér, séd témpóré dűró Cöguíté, rés póstquám prócúbűéré méæ. Intér cóncórdés vixisti fildis ámicós. Nón mihi quám frátrifrátér ámáté mínús. Fidissímá péctórá. Quó nón cáriór áltér. Ámóré primis cónnéxús ábánnis. His ámór űnűs érát. Pléná fűit vőbiónni cóncórdíá vitá. Et stétít ád finém löngá cínáxqué fídés. § Dönéc éris félix műltős númóráhás ámicós. Hist. Fra i più rinomati amicfurono Pilade ed Oreste, Tesco e Péritoo, ecc.

Amīteús, ă, ūm. Amico, favorecole. SYN. Cārŭs. grātús, dīlēctús, jūcūndūs, āptús, ūtītis, fāvēns. sčeūndūs, commodūs, opportūnūs. ¶ Hīc mīhī nēseio quod trēpido mālē Nūmēn āmīcūm. Virg. Amīteár, ārīs, m. Amuleare. ¶ Nöbilīs būc ortu.

ēt dēxtrā spēctātus Amīlear. Silv.

Ămītā, æ, f. Žia, sorella del padre. EP. Pātērnā. eārā. § Jām rēl'qua ēx āmitīs pātrūēlīs nūllā. pronēptis. Pers.

Inouchus, reis,

Āmītīnāš, ī, m. Figlio del fratello, o della sorella, engino, germano. SYN. Germānus, cognātus, āgnātus. ¶ Prīvīgnūs, pārītērque āmīta, ātque āmītīnus, et ūltrā. Cont.

Āmītto, řs, sī, sūm, črč. Perdere, lasciar andare. Act. acc. SYN. Pērdo, dīmītto, āhjřeřo, dēpōno. § Nūsquam āmīttēbāt, ŏcălōsquē săh āstră tě

nebăt. Virg.

Āmmúdĭtēs, æ, m. Serpente che si caccia nell'arena della Libia. EP. Fērŭs, öccültüs, dīrŭs. V. Serpens. ∫ Indiscrētŭs ărēnīs Āmmŏdĭtēs, spīnāquĕ văgī törquēntĕ cèrāstē. Lucr.

Āmmön, önis, m. Gioce Ammone. SYN. Jūpitěr. EP. Cörniger, Libycus, Märmäricus, Gärämänticus. J Aŭt similis nöströ, sed tötis cörnibus Ammön. Luc. Hist. Gioce Ammone, adorato nel-VAfrica, ossia Libia, dece accea un tempio, in cui era adorato sotto sembianza d'un ariete.

Āmmôniácěs, å, ūm. Ammoniaco, Sāl āmmōniācňs. Sal ammoniaco. Āmmōniácūm, ī. Ammoniaco, specie di cosa odorosa. § Cūmque āmmōniácō māscūlă thūră sălé (pent.). Ovid.

Āmnicotā, ē, m. Abitante vicino ai fiumi. PER. Flūminis incotā. Hābitātor āquārum. Cērvilčus cīvis. ¶ Āmnicotērquē simūl sălicēs, ēt āquā ticā Lotos. Oxid.

Āmnīcūtūs, ī, m. Fiumicello. ¶ Āmnīcūlūs sācē: īllē tībī rēdēūntībūs ānnīs. Prud.

Āmmicus, ä, üm. Di fiume. SYN. Flüminēus.
¶ Impūbēmquē mānū supēr āmnicu tērgu vā-

eantem. Aus.

Āmnis, is, m. Fiume, riviera. SYN. Flūmčn, flūviŭs, flūčntūm, rīvīs, ūndæ, ļļmphā, gūrgčs, tōrrēm, vērtēx. EP. Rāpīdūs, prācēps, tūmīdūs, rāpāx, stāgnāns, spūmēsūs, trīrīdūs, spūmāns, cēncītūs, vāstūs, vāgūs, cūrrēns, lūbricūs, prēflūūs, sāgīdūs, frīgīdūs, gēlīdūs, prēmīs, lēnīs, nītīdūs, illīmīs, līmpīdūs, cērūlēns, argēntēm gārrūlūs, rīgūtās, irrīgūtās, PER. Crēpītānti mūrmūrē lābēms. Mūrmūrē raūcē strēpītāms. Irrērāns mēllīā grāmīnā. Exīgūō sŏmītū fūgīčns, pēr sāvā. Dūlcēs irrītāms mūrmūrē sōmnōs. PHR. Rūrā mīhī ēt rīgūī plācēānt īn vāllībūs āmnēs. Flūīt ūndāntī gārrūlūs āmnīs āquā. Vīdēntūs āquīs tērrēntībūs āmnīs. Dānt sōmī-

tūm spūmosi amnes et in æquora carrant. 4 Jam răpidi steterant amnes, et turbă ferarum. Virg.

Amo, ās, āvī, ātūm, ārč. Amare. Act. acc. SYN. Dīligo, ārdčo, dēpērio. PER. Ămōrē ārdčo, flagro, ūror, înflammor, încendor, căpior, tenčor, corripior, torqučor, crňcior. Amoré prosěqnőr, complector. Cárám háběo. Amori indūlgčo, sūceūmbo. PHR. Ārdčt ămāns Dīdō, trāxītque per ossā furorem. Concipere pectoré Bāmmās, Spīrārē pēctŏrē amorēm. Corripī imāgině formæ, Percipere totis ossibus ignés. Sentīre Cupīdinis ārcūs. Phyllis amāt Corylos, īllās dūm Phvllis āmābit, Virg.

Amono, as, avī, atum, are, Dilettare, ricreare. Act. acc. SYN. Dēlēcto, recreo, relāxo, solor, consolor. Labitur et teretes saltus Jordanis

ămœnăt. Viet.

Aménus, a., ūm. Ameno, dilettevole, soave. SYN. Lātus, grātus, jūcūndus, hilaris, dēliciosus. Tärtärä habent, tristesque ümbræ, sed ämænä piōrām, Virg.

Amolior, ītis, ītūs, īrī. Rimuovere, tener lontano. Depon. acc. SYN. Amoveo, averto, arceo, prohibčo. ¶ Amolitur onus, spērantes omnia dex-

trās, Lucr.

Amomūm, ī, n. Amomo. EP. Syriām, Assyriām, ödörüm, fragrans, redöléns, spissám, gratum, spīrāns, Ēōūm, Sābāūm, pīnguĕ, sūdūm, crāssům, Armentum. 🐧 Assyrtum vulgo nascetur

ămōmūm. Virg.

Amor, ōris, m. Amore, amicizia. SYN. Amīcitīa, grātia, studium, pičtās. EP. Blandus, snavis, dūleis, grātūs, jūeūndūs, placidūs, mollis, tener, mūtňňs, fraternňs, sŏciňs, sŏciális, větňs, ácer, māgnus, ārctus, ingēns, flagrans, sollicitus, vigilans, anxiŭs, sedulus, fervens, fervidus, vehěmēns, öffĭcĭösŭs. PER. Ămōrĭs vīs, ārdŏr, Māmmă. Pēctŏrĭs æstŭs, īgnĭs, ārdŏr, Hāmmă. Vinculă ămôris. Nexus amôris, PHR, His ămòr ūnus črāt. Pār fuit his atās et amor. Rebus ĭn_hūmānīs nĭhĭl ēxpērĭērĭs ămērē dūlcĭŭs. 🖣 Ömnĭă vīneĭt ămōr, ēt nōs cēdāmŭs ămōrī.

Amor honestus. Amor puro, onesto. SYN. Amicitiă, studium, pictas. EP. Castus, sanctus, pūrūs, vērūs, lēgitimūs, fidūs, fidēlis, mūtūŭs, sŏcĭālĭs, dūlcĭs, snāvĭs, cōnstāns, ætērnŭs, jūgĭs, pērpētuns, tenāx, pēremis, concors, pācificus, īmmūtābilis. PER. Lēgitimī vincūlā āmēris, Cāstī fædus amēris. PHR. Cārā vī jūnetus ămīcitiā. Lēgitimā fæderē jūnetus. Cāstō mēntēm dēvinctūs amote. Nec modus et requies. nisi mārs, reperitūr amāris. Concors his pietas, nē dulitātus amor. Ūsūs amieitiæ vinclis ēt

fæděrě certő.

Amor illicitos. Imor illecito. SYN. Ardor, călor, īgnīs, Bāmmā, āstūs, cŭpīdo, lĭbīdo, fŭrŏr, Věnůs. EP. Türpis, fædůs, láscivůs, inhönčstůs, împřás, împrěbás, cæcás, ôccáltás, āmēns, demens, vēsānus, īnsānus, calidus, tumidus, fervidus, vigilans, ēlbrāmus, impātiens, irrēguietus, sævűs, crūdēlis, pēstifér, věnēnosůs, sūbdolůs, īnfēlīx, dōlōsŭs, fāllāx, fīctŭs, sĭmūlātŭs, PER. Cáccus pectoris ástus. Vesani pectoris ardor. Cæcus ignis, ardor, Lascivi fax pēctoris, Tēla Căpidinis. Căci Căpidinis ignes. PHR. Flammens, accensis ignibus, ardet amor. Improbus în vêstro pêctore reguăt ămôr. Ferus pêctoră l'Amphriăpă, & , f. Schiavina, veste nelosa da due

vērsāt āmor. Improbe āmor, quid non mortālĭă pēctoră cogis? Nostră căpidinens pēctoră torquet amor. Ignīs levibūs tangens pracordia flammis. Urör út indúcto cerate sulphure tedē. Mē călŏr Ætnēō nōn mǐnŏr īgně těnět. Ūrĭtur infelix Didon totāque vagātur Urbe furens.

Amorem concitare. Convitare, eccitare amore. PER. Amorem excitare, înspîrare. Mentem amore înflammarë. Ănimum accendere, încendere ămore. Pēctūs ămōrē vūlņēro, crňcĭo, tōrquĕo. Ămōrĭs stimulos addere. Infligere valnus amoris.

ămôrī rĕsīstĕrĕ. *Resisteve all'amore*. PER. Ēxcŭtěrě ămôrěs. Igněs repriměrě, cômpěscěrě. Ēxtjuguere flammas. Franare Cupidinis astus. Æstās compressīt ămoris, PHR. Debilihās pēnnīs īrrītus exit amor. At valeant Veneres, valěánt málá gandřa, ámorěs: Cástá plácent, lūxūs dēsīdiose vale.

Amorrhāi, orūm. Amorrei, popoli vicini a' Moabiti. a' quali diede il nome Amorreo, figlio di Canaamo. SÝN. Gens Amorrhæä. J Gentis Amorrhææ po-

puli nēc rēgna tenentes. Vict.

Āmŏvĕo, ēs, mōvī, mōtūm, ērĕ. Rimoverc, distorre. Act. acc. SYN. Rěmovčo, tollo, aufero, subdūco, evelio. Scacciare, allontanare. Abigo, pello. expéllo, excludo, ejfero. Jam pecus amovit stabulis, cessante pruina. Pass.

Ámphiárāēŭs, ă, ūm, *D'Anfiarao.* ¶ Āmphiárāē*ā*:

nīl prosunt fātā quadrīgā. Prop.

Āmphiārāīdēs , _ā , m. Figlio di Anfiarao. SYN. Ālemēcon. ¶ Āmphĭārāīdēs Naūpāctēco Āchēloo. Ovid.

Āmphiārāŭs. ī, m. Anfiarao. SYN. Öiclīdēs. EP. Aŭgŭr, vātēs, săcer, doctŭs, præsciŭs, prodittŭs, ābsőrptűs, Árgólicűs. PER. Őiclei filiús, nátűs, ¶ Dīlāpsūs nūmquam ēst Āmphĭārāŭs čquīs (pent.). Prop. Hist. Figlio d'Oicleo, il quale non volendo andare a far guerra contro Tebe, fu scoperto da Erifile sua moglie: ed il primo giorno che venne a Tebe, fu inghiottito dalla terra stessa, come uveva predetto.

Āmphibiŭs, ii. m., vel Āmphibiūm, ii, n. Bestia che vive nella terra e nell'acqua, ! Sunt nanta āmphibii, vivūnt tērrāquē, māriquē. Ser.

Āmphīōn, ŏnĭs, m. Anfione. EP. Dūleĭs, fācūndŭs, săcer, doctus, mūsicus, dūleisonus, mellifluus, Āŏnĭŭs, Cўthĕrēĭŭs, Phæbēĭŭs, Āpōllĭnēŭs, Dīrcāvis (a Dirce, fonte Thebis vicino). PER. Jŏvč nātus, satus, ēdītus, Jovis prolēs. Thebana conditor arcis, Sava potēns animare līrā, Animāns caūtes. Sāxā movēns testūdīmē, PIIR, Quī lăpădēs Ilēxīssē cănēndō dīcĭtŭr. Pēr cūjūs ārtem saxă coisse ferunt. Dietus et Amphion, Thebana conditor arcis. Saxa moveré sono tēstūdīnīs, ēt prēcē blāndā Dūcērē quō vēllēt. Amphiōn Direñús in Āctāō Ărăcinthō, Virg. Fab. Figlio di Giove e di Antiope, il quale fu il primo che incivili i popoli di Tebe: onde fingesi che fortificò le muraglie della stessa città volla dolvezza della sua voce, e del suono della

Āmphīoniŭs, ă, úm. D'Anfione o di Tebe. 🖣 Non Amphioniæ stětěrint vělociňs arces. Stat.

Ā**mphisbāuă**, ā, f., non āmphisibānă. *Scrpe* , *che* ha due teste, una delle quali è nella coda. ¶ Et grāvīs in gēmīnām vērgēns cāpūt amphīsbēnā (spoud.). Lucr.

parti. Plūma ātque āmphītšpā, ēt si žlīūd Āmptūs, adv. Piu, d'avvantaggio. SYN. Plūs,

quid déliciarum, Lucil.

Amphitheatron, i, n. lufiteatro, EP. Altum, ingēns, sūblīmē, prā elārām, conspicitūm, Cāsšreum, regale, magniticum. • Quidquid et in eireő spéctátúr, čt Ámphithéátró. Mart.

Amplithéâtrâlis, is, m. f., é, n. Cosa appartenente all'anfiteatro. Amphitheatrales nos commen-

damur ad usus, Mart,

Amphitrité, és, f. Aufitrite, EP. Aquoréa, carůlčă, glaŭcă, Něrčiă, mărină, Něptůniă, PER. Neptūnia conjūx. Dea māris, pelāgā. Āquārūm domină. Margine terrărum porrexerat Amphitrité (spond.), Ovid. Fab. Figlia dell'Occano e di Doride, moglie di Nettuno, dea del marc. la quale sovente si prende ancora per lo stesso

Amphytrion, onis, m. Infitrione, EP. Thebanus, belliger, aŭdāx, generosus. 9 Amphitrion tuerit. eum se Tîrvnthia cepit. Ovid. Fab. Figlio di Alcce, marito d' Ilemene, madre d'Ercole.

Ampintrioniades, a. m. Figlio d'Anfitrione, SYN Hercüles, Amphitrioniades armenta abitum-

que părābăt. Virg.

Âmphóră, ā. f. L'aso, an/ora. SYN. Tēstă. lăgēnă. EP. Plēnā, vācnā, capax, oleāria, vīnāria, concava, pretiosa, aŭrea, argentea. § Amphora non měrňit tim prětřěsi měri pent. Mart.

Amphrýsiús, 3, úm. Del fiume d'Anfrisio, o d'Apolline. SYN. Amphrysiacus. Quae contra brevitēr fāta ēst Āmphuysiā vātēs. Virg. Aut Āmplīrīstācō pāstōr dē grāmīnē cārpīt. Stat.

Amphrystas, 7, m. Infriso. EP. Gratus, lēnis. stāgnāns, quietus, Thessălieus. ¶ Irrīgāt Āmphrýsůs fámúlántis páscůá Pháchi, Luce, Expl. Finne della Tessaglia, vierno al quale Apolline. essendo esule, pascolò gli armenti del re Idmeto.

Ampléctór, črís, xús, četi. Ibbracciare. Depon-ace. SYN. Ampléxór, cómpléctór, öscülör. PER. Āmplēxās dājē, pētēvē, Īrē in āmplēxās, Jūn-gērē complēxā, Āmplēxā, vel complēxā ēxcipěrě, cîngeré, fővěré, těněrě. Côllá pětěrě, mvadere, tenere. Colla lacertis captare, premere. Côlló dătě bráchtá circům. Süppôněrě, vel înjícere bráchiá cöllő. PHR. Amplexáque tenent postes, atque osculă figunt. Semianimemque sinű gérmánam ámpléxá ténébát. Fűm pátér Evandrus dextrim complexus contis. Agnosco, Scaraque amplector limină porta, Virg.

Amplēxas, as, m. Abracciamento. SYN. Complēxus, osculum. EP. Blandus, suavis, dūleis. mollis, grātūs, plācidus, carus, mūtuus, amicus, concors, arctus, strictus, verus, fidelis, optatus, castus, sanctus, telix, iteratus, repetītās, tīctās, intidās, pērfidās, fārtīvās, simālātifs. PHR. Spērāt, et āspīrāt, blandīsque āmplexibus arcet. Quis te nostris amplexibus årcět? Îlle ŭbř complexu Æneæ, colloque pëpendit. Då jungere dextram. Då genitor, teque amplexů ně súbtráhě nostro. A Non ego mine důlci amplexů divěllěrěr ůsquam, Virg. Vide Comparat, arcti amplexus. Papin. l. 5. Quanter etc.

Āmplīfico, ās, āvī, ātūm, ārč. Iggrandire, amplificare. Act. acc. SYN. Amplio, angéo, produco, protráho, diduco, dilito, porrigo, extendo. 🖣 Pörrigére, ét fátis ámplificálé mórás pent., .

Aus.

māgīs. Dī più, inoltre. Prætereā, īusuper, dein, deinceps, posthāc. Amplius, objectām passus trānsīrē pālūdēm. Virg.

Āmptůs, ă, ům. Ampio, grande, spazioso. SYN. Māgnūs, lātūs, ēxtēnsūs, īngēns, plūrīmūs, spătiosus. Magnifico, vuorevole. Illustris, māguifficus. Quisque suos patitur manes, exinde per amplům. Virg.

Ampātā, ā, f. Impolla. SYN. Amphōră. Goufiezza. Bullă, tămor. Projicit âmpullas, et

sésquípědáliá věrbá, Itor.

Ampullur, āris, ātus, āri, Gonfiarsi, SYN, Tumco, tůměsco, intůměo, inflőr, tůrgěsco. (An trágřeá děsávit ét ampullatůr in arté? Hor,

Āmpūto, ās , ăvī , ātūm, ārē. Troncare , mozzarc. Act. acc. SYN. Scindo, abscindo, rescindo, seco, reseco, încido, exseco, circumeido. Ampătăt ense manus, capat obterit ossague saxo. Luer.

Amsanctus, I., m. La val di Frisenti. Amsancti vállés dénsis hűne fröndíhús átrúm. Virg. Expl.: Luego nell'Italia, che ha le acque sulfurce, le quali, cinte da densissimo selve, mandano fuori un pessimo odore. Onde fu chiamato uno spiraglio d' Inferno.

Ămūlētām , ī , n. Ogni sorta di rimedio contro c vattivi medicamenti, specialmente contro gl' incantesimi, EP. Sălūbre, sālūtīlerum, præsens. ¶ Quốd třbi Ămūlētūm, vělůtí vicinšá quærit. Fil. Alii primam producunt ab Amolior.

Ĭmūtĭŭs, ĭī, m. Re degli Albani nell'Italia, fratello di Numitore. EP. Iniquas, înjastas. 4 Hoc ŭbi cognovit contemptor Amulius æqui. Ovid.

Ămūreā, w̄, f. Morchia, feccia dell'olio. EP. Ātră, nigrā, potrīs, Pāllādiā. 🖣 Ēt nītrō priŭs, ēt nīgrā pērfūndēre šmūreš. Virg.

tműssis, is, f. Archipendolo, squadra, EP. Récti, cértă, péndúlă. ∮ Pārtibŭs út cóčāt, nihil út déliret ăműssis. Ans. tmyctē, árûm, f. Imicla, città antica dell'Italia,

distrutta, ove ora è una spelonea detta Sperlonga. Quī făit Aūsonidum, et tăcitis regnávít Amvelis, Virg.

imycus, î, m. Imico. Prîmis Ophionides Amycus penetralia donis. Ovid. Pro Neptuni filio. Bébricia véniens Amyei de génté férébát. Virg. Pro Tueze comite. Västäterem Ämycum.

quố nổn felición álter, Virg.

Ămygdălă, a, f. Mandorlo (all cro), et Ămygdălum, i, n. Mandorlo (feutto). PER. Phillidis ārbor. EP. Viridis, trondosá, alta, virens, patůlă. 4 Nee glandes Amarylli tůa, nee amygdălă desunt. Ovid.

<mark>Ámýgdáléűs</mark> , á , ám. *Di mandorlo.* 🖢 Qui néc ămygdăleos subcunt pistaciă rămos. Pallad.

Amygdáfinűs, á, úm. Di mandorlo, ! Fértűr ámýgdătină succus mucis esse bibendus. Seren,

Amymônē, čs. 1. Imimone, figlia di Danao. • Si neque Amymone nec landatissima forma. Oxid.

Amyntas, w. m. Iminta, padre di Lilippo il Matedone. At milit sese öffert ültrö, meds ignis, Ămvntas. Virg.

Amyntiádes, is, m. Filippo, re di Macidonia, fi-gliuolo di Aminta. Ant út Amyntiádém tárpi difectús ámôre, Ovid.

Amyntór, ôtis m. Imintore, padre di Tenice (Nec mihí Typhis črat réctér nec Amyntore nátůs.

imintorides, &, m. Figlio d'Amintore, Fenice. Ilevit Ămyntorides per inānia lūmina Phēnix. Ovid.

Amythãon, onis, m. Amitaone, padre di Melampo, medico famoso. Sive quod indigenæ memo-

rant; Amythaone natus. Oxid.

Ămythāomus, ii, m. Figlio di Amitaone, vel Ămythoniŭs, ä, ūm. SYN. Mělampus. ¶ Phillyrides Chīron, Amythāoniūsque Melāmpus. Virg.

ăn, adv. interrogandi. Se. SYN. Anne, num, numquid, annon, utrum. J Vidi etiam lăcrymās, an et est pars fraudis in illis. Ovid.

Anähāthrūm, ī, n. Pulpito, cattedra alta. SYN. Fūlpītūm. § Ūt quæ condūcto pendent anabāthrá tigillő. Júv.

Ănăchārsīs, is, m. Anacarsi, filosofo sapientissimo della Scizia. ¶ Quidquid laudāvit Scythicis Ānăchārsīs in undīs. Sid.

Anăchoretă, &, m. Anacoreta, cremita. SYN. Eremītă, monăchus. J Nil Anachoretæ spreta inter

cūnctă rěsēryānt. Prop.

Anācreon, ontis, m. Anacreonte, poeta, sonator di lira. EP. Tējus, lāscīvus, vīnosus. J Nēc sī quid olīm lūsit Anacrēon, Dēlēvit ætās (alc.). Hor. ¶ Præcepīt Lyricī Teia mūsa senis (pent.). Ovid. Hist. Anacreonte pocta, sonatore di lira, che restò strangolato per un granello di uva.

Ánaglýphá, vel Ánaglýptá, örúm, n. plur. Cosa fatta a basso vilievo. I Nec mensis anaglypta

dē pătērnīs (phal.). Mart.

Anaglyptes, & , m. Sculture. Anaglyptice, es, f.

Scultura.

Ānāgniā, æ. Anagni. EP. Dīvēs, pīngnis, Cērēālis. PER. Putrī pīnguīs sūlcātūr Ānagnīā glēbā. Sil. Ital. lib. 8. Sürgīt süspēnsă tümēntī Dörsö frūgiferis cerealis Anagnia glebis. Idem lib. 12. Dīves Ănāgnia poseit. Virg. lib. 9. Æneid. Hist. Civitas est Hernicorum in Latio.

Ānālēctā, ŏrūm, n. pl. Fregole, avanzature della tavola. Sēd pretium scopis nūne analecta da-

bunt (pent.). Mart.

Analectis, idis, f. Cosa di lino, o di altro, con cui le femmine fanno comparire le spalle uquali. Convěnĭūnt těnŭēs scăpŭlīs ănălēctĭděs āltīs. Ovid.

Ănăpāstňs, vel ănăpæstūm, i. Anapesto, piede poetico composto di due brevi, ed una lunga; ovvero verso composto di simili piedi. I Hwe contrā vitiānt incurrentes anapæstī. Ťer.

Ănāpŭs, ī. Anapo, fiume in Sicilia. ¶ Quaquĕ sŭīs Cyanen miscet Anapus aquis (pent.). Ovid.

Ănās, ătis, m. Initra, anatra (uccello). EP. Flūetīvāgūs, lātīpēs, āquōsūs, āmnīcolā, mollīs, timidus, slavialis, palūstris, inglūvius. Accipitrēm fluviālis anās, quam Trojus hēros. Ovid. Anathēma, atis, n. Scomunica. ¶ Dūm vētītīs īn-

sīgnē lēgēus ănāthēmā fāvillīs. Prūd.

Ānātomiā, ē, vel ānatomē, ēs, f. Anatomia. EP.

Doctă, solers.

Ānaūrus, ī. Fiume in Tessaglia. § Āerā, nēc te-nues ventos sūspīrāt Ānaūrus. Luc.

Anausis, is, m. Anausi, amante di Medea, ammazzato da Stino suo rivale. ¶ Hēntodrūmquč trūcēs jāmprīdem īnfēnsūs Ănaūsis. Val.

Anāxāgorās , & , m. Anassagora , filosofo d'Urla, detta altre volte Clazomene. EP. Divinus, săpřens, doctůs. 9 Id quod Anaxagoras sibi sumit, nt ömnibas ömnēs. Luer.

Ănăxărchús, î, m. Anassarco, filosofo di Polisti- |

glio, Ibdera, anticamente. 🕻 Aŭt ŭt Anāxārchūs pīlā minŭāris in āltā. Ovid.

Anceps, cipitis, m. f. n. Dubbioso. SYN. Dubius, īncērtus, anxīus, varius, ambiguns. 🖣 Āt mātrēs, prīmo āncipitēs, ŏeŭlīsque mālīgnīs. Virg.

Anchises, &, m. Anchise. EP. Tros, Troius, gravis, senex, piús, magnanimus, Phrygius, inclitus, generosus, Dardanius. PER. Æneæ pater, gčnitor, parens. Věněri dilectůs. ¶ Et pater Anchises oculos ad sidera lætůs. Virg. Fab. Figlio di Capi, il quale essendo pastore fu amato sommamente da Venere, dalla quale cbbe Enea vicino al fiume Simoenta.

Anchīsiades, a., m. Figlio d'Anchise. SYN. Æneas. 9 Dux anchīsiadē, nēc mē Deus æquore mēr-

sit. Virg.

Anchora, &, f. Ancora, instromento di nave. EP. Fērrea, mordas, tenax, ūnca, adūnca, cūrva, rčeūrvă, grăvis, mērsă, naūtică, æquŏrĕă. PER. Dens ferreus, uncus, aduncus. Ferreus uncus. PHR. Uncō non alligăt ănchoră morsū. Dente tenācī ānchora jācta rates. Tenāx ūnco classem premit auchora rostro. Anchora de prora jäeitür. Nēxū rūit anchöra cūrvā. 🖣 Littöribūs nostrīs anchoră jāctă tửa čst (pent.). Ovid.

Ancite, is, n. Brocchiere piccolo, scudicciolo. SYN. Scūtūm, clypeus. Lanigerosque apices, et lapsa

āncīlīă corlō. Virg.

Āncīliā, ā, f. Fantesca, serva. SYN. Fămulă, minīstrā. EP. Vīgil, tīdā, promptā, ālacris, sēdulā, ōfficiosā, sollicitā. PER. Ād nūtūm dominā pārātā. Māndātā sūā obsērvāns dominæ. Extremo est aneilla loco, sed vineit ŭtrūmquě. Mart.

Āncītlor, āris, ātus, ārī, dep. dat. Servire. SYN. Fămulor, ministro, servio. ¶ Fidă ministră săte

dominæ ancillatur eunti. Pass.

Āncīsiis, ă, ūm. Tagliato. ¶ Omniă jām seoisūm cernes ancisa recenti. Lucr.

Ānelo, ās, āvī, ātūm, āič. Cavarc. SYN. Hāurio, extraho, elicio, educo. I Florem anclabant Liběri ex carchestis. Liv.

Āncōn, ōnĭs, m. Cubito. ¶ Līnĕăque ēxtrītīs lūcēnt

āncēnībūs ārmā. Grat.

Āncon, onis, vel ancona, a, f. Ancona, EP. Sinuosa, celsa, elegans. PER. Pelagi vietrix. Frangēns æquorā tūtīs anfractibus, et placido trānquīllā sinū. Dālmāticis obnoxia flūctibus Ancon (Lucan, lib. 2).

Āncus, ī, m. Anco Marzio. EP Mārtius. bēllīger, gěněrősűs. J Agmină , quêm jūxtā séquitūr jāctāntiör. Ancus. Virg. Hist. Quarto re de Ro-

mani, nipote di Numa.

Āndīnus, ā, ūm. D'Ande, villa vicina a Mantova, luogo nativo di Virgilio. Andīnus vātēs. ¶ Māntŭa Mūsārūm domus, ātque ād sydera cantū ēvēcta Andīno, ēt Smyrnæis æmula plēctrīs. Sil.

Ändrächne, es, f. Sorte d'erba. ¶ Hūmidăque āndrāchnē sitientes protegit antes. Col.

Āndrēās, ā, m. S. Andrea apostolo, fratello di S. Pietro. EP. Sānetŭs, přůs, Achāřeŭs (ab Achaja, ubi fidem pradicavit). ¶ Nöbřlís Āndrēām mīttit Achājā sňūm pent.). Fortun.

Āndrādāmās, ā, m. Sorte di pietra di color nericcio. Androdamasque lapis compescens pe-

ctoris īrās. Prisc.

Anarôdŭs, ī. m. Androdo, schiavo di Dacia. EP. Felix, Dācus ! Servatur media felix Androdus

 $\Lambda NGUIS$

ărenă. Ser. Hist. Schiavo di Dacia, il quale essendose retirato in un deserto per fuggire lo sdegno del suo padrone, incontrossi in un leone a caso ferito, e con ogni diligenza il curò. Questo schiaco essendo stato preso, e condannato, fu esposto alle bestie per esser miserabilmente dicorato nell'anfiteatro, o culisco di Roma; ove quel-Vistesso leone, the cold era stato condotto, il riconobbe, e difeselo dalla rabbia e furore degli altri. Androgeonens, a, ūm. D' Indrogeo. ¶ Androgeo-

nētē pienās čxsőlvěrě ctēdis. Cat.

Andrógĕős, vel Andrógĕŭs, ī. m. *Indrogeo, figlio* di Minos e di Pasife, PER, Minoia proles, EP. Generosus, fortis, pagnax, indomitus. ¶În förĭbûs lêthum Andrögĕő, tûm pēndĕrĕ pænas, Virg. Fab. Indrogeo, figlio di Minos e di Pasife, il quale fu ucciso dayli Ateniesi; e per rimediare al delitto erano forzati di mandare sette giovani nell'isola di Candia, acciocche fossero esposti al Minotauro, tennto in un laberinto, per esser divorati.

Androgynus, ī, m. Indrogino, Ermafrodito. SYN. Hērmāphrodītus. ¶ Androgynum inter útros, něc ŭtrůmque, ňtřinqué rěmôtům. Lucr.

Ändrómáchě, és, f. Indromaca, moglie di Ettore, poi di Puro e d'Eleno. 🖣 Libabat cineri Andrömäche, mānesque võcābāt. Virg.

Andromede, es. f. Indromeda, SVN, Čepheis, EP. Formosă, Cepheiă, fûscă, tristis, Perseiă, PER. Pērsčī ūxŏr. Pērsētā conjūx. Monstrīs objēctā mărinis. Maternæ victimă linguæ. Monstris devôtă mătinis. ¶ Andromede pătria fuscă co-lore săa pent . Ovid. Fab. Figlia di Cefeo, re di Etiopia e di Cassiope. Sua madre avendo mate vantarsi d'avanzar le Nereidi in bellezza, fecero queste legar Indromeda ad uno scoglio, acciocche fosse divorata dalla balena; ma Persco la liberò, e se la sposò.

Anēllús, ī, m. Inclictio. Sēpe ex anellis red-dīt pēndēntibús ex sē. Lucr.

Ančmone, es. f. Incmone. Cespite demittant. licrymæ pariunt Anemonem. Theocr.

Anēthām, î. n. Ancto. EP. Flőréns, beneőléns, suāvē, vīrīdē, ödörīfērūm. • Nāicīssūm, ēt

Hörém jüngit běneöléntís ánéthi.

Anfrāctūs, ūs, m. Rivolgimento, strada in giro. SYN, Flēxus, ambages, cīrcuitus, EP, Carvus, ŏpācus, obscūrus, longus, tortus, obliquus, incertus, diflicitis, inextricabilis, sinuatus. 🖣 Ānfractő látňeré víæ, quíbús hösté pötitő. Lucr.

Angëticus, a, um. Ingelico ¶ Angëtici Christo fa-mulantur ritë ministri. Sedul.

Āngētūs, ī, m. lugelo. SYN. Ālēs , ālīgēr , nūnciás. EP. Velox, celer, præpes, citás, penniger, aliger, formosus, collestis, sidereus, divinús, æthereus. PER. Pennatus, vel alatus jūvēnīs. Ālēs jūvēnīs. Aūlā stēllāntīs ālūmnūs, Cœlestis nuncius aula. Alitibus de fratribus ūnăs. PHR. Celi princeps demissăs ăb ârce. Ālēs jūvēnīs corlo dēmīssūs āb ālto. Sīdērēā mīssūs tibi nūnciūs ārcē. Volūcēr dēmissūs āh āthere praeo. Piter actus ab athere praepes Pülcher adest. Aliger ætherea de sede nitentibas alīs. Aliger interea raptum stridentia findit Vēntērum spātia, ēt rāpidis ādrēmigāt ālis.

Ángětícůs chôrůs. H coro angelico. PÉR. Co-lestis cottis, cohors. Aligérá mentes. Aligérá jűvénés. Céléstés támúli. Ángélíci ministri.

Āgminā cāsti. Siderem mēntēs, Āligērām cālēstě genus. Pennipotens exercitus, genus. Volucres sine corpore mentes. Ætherei gens incŏlă cœlī, Gēns sēthērē nātă. Æthērēi cīvēs. Pēnnātă cohors, jūventūs. PHR. Manus alīgerům cělő děmissá. Cělitůům cástě Nůmině plēnā cohors. Tūrbā ministra hominām; tūrbā ministră Dei. Cœlituum glomerată phălinx căvă nūbilă pēnnīs Plaudit. Video medium discēdērē corlūm; Pēnnātāsque ācies, populos telīcis Ölympi, Ēxūltārē polo, superumque applaūděrě rěgi.

Āngīnā, &, f. Schinanzia, male che viene alla gola. 🖣 Vērūm āngīnă sĭbī mīstūm sălĕ pōseĭt ācē-

tūm. Seren.

Angiportăs. üs, m. Angiporto, chiassnolo, viazza stretta. J Flebis în solo levis angiportu sapph...

Āngtĭā, ē, f. Inghilterra , isola grandē , e regno. SYN. Britānnis, Britānniā mājor, Albion. EP. Ferax, dīves, populosa, potens, generosa, forcũndă, neptūniă, sequorea, metallifeia. PER. Nostro diductă orbe, vel mundo. Ignară luporum. Dīves pēcorum. Anglia clara opibus, ēt dīvitis ūbėrė glebae. Egn.

Angtī, örūm, m. plur. Inglesi. SYN. Britannī, brītoněs, brůtřádæ, ángligěnæ. EP. Bělligěri, Mártřī, förtés, férőcés, őveřdůř. J Anglús řn ad-

vērsā pontīs rēgione locārāt. Val.

Ango, is, xi, črč. Tormentare. Act. acc. SYN. Tōrquĕo, crŭcĭo, vĕxo, tūrbo, prĕmo, ālllīgō. ¶ Műněrě të párvô běět, aút încommodůs ángăt. Hor.

Angor, ōris, m. Affanno, angoscia, dolore. SYN. Trīstitia, mūror, dolor, crūciatus. EP. Ānxins, trīstīs, ācērbūs, pērvīgīl, flēbīlīs, viŏlēntūs ¶ Tēquë patër nën illë jubët, sëd përvigil angor. Stat.

Anguicomus, 3, am. Che ha serpenti in forma di capelli, e che ha capelli in forma di serpenti. PHR. Auguincis comis horridus, vel horrens, vel terribilis.

Auguifer, a, um. Che porta serpenti. Auguiferumque expūt dūrā ne lædāt ārēnā. Ovid.

Āngmīgēnā, ā, m. Nato da serpenti. ¶ Quīs fūror auguigenæ proles Mavortia vestras, Ovid, Anguittá, æ, f. Inquitta. EP. Lübrică, öblöngă, völübitis. § Vös änguittä mänet löngæ cegnată cŏlūbræ. Juv.

Anguimanus, î, m. Chi ha la mano che si piega a guisa di un serpente. ! Anguimanos belli docuerant valnera Pæni. Lucr.

Ânguĭnĕŭs, ă, ūm. Di scrpente. ¶ Nēc cănis ān-guĭnĕā rĕdĭmītūs tērgă cătēnā. Tibull.

Ânguipēs, edis, m. f. et n. Che ha i piedi di serpente, o torti. ! Înjicere anguipedum captivo brāchĭă cõllő. Övid.

Auguis, is, m. f. Serpente. SYN. Serpens, aspis. EP. Ferus, dītus, horridus, squameus, tortilis, lūbrīcus, rellēxus, sinuosus, frīgidus, noxius, pēstiler, venenosus. PER. Ardens oculis. Venēno tămens, plēnās. Squāmīs horrīdās, vel hörrens. Ore, vel lingua minax. Arrectis hörrens squamis, linguaque trisulca terribilis. Sinuosa volumina torquens. Sinuans immensa võlūmīnă tērgā. Sēsē in sūā mēmbrā plicāns. PHR. Frigidus, o pueri, fugite hinc, latet anguis in herba. Māximus hīc flexu sinuoso elabītur ānguis. ¶ Squāmēus in spīrām trāctūs sē collīgit ānguis. Virg.

Anguisoniis, ă, ûm. Che fischia come serpente. ¶ Aureus anguisonam praesecto Gorgona collo. Stat. Anguită, a, f. Figlia di Eeta, e sovella di Circe

e di Medea, inventrice de rimedj contro gl'ineantesimi, Sil. lib. 8. _

Āctā prolem Ānguittām mālā grāminā primum

Mönstrāvīssē fērūnt, tāctūquē dömārē vēnēnā. Āngňlūtūs, ī, m. Ingoletto. ¶ Sēd māgīs āngūlūlīs paūlūm prostāntībūs, ēt quæ. Lucr.

Āngūtūs, ī, m. hagolo, cantore. EP. Sēcrētūs, ōccūltūs, rēmōtūs, āhdītūs. ¶ Īnqnē domō lặcrymās āngŭ!ŭs omnis hāhčt (pent.). Ovid.

Āngūstiā, ārūm, f. plur, Stretucza, SYN, Faūcēs, Tristeza, miseria, Dölör, lūctūs, mærör, āngör, trīstītīā.

Āngūsto, ās, āvī, ātūm, ārč, Restringere, Act. acc. SYN. Stringo, constringo, ārcto, coartraho, comprimo. ¶ Ačris āltērnos āngūstāt pūlmo meātūs. Lucr.

Āngūstūs, ā , ūm. Inqusto, stretto. SYN. Āretās, contrāctūs, pārvūs, hāmīlīs, ēxīgūŭs.

Auhelitus, üs, m. Fiato, respiro, o difficoltà di respirazione. SYN. Hālītus, spīrītus, llātus, antmūs. EP. Crēlier, ager, arīdus, lērvēns, catidus. lēntus. lānguidus, dēbilis, lērtidus, dīlīcilīs, tēpidus. • Arīdus ā lāsso vēniēbūt anhēlītus orē. Ovid.

Ānhēlo, ās, āvi, ātūm, ārč. Respirare, ansare. Act. acc. SYN. Spīro, rēspīro. PER. Spīrītūm, aŭrām dūco, trāho. Aŭrās cāpto, cāpio, haŭrio. C Prīncipiō clīvī nōstēr ānhēlāt čquūs pent.). Ovid.

Anhētas, ž, ūm. Chi con difficoltà respira. SYN.
Anhēlāns. ¶ Nosque ūbi prīmūs čquīs ŏričas
āllāvit ānhēlīs. Virg.

Anīcētā, æ, f. Vecchiarella. SYN. Anūs, vētūlā.

¶ Tāmēn ēam āddūcam, împortūnītātēm spēctātæ
anīcūlæ (jamb.). Ter.

Anigrus, 7, m. Fiume della Tessaglia, nel quale i Centauri, essendo stati feriti da Ercale, lavavansi le piaglic. Vide linjus Descript. Gvid. 15 Matam

Anītis, is, m. f., ě. n. Cosa da vecchio. § Tünc děă vēnit, aît, formāmque removitănilem. Ovid.

Anīmā, æ, f. Inima. SYN. Mēns, anīmās, vītā, spīrītūs. EP. Vīvāx, pērēnuis, āstērnā, īmmörtālīs, fortīs, săgāx, sölēns, vīgīl, pērvīgīl, insomuis, sūblīmīs, excēlsā, nobilīs, illūstīt, ēgrēgīš, vŏlucrīs, dīvīnā, colēstīs, āthērčā. PER. Vītā fons, vel ŏrīgo. Vītā spīrācūlā. Vis corpūs vēgētāms. Tōtös īnfūsā pēr ārtūs. Pēr tōtūm dēdītā corpūs. Nēscīā fātī. Morī nēseiā. Cēlō nātā. Post fātā sūpērstēs. PHR. Ēgrēgīa occūbūcie ānīmā. Līnquēbānt dūleēs ānīmās.
 Îltūstrēs ānīmās, nostrūmque īn nomēn itūrās. Virg.

Animādvērto, is, ti. sūm. črč. Considerare, guardare. Act. acc. SYN. Ādverto, āttēndo, vidčo, sēntio, ôlsērvo. cēgnēsco, pērspičio, intēligo. Puaire. Act. acc. in. Mūleto. cāstīgo, pūnio. Itis ānimādvērsīs, tēriām mūltō āntē mēmēnto. Virg.

Ānīmāt, ālīs, n. Inimale. SYN. Ānīmāns, brūtūm, ferā, bēllūā, bēstīā, pēcūs. EP. Agrēstē, fērūm, īmmānē, crūdēlā, indomītūm, mītē, dūleē, mānsuētūm, dōmēsticūm, fædūm, vīlē, ērrīns, vāgūm, rāpāx, sylvēstrē, cornīgērūm. ¶ Pronāquē cūm spēctentānīmālīā cāstērā tērrām. Ovid.

Animo, ās, āvĭ, ātĭim, ārĕ. Animarc, esortare. Act. acc. SYN. Hörtör, ēxeĭto, încĭto, āceēudo, cōmpēllo, înflāmmo, cōmmŏvĕo. ¶ Hīs ănĭmāt dietīs, sörtömque incūsāt ămārām. Virg.

Animösčs, ä, öm. Coraggioso, animoso. SYN. Aūdāx, förtis, māgutis, mārtītis, nobifis, interritis, invictis, intrepidās, strēntitis, generosis, māgutatimās. § Nēc tībi quādrupēdēs animosos ignibas illis. Oxid.

Ămmus, ī, m. Inimo, spirito. SYN. Ănīmă, mēns, spīrītūs, īngēnīūm, rātīo. Forza, coraggio. Vīs, vīrtūs, vīrēs, förtītūdo, röbŭr, vīgŏr, ārdŏr. constantiă. EP. Altus, acer, ardens, magnus, promptus, alacer, solers, subtilis, divinus, immortālis, virīlis, māscūlūs, mobilis, sævūs, atrox, dūrūs, erūdēlis, ferreūs, immītis, erūcutūs, sānguĭnčūs, īmpāvīdūs, mārtĭūs, bārbārūs, hēreňlěňs, möllís, lentňs, iners, ignávňs, abjectăs. PER. Ănimi vis, virtus, ardor, solertiă. PHR. Nunc si cui virtus, inimusque in pectore præsens Adsit. Nune animis opns. Ænea, nune pēctore firmo, Ipse dolor vites animo dabat. Revocate animos, mæstūmque timbrem Millite. Ingentes animos angūsto in pectore versant. 🖣 Ēcquid in āntīquām virtūtem, animēcque virīlēs. Virg.

Ănio, önis, m. Teverone, frume dell'Italia. ¶ Râmösīs Aniö quā pömifer incubāt ārvis. Prop. Ăniŭs, iī, m. Figlio d' Apolline, e re di Delo. ¶ Rêx Aniūs, rēx īdēm höminūm, Phæbīquĕ săcērdōs. Virg.

Ănīsūm ī, n. Aniso. SYN. Ănēthūm. § Sīvě văpörifērō timicās īndūcāt ănīsō. Mill.

Ānnā, te, f. Figlia di Belo, e sorella di Didone. Ānnām, cārā mihī nūtrīx, hūc sīstē sŏrērēm. Virg

Ānnā. Saut' Inna. EP. Sānetā, piš, cāstā, vētis āntīquā. PER. Āviā Christī. Saerā Vīrgini māter. Ānnā pūerpērio fortūnātīssimā sān eto. Mant.

Ānuālēs, jūm, m. plur. Innali, croniche, stori d'anno in anno. SYN. Historia, scriptă, monă mentă. EP. Verī, verāces, immortales, feterni memores, prisci, antiqui, perennes. § Et văce ânnāles nostrorum aŭdirē lăborūm. Virg.

Ānuē, adv. E che? SYN. Ăn, nê, nônnê, nûn-quïd, ûtrûm. ¶ Fratrê măgīs súbĭtō glôriei annë vĭrō? (pent.). Ovid.

Āmnēcto, ĭs, xī, vel xŭī, xūm, črč. Attaccare in sieme. Act. ace. SYN. Nēcto, lǐgo, ālligo, vīneĭo, strīngo, ādstrīngo. ¶ Aūrčā cōccĭnčās ānnēctīt lībūlă vēstēs. Ving.

Ānnēstūm, sive Ānnēstāctūm, Innesi, EP. Rōmūlĕūm, ămērum, ăquōsūm, fērtīlē, īllūstrē, PHR. Rōmānō quōndām mōlēs ēxtrūctā lābōrē, māmŏrēīs condītā tēctīs. Plīnās lāmbūnt flūmūnā vīās. Hist. Urbs est in Sabaudia, sita prope lacum amuenum, et interclusa duobus fluminībus.

Āmrībāt, ātīs, m. Annhale. EP. Afēn, Pārnās, Pānīcās, Lībicas, cāllīdās, immānis, atrox, crūdēlīs, pērfīdās, crācatās, indŏmītās, vīctā, bellīpātēns, magnānīmās, intrēpīdās, infēstās. Agēnōrcās, Elīsāns, Tšrīās, Sīdonīās, i, Carthaginensis. PER. Āmīlcārē nātās, sātās. Dūs Ponās, Pūnīcās. Sīdonīās. Rēx Nāsāmēnīācēs a Nasamonībus Libyae populis! Crādēlīs Lībiyarēctāt. Tšrīās, Lībycās tyrānnās. Cārthāginās

ANTEVENIO

āltæ rēctor, Romulčām bēllo quī terrūit urbem. Victorque Săgunti. Crudele flăgellum Roműlidűm. J Cam férűs Aűsőntás pérfringérét Ānnībāl ārcēs, Claud. Hist. Re de Cartaginesi in Africa, figlio di Amileare.

Annientus, ä, nm. Di un auno. ¶ Annientus săcer ille tibi redeantibus annis. Prud.

Annītoe, čris, nīsus, vel nīxus, nītī. Sforzarsi, fare sforzo. SYN. Nitor, enitor, conor, tento, contendo. Scandere constanter dextros annitere colles. Fort.

Ānnonā, æ, f. Littuaglia, aunona. EP. Brevis, cārā, modicā, lārgā, commodā, coprosa. His opříbůs nůnquám cára čst annonă věnění. Juv.

Annosus, a, am. Annoso, vecchio. SYN. Antiquus, větňs, príseňs, sčněv, löngævňs, grandævňs. PHR. 主tātě grávis. Ēvimātūrus. Mōrbō cōnfectus, et annis. In medio ramos, annosaque brāchia pandit. Virg.

ānnoto , ās , āvī , ātūm ,_ārĕ, seu ādnŏto. *Anno*tare. Act. ace. SYN. Observo, noto. Intitolare, mettere in iscritto. Înscribo, refero. 4 Annotet. ēt grāndēs mīrētūr Lādius ālas, Juv.

Ānnūtūs, ī, m. *Incllo*. EP._Jūgālīs, prētīōsūs, nitens, lucens, genialis. J Annulus incerta non běně fixůs ăců pent.). Mart.

Ännůměro, äs, ävī, ätům, ärĕ. Contare, mettere in numero. Act. acc. SYN. Número, énúmero. PER. În nămero pono. În nămerâm refero. Dům properat vérsůs annůměrárě třbí (peut.).

Annoncio, as, avi, atom, aré. Aveisare, aununctare. Act. acc. SYN. Naucio, denaucio, indice, ās, rēfēro.

Ānuño, is, uñī, ĕrĕ. Accennare, far seguo. iuchinars:, acconsentire. SYN. Cēdo, volo, consentio, pērmītto, āssēntior, āssēntio. Esandire. Aūdio, exaudio. Favorire. Adsum, faveo. Da tăcilem cursum, atque audacibus annuc coptis. Virg.

Annus, i, m. Inno. EP. Celer, fugax, velox, volúcer, volūbilis, labens, labilis, vertens, currēns, præcēps, vāgūs, profūgūs, mobilis, properaus, fugiens, rediens, revertens, recurrens, fērtilis, frūgifēr, pēmifēr, stērilis, vāriābilis, ītrēvocābilis. PER. Anni spātigm. Annua mora. Ānnāns orbās, solis cūrsās. Ānnī vicēs, tēmporă. PHR. Jām sűbéűnt ánni frágilés. Fátálés properant anni. Interea magnum Sol eireum völvitúr ánnúm. Célér ádmissis lábitúr ánnús čquis. Tempora labūntūr, tacitisque senescimás annis. C Lamina Tabentem códo quá dacitis annom, Virg.

Ānuāns, š, ūm. Che dura un anno, annuale. (Āumuă credideram spectaculă factă, negavit. Ovid. Anquină, ă, t. Corda dell'autenna. 🖣 Alque ân-

quină reget stăbilem fortissimă cursum. Gen. Ansă, âc, f. Manico d'ogni vaso. EP, Pândă, dûră, tortilis, ferreă. Let gravis atrita pendebat canthàrns ânsā. Virg.

Ansātus, ă, um. Che ha manico. 🖣 Sed quis hie ánsátús ámbúlát. Plant.

Ansée, čris, m. Oca. EP. Vigil, cūstos, garrūlūs, ságáx, flúviális, inérs, cándidús, áquáticus, stridēns , timidūs , ārgūtūs , pālūstrīs , clamosūs. PER. Tārpējās sērvātēr candīdūs āreis. Ānsčr ăquis gandens. Sallicitive cănes, cănibusque ságációt ánsér. Uvid.

Anser. Pocta, che Ovidio chiamò svergognato, lib. 2. Trist.

Cīnnă quoque his comes est, Cînnaque procációr. Anser.

Āntēns, ī, m. Anteo. EP. Förtis, ferns, crūdēlis, súperbús, púgnáx, terrigená. ¶ Herculis, Antásquē, Hēspērīdāmquē chŏrōs pent.). Prop. Fab. Gigante Africano, figlio di Nettuno e della Terra-Āntāndrus, 7, f. Cittā uella Friyia. ¶ Āntāndro, ēt Phrýgrās mölīmār möntibus Idas. Virg.

Äntärctiens, i, f. Intartico, polo opposto all'artico. SYN. Aŭstrālis, aŭstrinŭs, meridionālis. 🖣 Si quas forte videt terras antarcticus axis. Mant.

Āntē, adv. Avanti, davanti. SYN. Āntčā, priŭs. Davanti, alla presenza. Prasp. Åd, åpåd, præ, coram. Anté lévés ergo pascentur in athere cervi. Yirg.

Āntčā, adv. Avanti, davanti. SYN. Āntč. āntčhāc. 🖣 Pēctī nīhīl mē sīcŭt āntčā jūvat (jamb.). Hor.

Anteambůlo, önis, m. Servitore, che va avanti. scudiero. Sam comés îpse suûs, tůmidîque ānteāmbūlŏ Rēgīs, Mart.

Äntěcēdo, is, cessī, cessūm, ere. Andar innanzi. Neut. ace. cum abl. rei. SYN. Antěčo, praččo, præcedo, antéverto, præverto, prægrédiór, autěgrědtěr. Sujerare, acauzare. Šúpěro, prásto, ěxečllo, ántěcěllo. ¶ Súrcinctůs něqué cůrsôr āntčeēdīt phal.', Mart.

ântécēllo, îs, ñī, èré. Ivanzare. Nent. dat. vel acc. pers. abl. rei. SYN. Excello, prácello, prá-

cedo, vinco, præsto, supero.

Anteeo, is, ivi, itam, ire. Andar innanzi. Neut. acc., rarius, n. dat. SYN, Āntčcēdo, præcēdo, práverto, právenio. I Qui candôre nives anleīrēnt, cūrsībās aāras. Vieg.

Äntčfěro, fêrs, tůlî, lätům, fêrrê. 🖣 Inteporre. Act. acc. SYN. Præféro, mālo, antepono. Atque bonos mores legibas antetali (pent. . Aus. Antenac, adv. Per lo avanti. Antenac dementi

sēsē flēxērē rūīnā. En.

Antenna, a, f. Antenna delle navi, legno oce si attaccano le vele. EP. Sūmmă, vēlātā, vēlīfērā. āltă, trānsvērsă. § Cornija vēlātārum obvērtimăs ântennărâm" (spond.). Virg.

Āntēnor, örīs, m. latenore, principe Trojano. EP. Tros, Troiús, profúgos, tortis, generosús, inelytus, Căntener potuit mediis elapsus ă-chivis, Virg.

Āntēpōno , řs., pôsăř, pôsřtům , črč. Anteporac. Act. acc. SYN. Prépôno, práděro, antěléro.

Antequam , adv. Avanti che , innauzi che. SYN. Priûsquam. ∮ Āntēquam māgnum făbricarci örbem (sappli.), Mart.

Antérior, òris, m. f., ús<u>,</u> n. Anteriore, più avanti. SYN. Prior, săperior. Anterioră petis cui posterióra dábántúr. Pass.

Antérôs, ôlós, vel ôlís, m. Amore reciproco, per eni significave si dipingono due fanciulli che si tengono l'uno e l'altro per le mani.

Antes, tom, m. plur. Le prime, od ultime file delle viti. I Jam canet extremos effectus vinitor antés Virg.

Antěsīgnāmis, 1, m. Gonfaloniere. SYN. Vēxīllārins, Guida, Dúx, dúctor, ! Anteambuloni, veliti, antesignano (scaz. . Scal.

Antévémo, is, vém, véntům, itě, l'enive inganzi. Act. acc. SYN. Právenio, praverto, 4 Antevenis tempos, non expertantibus altro. Claud. Antěvěto, ās, āvī, ātům, ārč, n. Volare innanzi, arrivare avanti. SYN. Prævěrto, antěgřědřěr, antěcědo, præcůrro. § Antěvělát, comitique timēt vělůt ales ab alto. Ovid.

Anteus, i, m. Anteo, capitano delle navi d'Enea. Prőspēctūm lätē pělăgō pělĭt, Antěă sī quā.

Virg.

Anticatones. Libri scritti da Cesare contro Catone. ¶ Mājōrēm quām sīnt dặŏ Cæsăris ānticătōnēs.

Antichristus, i, m. Anticristo, EP. Atrox, dirus, īmmītis, crūčutūs, tērribilis, īmpūrūs, scēlēstūs, něfandůs, fůriosůs. PER, Christi adversarius. Christo contrarius, Terrestris damon, Christiadam terror. Monstrum immane futurum. Tyrānnūs ōrcō ēdītūs.

Anticipo, ās, āvī, ātūm, ārē. Anticipare. Act. acc. SYN. Præoccupo, præverto, prævenio. ¶ Prompium, et veloces erat anticipare quadrigas. Aus.

Anticus, a, um. Ciò che sta alla parte davanti. ¶Ēt súpēr āntīcosīn frontīs mārgĭnē crīnēs. Mill.

Aniyeiră, x̄, f. Isola. EP. Sānă, medică. ¶ Quid-quid et în tôtă năseităr ânticyră (pent.). Ovid. Expl. Isola ricina al golfo, ed al monte Octa, detta ora Bunina.

Āntīdotus, ī, f. Antidoto, contravveleno. SYN. Āntidotām, amūlētām. EP. Salūtifera, præsens, ēlfīcāx, potēns, vālīdā, promptā. 🖣 Āntīdotūs vērō mūltīs Mitridātică fērtiir. Serv.

Äntígŏnē, ēs, f. EP. Pĭā, Thēbānā, dūx patrīs. Pīnxīt et Antīgonem ausam contendere quondam. Ovid. Hist. Figlia di Edipo, re di Tebe, la quale guidava suo padre cieco.

Āntĭŏchīā, ā, f. Antiochia, città della Soria. EP. Supērba, potens, dīves, inclyta. I Tertia Phabēæ laŭrīdomus Antiochīa. Ans.

Antipăthiă, æ, f. Antipatia, avversione, repugnanza. SYN. Ödĭūm. Grace ἀντιπάθεια.

Antiphătes, æ, vel is, m. Antifate, ve dei Lestrigoni. EP. Crūdēlis, dirus, inhūmānus, ferus, īmpĭŭs, ĭnhōspĭtālĭs, bārbărŭs. ¶ Vēnĭmŭs, Āntřphätěs terrá regnábăt in illa. Ovid.

Antipodes. um, m. pl. Antipodi. SYN. Antichthoněs. PHR. Adverso stant pědě nobis, et nostris ādvērsā prēmūnt vēstīgiā plāntīs. ¶ Non hīc Antĭpŏdās, sălūmquĕ rúbrūm (phaleuc.). Sid. Vide descript, Lucr. lib. 1. Illi cum videant, etc.

Äntīquāriňs - å, ūm. Amator dell' Antichità. ¶ Ignōtosque milu tenct antiquaria versus. Juv.

Antique, adv. Anticomente. SYN. Olim, quondam, ălias, antiquitus. I Si quædim nimis antique, sî plerăque dure. Hor.

Antiquitus, adv. All'antica, Fündämentä Căpyn pŏsŭīsse āntīquĭtŭs ūrbī. Sil.

Antiquo, as, avi, atum, are. Innullare, vuotare. Act. acc. SYN. Abŏlĕo, ābrŏgo, rēscīndo, īrrito.

Antiquus, a, um. Antico. SYN. Vetus, priscus, větūstůs. Vecchio. Sčněx, annosůs, longavůs. Ūrbs āntīguā fūīt, Tyriī tennēre colonī. Virg.

Antistes, itis, m. Prelato, SYN. Săcerdos, præsul, pontifex, episcopus. EP. Piús, castús, sacer, vērēndūs, dīvīnūs, vīttātūs, vēnērābilis, vēnērandús. PER. Sacrorum antistes, sacrorum, moramque magister. Mitræ, lituoque decorus. PHR. Quêm săcer ornăt ăpex. Mitră quem săcĕr ornăt hŏnos. Cūjūs dēxtrām pāstōrālĕ pědům děcorát. Qui cœlestiá dogmátů fündit. Recreat autmos sacri dutcedine verbi. Trādit sūmmī ōrācūlā rēgis. Commemorat sūmmī jūssā věrěndă Děi.¶ Hĩc přůs antistés sŏphíæ sňa dona mĭnīstrăt. Mant.

Antistită, æ, f. Badessa. J Combiberat, tractisquĕ cŏmīs āntīstĭtă Phābī. Ovid.

Äntithčtūm, ī , n. Sorte di figura rettorica. ¶ Lībrat in antithetis, doctas positisse figuras. Pers. Anthia, a, f. Istromento con cui si cava l'acqua,

detto volgarmente tromba. ¶ Cūrvă lăborātās āntlĭă töllït ăquās (pent.). Mart. Āntōnĭŭs, ĭī, m. Antonio. ¶ llīne ŏpĕ Bārbărīcā

vāriisque Antoniŭs ārmis. Virg.

Āntēniūs, ii, m. S. Intonio. EP. Piūs, sanctūs, cāstus, solus, colestis, plācidus, mītis, pauper, svlvicólă. PER. Confectus senio. Locă asperă quærens. Desertorumque magister. PHR. Ne coleret celebrem populis Antonius urbem, Fügit:

ăt în mědĭā sē vĭdět ūrbě cŏlī.

Äntröpöphägi, örüm, m. pl. Antropofagi. EP. Bārbărī, fĕrī, crūdēlēs, ĭnhūmānī. PHR. Vīscérībūs mīsērērum ēt sānguinē vēscitūr ātrē. Ātrō cum membră fluentia tabo. Manderet, et trěpidí trěměrént súh děntibůs ártůs. Hist. Popoli della Scizia, che si cibano di carne umana.

Āntrūm, ī, n. Antro, spelonca, caverna. SYN. Cāvērnā, spēciis, lūstrūm, spēlārūm, spēlūncā, látebră, fossă, cryptă, loveă. EP. Vastum, îmmāně, căpāx, īmmēnsūm, lātūm, īngēns, profündüm, cæcüm, nigrüm, öbscürüm, öpäcüm, ūmbrosūm, cūrvūm, concăvūm, declive, convēxūm, sīnūosūm, abrūptūm, sylvēstrē, abdítūm, cavernosum, arcanum, secretum, frigens, gělidům, horridům, stůpendům, můscosům, némörösüm, lätebrösüm, viridě, inhöspitüm. PER. Căvă rūpēs. Căvūm sāxūm. Căvātă sĭlēx. Montis cáci měátůs. Růpis čxěsá cávům. Montáni rēcēssūs, sēcēssūs. Domus ātrā fērārām. Rorāns fontibus antrum. Lūce carens, solis inaccessūm rădiis. Antră virentiă mūsco. PHR. Antră quibūs nēc sõl mědió sēntītār in æstū. Concăvă longăvas asservant antră tenebras. ¶ Personat, adverso recubans immanis in antro. Virg. Vide descr. antri. Ovid. 3. Metam. Vallis in etc.

Äntnērpĭā, æ, f. Auversa, città del Brahante. EP. Altă, săpērbă, divěs, māgnifică. ¶ Ēt læto āpplaūsū tūš dūx Antučrpiš prīmā. Cell.

Anubis, is, vel idis, m. Inubo, Dio dell'Egitto. ¶ Pēr tūš sācrš prēcēr, pēr Ănūbīdīs ērā vērendi. Ovid. Hist. Dio dell'Egitto, adorato in forma di vane, quale divono alcuni esser figlio di Mercurio, altri di Osiride.

Ănŭs, ûs, f. L'ecclia. SYN. Větůlă. EP. Ānnōsā. cūrvă, tremens, loquax, tremulă, morbosă, trigidă, tūrpis, sôrdidă, exanguis, rūgōsă, deformīs, lānguidā, dēlīrāns, trīstis, sēvērā, imperiosă, PER. Annosă părens, Grăvis annis, Senio confectă. PHR. Languidă sordet ănus. Admoto ādmūrmūrāt īgnī. Frīgĭdă dēsērtā nōctē jācēbĭt ănūs. ¶ Lõngius insidias cūrva vidēbit anus (pent.). Ovid.

Ānus, ī, m. Culo, SYN, Podex. Excruciant turpēs ānūm sī förtě păpīllæ. Serv.

Anxietas, atis, f. Affanno, sollecitudine. SYN. Cars. sõllisitudo. I Dücimus in stimulis, et in anxĭčtātībūs ānnös. Mant.

Ānxins, a, um. Affarmato, travagliato. SYN. Sollieitus, anceps, incertus, dubius, ambiguus. Læta dedi, nunc sollicitam timor anxius

ürget. Virg.

Anxur, is, n. Terracina. SYN. Tarrăcină. Trāchīnă āspērā. EP. Aspērūm, pēndēns, scopulősüm, möntánum. PER. Impősítúm sáxis láté cāndēntĭbŭs Ānxūr. Horat. serm, lib. 1. Cīrcētă jūga, et scopulosi verticis Anxur. Hernicăque împresso răduntur vomere saxă. Sil. Hist. Auxur fuit, ex Livio, 1. 4. que none Tarracinæ sunt, civitas Volscorum in Campania.

Aonia, &, f. Aonia, Beozia, SYN, Bœōtiă, PER. Āŏnĭī montes. Āŏnĭæ sylvæ, umbræ, valles, ūndā. Āčnīš jūgā, ārvā. Āčnīŭs vērtēx, špēx. Mūsārūm āntrā. Lŏca Mūsīs saera, cūlta. Lŏca hăbitata Cămœnis. ¶ Et domus ûmbrosæ të eŏlĭt Ãŏnĭæ (pent.). Pass. Expl. Paese montuoso della Beozia, dedicato ad Apolline ed alle Muse.

Aonides, um, f. pl. Le Muse. SYN. Mūsē, Cămænæ, Pierides. ¶ Poseimus Aonides, sed for-

sităn ötiă non sunt. Ovid.

loniŭs, ă, ūm. *Della Beozia*. SYN. Cāstălĭŭs, Hělřečnířůs, Căbállînůs, Pēgăsčůs, Pičrířás, Pěrměssířis, Agănîppæŭs. a Castalio fonte, Ilelicone monte, Pegaso equo, Pierio monte, Permesso fluvio, Aganippe, sen Hippocrene fonte. Cům lévís āŏnĭās ūngŭlă födĭt ăquās (pent. . Ovid.

A**ōrnĭs** , ī , m. Lago dell'Epiro presso Pozzuolo , detto lago d'Agnano, SYN, Avernas. I Unde locum Grajī dixerunt nomine Aornum, Virg. vpágě, imperat. Levatí di qua. SYN. Abī procůl

hine: plur. Apägēte, 🖣 Debŭeram dixisse, apage hæc immitíá pômá. Gaz.

vpētiā, ā. m. Čirconciso. • Pērsuādērē cupis,

crēdāt Jūdæŭs Ăpēliā. Hor.

Apēttes, is, m. Apelle, pittore famoso nell'isola di Coo. EP. Cēlebrīs, fāmēsŭs, īllūstrīs, nēbīlīs, pērītūs, clārūs, Coūs, īnsīgnīs, PER. Vēnērīs pīctor. Pīctor Ālēxāndrī. Pīctorūm dēcus, princeps. Tăbălis însignis Āpēlles. § Si nănquâm Věněrém Coûs přinxissět Apelles. Ovid.

Ăpēttēňs, ă, ūm. Ď¹/pelle. ¶ Sī quĭd Ăpēllēī gaŭ-

dent animāsse colores. Stat.

Apēnninīgotā, ā, m. f. Abitatove dei monti Apennini. Apēmīnīcolā bellātor tīliŭs Aūnī. Virg. Apēnnīnīgēnā, ສໍ, m. f. Idem. 🖣 Apēnnīnīgēnā

quá prôximă Tybridis undis. Ovid.

Apēnnīgās, ī, m. L'Apennino, che divide Ultalia. EP. Asper, ārdinis, āerins, cēlsus, longus, mvālīs, gĕlĭdŭs, sāxōsŭs, nūbĭfĕr, ābrūptūs. ¶Āttölitque căput păter apenninus ăd auras. Yirg.

Aper, apri, m. Cinghiale. SYN. Sas. EP. Acer, trūx, férőx , mināx , fáréns, spūmāns, trúcŭlēntās, dēntātūs, fūlmineus, sētēsūs, sētīgēr, tērvūs, hīspidūs, hērrīdūs, aūdāx, protērvūs, crăentus, sănguincus, violentus, fremens, fervidūs, tābidūs, fūribūndūs, Mārsūs (a Marsis Italiæ populis), Ārcādīcus, Manalius, Ērymānthæŭs (a Mœnalo et Erymantho montibus Arcadiæ), Mélčagrĭŭs, Călydōnĭŭs, Ætōlŭs (a Me-Jeagro occiso in Ætolia'. PER. Denté mināx. Ōblīquō dēntč timēndūs, Vāstāns rūrā cŏlōnīs. lumēnsa mēmbrērām mēlē crūčutūs, PHR. Exilit exertő dente protervűs aper. Indomitűs rēgnābāt āpēr. Sævūs āpēr lõngē sylvīs lātrātibus āctus Fiilminēo cēlērēs dissipāt orē cānēs. ¶ Hine aper excisus medios violentus in hostes Oxid.

Aperio, is, ŭi, ertum, ire. Aprire. discoprire. Act. ace. SYN. Rěsěro, reclūdo, rétěgo, pándo, čxplico. Si opus est, aperité domos, ac molé remota. Ovid.

Apērtē, adv. Apertamente, SYN. Pālām, clārē mănifeste. ¶ Tû mödő quem pötérás vél áperte

tūtūs ămārē. Ovid.

Apērtus, a, ūm. Aperto. SYN. Patēns, reclūsus, reseratus. Chiaro, manifesto, evidente. Clarus, mănifestus. L'asto, largo, Vāstus, pătens, îmmensus, dillusus. ¶ Expătiată ruunt per aper-

tos Ilūmina campos. Ovid.

Apēs, vel āpīs, īs. f. Ape. EP. Āttīcā, Cecropiā, Hyměttřá (ab Hymetto monte Atticæ), Dædálá, ārtifēx, mēlliferā, florilēgā, pāreā, mēllificā, pārvā, lēvīs, ŏpērōsā, sēdūlā , Sīcanĭā, Sīcūlā, līyblāš (ab Hibla monte Siciliæ), ingēniosă, īnnubā , studiosā. PER. Hyblææ , Cecropiæ , Sícălă ăves, volucres. Aves mellifică , Hyblad āgmīnā. Āpum ēxāmēn, āgmēn, ēxērcītūs. Cecropiă phălânx. Florum studiosă cohors. Thimo pāstā. Mēļle grāvidā. Vāriis floribus insidens. PHR. Mēllīs apēs avida volitant pēr amæna virētā Rūris ödörifērī. Sīcāniās dētinēt hōrtūs ăpēs. Cārpīt stūdīōsā thymōs. Ātque āpibās quānta experientia parcis. Rūre levis vērno flores apris ingerit alveo. Compleat ut dulci sedůlă měllě fávôs. Měllifer électis exercitás öbstrépít hérbis. ¶ Quális ápés ástáté növá për florëa rura, Virg. Vide Descript. Virg. 1. Georg. Namque aliæ etc.

Apex, ĭeĭs, m. Cima, vetta di qualche cosa. SYN. Cůlměn, věrtěx, ăcůměn, fastigiúm, căcůměn. EP. Cēlsňs, excelsňs, áltňs, súperbňs, árdňús, ārthērēus. ¶ Fundērē lūmēn apēx, tāctūque īn-

noxiă mollī. Virg.

Äphrödītă, z., f. Afrodita, formata dalla schiuma del mare. SYN. Venus. J. Dāt Venus, est Mārti nāmque Aphrodītā comes (pent.). Aus

Aphronitrum, i, n. Spuma del salutro. I Spuma xŏcōrnītrī , dīcŏr čt āphrŏnĭtrūm (pent.). Mart. Apiāriūm, ii, n. Luogo dove stanno le api, melario. SYN. Alvěárě.

Ăpiārius, ii, m. Governator delle api. PHR. Pāstor

ăpôm.

Apicatus, a, um. Coperto di cappello. Illis etiam conjux ăpăcăti sanctă Dăalis. Ovid.

Āpīciňs , ii , m. *Apicio Romano*. EP. Prōdigús . yŏrāx. V. Gulosus, 🥊 Quā non Fābriciūs, sēd vellet ăpicins uti. Mart. Dopo avere speso quasi tutto il suo, s'appiccò da se per disperazione. Juv. Stat.

- Quid ĕnim mājōrĕ căchinnō

Ēxcīpībūr pöpūlī, quām paūpēr Āpīcīŭs? Ā**pīcūtā**, ē. f. *Pacola apc.* ¶Ē quĭbūs īpsā mibī

nunc haurit ăpiculă, quæ tē. Scal.

Āpis, is, vel idis, m. Dio dell'Egitto, SVN, Sčrāpřs., Ösiris. EP. Corniger, săcer, Ægyptiús. Ét săcer în măgni cineres mactabitur apis. Lucr. Wist. Bove adorato nell'Egitto, qual dicono essere stato il re Osiride adorato sotto la figura di questo animale.

Ápīscor, črīs, āptūs, īscī. Icquistave. Dep. acc. SYN. Adipiscor, J Nec rătione ănimi, quâm

gnīsquām noscit, apisci. Luci.

Apiúm, ří, n. Appio. EP. Amarům, vřeřdě, vřváx pălūstre, montanum. I Horibus atque apie crīnes ornātus amāro. Virg.

Aphistre, is, n. Ornamento di nave. Puppe Tăgūs grātūmque aūdāx āplūstrē rētentāt. Lucr. Āplūstrā, vel āplūstrīā. ¶Ēt trānstra, ēt mālī, lăcĕrōque āplūstrĭă vēlō. Silv.

Apõttinčus, a, ūm. D' Ipolline. ¶ Vātis Apõllinčī

māgnō mēmorābilis ortū. Hor.

АрбПо, тот, m. Apolline, SYN, Pharbus, Sol, Titān, Dēlīŭs, Cynthiŭs. EP. Aŭrātŭs, crinitŭs, roseus, letus, pulcher, formosus, flavus, intonsús, māgnus, doctus, fācundus, divinus, augur, sőlérs, ságáx, fátídícús, laúrigér, Látóniús (a Matre \. Mědřeňs, Cřthárædůs, Arcitěnéns, Grynæŭs, Delphicus, Thymbraus, Clarius, Delius, Cynthius, Circhaeus, Lycius, Smintheus, Tegēāsās, Pātārētus, Pārnāssītus, Pīerītus, Heliconiŭs, a locis ubi colebatur. PER. Latonia prolēs. Cīrrhæ dominus. Dēlius vātēs. Mūsārūm rector, præses. Medicinæ inventor. Carminis aŭctor. Cytharæ pulsator Apollo, PHR. Queis doctus Apollo poculă Castălia plenă ministrat ăquă, Magnam cui mentem ănimamque Delins inspirāt vātēs, apērītque fitūrā. Qui cytharām nervis, qui nervis temperat arcum. Cui Delphică teilus, Et Clăros, et Tenedos, Pătâræăque Regiă servit. J Die quibus în terris. et črīs mihi māgnus Apollo. Virg. Fab. Figlio di Giove e di Latona, nato con sua sorella Diana ın un medesimo parto nell'isola di Delo.

Apólógus, i, m. Favola. Vărios hăbēbāt ăpoló-

gös Phædrī lĭbĕr jamb.)

Šponus, i., m. "Ibano, fontana vicino a Padova. EP. Călidăs, sălūtifer, sălūbris. § Colle sedens Ăponūs tērrīs úbi fūmiter ēxit. Lucr.

åpõplithēgmä, ätis, n. *Motto.*

Apostata, w., m. Apostata. SYN. Desertor, proditor. I Tune vir apostolicus, nune vilis apostătă făctūs. Sedul.

Āpōstāticūs, ă, ŭm. *D'apostata.* ¶ Plēbis ăpōstătřež Dominům quž cžecă něgássět. Sedul.

Apôstólás, ī, m. Ipostolo, SYN. Discipulás Christi. nūnciŭs, lēgātūs. Plur. Ăpōstŏļī. PER. Gætŭs Apostolicus. Bis-sex socii. Türbă duodena, Bissēnī proceres. Elēctā ā Christo bīs-sēnā virūm vīs, Jūrís Ăpōstŏlĭcī prŏcčrēs, PHR. Nōmĭna Ăpōstŏlĭcī fūlgēnt bīs-sēnā Sénātūs, ¶ Fāllŏ, creatūram nisi doctor Apostolus omnem. Prud.

Apóthēvő, ŵ, f. Cella, luogo dove si tiene il v**i**no, massime da vendere, o qualsivoqlia altra bottega. Aŭt ăpothecă probis întăcta est, aŭt pecus:

âtqui. Hor.

Appărătăs, ūs, m. Festa, fornimento. 🧗 Pērsicōs ödī, přer, apparatūs sappli.). Hor.

Appāreo, ēs, ūī, itām, ērē. Comparire, apparire. SYN. Viděor, comparéo, cernor, prospiciór, adsám, exto, sárgo, öriör, exöriör. ¶ Appärent rārī nāntēs in görgitē vāstē. Virg.

Å**ppācitór**, ōris<u>×</u> m. Messo, birro, ministro di qiustizia. SYN, Āccēnsús, clāvīgēr, līctór, sătēlies, stīpātor. 🖣 Appārītores, sēd tūrentī sūggērānt

յստե.). Prud.

Appāro, ās, āvī, ātūm, ārē. Apparecehiare. Act. acc. SYN. Pāro, praepāro, ōrno, ădōrno. ∮ Āppărăt, hie mécum déchit, concurrere telis. Virg.

Appētto, ās, āvī, ātūm. ārč. Nominare, chiamare, app llare. Act. acc. SYN. Voco, nomino, compētlo. Urbem āppēllābūnt pērmīsso nomine Ăcestam, Virg.

Appētto is, pāli, pālsām, čič. Ifficiaic, ascici-

narsi. Act. acc. vel n. cum præp. ad, et acc. SYN. Apptico, admóveo, accedo, intro, succedo, āllābor, tāngo, sňběo. PER. Appēllērē rīpæ. Pětěrě, săbîrě pērtům. Allābī tērrīs. Tellůrě pětīrī. Cöntīngěrě littěră. Ad littěră tenděrě cūrsū, PHR. Ādsŭmŭs, ēt põrtūs dēlāti īntrāmus amīcos. Vēla legunt socii, et proras ad līttoră törqūčnt. Jām tāndem Itāliže fūgičntīs prēudīmus örās. 🖣 Hine mē digrēssūm vēstris Dčus āppulīt ārīs. Virg.

Appēndīx, īcis, f. Appendice, giunta. SYN. Adjē-

ctio, accessio,

Āppēndo, is, dī, sūm, črē. Appendere, sospendere, attaceare a qualche cosa. Act. ace. SYN. Erigo, reveho, sūspēndo. Pesare. Libro, pondero.

Appētītūs, ūs, m. Appetito. SYN. Cŭpido. Appēto, is, īvī, vel iī, ītūm, ērē. Appetire, desiderare affettuosamente. Act. acc. SYN. Expeto, cúpio, exopto. Battere, assaltare alcuno. Peto, împěto, táudo, věrběro, fério. ¶ Appětii, et Včněris vičlaví vůlněrě děxtrám. Virg.

Āpplaūdo, vel Āpplōdo, is. sī, sūm, ĕrĕ. Applandire. Neut. dat. SYN, Plaudo, favco. ¶ Ignarus sĭbĭmēt plăcĕt āpplaūdītquĕ pŏētă. Hor.

Äpplico, ās, ŭī, ĭtūm, et āvī, ātūm, ārĕ. Applecare. Act. acc. SYN. Jungo, adjungo, addo, admŏvčo, āppōno. ădhĭbčo, ādjĭcĭo. ¶ Fōrmūsa mĕdĭcās āpplĭcŭīssĕ măuūs (pent.). Tibul.

Applicitus, a, um. Ipplicato, aggiunto. SYN. Ad jūnetňs, applicatňs. Proximůs applicito saxo-

sīs āggērē sīlvīs. Sil.

Appono, is, positium, ponere. Mettere appresso, apporre. Act. acc. cum dat. vel ad, et ace. SYN. Jūngo, ādjūngo, ādmŏvčo, āstrīngo. āserībo. 🖣 Āseāniās, pātriisque čpūlāndūm āpponěré mensis. Virg.

Appnisitus, a. um. Posto appresso, di sopra. SYN. Admotus, impositus. Accomodato, convenevole. Āptūs, dēcēns, idonēŭs. 🖣 Āppositām nīgræ lū-

nām sūbtēxīt ălūtā. Mant.

Apprīmā, vel Apprīmē, adv. Soprattutto, grandemente. CFlös äpprīmā tenāx, animās et ölentiă Mēdi. Vīrg.

Approbo, as, avi, atum, are. Approvare. Act. acc. SYN. Prŏbo, comprŏbo, ānnuo, făvčo, āssēntĭŏr. 🖣 Ēlīn ādīt, prīmōsquē Jōvis pūčr āpprobát ánnös. Stat.

Appropero, as, avī, atūm, are. Ivvicinarsi, approssimarsi. Neutr. aliquando act. cum ad et ace. SYN. Propero, testino, maturo, accedo, ādvolo. Approperencis, ait. Virg.

Appropingno, as, avi, atūm, arč, n. Approceiare. SYN. Propinquo, accedo, advenio.

Appropio, as, avi, alūm, are, n. lecostarsi, aveicinarsi. Quō māgis āppropiās, tānto māgis ömnĭă sõrdent. Mänt.

Approximo, as, avi, atum, are. Avicinare, approceiare. 🥊 düngitür armentis, tepidoque appróximát Áŭstrő. Mant.

Aprîcor, āris, ātus, ārī. Stare al sole. (Aprīcantur, humus virides jam colligit herbas. Mant. Āprīcātūs, ī, m. Sorta di pesce. 🖣 Āprīcālūm pi-

scem primum scito esse Tărenti. En.

Āprīcus, š, ūm. Ch' ė at sole. \Dūceret āprīcīs īu cēllībās ūvā cēlērēm. Virg.

Aprītis, is, m. Mese d'aprile. EP. Flöriger, viridis , serenas, herbifir. PER, Mensis Citherētus. PHR. Āprīlām Vēnērī sācrūm fēcēre

Quirīlēs, Vēneri sācer. Quō lietis decerantor florībās hōrtī. Ā Vēnere hīv mignā deseendit orīgine mēnsis, ¶Āprīlēm mēmorānt āh āpērtō tēmpore dictūm. Ovid.

Aprūguus, ā, ūm. Di cinghiale. Sūminā te ātque amiās ne dieām viscus aprūguum. Lucr.

Apsis, idis, f. Torno, ed una ruota. EP. Cúrvă, fervens.

Vptē, adv. heconciamente, attamente. SYN. Āppositē, convenienter. Semper in his āptē nārrāntis vērbā rēsistūnt. Ovid.

Apto, ās, āvi, ātūm, ārē, Iecomodave, adattare. SVN. Ādāpto, compono, āpplico, āccommodo. Gnossius ātque hābilem vāgina āptārat čbūrna.

Virg.

Aptūs, ă. ūm. Icconcio, abile. Dat. vel ad cum acc. SYN. tdôneus, accommodus, congruus, appositus. Congiunto, attaccato insieme. Cônjûnetus, cônnêxus, côharêns. Caratulor, hace acta môribus aptă meis (pent.). Ovid.

Apūd., adv. Appresso, di presso. SYN. Ad. pčučs. jūxtā, cūm. in. Quā guis āpūd supērēs fūrtē.

lætītus inānī. Virg.

Apūtiš, é. f. La Puglia, paese dell'Italia nel regno di Napoli. Cincipit éx illo montés Apuliă notos. Hor.

Apúříš, vel Appůlůs, ř. úm. Piglies della Pa-glia. ¶ Sůb Rěgé Mědě Mirsůs, čt Appulůs ale.N. Hor.

tquă, æ, f. Jegua, SYN, Lymphä, ûndă, hûmôr, lătex, liquor, fons, rivăs, flumen, fluvius, Neptūnus. EP. Clara, viva, pūra, limpida, montānā, dūlcīs, amēna, lēnīs, placīda, canēra, líguida, sonans, strepens, saliens, rapida, prosiliens, îrrigăă, căruleă, gelidă, frigidă, cerlestřs, plůvřális, sălůřířeră, jácens, humětă, quietă, stāgnāns, dēsēs, corrūptā, līmosā, comosā, pālūstris, Ilŭviālis, āguŏrēā, PER, Tērrā cīrcūmflaŭs liumor. Flaminei lătices, Contrarius ignibůs hůmor. Líquores gelidí, Mölli lápsů per saxá sónáns. Řívůlůs sérpentis lenitér ündæ PHR. Dülcis aqua saliente sitim restinguere rīvē. Līmēsāquē flūminā pētāt. Dānt tāmītlī mănihus limphas. Temperet annosum Martia lympha mērūm. It pétére é vivis libandas fontříbás ándás. Lédá tůměscěntěs aquoris aúdit ăquăs. Portitor his horrendus ăguas, et Aumīnā sērvāt. Vīrg.

Aquã Sêxtia. La, ove risiedeva l parlamento di

Aquāticutus, i. m. Ilkio da Porc. C Pinguis ăquăliculus propenso sesquipede extat. Pers.

vquātis, is, m. f. Boccale dell'aegua SYN, Pōcu-lum, vās. C Pālehēr āgram māmbūs liquidam

ällundéhát ágnálís. Pass.

Aquāriūs, it. m. Iquario, sequo eeleste, SYN, Āmphörā, Gánymēdes, EP, Trigidūs, gēlidūs, humēns, hūmīdūs, pūlehēr, tēnēr, flūyfāhs, nimhifer, nimhūsūs, urnīgēr, Iristis, iniquūs pluviūsūs, PEB, Tūsor āquæ, Jūyenis gestator āquæ, Sydus āquarii Clim levis öblīqna sūbsedīt āquāriūs urnī. Ovul, Expl. Lindeeimo sequo dello zoduno in em cutra il solenel mesa di gemaio. Lingono i pacti, questi esser Ginimede.

Muáticús, á úm. D'acqua, acquation. SAN Aquãosús, aquatilis. Cexémplaqué nivis, quám möllít ăquaticús aúster. Oxid.

Aquită, æ. f. Aprela, LP, Lulvă, prepés, sublimis,

ačtřá vígá, rapídá, céler, vélöx, věnátrix, adůneá, féröx, bellátrix, llánmútgérá, áltívóláns, můltívágá régář régálřs, générősá impávídá, mágnánímá, PEB, Jóvřs álés, Voluciřs Sátúrniá, Flánmúgér álés, Jóvřs ármígér álés, Álés sacrá Jóvř, Áltítůúm Régina, Jóvřs áltísoní pennátá sátellés, PHB, Ávřs que fulmíná cűrvis. Férrő sölét pédfhús, Önmés intér ávés regéscéptrá ténét. Phodicá důbřos éxplórát lámpádé fétűs, Fülmínís áthörei cústős, magnique fonántis, Ármígér, ácriis hálutáus in möntíbus áles. 4 Sic áquílám pénná fúgfánt frépídánté cólůmbá. Ovid.

Aquită, w. f. Aquila, insequa de Romani e dell'imperio. SYN. Signúm. vēxillūm. EP. Rēgiā, rēgālis, Rōmānā, vietrīx, bēllātrīx. Mārtiā, tērribilis. C Rōmānāque ăquilā signifēr hōstis

ěrat pent.\. Ovid.

Āquītējā, vel Ăquīlējā, La cittā di Iquileja, EP, Fēlix, potēns, aŭgūstā, PER, līštīm jānūš prīmā, Ad Illiricās objēcti voloniā montēs, ¶Nēc non cūm Vēnētis Ăquīlējā Pērfūrī srmīs, Sil. ¶Ēt tū tēdæo tēlīx Āquīlējā Timāvo, Mart. Aquītēx, égis, m. Colni che raccoglic le aegue.

conesce dose sia dell'acqua. Căn bens îpso ăquilex cecis dedit ostiă stăgnis? Milt.

Ígnitinus, á. úm. Tjuitino, d'agnila. 🖢 Nisí sít milvinis, čt áquilinis üngülis jamb.). Plant. Aquito, ônis, m. Tramontana, aquilone, SYN, Bórēās. EP. Ālgēns, frīgīdūs, ģčlīdūs, āspēr, ăcūtūs, sēvūs, iniquūs, nūlūtūs, nivātis, nivāsús, rīgidās, hāriter, rāpidās, nīmbēsús, glăciālis, ēffrænus, præcēps, mināx, insāmis, raūcās, sonorus, procellosas, Borcalis, Threiciús. Seithicús. Hypérbőréús, a locis a quibus flat. PER. Gěřídá bácchátás áb Arctő. Cöncrātūs grāndīnē pēnnās. Vīs, rābīes Aquilēniā, Aquillar's, Borea turor, P.tB. Qua gelidus Boreās strīdorības īnstāt ācūtīs. Frīgīdas ēt sīlvis Aquilo decussit honorem. Tantăque commöti vis ést Aquilónis út áltás Æquét hűmő tūrrēs, tēctāque rāptā férāt. 🕻 Prētīnus Æőliis aquilonem claudit in antris. Ovid,

Αφιϊκόπιξεόπις, ārūm, m. pl. Del Settentvione, ¶ Aūt Itālūm populos Āquilonīgenāsque Britānnos.

A418.

Aquităniús 3, ûm. Del vento aquilem. • Hům dió séctáli frátr's, ¿quilânia prôlès. Prop. Aquinās, ális, m. D. Iquino. • Néscit Aquinālés potántai véllérá fücüm. Horat.

Aquinôm. î. n. Aquino, estra dell'Italia. Cômmovét átqué víris ingêns éxhámit Ăquinôm. Sal Aquitâniá. é. l. Corenna. C Gállía queis fruitúr.

grémioque Aquitinia lato. Aus.

Aquór, àrís, àtus, àri, Cavar e o andar a prender Lacqua, SAN, Aquám baŭrio, trabo, extrabo Ibbeverare, Adiquo, Aquás do, prabeo, minestro. Pôtim duco, Ad aquám dúco. C Sédecir cóm túta súb macuibus urbis àquántúi, Virz Aquósus, a, úm. Igueso, pieno d acquo, SYN, Un-

dosus, aquatreŭs aquatritis. Unun pelago de-

sēvit lijēms, et aquosus Orion. Virg.

Ará, ác, f. Joune, SÝN, Allare, EP, Sacră, před přinguïs, sôlémnis, ardéns fragrens cáléns, lumôsă, odôráte, sacrifica, thúriteră, thúriterěmet, 1úl; éns. spléndídi, rútila, macuřiteř, jůstă, (ésta, vôtivá, córômíté, veneriduls, marinorea, PER, Tůmens sicris, igudois, Thúré cáléns.

Mültő famáns ödőré, Tépidő taűrőrám imbűtá crăore, PHR. Dăre thūrā focis. Ārīs dona īmpončič. Vidi thūricrčmis cūm dona imponěrčt ārīs. Dābo fūmīgērās fragrāntiā thūrā pēr ārās. Sőlémnés taúrum ingéntém máctábát ád árás. Tālībās örābāt dīctīs, ārāsquē tēnēbāt. Virg.

Arama, ic, f. Irabia, paese dell' Asia fra la Giudea e 1 Egitto. SYN. Panchāta, Panchāta, Nabathāta rēgnā (a Panchaja et Nabathæa regionibus). EP. Siecă, aridă, dives, saxosă, thuriferă, palmiteră. PER. Arvă Ărăbūm. Pānchētă rūră. Eōē, domūs Ārābām. Fērāx odorām tēllūs. Thūris ăbūndāns. F Et domnis întactæ të tremit Ārabiã (pent.). Prop.

Arábicus, ă, îm. D' trabia. S Nec si qua arábico

lűcet bembyce pűéllű. Prop.

Ārābs, abis, m. D. Irabia. SYN. Pānebæus, Sabæŭs. EP. Dives, pālmifer, thūrilegus, mollis, tener, terus, niger, barbarus, Edus, extremus, rēmotus, pietus, mītrātus, odorātus. ¶ Pālmīfērösque Ārābās, Pānehāšque rūrā relīquit. Ovid.

Ārāchnē, ēs, f. Aracne. SYN. Mæŏnis. EP. Idmonta, Lydia, Maonia, docta, solers, infelix, sűpérbá, teméráriá. PER. Mæðniá, Idmöniá vīrgo, Pāllādīs āmūlā, Invīsā Mīnērvā, ¶ Tēr quăter Îdmoniæ frontem percussit Ărachnes. Ovid. Fab. Figlia d'Idmone, del paese della Lidia, cangiata da Pallade in un ragno, perchè osò di provocarla a filare, ed a tessere meglio.

Ārācīntīns, ī, m. Montagna dell' Jeaja. EP. Āctātis sen Atticus. V. Mons. Amphion Direæus in

Actæō Ărăcinthō. Virg.

Ārānēā, w. f. Ragno, aragno, SYN, Ārānēŭs, EP. Ārīdā, tūrpīs, putrīs, vāgā, sūblīmīs, pēndūlā, sőlérs, ártiféx, dőctá, ingéniősá, vigil, stúdiósá, tūrgidā, tūmidā, vēnēnifērā. PER. Dēdūcēns grăcĭlī pēdē fīlūm. Stāmēn dē pēctŏrē dūcēns. PHR. Těnůi discūrsăt ărāněă tēlā. Antiquās ēxērcēt ărāneă tēlās. Sūmmō pēndēt ărāneă līgnō. Incaūtās tīgĭt ărāneă mūscās. J Āridă cam tôta descendat ărâneă tela. Juv.

Ărānčŏtŭs, ī, m. Ragnatelo, piccolo aragno. ¶Ātque ňt áránčóli těnůém formávímůs orsům. Virg. Arár, vel Ărărĭs, ĭs, m. Sonna, fiume della Francia, che passa per la Borgogna, EP. Gallus, ferāx, lēntūs, tārdūs, sēgnīs, piger, lēnginguus. Præcipitāvit Ārār sūbmīsso vērtice montis.

Arātor, ōris, m. Aratore, bifolco, SYN. Agricola, rūricŏlā, vīllicūs, agrēstis, cŏlōnūs. ¶ Rōbū-

stās quoque jām taūrīs jūgā solvēt ārātor. Virg. Ărātrūm, ī, n. Aratro. SYN. Vomer. EP. Curvām, încārvām, flēxām, āncām, pāndām, īnflēxām, adancam, obliquam, daram, grave, pressum, vălidum, rude, hăbile, rusticum, mordāx, fērrēūm, trāct ībilē. PER. Ārātrī pēndūs, grāvē robūr. Uncūm fērrūm. Dēns vomēris anci. Vērtēns glēbās. Tērrām scindēns, renovāns, proscindens. PHR. Terram pressis proscînděre ărātrīs. Illě gravem dürő terram qui vērtīt ărātrē. Aspice, ārātrā jūgē rēfērunt suspēnsa jūvēnci. Vēmis et inflexi grave rēbūr árátri. 🐧 Ágricólá Ineűrvő térrám mólitús árátrō. Virg.

Ărātūs, ī, m. Poeta greco, che serisse in versi l'astrologia e l'astronomia. EP. Dōctůs, clārůs, cœlī āstrorumque perītus. \ Cum Sole et Luna

sēmpēr Ārātās ērīt (pent.). Ovid.

Ărāxēs, is, m. Arais, fiume dell' Armenia. \ Ādjācēt, Armeniumque bibit Romanus Araxem, Lucr. Ārbīter, bītrī, m. Arbitro, giudice. SYN. Jūdēx. EP. Jūstus, āquus, încorrūptus, severus, înjūstus, iniquus. J Arbiter et formæ certamina sīstě Děārům. Ovid.

Ārbitrārīus, ă, ūm, Arbitrario. 🖣 Hie Pollioni

dīcēre ărbītrārīum ēst (jamb.). Ārbītrīūm, īĭ, n. Arbītrio. SYN. Vŏlūntās, jūdíciúm, sententia, decretúm. EP. Licitum, illicitūm, žequūm, iniquūm, jūstūm, expēctātūm, līberum. Quem penes ārbitrium est, et jūs, et norma loquendi. Hor.

Ārbitror, āris, ātus, ārī. Credere, arbitrare. Dep. acc. SYN. Rěŏr, půto, crēdo, ēxīstimo, ŏpînŏr, sentio, jūdico, censeo. PER. Jūdiciūm ferre.

¶ Tēstēs fāctörūm stāre ārbītrābērē Dīvōs. Sil. Ārhór, vel ārbās, ŏrĭs, f. Albero. SYN. Arbūstūm, frūtēx, vīrgūltūm, rāmūs, frēndēs. EP. Āltā, sūblīmīs, āčrīā, procērā, ārduā, cēlsā, ŏpācā, rāmosā, pātūlā, ūmbrosā, lūxūrīāns, sỹlvēstrīs, vīrēns, vīrīdīs, frondēns, florēns, cultā. īncūltă, ălticomă, nobilis, frūctiferă, ferax, fecũndă, fertiiis, foliată, ămenă, fetă, annosă, eūrvātā, cadūca, ambitiosa, rigida, fragrans, odorifera. PER. Arborei rami. Arboreæ frondēs. Arboris rādīx, stīrps, trūncūs, cortēx, rāmī, tolia, frondes. Purpareis collucens floribus. Töllens căcumen în auras. Excelsos tendens ād syderā rāmos. PHR. Nūne omnis frondibus ārbos Lūxūriāt forcūndā novīs, Sūblīmes creseens sübit arbor in anras. Plandit quæque sňis árbór ámæná cómis. Fröndihús, ét pátúlá dēfēndīmūs ārbŏrē sēlēs. Pēmīs ūtīlīs ārbōs āssārgīt, ēxūbērāt. Sēmīnīhās jāctīs sē plūrīmă sūstulit arbor. Îngens în cœlum rămis felīcībus ārbos Ēxiit. Ēxcēlsās tollīt sublime căcumen în auras. Jucundisque ferax decoratār frondībās, florībās, seu fractībās ārbos. 🥊 Cuī pēndērē sūā pātērērīs in ārborē pōmā. Virg.

Ārbŏrēŭs, ă, ūm. *Ď'albero.* ¶ Prōnŭs ăb ārbŏrēā

cecidit radice retentus. Ovid.

Ārbūscūtā, ā, f. Arboscello, arboricello. ¶ Sūrgĭt in immēnsos aliquando arbūscula ramos, Virg.

Ārbūstūm, ī, n. Âlbereto, luogo pieno di alberi. SYN. Frutex, virgultum. EP. Vernum, lætum, grātām, ămēnūm, virēns, viridē, dēnsūm, frondősűm, őpácűm, űmbriférűm. A Non őmnés árbūstă jūvānt hūmilēsque myrīcæ. Virg.

Ārbūtēŭs, ă, ūm, Cosa fatta di Corbezzolo. 🤋 Ārbůtěis těxůnt vīrgis ét vimině quérnő. Virg.

Ārbūtūm, ī, n. Corbezzolo (frutto salvatico). ¶Ārbătă sufficere, et Buvios prabere recentes. Virg. Ārbūtus, 1, f. Corbezzolo (albero). EP. Viridis, fröndens, húmílís, fæcundá, úmbrósá, ópácá, hörridá. J Dúlce sátis húmór, dépülsis árbátus hædis. Virg.

Āreă, æ, f. Cofano. SYN. Asculă, scrinium, capsă. cāpsúlă. EP. Dīvēs, paūper, plēnă, refertă, văcňá, claūsá, apertá, capáx, pictá, ferratá, būllātă, Tīgněă. J Nam sī Pīerra quadrans tibi nul-

lus in arca. Juv.

Ārcādēs, ūm. m. plur. Dell' Arcadia. Ārcādĭī , Ārcădici, Mānalii, Parrhasii (a Manalo monte, et Parrhasia urbe). EP. Antīquī, větěrēs. PER. Astrīs Lūnāque priores (ut ajebant'. Quondam glandibus usi. J Arcades antiqui, celebrataque Čárřă fāmā. Manil.

Ārcādīā, &. C. Treadia, paese della Morea nel Petoponneso. SYN. Parrhasia, Lycaonia, Nonacria a Parrhasia urbe, Lycaone rege, Nonacri monte\, PER. Nonācrīā tēllūs. Pārrhāsīs orā, Mænālā tēllūs. Tēllūs Erymānthidos Ūrsāc ,a Mænalo et Erymantho montibus). Pērspicit Arcadize. tămen est împensior illî. Ovid.

Āreādieŭs, vel āreādiŭs, ă, ūm. Dell' Arcadia. Arcădes, arcădiis plurimus ille jugis pent.).

Ārcānum, i, n. Segreto, eredenza. SYN. Secretum, mīstērium. EP. Absconditum, rēgium, rēgālē, lătens, oceultum, tegendum, consultum, prudens, amīcam. I Longius et volvens fatorum ārcānă movēbo. Virg.

Āreāmis, ă, ūm. Segreto, nascosto, occulto. SYN. Secretus, oecultus, latens, latitans, tectus, abstrūsus, ābditus, reconditus, ābsconditus. 4 Hie ěgě, námquě tňás sörtés, árcánáquě tátá. Vírg.

Āreas, adis, m. Dell' Ircadia. Forte die solemnem īllō Rēx āreās honorem. Virg. V. Areades.

Arceo, es, chi, ere. Tener lontano, riparare. Act. ace, interdum cum ablat, et præp, a velab, SYN, Abarceo, continco, reprimo, conibco, aveito, āmoveo, pello, expello, abigo, prohibeo. Ignāvům, fűcős, pčeůs, a præsepibůs arcent. Virg.

Ārcēs, ĭūm, f. pl. Fortezza. SYN. Gāstrā, cāstēllā, túires, propugnaculă. EP. Alta, celsa, excelsa, āčrīw, vilheriw, tūtw, fortes, vilīdw, mūnītw, conspieuw, tūrrīgerw. PHR. Tūrrīgerw sūrgūnt ārcēs, Vălidā bēllo, Cārthāginis ārcēs, Moniă conspienas que nune attollitis arces. Et validis dūrās tormentis rūmpimus arces. ! Protinus aerias Phwaeum abscondimus arces. Virg. V. Arx.

Ārcēsītās, æ, f. Arcesda (filosofo). Lesse quod Arcesilás, ærumnösique Solones, Pers.

Ārcēsso, is, īvī, ītūm, čič. Chiamare, far venere. Act. ace. SYN. Aceio, võco, advõco, Iccusare, Accúso, postúlo, insimúlo. Si potúit mánés årcessere conjugis Orpheus. Virg.

Ārchāicus, ā, ūm. Semplice, schietto, fatto all antica. Si pôtés archaicis conviva récumbéré

tectis. Hor.

Ārchāngētus, i, m. Ircangelo, SYN, Angēlus, āliget. EP. Colestis, formosus, alipes, athereus, Hie rerum solers, summusque Archangelus îlle (alcim.). V. Angelus,

Árchétýpůs, î, m. Irchetipo, originale, modello di una cosa. SYN, Exemplár. § Archétýpůs větůlî

nihil est ödiosiás Eúcti, Mart.

Archiater, vel Archiatrus, tri, m. Protomedico. o principe de' medier, PER. Princeps médicora n.

Archigenes, is, in. Archigene, medico al tempo di Trojano Imperatore. ¶ Advocat Archigenem, onerőságué pállíá jáctát. Juv.

Archilocus, i, m. Archeloco, poeta di Lacedemonia, che fu l'inventore dei versi jambi. EP. Intensus, mordax, înjurius. § Archilocum proprio 1ăbičs ārmāvit jambō, Hor.

Archimágirás, i, m. Maestro di enochi. Finxerunt păriter librărius Archimăgiri. Juv.

Archimēdēs, is, m. Archanada, EP, Syrācūsiūs, solčis, senex, doctus, codestis, divinus, illustris_celeber, mīrābīlis, ingeniosus. PHR. Tenet Archimedes parvalo mundam vitro (idest sphæram vitream, quam fecerat). Hist. Famoso matemata o della città di Siracusa.

Archimimus, i. m. Principe de' huffour, PER, Primārius histrio. Mimorum princeps.

Archipirătă, w , m. Principe , o capitano de' corsari. ¶Fămělicosus, turpis archipirată (scazon. , Scal.

Architecton, onis, m. Architetto. SYN. Archite ctus. Num sibi landasse hasce ait architectonem jamb.\. Plaut.

Architectonicus, a. um. D'architettura.

Ārebītēctār, ārīs, ātūs, ārī. Fabbricare, disegnare. Dep. acc. SYN, Struo, construo, condo, ædiffico.

Ārchitēctūrā, w. f. Architettura, PER, Ārchitēctōnică strüctūră.

Architectus, i, m. Architetto, ingegnere, SYN, Architecton, structor, machinator, aditicator. 9 Praconem făcias, vel architectum (phal.). Mart.

Ārchitrīctīnus, ī , m. Scalco. J Ārchītrīclīnus, factī

quiă nescius esset. Georg.

Ārchīviūm, ii, n. Archivio, cancellaria, EP, Vētus. nŏbilĕ.

Ārchītās, vel Ārchītās, ā. m. Archita, filosofo, a matematico celebre. ¶ Mē crěšt Ārchītā sŏbŏlés Băbilonius heros. Prop.

Arcipotens, tis, adject. Potente nel saettare. Arcipotens, adverte, precor, nune denique Apollo. Val.

Ārcitenēns, tis, Arciere. Hule Deus arcitenens

čt nunguam talibus armis. Ovid.

Ārticus, a, um. Boreale. SYN. Arctous, borealis ăquilonins, Seythiens, Thracins, Sithonins hyperborens (a vento, et populis septentrionalibus). J Arcticus est primus glăciali dictu-ăb Arcto. Ovid.

Āreto, ās, āvī, ātūm, ārē, Serrare stringere, Act. acc. SYN. Cŏārcto, stringo, rēstringo, prēmo, comprimo, angusto. Arctavit clausitque ani-

mām, nēc fērvidā pēstis. Lucr.

Āretophytāx, ācis, m. Boote. SYN. Āretorus, Boötés, EP, Tárdús, pigér, gláciális, frigidús, PEB, Cūstos, portitor ūrsa. Sive est Arctophylax, sive est niger ille Bootes. Ovid, Expl. Costellazione che sta alla coda dell'orsa, chiamata in greco Arctos, ed i poeti fingono esser Arcade, figlio di Calisto e di Giove.

Āretus, ī, f. Orsa (segno celeste). SYN, Ūrsa, Hēlicē, Cynosūrā, plaūstrūm, Pārrhāsis. EP. Mānălis, Mānāliā, Pārrhāsiā, Erymānthis, Erymanthæa, Tegema, Lycava, Lycavania, i. arcadica), nivālis, vēntēsā, hibernā, prāinēsā, trīgidā, frīgēns, gelidā, ālgēns, Seythicā, Sithonia, Thrāciā, Hyperboreā (septentrionalis). PEB. Sidůs Ārcădřeům, Ārctěům, Ārctřeům, Pārrhā-siům plaŭstrům. Virgo Lycaonis, Lycaonis. Astrům Těgésé üm. Párrhásídés stělké, Gělídó proximă signă polo. Insuetum per iter, gelīdās enāvit ad Arctos, Virg. Expl. Trocans.

due costellazione, una maggiore, l'altra minore. chiamote Orse: una di queste, cioè la maggiore. è chamuta Elice; la minore Cynosura, l'ingono i poeti che Calisto, figlia di Licaone re d'Arcadia, e madre di Arcade, fosse da triove cangiata nell'Orsa celeste, ed il figlio nella costellazione the ducesi Arctophylax.

Arcticus, a, um. Borcale. SYN. Arcticus, Borcalis, Ăquillenius, § Sed noque in arctoo sedem tiba legeris orbe. Lucr.

Arctūrūs, i, m. Arturo, stella, costellazione di Boote, SYN. Arctophylax, Arcas, Bootes, EP Prīgidos, tristis gelidos, tardos, piger, glaciālis, Seythicus. 🥊 Āretūrūm , plūviāsque Hyadās, geminosque Triones. Virg. Y. Arctophylax.

Āretus, a, um. Serrato. SYN. Āretātus, coaretātus, strictus, constrictus, angustus, compressus. ¶ Jūră dăbūnt; Dīræ ferro et compagibus arctis. Virg.

Āreula, æ, f. Cassetta. Sie mieat innumeris ar-

călă synthesibăs (pent.). Mart.

Āreňo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Archeggiare, inarcare. Act. acc. SYN. Cūrvo, īncūrvo, sĭnŭo, īnflēcto. Ārcūs, ūs, m. Arco. SYN. Cōrnū, nērvūs. EP. Cūrvūs, flēxūs, cūrvātūs, ādūncūs, sīnūātūs, tēnsūs, intēnsūs, remīssūs, ācer, strīdens, mīnāx, fūlgēns, strīctūs, sŏnōrūs, vălīdūs, bēllīger, horrisonus, lentus, corneus, habilis, duhĭňš, īncērtňs, lēthĭfĕr, vūlnĭfĭcňs, săgītlĭfĕr, Ăpōllĭnĕŭs, Cỳdōnĭŭs, Gnōssĭŭs, Gnōssĭăcŭs, Hērcŭlĕŭs, Gētĭcŭs, Sārmātĭcŭs, Ămāzŏnĭŭs (ab iis qui arcu præstabant). PER. Flēxĭlĕ cōrnū, Ārmā Dĭānā. Ex hūmērō sūspēnsūs, pēndēns. PHR. Nitido spēctābilis ārcu Provolat. Tulerăt arcum pharetramque sonantem. Intendunt ācrēs ārcūs, ēt spīculā vibrānt. Lāxēs rēfērūnt humeris languentibus arcus. Curvo direxit spicălă cornă. Arcas obvertit în illum. Stricto stāt prēxīmus ārmīgēr ārcū. ¶ Nāmque hūmērīs dē more habilem sūspēndērāt arcum. Virg. Arcus cœlestis. Arco baleno, detto Iride, SYN. Iris.

EP. Plůviŭs, imbrifer, nûbilŭs, pictŭs, răbēns, viridis, pūrpūrėŭs, mūlticolor, variatūs. PHR. Plűvĭűs désérībĭtűr áreűs. Műltĭcőlőr piető pér nūbilă dēvolāt ărcū. Sūos ārcūs pēr nūbilă eīrcināt Iris. Aūt ārcūm vāriātā lūcē rūbēntēm. Ceū nūbibūs ārcūs Mille trāhīt vārios ādvērso Sölě cölörés. J Pürpürčüs plůvíás cür bibit árcus áquás? pent.). Prop.

Ārdēā, f. Aglarone, uccello che vola in alto. EP. Ārdūā, āltīvolāns, tēnūĭs, prōcērā. 🖣 Dēsĕrĭt ātque āltām sūprā vŏlāt ārdčā nūbēm. Virg.

Ārdēā, ē, f. Ārdea, città de' Latini antica. Lõcus Ardea quondam dictus avis, et nune ma-

gnum mänet Ardea nomen. Virg.

Ardělio, onis. Saccentino, presuntuoso, nomo che s'intriga in ogni affare. EP. Aūdāx, māgnus, supērbus, vānus, ineptus, temerārius. Vis dicâm quid sis? Mignus es ardelio (pent.). Mart.

Ārdēo, es, ārsī, ārsūm, ērē. Ardere, abbruciare. Nent. SYN, Ārdēsco, ēxārdēsco, ūrŏr, llagio, conllagro, fervéo, astão, încandêsco, accendor, încêndŏr, înflāmmŏr. *Desiderare.* Ōpto, ēxōpto, cŭpio, appeto, desidero. Amare fortemente, con affetto. Amo, adamo, deperio. Risplendere, rilucere. Fülgeo, mico, emico, splendeo. PER. Igni. seu īgnē, vel Nīmmīs ūrŏr, consūmŏr, ābsūmör, pērēo, corripior. Flammas, ignēm concipio. Flammis crepitare. Incandescere flammis. PHR. Jām tửá súppěsítis árděrent mieniá flámmis. Spē fērvidus ārdět. Ardent tectă Děum. Jām pēr menīš elāriŏr īgnis aūdītūr, prŏpiūsque æstus încendiă volvant. Îlicet îgnis edax sümma ād fistīgiā vēnto võlvitür, ēxuperānt flámmæ , fúrit æstús ád aŭrás. 🖣 Árdět ábirě lúgā, dūlcēsquē rělinquěré tērrās. Virg. Per amare. Förmösüm pästör Cörydön ärdēbát Älēxīn. Virg.

Ardēsco, is, črč, n. Abbruciarsi, SYN, Ārdčo, flagro, crémor, incéndor,indimmor. 🖣 Concipéret flammas, tötűsque ardéscérét axis. Ovid.

Ārdor, ērīs, m. Ardore, SYN. Īguīs, flāmmā, cālor, fervor, æstus. Ardore di amore, di desiderio. Āmŏr, cŭpīdo, dēsīdĕrĭūm. EP. Īngēus, īmmŏdicus, flammeus, igneus fervidus, fervens, torrīdūs, vūleānīŭs, fūlgīdūs, rūtīlāns, vŏrāx, nōxiŭs, sēgnis, inērs, īgnāvās, æstīvās, Solāris, Sīriŭs, nātīvūs, lēthifer, anhēlus. PHR. Idem omnes simul ardor habet. Terræ ardere dehīscūnt. Cūm lēthĭfĕrōs āccēndēns Sīrĭŭs īgnēs. Törrét ánhélántém sávis árdőribűs ástúnk 🖣 Põstquam exhaŭstă pălūs, terræque ardöre děhiscunt. Virg.

Ārdūŭs, ă, ūm, Alto, difficile ad ascendersi. SYN. Altůs, aspěr, sahlamis, celsůs, excelsůs, prærūptus, abrūptus, dillieilis. ¶ Nam via virtūtis

dēxtrūm pětřt ārdňă căllēm. Virg.

Ārēā, ā, f. Aja, campo. SYN. Plāteā, EP. Māgnā, āmplā, lātā, plānā, pātēns, strātā, căpāx, spātřosă, plēnă, dīvěs, trītřežă, brevřs, āngūstă, řnānřs, văcňă. PUR. Arež tūm prīmum ēst īngēntī Æquāndā cylindrā. Ēt pātět in cūrās ārēā lātā meas. J Sī bene florucrint vītes, erīt āreā dīvēs. Ovid.

Árĕfăcĭo, ĭs, fēcī, fāctūm, črĕ. Seccarc. Act. acc.

SYN. Sicco, exsicco.

Arčiās, ātīs, vel Ārčlātč, īs, n. *Arles.* ¶ Pāndč, dŭplēx Ārĕlātĕ, tŭōs blānda hōspĭta pōrtūs. Aus. Gārrūlā Roma, Ārēlās, quām Nārbo Mār-

tĭŭs, ēt quām. Id.

Ărēnă, &, f. Arena, sabbionc. SYN. Sălmīlūm. Spiaggia, riva. Oră, līttūs, tērră, tēllūs, hūmūs. Campo, piano. Câmpŭs, plânities. EP. Ardens, sīccă, tōstă, ărĭdă, ārēns, tōrrĭdă, fūlvă, flăvēns, bibula, sterilis, fluminea, littorea, marina, æquorea, mollis, ūda, madens, madida, mobilis, attrītā, līmosā, grācilis, Libycā, pūlvērēā. PER. Ārēnā cimultīs, āggēr, nīmbūs, Ārēnārūm cācā ēxāminā. PHR. Āttrītās vērsābāt rīvūs ārēnās, Īnnītēns līmēsā prēcūs ārēnā. Spīssā cāmpēs pērfūndīt ārēnā. Nūmērēquē cārēntīs ărenæ. Ét tandem læti notæ advertúntúr árenæ, Īn nostrās quontām novā pūppīs ārēnās Vēněrát. Magno tellüris amore, Egressi optata pŏtĭūntūr Trōčs ărēnă. 4 Nūdūs in īgnōtā Pălinūrč jācēbīs ārēnā. Virg. Per anfiteatro romano, metaf. Contendunt ludo, et fulva luctantur arena. Virg. V. Amphitheatrum.

Ārēuātūs, ă, ūm. Coperto d'arena. PER. Ārēnā

tēctūs, vēlātūs, ŏpērtūs, ōlīdūctūs.

irēnīvāgūs, ā, ūm. Chi va vagando sopra l'arena. 🖣 Vīdīt ărēnīvāgūm sūrgēns fūgiēnsquē Cătōnem. Lucr.

Arēnāsŭs, ă, ūm. Trenoso, pieno di arena. ¶ Līttŭs ărenosum Libyæ, ventosque secabăt. Virg.

Ārĕo, čs. ŭī, ērĕ. vel Ārēsco, ĭs., ĕrĕ. *Essere. o* divenir secco. Neutr. SYN Mācrēsco, sīccŏr, ēxsīccŏr, ārĕfīo, tāhēsco. ¶Ārēbānt hērbæ, ēt victūm seges ægra negābāt. Virg.

Āreota, ē, f. Aja, ajetta. Tērcīrcum āreotas ēt

sēpēm dūcītūr hōrtī. Colum.

ăvēopāgus, ī. m. Monte d'Atene, ove era il palazzo de' qiudici chiamati Arcopaqiti. Hine Ārēŏpăgītă et Ārēŏpāgīticus. 🖣 Ārēŏpāgīticām čā dē rē vŏeant Petram (jamh.). Enn.

Ărethūsă, a, L. Arctusa. EP. Arcadia, Nereis, Sĭcňlă, Ālphēĭā, Pīsāeă (a Pisa Elidis urbe) fűgāx, vēlōx, frīgĭdă, òceūltă, têctă, ābdǐtắ. ¶ Extrēmum hūne Ărĕthūsă mĭhī cōncēdĕ Pibōrōm, Virg. Fab. Figlia di Nerco e di Doride, ninfa d'Elike nella Morea, e compagna di Diana. Essa non potendo fuggire da Alfeo, che la perseguitava, fu cangata dalla stessa dea in un fonte, e così cangiata si portò nella Sicilia, passando per luoghi sotterranci,

ARETHUS.ECS

Arčtinisaė̃us, vel Arčthūsijus, a. ūm. Di Irctusa. 5 Quās Ārēthūsāvī lătřečs, quās ādvenā nūtrit.

Claud.

Ārēthūsis, idis. D' Irctusa. Utque Syrācūsās Āré-

thūsidas ābstūlit ārmīs. Ovid.

Arētiām, ii, n. Arczzo in Toscana. EP. Antiquim, clarum, nobile, sacrum. PHR. Aretini sacra condûnt mûnera, vasa laborato formant fictilia lūsū. Arētī mūrōs, Cŏrithī nūne dīrūit ārcem, Šil. Hist. Civitas Tusciæ a Græcis condita.

Arētīnus, a, ūm. D' Irczzo. CĀrētīna nimis nē

spērnās vāsā, monēmūs. Mart.

Arganthonius, ii, m. Argantone re di Cadice, che dicono aver avuto una vita di trecent'anni. PHR. Tërdënës dëctës ëmënsus bëlligër annës. 4 Hespērtīs quondām rēx Ārgānthonius oris. Mant.

Argentārins ă, um. Banchiere, cambiator di monete ! Tenditur in medias mons argentacius

andas Rutīl.

Argentatús á, úm. Irgentato | Argentatá lúos

etřám táláriá tálós. Ovid.

Argentens, a. am. D'argento, argentino. ! Sab dove mūndūs črāt, sūbšitque ārgčntēš prolēs. Ovid.

Ārgēntīnā, w., f. Argentina. SYN. Ārgēntörātūm. PHR. Gallică Germanis ürbs Argentină colonis Est hăbitātă diù.

À gentum I. n. Argento. EP. Album, purum: sölidum, pallens, pallidum, elarum, splendens. nitens, micans, nitidam, dives, quæsitam, pretiosum, PER, Argenti pondus, lamina, splendor, nitor, PHR, Argento fülgebat opus, Sölido ar-"entő eælátá bipenni. Árgenti bilórés rádiábánt lümine välvæ. Ignötüm ärgenti pöndús ét aŭri. Algenti vāsculā pūrī. Ārgenti māgnum dāt ferrē tălentum. J Vilius argentum est auro, virtutilais aaram, Hor.

Ārgīliā, æ, f. Argilla, creta. EP. Ūdā, tenuis, bibula, figlina. Tenuis ubi argilla et dumosis

calculus arvis. Virg.

Ārgīttācēus, a, ūm. D'argilla o di creta, SYN. Argīllösús.

Árgīvňs, ă, ūm. d' Argo, Greco. SYN. Græcús, Pélāsgūs, Grājūgēnā, Āchæūs. Āchīvūs, Ăchāĭcūs, Āīgoticus. 🖫 Ēt jam ārgīvā phālānx instructīs

navibus ibat. Virg.

Argo, üs, f. Prima nave di mare, di cui servironsi gli Argonauti. EP. Aŭdāx, nobilis, ārdūš, ceebris, vēlāx, lēvis Māctivāgā inclytā, Ābmöníă, Pēgāswā, Thēssālīcā, Iāsŏniā, PER, Argōā, Ārgolicā, Jāsoniā nāvis. Pēgāsējā pūppis. Thēssălă piņus. Thessălică nāvis. Rátis Minerva. PHR. Et rătis Hêroum, quas nânc quoque năvígát ástris, Cönspicuám tálvó vélléré véxít ovem. Calter erit tam Tiphys et altera qua věhát árgő. Virg. Expl. Giasone su questa nave con altri campioni Greci, ando nell'isola Colco. Fu questa nave fabbricata con i legni della selva di Dodona da Pallade stessa.

Ar**sálicus, ă, û**m. *D'Argo, Greco*. ¶ Ārgŏlicī elšpēr, aut Phābēā lāmpādis instar. Virg.

Argátis ídís, f. Greco. § Ārgŏlĭs Ālomenē quæ-stus ubi pônāt ānīlēs Ovid.

Ārgŏaaŭtē - ārūm, m. plur. Argonauti. EP. Ciā cī, andaces, Thessali, generosi, celebres, intrepidi, förtés, magnanimi, sémidéi, Jasonii, Almönii. PER. Grājā tūrbā Ārgīvī, Ārgölicī Hērēcs, jūvēnēs. Pēlāsgī, Æmŏnĭī dūcēs, naūtā. Ārgīvā rőhőră pühis, PHR. Aüricőmám cőnáti ávélléré pēllēm. Quī tūlyo rādžantža vēllērā villē, pēr mare non notum prima petrere carina. Non nautas puto vos, sed argonautas puto vos. Mart. Expl. Campioni Greci, i quali andarono nell'isola di Colco insieme con Giasone, per prendere il rello d'oro. La loro nave chiamavasi Argo, di cui era piloto Tifi.

Ārgos, ī n. plur. Ārgī, örūm, m. Argo, città del Peloponneso. EP. Clarum, nobile, superbum, antiquum, potens, celebre, Achaium, Achaicum. ¶ Sīvē förī vācūūm lītibūs Argös črāt pent.). Ovid. Sī pătrios ûnquâm remeassem victor ad

Argös, Virg.

Ārgōŭs, ă, ūm. Di Argo. ¶ Īt tēctīs ārgōš mānūs,

sĭmŭl ūrbĕ prŏtūsī. Val.

Ārgūmēntor, āris, ātūs, ārī. Argomentare. Dep. Argumentatur välida rätione juventus. Ser. Ārgūmēntosus, a, ūm. Ingegnoso, fatto con molto artifizio. ¶ Ārgūmēntōsis dāt retiă syllögismis (spond.). Sid.

Ārgūmēntūm, ī, n. Argomento, materia. SYN Mātěriă. Prova, ragione. Rătio. Segno. Notă, signūm, îndicium, monimentum. J Čertaque perpetui

sīnt ārgūmēnti piddēris. Člaud.

Ārgňo, ĭs, ŭī, ūtūm, črč, Riprendere, Λet. acc SYN. Rědárgůo, objúrgo, increpo, accuso, incūso, însimulo. PHR. Degeneres animos timor ārguit. Mē nulla dies tam fortibus ausīs Dissimilem arguerit. Nec vos arguerim, Teucri,

nēc lædčrā, nēc quās. Virg.

Argús, ī, m. Argo. SYN. Ārīstörīdēs. EP. Lyn ceus, vigil, pērvigil, prūdēns, fidus, fidēlis, centőcűlűs, insomnis, Júnoniús. PER. Custos Jūnonius, Centeno lūmine cinctus, Pastor Æmonius, centoculus, Cūstos Vīrginis Ārgus. Donēc Ārīstörīdæ sērvāndum trādidit Argō. Ovid. Fab. Pastore, che aveva cento occhi, figlio d'.1ristone, il quale fu eletto da Giunone per custode d'Io, figlia d'Inavo, vangiata da Giove in una racea. Fu questi acciso da Mercurio per comandamento di Giove, e fu da Gaunone cangiato in un pavone, nella cui coda trasportò gli occhi, ch'esso prima aveva in capo.

Ārgūtātio, önis, f. Strepito. ¶ Argūtātio, ināmbū-

lātĭōquĕ. Cat.

Ārgātiā, æ, f., vel ārgūtiā, ārūm, f. plur. Arguzia, sottegliezza. Quantus in ore lepos, quanta ēst ārgūtiā vēcis! Text.

Argnto, as, avī, atnm, arē. Ciarlare, sofisticare. Act, acc. Itlla mihi tötis irgūtat nöctibus ignes.

Arginus, ă. um. Irguto, astuto, ingegnoso. SYN. Sübtīles, sölērs, pērspīcāx, ingēniösüs, ācūtūs, resonans. C Forte sub arguta consederat ilice Dāphuřs, Virg.

Āriā, w , f. Ivia , moglic di Peto. EP. Romāna , cāstā, constāns, Tidēlis, intrepidā. 🥤 Gāstā sūð glădium cum traderet Aria Purts. Mart.

Ăriādnā, æ, vel Āriādnē, ēs, f. Arianna. SYN Minőis, Gnőssis, Gnőssiá (a. Gnosse urbe). EP. Ămāns, pūlchrā, förmösă, venūstš Tīdā, tidēlis, décépta, tsnőssiá, Créténsis, ingéniősá. PER

Crēssă, Crētensis přiella. Gnossia virgo, Minoia vīrgo, PHR. Quā dēsērtā in littörē sõlā Thēsiā flevit përjuria linguæ. Quæ trucis a tauri sërvāvīt Thesea morsā tīlorām lõngo tractā. ¶ Indomitos in corde gerens Ariadna furores. Catul. Fab. Figlia di Mines re di Candia e di Pasife, ta quale diede a Tesco un filo, con cui potesse uscire dal laberinto; ed uscito che fu, seguitollo essa sino all'isola di Chio, ove Tesco ingrato, e scordato dell'amore e beneficio ricconto, abbandonolla.

Ăriādnēŭs, ă, ūm. Di Arianna. ¶ Clāra Āriādnææ gnöndam mönumenta cörönæ. Man.

Ārīciā, re, f. Ariccia. EP. Nemorālis, sacrā, pinguis. PHR. Inspice, quos habeat nemoralis Arīciă fāstōs. Ovid. lib. 6, Fast. Pīnguis, ŭhi, ēt plācabilis ārā Diānā. Virg. lib. 9, Æneid. Hīppŏlytī sēcrētā sēdēs. Locus sīlvā præcīnetůs opāca. ¶ Mittit præcipňos nemoratis Arieia põrrõs. Martial.

Āriēnus, ä, ūm. D'Ariccia. § Inter Āricīnos, Ālbānāque tempora constat. Oxid.

Ārīdītās, ātīs, f. Ariditā, siccitā. SYN. Sīccītās. ¶ Corripit ariditas, nervisque rigentibus arctat. Mant.

Ārīdus, a, um. Arido, secco. SYN. Ārēns, siccus, sīccātus, mārcidus, ārēscēns. 9 Sūstulit omuiteros collo tenus arida valtas. Ovid.

Āriēs, ĕtĭs, m. Ariete. EP. Cōrnĭgĕr, bālāns, mītĭs, lāniger, trūx, præceps, celer, pagnax, petalcus, villosus, petulans, PER, Oviam, vel pecoris dūx. Innocăi tūtēlā grēgis. Lānigēri dēlēnsor grégis. Côrnú mináx. Côrnibús hirtús, ăcer. Vīllīs hōrrēns, hōrrĭdňs, āspěr, cŏmāns. Cōrnū feriens. ¶ Creditur. Ipse aries etiam nune vellěră sīccăt. Virg.

Āries. Macchina di guerra. SYN. Bālīstă, testudo. EP. Dūrus, ferreus, validus, mūralis, ferratus, præccps, förtís, mināx, Vūlcāniŭs, bēlliger. Māvortins, ærātus, tūrrifragus. PHR. Āriete crēbro pulsantur mūrī. Procumbunt mænīa crebrīs ārietībus. Āriete dīssīliunt mūrī. Stat păries, ăries ferit. Āries cornu mūrūm pūlsābāt ăhenő. Türrifrägis ártés impülsüs cörnibüs áltá Sāxā quātīt. ¶ Cūm lăcērāt ārīcs, bālīstāquē cenentit arces. Ovid.

Artes, Primo segno del Zodiaco, in cui il Sole entra nel mese di marzo. EP. Colostis, vernus, Phryxæis, corniger, laniger, celsus, sublimis, æthereus, micans. PER. Astrum Phryxæum. Portitor Helles. Nepheleia signa. Pecus Athamantidos Helles. Signorum princeps. Velleris aŭrātī sīgnūm. Cōrnĭgĕr āstrōrūm dūctŏr. Vēllerīs aurātī pēcus. Aērāto princēps sīgnorum vēllere fulgens. Ter sex exiguis variatum corporă stellis Signum, PHR, Cornuă contorquens Ārīēs cœlēstīā pāndīt Līmīnā, sīgnērūm dū-etērque ēt jānītēr ānnī Vēre benīgnē, Dūx ăries rătilis ăperit cum cornibus amuum.

Arietinus, ă, um. D'ariete. PER. Ex ăriete.

Arieto, vel ārieto, ās, āvī, ātūm, ārē. Iricture, cozzare, urtare con le corna. Act. ace. vel n. ace. cum præp. in. SYN. Quătio, concătio, vērbēro. Metter sassopra. Dētārbo, ēvērto, dīsjicio. 🖣 Āriētāt in portās ēt dūrēs ēbicē pēstēs, Virg.

Ārīmāspās , 1 , m. Arimaspa , fiume della Scizia. 🖣 Quödque tegit divēs sāmmis Ārimāspūs ārēnis. Lucr.

Ārīminām, ī, n. Rimini. EP. Āmplām, bēllīgērūm, dīrūtūm, clārūm. PHR. Ūrbs ornātā Cæsare Octāvio. Mūltīs vāstātā roinis. Clārīs dēcorātā triumphis. Extructos jactat arcus triumphales in altum. J Vicinumque minax invadit Ariminum et ingens. Lucr.

Āriān. onis, m. Arione. EP. Blandus, dulcis, doctus, vocalis, argūtus, celebris, dūleisonus. citharista, citharodus, Phobous, Lesbius, Methymnæŭs (a Methymna urbe Lesbi), Ăpôllĭnĕŭs. PER. Lēsbius vatēs. Cantū insignis, notus. PHR. Sie Methýmuže gávisůs Arione Delphiu, Delphinas in undis Daleisono cantu et cithara műlcehát Árión. Ceű dűlcis Árión Műlsissét pāndos tumidīs Delphinas in undīs. ¶ Orphens īn sylvīs, īntēr Dēlphīnās Ārīōn. Virg. Fab. Famoso suonatore di cetra dell'isola di Lesbo.

Ārīðniŭs, a, ūm. D' Irione. J Pīscis Ārīðniæ fa-

bŭlă notă lyræ-pent.). Ovid.

Ărīstă, æ, f. Řesta, resta di spiga, quel sottilissimo filo che sta sopra le spighe. SYN. Spīcă, cūlmăs, seges, mēssis, frūges. EP. Cānā, flāvā, aūreā, aŭrātă, lætă, æstīvă, tĕnĕră, mōllĭs, pīnguĭs, fērtĭlĭs, dīvĕs, lōngă, grāvĭdă, ŏpīmă, fēcūnda, frūgifera, mūlta, plūrima, tenais, exīlis, exīgua, panda, cūrvata, cerealis, annna, expectata, ödörātă, grācilis, ödöriferā. PHR. Cānīs flāvēscīt cūlmūs ărīstīs. Flāvās dūm tondēt mēssor arīstas. Mollī paulātīm flavēscēt campus ărīstā. Cortice sub mollī tenuīs flavescit arīsta. Nēc renovātus ager gravidīs canebat arīstīs. 🖣 Pēst ăliquēt, meă rēgnā vidēns, mirābor ărīstās. Virg.

Ărīstēts, i, m. Iristeo. EP. Pāstor, Ārcadijis, procax, juvenis, Apollineus. PER. Arcadins mägister. Cültör nemörüm, Renovator äpüm. 🖣 Pāstör Ārīstæūs fŭgĭēns Pénēĭă Tēmpē. Virg. Fab. Figlio d'Apolline e di Cirene, figlia di Penco re dell'Arcadia. Fu questi il primo che incentò

l'uso del mete e dell'olio.

Ārīstārchūs, ī, m. Gramatico d'Alessandria. EP. Doetus, rigidus, severus, censor.

Corrigere at res est tanto magis ardua, quanto Magnus Aristarcho major Homerus erat.

Ārīstīdēs, æ. m. Famoso Atenicse. EP. Jūstus, āguus, fortis, sevērus. Jūnxit Ārīstīdēs Mīlēsīā crīmīnā sēcūm, Ovid. Hist. Difendeva questi l'aristocrazia contro Temistocle, che difendeva la democravia.

Ărīstīppus, ī, m. Filosofo, discepelo di Socrate. EP. Dīves, möllis, blandus. S Nunc in Ārīstīppī fūrtīm prāccēptă relābor. Hor. Hist. Fu egli di nazione Circuco, ed il primo che filosofo per

aver quadaqno.

Ărīstophānēs, is, m. Aristofane, poeta comico. ¶ Eūpălis, ātque Cratinus Aristophanesque poetæ. Hor. Ārīstoteles, is, m. Aristotele. SYN. Stagyrites, Stägyræűs. ÉP. Doctűs, sübtilis, äcütűs, solers, săgāx, celebris, acer, peritus, eternus, immortālis, divīnus, mīrābifis, ingeniosus. PER. Stăgyræŭs Sophus, Sophorum princeps, dux. Doetor Alexandri, Nicomachi proles, Non Plato, non hoc vult dictus Aristoteles (pent.), Pamph. Hist. Filosofo di Libanova, detta anticamente Stagira, nella Macedonia, figlio di Nicomaco medico. El be questi Platone per ma stro, di poi essendo il Principe de Per patetici fu eletto per maestro d'Alessandro.

Ārīstātētētis, J., um. D'Aristotele. SYN Ārīsto- Ārmēutum, I. n. Irmento, turma, br. neo di an-

Arītimēticā, & . f., vel Šrīthmēticē, ēs , f. Abbaco, Iritmetica.

trituitencis, a, am. H-backiere.

Arius, ii, m. Ario, nonce proprio d'un cretico. EP. Impřůs, sečlěrátůs, nětándůs.

Āriūs. Nome proprio. Commodă dicebat, şī quando commodă veflet Dicere, et însidias Arins în-

sidiās (pent.). Cat.

Ārmā, örûm, n. plur. Irme. SYN. Ensis, gladius, műerő, főrrűm, télűm, műssílő, spicűlúm, hásta. jăcălum, ărûndo, săgittă, ăreŭs, hāstile, lanceă, űmbo, seűtűm, elypéűs, pürmű, péltű, bőmbárdű. EP. Mārtiă, bēllică, dīrā, sævā, āspērā impiā, eruentă, funestă, horridă, crudeliă, înfestă, înimīcă, hōstīliă, fatīdiă, nēfandă, împrobă, hōrrentiă, minaciă, tristiă, înfaŭstă, înfeficiă, nocitūra, rabida, tuviālia, ahēna, fērrēa, Vūleania, eruentă, sanguinolentă, e istrensia, victriciă, faŭstā, fēlīciā, fortiā, grāviā, aŭrātā, fūlgēntiā, mīcāntiă, radiāntia, pieta, sonantia, erepitantia, rūtilāntiā, PER, Ārmorūm vitēs, vis, lax, splendör, frägör, sönüs, sönitüs, hörrör. Münimină tūtī corporis. Horrentia Martis arma. Sānguinē tīnciā, Īmbūtā crūšie, Cælāta aŭiš, PHR. Sæviör ingeniis, et ad hotrida promptior ārmă. Clarescant sonitas, armoramque ingruit hörrör. Sī bēllă võcent, quis ăd āspērā prömptior arma est? Nune improba todere inpto Ārmā repēnēndā. Clādībās īrrūšmās, nocitārăque poscimus armă. Ārmă sub adversa posuit rădiantiă quercă. Ārmă repercussă falgent mtdantiă Phiebo. Ārmorum crispo rădiatur bimine campas. Arma renidentem tollant ad syděrá (flammam. ! Armă viri fêrte, armà vocat lūx ūltīmā vietās. Virg.

Ārmāmēntāriūm, ii, u. Irmamentario, armerea. SYN. Ārmāmentum. ! Quidquid habent 1816-

rūm ārmāmēntātiā cælī. Juv.

Ārmārium, ii, n. Armadio, credenza. Stāntibus, OEnophorum, tripodes, armania, cistas. Juv.

Ārmātūrā, ē., f. Irmadura, § Spātsā pēr ēxtrēmős lévis ármátúrá mánipló. Lucr.

Ārmātūs, ā, ūm. Irmato. SYN. Ārmīs, fēirē, glādió einetūs, āccinetūs, instrūctūs, tēctūs, mūnītiis, cīreūmdātās. PEB. Ārmērām lūce eorascans. Palchais conspictus in armis. Insīgnīs gālēā, ēt fālgēntības ārmīs. Sīdērēō flagrāns clypco, čt cedestibus ārmīs, PHB, Hand sécus înstrucți ferro, qu'im și aspera Martis Pagna vocet. Cincti tilgentibas aimas Decarrūnt. Postquam hābītis lătérī clýpčūs, foricăque tergo est. Bina mănă lato crispans hastiliă ferro, Cărmit an vidit Venerem Lăcedămoné Pállás, Aus.

Ārmēmā, ā. 1. Irmana. [©]Ārmēniā it pātiens Lătii jam pontis Araxes, Stat. Expl. Paese del-

l'Asia tra i mont. Lauro e Caucaso.

Ārmēmūs, vel Armeneros, ā, ūm. D. Trmenia. ¶ Dāplīnis, ēt Ārmenias cūrrū sūbjūngerė tigrēs. Virg.

Ārmēntātis, is, m. f., é, n., vel Ārmēntinois, a, um. D'armento. . Aimenteles equa mammis, ēt lācté férīnō, Virg.

Ārmēntāriis, ii, m. Guardiana, custode degli armenti. Armentirius Ater agit tectunoque la-

rëmquë, Virg.

muli grossi domestici, SYN, Grex, pecus, LP. Cornigerum, pingue, välidum, tärdam, pigram, črráns, möntánúm, spómáns, lánigörűin, di color, nămeresum, PHR. Etrantiă campis a mentă. Păscuntur vivides armentă per agre-. Hös tötä ärmentä sequuntur. 1 Cändidä qua-Lătřis præbent ărmentă triumphis. Claud.

Ārmīfer, ă, ûm. Scudiere. C Nec lamen armifera-

sérvátům cůră Míněrvá. Ovid.

Ārmiger, a, ūm. Sendiere. Armiger armige w correptus amore Minervie. Ovid.

Ārmīllă, & , f. Braccialetto, orname to militare

antico. EP. Divés, gemmată.

ĀrmīBātūs, ā, ūm. Chi porta braccialett. J Ātque ārmīBātūs collā molossā cānēs pent.,. Prop. Årmipõtēns, tis, adject. Potente nelle armi. 🖣 Pēnélei déxtrá Divæ ármipöténtis ád árám. Virg.

Armisonus, ă. ûm. Che fa risuonar le armi. ¶ Pălladis ārmisonās quas prima āccepit ovantes.

Virg.

Armo, ās, āvī, ātūm, ārč. Jimare. Ast. acc. SYN. Ārmīs, vel tērrō indŭo, ciugo, mūnio, instrŭo PER. Ăd ārmā võco. In ārmā sūscito, in præliā ecgo, PHR, Socios simul înstruit armis. Collēctos ārmāt agrēstēs. I Tū potes ūnanimes armāre in prælfa fratres. Ving.

Ārmór, ārīs, ātūs, ātī. Irmarsi, esser armato. Pass. abl. PER. Ārmīs jūdūŏr, eingŏr, āceingór, mūniór, instruór. Ārmā capio, capesso, samo, indáo. Férro accingi. Cingi falgentibus ārmīs. In ārmă féror, ruo. Se pugnæ părāre. Mē fērrē, vel ārmīs āccīngo, PfIR, Ārmārī in prælia. Indúčie- arma viros, violentaque suměré tělă Rêx jábět. Clypédingue adrögně, trificem Loricam indăitur, lidoque acciugităr čnsé. Välídám vi cörripit hástám. Ipec űrbém repeto, et cingor fülgentibus armis. I Quiu ăge, čt ārmārī pūbēm portīsque movērī. Virga

Armas, i, m. Onero, spalla. SYN. Humerus, EP. Āltās, dārās, förtis, hīrtās, rīgidās, potēns, vălidus. C Tantus in armă pătet: latos hoie

hāstă pēr ārmēs. Virg.

Ārnūs, ĭ, m. Irmo fiume de la Toscana nell'Italia. EP. Thūseus, Etrascus, nobilis, gčlidus, fiigidus, præceps, rapidus. Spargit flumineis

hīgidus Ārnus aquis pent. Prop.

Aro, as, avī, atūm, are, Arare, Act. acc. SYN. Colo. PER. Húmūm, terrām, solūm, agres vel ārvā, vomčič, ferio, rāstirs, līgonč, vel ărātio exercere. Hūmūm etc. födere, rūmpere, vērtere, învêrtere, scîndere, proscîndere, versare, sûlcăre, premere, săbăgere, renovâre. Vertere glebăs, Incumbere ărătro. Convellere vomere terram. Glebam convellere sülco. Validis terrām prēseindērē ārātrīs. PHR. Assidūis lētrām înseclâhere râstris. Âgrifeóla încûrvê têrrêm dîmôvît ărâtrê. Ântê dêvêm nûllî sûbîgêbant ārvā volonī. 🖣 Et dūcīt rāmos illie, ubi nūper ărārăt. Ovid.

frāmā, ātis, n. Tremato SYN, Ödör, EP, Āssyrium Cyprium, Indicum, Sabarum, Nahatharum, grātām, ölēns, dūteć, jūcāndūm, balsāmčūm. CS5lús ödőr spársi spárámén árómátis élllát.

Arāmāncus, a., ām. D'aremato, 4 Mēssis iliāmiticas noctu venere generates. Sed

Arpinon, i, n. lip no. t.P. tlarum, nohilé: hinc

Ārpīnās, ātis. *D' lipino.* ¶ līne novus Ārpīnās īgnobitis, ēt modo Romā. Juv.

Ārquātūs, š. ūm. Torto in forma d'arco. ¶ Dīxīt, et ārquātō cārlūm cūrvāmine sīgnāns. Ovid. Lūrīdā nām vēlūtī fīūnt quācūmque lūentūr ārquātī. Lucr.

Arrēctis, ă, ûm. Levato, dirizzato. SYN. Rēctis, ērēctis, āstāns, ēlātis. ¶ Conspēxērē, silēnt, ārrēctisque aŭribis āstānt. Virg.

Arrhă, æ, f., vel Arrhăbo, önĭs, m. Caparra, arra.
¶ Lēno ārrhābōnēm hūne prō mǐnā mēcūm
fĕro (jamb.). Plaut.

Ārrīdčo, es, rīsī, rīsūm, ere. Burlarsi, ridere di qualcheduno. Neut. dat. SYN. Rīdēo, sūbrīdēo, plācēo. ¶ Cūm rīsi, ārrīdēs, lăcrymās quŏque sāpē notāvī. Ovid.

Ārrigo, ĭs, rēxī, rēctūm, ārrīgĕrĕ. Rizzare, levar su, ergere. Act. acc. SYN. Töllo, āttöllo, ērĭgo. § Ārrēxēre ănimōs Ĭtălī cūnctāquĕ völherēs. Vire.

Āvrīpīo, is, ripūi, rēptūm, ĕrē. Cogliere alcuno. Act. acc. SYN. Căpio, rāpio, cōrripio, āpprēhēndo. ¶ Rūmpē morās omnēs, ēt tūrbāta ārripē cāstrā. Virg.

Ārrēptūs, ă, ūm. Preso, volto. ¶ Īmo, ăĭt, ō cīvēs, ārrēptō tempŏre Tūrnūs. Virg.

Ārrōdo, is, rōsi, rōsūm, ĕrĕ. Denticchiare, rodere attorno. Act. acc. SYN. Rōdo, cōrrōdo, cīrcūm-rōdo. ¶ īnvidūs ārrōdīt sibi viscērā, tōrtŏr inīquūs. Pass.

Ārriogāns, tis, adject. Arrogante, presuntuoso. SYN. Āmbitiosus, superbus, vanus, inflatus, tumidus, elitus, tumidactus, fastuosus, imperiosus. ¶ Resistit ārrogāntibus (jamb. dim. pur.).

Ārrogāmier, adv. Arrogantemente. SYN. Supērbē, insolēntēr, āmbitiosē.

Ārrogāniji, ē, I. Arroganza, presunzione. SYN. Fāstūs, āmbitio, īnsolēntiā, sūpērbiā, ōstēntātio.

Arrogo, ās, āvī, ātūm, ārč. Arrogare, attribuire.
Act. acc. cum dat. SYN. Sūmo, āssūmo, vīndico, āscīsco, āssēro, tribuo, āttribuo. ¶ Jūrā negēt sībi nātā, nihīl non ārrogēt ārmīs. Hor.

Ārrēsňs, ă, ūm. Rosicchiato all intorno. SYN. Rösňs, cörrösňs. § Öbtűndűntquč cávôs árröső röböré déntés. Nemes.

Ārs. ārtīs, f. Arte, scienza, mestiere, industria. SYN. Indūstrīā, sciēntīā, fācūltās, stňdīūm, dōctrīnā. Frode, inganno. Fraūs, dŏlūs, āstūtīš. EP. Clārā, prāclārā, nōbīlīs, prācstāns, īngēnuā, cčlebrīs, mīrā, nŏvā, stǔpēndā, mīrāndā, dīvīnā, sālubrīs, māgīstrā, sālūtārīs, dōctā, pērītā, sēdūlā, īndūstrīā, strēnāā, operosā, īngčnīōsā, amūlā, hōnēstā, sūblīmīs, gēnčrōsā, īmītātrīs, lībērālīs, ābjēctā, vīlīs, hūmīlīs, obcūrā, īgnōbīlīs. PER. Ārtīs mīrā vīs, īndūstrīā. Ārtīs ŏpūs. Ŏpērūm īnvēntrīx. Āmūlā nātūrāc. Īngčnīš sēlērs īndūstrīā. PUR. Nōn hāc hūmānīs öpībūs, nōn ārtē māgīstrā Prōvēntūnt. 4 Vōs quŏquē Phābēā mōrbōs qui pēllītīs ārtē. Ovid.

Arsenicum, i. n. Irsenico, veleno. SYN. Virňs, věněnům, ácônitům, tôxicům.

Ārtēs tībērātēs. Arti liberali. EP. Bönē, döctē, prāvelīrās, hönēstē, ēximiā, ēgrēgiā, nobijlēs, illūstrēs, ingenāis, PER. Mosarām ēt Āpollīnis ārtēs. Pāllādīs, seu Pāllādīs, vel Āpollīnisā ārtēs. Döctā Pāllādīs stūdīā, PHR. Invēntās mūltī vitam ēxcolūčre pēt ārtēs, inquē bonās ärtés, ét tűá sácrá rédí. § Addé quód ingénűás dídícissé fidélítér ártés. Ovid.

Ārtčīnīs, ĭdǐs, f. Diana, overo Luna. SYN. Dĭānā, Lūnā, Lātōnā.

Ārtēmišiā, w̄, f. Artemisia. PER. Maūsŏlī cēnjūx, ūxŏr. Căriă rēgīnā. PHR. Quæque virī cineres Cāris ămātā hibit. Hist. Moglie di Mausolo re di Ceria, detta ora Aldinelli, che fece un superbo sepolero a suo marito, ed assorbi le sue ceneri nel rino. Perciò i sepoleri sontuosi chiamansi ora mausolei.

Ārtēriā, æ, f. Arteria. SYN, Vēnā vitālīs. EP. Möbilīs, āgilīs, fērvidā, sālīēns. ¶ Āspēriörā förās grādiēns ārtēriā elāmör. Lucr.

Ārtĭeŭtārīs, is, m. f., č, n. Gotta artetica. SYN. Ārtĭeŭlāriŭs, ä. ūm.

Ārtĭcŭtātīm, vel Ārtĭcŭlātē, adv. Di punto in punto. ¶ Plāne ēxāudīri, dīscērnīque ārtĭcŭ-lātīm. Lucr.

Ārticito, ās, āvī, ātūm, ārē. Articolare. Act. acc. ¶ Möbilis ārticulāt vērborum Dādālā līnguā. Lucr.

Artícůtřs, î, m. Articolo, nodo. SYN. Nödůs, jūnctůră, cömpägös. cömpägo, cömmissürä. Dito. Digitůs. § Něc prčmis ärticůlôs lūcidă gēmmă měos (penl.). Ovid.

Ārtīfēx, řeis, adject. Artefice, artista. SYN. Öpifēx. EP. Clārūs, prāclārūs, nobifīs, pötēns, īllūstrīs, egregiūs, vigil, sāgāx, sollicitūs, doctūs, pradēns, pērītūs, celebrīs, ingeniosūs. PHR. Egregiūs lābor ārtiffēts. Quāntā experientā doctī ārtificis. Ārtiffets. Ārtiffets. Ārtiffets, rature bāborēm Mīrātūr. Ārtiffets scēlūs, et tācītī vēntūrā vidēbānt. Virg.

Ārtŏcŏpūs, ī, m. Pistore, fornajo, ponattiere. SYN. Pīstör. § Sālvā sīt ārtŏcŏpī reverentiā: Finge tāmēn tē. Juv.

Ārtŏerĕäs, ătĭs, n. Pasticcio. ¶ Vā, nĭsĭ connīvēs ŏlĕūm, ārtŏerĕāsquĕ pöpēllö. Pers.

Ārtūs, ŭūm, ŭbŭs, m. plur. Nodi, membri. SYN. Mēmbrā. EP. Fōrtēs, vālīdī, fīrmī, pŏtēntēs, rōbūstī, pūlchrī, fōrmōsī, rŏsčī, tēnērī, frāgīlēs, īntīrmī, tēssī, dētēssī, lānguēntēs, ēxānīmēs, mŏrībūndī. PER. Vīrtūsquē ārtūs, ānĭmōsā, vălēntēs Fīrmāt. Hīs dīctīs rŏsčōs nūdāvīt vēstībūs ārtūs. ¶ Ōccūpāt ōbsēssōs sūdōr mihī frīgīdūs ārtūs. Ovid.

Ārvērniā, ā, f. Alvergna. EP. Montosa.

Ārvērnīs, ă, ūm. D'Alvergna. ¶ Ārvērnīque aŭsī Lătiō sē fingērē frātrēs. Lucr.

Ārvīnā, a., f. Grasso, lardo. ¶ Ārvīnā pīnguī, sŭbĭgūntque īn cōtĕ sĕcūrēs. Virg.

Ārvīsīūm vīnūm. Vino, maleasia. Š Vīnī, novūm, fundām călăthīs ārvīsīă, nēctār. Virg.

Ārūneŭs, î, m. Barla di capra. EP. Löngūs, trëmŭlŭs, capreŭs, caprinŭs, caprilĭs, caprārĭŭs. Ārūnaŭfēr, ă, ūm. Chi porta canne. ¶ Tỹbris ărūn-

Arinaner, a, um. Cai porta canne. y Tybris alundiferum mědřo căpăl extulit âlveo. Ovid. Ārūndinētum î. n. Cameto. Inogo dove sono nigu-

Ārūndīnētūm, ī, n. Canneto, luogo doce sono piantate le canne.

Ārūndīnĕŭs, ă. ūm. Di canna. SYN. Ārūndīnōsŭs. ¶ Pāstŏr ārūndīnĕō cārmĭnĕ mūlcĕt ŏvĕs (pent.). Ovid.

 Ārūndo, ĭnĭs, f. Canna. SYN. Călămus, cānnă, ävēnă, cĭcūtă, fīstŭlā. EP. Löngä, tĕnŭĭs, ēxīlis, tĕnĕrä, lĕvĭs, frăgĭlĭs, trēmŭlă, prōcēră, ūmbrōsă, grācĭlĭs, vĭrēns, vĭrĭdīs, glaūcă, flūmĭnĕă, pălūstrïs, flúvïālĭs, ăquātĭcă. PHR. Āntīquās sēdēs úmbrosa tegebat arondo. Hie virides teněrá prætěxit árůndině ripas. Equitare in árondinë longa. Për ripas surgit arundo. Et leve cerata mödülätür árúndine carmen. J Agrestem tenni meditabor árúndine műsám. Virg.

2. Arundo, inis. Saetta, freccia, lancia. SYN. Telum, sagīttā, jāculum, spieulum. EP. Ācutā, cělěr, levis, voláns, tremulá, volucris, spicátá, lethālis, hāmāta, strideus, penetrābilis, Cydoněă, Sešthică, Parthieă, Maŭrūsiă (a populis sagittandi arte claris', PHR, Extremus, volucri qui fixit ăr ûndine malûm. Hæret läteri lethalis arundo, Costa penetrābilis haesit arundo, Nee plăcităm celeri defigit ărundine pradam. Perque uterum sonitu, perque ilia venit aiundo. Virg.

Ārūns, ûntĭs, m. Aronte, indocino della Toscana nell'Italia. ¶ Ārūns incölŭit deserté moraja

Lünæ. Lucr.

Ārūspēv, řeřs, m. Indovino, augure. SYN. Vátěs, aŭgur. EP. Vērus, certus, sacer, sacrātus, divīnus, sēdulus, sāgāx, pērītus, Pluebējus, fātidicus, præscius, prænuncius, anceps, dubius. încertăs, făllăx, Thuscus, Etruscus, Românus. PER, Interprés Divum, Plenus Phubo, Ventūrī providūs. Fātā canens Eventūra videns, Fűtűri dőetűs, præsciűs, PHR Löngávűs árúspēx fātā eānēns. Dām sācrā sēcundus ārūspēx Nūneiel. Ērēctās viventi corpore libras Înspicit, et mentem Divam scrutatur in illis. Qui völucrum fibris sölerti indaging signat. tanī lātorum lēgēs ævique futuri Eventura Pater posse videre dedit. Quid rogo bisseno milii vültüre Thüscüs aruspex. Sidon.

Ārūspicīnā, ā., f. Arte dell'indovinare, SYN, Ārū-

spiciūm, ай<u>с</u>йтійш.

Arūspiciūm, ii, n. Jugurio, auspicio. SYN. Aūspicium, auguraum, oraculum, vatieinium. Et discat Persionm aruspicium Jimis pent.'.

Ārvām, ī, n. Campo, terra da seminarsi. SYN. Campus, ager, terra, solum, rūra, jūgera. EP. Lātum, vāslum, apērtum, spatiosum, patulum, flőréns, imænúm, rigiúm, dülce, pingué, dűmösüm, virens, tertile, tacundum, cereale, gentālē, frūgilērūm. PHR. Hlavēntiā messibus ārvā. Rīgūīsquē Cērēs ādolescīt in ārvis. Feecundă suis pubescunt frugibus arvă. Utrăque frūgiféris ēst insálá nöbitis árvis. Nos pátrod fines, et dülciä linquimus arvă. \ Anté Jovem

nüllî siibigebant arva colonî. Virg.

Ārx. ārcis, f. Fortezza, cittadella, rocca. SYN. Castrūm, vallūm, tūrris, castellūm, mūnimen. propuguaculum, EP. Alta, sublimis, celsa, excelsă, ăeriă, sūmmă, âiduă, superbă, conspicuă, fortis valida, potens, mūnīta, vallāta, tūrrīta. Măvôrtíă, tútă, sēcūri, înexpūgnābilis. PER. Urbis totamen, I ducta sub auras, PHR, Subjecta imminet velimperat arla. Erbem premit, et populum hábét súb ictú. Fürrigéræ sárgánt ärces. Celsa sedet Æölás ärce. Impíger úmbrősá Párnássi constitut arce. Fürrigérásque árces, rupesque et inhôspatá sixá. Prôtimás ācriās Phāsacum Thsefudimus treis. Virg.

As, assis, m. Moneta, dan iro, una Tibbra, occero doda i om æ. § Pöscit merså rate naufrägns ässem.

Abárotum i, n. Pavonesto depento de carre escre

EP. Splendens, vărium, nitidum ¶ Vărias ubi pūctā pēr ārtēs, Gāūdēt hūmūs, sūperānt-que novīs Āsārētā figūrīs. Stat. Hine. Āsārētřeŭs, ă, ūm. Exornal Asàrotřeis lăpillis (phal. .

Asărnin, î, n. Sorte d'erla. Căgăricumque, ăsărūmque potens, alocu, aconitum. Ser.

Asbotus, i. m. Isbolo, cane d' Itteone. It nivēīs Leūcon, ēt villis āsbolňs itrīs. Ovid,

Āscālāphūs, ī, m. Iscalajo, EP, Noctūrnūs, Avērnālis, īnvīsus, gārrulos, dīrās, funēstās, Orphnæŭs. 🖣 Āscălāphūs vadīt, quēm quōndām dicitur Örpline. Ovid. Fab. Figlio d'Acheronte e d'Orfno, minfa dell'inferno, il quale fa cangiato da Proserpina in un barbagianni, per la gran loquacità sua, massime per aver detto, che ella aveva mangiato un pomo

Āscālōniā, ā f. Scalogno. ŠYN. Capa, āscālōniūm. Ascanins, ii, m. Iscanio. SYN. Ilii-, Iūliis. 產nēidēs. EP. Pārvús, dūlcis, cārūs, pūlcher, förmösűs, Rēgĭűs, Álbānűs, Dārdánĭűs, PER. Dārdānĭűs pűer. Cönditör Álbæ. Vènĕrïs nepos. Māguæ spēs ālterā Romæ, PHR, Āt puer Āscăntūs, cũi nũne côguộmên lulô Ādditur. Îlus êrat, dum res sletit firă regno. Ascănius clari condet cognominis Albam, Nec non et pārvās fūlus Ante ānnos, animumque gerens, cũ cũnquẻ vĩ rīlēm. Comis în Ascănio câri stat cură părentis. Virg. Hist, Figlio di Enca e Creusu, figlia del re Priamo, il quale accompagnò suo padre nell'Italia, dove edificò Alba.

Ascendo, is, di, sûm, ere, Salire, ascendere, montare, Nent. vel act. acc. SYN. Scando, conscendo, súpero, PER, Ascensú súpero, exúpero, vinco, pěto. PHR. Scandit fatalis machina mūros. Înque domos superas scandere cura fuit. Summo fistîgiă tecti. Conscendo, Conscendit furibûndă rogos. Carli conscendit ad arces. Superas evadere in aŭras. Evadere ad summi culmina montis. Pédíbůs, vel gressů súperátě cácůmină möntis. Hộc superare jugum, Ascensu montes superant. 9 Jāmque āscēndēbānt cēllēm, quī plūrīmūs ürbi. Virg.

āscēnsīts, ūs., m. Salita, montata. SYN. Conscēnsus. Ascensu supero, alque arrectis auribus

ûtbî. Virg.

Īsciā, ie, L. Iscia, asce. SYN. Sčeūris, lūpēnnis. Ascisen, is, îyî. îlûm, êrê. Chiamare a sê. Act. ace. SYN. Accio, võco, ādvõco, cõnvõco, āccerso, appello. Ammassave, arrolar gente. Adjūngo, ascrībo, annumēro. 🖣 Ascissēt novā . quæ genitör prödüxerit, üsüs. Hor.

Ascitús, ă. ūm. Congiunto, unito insieme. SYN Adjanetus, ascriptus, anummeratus. Ascrius toties in genus omme joel pent.'. Oyid.

Ascrācis, ī. m. Ascrao, SŸN, Hēstŏdiis, ¶Āscrā quôs ânté sénī, quabus îtle sölébát, Virg.

Ascribo, is psi, plum, cre, Ascricce, attribuire Act acc. SYN. Do, împôno, tribuo, âttribuo, assigno, subscribo. Unite, metter insiena. Adjūngo, āscisco, ānnumēro. Cādscripsit Libēr sătvris, Faŭnisque poctas Hor.

Ascriptutuis, vel Ascriptivis, a, une Conquento

unito insume, registrato, ordinato.

Ascumm, î. n. İscoli nel Pacno, ed Ascoli i. Pugha nel regno di Napoli. PP Illostic în civium, tri miph de, generôsûm, PHK, Komanis clobios auctom. Pyribi coles.

Asdrubal, alis, m. Isdrubale, genero di Amileare. Ét cécidit télis Asdrubal îpse suis (peut.). Ovid.

Asēnā, ē, f. Asinelta. SYN. Asīnā. Lēntā, jubē, scābrā frāngīt ăsēllă mŏlā (pent.). Oxid.

Àsēttus, I, m. Asinello, SYN. Asinus, J Sape

ŏ!čŏ tārdī costās ăgĭtātŏr ăsēllī. Virg. Asiā, æ, f, Asia. EP. Amplă, măgnă, vāstă. lātă, spātīosā, dīvēs, potens, fercundā, fertilis, opulentă. PER. Asiatică tellus, oră, regio. Asiadīvitis impērium. Postquam tēs Asia Priamīque ēvērtčrě gēntēm. Virg. Expl. La più ricca delle quattro parti del mondo.

Āsiā, æ, f. Palude dell' Asia. Dānt pēr cēllā mödēs; sonat amnis et Asia longe Pulsa palus, Virg.

Āsiācus, \ddot{a} , \ddot{u} m. D_{\perp}^*Isia . SYN. Āsiānus, Āsiāticus. Ecquid übi Asiăcus casuras aspicis arces.

Ăsītus, ī, m. Issillo, tafano. Plūrimus albūr-

num, völitāns, cuī nomēn āsīlo. Virg. Asīnā, ā. f. Asīna, SYN. Asēllā. ¶ Clītēllīfērus īmpingās, Asjināquē pātērnum. Her.

A-Mainns, vel Asinārias, a, am. Isinile, asinino, asinario, d'asino.

Asinus, i, m. Asino. SYN. Asellus. EP. Turpis, vīlīs, tārdūs, lēntūs, pīgēr, īnērs, sēgnīs, dēsēs, īgnāvus, grāvis, rūdēns, aūrītus, miser, stolidus, Mānălius, Ārcadicus (ab Arcadia in qua frequens). PER. Arcadium pēcus, Miseranda sortřs ăsēllůs. Sīlēnī vēctor ăsēllůs Silenus Bacchi alumnus asino vehebatur). Assiduo vērbērē domītūs. PHR. Vēnerāt ēt senior pāndo Sīlēnas ăsēllē. Indăĭtūrque aŭrēs tārdē grādĭēntĭs ăsēllī, ¶ Hīc ăsīnī tlāmmīs īndicīs ēxtā dāmŭs (pent.). Ovid.

Asis, idis. D'Asia. Jām super Europen sublimis čt Asida terram. Ovid.

Ās**ōpus**, ī, m. Asopo, frame del Peloponneso. Sa pe văgo Āsēpi sonitū pērmētă fluentis, Prop.

Aspălăthus, I. m. Aspalato, sorte di arboscello. Āspālāthūm, gāllām, hēllebörūm, nīgrāmquē bitumën. Marc.

Aspărăgăs, î. m. Sparago (frutto). ! Aût căpăt āspārāgī cūm vīno sūme vētūsto, Seren.

Aspēcto, ās, āvī, ātūm, ārč. Riguardare attentamente, Act. acc. § Pontum aspectabant flentes: Heū tot vădă fēssīs, Virg.

Aspēcius, us, m. Guardamento, SYN. Conspectus, obtūsus, visus, intuitus. Faccia, aspetto, aria. Õs, vūltūs, făcies, frons, ŏcūlī, lūmină. EP. Blandus, dūleis, amieus, rīdens, lætus, benīguŭs, plăcidŭs, sërënŭs, grātŭs, hilăris, jūcūndŭs, pālchēr, ămābĭlĭs, vēnūstŭs, tōrvŭs, fĕrōx, severus, mināx, horridus, terribilis, metuendus, főrmīdábilís, trűcűlentűs. PER. Öbstűpűi primó äspēctā. Aspēctū öbműtňĭt āmēns. Paūlūm āspēctā contērritās hæsī. Sīstē grādām, tēgne aspēctū ne sūbtrahe nostro. 4 Mortiles medio aspēctūs sērmone reliquit. Virg.

Asper, ă. ūm. Aspro, acerbo. SYN. Scăber. Duro, difficile, rigido. Dūrūs, grāvīs, molēstūs, ārdūns, ăcērbūs, ămīrūs, dīffīcīlīs. PHR Cymbiăque ārgento perfecta, atque aspera signis Poculă, Asper in öre sapor. J Aspera saxa facit, me-

dřoque a vůlněrě saxi. Ovid.

Āspērītās , ātīs , f. Asprezza , rigiditā . SYN. Scabrities, vel grāvitās, rigor, savities, atrocitās, ferőető. EP. Dűrő, grávis, ácerbő, agréstis, hő- l stīlīs, īnconcīnnā. ¶ Ēxhībēt: āspērītās vērborum cessit in illas. Ovid.

Āspērge, ĭs, sī, sūm, črĕ. Spruzzare, aspergere. Act. ace. SYN. Spārgo, īrroro, īrrigo, fundo, pērfundo. PER. Lympha, unda, aqua, flumine perfundo. Rorātās fundērē lymphās, Ăquās epārgo ĭn. Ăquīs spārgo. PHR Spārgĕrč sēmēn āquā. Spārso late rigat arva cruore. Vultum lacrymis, ātque orā rīgāvīt. Rorem lātē dīspērgīt amārām. Hērbiferis rötēm dissēmināt āgris. Pēstis ăcerhă bonm pecorique aspergere virus. Virg.

Aspērgo, inis, f. Bagnamento, spruzzo. SYN. Aspērsio, aspērsus. 5 Objēctā sālsā spūmant aspērgine cautes. Virg.

Āspērnēndās, ă, ūm. Dequo di sprezzo. SYN. Āspērnābjīlis, spērnēndūs, contemnendūs, 🖣 Cinos

bonus Æncās hand aspērnēnda prēcantēs. Virg. Āspērnor, ārīs, ātūs, ārī. Sprezzare, dispregiare. Dep. acc. SYN. Spērno, tēmno, contemno, ālgicio, dēspicio, respuo, recuso, negligo, fastidio. PER Non curo. Parvi, nihili duco, pendo, tăcio, astimo. PHR. Nostră suo contemnit carmină făstū. Sördent tihi mūneră nostră, Nec quid hýmēn, quid ămēr, quid sint connuliă, curăt. Nec Pelusiacă curam aspernabere gen-

Āspērē , _ās , āvī , ātūm , ārĕ. *Inasprire*. Act. acc. SYN. Exaspero, acerbo, exacerbo. Indurire, agghiacciare. Dūro, īndūro, gčlo, congčlo. ¶Ēt glåciālis hyēms āquilonibus āspērāt ūndās. Virg.

Āsphāttītēs, æ, m. Lago della Giudea, chiamato il Mare morto. EP. Turbidus, erassus, torpens, Inque Asphältīte ēst nīgrāntē bitūminč fūmans. Fill. Hist, In questo luogo furonci Sodoma e Gomorra, e tre altre città, le quali furono abbruciate dal fuoco del cielo per guisto gastigo di Dio.

Āspīcio, is, āspēxī, āspēctūm, črč. Guardare, risguardare. Act. acc. SYN. Conspicio, inspicio, respicio, prospicio, circumspicio, cerno, video, pērvidēc, spēcto, āspēcto, tňěči, spēcidlor, īntňčor. PER. Ŏcůlis āspicio, lūstro, pērlūstro, lĕgo, pērlĕgo, £ĕquŏr, prōsĕquŏr(aliquem). Ōeŭlos, vel lūmină vērto, advērto, convērto, flecto, conjicio, refero. Oculos, valtas figo, deligo (in aliquo). Öcülös tendo, töllo (ad). PHR. Hűc geminās, būc flēcte šeies, hāne āspice gentem. Hác öcülis pätér áspřeřt áquis. Aspéxit păriterque ănimo est oculisque secutus. Tres littore cervos Prospicit errantes. Adversasque aspectat dēsapēr ārcēs. Rēspicio, ēt quæ sīt mē cīrcūm copiă lustro. ¶ Extiemo veniens Sol aspiciebăt Ölympö, Virg.

Āspīrāmēn, ĭnĭs, n. Soffio-favorevole, respiro. ¶ Dā, précor, artificis blanda aspiramină formă. Virg.

Āspīro, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Šoffiare a seconda. Act. ace. SYN. Afflo, spiro. Facorire. Făvco, annuo, aŭxilior, opem fero. Aspirare, pretendere. Alfecto, tendo, contendo, spero, expecto. PIIR. Aspirānt aŭræ in noctem. Dii coptis aspirātē mčis. Aspīrāt prīmo fortūnā lāborī, Vos, o Cāllĭŏpē, prēcēr, āspīrātē cănēntī. ¶Āspīrātē mēīs, prîmaque ăb örîgine mundî. Övid

Āspis, idis, f. Aspido, serpente. SYN. Ānguis, sērpēns. EP. Šīceā, lūbricā, vēlāx, hōrridā, tūrgidă, tămēscēns, Phăriă, Āgyptiă, sēmniferă, lethiferă, venenată. 🖣 Aspidă somniferăm tŭ-

midā cērvīce levāvit. Lucr.

Asporto, ās, āvi, ātim, ārē, Trasportare, Ael, ace, SYN, Aŭfero, âvelio, âmôveo, CEE ventind, nec te hine cômitem âspôrtare Cicasam, Virg.

Assāmēntā, örūm, n. plur. Tavele da segare. § Sinetfūs ērēxit. ātque āssāmēntā, bāsēsquē. Fill. 4ssārācūs, i., m. — Issaraco. ava d' Incluse. § Āssā-

Assáráciis, i., m. Assaraco, avo d'Anchise, § Assárácique lárem, et cánic pénétrálià Véstic. Virg. Assectá., úc, m. Paggio, seguitatore. § Vôs hůmili

āssēclā, vēs indālgēbitis ünquām. Juv.

Asséctór, áris, átús, ári. I compaguare, seguitare. Bep. acc. Cum ásséctárétúr, númquid vis? óccúpo, át illé. Hor.

Assēnsus, us. m. Leconsentimento, accordo. SYN. Cōnsēnsus. EP. Ēquus, grātus. lībēr. ōptātus, cōmmūnis, bēnīgnas. CĒreāque āssēnsu conspīrant cōnuŭā radeo. Virg

Assentatio, onis, f. Idulazione lusinga, SYN, Adū-

litio, blanditië.

Assēntātor, čītis, m. Lusingaiore, adulatore, SVN. Ādūlātor, ¶Āssēntātōtēs jūbet ād lūcium īrē

pöčtās, Hor.

Assentia, is, si, som, itė, act., vel Assentier, irisės-fusita, iri, dep. si univertire, accord. rei. Dat. SYN. Conseatlo, convento, o, ancio, išvėo, applaudo, probo, comprobo. PHR. Assensere omnės. Canetai simul assensere robiotes. • Assensere autinis mūtūque et mūrmūre iado. Vug.

A-sēntór, ārīs, ātūs, ātī. Idulare, lusingare, Dep. dat. SYN. Ādūlor, blāndior, āpplaūdo, fāveo.

Assoquor, čriš, secultus, sequit Galingere, arrivare. Dep. acc. SYN. Sequior. attrago, adaquo. Icquestare, ottenere. Arquivo, filtrico, paro, comparo, adipiscor, consequor. § Assoquitur transitque virum: pars ultima corsus. Oxid.

Asser, etis, m. Tavola, asse. SYN, Assamintum, tabela, făbulătum. Qui sequitu, ferit bie

căbită, lerit âssère dără. Juv.

Asséro, Is, úī, čitām, čič. Dire, alfo mare. Act. acc. SYN. Allīrmo, cōulīrmo, aio, dico, jūio, tēstor, āssévéro. "Ittrībuire. Āssāmo, vindico, ātrogo, tribuo. Findar gente. Āscrībo. āscīsco, āmumēro. Act. acc. pers. Liberare. Lībēro, sōlvo, čximo. Čēdē notām tāutī generis, mēque āssērē cœlo Oval.

Asséro, is, āssēvī, āssitūm, āssérēré. Seminare. PHR. Viridāntibūs āssitā prātis. Auson.

Asservo, ās, āvī, ātům, āte. Gwardare. Act. ace, Prædam āsservābānt: hūc ūndíqué Tröĭā gázā. Virg.

Assévérn, ås, ävi, ätém, äre. Iffermare, certificare, Act. acc. SYN. Āllārmo. āssēro. Profitēbitūr, jūrābit, āssevērābit scazon. Scal.

Assībīto, ās, āvi, ātūm, ārē. Zufolare appresso qualcheduno Neut. dat., vel ad cum acc. Cimplorāntēm ānīm an dominīs āssībitāt ovis. Stat.

Assidéo, és, édi, éssüm, été, vel ássido, is, été, Assedere, sedere appresso qualeuno. Neut. dat. SYN. Sédéo, cônsidéo, cônsido. • Té mústædécét ássidéré mátri phalenc.. Stat.

Assídúč, vel ässídúč, adv. Issi lnamente, continuamente. § III běllum ässídúč ducánt com génté

Lătină. Virg.

Assidůřitás, átřs, f. Issaluctae, dilapenzie, SYN, Dřeligentiá, cůrá, studiúm vřigelántiá, cůrstántiá.

Assidůůs, å, ům. Assiduo, continuo, SYN Trequéns, pérpéthůs, jůgřís, côntinuos, perénnes. D ligente, studioso, Vígří, dřílgéns, stůdiôsus. § Assidůůs petêt něc Bábýlôná lábór pent Mart.

Āssīgno, ās. āvī, ātūm, ārē. Asegnare. Act. acc. SYN. Āscrībo, āttribūo, constituo. § Mārcūs dixit, ĭta čst. Āssīgnā, Mārcē, tăbēllās. Pers.

Āssitīo, īs, sīfāi, vel sīfīvi, et sīfīi, sūltūm, īrā. Issalīre, assaltare, Neut. dat., vel ad, et acc. SYN. Insīfīo. īrrūo, īrrūmpo. ¶ Cūm saspe āssīfīāt dēlēnsae moenībūs ūrbīs. Ovid.

Assimito, as, avi, atum, ave. Assomighare, paragonare. Act. acc. SYN. Componer, contéro, comparo. § Grandià si parvis assimilate licet pent.). Ovid.

Assămutto, as, avî, atûm, are. Fingere, contraffere.

Act. acc. SYN. Fingo, sămutto dissămutto, ¶ Assămutlavit anam, cultosque intravit in hortos.

Osel.

Āssītās, ā. ūm. Piantato, situato. ¶Ātrīš quīd mēmorēm vaidāntībūs āssītā prātīs. Aus.

Assīstu, is. stiti, stitūm, ere. Issistere, cioė esser presente. Neut. dat. SYN. Ādsūm, āsto, āssidēo, īnsido. Issistere cios giovare, o soccorren. Ādsūm, jāvo. ādjuvo, sūceturo, sūbvēnio. C Tūm mili carrāleūs sūprā capūt āsfitit imbir. Ving.

Zaso, ās, āvī, ālūm, ārē, sirrosire. Act. acc. SYN. Törröo. PHA. Sābjēctā törrāštīgai. Pārtim sābjēctās āssāt ād īgnēs. Pinguiāque in venibās

torrebimas extă colurnis,

Āssŏcio, ās. āvī, ātūm, ārē. Associare, accompugnare. SYN. Āddo, ādjīcio, jūngo, ādjūngo, cānjūngo. Ēxpēdiūnt, ēt vēlā lēgūnt, ēt cōimāa sūmuās Āssēciānt mālīs. Claud.

Āssētēt, impers. Questo e costume, o usanza, SYN.

Sölet, Mös öst.

Āssóno, ăs, sŏnăī, sŏnĭtūm, ārē. Lisuonare. Neut. dat. SYN, Sŏno, résŏno, cōnsŏno. § Plānxērūnt Dryādēs, plāngēntihūs āssŏnāt Ēchō. Ovid.

Ārsuētācio, is, lēcī, factām, črč, Keezzare, Act. acc. SYN, Ēxērečo, dŏečo, ēdŏečo.

Assnēsco, is, snāvī, snētūm, črē. Iccostumarsi, accettarsi. Neut dat. SYN, Snēsco, consuēsco, soléo, PER, Mis ést. Est mūrīs, PHR, Ādēo ā tenērīs āssnēscērē mūltúm ēst. Tiā cērnērē fāctā Assnēscat. Pātiēns ŏpērūm, pārvoque āssnētā jūvēntūs, Vīrgīnībūs Tyrūs naōs ést gēstāc phōrētiām. ¶Nēs, quībūs āssnēvīt lātūm crādēlītēr ūtī. Ovid.

Assnētādo, inis, f. Aveczamento, costume. SYN. Mös, űsűs, cónsnétűdo. EP. Lóngá, máltá, ténáx, f Assimilémqué súi lónga ássnétűdiné fécit. Virg.

Āssnētús, ă, ūm. Averzo, costumato. SYN, Snētús, consuētús, āssnēfāctús. € Ēt pātícns ŏpērūm, pārvoque āssnētā jūvēntús. Virg.

Āssūno, ās, āvī, ātām, āre. Isaltare, saltellare. Neut. dat. interdum acc. Ulim cērnō Eibyenin hnīc vāllo āssūltārē liönēm. Sil.

Assuttūs, ūs, m. Saltellamento, assalto. • Ārtē Tōcum, ēt vāriās āssūltībūs īrritūs ūrgēt. Virg. Āssūmo, is, sūmsī, sūmptūm, ēre. Prendere, ammetere, attrib uire. Act. acc. SYN. Sūmo, cāp o, accipio, ādmītto, ārrōgo, trībūo, vindīco. • Presērtīm caūtūm dīgnōs āssūmerē prāvā. Hor

Àssáo, is, úi, útům, ére, Cuerre, Act. acc. cum dat, vel ad et acc. Căssuitur pannûs, cum

lûcus et ară Dianas, Hor.

Assúrgo, řs. sůměxř, smučetům, čtě. Lovarsi in proderizzarsi. Neut. dat. SVN, Súrgo, côusůrgo, ascěndo, črígôr, vel. crésco, čverčsco. Čaciá pěr vácnům bemedyne řssám čre in aŭrás. Aug. Assyria, a. l. Soca. SVN, Syma, LP, Daves, čdórá, fērtilis, popullosa, J Ēgique Ārālies, divēs et Āssyriā (pent.). Tib. Expl. Paese dell' Asia, eclebre per l'abbondanza dello scarlatto, o di porpora, e di tappeti.

Assyrins, a, ūm. Di Soria. J Ōccidet, Assyriūm vūlgo nāscētur amomūm. Virg.

Ast, Ma. SYN. At, sed, verum. ¶ Ast ego, quæ Divum incedo Regina Jovisque. Virg.

Āstā. Asti. EP. Nobrits, vāstā, fæcūndā, spātrosā, helligērā, mārtrā, vīctrīx. PHR. Nobritbus illūstrātā vīris ūrbs. Mārtē crūčnto clārā tūlit pālmās, ferroque phālāugēs hostīles vīcit. Colfibus circūmdātā āmēnīs, ēt Bācchō cārīs. Vāstīs prācīnctā mēnībus. Cērērēque fæcūndā ārvā colit.

Āstēriā, ē., f. Asteria. SYN. Āstēriē, Dēlös. ¶ Seū němūs Āstēriā, seū quā Pārnāssiā rūpēs. Virg. Fab. Figlia di Ceo, sovella di Latona, la quale fu cangiata nell'isola di Delo.

Āstērno, is, strāvī, strātūm, ere. Distendere, mettere a terra. Act. acc. ¶ Noete dieque vocānt

āstērnūntūrque sepulchro. Ovid.

Āstĭpŭiŏr, ārĭs, ātŭs, ārī. Accordarsi, acconsentire. Dep. dat. SYN. Āssēntiŏr, consentio. ¶ Discipulo dictīs āstĭpūlāntē mēīs (pent.). pass.

Āsto, ās, āstītī, āstītūm, vel āstātūm, ārē. Assistre, essere presente. Neutr. dat. SYN. Stō, ādsūm, āssīsto, īntērsūm. PHR. Ædībūs āstābāt. Ārrēctīs āurībūs āstānt. ¶ Öllī cærūlčūs sūprā cāpūt āstītīt īmbēr. Vīg

Āstomī, orum, m. Popoli delle Indie vicino al Gange. EP. Hīrtī, hīrsūtī, ore cărentes. Hist. Questi popoli (dice Plinio) esser senza bocca, e che non vvono d'altro, fuor che dell'odore dei frutti e dei fiori.

Āstræā, ā, f. Astrea. SYN. Thēmīs, Jūstītīš. EP. Āquā, jūstā, sānetā, sāerā, dīvīnā, īnelytā, cœlīcolā. Ūltīmā Cælēstūm tērrās Astræā rēlīquīt. Ovid. Fab. Figlia di Giove e di Temi, Dea della Giustizia.

Āstræŭs, ī, m. Astreo, o d'Astreo. ¶ Āĕrāque ēt tumidum subitis concursibus āquor. Āstrāvī turbant ēt čūnt in prādiā frātrēs. Ovid. Fab. Uno de' Titani, di cui e dell' Aurora dicesi che sieno figli i venti.

Āstrīfēr, vel Āstrīgēr, ă, ūm. Chi porta il cielo, o le stelle. ¶ Tōrquēt ēt āstrīfērōs īnclīnāt Jā-

přtěr āxēs. Stat.

Āstrīngo, ĭs, xī, strīctūm, ĕrĕ. Stringere, serrare.
Act. acc. SYN. Strīngo, cönstrīgo, lǐgo, cöārcto. Obbligare, sforzare. Cögo, īmpēllo, ădǐgo.
¶ Seū dūrāt măgĭs, ēt vēnās āstrīngĭt hĭāntēs.
Virg.

Āströlógia, ā, f. Astrologia. SYN. Āströnömiā. Āströlógia, ā, f. M. Astrologia. SYN. Āströnömiā. ĒP. Dōctūs, săgāx, pērītūs, vērāx, præsāgūs, providūs, prāseciūs, prænūmitiūs, vigil, pērvigil, Insomnās, mēndāx, fālāx, dŭbiūs, āncēps, incērtūs, faitdīcūs. PER. Cœlī ölservātör, rimātör, scrūtātör. Cœlī āströrūmquē pērītūs. PHR. Quī cœlī mēnsēs ēt sīdērā sīgnāt. Cœlīquē mēātūs Dēscrībīt rādīo, ēt sūrgēntīā sīdērā dīcīt. Stēllārum āspiciēns cūrsūm, cœlīquē mēātūs. Quī stēllārum ērtūs cēmpērīt ātque öbītūs. Quīd tībī prēdēst Ācrītās tēntāssē dömēs, āmīmēquē rētūndūm Pērcūrīssē pölām? Quī sölērtī indāgīnē nōvīt. Quā vēnīt ēvērīēns, quā dēfīcīt, ūndē cöāctīs Lērnībūs in plēnūm.

mēnstrūš Lūnš redīt. J Bēllūs grāmmātīcūs, bēllūs et āstrologūs (pent.). Mart.

Āstronomia, ā, f. Astronomia. SYN. Āstrologia. PER. Cādī, āstronum notititā, cognitio.

Āströnömins, ī, m. Astronomo. SYN. Āströlögās. ¶ Dīxērīt Āströnömūs, crēdēnt dē fonte relātūm. Juv.

Āstrūm, ī, n. Astro, stella, vielo. SYN. Sīdŭs, stēllā. Cielo. Cœlūm, āxĭs, æther, āūră, æthră, pölüs, ölympüs. EP. Aürčüm, pürüm, elärüm, lūcidūm, ārdēns, īgnēum, splandēns, lūcens, flammigerum, nitidum, micans, fulgens, radĭāns, rutilum, āltum, celsum, sublime, conspicuum, fixum, perenne, vagum, tremulum. ērrāns, noctīvāgūm, cœlēstĕ, æthĕrĕūm, dūlcĕ, clēmēns, fānstum, mīte, benīgnum, dirum, immītě, fātālě, fünēstūm, īnfaūstūm, lēthālě, mortiferum. PER. Astrorum ignes. Æthereæ fices, flammæ. Micantia cæli sidera. Flammæ cœlēstēs, sīděrčæ. Igněŭs astrorům chorús. Signorům flamměŭs ordô. Noctis splendentia sīgnā. Sīdērā vāgā lūmīnā mūndī. Sīgnōrūm lűcéntés ündíqué flämmé. Nőctívágérqué fácés céli, flämméque völäntés. PHR. Ignéä sűrgūnt āstrā. Sēsē sūblīmībňs īntňlĭt āstrīs. Tollēbānt rūtīlās āstrā dčeorā fācēs. Ēmpyrčīs descenderet ardins astris. Luciferis quidquid sübnāscitur āstrīs. Micat ille procul flagrantībūs āstrīs. Roseidā jām colo dimisērāt āstrā Lūcifer. Ideirco certis dimensum partibus orbēm. Pēr dŭŏdēnă rēgīt Mūndī Sōl āurĕŭs āstrā. Indēm vēntūrēs tollēmus in āstrā nepötēs. Virg.

Āstruo, is, struxi, structum, ere. Fabbricare, comporre. Act. acc. SYN. Struo, extruo, construo, condo, compono, adifico. Astruit auditis docilis per inania rerum. Sil.

Āstūs, ūs, m. Ingequo, astuzia. SYN. Āstūtītā, fraūs, dölūs, īnsīdītā, cāllīdītās, fāllācītā, sēlērtītā. EP. Ārcānūs, lātēns, tācītūs, dölösūs, pērfīdūs, inīquūs, sūbdölūs, cāllīdīdīs, sēlērs, sāgāx, fīctūs, fāllāx, vērsūtūs, pāsīdīds, mūlitplex, hūstīlīs, īnsīdīdīsis. PHR. Vērsūtā cāllīdūs āstū. Cācō, cīrcūmdātūs āstū. Lycaāuītā vālpēs sāhtīlītā āstū. Valrā grēssūm sūspēndērēt āstū. Mēndācēs āstūs öblīquā pēctārē nēctīt. Cēssēnt mēndācēs āblīquī cārmīnīs āstūs. Stat.

Āstūtă, ē, f. Istuzia, frode. SYN. Āstūs, fraūs. dolus, īnsīdīā. ¶ Hūne Instrūmēntis hūmāna

ästūtĭă nīsă. Tert.

Āstūtis, ă, ŭm. Astuto, sagace. SYN. Caūtis, văfēr, cāllīdis, vērsūtis, fāllāx, dölösüs. ¶Āstūta īngēnium vūlpēs imitātā lēōnēm. Hor.

Āstyšagēs, is, m. Astiage, re de' Persiani e de' Medi.

Quēm rātūs Āstyšagēs ētiām nūne vīvērē lõngō. Ovid.

Astyanāx, āctis, m. Astianate, figlio di Ettore ed Indromaca. ¶ Ö mihi sōlā mēī sūpēr Āstyānāctis imāgō. Virg.

Āstītūs. ī, m. Astilo, uno dei centauri. ¶ Āstītūs. īlle čtītām mētūēntī vūlnērā Nēssō: Nē fuge, an Hērcūlēōs, īnguīt, sērvābērīs ārcūs.

Asylum, ī, n. Franchigia, guarentigia, ove non possono esser presi i rei che cola vifuggono. SYN. Gönfügtüm, pērfügtüm, reitigtüm, felix, öptātüm, tutūm, sēcūrūm, trānquīllūm, felix, optātūm, quēsītūm, žpērtūm, īntāctūm, relligiosum. ¶ Hinc lūcūm ingēntēm, quēm

Röműlűs ácér ásylúm, Virg, Vide Asyli descript, apud Statium lib. 12. Semper habet, etc.

At, conjunct. Ma. SYN. Ast, autem, vēro, vēcum, sed, at vero. 9 Gallus at in castris dum cre-

dită signă tăctăr. Prop.

Ātātāntā, æ, f. Atalanta. SYN. Schænis, Schæneia, EP. Vēlōx, cčlěr, pěrnix, törmösš, præpës. 🖣 Nil opus est Atalanta tibi: Fuge conjűgis űsűm. Ovid.

Ătăfântāris, ă, ūm. D' Italanta. C Jāmque Ātălantæas implērāt nūneiŭs auces. Stat.

Ātāvūs, ī. m. Terzavolo, o quintavolo. ¶ Tūrnūs āvīs, štāvīsque potens, quem regiā conjūx. Virg. Atāv, šcis, m. Iude, finne di Linguadoca. Mītis

Atax gandēt Latras non fērrē earinas, Lucr.

Ātēnā, æ, f. Città una volta nella Terra di Lacoro. Jāmque Ātēllă, sŭās, jāmqūe ēt Cālāsĭā ăbē-. git. Sil. Dal nome di questa vittà alcune commedie giocose fucono dette dagli antichi Atellānæ (Spondaic.). Juv.

Āter, ātrā, ātrūm. Negro, oseuro. SYN. Niger, nigrāns, nigrēscēns, tūscūs, piceŭs, obscūrūs. PHR. Völvítűr, átér ödőr téctis. • Teűcrörum ēx čeŭlīs, ponto nox incubăt ātrā. Virg.

Athămās, antis, m. Atamante, EP, Miser, infelix, ferox, furens, torvus, însanus, cruentus. ¶ Teiritus ēst Āthāmās, tēctēqne ēxīrē pārābāt. Ovid. Hist. Re di Tebe, figlio di Eolo, padre di Frisso e di Elle, marito di Nefele e di poi d'Ipo, dalla quale obbe Learco e Melicerte.

Ăthăuāsĭŭs, ĭī, m. S. Itanasio. PHR. Fāctūs šb hārēticis iöties Āthānāsiŭs exül. 🥊 Quās tibi dönävit tunicas Athanasius ölim. Mant.

Athēnē, ārūm, f. plur. Atene. SYN. Āttīcā, Mōpsőpiá, Cecrópíá (a Cecrope et Mopso regibus. EP. Antīquæ, větěrčs, cláræ, bŏnæ, dōctæ, cēlebrēs, Grājā, flörēntēs, ārmīgčrā, sūblīmēs, Théséæ , Érichthéæ (a Theseo et Erichtheo regibus). Pāllādīā, Čecropiā, potentes. PER. Ūrbs stūdiis clārissimā. Mūsārūm domūs, Mūsārūm ūrbs, nūtrīx. Altērā Romā, Arcēs Cecropio. Pilladis ārcēs, Illūstrēs, Graceorum gloria, Athena. Docta, queis Pāllas prassidēt, årcës. PHR. Fāmā větěrës célěhrantůr Athēnæ. Quid Pândiŏniæ rēstānt, nisi nōmēn, Athēnie? Ovid. Hist. La più celebre cattà di tutta la Grecia, tra l'Acaja e la Macedonia, edificuta dal re Cecrope: inventrace d'ogni scienza, madre e nutrice dei filosofi, degli inatori e dei morti.

Áthénaiús á, úm. D'Atene. € Est et Áthénais in mœnibős árcis in ipső, Lucr.

Athēnāšim, ī, n. Scuola - o collegio d' Item. SYN. Schöla, lycácům, gymnástům collégiům pállá-

Athēniensis, is, m. L., č. n. Iteniese. SYN. Āc Išvis, Ātticus, Āthēnwas, Thescides Mopsapřůs, Cecropřůs, Cecropřdes, Erichthaus. V. Athense EP. Doctus, facundus, celebris, supētbūs, potēns, generosūs, fortīs, māgnānimus.

Athěsis, is, m. Idige, finne d'Italia. 🕻 Sivě P. di tīpīs, Atliesīn seā propter amoenām. Virī

Athitétá, vel Athlétés, a., m. Atleta, lottatore SYN. Pűgűl, lűctátór, gládfátór. EP. Főrfős, áudáx, férőx . dűtűs, îmmitis, tirműs, válidus, töbűstús, nervésás, läcertésás, stremais, atrox, in v clús, pôteus, magnănimus, intropidus, crucir-

tůs, sānguřněůs. Lævřbůs áthlětis, ác vásá novišsima donat, Juv.

Athtēticus, a, um. D' ltlcta.

Athos, i, m. Monte santo tra la Tracia e la Macedonia. J Quantus Athos, ant quantus Frix, aut īpse corūseis. Virg. V. Mons.

Ātīnā, &, f. Atino, città antica della campagna di Roma. ¶ Tēlā novānt Ātīnā, pŏtēns, Tybūrquĕ

săpēchām. Virg.

Mantiaeus, a, am. D' Itlante. J Qualis Atlantřáco měmotátůr littorě quonďám. Sil.

Mantiades, & . m. Nipote d'Atlante, Mercurio. SYN. Mēreŭriŭs. Rīsit Atlantiadēs, ēt mē mihi pērfidē prēdis. Ovid.

Atlântis, řdřs. f. Figlia d'Atlante, Plejade, 🕻 Antě třbí Ēēē Ātlāntřděs ābscondantur (spondaic.).

Artantieus, a. am. D'. Irlante, SYN. Atlantiacus. Ét sűhít Æ tölős Atlántícús áccólá cámpós. Sil. lānæ. 🥊 Ūrbībus ex ödio rīsām movēt Ātēl- Atlās, āntis, m. Litlante. SVN. Jāpētīdēs, Jāpētĭönĭdēs. EP. Āltŭs, sūblīmĭs, āspēr, ārdňŭs, cēlsus, excelsus, magnus, dūrus, fortis, astrifer, cælifer, mibifer, gelidús, gláciális, prúinásús, Āfrīcus, Māurus, Pērnus, Māmusius, Cāspius, Lǐhyeus. PER. Atlas ætherios humeris qui sūstinet āxes. Tāngens vērtice cælum. Caput īntēr nābīlā condēns. Ādrījs qui fērit āstra jūgīs Et lăteră ārdūā cernit Atlāntis dūri. Āltāntīs dūrī cœlām quī vērticē fūlcīt. Ving. Vals. Re della Mauritania nell' Ifrica, famosissimo astrologo, il quale mentre da un monte contemplava le stelle, divesi che fu cangiato in un altissimo monte, e perciò fingesi che sostenga

> Atómós, vel álóműs, I. m. l. Homo, cosa indivisibile, per esser piecola, EP. Paivus, exiguus, vet à . éxilis, tennis, sublimis, volitans, volatilis. Pārvārūm serie constant connexa ato-

mörüm. Aus.

il ciclo sepra le spalle.

Atqué, conjunct. E, ed, ancora. SYN, Nécnôn, ác. et, que. Noctes atque dies patet atri janua Dītis. Virg.

Ātquī. Ma. SYN. Séd, ăt, āst, vērūm, séd ènīm. ăt čnim. Invērtissē grāvēs, ātqui non Māssicā Bācchī, Virg.

Ātrāmēntāriem, ĭī, n. Calamajo.

Atramentum, I., n. Inchiostro, SYN, Sepia, EP Atrům, něgcům, fáscům, splénděns, spléndědům 🖣 Atrămentă fere scriptores cărmine foidă. Hor.

Ātrātūs, š, ūm. Fatto, o restito di nero. C Solis et ātrātīs lūxērit orbis equis pent. Prop.

Mrebătum, i, n. Aras, citta principale d' Irteis, o Intesia. SYN. Regiacam, Örigiacam. Catre bătûm terrăs pervaserăt, Hine cocuntes. Sid.

Atrēns, vel Ālrens, či, vel ca, čica m. Itrco. SYN. Tantalides. EP. Férus, crudélis, impins, improbas, diras, immitis, atrov, nefarias, truenlentus, kalláx, insídnésus, pentidus, PÉR. Pelópénús herős. Thyéstæ trater, Pelőpénúm móns strum 🤚 Quid? quod avus nobis idem Pelopéius Atreus, Gvid, l'ab. Eigliu di Pelope e ci Tepodamia, padre d'Agammenone e di Menetae. Chatedo de Luste.

Ārrēns - ă, úm. D'. Rico - € Î, procor, Alrei, și quid

edő sangumis únquam. Stat.

Ar idës, vel Afrida, æ, m. Liglio d' ltr o. 🖣 🖼 genom Atrida, Dolepumque exercitus ômnis. V11, .

Atriplex. jojs, n. Atropice (erba). Let gravis atriprici consurgit longă phăselus. Colum.

Ātrīum, ĭī, n. Čorte, o prima sala. SYN. Pērticus, līmēn, vēstībūlum. EP. Clārum, ērnātum, īnsīgnē, āmpļūm, longūm, rēgālē, sūblīmē, sŭpērbūm, nobřtě, splčndřdům, spátřosům, mā-gnřířicům. PHR. Atrià longă pătescůnt. Atrià Mydonio mārmore pālchra tegit. Sārdām spātiosa per atria mūrmur Exoritur. ! Atria nobilium valvis celebrantur apertis. Ovid.

ātv**opās. 1, f.** Atropo. EP. Atrox, dūrā, crūdēlīs, immītis, lērrēā, sūrdā, tūnēstā, immūtābilis, īmmotā, inexorābilis. PHR. Atropos immitis vītālĭā stāmĭnā rūmpĭt. Fīlā sēcāt Atrŏpös īmmānis. Nēseid flēctī Stāmine sūbtīlī jām nēvērāt Atropos annos. Dūrā mihī timīdo dūlces tăpit Atropos annos. J Õ ntinam, quos dūră mihī răpit Ātropos ānnos. Stat. Fab. Figlia d'Erebo e della Notte, una delle tre Parche, così chiamata, perchè non perdona, e non

ascolta le preghiere d'alcuno. Ātrāx, ōcis, adject. Atroce, feroce. SYN. Ferus, crādēlis, fērox, barbarus, immanis, dīrūs, cruentus, immītis, inhūmānus. Urit atrox Jūno, ēt sūb noctēm cūră recūrsat. Virg. Regna per ātrēcēs ēlīm vēxātā tyrānnēs. Mant.

Āttāgēn, ēnīs, m., vel Āttāgēnā, æ, f. Francolino sorte d'uccello). I Non attagen Jonicus (jamb.). Hor.

Attalieus, a, um. D'Attalo. Nee sit in Attalicis mörs měž nīxă törīs (pent.). Prop. Ā:tālūs, ī, m. Attalo. Dēclāmās hēllē, caūsas

ăgis, Attălă, belle. Hist. Re di Peryamo nell'Asia, ricchissimo di tesori e di massarizie.

Attămen, adv. Ma, contuttocio, nondimeno. SYN.
Tămen, sed, ăt, āst, vērūm. ¶ Nīl mihi reserībās, āttămen îpse vēnī (pent.). Ovid.
Āttēmpēro, ās, āvī, ātūm, ārē. Temperare, acco-

modare. Act. acc. PHR. Dictis ättemperät anres.

Attendo, is, di, tūm, črė. Attendere, applicarsi. SYN. Intendo, adverto, aŭdio, aŭsculto, animādyērto. PER. Aārēm præběo. Mēntēm ādjicio. Arrectis aŭribus asto. Animis accipio, advērto. PHR. Paūcīs, ādvērtě, dŏcēbo. Quæ dīcim, animis advērtitē vēstrīs. Tardas monitis ādvērtērē mēntēs. Præbět võcĭbŭs aŭrēm. Dietis āccēmmēdāt aūrēs. Pēndēt nārrāntīs āb ērē. Conticuere omnes, intentique ora tenebant. Nostrām nūne āccīpē mēntēm. Āccīpīte hæc ănimis, atque hae meă figite dicta. I lluc attendě lábeus, atque hás bŏnůs accipě vôces. Stat

Attente, adv. Attentamente. PER. Attenta, întentă mente, Animo præsenti. Arrectis auribus.

Āttēnto, ās, āvī, ātūm, ārē. Tentare, provare. Act. are. Attentare dapes, et mensis addere erimčn. Sil.

Ārējutūs, ā, ūm. Attento, SYN. Intentūs, PER. Pēndēns ab orē. Ārrēctīs aŭrībās āstāns, ¶ Vērbā pēr āttēntām non ībūnt Cæsaris aurēm. Hor.

Ātrēnuo, ās , āvī , ātūm , ārē . Attenuare , assottigliare. Act. acc. SYN. Tenño, extenno, minño. diminuo, imminuo, deträho, elevo. 🖣 Æmŏnia cūrās āttčnúāssě lyrā (pent.). Ovid.

Attěro, řs, triví, tritům, črě. Tritare, minuzzare. Act. acc. SYN. Těro, prôtěro, côntěro, mřnůo, cálco, côncálco. Dēcůtíát rôrem, čt sárgěntěs áttěrát hěrbás. Virg.

testimoniare. Dep. acc. S.N. Testor, obtestor. PER. Appēllo tēstēm.

Āttēxo, ĭs, xŭī, tēxtūm, črē. Tessire insieme. Act. acc. SYN. Intēxo, connecto, annecto, addo,

ādjūngo, āpplīco. Āttins, īdīs, I. Rosignuolo, o vondinella. § Sīc ŭbī mültisona fervet sacer attliide lucus. Mart. V. Philomela.

Āttīcā, ā, l. Attica, paese della Grecia, ov'è la città d' Atene, ora ducato di Sethines. SYN. Attis, Actē, Hēllās, Mopsopia, Cecropia.

Attiens, a, am. D'Atene, Atenicse. SYN. Actaus, Cecropins. § Attică pappis ădest, et portus întrăt ămīcos. Ovid. V. Atheniensis.

Āttīgnies, a, ūm. Licino. SYN. Contignus, proximås. 9 Gürgitis ättigiiam mediis hic impigra ĭn ārvīs, Avien.

Āttilā, w, m. Attila, re degli Unni, Scita di nazione. EP. Ferus, ferox, fortis, audax, magnanimus, crudēlis. 9 Et jām terrificis dīffuderāt Attīlă tūrmīs. Sil. (Scribitur etiam Atilă). 9 Tārtărcas Atilam llammas torvo ore vomentem. Mant. Hist. Il titolo ch'ei davasi, era questo: Attila, figlio di Mundizio, della stirpe del gran Nennod , nativo di Engadia , per grazia di Dio re degli Unni , dei Medi , dei Goti e de Danesi, il terror del mondo ed il flagello di Dio.

Antinet, atlimiil, ere, impers. Toccare, appartenere, concenire. Ad, et acc. SYN. Pertinet, spectăt, decet, conventt. J Tamquam ad rem attĭučāt quīdquām. Nūm vēscērīs īstā. Hor.

Attingo, is, tigi, tāctūm, ere. Toccare, attingere. Act. acc. SYN. Tāngo, contingo, pertingo, assequor, accedo, vento. Libavit quadrupes, nēc grāmīnīs āttīgīt hērbām. Virg.

Āttēlio, is, črē. Ergere, alzare. Act. acc. SYN. Tollo, extollo, fero, ellero. ¶ Ilāne tămen īmmēnsām Cālchās āttöllērē mölēm. Virg.

Āttöndeo, es, dī, sūm, ērē. Tondare all'intorno. Act. acc. ¶ Dūm tenera āttöndent sīmē vīr-

gūltă căpēllā. Virg.

Attonitus, a, um. Attonito. SYN. Stupens, stupidŭs, stŭpëfāctŭs. Sbigottito, impaurito. Tērrītŭs, ēxtērrītus, contērrītus, pāvidus, pērculsus, con-fusus, pērturbātus. § Tālībus āttonītus vīsīs āc võce Deorum. Virg.

Ātiono, ās, tonuī, tonitūm, āre. Spacentare. Neut. acc. ¶ Nūminė contactas attonuere suo (pent.).

Ovid.

Attrătio, is, traxi, tractum, ere. Attrarre. Act. acc. SYN. Trăho, āllicio, învito, āddūco. J Attrăhitar flexo circum căvă temporă cornă Ovid.

Attrēcto, as, avī, atūm, arč. Maneggiare, toccare. Act. acc. SYN. Tracto, tango, attingo. 4 Attrēctāre nefās, donēc me flumine vivo. Virg.

Āttrībňo, ĭs, ňī, ūtūm, črč. Attribuire, dare, as-segnare. Act. acc. SYN. Trĭbňo, āddīco, do, concedo, assigno, ascribo, destino. J Attribuitque pares sedes ubi magna moratur. Silv.

Āttrītīs, ă, tim. Consumato, minuzzato. Et grā-vis āttrītā pēndēhāt cānthārus ānsā. Virg.

Ātys, ys. vel yŏs. Ati. EP. Phryx, pūlchčr, cāndidás, tener, lacteus, roseas, venastus, semivir, decorás, Cybéleiás, Berecynthias, ¶ Grata Děam matris siquidem Cyběleius Athys. Ovid. Fab. Fanciullo della Frigia amato da Cibele. Áttěstěr, ātis, ātis, āti. Chiomar in testimonio, l'Avăricum, i, n. Bourges, citta principale del Berri.

ATARITA EP. Antiquam, forte, potens, illustre nolvie,

dīvēs, Mōrēns, cēlebrē, sāpērbām. Avārētīfā, ēv. vel Āvārītīes, ēi f. Mis via. avarizia. EP. Ācrīs, ārdēns, hīāns, capīdā, inēxplētā, tăpāx, răbidă, firitosă, vigil, pérvigil, însómnis, misērā, īrrēguiētā, sollicitā, tūrpis, lodā, vīlis. ördīdā, pārcā, īndīgā, čgēnā, trīstīs, lānguīdā, s evă, Terex, vesână, fărêns, mălesână, cruentă, īnsātīābīlīs, sītībūndā, īnēxsātūrābītis, PER. Aŭrī, ārgēntī, nāmmērām, čpām āmir. silis, filmes, eupido. Auri circus amor. Au. 1979, sacra fames. Alir. vesana cúptido. Turbis amói nāmmī. Nămmērām fātībsās āmēt. Ātīs īnēquă fămes. Opâm făriosă căpido. Aari împerītāsā fāmēs. Ārgēntī sitis impērtūnā, Öpām sítis insätiábilis. Fürör éxitiális hábéndi. Ámór scělěrátůs vel immóděr itás háběndi. Námmórům tædá libido. Tristis áváritiæ rábíčs. Crádžque ăvārītīes complexas pēctorā mātrīs. Claud. Dēnique ลังการีเรื่อง, et honorom en e espido. Lucr.

Avārns, 3. úm. Asma, SYN. Pittás, ténáx, sördidus, EP, Ārdēns, cupidus, vigil, insonais, sõllieitas, miser, infelix, länguidas, tarpis. sordīdus, pāllīdus, trīstis, miserāndus, nummosus, dives, opulentus, egens mendicus, inops, pāupēr, egēmis, īnsēttībilis, inexplētas. PER. Aŭri înflammatus amôre. Aŭri eŭpidus, avidūs, āmāns. Opām cūpīdūs. Aūrī cēcus āmēre. Aŭrī sītī ārdēns pērdītās. Sēmpēr inops, Conzēstő pauper in auto. Into opes mendicus opam. Pătřens l'iboram. Questii teeta. PHR. Samper avarus égét. Cöndit avarus épas, de-15ssõque încübăt aŭrō. Quās băbět în mămibus, quanit avaris opes. • El vigil clapses quant ăvărus opes pent. Claud. Vide avari descriptionem apud. Boet. Cupit hie gazis, etc.

Anceps, auchpis, m. Lealletoni, EP, Chutis, āstūtus, cāllidas dolosas vēr ātus, promptas, vigil, impiger, ividus, ibditus blandus, insidřátěr, Iálláx, ansidřásůs, PER, Vělucrám v3nātor. Aŭcupii pēritus. Dūlce canēns. PRR. Lallaei canta décéptus ab aucupé téidés. Laqueos callidas abdidit auceps. Fise la dater cănît, vălăciem dâm decipit aûceps. Qui cintă dēlūdīt avēs. Fallacis tendit ligacos, valueres viscitā Jāllit vingā. I illit tāgueis vēlācies, et visco. Pictás volúciem débidit imáginé vocis, Aŭcŭpibŭs not trutices, qui castinet leimos.

Aŭetificus, X. am. Che for corre. A Nec porto rerům génřítálés, aŭetřítěciqué, Eucr

Aŭetio onis, f. Fendsto all'inconto, Conale decás térům, si cônjúgis adolfo fost. Ĵuv.

Afictor, oils, in. Intore, inventore, raistro SYN. Doctor, invintor, măgister praeciptor Litefice. Architectus, artifex. I sortatore he persuale. Hörtätör, súásór, mönítőr, impúlsór Picacipale, capitamo. Căpiil, princeps. dux. Imbasciatore, messaggrero. Númerús, CAI si quis véstro beús éssét őriginis adetár. Ovid.

Aŭctoritas, alis, f. Interita presidenza, SYN, das, vis, pötēstās, grātfā, pondūs, momentum, fidēs, nomen, împerium. Nallas timer, vis nullă,

núlla aŭctőritás (pamb.), Publ

Aŭctoro, as, até. Obligare, fograre. Act acc. SYN Côgo ob trigeo d'liga Charloralus cas, an tùrpi classies in às a Hor.

Aneths, a. nm forescruto, SYN, Adanetus, ceműlálús, éxténsás, májór,

Aŭeŭpŭum, Ti, n. Lecellagione, vacesa d'uccelli. EP Blandum, cautum, astutum, dolosum, fallax, subtile, însidiosum. PER. Avium venitio. Faŭnus plumoso sum Deŭs aŭeŭpio (pent. .

tūcupoc, iris, ālūs, ārī. Ispirare, cercare. Dep. acc. SYN Vēněr, ambřo, capto, qua ro. Lecet-Sere. Phili. Pragues, volucres, Laques, aves capto, fallo, decipio, volucies calamis, laqueo, pedřeis, amřtě, visco, lino capřo. Aves nodosis plägis dēcīpio, Āvēs Tillērē viscō. Võluciēs medicātā fāllērē virga PHR. Rētrā cūm pēercis, làqueosque, artesque dolosas Tollite, nee volucrēs viscātā fāllītē virgā. Illā dolis, viscōquè săpēr correptă sequaci. Nexibas haren-tes piccis trustra admovet. ¶ Aucupor infelix încertă mărmătă lâmă. Ovid.

Andaeter, adv. Ardatamente, prosontuosamente, SYN. Aŭdenter, fortiter, generose, intrepide. PER. Aŭdācī, lörtî animo. 4 Aŭdācter, retine

vēl sī tibi proditor instat. Aus

Aŭdāciă, še, f. Indacia, orgoglio, coraggio. EP. Ingens, vălidă, pracceps, ardens, accensă, petūlāns, incaūtā, lērāx, pūgnāx, insālēns, impātiens, cēcă, demens, însană, lúrens, hērienda, lūrībanda, pērdītā, temerāria, fortis, Mārtīā, bēllīcā, prāsēns, māsculā, tīdēns, sēcūră, întrepidă, crūdelis, tērribilis, metuendă. PER, Aŭdāx animus, Ingens animus, Ingentes ănimi. Aŭdās animi fiducia. Ardor animi. Vīrtūs ānimēsā, PHR. Āst ūbi paūlātīm prēceps andacia crevit. Nec caca meas andacia viies Fallat. Et quanquam superest ingens audāciā mentī. Nullā meos trāxīt pētulāns audieid sēnsās. 3 Hie löcus ēst, quem sī vērhis aādāciā dētār. Ovid.

Aādāx −acis, adject. Audace, presontuc∘o, coraygroso. SYN. Aūdens, fortis, ācer, intrepidūs, īmpāvidās, intērritās, impērtērritās, gēnērosus, māgnānīmus, invictus indomitus, Temevario. Précéps. facaûtăs, încônsûltăs, petilāns temerārius, PER, Pīdens animī, Animo fortis l'imorés, vel terroris expers. Terrore cărcus Timere nescius PHR. Audix cuncto pátři. Ănřímřs aúdácříhůs řimplént. Aúdácíbbes žinnůé cieptřs. 🏴 Dá tácílém cůrskim, átque "ádácibás annáé céptis. Vug.

Aŭitens, tis, adject. Irdito, ceraggreso. SYN, Aŭdāx lörtis ""gēnērēsiis", māgnānīmus. PIIR. Aūdēntēs tērtūnā jūvāt. Aūdēntēs sērsque, Děůsquě jávát. 4 Tů ré cédě mális, séd côn-

tra aŭdention (do. Virg

Aŭdeo, es. aŭsús, ere, n. Ozore, presumersi, SYN. Confido, súspicio, PER Aŭdáx súm, Non timéo. Non dubito. Sam împavidus, întrepidus. PHR. Prócůričié lôngias adděnt, Corfértos aŭdéré in prælik vidi. Pro të vël solus densis öbsisteré türmis. Periodi ödne, prövěcáre. Péricles căpăt öfferic, ölgicere, Côrpus în ăpârtă pera ulă mittere, projuccie. Andeo, et Aneadam promitto occurrere turma. Virg.

Andio_is ivi, ithm, iré. I dire sentire. Act. acc. SYN. Attendo, aŭscúlto, exaŭdro, Intendere, eapare Căpio, accipio. PER Anic, vel antibus sonum iccipio Antes care le con capito percipio, Dielà mente percipio. Prabere vecibias aŭrēm. PHR. Aŭdit čquōs, aŭdit cūrrūs, ēt sīgnā, sĕquēntām. Gĕmĭtūs läcrymābilis īmō Aūdītūr tūmŭlo, ēt võx rēddītă fērtūr ăd aūrēs. Ēt vācēt ānnālēs nostrorūm aūdīrē lāborūm. Ēt brēvītēr Trōjæ sūprēmum aūdīrē lăbőrém. ¶ Aŭdĭĭt Ömnĭpöténs, öcülősque ad mænia törsit. Virg.

Aŭntitor, oris, m. Uditore, scolare. SYN. Aŭdiens, dīscipulus, scholāsticus. EP. Āttentus, mītis. běnīgnus, facilis, docilis, frequens, doctus. Semper ego andītor tantum, numquamme,

repontal? Juv.

Aŭdītorium, ii, n. Juditorio, scola. SYN. Schölä, elāssīs, cūriă.

Aūdītūs, ā, ūm, partic. Udīto, inteso. SYN. Āc-cēptūs. ¶ Nūllā tňārum aūdītā mǐhī, něqač vīsă sŏrōrūm. Virg.

Aŭdītus, us, m. Udito. SYN. Aŭdītio. 9 Vīsus

ăbīt, fügiť aūdītūs, trăhit ömniă sēcūm. Mant. Avē, imperat.. plur. Ăvētĕ, infinit. Ăvērĕ. Dio ti salvi. SYN. Salvē, salvēte. PER. Salvus sas. Júběo sálvérě părêntés. Tě sălūto. Sălūtém dīco, nūnejo, fero, affero. PHR. Mīttīt quām mätlet ferre sähitem. Suppliciter dominæ nomině dicăt ăvē (pent.). Ovid.

Avēctus, a, um, partie. Condutto, trasportato altroce. Creditis avectos hostes, aut alla putatis.

Āveho, is, vēxī, vēctūm, ere. Condurre, trasportare altrove. Act. acc. SYN. Vcho, deveho, amoveo. ¶ Āvēxīt trēmēbūndňs čquēs. Frēmīt īllă mărītō. Claud.

Ăvēllo, ĭs. vellī, vel vūlsī, vūlsūm, črč. Seellere, sterpar per forza. SYN. Vēllo, ēvēllo, convēllo, rěvello, tollo, aŭfero, rapio, eripio, abripio, ērňo, extirpo, eradico, effodro. J Fatale aggrēssī sācrāto āvētlērē templē. Virg.

Ăvēnă, &, f. Fena, erba nota, o gamba del formento. SYN. Cūlmus. Zampogua. Cālāmus, ārūndo, fīstula, cicūta. EP. Levis, tenuis, exīlis, teres, ēxigua, vana, sterilis, bibula, grācilis, argūta, dőcilis, rūstică, sylvēstris, Phēbēā, septiforis, Hyblæä, resonāns, āltīsonā. PHR. Infelix lolĭum, ēt stērīlēs dŏmīnāntūr āvēnā. Ēxpēctātă seges vanis elūsit avenīs. Sīc rūstica quondam Fīstūlā dīspārībūs sēptēm consūrgīt āvēnīs. Dieāmūs, teretīgne sonos modulemur avenā. ¶ Sÿlvēstrēm těnňi mūsām mědĭtārĭs ăvēnā. Virg.

Avenio. onis, f. Acignone, città di Francia. ¶ Avenione sedens Rhodani spūmāntis ad ūndām.

Avēntīnus, ī, m. Aventino, uno dei sette monti di Roma, ora monte di Santa Sabina. ¶ Dîxĭt Ăvêntīno rārā piāndā Rēmo (pent.). Prop.

Aveo, es, ere. Desiderare, appetire. Nent. acc. SYN. Õpto, exopto, võlo, ciipio, desidero. 🖣 Ambo propositūm perägant, iter arbis aventes. Hor. Avērnātis, is, m. f., č. n. Infernale, d'acerno. ¶ Sī modo Avernālis tremul e cortină Sibilla. Prop

Avērnus, i, m., plur. Avētnā, örūm, n. Acerno. SYN. Īulērī, Styx, Acheron, Phlegeton, Orcus, Erebus Tartāres, EP. Ölens, putris, graveslēns, fætidňs, tētěr, squállēns, pēstifer, lūridas, trīstīs, sīlēns, tācītūs, pāllēns, pāllīdūs, cæcūs, őbseárás, nigér, ámbrósás, vástás, prófandás, vācnās, šuevplētās, dērās ēmmētis, lēthifer, īnvīsus, Stygius, Āchērontæus, Tārtārēus. PER.

Faŭcēs grāveŏlēntīs Āvērnī. Tārtārčē sēdēs. Rēgnā Tārtārēā, Stygīā, Plūtōnīā. Dītīs pātlentia regna. Savī spīrācala Dītis. PHR. Facitis descensus Averni. Ille Acherontæo Manes revocābāt Āvērnō. ¶ Inde ŭbi vēnēre ād faūcēs grāveolēntis Āvērnī. Virg. Expl. Un lago presso Pozzuolo, detto d'Agnano, preso da' poeti per un lago dell'Inferno, anzi per lo stesso Inferno.

Avernus, a, um. D'averno, infernale. SYN. Avernālis, Avernicus, Stygius, Infernus, Tartarens, Lēthæňs, Tænäriňs, Phlěgětontæňs, Acherontæŭs. Sed me cum lūcīs Hecate præfecit

Avernīs. Virg.

Āvērsābītīs , ĭs, m. f., č , n. Abbominevole. SYN. Advērsāndus, abominandus, execrabilis, execrandus. ¶ Cum quibus, încautum scelus aversábřlě cůmque ést. Luer.

Āvērsiŏ, ōnis, f. Accersione, odio. SYN. Fügă, ŏdĭūm. Āvērsor, ārīs, ātūs, ārī. Sprezzare, aver in ornore.
Dep. acc. SYN. Odī, āspērnor, fŭgvo, refugio, hörreo, detestör, execror, ahominör. S Aversor morum crimina, corpus amo (pent.). Oyid.

Āvērsiis, a, ūm. Contrario, inimico. SYN. Alienus. contrarius, infensus, inimieus. 🖣 Este boni, quoniam Superis aversa voluntas. Virg.

Ävērsus, ă. um. Chi ci volta le spalle. 9 Dīvă sŏlō

fixos ŏeŭlos aversă tenebat. Virg.

Ävērto, ĭs, vērtī, yērsūm, ĕrĕ. Rimuovere, scacciare. Act. acc. SYN. Abdūco, ālstrāho, āvoco, repello. āmovčo. § Sydera, Dit tālēm terrīs āvertītē pēstēm. Virg.

Aŭfero, fers, abstăli, ablatum, auferre. Togliere. torre per forza. Act. acc. SYN. Tollo, adimo, răpio, eripio, abripio, füror, abduco, abstraho. PHR. Ipsī domino caput aufert. Ad bellum mīssos abstulīt una dies. Sēsē multa vi concĭtŭs aŭfērt. Nōx hūmĭdă cœlūm ābstŭlĭt. Rēbūs nox abstulit atra colorem. Ab ubere raptos. Abstülit atră dies. Möriens animam abstülit hosti. ¶ Anferat hie aurum, peregrinos ille lăpīllōs. Ovid.

Aŭfidis, i, m. Ofanto, fiume della Puglia. EP. Āter, raūciis, sonāns, tūrbidūs, strepēns, taūriformis, violentus. Amnis ad Adriacas retrotugit Au-

tidas undas. Virg.

Aŭfŭgio, is, fugi, fugitum, ere. Scappare, fuggire. Neut., acc., vel cum præp. a, ab, e, ex, vel sine casu. SYN. Fŭgio, ēffŭgio, diffŭgio, ēvādo. Schivare, evitare. Vito, devito, evito, declino, ¶ Qnīsquis čs. āssidūās aūfūgč blauditiās (pent. , Prop.

Aŭgčās, vel Aŭgiās, æ. m. "Iugia, re d'Elide. EP. Pēcoris dīvēs. § Sēptimūs Aūgīā stābūlūm lābor ēgētīt ūndīs. Aus. Hist. Ebbe questi una stalla, in cui teneva tremila buoi, la quale per trent' anni non era stata mai nettata, sin all'arrivo di Ercole, che la ripuli con farvi passur fra mezzo il fiume Alfeo. Divesi in proverbio stalla di Augia, per significare una cosa molto lorda, e difficilissima da nettarsi.

Aŭgčo, ĉs. aŭxī, aŭctúm, ĉrč. Accrescere. Act. acc. SYN. Adaūgeo, extendo, cumulo, accumulo. 🖣 Ét céréálé sőlám pömis ágréstibús aúgént.

Virg.

Aŭgēsco, is, čič, n. Crescere. SYN. Aŭgĕŏr, ădaŭgeor, glisco, camillor. § Augeseunt alia gentes, aliæ minuantur. Lucr.

Aŭgmen, inis, n. A crescimento, ingrandimento.

 Ünde äbčünt, minüünt, quō vēaēre aŭgminë. donant. Lucr. Ömnibus est unum perfectum cērpērīs aŭgmēn. Id.

Aŭgmentum, i, n. Inmento, accrescimento. SYN.

Accessio, încrementum.

Aŭgŭe, aŭgŭris, m. f. Tugure, indovinatore sopra il volo, o canto degli necelli. SYN. Vātēs, aŭspēx, arūspēx, EP. Doctus, sacer, peritus, vigil, prôvidàs, certús, verús, veridicús, præsciús, Pluibējus, pamantius, titidiens, PER, Divam înterprés, l'atâri práscias, Phárbó plênăs, Vērī prēvidās aūgūr, Uāti cānēns. Ēvēntūrā vidēns. Os tātidicām. Præsciā lingāā. PHR. Dūm sācrā sēcūndūs ācūspēv Nūntĭčt. Tū prŏcál événtárá vidés, tibi déditás nágár. 🦣 lleá făriis incensă feror, nânc aŭgăi Apollo, Virg.

Aŭgŭriŭm, ii, n. Jugurio, presagio, SYN, Aŭspietūm, arūspiciūm, valiciniūm) prasagiūm, čiacălâm. EP. Faûstûm, bonûm, dextrûm, felîx, prosperům, certům, optátům, divinům, věridřeům, fátálě, præságům, fátřdřeům, málům, īdvērsūm, Infaūstūm, cēcūm, trīstĕ, sĭnīstrūm, terrificam, anceps, dubrum, incertum, ambigňūm. PEB, Vātūm örāculā, præsāgīā, Fātāliā vērbā. Dīvīnī monītūs. Dīvīnā monītā, sīgnā. PHR. Aŭgŭriis ăgimūr Divūm. Aŭgŭriūm, vani doenere parentes, Cacis fidit in anguriis. Sed non aŭgŭrio potŭit depellere pestem. 🦫 Aŭgătio leti jăciant fandamină cives. Ovid.

Aŭgŭro, ës. avi, atūm. arč. act., vel Aŭgŭrŏr, aris, ātūs, ārī, dep. Indov:nare, augurare. SYN. Prædico, vaticinor, cano, præsagio, conjicio, PER. Fūtūră ăperio, pando, cano, nuntio, demūntio. PHR. Šie māgnā sācērdēs Est mihi divino vatřeřnátá sono, Érat věrax vatřeřnátá sőrőr. Lt réőr, ét si quid véri méns aügűrát, opto, Virg. Cum status ürbis črīt, qualem

uûne aŭgŭrŏr ësse, 1d.

Aŭgŭstă Pratoria, Augusta, ovecpo lesta, EP, Alpīnă, saxčă, āntīquă, Rōmňlčă, īllūstris, PHR. Urbs antiquă, claris decărată triumphis. Aŭgūstos extollit ad æthera arcus Silassia tel-

lūs Romānīs devietā ārmīs.

Aŭgŭstinŭs S., i. m. S. Igost no. SYN, Aŭréliŭs. EP. Sānctūs, přús, sácěr, divinas, döctūs, ārgūtūs, sūbtīlis, făcūndūs, īllūstris, īnclytūs, īnsīgnīs, ēgtēgiūs, Afēr, Hīppēnēnsis. Tāgāstīnus, PER. Hipponis Prosid. Patricio natus, s itus. Fidei vindēx. Pēlāgii tērror, Dēcus immörtálé Tágástás, PHR. Aŭgüstine păter, quô nīl dīvinīús orbi Post homines nātos teirā Librssa dedit. Augūstīne, tulīt, dam te tulīt, Africa monstrum; Sapius o ntinam talia monstră ferăt. Hist. S. Agostino fu nutivo di Tagaste, città dell' Ifrica, e pose a insigne dottor della Chiesa, fatto vescovo d Ippona: figlio di Patricio e di santa Monica.

Aŭgüstŭs, î, m. Cesare Augusta, împeratore Romano, SYN, Caesar, EP, Sammus, potens maximus, lelix, pius, mitis, pacificus, tertis, victor, helliger, invictus, indomitus. PHR. Cæsărĕē Aŭgūstŭs glōrĭă gentĭs ădest. Cassăr, čt Aŭgūsti nomine nobilior pent, Aus.

Aŭgūstŭs, i, m. Agosto, SYN, Sextilis / sextus erat, incipiendo a Martio . EP. Ardens, călidás, fervéns, ástás, törridás, áridás, sitiens, sitibūndūs, sēgnis, inērs, piger, ignivas spiceas, fragifer, cerealis, triticeas, PER Cesăre ăb Aŭgūstō ducêns sửa nomină mensis. PHR. Aridă quo sitiens excoquit arvă Leo. Quố Phēliús sicci tergă Leonis adit. Cũmque Čěrěs cůrvá Jálcě rěsěctá cădřt. J Aŭgūstům mēnsēm Leo tervidus igne perurit. Aus.

Aŭgūstŭs, ă. ūm. Ingusto, veneralile, SYN, Sānctús, săcer, sacrătús, religiosus, colendus, adotindus, venerāndus, venerābilis. Reale, magnifico. Rēgius, rēgālis, māgnificus, ! Sancta vocant augustă pătres, augustă văcantur. Ovid.

Āviā, ē. f. Ivola. EP. Ānnōsā, grāndēvā, ēllētā, decrepită, târdă, lentă, tremulă, titubâns, querulă, motibundă. C Tranquillos ăviă cinéres

præstate quieti. Ans.

Aviāriūm, ii, m. Lecellajo, pollajo. Sānguiněisque incultă růběnt aviária báccis. Virg.

Avide, adv. Ividamente, bramosament. SYN. Ardenter, cupide. Illius soleant avide decer-

pěrě Ilôrêm, Macer.

āvidītās . ātīs, f. Ingord gia, Irama, aviditā, SYN Ārdor, cupido, famēs, sitis, studiam, dēsidetřům. ¶ El ávřdřtítěm spěrřbůs láctě sňís jamb. Var.

Avidus, a, am. Ivido, Iramoso, ingordo. SYN. Ārdēns, cupidus, stúdiosus, amans, appetens, sitiens. Ut quamvis avido parerent arva co-

lönö. Virg.

ivis, is. f. Lecello. SYN. Ales, volucijs. EP. Āērīā, lēvīs, prāpēs, cēlērīs, vēlēx, cītā, vāgā, răpidă, nūbivăgă, pennātā, āligērā, pennīpotens, argūta, dūleis, garrūla, suavis, loquax, rěsonāus, cănōră, cicūrātă, blāndisonă, que-rūlă, timidă, păvidă, fūgāx, fūgitīvă. PER. Aviūm tūrbā. Ālitňūm genās. Ālitňūm, volucrūm pēmnātā cohors. Āgminis āligēti tūrbā sonāns. Alīgerām agmen. Voluciām exercitus. Pennigerique greges aviam. PHR. Concentam suavēm resonis ē frondibus ēdēns. Mentem dülei mödülämine mülcens. Pectoră demülcens dülei modulamine cantus. Que librat in āčrē pēnnās, Evőlāns strīdēntībus ālīs. Codo sē crēdēns apērto rēmigio ālārum. Intactā fűérátis ávés sőlátiá rűris. At cécinit műstűm dēviā cārmēn āvis. Pāssimquē vāgāntēs Dūlcē sonant tennī gūttūrē caimen aves. Vērnās mēnsībūs āles gārrūlā. Strepītāns sūb frondibūs ālēs. In mārē lāssātīs volūcrīs vāgā dēcidit ālīs. Assuctūm sīlvīs, īnnocunmque genus. Volúcium încrépăit densis exercitus âlis. 🖁 Aviă tūm resonāns avibūs virgūlta canoris. Virg. Avitus, a, um. D'acolo, appartenente ai nostri

maggiori. SYN. Păternăs, pâtriăs. 🖣 Sūrgit homo jūvenīs tēlīs atllātus avītīs. Ovid.

Avińs, J. üm. Senza via, disciato. SYN. Inviŭs, devins, inhospitus, inaccessus, inaspectus, cacus, anceps, încertus, ambignus. 🕽 Āvius a vērā löngē rātīönē rēcēdit. Lucr.

Anta, w, f. Corte, sala, palazzo, SYN. Atrium, rēgia, cūrīš, pālātīūm, EP. Aūgūstā, rēgiā, supērbā, dīvēs, opulēntā, varrā, nitidā, splendidă, chaă, pictă, aŭrată, sublimis, ôrnătă, cornsea, mārmorea, illūstris, vācnā, spātiosa, măguifică, PHR, Fraûs sublimi regnăt în aulă. Cæsăris excelsî venerābilis aulā sūpērbit. ¶Hic jăcet ille senex aŭgūsti notus în aŭlā. Mart.

Añilēd, brûm, n. plur. Tappeti, tappezzeria. SYN. Tăpētēs, vel tăpētā: EP. Añilātā, pietā, sŭperba, varrata splendida, purpurea, suspensă. pēndēntiš, pēndūlā, bārbārā, Āttālicā, Tyriā, Pērsicā, Bābylōnicā (a locis ubi aulæa insignia erant). ¶ Pūrpūrēā intēxtī töllānt aūlæā Brītānuī. Virg.

Aŭtētēs, &. m. Chi suona il piffaro. SYN, Aŭlădis, tībīcen, cithārīstā, cithārādūs. Jīs grāvis aŭlētēs, cēntēnāque ārbörē flūctūm. Virg.

Aūtřeňs, ă, ūm. Cortigiano. SYN. Aūtřeŏta. ¶ Tūne cētūs jňvěnūm, sěd aūtřeŏrūm (phalene.).

Aŭtis, f. Aulide, paese della Beozia. Ep.
Eŭbœă, Eŭbŏteă, Bœōtiă, piscōsă, æquŏteă.
Tū cum pro vitălă stătăis dülcem Aŭlide natum. Hor.

Aŭton, onis, m. Montagna. ¶ Nobilis et lânis, et Baecho fertilis Aŭlon. Mart. Expl. Monte nella Calabria, fecondissimo di ottimo vino.

Āvŏco, ās, āvī, ātūm, ārč. Rimovere, ritirare, richiamare. Act. acc. SYN. Āvērto, ābdūco, dētērrēo, ābstērrĕo, ābstrāho, āmŏvĕo, rēvŏco.
 ¶ Quōd nōn cūrā pŏlī, cœlīquĕ vŏlābĭlĭs ūnquām Āvŏcāt. Lucr.

Āvŏlo, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Volare, fuggire altrove. SYN. Ēvŏlo, ēvādo, aūfūgĭo. ¶ Āt jūvēnīs vīcīssē dölö rātūs āvŏlāt īpsē. Virg.

Aūrā, æ, f. Aria. SYN. Aĕr, æther, æthră. Aura, vento. Vēntus, flatus, flamen. EP. Blanda, lenis, tepens, spīrans, inānis, vācuā, tenis, liquidā, mītis, tenerā, grātā, jūcūndā, fāvēns, optātā, sčeundă, ăprică, ēstīvă, feeundă, salubris, vitālis, ēthērēā, sūblīmis, vāgā, lēvis, fluēns, hūmidă, cită, diffūsă, mobilis, răpidă, Borealis, făi rosă, gelidă, frigidă, nocturnă, glăcialis. PHR. Lēnius aspīrans anra secunda venit. Lēnibus impulsæ Zephyris, aurāque salubris. Inque leves abiit paulatim spiritus auras. Liquidās sē tūrbine solvit in aūrās. Tērrāsquě cita rătis attigit aură. Celeres defer meă dictă per auras. Et levis impulsos retro dabat aura căpillos. I O ego ter felix, si pennis lapsă per aurās. Ovid.

Aūrātă, ā, f. Orata (pesce). 9 Non omnīs prētrām, laūdēmque aŭrātă meretur. Mart.

Añrātūs, ă, ūm. Indorato, dorato. SYN. Aūrĕŭs. PER. Aūrō tēctūs, ŏpērtūs, cīrcūmdātūs, īnsīgnīs, dēcōrūs, tūlgēns. rútīlūs, spēctālvīts, nītīdūs. ¶ Cāndīdūs aūrātīs āpērīt cūm cōrnībūs ānnūm. Virg.

Aŭrēliă, ē, f. Orleans, città della Francia. EP. Clară, însignis, săpērbă, cĕlebris, rēgiā, nō-bilīs, dōctā, fācāndā, disērtā. Mārtiā, bellīcā, îndīctā, ārmipŏtēns. PflR. Nōn pŏtŭīt māgnī cājnīt ēsse Aŭrēliā rēgnī: Ērgō, quōd sŭpĕrēst, cōrque ănimūsquē fūit.

Aŭrčús, vel Aŭrčŏlŭs, î, m. Scudo d'oro, dobla. ¶Qnī crĕpăt aŭrčŏlōs fōrsĭtăn ūnŭs črĭl (pent.). Mart.

Aŭréús, ă, ûm. Doro. SYN. Aŭrifer, aŭrātňs, aŭrigër, aŭricŏmňs. PHR. Aŭreš māne vērē sūnt sēcňlă, plūrimús aŭrō Vēnit hönös. ¶ Aŭricůs axis črāl, tēmo aŭreňs, aŭreš sūmmā. Ovid.

Aŭricótor, ōris, m. f. Di color d'oro. SYN. Aŭreŭs, flavús, fulvús. § Vēster ab Hēspēriis túlit aŭticoloriă mālā. Mant. (idest poma aurea).

aŭticoloriă mālā. Mant. (idest poma aurea). Aŭricomus, ā, ūm. Chi ha la chioma d'oro, o del color dell'oro. SYN. Aŭricomāns, aŭricolor. J Aŭricomos quāmvīs dēcērpsērit ārbore iætūs. Virg. Aŭricătă . æ , f. Piccola orcechia. Demitto aŭnicălăs, út înîquæ mentis ăsellăs. Hor.

Aðrífér, vel Aðrígér, á, úm. Chi porta oro. ¶ Quidquid áb aðrifféris ējēctāt Íbēriă fössis. Stat.

Aurifex, ficis, m. Orefice. SYN. Făber aŭrāriŭs. ¶ Est data ăb aŭrificum nostris incudibăs avis. Mant.

Aŭrificină, &, f. Bottega, o miniera d'oro.

Aŭrifódină, &, f. Miniera d'oro. SYN. Vēnă, métāllām.

Aŭrīgă, ā. m. Coechicre, carrettiere, carrettajo. EP. Förtis, iöbūstūs, clāmōsŭs, īmpīgēr, strēmŭūs, ārcinetūs, pārātūs, cēlēr, vēlox, citūs, propērūs, prūdēns, pērītūs, söllieitūs, doeilīs, īmprūdens, prūdēns, pērītūs, söllieitūs, doeilīs, īmprūdens, rūdörilīs. PER. Ēquōrūm, vel cūrrūs dūctör, mödērātör, āgitātör. Quādrūpēdūm rēctör. Cūrrū insidēns. PIR. Aūrīga īndŏcilīs tōtās cffūndīt hābēnās. Hīc sitūs est Phāčtōn, cūrrūs aūrīgā pātēruī. Cīrcūmstānt propēri aūrīgā, mānībūsquē lācēssūnt. Ūndāntēs mānībūs quī flēctīt hābēnās. ¶ Fērtūr čquīs aūrīgā, nēque aūdīt cūrrūs hābēnās. Virg.

Aŭrigena, æ, m. Figlio dell'oro, soprannome di Perseo. Haetenus aŭrigenæ comitem Tritonia fratri. Ovid.

Aŭriger, à, ūm. Chi porta oro. SYN. Aŭrifer.

Aŭro. ăs. ávī, ātūm, ārč. Indorare. Act. acc. SYN. Dēaŭro, ĭnaŭro.

Aŭrītŭs, a. ūm. Orecchiuto. ¶Āt sĭmŭl aŭrītīs vĭŏ¦æ dēmēntār āsēllīs. Prop.

Aŭris, is, f. Orcechia. SYN. Aŭricălă. EP. Āttēntā, vigil, patiens, făcilis, ācūtā, ārrēctā, bēnīgnd, āmūcā, cāstā, plācidā, prōnā, tēnērā, dūlos, vacňā, patidlā, cāvā, īmmōtā, āvidā, cūrvāt, sūrdā, agrēstis, āvērsā, ōbstinātā, ōbsčrātā. PHB. Ārrēctīs aŭrībūs āstāt. Dīctīs āccōmmŏdāt aŭris. Prædeire vocibūs aŭrēm. Vox pērvēnīt ād aŭris. Vocēmquē hūs aŭrībūs haūsī. ¶ Conspēxēre, sīlēnt, ārrēctīsque aŭrībūs āstānt. Vig.

Aŭrōră, &. f. Aurora, SYN, Eōs, Lūcĭfĕr, Phōsphŏrus, Pallantis, Pallantias, Titanis, Titania. EP. Aūrēā, flāvā, pāllīdā, aūrīcomāns, rūtīlā, clārā . pūlehră, ālbă, cāndídă, formosă, serenă, rubens. erocea, rubieunda, tulgida, rosea, purpurea. hūmidă, lūtčă, rōscidă, ālmă, vigil, sūrgēus, mātūrā, præviā, mātūtīnā, lūciferā, redūx, siellĭſùgă, Eōă, Tīthōnĭă. PER. Aūrōræ lūx, lūmču. lūmină. Nāntřă fūcis, Lūcis prænūntřă. Pāllāntřs filită, Pāllāntřă Eōs, Tīthônī cōnjūx, Tīthonia conjūx, ūxor. Rosens Pallantidos ortus. Öperum monitrix. Mūsis amīca. Croceo vēlamine fulgens. Rosco spectabilis ore. Astra fugāns. PIİR. Prīmā võcăt tārdēs ād jügā pāndā hoves. Onæ revecat famúlas ad súa pensa manăs. Aăreă fălgebăt răscīs Aŭroră căpillis. Păniceis învectă rotis Auroră rubehat. Diemque Aŭroră redŭeit. Ōceănum înterea sūrgens Aŭroră rěliquit. Půlchrá súos Aŭrora colores Explicat, Rěvôcātquě Aūrōră lăbōrēm. Jāmquě růběscēbāt stēllīs Aŭrōră fugātīs. J Pūniceīs invēctă rotis Aŭroră rŭbēbăt. Virg. Fab. *Figlia d'Iperione e* Tia, o come altri finsero, di Titane e della Terra. Aŭrūm, i, n. Oro. EP. Flavūm, fulvūm, pallens,

Aŭrūm. 7, n. Oro. EP. Flāvūm, fūlvūm, pāllēns, pāllīdūm, dārūm, sölfdūm, nöbilē, dīvēs, rēgālē, pötēns, īllūstrē, prētīosūm, fūlgēms, rādiāns, etārūm, mīcāns, nītīdūm, cörūscāns, rūtītūm, cādātūm, fūsīlē, grātūm, optātūm, fātālē, īnvīdiosam, nocens, exitiale, Hispanam, Dalmaticum. PHR. Auri metallum, pondus. Auri talēntā. Fūlvā lāminā. Tērræ vel tēllūris fūlvā viscērā. Fūlvām mētāllām, PHR, Māgui pāndēris aŭrūm. Scilicet ūt fūlvūm spēctātūr in ignibūs aŭrām. Jāmquě nocens ferrum, ferruque no-centiŭs aŭrum, Ovid. V. Pecunia.

Aŭscûtto, as, avî, atúm, are. Ascoltare. SYN. Aŭdio, āttēndo, PER, Dīctīs aŭrēs, mēntēm, vel ăni-

mum præbčo, adverto, accommodo.

Ansim? Abbia io ardire? Io ardire? SYN. Vudio. aŭdčām, aŭdčrēm. 4 Dē grēgē non aŭsim quid-

quam deponere tecum. Virg.

Aūsonia, & , f. Italia. SYN. Aūsonis , Latiūm , ttăliă. EP. Divěs, férāx, fértilis, ŏpūlentă, nŏbilis, potens, illūstris, superba, Martia, bellica, ārmīpotens, generosa. PER. Itala tellūs. Ausŏnĭă terră. Aŭsōnĭī līnes. Sātūrnĭă regnă. (Aŭsöniá parsállá prócúl quám paudit Apóllo. Virg. Aŭsŏnĭdā, ārūm, m. pl. Italiani. SYN. Aŭsŏnĭi,

Ītălī, Lătřī, Lătīnī, Œuôtrřī. 🖁 Āst āmbās întēr

tellűs jácet Aűsönidárűm, Prisc.

Aūsonius, a, um. D'Italia. SYN. Italius, Latius, Lătinăs. Aid metus Ausonia prohibet consīstērē tērrā. Virg.

Aŭspēx, jejs, m. f. Jugure, indovino, SYN. Vătes, aŭgŭr, šrūspêx. Capitano generale d'armata. Dūx, dűctőr, gűbernatőr. Autore, consigliatore. Aűctőr, Nil desperandum Teucro direc, et auspice. Teucro. Hor.

Aŭspicātus, ă, ūm. Che porta buon augurio. SYN. Fañstŭs, felîx, prosper, lăvens, secundăs. ¶ Non aŭspřeatos contundit împetus (alcaic.). Hor.

Aŭspicium, ii, n. Inqurio presogio, SYN, Aŭgŭrium. Auspicio felix totus ut annus est pent.). Oxid.

Aŭspicor, āris, ātūs, ārī. Indovinare, augurare. SYN. Aŭgŭror, prædico, vaticinor. Incominciare. Ordĭŏr, Incĭpřo. închŏo. âggrĕdĭŏr, 🖢 Hînc aŭspřeárī rēgnā Tāntālidā solont jamb.). Sen.

Auster, austri, m. L'ento anstro, meridionale. SYN. Notus. EP. Atricus, Libyeus, savus, atrox, præceps, fúrens, rapidús, procax, densás, valīdūs, nīgēr, viólentās, ālēs, creber, ālātās, crepitans, tůmidůs, sonins, insanás, adás, hamens, plūviālīs, nimbosas, aquatiens, hibernas, glaciālis, tūrbidūs, tepidūs, calidās, tērridūs, nocēns, noxius, morbidus. PER. Niger imbrib is Aūster, Aūstrī rāpidā vis. Nimbis grāvis, Libýcůs ventůs. Aůstri füror, sibilůs, fragor. Mīxto fulmine stridens. PHR. Libšcus siecās ăg**ă Aūsté**r ărên îs.Quîd cōgĭtăt hûmĭdŭs Aūstĕr / Nivēs dissolvit aquaticus Auster. Pēlagoque åtröx dészévít ét Aástér. 🖣 Frigidűs ét quöndám sỹlvis imműrműrát Aűstér, Ovid.

Aŭstēritās, ātis, f. "Insterita, SYN, Asperitas, sévērītās, grāvītās, ācērbītās.

Aŭsterus, a, um. Iustero. SYN. Aspet, severus, grāvīs, dūrūs, immītis. 9 Cēlsī prætercūnt aū-stērā pŏēmātā Rhāmnēs. Hor.

Aŭstrālis, is, m. f., č. n. Instrale, SYN, Aŭstrinos, meridionalis. Numidies adeo est Australibus hāmīdă nīmbīs. Ovid.

Aŭstria, a, f. Austria, paese d. Hemigna. SYN. Páunóuľá.

Aŭstrûm, i, n. Macchina per attingere aeque con una ruota, attigmtojo. • 14 flúxiós versare rótis, åtque a ústrá vidénnis. Laur.

Aŭsŭim, i. n. Irdimento, ardire. SYN. Aŭsŭs. ¶ Quêm si non ténúit, mágnis támén éxcidit aŭsis. Ovid.

AVUS

Aŭsŭs, ă, ûm. Indito, chi ha cominciato, o fatto cosa difficile. I Ausi omnes immane nefas, ausoque pőliti. Vag

Añsŭs, ŭs. m. Irdimento, SYN, Aŭsŭm, î, n. ! Pōstčá mágnánímos aŭsūs imitāta parentūm. Mant.

Aŭt, conjunct. O. SYN. Seŭ, vel sive, ve. ! Aŭt făit, aut visa est: sed măgis illă făit (pent

Aūtēm, conjūnet. Ma, ora. SYN. At, sčd, āst, vērūm, vēro. 🥊 Îlle aŭtem: neque se Phæbi cortină lefellit. Virg.

Aŭthenticăs, ă, ûm. Autentico, approvato. SYN. Probatus.

Aŭtotetes . um. Autololi , popoli dell' Africa. EP. Maŭri, vēlōcēs, celeres, agiles. 9 Nec non Autolőlés lévibűs géns ignéű plántis. Sil.

Aŭtŏlyčŭs, î, m. Antelico, famoso ladrone. 🏴 Nāscitűr Añtőlyeűs fürtüm ingéniősűsád ömne. Ovel.

Aŭtomata, orum, n. plur. Macchine, che mucron per segreti ordigni, vome gli orologi o statue, che sembrano mnoversida se. EP.Mīrā, mīrāndā, īngenĭōsă. 🧗 Aūtŏmāta ādmīrāndā stūpēnt, ārtĕmq 🕫 mägīstram. Ser.

Aŭtomedon, ontis, m. Automedonte, scudicredi Pirro. 🖣 Ārmīgēr Aūtömēdōn, āna ōmnīs Sejthiā pūbēs. Virg.

Aŭtonoë, ës, f. Intenov, figlia di Cadmo re di Tele, e moglie di Aristoo, EP, Pülchrä, förmösä, AAtonoc moveant animas Actaronis umbrar. Ovid.

Aŭtŏnŏēĭŭs, ă, ūm.D' Autonoc, sopraimome d' Atteore, figlia d'Autone. Additàs ét păvor est, fügit Aŭtŏnŏĉĭŭs hērōs. Ovid.

Aûtümmātis, is, m. f., č, v. lutunnule, d'autunno. ¶Möllĭă frāgā lēgēs, īpsa aŭtūmnālĭā cērnă. Ovid. Antumuus, i, m. Intumo. EP. Prügifer, dives, férāx, fertilis, pomiler, vinifer, læcundus, 14cemifer, gravis, onustus, gravidus, pampineus, sordidus, pallens, morbosus, lethiter, ūdus, higidas, nimbosas, hūmidas, madens, plūvies, madidus. PER. Gravis, gravidus, oneratus, vet dīvēs pomīs, vel ūvīs, frūctībūs. Rācēmīs tēmpora cinctus. Calcatis sordidus avis. PHR. Extrimās mittit in hörreš frūgēs. Ēxöneršt ūvis pendentibus ulmos. Pampinė as porrigit ūvas. Piger aūtūmnūs sēctīs, sūccēdīt ărīstīs. Dāt mūstē gravidās aūtūmnūs pomifer ūvās. Vite coronāt s aŭtūmmūs tūrgentes deträhit ūvās. • Stābāt et aŭtūmnūs cālcātīs sõrdĭdūs ūvīs. Ovid.

Aŭdimui tempore. Nel tempo d'autumo, PER. Cam vīnosā mādēt plēnīs vīndēmīā lābrīs. Cūm jām tűrgéscünt málúrá vitibús űvá. Cüm pürpútcó sūlīrābēt ūvā mērā. Cām pāmpinēā grāvidus automno Floret äger, spumat plenis vindemia lábris, Cum mátúrám rústicus úvám Cölligit, ēt nādō sāb pedč māstā fláant.

Aŭromo, as, avi, atom, are. Pensare, stimare. Act. acc. SYN. Credo, púto, arbitrór, censeo, júdico, ăpînou săntio, existimo ! Aŭtŭmat hac populos, hác mágnós térműlő régés. Hor.

Avimentus, i, m. Zio dalla jarte della madre. 🖣 i t pater A neas, et avûnculús excitet Hector. Virg.

ivás, ī, m. Acolo, SYN. Ătăvăs, proăvus, Et. Grandavus vivav, semior, lõngavus, vetustus, grāvis, venerāndus CSGR fertūna domūs, et aví numerantůr avorum. Virza

Aŭxiliaris, is. m. f., č, n. Ajutatore, soccenitore. ¶ Cærŭlĕās frātēr jūvāt aūxĭlíārĭbūs ūndīs. Ovid. Aŭviliātor, ēris, m. Ajutatore.SYN. Faŭtor, ādjūtor. Aŭxiliatrix, îcis, f. Ljutatrice. J Aŭxiliatricem

clēmēntī nūmīně dēxtrām. Mant.

Aŭxilior. aris, atus, ari. Ajutare, sovvenire. Dep. dat. SYN. Jūvo, ādjūvo, sūhlēvo, ādsūm, fāvčo, sūccūrro, sūbvčnio. PER. Aūxiliūm, opēm, sūbsĭdĭūm dărĕ. fērrĕ, āffērrĕ. Aūxĭlĭo vĕnīrĕ, sŭbīrē. Ēssē sūbsīdīo. Vīrēs sūffīcērē, mīnīstrārē, jūngčrč, adděrč. Dextram dărč, tenděrč, porrigěrě. Adděrě sê sŏcĭūm. PHR. Adsīs ō plăcĭdűsgnő jűvés, ét sidérá cælő Lætá férás. Rébűs süccürrere lapsīs. Nostro süccürre labori. At tū, örö, söläre inőpēm ét süccürre rélictæ. Quisquis es, o faveas, nostrisque laboribus adsis. Regia, erēdē miliī, rēs ēst sūccūrrērē lāpsīs. J Sērūs dēlētā pēst aŭxiliābere Rēmā Sil.

Aāviliām , ii, n. Ajuto, soccorso, appoggio. SYN. Sübsidiüm, jüvamen, levamen, adjümentum, süppetie, præsidiüm, sölamen, colümen, söla-tium. EP. Blandum, dülce, gratum, mite, jücũndữm, ămicũm, divinữm, cœleste, hữmanữm, optatum, spēratum, cupītum, expēctatum, promptūm, subitūm, præsens, matūrūm, repentinum, tārdūm, lēntūm, sēgně, mūtŭūm, sălūtĭſĕrūm. PHR. Stěliá mihi solamen adest, mihi důlcě lēvāmen. Tū mihi deserto mite levāmen eris. Solă sălūtis spēs, columen vitæ, præsidiūmque mēž. Quīd dūbītās ūnām fērrē dūobās opēm? Měă vīs, měă sölā pötentřă, tūrrřs, præsidřūm, spes, et rebūs sölāmen in āretīs. Tū clýpěūs, tū tēlā mihī, tū cērtā sălūtis Anchora, tū stătio tūtī plācidīssimā portūs. Ilospes et auxilium sūmmīssā vēce regāvit. Ovid.

Aŭxiliŭm împlocare. Chiamare in ajuto, gridare. SYN. Aŭxiliŭm, ŏpēm, sūbsidiūm petere, rogāre, poscěrě. Aŭxilio vocárě. PHR. Aŭxilia Divům poscere. Auxilio vocare Deos. Æger opem poscit. Ad mědicám důbřůs cônfügit ægěr opēm.

Vāximus, m., vel Aūximon, ī, n. Osimo, città della Marea d' Ancona. Vārus, ut ādmotæ pulsārunt

Aŭximon ālā, Luc.

txenns, a, um. Mare Eusino. SYN. Euxinus. Frigĭdă mē cŏhĭbēnt Eūxīnī līttŏră pōntī: Dīctŭs ăb antiquis Axenus ille fuit (pent.). Ovid.

Axicŭiŭs . ī , m. Travicello. ¶ Fūr vēlūt āxicŭlō, tröchléagne extenditur, ipsum. Cal.

Aviōmă, ătîs, n. Proposizione, sentenza. SYN. Dīctûm, elfatûm, sententia. EP. Doctûm, certûm, vērām, brēvē, notām, mēmorābilē, rēcēptām.

ANIS, is, m. Asse. SYN. Carras, plaastram. Il cielo. Godám, polits, other, Ölympüs. EP. Ägilis, priecēps, citās, citātās, colātās, vērsātilis, sonorus, ignifer, fervidus. PHR. Aureus axis erat, temo aŭreŭs, aŭrej sūmmæ Cūrvatūri rotæ, rădiorum argenteus ordo. Volăt vi fervidus axis. Spolitis onerātos Casaris axes. Qua niger astritčus connectitur axibus aer. Sidereos rediturus ăd āxēs. Tūne Săpěrům convexă trěmůnt, âtque ārdūūs āxis Insonūīt, motāque polī compāge lāborant. I Non tămen îgnifero quisquam consistěre ĭn āxě. Ovid.

Axóná, w., m. Aisne, fiume d<u>i</u> Sciampagna. ¶ Nōn tibí sẽ Ligër antëfërët, non Axona præceps. Aus. Axonés, am, plur. Popoli vicini al fiume Aisme. Lt Biturix, löngisque leves Axones in armis. Luc

Āxūngia, a, f. Sugna. J Queis vētus ēt rāna sociāri āxūngĭā dēbĕt. Ser.

Āzān, ānis, m. Azano, monte dell'Arcadia, dedicato a Cibele. J Idæis ŭlŭlātibus emulus Azan. Stat.

Āzārīās, ā, m. Azaria. J Āzārīās cūjūs chārtās, ge-mīnīquē notābānt. Fil. Hist. Nome è di Oziu, re di Gerusalemme, e di Abdenago, uno de' tre giovani gettati nella fornace di Babilonia. V. Abdenago. Āzýmus, ā, ūm. Azzimo. J Lāscīvīre chorīs, si-milāginis āzymon ēsse. Prud.

В

Băāl, alis, vel Băāl, indecl. Elolo de Samaritani e de' Moabiti. EP. Fietilis, fietus. PHR. Bāālis l'ictile numen. Tunc coluere Baal, nunc elegere Bărābbām. Sed. ¶ Flūxĕrăt örnātūs, căpăt ēt jām coctile Băal. Prud. Hist. Fu prima fatto in pezzi questo idolo da Gedeone, e dopo rifatto per ordine d'Acabbo re di Samaria, a cui fabbricò un sontuoso tempio; ma Elia l'abbrució, ed uccise 450 sacerdoti di esso.

Băbēl. Torre di maravigliosa altezza, fabbricata da Nembrot. EP. Cēlsă, săpērbă, ārdňā. Hist. Fu questa torre fabbricata per ordine di Nembrot, o perchè con ciò pretendesse di farsi illustre, o per difesa de` suoi stuti, o per potervisi retirare in caso di nuovo diluvio. Ma Dio con far parlare tutti gli operaj in diverse lingue (da cui ebbe origine la diversità nel parlare, essendo il primo simile in tutti),

impedi i progressi di quest'opera. Băbytōn, ōnis, f. Babilonia. EP. Āltā, lōngā, āntīquă , pŏtēns , sŭpērbă , dīvēs, īnclytă, nōbĭlis, splēndīdā, celebris. eximiā. magnilīcā, apulentā, tūrrītă, tūrrīgērā, populosa, ferox, impia, truculentă, Châldeă, Assyriă, PER. Urbs Băbyloniă. Semīrāmiā Bābylānis. Semīrāmis ārcēs. Bābyloniă mœniă. Ūrbs căpăt Assyriæ gentis. Assyriī pālātia cēlsa tvrānnī. Mūrīs supērba, īnclīta. Ŏpĭbŭs sŭpērbå. Āssÿrĭō lūxū ēbrĭă. Fāstū clāră súperbo. Pensilibús hortis celeberrima. PHR. Frăgili circumdătă testă Meniă mirantur refugi Babylonia Parthi. Impia stuprorum spurcitiaque parens. Condidit has olim generosa Semīrāmīs ārcēs. Prīmāquē coctilibūs posuīt fūndāmīnā mūrīs. ¶ Pērsārūm stātūīt Bābylōnā Semīrāmis ūrbem. Prop. Hist. Città principale, e capo dell'Assivia, o Caldea.

Băbylōnĭă, æ, 1. Babilonia nuova, o Cairo. SYN. Chāldæa, Āssyrja. ¶ Cōgitat ēt duhia ēst, dē sē

Băhyloniă narret. Övid.

Băhytonius, Băbylonicus, Băbyloniacus, ă, um. Di Babilonia. ¶ Mænĭä mīrāntūr rčfŭgī Băbỳlōnĭă Pārthī. Lucr. Ūt Băbylonică Chāldwām doctrină rĕfūtāns. Lucr. Cūm Băbylonĭăcās sūbmērsă prŏfügit in ündäs. Man.

Bācca, w, f. Bacca, piccolo frutto d'albero, come d'alloro, d'olivo, di palma, d'ellera. SYN. Cōrymbns. EP. Sylvēstris, laurča, Apollinča (i. laurus), břečlör, ámarň, sauguřněň, túrgéus, Ší-cřonřá, Pálládřá (i. olea), řídůmářá (i. palma), vř-réus, přinguřs, mýrtěň. PHR. Strátí báccis sýlvēstrībūs agrī. Sanguinčis baccīs, minioque rňběbát. Báčcás sémpér fröndéntis áchánti Cölligit. Nam dam Pāllās amāt turgentes sanguine bāccās. Nūllā mihi flörēt bāccīs fēlīcibās ārbör. Ovid

Bāccă, æ, f. Perla. SYN. Gēmmä, ūnio. EP. Cāndĭdă, fūlgēns, īnsīgnĭs, nĭtĭdă, cōnchĕă, fūlgĭdă, cŏrūscă, prētiōsă, Něrētă, æquŏrĕă. PER. Čōnchěă báccă măris. Albentes, côncháróm germină, bacca. PHR. Baccis onerat candentibus aures. Ēt vārīīs spīrāt Nērējā bāccā tīgūrīs. ¶ Collāquē fülgentes väriäbänt cändidä bäccæ. Claud.

Baccataoreos, i, m. Baccelliere. EP. Doctus.

Bāccātus, ă, um. Ornato di perle. SYN. Gemmans, gēmmātňs, PER. Bāccīs īnsīgnīs, děcōrňs, Gēmmīs ornātus, fulgidus, grāvis, onerātus. ¶ Bāccărum, et dăplicem gemmis, auroque coronam. Virg.

Bāccar, aris, f. Bacchera (sorta d'erba). EP. Grātă, suāvis, jūcūndă, frondens, viridis, ŏdorātă, dūleis, sălūtĭſĕră. ¶ Ērrāntēs hĕdĕrās, pāssīm cūm bāc-

cărč tellūs. Virg.

Bācehā, ārūm, f. pl. Le Baccanti. SYN. Bāccāntēs, Bāssārides, Eleleides, Mænades, Thyades, Mimāllonīdes, Edonides (a Mimante, et Edone montibus). Trieterides (a Trieterieis sacrificiis). EP. Sava, furentes, lymphata, însana, vesana, furiālēs, mālčsānæ, noctūrnæ, fűriosæ, Thyrsigčræ, Cádměæ, Ögygyæ, Thebánæ, Mimállonéæ. PER. Băcchī comites, Celebrantes orgia Bacchī. Cad-อเต็ล, Thebānā, Threĭcĭā, Īsmārĭā mātrēs. Prōlēs Semēleia. Tūrba Āonii cornibus ieta Dei. Bācchī făriis Ĕlĕlĕidĕs āctā. ¶ Ismăriā cĕlĕbrant repetīta triennia Baccha Ovid. Fab. Donne che sovrastavano a sacrifici di Bacco, le quali ogni tre anni sopra varj monti veini a Tebe, con alcuni bastoni in mano coperti d'ellera, con urli c salti sconcertati, e da infuriate celebravano le feste di Bacco.

Bācchānātiā, řūm, vel örūm, řbůs, n. pl. Carnovale, giorni dedicati a Bacco. SYN. Örgiå, Trieterică, Ďĭŏnvsĭä. EP. Nōctūrnā, ōbscūrā, vāgā, īnsānā, fňriosa, rabida, solemnia, fňribunda, úlúlantia. PER. Örgiă Băcchi, Băcchi sacră, Băcchō sacră dies. Sacră temporă Baccho. PHR. Thyrsos, Thiasos inducere Baccho. Referunt Trieterica Bácchő, Ísmáría celébrant répétitá trienniá Baccha, Qui Curios simulant et Bacchanalia

vīvānt. Juv.

Băcchantes, V. supra Baccha.

Bācchātus, à, ūm, Furioso, pazzo. SYN, Fūrēns, fŭrtősűs, lymphatűs, insánűs, fűribűndűs. J Alcető mēdīās Itālūm bācchātā pēr ūrbēs. Virg.

Băccheis, idis, f. Epiteto della città di Corinto. Quális, si súběát Ephírés Bácchéidós áltám. Stat.

Bācchējus, et bācchējus, vel bācchicus, a. um. Di Bacco, ¶Quid měmŏrándum áqué bácchéjá döná tălerănt? Virg. J Înjecta et mădădăs băccheo nēctārē rūpēs. Stat. 🐧 Dēmē mēīs hēdērās, bācchică sērtā, comīs (pent.). Ovid.

Bācchor, arīs, ātus, ārī. Impazzire, infuriare. Dop. SYN. Füro, însanio. PER. Fürore accendor, ardéo, astňo, rápřor, abripřor. Bácchi fúrřis ágitor. Biechi pércitus estro éxagitor. Stimulis agitur Bácchi. PHR. In fúriás rábičmeně růit. Heu fůtiis incensă feror. Et tăbie feră cordă tument. Nûne férőr, út Bácchi fűriis Éléléidés áctá. Attiă, côncussăm băcchătur fâmă per ûrbem.

Bācchūs, ī, m. Bacco. SYN, Jācchūs, Lībčr, Lyšvūs, Evius, Lenaeus, Evan, Bromius, Niseus, Nieteliŭs, Thyoneus, EP. Aonius, Direceus, Corymbĭfēr, Ōgyĭŭs, Cādmēŭs, Ăgēnŏrĕŭs, Thēbānŭs, Sēmēlējūs, Thrēfciūs, Æmŏnĭŭs, Īsmāriŭs, Thrācins, jūvenis, blan lūs, imberbis, inton-sus, nobilis, uitidus, mītis, benīgnus, mollis, tener, candidus, roseas, rubicaudas, spamans, lætificus, ebrius, titubins, Martius, armiger, sævűs, aŭdáx, thýrsígér, generősűs, rácemífer, effrænis, jócósús, Mæðniús. PER. Lyæus pater, Dčus Aonius, Direāus, Trēicius, Ogygius, thyrsiger, geniālis, Semeleia proles. Dirces alūmmūs. Vitis sător, vel vitisător Deus, Genialis consĭtŏr ūvā (ex poetis). Rĕpērtŏr, pătĕr, părēns, săṭŏr vītĭs. Hĕdĕrā, vel pāmpĭnō tēmpŏră cīnctus. Pampinea fronde virens. \ Nunc te Bacche cănăm, ncenon sylvestriă tecum. Virg. Fab. Figlio di Giove, e di Semele, figlia di Cadmo, re di Tebe.

Băccifer, ă, ûm. Chi porta frutti minuti. SYN. Corymhifer. J Dat quoque baceiferam Pallada rārūs ager (pent.). Ovid.

Bāctră, ōrūm, m. plur. Budasan, città della Scizia. ¶ Laudibus Italiæ cerient, non Bactra, neque

Indī. Virg.

Băcătăs, ī, vel băcălūm, ī, n. Bastone, SYN. Băcīllūs, bācīllūm, scīpīo, fūstīs, sūdēs, vīrgā, pīnus, stīpes, arando. EP. Darus, teres, firmus, sēctūs, quērnūs, ācērnūs, čbūrnūs, ācelīvis, agrēstīs, nodosus. PHR. Ārtūs bāculo fulcīrē trementes Băcălo înnixăs ăcerno. Nodoso înzūmbit bžeūlo. Trūneš mānūm pinūs rēgit, ēt vēstigiā farmāt. Dūlcē sēnēctūtis fūlcrūm, titábantě rčcěpit Accliném dextra băcůlům. ¶Essě ≥ŏlēt, băcŭlūmquë tënëns ägrëstë sĭnīstrā. Övid.

Bātică, a, f. Granata, città e requo. SYN. Grapată. PHR. Insignis pičtātē mieāt prælūstris čt ārmis Bætică, quâm pură Bætis circumlluit undă.

Bāticolā, vel bātigenā, ā, m. Di Granata. 9 Bātřeŏlāsquě vřrôs spátřis ägřtābăt řuiquis. Sil,

Bātis, is, m. Finme della Spagno, detto ivi Guadalquivir. EP. Hīspānús, Hīspānicus, dīves, profûndûs, nitidûs , ôlivîtêr. 🎙 Bætis ôlivîfêrê crinēm redimīte corona, Mart.

Băgōns, î, m. Eunuco, castrato, SYN, Spădo, Eūnūchūs. 🖁 Quēm pēnēs ēst dominām sērvāndī eūrā bāgōŭs, Ovid.

Bāgrādā, vel Bāgrādās, ā, m. Megrada, o Pojuclimio fiume). J Bāgrādā lentiis āgīt sīvca sūlcātŏr "ărēnā. "Ovid.

Bājā, ārūm, f. plur. Baja (città). EP. Călidă, Cămpānā, tépēntēs, ămoenā, celebrēs, sālobrēs. Nāllūs in ērbe locas Bājis prælūcēt amornis. Hot. Expl. Città della Campania, vicina al mare, Coamenissima e di ottimo arac.

Bājāzēth, indeel, vel Bijāzēthus i, m. Bajazette, imperatore de' Turcha. EP. Superbus, tumidus, misči, Hist. Imperator de Turchi nell'anno 1376, il quale, soggiogata quasi tutta la Grecia, assediò Costantinopoli.

Bājócá, æ, vel Bájócé, árům, 1 Bajeuc, SYN, Béllőcássíúm.

Bājócī, et Bājóc issi, örám, vel Bajócénsés, oam, m. plur *Quelli di Bajen*a, SYN, Billòcassi, 🖣 Tū Bājŏcāssīs stīrpē Drūvd irom sātūs (jamb.). Aus.

Bājūlo ās, āvī, ātūm ere Portar in ispalla. Act. acc. SYN, Géro, effero, releir, gesto, porto. Cërbërus ëffushm gradiëns vix bajulat alvum. Mant.

Bājūtūs, i., m. Facchino. SYN. Önčrārius. PHR. Bājūlūs īncērto titūbāns pēdē pondērā dēfērt. ¶ Bājūlūs ēt cūstōs ād mūnēra ĭdōnĕŭs īllā.

Bătăam, indecl., vel Bălăamus, î, m. Balaam, indovino e profeta. J Et quam fatidico populis Balăamus Eois. Mant. Hist. Avendo a costui promesso una mancia Balacco re de' Moabiti, acciocchè maledicesse gl' Israeliti, andando per maledirli, spaventato dall' Angelo, li benedi, e profetizzò molte cose intorno al Messia

Bătānă, ā, f. Balena. SYN. Cētus, cētē, plur. EP. Ingēns, grāndīs, īmmēnsā, īmmānīs, stupēndā, horridă, văgă, mărină, Neptūniă, Britannică (ab Oceano Britannico). PER. Caruleum immani corpore monstrum. Immani corpore cete. Magna se mole movens, Horrida ponti hellua. Immanis belluă Ponti, seu Neptuni. Proteaque ambiguum, balænarumque prementem. Ovid.

Bātāns, tis, adject. Agna, agnello. SYN. Agnus, ovis. ¶ Mīlle sab aberibas bālāntēs pāscimas

āgnās. Virg.

Bălănăs, ī, m. Ghianda, castagna. SYN. Bălănītis, idis, glans, castanea. I lloc ex unguento constăt et ex bălăno (pent.). Mart.

Băiătro, onis, m. Poltrone, masealzone. SYN. Ne-bălo, nequâm, vâppă. ¶ Mendiei, mimi, bălă-trones, hoc genăs omne. Hor.

Bālātus, ūs, m. Belamento. EP. Dūleis, mītis, lēnis, mõllis, castus, tenuis, multus, plūrimus. J Au-

dītīsque lupās acuant halatībus agnī. Virg. Bălaustium, i, n. Fior di melagrana. ¶ Cărpite nārcīssīgue comās, sterilīsgue balaūstī. Colum. Bālbus, ă, um. Balbo, scilinguato. SYN. Blæsus,

bālbūtīēns. 🖣 Bālbăquĕ cūm puērō dīcĕrĕ vērbă

sěněm (pent.). Tib.

Bātbūtio, īs, īvī, ītūm, īrĕ. Balbettare, cinquettare. SYN. Hæreo, hæsito. PER. Do difficiles ore sonos, balbas loquelas. Balbas refero de pectore voces. Ore, lingua, labiis male voces exprimo. ¶ Bālbūtīt Scaūrūm prāvīs fūltūm mălĕ tālīs. Hor.

Băleares, ĭum, f. plur. Isole Baleari, Majorica e Minorica. SYN. Mājorică, Minorică. EP. Æquŏrĕæ, nūdæ, bārbăræ, förtēs, indŏmĭtæ.

Băleariens, ă, ūm, et Bălearis, is, m. f., e, n. Delle isole Baleari, o di Majorica e di Minorica. ¶ Nou secus exarsit, quam cum Balearica plumbum. Ovid. Stūpea contorquens Balearis verbera

fundæ. Virg.

Bālīstā, æ, f. Balestra, macchina da querra. SYN. Ārĭēs, cătăpūltă, phălārĭcă. EP. Dūră, lērrēă, pŏtēns, vālīdā, Mārtĭā, bēllĭcā, trūx, fērā, Māvõrtĭă, Vūleānĭă, crēbră, tõrtă, contortă, mīssă, strīdēns, mināx, horrendā, exitiosā, tūrrifragā. PHR. Phōcăĭs ēlfūndīt, vāstōs bālīstā mŏlārēs. Glandes Bălearī spargere funda. Balistăque portas confregit saxo. Tortăque per teuebras välidīs bālīstā lăcērtīs, Mūltilidās jāculātā fācēs. Quầm grăvě bălîstê mœnĭă půlsăt ŏnŭs. ¶ Cũm lăcerās aries balīstave concutit arces. Ovid.

Bālīstāriŭs, ă, ûm. Balestrajo. EP. Acer, dexter. Bălius, ii, vel Bălias, æ, m. Balio, uno dei cavalli d'Achille, EP. Acer, martius, rutifus, I Frænaque quæ völücrem Xantham Băliamque decerent. Claud. Fab. Dice Omero, the Achille aveva tre cavalli, due immortali, cioè Balio e Xanto, figli del vento Zefiro e di Podarge arpia; ma che il terzo era mortale, chiamato Pedaso.

Bātněāris, is, m. f., ě, n. vel Bālněāriŭs, ä, ūm. Appartenente al bagno, o alla stufa. I O fur optime bālněāriōrūm. Cat.

Bālnēātňr, örīs, m. Stufajuolo, che ha la cura del bagno, o stufa. J Quos dividebat balneator elixus (scazon.). Mart.

Bālnēŏlūm, ī, n. Piccolo bagno. 🖣 Bālnēŏlūm Găhīis. Romæ conducere furnos. Juv.

Bālnēūm, ī, n. Bagno, stufa. SYN. Thērmæ. EP. Grātum, jūcundum, dulce, amænum, sudans, mulcens. călidum, fervidum, tepidum, udum, hūmidum, frigens, frigidum, sanum, medicum, öptätüm, sălübre, sălütiferum. PHR. Balnea sī călidis quæras sudantiă thermis. Torquatus nitidā vārio dē mārmore thermās Extrūxit. Scis quām sīnt Stephanī Balnea juncta mihi (pent.). Mart.

Bāto, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Belare. Neut. PHR. Bālātūm dărē, ēdērē, fundērē. Implēnt aurās bālātībūs āgnī. Bālātūs ēdūnt āgnī, mollēsquē căpēllæ. ¶ Lānīgĕræ bālānt stăbūlīs. Īpse otiă möllī. Sil.

Bātsăminus, ă, ūm. Di balsamo. ¶ Bālsāminūm Jěrřchůs sůccům quá pinguřbůs, esqué. Fill.

Bālsāmūm, ī, n. Balsamo, balsimo. EP. Dūlcě, grātūm, pinguč, fragrins, ŏlēns, mītĕ, rĕdŏlēns, ödörüm, südäns, spiräns, ödöriférüm, sacrüm. piŭm, geniale, pretiosum, Indum, aromaticum, sălūtārē, sălūtiferum. PHR. Quid tibi odorāto rěfěrám súdántiá līgno bálsáma? Rědolontia bālsāmā fundē. Ödorā tūī sūdābūnt bālsāmā eampi. Dantur ödőrátő stillántiá bálsámá lignő. Bālsāmāque ēt bāccās sēmpēr frondēntis ăcānthī. Virg.

Bāithasar, vel Bālthassar, āris. Baldassare, re ci Babilonia. EP. Impiŭs, lāscīvūs, sacrilegūs. 🖣 Bālthăsărēm, nāmque hōc īllī Chāldāĭcă nomen. Aleim, Hist. Banchettando questi lascivamente con molte male femmine, vide una mano che scriveva sopra il muro queste parole: Mane,

Thecel, Phares.

Bālthĕŭs, ī, m. Cinta, cintura di spada. SYN. Bālthěum, zonă, cingulum. EP. Armiger, sutilis, pēndūlūs, ēnsīfēr, pīctūs, dīscolor, fūlgēns, gēmmātus, splēndēns, aureus, aurātus, argenteus. PHR. Alligăt a læva fülgentem baltheus ensem. Gemmarum serie cingebant halthea lumbos. Műlto aŭro, et nitidis lűcebant balthea gemmis. ¶ Bālthēŭs ēt nētīs fūlsērūnt cīngŭlă bēllīs. Virg.

Bāptīsmā, ātis, n. vel Bāptīsmus, ī, m. Battesimo. EP. Sacrūm, sānetūm, přūm, sŏlēmně, pūrūm, lūstrālē, religiosum, salūbre, salūtiferum. PER. Sacră bāptīsmātīs ūndā. Flūmīnā bāptīsmī. Fōns săcer, Sacratus gurges, Ros sălutifer, Sacră hálněă, lăvācră. Sacrā āspērgo lýmphæ. Lū-strālis ăquă, ūndă, lýmphă. ¶ Atque sălūtiferī bāptīsmătis āmne novātur. Text.

Bāptīstā, æ, m. Chi battezza. ¶ Lēx ōmnīs sūmmānī bāptīstæ ād tēmpŏră cēpĭt. Juv.

Bāptīstēriūm, ii, n. Fonte del battesimo. SYN. Föns, lăvăcrūm. PER. Bāptīsmătĭs ūndā. Pūrgāntēs

lymphæ. Bāptizātūs, ă, ūm , partie. Battezzato. PER. Sacrā tīnetus bāptīsmātis ūndā. Lūstrālī pērfūsus āquā. Fontibus immērsus saerīs. Pērfūsus fluminē sacrō. Sacrō lūstrātūs fonte sălūtis. Sacrō dē fonte renatus. Salūtiferī baptīsmatis amne novātūs. Baptīzāti agimus, tanta est baptīs-

mătis ējūs. Alcim.

Baptizo, as, avi, atum, are. Battezzare. Act. acc. PER. Sacrā bāptīsmātīs undā mērgērē, īmmērgěrě, tingěrč, lávárě, abliterě, aspergěrě, perfunděrě. Šacró föntě, flůmině sacró, lůstrálibůs undis abluere, Sacris undis tingere, Purgantřibůs lýmphīs, sacró pěrfunděrě flumině corpůs. Sălūtiferi baptismătis amne novare, renovare. PHR. Sacrātīs māculās fons lāvāt ūnus aquis. Et cuncti accipient undamque auramque sălubrēm. Pūrās animās saera lavaera beant. Omnësque jubës sacro dë fontë rënasci.

Bărābbās, &, m. Barabba, ladro opposto a Gesü Cristo. EP. Infamis, nefandus, impius. Pilātūs dōnāt plēbī, lēgīqnē Bărābbām. Juv.

Bărathrum, I, n. Baratro. SYN. Abvssus, vortex, gűrgés, vőrágo. EP. Átrúm, cæcüm, nigrům, tētrām, opācām, obscūrām, trīste, squāllēns, hörrendum, ingens, imum, latum, immane, ābrūptūm, præceps, apertūm, caligans, pro-fundūm, Stygium, infernūm, irremeabile, Tartăreum. PER. Vastus telluris hiatus. Terră děhiscens. Vāstæ fauces, Specus ingens. Vāstā vorāginē gūrgēs. Tērræ īmā vorāgo, PHR, Sŭpērque îmmāne bărātlirum Cērnitur. Hic îngens domás úmbráróm, præcepsque báráthrúm. Vēntum ĕrāt ād nīgrī squāllēntīā tēctā bārāthrī. Intrăt ad humeutes umbras et triste bărathrum. ¶ Õbsĭdĕrātque īmō bărătlırī tēr gürgĭtĕ vāstōs. Virg. În tënëbrîs lătëat sûb caligante bărathro. Mant.

Bārbă, æ, f. Barba. EP. Löngă, prôlixă, cână, candida, mollis, nivča, culta, pexa, gravis, senīlis, vēnērāndā, hīrtā, āspērā, novā, horridā, īmpēxă, fœdă, sōrdĭdă, rĭgĭdă, hīspĭdă, squālēns, squālīdā. PER. Genīs crēscēns, increscēns. Génās, seu mālās ērnāns, tēgēns, ēxērnāns. PHR. Et suberāt flavæ jam nova barba comæ. Möllém mālīs demīttere bārbām. Bārba erat încipiens, barbæ color aŭreŭs. Rescindere bārbām, Bārbă rēsēctā cădĭt. Bārbā rēsēctā mĭhī tērquē quātērquē tūit. 🎙 Bārbā grāvīs nīmbīs: canis fluit unda capillis, Ovid.

Bārbārā, æ, f. S. Barbara. Et. Cāstā, piā, vīrgo, pudīca, constans, intrepida, PHR. Barbara pro-Christo-pugnat, nec carcere caco. • Nec deter-

rētūr probris, nec verbere torto.

Bārhāriā, æ, f. Crudelta, fierezza. SYN. Bārbāries, crūdēlītās, sævītīš, lerītās, lerociš, sævīties, āspērītās, rūsticītās. EP. Atrox, dīrā, sævā, ferox, crūda, aspera, furens, crūenta, horrida, īmmānis, ācērbā, crūdēlis, īmpiā, fērīnā, inhūmānā, odiosā, fervidā, rābidā, Stygia, Tārtāreā, præceps, scelerata, effrenis, impatiens, temerāriā, PER. Hōrridā mōrūm bārbāries. Pietātī inimīcă, Feritas inamābilis, Indocilis liecti. PHR. Nihil illæsúm scělěrátá rěliquit bárbáriés. Crūda ubi bārbāries, ātque impiŭs infremit hörrör. Intér inhúmaná: nomină barbăriă. 🖣 At nunc barbaria est grandis habere nihil (pent.).

Barbaricus, a, um. Straniere, di disciso paese. Bārbăricō portes auro, spoliisque superbis.

Bārbārismus, i., m. Barbarismo. \ fēcisti, mihi crédě, Bárbárismum (phal.). Guin.

sævás, dīrus, asper, trūx, ferox, eruentus, im mānis, crūdēlis, ēlierus, trūculentus. Straniere. Externus, barbaricus, longinquus, peregrinus. PER. Cruoris cupidus, vel avidus. Sanguine gaūdēns. Mūltā vædě crūčntůs. Gēns sævæ avidīssīmā cædīs. PHR, Ō dīrīs bārbārē fāctīs, ō crūdēlis, ait. Fērus atque îpsis truculēntior Eūris. Quam ferus et vere ferreus ille fuit. E scopulis natūs, nūtrītūs lacte ferino. ¶ Barbarus hās sēgētēs? en quo discordia cīves. Virg.

Bārbātus, a, um. Barbato, SYN. Bārbiger, intensus. ¶Sī quēm dēlēctāt bārbātūm āmēntĭă vērsēt. Hor.

Bārbigēr, ă, ūm. Chi porta la barba. ¶ Bārbigērās pěcůděs, homini qua est acre venenum. Encr. Bārbitos, ī, f., vel bārbiton, i, n. Chitarra, cetra, od altro strumento musicale. SYN. Cithara, chelis, fĭdēs, lyrā, plēctrūm, tēstūdo. EP. Ārgūtā, dūleis, cănoră, făcilis, sonoră, querulă, aurcă, niveă, möllis, Ağnia. PHR. Age, die Lätinum, barbite, carmèn. Āptābām līdībūs bārbītŏn aūrēūm, Ād querulam docto barbiton ore canit. I Nec facit ād lācrymās bārbitos üllā mēās (pent.). Ovid.

Barcino, onis, f. Barcellona, città della Catalogna. SYN. Bārcēllonā, Fāvēntiā. EP. Āmplā, dīvēs, pŏtēns, vălĭdă, pŏpŭlōsă. ¶ Tārrăco et östrĭferō sŭpër āddĭtă Bāreĭnŏ pōntō. Aus.

Bardi, örüm. Filosofi antichi. EP. Döcti, facundi, diserti. Hist. Filosofi e poeti antichi in Francia, soliti a cantar le lodi degli nomini illustri. Bārdiácūs, a, ūm, vel Bārdaicus, a, ūm. Peloso.

¶Bārdĭăcŭs jūdēx dătŭr hæc pūnīrĕ vŏlēntī.Juv. Bārdocucullus, ī, m. Saltambanco, restimento rustico, facile a mettersi indosso, cappuccio. § Gāllĭă Santonico vēstīt tē bardocucullo. Mart.

Bārdus, ă, ūm. Stolto, balocco. SYN. Stūltus, hebes, tārdus, stolidus, rūsticus, stupidus.

Bārium. Bari, EP. Piscosum, amonum. PER. Bari mæniă piscosi (Hor. Serm. Lib. 1, sat. 5, Civitas est Apulia.).

Bārnābās, æ, m. S. Barnaba. § Bārnābān in Lătiam Romæ docuisse Latinos. Mart.

Bārrīnus, a, am. Di elefante. Sī prius angaentam bārrīno in dēnte pārārint. Calc.

Barrio, is, ivi, itum, ire. Barrire, far la voce di clefante, PER. Bärrītum ēdo. S Et barrus barrīt, cervi erőcitánt et önágri. Ovid.

Barritus, us, m. Voce d'elefante, PER. Barri clamor. Vox elephantis. § Barritu pecudum titubantes ārmā rēquīrānt. Enn.

Bārrūs, ī, m. Elefante, SYN, Elephas, Elephantus. 🖣 Quīd tībī vīs māliēr nīgrīs dīguīssīmā Bārrīs 🖰 Hor.

Bartholomaus, I, m. S. Bartolommev. EP. Sanctus, pińs, intrepidus, laniatus, laceratus, excoriatus. ¶ Indě trĭúmphäntém fért Indĭă Bărthŏlŏmæūm.

Bāsiātio, onis, I. Baciamento, bacio. SYN. Bāsiūm, āmplēxus, osculum. 9 Hībernas sine basiationes phal.). Mart.

Bāsiātor, öris, m. Chi bacia. ¶ Rīmās pēr omnēs bāsiātor intrābit (scazon.). Mart.

Băsiteă, æ, f. Basilea, città d'Alemagna. J Cônvēnīt omnīgenām Bāsileām conejo clērī. Vas. Băsilică, a. f. Basilica, tempio, o palazzo. SYN. Regia, palatium.

Băsiticus, ă, ûm. Reale. SYN. Regius, regalis, augūstus, magniticus.

Bārbārus, a, ûm. Barbaro, crudele, SYN. Attox , | Bāsiliseus, i, m. Basiliseo, serpe sequato sopra il

capo d'una corona. EP. Regiús, regalis, cristatus, Libycus, dīrus, lēthālis, noxius, mortifer, funerčás, lábricás, válnificás, pēstifēr, věnēnāsás. PER. Serpentum rex, princeps. Oculis ardens. PHR. Sibilă ārdňůs āttöllit básiliscůs. Vůlněrát āspēctū, lūminibūsquē nēcat. Sībilaque ēffundīt cunctas terrentia pestes. Ante venena nocens lātē sĭbi sūbmovēt omne Vūlgňs, et in vācūā rēgnāt bāsilīscus arēnā. Fūnereus Libyca velŭti băsiliscus ărenā, Mart.

Băsilius, ii. m. S. Basilio, dottor di Santa Chiesa. PHR. Hæréséős scrűtátór, hőstis. ¶/Básílíús illő jűré máximő mágnús (scazon.). Gaz.

Bāsiō, ās, āvī, ātūm, ārē. Baciare. Act. acc. SYN. Öscűlőr, amplectőr, complectőr. 🖣 Ét æstűantēm bāsĭānt, čt ālgēntēm (scazon). Mart.

Răsis, is. f. Base, fondamento, sostegno. SYN. Fülcīmēn, fülerūm, fündāmēn, fündāmēntām. EP. Fīrmā, sŏlīdā, vālīdā, fōrtīs, ærēā, ænēā, mārmorea. ¶ Quoque minūs dabitas, stāt basis orba Dčă pent.). Ovid.

Bāsium, ii, n. Bacio, SYN, Öscülüm, amplexus, suāviūm. Bāsiā dās āltīs, āltīs dās, Posthume,

dēxtrām. Mart.

Bāssārēŭs, čī, et Bāssāreūs, cī, vel čos, m. Bacco. SYN. Bācehus.

Bāssārīcus, ă, ūm. Di Bacco. § Cīngēt Bāssărīcās Lydía mitra comis (pent.). Prop.

Bāssārīs, idis , f. Baccante. 9 Bāssāris ēt Mænās Lyncen flexura corymbis. Pers.

Bāstia. Bastia. EP, Vēntosa, florida, fera, ultrīx. PHR. Prárupti regii regni. Cyrnei regio feröx. Hērcŭlěæ fīlĭæ sēdēs. Hist. Oppidum est clarum in Corsica, in quo residet regnigubernator, estque in ditione Galliarum.

Bătāviă, æ, f. Olanda. SYN. Hollandiă.

Bătavńs, ă. ūm. Olandese, d'Olanda. SYN. H5llāndūs. EP. Förtis, aūdāx, ferox, bellicus, Mārtiŭs, belligër, împavidus, generosus, magnanimus, indomitus, Neptūnius, concors, flavus, aŭricomis. PER. Utraque Pallade florens. Hispānī nominis osor. PHR, Bătavus excussit Iberum împerium. Îndomitî Rheno claudente Bătāvī, Nāvālī gaūdēnt pūgnā. 🖣 Vāngĭŏnēs Bătăvique truces, quos ære securo Stridentes ăluere tubie. Luc.

Bătillum, î. n. Paletta da fuoco. I Prætextam et lātūm clāvūm, prūnæque bătīllūm. Hor.

Bătiolă, w, f. Boccale. I Bătiolă, calpar, nasiternă, põllübrüm (scaz.). Šcal.

Băttiádes, is, m. Callimaco, poeta, figliuolo di Batto. ¶ Bāttīădēs tōtō sēmpēr cāntābītŭr ōrbě. Ovid.

Bāttús, i. m. Batto. EP. Pāstor, infidus, avarus, pērfīdus. § Rūrē sēnēx Bāttūm vicinīā tōtā vocabat. Ovid. Fab. Pastore mutato da Mercurio in un sasso per non aver mantenuto la parola data allo stesso.

Banbar, āris, ātus, ārī, dep. Ibbajare, latrare come fanno i cani. Et cum deserti haubantur

ĭn ædibŭs, aŭt cûm. Lucr.

Bañeis, idis, f. Bauce. ¶ Sēd piā Baūcis ānūs, părilique state Philsimon. Ovid. Fab. Povera femmina, moglie di Filemone, che ricevette col marito in ospizio Giore e Mercurio.

Báviús, ii, m. Bavio, poeta impertinente. • Qui Bă v tâm non odit, ămet thă carmină, Mavi, Virg. Bāxēā, ārūm, f. Pianelle, zoccoli. • Quis īste ēst pěniculus, quo extergitur baxer. Plant.

Běātě, adv. Beatamente. SYN. Féliciter. 5 Effete, graviter, cito, nequiter, euge, beate. Mart.

Beatitudo, inis, f. Beatitudine, felicità. SYN. Felicitas. J Beatitatem præparat fidelibus (jamb.). Prud. Beātulus. 3, um. Felice, beato. Illīne tubă, cân-

dēlē, tāndēmquē bēātūlūs āltō. Pers.

Beato, felice. SYN. Felix, fortunātŭs. PHR. Ō tērquĕ quătērquĕ bĕātī. Fēlīx, heū nīmīum fēlīx. Vīvite fēlices, quibus ēst förtünă pěráctă. O förtünátös nimiüm, sňá sí bonă norint, Agricolas. 🖣 Expectandă dies homini ēst, dicīguč bčātňš. Ovid.

Bebryeia, w., f. Bebricia, o Bitima, nell' Asia. SYN.

Bīthynĭă, Mygdŏnĭă,

Behrycius, a, um. Di Bitinia. Bebrycia veniens Ămỹcī để gếntë fërēbăt. Virg.

Bebryx, yeis. Natico dell' Asia. | Bebrycis et Seythĭcī prŏeŭl înclēmēntĭă sāxī. Val. Flac.

Běčizěbůb, indecl. Idolo degli Accaroni nella Palestina (latine, Idolum musca). V. Dæmon. Dæmönes expellit virtute Beelzehub ipse.

Bēlgă, w, m. Di Fiandra, Fiammingo, EP, Aūdāx, förtĭs, ārmĭgĕr, bēllāx, pūgnāx, bēllĭgĕr, dūrŭs, īndomitus, erūdūs, ingeniosus, intrepidus, māgnănimus. J Atque obscœnă Venus; crudique ferőciá Belgæ, Mant.

Bēlgicus, a. ūm. Di Fiandra. Bēlgica vel mollī

mělĭūs fěrět ēssědă cōllō. Virg.

Bēlides, ūm, f. plur. Le Danaidi, nipoti di Belo. SYN. Belfades, Danaides. EP. Scelesta, perfidæ, înfidæ, împiæ, sceleratæ, îmmites, crudēlēs, inhūmānæ. I Quæque gerunt humeris pērītūrās Bēlīdēs ūndās. Ōvid.

Bēlīdēs, is, m. Figliuolo, o discendente di Belo. 9 Sürge, äge, Belide, de tot modo fratribns

ānŭs. Ovid.

Bělisāriás, ii, m. Belisario, generale d'armi sotto l'imperator Giustiniano. EP. Fortis, inelytus, fēlīx. J Ēditus hiņe māgni domitor Belisārius örbis. Mant.

Bēllāria, örum, n. plur. Confezioni. SYN. Secundæ mēnsā. EP. Attīca, laūta, dūlcia, mollia, jūcūndă, suāviă, quæsītă, mēllītă. ¶ Jām bēllāria

ădōrĕă plŭēbānt (phaleuc.). Stat.

Bellator, oris, m. Guerriere. SYN. Bellax, bellĭcŭs, Mārtĭŭs, Māvortĭŭs, bellĭgĕr, bellĭpŏtēns, bēllīcosus. PER Bēllo māgnus, clārus, praclārus, aspēr, dūrus, fortis, egregius, superbus, īnvīctūs, īnsūpērābilis. Bēllo māgnūs, ēt ārmīs. Bēllī expērtňs, pěrītňs. Armis præstāns<u>,</u> īnclytus, însignis, egregius. Utilis armis. Acer in ārmīs. Ācērrimus ārmīs. Mārte gravis, Promptňs ad arma. Martemque fatigans, Mavortius hēros. Vīncī nēseius ārmis. Insignis fāmā ēt fēlīcībūs ārmīs. Nūllī cēssūrūs ĭn ārmīs. Bēllī fülměn. Gěnůs întractabilě běllo, Învictăquě bēllo Dēxtera, Gens însuperabilis armīs, Prodigă gens ănimæ, studiisque asperrimă belli. PHR. Pygmæus parvis currit hellator in armīs. Ācer erāt, helloque ferox, ad vimque părātus. Prīmus inīrē mānu, postrēmus ponere Mārtēm. Sunt nobīs fortia bello Pectora, sunt ănimī, ēt rēbūs spēctātā jūvēntūs. Quāntūmque ego Mārte ferocī, Inque acie valco. Cui quondam Mārtia cordī Bēlla fuere, hostemque truci configere dextra. Effera qui Martis prælia

semper amat. I Hine bellator equus camposese arduns infert. Virg.

Bēllātrīx, īcis, f. Combattitrice. & Bellātrīx, audētque virīs concūrrere Vīrgo, Virg.

Bēllāx, ācis , adject. Guerriere, amator della guerra. Tillie bellaei confisus gente Curetum. Lucr. Bēnē , adverb. Pulitamente, bene. SYN. Běně, půl-

chrē, fēstīvē, lĕpĭdē, ēgrĕgĭē.

Bēlierophōn, ontis, m. Bellevofonte. SYN. Bellerophontes, & , Hipponomus. EP. Castus, constans, pudicus, andax, fortis, generosus, victor. māgnanīmus. PER. Glaucī fortīssīma proles. Īsthmišeŭs jŭvenis (ab isthmo Achajæ), Chi-mārā domitor. PHR. Bēllērophon sie Jörtis ěques súpěrárě Chimærám, Et Lýcii potůit sterněrě monstrá soli. Qui victor ab oppressa redřit cům laudě Chřmæra. Cui præda Chřmæra fŭit. ¶ Hōc genitūm crēdās dē sidere Bēllerophontem. Mant. Fab. Figlio di Glauco, re di Corinto, tentato a commettere un grave misfatto da Stenobea, moglie di Preto, re d'Argo.

Bellerophoniaus, a., um. Di Bellerofonte. 4 Bellérőphöntæäs indignárétűr hábénás. Claud.

Bētticosus, a, am. Bellicoso, armigero, SYN, Bellātor, bēllieus, bēlliger, Mārtius, fortis, audāx, Māvortins, ferox, magnanimus. ¶ Sēd bēllicosīs fātă Quiritibus (alcaie.). Hor.

Bēllieus, a. um. Guerriere, guerresco. SYN. Bēllātör, förtis, bēlligēr, Mārtiŭs, Māvörtiŭs. 🖣 Ēn-

síbús éxértis bellíteá láttá Dea ést pent.). Övid. Bellítée, vel Bellítéer, a, úm. Guerricce. ¶ Possídéant: Quid belliterām commūnibus ūrānt. Claud, Aūt fērā bēllīfērās āddīte in ārmā mānūs (pent.). Ovid.

Bēllīgērātor, ōrīs , m. Guerriere. SYN. Bēllātor. ¶ Bēllīgērātōrēs nūtrīt tēllūs Ārīmāspōs. Avien.

Bēllīgēro, ās, āvī, ātūm, ārē, n. Guerreggiare. far querra. SYN. Bello, púgno, certo, contendo, pradior, dimico, congredior, PER, Bellum gero, agito ! Solus ego nequeo belligerārē tribūs pent.\. Text.

Bēttīpŏtēns, tīst adject. Potente in guerra. SYN. Bellator, bellax, belliger, bellicus, paguax, Mārtiŭs, Māvortiŭs. Bellipotens aptat rorantes

sängnine eristäs. Virg. Bēnisanus, a. ūm. Trombettiere di gnevra. § Sie modo bellisono venientes flumine pagnax. Paul.

Bēno, ās, āvī, ātūm, ārĕ, n., vel Bēllŏr, ārīs, ātūs, ārī, dep. Guerreggiare, far guerra. SYN. Pūguo, cērto, dēcērto, contendo, prælior, belligero, dîmico, congredior. PER. Bella gerere, movere. eiere, agitare. Bello contendere. \ Et nanc si bellare paras, atque hee tibi mens est. Virg. Pülsant, et pietis bellantur Amazones armis. Id.

Bēhōnā, ā, f. Bellona. Dea della guerra, sorella di Marte, SYN, Envo, Pallas armată, bellică Pallas, EP, Atrox, acerba, immitis, immanis, feră, savă, cradelis, împiă, asperă, ferox, barbără, făreus, întrepidă, horrenda, tabidă, tăriālis, fūribūndā, inhūmānā, audēns, fērvidā, vindēx, hāstātā, tristis, ārmātā, mināx, discors, scělěrátă, împlácábřlís, crúčntă, sánguřněă, lêthālis, lēthifērā, pērfidā, trňculēntā, ēxitiālis, înlândă, něfandă, exitiosă, ferreă, ferâlis, Stýgia, Taititea, PER. Bellorum Dea, Martis soror. Mavortia Diva. Bellica, bellipotens, belligera ārmīpētēns, vel ārmīgērā Deā. Bēllēnās implic cábilé nůmen. PHR Martis Bellůná sorór ere

stātā. Ēcce iterum Bellona fremens gravat ægide pēctūs. ¶ Quām cūm sānguĭnēō sēquĭtūr Bēl-lōnă flăgēllo. Virg.

Bēllovācī, orum, m. plur. Il paese di Beausais. PHR. Belgius hie auctor Belgarum, et Bello-

văcorum.

Bēltovācēnsis, is, m. f., č, n. Di Beauvais. Bēllovācām, i, n. Beauvais, città della Piccardia, PHR

Bellővácum strúxít rex ölim Belgiús úrbem. Bēlina, &, f. Bestia. SYN. Fěra, bēstia, pěcůs, brūtūm, animal. EP. Grandis, atrox, ingens, vāstā, immēnsā, sā vā, fērōx, immānis, frēndēns, īndomītā. 🎙 Immānīs mēdīum vāstārēt bēlluā pontūm. Claud.

Bēlinīnus, a, um. Bestiale, di bestia. SYN. Ferus, ferīnus, crūdēlis, immītis. 🖣 Exceptus inde bel-

lŭinis faŭcibŭs (jamb.). Prud.

Bēllūm, ī, n. Guerra. SYN. Mārs, Māvors, Bēllōnă, pūgnă, cērtāmēn, prælĭūm, cōnflīctūs, ārmă, mīlĭtĭā. EP. Ācrĕ, dīrūm, grāyĕ, hōrrĭdām, sāvām, crādēlē, impiām, trīstē, fānēstām, īnfāndām, nĕfāudām, īmmānĕ, mĭsčrām, rĭgĭdūm, mortiferum, lethāle, funereum, cruentum, fērālē, sānguĭnēūm, dīscōrs, ēxitiālē, fūriŏsūm. ēßērum, höstīlē, pērfĭdūm, Mārtĭūm, Māvōrtĭūm, ārdēns, fērvĭdūm, ăcērbūm, āspērūm, fōrte, ferrenm, anceps, dubium, incertum, andax, tremendum, terribile, pestiferum, llebile, violentūm, lūgubre, intestinum, lūctiferum, miserabĭlĕ, scĕlĕrātūm, läcrymābĭlĕ, trŭcŭlēntūm.PEE. Bēllī fŭror, rābies, tūrbo, tempēstās. Bēllorām llāctŭs, prŏcēllă. Bēllī fūlmču, tămūltŭs. Bēllicus furor. Rigidī cērtāminā Mārtis. Dūrī Mārtis ŏpňs. Bēllī pěrīcūlă, dīscrīmĭnă. Bēllī tædīà. PHR. Bēllă tůmēnt, bellă, hōrrīdă bēllă, Et Rhēnum Bătāvo spūmāntēm sānguinē cērno. Ātrām bēllīs ārcēssērē mortēm. Bēllā tonānt, tötümquĕ quătīt dīscōrdĭă mündūm. Nūllăsălūs bēllā. Lēthiferis āppānere pēctorā bēllis. Ēmērsūră brevī flagrantiă bellă per orbem. Lassabant agites aspera bella viros. Casar dum maguŭs ăd āltūm Fūlmīnăt Eūphrātēm bēllā. Sā vit tötő Márs impřůs örbě. Impřá mönstriféris soigūnt jām prælia cāmpās. Flūctuat omnis Ā ie renidenti tellüs, nec dum hörridi miscent Prælia, sēd dubius mēdiis Mars ūrrat in armis Non sécus ingenti behörum Romá támúltú Concătităr. Mărtins îile aris rauci cănor încrepăt. ēt vāx Aŭdītūr frāctās sənītūs imitātā tūbārām. ¶ Bēllă per Ēmāthiōs plūsquām cīviliā cāmpōs. Lucr.

Bēllūm géréré. Far guerra, guerreggiare. SYN. Bello, belligero, pagno, certo, decerto contendo, dīmico, præfiŏr, congredior. PER. Bellum, vel ārmā ciere, movēre, agitāre. Bēllo contendere. Lacessere belle, în arma ruere. Armis concurrčrě cámpo, Decerněrě lerro, Gloměrárě mánům běllő. Súccedere půgnæ. Ārmă căpětě, sûmere căpésséré. Mănûm conferre, consciére. Prádia miscere, committere. Aliquem in pradiă poscere PHR. Ûnă cũm gồntế tốt annôs bellă gồm. Lêr réa, sangūinėa bella movere manu. Gum prima mővént în præliă Martém, Técům télis concůrrere vellet. Înjustas aeres et lera bella movent. Hand aliter Trojane acies, acresque Latine Côncurrunt, hæret pede pes densúsque viró vic. Résidésque movéhit l'úruns in ármá vités. Hórribilémque ferús Mayors ciet undique púgnam, BēHō fīnēm imponere, Cessare, rompere, finire la querra. PER. Dēsīstere bello. Ārma, bellum poněrě, děponěrě, abjicěrě. Seceděrě ab armis. Extrēmām, ültīmām mănūm imponere bello. Hăměris deponěrě scůtă. Clauděrě belli portas. PHR. Stänt terræ defixæ hastæ et scuta reponunt. Armă reponenda, et bellum exitiale căvēndām. Sēd finēm impostit pagnā, fessumque Dăretă Erîpăit. Me tămen accepta poterat deponere hellum Obside, me comitem, me pacis pīgnus habēre. Imposita est sero tandem manus ūltīmă bēllō.

BELLUM

Bēlinosūs, ă, ūm, Pieno di bestie. Tē bēlinosūs qui remotis (jamb. cum syllaba). Hor.

Bēlius, a, um. Galante, onesto. I Bellus homo, et magnus vis idem Cotta videri. Mart.

Bēlňs, i, m. Belo, re di Fenicia, padre di Didone. 🖣 Aūxĭlĭō Bēlī gĕnĭtōr tūm Bēlŭs ŏpīmām. Virg. Bēnācus, ī, m. Lago di Garda nella Lombardia.

¶ Flüctĭbŭs, ēt frĕmĭtu āssūrgēns Bēnācĕ mărīnō. Virg.

Běně, adverb. Bene. SYN. Běllě, rěctě, öptímě, egregie, apposite. J Dux bene pugnantes incitat

ære viros (pent.). Ovid.

Běnědico, is, xi, ctům, ěrě. Benedire. Dat. rarius acc. SYN. Běně lŏquŏr, běně prěcŏr, vŏlo, cňpĭo, fañstă precor. ¶ Nec tibi cessaret doctus bene-dicere lector. Ovid.

Bčučdīctio, ōnis, f. Benedizione. SYN. Faūsta precătio, faustæ preces. 5 Confestim măledictus erit, benedictio per te. Vict.

Benedetto. EP. Castus, pius, věněrábilis. Hic vărias Běnědictůs ovés col-

lēgīt ăb īstō. Mant.

Bčuěfăcio, is, fēcī, fāctūm, ĕrĕ. Far del bene, giovare. Neutr. dat. SYN. Běně měrěŏr. PER. Mūněră dō, dōno, cōnféro, trĭbŭo, cōllŏco. ¶ Sī chārtæ sĭlĕānt quōd bĕnĕſēcĕrĭs (asclep.). Itor.

Benefactum, î, n. Cosa ben fatta, benefizio. SYN. Grătiă, donum, munăs, officium. f Quid lăbor, aāt benefacta juvant? Quid vomere terras. Virg.

Beneficium, ii, n. Beneficio, piacere, servigio. SYN. Grātiā, dönūm, mūnūs, öllīciūm, mēritūm, bē-nētāctūm. EP. Amplūm, grāndē, māgnificūm, sūmmūm, grātūm, præclārūm, īnsīgnē, splēndidum, rēgium, rēgāle, pretiosum. PHR. Numquam pigră fuit nostris tuă gratiă rebus. Apud memores veteris stat gratia facti. Pro quibus ut měritis rěfěratůr gratia jūrat Sē főrě mancipium tempus in omne tuum. Nec licet imměmorēs mūněris ēssē tūī. § Běněficiūm quī rčcípit, öbstrictůs mănět (jamb.). Virg.

Běněficůs, ă, ūm. Liberale, benefico. SYN. Lärgüs,

benignus, liberālis, mūnificūs.

Běněvňlěntiá, æ, f. Affezione, benevolenza. SYN. Ămŏr, stădĭūm, grātīā, āmīcĭtīā.

Běněvětňs, ă, ūm. Affettuoso, amico. SYN. Amāns,

ămīcus, benīgnus, studiosus.

Bēnjāmīn, indecl., vel Bēnjāmīnus, ī. m. Beniamino, il duodecimo figliuolo di Giacobbe e di Rachele. EP. Förtis, potens, inclytus. Benjaminus hăbēt bēryllō nōmčn ĭu īmō. Mill.

Bēnjāmīdē, vel Bēnjīmītē, ārām, m. plur. 🖣 Bēnjāmīdæ dātā sortē quībūs lætīssīmā tēllūs.

Vid.

Benigne, adverh. Affettuosamente, liberalmente. SYN. Ămīcē, cŏmĭtĕr, hāmānē, hāmānĭtĕr.

Běnīguĭtās, ātĭs, f. Beniquità, cortesia, amorevolezza.

SYN. Bonitas, comitas, mansuetudo, lenitas, clēmēntiā, pietās, hūmānitās: Satīs supērque me henignitas tua (jamb. pur.). Hor.

Benignus, a, um. Benigno, amorevole, cortese. SYN. Bonus, dulcis, facilis, comis, humanus, blandus, lēnīs, plācīdūs, mītīs, ūrhānūs, mānsuētūs. 🦠 Āccipit în Teucros ănimum, mentenque beni-

guām. Virg. Bēo, ās, āvī ātūm, ārē, Beare, beatificare, far beato. Act. acc. pers. cum abl. rei. PHR. Bēātum, vel lætum facio. I Munere te parvo beet,

aūt incommodus angat. Hor.

Berecintiia, &, f. Gibele, così chiamata dal monte Berecinto nella Frigia. SYN. Cyhele, Ops, Vesta, Dîndymene. J Felix prole virum qualis Berecynthiă mater. Virg.

Berenice, es, f. Berenice, regina d'Egitto, moglie di Tolomeo Lago, e figliuola di Tolomeo Filadelfo e d'Arsinoe. ¶ Myrrină, deinde ădămās notis-

simus, ēt Berenīces. Juv.

Běrěnīcěŭs, ă, ūm. Di Berenice. ¶ Ē Běrěnīcēō

vērticē cāsāriēm (pent.). Cat.

Bērgomum, ī, n. Bergamo. EP. Altum, excelsum, věnůstům, dělěctábřlě. PHR. Sůblimi věrticě collis. Excelsum căput attollens circumspicit hortos Fontibus irriguos, undantia messibus ārvă. Fātālēsque avibūs tumulos, volucrumque dőlősű Süpplícia. Hist. Urbs est Italiæ Transpadanæ, in nona Italiæ regione a Plinio collocata. J Bērgomeasque domos pietas antiqua vocavit. Mant.

Bērnārdus, ī, m. S. Bernardo. EP. Pius, integer, īllūstrīs. PHR. Quī mūndo æthereos āfflāt Bērnārdus odores. Quām vēre a nardī nomine no-

měn hábět.

Bērsāhēā, vel Bērsāhēē, ēs, f. Bersabea moglie di Daeid. EP. Pūlehră, fōrmōsă, vĕnūstă. ¶ Bālnĕă Bērsābēæ, non ēxtrīcābĭlĕ vīnclūm. Var. Hist. Moglie d'Uria e por di Davide, madre di Salomone.

Bērynus, ī, m. Bevillo (pietra preziosa). EP. Virīdīs, micāns, viridāns, dīvēs. § Bēryllō pāries,

ět řáspřdě lůbrřeš sürgünt. Claud.

Bērytus, ī, f. Baruti, città di Fenicia. ¶ Antīquāmquě Tyrům, Bêryti ét nômină grātæ. Fan. ¶ Hie Tyrus est opulens, et Berytus optima biblis. Avien.

Bēssī, örūm, m. plur. Popoli della Tracia o Bosnia. Vīvētē quām misērum, ēst intēr Bēssösquē,

Gětásquě. Ovid.

Bēstia, a, f. Bestia, bruto. SYN. Animal, fera, bēliňă, brūtūm, pěcăs, ārmēntūm. J Quæquč pēr ōecūltōs ōccūrrīt bēstĭā sāltūs. Pass.

Bětă, æ, f. Bietola (crba). EP. Fātňă, plēbēĭă, plēbēă, însĭpĭdă. Ūt săpĭām fătŭæ fābrōrūm

prāndĭă bētā. Mart.

Bēthānĭā, æ, f. Betania. SYN. Bēthānā, vel Bēthānē, ēs. ¶ Bēthānĭæ vīcīnā pētēns, čādēmquĕ rčvērsus. Sedul.

Bethleem, f., indecl. Betlemme. J Urbs est Judææ Bethleem, Davidă cănorum. Juv. Expl. Betlemme, città della tribu di Giuda,

Bēthiemicus, a, ūm. Di Betlomme, SYN. Bēthleus, Běthlemitřeňs. § Crūděli tinxit Běthlemică com-

přtá cædě. Juv.

Bēthsājdā, æ, et Bēthsājs, jdjs, vel jdos, f. Betsaida, della Galilea. J Quinque ădeo sumus exigua Bethsaide creti. Vida.

Bētonica, &, f. Betonica (erba). • Bētonicam ēx dűrő prődést ássűméré Bácchő. Ser.

Bētňtă, &, f. Albero, di cui facevansi-i fasci-consolari, portato da Francia in Roma, EP. Tenŭis, viridis.

Biānor, oris, m. Bianore, figlio del fiume Tosco e di Manto indovina. ¶ Incipit apparere Bia-noris: hīc nbi dēnsās. Virg. Biās, āntīs, m. Biante. Expl. Philosophus Prie-

nensis, unus ex septem Græciæ sapientibus. EP. Gracus, Prienaus, Prienensis, Prienac Bĭā, quod plūs tibi tūrba malorum. Sid.

Bibāx, ācis, adject. Gran bevitore. • Bāssāridēs,

quibus öfficiam tentire Libaces. Mant. Biblión, II, n. Libro, SYN, Liber, codex, volumen.

Bībtiopola, a, f. Librajo, venditore di libri. SYN. Lībrārius. Sēd qui mē vendīt bibliopola putat pent.). Mart.

Bibliothēcă, &, f. Libreria, EP. Doctă, dives. • Quêm měă nôu tôtům Bibliöthécă căpit (pent.).

Mart.

Biblis, idis, f. Biblide (nome proprio). ¶ Biblidă quid referam větito que exaisit amore? Ovid. Hist. Figlia de Mileto e di Ciane, la quale amava pazzamente Canno suo fratello, ed impaziente pel grande amore, miseramente s'impieco.

Biblos, ī, f. Carta (albero). Nondūm flūmineās Mēmphīs contexere biblos. Lucr.

Bibo, ĭs, bĭbī, bĭbĭtūm, ĕıĕ. Bevere, bere. Act. acc. SYN. Ebibo, pôto, haŭrio, exhaŭrio. PER. Ăquim, fontem, amnem, vel mérûm pôtare, baŭrīrē. Vīnām, vel ăquām ōrē lībārē, dūcērē. trăhere. Undas, seu Kimphas faŭcibus, gūtture plēno sorbēre. Ūndās faucībūs āccīpērē, sūmērē. Aspērgērē gūttūrā lymphis. Sitim extinguere, rēstīnguērē, explērē, sēdārē, lēvārē, prohibērē, repriměrě, compesceré, Indůlgéré měro, Báccho, vel Băcchî împlerî. PHR. Lîmosăque llûmînă potant. Delluit incerto lapidosus murmure rivás. Sāpē sēd ēxīgūīs haūstībās īndē bībī, Claudite jam rīvēs puerī, sāt prāta biberunt. Tåndem haŭrīre părāt demīssīs Hāmīnă pālmīs. Cūrrenlem ilignis pētārē cănālibus undām. Sēcurēs lătices, et longa obliviā pētānt. Văcŭare vasa referta mero. Totos evacuare cados, Siecām fonte levāre sitim. Dūleis aguæ saliente sitim restinguere rivo. Lymphis recreare sitim. A Aut Ararim Parthus bibet, aut Germania Tigrim, Virg.

Bibains, a, am. Bevitore, the suga. SYN. Bibax, bībosus. • Quem postquam bibulīs allīsīt flū-

ctůs ărenis. Ovid.

Biceps, cipitis, adject. Chi ha due teste. SYN. Bifrons, bivertex. ! Nee in bieipiti somniasse Pārnāssō (scaz.). Pers.

Bicolor, oris, adject. Di due colori. 9 Mvirhea svlva súběst bicoloribus obsitá báccis. Ovid.

Bicornis, is, m. f., č, n. Chi ha due corna. SYN. Břeorniger, 9 Littera Pythagora discrimine secta břeorni. Virg.

Bicorpor, oris, adject. Chi ha due corpa. Scorpins, ārā venīt, formæque bicorporis āstrūm. Mant.

Bidens, tis, f. Agnello, SYN. Övis, agna, pēcus, bālāns. EP. Blindā, möllis, tenerā, candidā, lanigera. 9 Centum lanigeras maetabat rite bidentes. Virg.

Bidens, entis, m. Forca, che ha in cima due rami detti rebbi. EP. Vălidăs, dorus. PHR. Versarêm

vălido pingue bidente sotum.

Bidental, alis, n. Luogo dove sia caduto il fulmine: così detto, perchè in esso per purgarlo si sacrificavano degli agnelli, prendendo il nome di Bi-dental a bidentibus. ¶ Trīstě jăcēt lūcīs ēvītāndūmquē bidēntāl. Pers.

Bidňūm, ŭī, n. Spazio di due giorni. 🖣 Ego īmpětrárě něquéo hóc ábs tê bidůům (jamb.). Ter.

Biemis, is, m. f., č. n. Di due anni. SVN. Bimis. Biennina, ii, n. Spazio di due anni. PER. Jügě dăorum annorum spătium, vel întervallum. Æstātūm series complendă duarum, PHR. Altěră důcitůr ástás. Bis frigöre constitit imber. Ūt pătria căreo bis fragibus area trita est. Dîssîlîît nudo pressă bis uvă pede. Hie tibi bīsque æstās bīsque cucurrit hýcms. Bīs Sol dűődénő pérégít signő. Bis mé Sől ádíit gélīdā post frigorā brūmā, Bīsque sūūm tāctō pisce peregit iter. Signá récensebat Sol bis sňá, tērtiŭs ībāt Ānnās. Ānnāā bīs flāvīs rēvocāntūr mēssībūs āstrā. 🖣 Jāmquĕ fĕrē trāctō pēr tērnā bĭēnnĭă bēllō. Pass,

Bĭfāriām, adv. In due modi. ¶ Ūt dīspērtīrem öbsönĭüm hõc bĭſārĭām (jamb.). Plaut.

Bifer, vel biferus, a, um. Chi due volte porta qualche cosa. Ornārēt cănĕrēm, bifĕrīquĕ rŏšārĭă Pæstī, Virg.

Bīfidus, a, um. Fenduto, diviso in due parti. SYN. Bifurcus. Frigimur, setaque cadunt bifi-

dosquë rëlinguit. Ovid.

Bĭfŏrĭs, ĭs, m. f., ĕ, n. Di due porte. ¶ Ārgēntī bilores radiabant lumine valva. Ovid. Bilormis, is, m. f., e, n. Biforme, chi ha due forme. ¶ Mātrīs ādūltērīūm monstrī novītātē bitormis.

Bifrous, tis, adject. Chi ha due fronti, bifronte. Sātūrnūsquė senex, Jānīque bifrontis imāgo. Virg.

Biffirens, a, am. Biforcato, forcuto. 9 Ense jacet nostro, Ramum prior ille bifurcum. Ovid.

Bigă, w. f. Carro a due vavalli attaccati insieme. ¶ Aŭrōra în rŏsĕis fülgēbāt lūtĕă bīgīs. Virg.

Bijūgis, is, m. f., č. n., vel bijūgūs, ā, ūm. Attaccato ad un giogo insieme con un altro. I Martis equi bijágés ét mágni cűrtás Áchillis. Virg. Nön tām præcipitēs bijūgō cērtāminē cāmpām. Id. Bitānx, cis, f. Bilancia. SYN. Lībrā, stātērā, trūtinā. Jūdicis en exactă bilanx, nil transit inultum.

Bilbilis, is, f. Bilbili, città del regno d'Aragona nella Spagna, dos è nato il poeta Marziale. EP. Āltā, augūstā. ¶ Mūnicipēs augūstā mibī quōs Bīlbĭlĭs āerī Mēntē erēāt, rāpĭdīs quōs Sālō eīngĭt ăquis. Mart.

Bītbǐlicus, ă, ūm. Natico di Bilbili. ¶ Mārginībūs quās Bīlbĭlĭcō făbčī īmbŭĭt īguč, Mant. Hinc

vātēs Bīlbĭlĭcŭs, pro Martiali.

Bitibris, is, m. f., č, n. Di due libbre. 5 Nolo mihi pouás rhombum, moltúmve bilibrem. Mart. Bitinguis, is, m. f., č. n. Belinque, di due lingue.

Quippě domům třmět ambigňam, Tyriosquě

bilingués. Virg.

Bītis, is, f. Collera, rabbia. SYN. Īrā, turor, rābies, irācāndiā. EP. Ātrā, Ilāvā, cròcea, ācērbā, ămară, dîflîcilis, māscūlă, siccă, ardēns, fērvidă, fěrőx, răpřdă, cômmótă, flammată, tůmřdă, îniquă , hōrrīdă, pāllīdă. PRB. Bilē timēt, tūrgēt, tūrgēseit. Ergo übi commotā fervēt plebēculā lālē. Călīdō sūb pēctorē mascūlā bīlīs Intňmušt.

Bīlīs ĭnhūmānī sŏrŏr īrācūndā fŭrōrīs. ¶ Nōn sĕcŭs āc rābīēs ārdēntī pērcītā bīlē. Mant.

Bĭlīx, īcis, adject. Tela lessuta a due lieci, o filitorti. ¶ Lānečă consĕqnĭtūr, rūmpītque înfīxă bĭlīcēm. Virg.

Bĭtöstrĭs, ĭs, m. f., ĕ. n. Di due lustri, di dieci anni. SYN. Dĕcēnnĭs, dĕcēnnālĭs. ¶ Pērgămă cũm cădĕrēnt bēllō săpĕrātă bĭlūstrī. Ovid.

Bǐmărīs, ĭs, m. f., ĕ, n. Cosa posta fra due mari.

¶ Quæque űrbes álĭæ bĭmårī claūdūntŭr áb
Isthmō. Ovid.

Bǐmātēr, trīs. Chi ha due madri. ¶ Īgnīgēnāmquē, sātāmque štērūm, sõlūmquē bǐmātrēm. Ovid. Bǐmātūs, ūs, m. Spazio di due anui. SYN. Bǐēn-

niūm.

Bĭmēmbris, is, m. f., ē, n. Di due membra. SYN. Bĭcōrpŏr, hĭfōrmīs. ¶ Ēccē rǔūnt vāstō trēpĭdī clāmōrē bĭmēmbrēs. Ovid.

Bimēstris, is, m. f., e, n. Di due mesi. ¶ Ēxtăque dē porcā crūdă bimēstre tenet (pent.). Ovid.

Bīmňs, ă, ūm. Di due anni. ¶ Tām vitulās bīmā cūrvāns jām cōrnuă fronte. Virg.

Bīuī, bīnā, bīnā, Due, o a due a due. SYN. Gĕ-mĭnūs, gĕmēllūs, ūtērquē, āmbŏ, dūo. ¶ Bīs vĕnīt ād mūletrām, bīnōs ălīt ūbĕrĕ fætūs. Virg.

Bǐnōmǐnǐs, ĭs, m. f., ĕ, n. Chi ha due uomi. PER. Gĕmĭnō dē nōmĭnĕ dīctŭs. ¶ Īndĕ sŭb Āscănĭī

ditione binominis Alba. Ovid.

Bión, önis. Bione, filosofo sottilissimo, discepolo di Crate. EP. Döctüs, sübtilis, căllidăs, ăcer, disertăs. Hine Bióneas, ă, ûm. § Ille Bióneis sermonibus, et săle nîgro. Hor.

Bǐpālīnm, ĭī, n. Vanga, zappa. ¶ Bǐpālīns, aut lǐ-gonībūs scrobēm dēplēns (scaz.). Scale.

Bipārtītās, ă, ūm. Diviso, separato in due parti, bipartito. SYN. Dīvīsās, dīssēctās. ¶ Sēctā bipārtītō cūm mēns dīscūrrīt ūtrōquē. Ovid.

Bǐpătēns, tis, adject. Cosa che s'apre in due parti. SYN. Bĭfŏris. ¶ Ĩnsūltānt, pōrtīs ălīī bĭpătēntibňs ādsūnt. Virg.

Bĭpĕdātīs, ĭs, m. f., č. n. Di due piedi. SYN. Bĭpĕdāmĭs, bĭpĕdānĕŭs. ¶Ād sūmmūm tötūs mŏ-

dülî bipêdâlis et îdem. Hor.

Bǐpēnnifér, ă, ūm. Chi porta Paccetta. SYN. Sĕ-cūrigĕr. PHR. Bĭpēnnī, bĭpēnnībňs, bāstā, sĕ-cūrī, vel sĕcūrībňs īnstrūctňs, ārmātňs, hōrrēns, mināx ∫ Ōssă bĭpēnnĭfĕrī sīc sīnt mälĕ prēssă Liveūrgī. Ovid.

Bīpēnnīš, īs, f. Accetta, che taglia da due parti. SYN. Āsejā, sēcūrīs. EP. Dūrā, fērrēā, ārātā, vālīdā, rīgidā, fūlgēns, mīnāx, crūčntā, vūlnīfeā. Pilk. Ārgēntō fūlgēt cārlātā bīpēnnīs. Fērrē sonāt āctā bīpēnuī Frāxīnūs. Ūrē sāta, ēt vālīdam īn vītēs molīrē bīpēnnēm. ¶ Nune vālīdām dēxtrā rāpīt īndēfēssā bīpēnnēm. Virg.

văl'idām dēxtrā răpit îndēfēssā bipēnnēm. Virg. Bipēnnis, is, m. f., č, n. Chi ha due ale. SYN. Alātis, pēnnātis.

Bǐpēs, pědís , adject. Chi ha due piedi. ¶ Ēt jūnetā bĭpědūm cūrsū mētītŭr čquōrūm. Virg.

Birēmis, is, f. Burchio, nace a due ordini di remi.

Sie mēmorāt, gemināsque lēgīt de clāsse biremes. Virg.

Bis, adv. Due volte. SYN. Ādhūc, štěrům. ¶ Tům bis ăd ōccāsům, bis sē cōnvērtit ăd ōrtům. Ovid. ttře třbř bis æst is, bisquě cůcůrrit hičms "pent.). Ovid.

Bīsāltē, ārūm, m. plur. Popolo della Tracia. § Bī- 1 Biandimentum, ?

sāltā quō mōrē sŏlēnt, ātērquē Gčlōnŭs. Virg Hist. Popoli della Tracia, i quali si cibano di latte e di saugue di cavallo.

Bīsōu, tīs, m. Bufolo (animal ficro). SYN. Būbālīs. EP. Fčrūs, vīllōsūs, sīlvēstrīs, němŏrōsūs. ¶ Illī cēssīt ātrōx būbālūs ātquĕ bīsōn

(pent.). Mart.

Bissēnī, ē, adject. plur. Dodici. SYN. Bissēx, dňödēnī. ¶ Dūctōrēs pūčrī bissēnī quēmquē sēcūtī. Virg.

Bīssēxtūs, ī, m. Bisesto. Bīssēxtīlīs ānnūs. Auno bisestile. ¶ Hīnc bīssēxtīlīs tūm dēnīquē nā-

scĭtŭr ānnŭs. Buch.

Bīsson, önis. Bissone figliuolo di Marte e di Calliroe, fabbricatore di Bissonia. § Sāvā vělūt gčlidīs Cicŏnīs Bīssonis in orīs. Virg.

Bīstones, ūm, m. plur. Popolo della Tracia. SYN. Bīstonidē, Bīstonii, Thrāces, Gētē, Sārmātē. EP. Fērī, bārbārī, sāvī, belligerī, crūdēlēs, ruhūmānī. ¶ Ēt Rhēsī domus, ēt lūnātīs Bīstones ārmīs. Sil.

Bīstŏnĭā, æ, f. Buren, città di Tracia. PER. Bī-

stŏnĭs ōră.

Bīstŏnĭs, ĭdĭs, f. Buronese, della Tracia. ¶ Tūtă tămēn bēllo Bīstŏnĭs ōrā fūĭt (pent.). Ovid. Bīstŏnĭňs, ă, ūm. Di Romania. ¶ Fēssăquĕ Bī-

Bīstŏniŭs, ă, ûm. Di Romania. ¶ Fēssăquĕ Bīstŏniŭ mēmbră lăvābis ăquā (pent.). Ovid.

Bisāteus, ă, um. Forcuto. § Pulvērcumque solum pēdē pulsāvēre bisulco. Ovid.

Bisñitór, őris, m. Che s'è vendicato due volte. § Rité Dĕö, nöménquĕ dătām, templūmquĕ bisūltör. Ovid.

Bītnīniā, æ, vel Bīthīnis, ĭdīs, f. Bitinia. SYN. Bēbrījetā, Mygdöniā. ¶ Thīnī Thrācēs ĕrānt, quæ nūne Bīthīniā fērtūr. Claud.

Bīthynicus, vel Bithynus, ă, um. Di Bitinia, paesc dell'Asia. J Jam te rem factam, Bithynice, credis habere. Mart. (Primam in Bithynus corripnit Juvenalis). J Quanquam et Cappadoces factant, equitesque Bithyni.

Bitūmen, inis! n. Bitume. EP. Nigrām, pingue, līquidūm, tēnāx, cōclūm, fūmāns, Sēmīrāmiūm. PHR. Tētrō cōncrēseit ödöre bitūmen. Lēntūnque bitūmen ähēnō Cōncöquitur. Illē Sēmīrāmiō cālēfactā bitūmine telā. ¶ Ētvē tēnāx grāvidā mānāt tēllūrē bitūmen. Ovid.

Bitūminčās, ā, ūm. Pieno di bitume. ¶ Sīvē bītūminčās rāpiūnt incēndiā virēs. Ovid.

Biturīx, īgīs, m. Uomo di Berry, provincia di Francia. Et Biturīx, lõngisque leves Āxōnein ārmīs. Luc.

Bĭvērtēx, ĭcĭs, adject. Chi ha due capi. ¶ Dēlĭŭs īnsūrgūt, sūmmāquĕ bĭvērtĭcĭs ūmbrā. Stat.

Biviūm, ii, n. Bicio, luogo di due vie. EP. Ancēps, dubiūm, fāllāx, ignotūm, didticilė, incertūm, āmbiguūm. § Et tuus in bivio detineatur amoi (pent.). Ovid.

Bivins, ă. ūm. Luogo di due vie. ¶ Ūt biviās ārmāto ōbsīdām mīlitē faūcēs. Virg.

Biāsās, š, ūm. Scilingvato, balbo. ŠYN. Bālbūs. bālbūtīčus. § Ēt nōmēn blæsō gārrīšt ōrē mēūm (pent.) Mart.

Blämfe, adv. Carezzevolmente, rezzosamente. SYN.
Blämftis, comiter, mölliter, snäviter. § Et sätiäti ägni lädänt bländeque coniscant. Lucr.

Blāndītöqnīs, ă, ūm. Di doks parole. Blāndīlŏquīs ölīm cāpta ēst sērmönībes Ēvā. Arator. Blāndimēntūm, ? — Lusingamento, Lasinga, SYN.

ldandimēntă, prěcesque. Ovid.

Biandior, īris, īlus, iri. Lusingare. Depon. dat. SYN. Ädűlőr, ásséntőr. PER. Blandis vőcibűs illicio, illăqueo. Blandisonis verbis capto, mulceo, lenio, delinio. Blanda loqui. Blanda verba dăre, fundere. Dicere blanditias. Flectere blanditiis. Blanditias ingemin ire. 4 Mentiris, vanoque tibi blandīris honore. Mart.

Biānditiā, ārūm, f. plur. Pezzi, lusinglæ. SYN. Blandītus, blandīmenta, illecebra, lenēcinia. EP. Dūlces, tenera. molles, argūta, mellīta, vānā, fictā, mūlielocs, dŏlōsā. PER. Blānditiā mõllēs, aŭrēsquë jū**v**āntĭă vērbă. Dūleĭă vērbă. Blanda voces. Blanda dieta. Mitissima verba. ¶Mīstāquē blāndītiīs pňěrīlĭbŭs öscŏlă jūnxit.

Blandītňs, ūs, m. Lusingamento, lusinga. ¶ Ūl rēs pēr Veneris blandītum sæcla propagent. Lucr.

Blandus, a, um. Lusinghevole, piacevole. SYN.Comis, grātŭs, dūleĭs, mōlfĭs, plăcidŭs, suāvis, bĕnīgnŭs. ¶ Quīd měă collă těnės blandis ignarė lacertis? Ovid.

Blāndūsiā, ā, f. Fontana nel paese di Sabina nell'Italia, PER, Föns-Bländűsík, V. Fons, ¶ Ö fons Blandúsíæ splendídíor vítro (asclep.). Hor. Blāsphēmia, æ, f. Bestemmia, EP. Impia, § Non-

tülit ülteriüs tänti bläsphemiä mönstri. Prud. Blāsphēmo, as, avī, atūm, are. Bestemmiare. Act. acc.

Blåsphēmňs, ă, ūm. Bestemmiatore. • Împřă blåsphēmī cecidit domis ēcce Caipha. Prud.

Blătero, as, avi, atum, are. Tartagliare, parlar goffamente. Neut. 4 Aŭdīt, cum māgno blaterās clamore, furisque. Hor.

Blătero, onis, m. Cicala, cicalone, SYN. Loquax,

līnguāx, gārrūlūs.

Blāttā, ā. f. Tignuola, verme che rode i panni, SYN. Tineā. ¶ Stelliö, lūcifāgīs congestă cubīliă blättis. Virg.

Blěně, ārům, m. plur. Popoli d'Etiopia senza capo, che avevano gli occhi e la bocca nel petto. SÝN. Blěmíæ. 🖣 Per Měrŏen, Blenásque férōs, ătrămque Syenen. Claud.

Blītom, ī, n., vel Blītos, ī, m. Bietola (crba). 9 Non-āssīs, fācīs oblītom, lopānār. Cat.

Boa, ā, f. Serpente di non ordinaria grandezza. Pietă cătem seștăle, türpi boă flexilis alvo.

Băarius, ă, am. Di buc. Arvăque mūgitā sancīte bőáríá löngő. Prop.

Boatus, us, m. Muggito di bue. SYN. Mugitus. Întăn ît et löngă mugit speluncă băatu. Mant.

Bôbeis, idis. f. Lago della Tessaglia ricino al monte Ossa, SYN. Būbūs, Būbūs, J Iré per Ossaam răpidus Bēbčidă sanguis. Luc.

Borotiá, ā., f. Beozia nella Grecia, SYN. Ačniš, Cadmers, Ögygra, Hyantis. 4 Dellüxere comis, quærit Bæðtiá Direën, Ovid.

Bœōticús, et Bœōtiús, vel Bœōtús, ă, ûm de Beoria. ¶ Învîă, lécissent venti Borotăque tellos. Ovid. Bortins, ii, m. Boezio, filosofo e poeta famoso. PHR. To păter, et pătria lumen, Severine Boefi.

Bóhēmi, ōrām, plur. Boemi, populi di Hemayna. SYN. Alpicola, EP. Acres, saivi, traces, inculti. Té dűcő Pánnönűi sárvás frégérő Báhémás,

Bôlêtřis, î., m. Vocolo specardi fungo . SYN. Fûngûs. g Bőlétűs dőminő, séd qualém Claudiús édet day.

Blāndřítřá, illěcebrá. • Exclusůrá Děům, cui | Bůlis, idřs, f. Prombino, o strumento di piombo, che s'appieca ad una cordicella per trovar l'altezza de fonti, o le diritture delle acque. ¶ Hōc bŏlides longaque trabes, xiphiaque, docique. Mant.

Botus, i. m. Rete, laccio. Omnes qui fuerant,

ēnumērāssē bolos pent.). Aus.

Bombarda, & . 1. Bombarda, moschetto, cannone. SYN. Cătăpultă, tormentum. EP. Æneă, ferreă, Martia, bellica, ignea, Vulcania, tonans, horridă, lēthālis, lēthifērā, mūrālis, glāndifērā. PER. Mārtīūm, bēllīcūm tūlmēn. Tōrmēntūm mūrālē, Bélligérüm tönitrű. Ármátűm glóbűlis télüm. Cānnā vālnificā. Māchinā fūlminis æmidā, Vix mūrīs tölērāndā lūēs, PHR. Fūlmīnēō vālīdās quæ dějřeřt împětě můrôs. Máchřná glandřířerô cum fulminăt zeneă bombo. Quae rancis jăcit zereă fülmină bombis. Îngenti fülmine muros Coneŭtit ignivomo pulsus ab ære globus. Tormentum ingentem lätö vomit öre lävillam.

Bômbilo, as, avi, atam, are. Rimbombarc. Neut. Bombilat ore legens manera mellis apes (pent.). Ovid.

Bombus, i, m. Rimbombo, SYN, Claugor, mūrmūr, strepitus. EP. Raūcus, sūrdus, gravis, tumidus, raūcisonus, resonans, horrisonus, terrificus, PHR. Mültî raŭeĭsŏnōs ēfllābānt cōrnŭă bōmbōs. Hōirifico simulante tonitrus bombo. I Torva Mimāllopēis implērunt cornua hombis, Pers.

Bombyeinns, a. um. Cosa di seta. \ Delicias, et

pānnīcūlās bombyeinus ūrīt. Juv.

Bombyx, yeis, m. Bigatto, verme che fa la seta. EP. Indřeus, pendulus, aureus, tenuis, niveus, solers, industrius, ingeniosus, lanifex, lauivomus, PER, Vermis Indicus, sericus. Lana artifēx. Lānifēx, vellānivomus vērmis, Lānivomum gčnůs, PHR, Něc sĩ qua Ārābřeő lűcet bombřeč pūčllă. Fīlă těnāciă bombox ore vomit. Pretiosăque stamină bombyx ellundit. Edunt bombreës nitidum de pectore filum, Effundant quasită per aevum Stămină, ditis opes uteri. Tām leve bombyx nec pendulus ürget opas peut.`. Mart.

Bănă, x, f. Bona. Dea, alla quale solo le femmine sacrificavano. SYN. Faŭnă, Sentă, Fătūă. § Săcră

Bona măribus non ădeundă Dea pent). Tih. Bona, orum, n. plur. Beni, ricehezze. SYN. Divitia, commodă, opes, fortună. EP. Mültă, grâtă, jūcūndă, blandă, plăcidă, îngentiă, frăgiliă, cadūcă, voluciiă, ligaciă. Let jam divitibus mēns črāt aucta bonis pent.\. Mant.

Bónitās, ātis, f. Bontā. ŠYN. Probitās, vīrtās, přětás, EP. Sūmmă, îngēns, īmmēnsă, dūleis, candidă, mitis, clemens, hūmană, piă, saucta, plācidā, nātā, innātā, honēstā, āmābilis, innocua. 🖣 Māgnă tămēn spēs ēst în bŏnĭtātĕ Đĕī (pent. . Ovid

Bónômã, æ, f. Boloqua, EP, Stúdiosá, nobilis, lõngă, îngčniŏsă, bēllică, illūstris, pŏtēns, ārmigěrá. PHR. Stúdřórům mátér, Cůstôs Cæsărcæ quâm tīdā cŏrōnā. Quās tūrrēs sǔpētās ēdūxit in aŭras. 🖣 Sutac cerdo dedit tild, culta Bononia, meimas. Mart. Hist. Celebris urbs m Italia.

B'nonia, a, f. Bologna al mare, città di Francia. SYN. Böllöniá, Gössőriácúm, LP. Fidá, Gállícá, mánită, tărrită, pătens lásquâteă. PHR. Āspicit Ānglör im vicinā Bononi i portus.

Bonus, a, ūm. Buono. SYN. Probus, rectus, jūstus, īnteger, honestus. PER. Cultor, amans, vel öbsérvántissíműs æqui. Récti cüstős. Imitatör honestī. Vitio carens. Sine crīmine vīvens. Fallěrě něsciús. Expers děli, fraudis. Intěgěr vitæ scělěrisquě pūrás. Přětátě insignis. PHR. Quō non est melíor, jūstior, æquior, vel sanctior alter. Nulli prohitate secundus. Non illo melior quisquam néc ămantior æqui Vir füit, aut īllā reverentior alla Deoram. 9 Esto bonas mīles, tūtēr bŏnŭs, ārbĭtĕr īdēm. Ĵuv.

Boo, as, avī, atūm, are. Muggire. SYN. Mūgio,

Boğies, m. Boote (costellazione). SYN. Arctūrus, Ārctŏphĭlāx, EP. Arctōŭs, tārdŭs, sērvŭs,pĭgĕr, īgnāvns, frīgidns, gelidns, horridns, glaciālis, Scythicus. PER. Sidus Hyperboreum. Custos Erymanthidos Ūrsæ. Hyperboreæ glacialis portitor Ūrsæ. I Te quoque turbatum memorant fűgűssé, Bőőté. Ovid. V. Arctophylax.

Borbonides, æ, m., vel Borbonius, a, um. Di Borbone. PHR. Börböniüm nömen cünctis venera-

bĭlĕ tērrīs.

Băreās, ā, m. Borea, tramontana, vento boreale. SYN. Aquilo. EP. Asper, dūrus, acerbus, crūdēlīs, mīnāx, sævūs, īmmītīs, fērōx, rīgīdūs, horrifer, violentus, præceps, celer, rapidus, hibērnus, frīgidus, gelidus, nūbilus, glāciālis, nīmbosus, procellosus, Arcticus, Caspius, Rīphæ̃ūs, Scythĭcŭs, Hypērbŏrčŭs. PER. Bŏrčās gĕlídā bācchātŭs ăb Ārctō. Ārmātŭs tūrbĭnĕ. Nivēs spārgēns. Ab āxē hībērno furēns. PHR. Quī gělidám spárgit áb áxě nivem. Aerios rápido pērvērtīt tūrbīně cāmpōs. Quā gělidūs, Bŏrěās Ăquĭlōnĭbŭs înstăr ăcūtīs. Scythĭām, scptēmquĕ triones Horriler invasit Boreas. \ Ecce autem Bŏrĕās āngūsta ā sēdē Pēlōrī. Virg.

Boreus, a, um. Settentrionale. SYN. Aquilonius. Vītă procul pătrăa perăgendă săb axe Boreo

ëst. Ovid.

Bēs. bŏvīs, m. Buc, toro. SYN. Taūrūs, jūvēncūs, vītūlūs. Lacca. Vāccā, jūvēncā, vītūlā. EP. Dārus, fortis, validus, agrestis, robūstus, tārdus, pĭgčr, ŏbēsŭs, tŭmĭdŭs, pīnguĭs, ŏpīmňs, ărātŏr, agricolă, lăborifer, rūricolă, torvus, minax, coruĭgĕr, fĕrōx, împătĭēns, indŏmĭtŭs. PER. Cūltŏr agrī, vel ăgēllī. Cōrnū fĕrōx. PHR. Rūrĭcŏlæqnĕ boves, natī tolerare labores. Fortis arat valido rūsticus arva bove. Alba jugum niveo cum bove văccă subit. Illě měōs errarě boves, ut cernis čt îpsům. Virg.

Gösphőránűs, et Bösphőrícűs, vel Bösphőríűs, a, ūm. Di Bosforo. ¶ Egerit Ionio, Bosphorioque

mărī (pent.). Ovid.

Bōsphŏrĭdæ, ārūm, m. plur. Cosa vicina a Bosforo. Bösphöridæ öbversis in terram vultibus ibant.

Bosphorus, i, m. Bosforo, stretto di mare. EP. Angūstūs, žnērs, rellūŭs, Thrāx, Thrācĭŭs, Scythĭūs, Cīmmērius. ¶ Thrācius Eūxīnīs quā Bōsphorus Estuat undis. Mant. Expl. l'i sono due Bosfori, uno chiamato Tracio vicino a Costantinopoli, l'altro Cimmerio nell'entrata della palude Meotide, da cui hanno preso il nome i Cimmerj,

Bótellús, i, m. Salciesiuolo. SYN. Hilla, hillum, bŏtŭlŭs. ¶ Et pūltēm nĭvčām prēmēns bŏtēllŭs

phal.\ Mart.

Botrús, i, m. Graspo, o grappolo d'uva. SYN.

Ūvā , rācēmūs. ¶ Nēctārēīs cōllēs bōtrīs spŏliantur aprīcī. Mant.

Bovīle, is, n. Stalla da bue. SYN. Bubīle, set tum.

præsepe, stäbülüm.

Bovinor, aris. Muggire, e metaf. ingiuriare. Ilinc Bovinātor, oris. Chi muggisce, ochi dice inqiurie. ¶ Hinc strigösüs, hövinatörque öre improbus dūrō. Lucil.

Bovīnus, a, um. Bovino, di bue. SYN. Bovīllus, bubulus. § Sīccēnt nēc prīmum latēntēs ōra

bŏvīnō. Nat.

Brăbantiă, æ, f. Brabanza, Ducato nel paese basso. EP. Clara, nobilis, dīves, amona. J Dīves et ūberibūs celebrāta Brabantia campis. Mant.

Brăbantus, vel Brăbantinus, ă, ûm. Di Brabante. Sceptră Brăbantorum cum Venceslaus hăberet.

Ovid.

Brăbentes, &, m. Giudice governatore dei qiuochi. Brăbinin, vel Brăvium, ii, n. Vittoria, o premio della vittoria. PER. Pălēstræ præmium. Solūs brăvīī dūplĭcĭs (jamb.). Prud.

Brāccă, &, f. Braghe. EP. Galla, Gallica, laxă, āmplă, Seythică. J Pēllibus et laxis arcent mălă

frīgora brāccīs. Ovid.

Brāccātňs, ă, ūm. Chi porta braghe. ¶ Tēlă fŭgãcĭs

ěquī, čt brāccātī mīlitis ārcus. Prop.

Brāchium, ii, n. Braccio. SYN. Lăcertus, ulna. EP. Lacteum, candens, candidum, formosum, těněrům, möllě, věnůstům, löngům, důrům, välidūm, firmūm, nērvēsūm, fērtē, rēbūstūm. PHR. Cöllő dáré bráchřá circum. Fülgentřá brāchía collo înjicit. Ostendīt latos humeros, āltērnăque jāctat Brāchia protendens, et verběrát ictibus auras. Submittitque graves huměrős, et förtiá láxát Bráchiá, Laudat digitősgue, mănăsque, Brāchiăque, et nudes media plus pārtě, låcērtős. Brāchĭăque ād sŭpĕrās întērrītŭs ëxtŭlĭt aŭrās. ¶ Illi întër sësë magna vi brachĭă töllünt. Virg.

Brāchiolām, i, n. Piccolo braccio. SYN. Brāchium. Brāchmānēs, ūm, vel Brāchmānæ, ārūm, m. plur. Bracmani, filosofi indiani. PHR. India Brach-

mānēs coldīt, sua Gāllia Bardos.

Brāctěă, &, f. Foglia d'oro o d'argento, o d'altro metallo. EP. Anrea, mrea, argentes. Ilice sic lēnī erēpītābāt brāetēš vēntē. Virg. Brāctēŏtā, \$\vec{x}_2\$ f. Piccola foglia d'oro. \(\begin{align*} Neptūnī \)

quī Brāctěŏlām dē Cāstŏrĕ dūcăt. Juv.

Bracteator, oris, vel Bractearius, ii, m. Battitore,

chi batte oro, od argento.

Bragădă, vel Bagrădă, w. m. Megrada, fiume del-P. Africa. Lentús arenoso spúmabat Bragada cāmpō. Sil.

Brāssică, &, f. Cavolo. SYN. Caulis. ¶ Frænāt commixto cum fervet brassică vino. Ser.

Brēnnus, ī, m. EP. Gāllus, īnelytus, generosus. ¶ Törridă săcrilegum testantur limină Brennum. Prop. Hist. Capitano de' Francesi nella battaglia che diedero questi ai Romani, dopo cui entrarono vittoriosi in Roma.

Brěvi. Di corto, di fresco. SYN. Jām jām, mōx, mŏdŏ, brěví těmporě. Brevemente. Paúcis, brčvítěr.

Brěviă, ūm, n. plur. Secche, luoghi pericolosi per fermarsi le navi a cagione della poc acqua. In brěvia et Svrtes ürget misérábile visü. Virg.

Breviārium, ii, n. Breviario. SYN. Compendium,

sammă, čpitomē.

Brěvio, as, avi, atúm, arë. "Ibbreviare. Act. acc.

SYN. Abbrevio, contraho, corripio.

Brevis, is, m. f., e, n. Brece, corto. SYN. Parvus, modřeus, pusillus, exignus, angustus, curtus, contractus, concisus. PER. Paucis dico, expedio, contrăho. Paŭcis multă refero. PHR. Quidquid prácipies, esto brevis. Et breviora tibi, non měličia, placent. ¶ Titýre, dům redeč (brevis ēst viā', pāscē cāpēllās. Virg.

Brevitas, atis, f. Brevita, cortezza. J Non licet hie vitas de brevitate queri (pent.). Mart.

Breviter, adverb. Brevemente. SYN. Brevi, pancis. Fröns brevis atque modus breviter sit naribus uncis. Mart.

Briareius, a. um. Di Briareo. Appeliit centum

Briárcia terga lacertis, Cland.

Briarcas, ci, vel či, et čos, m. Briarco, SYN. Ægēčn. EP. Crūdēlis, sævus, immānis, vāstis, centimanus, centumgeminus. • Ārmātām immēnsūs Briareūs stětřt æthěra contra. Stat. Fab. Gigante, qual fingono i poeti, che avesse cento braccia e cinquanta busti.

Brīsēĭs, ĭdĭs, f. Briseide, Ippodamia. SYN. Hīppŏdămīă, Lyrnessis. EP. Lyrnessiă, servă, pulchră, nĭyĕă, Phrygĭă, Ăchillĕă. ¶Quām lĕgĭs, ā rāptā Brīsēĭdē līttērā vēnĭt. Ovid. Hist. Ippodamia,

così chiamata da suo padre Brisco.

Britannia. &. f. La gran Brettagna, o Ingkilterra. Dieitur et nostros cantaire Britannia versus.

Britannicus, ă, ūm. D'Inghilterra, o di Brettagna, Quanto delphinis balæna Britannica major.

Britannus, i, m. Inglese. SYN. Anglus. EP. Audax, törtis, belliger, púgnáx, teröx, Arctöus, extremús, sēpŏsĭtŭs, ōccĭdŭŭs, flāvús, pietŭs, cārŭlčŭs, gělidůs, áquörčůs. 🖣 Ēt pénitůs töt5 divisös örbe Britannös, Virg.

Brīto, onis, m. Nativo di Brettagna. SYN. Ārmőricus, Ārēmoricus. Una nēc tētribilēs Cimbri, nēc Brītones ūnguām. Juv. Quām vēterēs brāceās

Brītōnīs paūpēris, ēt quām. Mart.

Britomartis, is. vel idis, f. Britomarte. SYN. Britone, Dictynna. Cignea Cretæa properat Britomārtis ab Ida. Claud. Hist. Ninfa di Candia, la quale si precipito nel mare per fuggire la vio-

leuža del ré Minos. Brixia, a. f. Bresena. EP. Foeduda, opdienta, nābilis, bēltīgērā. PIIR. Prāclārīs inclviā bēllis. Templis religiosa piis. Altis elarissima teetis.

Bromins, ii, m. Bacco, SYN, Bacchas, C Thuraque dant, Bacchamque vocant, Bromřůmque, Lýæümqué, Ovid.

Brontes, &. vel is, m. Bronte. Brontesque, Sterőpésque, ét nűdűs mémbrá Pýrácmón, Virg. Fab. Uno dei calone ministra di Unleano.

Bróthěns i, vel čos, m. Brotco, figlio di l'ulcano e di Minerva. 🖣 Quodque ferunt Brotheum fe-

cīssē cupidinē mortis. Ovid.

Bruchús, i, m. Bruco, verme che rode principalmente la verdura. 🖣 Aŭt populator edit gemmantia

gēminā brūchūs, Prūd.

Brūmā. á., f. Bruma, verno. EP. Ālbā, cānā, cāndidă, savă, aspēră, algidă, trigidă, rigens, glăciális, rigidă, nîmbāsă, mădēns, iniquă, hōrridă, decembralis, hibernă, întrăctabilis, ăquilôniă. PER. Brumæ frigus, togora, nimbi. Horrida eano brūms gelo. Sasso trigore brūms riget. Brūmā novī prīma ēst vētērīsquē novīssīmā Sölfs, ¶ Üsqué sűb éxtréműm brűmæ intráctábilis imbrem. Virg.

Brūmātis, is, m. f., č, n. D'inverno, brumale. Quale sőlét sylvis brúmáli frigőré viscúm. Virg.

Brundustum, ii. n. Brindist. EP. Antiquum, fluctisonum, öbliquum, flexnosum, PER. Brundusii tūtās māgnūs conscendit in ārces, Lucan, Hist, Urbs est Apuliæ, ad mare Adriaticum sita.

Brūtūm, ī, n. Bestia, animale. SYN, Feră, belluă,

pčeŭs, ānimāl, bēstiā.

Brūtūs, ă, ūm. Bruto, stupido, brutale. SYN. Férus, ferinus, tārdus, hebes, stūpidus.

Brya, &, f. Tamarice arboscello), SYN. Tamarix, tămărice, myrică, myrice.

Bryonia, a. f. Brionia (erba). Achradas, indomitāsque Bryonius alligat alnos,

Būhātūs, ī, m. Bufolo. SYN. Bison. Illi cessit ătrox būbălus âtque bison (pent.). Mart.

Būbāstis, idis, f. Diana, così detta dalla città di questo nome, in cui eravi un tempio consecrato alla dea. Sanctăque Bubastis, văriisque coloribis Apis, Ovid,

Bňbitě, is, n. Stalla dei bovi. SYN. Bövilě.

Bùbo, ōnis, m. f. Barbagianni (uccello). SYN. Noctuă. EP. Ater, feralis, dirus, mæstus, tristis, lūctīfer, infestus, fūnestus, infelix, infaūstus, sinīster, Stygius, tūrpis, fodus, raūcus, querūlūs, noctūrnūs, trepidūs, nectīvāgūs. PER. Noctīs āvīs. Pāllādīs ālēs, Nūntīā mortīs **āv**īs. Ālēs mūctīvāgā, prāmūntiā fātī. Trīstē cānēns. Mörtis, vel fati nuntius ales. PHR. Humano generi tristia fata canit. Tecto profanus inčubuit bubo. Ignavas bubo dirum mortalibus ôměn. Et cănit horrendûm ferali carmină bubo. Nocte sedens tetrum cănit împortună per umbras Carmen, § Solaque culminibus ferali carmine būbo, Virg.

Būbūlešto, ās, āvī, ātūm, ārē, vel Būbūleštŏr, āris. Fare da bifolco. Decet me ămare, et te būbūleitārier jamb. Plaut.

Băhūlcăs, ī, m. Bifolco. EP. Dārās, āgrēstīs, īncūltūs, rūšticus, pauper, intēlix, miser, sordidňs, hírsútňs, vígil, tárdús, pígěr, ignávůs. PER. Armentarius pastor. Armenti ductor. Boum cūstās, māgīstēr. J. Vēnīt čt. Ūpiliā, tārdī vēnērē băbălcī, Virg.

Bűbűtűs, å, ûm. Bo ino, di bue. SYN. Bővinűs, būcerus. Meus iste sanguis vērus est, non

băbălăs (jamb. , Prud.

Bůccă, æ, f. Bucca, SYN, Ös, EP, Tůměns, înflătă, tārgēns, tārgidā, rūbēns, tūmidā. 🖣 Omniā prōtřeřůnt tůměfáctás grándřá bůccás. Faust.

Būceinā, ā, f. Corno. tromba. SYN. Cornū, tūbă, æs, lituns, classieum. EP. Martia, bellica, classică, raŭcă, sonâns, cănôră, înflâtă, clângêns, ănimāns, fērā, dīrā, fūnēstā mētúēndā, lūctisonă, PHR. Būccină fûnčrčos claugit în ūsūs. Et feră bellă cănit. Terrificis rūmpit clangorībūs aŭrās. Bēllō dāt sīgnūm raūcā crūčutūm būccină. Excităt infêstôs tūrmālis būccină sõmnos. Tūm vēro ad vocēm cēlērēs, quā būccīnā sīgnām. Virg.

Bůccinatór, ôris, m. Trombettiere. SYN. Tůbicěn. Buccută, &, f. L'isiera. Lorica, et fracta de cas-

side bûccula pêndent, duy.

Bucephalus, i. m. Bucefalo, cava lo di Alessandro. SYN. Equüs.

Būcčetiŭs , vel Būcčetůs , ă , ūm. Di bue , bovino.

¶ Lānīgčetōsquē grēgēs, ārmēntāquē būcērā pāvit.
Ovid.

Būcŏlĭeňs, ň, ům. Cosa appartenente ai bovi, o ai pastovi. ¶ Būcŏlĭeīs jňvčnīs lūsĕršt āntĕ mŏdīs pent. ¹ Ovid.

Būcutā, ā., f. Vitellina. SYN. Juvēneā. § Floribus insultēnt, aut ērrāns būculā campo, Virg.

Būcŭtŭs, ī, m. Piccolo bue. SYN. Bös.

Būfo, ōnīs, m. Botta, rospo. EP. Fēdās, tūrpīs, fætīdūs, cenēsūs, pālūstrīs, tūmīdūs, lēthālīs, nŏcūŭs, vēnēnīfēr, hērrīdās, vēnēnēsūs. ¶ Invēntūsquē cāvīs būfo, ēt quā plūrīmā tērrā. Virg.

Būgēnā, Biella, EP, Insignis, elārā, bēllicā, āltā, ŏpērāsā, ārdūā, ācūtā, PHR, Sūblīmī in vērticē sēdēt, Cāsācēis dēcorātā laūdībās Āltā jāetāt

ăd æthěră třetă.

Būtbūs, ī, m. Cipolla, bulbo, SYN, Āllĭūm, cāpē. ¶ Nīl ălĭūd būlbīs quām sătŭr ēssĕ pŏtēs (pent.). Mart.

Būtīmus, ĭ, f., vel Būlīmīš, æ, f. Fame canina (malattia). ¶ Būlīmūs, ēt lānguēns dīspēpsīš, cāleŭlūs, īchŏr. Hout.

Bňilă, ã, f. Collaro, anello, medaglia. SYN. Ārmīllă. Anfora, ampolla d'acqua. Āmphöră. ¶ Būllă sŭpēr fröntem ārvīs ārgēnteă lörīs. Ovid.

Bůllátůs, ă. ům. Ořnato, vestito di collari, o braccialetti. SYN. Ārmīllátůs. ¶ Bůllátůs, părvôque ětřám môvět ārmă frříillô. Juv.

Būllio, īs, īvī, ītūm, īrē, n. Bollive. SYN. Būllo, ēbūllo, ās, fērvēo, fērvēsco, ēbūllio.

Būmāstŭs, ī, f. Sorte d'uva. ¶ Trānsĭĕrīm, Rhŏbĭa, ēt tŭmĭdīs Būmāstĕ rācēmīs. Virg.

Būrdīgātā. Bordō, capitale della Guienna. EP. Clārā, vētūs, āntīquā, nobīlīs, īncištā, īnsīgnīs, splēndīdā, dīvēs, potēns, sūpērbā, ācquorēā, Mārtšā, bēllīcā, fortīs, indomītā. PER. Ūrbs aūgūstā, potēns, nūllī cēssūrā. Ūrbs popūlosa vīrīs. Dīvēs opāmu. Mērcībūs vigēns, opībūs potēns. Cēlēbrī īncištā portā. Stūdīs āspērrīmā bēllī. Pācē florīdā, horrīdā bēllo. Īnsīgnīs Bācchō, flūvīsquē; Morībūs ingenīsque honinām, procerūmquē Sēmātū. ¶ Būrdīgāla āncipītī confirmēt vērtīcē sēdēm. Aus.

Būrīs, is, f. Man.co dell'aratro. ¶ In būrim, ēt cūrvī förmām āccipit ūlmūs ărātrī. Virg.

Būrminu, ĭī, n. Bormio. EP. Nivōsūm, rīgidūm, frigidūm. PHR. Prærūptīs inchīdītūr ālpībūs. Rigidō præeingitūr ānmē. Hist. Oppidum satis clarum in Rhetiæ partibus ob balnea calida

pluribus morbis opportuna.

Būsīris, is, vel idis, m. Busiride. EP. Crūdēlis, dīrās, tērās, bārbārūs, crūēntūs, pērlīdūs, trīstīs, Āfēr, Nīlvācās, Mārēoticās, PHR. Quis aūt Eūrysthēš dūrām, aūt īllaūdātī nēscīt Būsīrīdīs ārās? Būsīrīdīs ārā crūēntī. Sāvito ēs trīstī Būsīrīdē, sāvitor īllā, Qui tālsām lentā törrūtī īgnē bövēm. § Si tē vīdīssēt cūltū Būsīrīs in īstā. Ovid. Fab Figlio di Nettuno e di Libia, figlia di Epafo, crudelissimo tiramo dell Egitto, il quale sacrificava a Giove tutti i foresticri, ma anch egli finalmente fu ucciso da Ercole, mentre gli macchinava insidie.

Būstňārĭňs, ă, ūm, vel Būstňālís, řs, m. f., č, n. Di sepoloro, ovecro assistente ai funcrali. ∮ Ādmīttăt īntēr būstňārĭās māchās scazon. Mart.

Būstūm, i, n. Tomba, sepolero. SYN. Pýrň, rögús, sépúlerim, tűműlűs, mönűméntűm. ÉP. Árdéns, āccēnsūm, māgnīfīcūm, sūblīmē, mārmörēūm, trīstē, gēlīdūm, fātālē, lūgubrē, fūnērēūm, hōrrīfīcūm, mīsērālbīlē, inhönörūm, ödörīfērūm. PHR. Sūrgīt mīsērāblīlē būstūm Non ūllīs elārūm tīthīlīs. ¶ Cōrpŏrā dēbēntūr mæstīs ēxānguĭā būstīs. Ovid. Dūcītūr ād tǔmŭlūm dīrōquĕ fīt hōstīā būstō. Id.

Būtyrūm, ī, n. Butiro. EP. Flāvūm, möllē, rēcēns, növūm, pīuguē, salsūm, ödörūm, līquīdūm.
¶ Quī lāctē. cāsēŏquē, sīvē būtyrō (scazon.) Infundēns ācīdō cömām būtyrō (phal.). Lāc nīvēūm būtyrūmqnē növūm cūm mēllē comēdīt. Sil. Prima et media melius producuntur).

Bůxětům, i, n. Luogo ove sono molti bossi. § Vůltůrís, ět călidi lůcém bůxětă mărini. Luc.

Bůxěňs, ă, ūm. Di losso. SYN. Bůxôsůs, būxǐfěr.
§ Bůxěň pôpůlěis áptáns căpřtěllă colūmnis.
Corip.

Būxūs, ī, f., vel Būxūm, ī, n. Bosso, busso. EP. Crīspā, vīrēns, virīdīs, flāvā, crīspātā, frēndēns, öpācā, pāllēns, pāllīdā, frāgīlīs, īncūltā, hūmīlīs, Bērčeynthīš. PHR. Flāvāquē pērpētāo būxūs hönörē virēt. ¶ Flūctūšt hīc dēnsō crīspātā cacūmīnē būxūs. Claud.

Býrsá, æ, f. Cuoio di bue, SYN, Cārthāgo, ¶ Mērcātīquē sŏlūm fāctī dē nōmǐně Býrsām, Virg. Expl. None pur di Cartagine, perchè il luogo, oce si fabbricò, fu cinto all'intorno con un simil cuoto tagliato in istrettissime liste, acc.ò fosse più grande: perch'ella avea ottenuto di prendersi tanto spazio, quanto poteva circondare una pelle di bue.

Byssinus, ă, ūm. Fatto di lino, o di bisso. ¶ Vina, ūnguēntā, lēvēs tūnīcās ēt byssina vēlā. Mant. Byssūs, ī, f. Bisso, lino fino. SYN. Līnūm. ¶ Löngā sūbālbēntī vēlābāt pūrpūrā byssō. Mant.

Býzántíús, ă, ūm. Di Costantinopoli. SYN, Býzántīnus, Býzánthiácus, ¶ Quæque tenent pontī Býzántiá littorá fauces. Ovid.

Býzňutiúm, ří. n. Costantinopoli, città della Tracia, o Romania. SYN. Constantinopolis. EP. Altúm, forté, poténs, mágnúm, nobilé, súperbúm, iliústrě, mágnifícum. PER. Arx býzántřá. Nová Romá. Úrbs Constantini de nomině dietá. Mágnæ æmůlá Romě.

(

Сăbătīsiă, ё. m. Cabalista. (Căbălă antem est traditio Hebræorum'. ¶ Ēt Căbătīstārūm làtěbrās, ёt lī4tŏra ădībāut. Mant.

Căballinus, ă, ûm. Di cavallo. SYN. Equînus. Pēgăsčus. 9 Nēc fonte lăbră prolui căballino

scazon.`. Pers.

Căbāltus, î, m. Cavallo. SYN. Équus, quadrupēs, cornipes, sonipes, EP. Ācēr, fortis, aūdāx, fērox, citis, velox, pūgnāx, bēllicus, fūrēns, supērbūs, nobilis, īnvietus, animosūs, dīfficilis, indomitus. ¶ Ād quām Görgönēi dēlāpsa ēst pēnnā cābāllī, Juv.

Căbiltonim î, n. Scialon, sopra la Sonna, SYN. Căbillo, PHR. Lată Căbilloni nune părênt

mœniă Frânco.

Căcăbo, ăs, ăvi, âlûm, ărč, n. Cantare come le permel. ¶ Căcâbăt hine pêrdix, hine grăcităt împrobûs ânsêr. Ovid. Cacăbăs, î, m. Paiolo, laveggio. SYN. Lebes ăhenăm, ollă. ¶ Alborum călicum ătque câcăborum

_phalenc.), Stat.

Cáchinno, âs, āvī, ātūm, ārč, vel Cáchīnnör, ārĭs, ātŭs, ārī. Depon. Sylngnazzare. SYN. Rǐdĕo, īl-lūdo, öbgānnĭo. PER. Töllĕrĕ cáchīnnūm. Rīsūm āttöllĕrĕ. Cáchīnnīs āppĕtĕrĕ, lăcĕrārĕ. Ēllūndī in rīsūm. Īngĕmĭnārĕ cáchīnnīs. ¶ Quām ſāmŭlā.

löngē fűgítánt, türtimquě cáchīnnánt. Lucr. Cáchīnnus, i. Riso dissoluto. SYN. Rīsūs. jöcus, gānnītus. EP. Ārgūtus. mördāx, rigidus, trēmuhlis, pētuláns, ācūtus, sölūtus, ēflūsūs. immodērātus. PHR. Mordācēs törquēt cöntrāctā nāiē cáchīnnös. Mordēntē cáchīnnö Āssīlīt. Rōmānī töllēnt čquitēs, pēdītesquē cáchīnnūm. Ingeminānt trēmulös nāsō crīspāntē cáchīnnōs. • Ēst quā pērvērsō dīstorquēat ōrā cáchīnnō. Ovid.

Căco, ās, āvī, ātūm, ārē. Cacare. PER. Vēntrēm pūrgo. Ālvūm ēxonēro. ¶ Bāssē, bībīs vītrō,

carius ergo cacas pent.). Mart.

Cáctytůs, vel cácochymůs, ă, ûm. Dimaleagio succo. Cácódomón, ŏnis, m. Demonio, spirito maligno. SYN. Dômōn, Săthănās, dĭābölůs. EP. Mālīgnās, vāfer, sūbdölůs, fāllāx, mēndāx, pērfidůs, crūdēlis, atròx, immānis, pēstifer, Lēthāvās, cōntůmāx, rēbēllis, Stygiŭs, Infernús, Tārtārčús. ¶Nī caūtūs fūgiās vāirī cácŏdēmónis ārtēs. Amb.

Cácúctnes, řs., n. Pizvicore, mordicamento. SYN. Průrigo, průritůs, ůrédo. Cattiva consuctudine. Mos málůs. Málůs ůsůs. EP. Ægrům, grávě, lusánábřlě, împlácábřlě, īnsátřábřlě. ¶ Scriběndi cácócthes, ět ægrő in córdě sénéscit. Juv.

Căcătă, ā, m. Ragazzo, servitore di guerra. SYN. Câlo. līxă. § Māneipia, hörrēndā seŭtieā, că-

- cŭlæquë schölārūm. Scal.

Căcûměn, ĭnĭs, n. Cacume, sommità. SYN. Cůlměn, ăpēx. jăgům. vērtēx. sămmum, fastīgiúm. EP. Āltūm, ēxcēlsūm. sūblīmě, ăcūtūm. ārdiúm, prācēps, ābrūptūm. ācclīvē. möntānūm, nīmbösūm, sāxösūm, āĕriŭm, āctličriúm, aprīcūm, rāmösūm, vĭrĭdāns. nēmörōsūm. stērīlē, tuāccēssūm, ĭuhōspĭtūm. PER. Sūmmūs. āpēx. Sūmmī fastīgiā möntís. Prācēps pēr ācūtā cācūmīnā vādīt. Āčriūm nīvēi montīs līquēre cācāmēn. Āmīttūnt rāmōsā cācūmĭnā fröndēs. Ipšē prōcūl sūblīmē cācūmēn Ōccūpāt. Nūnc hērbār rūptā tēllūrē cācūmīnā töllūnt. ¶ Pūlsābāntquē nŏvī mōntānā cācūmīnā flūctūs. Ovid.

 Cácůmíno, âs, âvî, ātům, ârě. Appuntare, aguzzare. Act. acc. SYN. Ăcňö, čsácňo, ăcůmíno.
 Dát spătřům cöllő, sůmmasquě cácůmínăt

aŭrës, Ovid.

Caeńs 7, m. Caco. EP. Caūtus, callīdus, raptor, rapax, ferox, îmmānīs, Vūlcānīus, trīcēps, īgnīvomus, PER. Vūlcānīa profes. Raptor Aventinus. Flammās orē vomēns. Öculīs ardēns. Vūlcānīgenītum monstrūm. Fūr Vūlcānūts. PBR. Īncolā Cācūs crāt mētuiendo raptor ab antro. Pēr trīa pārtītos quā dābāt orā sonos, Cācīquē rapācīs Tēmpora nodosā concūssīt roborē clāvā. Cācūs čiāt tenēros solītus vincīrē jūvencos, Īt trābice avērsos in saā tectā boves. Hīc. nē cērtā forent mānīfēstā sīgnā rapīnā, Āvēnsos caūdā trāxīt in antrā boves. Bāptor Āvēntinos mācūlārāt sāngušnē collēs, Pūrem inmānem oculās lāmmās, ātque orē vomēntēm. ¶ Cācus Āvēntīnā timo, ātque infānāt sālvā. Vaz Hīc Cācūs

horrendum Tiberino gürgite monstrum. Ovid. Fab. Figlio di l'ulcano, pastore nel monte Aventino, il quale tra altri furti elle fece, rulò anche ad Ercole i suoi lovi, ed aveiocche non venisse scoperto per le pedate, li tirò per la coda nella sua caverna; ma scoperto dal medesimo Ercole l'inganno, entrato nella di lui caverna, lo uccise con una mazza.

Cădaver, eris, n. Cadacero, corpa morto. EP. Exângue, exănimum, păllidum, frigens, gelidum, frigidum, turpe, fiedum, vile, horrêndum, trīste, mēstum, informe, miserum, cručnium, tetrum, funestum, labile. PER. Exânimum corpus. Spoliatum vitā, lūmine, sānguine corpus. Defunctum vitā corpus. Mutum et sine sānguine corpus. Defunctum vitā corpus. Mutum et sine sānguine corpus. Artus vitā corpus. Šangues, inines, examimes. Ārtus vitāque animaque solutī. Exânguia, inānia mēmbrā. PIIR. Torpi squāllēnt dilāpsā cādāvērā tābō. Prētērēā jācēt examimum tibi corpus amīcī. ¶ Colo ostēndūntur, pēdibūsque informe cādāvēr. Virg.

Cădāvěrōsůs, ă, ûm. Morticeio, che ha faccia di cadavere. SYN. Cădāvěrēůs, cădāvěrācěůs. ¶ Cădāvěrōsă făeĭē. Đřī īllům perdúint (jamb.). Ter.

Cădīvŭs, ă, ūm. Fragile, caduco. SYN. Cădūcŭs, deciduŭs.

Cādmēis, ĭdĭs, f. Figlia di Cadmo. SYN. Īno. ¶ Nēc dibītūm dē mōrtē rĭtā; Gādmēidā pālmīs. Övid. Cādmēiŭs. vel Gādmēis. ä, ūm. Di Cadmo, Tebano. ¶ Tālīs ŏpācă lēgēns nēmŏrūm Cādmēiŭs hērōs. Stat.

Cādmis, î, m. Cadmo. SYN. Ăgēnŏrīdēs. EP. Aūdāx mārtĭŭs, bēllīgĕr, clārūs, īnsīgnīs, pŏtēns, gĕnĕrōsūs, dirūs, ēxāl, prŏfūgūs, Āŏnīūs, Thēbānūs. Sīdonĭŭs, Hţāntĭŭs. PER. Ăgēnŏrē nātŭs. Jŭvĕnīs Hţāntĭŭs. Šīdonĭŭs ēxŭl. Tyrīā dē gēntē prŏfēctūs. Thēbānā cōnditōr ūrbīs. PHR. Mōtājūssūs sūppōnĕrē tērvæ Vīpĕrĕōs dēntēs, pŏpūli încrēmēntā fūtūrī. ¶ Cādmūs ĭn Āŏnĭū cōnstĭtīt ēxāl hūnō pent.). Ovid. Fab. Figlio di Agenore, re della Fenicia, il quale, mandato da sno padre a cervar Europa sua sorella rubatagli da Giove, vedenda che si affatiava indarno, si fermò nella Beozia, ove fabbricò Tebe.

Cădo, is, cecidi, câsûm, ere. Cadere, cascare. SYN. Dēcido, excido, côncido, prôcido, lábo, rúo, eorrão, libor, delabor, prolabor, collabor, procūmbo, dēsilio, præcipitor, dējicior, dēprimor, dētūrbor, dēcūtior. Morire. Morior, occumbo, pěrčo, ōceřdo, întěrčo. PHR. Præceps ăgor. fěror, volvor, rňo, concido, mittor. Devexo ponděrě lábor. Gráví cásů mágno impětů ád terram feror. Ad terram thio, decido, prolabor. În pracceps volvor, detorbor, dejiciór. În prac-ceps labor, decido, desilio, În caput volvor. Răinâm trăho. PIIR. Āltō răit de vertice pracēps. Cēlsæ grāviārē cāsū dēcidūnt tūtrēs. Præcipitesque cădunt. Ceteră ne simili căderent lăběfáctă růiná. În măre lássátis völűcris văgă dēcīdīt ālīs. Cūm domus ingēnti subito mea lāpsā rūjuā Göneidit, in domini procubūjiquē căpăt. Îpse grăvis, grăviterque ad terram ponděrě vástě Coneidit út quondam cává concidit aŭt Erymantho, Aŭt Îda în magna radicibŭs ērūtā pīnus. Ab ancipitī dēlāpsūs culmine montis. Collapsă răunt îmmaniă membră. Cuaet and tortan's rim an factinte, deliseant. Pouděrě tůrris Procubuit subito. Ipsá suo quondam ponděrě tráctă růunt. At vělůtí monti sāxūm dē vērtīcē præcēps. Cūm ruīt āvūlsūm vēnto seu turbidus imber Proruit, aut annis sõlvīt süblāpsă větūstās. Domūs collāpsa repente rainam cam sonita trahit. Scopali ingentem traxere ruinam. J Et si non cecidit, potnīt cecidīsse viderī. Ovid.

Cădomum, i, n., vel Cădomus, i, f. Caen, città di Normandia. EP. Clārum, doctum, florens, celebre, facundum, polladium. PER. Musarum ürbs nütrix. Müsärüm dömüs. Ürbs stüdiis elä-

rīssīmā. Ūrbs āddīctā Mīnērvæ.

Câdūcčūs, î, m., vel câdūcčūm, ī, n. Caducco, verga di Mereurio. EP. Faūstùs, fēlīx, pācšíčr, ōp-

tātus, pāciticus.

Căducifer, I, m. Chi porta la verga di Mercurio, od ambasciatore. SYN. Cādūceator, nūncius, lēgātus, orātor, vel Mērcurius. I llīne sē sūstulěrát păribūs cádūcifer ális. Ovid.

Căducus, ă, um. Caducu, fragile. SYN. Cădens, cāsūrūs, lābāns, lābēns, frāgīlīs, flūxūs, dēbīlīs, īnlīrmus, pērītūrus, īncūmbēns, inclinātus, ruinosus. Nos quoque floruimus, sed flos fuit īlle cădūcăs. Ovid.

Cădurei, orum, m. plur. Quelli di Cahors, o di Quercy. J Averni, Meldique simul, fortesque

Cădurci. Mant.

Cădărcăm, î, n. Velo. cortina, tenda, sotto cui stanno le mercanzie. SYN. Velum, tentorium. ¶ Institor hībērnæ sēgētīs, nivēiquē cādūrcī.Juv.

cădus, î, m. Barile. SYN. Đôliam. EP. Căvus, căpax, concăvus, fragilis, îlignus, picatus, rubēns, īncērtūs, rēcēns, odorns, spūmāns, vīnārius. PHR, Vina rubens fundit non peregrina cădăs. Flavăque de rubro promere mella cădo. Mölliaque ilignis vina reposta cadis. Vina bonus quæ deinde cadis onerarat Acestes. Virg.

Caecigenus, a, am. Nato ereco. 9 Nam cam cacigeni, solis qui lumină nunquam. Lucr.

Caeitia, a, f. S. Cecilia vergine e martire. EP. Casta, pudica, constans, formosa, generosa, fortis, întrepidă, pulchra. PHR. Sătă sublimi Gräschörum sänguine virgo. Elärä ätävis, öpibāsanē potēns. 🖣 Cæciliā tēctīs sponsūs cūm frāfrē rēnātūs. Övid

Caecitas, atis, f. Cecità. EP. Dara, misera, gravis, ăcerbă, tristis, miserandă. 🖣 In cæcitate cor-

pŏrīs mēntĕ īntŭēns (jamb.`.

Caco, as, avī, atūm, are. Acciecare. Act. acc. SYN. Exeæco, obcæco. PER. Öcülős fődéré, effődéré, avellere, eripere, eruere. Manu lumina haurīrē. Dīgītās in lūminā cāndērē. Lūcē, lūminē prīvārē, orbārē. Lūmen auterre, eripere, adiměrě. PHR. Tělő lüměn těrěbrámůs ăcūtő.

Cacabam, i, n. Luogo e monte d'Italia, dove si raccoglie vino eccellentissimo: il monte ora chiamasi il monte di Gaeta. EP. Ămyelæum, lautūm, nobilė, generosum. 🥊 Caecuba Fundanis

gĕnĕrōsă cŏquāntūr Āmyelis. Mart. Gācūs, ā, ūm. Cicco. SYN. Cācātys, cācigčnūs, ēxcareatus, obearcatus. PER. Oculis carcus, captus, prīvatus, orbatus, spoliatus, orbus visa. Lūminibūs cārīs viduātus. Lūminis expers. Lūce prīvātus. Lūmine cassus. Æternā dāmnātus lūmina noete. Teetus oeulos tenebris. PUR. Cuī lūmen ademptam. Cui inanes lūminis orbes. Lūce earent oculi. Cūjus lūmina lūcis ěgent. Rāptīs lūminibus repente cæcus. Sī tū quoque luminis orlins, ait, fieres, Trepidusque ministro prætentat baeulo luminis orbus iter. Stat lumine rapto Attonitus, tristemque trahens sinė lūminė vitam. J Impius ante aras atque aŭrī cæcăs ămôrĕ. Virg.

Carcutio, is, ivi, ilum, ive. Veder poco, aver la vista corta. Neut. ¶ Cæcūtīt, bālbūtīt, anūs,

sürdéseit et hæret. Pass.

cārdēs, is, f. Strage, uccisione. SYN. Clādēs, strāgēs, fūnčră. EP. Atrox, dūră, ăcerbă, sævă, împĭă, erūdēlīs, ētlērā, mæstā, trīstīs, horrīdā, tūrpīs, fūnēstă, īmprŏbă, fērālĭs, īnfaūstă, crŭēntă, rŭbēns, sanguinea, hostīlis, inīqua, furialis, īnfandă, lethalis, lethiferă, violentă, miserandă. PHR. Quid memorem infandas cades, quid fāctă tyrānnī Ētiērā? Tūne cædēs hominūm geněrī, tūne pradřá nátá. Öritūrquě miserrima cædes Armorum făcie. Cădit înfelix violentă cædě pěremptůs. ¶ Contemptrix súpěrům, sæ-

væque ăvidīssimā cēdis. Ovid,

Cado, is, cacidi, casim, ere. Battere. Act. acc. SYN. Ferio, tūndo, vērbero, pērcūtio, impēto, flăgello. Tagliare. Seindo, abscindo, seco, divido. Ammazzare. Ōccido, neco, perimo, macto, īmmölö, īntērtīcio. PER. mänū pūlsārč, tūnděrě, pércütěrě. Verběrá dárě, ferrě. Mánibůs însequi. Pügnis fædare. Flagris et verbere caděrě. Crūděli verběrě tergă lăcěrarě. Vitam aūfērrč, ērīpērč. ādīmērē, ābrūmpērē. Stērnērē ferrő. Sternere cæde vírós. Extinguere lethő. Ensem pectore condere. Jugulum mucrone resőlvéré. Spóliáré lűminé cőrpűs. Tingéré cædé mănăm. PHR, Verberibus caduntur tergă cruentīs. Pēctorā nune fædant pugnīs, nune unguibus ora, Pænas cum sanguine poscet, Cadüntque căduntque. Alternique ănimas savo în mûcröne relînquant. 9 Cædere deinde jubet sölvique ex ördině füněs. Virg.

Carduus, a, am. Cosa buona per tagliare. SYN

Dēciduus.

Cælāmen, juis, n. Intaglio. SYN. Cælātūrā, scūlptūrā. ¶ Indueret. Neque enim elypei eælāminā növit. Ovid.

Cartator, oris, m. Scultore, intagliatore, SYN. Sculptor, anaglyptes. Fit mihi præterea cursus cælator et alter. Juv.

Galatura, a. f. Intaglio. SYN. Calamen, sculptūrā. ¶ Inprīmīs mīra ēst mihi cælātūrā monīlīs. Pass.

Calatus, a, um. Intagliato. SYN. Incisus, insculptūs , sīgnātūs , imprēssūs , ēxcūsūs , incūsūs. Spiculă, călătumque argento ferre bipennēm. Virg.

Carlo, as, avī, atum, are. Intagliare. Act. SYN. Sculpo, însculpo, încido, cudo, excudo, signo, īmprīmo. 🖣 Æquŏrā eælārāt mēdīās cīngēntiā

tērrās. Ovid.

Cætūm, î, n. Scarpello, PHR, Scalprūm, scalpēllūm, ¶Ārē lābōrīfērī vīvānt quæ mārmörā eādō. Stat.

Capă, a, f., vel capě, n. indeclin. Cipolla. J Cappărin et putri capas halece nătantes. Mart. Care, n. indeclin., et Cares, itis, vel etis. Cer-

vetere, città nella Toscana. Lectos Cere viros, lēctās Cārtānā supērbī. Sil.

Cæremonia, vel ceremonia, æ, f. Cerimonia. SYN. Rītus, pompa, caltus, apparatus. EP. Sacra, dīvīnā, solēmnis, festīvā, celebris, religiosā. ¶ Immānsuētă sŭās ūt ceremonias (asclep.). Prud.

Cærŭlă, ôrûm, n. plur. Il mare. SYN. Æquor, măre, pontus, fretum, pelăgus. J Adnixi torquent spūmās, et cærula vertunt. Virg.

Carutens, a, um. Di color azzurro. SYN. Carūlūs, glaūcūs, cæsiūs, marinūs. ¶ Cærūleos hăbět ûndă Děōs, Tritonă cănorum. Ovid.

Cæsar, aris, m. Cesare. SYN. Jūlius. EP. Magnus, ācer, invictus, egregius, magnanimus, ferox, cruentus, Martius, armipotens insignis, supērbus, Trojānus, Latius, Tarpētus, Romanus, Hēspērīŭs. PER. Dūx Lātīŭs, Rōmānūs, Aūsonius ductor. PHR. Julius a magno demissūm nomēn Ĭūlo. J Nāscētūr pūlchrā Trojānus ŏrīgine Cæsar. Virg. Expl. Soprannome di Giulio, primo imperatore Romano.

Caesareus, a, um. Di Cesare. Let qui Caesareo

jůvěněs súb nomině crescunt. Ovid.

Caesaries, cī, f. Zazzera. SYN. Comă, crines, căpilli. EP. Aŭreă, flavă, pulchră, decoră, fulvă, nitidă, rădians, rutilă, crispă, pexă, întônsă, prolixă, fluitans, comptă, pendulă, effusă, solūtă, refugă, cână, cândidă. PHR. Aūreă cæsăries ollis, atque aŭrea vestis. Pulchrior aŭro Cæsăries. Fluitans cui pendet ab armis Cæsăries. Dubiam lanuginis umbram Cæsaries intönsá tögít. ¶ Cæsáriem ellűsæ nitidám per cándidá cöllá. Virg.

tāsio, onis, f. Tagliatura, taglio. SYN. Cāsūră, încîsio.

Cāsiŭs, ă, ūm. Di color celeste. SYN. Glaucus, eærúlús, cæráléús, súbviridis, vitréús. ¶ Cæsiá pāllādīos, nævosa ēt līgnēš dorcās. Luc.

Caeso, onis, m. Nato con taglio del ventre della madre. SYN. Cæsår.

Carstus, us, m. Strumento, con cui giocavano anticamente, fatto con alcune pelli, al fine delle quali erano delle palle di piombo. EP. Darus, crūdus, plūmbeus, validus, grāvis, grāvidus, îngens, îmmanis, crăentăs, lethalis, lethifer, ærisonus, Getulus, Oebalius, Trojanus, Erjeinus, Herculeus. PHR. Induit et geminos immānī pondere cæstūs. Manibūsque indūcere cæstūs. Trojānos exně cæstūs. Oebalii cŏčūnt īn prælia cæstūs. Cæstibus ingeminant ietus, ēt pēctore vāstos Dant sonītus. Hīc jūvenes dūris ārmātī esestībūs ībānt. Lībrāvīt dēxtrā mědřa întér cornuă cæstůs. Virg.

Cāsārā, ā, f. Taglio. SYN. Cāsio, scīssūrā, încīsio. Extimă membrorum circum casură. Luc. Cārsus, ă, um. Tagliato, ucciso. Contulit, et car-

sārum oviūm sūb nocte silentī. Virg.

Côtěră, cátěrům, adject. Il resto, le altre cose. SYN. Alia, reliqua. Catera Trinacriis pubes sentoris Acesta. Virg.

Căteră, adv. Per altro, quanto al resto. SYN. Cæterum, tandem, omnino. 9 Cætera parce puer belle. Sic ortus Apollo, Virg.

Căterăqui, adv. Altrimenti, per altro. SYN. Căteroquin, alias, alioquin.

Cătěrům, adv. Ma, quanto al resto. SYN. Că-

těră, tändém, děnřquě, tăměn, ättäměn. Căicus, i, m. Fiume della Misia, or detto Castri, o Chiay. J Sāxōsūmquē sŏnās Ilypānīs, Mysūsquē Coievis. Virg.

Caleta, a, f. Gaeta , città nell'Italia; è anche il

nome della nutrice di Enca. EP. Ænējā, Trōjānā, Dārdānā, Īlĭācā. 🖣 Ætērnām mŏrĭēns fāmām Cājētă dědīstī. Virg.

Cain, vel Cainus, i, m. Caino. EP. Crudelis, sævňs, immanis, atrox, dirús, crůčntůs, iniquus, netandus, împins, scelestus, împrohus, scělěrátůs. PHR. Frátěrná cárdě crůčntůs. Cůjůs tēlo māctātus Ābēbis. Frātērno prīmus tērrām quī sānguĭnĕ tīuxĭt. ¶ Quō tē præcĭpĭtāt răbřes tǔă pērtĭdĕ Cāīn? ¶ Ārvă Cāīn dūrīs vērtēbāt pinguiă răstris. Vict. Hist. Il primo figlio d'Adamo, il quale uccise suo fratello Abele, cui odiava, perchè i sucrifizi di esso crano più grati a Dio, che i suoi.

Caînigenă, a., m. Discendente di Caino. Nămque Căinigenum proles conjunctă profanis. Vict. Căiphas, & m. Caifasso. Continuo ad tristes Căiphæ deducitur ædes. Sedul. Împiă blaphēmī cēcidīt domus ēcce Caipha, Prud. Hist. Primo sacerdote dei Giudei al tempo di Gesit

Cains, ī, vel Cajus, ī, m. Nome d'alcuni Romani. ¶ Cāĭŭs hānc lūcēm gēmmā mihi Jūliŭs ālbā. Mart.

Cātă, &, f. Bastone. Scinde puer calam, ut eslčās ēt dīvidě flammis. Lucr.

Cătăber, abră, abrūm. Di Calabria. 9 Est etiam īllē mālūs Cālābrīs în sāltībūs ānguis. Virg.

Călābriă , & f. Calabria. SYN. Mēssāpiš , Oc-notriă, Sălēntīnā, lapigiš. J Non æstuosæ grātā Călăbriă (alcaie, 9). Hor.

Cătămărium. ii, n. Pennajuolo.

Călămînthā, æ, f. Nepitella (crba). Sponte sua eălăminthă feris născetăr în ăgris. Pass.

Călămister, stri, m. Ferro da increspare i capelli. SYN. Călămīstrūm.

Gătămistro, as, avi, atum, are. Increspare i capelli. Act. ace. SYN. Pecto, orno, călămistro

Cătămistratus, ă, um. Increspato, arriceiato. SYN. Pēxus, ornātus, calamistro inustus. 4 Temporăque, et năres, călămistratique căpilli. Anon.

Cătămitâs, ātis, f. Calamità, miscria. SYN. Clades, strāgēs, dölör, mālūm, miseria, damnūm, exitřům, excidiům. EP. Adversa, gravis, anxia, trīstīs, lānguidā, violenta, sollicita. PER. Advērsus casus. Advērsa fortuna. Rēs dūræ, aidŭæ, advērsæ. Discrimina tērūm. J Hæc calămitas oppressit împium grăvis (jamb.)

Cătămitosis, ă, ûm. Calamitoso, miserabile. In călămitoso risus etiam înjuria est (jamb.).

Călămus, î, m. Gamba delle biade, o fusto di formento, SYN, Cūlmūs, stipūlā, Canna, Ārūndo, cannă, Flauto, Avenă, fistulă, tibiă, cicuta. Dardo, freccia. Tēlūm, săgīttă, spiculum. Penna, calamo. Pennă. EP. Agrestis, tenuis, păluster, frāgilis, māllis, blāndūs, lēvis, ārgūtūs, rēsŏnāns, canorus, gracilis, dūleisonus. PHR. Pan primus călămos cera conjungere plures Instituřt. Něc cálámis sölum æqnipárás, séd vôcě mägistrām. Lūdere qua vellem calamo permīsīt agrēstī. J Tū calamos inflare leves, ego dīcere vērsūs. Virg.

Cătăthiscus, i. Cesterella, piecolo paniere. \ Vellěră vergati cůstodíbánt călăthisci. Cat.

Cătăthuis, î, m. Paniere. SYN. Cistă, cănistrum, cistulă, fiscină, fiscellă. EP. Plenus, căpax, refertus, apertus, patens, patulus, floriger

odorus, fragrans, redolens, nexus, virgatus, tēxtīlīs, vīmīnēus. PER. Vās vīmīnē tēxtūm. PHR. Hūc ădes ō formose puer, tibi līlia plenīs Ēccē ferunt Nymphæ călăthis. Nunc vimine textos, Irridens, calathos foliis agrestibus implčt. Cěrěrěmquě cănistris Expediunt. Aridă dē călăthō promebāt frāgā cŏlūrnō. ¶ Hīc īm-plēt călăthōs lēntō dē vīmine nexōs. Virg.

Cilcaneus, eī, m., vel calcaneum, eī, n. Calcagno. SYN, Cālx, tālus. Scontinuis rīmis cālcānea

scīssă regebant. Virg.

Câlear, aris, n. Sprone. SYN. Aculeus, stimulus. EP. Dūrām, savām, acūtām, rigidām, ferream, crucntum, stellatum, crebrum, admotum, subitum, vělox, repetitum. PER. Calx ferreus, æreŭs. Cālx terrātā, ærātā. PtIR. Cālcārībus īnstāt. Ūrget equūm. Equī lātus tundīt. Equūm īncītāt, fătīgāt. Doctus equi fodere ærātīs calcārībūs ārmōs. Sævīs cālcārībūs ūrgēnt. Seū spūmāntīs equī foderet calcarībus armos. Onādrupedemque citum ferrata calce fatigat. Creseit, at immensum glöria calcar habet (pent.).

Calcarius, a, um. Di calcina. Casu inventa locis

förnáx cálcáriá vástő. Mant. Cătceamen, înis, n. Scarpa. SYN. Calcearium,

cālcĕŭs, cālcĕā:nēntūm.

Calceatus, a, um, partie. Calcato. J Qui dixit căpăt ēssē cālcēātūm (phal.). Marl.

Calccoths, i, m. Piccola scarpa, scarpetta. Calceolum pedibus, et utrumque perinde gerentës. Fil.

Călcens, î, m. Scarpa. EP. Aptis, ûtilis, commodus, ater, niger, levis, habilis. PER. Vincŭlă plantæ. Vinclă pedūm. Nexæ tegmină plāntæ. Cīrcūmdătă vīncŭlă plāntīs. PHR. Taūrči nūditīs cīrcūmdāt tēgminā plāntīs. ¶ Quām vētūs ā crāssā cilcēŭs ūdūs ăquā (pent.). Mart. Cātchās, āntīs, m. Calcante. SYN. Thēstŏrīdēs.

EP. Aūgūr, vātēs, vērūs, vērāx, præsciūs, providus. PHR. At vērī providus, augur Thestoridēs, vincēmās, ait. ¶ flīc Ithācās vātēm māgnō Călchântă tămultu. Virg. Hist. Figlio di Testore, augure de'Greci nel tempo della querra trojana.

Căteitro, as, avi, atum, are. Calcitrare, trar de' calci. SYN. Recalcitro. PER. Terram, vel humum calce ferire, pede tundere, percutere. Cālcibus aurās vērbērārē. J Cālcitrat, ārdēscūnt gērmānī cædě bĭmēmhrēs. Ovid.

Călcitro, onis, m., vel călcitrosus, ă, um. Calci-

tvoso, chi tira calci.

Calco, as, avi, atum, are. Premere, pestare co'piedi. Act. acc. SYN. Cônculco, prôculco, těro, ättěro, obtěro, contěro. Sprezzare. Temno, contemno, āspērnor, despicio. PHR. Mīstāque cruor calcatur arena. Colla Tyrannorum media calcabat in ūrbě. ¶ Nāis, ět hūmānūm non cālcātūră crăorem. Virg.

Cāleŭlo, ās, āvī, ātūm, ārē. Calcolare, far conti. Act. acc. SYN. Numero, dinumero, supputo,

tāleŭlūs, ī, m. Pietra piecola, calcolo, conto. ¶ Cālcălăs îmmîtêm demîttităr âter în ărnăm. Ovid.

Călecutum, vel Călicutum, I, n. Calecut, regno delle Indie. EP. Ferax, floriferum, amenum. tætům. 🖣 Jám Călĕcūtēnsēs, gens nostro înceguĭtă mūndō. Mant. J Āt Cĭlĭcūtī rēgnă sī pĕtunt nigri 'seaz.). Expl. Regno nella provincia

di Malabar, abbondante molto di pepe e d'altri aromati, ove l'aria è molto dolce e temperata. Căledoniă, &, Scozia, propriamente la parte settentrionale di essa. SYN. Scotia.

Căledonius, a, um. Della Scozia. SYN. Scotus. Quinte Caledonios Övidi visūre Britannos, Mart.

Călefăcio, vel călfăcio, is, feci, factum, ere. Scaldare. Act. acc. SYN. Calfacto, calefacto. Sanguine quam largo Græcos calefecerit amnes. Člaud. ¶ Cāltāciūnt villī pālliā vēstrā mēī (pent.). Mart.

Calefio, is, factus, fieri. Scaldarsi. Neut. pass. ¶ Nondum calfacti vēlītēs hasta solum (pent.).

Ovid.

Călende, arum, f. plur. Calende, il primo giorno del mese. PER. Prīmă dies mensis. \ Vindicat Aŭsonias Jūnonis cūră călendas. Ovid.

Cătendarium, ii, n. Calendario. J Claustră renovātī quod vocant Călendarī (scaz.). Gaz.

Căleo, es, ŭī, ĭtūm, ere. Scaldarsi. Neut. SYN. Călesco, călefio, ăreo, siccor, exsiccor, ferveo, ūror, ardčo, zestuo. PHR. Thūre calent ara, sērtīsquē rēcēntibns hālānt. J Dūm călēt, ēt měďřő söl est áltíssímůs örhě. Virg. Cătěsco, is, ěrě. Scaldarsi. ¶ Est Děůs în nöhis, ägitántě călescimůs îllö. Ovid.

Cătetes, um, m. plur. Quelli di Canx, nella Normandia. SYN. Căles, Căleti.

Căletum, i, n. Calais, città in fronte della Piccardia. EP. Belgicum, Gallicum, forte, potens, însigne, æquorenn.

Cătidus, ă, um. Caldo. SYN. Câldus, călêns, călěfactůs, ardens, ignitůs, ardescens, flammeus, törridus, fervens, fervidus. Ille rapīt calidum frustra de pectore telum. Virg.

Căliendrum, î, n. Capelliera. ¶ Cânidiæ dentes, āltūm Săgăuæ călĭēndrūm. Ĥor.

Căligă, ce, f. Calza. SYN. Ocreă. 9 Căjūs, cogno-

men Căligæ cui căstră dederunt. Aus. Cătigāris, is, m. f., e, n., vel căligāriis, ă, ūm. Cosa attenente alle calze.

Cătigātus, ă, ūm. Calzato. SYN. Ocreatus. ¶ Ādjūtor gelidos veniam caligatus in agros. Juv.

Călīginosiis, ă, ūm. Oscuro, fosco. SYN. Cālīgāns, öbscūrus, āter, ūmbrosus, niger, opācus, nūbilus, tenebrosus. ¶ Caliginosa nocte premit Deus (alcaic.). Hor.

Cătigo, inis, f. Tenebre, oscurità, caligine. SYN. Ūmbră, nōx, těnebræ. EP. Atră, nigră, přečă, cæcă, obscură, crassă, densă, tăcită, nocturnă, ŏpācă, trīstĭs, gĕlĭdă, hōrrĭdă, tetră, lūrĭdă, fūmosă, turpis, squallidă, Stygiă, tenebrosă, somnĭfĕrå, PER. Cæcæ calīginĭš hōrrŏr, PHR. Cūm nox obscūrā lætās cālīgine terrās occuluit. Cœlūm spīssā cālīgīne terrās pressīt, texīt. Quis globus, o cives, caligine volvitur atra? Virg.

Căligo, as, avī, atim, are. Oscurarsi, offuscarsi. Neutr. SYN. Obscūror, abscondor, tegor, operior. l'edere poco, esser cieco. Crentio. PER. Těnebrīs ābscondor, těgor, operiog. Calīgině vēlor, cingor, obdūcor, involvor. J Et caligantem nīgrā formīdine lūcum. Virg.

Cătigută, æ, m. Caligola. EP. Sævus, crudelis, īmpīŭs, nefandus, perfidus, sceleratus. ¶ Cājūs, cognomen Căligae cui castră dederunt. Aus. Hist. Imperator Romano, così chiamato, perchè

fu il primo che portasse le calze,

Cālisto, ŭs., f. Calisto. SYN. Arctos, Pārrhasts, Ūrsă, Hělřeč, Cynosūră, Lycaonis, EP. Pülchră, főrmősű, venűstű, Arcadiű, Nőnacrinű, Tegewű. Lycaonia. PER. Parthasia virgo, Lycaone nātă. Tegera puella, ! Calisto sacrī pars fuit ānā chŏrī (pent.). Ovid. Fab. Ninfa, figliuola di Licaone re dell'Arcadia, la qual ebbe da Giove un figlio, detto Irvade: essa poi fa cangiata da Giunone in un'orsa, e collocata da Giove nel ciclo, oce si chiama l'Orsa maggiore.

Călix , ĭcīs , m. Calice , vaso. SYN. Črātēr, sevpliŭs, păteră, cyathus, cymbium, poculum, carchesĭūm. EP. Aūrčŭs, aŭrātŭs, ārgēntĕŭs, ĕbūrnŭs, vitreus, crystallinus, calatus, lūcidus, cavus, plēnus, fiecūndus, capax, profundus, gemmens, pērspicijus. J Vincta, coronātus stābit et īpse

călix (pent.). Tibul.

Călleo, es, ŭi, ere. Esser pratico. SYN. Scio, tenčo, agnosco, cognosco, novi, intelligo. Legitĭmūniquĕ sŏnūm digitis cāllēmŭs, čt aŭrĕ. Hor.

Cālliditās, ātis, f. Istuzia, sottigliezza. SYN. Āstūtiš, fraūs, dŏlūs, vērsūtiš, fāllāciš, EP. Caūtš, fāllāx, āstūtā, latens, occulta, solers, iniqua, īmprobā , dolosā, mēdītātā. 🖣 Ēxcītāt. Ō mīrā căllidităte virum pent.). Ovid.

Căllidus, ă, ûm. Astato, sottile, destro. SYN. Astătūs, sõlērs, vālēr, caūtūs, vērsūtūs, sūbtīlis, fāllāx, dölösüs. • Cāllīdā sīc stūltās dēcīpīt

ēscă ferās pent.). Mart.

Cāllimāchus, i, m. Callimaco, SYN. Bāttiadēs, EP. Doctus, pērītus, sūbtīlīs, fācūndus, Clārius, Cyrénæus. • Cállimáchi núméris nön ést dicendus Achilles. Ovid. Hist, Poeta Circuese, figlio di Batto, evvellentissimo nelle elegie.

Călliope, cs, f. Calliope, Musa eccellentissima ne versi eroici (Una Musarum, quæ heroico carmini præesse existimabatur). J Vos, o Calliope,

prěcor, aspiratě *e*áněnti. Virg.

Callirhoe, es, f. Callirve, 🖣 Et ques Callirhoe novies errantibus undis. Stat. Expl. Fonte vicino ad Atene, ove l'acqua esce da nove bocche.

Cālis, is, m. Calle, strada. SYN. Viš, iter, trā-mēs, sēmitā. EP. Ārctis. āngūstūs, rēctūs, lātňs, trītús, fācilis, ōccūltús, sēcrētňs. ¶ Rāră pēr ōecūltōs dūcēbāt sēmītā cāllēs. Vīrg.

Canisthenes, is, Callistene. EP. Andax, liber, săpiens. Hist. Filosofo molto famigliare d'Alessandro, il quale cadde poi nella di lui disgrazia, e gli venne in grandissimo odio per la troppa libertà ed ardire

Cattosus, a, um. Calloso. I Humida callosa cum pînseret hordea dextra. Luc.

Căltôm, î. n. Callo. SYN. Căllăs.

Cālo, ōnis, m. Serco d'armata. EP. Vilis, rōbūstŭs, strēnums. 🖣 Extrem, plūdēs cālonēs, ātque căbālli. Hor. 4 Ilūc pērmānsērūnt calones, atque căbâlti. Id.

Călo, âs, ăvi, âtûm, ărc. Chamare. Sive ille ād hāstām sīve ād cŏmĭtíúm călăt. Scal.

Călor, ōris, m. Calore, caldo. SYN. Ārdŏr, æstūs, fervor. EP. Ardens, ignitús, útens, fervidús, törrēns, válidās, āridās, ingēns, aestīvās, vitālis, nātīvus, sēgnis, piger, ignāvus, infestus, lethifer, exitiosus. PHR. Calor ossa reliquit. Ūssīt čt. Ætnæŭs pēctŏra ădūstā călŏr. Tōrrentî semper sitil ûstă călore. El fessa sestivo mēmbră călôre levăt. Magnăque cum magno věnřet tritůrá cárôré, Virg.

Călpē, es, f. Monte, detto Gibilterra, nella Spagna, EP. Altă, excelsă, ârdăă, Maūră, Maūrūsiă, Thera, Hesperia, Tartesia, Herculea, occidua. PHR. Quā subit excelsam Tethys interflua Cālpēn. Augūstāsque trētī fauces premit ārdua Calpe. J Condiderat jam Solis equos Tartesia Călpe. Aus. Expl. Monte negli ultimi confini della Spagna, in fronte del monte Abila nella Mauritania: questi due monti sono chiamati le due colonne d'Ervole.

Cātthă, æ, f. Viola (fiore). EP. Pülchră, ŏdöră, flőréns, věnűstá, lútěá, růběns, lűtěölá, flám-měölá. ¶ Mölliá lűtěölá pingit vácciniá cálthá. Călvă, æ, f. Osso della testa. SYÑ. Călvăria, vērtēx.

Cālvariă, ā, f. Osso, o cima della testa. SYN. Călvă. Hist. Sic dictus mons Golgotha prope Jerusalem, ubi Christus Redemptor noster crucilixus est. 9 Gölgöthā löcüs ést, căpitīs cālvārīš guöndām, Ťert.

Călveo, es, ere. n. Esser calvo. SYN. Calvo, cal-

vēsco, cālvētīo,

Câlvinus, i, m. Calvino. ¶ Quid scutire putas ōmnēs, Cālvině, rěcēnti, Juv.

Călvities, či, f. Călvitium, ii, n. Calvezza. ¶ Testa hominis, nūdūm jām cute calvitium (pent.). Aus.

Călumniă, 5, f. Calunnia, inginria. SYN. Probrūm, õpprobriūm, cõnviciüm, injūriă, crimën, EP. Dūră, atrox, grăvis, mordax, violentă, tūrpis, fēdā, prāvā, iniquā, hēstīlis, nēxiā, fūrēns, scělěrátă. 🖣 Quō dente obnitens spinosă călūmniā pāgnēt, Prud.

Călomniator, oris, m. Calunniatore. LEt delator

čs. čt călūmnĭātŏr (phalene.)

Cătumnior, aris atus, ari. Calunniare. Depon. acc. vel dat. SYN. Dětráho, conviciór. PER. Conviciă dicere, jactare, vomere, fundere, effunděrě,

Gālvo, ās, Far calco. Act.

Cătvo, ĭs, črč, vel călvŏr, črĭs. Ingannare. ¶ Pōstquam călămităs plūres annos arvos, calvitur. Pacuy.

Cālvus, ă, ūm. Caleo. PER, Cālvitie nūdus. ¶ Occipiti calvo es: ne tenear fugiens (pent.). Aus. Cālx, cālcis, m. f. Calcagno. SYN. Tālňs, EP.

Dūrūs, āspēr, förtīs, fūgāx, vāgūs, āgīlīs. § Stērnītūr īnfēlīx Ācrōn, tē cālcībūs ātram. Virg. Cātx. Calvagno. Cālcēmque terīt jām cālce Diores.

Virg.

Cătx, călcis, f. Calcina. EP. Ārīdă, cândêns, cândidă, ŭrens, tenax, fervens, dibită. 🥊 Commisit lăpides dilută călce subactes. Pass.

Călybe, es. f. Calibe, sucerdotessa del tempio di Granone, EP. Vētālā, ānnosā, Fit Calybe, Júnouis dans templique sacerdos. Virg.

Călădon, ônis, f. Citta del Despotato, detta Ayton. EP. Altă, půlehră, împřă, Ætőlă, Mělčágræă, monstriteră, ! Altă jăcet Călydon, lügent juvěněsquě, sčněsquě. Ovid.

Călădoniă, w. Calidonia, paese della Grecia, SYN,

Ætőliá, Cálvdőnis.

Cátydoniús, &, ūm. De Calidonia. SYN. Ætölüs, ¶ Hactenus, Očnidės Venulus Galydonia regna. Ovid. Quantă Călydonios attollet gloriă campõs. 1d.

Cálýpső, ús, f. Calipso, EP. Atlantiás, Ögygiá Neptūrčia, pūlehrā Jamosā, æquorcā. J An gravē sēxānnīs pūlelmam tāvissē Cālvpsō? Ovid. Hist Ninfa, figlia dell'Oceano o d'Atlante e di Teti; regina dell'isola Ogigia, ove ricciè in ospizio Ulisse, il quale aveva fatto naufragio.

Cālīx, ycis, m. Boccia, bottone di fiore, come di rosa. ¶ Gēmmāntīsque rosae călycem porrexit ödörum. Pass.

Gămărină, æ, f. Camarina. ¶ Appārēt Gămărină procul, cămpique Geloni. Virg. Concelebrant quăs pigră vădo Cămărină pălustri. Claud. Expl. Palude nella Sicilia, le di cui acque per la sua gran puzza, cagionano molta peste. Virg. Æn. 3.

- Et, fatis nunquam concessa moveri, Apparet Camarina procul.

Cāmběriūm. Sciamberi. EP. Laūrēātūm, plānūm, nobilē, dēliciosūm, aūgūstūm, fortē, vētūstūm, populosūm. PER. Sēdēs Prīncipībūs dīlēctā sūis. Rēgiā quondām Dūcūm Sābaūdīā. Ūrbs āltīs mūnītā cāstrīs. Togātīs ūrbs populosā virīs. Dēliciis consitā tāllūs.

Cămbyses, &, m. Cambise, re della Persia. ¶ Cămbyses longi populos pervenit ăd &vi. Lucr. Cămetiă, &, f. Paso. ¶ Tüm licet, apposită veluti

crātēre cămēllă. Ovid.

Gămētús, ī, m. Cammello. SYN. Drömās. EP. Māgnús, grāndīs, īngēns, röbūstús, vēlōx, cĭtús, cĕlēr, hīrtús, hirsūtús, dēfōrmis, īmmānis, pātiēns. ¶ Dēfōrmis pŏtērūnt īmmāniā mēmbrā cāmēlī. Juv.

Cămeră, ā, f. Volta. SYN. Ārcňs, förnīx, tēstūdo. EP. Aūrātā, micāns, splēndidā, fūlgidā, ālbā, præclārā, ēbūrnā, cærūlčā, viridis, mārmörēā, pictā, cörūscā, rūtilā, cūratā, pēndēns, convēxā, sinūātā. § Nēc camēra aūrātās intér ēbūrnā trābēs pent... Prop.

Cămērāceus, ă, ūm. Di Cambrai. ¶ Clāssīs sīstīt ĭtēr, quā sē Cămerācea rūra. Mant.

Cáměrācím, i. n. Cambrai, cutá nei Paesi Bassi. CE modřeo vico Cáměrácum exerévit in úrběm. Ped.

Cămerătus, 3, um, particip. Fatto a volta. SYN. Curvus, curvatus. Ilexus, înflexus, sinuesus. § An cămerată vides auro fastigiă puro? Pass. Cămero, as, avi, atum, are. Formare a volta. Act.

acc. SYN. Cūrvo, încūrvo, flēcto, înflēcto. Cámīttā, āv. f. Camēlla. EP. Pūlehră, förtřs, Ămāzōu, génèrōsă, bēllātrīx, Võlseā, Prīvērnĭā. PER. Prīvērnĭā virgo. Vīrgo dilēctā Dĭānāv. ¶ Nōmīnē Cāsmīllā, mūtilātā pārtē, Cāmīllām. Virg. Hist. Regina de Volsci, figha di Metaho e di Canalla, che diede soccorso a Tarno nella guerra che fece contro Enea.

CámīHňs, ī, m. Camillo. EP. Māgniňs, förtis, īnvictus, törquātus, fātālis, māgniňnimus. ¶Āspice Törquātum, ēt rēfērēntēm sīgni Cămīllūm. Virg. Hist. Gran capitano romano, il quale

scacciò i Francesi da Roma.

Cáminăs, î, m. Cameno, fumajuolo. SYN. Förnās. EP. Ārdēns, călīdās, flagrāns, ignītās, fūmāns, ignīvomās, āhlēlāns, āvīdās, forrēns. vorās, fūrēns, rūtīlās, ātēr, Vūlcāniās, nīgēr, tērrīficās, crēpītāns, hōrrisonās. PHR. Rūptīs flāmmām expīrārē cāmīnīs. Lāmīnā Cyclopum excoquītār flāgrāntē cāmīnō. Insalā tērrifīcīs Ætnæ cēlēbrātā cāmīns. ¶ incūde āssidāā sēmpērque ārdēntē cămīnō. Juv.

Cāmmārňs, ī, m. Gambero di mare. § Sēd tibi dimidio constrictus cammarus oyo. Juv.

Cămônă, ârûm, f. plur. Muse. SYN. Mûsæ, Āŏnīdēs. Cāstàlīdēs. Pičrīdēs. Ölympiádēs. EP. Ālfīcē, Cāstālīdēs, Māsanās. Pičrīās, Cecröpiās sacræ, æternæ, doctæ, argūtæ, dūlees, canoræ, vocales, dūleisonæ. PER. Növem söröres. Helíconis alūmnæ. Deæ Parnassī jūgā sacrā colentes. Āöniæ, vel Cāstāliæ söröres, pūellæ, virgīnes. Chörus Pierius. Cāstālidum tūrbā növenā. Doctī cöhörs Heliconia Phæbī. Āöniī tūrbā növenā jūgī. Jāltērnis dīcētīs, amānt altērnā Cāmænæ. Virg.

Cămpănă, &, f. Campana. EP. Raucă, clără, sŏnâns. resonâns, cănoră, vocălis, âltisonă. § Ās quoque, cui nomên nostras câmpână per oras.

Mant.

Câmpāniă, æ, f. Campagna di Roma e di Napoli. EP. Fērtilis, dīvēs, fērāx, fœcūndă, cerealis, Bācchică, pīnguis, vitiferă. ¶ Providă Pompējo dederat Campania Iebres. Juv.

Cămpānis, ă, ūm. Di Campagna. ¶ Ēt Căpys, hine nomên Cămpānæ ducitir ūrbi. Virg. Cāmpē, is, f. Bruco. ¶ Implicitus conchæ limāx

hīrsūtăque campe. Colum.

Cămpēstér, is, m., vel Cāmpēstris, is, m. f., č, n. Campestre, campestro, camp ale. § Lūděrě qui nescit campestribus abstinět armis. Hor.

Cămpřes, î, m. Campo, campagna. SYN. Ager. terră, tellus, humus, rūră, jūgeră, sŏlūm, æquor, planities. EP. Latus, planus, patens, vastūs, pātūlūs, apērtūs, spātīosūs, fērāx, fērtīlīs. dīvēs, fēlīx, frūgilēr, pinguis, opimus, floriger, grāmīnēds, hērbīdās, sīceds, sēgnīs, ārīdās. stērīlīs, ārēnosus. PER. Frequens herbīs. Fertilis übere. Flavescens frügibus, spicis. Vēstītus grāmīnē, Pīnguis , lætō ūberē, Vērnāns cērēālī grāminē, PHR, Lūdit hērbēsē pēcūs ēmnē cāmpē. Sēgnēm pătiere sitū dūrescere campum. Florentes campos riguus perlabitur amnis. Conspicit in planos hostem descendere campos. Planus ěrāt, lateque pătens prope mæniă campus. 🖣 Quīquē frēquēns hērbīs, ēt fērtīlīs ūbčic campus. Virg.

Cămurăs, ă, ûm. Torto, picgato. SYN. Sīmus. curvăs, încurvăs, llēxus, reflexus. § Pēs ĕtiăm, ēt cămurīs hīrtā sūb cornibus aures. Virg.

Cānă, re, f. Cana, città nella Galdea nella tribu di Zabulon, oce Gesà Cristo fece il primo meracolo, convertento l'acqua in vino alle nozze, alle quali egli, insieme co' suoi aiscepoli, fu incitato. EP. Fēlix. PHR. Christō felix.

clýtă prîmō. Cōnvīvă Christō fēlīx. Cănădă, &. f. Parte dell'America. SYN. Novă Frânciă. § Üt Cănăo@ gentês, aût Hūronës, aût Hīroquŵī. Mill. Expl. Pacse dell'America,

in cui abitano molti Francesi.

Cănătřetiá, &, f. Caraletto. SYN. Cănăfřetilăs.
Cănătřs, řs, m. f. Canale. SYN. Rīvūs, ālvětis.
tūhūs, Condotto, cannone d'acqua. Tūbūs, fīstūls.
EP. Ārctūs, āngūstūs, lōngūs, lātūs, pătūlūs,
căvūs, ōccūltūs, cūrvūs, flēvūs, tīgūūs, pīrījgūŭs, plūmběŭs, īfīgnūs, ărūndīnēŭs, PIII.
Rŭīt āctā rēpēntē cănālĭhūs ūndā. Vīrīdēs rēcrēārē cănālĭbūs hōrtēs. § Mēllāque ărūndīnēīs īnfērrē cănālĭbūs. Virg.

Cănātītītīs, ă, ūm. Di canale. ŠYN. Cănātřeňlātůs Cănănātā, ā, f. Cananea, paese della Siria. SY

Cănănîtîs , Jūdæă.

Cānānēŭs, š, ūm. Di Cananca. PER. Cănănītīd nātūs.

Cănāriā, ŵ, f. Canaria, isola molto grande. Et. Fĕrāx, āmplā, dīvēs. Expl. Isola nell'America. vicina alle isole dette dagli autichi Fortunate. Queste isole si chiamano tutte Canarie per la gran moltitudine di cani. La più velebre di queste e Palma o Madera, abbondantissima di zucchero e di vino.

Cancelliere, EP. Æquus, jūstŭs, gravis, prūdens, integer, illūstris, clarns, nobilis, rēgiūs. PER. Rēgiā mēntis interpres. ¶ Quī rēgīs mēntēm pŏpŭlīs, ēdīctăquĕ sūmmă Dēclārăt.

Cancetti, orum, m. plur. Cancelli, ferrate. EP. Angūstī, tenvies, rārī, pātentes, conspicuī. ¶ Căncellis primos însărăissă pădes (peut.). Ovid.

Cancer, cri, in. Granchio, Gambero. EP. Tardus, lēntūs, piger, ignāvūs, tēstūdineŭs, rūbēns, mūltīpēs, rūbicūndūs, tūrpis, obscomās, āmnīcolā, līttorčūs, llūviālis, āquorčūs. PHR. Sī tēstūdīnēūs movčāt sūš brāchīš cāncēr. Obscūnús grádítúr nóm réctő limitté cáncér. ¶Cóncává līttorēo sī dēmās brāchĭā cānero, Ovid.

C**ăncer, crī, m**. Canero (segno celeste`. EP. Ārdēns, călidăs, flagrans, torrens, ignităs, fervens, fervidus, ūrčus, adūstus, arstīvus, arstiter, rabidus, violentas, siecus, aridas, siticus, sitibūndas, plūviālis, aguorens. PER. Cancri sidns, astrum, sīgnūm. Cānerī tērrīdūs īgnīs. Tērrīdā, velferventřá bráchřá Cáncri. Æstiví cává tergorá Cānerī. Cāneĕr ăquātĭlĕ sīgnīm. Ăquārūm Čāucer alumnus. Sole perustus, Concava littorei fervebant bráchřá Cáneri. Cům premít æquörci Sol hūmidă brāchia Cāncrī. Sol abit ē geminīs, ēt Cānerī sīgnā rubēseunt, Octipēdīs Cāncrī tērgā sinīstrā timē. Expt. Uno de' dodici segni dello zodiaco, in cui il sole entra nel mese di giugno, quando si fa il solstizio. Fingono i poeti che un granchio ucciso da Ercole fu mutato in questa costellazione.

Cāncer, crī, m. Canchero, infermită. EP. Ăcerbăs, ědáx, môrdáx, rôděns, vóráx, sérpéns, léthális, mörtifér, immédicábilis, insánábilis. PHR. Útque mălum late selet îmmedicabile cancer Serpere, et illæsås vitiatis addere partes.

Candax, ăcis, vel Candăce, es, f. Candace regina dell'Etiopia al tempo d'Augusto imperatore Romano. Chiamavasi anche con questo nome un'altra regina, pur anche dell'Etiopia, la quale ammacstrata nella fede cristiana da un suo cunneo, fu poi convertita ad essa fede da s. Filippo Diacono, con tutto il regno. EP. Piă, dedită Christă. ¶ Ātque ăpūd Eūnūchūm rēgīnā Cāndācīs āctō. Mant.

Cândētă, æ, f. Candela, SYN, Cêrens, tax, tædă. EP. Cēreš, pinguis, ardens, clarš, micaus, tūcens, rădians, tremulă, îgniferă, rotilans, flammiyoma, ¶ Nomina candelas nobis antiqua dedērūnt. Mart.

Candeliere. EP. Aŭrčūm, argēntčūm, sērčūm, līgnčūm, čbūrnūm, prētīōsum. J De candelabro magna lucerna tibi pent . Mart.

Căndeo, es, ŭi, ere, n. Imbianchire, esser bianco. SYN. Cândêsco, cândico, álbčo, álbêsco, cánesco. ¶ Candidă de nigris, et de candentibus ātră. Ovid.

Candesco, Is, čre, n. Divenir bianco. SYN. Alhesco, cânêsco. Accendersi, infiammarsi, Ardĕo, îgnêsco, încândêsco. 🖣 Örĕ trăhît, cûrrûsquĕ sŏós cândescere sensit. Ovid.

Candia, &, f. Candia, SYN, Creta, Caretis, Gortýnis, Hécătompolis. EP. Ācriā, dives, fertilis, vīnīfērā, nobilis, Minojā, sagittīfērā. PER. Terră Cūretis, Minoja tellūs, Ārvā Gnossjā, Dietæa, Gorthynia. Expl. Isola nel mare Mediterraneo, abbondantissima di malvagia, dominata ora dal Turco.

Cândidâtus, ă, ûm. l'estito di bianco. SYN. Alhāt**ŭs, ālb**ŭs, cāndĭdŭs. *Chi aspira a quale*t.e cosa, Āspīrāns. J Chrīstus illie candidatis prasĭdēt cŏhōrtĭbās (trochaic.). Prud.

Candiquitus, a, um. Bianchetto. § Exta. et candidălī dīvīnă těmācălă pērcī. Juv.

Cândidus, ă, ûm. Bianco, SYN. Albus, cânus. cânens, cânescens, âlbescens, cândescens, lâctěŭs, nivěňs, čbūrněňs, argentěňs. Puro, sincero. Ingenuus, sincerus, Innocente, Integer, īunocens, innocuas, innoxius. PER. Candore tīnetus, indūtus, fulgēns, ornātus, dēcorus. Qui candore nives superat. Qui candore nives, cândore anteiret ölores. Landidus auratis

Candor, oiis, m. Candidezza, candore. SYN. Albēdo. ∮ Quī cāndōrĕ nīvēs ānteīrēnt, cūrsĭbūs aŭrās. Virg.

ăperit com cornibus annum. Virg.

Canco, es, ŭi, ere, vel Canesco, is, ere, n. Imbiancare. SYN. Alheo, albico, candeo, candesco căudico. ¶ Temporibus geminis canebat sparsa sčněctůs. Virg.

Cānī, ōrūm, m. Capelli bianelii. SYN. Cānĭtĭēs. EP. Albī, nīvēi, tūrpēs, mōrōsī, sōrdēntēs, gĕlĭdĭ, hŏnōrātī. PER. Cānī crīnēs, căpillī, cānā comă , casaries. PHR. Jam mihi deterior canis āspērgitur setās. Morosis nondum squalent tĭbī tēmpŏră cănīs. Āt mĕă jām nĭvĕīs circūmdant tempora canis. 🥊 Inter honoratos medio dē vērticē cānōs. Ovid.

Cănibătă, ărâm, m. Popoli salvatici di una certa isola del mondo nuovo, i quali non si cibano che di carne umana. EP. Feri, diri, crudeles,

sævī, férőcés, ĭnhūmānī.

Căniculă, w, f. Canicola, SYN. Cănis Sirius. EP. Ārdēns, īgnītā, flagrāns, tōrrīdā, cālēns, fērvidā, siecā, āridā, īgnīvomā, æstīvā, sitiens, sitibūnda, astitera, pigra, segnis, iners, insana, vēsānā, fūrēns, fūriosā, dāmnosā, morbosā, ēxītiosă, lethālis, pestiferă. PER. Cânis æstīvus, æstiler, Erigoneius, Sirius ardor, Æstivum, vel Jeărium sidus. Teării stellă protervă cănis. PHR, Cum căpăt attollit vesană cănicălă. Siccas însană căniculă messes damdudum coquit. Törrét ét éxhaústás cúm siccă cănicălă faúcés. Quá núllúm térris vióléntiňs ádvěnit ástrům. Com Cănis exorit sitientes fervidus agros. Sitiens cum jam Canis hauserit undas. Calidi cum sideris æstu Deponit Bavas annua terra comas. Sol licet admoto tellürem sidere fündat. Ēt mīcēt Īeārīī stēllā protērvā Cānīs. 🖣 Nī grave, te tempus, sitiensve canicula tardet. Ovid. Expl. Segno celeste, in cui ritrovandosi il Sole ecvita grandissimi calori.

Cănicătă, &, f. Punto sfortunato nel giuoco dei dadi. PHR. Dāmnosā căniculă quantum roderet.

Cănidiă, f. Canidia, moglie di Naplo, la quale fu accusata da Orazio per istrega. EP. Improbă, věněfřeň. ¶ Cánřdřa áfilássét pějór serpentřbůs Afris. Hor.

főrő látrát fácúndiá tötő. Juv.

Cănis, is, m. Cane, o eaqua. SYN. Lyciscă, Mölössus, EP. Acer, fortis, audax, intrepidus, mordāx, latrātor, vocifer, impavidus, vigil, pervigil, sēdūlus, insomnis, cūstos, fidus, fidelis, comes, aūrītus, odorus, sagāx, celer, levis, velox, citus, ănhēlus, pērnīx, properus, rapax, rapidus, trax, fērus, avidus, crūdēlis, infēstus, horrēndus, atrox, immitis, fărens, hirsūtăs, armillatăs, vēnāticās, PER. Cārsā fortis. Pēdibās cēlēr. Nārē săgāx, Nārībās ācēr. Tūrbā cănūm. Vīgiles, providă tūrbă, cănes. Comites, sedulă tūrbă, cănēs. PHR. Ödörā cănūm vis. Tūrbă cănum circumsonă latrăt. Hostem savis latratibus ürget. Füresque procul latratibus arcet. Prodit clamore feram. Agitat in summis saltĭbŭs aprōs. Cănēs quĭbŭs ēst aŭdācĭă præcēps, Vēnāndīque sagāx virtūs. Domus āltā Molossīs Pērsonuīt. Canes latrātībus æthera complent. Venātor cūrsū cănis, et lātrāţihis înstât. Virg.

Cănis cœiestis. Cane (segno veleste). Vide supra Canicula, SYN, Sīrĭús, cănīcŭlă, EP, Æstīvús, ārdēns, flāgrāns, călĭdňs, fērvĭdňs, ūrēns, tōrridus, īgnivomus, sīceus, āridus, sitiens, sitibūndūs, Icārĭūs, Ērīgŏnēĭūs, PHR. Dām prēmĭt Ætnæðs Cánis Érigóneiús æstús. Est Cánis, Īcărium dicunt, quo sidere moto, Tota sitit tēllūs, prārīpītūrquč sēgēs. Ūndā sūb āstīvūm non ădeundă Cănem. Yenit enim tempus, quo törridus æstuát áér, Incipit ét siccó férvéré

tērră dĭē.

Cănistrum, i. n. Canestro, vorba. SYN. Cistă, călăthăs, cīstălă, EP, Lātām, pătălūm, căvām, căpāx, concăvum, plenum, gravidum, nexum, vīminēdum, fragrāns, ödöriferum, PHR, Cereremque cănistris Expediunt. Prunăque, et în pătulis redolentiă mâlă cănistris. CPūră cŏ-

ronātīs portābant sacra canīstris.

Cănines, ci, f. Branchezza, SYN, Căni, Fecchiezza, Sčněctů, sčníům, sčněctůs. EP. Ālbă, cânděns, nivea, prisca, vetus, annosa, longava, senilis, morosă, prolixă, effusă, încultă, împexă, râră, ārīdā, frīgīdā, tūrpīs, sordīdā, squāllens, squāllīdā, prūdēns, honorātā, sapiens, venerānda. PER. Cānūm căpăt. Cānă, ālbā, ālbēntšă tēmporă, Căni căpilli, Cănă senectus, PHR, Jām mihi vānīties pūlsīs meltorībās ānnīs Vēnerāt, āntīguās mīscūčrātguē comās. ¶ Cānitiemque sibi, et löngös prömiserät annos. Virg.

Cānnă, x, f. Canna. SYN. Ārūndo, călămăs, cicūtă, fīstūlā. EP. Longā, tenerā, levis, tremulā, grācilis, ārgūtā, viridis, strīdūlā, pālūstris, flūmineă. PHR. Stridet septenis cannă forâminībūs. Rīpā trēmūlīs cīreūmdātā cānnīs. Ārgūtā revocans ad roseida pasena canna ¶ Viminaque et longa parva sub arundine canna, Ovid.

Cānnābinās, a, am. Di canapa. \ Cānnābinās nūtrīs sīlvās, quām cēmmödă nēstrē. Grat.

Cānnābīs; is, f. Canapa. SYN. Cānnābūm. I Tūne märe trānsiliās, tibi tortā cānnābe fulfo.

Cānnæ, ărūm, f. plur. Canne, ora Canna distrutta. EP. Insignēs, grāvēs, cělebrēs, fērālēs, criténtātē. PER, Īnšīgnēs Romāno spūmāntēs sānguine Cannæ. I Causa mali. Cedant feralia nomină Cănna. Luc, Expl. Città della Puglia, ove Annibale riportò una gran vittoria sui Romani.

Cănînus, ă, um. Di cane, caning. ¶ Înde cănînă Câno, is, ceeinî, cântum, ere. Cantare. Act. acc. SYN. Canto, concino, modulor. PER. Cantus dăre, exercere. Dulces cantare modos. Cantu, concentă aeră mulcere. Presso dăre gutture cântūs, Lěpido plauděrě cântu. Cântu fallěrě, vel solārī cūrās, tædĭā, otĭā, laborēm. Vocēs înflectere cantu. Carmen ab ore, seu gutture tūuděrě, proměrě. Liquidum funděrě ab orč mělős. Lætős őré ciéré mődős, Musam měditārī. Töllere in āstra sonos. Modulāri arūndinē carmen, PHR. Ārmā virūmque cano, Imitatur Pana cănendo. Te veniente die, te decedente cănebăt. Circum păeri înnuptăque păellă Săcră eănunt. Argută modulatur carmină voce. Spirāre incipiūnt dūlcēs cūm pēctore cāntūs. Non ötiă vita Sölamür cantu. Înterea longum cantu solātă lăborem. Docuit voces inflectere cantu. Tū Tītšrē lēntūs in ūmbrā Fōrmōsām rēsŏnārē doces Amaryllida sylvas. Doctaque mellistuīs vērtere vērba sonīs. Sīcelīdes Mūsæ, paūlo mājorā cănāmūs. Virg

Cănon, ŏnīs, m. *Regola*, ŠYN. Lēx, nōrmă, rēgňlă. Lis demum excessit Grammaticos canones (pent.). Cănonicăs, ă, ûm. Canonico. SYN. Regulăris.

Cănopens, ă, ūm. Di Canopo, SYN. Cănopiens, Grātă Cănôpēīs încolă lītioribăs (pent.). Catul. Cănopăs, î, m. Città, v isola dell'Egitto. EP, Argīvās, Phāriās, Amyelētās, Lāgētās, Spārtānis, Pēlāsĭācūs. ¶ Nām quā Pēllæī gēns förtūnātă

Cănopi Virg. Expl. Isola nel mave Mediterranco, vicina ad Alessandria, ove credesi da alcuni esser la vittà di Damiata, da altri però forse meglio

Canopo, detta Bechir, o Bichieri. Gănor, oris, m. Canto. SYN. Cântus, sonus, concentús. Martiŭs ille aris rauei cănor încrepăt, et vox. Virg.

Cănorăs, ă, ûm. Squillante, canoro. SYN. Sonans, sonorus, resonans, stridens, vocalis, strepens, strīdūlūs, ārgūlūs, rēsŏnūs. J Āviā tūm rēsŏ-nānt āvibūs vīrgūltā cănōrīs. Virg.

Căntăher, abră, brum. Guascone, di Guascogna, o di Biscaja. SYN. Cântabricus. § Cântăber ânte omnes hýemisque, æstúsque, famisque. Sil.

Cantabriá, &, f. Biscaja, o Guascogna.

Cântâmen, ĭnĭs, n. Incantesimo. SYN. Cântăs, carmen, încantatio. ¶ Õ ütinam mägicæ nössem cantamină Mūsæ. Prop.

Cantator, oris, m. Cantatore. Cantator Cygnus

fünčris īpsč sti pent.). Mart.

Cantatrice. I Imploret citharas,

eantatricesque choreas, Cland.

Cantharis, idis, vel Cantharida, a, f. Cantarello, animaletto verde, rosso e nero, adoperato pei vescicatorii. ¶ Cântăridum succos, dânte părente, bĭbās (pent.). Ovid.

Cantharns, ī, in. Tazza. gondola, piecola nave. \ \textbf{E}t grāvīs āttrītā pēndēbāt cānthārus ānsā. Virg.

Cânthērins, ii, m. Cavallo vastrato, ovvero palo da sostener le viti. 9 Magnus mandueus Camillus cantherius. Pomp. Cantheri monco male notă pčtorită vitis. Ans.

Ganticum, i. n. Canzone, cantico. SYN. Cantus. eārmēn, cāntilēnā. ¶ Cāntică qui Nīlī, qui Gā-

dītānā sňsūrrās. Mart,

Cantitena, a, f. Canzone. Fors et hac somnum

třbř căntřičnă (sapph.). Aus. Căntřio, ás, ávî, átům, árč. Cantar sovente, canticchiare. Act. acc. SYN. Canto, cano.

Căntinneŭiă, ŵ, f. Canzonetta. Nûne côndidêrê cântiûncúlâs tûrpês (scaz.). Seal.

Cānto, ās, āvī, ālūm, ārē. Cantare. Act. ace. SYN. Căno, concino, modulor. § Et cantare păres, et

rēspondērē pārātī. Virg.

Cāntús, üs, m. Canto. SÝN. Cārměn, concentůs, mödňlāmen, mödī. mělős, mödňlī, núměrī. EP. Důlcís, grātůs, těněr, jūcūndůs, suávěs, amoinůs důlcísonůs, měllílhůs, blāndůs, lætůs, festivús, hllářís, placidůs, döctůs, argūtůs, tremůlňs, résonůs, trīstís, mæstůs, lůgubris, geměbûndůs, agrēstís, rūstícůs. Ačnířůs, Cāstálřůs, Mæöňřůs, Přoříús, Örphæůs, Apollřučús, PER. Carměn vocale. Lætům můrmůr. Vöcís mödňläměn. Důlcé mělős. Võcům discordiá côncois. Důlcís discrimină cântůs. PHR. Assidůö rěsonět cântů. Féstö

minā cāntūs. PHR. Assīdūō rēsonāt cāntū. Festō mūleēt piā Nūminā cāntū. Fēstīvīs fēriūnt cāntībīs āstrā tūbē. Ārgūtōs intēr võlderūm cērtāminā cāntūs. Aūsūs Āpōllinēos præsē cōntēmnerē cāntūs. ¶ intērēā longūm cāntūm sōlātā

lăbōrēm. Virg.

Cămăs, ă, ûm. Bianco, canuto. SYN. Albăs, cândêns, cândădăs, cânescêns, lâcteăs, niveăs. Frigoră née tantâm cână côneretă prăînă. Virg. Căpācitās, ātis, Capacită. SYN. Spătiûm.

Căpăneus, vel Căpăneus, î, m. Capaneo. EP. Argivus. Argolicus, ferus, împius, maguantmus, turbidus, temerarius. Cum cecidit Căpăneus subite temerarius îctu. Hist. Capitano de Grecimarito de Evadue.

Căpāx, ācīs, adject. Capace, capecolc. SYN. Āmpiŭs. vāstūs, lātūs, spātiosūs. • Gentis hābēt rītūs. Ānimo mājorā capācī. Ovid.

Cápēdo, inis, f. Laso da sacrifizi. § Mönstrāt čt in terčtēs, tersāgue căpēdine discos. Mill.

&ănēliá, ē, f. Caprietta. SYN. Capră, capreă. EP. Blāndā, lāscīvā, sāltāns, hīrsūtā, sīmā, văgā, pētūjāns. PHR. Flörēntēm cytisūm sequitūr lāscīvā cāpēllā. Tenera attondent sīmā vīrgūltā căpēllā. Ipsā lāctē domum referent distēntā căpēllē Ūbērā. ¶ tē mea quondām fēlix pēcūš, ītē cāpēllā. Virg.

Căpênă, x̄, f. Porta di s. Schastiano di Roma.
 Sūbstitit ād větěrēs āreūs, mădidāmquë Că-

pēnām. Juv.

Cáper, caprī, m. Caprone. SYN. Hādus, hīreus, caprēdius. EP. Ātēr, bārbātus, hīrtus, bārbīgēr, bīcornis, torvus, hīrsutus, cornigēr, fordus, sordīdus, pētūlāns. lāscīvus, tīmīdus, stīvēstrīs, vāgābūndus. PER. Vīrgrēgīsīpsē cāper. Vīrquē pātētquē grēgīs. Bārbīgērī dūx, dūctor pēcoris. PHR. Hādīquē pētūlcī Florībus intortīs infert. Ūt plācīdās gēstīt dūx grēgīs intēr ovēs. ¶ Vīr grēgīsīpsē cāpēr deērrāvērāt, ātque ēgo Dāphnīn āspicīo. Virg.

Căpero, âs, âvî, âtûm, âre. Increspor la fronte. Act. acc. SYN. Côrrûgo, côntrăho. Quid rigidă căperâs ôră săperciliă? (pent.). Text.

Căpēsso, is, îvî, îlûm, črč. Preudere. SYN. Căpio, accipio, teneo, arripio, comprehendo. PHR. Italâsve căpesseret oras. Explorare lăbor, mihi

jūssa capēssētē fas ēst. Virg.

Căphārĕŭs, vel Căphāreūs, î, in. Capo d'oro. EP. Āltús, dūrūs, scöpūlōsūs, fāllāx, pröcēllōsūs, trīstīs, Eūbŏicās J Sīdūs, čt Eūbŏicā caūtēs, ültōrquē Căphāreōs. Virg. Expl. Capo o promontorio d: Negroponte, vicino al quale i Greci, ritornando da Traja fecero grande naufragio.

Cáphārěůs, ă, ûm. Di capo d'oro. § Sāxā triûmphālēs trēgērē Căphārěă půppěs. Prop. Grājă Căphārèā cůrrérě půppřs ăquā (pent.). Ovid.

Cănhăridés, ûm, m. a sing. Căpharis, îdis. Di capo d'oro. SYN. Căphâriă, ă, ab adjectivo Căphāreŭs, ă, ûm. ¶ Excēpit ömnēs hine pētrā Căphāridēs jamb.).

Găphăcnăûm, indécl. Città della Galdea, ove Gesit Cristo fece molti miravoli. Aliter divitur Căpernăûm. § Îndě Căphārnāûm grădičus pērvēnīt ăd örās. Juv.

Căpittâmentum. î, n. Capelliera. SYN. Căpillî, căpillîtiûm.

Căpfilâre, îs, n. Cuffia. SYN. Crînâle. CDîvîdere mochae paûperîs căpîllâre (scazon.). Mart.

Căpillătus, ă, ûm. Chi ha capelli lunghi. SYN. Cămătus. Î Îpse căpillătă diffusum consule potăt. Juv.

Căpillitin, ii, n. Capelliera. SVN. Căpilli, căpillămêntum.

Căpitlus, î, m. Capello, crine, SYN, Crinis, comă, cæsăties. EP. Aureus, auratus, flavus, eroceus, rŏsĕŭs, pūrpňrĕŭs, ātĕr, nĭgĕr, cānŭs, nĭvĕŭs, cūltūs, pēxūs, comptūs, ornātūs, crīspūs, formosus, crīspāns, nitidus, venustus, rūtilus, möllis, tčuŭis, lõngús, spārsūs, pēndūlūs, vägūs, ēlfūsus, ērrāus, solūtus, impēxus, horrīdus, tūrpis, sordidus, squālēns, squālidus. PER. Fūsī, vel ēffūsī pēr cēllă căpīHī. Spārsī sĭně lēge căpīllī. PHR. Förmārĕ, vărĭārĕ căpīllōs. Förmă plăcet niveusque color, flavique căpilli. Compti dē mārē capīllī. Rētūgāsquē gērīt ā frāntē capīllos. Conspicijos ornārāt torē capīllos, Aurčotī lūdūnt pēr lāctěš cēllš căpīllī. Ţēmpŏrš pērstringit fülvő prőtéctá cápillő. Íbat ödőrátis hŭmëros përfuså capillis. Assolët intousos sërtis örnárě căpillos, Jácent collo positi sině lege căpīllī. Vittă cŏercebāt pŏsitos sine lege cāpillos. Immissos humeram per utramque capīllos. Spēctāt inornātos collo pendērē capillos. ¶Ēt lēvis īmpūlsūs rētrō dăbāt aūrā cāpīllōs.

Căpio, is, cepi, captum, ere. Prendere. Act. acc. SYN. Accipio, capto, sumo, assumo, prendo, prehendo. PHR. Tu cape sacra manu. Quae te dementia cepit? Extremum tanti fructum caperetis smoris. § Ārma amēns capio, nee sat rationis in armis. Virg.

Căpřs, ĭdřs, f. Faso grande da berc. ¶ ltînc âucilia, ăb hōc ăpřecs, căpidăsque répertas. Lucil.

Căpīstrātús, ă, ūm. Incapestroto, legato, SYN. Fránātús. Inquê căpîstrātîs tīg jibús āltā sēdēt (pent : Oxid.

Căpistrum, i, n. Capestro, cavezza. SYN. Frămum, hăbenă, lörum, lupăs, lupătum. EP. Durum, mordâx, rigidum, ferratum, nodosum, strictum, adductum, faxum, remissum, importunum. ¶ Primăque ferratis præfigunt oră căpistris. Virg. Căpitătis, m. f., č., n. Capitale. ¶ Seu căpităle netas operosa diluis arte, Lucr.

Căpitâtis, ă, ûm. Che ha capo. Si nătibăs nûtricem impressit crăssâm, et căpitătâm. Lucil. Căpităim, ii, n. Sorte di vesta, con cui le donne si

camtum, ii, ii. Sorte de vesta, con eue le donne si cuoprono il petto. ¶ Tüm căpitio, tum câstălă, tum perizomă (seaz \. Seal.

Căpito, ônis, m. Ostinato, o chi ha la testa grossa, o nome proprio, SAN, Găpitôsăs, vel pertinăx, pērvicāx, contumāx, obstinātus. 9 Mūrænā præbente donum Căpitone culinam. Hor.

Găpitotinus, ă, ûm. Di Campidoglio. J Ad penetrāle Numē, Capitolinumque tonautem. Ovid. Găpitolium, ii, n. Campidoglio. EP. Altum, sublīmē, cēlsūm, ēxcēlsūm, aŭrčūm, supērbūm, māgnīficām vētās, antīquām, mīrābilē, Jūliūm. Römānūm. PER. Tārpējā rūpēs. Ārx Romŭlčā. Cāpītōlīī sāxūm. Tārpējī tēmplā tonāntīs.¶ Īllē triumphātā Căpitolia ad alta Corintho. Virg. Expl. Monte e citadella in Roma, su cui cravi un tempio dedicato a Giove, ed anche ove Tarpeja fu uccisa da' Sabini.

Cāpo, ōnis, m. Cappone. SYN. Cāpus, EP. Pīnguis, ŏpīmus. ¶ Alius coclos non amare capones (scaz.). Cāppădocēs, ūm, m. plur. Di Cappadocia. ¶ Cāp-

pădoces, Gallique, extremique orbis Iberi. Lucr. Gappădociă, &, 1. Cappadocia, paese dell' Asia. SYN. Ālmāsĭă.

Cāppāris, is, f. Cappero, SYN, Cāppār, ¶ Cāppārin, ēt pātrī cēpās hālēcē nătāntēs. Mart.

Capră, a, f. Capra. SYN. Capreă, căpellă. EP. Blanda, saltans, lascīva, pētulāns, sima, hīrta, villēsā, birsūtā, bārbīgērā, sylvēstris, vägā, sēquāx, timidā, togitīvā. PER. Čāprigenūm pēcūs. Alĭtŭūm, pecudūmque genūs, capræque sequáces. Aus.

Caprārins, ii, m. Caprajo. SYN. Caprārum dux,

dűctőr, pástőr.

Capreă, æ, f. Caprinolo, capra salvatica. SYN. Capră, căpēllă. ¶ Sylvēstrēs uri āssiduē, căprēæquē sēquācēs. Virg.

Capreotus, i, m. Caprinolo. SYN, Hædulus, Capreolī spārsīs etiām nūnc pellibūs ālbē. Virg.

Capricornus, ī, m. Capricorno. SYN. Căper, Ægőceros. EP. Corniger, atrox. setosus, horridus, frigidus, rigēns, gēlidus, hyčmālis, nīmbōsus, īmbrīfēr, ăquārīŭs, ăquōsŭs. PER. Caprīcōrnī sīdus, sīderā. Corniger hīrcus. Gelidī cornua caprī, Cornibus armatus. Radiantia cornua tollēns. Hōrrēndūs caūdā, cōrnūquē mĭnāx. Æquŏrĭs hīrcūs (quia partim piscis, partim hircus, ex tabula). Lĭquĭdī căpĕr æquŏrĭs. Nēptūnia protes. Salsī gūrgitis hīrcus. Corniger æquöris āltī. Ūudæque Tyrānnus Hesperiæ Capricornus adest. J Principiam Jani sentit tropicus căpricorni. Aus. Expl. Segno dello zodiaco.

Caprificus, ī, f. Caprifico, fico salvatico. ¶ Quī mŏdŏ fīcus erāt, jām caprificus erit (pent.). Mart. Caprĭgĕnŭs, à . ūm. Caprino, di capra. ¶ Cāprĭgĕ-

nůmquě pěcůs nůllě cůstědě pěr herbám. Virg. Caprile, is, n. Stalla di capre. SYN. Caprarum stăbălūm.

Caprinus, ă, ûm. Di capra, caprino. § Alter rixătur de lăna săpe căprină. Hor.

Caprines, edis. Chi ha piedi di capra. ¶ Capripěděs agitat cům læta protervia Panas. Aus.

Capronæ, vel Caproneæ, arom, f. Crini pendenti dalla fronte. ¶ Āptātī căpŭt, ātquë comās flui-tāre capronās. Lucil.

Cāpsă, ē, f. Cassa. SYN. Ārcă, cīstă, cāpsŭlă. EP Pārvā, āngūstā, aūrčā, ārgēntčā, čbūrnčā. Quem sequitur custos angusta vernula capsa. Juv.

Căptiosus, ă, um. Sofistico, pieno d'inquini. Vă captiosis sycophantarum strophas jamb. Prud. Captivitas, alis, f. Prigionia. SYN. Servitus, carcer. 📍 Cāptī vitās - ēt-ešseitās (jamb.). S. Paul.

Căptivo, ăs, avi, atum, are. Imprigionare. Act. acc. Exīlīs tēlīs cāptīvāt ārānēš mūscās. Ter.

Captivus, a, um. Imprigionato. SYN. Captus. PER. Captus ab hoste. Sub juga missus. Vinctus colla cătenis, Compede nexus. Vinctus ăhenis tergă nodīs. Latebroso carcere clausus. Tenebroso în cărcere vinctus. Clausus tenebris, et cărcere cáco. PHR. Clausă domô tencor, gravibusque coercită vinclis. Mærēt sub opaci carceris umbraiu mīssus. Mærentī carcere vīnctus erat. Mīssus et în rigidi latebrosum carceris antrum. Hūne carceris obscūrī vincūla sæva tenent. Cārcčrč Cīmměrio, čt spissa caligině sēptus. Vītam infēlicēm ferrāto in carcere plorat. Squallidus însontes siccine carcer habet? Captivoque rogi perfundat sanguine flammas. Virg.

Capto, as, avi, atum, are. Cereure, desiderare. Act. acc. SYN. Ambio, cupio, aucupor. Prendere, ingannare. Căpio, comprehendo, fallo, decipio. Tūm lăquĕīs cāptārĕfĕrās,ētfāllĕrĕvīscō.Virg.

Căptūră, &, f. Presa. SYN. Prædă. ¶ Împlevit cāptūrā sīnās, ūt prædā redundāns. Sedul. Cāptus, ūs, m. Capacità, ingegno. SYN. Intellectus,

vīs animī.

Сăpňă, w, f. Capua. EP. Dīves, deliciosă, altă, potēns. PHR. Nēc Căpňām pělăgō, cůltůquě pčnūgue potentem, Deliciis, opibūs, famaque priore silebo.

Căpăanăs, ă, am. Di Capua. SYN. Câmpanăs. ¶ Ét Căpvs hine nomen Căpuana ducitur urbi. Virg. Căpălâris, is, m. f., č, n. Fecchio, ch'e vicino a morte, o che ha già i piedi nella fossa. SYN.

Sěnēx, děcrěpitůs. ¶ Në dicās igitūr, dūm că-pălăris črō (pent.). Text. Căpătăs, î, m., vel Căpălum, î, n. Elsa della spada. EP. Aptus, pūlcher, īnsīgnis, splendidus, corūscus, micans, rūtilus, aūrens, ferreus, ebūrnus, ārgēntěŭs. J Cérvice örāntis căpülö těnůs ābdidit ensem. Virg.

Cāpus, ī, m. Cappone. SYN. Cāpo. Amīsīt tēstēs,

nune milii capus erit (pent.). Mart.

Găpăt, îtis, n. Capo. testa. SYN. Cērvix, vērtēx, collum, tempora, EP. Altum, celsum, grande, črectům, flavům, roseum, intonsům, aŭricomům, jūvēnīlē, nītīdūm, āmbrŏsīūm (de nympha, aut dea), rūtīlūm, cānūm, nīvēūm, bŏnēstūm, dēcorum, veneralitle, coronatum, senile, venerandum. PER, Căpitis vertex, Cæsărie densum căpăt, Cânos effundens vertice crines. PHR. Căpăt objectare periclis. Summa flavum căpăt extulit unda, Forma bovis, cui turpe caput, cnī plūrīmă cervix. Superant capite, et cervicibus altis. Nee nitidum tarda compserit arte căpăt. ¶ Măgnă făit quondâm căpitis reverentĭă cânī. Ovid.

Căpăt âmpătâre. Troncare il capo. PER. Căpăt, cervicem sécare, resecare, abscindere, trûncare, dětrůncárě, öbtrůncárě, töllěrě, aŭférrě, ávéllěrě, rěvěllěrě. Căpůt ex hůměrîs töllěrě. Dětūrbārē căpăt. Fērrē, ēnsē, glādīē cērvīcēm ābrūmpčrě. Căpůt côllo aŭferrě, eripere, Decătere, demetere cuse căpăt. Jăgălâm mâcrone rčsolvěrě, Căpăt a cervice révello, PHR, Abstulit ense căpăt, truncumque reliquit ărenă. Abscissă duorum Suspendit capita. Nam tibi Tymbre căpūt Evandriŭs abstulit ensis. Ferroque secat căndentiă collă. Tûm căpăt îpsi aufert domino,

trûncûmquĕ rĕlînquĭt.

Căpys, ys, m. Capi. ! At Căpys, et quorum melior sententia menti. Virg. HIST. Furono due chiamati con questo nome, uno de quali fu figlio di Assaraco e padre d'Anchise : l'altro fu compagno di Enca, il quale fabbricò Capua.

Carbaseus, a, um. Di tino fino. SYN. Carbasinus, carbasineus. 9 Carbaseos fulvo in nodom col-legerat auro. Virg.

Carbasus, i, m. f. Lino fino. plur. Carbasa, orum, n. Tela da navigare. SYN. Vēlā, līntēš. EP. Albă, cândidă, tensă, extensă, nautică, lată, plēnă, ăpērtā, inflātā, tūrgidā, cūrvā, flēxā, cōutractă, sinuosă. Mūxā, vaga, cită, spūmantiă, naufraga, profuga, secunda, prospera, felicia. PHR. Annixi éréctő téndánt cává cárbásá máló. Vēlā võcānt, tňmidōque inflātūr cārbāsūs aūstrő. Vőcát jám cárbásús aŭrás. Præcipiti cárbăsă tensă Note. • Carbăsă metă senant, jubet ūtī nāvitā vēntīs. Ovid.

Carbo, onis, m. Carbone, SYN, Pruna, EP. Ardēns, āccēnsās, flagrāns, īgnēňs, nĭgēr, ēxtīnetus. Jīllā prīds crētā, môx live carbone no-

tāstī, Pers.

Cărbuncătăs, î. m. Carbonchio (pietra preziosa). SYN. Pyropus, EP. Lūcidus, radiāns, fulgēns, corūscus, fūlgidus, ignivomus. PHR. In fūlvo rādīāns cārbūncūlūs aurē. ¶ Fulmīnēē rūtīlāns cārbūncūlūs īguē corūscāt. Mart.

Cărcăssum, I, n. Carcassone, città di Linguadoca. SYN, Cărcăsso, Cărcăssio, Cărcăssonă,

- Cāreer, eris, m. Prigione, careere, SYN, Cūstodiă, cătena, vinculă, EP, Ater, caecus, piger, piceus, tětěr, őbscůrůs, ópácůs, ábstrůsůs, ténebrósůs, cávūs, angūstūs, profūndūs, mestūs, tristis, inlaūstus, horrendus, fætidus, squalens, squalidus, învîsăs, horribilis, terrilicas, dirăs, hostilis, îngrātus, crūdēlis, terratus, rigidus, molestus, querúlůs, söllicitůs, mětůčadůs. PHR. Cárcěris antrūm, ūmbră, vinculă, squalor, horror, Fauces cărceris alti. Sine luce domus, Sine lumine tectūm. Ātræ domūs, Squālore horridus, Festore plēnus. Spissā cālīginė septus. PHR. Latelnoso cărcere clansăs. Tenebroso în cărcere vinctăs, Clausus tenebris, et carcere caco. Morenti carcere vinctus erat. Vitam infelicem ferrato in carcere plorat. J Respiciant clause tenebris, et căreere căcă. Virg. Per mosse. Răantque effasi cărcere currus, Virg.
- Carcere mutetare. Imprigionare. PER. Cárcere clauděrě, încluděrě. Vinclis prěměrě, framáré, rőhiberé. Cáténis vinciré. Circumdáré, súbjicěrě collă cătenis. Solidis încludere tectis. PHR. Vidi crūčntās cārcērē inclūdi dūcēs. Gāptāsgnē. duces obscuro carcere clausit. Premit horrendo fűribûndős cárcéré véntős.

Carchesium, ii, n. Tazza, coppa. • Nie dúó ritě

měrő lībāns cārchēsiā Bācchō, Viig. Cārcinūs, i. m. Cancro (segno celeste). ¶ Pār Geminis Chiron, et idem quod Careinus ardens. Lucan. Vide Cancer.

Cardiáciis. a, um. Cordiaco, cordiale, affettuoso. ¶ Cărdiăco nûmquâm cyăthûm missûtús ămico.

Juv.

Cārdinālis, is, m. Cardinale, EP, Clārús, nobilis, sanctus, săcer, pins, religiosus, purpureus, veučrábilis, věněrándůs. PER. Půrpůrči párs vénātūs. Vēnērāndūs mūricē praesit. Frontemeni pūrpūrā cīngit. Romāno nobilis ostro.

Cărdineus, ă, ûm. Di cardine. Cărdinei vinere pătres, sanctusque Senatus. Pass,

Cardo, inis, m. Cardine, EP. Dūrūs, ferreŭs, æreŭs, ăhēněňs, firmús, sŏlidús, stridéns, sŏnōrŭs, strěpēns, quērālūs, PHR. Hōrrīsŏnō sācræ pāndūnlūr cardine portæ. Postesque a cardine vellit. Főribűs rai dő stridébát áhénis. I Janúa, ét émőti procumbunt cardine postes. Ving.

Cai duelis, is, f. Calderugia, calderello, SYN. Acanthřs, Ăcălânthřs. ¶ Positūrůs ovům cardŭēlis în lêctům (scaz.). Gaz.

Cărdăns, î. m. Cardo. EP. Asper, durăs, agrestis, ăcūtus, segnis, mordax, horridus, ! Carduus, et spīnīs sūrgīt pāliūrus ācūtīs. Virg.

Cărectăm, i, n. Luogo pieno di carice, erba durissima ed acuta. Tilvre, coge pecus, tu post ca-

rēctă lătēbās. Virg.

Căreo, es, ni, îtam, vel căssam, ere. Esser privo, esser senza. SYN. Egĕo, îndĭgĕo, prīvor, spŏlĭor, văco, non hăbčo, opus hăbčo, Velă queror reditā, vērbā cărērē fidē (pent.). Ovid.

Căres, ĭūm. m. plur. Popoli della Caria nell'Asia. Laūdībās īmmodīcīs Cāres in āstrā fērūnt

pent.). Mart.

Cārēx, ĭeĭs, f. Carice (erba). ¶ Fröndĭbŭs hīrsūtīs, ēt cārĭcĕ pāstŭs ăcūtā. Virg.

Cāriă. & 1. Caria, paese dell'Asia. Areades antiqui, celebratăque Cariă famă. Mant.

Cărică, &, f. Fico secco. Quid vult pâlmă tibi, rūgōsāqnē cārīcā. dīxī. Ovid.

Cariceus, a, am. Di carice. Cariceus succede casa. dum præterit æstus, Mant.

Căries, ci,f. Turlo, mareiume, SYN. Patredo, mărcor, tabes, tabum. EP. Fdax, rodens, vetus, senīlis. Prūna pērēgtīna carie rūgēsa senēcta. Mart.

Cărīnă, a. f. Il fondo della nave, carena. SYN. Năvis, clāssis, rātis, prorā, pūppis, EP. Aūdāx, ārātā, bēllātrīx, corvā, īncorvā. lõngā, cāvā, pietă, levis, unetă, frăgilis, dubiă, cită, volucris, āguorea, vēlivola, īnstābilis, nūctīvaga. PHR. Lőngæsülcánt vádá sálsá cárinæ, Fröndöntésque férént rémés, nătăt ûnctă cărînă. Frăgili tê crédīs, Marce, cărīnā. Jām sibi tūm cūrvis mālē temperat unda cărinis. Încui vă fundabant transtră cărină. Cen pressă cum jam portum tenăcie cătină. Virg.

Cărină, arum, t. plur. Borgo antico di Roma, eve le case crano fabbricate a guisa di nave in modum carinarum. Virg. lib. 8 . Pāssīmque ārmēntā vi débant Romanoque toro, et lautis mugire cărinis.

Cărino, ăs. avi, atâm, arc. Ingiuriare. Contră cărinantes verba latque obscana locutos. En.

Căriosăs, ă, ûm. Picuo di tarli. Quod precer îrătūs, nisi vos cāriosā senectūs. Ovid.

Câris, îdis, f. Sorta di pesce. Loligo, dărique sues, sinúősáqué váris. Óvid.

Cāritās, ális, f. Carestia, SYN, Pēnūriā, egestās, Séd cőpiősá cáritáté paúpérés (jamb.). Paul.

Cârmētită, &, t. Del monte Carmelo, PER. Cârmēlī montis păter. Cărmeli încolă montis. Cărmēlītā tūūm ēst vūlgāndo incūmbērē fēstā. Mart.

Carmetna, i, m. Monte Carmelo, promontorio, citta. EP. Antiquús, áspér, árdúús, sánctús, sácér, saerātūs, rēllīgīosās, vēnērāndās, PER. Cārmēli ārdūš rūpēs. Elfadum venerāndā domūs, ¶ Quōdqué sibi monte în Carmelo fornicis arcum, Fil. Expl. Montagna nella Fenicia, in cui alitava il

profeta Elia.

Carmen, inis, n. I'crso, poema, SYN. Vērsus, modī, numerī, Mūsā, poemā. Incantesimo. Incantātīo, věněfřeřům. EP. Blandům, suavě, těněrům, gratūm, dālcē, jācāndām, lēnē, cănōrām, möllē, vēnūstūm, doctūm, člěgāns, fācondūm, ingěniosam, caltam, excaltam, nectaream, mellîtam, concinnum, deductum, numerosum, compositum, lætūm, fēstīvūm, ămīcūm, jŏcōsūm, lĕpĭdūm, aūrčum, cælestě, divinům, æternům, fatidicům, säerūm, solemne, votīvām, sūblīme, altīsonūm, võcāfě, scēnĭcūm, cčlebrě, Āŏnĭūm, gravě, Cāstălium, illustre, Phabeum, Maonium, nobile, Pierium, Apolfineum, rude, humile, abjectum, īgņōbĭlĕ, trīstĕ, mæstūm, flēbĭlĕ, quĕrŭlūm, lūgubrě, funěrčům. PER. Ačnřům mělěs. Přerři năměrī. Vērbă claūsă mŏdīs. În pĕdēs, vel în nămēros vērbā coāctā. Aoniis vērbā coāctā modis. PHR. Grăcili mödülätüs ävenā cārmen. Non-mē carminibus viucet. Carmen amet quisquis earmine digna făcit. Flet noctem, ramoque sedens, miserabile carmen Integrat. Carmina quam tribňunt, famá pěrennis črit. ¶ Ūltima Cůmæi venīt jām cārmīnīs ætās. Virg.

Cārminā seribērē. Serivere, o far versi. PER. Cārminā, vērsūs condērē, tēxērē, mēdītārī, componere, dicere, fūndērē, cānēre, lūdērē, fingērē, cīlingērē. Dodācēre vērsūs. Dodāctūm dīcērē cārmen. Sūblīmī componere cārminā vēnā. Opērosā cārminā fingo. Āoniīs vērbā līgārē modīs. Fūndēre Pieriūm modulāmen. Nēctēre vērbā nūmēris. Tēnūt modulārī cārmēn āvēnā, ārāndīnē. Fācīlī dēdūcēre cārminā plēctro. Tēnūt dodūsērās.

cere carmină filo.

Cārmēntă, æ, vel Cārmēntĭs, ĭs, f. Carmenta. SYN. Nĭeöstrătă. ¶ Quām mēmörānt Nymphæ priseām Cārmēntĭs hönörēm. Virg. Indovinatrice nell Arcadia, madre di Evandro.

Cārminātör, öris. Colui che pettina la lana. ¶ Hine līmēonēs, indē cārminātörēs (seaz.). Seal.

Cârmino, šs, āvī, ātūm, ārē. Carminare, pettinare lana. Act. acc. SYN. Pēcto.

Cārnātis, is, m. f., č. n. Carnale. § Nēc cārnālē genūs minuit fāctūrā creāndō. Byacon.

Cārnārĭús, ă, ūm. Di carne, SYN. Cārnēŭs. ¶ Nōnillī sūspēnsă fŏcūm cārnārĭā jūxtā. Virg.

Cārnitēx, icis, in. Carnefice, manigoldo. SYN. Törtör, līctör. EP. Atrōx, dīrūs, immānis, sævūs, bārbārūs, crūdēlīs, fērōx, implūs, inlāmis, fērreus, trūx, mināx, hōrridūs, trūcūlēntūs, fērreus, trūx, mināx, hōrridūs, trūcūlēntūs, promītīs, inhūmānūs, crūentūs, sangnīncūs. PER. Lēgūm vindēx. Rēōrūm corpora discruciāns. PHR. Crūdēlī jūgūlūm trādērē cārnifīcī. Rēōs mittīt nīgrās Āchērōntīs ad ūndās. Cūjūs ād āspēctūm tācēs fūnēstā lātrons Pāllēt. Quēm scēlērātorūm mētūit fērā tūrbā nēpōtūm. ¶ Cārnifīcī dūrās præhūt īllā mānūs (pent.). Ovid.

Cărmificină, æ. f. Tormento, supplicio. SYN. Cărnificium, câdes, supplicium. ¶ Tâm diversă lŏcis văgă cârnificină pererrăt. Ans.

Cārnīvorīs, ā, ūm. Divarator di carne. Mīttērē, cārnīvorīs prāsbērī pābūlā māndāt. Mant.

Cărnūtūm, i, n. Charhes. ¶ Cărnūti et fluvii cærūlă lymphă Liger (pent.). Tibul. Expl. Città nella Francia, abitata altre volte da Druidi.

Cāro, cārnis. f. Carne. EP. Crāssā, vivā, vilis, ēgrā, infirmā, lānguidā, mortālis, corrūptā, īmmūndā, rehēllīs, sedītītosā 9 Sed māle vīvā earo est, lāmbendo māter in ārtūs. Ovid.

Cārotis Māgnus, ī, m. Carlo Magno imperatore.

¶ Cārote tē māgnī nomēn hābēre pitto (pent.).

Ovid.

Cārpăthĭŭs, ĭī, f. Scarpanto, isola del Marc Mediterraneo. ¶ Cārpăthĭūm, Lĭhycūmqnĕ sĕcānl, lū-

dintque per undes. Virg.

Cărpēnium, ī, n. Carretta. SYN. Cūrrňs, plaūstrūm, rhēdā, vēhřeŭlūm. ¶ Cārpēntō rāpītūr pingnīs Dămăsīppňs, ēt īpsē. Juv.

Cārpĭnĕŭs, ă, ūm. Di carpine. Cārpĭnŭs, ī, f. Carpine (albero).

Cârpo, îs, psī, ptūm. čič. Préndere, ravcogliere. svellere. Act. acc. SYN. Căpio, āccipio, dēcērpo. lēgo, colligo. PIIR. Cārpē mānū. Cārpē viām vēlīs. Aūt vidās, aūt cāndidā līliš cārpit. ¶ Jām mödiām nīgrā cārpēbit noctē quictēm. Virg. Cārrācā, æ, f. Carretta. SYN. Cūrrās. ¶ Aūrēā

quōd fūndī prětĭo cârrūcă părātŭr. Mart.

Cārthāgintēnsis, is, m. f., č, n. Cartaginese, di Cartagine. SYN. Cārthāginēnsis, Pēnūs, Pūnīcūs. Elisēvis. Týrtŭs, Sīdōniūs. EP. Āntīquūs, aūdāx, pötēns, Mārtĭūs, bēllīgēr, māgnānīmūs, crūdēlīs. fērōx, bārbārūs, innuitis, pērfīdūs. PER. Týrtūs cölōnūs. Cārthāginē nātūs. ¶lostēm, qnī fērīēt,

mihi črit Carthaginiensis. Enn.

Cārthāgo, ĭnīs, I. Cartagine. SYN. Byrsä, Cārchēdon. EP. Āltā, sŭpērbā, pötēns, māgnā, dīvēs, āntīquā, splēndīdā, māgnīfīca, īmpīā, tērox, tūmīdā, Ělīsæā, Pūnīcā, Tyrīā, Lībycā, Sīdonīa. Agenoreā. PER. Ūrbs Pūnīca, Tyrīā, Sīdonīa. Agenoreā. PER. Ūrbs Pūnīca, Tyrīā, Sīdonīa. Čīrbs Dīdonīs, Āgenoris. Ūrbs māgnā āmūlā Rōmā. Monīā Ělīsæ. Cārthāgīnīs ārcēs, Ūrbs Tyrīs bābītātā cölōnīs. Pūnīca rēgnā, čt Āgenoris ūrbēm. PHR. Ūrbs āntīquā fūt, Tyrīī tēmārē cölōnī, Cārthāgō Ītālīām contrā, Tybbrīnāquē longē Ostrā, dīvēs opūm, stūdīsque āspērrīmā bēllī. ¶ Nēc novā Cārthāgo, nēc tē crēscēntiā tāngūnt. Ovid. Expl. Città dell' Africa, inimicissima altrevolte de Romani, la quale fuedipecata da Didone, c distrutta da Scipionel' Africanca Cārthājā.

Cărtmūsĭă, ŵ, f. La gran Certosa, vicino alla citto di Grenolle, oce si vitirò s. Branone, EP, Sănctă, trănquillă, desertă, ¶ Delegeire dömös tsertăs. Cărthūsià testis, Mant, Hine Carthūsiăcis ăcternă

sĭlēntĭă claŭstrīs. Id.

Cārus, 3. iam. Caro, amato. SYN. Āmīcus, grātus. jūcundus, snāvis, āccēptus, dīlēctus, amātus. J Rēgius āccītu carī genitoris ad ūrbēm. Virg.

Căryotă, ă, vel Căryotis, idis. Cariota, sorta di dattero, frutto d'alcune palme della Giudea. EP. Pinguis, virens. V. Bacca. Hōc l'initūr spūtō dānī Căryōtă călendis. Mart. ¶ Prægnāntēs Căryōtidēs cădēbānt (phal.). Stat.

Cărystos, vel Cărystos, î, f. Caristo città di Negroponte. Qua măris angustat fauces săxôsă Că-

řístěs, Lucr.

Căsă, ē., f. Capanna, stanza vustica. SYN. Māgālīš, māpālīš, tūgňrīūm. EP. Pārvā, āngūstā, ēxīgūš, vilis, lācērā, tūtā, paūpēr, sēcūrā, agrēstīs, sördīdā, eāmpēstrīs, lūtēā, hūmīlīs, frēndēš, vīrīdīs. strāmīnēā, PER. Agrēstīs, velrūstīcā dömūs. Rūstīcā tēctā. Āngūstī lārēs. Hūmīlīs vīlīā tēctā cāsā. Strāmīnē tēctā dömūs. Cōngēstīs īncūltā māpālīā eūlmīs. PHR. Pārvā sēd ēxīlīs tēctā cēndā cāsāv. Cōntēctām strāmīnē vīdīt Förtē cāsām. O tāntūm tībēāt mīlī tēcīm sērdīdā rūrā.

Atque humilēs hahitārē casas! Sēcūrās quīcūmquể căsās ét rūris ăm@nī Vērnāntēs contemnit ágros. Sunt quibus e ramis frondea tacta casa ēst (pent.). Ovid.

Cāscus, ă, fim. Intico, vecchio. \ Quam primum

cásci popňli těnňere Látini. Émi.

Cāseotus, I, m. Piccolo cacio o formaggio. Sunt ēt cāsčŏlī quōs jūnečă fiscină siccăt. Virg. Cāsčus, ī, m. Cacio, formaggio. EP. Dūleis, mollis, prēssus, candidus, niveus, vētus, receus, pinguis, opimus, ¶Cāndĭdus ēlīxā mīscētur cāscus hērbā. Ovid.

Căsiă, æ, f. Cassia. EP. Möllis, snāvis, ölens, mitis, hŭmilis, rubră, viridis, florens, floridă. 🖣 El glaūcās săliecs, căsiām que, crocum que rubentem,

Virg.

Căsinum, î, n. Cassino, città dell'Italia. Mittehānt sāxa, ēt nebūlosī rūrā Căsīnī. Sil.

Căsins, ii, Monte della Palestina. \ Comperit ul rēgēm Căsiō sē monte tenere. Luc.

Cāspēriā, ā. Ispra, borgo de' Sabini. § Cāspēriamque cotant, Foralosque, et flamen Himella.

Cāspins, a, ūm. Di Ispra. Hūjūs in ādvēntū jām

nunc et Cāspiă rēgnā. Virg.

Cāṣṣāndrā, ǣ, f. Cassandra, SYN. Prišmis, EP. Vātēs, fātĭdĭcĕ, præscĭă, vērāx, Prĭămēĭă, Trōjānă, Phrygia, Īliacă. PER. Priămēia Virgo, Vātēs Phrygia, Pergamea. Sola mihi tales casus Cassandră cănebăt. Virg. Fab. Figlia di Priamo e di Ecuba, creata indovinatrice da Apolline.

Cāssidā, w, f. Elmo, celata, SYN, Cāssis, ¶ Aŭrea enī postquām nūdāvīt cāssīdă frontem. Virg. Cassiope, es, f. Cassiopea. EP. Infelix, superba, fűlgéns, rádjáns, ástrigérá. PER. Céphei űxör.

Āndrŏmčdēs mātěr. Cēphēĭă cōnjūx. ¶Cāssĭŏpē, Cepheusque păter resolută cătenis. Ovid. Fab. Moglie di Cefeo, re dell'Etiopia, madre di Indromeda, suocera di Perseo.

Cāssīs, is, m. Rete, laccio. SYN. Rētě, lăquěŭs, plaga, EP. Ārctūs, lanus, canus, tortūs, nenus, rārūs, ōecūltūs, lätēns, ābdītūs, cāutūs, fāllāx, dőlősűs, mördáx, ferreűs, ténáx, párátűs, pősītūs, apposītūs, importūnūs, sīnūosūs. PHR. Cāssibūs impositis venor. Ēt lāxis cāssibūs ēxit ăpěr. Dôcidit în câssês prædă pětită měős. § În főribűs láxós sűspendít áránéa cássés. Virg.

Cāssis, idis, f. Elmo, celata, SVN, Æs, gălčă, cristă, eāssidă, EP. Ærea, mrata, aurea, ferrea, aurata, cristātā pietā, aŭrīcomā, fūlvā, nitidā, cava, cælātă, torvă, minax, infestă, Martiă, hirsūtă, vietrix, fülgēns, splēndidā, micāns, corūsca, însīgnīs, rādiāns, rūtilā, PER. Cāssidis āltūs ăpēx. Gălča- ăpēx. Cristis comans, decoră. Ære rigēns. PHR. Stāt cāssis útrīguč Sīdčrčis hīrsūtā jŭbīs. Ærātā dēfēndīt cāssīdē crīnēs. Nīl scūtă vălent, nil ferreă cassis. Huie acreă cassis, et lorieă riget ferro. Exit în aurăs Cassidis altus ăpēx, Quătit aŭră comântes Cassidis aŭricomæ crīstās. 🖣 Sēū capút abdiderat crīstātā cassidē pennis. Ovid.

Cāssins, ii, m. Cassio, uno de' conqiurati che cospirarono contro Cesare per la liberta della patria. EP. Fortis, aūdāx, patrīfe amāns. Oltre a tanti altri, che col medesimo nome si chiamavano, si trova un famosissimo poeta di Parma, lodato da Orazio con questi versi. 1. Serm. Sat. 10. Quale fuit Cassi rapido ferventius amoi

Ingenium, capsis quem fama est esse, librisque. Ambustum propriis.

Cāssus, ă, ūm. Vuoto, vano. SYN. Înânis, văcuus, frágilis, inútilis, Prico, Captús, örbátús, privātūs, egens, inops, egenus. PHR. Lūmine, āthere cassus. J Nullum cum victīs cērtāmen, ét áthéré cássis. Virg. Cástáffacs, úm. f. plur. Le Muse. SYN. Műsás.

Cimēnā , Āŏnidės, Pieridės. 🖣 Pēr geniūm Fāmæ, Cāstălidumque gregem (pent.). Mart.

Cāstālins fons. Il fonte Castalio, SYN. Aganīppē, Libethris, Pyrene, PER, Fons Căballinus, Aonius, Pēgāsēŭs, Heliconiŭs. Doctus amnis. Castalia ūndā, ăquā, Aquas Cāstālīas. Cāstālīī latiecs. ¶ Vīx bene Cāstălio Cādmūs descenderāt antro. Ovid. Expl. Fonte nella Beozia, vicino al monte Parnasso, dedicato ad Apolline ed alle Muse.

Cāstăneă, æ, f. Castagna. SYN. Bălănus. EP Horridá, villosa, trúx, mollis, hirsúta. 9 Castănéw mölles, et pressi copiă lactis. Virg. Cāstănētūm, ī, n. Bosco di castagni. ¶ El îlicēla. ēt cāstānētā cālvēscūnt (scaz.). Scal.

Cāstānēds, a, ūm. Di castagna. \ Cāstānčāsque műcés, med quás Amárillis ámábát. Virg.

Cāstēttūm, i. n. Castello, SYN, Cāstrūm, ārx, tūrrīs, mūnīmēn, propāgnācālūm. 🖣 Cāstēlla īn tűműlis, ét tápigis árvá Timávi. Virg.

Cāstitiens', à , ûm. Che fa casto. Cāstificō sŏ-ciāns piă sācrāmēntā lāvācrō. Š. Pauli.

Cāstīgātio, onis, f. Castigo, SYN. Pona, mūlela. Cāstīgātor, oris. m. Correttore, rensore. Se pucro cēnsēr, cāstīgātērquē minērūm. Hor.

Cāstīgo, ās, āvī, ātūm, ārē. Castigare, riprendere, correggere. Act. acc. SYN. Ārgūo , rēdārgūo , ōbjūrgo , īnerepo. Punire. Corrigo , emendo , pleeto, muleto, punio. 4 Castigantque moras. Öpěre őmnis sémită férvět. Virg.

Cāstimoniă, &, f. Castità, ¶Hāc cāstimoniā tūentūr

Angelî jamb.\. Prud.

Cāstītās, ātīs, f. Castitā, SYN, Cāstīmōnīš, vīrgīnītās, pudor, pūdīcītīš, integrītās, EP, Cāndīdā. hŏnēstā , īngēnūs, pūrš, sīncērš, īntegrš, pńdieă, întactă, înnocens, îllæsă, verecundă, jogālīs, dēbītā, fīdēlīs, vīctrīx, īntēmērātā, sānctā cœlēstřs, dīvīnă, Āngēlĭcă. PER. Vīrgĭněi flōs púdôris. Virginitātis honos, dēcās, gloriā, tugčnýtě signá půdicititě. 🥊 Pácis quietém, cástitatēm corporis (jamb.). Prud.

Cāstor, ŏris, m. Castoro, animale terrestre ed acquatico, SYN. Fiber.

Gāstor, öris, m. Castore. SYN. Tyndarides. EP. Lēdæŭs,Oēbālĭŭs,Łācōn,Ămyclæūs,Thĕrāpnæŭs, gemēllās, īmmortālis, māgnānimās.PER.Cāstor, ēt Pollūx Frātrēs Helčnā, Tyndarīdā jūvēnēs. Gemini, gemelli fratres Tvidarei, Ledaei, Ămvelācī, Cvgnigeni, Therapnaci fratres vel Dii. ¶ Alternúsque animæ mút do Castore Pollúx. Sil. Fab. *Figliuolo di Gro*ve e di Leda fratello di Polluce e di Elena.

Cāstŏrēús , š, ūm. Di castoro. SVN. Cāstŏrīnŭs. Tībrīnus. ¶ Cāstŏrča Ēlžādūm pālmās Epītuš čquōrūm. Virg.

Cāstrā, ōrūm, n. plur. Campo. SVN. Stătio, stătīvā , tentoriā, lāhernācālā. *Irmata.* Āginīnā, turmē, phālāngės, cătervā. EP, Fīdā, lātā, sēcínă, ăcerbă, sásvă, hôrridă, fülgidă, Martiă, hőstícá, něfándá, eznentá hőstilíá, öpüléntá. PER. Multő référtő milité. Téntőriő éréető. Fixő mědřis cámpis. Clauso mětátá lócó. PHR. Nůmquid durá nímis Mártíá cástrá třbí? Semiánímės in cástrá tráhens höstiliá túrmás. ¶ Pěrque níves illům, pěrque hörridá cástrá secuta

ēst. Virg.

Cāstră töcārē. Accamparsi, campeggiare. Cāstră figere, mētārī, ponere. Tūto ponere castră löco. Cāmpo credere castră. PHR. Cāmpo stetti agmen ăperto. Mīles campo sese ardins înfert. Agmind densantur campis. Lāte löca milite complent. Hūc acies dücit, Romanāque cīreum Castra löcāt, pārvūmque lēvi struit aggere vāllūm.

Castrensis, is, m. f., e, n. Di campo. Ilie sătăs ād pācem, hīc cāstrēnsībňs ūtĭlis ārmīs. Prop. Cāstus, ă, ūm. Casto. SYN. Mūndis, pūrus, īntěgěr, půdicůs, illibatůs, incorruptůs, intěměrātňs, cœlēbs. PER. Ānimēquē či cērpērē cāstňs. Cāstūm sērvāns cūbīlē. Laūdē pūdīcītīā cēlebrīs. Cāstă puellă, Figlia casta. PER. Vīrgĭnĭtātĭs ămāns, stūdī6să. Pērpētūā vīrgĭnĭtātē frūčns, gaūdēns. Virī, thālāmī ēxpērs. Cāstūm rětiněns înviolată děcůs. Concubitus fugiens. Thălămos exosă jugales. PHR, Laudem que cāstā vīrginitātis hābčt. Quā vīrginitātis amorem Intemerată colit. Expers que thălămi vitam sině crimině vivit. Virginčo nánquám corpŏrč pāssā vīrūm. Quæ sīnē crīmīnē cāstōs Pērpētňā sērvāt vīrginitātē fŏcēs. ¶ Cāstā pādicitiam servat domás, übera vacca. Virg.

Căsătă, &, f. Casetta, casellina. J Vivite contenti

- căsălîs, et collibăs îstis. Juv.

Cāsūrňs, ă. ūm, particip. *Chi sta per cascare*. SYN. Lābāns, lāpsūrňs. ¶ Quāque ĭtā cōncūssa

- ēst ūt jām cāsūră pŭtētŭr. Ovid.

Câsăs, ūs, m. Cadata, raina. SYN. Lāpsūs, prōlāpsňs, rňina, excidióm, interitús, pernicies, ēxitiūm. Disgrazia, pericolo. Ālēā, pērieŭlūm. Accidente, strage, miseria. Clādēs, strāgēs. Perdita. Dāmnūm, jāctūrā. EP. Ancēps, dubius, āmbīgūus, promis, grāvis, celer, citus, praeceps. s**ŭbĭtŭs, ĭnŏpīn**ŭs, rĕpēntīnŭs, dūrŭs, ăcērbūs, īnfaūstus, ĭnīquŭs, fūnēstus, hōrrēndus, fātālis. ādvērsūs, trīstīs, mæstās, llēbīlīs, īnlāndās, lūctificus. PHR. Concussae nūtant tūrres, casümque minantur. Celsægravióre casú decidunt tūrrēs. Præcipiti trāhērēt simul omniā cāsū. Cāsūs mihi cognitus ūrbis. Pēr vārios cāsūs, pēr tot discriminā rērum Tendimus in Latium. Omniă sunt hominum tenui pendentiă filo, Et sűbitő cásá quá válúéré rúúnt. § Séd si tántűs ámór cásás cógnőscéré nőstrős. Virg.

Cătăctismus, î, m. Dilucio. SYN. Dîluviu. ¶În cătăclismo âgri păriter cum prole părêntes. Tert. Cătălogăs, î, m. Catalogo, tacola. SYN. Îndêx,

nůměrás.

Cătămităs, ă, ûm. Molle, effeuminato. ¶ Cômpressu îmmûndô miserûm căpiens cătămitâm. Prud.

Cătănă, & f. Catania. EP. Cčlehris, clără, generosă, însignis, piă, religiosă, Trinacriă, Sicălă. PHR. Ætnēis vicină rogis. Sulphăreo conspersă curve montis. Horrifico tremit Ætnētonitră. Flaumis protectă sacro velâmite.

Cătăphrăctus, ă, um. Armato da capo a piedi.

§ Fêrreus aurăto seu cătăphrăctus equo (pent.).

Prop. V. Armatus.

Cătăpůtă, æ, f. Cannone, mosenetto, pistola. SYN. Törmentům, bombárdă. ¶ Non qué stridentés törquet cătăpültă mölárés. Sidon. Cătărăctă, \$\vec{x}\$, vel Cătărăctēs, \$\vec{x}\$, f. Cataratta, cascata d'acqua. \$\int \texcep\texcep\texcep\text{Tribos \text{et}} t \text{pr\vec{x}\text{ctiff}} \text{itos \text{ct}} t \text{pr\vec{x}\text{ctiff}} \text{itos \text{ct}} t \text{luc. Expl. \$Il\$ Nilo ha due cataratte nell' Egitto, una verso il mezzogiorno, ove, ristretto tra due monti, cade con grandissimo strepito; taltra poi \text{e} vicina ai popoli chiamati Catadupi dal greco 227\text{2}, c \delta 55\tau07\tau05\tau05\text{ct} che significa strepito.

Cătăstă, &, f. Luogo, od instrumento, dove sono legati gli schiavi. EP. Ārcānă, hārbără, rǐgǐdă, ĭnērs, ăvāră. ¶ Nön tē Bārbăricæ vērsābāt tūrbă

cătăslæ. Stat.

Cătāstňs, ī, m. Servo vendereccio. ¶ Cūm třbĭ Nīlĭācūs pōrtēt crystāllā cătāstūs. Mart.

Gătāx, ācis. Zoppo. ¶ Pēstēm, pērniciēmquē cătāx, quām ēt Mānliā nobīs. Lucil.

Cătēchūmēnus, i. Chi è instrutto nei misteri della fede cristiana. PHR. Qui fidei mysteriă săcră docetur.

Căteie, æ, f. Specie di dardo presso i Germani, ¶ Teūtŏnicō ritū sŏlitī tōrquēre căteiās. Virg. Cătellă, æ, f. Cagnoletta. ¶ Nōtā refert meretricis

ăcūmină, sæpě cătěllām. Hor.

Cătēliăs, ĭ, m. Cagnoletto, cagnuolo. SYN. Cătălăs.

¶ Pēctŏrā pūllērūm rīmātŭr, ĕt ēxtā cătēllī.

luv.

Cătēnă, æ, f. Catena. SYN. Vincălūm, nēxăs, compes, mănicæ, pēdicæ, noddis, fūnīs, lorūm. lăquĕus, rĕtinācūlūm. EP. Āretā, vălīdā, nēxā, tēnāx, sŏlīdā, tērēs, noddosā, grāvis, ŏmērosā, sērvīlīs, viŏlēntā, āhēnā, āvēā, fērrēā, Vūleāniā, āvrātā, fērrātā, sāvā, dūrā, ăvenhā, fērā, crūčntā, rigidā, fērrāginēa, strīdēns, crēpitāns, ādāmantæā. PHR. Cătēnæ nēxūs, pondūs, ŏnūs. Vīmeforūm strīdör. Fērrā vincūlā. Fērrāv vincūlā. PHR. Bārbārā fērrātīs īnnēctūnt tērgā cătēnīs. Pondēvē lāssā cātēnā ēst mānūs. Sōlvē nodosā misērūm cāteuā. Īnvādīt, vincītquē mānūs post tērgā cātēnīs. Vinxīt dūrīs mēā collā cātēnīs. § Vērbērā, tūm strīdor fērrī, trāctāque catēnīs. Virg.

Cătênātús, ă, ūm. Incatenato. SYN. Vinctūs, lǐgātŭs. PER. Cătênīs, vinclīs, compědibūs, mănicīs vinctūs, révinctūs, strictūs, ādstrictūs, prēssūs, līgātūs, ŏnčrātūs. ¶ Nūllā cătênātīs pīla

ēst præcinctă lăgenis. Mart.

Cătenulă, a, f. Calenella. I Huie înserta et erit

gemināta catenula pendēns. Fil.

Că(ērvă, æ, f. Caterva, moltitudiue di soldati. SYN. Agmen, mănăs, colifors, mănăplăs, tūrmă, globūs, phālānx, lēgro, exércităs, EP. Aūdāx, ārmātă, fūlgēns, ærātă, florēns, ārmītērā, bēllātrīx, vāgā, insānā, hōstīlīs, mārtīā, intrepīdā, fortis, hōrrīdā, trūcūlēntā. PER. Fūlgēntēs ærē cătērvæ. Spūmāntēs cædē cālērvæ. PIR. Māgnā jūvēnūm stīpāntē, vel comītāntē cātērvā. ¶Āgmēn ăgēns ēquītum, ēt florēntēs ærē cātērvās. Virg.

Cătervâtim, adverb. I squadre, o a schiere, overo in frotta. Unde cătervătim morbo, mortique

dăbântăr. Lucr

Căthărînă, æ, f. Santa Caterina. SYN. Cōstis. EP. Sănctă, piă, nōlifis, îllūstris, dōctă, fācūndă, fōrtis, gčucrōsă, victrix, îndomită. PER. Rēgiă prōgčnics. Cōsti sānctīssimă prōlēs. Cōstō sătă rēgē pūčilă. Patrī nātă ūnică Cōstō. Victrix Sŏphōrium. Ēximiām Căthărină döcūs Mēmphītīdos ōrā. § Ēlōquiō Phăriōs vērtīt Căthărină disertos. Ovid. Hist. Figlia di Costo, ve di Ales-

sandria, vergine e martire, il di cui corpo credesi che sia stato sepolto dagli Angioli nel monte Sinai.

Cătharticus, ă, ûm. Picqutico § Semină cărărûm per regnă căthartică mattit. Mant.

Căthedră, &, f. Cattedra, sedia. SYN. Suggestus, süggestüm, sellä, pülpitüm. ! De cathedra quotřessůrgit, jám sæpě nětávi. Mart. Quám Paůlůs rětřnět, quāmque căthédră Petri pent.). Prud.

Căthedrălitius, ă, ûm. Cattedrale.. SYN. Căthedrālis, cathedrārius. \ Cum cathedralitios portet třbř rhedá ministros. Mart.

Catholicus, a, um. Cattolico, universale, SYN. Univērsās, ūnivērsālis.

Cătitină, & m. Catilina. EP. Aŭdāx, împiús. pērfidus, savus, crudelis, violentus, infamis, teměráriús. § Pácificás sávús trěmůit Cătilină secures. Lucr. Hist. Cittadino romano, il quale avendo cospirato contro la patria, fu scarciato da Cicerone.

tătitto, onis, m. Goloso, glaottone. Lum gancone lūrcō, cūm cătillōnč (scaz. . Scal.

Cătittus, i. m. Picciolo catino. SYN. Cătillam, Incretum puris circumposuisse catillis. Hor.

Cătiuns, î., m. Catino. SYN. Cătinăm. discus. lānx, pāropsis. Ponebant igitur Thūsen ferrātă cătīno. Juv.

Căto, onis, m. Catone. SYN. Porcius. EP. Durus, gravis, severus, doctus, tristis, aquus, invictus, censorius. J Secretosque pios, et dantem his jūră Cătonem. Virg. Hist. Censore romano, celebre per la sua severità, il di cui nipote Catone Uticense tenne le parti di Pompeo contro di Cesare. Vietrix caūsă Diis plăcuit, sed vietă Cătôni.

Cătonianus, ă. ûm. Di Catone. 9 Cătoniană Chreste

quod făcis lingua (seaz.). Mart.

tătulius, î, m. Catullo, poeta Teronese. CTantum magná súő débet Vérőna Cătullo, Mart.

Cătătăs î, m. Cagnuolo, SYN, Cătellus, ! Tempore non alio cătătorum oblită leană. Virg.

Cătús, ă, ûm. Istuto, sagace, accorto. SYN. Caûtús, āstūtūs, cāllĭdūs, săgāx, vērsūtūs, ¶ Dōctūs Ilỳlās cæstů, Phlégeus cătus arté pălæstræ. Aus.

Cătus, î. m. Gatto. SYN. Felis, @lūrūs. ! Non secus ac mari cătus, ille învadere pernam. Mant. Cávatús, a, um. Incavato. J Tune alhos primum

flůvíř sénséré cávátás. Virg.

Cańcăscus, a, um. Del Cancuso. Laŭcăscasque rěfert völücrés, fürtümqué Prőměthei, Virg.

Cañcasus, i, m. Cancaso. EP. Altús, ingêns, ardúús, cēlsūs, ēdītūs, āspēr, ingēns, ābrūptūs, frigīdūs, hőrréns, gélidás, gláciális, inhőspitás, nivális, Seythieus, Marpesius, Sarmaticus, PER. Duris cantibus asper, horrens. PHR. Mons Promether sanguine tinctus. Cancasea inpes. Cancasei fastīgiā montis. Nivibus tectus, opertus, squalens, rigens. Caucasus, Hyrcanæque admorunt ubera tigres. Virg. Expl. Monte, the divide la Scizia dalle Indie, a cui fu attaccato Prometen.

Candă, a, f. Coda, EP. Longă, amplă, pilosă, stellata, versicolor, simiosa. • Æguora verrebant caudis, æstumqué sécabant. Virg.

Caudex, vel Codex, icis, m. Ceppo, tronco, o scorza d'alberi, SYN, Truncus, Libro, Liber, ! Quin ēt caūdicihūs tēctīs, mīrābilē visu. Virg

Căve, imperat. Guardati bene. SYN. Căveto. Lucũm lighă, căvê, ne pôrtus occupet alter. Hor. Tũ căve defeadas, quamvis mordebere dictis. Ovid. Cavea &, I. Caverno, fossa, SYN. Antrum, fossa, 1 crypta, fovea, spēcus, spēlunca, lūstrum, cavērnā. EP. Ātrā, obscūrā, vāstā, īmā, profunda. Côncessû că ve a māgnīs Cīrcensibus actīs. Virg.

Caveo, es, cavi, cautum, ere. Guardarsi, provvedere cautamente. SYN. Video, provideo, adverto, prospicio, observo. PHR. To timen ut monitus căvcăs. Vade, văle, căve ne titubes. Cornu ferit illě, căvěto. 🖣 Quique ăliis cavit, non çavět

îpsě sĭbĭ (pent.). Ovid.

Caverna, s., f. Caverna. SYN. Antrum, specus, lústrům, spělůncă, špělæům. EP. Căvă, îmă, scerēta, profunda, vasta, eflossa, immanis, ābrūptā, exēsā, rēctā, claūsā, ātrā, nigrā, ŏpācā, cácă, obscură, umbriteră. PHR. Ūmbrosá pénītūs pātūcre caverna. Sonat abrūptīs spēcus āntrā cāvērnīs. Cūrvīsque īmmūgiit Ætnā cāvērnīs. Sēcrētīsquē dĭū lātúērē cāvērnīs. Æstīva înfēssīs condens frūmēntā căvērnīs. ¶Īnsonñērĕ căvă, gemitumque dedere căverna. Vide Caverme descript, Virg. Æneid, 8. Jampridem

Căvernosus, ă, ûm. Cavernosu, pienu di caverne. SYN. Căvăs, concăvăs, profundas. Perque căvernosos jūssit penetrare meatus. Prud.

Căvillatio, onis, f. Cavillazione, inganno. SYN. Căvillăs, joci, scommă. J Non est căvillătio jócique mordáces scazon. . Prud.

Căvillător, oris. m. Cavillatore, inquinatore. SYN.

Dérisőr, imisőn, jőcűlátőr.

Căvillor, ăris, ătus. ări. Burlarsi, ingumare. SYN. Rīdčo, ītrīdčo, jŏcŏr, lūdo, īllūdo. ¶ Īllē cāvīllātūr, rīdēt, dīctērĭă jāctāt. Pass.

Căvillis, î, m. Inganno, burla, cavillazione. SYN. Căvillătio.

Cania, &, f. Stalla di pecore. SYN. Övile, stabūlūm. EP. Lātā, angūstā, claūsā, apērtā, plēnā, tūtā, mūnītā, tūrpīs, obscomā, pinguis, opīmi ¶ Gum frēmīt ād caulās, vēntēs pērpēssus, ēt îmbrés, Virg.

Cautientus, i, m. Gambetto, cavolino. Caulieulus ténér ést fácilis, dilbringitur üngue, Enci.

Caūtis, is, m. Gambo, cavolo. EP. Novus, recens, těnér, frágilis, víréns, víridis, pingnis, tárgidus, vērnāns, pātūlus. PIK. Gaulībus et pomis, et aperto viveņet horto. ¶ Qnī teneros caúlés álíéní frégérit hörti. Hori

Caŭlon, onis, in. Castel Letere, borgo nei confind'Italia verso la Grecia, SYN, Caullon, Aulon, 🖣 Caálónisque árcés, ét návítrágúm Scylácéúm.

Cávo, às, àvi. àtum, aré. Incacare, cacare. SYN. Excavo, fodio, ellodio. Nec formam accipiunt, lemőque cávántúr ácülő. Virg.

Cañpo, ônis, m. Ilbergatore, oste. EP. Ăvârŭs, pāreus, avidus, bibūlus, turpis, sordidus, blandūs, comis, mendas, pērjūrūs, caūtūs, dolosūs, mälignus, pērtidus. Aon potes, ūt cupēres, vēndērē, caāpŏ, mērām pent.'. Mart.

Canponă, v. f. Osteria, taverna, SYN. Tăbernă, popina, EP, Commonis, aperta, insignis, patens, túrpis, sördídá. J. Aspērsūs volét in caúpöna

vivérě, něc quí. Hor.

Camponor, aris, atus, ari. Trecconare, tendere all'usanza dell'osteria. I Nec canponentes bellům, séd běllígěrántés. Enn.

Canrinus, 3, ûm. Di coro (vento : ! Verum, úbf Caurino perstrinxit frigore vesper. Grat. Caurus, i, m. Coro, vento tra ponente e maestro

SYN. Cörűs. EP. Crűdélis, sævűs, îmmītis, præcēps, sűbítűs, äspér, insanűs, fűréns, rápídűs, grávis, viőléntűs, nimbösűs, mádídűs, imbrifőr, Sármátícűs. PER. Évérténs æquőrá Caűrűs. Fűseis hörridűs ális. PHR. Immītés évértűnt æquőrá Caűri. Sármátícósqué páti médiő sűb frigőré Caűrős. § Sémpér hyéms, sémpér spírántés frigőrá Caűrű. Virg.

CAUSA

Caūsă, æ, f. Cagione, principio, origine. SYN.
Căpăt, fons, rādīx, ŏrīgo, prīncipiūm. Ragione.
Răffo. Processo. Līs, jūdīctūm. EP. Cērtā, vērā,
bŏnā, piā, jūstā, æquā, pŏtēns, hŏnēstā, īnnocuš,
mālā, lēvīs, inānīs, ōecūltā, lātēns, ōhscūrā,
dīfffeilīs, invālīdā. PHR. Rērūm cōgnōscērē
caūsās. Caūsā mālī tāntī cōnjūx. Ālē dfēs prīmās lēthī, prīmūsquē mālōrūm Caūsā tāŭt. Et
quæ tāntā frīt Rōmām tībī caūsā vīdēndī?
Nēc mātrī mīsēræ tāntī sīm caūsā vīdēndī?
Nēc mātrī mīsēræ tāntī sīm caūsā dölōrīs. Sē
caūsām clāmāt, crīmēnquē, cāpūtquē mālōrūm.
Sīmque ēgō trīstītīā caūsā mōdūsquē tūā.

§ Fēlīx quī pŏtūīt rērūm cōgnōscērē caūsās.
Virg.

Caūstă, & , f. Cappello grande per difendersi dal sole. § Caūstam häbēt fērrūginēām, cūleitam

- ŏb ŏcŭlōs lānĕām. Plaut.

Caūsitleŭs, î, m. Avocato, procuratore. SYN. Āctör, patronŭs, orālör. EP. Doctūs, lācūndūs, pērītūs, člŏquēns, dīsērtūs, ācūtūs, sūbtīts, ingēntūsūs raūcūs, lōquāx, clāmōsūs, vīgīl, consūltīs, prūdēns, stūdīosūs, grāvīs, hōnēstūs, āvārūs, sēvērūs, dīffeilīs, morosūs, lītīgīosūs. PER. Lītīsāmāns. Lītībūs āptūs. Ēlöqutō pollēns. Fand dōctīssīmūs. PIR. Quī līnguām caūsīs ācūĭt. Quī cīvīcā jūrā rēspondērē pārāt. Quī cāpītālē nēfās ŏpērōsā dīlūĭt ārtē. Non sūm caūsīdīcūs, nēc āmārīs lītībūs āptūs. Caūsīdīcī caūsās āgēre, ēt componērē lēgēs. Ēt tē pātronūm, caūsīdīccūnquē pūtās. \$ Gāllīā caūsīdīcēs dŏcūīt fācūndā Brītānnōs. Juv.

Caŭsór, āris, ātūs, ārī. Allegare in iscusu, vercar pretesto, imputare. Depon. § Aūt ego sūm caū-

sātus, avēs dāmt omina dīra. Tibul.

Caŭstřeůs, ă, ûm. Caustico, che ha forza d abbrutiare. ¶ Caŭstřeă Teŭtŏnřeōs āccēndīt spūmă căpīllōs. Mart.

Caŭtelă, ŵ, f. Cantela, accortezza, astuzia. \$ Côrports est caŭtela tibi tam magna, Tigelli. Pass.

Caûtēs, ĭs, f. Sasso, rocca. SYÑ. Rūpēs, sāxūm, sĭlēx, scöpňlňs. EP. Aspěrä, dūră, rigidă, sŏlĭdă, rigēns, hōrridă. Mārpēsiă, Caūcăsēă. ¶ Quām sī dūrā sĭlēx, aūt stēt Mārpēsiā caūtēs. Virg.

Caūtús, ă, ūm. Astuto, fraudolente. SYN. Āstūtūs, văfĕr, cāllīdūs, vērsūtūs, fāllāx, dōlōsūs. Pradente, sacio. Prūdēns, cōnsūltūs, săpĭōns, prōvidūs. ¶ Caūtă sĭlēt vīrtūs, nēc tē tēmērārīŭs ārdŏr. Mart.

Căvăs, ă, ûm. Cavo, profondo. SYN. Căvâtăs, côncăvăs, depressăs, effossăs. âltăs, profûndăs. § Săpē sinistră căvă prâdixit ăb îlice côrnix. Virg.

Cávůš, i, m. Cavo, fossa. SYN. Cávům, fössă, fövěä, öntrům, cávěrnă.

căycăs, î, m. Caico, fiume della Frigia, ove sono molti vigni, chiamato diversamente da non pochi. Mystăque, et getide tellus perfusă Căyce, Lucr.

Cájster, trī, m. Chias. ¶ Dūleībūs īn stāgnīs rīmāntūr prātā Cájstrī. Yirg. Expl. Fiame della Ledia, sulle di eni rive si cedono molti cigni. Cĕbĕs, ētīs, m. Cebete, filosofo Tebano. EP. Dōctŭs, săpĭēns, prūdēns.

Cecröpides, #, m. Heniese. Cecropids jūstī, miserūm! septēnā quotānnis. Virg.

Cecropins, a. am. Ateniese, SYN. Ätheniensis. Attieus. § Gecropias innatus apes amor arget habendi. Virg. Gecropios intrat, Pieriaque littora tangit. Oxid.

Geerons, öpis, m. Cecroje. SYN. Ægyptins, biformis, geminns. PER. Rex Alticus. Necenon et Cecrons, necenon Amphionis brees. Ovid. Virginibusque tribus gemino de Cecrope natis. Jus. Hist. Primo re d'Itane, il quale diede it suo mome ad essa Itane.

Cēdo, ĭs, cēssī, cēssūm, ĕrĕ. Indarsene, partirsi. Nent. ablat. SYN. Ăbēo, ēxŏo, ēxādo, migro, ēxcēdo, dīscēdo, rĕcēdo, ſācēsso. Concedere, acconsentire. Dō, cōncēdo. Obbecire. Ŏbēdĭo, ōbsēquōr, ōhtēmpēro. ¶ Cēdo ēquīdēm, nēc, nūtē,

tibi comes īre recuso. Virg.

Cédo, verh. defect. Di grazia, dinmi di grazia.
§ Făctî crîmen hăhet, cedo și conătă peregit. duv.
Cedrinăs, ă, ûm. Cedrino, di cedro. § Cedrină

mēnsā nītēt, lābrō cīrcūmdāta čbūrnō, Pass. Cedrús, ī, f. Cedro (albro). EP. Āltā, ārdāta, ēxcēlsā, sūblīmīs, āerīā, fröndēns, ūmbrōsā. xīrēns, pātūtā, člēns, ŏdōrā, frāgrāns, ŏdōrīfērā, ēnōdīs, dūrā, fērālīs, ānnōsā, īmmortālīs, ātērnā. Lībānītīs, īncorrūptā. PER. Sēmpēr hābēns frondēs. Cārīfē īmpēnētrābītīs ārbor. PHR. Ēnōdēs propērānt prostērmērē cēdrūs. Ūrīt ödörātām nōctūrna īn lūmīnā cēdrūm. ¶ Dīsce ēt ŏdōrātām stābūtīs āccēndērē cēdrūm. Virg.

Cětæmě, árům, f. plur. Celene, vittà e montagna dell' Isia. EP. Āltæ, árdňæ, lūgubrės, Apolliušæ. Lūgent dāmnātæ Phæbō victore Celæuæ. Luc.

Göhönö, üs, f. Celeno. EP. Dîră, ătră, nigră, jējānă, ăvidă, răpāx, hörridă, ¶ Üna în prāccēlsā consedīt rāpā Cēlāno. Virg. Expl. Arpia figlia di Nettuno e della Terra, sorella d'Ocipite e d'Aello.

Gětéběr, is, m., vel Cělehris, is, m. f., č. n. Celebre, frequentate. SYN. Însîgnis, clăriis, nöbilis, inclytis, frequents, illūstris, fāmösüs, laūdātus spēctātūs, cělehrātūs. PER. Cělehrī fāmā laūdātūs in örbē. Cělehrī cāntātūs laūdē pēr örbēm. Přētātě însīgnis, čt ārmīs. ¶ Gēntīs Ăquītānā cělěhēr Mēssālă triūmphis. Tibul.

Gělěběrrímůs, ă, ūm. Nominatissimo. ¶ Claūdíă právědít lætő célěběrrímă vůltů. Oxid.

Gölebro, ås, åvi, åtům, årč. Celebrare, lodare. SYN. Laŭido, prädřeo, illústro, cômměndo, Omerare, racerire. Sérvo, ôlsérvo, cŏlo, ågo, pěrăgo. Frequentare. Fréquênto. § Ergo, ågite, čt cůnetí lætům cělěbrěmůs hönôrém. Vírg.

Cřtěr, is. m., vel Cělěris, is. m. f., č. n. Frettoloso, reloce. pronto. SYN. Alacris, velox, ăgilis.
citůs, levis, prācēps, săbřtůs, fêstînůs, prăpěrůs,
voličer, răpidůs, ālěs, völāns, prāpěs, ōeyor.
pērnīx, împigěr, promptůs, ëxpěditůs. PER.
Ocyor Eūrō. Noto, fülmině. Pědibůs cělěr, el.
pěrnīcibůs alis. Vēntis et fülminis ocyor alis.
Ocyor et jäcňlo, et věntos æquāntě săgiltā.
PHR. Qui cůrsibůs aŭrās provocat, illá Noto
citiūs völůcrīquě săgiltā Ād tērrām fügit. ¶ Evädītquě cělěr rīpam īrrěměābůls ündě. Virg.

Geleritas, ātis, f. Velocità, prestezza, SYN. Levitas,

vēlūcītās, cēlēr cūrsūs.

Geteriter, adverb. Velocomente, prestamente. SYN. Vēlācitēr, citā, lēvitēr, prāmptē, ācyūs, prŏpěré, răpidě, vel súbitě, répentě, continué, jám mox, statim, extemplo, confestim. ilicet, quamprīmum, haud mora, dieto eitius.

Géléro, as, avi, alum, are. Affrettare. Act. acc. SYN. Accelero, propero, festino, maturo, premo, ūrgeo, expedio, advolo. Tūm celerare fugam,

pătriăque excedere suadet. Virg.

Gěleus, î, vel cos. m. Celeo. J Vîrgeă pratérea Cělěř vilisquě súpěllěx, Virg. Fah. Re d'Eleusina, padre di Tritolemo, il quale ricevette Cerere in ospizio, da cui gli fu insegnata l'arte dell'agricoltura.

Gēнă, æ, f. Cella, tugurio, gabbia. SYS. Căvčă. Stipant, et liquido distendunt nectare cellas.

Gēttāriūm, ii, n. Cella. Plēnā domūs cūrās ăbigit, cellariă plenă. Mant.

C**ēllāriŭs** , ii , m. Bottiglieve , dispensieve . ¶ Hinc cēllārins experitne artes (phal.). Mart.

Gētmus, ī, m. Celmo. Tē quoque nunc adamas, quondam fidissime parvo, Celme, Jovi. Ovid. Fab. Messaggiere di Giove, il quale fu cangiato in un diamante, per aver delto ad esso Giove, ch'eqli era mortale.

Cēto, ās, āvī, ātūm, ārč. Nascondere, tener nascosto. Act. ace. SYN. Abdo, tego, condo, abscondo, ecculo, ecculto, velo, obumbro, prætexo, ebnúbĭlo. PHR. Sēcrētī cēlānt cāllēs. Fāctūmquĕ dĭū cēlāvit. Hōc prætēxīt nomine cūlpām, 🎙 Gērmanæ, factomque diù celavit et ægram. Virg.

Celox, ocis, f. Vascello di mare corto e reloce. EP. Levis, velox, brevis. Lahitur üncta carīnă pēr æquorā cānā cēlēcis. Enn. Naūtæ

rēmivāgām movent celocem phal. .

Cetsús, a, um. Alto, sollevato, SYN, Altus, summus, excelsus, sublimis, arduns, supremus, ā**črī**ŭs. 🖣 Aūt Căpặn, aūt cēlsīs in pūppībūs ārmā Cāycī, Virg.

Celsús, i, m. Celso, celebre medico. Un altro Celso fu poeta che s'appropriava i versi degli altri poeti

antichi. Hor.

Quod mihi Celsus agit monitus, multumque monendus,

Privatas ut quærat opes, et tangere vitet. Scripta Palatinus quæcumque recepit Apollo.

Celte, aram m. plur. Popoli di gran parte della Francia, ora del suol Laonese, EP, Comali, crinīti, intonsi, capillati. Gallorum Celte miscentes nomen iberis. Lucr.

S**ēlūbērī, ērūm,** m. plur. Popoli d' Tragona, o Galizia nella Spagna. Ducis ad aŭriferas quod

mē Sălŏ Cēltīber ōrās, Mart.

Celtică, &, f. La Gallia Celtica, overo il Lionese, che si stende tra il fiume Saona e Garonna, PER. Celtaróm régio.

Cēmēntārińs, ii, m. Minatore. P. Fábröque ce-mēntārio ēt fábro fērri scaz. Scal.

Cementum, i, n. Calce, calcina. EP. Firmum, těnáx, môllě, stábřlě, sŏlídům. Cîrrită conscensis cementa inferret in altum. Aleim,

Cencheis, is, m. Cenero (scrpente). I Et semper recte lapsurus limite cenchris. Lucr.

Cēnčus, et Cēncus, i, vel čos, m. Cenco. EP. Mignus, fortis, superbus, Palæus, Elateius. 4 Corpore non læso Perrha-bum Cenea vidi. Ovid. Fab. Fu questa vangiata da Nettuno in un uomo [invulnerabile; dice L'argilio, che fosse poi di nuovo cangiata in femmina come prima,

Genotaphium, ii, n. Censtafio, sepotero vacuo.

Grace, zevotápiov,

Cēnseo, ēs, suī, sum, ēte. Pensare, stimare, credere. SYN. Arbitror, puto, sentio, reor, judico, autumo, opinor, existimo. I Quam seit uterque, libens censebo, exercest artem. Hor.

Censor, ōris, m. Censore, EP, Romands, severus, tristis, rigidas, invictas, honestas, incorraptas. O procerés, censore opis est, an haraspice nőbis! Juv.

Cēnsāriŭs, ă. ûm. Di censove. ¶ Quem censoriă

cům měő Sěvěrő phal.). Mart.

Cēnsūrā, & , 1. Censura. SYN. Observātio , jūdiciūm. EP. Aūsterā, dūrā, rigidā, injūstā, iniquă, asperă. ¶ Dât veniam corvis, vexat censură cŏlūmbās, duv.

Gēnsus, ūs, m. Censo, creditā. SYN. Proventus, rēdītus. EP. Āmplus, ingēns, summus, supērbus, annuns, magnificus. Tir pretio pretium nunc

ēst, dāt cēnsūs honores. Ovid.

Centaure, vel Centaurium, i, n. Centaure, fiele di terra. EP. Graveolens, Thessalum, Chiro-ทธิ์นิเน. 🖣 Geerőpiűinqué thyműm, et gráveőlentíá centaŭrea (spondaic . Virg. Expl. Erba amarissiwa, colla quale fu sanato il Centauro Chirone.

Centauro, SYN, Centauricus. Nec Centaureos Lapithas compellit in

Centauri, örüm, m. plur, Centauri, SYN, Hippócentaŭri, Îxionida, Nubigena, EP, Biformes, nūbigēnā, bimēmbrēs, sēmifēri, sēmiyiri, sēmimārēs, sāvi, trūgēs, sūpērbī, minācēs, Oss**ā**r, Nephelet, PER. Ixtone natt. 9 Centaŭri în foribūs stābūlānt, Seyllæque biformes. Virg. Fab. Popoli della Tessaglia, i quali come fingono i poeti\ sono nati da una nuvola: per aver questi commeiato i primi a domar i cavalli, e con questi combattere, sono detti parte nomini, e parte cavalli.

Gentenús, a úm. Di cento. SYN. Centúm, centésimus. • It grāvis Aulētēs, cēntēnāque ārhörē

flüclüm. Virg.

Centesimus. 5, ion. De cento. Et consanguinéæ quöndám céntésimá tárbæ. Ovid.

Centiceps, cipitis, adject. Chi ha cento teste. Demittat átrás böllűá cénticéps (alcaic.). Hor.

Centies adverb. Cento volte. (O quânta est gulă centies comesse phal.). Mart.

Centiliatis, 5, am. Diviso in cento parti. Centitidam confandit iter, trāhit indē Siphistās,

Centimanus 3, um. Ule ha cento mani. Centimanamqué Gygém, sémibővémqně virám pent.). Ovid

Centipeda, & . t. Cento piedi verme). SYN. Campé, convolvólas, crampé. PHR. Centipedæ tenerás aŭdent erődere fråndes.

Cento, onis, in. Schavina di pai colori. Lintravit eálidám větěri centôně lápánár. Juv

Centum, adject, plur, indecl. Cento. ! Millis frümenti táš trivěrit áréš centům. Hora

Gentümgeminns, å, ûm. Due volte cento. • Have

centúmgemini strictos Aegaconis enses. Claud. Centuplex, icis, f. Di cento doppi, SYN, Centuplús, centuplicatus. Centuplicemque ferant virtutis rőbőré Irágém, duv.

Centúria - v. 1. Centuria, compagnia de cento fouts.

🖠 Centúriæ seniorum ägitant expertia trūgis.

Centurion, onis, m. Centurione, capitano di cento uomini. J Quò pučrī māgnīs ē centurionibus örtî, Hor.

Centūssis, is, m. Cento soldi. \ Et centūm Gracos curto centusse licetur. Per.

Cepe, u. indeel. Cipolla. SYN. Cepa. EP. Acre, mördax, albam. rabens, laerymosam. J Porrum, čt cepe, něfás víótáre ét frángere morsű. Juv.

Cēpens, ă, ûm. Simile ad una cipolla, o di cipolla. Cephatus, i, m. Muggine (pesce marino). SYN. Æбtides. EP. Polcher, formosus, venator, nemorosus. PER. Cyllenia proles. Actæus procus. PHR. Écce rédit Céphălus, proles Cyllenia, sylvis. Nee Cephalas roseae præda pudenda Dea. ¶Ägnövērē tāmēn Cephālūm, dēxtrāsque dederunt. Ovid. Fab. Figlio d'Eolo, famoso vac-

ciatore, molto amato dall' Aurora,

Cepheus, et Cepheus, i, vel éss, m. Cefeo. SYN. Tāsīdēs. PER. Andromēdās genītor. 🖣 Exīerāt Cephens testatus jūsque fidemque, Ovid. Fab. Re della Etiopia, marito di Cassiopea, padre di Andromeda, e suocero di Perseo: fingono i poeti che sia stato cangiato in una costellazione celeste.

Cēphīsis, idos, f. Di Cefiso. SYN. Cēphīsias. 9 Nūlla möta ést, adčánt páritér Céphisidás andás. Ovid.

Gephises, i, m. Cefiso. EP. Beotus, împiger, fâtidřeňs. J Jani vádá Cephisi, Panopesque evaserat arva. Ovid. Expl. Fiume della Beozia, vicino al quale cravi Foracolo di Temide.

Cērā, æ. f. Cera. EP. Ātticā, Hyblæa, Cecropia, Hymēttia, flava, candida, sacra, pinguis, tenax, novă, dūlcis, recens. teneră, mollis, liquens, lĭquĭdă, ŏlēns. īmprēssă, dīvēs, ŏdōrā, trāctăbīlis, ödörīfērā. PER. Ārtē lābōrātā, Rēdŏlēns thýmům. Ăb igně liquéscéus. Admôtő călórě lĭquēns. PHR. Dēflŭĭt căiĭdīs sŭpčrāddĭtă flāmmīs. Liquefactă remittitur astu. Hymettia Sole Cēră remollēscit, trāctātāque pollice, multās Vērtītūr în făcies, îpsēque fit ūtilis ūsū. ¶Ēxcūdunt ceras, et mella tenacia fingunt. Virg.

Cerastes, &. vel is, m. Cerasta, serpente cornuto. EP. Cōrnĭgĕr, crĭstātús, crīnālĭs, vāgŭs, ăṇhētāns, nōxĭňs, lēthĭfĕr, vēnēnātŭs, Lĭbyeŭs. 4 Ammodýtes spinaque vági torquente cerásta. Lucr.

Gerasum, i, n. Ciriegio (frutto). SYN. Gerasus. EP. Dalce, rubens, jūcandum, snave, rubecundam, pürpärčüm.

Cerasis, I, f. Ciriegia (albero : EP. Fæcunda, frondens, fertilis, amena, ferax, fruetifera. Audíát hộc cĕrăsūs, stīpēs inānis ĕrit (pent.). Ovid.

Cerasus, untis. f. Chirissonda. J Apparent Cerasūntis opes, siliqueseit in hortis. Mant. Expl. Città di Ponto, dotta quale sono venute in Italia le ciricque.

Cērātús, ă, ūm. Incerato, Cērnilă ceratas accipit andă rătes pent.). Ovid.

Ceraunia, orum, n. plur. Chimerioti (monti). SYN. Acrocerauniă. EP. Altă, excelsă, ârdiă, prārūptă, înfâmiă, scopulosă, îgneă, fulmineă. PER. Crébrīs quāssātā, concūssā, velāctā fūlmīnībūs. Īufāmēs scopulā. Īeti tūlminē montēs. PHR. Āttöllünt excelsă Ceraŭniă rāpēs. Cūm pöterām rēctā trānsīrē Cērannia vēlā, Ūt fēra vītārēm sāxā, monendus erām. ¶ Provehionur pelago, vicină Căraûniă jâxtă. Virg. Expl. Monti della Chim-ra nell'Epiro, i quali dividono il mare Jonio dall' Adriatico: così detti, perchè sovente sono battuti dai fulmini.

Cērberus, i, m. Cerbero. EP. Atrox, sævus, vorāx, cruentus, asper, horridus, acer, turbidus, ater, niger, immānis, ingens, triplex, triformis, horrificus, audāx, impāvidus, cūstos, vigil, insomnis, vipčrėds, Stygids, infernds, Mědūsæds, Avernālis, Tartareus, Plūtonins, Lethæus, Tæ năriăs, Phlěgěthontæŭs. PER. Cănis Stygius, Tārtārēŭs, Mēdūsæŭs, tērgēmīnus. Tārtārēŭs cūstos. Umbrārum cūstos, Jānitor orcī. Cūstos Plūtonius. Tænariæ janitor aulæ. Orci tergeminus custos. Umbrarum custos, atque horror Avērnī. Triplicī latrāns īmpiŭs ōrē cănis. Orē triplicī strīdēns. Trīš gūttūra pandens. PHR. Cūjūs resonant dirīs latratibus ora. Cui tres sont lingua, tergeminomque caput. Qui tribus înfernûm cûstôdît faûcibûs ântrûm. Quî Stygiās excubāt ante fores. Tenuitque inhians tria Čerberus orā. Cerberus hæc ingens lātrātu rēgnā trifauci Personat adverso recubans immanis in āntro. Corripit objectām cūstos Plūtonins offām. Licēt ingēns jānitor āntrē Ætērnūm lātrāns ēxānguēs tērrēšt ūmbrās. Tārtārčum īllē manū cūstodem in vincla petīvit. J Cerberus hæe îngens latratu regnă tritauci. Virg. Fab. Cane di tre teste, il quale fingevano i poeti che fosse custode dell'Inferno.

Cērcopēs, ūm, plur. Cercopi. Cērcopum ēxosūs gentisque ādmīssă dolosæ. Ovid. Fab. Popoli dell'isola di Pitevusa, cangiati da Giove per le

loro scalleraquini in scimie.

Cercyon, onis, m. Cercione. Cercyonis lethum vidit Cerealis Eleasis, Ovid. Hist, Famoso ladro ucciso da Teseo.

Cerdo, onis, m. Intefice vile. I Ut velles corio laděrě cerdő tůő (pent.). Mart.

Cěrěātíă, řům, vel ōrům, řbůs, n. plur. Feste dedicate a Cerere. Alba decent Cererem, vestes Céréálibás álbás. Ovid.

Cěrěatis, is, m. f., ě, n. di Cerere, e di biada. Et ečrešlě sőlům pômis ágréstibňs augent. Virg. Cerebrosús, a, um. Chi ha buon cervello. Sentīmās, donce cerebrosūs prosilit ūnus. Hor.

Cerchrum, i, n. Cercello. EP. Amplum, ingens, pārvūm, ēxigūūm, mollē, tenerūm, calcus, calīdām, dōctām, īngĕnĭōsām. PHR. Vālnās călĭdō rĭgăt ōssă cĕrēbrō. Fīxō stĕtĭt hāstă cĕrēbrő. Éffráctőgue illisit in őssá cérébrő. Össáque dispergit cerebro permista cruento. I Sanguinis ille globos pariter, cerebrumque, merūmquě. Ovid. Rūpřt, čt în líquřdő sēdērūnt össű cérébrő. Id.

Cērēmonia, a., f. Cerimonia. SYN. Cærēmonia. ¶ Immānsuētă sŭās ūt cērēmōnĭās (asclep.). Prūd. Ceres, eris, f. Cerere. SYN. Eleusis. EP. Alma, dīvēs, foeunda, fertilis, fragifera, spicea, tritřečă, grātă, jūcūndă, annosă, optată, expectată, mūnifică, pulchră, cultă, lată, flavă, aŭreă, flavens, aŭricomă, Āctājā, Ætnājā, Siculā, Eleūsīnă, PER, Frügüm Dea, Alma parens, Frügüm māter, parēus, genitrīx. Dea frūgifera. Dīva potens frugum. Spicea serta gerens. Spicis temporă cînctă Căres. Spicis redimită, ornată. PHR. Pāx Cererem nūtrīt pācis ămīcă Ceres. Flāvă, Cěres tihi sit nostro de rūre corona Spicea. Primă Ceres ferro mortales vertere terrăm. Virg. Per blada, o pane, PHR. Cěrěrěmquě

95

cănistris expediont. Id. Fah. Figlia di Saturno e d'Ope, la quale trocò l'arte dell'agricoltura, ed è tenuta per Dea del formento, adorata principalmente nella Sicilia e nell'Attica.

Gēréňs, ă. ūm, Di cera. SYN. Cērinus. Molle, facile a picgarsi. Möllis, făcilis, flêxilis. § Sūf-(ĭeiūnt, aŭrāsque, čt cēreš rēgnā rēfīgūnt. Virg.

Gērčiis, ī, m. Cerco. SYN. Fax, lāmpās, cāndēlā, fānālē, lūcērnā. EP. Ārdēns, āccēnsūs, īgučūs, rūtilāns, cŏrūscūs, īgnivŏmūs. ¶ Hīc tibi nōctūrnōs præstābīt cērčūs īgnēs. Lucr.

Cērīnthā, ŵ, vel Cērīnthē, ēs, f. Cerinta (erba).
¶ Trītā mēlīphvīla ēt cērīnthā īgnēbilē grā-

měn. Virg.

Cērītēs, ūm. Popoli soggiogati dai Romani, e privati delle loro leggi e suffragi. Cērītēs, æ, m. Pietra

preziosa. Gr. xapitas.

Cērnō, ĭs, crēvī, crētūm, ĕrĕ. Guardare, redere. Act. acc. SYN. Aspĭeĭo, conspĭeĭo, rēspicĭo, vĭdĕo, spēcto, lūstro, tūčŏr, īntūĕŏr. ¶ Ārdēntēs clýpĕōs, ātque ærā mĭcāntĭă cērno. Virg.

Cērnňňs, ă, úm. Inchinato, piegato, curvo. ¶ Împlřešt, ējēctēque încûmbit cērnňňs ārmō. Virg.

Cērōmă, ătis, n. Olio per ungere i combattenti. SYN. Cērōtūm. ¶ Seū lēntūm cērōmă tērīs, tēpidūmyē trīgōnā. Mart. Nēc labrā pīngnī dēlībūtā cērōtō seazon.).

Cērōmāticus, ă, ūm. Unto di olio. ¶ Et cērōmāticō fērt nīcētēriă cēllō. Juv.

Cērrītús, vel cērītús, ă, âm. Furioso. 9 Cērrītūs fūšt, ân cōmmōtæ crīmšuĕ mēntis. Hor.

Cērtāměn, řuřs, n. Combattimento. zuffa. Půgná, präsliúm, cönflictás, Mārs, böllüm. EP. Ācrē, dūrūm, atröx, äspěrům, säevům, crůdělě, šcěrbům, immáně, impřům, mágnům, cělebrě, Martiům, běllícům, välřdům, míseřům, börridům, třepřdům, fůněstům, mřseřům, hörridům, mřseřabřlě, lactáosům. PEB. Důri cértaměn štrox můlto cům sänguřně sürgřt. Cântů vöcát în cértáměná Dîvôs. Ét měnřtáns švěla ád cértáměná fertůr. Impřá víciní cérnít cértáměně cămpî. Sůblátámque ácrī répětit cértaměně pálmám. § Nonně vřděs cům prácčípřtí cértáměně cámpům. Vírg.

Cērtātim, adv. Î gara. Ş Jām vēro ēt Rǔtǔlī cērtātīm, ēt Trōēs, ĕt ömnēs. Virg.

Cērtē, adv. Certamente, indubitatamente, SYN, Cērtē vērē, pröfēctō, quidēm, čquidēm, haūd dubie, ¶Nūne cērtē pōssēm tāntēs tīnīrē lāhōrēs, Virg.

Cērto, ās, āvī, ātūm, ārč. Combattere. Nentr. cum ablat. SYN. Pūgno contendo, dīmīco, conflīgo, congrēdībr. PER. Cērtāmēn inirē, conflēre, Pūgnām, prādībm tēntārē, committere, Dēcērnērē fērrō. Prādīb mīscērē. Concūricie fērrō. Mānūs confērrē, conservere kellēt. Illi inter sēsē dūrī cortāmītā Māntīs Contūlērānt. ¶ fic Dolopām mānūs, hīc ācies cērtārē sölehānt. Virg.

Cērtús, ă, ûm. Certo, chiaro, indubitato. SYN. Clārūs, nōtús, ăpērtūs, cōmpērtūs, mānīfēstūs, ēxplörātūs, īndūbītātūs. Cērtūs ēs īrē tāmēn mīsērāmquē rēlīnquērē Dīdo. Ovid.

Cěrůchůs, î. m. Altezza dell'albero della nace, ¶ Tránstrăquě naŭtārām sūmmīquê āisērĕ cérichī, Lucr.

Cērūssā, æ, f. Biacea. SYN. Fūcūs, § Nēc cērūssā tībī, nēc vītrī spūmā rābēntīs. Ovid. Cērūssātňs, ä, ūm. Imbiancato. SYN. Cērūssā pēctůs, īllītůs, micāns, cŏrūscňs. J Ēt cērūssātā cāndidiörā nivē (pent.). Ovad.

Cērvă, ā, f. Cerva. ÈP. Ālīpēs, lēvīs, vēlōx, ăgīlīs, prāvēēps, ārīpēs, cērnīgērā, vētās, ānnēsā, îmbēllīs, fūgāx, tīmīdā. PHR. Utquē cānīs tīmīdā nāctūs vēstīgīā cērvā. Baculūquē fūgācēm Stērnīt hūmī cērvām. Fīxērīt ārīfpēdēm cērvām līcēr Flammēā prāvērtēt cēlērīs vēstīgīā cērvā. ¶Ūrbefūrēns, quālīs cēnjēctā cērvā sāgīttā. Virg.

Gērvieāt, ālis, n. Capezzale, gnanciale. SYN. Pūlvinār, plūtēŭs. ¶ Tingē capūt nārdī löliō, cēr-

vicăl ölēbit. Mait.

Cérvinús, ă, ûm. Di cerco, cervino. § Jâm tôrquê, jůvěněm lônga, ět cérvină sĕněctůs. Juv.

Gērvīx, īcīs, f. Corvice, SYN. Cöllūm, gūltŭr, faŭ cēs, jūgūlūm. EP. Ālbā, cāndīdā, lāctēā, nīvēc blāndā, mollīs, aūrēā, nītēns, tērmēsā, tūmēntūmīdā, āmbroštā. PHR. Aūrēā cāsārīēs, de mīssāqnē lāctēā cērvīx. Sūpērānt cāpīte ēt cērvīcībūs āltīs, Āl pošstquām trūneō cērvīx ābscīssā rēcēssīt. Prāsbēnda ēst glādīō pūlchuhāc, ēt cāndīdā cērvīx. § Emīcāt, ārrēctīsqufrēmīt cērvicībūs āltā. Vīrg.

Cērvús, ī, m. Cerca. EP. Āgilis, cēlēr, lēvis, volűcēr, pērnīx, vēlāx. ālīpēs, cērnīgēr, quādrūpēs, āmnosūs, vivāx, longāvvās, tīmidūs, pāvēnpāvidūs, īmbēllis, lūgās, trēpīdūs, vāgūs, ērrān ,
sylvēstris, vāgābūndās, PER. Gēlsūs in cērnū ,
cērvūs. Pāvidūs tērmīdīnē cērvūs. Rāmorūmvel rāmosā cērnūā töllēns. Cērnībūs īngēnMānūm pāttēns. Mēnsæ āssnētūs, Impēriīs āssnētūs. Volnerī fīdēns cūrsū, PIIB. Trēpīdōāgītāre in præliā cērvēs. Non ālitēr cēlērēHyrānā pēr āviā cērvēs. Non ālitēr cēlērēHyrānā pēr āviā cērvī Dītlūgjūnt, Vēlōcēs jācālō cērvēs, cūrsūquē (ātīgāt. \$\frac{1}{2}\$ Līansmīttūnt

cūrsū cāmpōs, ātque āgmǐnā cētvī. Virg.
Gēspēs, ĭtīs, m. Piotta di terra, cespite. SVN. Glēbā,
grāmēn. EP. Agrēstīs, lēvīs, hūmītīs, vīrēns.
vīrīdīs, mollīs, tēnēr, crāssūs, piuguīs, ŏdorūs.
hērbōsōs, ŏdōrātūs, hērbītēr, grāmīnēūs. PHR.
Tēnērē cēspītē tērrā vīrēt. Grāmīnēūs mādīdām
cēspēs oblūmbrāt hūmēm. ¶ Nāmque ūno ingēntēm töllīt dē cēspītē tērrām. Virg.

Cespito, as, avi, atum, are, n. Pacillare, inciam-

pare. SYN. Läbo, väcillo, titubo.

Céspōsús, ă, ûm. Pano d'inciampi. § Qué păriûnt věterés céspôsō littore Câma. Col.

Gēsso, ās, āvi, ātūm, ārč, n. Cessare. SYN. Ābsīsto, dēsino, dēsisto, vāco, quičsco, ābstīnco. Finire, perfezionare. Finio, dēpāno, rēfinquo. PER. Indalgarē quieti. Finirē laborēs, Inceptodēsistēre. Öpūs sistērē, sūspēndērē, intērmit tērē. PIIR. Sēd tū dēsinē plūrā pūer. Jūssvirī fācfūnt, intērmīttūntquē kībārēm. Ēt mū tātā sūūs rēquiērūnt llūminā cūrsūs. § Et si quid cēssārē pötēs, rēquiēscē sūh ūmbrā. Virg.

Cétarium ii, n. I vajo di grandi pesci. 9 Pluies annahunt thýnni, ét cétaiiá créscént. Hor.

Cētē, n. plur. indecl. Balena, pesce grande, mostro marino. SYN. Cētūs, i, et cēti, örūm. EP. mmensă, vāstă, höritdž, grāndřă, immāmīs scopňlosă. PER. immāmīs helliňa ponti. Monstrā höritdž ponti. Immānēs piscēs. Mārīs, vel asgróris monstrā finmanī cörpörē cētē. PHR. tras māgra se mölé mövēnt. Aquās ingenti pectore saleint. Türbant impulsū pēctores.

ūndās. ¶ Tūm vāriæ comitūm fācies, īmmāniā cētě. Vírg. V. Balæna.

Cethegus, I, m. Cetego, della famiglia antica romana de Cetegi. ¶ Fingere, einctütis non exaŭdītă Cĕthēgīš. Hor.

cētră, æ, f. Šcudo. SYN. Ægis, scūtūm, clypeŭs. Lævás cetrá tégit fálcáti cominus enses. Virg. Cētus, i, m. Balena, ¶ Et redit în cetum squa-

mosăque tergoră ceti. Man.

Ceñ, adverb. Comc. SYN. Ŭt, ŭtī, sīcăt, včlăt, vēlūtī, tāmquām, quăsĭ, înstăr, non sčeŭs âc, haud secus ac, non allter, haud allter. J Advērsī rūptō ceū quōndām tūrbǐnĕ vēntī. Virg.

Ceveo, es, ere, n. Muovere la coda, come fanno i cant. J Computăt, ac cevet, ponatur câlculus, adsit. Juv.

Cēys, yeis, m. Ceice. EP. Förtis, potens, generosus, nautragus, miser. Octāvis, Trāchynius. ¶Ālcyŏnē Cāÿcă mŏvēt, Cēÿcĭs ĭn ōrĕ. Ovid. Fab. Re della Tessaglia, marito d'Alcione, il quale fu cangiato dopo un naufragio in un alcione.

Chālcēdon, onis, f. Calcedonia, città della Tracia. SYN. Chālcēdonia, Idalium. Pontus et ostriferūm dĭrĭmāt Chālcedŏnă cūrsū. Lūcr.

Chālcēdoniŭs, ă, ūm. Di Calcedonia. ¶ Et Chālcēdoniās contra despēctat arēnās. Čland.

Chāleidiens, ă, ūm. Di Calcide. ¶ Cāleidicāque levīs tandēm super astītīt arce. Virg.

Chāleis, idis, vel idos, f. Calcide, città di Eubea, o Negropoute. ¶ Châleidos Eūboica vana spē rāptā pārābās. Lūcr.

Chāldēa, &, f. Caldea, Expl. Paese dell' Isia maggiore, vicino all'Arabia, ov'è la città di Babilonia.

Chāldæns, ă, ūm. Della Caldea, SYN. Chāldāiens, Hæc Dīvēs tēstātūr āvīs Chāldæŭs ĭn ēxtīs. Sid.

Chătybes, um, m. plur. Calibi. Al Chătybes nudi

ferrum, virosaque Pontus. Virg.

Chālībs. šbis, m. Acciajo. EP. Dūrūs, rigidūs, ăcūtus, candens, strictus, lethifer, vulnificus. PHR. Insúla inéxhaŭstis Chalybûm generősa mětāllīs. Æs črát în prětĭō, chălýbīs jām māssă placebat. J Vülnificusque chalybs vasta förnāce liqueseit. Strictūrā chālybem, et fornācibus īgnis anhēlāt. Virg.

Chām, indeel, vel Chāmus, ī, m. Cam, uno de tre figli di Noè, maledetto da suo padre. Così è anche chiamato l'imperator dei Tartari. EP. Ne-

fändűs, İmpĭűs.

Chănăam, indecl. Quarto figlio di Cam, che diede il suo nome alla Siria, chiamata di poi Palestina. 🖣 In Chănăân dônéc pŏpŭlôrūm quôs gĕnŭīt Chām. Vict.

Chāon, onis, m. Caone, fratello di Eleno Trojano. 🖣 Pārs Hēlēnō quī Chāŏnĭōs cōguōmĭnē cāmpos. J Chaontamque omnom Trojano a Caone dīxĭt. Yirg.

Chāonius, a, um. Di Caone. Chāoniam pingui

glandem mūtāvii arīsta. Virg.

Chăos, î, n. Caos, confusione. SYN. Môles, māssă, côngĕrĭēs. EP. Ātrūm, nigrūm, cæcūm, ōbseūrūm, tētrūm, ūmbrosūm, Cīmmeriūm, prīscūm, vétűs, ântĭquūm, hörréndüm, détörmĕ, cönfūsum, informe, văcăum, inane, profundum, omnigenum. PER. Confūsă sinc ordine moles. Nātūrā informis vūltūs. Pondūs incrs. Cācus ăcervăs. Rădis, îndigestăque moles. PHR. Cunctăque de veteri cerneret ortă Chăo. În Chăos antiquum confundimur. J Et Chaos et Phlegěton, locă noctě sřlentíž late. Virg.

Character, eris, m. Carattere. SYN. Nota, signam, formă, figură, însigne. I Signă chăracteres dicũnt quố Cerberus odit. Mant.

Chărismă, ătis, n. Grazia, dono. SYN. Gratiă, dönüm, münüs, běněláctům. ¶ Pneūmätis čxpēctānt vēntūrā chārīsmātā sānctī. Mant.

Chāritās, ātis, f. Carità, affetto. SYN. Amor, studium. EP. Ingens, clara, insignis, benigna, īllūstrīs, pātiens, ceichris, ārdens, vīvāx, īgnea, sānctā, carlestīs, piā, āmābilīs. PER. Dīvīs prōximă virtūs. Invidia inimică. Prodigă ŏpūm, 🖣 Sēd chārĭtātĭs īndĭcēm plēnūm tŏæ (jamb.) Paul.

Chărites, ūm, f. plur. Le Grazie. SYN. Gratis. EP. Blāndā, dūlečs, lātā, hĭtārēs, grātā, suāvēs, cūltā, pūlchrā, tōrmōsa, jŭvčnēs, hŏnēstā, memores, venūsta, decentes. PER. Festīvus Chăritum chorus. Blandæ sorores. Natæ Eurynomes. Jovis suaves filia, Acidaliaque sorores. Veneris comites. Trijugesque sorores. PHR. Pār tribus ēst făcies, qualem decet esse sororūm. Pār trībūs ēst ātās. Ūnā quībūs mēns ēst semper, et una fides. I Protinus accedunt Chavites, nectuntque coronas. Ovid. Fab. Fingono i poeti che vi siano tre Grazie, chiamate Aglaja, Talia ed Eufvosina, figlic di Giove e d'Eurinone, oppure di l'enere e Libero.

Charon, ontis, m. Caronte. EP. Ater, pallidus, tēter, squālidus, senex, trīstis, īncultus, sordidus, avarus, insomnis, vigil, sævus, crudelis, dīrus, immītis, horrendus, ferox, horridus, inexōrābĭlĭs, Stygĭŭs, Lēthæūs, Infērnūs, Ăvērnālīs, Tārtārēŭs. PER. Trīstīs nāvītā. Pōrtītōr Ōrcī. Stygĭŭs sēnēx. Infērnā nāvītā tūrpīs ăqnā. Úmbriféræ sülcátór pállidűs ündæ. Avárňs pórtitor. PHR. Nāvitā sēd trīstis nūne hos, nūne āceipit illēs. Nēc pērtitor Orci Amplins objēctām pāssūs trānsīrē pālūdēm. 🖣 Pr**ā**dā Chārontis ägör, viden út flägrantia tædis. Virg. Fab. Figlio d'Erebo e della Notte, portinajo dell'Inferno, il quale passa nella sua barca sopra il fiume infernale le anime dei morti.

Chārtă, æ, f. Carta. SYN. Păpyrus. EP. Albă, eandidă, lævis, tenuis, fragilis, doctă, scriptă, mundă, nitidă. § Sole vigil călămum chartas čt scriniá pôsco. Hor.

Cārns, a, ūm. Caro, grato. SYN. Grātus, jūcūndŭs, dūlcis, ămieŭs, suāvis, āccēptůs, dilēctŭs, ămātus. PER. Cāre mihi ante alios. Quo non mihi carior alter. Caros non ultimus inter ămīcos. J Cāră Dēnm soboles, māgnum Jovis

īnerēmēntūm (spond.). Virg. Chārībdīs, is, f. Cariddi. EP. Dīrā, sāvā, tōrvā, mīnāx, avida, rapax, rapida, vāsta, atra, fera, tūrbida, horrenda, inimica, ferox, immanis, violentă, aquoreă, spumans, ăgitată, împlacată, scopulosa, naufraga, procellosa, inaccessa, terribilis, mětůčnda, Panchæa, Zanchæa, Sicula. PER, Sieulus gurges, Sieuli gurgitis æstus, Nāvībūs īntīdā. Rātībūs īnīmīcā. Aūstrō āgitātă. Naŭfrăgĭīs nōtă. PHR. Seÿllă vŏrāx, Seÿllæque āvērsă Chārybdis. Seyllā lātūs dēxtrūm, læynın irrequietă Chărybdis Infestăt. Vărăt hæc rāptās, rēvomītquē cārīnās. Incidīt in Seyllām cupiens vitārē Chārybdin. Alternante vorāns vāstā Charybdis aquā. J Quæ Syrtis, quæ Scylla

võrāx quæ västă Chărybdis. Virg. Expl. Foragine molto profonda nel mare della Sicilia, in fronte d'uno scoglio detto Scella.

chāsmā, ătis, n. Grande profondita, abisso. SYN. Hiātūs, fañcēs, ăbyssūs, gūrgēs, vorāgo, băra-

thrūm.

Chetæ, ārūm, f. pl. Branche di gamberi, o di scorpioni. ¶ Quā löcüs Ērĭgönēn īntēr, Chēlāsquĕ sĕquēntēs. Virg.

Chělidon, čnřs,f. Kondinella. ¶ Inděquě noměn hábět chělřdonřá, námquě chělřdon. Macer.

Chřířadňiší, vel Chřlídoniší, æ. Celidonia (erba).
Sæpě chělidoniší rábřidům sociántůr ácetům.
Ser. Inděquě noměn hábět chělidoniší, namquě chělidon. Macer.

Chětydrůs, i, m. Chelidro, o testuggine marina. ¶ Gālbănĕöque ăgitārĕ grāvēs nīdōrĕ chĕlydrös. Virg. Ēt bēllārĕ mānu, ēt chĕlydrīs cāntārĕ

soporem. Sil.

Chētys, ys, f. Lira, liuto. SYN. Lyră, bārbitös, plēctrūm, tēstūdo, cithārā. EP. Aūrčā, čbūrnā, blāndā, dūlcīs, ārgūtā, incūrvā, iešonāns, āltīsonā, Dīrcæā, Orphæā, Pierša, Gēticā, Phæbeā, Apollineā. PER. Chēlys fides, fila, nērvī, cāntūs, sŏnūs. Aūrātō pēctine čbūrnā chēlys. PIR. Īlle ūbi primā chēlys dīstēndīt filā sonorā. Dōctām sollicitārē chēlyn. Flēctītūr ād fēstās tāndēm chēlys aūrčā laūdēs. Non Heliconā grāvī pūlsāt chēlys ēnthēā plēctrō.

Chēmiā, 5, f. Alchimia. SYN. Chymia (Chemia ter. Nguziz, Chimia autem a Nguziz).

Chēršiūs, vel Chēršiūs, ī, m. Cherilo, poeta aellisola di Samo, il quale descrisse i fatti evote' d'Alessandro il grande, ma in versa assai miserabeli. EP. Sămiŭs, încultús. De eo sic Hor. Gratus Alexandro Magno Init ille

Cherilus, incultis qui versibus, et male natis Retulit acceptos, regale numisma. Philippos. Chēriūm. Chieri. EP. Nobile, præpote as, belligerūm, amplūm, tūrrīgērūm. Phkt. Ingentēs tūrrēs āttollīt in āltūm. Insīgnī nonilitāte potens. Nūllī quondām sūblitā lēgibūs, sēd tāntūm mūnītā svīs jūrā dābāt.

Chĕrŭbim, m. indecl. Cherubino. SYN. Chĕrubin, Chĕrŭbinŭs. V. Angelus. ¶ Pātriquĕ Chĕrūbim sēdīlĕ sācrūm phal. \ Prud. In quö pērcĕlĕbrī Chĕrŭbin ēvōlyĭtúr æstū. Text. (Melius

tamen producitur secunda.

Chīto, vel Chīlon, onis, m. Chilone, filosofo di Lacedemonia. EP. Săpiens, doctus, prūdens. 9 Mūlti hoc Lăconis esse Chilonis putaut (jamb.). Hist. Uno dei sapienti della Grecia, il quale disse queste tre sentenze: Conosci te stesso: fuggi in tutto gli eccessi; i debiti e le liti sono compagni delle miserie.

Chimæră, ē, f. Chimera. EP. Ārdēns, īgnēš, ārmātā, ferā, tābīdā, īgnīvomā, terox, immānīs, horrēndā, tērribīlīs, horrīdā, triplēx, Lybiš, triformis, mētvēndā. PER. Flāmmīvomum monstrūm. Flāmmīs ārmātā chimērā. Flāmmās örē vomēns. Flāmmās, vel īgnēs spirāns. Rābīdæ ōrā Chimērē. PHR. Prīmā Lēō, postrēmā drāco, mēdia īpsā chimērā. Qnoquē chimērā jūgo mēdīs in pārtībās hīreūm. Pēctūs ēt orā Lēō, caūdām sērpēntīs hābēbāt. ¶ Cnī triplicī crīnītā jūbā gālēa āltā chimēram. Virg. Fab. Montajna della Licia, la quale yetta fuoco, nella di cui cima v'abitano leoni, nel mezzo capre, ed alle tadici serpenti.

Chimērētis, ă, ûm. Di chimera. ¶ Ālmā chimērētō Xānthī pērfūsă līquērē. Virg.

Chimærifer, å, ûm. Chi porta chimera. ¶ Jāmquē chimæriferæ tum sõl grávis üreret arvä. Ovid.

Chiós, J. f. Chio, SYN, Æthölfä, Macris, Pityūsä. EP. Ægčä, Töntä. J. Quās Ästä cautes, et quās Chiŏs aspērāt undās. Luc. Expl. Isola del mare Eyco, ov'e il promontorio detto Almista, celebre pe' suoi vini eccellenti.

Chíragrä, ä. f. Gotta velle mani. EP. Atrox, ăcērbă, âspētă, dīră, ăcūtă, sēvā, crūdēlīs, viŏlēntā, grāvīs, mölēstā, împortūnā, trīstīs, nēdēsă, īmmītis, lăpīdošā, īnsomnīs, clāmēsā, viğil, quērīlā, lēntā, sēguīs, frīgvīdā, mērdāx, rimpróbā, rēdūx, rēnāscens, immēdīcābīlīs, rēdīvīvā. PHIL. Sī nīl pātrönö porrīgis, hāc chirāgra ēst. ¶ Tortörēm mētūis? pödāgrā, chirāgrāquē sēcātūr. Mart. Nödösā corpūs nölī pröhīberē chirāgra.

Chīrōgrāphūs, ī, m., vel chīrōgrāphūm, ī, n. Scrāttura di mano. SYN. Mānūs scrīptūm, sīgrīlūm. ¶ Vānā sŭpērvācuī dicēns chīrōgrāphā līgnī. Juv.

Chīromāntiá, &, f. Chiromanzia, arte d'indocinare dal veder le mani. EP. Vānā, inānis, fāllāx,

mēndāx. Gr. Χειρομαντεία.

Chīron, ōnīs, m. Chīrone. SYN. Cēntaūrūs, Phīl-Ŋrīdēs. EP. Dōt tīs, prūdēns, sōlērs, săgāx, mēdīcūs, hērbīpōtēns, jūstūs, lōngāvūs, tōrvūs, bīformīs, sēmīvīr, gēmīnūs, săgīttīfēr, Āmōnīūs, Pēltācūs, Thēssālūs, Phīllyvīūs, Amythāŏnīūs. PIIR. Phylyrēiūs hērōs. Sēnēx bīformīs. Ōbsērvāntīssīmūs āquī Cēntaūrūs. Æācīdā dōctōr. Māgnī præcēptōr Āchīllīs. Ārmātūs ārcū Phābēā ārte pŏtēns. Hērbāvūm setēns, ārtīsquē mŏdēndī. ¶Ārmātūsque ārcū Chīrōn, ēt cōrnīgēr hīrcūs. Virg. Fab. Centauvo, figlio di Saturno e Filisa, famoso medico e maestro d'Achille.

Chīrönömus, vel Chīrönömön, öntis, m. Dauzatore da moresche. § Sāltāntēm spēctēs ēt chīrönömöntä völāntī. Juv. Chīrönömön Lēdām

mölli sältäntë Bäthÿllö. Id.

Chūrūrgus, ī, m. Cerusico. S Chūrūrgus fuerāt, nunc est vēspīllo Didulus. Mart.

Chīus, ă, um. Di Scw. I Forte petens Delum, Chīus telluris ad oram. Ovid.

Chiāmýdātůs, ă, ūm. Pestito di manto. SYN. Pălūdātůs, tůmřeātůs.

Chtámys, ydřs, t. Clamide, manto, SYN. Amietůs, věstis, tůněcă, těgměn, pallřům. EP. Aŭrāta, růběns, cröceă, pictă, însignis, děpictă, cōccineă, spléndřdă, půrpůreš, Martřa, běllřea, Lydřa, Sarrană, Phrygia, Tyrřa, Phouiceă, Spartāna, Sidonřa, Babylönřa, PHR. It tergo démissa chlamys. Cásareôs hůmeros ardenti můrřeč teyt děnt, quam limbus obibát Aŭrêůs, îpse ágmině

Pallas în medio chlamyde et pictis conspectus

řu ármís. ¶ Sidőnřám páctő chlámydém circúmdátá limbő. Virg.

Chtöris, idös, 4. Cloridc. SVN. Flörä, Zöphyritis. EP. Bländä, düh is, ämeriä, suavis, rosčä, pülchrä, grätä, jücündä, vernä, candidä, llöridä, ödörätä, rédeléns, ödöriförä. PER. Flörüm Deš, réginä, mätér, génitris, pärèns. Zéphyri flörlidä cönjüx. Flörifbis, vel rösis cinclä, cörönatä, redimitá. Höribus arva corönaus. Vültü vērsīcolore decens. PHR. Impērtum quæ Dea floris habet. Cuī dūleis Zephyrūs dotāles trādīdīt hortos. ¶ Chloris erām, quæ Flora vocor corrūpta Latīno. Ovid. Fab. Dea dei fiori, moglie del vento Zefiro, detta anche altrimenti Flora.

Choaspes, is, m. Coaspe, fiume della Media. ¶ Nec qua vel Nilūs, vel vēgia lympha Choaspus. Tibul.

Cnőtéră, &, f. Colleva, sdegao. SYN. Îră, bīlis, stőmächűs, îrācûndĭă. ¶ Noxiă sī pĕnĭtûs chŏlĕrām sævīrĕ vĕnēnă. Seren.

Chŏtĕrĭcŭs, ă, ūm. Collerico, pieno di sdegno. SYN. Īrācūndŭs.

Choragium, ii, n. Apparecchio da vappresentare commedie. EP. Scēnicum, splēndidum. dives. PHR. Ornāmēntā chori. ¶ Nām hôc pēne iniquum ēst cōmicō chorāgiō (jamb.). Plaut.

Chörāgūs, ī, m. Commediaute. EP. Sölērs, dēxter. PHR. Chörī māgīster. ¶ Huīc höminī quæstöre ăliquo ēst öpns, ātque chörāgō. Luc.

Choraulă, vel Choraules, æ, m. Arte di danzare.
¶ Aut Gläphyrus fiat pater, Ambrosiusque

chŏraūlēs. Juv.

Chördă, æ, f. Corda d'istrumento da sonave. SYN. Nërvăs, fîdês. EP. Lævis, tënăĭs, grātă, jūcundă, dūleis, gārrūlă, vocalis, argūtă, sönöră, resonans, querulā, Aonia, Castalia, Phobēa, Pieriă, Apollinea. PHR. Vocales impellere pollice chordas. J. Calliope querulas prætentat pollice chordas. Ovid.

Chöreä, æ, f. Danza da ballo. SYN. Chörüs, sāltūs. sāltātīo. EP. Fēstā, möllīs, fēstīvā, blāndā, dūlcīs, plācīdā, grātā, jūcūndā, lætā, hǐlārīs, lēpīdā, cōmpošītā, sŏcrā, pňellārīs, nōctūrnā, cāntātrīx, sönōrā, cōncōrs, nǔmĕrōsā, lēvīs, sāltāns, ägilīs, fāctīfs, lūdēns, lāscīvā, lūxŭrīāns, rēvölūtā. PHR. Implorāt cĭthārās cāntātrīcēsqnē chörēās. Blāndīttās. lætōsqnē jöcōs, hǐlārēsqnē chörēās. ¶ Pārs pēdībūs plaūdūnt chörēās, ēt cārmīnā dīcūnt. Virg. Dēsīdīā cūrdī jūvāt indūlgērē chörēīs. Id.

Chŏreās ăgĕrĕ. Danzare, ballare. PHR. Chŏreās dūcērē, ēxērcērē, cčlebrārē. Chŏrcīs vācārē. Īndūlgērē chŏreīs. Mānūm implicārē chŏreīs. Ād nūmērūm mēmbrā movērē. Dārē cōmpŏsītās motūs. Cōmpŏsītās motībās sāltārē. Lārtā sē tāllērē sāltā. Īn nūmērūm lūdērē. Ād modōs pĕdēs movērē. Āltērnā pēdē tērrām pūlsārē, quātērē. Ād cīthārā eāntūs āgīlēs cēlēbrārē chŏrēās. PHR. Dūcēbānt söcrās Nymphārum ād nļēctrā chŏrēās. Sāltāntēs dānārā tārāsā.

chöréās. PHR. Dűcébánt söciás Nymphárum ād plēctră chöréās. Sáltántés dűcünt chöréās, féstiváque dícünt Cármínă. Sæpě súb hác Dryádes festas dűxéré chöréās Árböré.

Chörüs, î, m. Coro, adunanza di cantori. SYN. Cötüs, ägmin, türbä, cönciliüm. Danza, ballo. Chöreä, sältös. EP. Mägnüs, ingens, cölebris, frequens, illüstris, cönfüsüs, nümerösüs, säcer, vötivüs, äläcer, ränörüs, düleisönüs, sacrificüs. PIIR. Ömnis quām chörüs, et söcii cömitantur övantes. Calistö, säcri pärs füit ünä chöri. Ütque viro Phæbi chörüs ässürrexeiit ömnis. Ast übi cürvä chörös indüxit tibiä Bācchī. Tünc ăläcres Mēdæä chörös, et övantiă düxit Āgmină. J Ömnibös in templis mätrüm chörüs, ömnibüs äræ. Virg.

Cuōsrŏēs, ĭs, m. Cosroc EP. Fōrtĭs, dōctǔs, īnclǐtǔs. Hist. Re di Persia, studiosissimo delle lettere, e generosissimo, ed avidissimo di dilatare il suo regno, il quale mori l'anno 574. Fucci anche un altro Cosroe, parimente re della Persia, il quale prese e saccheggiò Gerusalemme.

Chrismä, ätis, n. Cresima. PER. Sacrūm ölčūm. Sacrūm ūnguēntūm. § Tinctūm pācificī chrismätis ūnguine (asclep.). Prud.

Christiăda, arum, m. plur. Cristiani. SYN. Christiani, Christicola. ¶ Christiădas, toto sürgit gens aŭres mundo. Vida.

Christianus, î, m. Cristiano. SYN. Christiadă, Christiedlă. EP. Sănctăs, piŭs, religiosăs, vērūs, sīncērūs, constaus, fīdūs, concois, unănimis, modestūs, prūdens, îngentūs, pūrūs, honestūs, incorrūptūs, intaminatūs. PER. Christiadūm gēns, populūs. Christī cultores, alūmnī. Gēns piā. Elēctūm Christī gents. Gēns dēvolā pēo. Grex Christī innocuus. Fortunată prorum agmina. Gēns dīlēctā deo, quā Christī millitāt armīs. Gēns dīlēctā deo, quā christī millitāt sīmīs. Gēns dīlēctā Christō quā duce nomen habēt. Solī jūrātā Ēcclēsīā Christō, 9 Piētās ābēssē Christjānō quī potēst? (jamb.). Paul.

Christicota, æ. m. Cristiano. SYN. Christianus, Christigena. Nec jam Christicolas fürtarum

māxīmā tēntēs. Prud.

Chrīstigena, &. Cristiano. S Chrīstigenam te-cunda domum. et Davidica regna. Prud.

Chrīstöphörūs, ī, m. S. Cristoföro (Nomen est Græeum a Χριστός, unclus, el φέρω, fero (Hine forsan pingitur Christum ferens). ¶ Chrīstŏphörūm exprēssīt prūdēns sīc ānnĕ vētūstās. Ovid.

Christus, i, m. Cristo. SYN. Icsūs, Verbūm, Dominus, Servator, Redemptor, Theander, EP. Æternus, sacer, divinus, summus, potens, suprēmus, omuipotens, inclytus, bonus, sapiens, benīgnus, clemens, mītis, patiens, pacificus, sălūtiter, mūnificus, victor, triumphans, vindēx, āquus, jūdēx, colendus, plācābilis, adorāndās. PER. Æternī söböles æternā parentis. Děī indubitātā propago. Progenies vengrandā Dčī. Ætērno æquæva parenti progenies. Æterui Săpientiă Patris. Dei unică progenies. Vera ātque simillima Patris imago. Davidis soboles. Vīrginis intactā prolēs. Stīrps ēdītā Vīrginis alvo. Clārum dē lumine lumen. Mīrābile inenārrābīle Vērbūm. Omnīpotens de nūmīne nāmen. Spēs miserīs, hominumque salūs. Spēratūm per sæcula Nūmen. Salūtis, pietātis örigö. Höminüm lümenqne, sälüsque. Ömnipotens Verbum, finisque et originis expers. Māgnī pāstör övīlīs. Tērrārūm glōrīā Chrīstŭs. Mūndī rēgnātŏr Ĭēsūs. Nūllī ōbnōxĭŭs ævō. Āb ātērnō gēnītūs sīnē mātrē Pārēntē. Vērās homo, vērūs paritēr Deus, ūnus, utrūmgue. PHR. Quī crīmīnā nostrā piāvit āftīxūs trābī. Quī nostrā piācūlā dēmit. Quēm vātēs vētērām, et sancti cecinere Prophetæ. Quem merito mundî machină totă stupet. Sacræ Rex înclytě gentis. Tū populis terræque sălūs, vitaque magister. Nascitur hūmanā sub ima-gine, nascitur illē. Quī sempēr fuit, est, erit. et cui sideră pătent. Mortalique Deus tegitur sub mole, nec artus Despicit humanos, nec vita încōmmŏdă nōstrā. Māgno āquāvā Pārēntī Progenies, superas colo qua missa per anras. Antiquam generis labem mortalihus ægris Ablňit, astriferique viám patefecit Ölympi. Descendît Deus ille Deus, totosque per artus Dat sese miscetque utero, quo tacta repente

Vīscēră contremăere, silet natūră, păvetque Attonitæ similis, confüsăque türbine reium Insolito, occultas conatur quærere causas. ¶ Nec tămen hūmano quamvis în corpore Christum. Sedul.

Chrönică, örum, n. plur. Annali. SYN. Ānnālēs. Chrīsē, ēs, f. Città nella Caramania, ose si adorasa la statua di Apolline. SYN. Chrīsā. ¶ Mē Tēnědēn, Chrīsēnque, ēt Cyllān, Ăpollinis ürbēs. Ovid.

Chrīsīppňs, ī, m. Crisippo, filosofo, uno degli Stoici, discepolo di Zenone e di Cleante. EP. Doetňs, sūbtīlis, ācūtŭs, îngčniūsūs. § Chrysīppūs dicāt, săpičns crepidās sibi nūnquām. Hor.

Chrīsotīthūs, ī, m. Giacinto (pietra preziosa). SYN. Gēmmā, lăpīllūs. EP. Aŭrčūs, llāvūs, cröcĕūs, splēndīdūs, mīcāns, rūtīlūs. PER. Chrīsotīthā aūrčā lūx, nītor aūrčūs. Rūtīlām vomēns lūcēm. Nātīvo īntērlītūs aūrō. ¶ Pēr jūgā Chrīsotīthā, positāque ēx ordīnē gēmmā. Ovid.

Chrīsostomus, ī, m. S. Giovanni Grisostomo, rescovo di Costantinopoli. EP. Dōctus, fācundus, dīsērtus, māgnus, aurčus, īnsīgnus, mēllīllūus. PHR. Aurčā māgnus hābēt vērē Chrīsostomus ōrā. Ēloquiī torrēns aurčus ūndē llūti. Aūrčā fācundo quī flumina fundīt ab ōrč. Ōs sācrūm ēx auro scilīcēt illē gērīt.

Chīlus, ī, m. Chilo. Prætereā chylum stomácho

desiccat iniquam. Ser.

Chīmiă, ā, f. Achimia. PER. Ārs Chymică. PHR. Ārs mēš tötiūs rīmātūr viscērā tērrā. J Ēt liquāt, ēt mūtāt mīllē mētāllā mödis.

Chīmicus, ă, um. D'Alchimia. § Chymica ădulteria, et cantatī pulvēris artēs. Mill.

Chỹtropus, odis, m. Pentola. SYN. Öllä, léhés, ahênûm.

Cǐbāriá, örūm, n. plur. Natrimento, cilo. SYN. Cǐbī, ēseæ, ălimēntā. ¶ Ājūnt, cūm tibi sint congēstă cibāriá sīcūt. Hor.

Cĭbātůs, űs, m. Nutrimento, cibamento. ¶ Aŭt ălios hominum pāstās pēcudumgae cibātūs. Lucr

Cǐho, ās, āvī, ātām, ārē. Cibáre. Act. acc. SYN Alo, pāsco, nūtrio. ¶ Pōssē, nīsi ā tērrīs paūlātīm quīquē cibēntur. Lucr.

Cihôriūm, ii, n. Ciborio, vaso, tazza. § Cihôria ēxplē, fūndē căpācibūs (alcaie.). Hor.

cībūs, ī, m. Cibo, vivanda. SYN. Escā, dāpēs, čpūlē, ālimēntām. EP. Dūleis, lætūs, snāvis, grātūs, laūtūs, rēgtūs, öptūmūs, māgniffeūs, āmhrosiūs, nēctūrēūs, solēmnis, öptātūs, grafītīs, pārcos, vilīs, tēnūs, modicus. PER. Āntē orā pārātūs. Corpūs, vel corporā ālēns, sūstēntāns. PHR. Laūtīs mēnsā pārātā cībīs. Vīxquē cāpīt snāvēs mēnsā pārātā cībōs. Jūnetāquē nēctārēīs vīnā jocosā cībīs. Cībīs mēnsās pārātā cībīs mēnsās pārātā cībīs.

Cícādā, ē, f. Cicala. EP. Agrēstīs, vāgā, lēvīs, sāltāns, ēstīvā, īmprēvīdā, raūcā, quērīdā, tēnūts, ēxīguā, dūlcīs, ārgūtā, vēcālīs, löquāa, gārrūlā, cāntārīx, strīdēns, cānōrā, grācīlīs, rēsouāns, dūlcīsonā. PHR. Ārgūtæ incrēpūčrē cīcīdē. Strēpīt ingrātā vēcē rīcādā. Cērnīmūs ēstīvās čītām rēsonārē cīcādās. Et cântū quērība rūmpūnt arbūstā cīcādās. Cāntāndō lūcēs pērāgīt sūb frēndē cīcādā. Et môlcēt sīlv.s

cārminē lātā sūō. J Sölē sūb ārdēntī résŏnānt ārbūstā cicādīs. Virg. Expl. Animaletto, il quale sī ciba sol di rugiada, e canta tutta la state. Dicono i poeti, che Titone sia stato cangiato in questo animale.

Gřeātriv, ieis, f. Cieatrav, piaga. SYN. Plāgā, völnūs, ūleňs. EP. Löngā, cāvā, rēcēns, tūdā, mareidā, tūrpis, mālēsānā, dēlörmis, ēflosā, elañsă, vētūs, öbdūctā, invētērātā. PHR. Vūlnēris inflietī sīgnā. Plāgā sīgnā. Vētēris vēstīgiā plāgā. Sīgnātā in frontē. Orā notān, sīgnāns. PHR. Vūlnebs in āntiquūm rēdīit mālēšanā eicātrīx. Cērnē cicātrīcēs, vētēris vēstīgiā pūgnā. Ovid.

Cřečeř, čriš, n. Cree. SYN. Cřečerá. ¶ Sěposřti eřcěris, něc longa invidit ávěná. Hor.

Cřečro, önis, m. Cacrom SYN. Tülliüs, Ārpīnās. EP. Döctüs, fācūndos disērtus, sölērs, săgāx, sūbtīlis, ingčniosās, clārūs, insīgnis, māgašnimus, aūdāx, fūlmincus, mordāx, violēntus, Rōmānus, potens, sūpērbūs, consulāris, āmbitīosās, PER. Grātor Romānus, Lătiā fācūndiā līngnā. Rōmānī eloquiī prīncēps, Rōmānī Tūlliūs aūctor eloquiī. Rōmānā līngna splēndor, hōnor, lūmēu, gloriā. Romānī fāmā dēcūsquē forī. PHR. Fācūndā llārēt eelebrātūs mūndērē līnguā: Ēloquiūm dōctī quī Ciceronis liābēt. ¶ Caūsās, inquīs, āgām Cicerone in Arpino, di bassa condizione: ma pel suo grande ingegno ed eloquenza fu tenuto fra i primi oratori romani, e si gradagno la dignitā consolare. Ciceroniānus, ă, ūm. Pi Cicerone, SYN. Tūllīānūs.

Ciconiă, æ, f. Cicoqua (uccello). EP. Ālbā, cāndīdā, grācīlis, strīdūnā, piā, însīguis, öfficiosā. PER. Piā võlueris. Colubris învisă, inimică. Insiguis pičtātč. Nūntiā vēris. PHR. Īpsā silā plaūdīt crēpītāntē cieōniā rostro. Quæ vērribēntī Cāndidā visit āvis lõngis īnvisā cēlūbris. § Āčrio insignis pičtātē cieōniā nīdō. Ovid. Expl. Cicetao che mutrisce se stesso ed i suoi polli di serpenti.

Cienr, is, adject. Dimestice. SYN. Mitis, placidus, docilis, facilis, mansuctus, tractabilis, cicuratus. § Qui cicurum sensus, que tanta indago fetarum. Mill.

Cichro, ās, āvi, ātūm, ār . Dimesticare. Act. acc. SYN. Mānsuēfācio, Fino, flēcto, mītigo.

Cienia, ā, I. Cicuta (cria velenosa). SYN. Vēnēnām, vīrās. āconītām. Flauto, zampogna. Cānnā, fīstālā, ārūndo, āvēnā. LP. Cānā, vīrīdīs, dīrā, sāvā, noxīā, frīgīdā, glācīālīs, gelīdā, trīstīs, fūnēslā, exītīālīs, vēnēnosā, lethālīs, mortīfērā. PIR. Et dārē mīstā vīro trītīs āconītā cicūtīs. • flāc tē nos frāgilī donābimus āntē cicūtā. Vice

Gřéo, ès, civi, citôm êre Invitare, muocre. Act. acc. SYN. Excito. côncito, áccêndo, înflâmmo, ănimo, stimulo, movéo, cômmovéo. Chiamare. Accêrso, vôco, cio, ácciéo. PHR. At tû hêllă cie, côncêptůmqne excitě foidás. Tonitrů callům ômně ciebő. Ägidá côncůtěrêt dêxtra, nîmbôsque cierét. Nôs hominům, Divůmque fidêm climoré ciemůs. § Ärič cieré virôs, Martémque accènderé cántů. Virg.

Citiciă, 5, f. Caramanea nell' Asia, SYN, Cărmăniă, PER, Terră Cilissa.

pěrăgit sûb frondě cřeždă, Et můlcét silv s Cíticiúm, ři, n. Cilia EP. Důrům, ăcůtům,

hīrtūm, āspērūm, mōrdāx, rīgīdūm. PER. Vēstīs vīllōsā. Cīlīcūm tēxtūm, vel tēxtā. Cīlīcūm hōrrīdā tēgmīnā.

Citium, ii, n. Ciglio degli occhi. EP. Atrox, nigrām, törvām, mināx, sevērām, tērrificām, supērbām, imperiosām. ¶Ātque hominēs cilio pētālāms domāt imperiosō. Mant.

Citix , řeis , m. Di Caramania. SYN. Carmanus.
 Pôst Cilicesque văgôs, et lâssi Pôntică regis.

Lucr

Cīmbĕr, brī, m. Cimbro, popolo settentrionale. SYN. Dānŭs. EP. Aūdāx. förtīs, atrōx, bēllāx, fŭrēns, Mārtĭŭs, bēllĭgĕr, fŭrĭhūndŭs. ¶ Nōs prīmī Sĕnŏnūm mōtūs, Cīmbrūmquĕ fŭrēntēm. Luc.

Cimēx, ĭeĭs, m. Cimice. EP. Fœdůs, tūrpĭs, mölēstůs, gräveŏlēns, pūtĭdůs. ¶ Nēc tögä, nēc fŏcůs ēst, nēc trītūs cīmĭeĕ lēctůs. Mart.

Cimměříí, 'örûm, m. plur. Avesseni. EP. Ārctōi, gělídi, lätebrösi, älgēntēs, hyperbörči. ¶ Ēst propě Cimměrios löngö spēlūneá rècēssü. Ovid. Expl. Popoli venuti dalla Scizia, i quali abitano vicino allo stretto di Costantinopoli, ov'evei un'aria molto fosca e grossa, dalla quale è venuto il proverbio delle tenebre Cimmerie.

Cinādus, ī, m. Bagascione, bardassa. J Ōhscænös postquām cæpīt cūrārē cinādos. Mart.

Cinără, ē, f. Carcioffo 9 Hispidă ponătur cinără quē dulcis lăccho. Col.

Cīucīnnātus, ă, ūm. Crispato. SYN. Crīspātus, călămīstrātus.

Cincinnus, î, m. Crespo, riccio. SYN. Cinnus, cirrus. Cincius, ūs, m. Cintola, cintura. SYN. Zōnă, cîngulûm. ¶ Îpse Quirinālī trābēā, cinctūque Găbinō. Virg.

cīnetūtīs, a, ūm. Vestito di grembiale. I Fingere cinctūtīs non exaudītā Cethegis. Nor.

Cĭnĕrĕŭs, ă, ūm. Divenere, grigio. SYN. Cĭnĕrācĕŭs. Cĭnĕrārĭŭs, ĭī, m. Chi soffia nelle fornaci. SYN. Cĭniflo.

Ciugo, ĭs, xī, ctūm, ĕrĕ. Cingere. verchiare. SYN. Cīrcūmcīngo, āmbĭo, sēpĭo, cīrcūmdo, inclūdo, cŏrōno, vāllo, ŏbĕo, cīrcūmsto, āmplēctŏr, cōmprĕhēndo. PHR. Cīngitĕ tēmpŏră rāmīs. Cīngit viridāntī tēmpŏră laurō. Cœtū, cŏrōnā cīngĕrĕ. Tūm mūrōs vărĭā cīnxērĕ cŏrōnā. Āscāntŏs tōngām mūrīs cūm cīngĕrĕt Ālhām. ¶ Sēd nōn āntĕ dātām cīngētīs mönībūs ūrbēm. Virg.

tīngŭlă, æ, f. Cinghia, cintura. SYN. Cīngŭlūm.
§Ēt novă vēlācēm cīngŭlă lædăt čquūm (pent.).
Ovid.

Cingŭiūm, ī, n. Cingolo, cintura. SYN. Cinctŭs, zōnă, bāltčŭs. EP. Aŭrčūm, aŭrātūm, pictūm, fūlgēns, rǔtĭlūm, lčvč, hābĭlč, prčtĭösūm. ¶Aŭrčă sūbnēctēns ēxērtæ cingŭlă māmmæ. Virg.

Cinitto, önis, m. Chi soffia nella cenere. SYN. Cinërarits. PHR. Et liquat et mutat mille mëtalla modis. ¶ Custodes, lectică, cinitlones, pă-

Cinis , ětís , m. Cenere. SYN. Půlvis. Le anime de' morti. Umbrě , mānē , ānimā. EP. Ātēr , putris, immûndūs, trīstis. ingrātūs, frīgidūs, gē līdūs , ēxānguīs, tēpīdūs lēvis, tēnūīs , sīccūs āridūs , cātīdūs , fūmāns , ādūstūs , sācēr, ŏdōrātūs , sēpūlehrālīs , pūlvērčūs . PHR. Pōstquām cöllāpsī cinērēs , ēt flāmmā quīčetīt. Cinērēs , ējēctātāquē fāvillā. Cinīs ōbdūctā cēlābāt lūmina prūnæ. Non sātīūs cinērēs pātrīæ īnsēlīssē sūprēmos. Vos cinīs ēxīgūūs, gēlīdāquē

jācēbītīs ūmbrā. Et cīnēri ingrātō sūprēmā ferēbānt. Sālvētē rēcēptī Nēquīcquām cīnērēs, ānīmāque, ūmbrāquē pātērnā. Id cīnērem aūt mānēs crēdīs cūrārē sēpūltōs. Jām tāmēn ēxtīnetō cīnērī sĭā dōnā ferēbānt. Cōmpŏsītīquē nēpōs būstā pīābāt āvī. JĒlīstōs cīnērem īmmūndūm jāctārē pēr āgrōs. Virg.

Cinnămômun, i, n. Cannella, cinnamomo. SYN. Cinnămum. EP. Düleë, gratum, suave, jūcūndūm, reddileis, ămœnūm, ödöriferum, fragrans, ărômăticum, Pānchāum, Sābāum, Kayhum.PHR. Addlebūnt cinnamā llāmmā. Ilic cāstā mātūrā sēgēs, Pānchāuque fragrant Cinnamā. J Tū mihī stūltē, tū cinnamomum, tū rosā (jamb.). Plant.

Cīnnămūm, ī, n. Cannella, cinnamomo. SYN. Cīnnămōmūm. ¶ Quāssăquē cūm fūlvā sūbstrāvīt cīnnămā myrrhā. Ovid.

Cĭo, cīs, cīvī, cītūm, cīrē. Chiamare, eccitare. Act. acc. SYN. Cřĕo. J Indě lĕgō, Phæbūmquĕ cĭō, Mūsāmquĕ lăcēssō. Mart.

Cippus. i, m. Colonna, ceppo. Mille pedes in fronte trecentos cippus in agrūm. Hor.

Circā, præp., vel adverb. Intorno, attorno. SYN. Circūm, jūxtā, circiter. J Mūltā böūm circā māctāntūr corpora monti. Virg.

Cīreē, ēs. f. Circe. SYN. Tītānīs, Pērsēīs. EP. Ægæš, Dædālā, Phæbēā, Tītānīš, dōctā, māgīcā, vēnēfīcā, pūlehrā, cāllīdā, īnsidīosā. PER. Æēā pūēllā vēnēfīcā. Fīlīā Pērsēs. Sōlē sātā. Ēdītā sōlē Deā. Sōlīs fīlīā, nātā, progenīcs. Dēā sævā. Tēlēgonī mātēr, pārēns, genitrīx, ex Ulysse. PIIR. Cārmīnībūs Cīrcē socios mūtāvīt Ülyssis. ¶ Prodīgīosā pētīt Tītānīdos atrīā Cīrcēs. Ovid. Fab. Fīglia det Sole e della ninfa Persia, e sorella di Eete re di Canancina, strega famosisissima.

Cīrcæŭs, ă, ūm. Di Circe. ¶ Nos quoque Cīrcæō religāta în līttore pinus. Ovid.

Cīrcēnsīs, ĭs, m. f., č, n. ¶ Cōnsēssū cāvēā māgnīs cīrcēnsībūs āctīs. Virg.

Gircino. ās, āvī, ātūm, ārč. Ritondare, circondare, Act. acc. ¶īnelīnāt cūrsūs, ĕt čāsdēm cīrcīnāt aūrās. Ovid.

Cîreinăs, î, m. Compasso. ¶ Cîreinăs excurrens mêta înteriore lăborăt. Prud.

Cīreiŭs, ii, m. Turbolenza di vento. ¶ Cīreiŭs ēt tūtā prohithēt stätione Monæcī. Lucr.

Circuitus, ūs, m. Torniamento, giro, circuito. SYN. Orbis, gyrūs, āmbītūs, cīrcuitus. PHR. Inde alios incunt cūrsūs, aliosque recūrsūs. Ādvērsīs spātīs, alternosque orbibus orbes Impēdrūnt. Quēm māgno în gyrō vācūa ātrīā cīrcūm Ēxērcēnt. Ācquorā cīrcuitū, dēxtrūm pēte līttūs, ēt ūndās. Virg.

Cīreŭlātŏr, ōrĭs, m. Saltimbanco, ciurmadore.SYN. Lūdĭo, mīmŭs, hīstrĭo. ∫ Quōs sapē fālsūs cīrcŭlātŏr dēcĭpit (jamh.). Prud.

Cīreŭio, ās, āvī. ātīm, ārē. Circondare, cerchiare. Act. acc. SYN. Ambio, ciugo, cīrcūmdo.

Cīrcňtůs, ī, m. Cerchio. SYN. Ambitůs, örbis, gyrůs, circůřtůs. EP. Flexilis, öbliquůs, rötűndůs, törtřlis, sinňösňs. J Flexilis öbtörti per cöllům circůlůs aŭrī. Virg.

Gīreūm, præp., vel adverb. All'intorno. SYN. Gīreā. Vivino. Propē, jūxtā. J Ūt puĕrī māgno īn gyrō

văcăa âtriă circum. Virg.

Circumago, is, ēgi, āctūm, črē. Rotare. Act. acc.

Quō tē circumagās? Quæ prima aūt ūltimā
pōnās? Juv.

Gircumcido, is, cidi, cisum, ere. Circoncidere. Act. acc. SYN. Āmpūlo, præcīdo, recīdo, seco, reseco, cīrcūmscīndo. ¶ Corports īlle locus, quo cīrcūmcīdĭtŭr Abrām. Arat.

Gircumcisio, onis, f. Circoncisione. Posse lavacra

dărī, quām cīreūmcīsio cārnis. Virg.

Circumcisus, a, um, particip. Circonciso. J Circūmcīsus adēst, ēt jūrē rēnāscitur ūndīs. Arat.

Circumciamo, as, avi, atum, are. Gridar all'intorno. Act. acc. Hellespontiacis circumclamata procellis. Sid.

Circumetudo, is, clusi, clusum, ere. Serrare all'intorno. Act. acc. Anfractu vallis se circumelu-

děrě tentăt. Pass.

Circumdătus, ă, ûm, particip. Interniato, circon-dato. SYN. Cinctus, āmbītus, sēptus, inclūsus, cīrcūmcīnetus, cīrcūmclūsus. ¶Ārgēntūm, Pă-riūsvē lāpīs cīrcūmdātus auco. Virg.

Circumdo, as, dedi, dătum, dăre. Interniare, circondare. Act. acc. SYN. Cingo, ambio, vallo, sepio, corono, obco, circumcingo, circumvallo. Jūssīt et ambītæ cīrcūmdare līttora terræ. Ovid.

Circumeo, is, ivi, itum, ire. Andare, girare all'intorno. SYN. Öbčo, ŏbāmhŭlo, peragro, lūstro, pērlūstro. ¶ Cīrcămiere modum, mensūraque roboris ülnās, Ovid.

Circumfero, fers, tuli, latum, ferre. Portar qua e là, o all'intorno. Act. acc. SYN. Circumporto, circumgesto, circumduco, circumvello. Idem ter socios para circumtulit anda. Virg.

Cîrcumtecto, is, xi, xum, ere. Inanellare, piegare all'intorno. Act. acc. ¶ Cēssāntēm lõngōs ēt cīr-cūmflēctĕrĕ cūrsūs. Virg.

Cīrcāmtto, is, xī, xūm, črč. Scorrere all'intorno. Neut. SYN. Cīrcāmlābor, cīrcāmfandor, cīrcumluo. Cocstusque sina labens circumfluit ātrō. Virg.

Circumfluus, a, um. Che scorre all'intorno. SYN. Cīrcumfūsus, cīrcumlāpsus. Scinditur in geminās pārtēs circāmlinis āmnis. Ovid.

Circumfundo, is, füdī, füsüm, ere. Spargere all'intorno. Act. acc. Et multo nebula circum Dea füdĭt ămīctā. Virg.

Circumgemo, is, ŭi, itum, ere. Gemer all'intorno. Neut. acc. § Nēc vēspērtīnās cīrcāmgēmīt ārsās ŏvīlĕ. Hor.

Circumtătre, as, avi, atum, are. n. Abbajare all'intorno. I Limes haberetur totum circumlatrăt zestus. Aus.

Circomtigo, ās. āvī, ātūm, ārē. Legar all'intorno. Act. acc. § Ābjicit, ēxcēptānīque āvidis circūmlĭgăt ūlnīs. Stat.

Circumtino , is, fivi, vel levi, litum, éré. Frequre all'interno. Act. acc. Illecebris torvos auro circumlinit hydros. Claud.

Circumino, vis, vi, utum, vere. Baynare all intorno. Idem ter söciös pürä circümläit ünda. Virg.

Circumpuno, is, posii, itum, ere. Metter all'intorno, o qua e la. Act. acc. I încertum puris cīreumposuīsse catillīs. Hor.

Circumquaque, adverb. D'ogni parte, d'ogni in-torno. SYN. Undique, undequaque. Carcumquáque patens núdoque súb átheris axe. Mill.

Circumetio, is, ivi, itum, ire. Intrigare, involgere. ¶ Cîrcumretit enim, vis âtque înjuriă quemque.

Circumrodo, is, rosi, rosum, rodete. Rodete in-

torno, detrarre. Deute Theoniuo cum circumröditür, écquid. Hor.

Circumscribo. is, psi, ptum, črč. Finire, perfezionare, circoscrivere. Act. acc. SYN. Concludo, dēfinio, līmito, comprehendo.

Circumsono, as, úi, itum, are. Sonare all'intorno. Neut. acc. Hine Rătălus premit et murum cīrcūmsŏnāt ārmīs. Virg.

Circumsonus, a, am. Che risuona all'intorno. ¶ Cessěrit, čt rěliuo circumsona littore Thule. Stat.

Circimspicio, is, spēxī, spēctūm, črē. Guardar d'ogni intorno. SYN. Aspicio, adverto, observo, pērpēnda, collūstro, considero. PER. Čeŭlos cīrcumfērič. Öculos partēs in omnēs vērtērē. Omniă lūstrārē, collūstrārē oculis. Hūc illūc öcülös vērtērē, vērsārē, vēlvērē, fērrē. Öcülīs ōmnĭā lūstrārē. PHR, Fācĭlēsque öcülōs fērt ōmnĭă circum. Öbitque trăci procul ōmnĭă visa. În quâmcumque domus adverti lumină partem. ¶ Constitit, atque oculis Phrygia agmina circumspēxit (spond.). Virg.

Circumsto, as, stělí, státům, are. Star intorno attorniare. Act. acc. SYN. Cîrcumdo, cingo āmbio, cīrcūmsīsto. J Cūrvāta în făciem montis

cīrcūmstětĭt ūndă. Virg.

Circumvallo, as, avi, atum, are. Fortificare all'intorno, circondare. SYN. Vallo, obvallo. PER. Vālio cīngērē, claudērē, mūnīrē, cīrcumdārē. Circumvăgăs, ă, am. Che gira intorno. \ Nos mănet

Oceanus circumvagus, arva beata. Hor.

Circumvēnio, is, vēni, vēntūm, ire. Interniare. Act. acc. Mültă sčuēm cīrcūmvēniūnt incommŏdă, vēl quōd. Hor.

Cîrcumvălo, as, avi, atum, are. Folar all'intorno. Act. acc. SYN. Circumvölito. ¶ Ūrbis itēr, Nōx ātrā cāvā circumvölāt ūmbrā. Virg.

Circumvolvo, is, vi, ūtūm. ere. Inviluppare, voltare all'intorno. Act. acc. Interea magnum sol eireumvölvitur annum. Virg.

Circus, i, m. Cerchio, circuito. SYN. Circulis, örbis, ambitus, cīrcuitus. EP. Māgnus, ingēns, longas, vāstās, patens, apertās, latas, capax, spātiosas, cūrvas, obliquus, festus, celeber. raucus, clamēsus, sīguifēr, māgnīfīcus, thēa-trālīs, pulvēreus. PHR. Cīreus ērāt pēmpā cēleber, numeroque Deorum. Amphitheatralem circum făcit areă. Pulverei venit în spătio horridă circi. Fervet et exultat raucă victoriă cīrcō. Mūltă căpāx populi commodă cīrcus habet. Ac primum latos tenui de vimine circos. Virg.

Ciris, is, f. Lodola, allodola, SYN, Alaudă, PHR. Plūmīs in avēm mutata vēcatur Cīcis, et aitonso est hoc nomen adepta capillo. Fab. Scilla, figlia del re Niso: fu così chiamata per aver tagliato un de' capegli fatali a suo padre. Fingono i poeti, che sia stata mutata in una allodola. Cirrá, æ. V. Cyrra.

Cis, praep. acc. De qua. SYN. Citrã. ¶ Cis hérelé paucas tempestates Tranio. Plant.

Cisseis, idis, 1. Ecuba, figlia di Cisseo re della Tracia. V. Hecuba. J.....nēc tācē tāntūm Gissēis prægnáns fignés číntvá júgálés, Virg. Cisséts, iegina Păriu creat ürbe paterna. td.

Cistă, a. f. Cesta, canestro. SYN. Cistălă, călăthus, arcà, cànistium. EP. Ampla, căvă, căpăx, côncavă, pătulă, clausă, ăpêrla, fêxtă, pictă, vinuneă. C Clauserat Actuo têxta de vimine cista. Vug.

Cîsternă, ŵ. f. Cisterna. J Sie cisternă mihi, quâm vĭněă, málŏ Răvēnnæ̃. Mart.

Cătătîm , adverb. Velocemente. SYN. Cĕlĕrĭtĕr, vēlācĭtčr.

Cătâtăs, ă, ûm. Veloce, presto, leggevo. SYN. Citňs, cělěr, lčvís, præpěs, sŭbítňs, præceps, prőperus, velox, rapidus. Ora citatorum dextra eontorsit čquorum. Virg.

Citerior, oris, m. f., us, n. Prù vicino. SYN. Pro-

pior, vicinior, propinquior.

Citharon, ouis, m. Citerone. EP. Altus, celsus, ārdnis, sacer, noctūrnus, frīgidus, glaciālis, gělidůs. PER. Mons Baccho săcer. Baccheia rūpēs. ¶ Vādīt ŭbī fēstūs făcienda ād sāciā Cithæron, Cantibus et clara Bacchantum voce sonābāt. Ovid. Expl. Monte nella Beozia, consacrato a Bacco e ad Apolline.

Cithără, &, f. Cetera, chitârra. SYN. Lyră, chelys, plēctrām, nērvī, līdēs, sīstrām, pēcten, tēstūdo, bārbĭtŏs. EP. Aūrĕă, čbārnă, aūrātā, ĕbūrnĕă, blandă, grată, jūcundă, sonans, argută, vocalis, rěsonāns, cănoră, dūleis, garrūlă, querulă, mollis, dūlcīsona, īmbēllīs, cava, bicornīs, Aonia, Bīstoniă, Castaliă, Deliacă, Orpheă, Phebeă, Ăpōllĭnĕă, Pīĕrĭă, Lēshĭăcă. Mæ̃nălĭă, Thrēĭeĭă, Rhodopēja. PER. Citharæ fides, nervi. Citharæ sonus, cantus, modulamen, mūrmur. Jūcundis ănimātă sonis. Animos vel pēctora dēmūlcēns. Cūrārūm dūlcě levāměn. PHR. Placido demulcēt pēctoră cantu. Pieria cithara resonare. Citharæ vocales tangere nervos. Hic cithara īmpūlsis resonet Rhodopējā nervīs. Cithārā crīnītus lopās Pērsonāt aurātā. Jām manibūs cithăram, jam pēctine pūlsat ebūrno. Bistoniam digitis citharam fac pulset eburnis. Tunc ego nēc citharā poterām gandere sonorā, Nec similes chordis reddere voce sonos. Threicia frētūs cĭthăcā, fĭdĭbūsquĕ cănōrīs. Virg. Expl. Strumento musicale, detto altrimenti arpa o liuto.

Citharista, a, m. Ceterista | Psallet allernis ci-

thăristă tôtô (sappli.). S. Pauli.

tătăaristriă, ā, f. Femmina che suona di cetra. Accubuere epulis; casu citharistria virgo. Mant.

tăthărīzo, ās, āvī, ātūm, ārč. Sonare di Chitarra. !Ēt cithărizantes Nymphas comitatus Apollo, Mant.

Cithărœdis, i, m. Ceterista, sonator di cetera, o d'arpa. SYN. Cĭthărīstă, lyricĕn, fidicĕn. EP. Blandus, grātus, lætus, insignis, solers , perītus , cělebris, důlcisŏnůs, Phæbčůs, Aŏniŭs, Piĕriŭs, Ăpāllīnēns. PHR. Cithārām pūlsāns. Plēctrā movens. Impellens pollice chordas. Fidibūs plectroque potens. Doctus numeris intendere nērvēs. Pūlsāndā cithārā, plēctrīque peritus. Qui novit digitis impellere nervos. ¶ Quamvis ēst monītūs, vēnīā cārēt, ēt eithārēdūs. Hor.

Citimus, a, um. Vicinissimo. SYN. Propinquis, vicinus, proximus. J Qui citimus limės dispe-

scit türbidă püris. Fulg

Citiús, adverb. Più presto. SYN. Cělěriŭs, vēlōcins. Sie ait, et dieto citius tumida somora

plācăt. Virg.

căto, adverb. Prestaucute, subitamente. SYN. Contínňo, môx, státím, rěpčutě, cönfestím, sábito, prōtĭnŭs, ēxtēmplo, haūd mŏră, vēlōcĭtĕr. 🖣 Nēc cito credideris, quantum cito credere lædat. Ovid. Îllě cito monitus rigidos eludere castus. Mand.

Cito, as, avi, atum, are. Citure, chiamare. Act. acc. SYN. Appello, voco, cico. Sforzare, premere. Concito, premo, urgeo. Iccusare. Accuso, īnsīmŭlo. 🖣 Integer ambigŭa si quando citaběrě tēstis? Juv

Cītrā, præp. acc. Di qua. SYN. Cīs. Senza. Ābsqně, sıne. J Quos ültra citraque nequit consistere

rēctūm. Hor.

Citrens, a, um. Cedrino, di cedro. SYN. Citrinus. Scribitur in citrčis, calidum seponere sumen.

Citro, adverb. Di qua. \ Direpta volitant ultro cītrogně pěr aŭrás. Lucr.

Gitrus, i, f., vel citrum, i, n. Cedro (albero). EP. Bārbara, fragrans, beneolens, odorifera, frondosă, pomiferă, Adonias, Maurusia, Atlantică, Nyassæä, Cythereïä, Maurūsiäca. PER. Adonias, vel Nyasæa ärbör. ¶ Et Maurūsiäcæ pondera rārā citrī (pent.). Mart. Expl. Albero che nasce nella Mauritania, dedicato a Venere e ad Adone.

Cătus, ă, um, partic. (a Cieo). Presto, leggero, veloce. SYN. Cătâtus, levăs, velox, pernix, vo-lucer, promptus, subitus, præpes, festinus, ăgilis, properus, volans, rapidus. ¶ Quæque per ādvērsās nāvīs cita dūcitur undās. Ovid.

Cītăs, ă, ūm. partic. (a Cio). Chiamato. SYN.

Āccītus, excitus, vocatus.

Cīvicus, a, um. Cittadino, cittadinesco. Clausit ět æterná civică bellă será (pent.). Ovid.

Cīvītis, is, m. f., č, n. Civile, cittadinesco. SYN. Cīvieus, ūrbānus. Benigno, piacevole. Cōmis, honestus, mītis, benignus. Atque ūmbrātā gěrûnt civili temporă quercă. Virg.

Civiliter, adverb. Civilmente. § Exercet memores

plūsquām cīvīliter īrās. Ovid.

Cīvis, is, m. Cittadino. SYN. Incola. EP. Antiquus, însignis, clarus, nobilis, honestus, illustris, cēlēber, populāris. J Quis prohibēt mūros jăcĕre, ēt dărĕ cīvĭbŭs ūrbēm? Yirg.

Civitās, ātis, f. Città. SYN. Ūrbs, öppidum. EP. Āntīquā, clārā, īnsīguis, pŏtēns, sūpērbā, aūgūsiā, nobilis, dīves, opulentā, splendidā. īl-Ĭūstrīs, māgnīfīcā, āmplā, mūnītā, bēllīcā, Mārtĭă, învictă, generosă, înexpugnabitis, turrigěră. Tū cī vítātēm quīs děcēāt stătus (alcaic.). Hor.

Clades, is, f. Sconfitta, strage, ucvisione. SYN. Cædēs, strāgēs, fūnēră, īntērītūs. Perdita, danno, miseria. Cisús, dimnúm, jāctūrā, ēxitiúm. EP. Ăcērbă , dūră , fĕră , āspēră , sævă , crūdēlĭs , ĭnīquā, Mārtĭā, bēllĭcā, crūcntā, tepidā, sāngninči, nova, recens, subita, gravis, ingens, īmmēnsā, fērdā, tētrā, mīserā, trīstīs, fūnestā, īnfāndā, hōstĭlĭs, nĕfāndā, fērālĭs, hōrrĭdā, ēxĭtřálřs, lethříčră. PHR. Quis cládem illiús noetřs, quis fünčră făndō. Explicet aut possit lăcrymis æquare dolorem? ! Quam cladem miseræ postquam accepēte lătīnā. Virg.

Glām , præp. ahl. Di nascosto, tacitamente. SYN. Fürtīm, lătenter, tăcite, secreto, occulte. 9 Clam fērro incaūtūm săpērāt sēcūrūs āmōrūm. Virg.

Clāmo, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Gridare. Act. acc. SYN. Clāmito, exclāmo, conclāmo, vocileror, ŭlŭlo, ēxŭlŭlo. PER. Clāmōrēm dărĕ, ēdĕrĕ, tōllčrč. Āčră, cælūm, aūrās, vel æthčrā clāmōrč, vōcibus, sono implere, complere. Urbem, domum, ādčs, vel campos mūrmaŭrč, clamoribus. tumalta, vocibus, ululata replere, conquiere. Clamorem ad sidera, vel in astra feme, töllére. Împtere clămore vias. Încendere castum clamoribus. Önerare clamoribus aera, athera. Intēmpēstīvās ēdērē vācē sonās. PHR. Sociī māgnő clámóré séquüntűr. Ömnés mágnő clámóré fremebant. Clamoremque ferunt ad littora. Magnisque vocant clamoribus hostem. Se causam elamat, crimenque, caputque malorum. Virg. Vide Clamor.

Clamor, oris, m. Clamore, grido, SYN, Vox. sonus, sonitus, fragor, mūrmūr, fremitus, strepitus, plangör, questus, gemitus, lamentum, mügitus, ůlůlátůs. ÉP. Magnůs, ingéns, rápidůs, nimiŭs, confusus, vägus, inanis, subitus, repentinus, īnsŏlītūs, resŏnāns, īterātūs, repetītūs, faūstūs, populāris, lætus, triumphālis, mæstus, tristis, quērūlās, mūliebris, tāminēds, radeds, tārbidus. PHR. It clamor cælő. Ündique clamor töllítár. Íngéns frágór æthérá cómplét. Cæiám sonăt, vel tonăt omne frăgore. Ferit aurea siděră elāmör. Cöllés elāmöre resültānt. Strepit omnis mūrmūrė campūs. Consonat omne nemūs strepitů collesque résultant. Vocem late nemóră āltă remittunt. Töllitür in cælüm clāmör. Īmmēnsus sūrgīt elāmör. 🖣 Ītālíām lætō sŏeĭī clamore sălutant. Virg. Vide Clamo.

Ciāmosus, a, um. Strepitoso. SYN. Clamans, exelāmāns, conclāmāns. Clāmosūs jūvenēm păter

ēxcitāt, āccipē cērās. Juv.

Clăncătăm, adv. Di nascosto. SYN. Clăncălo, clăm. turtim, lătenter. 🐧 Nequeo que loquitur exaudīrē clāncălām jamb.). Plaut.

Clandestinus, a, um. Furtico. SYN. Arcanus, secrētūs, öccūltūs, 🖣 Čeū clāndēstīno trāhērētūr todere bellum. Sil.

Clângo, is, xi, čič. Trombettare, suonar di tromba. Neul. SYN. Crepito, strideo. 4 Solantur, minúūntque métūs, ēt jām hōrrīdā elāngānt. Stat.

Clangor, ōris. m. Suono di tromba. SYN. Sonus, cáněr, sonitůs, stridor, crépitás, strépitás, EP. Mārtius, bēllicus, raucus, tremutus, sonāns, resonus trīstis, horrens, savus, minax, horrendus, stridens, horrisonus, fremens, territicus, PHR. Stridor lituum, clangorque tabarum, Falminat horrisonus claugor. Cum tuba territico stridens elangore. Tyrrhenusque tuba mūgire per athœră clangor Incipit. At tăbă terrificis pulsăt clangoribus ürbem. Raucus stridenti mürmüre clangor Increptit, Clangore minaci Martia ferventes accedunt etassică pugnas. 4 Exoritur clamorque virum, clangorque tubarum. Virg.

Clănius, i, m. Chiana, finme della campagna d'Italia. SYN. Clanis. J Ora jugo, et vacuis Clanius non

āguus Ācērrīs. Virg.

Glārāscum, ī, n. Cherasco. EP. Amienūm, fertile, élégans, célsüm, prárúptům, firigúúm, PER. Abrūptā mārgine ripā, impositūm gemini quā pēr commērciă flūctūs Stūriā sē immiscēt Tănārē, pāter āmbitās ingēns. Et pāribās spātiis longa intervällä domorum Aspectum effundunt, ēt līberā lūminā tota Dant simul ūrbe froa. Felicibás ölim hellőrám aŭspíciis, dám Márté Licesseret, Astām Albā pārens gendit.

Clare, adverb. Manifestamente, apertamente. SVN. Plānē, ăpērtē , pālām , pāblīcē , cōrām, māní . fêstê. J Pênsió tê côrâm pětitůr, clarêqué pa-

lämqué. Mart.

Claresco, elűcco, splendeo, emineo, eniteo. Fergo postanč, magisané víri núne gloria claret. Enn.

Clárifico, às, aví, átům, arč. Chiarificare, far chiaro. Act. acc. SYN. Clāro. 🖣 Lūminā mūnēribūs

clārīfīcātă sūīs pent. Fort. Clărĭtās, ātīs, f. Chiarczza, splendore. SYN. Lūx, lūmen, splendor, honor, gloria, decus, fama,

Ciāro, ās, āvī, ātūm, ārē. Dichiarare, far chiaro. Act. acc. SYN. Illüstro, celebro. ¶ Milës itër löngē clārāvīt līmīte tlāmmā, Stat.

Ciáros, i, f. Claro (isola). EP. Insignis, faciinda, Dēliā, Phobēiā, Apollineā. 9 Et Claros, ēt Tenědôs, Pătăræăque Regiă servit. Ovid. Expl. Città nella Jonia, dedicata ad Apolline; ed anche nn'isola dedicata al medesimo.

Ciārňs, ă, ūm. Chiaro, lucente, lucido. SYN. Lūcidus, fulgidus, rutilus, splendidus, nitidus, rādiaus, corūscus. Manifesto, evidente. Notus, ăpērtūs, cognitūs, pērspicuus, manifēstus. Illustre, famoso. Illūstris, præstans, insignis, eximias, nobilis. Inclytas, celebris, egregias. J Nec iřbí Sől clárás, néc sít třbí lácidá Phæbe. Ovid.

Glāssicām, i, n. Trombetta. SVN. Tuba, cornu, baccină, lituus. Suono di tromba. SYN. Clangor, sonitūs, fremitūs, strepitūs. EP. Raūcūm, Mārtĭūm, bēllīcām, trāx, sāvām, trīstĕ, hōrrīdūm, pērfidum, fērālē, horrisonum. PHR. Clāssicā jāmquē sŏnānt, īt bēllō tēssĕră sīgnūm. Abrūmpūnt dūlcēm Māvõrtřă clāssică sõmnūm. Jāmque aurem horrisono rumpunt fera classica sīgnō. 🖣 Nēcdūm čtřam aŭdřěrānt înflárî clássică, necdum. Virg.

Ctāssis, is, f. Naviglio, armata navale, SYN. Nāvis. Classe, scuola, ordine. Ordo, schöla. EP. Armātā, ērātā, Mārtīā, bēllīcā, dēnsā, īngēns, instrūctā, cūrvātā, lūnātā, rōstrātā, lēvis, citā, vělneris, fügāx, pröfügă, æquörĕā, vēlĭvölä, quāssātā, flūctīvāgā. PHR. Fērtūr cītā gūrgītē clāssis. Volucrī frētā clāssē pērērrāt. Tūmidūm pērmēnsī clāssībās āguör. Cārālā rēstrātā prőscindünt ægnörá clássés. J Quássátám ventis liceāt sūbdūcere clāssēm. Virg.

Clāthrus, i, m. Gabbia. SYN. Clāthrum, cancelli. Öbjéctős cávéæ válúít si frangéré cláthrós. Hor.

Clava, a., f. Mazza. EP. Dūra, gravis, nodosa, rrinādis, fērrātā , trābālis , ādūneā , īmmāņis , hörrendă, victrix, cráentă, domitrix, lethiferă, īmmītīs, Hērcūlēš. PER. Hērcŭlĕŭs stīpēs, fūstīs. Clava: rőbűr, mőlés. Fémátá: tőbőrá clává: PHR, Quis tacta hercules non audit fortia clavs. Īpsē căpīt clāvāmque grāvēm spoljūmque leonīs. Instrūxītque mānūm elāvā dŏmĭtrīce fĕrārūm. Ærātæ mūnītūs rōbŏré clāvæ. Āptābāt dēxtræ īmmānīs rōbŏrā clāvē. 🖣 Ōssā mēi frātrīs clāva pērfrāctă trinodi. Ovid.

Clávatňs, a, ūm. Inchrodato. 9 Hæret clávátůs līguō Sālvātŏr Ícsūs, Paul.

Clandiānus, i, m. Claudiano, poeta famoso. EP. Audāx, tācundus, inclytus. § Hōc dāt cēspitē membră (Jaūdžānišs phal.), Hist. Poeta latino, d'Atessandria, il quale fu nel tempo degl'imperatori Teodosio ed Onerio. Dicono alcuni, che fosse cristiano.

Claudico, as, avi, itum, are. Zoppicare. SYN. Nuto, văcillo. 🖣 Türpiter öbliquö claudicet ille pédě pent. . Ovid

Clarco, es, ui, ere. Risplendere. Neut. SYN. | Clando, is, si, sum etc. Charlete, serrare. Act.

ace. SYN. Includo, occludo, intercludo, areto, coereco, obsero, obstruo. Nascondere. Alulo, condo, recondo, occulto. Finire, concludere. Absolvo, finio, termino. PHR. Præclūdere, occludere portas. Fores obdere. Obstringere limen. Postřbůs sčrám obděrě. Carceribůs claudunt tūtīs. Ēccē mārīs māgnō elaūdīt nos obice pontus. Ferro et compagibus arctis claudentur bellî portæ. Cunctus ob Italiam terrarum clauditur orbis. I Claudite jam rivos pueri, sat prātă biberant. Virg.

Claudus, ă, ûm. Zoppo. PER. Brevis pede. Claudus ŭtroque pede. J Ardus âttollens: pars

vūlněrě claudă rětěnvát. Virg.

Clāvīcula, a, f. Viticcio. J Qualis ferratos subicit claviculă dentes. Germ.

Clāviculus, i, m. Clavicello, piccolo chiodo. I Clāviculo mediam fülgenti fibula ferro. Mant.

Clāviger, ă, ūm. Portatore di chiavi o di mazze. ¶ Claviger învîdît Vülcâni öccümbere prolem. Ovid.

Glāvis, is, f. Chiave. EP. Æněä, ærěä, ferrěä, strīdens, dentātā, fācilis, āhenā. I Nec probihent claves, et canis îpse tăcet (pent.) Tibul.

Claustrum, i, n. Chiostro, chiusura, claustro. SYN. Janua, porta, fores, valva, cancelli, septum. öbex, repagulum. EP. Arctum, strictum, ahenum, těnax, ferreum, obscurum, sileus, quietum, öbstans, inexpugnabile. PHR. Portarum ingentiă claustră. Obstantiă rumpere claustră. Cīrcūm clāustră frĕmūnt: cēlsā sĕdĕt Æŏlŭs ārcĕ. Virg.

Glausula, &, f. Conclusione, fine, uscita. Impendīsse ănimām: mēritī quia claūsula pāx ēst. Prud.

Clausus, a, um, partic. Rinchiuso, serrato. SYN. Inclūsus, conclūsus, occlūsus. Nascosto. Abditŭs, ōbstrūsŭs, conditŭs, reconditŭs. PHR. Clausă domo teneor, gravibusque coercită vinclīs. Illīc clausă těněnt stăbůlis armentă. Arborībās clausām cīrcum ātque horrentībus umbrīs Öccülit. Illi indignantes māgno cum mūrműre montis Circum clanstra fremunt. I Vix ăpěrīt clausos ună puella lares (pent.). Prop.

Clāvňs, 1, m. Chiodo. EP. Aūreus, aneus, ferreus, ăhēnŭs, fīrmūs, välīdūs, dūrūs, ācūtūs, trābālīs, hörrídűs. PHR. Si válidűm infigás elávűm. Clavis figere acūtis. 9 Millia clavorum, quis tam

procul absit ab urbe. Juv.

Clāvus, ī, m. Timone della nave. SYN. Gubernācălum, temo, hăbenă. EP. Acclivis, pendens, flēxilis, naūticus, tīdus, securus, levis, fluitāns, properus. PHR. Clavum ducere, torquere, flectere, regere. Rector erît püppîs, clavoque îmmobilis lærens, Mūtābīt pelāgo terrās. Clā-vāmque ād līttorā torquet. Jīpse sedens, clāvāmque regit, velīsque ministrat. Virg.

Clavus, I, m. Toga coperta di nodi, o bottoni, a quisa di chiodi. I Indiffturque humeris cum

lātō pūrpŭră clāvō. Ovid.

Clāzomeuze, ārūm, f. pl. Grine, vitta di Sarchioni. SYN. Grynă. ¶ Clāzòmēnīs ētiām lītēs cūm rēgē mŏlēstās. Hor.

Cičanthes, is, m. Cleante, filosofo. SYN. Phrěantes. Cleanthens, a, am. Di Cleante. I frage Cleantha, pětřte hinc jůvěněsquě seněsquě. Pers.

Clēmēns, tis, adject. Dolec, mansueto, benigno. SYN. Cōmĭs, bĕnīgnňs, mītĭs, suāvĭs, bŏnňs, făcitis, hūmānŭs, tēnis, mānsnētūs. PER. Ăni- ļ mus mītis. In miseros lēnis benīgnus, placidus. Fācilis, vēniæque pārātus. Ād veniām pronus. Ad pænas piger. Ad præmia velox. PHR. Qui cam triste aliquid statuit, fit tristis, ět îpsě. Cuiquě fěrē pænām sūměrě, pænă sňa ēst. ¶ Oblītūsque sŭī positā clementior hāstā. Glaud.

Clēmēntia, æ, f. Benignità, mansuetudine, clemenza. SYN. Benignitās, hūmānitās, lenitās, bonitās, mānsuētūdo. EP. Dūlcīs, hūmānă, mītīs, grātă, lãcilis, bēnīgnā, āquā, sānctā, laūdābilis, īnnātă, amābilis, rēgiā, rēgālis, pācifica. PER. Clemens animus, ingenium mite, placidum peetus. Mēns plācidā. Ad pēenām pigrā. Ad prāmiă vēlox. PHR. Făcilisque bonis clementia flēctī. Tāntăque in Augūsto elementia. Sola Dčos æquat clēmēntia nobīs. J Ipsaque dēlietīs vīcta ēst clēmēntĭă nōstrīs. Ovid.

Cleona, arum, f. plur. Savansili, città dell'Arcadia. ¶ Mēssēnēquě fěrāx, Pātræque hŭmilės-

que Cleona. Ovid.

Clčopatra, æ, f. Cleopatra. EP. Actias, Ptolemāis, Ægyptia, pulchra, formosa, incesta, meretrīx, něfánda, obscona, audax, superba, ferox, scělěrátă. PER. Ægyptiă conjūx. Incesti merětrix Régină Cănopi. PHR. Sequiturque nefas Ægyptia conjūx. Quæ tenuit Pharium meretrīx scelerātă Cănopum. J Ne tibi regālī placeās Cleopātra sepulchro. Mart. Hist. Regina dell'Egitto, figlia di Tolomeo Aulete, sorella e moglie dell'ultimo Tolomeo.

Clepo, is, psi, ptūm, pere. Nascondere, rubare. Act. ace. J Quid răpăre, et clăpăre est, ăvideque

ābscondērē pārtā. Prud.

Clēpsydră, æ, f. Oriuolo d'acqua. PER. Hōrārūm īndēx. ¶ Sēptēm clēpsydrās māgnā tibi vēce pētēntī. Mart. ¶ Clēpsydrā mēntītūr vērīssimā, nempe főramen. Juv.

Clericus, î, m. Chierico. Clerici ne quid mă-

călet rigorem (sapph.). Sid.

Clerus, i. m. Clero. Clerus hic tantum peperit trĭūmphūm (sapph.). Prud.

Clībănus, i, m. Teggia, lambicco, forno. Clībănŭs-ŭudāntēs jāctabāt in ēthērā flāmmās. Pašs.

Cliens, tis. Cliente, vassallo, ch'è sotto la protezione di qualcheduno. I Matutine cliens urbis milii caūsă relictæ. Mart.

Clientelă, æ, f. Protezione, patrocinio. SVN. Tūtelă, fĭdēs, patrōeĭnĭūm. ¶ Prōlĕ, clĭēntēlīs fēlīx, ēt cōnjŭgĕ quōndām. Mant.

Climā, atis, n. Clima. SYN. Plaga, regio. J Quaque colunt medii devexo in climate mundi. Fil. Clīmāctēricus, a, um. Pericoloso. SYN. Periculosus.

Clīmax, ăcis, f. Scala, grado, SYN, Scālā, grādūs. Clīnamen, inis, n. Inclinazione. Id făcit exi-

guam clinamen pringipiorum. Lucr.

Cito, us, f. Cho. SYN. Oceanitis. PHR. Clio gesta cănens transactis temporă reddit. Non milii sûnt vîsæ Clîo Cliusque sorores. I Clioque et Běrőe sőrőr, Öceanîtides ambæ. Virg. Fali. Una delle nove muse, sopra la storia.

Спісена, arum, f. plur. Basto da asini. Clitellas ferus impingās, asinique paternum. Hor.

Clitor, oris. Cletorio, città dell'Arcadia. Hine Clitöriňs, a. ūm. Clītöriŭs fons. Fontana dell'Arcadia , vicina alla città. 🖣 Clitorio quicumque sitim de fonte levarit, Vina fugit, gaudetque měris abstemius andis. Ovid. Hist. Le di cui acque sono di sì fatta natura, che chi ne gusta. ha totalmente in fastidio il vino.

Clitumnus, i, m. Clitunno, fiume dell'Italia. I Hinc ālbī Clītūmně gréges et māxīmī Taūrūs. Virg. Ctīvosus, a, am Erto, pendente. SYN. Acelīvis, săpīnus, pendens, prouus, devexus. 9 Ecce su-

pērcilio clīvosī trāmitis undām. Virg. Clīvus, ī, m. Casa di monte. SYN. Mons, collis. EP. Ardūŭs, montanŭs, savosŭs, pendens, sŭpīnus, praceps, opācus, mollis, herhosus, virēns, viridis, grāminčus. PER. Clīvosus trāmes. Montis jugum. PHR. Ardua saxoso perducit sēmītā clīvo. J Īncīpīūnt mollīque jūgūm de-mīttēre clīvo. Virg.

Cioaca, a, f. Fogna, sentina. SYN. Latrina, sentīnā. EP. Fordā, tūrpīs, immūndā, sordīdā, grāveolēns, pūtrīdā. J Vērnālā rīpārūm pin-

guīs törrēntě clőácá. Juv.

Ciodovans, i. m. Clodoveo. I Quintus ab hoe Clodovæŭs erīt, qui falsa relinquens. Mant. Hist. Re di Francia, il quale fu battezzato, insieme coi più principali signori della corte, da s. Remigio

vescovo di Rems.

Ciœită, & f. Clelia, EP. Illūstris, clară, nobilis, Romānā, īmsīg išs. aūdāx, cāptīvā, māgnānīmā. Et fluvium vinclis innarēt Clēdia rūptis. Virg. Hist. Famosa vergine romana, la quale essendo stata data con alcune altre douzelle in ostaggio a Porsena re della Toscana, ingannate le guardie, se ne fuggi con le altre sue compagne ai suoi, passando pel Tevere.

Ciōthō, ūs, f. Cloto. EP. Dūră, sava, immitis, ferrea, sedula, improba, immūtabitis, inhūmana. PIIR. Tene împrobă Clotho Abstălit; Rûpîsset ntinam tua stamina, Clotho. I Quid bonus ille Děūm gěnitôr, quid ferreă Clotho, Stat. Fab. Una delle tre Parche, sorella di Lachesi e d' Atropo.

Cluco, es, el cluo, is, uere. Essere stimato, essere nominato. Pēr gēntēs Itālās hominum quā

clară clueret. Luc.

Glūnis, is, m. Natica, chiappa. SYN. Nătēs. 9 Mireus immodicis turtur të chunibus implet. Mant. Clūsius, ii, m. Nome di Giano. SYN. Janus, Pă-

tūlcius. Expl. Janus vocabatur Clusius, et Patulcius, quia ejus templum in pace claudebatur, et in bello patebat, sen apertum erat. Vide Ovid. Fast. I. - Modo namque Patuleius idem etc.

Clymene, es, f. Climene, madre di Fetonte. Dignus ěs, čt Clýměně věrôs, ářt, čdřdřt örtůs. Ovid.

Clymeneins, a, am. Di Climene. SYN. Clymenæŭs. 🖣 Quō sĭmŭl ācelīvō. Clýmčnētă limitē prőlés. Ovid.

Clypeatos, a, mm. Armato di scudo. SYN. Scutātus. PER. Ārmātus, insignis clypco, pārmā, scātō, vel ūmbōně tēctňs, înstrūctňs, mūnītńs. 🖣 **Insĕquĭtūr nīmbūs** pēdītūm, elýpĕātăquĕ tōtis.

Virg.

Clypens. i, m. Scudo, targa, rotella. SYN. Āncīlē, ēgis, ūmbo, pārmā, scūtūm, cētrā, pēltā. EP. Aŭrčŭs, aŭratŭs, amčŭs, arrčŭs, arratŭs, ahonos, căvus, ferreus, ingens, curvatus, lunătus, aidēns, fūlgidās, micāns, rūtilās, insignis, tūlgēns, corūseus, lasvis, pulcher, habilis, septemplex, dīrus, mināx, terribitis, oppositus, Martins, bellicus, cruentatus, sanguineus, PER. Cliper æs, ærå, tergum, tergora. Clyper orbis. Clyper tēxtūm, tēgmēn, ōrā, Clypćī insignē decorum. Ærě căvo clypčůs. Sůmmůs clypči ůmbe, Clypči septemplicis orbes. PHR. Postquam habilis latěrī clýpěůs, lôricăquě těrgo čst. Clýpěůmque ēx ærē sinistræ Sūblīgāt, Clypčām tūm deindē sĭnīstrā Sūstŭlĭt ārdēntēm. Īllē tămēn clypčo öbjēcto couvērsus in hostēm ībāt. Sīdērēo bāgrāns elypeo, et emlēstibus ārmis. Tērribitēm östentát elÿpčúm. ¶ Árdentés elÿpčös, átque ærá micántiá cérnő. Virg.

Clyster, evis, m. Serviziale, cristero, SYN, Clysmus, elysterium. Phārmācă, elysteres, thermis

āmplēctěrě, věnām. Buch.

Clytemnestra, &, f. Clitennestra. SYN. Tyndaris. EP. Dīră, sāvā, fērōx, crūentā, pērfīdā, ādūltěră, sečlěrátă. PER. Filiă Lēdæ, Ägămēmnŏnis ūxŏr.¶Māuĕ Clytēmnēstrām nūllūs nou viens hăbēbīt. Juv. Fab. Figlia di Tindaro e di Leda. moglie di Agamennone, la quale al tempo della guerra Trojana, presa dall'amore di Egisto, fece uccidere suo marito; ma dopo fa anche essa, in compagnia di Egisto, uccisa da Oreste suo figlio.

CIŢTĬĂ, Æ, vel Clytře, čs, f. Clizia. SYN. Ĥěliotropiūm. 🖣 Āt Člýtien quāmvīs āmör ēxcūsārē dolorem. Ovid. Fab. Ninfa dell'Occano, amata molto da Apolline, e cangiata in un girasole.

Coacervo, as, avi, atum, are. Rammontare, andmassare, accumulare. Act. acc. SYN. Acervo, äggéro, cöngéro, cögo, cölligo, cůmůlo, ācc:-můlo. ¶ Cům těrěs ëxcélso cóăcérvátum äggèré būstūm. Catul.

Coaquale, is, m. f., e, n. Coequale, equale. SYN. Pār, āguālīs. J Ūnă cŏāguālī lūstrātūr līneā

Phœbō. Mant.

Contancus, ă, um. Del medesimo tempo, della medesima età, coctaneo. SYN. Cŏāvyŭs, ācquāvùs. Conternus, a, um. Coeterno. Ille conternus

pătris est, et semper în îpso. Prud.

Coavis, a, um. Coctaneo, della medesima età. o tempo. SYN. Coæqualis, coætanens. PER. Ætate æquālis, čt ānnīs.

Cŏagŭlūm, ī, n. Presume, coagolo. Mēllāque vīmque meri et cum lacte coagulă passo. Ovid.

Coalesco, is, coalui, itum, čie, n. Vresvere, aj pigliarsi, SYN. Coalco, concresco, conferco, co o, concurro, convenio. 4 Saxa vides primam sola coălescere calce. Luc.

Coarcto, as, avi, atum, are, Chindere, restringere. Act. acc. SYN. Stringo, constringo, prémo. comprimo. ¶ Cedere festinant, noxque coaretat iter (pent.). Ovid.

Côceinatis, ă, ûm. Tinto, o restito di scarlatte. o di grana, SYN, Côccinčůs, PER, Côccô, vet mūrice tinctus. Morice indūtus. PHR. Saturātās mūrice vēstes. Coccineo vēstīs cīrenm dătă fimbo. Qui coccinatos non putat viros ēssē (scazon.). Mart.

Côcemeus, ă, ûm. Di scarlatto, o di grana. SYN. Cōccinăs, cōccinātăs. Cōccinčās ārmis eta

mydes aŭrique nitorem. Mart.

Coccinom, i. u. Peste di scarlatto, o de gran e. SVN. Côccincă vêstis. Si fuciil sanus côc-

cina quid tăcient? pent.'. Mart.

Coccum. i, n., vel Coccus, i, m. Grana, collaquale si tenge lo scarlatto. SYN. Parpara, maren, östrám. EP. Árdéns, rubrúm, rúbéns, rősénm, parpaream, sanguineam. I Horrida sanguinea pinguntur prælia cocco. Virg.

Cocutéa a , f. Chaccada. SYN. Concha, testa.

§ Sūm cochteis habilis, sēd nēc minās ūtilis ovis. Mart. Cūrvarūm domus ūda cochtearūm phal). Stat.

Cochtěár, árís, vel cochlěárě, ís, n. Cucchiaro.

Nůmquid scis, pötřůs cůr cěchlěárě věcer

pent. Mart.

Cociēs, itis, m. f. Losco, cieco d'un occhio. SYN. Lūscis. PER. Lūminč lāsūs. Lūminč cāssūs. Öcūlō, lūminč cāptūs, örbātūs, vidūātūs. Cuī lūmēn ādēmptūm ēst.

Coclés, itis. Coclite, soprannome d'Orazio, gran signor romano. EP. Förtis, aŭdāx, änimösüs.
 ¶ Hōc měrŭīt vēl pöntě Cŏclēs, vēl Mūtĭŭs igně. Mart. Cōclĭtis ābscīssōs tēstātūr sēmītā pöntēs. Prop.

Coctilis, is, m. f., e, n. Cotto. Coctilibus muris

cīnxīsse Semīrāmis ūrbēm. Ovid.

Cŏeňs, ī, m. Cuoco. ¶ Sēd cŏrňs īngēntēm pĭpĕrīs cōnsūmět ăcērvūm. Mart.

Cocşităs, ă, ûm. Del fiume Cocito. SYN. (Profemin.) Cocşits, idis. ¶ ināltās ūt tū rīsērīs Cocşită (jamb.). Cūspidis aūrātā Cocşitidē lāvit

ĭn ündā. Mant.

cocţtus, î, m. Cocito. EP. Āter. ŏpācus, niger, proflandus, trīstīs, mæstus, īnāmænus, dūrus, horrēndus, piger, īgnāvus, tnērs, lānguidus, infernus, pālūstēr, Tārtāreus. PER. Cocţtī stāgnā, flūminā, āquæ, ūndæ. Tārtāreus stagnā pātūdīs. Ātro līmo horrīdus. Pice, vel nebūlīs opācus. PIR. Pārte ālīā torrēns Cocţtūs sānguinīs ātrī Vortīcībūs fūrīt ēt spūmāutī sānguinē fērtūr. ¶ Cocţtūsque sīnū lābēns cīrcūm-fuīt ātro. Virg. Fab. Fiume infernale, che passa per lo Stige.

Cáœēx, ĭeĭs, m. Codice, libro. tronco. SYN. Caūdēx, irūneŭs, lĭber. ¶ Hōrrĭdă quālē fācīt residēns

in codice pellex. Juv.

Gādīcīnīs, ī, m. Codicillo, libro. SYN. Gōdēx, abellūs. J Quī cōdīcīllīs hīne et inde prolatīs seazon.). Mart.

Côdrus, î, m. Codro. Aut Alconis hăbes laudes, aut jurgiă Codri. Hist. Re ateniese, il quale si espose alla morte per la salute della patria.

espose alla morte per la salute della patria. Cănens, ibis, m. f. Celibe, che non ha moglie. SYN. Virgo, căstăs, înnăptăs, înnăbás. PER. Cănjūgis expers, îgnărăs. Nescius axoris. Îgnărans thorum. Virgo îgnără virî. Căstăm retinens învolată decus. Laudem qua căstă Virginitătis habel. At si stăret, ăit, câlebs sine pălmite trûncus. Ovid.

C ēlēstis, is, m. l., č. n. Celeste. SYN. Cælicus, jerius, æthereus, sīdēreus. ¶ Īgneus ēst ollīs

vigor, ēt calēstis orīgo. Virg.

C.ē·iĭācūs, ă, ūm. Chi patisce dolori colici. ¶ Cœliăcôs aŭtēm recreabīs pāne sălūbrī. Ser.

Cœticŏtæ, ārūm, m. Hitantı del vielo. SYN. Cœlēstēs, cœlītēs, dīvī, bčatī, súpčīī, sānetī. PER. Bčātæ mēntēs. Fēlicēs ănimā. Āgminā cœlīcā, cœlēstiā, sānetús sēnātus. Cælithūm cŏhōrs. Æthĕrĕī pröcĕrēs. Ölympī cīvēs. Æthĕrĕī gēns īncölā cœlī. ¶ Mē sī cœlīcŏlæ vŏlūīssēnt dūcĕrĕ vītām. Virg.

Cœtřeús, ă, am. Celeste. SYN. Cœtěstis, æthěrčás, siděrčás. ¶Annúčrint ano cilio tibi cætică těctă.

Mant.

Götlífer, ă, ûm. Chi porta il ciclo. © Extra anni, Sölisque viăs, ŭbi cœllifer Atlas. Virg. Götlifes, ûm, m. pl. Spiriti celești. SYN. Cœllieblæ, superī, sauctī. § Nou itā Cælitihūs vīsum est et forsitau æquis. Ovid.

Cœtitus, adverb. Divinamente. SYN. Divinitus.

Cœtūm, ī, n. Aria, cielo. SYN. Acr, wither, aura, žthră, polits, axis, Olympits, astră, sideră. EP. Altūm, cēlsūm, ārdūum, sūblīmē, pröfūndūm, māgnūm, lātūm, vāstūm, īmmēnsūm, pūrūm, serenām, nitidūm, placidām, fūlgēns, rūtilām, micans, flammigerum, radians, coruscum, splendidum, ardens, igniferum, stellans, æthereum, stēllātūm, sīdērēum, astrifērum, pietum, carůlěnm, coloratům, súdům, plůvíům, nimbosům, liquidum, nubilum, obliquum, volubile, convēxum, vāriābilē. PER. Celēstis aulā. Celī rēgiā, cœlēstě sŏlūm. Cœlī tēmplā. Ōræ cœlēstēs, āčrīm, superm, ætherem, sīderem. Cælica rēgnā, Cœlī convēxă domus. Cælestřá tectă. Regia magna Jovis, Æthereus axis, vertex. Æthěrřá plágă. Dŏmūs sŭpěræ. Dŏmŭs ōmnĭpotentis Ölympi. Ætherei domás inclyta cæli. Tēctă Děi. Sīděrěæ sēdēs. Jŏvĭs ātrĭă sūmmī. Tēctā Tonāntis. Atriā dīvūm. Superorum līminā, Māgnī pălātĭă eœlī. Æthĕrĭs ārcēs. Rēgnă bčātă polī. Ætērnæ rēgnā sālūtis. Sinūosā volūminā cœlī. PHR. Et quōd těgĭt ōmnĭă cœlūm. Tēr cœlo clarus ab alto Jupiter intonuit. Cœlo tandem miseratus ab alto est. Aurea nunc solio stölläntis regjá cœli Accipit. Astrá tenet cœlesté sölüm. Fās īllī līmīnā dīvūm Tāngērē. § Spārsā quoque în vărio passim miraculă cœlo. Ovid.

Cœlūm āscēnděrě. Salir in ciclo. PER. Cælūm, āstră, vel sīděră ădīrě, pětěrě. În cœlūm, āstră, aŭrās, vel sīděră řerrī, dēferrī, tollī, evěhī. Sēse āttöllěrě řin aūrās. Sűpěrās ēvāděrě řin aŭrās. Töllíműr în cœlūm. Xdīrě sűpērnā rēgnā pölī. Scānděrě ăd æthérěās sēdēs, în sŭpěrās dòmōs. Sűpěr ārdíð cælī scānděrě. Flammigerūm cônscènděrě Ölympūm. Ārcēmquē pölī per řināně pētīvit. Ēt sē protřinůs æthěrěā töllít in āstră vía. Divit, ět în cœlūm păribūs sē sūstúlit ālīs. Hæc űþý dictă dědît, cœlō sē prōtinůs āliō

Mīsīt, Ad cælūm hīne īrē pūtāndum ēst sūblīmēs šnīmās.

Ē co lo de se ontere dul cielo. PER. Co lo, athere, vel Ölympö labī, delābī, mīttī, demīttī. Sūmmö delābor Ölympö. Co lo demīttī trāltā. PHR. De us athere mīssus ab altā. Co lī demīssus ab arce. Hūc tūnc īgnīpotens co lo desendīt ab altā. Delāpsus ab arthere summo desilīt in terrās. Gemīna com forte colūmba īpsa sub ora virī co lo vēnēre volāntēs.

Cœmētěrřům, ři, n. Cimiterio. SYN. Sčpůlehrům. Cŏčmo, řs. ēmī, ēmptům, črč. Comprare insieme, Act. acc. SYN. Ěmo. Omniă côndůctis còč-

mēns öbsönžă nūmmīs. Hor.

Gœnă, æ, f. Cena, convito. SYN. Cönvīviūm, ĕpňlæ, ĕpňlūm. EP. Amplā, divēs, sňpērbā, laūtā, rēgālīs, splēndīdā, sērā, nōctūrnā, mōlīs, ŏpīmā, gĕnřālīs, lūxūrīēsā. PER. Mūltō splēndīdā lūxū cœnā. Gĕnřālīs fērcūlā cœnæ. PHR. Rēgālī lūxū cœnā părātā fňīt. Ĕpňlīsquē văcānt gĕnřālībňs (id est, in quibus genio suo quisque indulget). Rēgīlīce ēxtrūctīs cĕlĕbrānt cönvīviă mēnsīs Splēndīdā; dēpēndēnt lýchrī lāquĕārībňs aūreīs. ¶ Sūnĕ vŏlūptūtēm cœnægĕnřālīs hönēstām, Mant.

Conacolo, sala. Onid pauper?

rīdēt, mūtāt cœnācŭlă, lectes. Hor.

Canatio. onis, f. Cena, cosa da mangiare. Mică vácor, quid sim cérnis, edenátíá párvá. Mart. Canatorium, ii, n. L'ivanda da cena o da mensi.

Cænātōrĭă mīttăt ādvŏcātō (phal.). Mart.

Canaturio, is, ite. Desiderare di cenare, o mangiare. SYN, Esŭrio, 4 Canaturit Vacerra: non eacatŭrĭt (jamb.) Mart.

Conatus, a, um, partie. Che ha cenato. Ante cĭbūm vērsūs, tŏtīdēm cœnātús Hētrūscī. Hor.

Cono, as, avi, atum, are. Cenare. banchettare. Act. acc. SYN. Cönvîvör, epülör. Sæpe tribûs lectis vidčas comāre quaternos. Hor. Comobiūm diennt,

quod sint communia canctis. Mart.

Cenosús, a, am. Fangoso, sporco. SYN. Lutosus, sördidús, lütülentűs. I Porthmea nec sperat cœnősi gűrgitis álvúm. Juv

Cœnum, i, n. Fango, limo. SYN. Fæx, lutum, sördés, līmūs. EP. Crāssām, pingue, tenāx, sördidüm, türpč, pălüstré, inféstüm, gráveblens. fætidum. Per väda reptabat como subnixatěnācī, Claud,

Coco, is, ivi, itum. ire, n. Admarsi, univsi, mischiarsi insieme. SYN, Convénio, concurro, áccedo, júngör.

Cœpī, cœpīstī, cœpīssě. Incominciare, Verh. defect. SYN. Incipio, äggrédiör, inchéo. 🖣 Dimidiam tictī, qui bene coput, habet pent. . Ovid.

Coptum, i. n. Impresa, incominciamento. SYN. Captus, Incaptum, ausum orsum, propositum. PIIR. Dii nostrā incoptā secundent, Māgnis tămen excidit ausis. În melius tuă, qui potes, örsă reflectas. 9 Da făcilem cursum, atque audācībās ānnāc coeptīs. Virg.

(cerceo, es, cui, citum, ere. Restringere, raffrenare. Act. ace. SYN. Arcco, împedio, continco, rétinéo, cohibéo, fræno, réstringo, comprimo, reprimo. • Alligăt, et novies Styx înterfusă

cŏčrečt. Yirg.

Coercitus, a. nm. partic. Reffrenato. Clausa domo těnéor, grávíbůsqué cŏercitá vinclis. Ovid.

Cētřis, ûs, m. Raquinamento, adunanza, coro. SYN. Chorus, concilium, conventus, tarba, manus, cătervă, EP. Densus, îngens, multus, plurimus, lātūs, nobilis, honestus, cīrcūmstāns, īnnumérůs, nůměrôsůs. C Éxférit, lá to cômplérant littěra côtů. Virg. Vide Cohors.

Cœns, i, m. Cco 'qiqante', Cœnimque İspetümque créat, savamqué Typhaia. Virg. Vide Gigas.

Cositatio, onis, I. Pensiero, SYN. Mens, animas, sēnsūs, sēntēntiā, consiliūm. • Morosā sinč cogitatione phal., Mart.

Cágito, às, āvī, ātūm. ārē. Pensare. Act. acc. SYN. Púto, repúto, volvo, revolvo, volúto, meditor, vērso, agito, attendo, adverto. PER. Mente, ănimă, cârde, vel péctăre versare, agitare, vălvětě, révolvéré, volůtáté, Sáh přetorě vějsárě, volvěrě. Secům věvolvěré. Můltá möverě animo, PHR. Hie māgnūs sēdēt Ænēās, sēcūmquē völātát Éventús belli váriós. Id quidem egő tácitús mēcum īpsē völūto. Omnīā pērcēpi ātque animā mēcum ante pēregi. Vēntus agat nūbes, quad cogitet hūmidas Auster, Virg.

Côguatio, ônis, f. Parentado, coquazione, SIN. Agnātio, genus, sanguis, altinitas, consanguinitās. ¶ Cārā dārēt sēlēmnē tibī cēguātiŏ mūnūs.

āffinis, consanguincus, propinquis. PER. Sanguĭnč jūnctūs, cōnjūnctūs, f Cōgnātīquĕ pa-ties, tūš tērrīs dēdītā fāmā. Virg.

Cognitio, onis, f. Notizia, conoscenza. SYN. Notitià. EP. Clātā, cērtā, āpērtā, pātēns, mānīfēstā, īncertă, fillax, duhiă. Intonet horrendum jam cognitione peracta. Inv.

Cognitor, oris, m. Conoscitore, intenditore, Pelliculam curare jube. Sis cognitor ipse. Hor.

Cognităs, ă, ûm. Conosciuto, noto. SYN. Notăs, āgnītūs, clārās, pērspēctūs. 🖣 Tēmpŏrē jam ēx īllā cāsūs mihi cāgnitus ūrbis. Virg.

Cognômen, inis, n. Soprannome, cognome. SYN. Agnomen, cognomentum. EP. Clárum, nobile, äntīquūm. īlļūstrē, fietūm, nŏvūm, hŭmĭlē, ōbscūrūm. ¶Āscānĭūs clārī cōndēt cōgnōmĭnĭs Albam, Virg.

Cognomino, as, avi, atum, are. Soprannoncinare, cognominare. Act. acc. 9 Et ländem märe quod

mägnüs cögnöminät Ätläs. Mant.

Cognosco, is. vi, itum, črč. Conoscere, intendere. Act. acc. SYN. Nosco, agnosco, capio, percipio. concipio, novi, intelligo. PHR. Incipe parve puer rīsu cognoscere mātrem. Cāsus mihi cognītās ūrbīs. Haūd īgnōtā lŏquŏr. Nēc frātrēm lătuere dolî. Sed sî tantus amor casus cognoscěrě nőstrős. C Félix qui pötňit térům cognőscere caūsās. Virg.

Cogo, is, coegi, coactum, cogere. Costringere, forzare. Act. acc. SYN. Împēllo, compello, ădigo, ūrgčo. Ammassare, unive insieme. Colligo, congěro, šečrvo, šecňmňlo. Radunar gente in qualche luogo, Āccērso, convoco. PHR. Quid non moitālžā pēctorā cogis Aūrī sācrā fāmēs? Morī mē denique cogis. Res clara, et regni novitas me tāliă cogunt Molīri. Cogor et exemplis tē superare tuis. J. Cogite concilium, et pacem laudatě sěděntěs. Virg.

Conarco. es, hasi, hasim, ere. Accostarsi, attaccarsi. Neut. SYN. Harreo, adharreo, adharresco, cŏhŵrēsco, nēctŏr, ānnēctŏr, cōnnēctŏr, āllīgŏī, conjungor. Sie quacumque solo delixà cohasčrát hárům. Ovid.

Cotares, edis, m. f. Cocrede, crede insieme. Corté cŏhærēdām, sĕnĭōr mălĕ tūssĭĕt, huīc tā. Hor.

Conibeo, es, ui, itum, ere. Raffrenare, reprimere. restringere. Act. acc. SYN. Arcco, coerceo, framo, rčhano, comprimo, rčprimo, tčnčo, continčo. ¶ Ö cöhihete irās, Ictūm jām tērdūs, čt ōmnēs. Virg.

Cotionesto, as, avi, atum, are, Onorare, Act. acc. SYN. Honesto, orno, adorno, honoro, decoro.

Cotiors, confictis. Compagnia de soldati a piedi o fanti. SYN. Agmen, tūrmā, phālāns, mānus, călervă, căneus, légio, mănipălus, ăcies, exercitús, vel cortas, túrbă. EP. Ārmātā, ærātā, pilātā ārmīgērā, scūtātā, chipčātā, ārmīsēnā, scūtitéră, bellātrāx, numerēsă, validă, funestă, trěměndá, mřnáx, pháretrigěrá. PIR. Séd fňrtātā cohors, ausisque āccensa superbis. Ībāt ĭn malitis nullo terrore cohortes. Afque hic ingentem comitum állháxisse novorám Invento ādmīrāns numerum, mātrēsque, virēsque. Cēllčetam čviho půběm, misěráhilě vůlgůs. Mágná jůvětiům střpántě cătěrvá 🏃 🖰 zaspe Ingénti. hello cam löngá cöhörtés Explichit légio, ét cámpő stétit ágmén ápértő. Virg.

Côgnātús, ă, ûm. Parente, congiunto. SAN. Aguātús, † Côhôrtór, āris, ātús, ārī. Esortare. Dep. acc. SYN.

Hortor, adhortor, accendo, impello, acco, ad-

Cŏinquino, ās, āvī, ātūm, ārč. Imbrattare, imbrodolare. Act. acc. SYN. Inquino, fodo, turpo, dēformo, polluo, maculo, contamino. In vitium vērsæ monumenta coinquinet artis. Prud.

coitus, us, m. Ragunamento, radunanza. SYN. Cœtus, concilium. Congresso venereo. Concubitus. Pērque suos coitus continet omne genus (pent.). Ovid.

Cotaphus, i, m. Guanciata, schiaffo. SYN. Alapa. EP. Dūrus, grāvis, ācerbus, validus, sonorus, resonus, violentus. PHR. Colaphos incutere împîngčrě. Ös mănibůs cæděrě. Cölaphis půlsarě genās. Cædere pālmīs. J Nos colaphum incutimūs lāmbēnti crūstūli sērvē. Juv.

Cōtchī, örūm, m. plur. Colchi. SYN. Ænæī, Phryxæī. EP. Sævī, trúces, feroces. împii, algentes, venēfici. 9 Dūxit ad algentes Pagaseo a līttore

Cölchös. Mant.

Colchicus, vel Colchiacus, a, um. Di Colco. ¶ Colchīs Colchiacis ūrat ahēna focis (pent.). Prop. Colchis, idis, f. Colchide. EP. Pontica, venelica, īmpia, venenifera. Vos etiam sylvæ, vos Col-

chidos hospitis ora. Val. Fl. Expl. Paese dell'Asia vicino al Ponto, ov'era il regno di Ecta e la patria di Medea.

Colchos, I, f. Colco. I Herbasque, quas et Colchós, ātque Iberta (jamb.). Hor.

Coleus, i, m. Testicolo. J Omnes quem modo colei tĭmēbānt (phal.). Mart.

Cŏllăbčfācto, ās, āvī, ātūm, ārč. Distruggere, guastare. J Et vāstūm motū collăbelactat opus(pent.). Ovid.

Collabor, eris, lapsus, labi. Cadere insieme, andar giù. Depon. SYN. Labor, cădo, ruo, concido. 🖣 Īt crūšr, īnque hūmērēs cērvīx cēllāpsā rēcambat. Virg.

Conacteus, a, um. Fratello, o sorella di latte. SYN. Cölläctänĕŭs. PER. Nūtrītŭs čödēm ūbĕrĕ. Ěšdēm übera sügens. Mammam sörtitüs eandem. ¶ Tüllia quid dicăt notă collacteă Maura? Juv.

Collare, is, n. Collare. SYN. Strophium. Collana, Torquis, monile. Sava ligant et ferratis collārĭbūs ārmānt. Mant.

Collatia, &, f. Città dell'Italia. J Lavinum, ac āltrīx cāstī Cöllātĭă Brūtī, Sil.

Collatinus, a, um. Collatino. Hi Collatinas imponēnt montibus arces. Virg.

Collatus, a, um, partie. Paragonato, messo insieme.

🖣 Quī třbř cöllātūs, pērfřdă, Cæsăr ĕrřt (pent.). Collaudo, as, avi, atum. are. Lodare insieme, encomiare. Act. acc. SYN. Laudo, honoro, celebro.

Cottegá, & m. Compagno, collega. I Ne prior Albīnam, aŭt Mědřám cöllégă sălůtět. Juv.

Cottegion, vi, n. Collegio. SYN. Schöla, gymnasĭūm, pālēstrā, lūdūš, Pāllādĭūm, Lycēvūm. Ragunamento, coro. Cotas, conventas, conciliam. PER. Săcer doctrinae locăs, Mūsārūm sēdēs, dēmŭs. ¶ Ambūbājārūm cēllēgĭă, phārmācŏpēlā.

Collingt, uit, erc. Piacere. Impers. dat. SYN. Libet, plăcět, cóllůbět. ¶ Quicquâm prôficčict, si cól-liháissět ăb övo. Hor.

Cottiere, vel colliquire, arum, f. Scoli di acqua, groudaie. ¶ Înciliă, collicies, stătūmină, quincūncēs (scaz.). Scal.

Collicotus, i, m. Collicello. SYN. Monticulus.

¶ Crēdās colliculis, arboribūsque meis (pent.). Mart.

Collido, is, si, sum, ere. Dibattere, rompere una cosa con l'altra. SYN. Frango, confringo, attero, contero. Ad lapidem ne forte pedem colliděrě possět. Sed.

Colligo, as, avî, atum, are. Legar insieme. Act. acc. SYN. Ligo, alligo, connecto, constringo, vīncio, revincio. J Ansaque compressos col-ligat arcta pedes (pent.). Tib.

Colligo, is, legi, lectum, ere. Ammassare, accumulare. Act. acc. SYN. Cogo, congero, aggrego, congrego, acervo, coacervo, accumulo. Cogliere. Lěgo, cárpo, excerpo, décerpo. PER. Flores manu, ûngue, pollice légére, tondere, décerpěrě. Pomá carpěrě, lěgěrě. Děcerpěrě, dětrahěrě, āvēllěrě áb arbörě pômă. PHR. Illá lěgit cālthās, huīc sant violāria caræ. Illa papaverčās sūbsčeat ūngue comās. Dūmque puellārī studio, călăthosque, siuomque Împlet, et equales certat superare legendo. Colligere arma jubet, vălidisque încumbere remis. Virg.

Collimo, as, avī, atūm, are. Andare, mirare ad un segno, bersagliare. Act. acc. SYN. Collingo. PER. Scopum, vei mētām tāngērē, āssēquī, āttīngērē.

Collino, is, līvī, et lēvī, litūm, ĕrĕ. Ungere, fregar insieme. Act. acc. SYN. Lino, oblino. J Crines pūlvěrě collĭnĭs (glyc.). Hor.

Collinus, a, um. Di colle. SYN. Montanus, clivosus. J Quippe et collinas ad fossam moverit hērbās. Prop.

Colliquesacio, is. feci, factum, ere. Liquesare, fondere insieme. Act. ace. SYN. Liquefacio. Collĭquĕfāctă vŏrāns-rĕmŏvēt, quās-haūsĕrăt, ōffās. Prud.

Collis, is, m. Colle. SYN. Mons, apex, clivus, vērtēx, jūgūm, tūmūlūs, EP. Āltūs, cēlsūs, āidŭŭs, abrūptūs, saxeŭs, apertŭs, incultūs, deelīvis, aprīcus, damosus, læcandus, fragifer, vītifer, frondosus, virens, herbifer, viridis, floriger, umbrosus, patulus. PHR. Surgit frondoso věrticě collis. Quá se sübdücěrě colles Incipiūnt, möllique jugum demittere clivo. Canes in apricis collibus errant. Colle sub umbroso. Cavi colles etamore resultant. Floriferi colles, pietaque prātă vīrēnt. 🖣 Dūcērēt āprīcīs īn collibus uvā cŏlōrēm. Virg

Collocare, as, avī, atum, ave. Collocare, situare. Act. ace. SYN. Lŏco, pōno, impōno, dispōno, cōmpono, stătňo, constituo, accommodo. 9 Collocat, īpsā procūl nebūlīs obscūrā rēcessīt. Virg.

Cottoquiom, ii, n. Discorso, colloquio. SYN. Sermo, congressus, alloquium. EP. Blandum, dulec. grātūm, suāvē, jūcundum, mīte, amīcum, mutŭūm, lõngūm, brěvě, õptātūm, hŏnēstūm, fåcile, benignum. Colloquio, atque imis Acherönta álfátúr Ávérnis. Virg.

Cottoquor, eris, locutus, loqui. Parlar insieme, alboccarsi. Depon. cum abl. SYN. Affor, compēllo, āllöquör. PER. Aūdīrē ēt rēddērē vocēs. Dřem, noctem, vel vřam alterno, seu vărio sermone levare. PHR. Multa inter sese vărio sermone ferebant, Talia latus erat, copit com tālīā Vātēs. Tālībūs īntēr sē tīrmābānt fædērā dictis. Sie longam alterno noctem sermone levābānt. Tālībūs īnter sē dietīs ād tēctā sňbībānt. Vărĭōquĕ vĭām sērmōnĕ lĕvābānt. Dătŭr oră tueri, Nate, tua. et notas audire ac redděrě vôces. Vărio noctem sermoně tráhebant, Hác vice sérmönům. Hás inter voces, mědia īntēr tālĭă vērbă (V. Loquor).

Côllūcčo, čs, xī, črč, n. Risplendere, illuminare. SYN. Lūceo, miro, radio, corūsco, fūlgeo, relūlgĕo. 🖣 Cōllūcērē făcēs, jām fērvērē līttŏră dānīmīs. Virg.

Colluctor, aris, atus, ari. Lottar insieme. Depon. SYN, Lūctor, pūgno, cērto, contendo, configo,

dimico, congredior.

CōHūdo , ĭs, lūsī , lūsūm , érě . Scherzare, cozzare insieme. J Aut summa nautes in aqua collu-

děrě plůmás. Virg.

Collum, i, n. Collo. SYN. Cervix, EP. Album, cāndēns, cāndĭdūm, Lietčūm, nĭvčūm, pūlchrūm, förmösüm, tenerum, venüstüm, teres, tümidüm, ěbůrnům, árgěntěům, gémmĭfěrům, PHR, Cöllá înflēctěrě. S⁵lvěrě cöllă júgö.•Îlle úbř cömplēxu Æněæ, cöllöquě pěpěudít. Láctěá gemmátő rědimantar colla monili. Formosoque micant baccātă monīliă collo. Cæsariem effüsæ nitidām pēr cāndīdā cēllā. Impūbēsqué gēnās, ēt ēbūrnēā collă, decăsque Oris, Laxariant tămido gemmātă monīlia collo. Pendebant teretī gemmātă monīlia collo.

Cõllūsŏr, õris, m. Compagno di ginoco. 🖣 Cūm mātre, ēt cătulīs, ēt collusore cătello. Juv.

Collustro, as, avī, alum, are. Guardare d'intorno, d'ogni parte. Act. acc. SYN. Cîrcümspicio. Illuminare. Illustro. I Omnia collustrans, hanc prīmūm ād līttörā elāssēm. Virg.

Colluvies, et, f. Massa di sporcizie, o di fango. SYN. Colluvio, eluvies. EP. Fæda, torpis, sordĭdă, putrĭdă, fætēns, cœnōsă. Cōllůviés în mājūs abīt, septūmque libīdo. Mant.

Collybistes, &, m. Cambiatore, banchiere, SYN. Trăpēzītēs. ¶ Cūr collībīstīs opus est ubi tūtă monētă? Cas.

Collybus, i. m. Moneta, cambio. SYN, Telonium. Cõllyră, &, Lasagna, pane cotto, triangolo. SYN. Lăgănă, globuli, crūstulă. • Collyræ făcite ut măděánt, et colliphiă (jamb.) Plaut.

Cottyria, orum. n. plur. Collivio, medicina per gli occhi. Hie oculis ego nigra meis collyria lippus.

CōHṣris, idis, f. Focaccia. \ Cuique cări per quem

jūxta ēst collyrīdā pānīs. Fill,

Côto, as, avi, atum, are. Colure, stillare. Act. acc. SYN. Ēlīquo. 4 Ēt colārē vāgos indūctīs retĭbŭs āmnēs. Mant.

Colo, is, úi, cultum, čič. Onorare, adorare. Act. ace. SYN. Honoro, věněror, adoro. Abitare. stave in qualche luogo. Accolo, încolo, hăbito, fiequento, Ornare, Orno, lando, celebro, Coltivare, Ăro , ēxcŏlo , súbígo, ēxērcĕo. PHR. Mīrō quŏd honore colebat. Oenotrii colnere viri. Mari colitūr mēdio grātissima tēllūs. Stāgna colīt, 11pīsque habitat. Thrāces arant. Semper honore meő, semper celébrábeté dönis. 🕻 Tétrá prócül vāstīs cölītūr Māvērtíā cāmpīs, Virg.

Cătăcăsiă, æ, f., vel Călăcâsium, ii, n. Colocusia (specie d'erba). Mixtăque ridenti colocăsiă fundet ăcântho. Virg.

Cőlőcynthis, idős, f. Coloquintida, pianta che dà un succo amaro. SYN. Cölöcynthá. ¶ Æquörá jús-sisti súccó cölöcynthida ámáró. Mant.

Cólônă, x, f. Villana, massaja. § Et condit le-ctas parcă colonă mices pent. Ovid.

Colonia, &, f. Colonia, dove si manda gente per abitare, ed anche la stessa gente, feudo. J Vellet Alexandrī sī quārtā colonia ponī. Aus.

Cŏlōnĭă, ā, f. Colonia, città situata appresso il Reno. 🖣 Māxīmā cognātī rēgīnā Colonžá Rhēnī. Scal. Colonicus, a, um. Di Colonia. J Et tingit picco

lăcrymosă colonică fumo, Aus.

Cŏlonus, I, m. Villano, rustico. SYN. Ărātor, agrīcolă, rūsticus, agrestis, villicus, rūricolă. EP. Dūrūs, fortis, robūstūs, gnāvūs, vigil, impiger, sőlérs, avidus, rudis, simpléx, incultus, pauper, ĭnops, mĭser, sollicitus. PHR. Ante Jovem nulli sűbigébant árvá cölöni. Pérvigiláns lüstrát súá rūră colonus. Dūrā lăcertosī fodřebant arva colönī. Ānnŭă sölliciti consūmūnt võtă cölönī. Früctibus immēnsis avidos satiare colonos. 🖣 Ūrbs āntīquă fŭīt, Tyrĭī tĕnŭērĕ cŏlōnī. Virg.

Cólăphōu, ōuis. Belvedere (città). § Smỹrnă quid et Cölöphōn mājōră, minorave fāmā. Hor. Expl. Città nella Jonia, famosa per esservi stato un oracolo d'Apolline.

Cotor, oris, m. Colore. EP. Albus, candidus, lacteus, niveus, ater, fuscus, piceus, niger, obscūrūs, glaūcūs, lūtčūs, viridis, cærūlčūs, viŏlāceŭs, aŭreŭs, flavŭs, croceŭs, pallidŭs, igneŭs, rűbčűs, rősčűs, pűrpűrčűs, rűbicűndűs, grátűs, vīvus, novus, pulcher, vārius, natīvus, splēndēns, lūcidūs, micāns, corūseūs. PHR. Insīgnis vārīo splēndorē colorum. Vārīi rādīis dīstīnctā coloris. Varios indūta colores. Variis decorata coloribus. Mille trahens varios adverso sole colores. Nam sa pe videbūnt Ipsius in vultū vărios errare colores. Atque erat în niveo pulchră colore comă. 9 Nec vărios discet mentiri lānă cölörēs. Virg.

Coloratus, a, am. Colorito. PER. Colore ornatus, dīstīnetus, pietus, dēcorātus. ¶ Ūsquē colorātis

āmnīs dēvēxus ab Indis. Virg.

Cŏtōro, ās, āvī, ātūm, ārē. Colorare. SYN. Pīngo, dēpīngo, adumbro, PER, Colorem dare, conferre, înducere. Colore ornare, decorare, pingěrě, distingučrě, 🖣 Quôs Aŭrôră sňis růbrá colorăt equis (pent.). Prop.

Cŏlōssōŭs, &ă, ûm. D'una smisurata graudezza. SYN. Cŏlōssŏŭs. ¶ Ātquĕ Cŏlōssōūm stĕtĕrānt

ňbí stágná Něrônis, Mant.

Gŏtōssňs, i, m. Colosso. EP. Altůs, îngēns, excelsůs, vāstūs, sūblīmīs, hōrrēndūs, stūpēndūs, īmmānis, žīrčus, mārmorčus. PHR. Sūrgīt moles procērā colossī. Minitātūr in āstrā colossūs. Hīc úbi sidéré as propius videt astra colossus. Cæpit čt in grandės marmor formare colossos. Et de marmoreo citharam suspende colosso. Juv. Expl. E molto celebre quel gran colosso, ocvero statua del Sole ch'era nell'entrata di Rodi, fabbricato di bronzo, e di tal grandezza ch'è annoverato tra le sette meraviglie del mondo.

Cătătier, luhri, m. Colubro, scrpe. SYN. Anguis, drăco, serpeies colubră. EP. Āler, longus, niger, carrifeus, dīrus, hīrtus, savus, īmmānīs, tumīdūs, flēxīlīs, tērtūs, tērtīlīs, sīnūātūs, lūbrīcus, māculosus, noxius, lēthifer, Mēdūsācus, lēthālis, Görgöneŭs. PHR. Ēcce lātēns hērbā cŏlŭber, fŭgĭentïs ădūncō Dente pedem strinxit. Aŭt teeto assuetus colŭber succedere, et umbra. Sie colübri immanes circum tăă temporă repunt. Savis cădet ietă colubris. Mola sonvere edlulum. Pátsque jácent húméris páts circúm

pēctorā lāpsæ, Sībilā dānt, saniēmque vomānt, līnguīsquē cŏrūscānt. 🖣 Quālīs ŭbi în lūcēm coliber mala gramina pastus.

Combrinăs, ă, ûm. Di colubro, o di serpe. Quos löngitüdő pörrigit cölübrina scaz.). Scal

Cōtūm, ī, n. Colatojo, raso da colare, o stillare. EP. Mădidum, mădēns, spūmāns. Colăque prælörum fumosis diripe teetis. Virg.

Cŏinmbă, &, f. Colombo, o colomba. SYN. Cŏ-lūmbăs, pălūmbēs. EP. Ālbā, cāndēns, lāctěă, nivea, mollis, tenera, blanda, pūlchra, mītis, pūra, simplex, timida, imbellis, pavida, vaga, celer, volucris, ācria, præpes, celivaga, Chāonia, Dionæa, Cypria, Idalia, Paphia, Cythereia, Dodonæä. PER. Chāonis āles. Āvis Dionæä, Cypriä, Cytereia, Idalia, Paphia, Dodonaa. Dilecta Veněri volucris. Expers fellis avis. Idalia cūra Deæ. PHR. Öscülä dat cüpidə blanda cəlumba virā. Tērrētūr minimā pēnuæ strīdārē colūmbā. Ungnibus, āccipitēr, saūcia fācta tuīs. Quās ödrum nullum, nēc fellens inquinat ardor. Simplicitātē tām n pūrās supērārē colūmbās. ¶ Præcipites atra ceu tempestate columba. Virg.

Cotumbatim, adv. A foggia di colomba. ¶ Columhātīmque lābrā conserens lābrīs (scaz.). Mat.

Cotumbinăs, ă, ûm. Di colombo, colombino. SYN. Columbaris. Vīna columbino linum bene colligit ovo. Hor.

Colimen, inis, n. Sostegno, appoggio. SYN. Fulcrūm, fūlcīmen, mūnīmen, tūtēta, tūtāmen, ečlūmnă, propugnaculum, sălus, defensio, præsidiūm. J Æmäthiæ cŏlümën Pēleū, cuī Jūpitěr īpsč. Cat.

Cětňmuă, æ, f._Colonna. SYN. Pilă, fülcrům, cŏláměn. EP. Āltā, cēlsā, ārdňā, ĕlātā, súblīmīs, āĕrĭă, īmmānĭs, īngēns, ērēctā, lõngă, tĕrĕs, sūpposită, aūrātā, prea, ferrea, marmorea, firma, sŏlĭdă, vălĭdă, ātērnă, pĕrēnnĭs, fūlgĭdă, nĭtĭdă, micaus, coruscă, săperbă, magnifică. Pænă, Pūnica, Lībyca, Paria, Phrygia. PHR. Tēmplum ěrăt aŭrātīs cēntūm süblīmě cŏlūmnīs. Cēlsīs süggēstă theātra columnis. Mārmoreis incumbūnt tēctă cŏlūmnīs. Sārgēntēs ærĕ cŏlūmnæ. Rēgīă Solis erāt sūblīmibūs āltā colūmnīs. Ovid.

Cotumna Hercuis. Le colonne di Ercole. Expl. Le colonne d'Ercole sono due monti ne' confini del mare Mediterraneo, uno de' quali nell'Africa e detto Abila; Paltro nell'Europa, Calpe, ossia Gibilterra.

Columnaris, is, m. f., e, n. Di colonna. I Luce cŏlūmnārī scīndēns ēxērcĭtŭs ōlīm. Prud.

Columnatus, a, um. Sostenuto da colonne. 9 Facta cŏlūmnāta ēst īntūs, quæ fūltă cŏlūmnīs. Fill. Colurnus, a, um. Fatto di corniolo. I Pinguiaque

īn vērūbūs tērrēbīmūs ēxtā colūrnīs. Virg. Coluri, orum, m. plur. Coluri, due cerchi della sfera celeste. J Circulus. aquidiem libraus Au-

strūmque colūris. Arch.

Colns, i, f. Rocca. EP. Longa, teres, lavis, rotūndā, ēxīlis, plēnā, frāgilis, lānīgērā, nubēllis, mulichris, fæminea, Lyda, Palladia. PHR. Imbellemque colūm et flamina protrahit. Læva colum molli läuä retinebat amietam. Et Lida fēcīt pēnsă diūrna colo. J Et colus et fūsūs digitis cecidere remissis. Ovid.

Coma, &, f. Chioma, zazzera. SYN. Cæsaries, crines, căpilli. EP. Aureă, flavă, aurată, nigră,

ālbă, eānă, cāndidă, lõngă, prolixă, ēffūsă, fluens, pendulă, cultă, pexă, comptă, ornătă, flēxā, törtā, hīrsūtā, pūlehrā, formosā, dēcorā, nītidā, splēndidā, rūtilā, ödörā, ūnetā, āmbrosia, mollis, odorata. PER. Per humeros, pēr coltă lūdens. Pēr collă fluens. PHR. Effūsis āliæ sine pēctinis ūsū, Pārs āderāt comptis ārtē, mānūquē comīs. Comā plūrīmā torvēs Promĭnēt īn vāltās. Fālvēquē nitēt comā grātior auro. § Purpureo volare comas adopertus ămîctů. Virg.

Comagena, a, f. Azar, occero Kauberg, provincia della Siria, i di cui popoli erano molto sapienti nell'arte d'indovinare dalle interiora delle vittime.

Juv. Sat. 6.

 Spöndět ămátörém těněrům, věl dívitis örbi. Tēstāmēntum ingēns, vālidæ pūlmēně cŏlümbæ._

Trāctāto, Ārmēņiūs, vel Comāgenus, arūspēx. Comans, tis, m. f., e, n. Chiomato, zazzeruto, chi ha la chioma lunga. SYN. Crīnītus, comatus, jubatus, capillatus. Et conum insignis galea,

crīstāsquē cŏmāntēs. Virg. Cŏmātňs, š, ūm. Comato. chi ha la chioma lunga, capelluto. SYN. Crīnītňs, căpīllātňs, cīņcīnnātus. J Cālvūs cum fuerīs, erīs comātus (phal.).

Combe, es, f. Comba. SYN. Châleis, Asopis. Õphĭăs ēlfūgīt nātōrūm vālněră Cōmbē. Ovid. Hist. Figlia di Asopo, la quale fu la prima che trovasse l'arte delle corazze.

Combibo, is, bibi, itum, ere. Act. acc. Bere insieme. SYN. Compoto, Grata priūs lacrymas

combibit herba meas (pent.'. Ovid.

Combibo, onis, m. Compagno a here. SYN. Compotor. Frequens edonum turba, combiboîıûmquĕ (scaz.\. Cal.

Combaro, is, assī, astam, črē. Abbruciare, ardere. Act. acc. SYN. Ūro, ādūro, ēxūro, crēmo, īn-cēndo. ¶ Tūrbǐně ventörüm combūrens īmpētē māgno. Lucr.

Cŏmedo, ĕdĭs, et ĕs, ēdī, ēsūm, vel ēstūm, ĕrĕ. Mangiare. Act. acc. SYN. Ēdo, māndo, pāscŏr, māndūco, convivor, epulor. Ut libet, hæe poreis

hodie comedenda relinques. Hor.

Comes, itis, m. f. Compagno. SYN. Socius, asseclă, södālis, comitans, comitatus, EP. Carus, ămīcus, cērtus, vērus, fidus, fidēlis, sēdulus, āssīdūns. PHR. Hos cape fatorum comites. Cui fīdus Achātēs It comes. Nēc nate tibi comes īrē rēcūso. Comitēm pātēr āddidit. Comitēm sēsē Māvortiŭs āddēt Romulis. ¶ Tū tibi, dūx comiti, tu comes ipsă duci (pent.). Ovid.

Comessatio, onis. f. Convito, gozzoviglia. J. Non-Albāna mihī sīt comessatio tāntī. Mart.

Comessator, oris, m. Goditore, convitatore. Atque ölűérő lárés cóméssátöré Lýæö. Mart. Cöméssör, árís, átás, árī. Banchetture. Depon.

SYN. Cönvīvor, epülör. J Comessabere maximī

glycon.). Hor.

Cometa, vel Cometes, æ, m. Cometa. SYN. Comata stēllă. EP. Růběns, růbřeňndůs, ignitůs, flammāns, crīnītus, rutilāns, capillatus, trīstis, infaŭstŭs, înfelix, fūnestŭs, sinister, fatalis, prænūneiŭs, dīrūs, sāvūs, mināx, erūentūs, sanguineus, exitiosus, pestifer, exitialis, perniciosus, hörrificus, lethifer, metuendus, PER. Stella crinită. Fâx diră cometæ. Flammiferum, vel

ermītum jubar. Crīne timendum sīdus, Exitřálě mřeáns. Crinitům sidňs. Stěllá fácem důcens. Trīste micans. Conscius îngentis damni, vel mālī. PHR. Non ūnūs erīnē corūsco, Rēgnörum eyersör rábáit lethálé cómetes. Quális åb æthere tristis Nuntius imperiis solet apparērē comēta. J Unde rubescentes ferālī erīnē comētæ. Claud.

Comicus, ă, ûm. Comico. \ Versibus exponi tră-

gřeis res comřeá non vůlt. Hor.

Cominus, adv. D'appresso, da vicino. SYN. Jūxtā, prope, propius, haud procul. 9 Cominus ense férit, jácůlô cádřt émřnůs ipsé. Ovid.

Comis, is, m. f., e, n. Piacevole, cortese. SYN. Běnīgnus, hūmānus, ūrbānus, blandus, mītis, tăcilis, commodus, lenis, mansnetus, placidus. Mājēstās adčo comis ubīgue tua est pent.). Ovid.

Comitas, alis, f. Beniguità, piaccoolezza. SYN. Benīgnītās, hūmānītās, mānsuētūdo, ūrbānītās. Quiete Nervas, comitate Drusones scaz.). Mart.

Comitaties, a, um, particip. Accompagnato. SYN. Stipans, stipatus, comitans. PHR. Ille te concilio multis cum millibus ibat. Ad tumulum māgnā mědiús comitante căterva. Phrygiis comitātā minīstris. Nāmque omnis čūm stīpātā těgěbát Türbă důcům. Incessit mágná jůvěnům stīpāntē catervā. 🕴 Occulit, īpse uno graditur comitatus Achate. Virg.

Comitatus, us, m. Compagnia. SYN. Catus, turbă, cohors, cătervă. ¶ Et simul ex usa raris comi-

tātībūs ūtī. Fill.

Comiter, adverb. Piacecolmente. cortesemente. SYN. Běnīgnē, arbanē, plácidē, hūmāniter. ¶ Cōmiter ēxcīpītūr, sānguīnē jānctūs ērāt (pent.). Ovid.

Comiti, orum, n. plur. Ragunamento, squittinio, adunanza de cittadini per creare i magistrati. SYN. Consessus, concilium, conventas, EP. Consulariă, pratoriă, quastoriă, edititiă, tribūnītiă, cŭriātă, centůriātă. Crās mānĕ quæso în comîtio estate abviam. Plant.

Comitiatis, is, m. t., e, n. Di raunanza, di squittimo. Che patisce di mal caduco (Hine morbis Comitialis, . Le comitiali obnoxia coturnices

(scaz.). Scal.

Comitor, aris, atus, ari. Iccompagnare, corteggiare. Depon. acc., vel dat. SYN.Comito, sector, consector, stipo, socio, sequor, prosequor. PER. Comes sam. Comes eo. Pone sabeo. Vestigia sequor. Addo me comitem. Me socium infero. Lăteri hærco. Lătus cingo, stipo. Passibus aquis comitor. Gradus, iter, gressum alicujus comitārī. PHR. Nos jūvenēm vāno mæstī comitāmur honore. Ille meam comitatus iter maria omnia cîrcum Atque omnes pelăgique minas, codique férébát. Ét nőstrős cömítáté grádús, ét in árdúá montis Ite simul. J Quid tum sola fuga nautas comitabor ovantes? Virg.

Commăciilo. as, avi, atum, are. March are, imbrattare, Act. acc. SYN. Măcălo, fiedo, înquino, polluo, contamino. I Commaculare manus, cru-

dēlīs tū quŏquĕ nātĕ. Virg.

Commemini, îsti, îsse. Ricordarsi. Verb. defect.

acc., vel genit. SYN. Měmĭnī.

Comměmorándus, ă, ūm, partic. Predicabile, degno d'esser menzionato. SYN. Laudandus, memorandus. Pratereo, atque altis post comměměrándá rělinquo. Virg. Cômměměro, ás, áví, átům, árě. *Commemorare*, l

ridurre in memoria, raccontave. Act. acc. SYN. Měmoro, nárro, čnárro, dico, pándo, rčešto, čnůměro, rčíčro, rčečnsčo. ¶ Comměmorárč jůvát. Qujd čním lóquěrčtůr Achillés? Ovid.

Commendatio, onis, f. Lode, commendatione. SYN. Laūs. ¶ Förmösă făcĭēs mūtă commendātio est jamb. P. Syr.

Commendo, as, avi, atum, are. Raccomandare, confidure. Act. acc. SYN. Credo, committo, māndo, trādo, rčpēno. Lodare, pregiare. Laūdo, celebro, æstimo. • Voce Deo solida te commendārē mēmēnto. Šer.

Commentarius, ii, m., vel commentarium, ii, n.

Registro. SYN. Cōdēx, lĭbĕr, vŏlūmĕn.

Commentitius, a, um. Finto, favoloso, SYN, Fictus, confictus, ellictus, fictitius, simulatus, 9 Quidquid jāctārūnt, sūnt commentītiă vērbā. Aus.

Commentum, i, n. Favola, finzione. SYN. Fictio, făbūlă, înventum, mendaejum. PER. Stulti commentă cerebri. Încpt# deligiă mentis. PHR. Fābēllās dūm gārrīt anīlēs. Et facilēs anīmēs commento ludit inani, vel inepto. ¶ Cui nihil ēst præter stulta hæc commentă, negoti. Mant.

Commercio. SYN. Fædus. pāctām. PHR. Ūnām ēt cōmmūnĕ pĕrīclām. Rērūm āmör ūnās črāt, Ōmnībās ūnā quies öperum: labor ömnibus unus. § Gnatis parce this, belli commercia Turnus. Virg.

Commerco. es, iii, itam, ere. Act. acc., vel comměrěŏr, črĭs, ĭtŭs, črī. Depon. acc. Meritarc. SYN. Měrčo, měrčor. J Quid vos, quid plä cídæ comměrůistis övés? (pent.). Ovid. Commigro. ās, āvī, ātūm, ārč, n. Andar ad abitare

altroce. SYN. Migro, čmigro, abčo, čxčo, čxcedo, dēcēdo. J Coleste commigremus in tripudium (jamb.). Gaz.

Gommītitium, ii n. Compagnia di soldati. SYN. Commilitia. 🖣 Ēt commilitii sācrā thenda pūtās

pent.\. Ovid.

Commilito, onis, m. Compagno in querra. SYN. Commilés. PHR. Bélli, pügnæ, vel milittæ sŏeĭŭs, comes. 9 Germanus vidit commilito. non timet ensem. Prud.

Comminiscor, čris, commentus, minisci. Inventare favoleggiare, Depon. acc. SYN. Commentor, învenio, fingo, confingo, cogito, excogito, meditor. J Post hine cachinnat, comminiscitur lībros (scaz.). Scal.

Comminuo, is, ni, utum, čie. Sminuzzare, tritare. Act. acc. SYN. Minŭo, imminŭo, frango, tero, contero. Tingenti vires communice e mei (pent. . Ovid.

Commissum, i. n. Fallo, delitto SYN. Defictum. cūlpā, pēccātūm. ¶ Pōst mīhi non similī pārnā commīssā lāctis. Virg.

Commissūră, &, f. Giuntura. \ Commissūră dedit, quae sese extremă polită. Prud.

Commissis, a, um, partie. Fatto, commesso. 10:stůlit în sérám commissă piácůlă mortem. Virg.

Committo, is, misi, missum, čič, Fare, commettere. SYN. Ādmitto, făcio, patro. Dare in custodia, o quanda confiddre. Trādo, erēdo, māndo, commēndo. Esporre. Expôno, ôbjēcto, ôbjicio. PHR. Prīmūs ūt aūdērēm commīttērē carmīnā fāmæ. Ignőtő sésé cömmittéré pöntő. Vitám cömmittěrě věntis. Primňs Inexpertæ commisit 🕪 mină terră. 🖣 Unum ôrô, desiste mănum cômmīttere Teacris. Virg.

Commoditas, atis, f. Comodità, utilità. SYN. Commodum, Incrum, ūtilitas. Occasione, opportunità. Ōccāsĭo. PER. Cōmmŏdă tēmpŏră. PHR. Solā vīrī fācīlēs ādītūs, ēt tēmporā norās, Arrepto, vel capto tempore. Tentare aditus, et qua möllissimä fandi Tempora. 9 Cogimur īpsīūs commodītātē frŭī (pent.). Ovid.

Commodo, as, avi, atum, are. Accomodare, avvicinare. Act. acc. SYN. Adjungo, applico, adhibeo. Dar in prestito. Mūtuo, mūtuum do. 🖣 Non liber hic üllüs, non qui mihi commodet

aŭrŭm. Ovid.

commodum, î, n. Comodità. SYN. Ūtilitās, ūsus, commoditās. ¶ Tām bene promerito commodi

mīllě prěcor (pent.). Ovid. Commodůs, ă, ūm. Comodo, utile. SYN. Āccommodus, aptus, idoneus, ūtilis, opportunus. J Nec pěcori opportună seges, nec commodă Baccho.

Commotior, īrīs, îtus, īrī. Macchinare insieme. Depon. acc. SYN. Möliör, contendo, încumbo, nītor, connītor, tento, aggredior. I Cum commölīrī tempestās fulmīnā captat. Lucr.

Commoneo, es, ŭī, itum, ere. Ammonire. Act. cum gen., vel abl. rei. SYN. Monco, admonco. ¶ Commonuit, mentemque subit, quo præmia fāctō. Ovid.

Commonstro, as, avī, atum, are. Mostrare. SYN. Mönstro, dēmönstro. PHR. Cömmönstrant düm fātă vĭām.

Commoror, arīs, atus, arī, Ritardare, soggiornare. Depon. SYN. Mörör, consisto, maneo, versor, hăbito.

Commotio, onis, f. Sommovimento, commovimento. SYN. Mōtŭs, ăgĭtātĭo, tūmūltŭs, pērtūrbātĭo.

Commotis, a, um. Commosso, eccitato. SYN. Motus, īmpūlsus, agitātus. Attomito, spaventato. Attonītus, stupētactus, pērturbatus, territus, pērterritus. J Qualis spēlūnca subito commota cŏlūmbā. Virg.

Commoveo, es, ovi, tum, ere. Commovere, turbare. Act. acc. SYN. Moveo, împello, agito, excito, concito, vel turbo, perturbo, atlicio. Rādīt ītēr līquīdūm, cēlērēs nēguē commovēt

ālās. Virg.

Comminico, as, avī, atum, are. Comunicare, con-/crire. Act. acc. SYN. Crēdo, confido, committo, confero, do, præbeo, refero, partior, impertior. Căt sửa Tydides mecum communicăt actă. Ovid.

Communio, onis, f. Comunione, compagnia. SYN. Fædns, societas. J Aeris et cæli communio corporă tântûm. Prud.

Communio, is, ivi, itum, ire. Fortificare, munire. Act. acc. SYN. Firmo, vallo, munio.

comminis, is. m. f., e, n. Comune, pubblico. SYN. Pūblicus. Volgare. Vūlgāris, plēbēius, populārīs, trītūs, frēquēns, pērvūlgātūs, haūd rārūs, Solæ communes natos, consortia tecta. Virg.

Communitér, adv. Comunemente. SYN. Simul, ūnā. Volgarmente. Vūlgo, pāssīm, ŭbīquē. Sovente. Crebro, sape, sapius, plerumque, frequenter. § Brachia sustulerat: tuque o commūniter omnēs. Ovid.

Commutare, as, avī, atum, are. Commutare. Act. acc. SYN._Mūto, pērmūto, vērto, converto, învērto. J Omnia commûtat Natura et vertere

cogit. Lucr.

"ōmo, ĭs, psī, ptūm, ĕrĕ. Pettinare, ornare, pulire.]

Act. acc. SYN. Orno, adorno, pecto, depecto, compono, polio. Comat virgineas hasta recūrvă comās (pent.). Ovid.

Commedia, w., f. Commedia. Successit vetus hie commedia non sine multa. Hor. Expl. Poema drammatico, il quale rappresenta i costumi degli uomini, ma con piacevolezza.

Comœdus, i, m. Commediante. Il ve de comœdis,

të consulit illa tragædum. Juv

Compages, is, f. Congiuntura. SYN. Compago nēxus, copula, vinculūm, commissūra, ligamen rětināculūm. EP. Ārctā, dūrā, rīgidā, ferreă, solida, valida, fīrma, tenax, secura, înconcussa. PHR. Ferreă compago lăterum. Durăque reum compage tenebant. J Jura dabunt: diræ ferro, ēt compāgibus ārctīs. Virg.

Compar, arīs, adject. Uguale, pari. SYN. Par, æquālīs, sīmīlīs. ¶ Bēllātōrque suo prēnsūs sīne

compare pagnet. Ovid.

Comparco, es, ŭi, itum, ere, n. Comparire. SYN. Ādsūm, āppārĕo, ēxto, vĭdĕŏr, cōnspĭcĭŏr. ¶ Lūcifer în tôtô nûllî comparuit orbe. Ovid.

Compăro, as, avī, atum, are. Agguagliare, paragonare. Act. acc. SYN. Compono, confero, apto, æquo, adæquo, assimilo. Acquistare. Paro, acquiro, colligo, assequor, consequor, conficio, ădĭpīscŏr, ōbtĭnĕo, cōncĭlĭo. Preparare. Appăro, præparo, accingo, dispono. PHR. Non illi quisquâm bello se conferet heros. Et mecum confertur Ulysses. Aptarī māgnīs inferiora licet. Sīc pārvīs componere māgna solebam. J Ut nihil anteserat, nihil illis comparet, errat. Hor.

Comparandi formulæ. Modi di paragonare. Ut, vělůt, sîcůt, ceū, înstăr. Haud ăliter. Non ăliter. Haūd secus ac. Non secus atque. Non aliter quam quī. Rītū, more, modo. Tālis, quālis. Tot, quot. Tantus, quantus. Similis. Ut quondam. Non secus atque olim (ubi, quondam et olim adduntur ornatus gratia).

Cömpědio, îs, îvî, îtům, îvě. Legare, mettere in ceppi. ¶ Tům cômpědītī jānňām līmă těrūnt (jamb.). Sen.

Compello, as, avī, atūm, are. Parlar a qualcheduno. Act. acc. SYN. Löquör, allöquör. Chiamare. Appēllo, voco, advoco. ¶ Compellare virum, ēt mæstās expromere voces. Virg.

Competto, is, puli, pulsum, ere. Scacciare, sbandire. Act. acc. SYN. Pello, expello, impello, ūrgeo. Sforzare, costringere. Cogo, adigo. J Compůlěrántquě grégés Corydon, et Thyrsis In ānām, Virg.

Compendiarius, a, um. Corto, abbreviato. SYN.

Sūceinetus, brevis, concisus.

Compendium, ii, n. Compendio, somma. SYN.

Compensatio, onis. Ricompensa. 9 Quod persuasus homo est, hac compensatio rupit. Sid.

Compenso, as, avī, atum, are. Ricompensare. Act. ace. SYN. Pēnso, remūnero, PER. Mūnus reddo, rěfěro, rěpěndo. J Tot taměn amissis te compēnsāvimūs ūnūm. Ovid.

Comperio, is, ui, ertum, ire. Trovare. Act. acc. SYN. Învenio, reperio, seio, novi, deprehendo. ¶ Ūnde hāc compērērīm tām běně quāris,

ămō (pent.). Ovid.

Compes, edis, f. Ceppi o ferri per rinchiudere i piedi dei malfattori. SYN. Pedică, nexus, cătēnā, vīneālām, nōdūs, compāgēs, lāgueus, re-

tīnācŭlām. EP. Aretă, dūră, rigidă, grāvis, ærčă, ferrcă, nodosă, tirmă, vălidă, tenâx, solĭdă, ăcērbă, fĕră, sævă, erŭēntă, mŏlēstă, sērvīlis, Vūlcānia. PHR. Āt mālē quī fuerāt sērvīlī compēdē nēxūs. Spēs ētīām vālīdā solātūr compědě vinetům. Nos adamantea compědě jūnxit ămor. Crūră licet dūrā compede pulsă sonent. Impediunt geminos vincula firma pedēs. Compēdibūs savo tē sūb cūstode tēnēbō. Hor.

Compesco, is, vi, eve. Fermare, riterere. Act. acc. SYN. Cŏčrcčo, træno, rčtræno, cōmprimo, contineo, retineo, colibeo. 9 Sed neque compědřbůs, něc mě compescě čátěnis. Ovid.

Competo, is, ivi, vel ii, itum, ere. Dimandare, o chiamare insieme, Act. acc. SYN. Peto, āmbio, aūcinor. Ippartenere. Spēcto, pērtinčo, āttinčo. Esser conveniente. Neutr. dat. Congrão, convenio.

Cômpîtô, ās, āvī, ātum, ārě. Rubare, rapire. Act. acc. SYN. Expîlo, fürör, prædör, spölio, čripio, dīrīpio. ¶ Compilāsse putes, verbam non am-

plĭŭs āddām. Hor.

Compingo, is, pegi, pactum, ere. Attaccare, congiungere. Act. ace. SYN. Applico, conjungo, compono, connecto. Sforzare, serrare, premere. Cogo, adigo, detrado, compello, premo, argeo. ¶ Ēst mīhī dīspārībūs sēptēm compāctā cicūtīs. Virg.

Lompitum, i. n. Quadricio, erocicchio. SYN. Trivĭūm, vĭeŭs, quadrīvĭūm, ĭtĕr, vĭă, plătĕă. PHR. In mūltās compitā sēctā viās. Quătērnā quā sē scindit in cāmpēs viā. \$ Prāmiaque ingēntēs pāgōs, ēt compită circum. Virg

Complacco, es. úi, itum, ere. Piacere, compiacere. Neut. dat. SYN. Plăcco, ârrideo. • Te vellêm

Aŭrōræ complăcăisse virûm (pent. Ped. Complane, âs, âvî, âtûm, âre. Spianare. SYN. Explano, aquo, exaquo, adaquo, Rovinare, distruggere. Dirŭo, deturbo, everto, dejicio. ¶Cōmplānāndā dŏmūs, dēsōlāndīquĕ pĕnātēs. Fil.

Comptector, čijs, plexus, plecti. Abbracciare. Depon. SYN. Amplector, amplexor, capio, contineo, comprehendo. PER Complexá ciago, foveo, teneo, stringo. Complexas jungo. Colla lăcertis complector, Complexi înter se noctemque diemque morantar. Virg.

Complementum, i. n. Compimento, anmento, SYN. Aŭgmentam, sapplementam, vel tinis.

Compléo, és, évi, étum, éré. Riempire. Act. acc. cum gen., vel abl. SYN. implčo, replčo, adimpleo. Compire, perfezionare. Absolvo, perficio, finio, conficio. ¶ Ingentes, úterúmque armato milite complent. Virg.

Comptetús, a, úm. Riempito. SVN. Plenús, împlētus. Finito, perfezionato. Pērtēctus, ābsŏlūtús. 🖣 Cömplétis Lipidúm läbiis, túm spúmä

pěr őrás, Juv.

Complexus, us, m. Abbracciamento. SYN. Amplēxus, osculum. EP. Ārctus, cārus, blandus, dūleis, amieus, gratus, fidelis, mūtūus, suavis, těněr, möllis, plácidůs. PHR. Non sie appositis vincitūr vitibas ūlmas. Ūl taš sūnt collo brāchtă nexă meo. ¶ Ille übi complexo Ænese, colloque pependit. Virg.

Gomptico, ás, ŭi, itūm, vel āvī, ātūm, arč. Pægare, inviluppare. Act. acc. SYN. Plico, in-

plico, rönvõlvo, invõlvo, centrido.

in gran numero. SYN. Mültī, pērmūltī, plērīquē, plūrēs, plūrimī. ¶ Complūrēs alios doctos ego quos et amīcos. Hor.

Compone, is, posui, positum, ere. Comporre. Act. ace. SYN. Scribo, conscribo, condo. Agquagliare. Apto, conféro, compáro, æquo, ádæquo, coxquo, assimilo. Congiungere, attaccare insieme. Conjungo, committo, connecto. Decidere, conchindere. Decido, concludo, finio. PHR. Inde ălios, aliosque memor componere versus. Sie pārvīs componere magna solebam. Componens mănibusque mănus, atque oribus oră. Oblato gaudens componi fædere bellum. I Non nostrum înter vos tantas componere lites. Virg.

Comporto, as, avi, atum, are. Ammassare, apportare. Act. acc. J Si comportatis rebūs bene

cögĭtčt. Hor.

Compos. otis, adject. Potente. ¶ Insequere et voti postmodo compos etis (pent.) Ovid. ¶ Sie voti compos, excisăque agmină servant.

Compositio, onis, f. Composizione. SYN. Scriptio.

Iccordo, Födůs, păctům.

Compositor, oris, m. Componitore. SYN. Scriptor. Plūs sibi pērmīsīt compositore suo (pent.).

Compositus, vel compostas, ä, ūm. Composto. SYN. Scriptus, elaboratus, elucubratus. Aqquagliato messo insieme. Collatus. Disposto. Dīsposītus. 9 Dūleīs composītīs spīrāvīt crī-nībūs aūrā. Virg.

Compoto, as, avī, atum, are. Bere insieme. Act.

ace. SYN. Pôto, bǐbo, cōmbǐbo.

Compotor, oris, m. Compagno a bere. SYN. Combibo.

Compréhendo, vel comprendo, is, di, sum, éré. Prendere prigione. Act. acc. SYN. Capio, accipio, appreliendo. Imparare, comprendere. Concipio, percipio, intelligo. L'Alter in ambiguo ēst ān sīt comprensus. čt īpsīs. Ovid.

Comprimo, is, pressi, pressim, ere. Ritirare, arrestare. Act. acc. SYN. Reprimo, teneo, retineo, compesco, sisto, moror, retardo, conibeo, coercco. Serrare, costringere. Stringo, constringo, contrălio. Opprimere. Premo, opprimo. Nascondere. Condo. alscondo, tego, occulto. Fare ăgě quid věniás, jam isthic ét comprimé gressüm. Virg.

Comprobo. ās , āvī, ātūm , ārč. Approvare. Act. acc. SYN. Laŭdo, probo. approbo. ¶ Comprobat: ō quântum distânt hūmānă supernis. Arat.

Compúto, às, avi, alam, are. Computare, annocerare. Act. acc. SYN. Núměro, ánnůměro, rě-censéo. Peusare. Půto. ¶ Ūtřiě soflicitis compătăt ârticălis (pent.) Ovid.

Computresco. is, iii, črč, n. Putrefarsi. J Sed penitus pereunt convulsi, conqueputrescunt.

Comam, i, n. Como. FP. Novam, aŭetam, opalentūm, nimbosam, nobile, ingeniosam. PHR. Ūrbs sūmmīs rēdīmitā tiāris. Sacrīs cīrcūmdata undique ædibus. Divitibus populata viris. Lărfi procellosis obrătă fluctibus, § Comi moniă, Lăriumque littus, Catul.

Conamen, Inis, n. Sforzo. SYN. Conatus | § Et depressă docet târdæ conâmină mortis. Oxid.

Cônatůs, š, úm, partic. Sforzato. Tře cônatůs Thi côllô dărě bráchřá civcům. Virg.

s**ömptürēs,** m. f., et Complūră, n. plur. *Molti* , konātús, ūs. m. *Sforzo.* SYN. Conāmčn, vis, nī-

sus, labor, împetus, tentamen, molimen. EP. Māgnus, ingens, summus, fortis, validus, generosus, audāx, māgnanimus, nobilis, potens, laudabilis. PER. În mediis conatibus ægri Sūceidimūs, non lingua valet, non corpore notæ Sufficiunt vires. Magno molimine tentat. Sümmänītuntur öpum vi. Sēd quöniām tāntīs Fātūm conātibus obstat.

Concavo, as, avī, atūm, are. Scavare, incavare. Act. acc. SYN. Căvo, excăvo, fodio. § Est locus, īn gēmīnos übī brāchīā concāvāt ārcūs. Ovid.

Concavns, a, ūm. Concavo, cavo. SYN. Cavns, cavātŭs, excavatŭs, profondŭs. J Aŭt ŭbi odor conī gravis, aŭt ŭbi concava pulsu. Virg.

Cōneēdo, is, cēssī, cēssūm, ĕrĕ. Concedere, permettere. Act. ace. SYN. Cedo, do, dono, largior, tribño, permitto. Accousentire. Credo, annño, consentio. Confessare, dire. Făteor. Partire. Eo, decedo, accedo, transco. I Hanc animam concede mihi, tuă cateră sunto. Ovid.

Concelebro, as, avi, atum, are. Lodare, festeggiare. Act. acc. SYN. Laudo, celebro. ¶ Cončělěbra, čt můltő těmpöră fündě měrő pent.).

Tibul.

Concentus, us, m. Armonia. SYN. Cantus, modi, mělos, modůláměn, cárměn. EP. Blandůs, důlcis, amenus, festus, jūcundus, gratus, lætus, ārgūtus, lepidus, hilaris, placidus. PHR. Concentibus auras, aera, vel æthera mulcere, îm-plere, ferire, pulsare. Resonat, rehoat concentibns ather. Festis resonant concentibus aura. Tūm volucres lætis concentibus aera mulcent. Cöncipiūnt: Hinc ille aviūm concentus in ägrīs. Virg.

Conenă, æ, f. Conca. SYN. Testă, cochlea. EP. Căvă, vīlis, ădūncă, tčuňis, squālēns, törtă, tortilis, detrită, tenax, lucidă, nitens, rădians, spūmāns, mārīnā, āquorea. PHR. Sie lavēs cūrvo spērnautār līttörē conchē. J Ēt procal ā pēlago conchæ jacuere marinæ. Ovid.

Conchă. Pesce, conchiglia. SYN. Mūrex, conchyle,

cōnchỹ lĩũm.

Conchă. Perla. SYN. Baccă, unto, gemmă.

Conchă. Sorta di trombetta. SYN. Tübă. PHR. Non făcit ad nostros grea conchă sonos. Tortilibūs pērmūleēnt æquorā cēnchīs.

Conchytium, ii, vel conchyle, is, n. Conchiglia, pesce, colore, o rosso di porpora. SYN. Mūrēx, conchă. Nummorum Spartană chlămys, conchỹlĩa Cōa. Tincta tegit roseō conchylis pūr-

pură fuco. Catul.

Concido, is, cidi, casúm, ere. Cuscare. SYN. Cado, dēcido, rijo, corrijo. 🥊 Concidit immūndoque fimo, sacroque cruore. Virg. Per movire. PHR. Īctūquĕ jŭvēneæ concĭdĕrānt. Ovid. Per cessare. PHR. Concidant venti, fügiantque năbes. Hor.

Concido, is, cidi, cisum, ere. Tagliare. Act. acc. SYN. Scindo, abscindo, cado, seco, reseco. ¶ Ēxcŏquĕre ēt māgnōs serŏbĭbūs cōncīdĕrĕ

montes. Virg.
Conciliabition, i, n. Fiera, mercato, luogo di radunanza. ¶Öppiidă, mērcātūs, ēt conciliabida, et ūrbēs. Prud.

Concitiatrix, feis, f. Mediatrice. § Ætatem, et tăciem, ūt sāga, ēt bonă conciliătrix. Lucil.

Concilio, as, avi, atum, are, Congiungere, pacificare. Act. ace. SYN. Conjungo, devincio. Acquistare. Acquiro, păro, compăro.

Concilion, ii, n. Concilio, radunanza. SYN. Cœtus. conventus, consessus. J Conciliamque vocat. vitāsque ēt crīmīnă dīscīt. Virg.

Concinuus, a, um. Adorno. PHR. Versus paullo

concinnior. Hor.

Concino, is, cinui, centum, ere. Cantare insieme. Act. acc. SYN. Canto, cano, accino, PIIR. Omnia non albæ concinnistis aves. Dicitur ad claūsās concintisse fores. 🖣 Ād vādā Mæāndrī concinit ālbūs ölor (pent.). Oxid.

Concio, onis, f. Sermone, predica, discorso. SYN.

Sērmo. Assemblea, Cætus, concilium.

Concionator. oris, m. Predicatore. SYN. Orator. EP. Sānetus, pius, dōetus, celebris, disertus, lăcundus. PÉR, Divinæ lēgis præco.

Concionór, aris, atús, ari. Predicare. Depon. SYN. Õro. PER. Christi dogmată illustro, sparge pēr ōrbēm. Lēgis ōrācūtā pāndo. Chrīstī jūss 🤅 dŏcĕo.

Concipio, is. cepi, ceptum, cre. Concepire, comprendere. Act. ace. SYN, Căpio, percipio, noseo, cognosco, assequor, comprehendo, intelligo. PHR. Accipite hac animis. Hac mea tigite dīctă. Omniă pērcēpī, ātque animo mēcūm ante pěregi. Hæc ånimô haŭsi. Ergo ŭbi concepit fŭrias, evictă dolore. Virg.

Concisus, a, um, particip. Tagliato. SYN. Casus. ēxcīsus, scīssus, abscīssus. Abbreviato. Strīctus, brevis, angūstus. I Ligna senex minuit, con-

cīsăque construit alte. Ovid.

Conematins, a, um, particip. Commosso. SYN. Concitus, excitus. L'eloce, presto. Celer, levis, velox. Sī cöncītātă fērvēānt vēntīs frētā (jamb.) Paul.

Concito, as, avi, atum, are. Incitare, muovere. SYN. Încito, excito, ago. moveo. <u>î</u>mpello, acuo, încendo, stimulo, sollicito. 5 At malus înterpres

populi mihi concitat iram. Ovid.

Concitus, a, um, partic, a concico, vel concitus, a concio. Commosso, eccitato. SYN. Excitus, ēxcitātus, concitātus. Presto, veloce. Celer, vēlox, răpidus. ¶ Quis tibi Pryxe dolor răpido cum concitus astu. Val. Flac. Inde ruunt toto concita perienla mando. Lue.

Conclamatus, a, um, particip. Chiamato, occere chi alla fine è abbandonato da' medici. SYN. Clāmātus, vocātus, vel deplorātus, depositus, Videris immēnsis cum conclamata querēlis.

Mart.

Conclamo, as, avī, atūm, arč. Sgridare insieme. SYN. Clāmo, exclāmo, ¶Ītāliam, Itāliam prīmūs conclamăt Achates, Virg.

Cônelavě, řs. n. Conclave, luogo secreto. SYN. Pě-netrálě. ¶ Cúrrěrě pěr tötům půvřdí cônelavě,

mägīsquě. Hor.

Concludo, is, clusum, ere. Chiudere, serrare. Act. ace. SYN. Claudo, includo. Finire, perfezionare. concludere. Finio, absolvo, perficio. Concludere. Colligo, înfero. J Pars aptare locum tecto et concludere sulco. Virg.

Conclusies, &, am, particip. Serrato, rinchiuse. SYN. Glaŭsŭs, înclūsŭs. § Suave locus voei

resonat conclusus inanes. Hor.

Concotor, oris, adject. Del medesimo colore. ¶ Candidă pêr sylvâm cũm fætű côncolor âlbo. Virg.

Concoquo, is, xī, etum, ere. Cuocere insieme. Act. ace. SYN. Cŏquo. J Pülchrē cōncŏquĭtīs; nĭhīl timētis phal.) Catul. Concordia, v., f. Concordia, pace, amieizia. SYN. Pāx, fædůs, pāctům, ămīcitia, consensus. EP. Ālmā, fēlīx, cāndīdā, pērfēctā, integra, sīncērā, dūleis, plācīdā, mītis, innocāa. PER. Līlī intemcā. Nūllīs rūptā querelīs. Mēns, vel animus concors. Ingenium, vel pēctūs concors. Ūnā mēns. Concors fiedus. Pār jūs amīcitiā. PHR. Jūngit tibi plācīdās dūleis concordiā mēntēs. Jūnxit inābrūptā concordiā longā cătēnā. Ūnā quidēm fācies sēmpēr, mēns ūnā dūobūs. Ūnā quies, ūnūsque lābor: non pūlehrins orbē Pār fūerīt toto. Jūnus adorāndūs cūm quo concordiā mītis. Ovid.

Côncôrditer, adverb. Di buon'armonia. SYN, Placâte, plăcăde. PER. Côncôrdi mente, vel pectore. Ămicô fêdêre. Ūnā mente. § Viximus, út nostis, tôtôs côncôrditer annôs. Mant.

Côncôrdo, ás, áví, átům, árč, n. Concordarsi, acconsentire. SYN. Cônsêntřo, cônvěnřo. Côncôrdárě mědůs: hôc vôcêm cármřně nôvřt. Ovid.

Cöncrémo, äs, ävī, ātūm, ārē. Abbruciare. Act. acc. SYN. Crémo, încêndo, ūro, ādūro, ēxūro, cômbūro. ¶ Ūt côncrémārēm, prôlis ēt thălāmī rögös (jamb., Sen.

Concrépo, as, crépai, crépatum, aic, n. Fare strepite. SYN. Crépo, crépato, strépo, strépato, stridéo. ¶ Cymbata Thébano concrépaére Déo (pent.) Prop.

Cönerësco, is, crëvi, crëtam, črć, n. Crescere. SYN. Crësco, glisco, aŭgčŏr, aŭgčsco. Congelarsi. Cögŏr, congelor, cočo, densor, ¶ Ōmnia, et îpsĕ těněr můndi concrevérit orbis. Virg.

Cöncrētós, ă, ūm. Acertsciuto, aumentato. SYN. Aŭetŭs, ădaŭetŭs. Congelato. Cóāctŏs, cônflātus, mixtŭs, cômpŏsikūs. Côncrētām pătitūr rādīcem āflīgērē tēriæ. Virg.

Côncúbīná, ấ. f. Concubina, SYN. Mặchă, ădūltěră. Côncúbīnús, ř. m. Concubina, SYN. Mạchă, ădūltěr. ¶ Quốd nūbīs Prăcúbīnă côncúbīnō (phal., Mart.

Côncúbitús, ūs, m. Concubito, coito illecito. SYN. Cöitús. EP. Fædús, tūrpis, něfándús, împūrús, větitús, împróbús, sečlěrátús. § Quôd něc côncúbitu îndůlgēnt, něc côrpŏrá ségnés. Virg.

coothi indiagent, nec corpora segmes. Virg. Côncúbiús, ă, ûm. Quieto, quando uno dorme quietamente. SYV. Trănquilhis, quietis, ¶ Nămque âlă côncúlăă vēnērē silêntiă noctis. Mant.

Cônculco, ās., ātām, ārē. Calpestave. Act. acc. SYN. Căleo, proculco, tero, attero, côntero, protero, ôbrúo. PER. Câlee, vel pêdé tero, protero, öbtero. Sab pêdibus téro, prémo, cômprimo.

Cöncupisco, is, ivî, itūm, čré. Desiderarc. SYN. Cupio, concupio, opto, exopto, appeto, desidero. ¶ Quod Reges dominique concupiscunt

phal). Mart.

Côncūrro, is, cūrrī, cūrsūm, čič, n. Concorrere, unirsi insieme. SYN. Côncūrso, coco, cônvolo, côntluo, côntluo, côntluo, côntluo, côntluo, côntluo, côntluo, côntluo, côntluo, côntluo, côntluo, côntluo, côntluo, cũrritur, sthére in alto Dânt sănitus, măgnum mixtî glòmerantur in orbēm. Diversis partibus ôrbis inter sẽ côiissẽ virôs. Ingentem cômitum allluxissé novorum invento admirans númerum, matresque virôsque Côllectam exilio pūbēm.

Sēd glómeraie manum bēllo, et côncūrrere in arcēm. Virg.

Concursus, us, m. Concurso. SYN. Accursus, vel turbu. Cum subito Æncas concursu accu-

děrě mágnő, Virg.

Concūssūs, ā, ūm. Conquassato, sbattuto. SYN. Excūssūs, motūs, commotūs, jāctātūs, āgitātūs. ¶ Ēt trēmēfāctā comām concūsso vērticē nūdāt. Virg.

Côncňtio, îs, cūssī, cūssūm, čré. Sbattere, scuotere. Act. acc. SYN. Quătio, ēxcůtio, jācto, ăgito, côncito, moveo, cômmoveo. ¶ Côncůtit, čt stímůlôs súb pěctorě věrtit Apôllo. Virg.

Côndecŏro, ās, āvī, ātūm, ārē, Ornare, onorare, Act. acc. SYN. Dēcŏro, ōrno, ēxōrno, īnsīgnĭo, ¶ Ovā pārīrē sŏlēnt gčnŭ, pēnnīs cōndēcŏrātūm. Em.

Côndômno, âs, âvî, âtôm, âvê, Condannare, Act. acc. cum gen., vel abl, SYN, Dâmno, PER, Crîmĭnĕ dâmnâré, Dêcrêtō dâmnarĕ sĕnātūs, Pūrgārĕ nĕlās, Mörtī, nĕcī, sūpplřeĭis āddīcĕrĕ, Ĕxílīō mūlctarĕ rĕūm.

Côndênso, âs, âvî, âtûm, ârê. Condensare, spessare. Act. acc. SYN. Dênso, spîsso, côgo, dûro, îndûto.

Côndico, is, xi, ctům, čič. Attribuire, assegnare. Act. acc. SYN. Indico, denúncio, constituo, significo.

Göndimentám, i, n. Condimento, conditura. SYN. Cönditűrő, cönditíró. EP. Aptám, dűlce, grátám, laútám, snávé, júcúndám. ¶ Quác sális ádmixtő tűndétűr cöndiméntő (spond.). Ser.

Cōudio, îs, îvî, îtûm, îrê. Condire, far saporito. Act. acc. PER. Dûlcêm âspêrgo săpōrêm. ¶ Ēt quâdrīngēntis númmis côndirê gălôsûm. Juven.

Condiscipătiis, î, m. Condiscepolo, compagno ai scuola. SYN. Socius, concors, comes. § Et condiscipăli tibi obsequentis (phal., Sid.

Cônditio, ônis, f. Condizione, legge. SYN. Lêx, pāctām, mödūs, rātio. Stato, qualita, fortuna. Sôrs, stātūs, fortūnā. EP. Cērtā, cômmödā, prīmā, prāecīpāā, īlbūstris, sāmmā, nöbīlis, ēximā, hönēstā, pōtēns, sūpērbā, dūrā, grāvis, iniquā, diflīcilis, mīsērā. Cūm sīt côndītiō dūlcīs sīnē pūlvērē pālmā. Hor. In significato drīmeitare a cena. PHR. Cānābīs bēllē. Jūlī Cērēālīs, āpūd mē: Côndītī o mēlīor sī tībī nūllā, vēnī. Mart.

Conditio, onis, f. Condimento. SYN. Conditură, condinentum.

Cöndītör, öris, m. Conditore, acconciatore, cuciniere, SYN, Cöquüs, PER, Qui fercülă condit.

Conditár, öris, m. Autore. fondatore. SYN. Aŭetor, structor, ædificator. ¶ Tum rex Evander Romanæ conditor areis. Virg.

Conditos, ă, ûm, particip. Condito. § No male conditum jus apponatur, ŭt omnes. Hor.

Conditús, ă. um. Fondato, fabbricato. SYN. Structus, extructus, constructus. Assesso. Abditus, reconditus, occultus, latens, occultatus. ¶ Conditus în nübem, medioque retugeris orbe. Virg.

Côndo, ĭs. dǐdī, dǐtūm, ĕrĕ. Nascondere. Act. acc. SYN. Ābscöndo, rĕcöndo, tĕgo, ŏccĕdo, ŏpĕrio. Fabbrware. Strāo, ēxstrŭo, cönstrŭo, ĕdiffco. Ananassare. Cōgo, cöllīgo, cöngĕro, côntrăho, ăcĕrvo, cŭmŭlo. ¶ Est řtĕr în sylvîs, ŭbĭ cœlūm côndĭdĭt ūmbră. Virg.

Côndótčo, čs., ŭi., ĭtūm, črč. n. Dolersi insieme. SYN. Dölčo, îndólčo, māučo. ¶ Āt sī côndôlŭit tentātūm frīgörē cārpūs. Hor.

Côndôno, ás, ávi, átům, árč. Perdonare, concedere. Act. acc. rei dat, pers. SYN. Párco, rgnôsco, rěmitto. ¶ Côntésső cúlpám tű côndônábřs, ámicě. Hor.

Cōnđūcǐhǐiĭs, ĭs, m, f., ĕ, n. Utile, qioeccole. SYN. Āptŭs, cōnvĕnĭēns, cōmmŏdŭs. ¶Ād bĕnĕ vīvēndūm cōndūcĭbǐle, ātquĕ bĕātē. Scal.

Cōndūco, ĭs, xī, ctūm, ĕrē. Condurre. Act. acc. SYN. Dūco. Dare, o prendere ad affitto. Lŏvo, rĕdĭmo. Essere a proposito ed utile. Prōsūm, sūm āptūs, ūtīlīs, cōmmŏdūs. ¶ Cōndūcīt cŏmĭtēs, cēllām, cērvīcāl, āmīcās. Juv.

Göndűctītiŭs, ă, ûm. Preso a pigione, a giornata.
¶ Quām östēndām tīdicīnam ālīām condūctītiām (jamb.) Plant.

Confabilior, ārīs, ātus, ārī, dep. Favoleggiare, par-

lar insieme. Colloquor.

Côntéro, fers, tůli, côllátům, ferrě. Portare. Act. acc. SYN. Féro, géro, côngéro, cônjicio. Dare, donare. Dō, côncédo. tříbůo. Paragonare, agguagliare. Cômpăro. § Ét cônférrě mānum, ét procedéré lôngiús andét. Virg.

Cönfēstīm, adv. Šubitamente. SYN. Continuo, statīm, subito, protinus, extemplo, repente, iltree.

Confico, is, fēcī, fēctūm, črč. Finire, fornire.
Act. acc. SYN. Ābsōlvo, complĕo, pērficio, ēxpědio. Consumare. Ābsūmo, consūmo, āttēro. Uccidere. Ōccīdo, pērimo, interficio. Acquistare. Ācquīro, compăro. ¶ Sēd nos īmmēnsūm spătiis confēcimus āquor. Virg.

Gönfidens, tís, adject. Confidente. SYN. Fidens, fixús, confisús, aúdāx, intrepídús. § Nám quis tē júvěnům confidentissímě nostrás. Virg.

Cōntido, ĭs, fīsŭs, črč. Fidarsi. Nent. pass. dat. SYN. Fīdo, nītŏr, īnnītŏr. Confidare, credere. Crēdo, cōmmēndo, cōmmītto. PHR. Spērātr sălūtēm. Nūtlā fĭdēs pĭĕtāsquč vĭrīs, quī cāstr sĕquūntŭr Nūsquām tūtā fĭdēs. Cērnīs, quā Rūtūlōs hābēāt fīdūcīā rērīm. ¶ Aūsūs čṭ āflīctīs mělĭūs cōnfīdērč rēbūs. Virg.

Cönfigo, ĭs. xī. xūm, črč. Conficcare, attaccare. Act. acc. SYN. Figo, trānsfīgo, cönfödĭo, saūcĭo, vūlněro. ¶ Nīl pňěrī făcfūnt: īpsām cönfīgĭtě

mātrēm. Juv.

Cönfingo, is, xi, etüm, črë. Fingere. Act. acc. SYN. Fingo, mëntiör, ëxcögito, cömmëntör, cömminiscör. Formare, dipingere. Effingo, förmo. ëxcůdo, cönfigüro.

Confinis, is, m. f., e, u. Vicino, confinante. SYN. Alfinis, propinquis, vicinus, proximus, finitimus, conterminus. § Sunt viridi prato con-

finiă littoră quorum. Ovid.

Cônfio, fis, fāctus, fieri. Esser fatto. § Cônfiĕrī pōssīt, paūcīs, ādvērtĕ, dŏcēbō. Virg.

Confirmo, as, avi, atum, are. Confirmare, approvare. Act. acc. SYN. Firmo, affirmo, assero.

Cổnfisňs, ă, ñm, particip. Fidato. SYN. Fisňs, fidēns, cônfidens. PHR. Hie gládfő fidéns, hie ácér, ét árdňás hástá. Fréti ármis, últröque invitánt mæufbás höstém. ¶ Ö nimiúm cælo, ét pělágô côufisě sérénő. Vng.

Cönfitěor, črřs, fessůs, črř. Confessare. Depon. ace. SYN. Agnôsco . fátěor. Est scělěris nůměrôs

confiteare tui pent.). Ovid.

Conflagro, ās, āvī, ātūm. ārč, n. Abbruciare, ardere. SYN. Flagro, ārdčo, ārdēsco, ēxārdēsco, exārdēsco, ēxārdēsco, ēxārdēsco, ēxārdēsco,

crěměr, încenděr, ûror, combūror. Comatins, is, m. f., č, n. Cosa liquefatta. ¶ Non esset úllus Jupiter conflatifis (jamb.). Prud.

Conflatus, ă, um, partic. Gonfiato, congranto insieme. SYN. Compositus, excusus, fabricatus. ¶ Nünquām Tyndärĭdī förmæ cönflātús ămörĕ. Lucr.

Conflictus, us, m. Combattimento. SYN. Congres-

sus, certamen, pugna, prælium.

Gönfligo, ĭs, xī, ctūm, črě. Combattere, guerreggiare. SYN. Pūgno, cērto, dēcērto, cöngrĕdĭŏr, dīmĭco. ¶ Cönfligūnt Zĕphÿrūsquĕ, Nötūsque, ēt lætŭs Ĕöīs. Virg.

Cōuflo, ās, āvī, ālūm, ārē. Soffiar insieme, compore. Act. acc. SYN. Cūdo, ēxcūdo, fūndo, fācĭo, cōmpōno, cōnfĭcĭo, fabrĭco, fabrĭcŏr. Ét cūrvæ rǐgidim fālcēs cōnflāntūr ĭu ēnsēm. Virg.

Göndűo, is, xi, xūm, ĕrĕ. Concorrere, unirsi insieme. Acl. acc. SYN. Cöncūrro, cöĕo, cönvĕnïo. § Cönflūxīt pöpŭfūs. Tötām pätĕr ūndĭquĕ sēcūm. Claud.

Cānflŭviūm, ĭī, n. Aequa che si congiunge insieme. SYN. Conflūxiis, conflŭvies. ¶ Donee conflŭvio

revolūtīs æstībūs āmnīs. G. Ser.

Cônfódio, is, födi, fössüm, éré. Forare, scavare. Act. acc. SYN. Födiö, tränsfödio, träjicio, pērföro, tränsädigo, cönfigo, fério, vülněro, pērcitio. ¶ Brāchiä tendentem Cyllenide confödit hārpē. Oxid.

Côntôrous, is, m. f., è, n. Conforme, simile, uguale. SYN. Pār, compār, āquālis, similis, consimilis. Côntôrmo, ās, āvī, ātūm, ārē, Conformare, as-

somigliare. Act. acc. SYN. Apto, adapto, accommodo, assimilo.

Confossus, a, um. Ferito, trafitto di coltello, incuvato. SYN. Fossus, transfossus, confuxis, caesus, sauctus, percussus. ¶ Confossus, placidaque ibi demum morte quievit. Virg.

Cônfóvěo, čs, föví, fötüm, ērš. Riscaldare. ¶ Quī mālŭīssēt cônfővērī ēxcāleĭŭs (jamb.) S. Paul.

Cönfrägösüs, ä, üm. Aspro, scabroso, sassoso. SYN. Cönfrägüs, dürüs, äspër, scrüpčüs, scähčr, pētrösüs, sāxösüs, läpidösüs, prærüptüs, sālebrösüs. ¶ Clīvösä plānīs, cönfrägösa üt lēnibüs jamb.). Prud.

Cönfrăgăs, ă, ûm. Aspro, inaccessibile. SYN. Cönfrăgösăs, āspēr, ārdňās, īnviñs, āviŭs, împērviňs, inaccessus. § Quam Minuci castellă vo-

cant, et confraga densis. Lucr.

Cönfringo, is, fregi, fractum, ere. Rompere, fracassure. Act. acc. SYN. Frango, infringo, perfringo.

Confŭgia, is, fūgī, itūm, ĕrĕ. Fuggire, ricorrere. Neut. SYN. Fŭgia, diffügia. ¶ Ād tē confŭgia, ēt sūpplēx thā mūminā pāscō. Virg.

Contingiom, iī, n. Bifuqio. SYN. Pērfūgiām, asylūm. PHR. Quī mihi pērfūgiām, quī mihi portūs ērās. Nostrīs portūs et aura malīs. ¶ Fūlmine pērcūssæ confūgiūmque ratī (penl.) Ovid.

Côntindo, ĭs, fūdī, fūsūm, ĕrĕ. Confondere, disordinare, mischiare. Act. acc. SYN. Tūrbo, pērtūrbo, mīscĕo, pērmīscĕo. ¶ Pāndĕrĕ, quī quōndām jūssūs confūndērĕ födūs. Virg.

Gönfűsűs, ä, üm. Confuso, attonito. SYN. Tűrbätűs, pertűrbátűs, térritűs, attönitűs, stűpéfactűs, Mescolato, misto. Mixtűs, permixtűs. § Cönfűsam eripűit mentem; namque aviá cűrsű. Virg.

Cônfiito, as. avī, atūm, arē. Rifiutare. Act. acc. SYN. Rĕfüto, rĕfēllo, expēllo, rējřeřo, rĕpēllo, argňo, rĕdārgňo, frango, dīlňo, înfirmo, sōlvo, dīssōlvo. ¶ Ān confūtābūnt nārēs, ŏculīve rĕvincēnt? Lucr. Göngëlo, ās, āvī, ātūm, ārē. Congelare, agghiacciare. Act. acc. SYN. Gĕlo, conglăcio. J Congĕlăt, ēt pătūlos. ŭt črānt, îndūrāt hĭātūs. Ovid.

Gongemino, ās, āvī, ātūm, ārē. Raddoppiare. Act. ace. SYN. Gemino, îngemino, duplico, conduplico, itero, repeto. Congeminant. Fors et virtūs miscentūr in ūnūm. Virg.

Cöngömo, ĭs, ňī, ĭtūm, črĕ, n. Gemere insione. SYN. Gömo, īngömo, āggömo, lūgĕo, dölĕo, eōndŏlĕo. ¶ Göngömŭīt, trāxītquĕ jňgīs āvūlsā rňīnām. Virg.

Congener, eris. Dello stesso genere. Ac sibi congeneres usque a Carthagine Poenos. Mart.

Cöngēriēs, ēi, f. Fascio, mucchio. SYN. Āggēr, ăcērvās, copiā, strāes, cāmúlis. J. Côngĕriēm sēcuīt, sēctāmque in mēmbrā rēdēgit. Ovid.

Göngérő, is, géssi géstüm, éré. Anamassare. Act. ace. SYN. Ággérő, cőgo, cölligő, aúgéő, ádaűgéő, ácérvő, cóácérvő glőmérő, ágglőmérő, cúműlő, áccúmúló. § Cöngérére árbőribűs, célőque édűcéré cértánt. Virg.

Côngiāriūm, ii, n. Regalo che si faccea ai soldati e al popolo. Sorte di vaso. ¶ Ante âmbălônis

congiarium lassi. Mar.

Côngiús šī, m. Vaso da liquore d'una certa misura. § Crédidérim, quod cos căpiāt sex cougiús ūnus. Cat.

Gönglöbo, äs, ävi, ätüm, ärë. Anmassare. Cönglöbăt în cůmůlům lêctês simůl, ac pěrégrinês. Prud.

Cônglöměro, ās, āvī, ātūm, ārč. Inviluppare, incolycre. Act. acc. SYN, Glöměro, āgglöměro, ăcērvo, āggěro, āccúmůlo. ¶ Côntiněāt párvô sī pôssít conglóměrári. Luc.

Cônglūtino, ās, āvī, ātūm, ārē. Congiungere. Act. acc. SYN. Agglūtino, jūngo, cônjūngo, côpūlo, cônnēcto. ¶ Cônglūtināntūr āquæ, scópūlis sē cāndīt krāndā. Corn. Sal.

- **c**őndĭt hĭrûndő, Corn. Sal,

Cöngrātútór. áris, átús, ári. Congratularsi, rallegrarsi. Depon. acc. rei. cum dat. pers. SYN. Grātňlór, cöngaúdéo. PER. Ámīcům rědůcěm, vel ámīcô grātári. Gaúdíĭ jûngéré, tēstárī. Gaúdíĭ cērtátim cělčbrárě. Látítíá dáré signá.

Côngrédiór, ĕris, grēssūs, grēdī. Venir alle mani, affrontarsi. Depon. SYN. Cērto, dēcērto, pūgno, cönflīgo, dīmico. Unirsi insieme. Cöco, cōnvēnio. Abboccarsi, incontrarsi. Cöllöquör. ¶ Côngrédiór, fēr sācrā pătēr, ēt côncipě fūdūs. Virg.

Côngrégo, ás, áví, átům, árč. Congregare, adunare. Act. acc. SYN. Aggrégo, cônjángo, côn-võco, côgo, côntán, glóméio, ágglóméro, côlligo, côngéro, ácérvo, cóácérvo. ¶ Côngrégăt, ét löngüm dant côrnáá máxtá frágóiém. Stat.

Congrúo, is, črč. Convenire, confarsi, esser a proposito. Nent. dat. SYN. Convenio, consentio, quadro, consono. Et pars quaque súo con-

grăčrēt titulo (pent.). Prop.

Cönjēctūră, æ, f. Congettura. SYN. Öpinio, sūspicio, aūgūriūm, dīvinātio. EP. Incertā, dňbiā, fāllāx, præcēps, lātēns, ōccūltā. § Aūgūriūm rātio ēst ēt cōnjēctūrā fūtūrī. Ovid.

Conifer, vel coniger, a, um. Che produce frutta di figura di cono. Acrise quercus, ant coni-

feræ cyparissi. Virg.

Cōnjicio, is, jēci, jēctūm, črč. Gettare. Act. acc. SYN. Jācio, injicio, mitto, immitto, impēllo, cōntōrqučo, intōrqučo, vibro, jācūlŏr, dēcūtio. t Congetturare. Čōnjēcto, ŏpīnŏr, dīvīno, sūspicŏr, aŭgŭro, aŭgŭrŏr.

Cŏnisco, ās, vel cŏnisso, ās, n. Spargere, o sollecare la polecre nell'aria, come fanno le pecore, quando gruocano, o si cozzano tra di loro, gracce zoriζω, vel zorizzω, pulvere aspergo. Est sătfăți ăgni lūdūnt, blândēquĕ cŏniscânt. Lucr.

Cōnjingātīs, is. m. f., é, n. Di matrimonio, matrimoniale. SYN. Cōnjūgiālis, cōnnubiālis, jūgālis, sŏciālis, mārītālis, nūptiālis. ¶ Dī cōnjūgālis, tūquē gĕniālīs törī (jamb.\). Sen.

Cônjúgiālis, is, m. f., č, n. Di maritaggio, di metrimonio. Sõe meă virginitas, nec cônjugialii

jūră. Ovid.

- Conjugium, ii, n. Maritaggio, notze. SYN, Comnūbiūm, nūptiā, torās. Thālāmās, Hymenātās. EP. Dūjee, sociūm, sociāle, concors, amīcūm, mărītālē, cāstūm, pūdīcūm, tīdūm, tĭdēlē, saerum, solemně, sacratum, firmum, stábilě, constans, perenne, felix, faustum, gentale, PER. Connuhiale jūgūm. Sacrā jūgāliā, Lēctī sŏciālii jūră. Sŏcĭālė lædūs. Tŏrī, lēctī, vel thălămī tordus. Debită jūră tori. Socii consortiă lecti. Cāstī jūrā mārītā torī. Fācēs mārītā. Tādā jŭgālēs, sŏcĭālēs. Sŏcïālĭs ămŏr. Vīnclā jūgālĭā. Čõnnubřáliă jūră. Těrī pāctă fidēs. PMŘ. Cônjúgiúm pēr lāstrā novēm sine crīmine concors Ūnūm hābūī. Rēx tibi conjūgium ēt quāsītās sanguine doles Abnegat, externusque in regnům quarităr hárés, dâm núllî tráděndă viró. Nec milii conjugium fata importună negărent. ¶ Cônjugio Anchisa Veneris dignate superbo. Virg. Expl. Favoleggiano i poeti che Imene sia il Dio dei maritaggi, e lo dipingono con una facella in mano, perche altre volte solevano gli sposi romani condur a casa le loro spose con una favella in mano. Lo sposo conduciva la moglie, e la moglie lo seguitava con una facella.
- Gönjágiúm iniré. Celbrave il matrimonio. PER. Üvörém dűcéré, süméré, áceipére. Víró nűbéré. Széři ledás íniré töri. Sübiré vincülä mărită. Szíbiré cásti debită jūră töri. Jugalfă, vel sőciálfă vinclă sübiré. Cönnübiö stábili sibi jüngéré. Vinclö söciáré júgálf. Légiffmö füdőré söciáré. Thálámi cönsörtém, vel sőciámá dűcéré söciáré. Thálámi cönsörtém, vel sőciámá dűcéré, süméré, déligéré. Äceipéré in fűdás söcií töri. Légitímösibi fadderé jüngéré núptám. PHR. Hácc obi nűbilihös primúm mátúroit ánnis, Præpösilö cünctis Laúrénti trádítá Píco ést. Cai pátér intáctám dédérát, primisqué jugárát Öminibús.

Cổujúgiúm prómittérë. Promettere la fede del matrimonia. SYN, Prómittérë léctüm, cómudiúm, törüm. PER. Sóciáliá járá prómittérë. Dáré spém tóri. PHR, Sónt milii bis séptém præstánti córpöre Nimphie, Quárum, quæ fórmá pülchérrimä, Déiópéjám, Cómudbió, júngám stábili, própriámqué dicáho.

Cônjúgší fidem sérvaré. Conscrear la fede del matrimonio. PER. Connúbía sérváré. Cônnúbía sérváré fidém. Sérváré fideřá léctí. Cônjúgií fidém nou falléré. Non růmpěré sóciáliá júrá, födérá. PHR. Páctámque pře árás Haúd fárilá, téměráré fidém, sóciáliá júrá. Paúlinő múltos sérvábát cástá pér ánnös. Súm růdis ád Veněris fürtům, núlláque fidélém Arté vírům lúsi.

Cônjúgiúm viólare. L'iolare il matrimonio. PER, Thalamos viólare dugale, vel sociale fieldus fallěrě, sölvěrě, lædérě. Fallérě jūră törî. Jūneti rūmpērē vincla torī. Linguere legitimos toros. Fædera lectī deserere. Temerare cubīle. Sacra mărītă pôlluere. Venerem temerare mărîtam.

Conjugium odisse. Odiare il matrimonio. PER. Connubiă, concubitus, socium thalamum. vel āccēssūs vīrīlēs fugere, effugere. Vīncla jugāliā āvērsārī. PHR. Illā, vēlūt crīmēn, tædās ēxosa jūgales. Mūlti īllam petiere, īlla aversātă pětentes. Impătiens, expersque viri, nemora avia lūstrat. Nēc quid Hymēn, quid amor, quid sint connubiă, curăt. Nulli ănimum flexere hymčnæi. Nüllä conjugii vinculä grată păti.

Conjugo, as, avī, atūm, are. Maritare, congiungere in matrimonio. Act. acc. SYN. Jugo jūngo, conjungo, ligo, colligo, as, socio, consocio. f Conjugăt excelsum tăbulis, lăqueariă picti. Man.

Cōnjugus, a, ūm. Marttato, congiunto in matrimonio. J Conjugă permittit servatus et extulit ārās. Fill.

Conjungo, is, xi, ctum, ere. Conginagere, unire. Sive ălind quidvis pătius conjunctius illi. Lucr. Cõnjūrātūs, ă, ūm, particip. Congiurato. 🖠 Ét conjūrātos cælūm reseindere fratres. Claud.

Cônjūro, as, avī, atūm, are. Conginrare. Act. acc. SYN. Jūro, conspiro, coco, însidior, consentio. Conjūrāt trepido Latium, savītane jūventus. Virg.

Conjūx, ŭgis, f. Femmina maritata, moglie. SYN. Ūxŏr, spōnsă. EP. Cāstă, pūră, pŭdică, cāră, dīlēctă, amātă, dūlcis, amīcă, grātă, jūcūndă, suāvis, tenera, pulchra, formosa, venusta, fida, fĭdēlĭs, ēgrēgĭă, fœcūndă, lēgĭtĭmă. PER. Lēctī, torī, vel thalamī socia. Consors thalamī, Vīnclo sőciátá júgáli. Sőciátá fædéré lécti. Júgális concors. Fidă mărito. PHR. Conjūx multos dīlēctā pēr ānnos. Sērvāns cāstī sociāliā forděră lecti, Amor percunis conjugis casta manet. Conjugis et mæstæ läerymis vincla omnia rupi. Virg.

Cōnjūx, ŭgis, m. Marito. SYN. Vir, spōnsŭs, mārītus. EP. Cārus, dīlēctus, amātus, grātus, dūleis, socius, fidus, fidelis, castus, pudieus, söllĭcĭtŭs. PER. Lēctī, tŏrī, vel thălámī sŏcĭús. Sŏcĭātŭs fœdĕrĕ lēctī. Thălámī cōnsōrs.

Connecto, is, xī, vel xŭī, xūm, ĕrĕ. Legare, intrecciare, attaccar insieme. Act. acc. SYN. Necto, ādnēcto, līgo, collīgo, as, jūngo, conjūngo, vincio, stringo, constringo, copulo. ¶ Verbă lýrá môtúrá sönúm connectéré dignör. Hor.

Connitor, čris, nixus, vel nisus, niti. Sforzarsi. Depon. SYN. Nītor, ādnītor, ēnītor, contendo, conor, molior. Fert ingens toto connixus corporč sáxům. Virg.

Conniveo, es, vi, vel xi, ere. Far la gatta morta, dissimulare, acconsentive. Neut. dat. SYN. Annŭo, consentio, parco, indalgeo, dissimulo, Com quăsi connivent, et ăperto lumine rarsam. Luc.

Connubiatis, is, m. f., e, n. Di matrimonio, matrimoniale. SYN. Conjugalis, conjugualis, unptralis. ¶ Trādītē mīrīfīcis, dūm connubiāliā fēstā.

Connubium, ii, n. Matrimonio, SYN, Conjugium, nūptiae, torus, thalamus, Ilymenaeus, EP. Sacrūm, solemně, sacratūm, důleč. PER. Connubřálě jugum. Sociális amor. Sociálě fædus. Vînelă jugāliă. Torī, lēctī, thălămī fædus. V. supra Conjugium. ¶ Cönnübĭö jūngām stābĭlī, propriamque dicabo. Virg. Ilectoris Andromäche Pyrrhin connubiă servas. Id.

Conon, onis, m. Conone, capitano Ateniese, celebre pel gran coraggio, ed esperienza in guerra. EP. , Förtis, illūstris, inclytus, māgnānimus. Un altro del medesimo nome, famoso matematico, ed astrologo. EP. Doctus, solers, săgâx.

In mědřő důŏ signă; Cŏnōn, ēt quis fůřt altěr, Descripsit radio totum qui gentihus orbem. Virg. Ecl. 3.

Conopeum, ci, n. Padiglione, cortina da letto. EP. Altūm, pālchrām, tēstādīnĕām, 🖣 Ūt tēstādīnĕō tĭbĭ, Lēntŭlč, Cōnōpēō (spond.). Juv.

Conor, ārīs, ātus, ārī. Sforzarsi. Depon. SYN. Nītŏr, ēnītŏr, cōnnītŏr, ōbnītŏr, tēnto, cērta, contendo, molior, incumbo, aggredior. PER. Vīrībus enītī. Māgno molīmine tentāre. Toto eōnnītī cōrpŏrĕ. Ōmnēs īmpēndĕrĕ vīrēs. PHR. Tēr conātā loquī, Conāntem plūrīmā frūstrā. Omnĭă conando docilis solertiă vincit. Hūc ācrīŭs omnēs încūmbūnt. Fātāle āggrēssī sācrāto āvēllērē tēmplō Pāllādĭūm. Cāptīvūs pătrios tentat adīre focos. Fert ingens toto connīxās cērpērē fērrām. 🖣 Tēr cēnātūs ĭbī cēllē dărĕ brāchĭă cīrcūm. Virg.

Conqueror, eris, questus, queri. Lamentarsi. SYN. Quĕrŏr, flčo, lūgčo, dŏlčo, gĕmo, īngĕmo. 🖣 Cōnquërar, an silëam? rëpëtam Callydona, mo-rërnë? Ovid.

Conquiesco, is, evi, etam, ere, n. Riposare. SYN. Quiesco, requiesco, cesso, vaco, desino, consideo. Conquiro, is, quisivi, itum, ere. Cercar con diligenza. Act. acc. SYN. Quero, requiro, scrutor, perscritor, vestigo, investigo. 🖠 Copia conquiri debet conscită per artus. Lucr.

Conquisităs, ă, ûm. Cercato, acquistato. SYN. Quăsītus. ¶ Conquisită diu, dulcique repertă lahörĕ. Lucr.

Consanguinens, ä, üm. Parentado, consanguinen. SYN. Agnātus, cognātus, affinis, propinguus. PER. Sanguine junctus. Eodem sanguine natus. Consanguinitāte propinquus. Iisdem mājoribus örtűs. Sänguĭnĕ clārůs ĕödēm. PHR. Ěădēm quös līnea jūngit Stemmatis. Let consanguineo toties dătă dexteră Türno. Virg.

Consanguinitas, alis, f. Parentado, consanguinità. PER. Cognatus sanguis. Stirps eadem. Illi mē comitem, et consanguinitāte propinquam.

Virg.

Consectivatus, a, am. Contaminato, scellerato. SYN. Scelerātus. Conscelerātu pia discernīt vincňlá sčdě, Ľuc.

Conscendo, is, di, sum, ere. Montare. SYN. Ascendo, scando, supero. Fancas scopulum în-

těrěa conscendit, ět omněm. Virg.

Conscientia, a, f. Coscienza. EP. Dūra, mordax, torquens, crucians, mordens, remordens, stimulans. PER. Conscia mons. Animus sibi conscins. Conscia pēctorā. Mēns conscia factī. Mentis stimulus, aculeus. Animi tortor. Hominis tēstis, jūdēx, tortor, cārnifēx. Tēstis domēsticus. Assidnas in pēctore tēstis. Scelerum vīndēx, ūltrīx. Vērmīs āssīdūns. PHR. Cārnīfices hăbet occultos conscientia mordens. Nocte dĭēquě sňúm gēstāre în pēctŏrĕ tēstēm. ¶ Ăbāctă nūllă Vējā conscientiă (jamb.). Hor.

Consejo, is, scivi, scitum, ire. Esser consapevole.

Act. acc. Nil conscire sibi, nulla pallescere culpă. Hor.

Conscisco, is, conscivi, scitum, ere. Stabilire. Act. acc. SYN. Decerno. Apporture, cagionare. Affero, înféro. Ut sibi consciscant mærenti corpore lēthām, Virg.

Conscius, a, um. Consapevole. SYN. Socius, testis, particeps. Complice. reo. Sons, reus, nocens. Consejă mens recti lămă mendăciă ridet. Ovid.

Gonscribo, is, scripsi, scriptum, ere. Scrivere, comporre. Act. acc. SYN. Scribo, inscribo, compono. Innoverare, arrolare. Adseribo, admitto. Ammassare. Cōgo, cōlligo. ¶ Ōrdinis ēxtrēmās conscribi în săcălă civis. Sedul.

Conseco, as, ŭi, etûm, are. Tagliare. ¶ Membră sŏrōr frātrīs consecuīsse suī pent.). Ovid. Consecro, ăs. āvī, ātum, āre. Consecrare. Act.

ace. SYN. Sacro, dico, dedico, voveo, devoveo. ¶ Vātūm dī vitibūs consecratins dlīs (asclep). Hor.

Consector, aris, atus, au. Seguitare, inseguire. Depon. acc. SYN. Sictor, insector, sequor, insčquor, consčquor, persčquor, prosčquor, capto, aŭcŭpŏr. ¶ Consectabantur sylvestria lustra ferārām. Lucr.

Consenesco, is, consenui, ere, n. Invecchiare, divenir vecchio. SYN. Sčněsco, insčněsco. Consěmňěrě cásá, paúpěrtátěmquě fěrčudo. Ovid.

Consensus, us, m. Consentimento, accordo. SYN. Assēnsūs, concordia, consensio. EP. Blandūs, grātus, amīcas, ūtilis, liber, commūnis, mūtuus, unanimis. Consensu magno efficiant cūrābilis, ūt sit. Juv.

Consentanens, a, am. Convenerale, proporzionato. SYN. Aptūs. decens, conveniens. Giusto, ragionceole. 在quus. • Ūndā mārīs tepidī non consēntānčă brūmæ. Mant.

C**ōnṣēntĭo, ĭs**, sēnsī, sēnsūm, īrč. Consentive, accordarsi. Neut. dat. SYN. Assentio, assentior, convenio, annio, faveo, probo, comprobo, vel congrão, PHR. Assensere omnes, Caneta simál āssēnsērē cohortes, Idem omnes simul ardor hábět. Ömnibás idém ánimás, Méns ömnibás ūnă est. Consonăt assensa popoli, precibasque făvêntûm Rêgiă. Ömnês Āssênsêre, ănimîs, nûtūque ēt mūrmūrē lætō. Consentire sais stadřis qui crédidérit té. Uor.

Consenio, is, psi, ptum, ire. Circondure con siepi. o con muraglie, Act. acc. SVN. Sepio, clando,

vállo, můnio.

Consequor, eris, secutus, sequi. Seguire da vicino. Depon. acc. SYN. Sčquor, attingo, adaquo, semulor, imitor. Acquistare, ottenere. Assequor, ăcquiro, păro, compăro, ădipiscor, obtinco. ¶ Consequimar cancti, et densis incarrimas ārmīs, Virg.

Consero, is, sevi, situm, ere. Seminare, pantare. innestare. Act. acc. SYN. Sero, înséro, planto, spārgo, sēmino. 🖣 Pērdūxīt misērēs? ēn queis

consevimus agros. Virg.

Consero, is, servii, sertum, ere. Mescolare, azzuffarsi, venir alle mani, SYN, Misceo, immisceo, conjungo, conféro, committo, connécto, vel conllīgo, congrēdior, dimico. J Conserimus, maltos Dẩnăûm đểmittimus ôrcổ Virg.

Conservo, as, avi, atúm, ave. Conservare. Act. ace. SYN. Servo, asservo, tútór, túcór, tóvéo. Încorrăptă mei conservă fadetă lecti. Prop. Consideo, es, sedi, sessum, cre, vel consido, is, črč, n. Fermarsi, seder insieme, riposarsi. SYN. Sedeo, insideo, sido, assido, consido, maneo, consisto, moror, commoror, quiesco. ! Forte súb árgútá cönsédérát ilice Dáplmis. Virg.

Considero, as, avi. atum, are. Considerare, esananare. Act. acc. SYN. Cogito, puto, reputo, expendo, pondero, meditor, volvo, voluto, agito. Contemplare. Contemplor, lústro, specto, aspicio, conspicio, intucor. 🖣 Dam spătium victor victi considerat hostis. Ovid.

Consido, is, sedi sessum, ere, n. Sedere, fermarsi. SYN. Assido, 'sědčo, ássidčo. ¶ Præcipitės vigilate, viri, et considite transtris. Virg.

Consigno, as, avi, atum, are. Sigillare, Act. acc. SYN. Sīgno, obsīgno, imprimo.

Consilior, aris, atus, ari. Consigliare. 4 Gratum élőcűtő cönsílíántíhűs. Hor.

Consitium, ii. n. Consiglio, acciso. SYN. Mens, ānīmus, sententiā, sensus, opinio, dēcrētām. jūdiciūm. Immaestramento. Monitūm, prāciptūm, documentūm. EP. Ārcanum, sēcrētūm, tūtūm, sānūm, ămīcūm, fīdūm, fĭdēlĕ, prūdēns, mātūrūm, săpičns, providūm, ūtilē, honestūm, sălūbre, sălūtiterum. PHR. Consilium vobis törtě, přůmquě dábo. Cönsiliúm nöbis résquě locusque dăbunt. Năm quod consilium, ant quā jām förtūnā dăbātūr. Virg. Consimitis, č., add. Simile, V. Similis. ¶ Consi-

milis, vērūm positūrā diserepitānt res. Lucr. Consisto, is, stiti, stitum, ere. Fermarsi. ēt nebulās, īllīc consistere nubes. Ovid.

Consitor, oris, m. Piantatore, ¶ Ēt cūm Lēnā-o geniālis consitor ūvā. Ovid.

Consobrinus, i. m. Consobrino, cugino, SYN. Agnātus, cognatus, affinis, germanus, propinquus. ¶ Consobrinė mėis immėmoratus eris (pent.). Aus.

Consocio, as, avi, atam, arc. Accumpagnare. Act. acc. SYN. Sŏcĭo, jūngo, cōnjūngo, cōnnēcto. ¶ Cŏnsŏcĭāre ĕtĭām mōtūs pŏtūērē rĕcēptā.Lucr.

Consolatio, onis, f. Consolatione, conforto. SYN. Solātiă, plur., solātiūm, solāmēn, levāmen. EP. Blāndă, dūleis, grātā, suāvis, jūcūndā, möllis. optātā, lēnis, āmicā. PHR. Quis mihi desertā: mitě léváměn črit? Ét mihi söllicitő lénimén dūlcē sčučetā. Sālāmēn lāngīs īllā fūērē mālīs.

Consolor, aris, atus, ari, depon. Consolore, conforture. SYN. Sölör, lévo, rělěvo, süblěvo. PER. Sōlātīā dārē, fērrē, præbērē, ādhībērē, Cŭrās, łūctūm, dŏlōrēm, vel tristitiām lĕvārē, rĕlĕvārē, lenīre, placare, mūlcēre, sedare, mītigare, pellěrě, expellěrě, avertěrě. Mentem, šnímům cůra, dőlőrő, vel tristitiá sőlvéré, éximéré. Állógnió dülci tristēm tělěvárě dělőrém, PHR. Cönsőlör sŏciōs, ūt lōngi tādiā bēļli Mēntē fērānt plācidā. Sī consoleris amīcum. Mollibus et verbis āspērā fātā lēvēs. Quāgņē lēvēt lūctūs tūrbā sődális ábést. J Üt támén áspicérém, consóláreique jăcentem. Ovid.

Consono, as, ni, itum, are. Risnonare, rindombare, far consonanza, SYN, Sŏno, pērsŏno, resŏno, strěpo, strěpito, crěpo, concrépo, crépito, strido, strīdēo. Tecordarsi. Consentio, respondēo. con-vēnio. ¶ Consonat omne nemās, vēcēmque in-

clásá völátánt. Virg.

Consónus, a, um. Convenevole. SYN. Aptus, consentanens. Che s'accorda, Concors, conveniens. Armörümque hăbitus noti, et vox consonă linguas, Sil.

Gousopio. Is, Ivi, Ituin, Ire. Addormentare. Act. acc. SYN. Soporo, sopio. J Nidore offendit narēs, consopit ibidēm. Lucr.

Consors, ortis, adiect. Compagno, consorte. SYN. Sčetůs, södális, particēps. J Cum consortě törī parva ratě věctůs adhæsit. Ovid.

Conspergo, is, sī, sūm, črč. Spargere. Act. acc. SYN. Spārgo, āspērgo, fundo, pērfundo. J Tēmporă conspergunt viridantes floribus herbe. Lucr.

Conspicio, is, spēxī, spēctūm, ere. Guardare, vedere. Act. acc. SYN. Aspicio, inspicio, spēcto, cerno, video, intheor, considero. 9 Conspicit īngēntēm concūrsum, ēt līttorā lūstrāt. Virg.

Conspicor, aris, atus, ari. Guardare, mirare, vedere. SYN. Cerno, video, aspieio. Fontibus în liquidīs quoties me conspicor īpse. Calph.

Conspicions, a, um. Chiaro, evidente. SYN. Clarus, pērspīcitus, apērtus, mānifēstus. Celebre, famoso. Illūstris, insignis, spēctābilis, spēctātūs. Splendido, chiaro. Splendidus, coruscus, rutilus. Insīgnīs clārā conspīcitūsque domo (pent.). Tibul. Conspiratio, onis, f. Conspirazione. SYN. Conju-

rātio. Accordo. Consensus, concordia.

Cônspīro, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Respirare, fiatar insieme. SYN. Spīro, crēpō, strīdčo, sŏno, cōusono, Cospirare, congiurare. Conjuro, convento, consentio. ¶ Æreaque assensa conspirant cornuă rauco. Virg.

Constans, antis, adject. Costante, fermo. SYN. Firmus, tenax, stabilis, immotus, immobilis, invietus, insuperābilis, indomitus, inexpūgnābilis, īntērrītūs. PER. Præsēns anīmo, Propositīque tenax. Cui mens immota, vel nescia flecti. Nūllīs frāctūs mīnīs. PHR. Īlle ănīmō vūltūque îmmôtůs čôděm Persistit. Îmmôtů: que locô nēc ab ordine cēdit. Sie fixum stabat menti, immotumque sedebat Nulla meam vertet sententiă mentem. Neque me sententiă vertit. Mens immotă mănet lăcrymæ volvantur inanes. Illūm non populī lāscēs, non pūrpūrā rēgūm Flēxit, et înfido agitans discordia fratres. ¶ Constäntī jūvēnēm fidē (glycon.). Hor. V. Constantem virum descriptum ab Hor. Od. lib. 3. Justum et tenacem, etc.

Constantia, a. f. Costanza, fermezza. SYN. Gravitās, förtitūdo. EP. Māgnā, aūdāx, fīrmā, sēcūră, îmmotă, stăbilis, învictă, generosă, virilis, māgnānīmā, fortīs, intrepidā, immobilis, interrită, înexpugnabilis, înconcussă. PER. Ănimī constantia. Animois fortis, constans, invictus. Mēns nēsejā flēctī, movērī. Mēns īnvīctā minīs. PHR. Cuī vūltū cŏměs ēst grăvĭtās īmmētă sĕrēnā. 🐧 Vīs ērāt, ēt tānta ēst ānīmī constantīă,

quantum. Ovid.

Constantinopolis, čos, f. Costantinopoli, SYN, Byzāntřům. EP. Māgnā, āmplā, rēgřă, āltă, sŭpērbă, förtis, pötens, insignis, münitä, nöbilis, mägnitřeă. PER. Byzántřá měnřá, littorá. Nová Romă. Magna amola Roma. Urbs Constantini de nominė dieta. Opibas rėgūm ėxornāta. Potenti împěrio, famaque îngens, PHR, Quaque tenent Ponti Byzantia littora fauces, Hie locus est gemīnī jānūš vāstš māris. 🖣 Constantinopoli assūrgīt Cārthāgŏ priōrī. Aus. Expl. Città nella Tracia, rifatta da Costantino imperatore: si chiamava anticamente Bisanzio.

Constantinus, i. m. Costantino imperatore. \ Constantīnus habet belleram jūre trophæum, Prop. Hist. Figlio di Costanzo Cesare e di Elena, il cui cognome era il Grande, e fu il primo imperatore che ricevette la fede di Gesù Cristo, e donata Roma al Papa, trasferì la sede imperiale a Costantinopoli,

Constat, impers. E chiaro, evidente, manifesto, SYN. Pătet, apparet, certum est. Sconstat et în fon-

tēs viltūm vēnīssē, lācūsquē. Ovid. Constērno, is, strāvī, strātūm, ērē. Gettare per terra, coprire. SYN. Stērno, spārgo, ēlfūndo. vel těgo, contěgo, opěrio. I Consternant terran: concusso stīpite frondes. Ovid.

Constipo, as, avī, alum, are. Costipare, spessare, stringere. Act. acc. SYN. Stipo, cogo, denso, condenso. f Inter carnifices et constipată sedēbăt. Prud.

Constituo, is, ui, ulum, ere. Drizzare. Act. ace. SYN. Stătuo, compono, erigo, extruo. Mettere, collocare. Colloco, pono, statuo. Deliberare stabilire. Stătňo, decerno, sancio. Assegnare. Desīgno, dēstīno. J Constituunt, decorantque supēr fūlgentībūs ārmīs. Virg.

Constitutus, ă, um. Posto, collocato. SYN. Locatus. pŏsĭtŭs. Deliberato, stabilito. Stātūtŭs, rătŭs. fīxus. Vox constituto sērā dēcrēto vēnīt

(jamb.). Seren.

Consto, as, stiti, stitum, vel statum, are, n. Fermarsi, perseverare. SYN. Stō, consisto, vel persto, pērmančo, pērsevēro. Costare, ralere. Emor. vendor, veneo. Esser composto. Fio, conflor, componor. I Constitit, at lacrymans, quis jam locus, înquit, Achātě? Virg.

Constringo, is, strinxi, strictum, ere. Costringere, serrare. Act. acc. SYN. Stringo, astringo, arcto ligo, necto, vineio, comprimo. I Constringatque tuos purpura texta toros pent.). Mart. Construo, is, xī, ctum, ere. Edificare. Act. SYN.

Strŭo, extrŭo, condo, erigo, æditico. ¶ Constrūxērē pyrās, hūc corpora quisque shorum. Virg.

Constapro, as, avi, atum, are. Corrompere, violare. Act. acc. SYN. Stupro, corrumpo, violo.

Consvefacio, is, feci, factinn, ere. Lovezzare, assuefare. Act. acc. SYN. Assnétăcio, consnesco. 🖣 Ān tām brāchĭā cōnsnēscūnt, fīrmāntquĕ lācērtős. Lucr.

Consuesco, is, evi, etam, ere. Accessarsi, aver per costume. SYN. Suesco, assuesco, soleo. ¶ Consuevērē jocos vēstrī quoque lērre trīūmphī. Mart.

Consuetudo, inis, f. Usanza, costume, consuetudine. SYN. Āssnētūdo, mos, ūsūs. FP. Āntīquā, vētūs. větůstă, însită, novă, bonă, sanctă, ûtilis, mălă. ĭnīquă, pēssīmă. 🖣 Lēnīrētque ūsūm bŏnā cōnsnētūdo laborum. Aus.

Cousnētus, a, ūm. Accezzo, consucto. SYN. Āssuētus, solitus. ¶ Cum Proteos consucta pētens

ēt flūctībās āntrā. Virg.

Consul, is, m. Console. EP. Anxius, vigil, sollicitus, agnus, jūstus, magnus, fortis, potens, învictăs, magnănimăs. PER. Ūrbis rector, mŏděrator. Consilii princeps. Urbis fræna těnens. Ūrbīs sõrtītūs hābēnās. PHR. Quī scrībīt lēgēs. Quēm pēnes ēst lēgūm venerāndā potēstās. Quī jūstīs moderātūr lēgībūs ūrbēm. Quēm pēnes čst commūnīs cūrā sălūtis. Qui plācidā populos īn pācē gubernāt. 🖣 Sī canimus sylvās, sylvā sint Cönsülč dignæ. Virg.

Consularis, is, m. f., e, n. Pertinente a console.

J Non čnim gázæ, něquě consůláris (sapph.). Hor. Consulatus, üs, m. Consolato. J Per consulatum

- pējērāt Vātīnĭŭs (jamb.). Cat.

Consulo, is, ŭi, ūltām, ĕrĕ, n. dat. Invigilare, provedere. SYN. Stădĕo, învigilo, cūro, prōvidĕo, prōspicio. Consultare, consigliarsi, dimandar consiglio. Act. acc. Cōnsiliūm pĕto, căpĭo, accipĭo. § Pēctoribūs inhiāns spīrāntiā cōnsulit extă. Virg.

Consutto, adverb. Deliberatumente. SYN. Prüdénter, consulte, săpienter. ¶ Extenuantis eas con-

sültő ridicňlum ácri. Hor.

Cönsültör, öris, m. Chi consiglia, o domanda consiglio. J Süb Gällicäntüm cönsültör übi östiä pülsät. Hor.

Cönsültűs, ä., üm. Richiesto di consiglio. SYN. Rögätűs. Accorto, prudente. Prüdéns., săpiens, pěritűs. § Néc réspönsă pötést consültüs réd-

děrě vātês. Virg.

Cônsûmmo ās, āvī, ātūm, ārč. Consumare. finire.
Act. acc. SYN. Absolvo, pērāgo, cônfīcio, pērficio, cômplčo, ădimplčo. ¶ Tālītēr āffēctām cūm cônsūmmāvēris ādēm. Alcim.

Cônsûmo, îs, sûmpsî, sûmptûm, ĕrĕ, Consumare, distruggere, Act. acc. SYN, Ābsûmo, pērdo, împēndo, tĕro, cōntĕro, ēxhaŭrĭo, dīssipo, cōntĭeĭo. J. Quin ĕtfām mēnsās cōnsûmimŭs, înquit lūlūs. Virg.

Cônsǔo, ĭs, sùī, sūtūm, črč. Cucive insieme. Act. acc. SYN. Súo. ¶ Pēllě pătēt, vēl sī cönsūtō vūlnērē cāssūm. Juv.

Consus, i, m. Il dio de' consigli. SYN. Consulii deus, numen.

Côntābětácio, is, fēcī, fāctūm, črē, Far secco, Act. acc, SYN. Tābětácio, Contābětécīt mē misériă māximă (jamb). Aus.

Contabesco, is. bůi, escere, Marcire, divenir secco e macilente. SYN. Táběo, táběsco, contáběo, contábělio.

Contagium, ii. u. Contagione, influenza di male, contatto. SYN. Contages, contago, pestis, hūes. EP. Atrox, dīrūm, mălūm, morbidūm, fodūm, sordidūm, fūdūm, hūrrēndūm, noxiūm, infestūm, lēthālē, fūgiendūm, exitiālē, mortīgrūm. PHR. Īnvādūnt tōtūm contāgiă morbidā mūndūm. Dīrā pēr omnēs Mānābānt popūlos hædi contāgiā morbi. Nēc mālā vicīnī pēcorīs contāgiā lādēnt. Opirā pēr incantūm sērpūnt contāgiā vūlgūs. Virg.

Côntâmino, ās. āvi, ātūm, ārē, Imbrattare, bruttare, macchiare. Act. acc. SYN. Fordo. pôlhňo, inficio, măcúlo, cômmăcúlo, inquino, côinquino, têměro, côntěměro. ¶ Sic intérpôsitůs vitiô côntâminăt ûnctô. Mārt.

Côntégo, řs, xī, ctům, črě. Coprire, porre alcuna vosa sopra checchessia. Act, ace. SYN. Těgo, ăbdo, côndo, ābscôndo, rěcôndo, ōccůlto, ôccůlo, cêlo, vělo, ābstrůdo, ŏpěřío. ¶ Täntum ěffătă, căpůt glaůcô côntěxit ămietů. Virg.

Côntéméro, as, āvī, ātūm, ārč. Contaminare, macchiare, bruttare. SYN. Tčmēro, viólo, corrūmpo. Corrompere. Fædo, pollŭo, inquino, contamino. ¶ Aŭsūs tām notās contemerare mānūs (pent.). Mart

Mart.

Cöntémno, ĭs, psī, ptūm, črč. Dispregiave, acere, o tenere a vile. Act. acc. SYN, Temno, ābyicio, rējĭeĭo, dēspĭcĭo, spērno, āspērnŏr, rēspŭo, rēpēllo, nēglīgo, dēspĭcŏr, fāstīdĭo. PHR. Fū căvč nöstrá túö cöntémnás cárminá fástű. Invenies áliúm, si te hic fástídít Alexis. Néc műnérpárvá Réspűeris. Réspűis ex ánimó, löngéque rémittis. Nördént tibi műnérá nöstrá. ¶ Göntémnűnt fávős, ét frigidá téctá rélinquűnt. Virg.

Contemptor, áris, átůs, ári. Affissare, guardafisso, coè intentamente, e con occhio fermo. Depon. acc. SYN. Advērto, öbsērvo, cônsiděro, měditor spēctě, viděo, áspičio, rēspičio, tůčor, întůčor. PHR. Sáb îngênti lüstrát dům singúlá těmpló. Tôtům lüstrábát lůmiuč côrpůs. Côrpůsquě přingêns lůminá volvit, öbitquě trůci provis. omniá visů. Cůlôquě immobilis hávet. Întentôs vôlvens ŏcůlôs. ¶ Côntěmplántůr áquás důleces, ět frönděá sübtěr. Virg.

Cöntémptör, örís, m. Disprezzatore, dispregiatore SYN. Sprétör, vítůpěrátör. J Cöntémptör Divům Mězéntřůs, ágmřnáque ármát. Virg.

Contemptus, ă, tim. Dispregiato, acvilito. schernito. SYN. Neglectus, spretus, despectus, âbjectus, rejectus, posthăbitus, fastidītus. ¶ Contemptun cassa nuce pauper, et hae meă cura est. Hor.

Côntêndo, ĭs, dī, sūm, vel tūm, črč. Andare. Act. acc. SYN. Tēndo, īntēndo, āddūco. Applicare. Ādvērto, āpplico, āppēllo, ădhībēo. Sforzarsi. Cōnŏr, nītŏr, ēnītŏr, īncūmbo. mōlĭŏr. Contrastare. Rīvŏr, jūrgŏr, āltēreŏr. Combattere Pūgno, vērto, dēcērto, vēndlīgo, dīmĭco, cōngrĕdŏr. Indare. Eo, tēndo, pröfīcīscŏr. ¶ Nōn lībēt īn tālēs ănīmūm cōntēndĕrĕ cūrās. Ovid. Cōntēntīo, ōnĭs, f. Travaglio, sforzo, question.

SYN. Nīsūs, lābŏr, cōnātūs. *lūssa, contesa*. Līs, rīxā, jūrgĭūm, dīscōrdĭā.

Côntêntůs, ă, ûm. Contento, soddisfatto, lieto, allegro. ¶ Lûxŭriës nûnquâm pärvő côntêntă părâtů. Lucau.

Côntêrminăs, ă, ûm. Vicino, confinante. ¶ Ūnde ŏritûr têrræ dŏmŭs ëst contêrmină nestræ.

Côntéro, řs, trīvī, trītům, črě. Stritolave, tritare. Act. ace. SYN. Téro, ättěro, prôtěro, cálco, côncůlcô. Consumare. Absůmo, cônsůmo, côntěrří, čt tristis Hěcátěřá cármíně míšečt. Ovid.

Conticeo, és, cui, éré, n. Tucer insieme. SYN. Tăceo, siteo, reticeo, conticesco. Conticuere omnes, întentique oră tenebant. Virg.

Conticinium, ji, n. Tempo di silenzio. SYN. Concălităm. În conticinio, vel crepăscălo nocti-(seaz.). Gaz.

Contiguús, ă, ûm. Contiguo, unito, che si tocca. a lato, accosto, SYN. Jûnctůs, adjûnctůs, vicinůs, propinquůs, propior, proximůs. ¶ Contiguăs hábůčré domôs, úbř dicitůr áltam. Qvid.

Côntinêns, tis, adject. Temperato. SYN. Abstinêns. têmpérâns, câstús, sôbriús, môdérâtús, têmpér râtús. Continente, che contiene. SYN. Ténêns, cômplécténs, inclúdéns.

Côntinênter, adverb. Senza interrompimento. SYN. Pêrpětűő, sémpér, ássidűé, cöntinűő.

Continentiá, æ, f. Continenza, moderazione. SYN. Abstinentiá, söbriétás, cástitás, módérátio, tempérántiá.

Côntineo, es, tii, tentum, ete. Conteneve, rinchinder dentro di sè. Act. acc. SYN. Teneo, âmplector, complector, încludo, căpio, comprehêndo. Reprimere. Retineo, coerco, frâmo, reprimo. colitheo, tempero, moderor, § Côntinuit, roscoque hac insuper addidit ore. Virg. Cöntingo, is, tigī, tāetūm, črč. Toccare. Act. acc. SYN. Tāngo, āttīngo. ¶ Stātquē sŭpēr mānī-hūsquē dātās cöntīngēre hābēnās. Ovid.

Côntinňo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Continuare, seguitar di fare. Act. acc. SYN. Pērgo, pĕrăgo, pērsĕvēro. ¶ Côntinňātquĕ dăpēs, nēcuôn vērnālĭtĕr īpsīs. Hor.

Cōntinňō, adverb. Subitamente, via via, deliberatamente. SYN. Extemplō, mōx, stātīm, cřto, cōnfēstīm, rēpēntē, prōtřnús. īllřco, ōcyūs, īlřcět, haūd moră, săbřtō. Continuamente. Sempěr, pērpěttő. J. Hāūd moră, cōntřnúō mātrīs præcēptă făcēssīt. Virg.

Continuus, ä, üm. Perpetuo, continuo. SYN. Assidus, pērēnnis, pērpētuus. Che ha continuazione. Continuatis, īndīvisus, īndīverētus. PIIR. Nūnquam tuus cēssābīt īn pænās fūror. Sīsyphiso risque ēxērcējē lāhorēs. Fīnis āltērīūs mālī, grādus ēst fūturī. Rědīt lāhor āctus in orbēm.

Continuus mūltīs subitārūm trāctus aquā-

rūm. Luc.

töntörqueo, es, törsī, törtüm, ere. Contorcere, ritorcere, rivolgere, lanciare. Act. acc. SYN. Törqueo, völvo, fiecto, înflecto, verto, înverto, converto, întorqueo, emitto, jăculor, vibro, conjicio. ¶ Spiculă contorquent, cursuque, ictuque lacessunt. Virg.

cōntōrtús, ă, ūm, particip. Contorto, torto, avvolto.
 SYN. Törtüs, întörtüs, flēxüs, înflēxüs. Lanciato. Ēmīssüs, îmmīssüs, cōnjēctüs, vibrātüs.
 ¶ Cūnctātūsquě brěvī cōntōrtām vīrībüs hā-

stām. Ovid.

Contră, præp. acc. Contro. SYN. In, ādvērsūs, ādvērsūm. A fronte, incontra. Ē rēgionē, ex ādvērsā pārtē. A vicenda. Vicīssīm. ¶ Contrā Nēptūnum, ēt Věněrēm, contrāqué Minervam. Ser.

Contradico, is, xi, etim, ere. Contraddire, dir contra, ostare, victure. Neul. dat., vel acc. rei.

SYN. Ādvērsŏr, repūgno, resisto.

Contrano, is, xī, etūm, črč. Contravre, stabilire concordemente. Act. acc. SYN. Constringo, convolvo. Immaestrare, raccogliere, Cogo, congrego, colligo. Acquistare. Acquiro, comparo, concilio. J Vēlāquē contranimus portūsque intramis amīcos. Virg.

cöntrāriňs, ă, ūm. Contrario. SYN. Ādvērsús, dīvērsús, púgnāns, rēpūgnāns, öppösitús, āmušbis, infestús, inimicus. PHR. Non bēnē jūnctārūm dīscordiă sēmină rērūm. Corpore in uno Frigidā pūgnābānt calidis, hūmēntiā siccis. ¶ Seinditür incertūm stūdia in contrariă

vālgŏs. Virg.

cöntrémo, ĭs, ŭī, črĕ, vel contrémisco, ĭs, trèmŭi, trëmiscërë. Temere, acer paura. ¶ Contrémŭit nëmŭs, ët silvæ intönüerë pröfundæ. Virg.

Côutribúo, is, ŭi, ūtûm, ĕrĕ. Dar insieme, contribuire. Act. acc. rei, dat. pers. SVN. Tribúo, āttribúo, cônfēro, præbio, sūppēdito. ¶ Côntribūere ăliquid, jūncošāquē līttörā Bādēs. Ovid.

Côntristo, ås, āvī, ātūm, ārē. Contristare, travagliare, dar malinconia. Act. acc. SYN. Āfflīgo. ¶ Jūpītēr heū mūstō contristāt sīdērā vūltū. V. Fl.

Controversiá, é, f. Contesa, contrasto. SYN. Contentio, fis., púgua, discrimen. ¶ Declamatió controversiárúm (phal.). Sid.

Controversus, a, am. Litigioso, conteso. SYN. in-

cērtňs, āncēps, dŭbiŭs, āmbigňús. Sin cōn-trōvērsūm dīssēntiŏ sūhjiciēt nōn. Aus.

Côntrudo, îs, sī, sūm, ĕrĕ. Spingere per forza. SYN. Trudo, intrudo, compello, impello, conjicio. ¶ Hās igitur cum vēntis ăgens contrusit in unum. Lucr.

Göntübērnātīs, īs, m. f. Compagno di camera.
SYN. Södālīs, söctūs, convictor, domēstīcūs.
Sălāx tăbērnă, vosque contubernāles (scaz.).
Cat.

Contumacia, é, f. Contumacia. SYN. Obstinatio, pertinacia. Disobbedienza, orgoglio. Arrogantia.

fāstūs, supērbia.

Côntǔmāx, ācĭs, adject. Disubbidiente, caduto in contumacia. SYN. Pērtǐnāx, öbstǐnātůs, pērvǐcāx, ārrögāns, sǔpērbůs, rĕbēllĭs, öbfīrmātůs. § Nēc mē dīxĕrĭs ēssē côntǔmācēm (phal.). Mart.

Contumetia, &, I. Villania, gravezza, inginria. SYN. Injūria, convictum, calūmnia, opprobrium. ¶ Docet execrandas terre contumetias (jamb.). Prud.

Goutumētiosus, ă, ūm. Ontoso, schernecole, rampognoso, ingiurioso. ¶ Nee tē bārbārā contŭ-

mēlĭōsī (phal,). Mart.

Cöntūndo, is, tūdī, tūsūm, erē. Ammaccare, dibattere, pestare. SYN. Tūndo ferio, pērcūtio, frāngo, contero, obtēro, cōmminňo. Abbattere, addolcire.
Dŏmo, edŏmo, plāco, emoilio, mūrigo. ¶ Cōntūndēt, mōrēsquē viris ēt mēniā pōnēt. Virg.
Cōntūrbo, ās, āsī, ātūm, ārē. Conturbare. Act. acc.

SYN. Türbo, pērtūrbo. Impedire, confondere. Cönfündo, mīscēo, pērmīscēo. ¶ Göntūrbāre ănimām cōnsuēvit cōrpŏre in īpsō. Lucr.

Göntűs, î, m. Asta langa. SYN. Vēctis, sűdés. Bastone a duc pante. Hāstā. EP. Dārűs, ähönűs, ferreűs, löngűs, ácéttűs, ferratűs, trátalis, pügnáx, ácérnűs, tčrés. PHR. Ípse rátém cöntős níbígít, vélisque ministrát. Dűris návés detrűdére cöntis. Dűm ferrátis pér mármörá cöntis. Diseñrsánt. Írritánt áltí löngis incéndíá cöntis.
Férrátásque sűdés ét ácútá cűspídé cöntös.

Contosis. ă. ăm, particip. Anmaccato, pestato. SYN. frăctăs, percossăs, trităs, obtrităs. ¶ Îgnotăs pecări, millo contosăs ărătro. Catal.

Cōnvălĕo, ēs, ŭi, ĭtūm, ērč, n. Guarire, restītuirsi a sanitā, risanare. SVN. Vălčo, convălēsco, ēx morbo recrčor. ¶ Hárēdēm scripsit mē Númā, convătuĭt (pent.). Mart.

Convattis, is, f. Fondo, luogo basso e profondo, valle. SYN. Vallis. PHR. Campus, quem collibus ûndique cūrvis Cingebant sylvē, mediaque în valle theatri Circis erăt. Vallis, quam densis frondibus atrum Ürget ŭtrinque latus. Lucus, et obscuris claudunt convallibus ûmbrē. Virg.

Cōnvāso, ās, ārē. Far fardello, affardellare. SYN. Vāsā cōllīgo, ābčo.

¶ Cônvāsārē nēfās fūčīīt,

cen falce răpaci. Fill.

Cônvêcto, ās, āvī, ātūm, ārē. Portare, menare. Act. acc. SYN. Vēho. convēho, trānsvēho, fēro, trānsporto. trānsfēro. ¶ Convēctārē jūvāt prædās, ēt vīvērē rāptō. Virg.

Cônvēllo, řs. vělli, vel vůlsî, vůlsům, ěrě. Svellere, tor via per forza. Act. ace. SYN. Věllo, avěllo, ěvěllo, rěvěllo. ¶ Vincěrě, něe důrô pětěris

convellere ferro. Virg.

Cônyěná, æ, m. f. Straniere, straniero, forestiero. SYN. Adyčná, prŏtňgňs, pěregrīnňs. ¶ In hîs trěquentés cônyénæ dégânt lŏeīs jamb.). Prud. Conveniente, tis. adject. Conveniente, convenevole, competente, SYN. Aptūs, dčeēns, idončūs, āccommodūs, congrūčns, appositūs, consonūs, concort, consontānčūs. Conveniens homini est hominem servarē volūptās. Ovid.

Convenienter, adverb. Convenientemente, debitamente, a proposito, giustamente. SYN. Āptē, dēcēnter, āppositē. ¶ Vīvēre nātūrā- sī conve-

nienter opörtet. Hör.

Convenientia, a, f. Convenienza, convenevolezza, accordo, SYN. Concordia, consensús, consensús,

Convěnio, is, vēnī, vēnlūm, īrē. Immassarsi, accordarsi. Nent. SYN. Cŏĕo, cōncūrro, cōnſlūo, cōngrĕgŏr, cōllĭgŏr. Visitare. Vīso, īnvīso, ădĕo. Esser d'accordo. Cōnsēntĭo, cōngrŭo, cōnsŏno. ¶ Cōnvēntūnt, strātōquĕ sŏpēr dīseūmbǐtŭr ŏstrō. Virg.

cönvěnit, impers. É conveniente, spediente. SYN. Cöngrňit, děcět, cöndűcit, expédit, pár ést. ¶ Cönvěnit Évándri victös discédére ád űrbém.

Virg.

Conventicutum, i. Idunanza, combriccola. ¶ Tune conventicuta îpsorum post tăliă dietă. Juvene. Conventium, i. n. Iccordo, convenzione. SYN. Fû-

dŭs, pāctūm, pāctă lēx.

Cônvêntůs, ůs. in. Ragunamento, congregazione, capitolo. SYN. Cártůs, cônséssůs, tůrbá, cônciltům. J. Cônvêntůs trăhit în mědřôs, tůrbámqué sônántěm. Virg.

Cônvêrto, ĭs, tĩ, sum, ĕrĕ. Trasmutare. Act. acc. SVN. Vērto, īnvērto, mūto, immūto, cōmmūto, trānsfōrmo. Ritornare. Vērto, ōbvērto, cīreŭmăgo. Lauciare. Cōnjiero. Ét pötës în tötidēm clāssēs cōnvērtērē Nymphās. Virg.

Cönvictör, öris, m. Compagno di tavola, o di stanza. SYN. Cönvivă, comés, sodalis. Ille égo convictor, densoque domésticus úsu. Ovid.

Cōnvictůs ûs, m. Il convivere, PER. Sŏciús victús. Sŏciá mēnsā, domus.

Cônvinco, is, viei, vietům, čtě. Convincere, provar altrui il suo delitto. Act. acc. SYN. Vinco, čvinco, probo, árgůo.

Conviciator, oris, m. Oltraggiatore, inginriatore, SYN, Mălčdicus, călunmiator, Conviciator

sēntiāt jamb. dimet.\. Prud.

Cônxiciór, äris, atús. arī. Dir villanic. Depon. dat. SYN. Călâmuior. PER. Cônxictă jactare, dicere, vomere, tândere, elfundere. Dictis mordêre. Probris vexare. Incessere dictis. Proscindere cărunine. Diră precări. Aspetadicere verbă, Petulânti lädere lingua. Stolidæ cônviciă fundere lingua.

Cônviciúm, ii, n. D flamazione, inginvia di parole. SYN. Călămnă, probrăm, înjūriă, mălédictăm, scômmă, ôpprobriâm. EP. Ātrox, dirim, âspierâm, iniquâm, grave, möletâm, foedâm, tărpe, râsticâm, falsâm, vănâm, raâcâm, văgâm, injūriôsâm. PHR. Quid quérôr, êt tôti fació cônviciă côcló? Trêmülă cônviciă dicéré lingua. Mövent rixăs, cônviciăque aspēra miscênt.

¶ Nêve în mê stôlidă cônviciă fundere lingua. Ovid.

Cônvivă, & m. Desinatore, convicante. SYN. Cônvietăr. vômbibo, cômpôtăr. EP. Būleis, gratus, cômis, latus, hilaris, făcătus, avidus, prăcax, însănăs, êbriŭs, mădidus, văcatus, ôptâtus, âd mīssus, expectatus. PHR. Haūd āliô vultu, quâm si cônvivă, jăcêret. Înter plênă meri rědimītūs pōcětlá sērtīs. Tyrtī pēr līminā lõngā frequentēs Convenere, törīs jūssī discūmbēre pīctīs. ¶ Sīve ŏpērūm vācūo grātūs convivā pēr īmbrēm. Hor.

Convivator, oris, m. Convitatore. 9 Sed conviva-

töris úti dúcis ingeniúm res. Hor.

Cönviviúm, ři, n. Convito, splendido desinare, o cena. SYN. Měnsá, dăpěs, čpulás, fercůlă. EP. Laŭtům, pinguě, öpimům, réelebré, splěndřídům, sölémně, mágnřířeům, régřům, régálě, sůpěrbům. lætům, důleč, festivům, snávě, vinosům, instrúctům, párštům, lůxůtířošům, gěnřálě, flyměnávům. PHR. Miscébánt féstis cônvîvřá laůtí dřébůs. Pinguřá sůb vřrídi cělěbránt cônvívřá fröndě. Splěndřídă régáli fecit cônvivřá lůxů. Lůxůrřôsí páránt laůtis cônvívřá měnsis. ¶ Ēt můlto in primis hřláránt cônvívřá Bácchō. Virg. Vid. Couvivor.

Côuxivo, ĭs, xī, etūm, ĕrĕ. Mangiar in compagnia, vivere in compagnia. Neut. SYN. Ūnā, simŭl vivo dēgo. ¶Nōn Cônxivĕrĕ, sēd vidērĕ sāltēm

phal.\. Mart.

Convivor, aris, atus, ari. Conviture, chiamare a convito, mangiare in compagnia, far banchetto. Depon. SYN. Epůlor. PÉR. Conviviá cůrárě, părâre, ăgitâre, celebrare. Dăpes, epulas înstaŭrāve, înstituere. Dăpibus epulari. Festivas cělěbrárě dăpěs. Epůlis văcárě, indůlgérě. PHR. Důleřá cům můltě cělěbrát cönvivřá Bácchě. Mūtňăque inter se læti conviviă cūrānt. Institiunt de more épulas, festamque per urbem. Regifice extractis celebrat convivia mensis. Lūxūriānt, epūlisque vācant geniālibās. Exstrůřmůsque toros, dăpřibůsque epů lamůr opimis. Pătriisque epălândum apponere mensis. Tum văcăi căris vicino în littóre mensas, Înstităunt. fēstoque agitant convivia lūdo. Lūcis pars optimā mēnsā Est dātā. Epūlīs onerānt mēnsās. ēt plēna reponunt Pocula. Certatim instaurant epullas, atque omine magno tirateras læti statuunt, et vina coronant. Quod convivaris sině mě tâm sa pě Lupěrcě. Mart. Convivii descrip, vide apud, Virg. Æneid, 1. At domus interior, etc. .

Côny ốc átús, ă. úm. partic. Invitato, chiamato, congrapato. SYN. Vŏc átús, ácc itús, cônc itús. ¶ Sēd côny óc átús, y ôc ís, čt c íthár á sŏnō (jainb.). Sen.

Côuxốco, ás, áxî, átôm, árč. Concocare, chiamare per far adunanza. Act. acc. SVN. Vôco, ádvôco. áceérso, côngrégo. Cônyôcát átérnôs ád súá féstă Dčós pent.). Ovid.

Gönvölo, ās, āvī, ālūm, ārč, n. Folar insiene. SYN. Ādvölo, āccūrio, concūrro, convēnio. Convölāt ād prædām sūmmā Jovis ālēs āb ārce. Pass.

Cônús, î, m. Cima del morione o della celata. PER. Ăpêx gălési, vel căssidis. C Ét lêvis éxcursa micăit rūbigine conús, Uland.

Góópério, is, iii, érlum, îté. Coperchiare, coprire, ricoperchiare. Act. ace. SYN. Óperio, cóndo., ābscēndo, técêndo, ôcculto, ôcculo, ôbdúco, tégo, côntégo, ôbtégo. Coôpériánt mária àcterras impênsa súpêcné. Luc.

Cöónertús, ä, üm, partic. Coperto. SYN. Öpertűs, téctűs, cöntéctús, öccúltátus, recöndítűs. § Sic árcaná vídét tántis cööpertá fígűrűs. Prud.

Coorior, inis, vel čnis, ortas, ini. Nascere msieme.

Depon. Donée flammai fülserant flore coorto.

Cophinus, i, m. Cofano, corbello. SYN. Corbis, āreŭlă, călăthŭs, cănīstrūm, cīstŭlă. 🖣 Jūdæīs gnörüm cöphinüs fænümquĕ süpēllēx. Juv.

Copia, a, f. Copia, abbondanza, moltitudine, massa. SYN. Fertilitās, übertās, acervus, cumulus, vis. Autorità. Pŏtēstās, făcūltās, jūs, vēnĭă, lībērtās. EP. Ampla, ingens, larga, multa, fertilis, fecūndă, dīvēs, aŭrea, felix, beata, locuples, opalēntă. PER. Fæcûndă côrnů côpřă divitě. Plenô copiă cornu. Deusior hine soboles, hine largi copiă lactis. Inopem me copiă fecit. Necnon ēt soeiī, quaeunque est copia, latī Dona ferunt. Post mensem prædæ copia major erit. ¶ Cāstănĕæ mõllēs, ēt prēssī copĭă lāctĭs. Virg. Expl. poet. I poeti parlano spesso del corno dell'abbandanza, quale fingono esser uno di quelli di Amaltea, capra che allattò Giove, a eni lo stesso Giove diè virtù di abbondare di tutte le cose.

Copia, arum, f. plur. Stuolo, truppa. SYN. Agmen, ăcies, exercitus, turmă, cohors, phălânx, cătervă, legio, maniolus. Comnes beati copias trahens

rūris (scaz.). Mart.

Copiosus, a, um. Abbondevole, for nito. SYN. Abun-

dāns, fœcundus, uber, fertilis.

Copnia, &, f. Guinzaglio, legame. SYN. Nexus, cătenă, nodus, ligamen, vinculum. Congiunzione. Conjunctio, commixtio, connexio. Copula detrăhitur cănibus, quos illă sequentes. Ovid.

Copulare, as, avī, atūm, arč. Copulare, unic insieme, conquingere. SYN. Necto, connecto, vincio, jungo, conjungo, ligo, colligo. 9 Copulat intirmis, nec sant concordiă fræna. Paul.

Coquină, æ, f. Cucina. SYN. Călină. 9 Forum coquinam qui vocant stulte vocant. Plant.

Cŏquo, ĭs, xī, ctūm, ĕcĕ. Cugcere, cucinare, far la cucina. Act. acc. SYN. Excoquo, încoquo, concoquo, percoquo, PER. Cibum igne, vel flamma möllire. Carnem igne, flammis törrere. PHR. Abscissamque domat carnem ferventibus undis. Sant herbe dulces, sant que mitescere flāmmā. Möllīrīquē quĕānt. Sappositūm cinērī paném sociis párát. Frágésqué récéptás, Et törréré páránt flámmis, ét frángéré sáxó. Párs īn Trūstă sécānt, vērňbūsque trementiă līgūnt, Littore ăhenă locant ălii, llammasque ministrant. Alque ita semineces partim ferventibus ārtūs Möllit ăquis, pārtīm sūbjēctō tōrrŭit īgnī. Mitis in āprīcis coquitūr vindēmiā sāxīs. Virg.

Counus, i, m. Cuoco, cuciniere. EP. Ater, niger, Vūleānius, fūmiler, ūnetus, pinguis, sordidus, fætidus, squālidus, dūrus, sævus, clāmosus, sõllicităs. PER. Örĕ nigĕr. Crīnĕ sõrdidăs. Fūmo pāstus, Fūlīgine tinctus, PHR, Cūjūs făcies caeabus alter adest. Cui sua sordentem pīnxērūnt ārmă cölörēm Frīxūtæ, cựcimæ, scāphă, pătēllă, tripēs. Lautās dēxtēr coquus apparat escas. 🖣 Et pötes hunc savo tradere

dure coquo? (pent.). Mart.

Cor, cordis, n. Cuorc. SYN. Pectus, praecordiă. Spirito. Mēns, animās. EP. Ācrē, vivām, saliens, vīvidūm, mobilē, avidūm, vegētūm, calens, calidum, fervens, teneram, molle, parpareum. PER, Levibus penetrābije telis, PHR, Imo in corde pudor. Tenero rigidus stat tibi corde lăpis. Sănguinis et vitre tons cor de pectoris āntrō Vītālēm spārgīt pēr cērtērā mēmbrā călorem, I Molle cor ad timidas sie habet ille prěces (pent.). Ovid.

Coratium, vel corallium, ii, n. Corallo. EP. Durum. sölidam, liquidam, fragile, teneram, rubeam. rubēns, rubicūndūm, pānicčām, ramosūm, mārīnum, āquorčum. Sie ēt corălius, quo pri-mum contigit auras. Ovid. Mērgīt sē subito vēllītgue corālliā Clotho, Claud.

Coratinús, vel Corallinús, a, úm. Di corallo. ¶ Ét posnēre inter virgūltā corāllinā cippos. Mill.

Coram, prap., vel adv. In presenza, faccia a faccia, dinanzi. SYN. Pige, ante, pălam. PER. În conspectă. În ŏcălîs. Anté oră, Anté ŏcălos. ¶ Põstquam întrõgressi, et cõrām dătă cõph. fändī. Virg.

Cōrāx, ăcis, m. Corvo. SYN. Cōrvŭs.

Cōrbis, is, m. f. Cofano, cestone, gabbia. SYN. Cīstă, călăthūs, cănīstrūm, cīstūlă. J Cōrb túlīt, vērīque făit mēssēris imāgē. Ovid.

Corbită, æ, f. Vascello da carico. EP. Grăvis. tārdă. V. Navis. ¶ Tārdiorēs quām corbitæsūm în trānquīllo mārī (troch.). Ān pīsculentul. hōrĭa, annë corbită (scaz.).

Coreyra, &, f. Corfu. SYN. Ph@acia. EP. Ionia. potens, aquorea. In portu Coregra tuo seu lævå větātůr. Luc. Expl. Isola nel mare Adriatico, celebre pel naufragio di Ulisse, e per gli orti d'Alcinoo.

Cordatus, a, um. Uomo prudente, coraggioso. SYN. Prūdens, consultus, sapiens, sagax, solers, perspicax, subtilis, îngeniosus. At te, cui săpiens ľŭĭt, ēt cērdātă jŭvēntūs. Mant.

Cordolium, ii, n. Cordoglio, affanno. Silque tui mihi mens conseia cordolii (pent.). Text.

Cordňbă, &. f. Cordova, città nella Spagna. ¶ Nec dčeňs aŭrĭfčiæ cēssāvīt Cōrdňbă tērræ. Sil. Expl. Città nella Spagna, patria dei due Seneva e di Lucano poeta.

Core, indecl. Elreo, che si ribello contra Mosè ed tronne, e fu punito insieme con Datan ed Abiron. EP. Impiŭs, scelerātūs, sēdītiosus, rebēllīs.

Coriaceus, a, am, Di enoro, PER. Ex corio factus. Ī!ĭā strīngebāt lātē cŏrĭācĕā zōnā. Pass. Cŏriāgo, inis, f. Sorte di malattia. ¶ Tābēm fŭrőrémvé, cőriáginém strúmám scaz.). Scal.

Coriandrum, i, n. Coriandolo. Vellit et exigno coriandră trementiă filo. Virg.

Cărinnă, &, f. Nome di poetessa, che fiori al tempo di Ovidio, EP. Doctă, celebris, înclytă, solers, fācundā. J Nomine non vēro dietā Corinna mihi 'pent.). Ovid.

Corinthiacus, a, um. Di Corinto. SYN. Corinthius. ¶ Jāmquě Cŏrīnthĭăcī cārpēbām līttŏră Pōntī.

Corinthius, a. am. Di Corinto, SYN. Corinthiacus, ă, um. Expl. Nell'incendio della città di Corinto i soldati avendo gettato nel fuoco un gran numero di statue, l'oro, l'argento ed il rame si mescolarono insieme, dal che si formò una specie di ottimo metallo, il valore del quale spesse volte sorpassava quello dell'argento, e qualche volta ancora quello dell'oro.

Corinthus, 7, f. Corinto. SYN. Ephyre. EP. Alta, înclytă, dives, potens, săperbă, vetăs, antiquă, însignis, clară, nobilis, turrită, bimăris, æ-quoreă, Graiă, Pyrenis, Ephyræă. PER. Urbs Corinthiaea, himaris, Ephyræä. Corinthiaeæ ārces. Ārces řiphyraw, Corinthiaca. Mania

Genchrása, Ephyrása. Córinthiaca. Nohilis ári Córinthias. § Adriacúmque patens late bimarémque Córinthúm. Ovid. Expt. Corinto, città dell'Acaja nello stretto del Peloponueso, celebre pel suo metallo.

cöriüm, ii, n. Cuojo, cojame. EP. Ātrūm, nigrām, füscūm, dūrūm. pinguč, ūnctūm, lāsvē, Phonicĕūm. ¶ Ūt cānis ā coriō non ābstērrēbitūr

-ūnctő, Hor.

Görnicěn, řnis, m. Suonator di corno. SYN. Tibicěn. ¶ Illine cörnicinës, hine præcedentiă lönge. Juv.

- Cörnicör, äris, ätüs, äri. Gracchiare, brontolore. Depon. SYN. Gärrio, öccino, müssito. ¶ Nēseiŏ quid tēctūm grāvē cörnicāris inēptē, Pers.
- Côrnīcňtă, ŵ, f. Picciola cornacchia. SYN. Côrnīx.

 ¶ Grēx àviūm plūmās, mŏvěās côrnīcňlă rīsūm.

 Hor.
- Cörnigĕr, ă, ūm. Cornuto. SYN. Cörnūtūs, cörnifĕr, cörnigĕrüs. Cörnigĕr hinc Taŭrūs rūptis expēllitūr ūndīs. Ovid.

Cōrnǐpēs, čdǐs, adject. Chi ha i piedi di corno.
¶ Cōrnĭpēdēs ārcēntūr čquī, quōd līttörē cūi-

rūm. Virg.

- Côrnīx, řeřs. Cornacchia. SYN. Cörnīculă. EP. Ātrā, nigrā, fūscă, ānnôsā, vīvāx. löngāvā, raūcă, löquāx. gārrňlă. īngrātā, īmpröbā, infāndă, præsāgā, sīnīstrā, fērālīs, rāpāx. PER. Āvīs, vel völucrīs īnvīsā Mīnērvæ. Fālī prōvīdā. Plūvīæ vātēs. Plūvīōsæ nūnetā lūcīs. Sæculā pāssā növēm. Sæclīs vīx mörītūrā uövēm. PIR. Tūm cörnīx plēnā plūvīām vöcāt īmpröbā võcē. Löngāquē prödūcāt vīvāx cūm sæculā cörnīx. Tēr trēs hūmānās ætātēs gārrňlā cörnīx Ēxsūpērāt. Tēr trīa sæcla hōmīnīs trānsmīttīt gārrūlā cörnīx. Bōs növīēs sūpērāt vīvēndō gārrūlā cörnīx. Sæpē sīnīstrā cāvā prædīxīt hīlīcē cērnīx. ¶ Vīvīt ēt ārmīgēræ cērnīx īnvīsā Mīnērvæ. Ovid.
- C**ōrnū, n. in**decl. plur. Cŏrnŭă, ŭām, ĭbūs. *Corno*, tromba, SYN, Æs. tűbű, lítűűs, clássícűm, bűccină, Arco. Ārcus, nervus, EP. Ăcutum, durum, férûm, mĭnāx, sævûm, rĭgidûm, pûgnāx, förtĕ, vălidum, ramosum, procerum, gemiuum, curvũm, rčcūrvūm, ădūncūm, törtūm, flēxūm, intörtüm, Bēxilĕ, inllēxām, lūnārē, sinŭātām, āddūctūm, strictūm, tensūm, intēnsūm, distōrtūm, pătălūm, āreūm, Mārtiūm, bellieūm, raūcum, querulum, horrisonum. PER. Natum, innātūm frontī cornū. In sūž tergš rēcūrvūm. PIIR. Quā bās ārmā gērīt. In cārmītā cēlsūs, Tum vitulus, bimā curvāns jam cornua fronte. Protinus inflexo Berecsuthia corma flabit. Cornāquē rēcūrvē Tārtārēām īntendīt vēcēm, Tērvā Mimāllönčis implērānt cornua bombis. Cūrvo dirēxīt spīcālā cornū. Deprompsīt phārētrā cornuque infensa tetendit. Viderat adducto torquentem cornăă nervo, Ovid.

Côrnům, î, n. Cornola, frutto del corniolo. EP. Aûtůmnálě, růlběcůndům, crůentům, lápřdôsum, sỹlvěstrě, sänguřučům. PHB. Côrná véprés, ét průnă fěránt. Lápřidôsa růběscěrě côrná. Quinquennés ölčás ést ét sylvěstriá côrná. Ilor.

Cörnüs, i, vel üs, f. Corniola, dardo. SYN. Hāstā, tēlūm, lānečā, jācūlūm, hāstīlē, spīcūlūm, sāgīttā. EP. Āltā, procerā, dūrā, āspērā, rīgīdā, āptā, āccommodā, strīdēns, strīdūlā, Itālā, trēmēbūndā, crūēntā, sanguingā. PER. Bēllis āccommodă. Et houă bello cornus. Conjecto sternit jăculo, volăt Itală cornus. Virg.

Côrnūtis, ă, ûm. Cornuto, che ha le corna. SYN. Côrniger. ¶ Ōccubăiit tândêm côrnūto ârdôrê

pětitůs. Mart.

Cŏrœbūs, ī, m. Corebo. SYN. Mygdönidēs. § Nou tülit hāne spēciem fūriātā mente Coræbūs. Virg. Hist. Figlio di Midone, che ano sommamente Cassandra, figlia di Priamo, e renne in soccorso di questo re nell'assedio di Troja, oce fu ucciso da Penelco.

Gőrőllá, æ, f. Coronetta, piecola corona. SYN, Vittá, sertűm, cörőná. ¶ Ét mödő sölvébám nöstrá dé

fröntě cöröllás. Prop.

- Corona, a, t. Impero, corona, SYN. Diadema, sceptrum, împerium, Ghirlanda, Vittă, sertum, corollă. Cerchio d'uomini. Türhă, cettus, conciliūm. EP. Clārā, insignis, sacrā, nobilis, rēgiā, rēgālis, aūrčā, pietā, aūrātā, gēmmēā, stellātă, gemmiferă, pülchră, decoră, splendidă, fūlgēns, cŏrūscā, prētīōsā, nītēns, nītīdā, fēstā, trĭūmphālĭs, laūrčā, sūbtīlĭs, nēxă, nēxĭlĭs, īmplicită, frondens. Horidă, vernans, floricomă, ödörātá, viridis, ödöriterā. PER. Vērnō dē flöré coronă, Fülgens auro rădiante, Temporă cingens. Gemmis, aŭroque micans. Gemmis corūscă, PHR. Rūre pher verno primum de floré coronam Fecit, et antiquis imposuit Laribus. Temporă sūtilibūs pingūntūr tectă coronis, Et lătet înjectă splendidă mensă rosă. Protinus accedant Charités, nectuntque coronas. Sértăque collestes împlicitură comâs. 🖣 Dignă dăbis, prîmām měrni qui laudě cŏronām. Virg.
- Cŏvönă, ā, f. Sequo celeste. I pacti finsero che questo sequo fosse la corona d' Iriania. EP. Gnòssià, Gnòssiacă, Ăriādneă, PEB. Crēssă pūčllà, Āriādneām sīdus, Stēllā cörönā. Ātque Āriādnēā cūlēstiā signā corona.
- Córönáríos, ă, ûm. Cosa da far ghirkanda di fiori. Córönátús, ā, ûm, particip. Coronato, incoronato, SVN. Ginetús, prácinctús, circúmdătús, āmhitús, rědimítús. PER. Córôná cinetús, ôrnátús, exômátús. Côrôná, diádémáté, laúró, rámís, sértis, vel fölüs cinetús, prácinctús, ôrnátús, vinctús, révinctus, circúmdátús, véstitús, insiguitús, rédimítús. Ornátús viridi témpörá pámpinő. Ödőrátis cápút tinsignítá côrônis. Féstá trönde révinctús. Illé cápút tlávúm laúró Párnássídé vinctús. El cápút tlávúm laúró Párnássídé vinctús. El cápút tátque hűmérős pléxis rédimíté córônis. Ipsé cápút tónsá főlüs örnátús ölivæ. Bácché tácémítéciós hédérá rédimíté cápillós. C Sápé córônátis stillánt únguéntá cápillís. Ovid.

Córônos, idis, f. Sonnatà, altezza, estremità, cima. SVN. Cůlměn, špéx., cžeňměn, vértěx, fistigčům. Finc., perfezione. Finis., términůs. cômpléměntům. §Si uřmřům videor, séráquě córônidě löngůs. Natt.

Cărâno, âs, âvi, ătâm, âtě. Coronare, inghirlandare, poire o mettere corona. Act. acc. SYN. Gingo, piścingo, âmbio, circûmdo, têdimio. PER. Cătâna cingo, âmbio, ôruo, êxôtno, circûmdo, têdimio. Cătână, laûră, rămis, sértis, vel făliis căpăt, frântâm, têmpără, crinês, cămâm, vel căpillôs âmbio, cingo, piscingo, vincio, circûmdo, rědimio, velo, têgo, vēstio, ôrno, êxôrno, însignio. Împânătă cătânăm. Sêrtă dără căpili. Împânătă cătânăm.

sertis temporă. Mollibus întexere sertis căput. Cîngërë florë căpăt. Præcingërë florë căpillos. Měritas viridi cingěrě frondě comas. Rědimirě, revîncîre tempora serto. Velare tempora lauro, vel myrtis. PHR. Ænēās vēlāt mālērnā tēmporă myrto. Vincire novis temporă frondibăs. Sua tempora frondibus ornant. Meritos ornat dřádemátě erīnés. Cætěrá pôpůlěá vělátůr frondě jūventūs. Sie fatūs, eingit viridanti tempora lauro. Ore favete omnes, et cingite tempora rāmis, Lauroque înnēctite crinem. Frondenti temporă ramo Implicăt. Temporă populea fertur viuxisse corona. ¶ Intenditque locum sertis, et fröndě cörönát. Virg.

Corporeus, a, um. Corporale, corporeo, che ha corpo. SYN. Corporalis. | Corporea excedunt pestes, penitusque necesse est. Virg.

Corpus, oris, n. Corpo. SYN. Artus, membra. EP. Álbūm, cándidům, nivěům, půlehrům, děcôrům, főrmősüm, egrégiüm, nitidüm, firmüm, cæleste, ägile, robūstūm, lorte, validūm, molie, tenerūm, grācilē, intirmūm, dēbilē, ignāvūm, frāgilē, lānguidum, agram, terrenum, mortale, caducum, mörbösüm, pütridüm. PER. Cörpöris artüs, mēmbră. Corporis pondus. Animæ carcer. Membrorūm compages. Mortale lutum, Moies corporea. Pătiens lăborum, PHR. Tenerque nitidi corporis cecidit decor. Pulchro veniens în corpore vīrtūs. Vālido corporē lortis ērāt. Et vālidos mēmbrorum ārtūs, māgna ossā, lacertosque Exuit. Sant mihi bis septem præstanti corpŏrĕ Nymphæ. Virg.

Corpüsculum, i, n. Corpicciuolo. SYN. Corpüs. 🖞 Quāntulă sīnt hominum corpusculă creditur

ölīm, Juv,

Corrado, is, si, sûm, ĕrĕ. Togliere, levare ad altri per_forza. Act. acc. SYN. Râdo, ăbrādo, ērādo. Ārgūmēntā tidēm nostris corrādere dietis.

Cörrēpo, is, psī, ptūm, črč. Rampicarsi, andar per terra. Jā tönitrū cuī non corrēpūnt mēmbră

păvôrě. Lucr.

Corrideo, es, si, ūm, ere, n. Ridere. ¶ Omnia corrident conceptă luce dici. Lucr.

Corrigia, a, f. Cintura di cuojo. \ Qua ligat excessas hūmilis corrigia plantas. Corrigiamque pědům quoniam est non solvere dignús.

Görrigo, is, rexi, rectum, ere. Emendare, ammendare, correggere. Act. acc. SYN. Castigo, emendo, coerceo. Cambiare. Mūto, immūto. PER. Errores delere, pungere, expungere. Reddere, trādērē incūdī. Doctīs errāta lituris pungere. Līmā mordāciús ūtī. Vocārē ād jūdiciúm līmæ. PHR. Sæpe égő cörréxi súb té censőré libellős. Emendare jocos una litura potest. Et sub judicióm singula verba vocas. Manus ultima conto Dēfăĭt. Dēfăĭt ēt scrīptīs āltīmā līmā mčīs. · Corrigere, et longi ferre laboris onus (pent.). Ovid.

Côrripio, is, iii, réptûm, črě. Prendere, grappare. Act. acc. SYN. Arripio, căpio, āccipio, comprehendo. Riprendere, castigare. Argño, redargño, cástigo, plécto, objúrgo, půnio. 9 Corripňeré sacram elligiem, manibūsque eruentis. Virg.

Corrobora, as, avi, atam, are. Corroborare, confermare, fortificare. Act. ace. SYN, Röböro. fīrmo, contirmo, vāllo, mūnio. Löngiör insuctūm rebūs corroborat ūsūs. Mant.

Corrodo, is, si, sum, ere. Corrodere, consumare a poco a poco. Act. acc. SYN. Rodo, arrodo, circumrodo. J Corrodet sanies, et putrida contrăhet össă. Calph.

Corrogo, as, avi, atum, are. Dimandare, ammassare da tutte le parti. SYN. Rŏgo, peto, quæro, pöstülo, cöngrégo, cöäcérvo, áccümüló. J Néc párvő mendícát öpés, néc cörrégát añrás. C. Sev. Corroso, resicato. SYN. Rosus, arrosus, circumrosus. Sull'iceret, totum corrosis ossibus edit. Juv.

Corrugo, as, avi, atum, are. Increspore, ridurre in crespe. Act. acc. Corrugat nares, necnon et

cantharus et lanx. Hor.

Corringo, is, rapi, raptam, ere. Corrompere. Act. acc. SYN. Fœdo, depravo, vitio, contamino, laběfacto, destruo. J Cernis ut ignavum corrumpānt ōtĭă corpus. Ovid.

Corruo, is, rui, ruitum, čre. Profondarsi, cadere. sprofondarsi. Neut. SYN. Ruo, labor, collabor, cădo, concido. ¶ Corruăt, explorat. Quæ post-

guām förmä süiquĕ. Ovid.

Corruptela, &, f. Corruzione, putrefazione, SYN. Corruptio, pernicies, vitium, labes, pestis, contagium. J Corruptela, dolus, commenta, insõmnĭă, sõrdēs. Prud.

Corsică, & f. Corsica, isola del mar Ligustico. SYN. Corsis, idis. Popoli. Corsi, orum. 9 Melle sŭb înfamī Corsica misit apīs pent.). Ovid. (Mellis enim ferax est, sed amarissimi).

Cortex, icis, m. Corteccia, crosta, buccia, scorza. SYN, Liber. EP. Arboreus, mollis, tener, levis, tenūis, tragitis, glaūcus, viridis, amarus, crassus, pinguis, tumidus, cavus, rimosus, cavatus, siccus. ārīdus, dūrus, rīgēns, rūgēsus. PER. Rāptus dē sāběrě. Ereptůs roborě cortex. PHR. Dům novůs în viridî coalescit cortice ramus. Summa cortex levis innatat undā. Eripitur fragilis nodoso robore cortex. Oraque corticibus sumunt horrēndā cāvātīs. ¶ Pīnguĭā cōrtĭcĭbūs sūdēnt ēlēetră myricæ. Virg.

Corticeus, a, um. Di scorza. J Ducit croticeis

Hňřtántřá retřá signis. Aus.

Cortină, &, f. Trepiede. SYN. Tripus. EP. Fatidřeă, præsagă, præmuntiă, veridică, Delphică, Apollincă. Ille autem: neque te Phæbi cortīnă fefellit. Virg. Expl. Tripode, donde Apolline dava i suoi oracoli.

Corvinus, ă, um. Di corco. 9 Et cum militia vo-

lŭeris corvinŭs ădēptŭs. Manil.

Corns, i, m. Lento che soffia dall'occaso. SYN. Caŭrŭs. EP. Aspër, fërox, sævŭs, immitis, præceps, rapidus, insanus, horridus, gravis, nimbosus, imbrifér. 🖣 Flüctibus hiberni condunt ňbĭ sīdčră cōrī. Vide supra Caurus.

Corus, i. m. Sorta di misura. I Igne coros tritici

törréri, bisqué fárina. Fill.

Corosco, as, avī, atūm, are. Balenare, apparire il baleno, lampeggiare. SYN. Fülgeo, refülgeo, lūcčo, mico, nitčo, splēndčo, splēndēsco, rådio. Girare a guisa di ruota, lanciare. Moveo, roto, vibro, jăculor, întorqueo. 9 Cunetanti telum Ænēās fātālĕ cŏrūscăt. Virg.

Cornscis, a, um. Cornsco, risplendente. SYN. Corūscāns, ārdēns, micāns, fūlgēns, fūlgidis, refülgēns, rădĭāns, lūcēns, lūcĭdūs, nĭtēns, nĭtīdňs, rňtřlůs, splendens, růtřláns, splendřdůs. § Exůltát

tēlīs, ēt lūce corūsens ahēna. Virg.

- Cārvūs, ī, m. Corvo. vorbo. SYN. Cörūx. EP. Ātēr, nīgĕr, öbscēnūs, tūrpīs, āvīdūs ,vörāx, raūcūs, tōquāx, crōcītāns, vōcālīs, gārrūlūs, ānnūsūs, vīvāx, vīvīdūs, fātīdīcūs, fērālīs, prāmūnetūs, sīnīstēr, fūnērēūs, Intūstūs, mālūs, Phæhētūs. Dēlphĭcūs. PER. Āpōllīnīs ālēs. Völucrīs Phūbētā. Phrōbō sācēr ālēs. Nūncīūs inhrīs, Plūvīšnūnctūs aūrā. Trīstē mīnāns. Fērālē cānēns. Raūcō guttūrē ovāns. PHR. Trīstīā nām crōcītāns, sēmpēr cānīt omīnā corvūs. Nīgrantēsquē pētūnt projēctā cādāvērā cōrvūs. Corvūm inerēpūit dēnsīs ēxērcītūs ālīs. Ālbūs ērāt quōndām volūcrīs Phūbētā, cōrvūs: Nūncīmportūnā prāmīā vocīs hāhēt. ¶ Īntēr āvēs ālbās vētūīt consistērē cōrvūm. Ovid.
- Gărybantes, ûm, m. plur, Coribanti. EP. ârmigeri, trăces, clămosi, fărentes, însăni, âmentes, făribăndi, Dictei, Îdat. Cybelefi. PHR. Cybelefis are cănoro Lüstrayit Corybas, Căryl âs non împălit ensêm. Et Cybelefis picto stat Cărybante tholăs. 4 Hoc Căretes lăbent, hoc Cărybantes opus, pent.) Ovid. Fab. Sucerdoti della dea Cibele, che infariavano nei sacrifizi, movendo il capo e battendo il tamburo, con altre smame.

Cörybantiús, vel Cörybantĭacus, ă, um. Dei Coribanti. ¶ Hine mater cultrīx Cybelē, Cörybantíăque ârā. Virg. Ét Cörybantĭacī lépöres et strênuă Hōrcás. Mant.

Cărycăs, i, m. Porico, monte e castello nella Ciheia. § Cărycăn Extăllunt Cilices, et ăpertă videnti. Mart. Ültimă Căryciă, quă cădit ără crocă (pent.). Expl. Monte molto alto nella Cilicia, con un castello del medesimo nome, ove nasce zafferano molto luono: appie di detto monte avvi una spelonca dedicata alle Muse.

Cörveiňs, ă, ûm. Di Corico. SYN. Cörveis, idis, ¶insülă Cörveiis quondam celeherrimă nymphis. Oxid. Cörveidas nymphas et nûmină montis ădorăt. 1d.

Cörftētīnu, ī, n. Luogo piantato di nocciuoli. § Illă modo în silvîs înter corfletă jăcebăt. Ovid.

Córytús, ī, f. Nocciuolo (albero noto), SYN, Ävēllānā, t.P. Dūrā, frāgilis, dēnsā, flēgilis, sylvēstris. ¶ Hic intēr dēnsās córylōs mödó nāmquĕ gēmēllōs. Vīrg.

Cőrýmbús, i, m. Coccole d'ellera, o simili. SYN. Báccă. EP. Bácchéús, Bácchicús, tënér, möllis, grávídús, můltiplex, diffűsűs, tentífís, hédérősűs, rácémífér, péndűlűs. trémúlűs, erőcéűs, nígér, pálléns, bícólór, térés, vírídís, fröndéns, áműnnűs, cómáns, fröndósűs. PHR. Ét Bácchüs trémúlös mádídá de véste córýmbôs Ábjícít. Antrá rácémíféris sémpér véstítá córýmbís. 9 Diffűsős hédérá véstit pállénte córýmbós. Virg.

Côrţiùx, î, m. Carcasso, turcasso, faretra. SYN. Pháretră. J Gôrţtiqué lévés hůměrîs, ēt lēthřífér areŭs. Vng.

Cos, cotts, f. Cote, pietra d'affilar ferri, SYN. Silex, lāpis, sāxūm, rūpēs. EP. būrā, trītā, mūrdāx, edāx, āspērā, longā, tenūis, exiguā. PHR. Cote aeut tēlūm. Sūbīgūntquē in cote sēcūrēs. Cote novāt nīgrās rūbīgūne tālcēs. ¶ Arvīnā pinguī, sūbīgūntque in cote sēcūrēs. Virg.

Cósmēta, 5, m. f. Cameriere, overo donzella di camera. ¶ Cosmeta tunicas; tarde venasse Ly-

būrnūs. Jav.

- Cōsmĭcŭs, ă. ūm. Del mondo. ¶ Cōsmĭcŭs ēssē tĭbī, Sēmprōnī, Fūceā vĭdērĭs. Mart.
- Colūrnix, īcis, f. Coturnice, quaglia. EP. Piă, ādvēnā, pēcegrīnā. PER. Dādāliönis āmāns volucris. Rēgūm grātīssimā mēnsīs. PIIR. Dīligīt immītēm piā Dādāliōnā cötūrnīx. Sēdūlā pēr stipulās tēnērā cūm prolē cötūrnīx Pāscītūr. Cecē cötūrnīcēs īntēr fērā proliā vivānt. Ovid. Āt cāprīs ădīpēs, ēt cötūrnīcībūs aūgēt. Lucr.
- Căthūruńs, ī, m. Coturun, valzare, stivaletto. EP. Antiquús, pūšcūs, pīetūs, pūrpūršūs, grāndīs, sū pērhūs, āltūs, sūblīmīs, trāgīcūs, ācēr, grāvīs, šī trānús, Ilēroīcūs, Æschylēūs, Leeropīūs, Söphoclāūs, Lydĭūs. PHR. Mē scēptrā dēcŏrās āltāquī cŏthūruō. Lydĭūs āltā pēdūm vīnelā cŏthūruō. hābēt, Dēsīne ēt Æschylēō cōmpōnērē vērbī cŏthūruō. Ēt dēdīmūs trāgīcīs scrīptūm rēgāh cŏthūruīs, Quæquē grāvīs dēbēt vērbā, cŏthūruīs hābēt. \$Sōlā Sōphōclāvō tūā cārmīnā dīgu. cŏthūruō. Virg. Expl. Scarpe assai alte, dellequali si screivano glu attori delle tragedie, peccomparire von maestā.
- Côús, ă, ûm. Dell'isola di Coo. Sive črit în Côis Côi dĕcērē pǔtā (pent.) Ovid. Expl. L'isola d Coo, al presente chiamata Longo, e da' Turch Stanco, è nell'arcipelago, vicino a Rode: Apell. cra di questo luogo.

Si nunquam Venerem Cous pinxisset Apelles, Mersa sub æquoreis illa lateret aquis,

Cōxēndīx, icis, f. Čoscia, anca. SYN. Cōxă. § Sēpiňs ōccūltūs vietā cōxēndicē mūrbūs. Ser.

Crabro, önis, m. Calabrone. EP. Āspēr, dīrūs. Tērēx, mölēstūs. Prēssūs hūmē bēllātŏr ēquūs crābrēnis ŏrīgo ēst. Ovid.

Crāmbē, ēs., f. Specie di cavolo, SYN. Brāssīcā. § Öccīdīt misērös crāmbē repetită māgīstros. Juv.

Crănium, ii, n. L'osso della testa. Verticis hūmāni crăniu vēstīgii fixit. Mani.

Crāpūtā, &. f. Crapula. SYN. Guļā, ēlrīštās. EP. Fūdā, tūrpīs, sordīdā, ölscœuā, īntāmīs, hōrrīdā, grāvīs, trēmūtā, tītūhāns, dēmēns, īnsānā, fūrēns, mālēsānā, fōqnāx, īnmēmor, aūdāx, īmpavīdā, ēxītīālīs, pērnīcīosā. ¶ Āt mālē dīgēstīs i crāpūtā svvīčt ēseis. Ser.

Crās, adverb. Dimane, domani, il giorno regnente. PER, Sōl erāstīnūs, Crāstīnūs lūx, hōrā, aūrorā. Crāstīnūm tēmpūs. PIBR. Cām crāstīnā fūlsērīt Ēōs, Prōtūlērīt cūm tōtūm crāstīnūs ōrhōm Crathĭūs. Cūm prīmūm crāstīnā cūlō Pūnīcēis īnvēctā rōtīs Aūrorā rūbēbīt. Ēt lūx cūm prīmūm tērrīs sē crāstīnā rēddēt. Aūrora hūmēntī cūm vēlīēt āxē dīēm. Čbī sē clārō Sōl aūrorā sēlērēt ōrtū Čbī prīmōs crāstīnā sērtūs Ēxtūlērīt Tītān. rādīšsquē rētēxēnīt ōrbēm. Quīs seit, an ādjūcīām hōdīšemē crāstīnā sūmmē Tēmpōrā Dī sūpērī '¶ Cām crās hēstērnūm sūmpsīmūs, ēcce ālīūd (pent.). Pers.

Crăssities, et, f. Grassezza, estratto di grasso. SYN. Pinguedo.

Crāssūs, ă, ūm. Grasso grosso. SYN. Dēnsūs, spīssūs, pingnīs, ŏpācūs. ¶ dāmque hēbēs ét erāssō non āspēr sangnīnē mūcrō. Luc. Grāssūs ī, m. Crasso, racco signore romano. EP Romanus, dives, potens, opulentus. ! Tradat ŏpēs Crāssī divitis ārea potens (pent.), Pall.

Grāstinus, a, um. Crastino, di dimani. J Ordine respicies, nunquam te erastina fallet. Virg.

Crāter, eris, m. Coppa. SYN. Scyphus, poculum, călix, cyăthus, păteră, cantharus, carchesium. EP. Aūreŭs, ahenŭs, aŭratŭs, argenteŭs, cælatŭs, sīgnīfer, īmprēssas, grātas, palcher, falgens, micans, cornseus, latus, undans, capax, profündüs. PHR. Sümmüs inaürātő crāter érát aspér ăcântho. Îndulgent vino, et vertunt crâterăs ăhenos. Scrăteras magnos stătuunt, et vină coronant. Virg. crătes, is, f. Graticcio. SYN. Clathrum, cancelli.

EP. Ārbūtēā, frāxīnēā, tēxtā, contortā, dēntātā, vīmīnēā. 🖣 Ārbūtēæ crātēs, ēt mysticā vānnūs

ľacchi. Virg.

Grates, is, m. Crate. EP. Doctus, sapiens, contemptor opum. ¶ Quem sibi conferret Varro, priorque Crates (pent.). Aus. Hist. filosofo Tebano.

Crāthis, idis, m. Cratide, fiume nella Calabria. PHR. Crāthis, ět hine Sýbăris vēstris conterminus orīs. Electro similes faciant, aaroque

căpīllōs. Ovid.

Crāticŭtă, &, f. Graticola, graticciuola, SYN, Crătes. EP. Atră, nigră, ferreă, cândens, îgnîtă, ârdens, āccēnsā, flagrāns, ādūstā. 🖣 Pārvā tibī cūrvā erātīculā sūdēt otellā. Mart.

Grătīnus, ī, m. Cratino, poeta comico greco. ∮ Prīscō sī crēdīs, Mēcānās doctě, Crătīno. Hist. Pocta ececllente nelle commedie, ma troppo dedito al

vino, ed alla crapula. Hor, in ep.

Prisco si credis, Mecanas docte. Cratino, Nulla placere diu, nec vivere carmina possunt. Quæ scribuntur aquæ potoribus.

Creatore, solo a Dio si attribuisce tal nome. SYN. Conditor, artifex, anctor, opifex. fabrīcātŏr. Padre. Pātĕr, sătŏr, părēns, gčnītōr. S Nēc Tēlāmon aberāt, māgnīque creator Achīllĭs. Ovid.

Crěātrīx, īcis, f. Creatrice. J Cogere consuescet

rērūm Nātūrā crčātrīx, Lucr.

Greatura. ¶ Fallo creaturam nisi

dőctőr Apőstőlűs őmnem. Prud.

Creatos, a, um. particip. Creato. SYN. Cretus, nātūs, sātūs, genītūs, edūctūs, prodūctūs, oriandus. Contentique cibis nullo cogente creatis. Ovid.

Crîber, bră, brûm. Spesso, frequente. SYN. Frequens, multus, plarimus, densus, repetītus. Intonúcie poli, et crebris micăt ignibus

æther. Virg.

Crebresco, is, crebrui, ere. Esser fatto celebre, esser divulgato, divenir frequente. Neul. SYN. Cresco, aŭgeor, încrebresco, valgor, divalgor. Quēm simul āc diŭtūrnă soror crēbrēscere vidit. Virg.

Cvēbrō, adverb. Spesse volte, spesso, frequentemente. SYN. Frequenter, sapřůs. Est mili pürgātām crēbrő qui pērsönet anrēm. Hor.

Crédibitis, is, m. f., č, n. Credevole, credibile. SYN. Prŏbābĭlĭs. PER. Cuī crĕdĕrĕ fās ēst. Fĭdēm měrēns. Fidēm non súpěrans. Rēs hábitúrá fĭdēm. ¶ Crēdĭbĭle est īpsōs cōnsŭlŭīssĕ Dĕōs (pent.). Ovid.

Creditor, oris, m. Creditore. Creditor introitum sőlét éxpéctáré mácálli. Juv.

Grēdītus, a, um, particip. Creduto. I Credita res captique dolis, lacrymisque coacti. Virg.

Credo, is, didi, ditūm, ere. Credere, aver per vero. Act. acc. SYN. Arbitror, puto, reor, sentio, existimo. Aver fede altrui, dat. Fidem do, addo. hăbeo, ădhibeo. Fidarsi, confidarsi, acc. cum dat., vel dat. solum. Committo, fido, confido. § Õ förmöse päer, nimiäm ne crede colori. Virg.

Credititas, alis, f. Credulità, astratto di credulo. ¶ Crēdŭlĭtātĕ pătrīs, scēlĕrātæ ēt fraūdĕ nŏ-

vērcā. Ovid.

Gredutus, a, am. Credevole, facile a credere. Vātēm pāstorēs, sēd non ego crēdulus īllīs,

Virg.

Cremo, as, avi, atum, are. Ardere, abbruciare. Act. acc. SYN. Concremo, uro, aduro, exuro, in-flammo, incendo, adolco. Alque omnem ornātūm flāmmā crepitante cremari. Virg.

Cremonă, æ, f. Cremona, città della Lombardia. EP. Cūltă, pūlchră, tūrrītă, dīvěs, fěrāx. ¶ Māntŭă væ miseræ nimiam vicina Cremonæ! Virg.

Gremor, oris, m. Cremore, la parte più sottile estratta da alcune materie. § Hordea quem făciant illis infande cremorem. Ovid.

Creo, ās, āvī, ātūm, āre. Creare, fare. SYN. Procreo, produco, edo, educo, genero, progenero. Causare. Affero, înfero, făcio, efficio. Caumque, Iăpětůmquě crěát, sávůmquě Těpliáš. Virg.

Creon, ontis, m. Creonte. Pogigias leges, immansuētūmque Creonta, Hist. Re di Tebe, ucciso da Teseo, per aver negato la sepoltura a'cadaveri.

Greperus, ă, um. Dubbioso, ambiguo, irresoluto, incerto. EP. Dubius, anceps, încertus, ambiguus. 🖣 Éxæquatăque sunt creperi certamină belli.

Grepidă, æ, f. Pianella, calzamento di cuoio. SYN. Călcens, soleă. J Chrysippus dicat: săpiens crepidās sibi nūnguām. Hor.

Crepido, inis, f. Orlo. SYN. Ora, margo, ripa. Sommità. Apex, căcumen. I Forte rătis celsi conjunctă crepidine saxi. Virg.

Crepitacitim, i, n. Campanella, campanello, sonaglio. Allicit, et tremulis quassat crepitāeŭlă pālmīs,

Crepito, as, avi, atum, are, n. Far romore, strepito. SYN. Crepo, sono, strepito. ¶ Impositos dārīs erepitāre incūdibus enses. Virg.

Crepitus, us, m. Calpestio, strepito. SYN. Sonus, sonitus, fragor, strepitus. 9 Dissultant crepitus, völät ätrī türbinis instär. Virg.

Crepo, as, ŭi, itūm, are. Fare strepito, gorgogliare. SYN. Concrepo, sono, crepito, strepo, strepito, strideo. Et crepat antiquum genus et pielale rĕplētūm. Lucr.

Crepundia, orum, n. plur. Ciondoli, ornamenti de' bambini. J Ante pedes Maria puerique cre-

půndři parvi. Prud.

Crepuscolo, barlume. EP. Obscurum, nigrum, opācum, nocturnum, serum, vēspērtīnum, croceum, roseum, rubicundum. PER. Důbřæ confiniă noctis. Důbřæ crepuscůlă lūcis. Prīmā nox. Sērūs sāb nīgrā crēpūsculā vēspēr. PHR. Āt simul inducent obscura crepůscůlă noctem. Důmque řtěr horrendům pěr opācā crepūsculā carpit. Inde domum redeunt sub prīmā crepūsculā noctis. Traherent cum sērā crepūscula noctem. Pāstor oves saturās ād prīmā erepūseulā lūstret. Tempus, Quod tū neo

těněbras, něc pôssis dicěrě Jůcém: Sēd cům lūce tamen dubia confinia noctis. Ūltima pars noctis, primăque lucis érât. 4 Sed tămen experiar modo facta crepuscula terris. Ovid. Expl. Luce oscura innanzi al nascere e tramoutar del sole. Propriamente s'intende della sera, poichè alla mattina si chiama Alba,

Cresco, is, crevi, cretum, ere. Crescere, aumentarsi, aggrandirsi, farsi grande. SYN. Accresco, încresco, glisco, aŭgčor, aŭgčsco. PER. Assurgčrč ĭn aŭrās. Dē sēmĭnč sūrgērē. Ēxīrē, tēudērē ăd colum, Sese attollere in auras. Emittere ad sīdērā rāmos. PHR. Altāquē nātīvo crēvērāt hērbă lŏcō. Crēscĭt ămor nūmmī, quāntum īpsă pěcůniă crescit. Exiit în cœlům rămis felicilius ārbās. ¶ Crēscērēt īn vēntrēm cūcŭmīs, nēc sērā comantem. Virg.

drētă, &. f. Crcta, Candia, SYN. Grete, Curetis, Gōrtynis. EP. Clārā, pŏtēns, nōbilis, spātiōsā, dīvēs, vitigērā, fērtifis, innocuā, sāgittilērā, Mīnojā, Ŏāxjā. PER. Mīnojā tellūs. Terrā Cūrētīs, ĭdīs. Arvā Dīctāā, Gnōssīā, Mīnōĭā, Gōrtvniă. Urbibus înclită centum. Urbibus însulă centum Creta potend. Creta Jovis magni medio jäcet însulă Ponto. Virg. Expl. Isola nel mar Mediterraneo, celebre per li suoi ottimi vini e per le famose cento città.

Crētă, ē, f. Creta, terra tenace. EP. Albă, căndīdā, māllīs, hūmīdā, tenāx, putrīs, fīglīnā, t igulină. 4 Et vertendă mănu, et creta solidāndā tēnācī, Virg.

Crētācēns, ă, ūm. Di creta. SYN. Crētōsus.

Crétatos, ă. ûm. Cretato, incretato. \ Crétatumque bovēm, Sējānās dūcītār ūncā. Juv.

Crétés, um. Abitatori dell'isola di Candia, SYN. Cūrēls. EP. Mēndācēs, vānī. J Crētěs črānt tēstēs, nēc lingūnt omnĭă Crētes. Ovid.

Crēticus, ă, ûm. Di Creta, SYN. Crētāvis, Crētēnsīs. Dietwūs, Gnossīūs, Gnossīācūs, Gortyntus. f Trādām protervis in mārē Crēticum alcaie.). Hor.

Crētosns, ă, ûm. Cretoso, di qualità di creta, pieno di creta. Iline humilem Myconem, cretosaque

rūră Cimōli, Ovid.

Crētňs, ă, ūm. Oriondo, nato. SVN. Nātūs, ortūs, sātūs, crēātūs, ēdītūs, genītūs, progenītūs, ŏrĭūndūs, PHR. Īllūstrī sāngnīnē crētūs, Gēnūs āltō ā sānguĭnĕ crētūm. 🖣 Ēlēctra, ūt Grājī, përhibënt, Atlantidë cretus. Virg.

Creusa, moglie d'Enca, figlia di Priamo, madre di Ascanio, EP, Pülchră, formosă, Trojānă, Dārdăniă, Îliăcă. PER. Æneiă conjūx. Dīvæ Veneris nūrūs. Formosī mater lūlī, Implēvi clāmore viās, māstūsque Creūsām.

Cribrum, i, n. Vaglio, crivello. Lac solet ut relíquo rári súb ponděré cribri. Ovid.

Crimen, inis, n. Delitto, mancamento, colpa. SYN. Cūlpă, seĕlŭs, dēlīctūm, nōxă, pēccātūm, mălūm, nětás, vitiúm, erratūm, flagitiúm, commīssām, fācinus, piāculām, EP. Atrām, fædām, tetrům, întandům, tůrpe, něfandům, právům, īnjāstām, iniquām, improbām, tristē, impiām, nětárřům, öccültům. Tátěns, dölösům, pěrfřdům, scělěrátům, dîrům, crůdělé, sávům, immáně, cruentum, sanguincum, infelix, miscrum, noxium, exitiale, mortiferum, dimnabile, inauditūm, inexcūsābilē, PER, Cūlpæ crimēn atrox. 👝

Vētītūm nēfās. Scēlērātā Tībīdo. Īnfāndī sõntēs, vel něfándř aŭsůs. Scělěrům Táběs, sörděs, Iŭčs, probrům, děděcůs, Scělěrátě crimină vitě, Dētestandă lues, et înexcusabile crimen, PHR, Tu crīmēnguč cāpātguč mālörūm. Infandūm crīmēn pāssā, nēfāsquē grāvē. Commāchtārē piās scēlěrátő críminé sédés. § Āccipé nánc Dănăum insidias, et crimine ah ánő. Virg.

Criminor, aris, atus, avi. Biasimare, vituperare, incolpare. Commun. SYN. Dāmno, vitupēro. Accusare. Accūso, dēfēro, însimălo. Kiprendere. Ārgŭo, rēdārgŭo, öbjūrgo. 📍 Nē-crīminēris īmpĭős (jamb. dimet.\. Paul.

Criminosiis, ă. am. Colpevole, che è in colpa, criminoso. J Quem criminosis cumque voles modum (alcaic.). Hor.

Crīnātě, is, n. Cuffia. SYN. Cālāntică. ¶ Ēt mădĭdōs myrrhā cūrvūm crīnālĕ căpīllōs. Ovid.

Grīnālīs, īs. m. f., č. n. Di capelli. ∫ Sōlvītē crīnālēs vittās, căpīte ōrgīš mēcūm. Virg.

Crīnis, is, m. Crine, capelli. SYN. Căpillus, comă, cæsăries. EP. Aŭrātus, flavus, croceus, flavens, aūrieomus, niger, albūs, niveus, formosus, rutilus, decorus, nitidus, roseus, longus, intonsus, spārsus, effūsus, solūtus, errans, pendulus, cultus, pexus, comptus, ornatus, crispus, tortus, contortus, connexus, compositus, ambrosius, rědělens, ěděritůs, încultůs, împêxůs, neglectūs, hīrsūtūs, squālēns, hōrrīdūs. PER. Ellūsī pēr cēllā. Spārsī sině lēgč, Vibrātī fērrē. Myrrhā mädentes. PHR. Aŭrati võlitant hümeris nüllo ördĭnĕ crīnēs. Effūsīs crīnĭbūs īrĕ. Crīnēs ēffūsă săcērdos. Spārgērē ēffūsos sĭnē lēgē crīnēs. Intonsi crines longā cervice Aŭebant. Crines hůměrő jáctántůr útroquě. 🦫 Crinibůs a templo Cāssāndra ădytīsque Minerva. Virg.

Crinitus, a. um. Crinito, che ha crini. SYN. Courātus, capillatus. 4 Ætheria tum forte plaga

ermītās Apollo, Virg.

Crispo, as, avi, atum, are. Increspare, ridurre in crespe. Act. acc. SYN. Vibro. Torcere, lanciare Roto, vibro, quasso, torqueo, quatro, corusco PER. Călido ferro vibrare. Ardenti forcipe crīspārē. 🖣 Binā mānū lātō crīspāns hāstīljā ferrő. Virg.

Crispiis, a, am. Crespo, the ha crespe, riccinto SYN. Crīspāns, crīspātūs, cīrrātūs, compositūs, ūndāns, ūndātūs, vibrātūs. PER. Fērro vibrātůs, întôrtůs, contôrtůs. Vertice fulsit àpex

crīspāmque involvērē visa ēst. Sil.

Cristă, æ, T. Piuma sul capa. SYN. Cônus, ăpēx, jūbās. EP. Altā, sūrgēns, člūti, cŏmāns, rūbēns, corūsca, splendida, miesus, rutila, undans, ellūsă, nūtans, hōrrēns, hōrrīdā, mināx, tērrītīgā. PER. Undāns cārsīde. Tremēns in verticē. Undantes rătilânti în vertice crista, însignis găléa conús, cristague comantes. PHR. Cristam quătit aŭră vălântem. Demint în vertice custar sångninear. Ærié căput fülgens cristâque hīrsūtūs čoprinā. Tom galcam Messapī hābilem, cristisque decoram Induit. Lit cristanc adverso cárrá quăta sáră vělántém. Virg.

teristatŭs, ă, ûm - Crestato, che ha cresta. Condûm

cristati růpěrě siléntiá gálli. Mart.

Criticus, à um. Cretico, che da gendizio. 🖣 Út critíci dicunt, lextica cúráré xidetűr.

Cróccis, a. um. Rancio crocco, gallo, SYN. Ciócinăs. Gallo come lo zafferano. Aureus, luteus, flāvūs, rūtīlūs. f Īllē crocām sīmūlāt crocco vēlātŭs ămīctū. Ovid.

Crěcinus, a, ūm. Di color giallo. § Fülgēbāt cröcĭuā cāndĭdus în tunică (pent.). Cat. Crocio, îs, îre. Gracchiare. Neut. 9 Semel rade-

bāt pēdībūs tērrām, ēt võcĕ crŏcībāt sŭā(jamb.).

Crocito, as, avī, atum, are. Crocidare, crocitare. Neut. Et crocitat corvas, graculus at frigulat

(pent.). Ovid.

Crocodilus, i, m. Coccodrillo. EP. Ægyptius, Pharius, Nilicola, Niliacus, vastus, ingens, horrendus, squameus, astutus, callidus, crudelis, ferus, îmmîtis, vorax, împrobas, minax, crueutus, exitiosus, lethifer, metuendus. PER. Nilĭăcă, Nīlĭgĕnă fĕră. Încŏlă Nīlī. Fīctō ōrĕ tĭmēndus. PIIR. Fictās, fālsās, mēntītās fundit lăcrymās. Părăt împrobus ore cruento Perdere tē, lacrymas dum crocodīlus agit. J Ægyptūs pörtentá cölát, cröcödilőn ádőret. Juv. Expl. Animale quadrupede, pieno di squame, che si forma da un ovo, e cresce fino a 22 cubiti.

Crēcota, se, f. Veste da donna di color giallo, gr. αροχωτός ΕΡ. Flāvā, lūtčā, rūtīlā, těnūïs. ¶ Quæ prĭŭs în těnŭî stětěrāt sūccinctă crŏcōtā.

Virg. in Cir.

Crocus, i, m., vel Crocum, i, n. Zafferano (droga). EP. Aūreus, flavus, lūteus, fulvus, palleus, pallĭdŭs, rŭbēns, pūrpŭrčŭs, mõllĭs, tĕnĕr, tĕnŭĭs, grātus, amēnus, spīrāns, redolēns, odorātus, Cifissus, Tyrius, Corycius, Siculus, Paniceus, Sicānius. J Et glaūcās sălicēs, casiamque cro-

cūmque rubentem. Virg. Cresois, i, m. Creso. EP. Lydius, magnus, dives, superbus, potens, opulentus. PHR. Sint ignota licet magni pätrimonia Cræsi, Lydus Dulichio non dīstāt Cræsus ab Īro. J Dīvitis audīta est cui non opulentia Cræsi. Hist. Creso, nome proprio d'un re della Lidia, sommamente ricco, e che si stimò il più felice degli uomini.

Grotatistria, &, f. Sonatrice di naccara. I Nilotes tībīcen erāt, crotalīstria Phyllīs. Prop

Crotatom, i, n. Naccara, campanella, SYN. Combălūm. ¶ Crīspām sūb crotalo docta movere lătûs (pent.). Virg.

Croton, onis. Crotone, città di mare in Italia. EP. Lætă, ămenă, amplă. Expl. Città di mare in

Italia, di ottima aria.

Crăciatus, us, m. Tormento, afflizione. SYN. Pœnă, supplicium, tormentum, dolor. EP. Durus, atrox, sævŭs, dīrŭs, fĕrŭs, crūdēlĭs, ăcērbŭs, īmmānĭs, sevērus, mæstus, trīstīs, horrīdus, Sīsyphius. Pērquē dies mūltos läteris crūciātibās ūror. Ovid.

Crucifigo, is, xi, xum, ere. Crocifiggere, conficcare sulla croce. Act. acc. PER. Figere affigere, suffīgērē mēmbrā crūcī. Īu trābē fīgērē. Dīræ fīgërë mëmbră crăci. În crăcem tollere. Erecto ăffīgërë, distëndërë corporă ligno. Intami suspēndērē trūncē. Grūdēliā līgnā parārē. Sūffixo stipitė vitam eripere. PHR. Arboris alligunt plantas et brachia trunco. Parant erecto dîstênderê lîgno Allîxum et lenta paulatîm pêrděrě mortě. Insoutem extendant trabibus per mūtňă nēxīs,

Grueifigor, eris, figi. Esser crocifisso. Pass. PER. Fīgī, āftīgī crūcī. Pendērē, sūspēndī in, vel āb ārbore. Distendi trābe dirā. Ferre pomām infauda crucis morte. Subīre supplicium trabis, înfândæ. Ex robore înîquo Lînquere mortales aŭrās. Sūpplicio înfando dūros finire labores. In crăce fixăs erăt. Cūjūs în excelsa stat crăce nostră sălūs. J Qui crucifixus erat, Deus ecce për omnia regnat. Fort.

Crucio, as, avi, atum, are. Tormentare, martirizzare, affliggere. Act. acc. SYN. Excrucio, dīscrucio, ango, affligo, vexo, devexo, torqueo, ăgito, exagito, premo, opprimo, conficio, attero, contero. Posse mori cupies tum cum crucia-

běrě dîrē. Ovid.

Grūdētis, is, m. f., e, n. Crudele, pieno di crudeltà, barbaro. SYN. Dīrus, atrox, sævus, ferox, bārbārus, īmmānis, ferus, efferus, asper, īmmītis, acerbus, dūrus, ferreus, împrobus, cruentus, teter, sanguineus, trax, furens, violentus, inhūmānus, truculentus. PER. Cædis amans. Cādis, crūdris, sanguinis avidus, cupidus. Sanguine gaudens. Multa cæde madens, cruentus. Gens sævæ ävidissimä cædis. Fas omně abrūmpēns. Rārā nōtňs fĕrĭtātĕ Lycāōn. E scŏpňlīs nātus. Inter tigrēs ēdītus. Nūtrītus lācte ferīno. Asper, et împrobus îra. Flecti nescius, îndocilis. PHR. O dirīs bārbārē fāctīs. Fērns ātque īpsīs trūcūlēntīŏr Eūrīs. Quām fērūs, ēt vērē ferreus îlle fuit! O scopulis undaque ferocior. Æquore quovis asperior. Sis licet immitis, pelăgique ferocior undis. Sevior Hyrcana sublata tigride fætu. Sævior és tristi Büsiride, sævior īllő, Quī fālsūm lēntő törrňĭt īgně bövēm. Cūjūs sūnt dūrō præcōrdĭā fērrō Vīnetā. Impĭŭs, ēt scopulīs, et dūro robore nātus. Ātque inter tīgrēs ēditus īllē fuit. Sēd nullīs īllē movētur flětřbůs, aut voces ullas tractabilis audit. Quem nēc longā dies, pietās, nēc mītigāt ūllā. Nē-seiāque hūmānis prēcibūs mānsnēscērē cordā. Dūrīs gēnūīt quēm caūtībūs hōrrēns Caūcăsūs, Hyrcanæque admorunt übera tigres. Improbus īllē pāēr, crūdēlīs tā quŏquē māter. Virg.

Grūdelitās, ātis, f. Crudeltà, ficrezza. SYN. Dūritia, dūrities, asperitas, atrocitas, sævitia, sævities, barbaria, barbaries, ferocia, feritas, immānītās, īnelēmēntīā. EP. Atrox, ācērbā, dūrā, sævá, asperá, ferá, immitis, harbará, immanis, violentă, ferină, inhumană, cruentă, horridă, sauguinolenta, terribilis, impia, scelesta, invisa, ŏdĭōsă, eæcă, præcēps, însană, fŭrens, răbĭdă, fűribűndő, Tártáreő, Seythicő, inaúdítő. PER. Crūdēlis, sævūs, ferox animus. Mēns atrox, fěră, efferă. Crūdele pectus. Cor dürüm, sævüm, rīgīdām, fērrēām, sāxēām. Mēns nēsciā flēctī. Atrox barbaries. Horrida rūsticitas. Feritas ĭnămābĭlĭs. Pĭĕtātī ĭnĭmīcă. Īndŏcĭlĭs flēctī. PHR. Crūda ŭbi sævitičs, ēt bārbārūs infrēmit horror. Nulli violentă pepercit Savities. Nihil īllāsam scēlērātā rēlīguit Bārbāries. Quid non sæva domāt dūra inclementia mortis? Non cădit în môres feritas inămābilis istos. At nimiūm rigidæ dīra inclēmēntiš mortis. ¶ Crūdēlitāte, non metu mortis tremens jamb.). Prud.

Crūdēliter, adverb. Bestialmente, ficramente. SYN. Dūrē, ăcērbē, atrociter, bārbārē, ferociter. J Dēiphobam vidit lăcetam cradeliter oră. Virg

Grūdēsco, is, črč, n. Incrudelire, incrudelirsi. ŠYN. Recrūdēsco, ágresco, cresco, aŭgeor, glisco, aŭgesco, ingravesco. ¶ Sin in processa capit crādēscērē morbus. Virg.

Crūdůs, ă, ūm. Crudo, non cotto. SYN. Novůs, rěcēns, prēcōx, îmmātūrůs. Crudele. Důrůs, āspěr, fěrōx, crūdělis. ¶ Jām sěniôr, sêd crūdă Děō, viridīsquě sěněctůs. Virg.

Cruentatus, a, um, partic. Insanguinato. SYN.
Cruentus, sanguinolentus. § Ecce cruentatī re-

děunt, et Buccus ubi esset. Ovid.

Grŭento, ās, āvī, ātūm, ārē. Insanguinare, spargere di sangue. Act. acc. PER. Grŭore, vel sānguine tingo, imbňo, pērfuudo, spārgo, conspērgo, fædo, māculo, commāculo, temero, contemeto, polluo, inficio. § Tundit humum expirans, in-

fractăque telă cruentăt. Virg.

Crūčntūs, ā, ūm. Sanguinoso, sanguinolento. SYN. Crūčntātūs, sānguinčūs, sanguinolentos. Crūdele, faro. Crūdelīs, atrox, īmmītīs. Crudo. Crūdūs. PER. Grūorē, vel sānguinē tinctūs, spārsūs, conspērsūs, īmbūtūs, pērfūsūs, consrētūs, fædātūts, infectūs, mācūlātūs, mādēns, mādīdūs, squālēns, squālīdūs. PHR. Atrō těpēfāctā crūorē tērrā. Squālēns bārbā, ēt concrētī sānguinē crīnēs. Collapsos ārtūs, ūtque ārmā crūčntā cercbrō. Virg.

Grunienă, ā, f. Borsa, sacchetto, fionda. SYN. Löcüli, mārsūpiūm. EP. Căpāx, plēnā, grāvis, rēfērtā, tumēns, tūrgidā, divēs, aūrifērā, sēcrētā, ōccūltā, cārā, inānis, vācuā. ¶ Ēt mūndūs victūs

non deficiente crămenă. Hor.

Grūďr, öris, m. Sangue che esce da una piaga. SYN. Sāngnis, săuies. EP. Ātēr, niger, crāssūs, tētēr, öbscēnūs, fūdūs, putris, corraptūs, cōseŭs, pūnīceŭs, rūtilūs, fūsūs, ēflūsūs, flūdūs, pinguis, călfdūs, tūmāns, tēpidūs. PHR. Crūďr ūndiquē mānāt. Crāssūm vomit orē crūðrēm. Tēpidūsquē crūðr fūmābāt ād ārās. Tēpidūmquē crūðrēm Sūscīpiūnt pātērīs. Cūmque ānimā crūðrē ēst ēflūsūs in aūrās. f Lūminis ēflōssī flūidūm lāvāt īndē crūðrēm. Virg.

Grūs, crūris, n. Gamba. EP. Ālbūm, cāndidām, albēns, nivēām, möllē, tēnērām, pinguē, löngum, firmām, tārdūm, dūrūm, törtē, vālidām. PHR. Sinuātque altērnā volūminā crūrūm. Et crūrūm tēnās a mēntē paleāriā pēndēnt. Āltāquē jāctāt, Vūlnēris impattēns arrēcto pēctörē crūrā. Cærūlēi crīnēs, digitīque, ēt crūrā,

pěděsquě. Ovid.

Crūseŭlūm, ī, n. Gambuccia. § Pēctūs cicādā , crūseŭlūmque formīcā (scazon.). Mart.

Grūsmā , ătis , n. Cembalo. ¶ Eděrě láscīvos sī Bætřeá crūsmată gēstūs. Mart.

Grūstá, æ, f. Crosta, vorteccia, buccia, scorza. SYN. Crūstūm, crūstūlá. Squama. Cönchă, squāmā. EP. Göctă, dūră, prædūră, fragilis. (Cöncrēscūnt sūbītæ. cūrrēntī. flūminē. crūstæ. Virg.

Crūstúlă, &, f. Cortecciuola (dimenut, di corteccia).

§ Sant quorum Tagentam novă tântâm cră-

stola promit. Hor.

Crūx, crūcis, f. Croce, forca. SYN, Ārbör, līgnūm, trābs, rōbūr, stīpes, trūneūs, pātřbūtūm. EP. Āltā, cēlsā, dūrā, ācerbā, sāvvā, rīgīdā, grāvīs, ŏnerosā, īnfāmīs, probrōsā, ātrā, crūentā, lūrīdā, trīstīs, āmārā, lūctūosā, fātālīs, fūnēstā, lēthālīs, fūnēreā, sacrā, aŭgūstā, sālūbrīs, sālūtītārā. PER. Īnfāmīs trūneūs, stīpēs. Trābs fūnēstā, infandā. Fātālē robūr. Tēssērā Chrīstīādūm. Sacrā, tēlīv, förtūnātā ārbōt. Dīgnā Dēō trābs hōspītē. Dūleē Crūcīs līgnām. Nobītē līgnām. Tērror Āvēnnī. PHR. O crūx

tinetă săcri flumine sauguinis. Olim supplicióm māncipiis grāvē, Nūne rēgūm cāpiti præcipăum decus, Te flexo colimus genu. Lignam prima homini pernicies fuit. Cam primum vetitām contigit ārborem, Cāptūs femineis illecebris părens. Sed post lignum homini certă sălūs fūt, com scandens pătulam Christus in ārborem, Æternūs fierī sie voluit parens, Vitas rēstītuīt suos. Grāx hostes hominum sola procūl fŭgăt, Crūx sõla īnsīdĭīs mūnīt āb ōmnĭbňs. Advērsa intrepidūs despiciāt, licēt. Cājās spēs Cruce nītītur. Amābilis ārbor. Infēlix olīm fňěrás, fátálčquě fignům. Süpplicii gčnůs intāmīs, trābs hospītā lēthī, Nūne propē Nūmen hăbes. § Ātque ălĭqnīs pendeus în crăce votă făcit pent.). Ovid.

CUBO

Crymā, å, f. Grotta, spelonca, caverna. SYN. Că-ycă, fössă, föveă, ântrūm, spēcus, căvērnă. § Sühter humum cavă cryptă, cădos, êt molliă

vīnă. Mant.

Crýstátlínůs, ă, ūm. Cristallino. SYN. Vitrěůs. § Frangěrě dům mětůîs, frangîs crýstállină, pěccánt. Mant.

Crīstāhtīs, 7, f., vel crīstāllūm, ī, n. Cristallo. EP. Ālbā, cāndīdā, clārā, pūrā, vitrčā, nǐtīdā, lūcēns, lūcīdā, mīcāns, splēndīdā, lūbrīcā, frāgitīs, āquōsā, līquīdā, glācīālīs, gčlīdā. ¶ Crīstāllūsquč tiās örnčt ăquōsă rosās (pent.). Prop. (Vide Crystālli descrip. apud Claud. in Epigr. Possedit glavies, ecc.).

Ctesipnān, öntis, m. Ctesifonte. ¶ In Ctesiphönte dătūs, totum hine tihi cessimus axem. Sid. Hist. Architetto, che fabbricò il tempio di Diana in Efeso, il quale fu abbruciato da Evostrato.

Cubicularius, ii, m. Cameriere. 9 Cubiculario,

- őstřárřo, Eŭnűchő (jamb.). Scal.

Cử bĩ cử lũm, vel cử bĩ clūm, ĩ, n. Camera, stanza fatta per dormirvi. SYN. Cönclāvě, ắ dễs, củbĩlě. § Sẽd ã cử bĩ clō, lẽc tử lõquě jác tắt tâm scaz.). Mart.

Gúbiré, is, n. Letto, giacitojo. SYN. Lēctūs, törūs, strātūm, thālāmūs. EP. Ārcānūm, sēcrētūm, occūltūm, noctūrnūm, tenšbrosūm, āltūm, criccūm, roseūm, trānquīllūm, plācīdūm, dūleč, grātūm, mollē, tēpīdūm, īgnāvūm, tēnērūm, sorīūm, conjūgālē, connūbĭālē, soporīferūm. PHR. Ignāvo tēmpūs tērīt omnē cūbīlī, Tēpīdoquē trāhūnt sēcūrā cūbīlī. Otīā. Nēc pūdēāt pīcto fūltūm jācūrās cūbīlī. ¶ Lūctūs, ēt ūltrīcēs posuērē cūbīlī cūrā. Virg.

Cúbitát, alis, vel Cŭbitale, is, n. Ornamento di gomito. ¶ Fasciolas, cŭbital, focaliă, potus ŭt

illě. Hor.

Căbitătis, is, m. f., č, n. Di un cubito.

Cúbito, ās, āvī, ātum, ərē, Dormire nel letto. SYN. Cábo. J Anús hie sölēt cúbītārē cūstēs jānitrīx (jamb.). Plaut.

Călătăs, î, m., vel Căbătăm, î, n. Gomito, braccio, cubito. ¶ Excăssit tandem sibi se, căbătôque

lčvātůs. Ovid.

Cáhō, ās, ŭī, Ĭtūm, arč, n. Cubare, giacere, riposarsi. SYN. Dēcumbo, prōcūmbo, tēcūmbo, dēcūbo, ineŭbo, prōcūbo, rēcūbo, jācĕo, stērnŏr, prōstērnŏr, quiĕsco, rēquiĕsco. PER. Cōrpūs, mēmbrā, vel ārtūs pōnĕrĕ, dēpōnĕrĕ, rĕpōnĕrĕ. Prōcūmbĕrĕ lēcto. Mēmbrā löcārĕ tŏrō. Thălāmō se cōmpōnĕrĕ. Lēctō cōmpōnĕrĕ mēmbrā, vel cōrpūs. Strātīs dēpōnĕrĕ, vel rĕpōnĕrĕ cōrpūs.

Dăre corporă somno. PHR. Post ubi jam thălămīs se composuere, siletur. În noctem fessos sopor occupat artus. ¶ Quo cubăt îpse Deus mēmbrīs lānguōre solūtīs. Ovid.

Cuenno, as, avi, atum, are. Gridare come un buc. Neut. J Noctua lūcifugā cūcubāt in tenebris

pent.). Ovid.

Cācūlius, i, m. Cocolla, cappuccio, capperuccio. Temporă Santonico velas adopertă cucullo.

Căculăs, î, m. Cucco (uccello), e lucerna (pesce). 🖣 Cēssīssēt māgnā compēllāns vocē cňeūlūm.

Gucuma, &, f. Faso da riscaldar acqua, piccolo baqua. Extrūxīt, căcămām fēcit Ötāciliăs (pent.). Mart.

Cucumis. vel Cucumer, eris, m. Cocomero. EP. Agrestis, crūdus, frigidus, tortus, serpens, intörtűs, aŭrĕŭs, crŏcĕŭs, vĭrĭdĭs, cærŭlĕŭs. ¶ Crēsceret în ventrem căcămis, nec seră comântem. Virg.

Căcărbită, æ, f. Zucca. EP. Uncă, serpens, virīdīs, dēmīssā, sylvēstrīs, grāvis, grāvidā, prægnāns, vēntēsā. 🎙 Ēt grāvīs īn lātūm dēmīssā

eŭcūrbită vēntrēm. Virg.

Cādo. ĭs, dī, sūm, ĕrĕ. Battere, stampare, fabbricare. Act. acc. SYN. Excudo, procudo, conflo, fabrico. Scolpire. Scūlpo, īnscūlpo, cœlo, fīngo, čífingo. PER. Gladios cūděrě, excuděrě. Ferrum extergere. Ferrûm îgne mollîre. PHR. Dûrûm procudit ărător Vomeris obtusi dentem. Excudēnt ălĭī spīvāntĭă möllĭŭs æră. Tēlā rĕpōnantar manibus fabricata Cyclopum. Et carva nigidum falces conflantur in ensem. Coquit flammivomis fornacibus æra. Recognunt patrios fornācibus enses. Ferrum exercebant vasto Cvelopes in antro. Tinnitu lamina radeo Perstrepīt. Gemit impositis incūdibus Æthnā. Posĭtīs īncūdībūs ūrbēs Tēlă novānt. ¶ Mūleīber Æthnēīs fūlmēn cūdēbăt ĭn āntrīs. Mant. Vide Vulcani, et Cyclopum descript, apud Virg. Hand secus ignipotens, etc.

Cūdo, ōnǐs, m. Cappello di cuoio. EP. Fěrīnŭs, impenetrābilis. ¶ Spiculă bină gerûnt, căput

hīs cūdōně fěrīnō. Sil. Cūtās, ātīs, adject. Di qual patria, di qual na-zione, di qual setta. J Quem cŏlăt, et jūssū cū-

jātīs vēn**ērīt** īllā Prud.

Cŭi, dissyll., vel cui, monossyll. A chi. ¶ Sēd nōrunt, cui serviunt leones (phal.). Mart. Incipe parve puer, cui non risere parentes. Virg.

Căicunque, vel cuicămque, dat. A chiunque. Miltắt ét dönét cũ cũmque terră (sapph.). Sen. Conscia mens ut cuicumque est, ita concipit īntrā. Ovid,

Căiquâm, vel cuiquâm, dat. A qualunque. Scis Proteus, scis îpse, neque est te fallere cuiquam.

←ŭiquë, vel cuiquë , dat. A ciascuno. ¶ Sic ërit ēt sēdēs f**ūg**ičndā, pětēndă cūiquě. Manil.

tūrvis, vel curvis, dat. A qualsivoglia. I Non cuivis homini contingit adire Corinthum. Hor. Cājňs, genit. Di chi? del quale. Cājňs čbūr nĭ-

tidum tīstīgiā sūmmā tēgēbāt. Ovid. Būjūs, ā, ūm. Di chi b? § Die mihi, Dāmātā, cūjūm pčeŭs? ān Mělĭbæ̃i? Virg.

Căteitră, \$\bar{x}\$, f. Coltrice, coltra, SYN, Pūlvīnus, Jēctās, lēctālās. EP. Amplā, tāmīdā, lēvīs, pīctā, ļ

făcilis, lānčā, mõllis, plūmčā. 🖣 Fraūdātā tňměat fácilis tibi cůleitra plůmá. Mart. Cūteus, ei, m. Sacco. EP. Trīstis, fātālis, etc.

Sīmĭā nēc sērpēns ūnūs, nēc cūlĕŭs ūnŭs. Juv. Cňlex, icis, m. Zanzava. EP. Parvus, exilis, exigūns, vagns, levis, aerins, volans, tennis, volītāns, mālns, mōrdāx, grāvīs, mŏlēstus. ¶ Pārvē

călex, pecădum custos, ni tale merenti. Virg. Cŭlină, æ, f. Cucina. EP. Căpâx, ârdens, flâmměå, nigră, fūmōsă, călēus, fūmīgĕră, crāssă, ūnctă, pinguis, letidă. PER. Călens crebris îgnibăs. PIIR. Algět adhūc nitido clausa culina loco. Īpsā dābīt laūtās ūnetā călīnā dāpēs. ¶ Pāsceris et nigræ solo nidore enlinæ. Mart.

Cūlmen, ĭnĭs, n. Colmo, tetto, sommiti di alcuna cosa. SYN. Ăpēx, jňgūm, vērtēx, căcūmen, fāstīgium. EP. Altum, celsum, excelsum, præcēlsum, summum, arduum, sublime, acutum, superbum, apertum, aerium, nimbosum, nubiferum, montanum, saxosum, devexum, declive, scopalosum, sterile, incultum, virens, frondosūm, vīrīdē, fröndīfērūm, aprīcūm, ūmbrösūm, nemorosum. PER. Montis, fecti, areis, turris ăpēx, cūlměn, vērtēx, căcūměn. Sūmmī cūl-mīnă montis. Sūmmī fastīgiă tēctī. Tēmplī sūmmūs apēx. Cēlsī prærūpta cacamina saxī. PHR. Ārdūš tūrrīgēræ sūrgūnt in cūlmīnā ripæ. Ēt sēdēt umbroso sub amænī culmine collis. Extrăĭt îngentes sablîmî calmĭnĕ sēdēns. Paūpëris ët tuguri congëstum cëspitë culmën. LEt jām sūmmā procūl villārum culmina fumānt. Virg.

Cūlmus, ī, m. Gamba del formento. SYN. Avēna, călămăs, stipălă, EP. Aūrčus, flavens, crocens, flavus, flavescens, vernans, viridis, agrestis, levis, tener, lactens, fragilis, spiceus, ferax, fæcundus, pinguis, frugiter, spicatus, cerealis, triticeus. PHR. Canis davescit culmus aristis. Türgescünt läctentibus hördes cülmis. J Aut fætű pěcörum, aŭt cĕrĕālīs mērgĭtĕ cūlmī. Virg.

Gulpa, æ, f. Colpa, errore. SYN. Delictum, noxă, mălum, commissum, crimen, vitium, scelus, flagitium, facinus, nefas. EP. Atrox, dira, gravis, noxiă, fodă, turpis, sordidă, horrens, opertă, lătens, occultă, tăcită, înexcusabilis, miscrandă. PER. Föda crimină, vel contagiă culpa. PHR. At tu înfâmis eris, türpique notabere culpa. Hộc prætexit nomine culpam. Tăcită sudânt præcordiă culpă. Sed opertă consciă culpă Cunctă păvět. Sătīs litimūs miseranda crimină culpa. Éffűgia, ét cülpám hánc misérőrűm mőrté přábůnt. Virg.

Chipo, as, avi, atum, are. Incolpure. Act. acc. SYN. Dāmno, împrobo, criminor. Accusare. Accuso, încuso, însimulo. Riprenderc. Arguo, rědárgňo, increpo, objūrgo. Cūlpābit dūros,

incomptis allinet atrum. Hor.

Gulter, tri, m. Coltello SYN. Gladius. EP. Acutus, ferreus, strictus, micans, fülgens, trūx, ferns, minax, cruentus. PHR. Fulgentes cultri căpulo promuntur eburno. Et călido strictos tincturus sanguine cultros. I Stillantemque tenens geněrőső sánguřně cůltrům. Ovid.

Cultor, oris, m. Coltivatore, lavoratore, amico. SYN. Ārātor, colonus, agrīcolā. ¶Āspīce et ēxtrēmīs

dőmitűm cültőribűs örbem. Virg.

Cūttūvă, & , f. Coltura , coltivamento , coltivazione. 9 Dülcis inexpertis cultură potentis ămici. Hor. Güttüs, ă, ûm, particip. Coltivato, ornato, pulito. SYN. Excultus, ornatus, adornatus, exornatus, concinnus, politus. § l'û quoque nomen habes

cultos Narcisse per agros. Ovid.

cūttās, ūs, m. Agricottura, cultura. SYN. Cūltūrā. Ornamento. Ornātūs, lĕpŏr, dĕcūs, ŏrnāmēntūm. Onore, riverenza. Hönŏr, vēnērātīo, rēvērēntīā. EP. Rēgtūs, rēgālīs, ēximtūs, nŏhilīs, dīvēs, laūtūs, tēlīx, sŭpērbūs, īnsīgnūs, fēstūs, sōlēmnīs, māguīfīcūs, dĕcōrūs, dĕcōns, splēndīdūs, nītēns, nĭtīdūs, gēmmātūs, lūxūrfāns, trāmphālīs, īnsolītūs, mūlīebrīs, vāmš, ĭnaūs, Āttālīcūs, dēbītūs, hūmīlīs, sūpplēx, dīgnūs, mērītūs. PIIR. Cāltūs gēstārē dēcōrōs. Vānī tēgminā cūltūs. Strātā cūltūs cūltū Māgnīfīcō. Stābāt sīnē divītē cūltū. Cūltūquē sūpērbō Pēndēbānt nīvēo gēmmātā mōnīlīā cōllō. Ēt dāmnānt cūltūs lūxūrfāntīs ŏpēs. \$ Hāctēnūs ārvōrūm cūltūs, ēt sīdērā cœlī. Vūg.

Cătâttăs, î. m. Tazza, sorta di vaso. ¶ Mêrcâtŏr exsîccet cătâtlîs jamb.\ Virg.

Gūtūs, ī, m. Culo. Calōs, ēt crepīdās līngere cārbāsinās (pent. Albin.

Cūm, præp. abl. Con, conciossiacosachè. § Illi indignāntēs māgnō cūm mūrmūrě mōntis. Virg.

Cũmɨr, árum, f. plur. Cuma. città dell'Italia. EP. Autiquæ, větěrês, Phöböæ. Eñböræ. Et tándem Eñbörcis Cumärum állábítúr öris. Virg.

Gumerá, æ, t. Bugnolo, sorta di vaso da riporvi frumento. ¶ Cur tua plus laudes cumeris granaria nostris. Orat.

Guminum, i, n. Comino sorta di erba). Nascuntur gracili melanthia grata cumino. Colum. Cumprimis, adverb. Sommente sopruttutto in

Cümprimis, adverb. Sommamente, soprattutto, in prima. § Ārčă cümprimis ingenti wquandă cylindro. Virg.

Gŭmulatim, adverb. Abbondantemente. SYN. Cŭ-mulate, ăbundē, ăcērvātīm, sătis. ¶ Ambēsīs dăpībus cumulatim aggēstā rēdundant. Virg.

Gumuto, ās, āvī, ātūm, ārē. Cumutare, ammassare. SYN. Āccūmuto, āggēro, cōngēro, cōgo, cōngrēgo, cōllīgo, ācērvo, cŏácērvo. Ornare, adornare, caricare. Ōrno, ōnēro. PHR. Cūmūlātque āltārīš dōnīs. Ārāmquē sĕpūtchrī Cōngčrēre ārbŏrībūs, cælōque ēdūcērē cērtānt. § Förs ēt vōtā fācit, cūmūlātque āltārīš dōnīs. Virg.

Cămiñăs, î., m. Macchio, cumulo, massa. SYN. Străes, ścērvás. côngérřes, côptă, vîs, ăbûndántřá. Crescimento, accrescimento, aumento. Îucremêntium. EP. Māgnās, îngêns, sûmmās, grāndis, nămuis, immênsās, nāmeiošās. PHR. Însēquitār cāmālō prærāptās āgnās mons, Cāmālūsque immānts āgnārūm În montis speciem cūrvāri ēt crēscērē visās. Îngêntēs cāmūlos involvit ārēnās. Cāmūlosque strūit mālē pingnīs ārēnās. § insēquītūr, cāmālosqué strūit mālē pingnīs ārēnās. Varg.

Cũnābňiá, "ôrūm, n. pl. Culla. § Scilicet înfaŭsti Lăchesis cũnābūlă dextrā. Stat

Cũnă, ărům, f. plur, Cuna, culla, SYN, Guna bůlă, încūnāhůlă, EP, Primé, důlcés, tenéræ, möllös, tépřídě, půčrilěs, quieté, mertes, plácidě, llebřlés, lacrýmôsě, sônóræ, sômniteræ, sôpôrileræ, PHR, Exférát téneris jám dům virgůneulă cůnis, Tépřídás primæva infintiă cůnás Transit, Möllřbůs é cůnis, giávidaqué părčutis ăb álvô. § Cůnărům lábór ést ángues súpěrárě měárům. Ovid. Per metaf. principio. PHR. Mōns Īdæŭs, ŭbi ēt gēntīs cūnābūlă nōstræ. Virg.

Cũnctătio, ônis, f. Ritardo, dimora. SYN. Môră, cũnctăměn. ¶ Núlla ûnquảm để môrte hôminis

cūnctātiŏ lõnga ēst. Juv.

Günctöv, ārīs, ātŭs, ārī. Tardare, indugiare, trattenersi. SVN. Mörör, rēmörör, tārdo, rētārdo, hārēo, sūbsīsto, dīffero, sūbsīdo, sūbsīdoo. § Cunctātūrquē mētū, tētūmque īnstārē trēmīscīt. Virg.

Cūnctús, ă, ūm. Tatto. SYN. Ōmnis, tōtăs, quisque, ūnūsquīsque, quicūnque, quilibet. ¶ Cūnctŭs ŏb Italiām tētrīrūm claūdītūr ōrbis. Vīrg. Cŭnčātŭs, ă, ūm. Fatto a forma di conio. ¶ Da-

čūnčātūs, ā, ūm. *Fatto a forma di conto.* ¶ Dæmŏnĭeō eŭnčātš glŏbō, sēd squāmčūs āngnĭs.

Sedul.

Guneum, i, n. Canco. EP. Āltūm, excelsūm, eminens, lorte, potens, longām, tūrrītūm, bellīcosūm, ārmīgērūm, populosum, opulentīm, Mārtīum, PHR. Ēmīnēt in āltā sēdē. Öbsidiou triumpbāns. Gāllorūm invictūm ārmīs. Ēxcelsā jāctāt ād ātlhērā tēctā. Longās ostentāt viās. Pālmīfēros jāctāt rāmōs, laireāsque in stēmmatē frondēs. Āmnē coronatūr gēmino. Ēxpandīt lörcūndā mēssibūs ārvā.

Cňněňs, i, m. Conio, casicchia. SYN. Férrüm. Moltitudine, squadra. Agměn, tůrmů, cöhörs, légĭo, cătěrvě. EP. Důrňs, îngēns, acûtňs, ăhēnňs, férrěňs. līgučňs. ¶ Nām prīmī cňněis scindě-

bānt fīssīlē līgnām. Virg.

Cŭutentas. 7, m. Coniglio, mina, cava sotto terra.

¶ Gaŭdēt in ēlfossīs hāhītārē cūnīcūlūs āntris. Max.

Cũpă, ŵ, f. Tazza, coppa. J Post học ludis crát

- cũpā pôtārē mägīstrā. Hor.

Cũpểdiá, æ, f., vel căpêdiă, örûm, n. plur. Cila delicati. 4 Měliús dicis, nihîl mörör căpêdiă jamb... Plant.

Cuprate, adverb. Desiderosamente. SVN. Avide, studiosē. § Ēlfīcis, ūt cupidē generātīm sācdā propigēnt. Lucr.

Cúpidinčús, ă, ûm. Di Cupido. \$ Vince Cŭpidi~ neas păriter Parthasque săgittas. Ovid.

Cúpiditás, ātis, f. Foglia, volonta, desiderio, cupidità. SYN. Cúpido, ămôr, stúdřům, ārděr, líde

bido, dēsidēriām.

Cúpido, inis, m. Cupido. EP. Ālātus, āliger, pēnnātūs, ālēs, pēnnīgēr, vēlāx, lēvīs, prājes, völneer, ägilis, võlitans, impiger, võlatilis, blandus, dulcīs, tener, cultus, formosus, pulcher, venústús, armiger, pharetratus, téligér, ārciteneus, sagittiler, cantus, astūtus, callidus, caecus, mādās, impūrūs, lāscīvūs, obsecents, tūrpis sordidus, mālūs, improbūs, scēlerātus, férvidus, ignifér, flagrans, aidéns, flammigér, īnsanus, amēns, vēsanus, fūrēns, fūriosus, audix, crūdēlis, atrox, dīrūs, ferox, savūs, immitis, lérés, invictus, insupérabilis, Guidius, Paphrus Idálfus, Cythereins, PlB. Deus áliger, præpes, årciténèns, phäretrálus. Puer Paphiús, Idalius, Cythéreiús, Guidaus Veneris nātas, prolés, sobolés. Almās progemės Veneris. Cythérétá prôles, Spléndřdůs ôrá Cůpido Flámmis a matus et arcu. PHR. Lædit facitis præcordia telis. Saccondit pectoră flăminis. Otiă si tolles, periéré Canadinis arens. Quem milias exagital noctesque diesque Cupido. § Núllus

ămor tânti est: ăbĕās phăretrāte Căpīdo. Ovid. Fab. Dio dell'amore. I poeti fingono esser duc, L'uno onesto, l'altro lascivo: il primo lo fanno figlio di Giove e di Venere: il secondo lo fanno

figlio di Erebo e della Notte.

Cŭpido. Inis, f. Desiderio, amore. SYN. Amor, stidĭām, ārdör, lĭbīdo, dēsīdčrĭūm. EP. Ardēns, flagrans, avida, dīrā, ingēns, avārā, immēnsā, violentă, inexpletă, inexplebilis, îmmoderată, īndomitā, tūriosā, insatiābilis, vēsānā, malesānă, vigil, ānxiă, însomnis, sollicită, cæcă, præceps, improba, inops, misera, nefanda, turpis, scělěrată. PER. Ardor habendi. Habendi cæcŭs ămŏr. Ārdēns, dīrā, vĭŏlēntā sĭtĭs. Ŏpūm făriosă căpido. Prædæ cæcă căpido. PHR. Quæ lucri miseris tam dira empido? Quod si tantus amor menti, si tanta cupido est. Tantŭs ămor laudum. Laudumque arrectă căpido. Vīncēt ămōr pătrīæ, laŭdūmque īmmēnsă cŭpīdo. Fervet avarītia, miseragne cupidine pectus. Dēliciae infictunt animos, praccepsque cupido. Cecropias innatus apes amor urget hăbendî. I Nec tibi regnandî veniat tam dîra cŭpīdo. Virg.

Cŭpidŭs, ă, ŭm. Voglioso, bramoso, desideroso, avido. SYN. Gupičns, avidus, amans, appetens, inhians, studiosus. ¶ Convenientque suas cu-

pĭdī cōmpōnĕrĕ laūdēs. Tibul.

Cũpio, îs, îvî, îtum, ĕrĕ. Desidrare. appetire. Act. acc. SYN. Ōpto, ĕxōpto, quæro, rĕquīro, āvĕo, ĕxpĕto, dēsīdĕro, ārdĕo, āspīro, ănhēlo, ĭuhio. PĒR. Ārdērē, Ilagrārē, vel fērrī āmōrē, cūpīdĭnĕ. PIIR. Mē dūlcĭs cāptāt āmŏr. Mē vīgīl ārdŏr hābēt. Ārdēt ānīmūs. Ārdēntī mēns īmpētē fērtūr. Ēst mīhĭ mēns īncēnsā. Mīrō īncēnsūm ēst pēctūs āmōrē. ¶ Jām prīdēm hānc prōlēm cūpīo ēnūměrārē mēōrūm. Virg.

Cúpītŭs, ä, ūm. Desiderato, bramato. SYN. Ōplātŭs, ēxōptātŭs, quæsītŭs, pĕtītŭs, ēxpĕtītŭs. ¶ Mārs vidĕt hānc, īpsāmquĕ cŭpīt, pŏlĭtūrquĕ

căpîtā. Ovid.

Coprēssifēr, ă, ûm. Chi porta cipresso. ¶ Īpsă căprēssifērī lătuerunt sāxā Lycavī. Alcim.

Cu prēssinus, ä, ūm. Di cipresso. SYN. Caprēssčus. Instructi jūvēnēs, pāssīsque cuprēssina quōrum. Fillol.

Cuprēssus, ī. vel ūs, m. f. Cipresso. SYN. Cypărīssus. EP. Altă, celsă, excelsă, proceră, ārdňă, ăcūtă, sūblīmis, āĕriă, ālticŏmå, dēnsă, pătulă, virens, frondosă, viridans, umbriferă, ātrā, nigrā, trīstīs, mæstā, flēbilīs, dēplōrātă, īntēlīx. Infaūstā, lūgubrīs, fūnēstā, lacrymābřítís, Ídæá, ferális, stýgiá, funebris, funéreá, ödörátá, sépülcrális, ödöriférá. PER. Férális, fūnēstă, vel sepūlerālis ārbor. Frondoso in eclūm cono porrectă căpressăs. Tămătos tectără cúprēssus. Plēbējās lūctūs tēstātā cuprēssus. PHR. Quæ nēc sēculā centies peracta, Nēc longa căriem timet senecia. Alticoma cipărīssī trīstē gēmūnt. I pūer, ēt postēs fūnestā cinge cupresso. Et linienda cedro, et lævi servandă eŭpressõ. Dät feralč dčeūs, mestas ad būstă cupressos. Intexunt lătera, et ferales ante cupressos. Virg.

cũn, adv. Perehè. SYN. Quârē. ¶ Cũr ĭn ămūcôrûm vitis tâm cernis ăcūtūm? Hor.

Cūră, ō, f. Travaglio, studio. SYN. Ŏpēră, Libor, stúdiūm. Ansietà, affanno di cuore. Ānxiētās,

sõllieitūdŏ. EP. Ācris, dirā, atrōx, grāvis, ăcērbă, ĕdāx, ăcūtă, mordāx, āspērā, dūrā, sĕ-vērā, tetrīcā, longā, molēstā, īmportūnā, ār-cānā, sēcrētā, tācītā, mēmor, tēnāx, āmārā, īmplācīdā, ŭrēns, flagrāns, ūrgēns, prēmēns, vŏrāx, rodens, stimulāns, vigil, āssidua, sequāx, īnsēmnīs, Irrēguiētā, pāvidā, āttonītā, ānxiā, dňbřá, anceps, tūrbřdá, sollřeřtá, ambřgňá, ægrā, finguidā, pāllēns, pāllīdā, mæstā, ātrā, fūnėsta, trīstis, misera, vana, levis, inanis, dēsēs, āvārā, īnērs, grāvīdā, īnfāndā, lūrīdā, tūrpis, sordida, maligna, iniqua, damnosa, malěsnádă, nocens, noxiă, ultrix, perniciosă. PER. Söllicitæ mentis æstns. Cūrarum æstns, stimălî. Aspër curarum morsus, PHR, Abrumpit somnos cūră. Sollicităt ănimum, Mentem tūrbăt. Söllicitő lätität in, vel sub pēctore. Pēetőrá véxát, saűciát, törqnét, erűciát, diserűciăt. I Tundițăr et magno præsentit pectore cūrās, Virg.

Cūrīs āngī. Esser travagliato. SYN. Cūrīs ăgitārī, vēxārī, crūciārī, törquērī, ūrgērī, consūmī, conficī. Cūrīs flūctǔārĕ, āstǔārĕ. PER. Cūrīs mordācibūs āngī. Tābēscĕrĕ cūrīs. Confīcĕrĕ ănĭmūm cūrīs. Cūrārūm stīmtilīs ēxērcērī. PHR. Vătĭīs vīta öhnoxiă cūrīs. Ānxiā sūnt nimis pērtörā cūrīs. Ācrior īllūm cūrā domāt. Quāndo hāc tē cūrā rēmordēt. Cūrārūm mē pondērā

mültä fätigänt.

Cūrīs sē exúérē. Liberarsi da' travagli. SYN. Cūrīs lāxātē, lēvārē, pōnērē, dēpōnērē, sēpōnērē, ābjīcērē, mītlērē, dīmītlērē, pēllērē, expēllērē, rāslivērē, fāllērē. PER. Trīstēs ănymō dēpōnērē cūrās. Sōlvērē anymm cūrīs. Ēxúérē anymō cūrās. Cūrīs impōnērē fīnēm. Fēssām cūrīs ābdūerē mēntēm. Sēpŏstīts mēntēm cōmpōnērē cūrīs. PHR. Tūm sīc āffāri, ēt cūrās hīs dēmērē dīctīs. Mīttē hāne dē pēctörē cūrām. Hīs dīctīs cūrē ēmōtā pūlsūsquē pārūmpēr Cōrdē dölēr trīstī. Cūrīsque ēxūtā mālīgnīs Pēctŏrā.

Gūrābĭtīs, ĭs, m. f., č, n. Che ha rimedio. SYN. Sānābĭlĭs, mědĭeābĭlĭs. ¶ Īpsa ădĕrām, cōrpūs-

que videns curabile vent. Mant.

Gŭrātŏr, ōrĭs, m. Curatore, tutore, commissario. SYN. Tūtŏr, cūstōs, prōcūrātŏr. ¶ Nēc mědĭcī crēdīs, nēc cūrātōrĭs ĕgērĕ. Hor.

Gürcňijo, önis, m. Gorgoglione, piccolo verme che rode il frumento. Cūrcŭijo, ātque inöpī mě-

tűéns főrmícă sénéctæ, Virg.

Cūrēs, ĭūm, m. plur. Popoli della Sabina. ¶ Rōmŭlĭdīs. Tătiōquĕ sĕnī, Cărĭbūsquĕ sĕvērīs. Virg.

Gürétés, üm. Candiotti. SYN. Érétés, Créténsés, Í bæt. ¶ Quantă părat? quid și îllě tửôs Cũrétăs in armă. Stat. Pro Cerybantibus. V. Corybantes.

Cūriă, æ, f. Corte, parlamento. SYN. Aūlă, rēgiă, senātūs, pălātiŭm. EP. Aūgūstā, clārā, saerā, āquā, jūstā, āutīquā, vēnērāndā, lēgifērā. ¶ Cūriā paūpēribūs claūsa ēst, dāi cēnsūs hōnōrēs. Ovid

Cūriositās, ātis, f. Curiosità, diligenza smodata.
 Tīsthāce jūvēntā dāmnā cūriōsitās (jamb.). Gaz.
 Cūriōsūs, ā, ūm. Diligente, che ha curiosità, desideroso. SYN. Avidūs, cūpidūs, stūdiōsūs § Ūt

īpsē nōstrī cūrīōsūs, ēt pŏlō (jamb.) Hor. Cūrīūs, ĭī, m. Curio, nome proprio di un cavaliere romano. EP. Clārūs, grāxīs, paūpēr, fōrtīs, gčnētōsūs, pūgnāx, īllūstrīs, māgnānīmūs. Paŭpër ërāt Cūriūs, rēgēs cūm vincērēt ārmīs. Claud. Hist. Curio, nome proprio di un cavaliere romano molto temperato e generoso. Trionfo dei Sabini, e vinse P.rro re degli Epiroti.

Cũro, ấs, ãvĩ. ātūm, ārč. Curare, aver cura, affaticarsi. SYN. Läböro, încūmbo, stǔdčo, învîgĭlo. Sanare. Sāno, mēdčor, rĕfřefo. PER. Cūiās împēndo, însūmo. Mē cūră hābčt, tčnět, ēxērcĕt, söllřetát. ¶ Nēc quid hymen, quid ămôr, quīd sīnt cōnnūbĭă, cūrăt. Ovid.

Côrricutum, î. n. Carretta. SYN. Cûrris, plaŭstrum. Cersa. Cûrsas, stădium. ¶ Cûrriculo gravis est factă ruină meo pent... Ovid.

Côrro, ĭs, căcărrī, cūrsām, čič. Correre. SYN. Cūrso, cărrīto, volo, ādvolo, rňo, fēstīno, propēro. PER. Pědībůs cělěrāré viām. Cělěrî pědě, răpřido cūrsū îrč. těnděrč, contêndéré, tērrī, rāpī, tölli. Cāmpēs trānsmittěré cūrsū. Răpřidis pāssībăs fēror, āvolo. PIR. Nūne hūc, nūne īllūc, čt ŭtrōquě sine ördfuč cūrro. Pēr sāxa, čt quā viā nūllā, căcūrrī. Cūrrč, něc incūptūm tūrla mörētūr ītēr. ¶ Vēta dāmūs, vāstūmquě căvā trābě cūrrímůs sèquör. Virg.

Cürrică, ă, f. Vecello che alleva gli altrui polli per suoi. ¶ Tũ tibi tune currueă plăces, stă-

tūmquĕ låbēllīs, Juv.

Cārrus, ūs, m. Cocchio, carro. SVN. Bīgă, quādrīgā, plaūstrūm, āxis, tēmo, rotā. EP. Citūs, præceps, concitus, celer, levis, volucer, agilis, ronāns, properus, volāns, subitus, rapāx , tālcātus, falcifer, gravis, leborifer, quadrijugus, āltūs, ārdňūs, pīctūs, aŭrātūs, nōbĭlĭs, sŭpērbūs, insignis, ovāns, triūmphālis, māgnificus, īgnīvēmās, flāmmigēr, flāmmīvēmās, PHR. Cārrūs agitare sonantes. Vērsant agites in pulvere currus. Hae nostro signabitur area curru. Magnānīmīs rēx māgnas čajaīs, corrāgue sapērbo Fertur. Quadrijugo vehítur curru. 🖣 Non Díomēdis equēs, non ciarām cernis Achillis. Virg. Expl. Il carro di Giove, secondo le favole dei poeti, è tirato da due cavalli e da due aquile; quello di Nettuno da due cavalli marini, ecc.

Cūrsito, ās, āvī, ātūm, āré. Correre spesso, andar correndo. SYN. Cūrro. \(\bar{A}\)grēstēm vēlūtī sūc-

cinctus cursitat höspés. Virg.

Gürsör, öris, m. Corriere, corridore, eursore, ¶ Cürsörem sextā tihi, Rūfe, remīsimus hōrā. Mart. Cūrsūs, ūs, m. Corso, il correre, EP. Aūdāx, īngēns, āvidūs, cēlēr, vēlōx, āgilis, prāpēs, ālācēr, arībā, prāpās, arībā, arīb

citus, pērnīx, concitus, volūcer, ālés, volāns, ālīger, prācēps, tāpīdūs, sahītus, ropēntīnus, ānhēlūs, fūduininčus, ēflūsūs, ārdēns, romnodicus, vāgūs, fūgāx, dēclīvis, ēflūsūs, ārdēns, fūnīosus, vāgūs, fūgāx, dēclīvis, čtūrānus, āmēns, fūnīosus, PHR, Cūrsū fēstīnus ānhēlo Ādvolāt. Ālot ālītē cūrsū. Sūbīto collēm conscendērē cūrsū. Cūrsūquē pēdūm prāsvērtērē vontos. Prono tāpītūr victoriš cūrsū. Učletī volītārē pēr athērā cūrsū. Pērnīcībūs īgnēs plāntīs Trānsītēquūm cūrsū. Ālīgēro propētāt pēr ināmīš nūbītā cūrsū. ¶ Vīxī, ēt quēm dederāt cūrsām Fortūnā, pērēgī. Virg.

Cůrtíńs, ří, m. Curzio, cavaliere romano. EP. Clárús, illústrís, Rômánús, nobilis, ánimôsús, génériôsús, fortis, mágnánímás. PIB. Prô pátrián inférnás qui sé dévôvit ad árás. Qui pátriám völúit mörté léváré súá. Hist. Curzio, cavalure romano, che si sacrifico agli Dei dell'Inferno

per la salute della patria.

Cůrto, ās, āvî, ātům, ārĕ. Diminnire, albreviare. Act. acc. ¶ Quântălum ĕnīm sūmmē cūrtābīt quisquĕ diĕrām. Hor.

Cūrtūs, ă, ūm. Corto, breve. SYN. Brevis, āngūstūs. pārvūs, exiguus.

Cūrvāmēn, inis. Cūrvitā, curvezza. § Sēctūs in oblīquem ēst āltō cūrvāminē līmēs. Oxid.

Cűrvátűrá, és. Chinatura, eurvatura, picgatura. SYN. Cűrváměn. Héxűs. § Cűrvátárá rótés, rádförum árgéntéйs ördő. Ovid.

Cūrvifröns, öntis. Che ha la fronte curva. § Tū cūrvifrontēs pāscēre ārmēntās sŏlēs (jamb.). Pacuv.

Cărătis, is, m. f., ĕ, n. Curule, sedia di magistrato.
 Curilibet hie făscēs dăbit, ēripiētque cărūles. Hor

Cũrvo, âs, âvī, ātūm, ārč. Piegare, eedere, torcere. Act. acc. SYN. Incūrvo, rĕcūrvo, flēcto, inflēcto, sinňo, inclino, cămĕro, tōrquĕo, intōrquĕo, findúĕt în flōtem, ēt rāmōs cūrvābĭt ölēntēs. Virg.

Cūryňs, ä, ūm. Chino, inchinato, picgato, basso. SYN. Cūrvātūs, īncūrvūs, rēcūrvūs, flēxūs, īnflēxūs, tōrtūs, īntōrtūs, cōntōrtūs, īnclīnātūs, sĭnūātūs. ¶ Ēt cūrvæ rĭgidūm fālcēs conflāntūr

in ensem. Virg.

Cūspis, ĭdīs, f. Punta. SYN. Ācūmēn. Spada, dardo, asta. Ēnsīs, mucro, glādīūs, fērrūm, hāstā, tēlūm, hāstīlē, sāgīttā, spīcūlūm. EP. Āūrāā, aūrātā, ălĭēnā, fūlgēns, ēreša, fērrās, vālīdā, ācūtā, dīrā, sēvā, fērā, rigīdā, īnfēstā, mĭnāx, vĭölēntā lēthālīs, vūlnīfīcā. PIIR. Cūspīdē fūlgēt ācūtā. Dāt ācūtē cūspīdīs hāstām. Et lībrāt sēvā cōnjēctūm cūspīdē fērrūm. Sēpē fērā tōrvās cūspīdē fīxīt āprūs. ¶ Frāxīnēām quātīens ēratā cūspīdīs hāstāņ.

Cūstūtīā, æ, f. Guardia, enstodia. SYN. Ēxcŭbiæ, stātio. Protezione. Tūtēlā, præšidītūm. Prigione. Cārcēt. EP. Āttēntā, vigil, pērvigil, sēdūlā, pērnōx, insomnis, itrēquiētā, anxiā, söllieitā, fīdā, fīdēlis, āceinetā, ārmātā, văgā, noetūrnā, dūrā, sölērs. săgāx, prūdēns, armīgērā. PHR. Pērvigil āltērno pārēt cūstōdiā sīgnō. Noetēm cūstōdiā dūcīt Insomnēm lūdo. Vigīl Phrygios sērvāt cūstōdiā mūrōs. Ōmnās pēr mūrōs lēgiō sōrtītā pērielūm, Excūbāt, ēxērcētquē vicēs, quōd cnīquē tičindum ēst. Vigilēs simil ēxcitāt, illī Sūccēdūnt vāriāntquē vicēs. Omnēmque ādītūm cūstōdē cŏrōnāt. ¶ Et vīgīl Ārgölīcās sērvāt cūstōdē cōronāt. ¶ Et vīgīl Ārgölīcās sērvāt cūstōdē fossās. Ovid.

Cũ siố đio, îs, îvî, îtâm, îič. Guardare, custodire, serbare. Act. acc. SYN. Servo, àsservo, tử tời, tướời. PHR Late l'înes củ stode tưới. Omnemque aditiam củ stode cỡi mành. Gateră servabant, aque în stătione mănebant. Onmos per muios legió sortită periclâm, Excubăt exercetque vices, quod cuique tử cudim est. Tine quoque communi portam stătione tenebant. ¶ Pone seram colirbe, sed quis củ stodet

ipsős, Juv.

Gűsiódítás, á, űm, particip. Custodito, gocernato. SYN. Sérvátůs, ássérvatůs. Difeso Délénsůs, prótěctús ¶ Můgiřt ét Cáci spém custódítă fétéllit. Ving.

cūstūs, ödis, m. f. Guardiano, guardia, guardatore, difensore. SYN: Tutŏr, protectŏr. EP. Āttentŏs, xigil, sedūtus, xigilāus, insomnis irrēquietūs, ārmiger, mmātūs, solers, sāgan, alternus, fidus, fidēlis, ānxius, sollicitus. PHR. Fidusque ād līmīnā castos. Lūce sedet castos, aut sammī cūlmīně těctī, Tūrrībůs aŭt āltīs. Fidō sūb cūstodě rěliquit. Postibus angūstis čadem fidissımı cüstös Ante föres stabat. Ant cüstös gregis, aut maturæ vinitor üvæ. Virg.

Gňtis, is, f. Catena, pelle, cuojo. SYN. Pellis, coriūm. EP. Alba, candida, lactea, nivea, clara, mõllis, tenerä, äridä, tenüis, dürä, hirtä, cällōsă, hīrsūtă, pĭlōsă, rūgōsă. PHR. Vīx hǎbeō těnňēm quæ těgặt össä cũtém Clarăque süb těnůi cůlis intěrlůcět ămictů. Tres růgæ sůběant, ét se cůtřs árřdá láxet. Juv.

Căticătă, æ, f. Piccola pelle. Semper et assiduo

cūrātă cătīcălă sole. Pers.

Cyane, es, f. Ciane, nome proprio. EP. Mæsta, trīstīs, Sīcania, Sicala. 9 Īnter Sīcelides Cyane pulcherrimă nymphas. Ovid. Fab. Ciane, nome proprio di una ninfa di Sicilia, che volle resistere a Plutone, allovche rapi Proserpina, e fu tramutata in una fontana.

Cyanea, arum, f. plur. Cianec, SYN. Symplegades. EP. Errantes, lurentes, præcipites, patulæ, instăbiles. PHR. Errantesque per altum Cyanes. ¶ Trānsčāt īnstābīlēs strēnŭă Cyānčās (pent.). Ovid. Expl. *Isole, o scogli nel Bosforo Tracio*, molto vicini gli uni agli altri, e molto pericolosi

alle navi.

Gyănĕē, ēs, f. Ciane, madre di Cauno e di Bibli. ¶ Cōgnītā Cyančē præstantī corpore nympha. Ovid.

Cyathus, i, m. Bicchiere. SYN. Crater, seyphus, pătěră, călīx, pôcălūm, cărchesium. EP. Aureŭs, aŭrātŭs, cælātŭs, crēteŭs, capāx. Cardĭăcī nūmquām Cyāthēm mīstūrūs ămīcē. Juv.

Cybete, es, f. La dea Cibete, figlia del cielo e della terra, moglie di Saturno. SYN. Vestă, Ops, Terră, Rhěă, Dindýmēnē, Běrčeynthiă. EP. Ālmā, fæcũndă, priscă, ântiquă, grândŵvă, sacră, věněrāndā, Īdæā, Phrygĭā, tūrrītā, pŏtēns, tūrrĭgĕrā. PER. Türrigerām frontem Cybele redimītā coronis. Türrigera căpăt önerată corona, Cybelējā, Idējā, Phrygjā, vel Berecynthia mater, parēns, genitrīx. Māgnā Deūm māter. Sātūrniā conjux. Genitrix tocunda Deorum. Hinc mater cůltrix Cybělě Corybantiăque æră. Virg. Sůmmīsērē jūbās, ādytīs gāvīsā Cybēlē. Claud. Fab. I poeti le coronano il capo con torri, e le danno un carro tirato da leoni; ella è stata adorata principalmente nella Frigia, ove i Coribanti le sacrificavano.

Cybětěřůs, ă, ūm. Di Cibele, SYN. Vēstālis, Běrčeşnthiŭs. J Dente premunt domito Cybeleia

fræna löönes. Ovid.

Cyclădes, ūm, f. plur. Cicladi, isole del mare Egeo. EP. Āgsēs, āltē, spārsē, vādēsē, fūlgēntēs, āguorēs. PHR. Crēdās īnnarē rēvūlsās Cyclădăs. Spārsāsquĕ pēr āquŏr Cyclădăs āccēdit. Īntērque vādēsās Cyclādās, Āgērē frāngānt ňbĭ sāxā prŏcēllā. ∫ Cyclădăs Ægāsās ōbstú-pňīsse pňtō pent∆. Ovid.

Cyctás, adis, f. Gonna. EP. Longa, aurata, tennis, dčeoră, vivens, půrpůreă, PHR, Háce nône aŭrātā cvelăde veriit humam. I Hwe sant quw tenăi südant in eyeläde, quarum. Juv.

Cyclicus, a, am. Carcolare. Sec sic incipies, ūt scriptor evelicus olim. Hor.

Cyclopens, ă, ûm. Di ciclope. Accestis scopălos vos, et Cyclopea saxa. Virg.

Cyclops, opis, m. Ciclope, SYN. Brontes, Steropes, Pyraemon. EP. Æthnæŭs, Siculus, ater, falvus, niger, flammens, ignitus, flammivomns, nūdus, fortis, vălidus, lăcertosus, fessus, lassus, anhelāns, potens, ærisonus, trūx, ferox, rabidus, cruentus, sanguincus, terribilis, truculentus, vāstūs, supērbūs, immānīs, pērtēntēsus, gigānteus. PER. Æthuéi fratres. Vulcani comites. Cælő căpită âltă ferentes. PHR. Ferrum exercebant vasto cyclopés in antro, Brontesque, Steropesque et núdús membra Pyracmon, Infandī evelopes et altīs montibus errant. 在riferæ comitum concreptere manus. Mulciber exercet vastis cyclopas in antris. Virg. Lustră domosque trăho, vastosque ab rupe cyclopes. Id. Fah. Figli di Nettuno e di Anfitrite, giganti che dimorarono nella Sicilia vicino al monte Etna, fabbri ferrai di Vulcano. Cșeneiŭs, ă, um. Di Cigno. SYN. Cșeneŭs, cș-

gnēns, ölörīnus. J Inde lacus Hyrics videt, et

Cycnēja Tempē. Ovid.

Cycones, um, m. plur. Popoli della Tracia, EP. Crūdēlēs, dīrī, ferocēs, savī, îmmānēs, gelīdī, nivālēs, Hypērborei. J Donă querens, sprēta Cýconam quo manere matres. Virg.

Cydniis, i, m. Cidno, fiume di Cilicia. EP. Clarus, vitreus, gratus, amonus, placidus, salutiler, ceruleus, flexilis. PIIR. At te Cydne cănăm, tăcitis qui leniter audis, Caruleas plă-

cidis pēr vādā sērpis aquis.

Cydon, onis, f. Canea, citta grande in Creta. PHR. Aūt quā pēmā Cydon Crētæis misit āb ēris. Hie riguis quæ Cretica misit ab oris Poma Cydon.

Cydonius, a, um. Di Canca. J Ire tibet, Partho torquere Cydonia cornú. Vírg. SYN. Cydoneus, ă, nm. § Ecce Cydonea violatus arundine plan-

tām. Sil.

Cygnus, vel eyenus, i, m. Cigno, SYN, Ölör, EP. Ālbūs, cāndīdūs, lāctčūs, nītēns, nīvěūs, blāndăs, snāvīs, grātās, dūlcīs, ārgūtās, mōllīs, sŏnords, mitis, canords, radeus, seguis, tardus īmbēllīs, pāvidūs, vägūs, aprīcūs, llūviālīs. ăquosus, amnicola, flumineus, pălustris, ăquatřeňs. Neptūniňs, Diremis, Ledmis, Caystrins. Ămyelæŭs. PER. Ālbūs ālčs. t.āystriŭs ālčs. Īneštă Māsāndrī, Cāystrī. Vēnērī sācēr ālēs. Īdălĭŭs, Pāphĭňs ālĕs. Flūmĭnă Cygnŭs ămāns. Cândenti côrpôre Cygnús. Niveis ârgenteus âlis. In aŭgŭriis grātissimis āles. PHR. Molles ăgitāt Venus aurea Cygnes. Liquide qui carmine cœlum Müleet. Moriens demuleet sidera canta. Rěsonant argūto gūttňre Cygni. 9 Dant sonitūm raūcī pēr stāgna loguācia Cygni. Virg. Uccello molto bianco, il quale quando sta per morire, dicono che canti più dolcemente. E dedicato a Venere.

Cătindrăs, î, m. Cilindio, colonna, figura lunga, e tonda. EP. Longus, oblongus, teres, rotundăs. ¶ Ārēā tām prīmum ingēnti ēst ēquāndā

eylindrő. Yirg.

Cyllarus, i, m. Centauro, cavallo di Polluce. I Talis Ămvelēi domitās Pollācis habenis Cylfarus ēt quorum Grāji mēminēre poeta. Virg.

Сўнёнё, ёs, m. Cillene, monte di Arcadia. ¶ Vöbīs Mērcurius pater est quem candida Māja Cyllēnēs gělidő cönceptům verticě füdit. Virg.

Cillenins, ii, m. Mercurio. SYN. Mercurius. Ilic prīmum pārībus nitens Cyllenius ālīs. Virg.

Cýmă, ž., f., vel cýmă, ătis . n. Broccolo, punto | Cypris, idis, f. La dea Venere cipriotta. SYN, CApiù teuera dell'erbe. I Frigoribus caules, et veri eymätä mittit. Colum.

Gymbă, &, f. Barca, naviglio. SYN. Năvis, scăphă, lēmbūs, rātis, phāsēlūs, nāvigiūm, lintēr, nāvienla. EP. Augūsta, hūmilis, pārvūla, fragilīs, ēxīgūā, capax, cūrva, addinea, cava, concăvă, celer, præceps, cită, levis, subită, fugax, propera, nautraga, sutilis, velivola, anceps, nalāns, Instābilis, flūctīvāgā, flŭviālis, æquörēā. PHR. Dīrige flüctīvāgām ventosa per æquora cymbam. Gemuit sub poudčre cymba. Sutilis, ēt mūltām āccepīt rīmosā pālūdēm. Non itā præcipites agitantur in aquore comba. I Ut eymbæ instabiles, flacta jactante sabarram. Virg.

Cymbătum, i, n. Cembalo. SYN. Sistrum, crotalūm. EP. Ærĕūm, căvūm, concăvūm, raūcūm, splendens, sonorum, Bereconthium, Corybantřům. PHR. Cýmbálá půlsárě, tůnděrě, fěrirě, quătere. Æreă pulsantes solerti cymbălă dextră. Phrygiæ Berecenthia cembala matris. Fundet ăd Idējos cymbala rauca sonos. J. Tinnitūsque cie, et Matris quate Cymbala circum. Virg.

Cymbiam, ii, n. Vaso da bere, fatto a forma di naviglio. SYN. Crāter, scyplins, păteră, călix, cyathus, poculum, cantharus, carchesium. EP. Căvăm, spūmāns, ŏlēns, aŭrčūm, čbūrnūm, ārgenteum. PHR. Cava combia dulci lacte coronārē, Cymbiăque ārgēnto pērfēcta ātque āspēră sīgnīs. ¶ Īnlērīmūs tepido spūmāntia cymbia lācte. Virg.

Cymé, és. La Sibilla di Cuma. Vide Sibylla, PER. Cūmāš Sibyllā, § Pērsonāt Eūboicā Teūthrās testūdīne Cymes, Sil. At gravida arcanis Cy-

mes ănus attigit ore. Id.

Cyminus, i, m. Lago di Toscana. 1 Et Cimini cum monte lăcum, lucosque Căpenos, Virg.

Cymódóces, es, vel Cymódócea, a, f. Cimodoce, ninfa marina. \ Neite, Spioque, Thaliaque, Cýmodoceque, Virg.

Cymothoe, es, f. Cimotoe, ninfa marina. Cymothốc simul ct Triton innixus ácuto, Virg.

Cynaras, a., m. Re dell' Assiria. EP. Răpax, Assyrius. I Quem seis immunem Cynaræ plachisse răpaci, Hor.

Cyniphs, iphis, m. Cinife, fiume dell' Ifrica. Hinc evniphiús, a, ûm. 9 Cyniphii condent hirci, se-

tasque comantes. Virg.

Cynósúrá, w, f. Orsa minore. SYN. Arctós, Ūrsă, Pārrhāsis. EP. Aūstrīnā, ālgēns, frīgidā, glāciālis, gelidā, pigrā, sēgnis, hibernā, ventēsā, průinosă, Sevthică, Menătiă, Strymoniă, Lvcãonia, PER. Pairhasides stella. Gelido proximă signă polo. Lesse duas Arctos, quarum Cynosura petatur, Ovid. Expl. Costelluzione ricina al polo artico, detta Orsa minore.

Cynthia, &, f. Diana, SYN Diana, Lūcina, Delia. 🖣 Antë bis ëxactum quam Cynthia conderet

örbém. Lucr.

Cynthiús, ii, m. Apolline, SYN, Pháthás, Apollo, Dēlřís. ¶ Întônsům příctí dicite Cýnthiům asclep.). Hor.

Cynthús, i, m. Montagna dell'isola di Delo. EP.

Altús, áčríus, Delíus, Apollineus.

Cipárissás, î. f. Cipresso, SYN, Cupicssus, Chéria quercus, et conflera cyponissi. Viig. Lab. Ciparisso fu un growane di Cea, computo in espresso, V. Ovid. Metam. lib. 10. sub unitum.

prīā Vēnus. EP. Blāndā, pulchrā, formosā, vēmūstă, lāctēā, nīvēā, plācīdā, rŏsēā, tčnērā, fordă, tūrpis, lāscīvā, mārīnā, Cýthereja, Cvthěrea. J Sie të Diva potens Cypri (glycon.). Hor. Vērā Venus Gnidiām cum vidīt Čýpridă, dîxit. Aus.

Cyprins, a, um. Di Cipro, cipriotto. SYN. Cyprinus. Sumquam dimověás út tráhé Cýpriá (asclep.). Itor.

Cyprus, i, f. Cipro. EP. Běātă, fēlix, fæcundă, fertilis, optima, scopolosa, circomilua, Deliaca, Cynăræă, Neptūniă, Idăliă, Cythereiă. PER. Æquŏrčīs ūndīs cīrcūmflŭă. Včněrīs tēllūs pūlcherrima Cyprus. J Ö quae beatam Diva tenes Cyprum (alcuic.). Hor. Vastabat Cyprum, et victor ditione tenebat. Ving. Expl. Isola del mar Mediterraneo, consarrata a Venere.

Cyrenaica, w., f. Libia, regione dell'Africa. PER. Cyrenaïcă regnă. CThebœosque lăres, et Cy-

rēnāĭcă rēgnā. Mant.

Cyrenæns, a, am. Della Libia. SYN, Libyens, Let Cyrenæās ūrnā ministrāt ăquās (pent.). Prop. Cyrene, es, f., vel Cyrenæ, arum, f. plur. Cirene, città della Libia in Africa, I Proximus in muros, et mœniă Cyrenarum (spond. Lucr.

Cyréné. és, f. Circne. Mater Cyréné. mater, quæ gurgitis hujus. Virg. Fab. Figlia del fiume

Penco, amata da Apolline.

Cyrria, &, I, Cirra, città alle falde del monte Parnasso. EP. Āltā, eēlsā, doctā, Phobēa, Parnassia, Apollinea. I Tune et Apollinea 14-

cuere oraculă Cyrrhae. Stat.

Cýrůs. I, m. Ciro. EP. Animosůs, fortis, generosus, inclytus, potens, magnanimus crudels, dīrās, fērēx, immītis, crāentās, sanguineas. PER. Avidus cardis. Humano sanguine gandens. Mültä cædě crůentůs. ¶ Cyrůs ět effásis nămerato milite telis. Lucr. Hist. Figlio di Cambise ve de' Persiani e dei Medi: facendo la guerra agli Sciti, Tomiri loro regina lo ucciss, e avendogli reviso il capo, lo mise in un otre pieno di sangue umano, con questo rimprovero: or saziati del sangue, di cui avesti tanta se c.

Cythera, orum, n. plur. Isola appresso a Canati, consacrata a l'enere: ora Cerigo. Lest Paphos, Idăliumque mihi sunt altă titheră. Virg.

Cýthěrává, áv. f. Venere, SYN, Věnús, ¶ Párcě mě!ů Cytheraes manent immota tooram Fata tibi. Virg. Expl. Nome, o epiteto dato a l'enere, dalla isola Cerigo, ov'ella fu portata in conchiglia de mare.

Cythérais, a, um. Di l'enere. SYN. Cythérains, Cýtherřácůs. Fert hůměris veněrábile oms Cythereins Heros. Ovid. Same Cytheriaco medřeštům něctšrě Cěstěn. Mart.

Cythéréis, idis, f. Lenere. SYN. Cythéréia. (Meicůtřő půčrám dívá Cýtkerčídě nátům. Ovid.

Cytheron, onis, m. Citerone, EP, Altis, celsus, ēlātūs, gélīdūs, nocturnūs, sācēr, Ăpollineus. Nőctűrnűsqué vócát clámóré Cýthérón, Vug. Expl. Montaijna nella Beozia, viena a Tele, ad Apolline consacrata ed alle Muse, ove si saenficava a Bacen.

tythisús, i. m. Irloscello simile al trifoglio. LP. Allois, agréstis, flóréns, ténuns, viréns, viriois. Előréntém cythísum, et sances carpétís áma-

ias, Virg.

Cštorus, I, m. Citoro, monte di Paflagonia. 9 Et jűvát ündüntém bűxő spéctáre Cytőrüm. Virg. Cyzicus, i, f., et Cyzicum, vel Cyzicun, i, n. Cizico, isola nella Propontide. S Frigidă tâm multos placuit tibi Cyzicus annos. Prop.

pā, imperat. di Do. Da. ¶ Dā păter hōc nōstris ăbŏlērī dēdēcus ārmīs. Virg.

Dācæ, vel Dāæ, ārūm, m. plur. Transilvani, popoli della Scizia. ¶ Indomitique Daæ et pontem indignātus Ārāxēs. Virg.

Dāciă, w, f. Paese della Scizia nell'Europa vicino alla Tracia. EP. Bārbārā, frīgīdā, rīgēns, glācĭālĭs, gĕlĭdă.

Dācicus, a, ūm. Dacico. Dăcicus et scripto ră-diāt Gērmānīcus auro. Stat.

Dāciis, ī, m. Daco, popolo di Scizia. SYN. Dācæ in plur. EP. Crūdēlĭs, atrōx, trūx, dīrŭs, fĕrōx. sævus, īmmānis, vägus, levis, spārsus, agrēstis, sylvicola. I Aut conjūrāto descendens Dācus ab Istro. Virg.

Dædáleňs, a, um. Di Dedalo. SYN. Dædáleus. Jule ceratis ope Dædalea (sapph.). Hor.

D.ēdalion, onis, m. Dedalione, fratello di Cione, che si precipitò dal monte Parnasso, e da Apolline fu cangiato in un falcone. EP. Tristis, infēlīx, răpāx, īnsānās. Mājör Ilys mātrēm nēc Dædálíoná cölümbæ. Ovid.

Dædatns, ī, m. Dedalo. EP. Doctus, perītus, īndūstriŭs, îngeniosus, callidus, solers, volucer, Cecropius, Crētēnsis. Labyrīnthēus. PER. Labyrinthi conditor. Gortvnius aliger. Icari pater. Cecropius faber. Conditor ædis Euboicæ; idest templi Apollini sacri, in urbe Cumis. PHR. Dædålús, út fama est, fúgíčus Minoïa rēgnā, Præpētibās pēnnīs aūsūs sē crēdērē cælā. Dædáfús, út fáma ést, fúgíféns Minőjá régná. Virg. Fab. Figlio di Micione, e padre d'Icaro, artefice molto famoso. Dicesi ch'egli inventasse il primo le vele de navigli. Fabbricò il laberinto di Candia, in cui fu rinchiuso col suo figlio Icaro da Alcione; ma avendo fabbricato le ali a sè ed al suo figlio con penne e cera, se ne volò verso la Sardegna, e di la passò a Cuma. Icaro, avvicuatosi troppo al Sole, cadde in mare.

Dæmon, onis, m. Demone, SYN. Genius, spīrītus. Si prende d'ordinario pel₋diavolo. Căcŏdāmōn, Dĭăbolŭs, Sătănās. EP. Āter, fædůs, nǐger, te-nebrosůs, horrandůs, teter, horradůs, vígil, āstūtūs, cāllīdūs, fāllāx, mālīgnūs, dŏlōsūs, īnsidiātor, nelāndās, inīquās, execrāndās, pērfidūs, rebellis, superbus, crūdēlis, atrox, dīrus, ferox, savus, immānis. torvus, infestus, violentus, rabidus, Infernus, Stygius, Phlegetontēŭs, Tārtărčus. PER. Ārbĭter Ōrei. Ūmbrārum păter. Nigrī dūx āgminis, Tārtārens princeps. Īnlērnī Tyrānnus. Mödērātör Avērnī, Gēns nigră. Înfcinăs, Stěgiăs, Tartăreăs, vel Phiegětonteus anguis, dráco, coluber. Humani nominis höstis. Scělěrům inventor, Misčræ děceptor sübdőlűs Evé. Immanis töriör Averni. Tārtārā nīgrā colens. Lūcifūgī cotās frātrēs. Tārtārēi proceres. Lūcifnga pestes. Immūnda l mălorum agmină spirituum, PHR. Artes cui mille nocendi. Quærens rabido quem devoret ore. Noctipotens manus hand ignāra nocendi. Stygiis qui præsidet umbris. Tænario qui re-gna tenent inferna sub Orco. Lucifugi raptim trepido adsūnt agmine fratres. Hūmāna facie crūrūm tenus, inde dracones. Nituntur recto cāptās ābdūcērē mēntēs. Lūcĭfŭgī cœtūs, vărĭa, ātquě břeorně monstră, Pūbē těnůs hominům făcies, verum hispida in anguem Desinit ingentī sīnāātā volūmine caūdā. ¶ Dæmonās, āc tālēm prohibēt sē pāndēre tēstēm. Sedul.

Dæmonium, ii, n. Demonio, angelo ribelle, diavolo, Satanasso. SYN. Căcodæmon, Diăbolus, Sătănās. 🖣 Dæmönĭs aŭxĭlĭō quī princēps Dæmönĭōrūm.

Juvenc. Vide Dæmon.

Dălilă, &, f. Dalila, filistea, che tradi Sansone col taglio de' di lui capelli, nei quali consisteva la sua forza. EP. Lāscīvă, împiă, pērfidă, scělěrātă, însidiosă. ¶ Conflagrāvit ŭbi meretricis amore Dălila. Fill.

Dālniātā, ā, m. Di Dalmazia. ¶ Ūdō Dālmātā

bālnčō sčquēris (phal.). Mart.

Dālmātiā, ē, f. Dalmazia. EP. Ārdūā, montānā, vīrēns, ŏpācā, fröndēns, bēātā, fēlīx, aūrīfērā. ¶ Sūbdĭtā möntānæ brāchĭă Dālmătĭæ(pent.). Ovid.

Dābnātieus, a, um. Di Dalmazia. ¶ Dālmaticō

pěpěrit triúmphō (alcaic.). Hor.

Dāmă, æ, f. et m. Daino, capra selvatica. EP. Agrēstīs, vāgūs, ērrāns, möllīs, timidus, īmbellis, pavidus, levis, celer, fugax, præceps, těnůřs, fugitivůs. PHR. Agiestes figere damás. În fügăm pronî damæ. Prospicit errantem spătĭōsă pĕr æquŏră dāmām. Cūrrĭt ŭt aūdītīs tērrītā dāmā lūpīs. Præcīpītēs ībānt dāmē. lūposque petebant. Et canibas leporem, canibas vēnāběrě dāmās. Cūm cănĭbūs tǐmĭdī věnĭent ād pōcŭlă dāmā. Virg.

Dămāscēnus, ă, ūm. Damasceno, di Damasco. ¶ Āltā Dămăscenæ săbitărăs moniă terræ. Mant.

Dămāscus, ī, f. Damasco, città nobilissima in Siria. EP. Antiquă, větůs, priscă, însignis, piă, celebris, aŭgūstă, āmplå, bēllipŏtēns, pĕregrīnă, ămœnă, cultă, pălmiferă, fœcundă. PHR. Quidquid ödörātūm vēndīt pērēgrīnā Dāmāscus Ipsā dăbīt quidquid priscă Dămāscus ălit. 9 Bellipotēns hominūmque parens antīqua Damascus. Mant.

Dāmnātio, onis, f. Condannagione, SYN. Condemnātio. Pīrātā Cilicum, sēd quod damnātio

confert? Juv.

Dāmnātus, a, um, particip. Condannato, sentenziato, danuato, PER. Æternös dämnätűs ád ignes. Stygio damnātus Averno. Stygium dāmnātus ăd Örcüm. Æternüm tristes damnatus ăd ignes. Tenebrīs dāmnātūs avernī. Addīctus flammīs, vet īgnībūs ætērnīs. PHR. Quī īnfēlīx ætērnö ūcitur igne. Quem manet inferno poma luenda loco. Qui fiet Stygiis grată răpină focis. Ilos jūxtā fālső dāmnātī crīmīnč mortīs. Virg.

Damnificus, a, am. Dannoso, nocico. SYN. Dam-

nōsŭs.

Dāmuō, ās, āvī, ātūm, āre. Condannare, dannare. Act. acc. pers., gen., vel abl. rei. SYN. Condeamo, muleto, castigo, punto. L'imperare rifiutare. Ārgňo, cārpo, improbo. I Degeneres tenebrīs animās damnavit avernīs. Sil.

Dāmnosus, a.s.ūm, Dannevole, dannagioso, dannoso, nocevo. SYN. Nosuus, noceuus, nocevos, nocevos, nocevos, nocevos, nocemoudus, intestus, exitialis, permiciasus, Poamnosus pecori, cultis dannosuoragris, internationalest

Dāmnūm, ī, n. Danno, dannaygro, nocumento. SYN. Mălūm, jāctūră, dētrīmēntūm, īncōmmūdūm, noxā, dispēndīūm, rūnā, pērnicies, ēxītīūm. EP. Măguūm, īngēns, dūrūm, grāndē, ăcērbūm, grāvē, mölēstūm, trīstē, mēstūm, llebītē, sűbītūm, tūrpē, mĭsērūm, fātālē, fūnēstūm, fētīlē, īnfaūstūm, hōstīlē, vīolēntūm, īntolērālote, crūentūm, īrrēpārābīlē, PHR. Dāmnūm āflērē, crūentūm, īrrēpārābīlē, PHR. Dāmnūm āflērē, tīrīstīā dāmnā pātī, ferrē. Mārtē sib ādvērsō trīstīā dāmnā tūlīt. Līngūā fūīt dāmnō. Nēc dāmnā pūdērīs tūrpīā sūflīcīūnt. Tū mödö sī quod hābēs dāmnī solāmēn ācerbī. Īmmānīs dīmnūm īrrēpārābīlē cāsūs. ¶ Mē dāmnīs ūrgērē solēt quī sēmpēr ācērbīs. Claud.
Dānāē, ēs, f. Danac, SYN. Ācrīsīōnē. EP. Ācrīsonā.

Dānāē, ēs, f. Danac. SYN. Ācrīsīōnē. EP. Ācrīsiōnēā, pūlchrā, förmösā, dēcērā, īnclūsā, dēcēptā. PĒR. Ācrīsīī söbölēs, prālēs. Pērsēī mātēr, părēns, gčnitrīx. Aūrō dēlāsā. Aūrī dēcēptā imbrē. PHR. Quām fūlvō dīvēs dēlūsīt Jūpītēr aūrō. Fūlvī dēcēptā cūpīdīnē nīmbī. Pērsēā sīc fūlvō Dănāē cöncēpērāt aūrō. ¶Ācrīsīōnēīs Dānāē fūndāssē cölönīs. Virg. Fāb. Figlia di Acrisio re di Argo, che fu chiusa in una torre di bronzo, ocentro Gioce trasmutatosi in pioggia d'oro: ed ivi naeque Perseo.

Banāēińs, à . ūm. Di Danac. Dūmque čă Cēphēnām médiā Dānāčińs Hērēs. Ovid.

Đánāi, örūm, m. plur. Greci. SYN. Grēci, Grāji. At Đănăum Proceres, Agamemnoniæque pharuges. Virg.

Dánaides, dum, f. plur. Danaidi. SYN. Belides, Beliades, EP. Dire, crudeles, fere, immites, crăentă, vigiles, inhumână, însemnes, perfidă, împřá, scělestá, iniquá, misčiá, infelices, scětérâtē, PER. Dănăi proles, năté, puelle, Cruentæ Ægysti núrūs. Scělestæ sórôrés. Exůlis Ægvstí türbá crűéntő, nűrűs. Türbő máritáli pērniciosā nēcē. Aūsā lēthūm inferre mārītis, Mölörique sais letham pätraelibas ausæ. PHR. Früstra tentant Komphas retinere fügaces. Assidue repetunt, quas perdant Belides, undas. 🕯 Ūrnāsquē frūstrā Dan idēs plēnās tērūnt 'jamb.). Ĥist. Cinquanta figlic di Danao marvtate in altrettanti figl: di Egisto lor cugino, che necisero i loro mariti in una notte, eccetto Iperunestra, che salvò la vita a Lincco.

Đănăus, i, m. Danao. SYN. Belides, Iăsides, EP. Grudelis, fireundus, îmmitis. J. Mane erăt, et Dănăus generos în cârde mădentes. Ovid. Hist. Figlio di B.lo. fratello di Egisto, re de. Greer,

padre delle Danaidi.

Đảniệh đữs, m. Daniele profeta, ¶ În töyể âm Đảniệh projectús ád ôrá léonum est. Sedul.

Đẩnuhius, vi, m. Danubio, grandissimo fiume d'Enropa, che ha lei sur sorgente nell' Alemagna, SYN, Istèr. EP. Altús, prófundús vástůs, řugěns, căpăx, imměnsús, flávůs, aŭrilér, răpáx, vělóx, răpidůs, tůmidůs, férôx, Seythřeüs, PER, Îllyvícis régnátěr ăquis, Vólvèns flávěntês İstèr ărênás, PHR, At răpidůs sūmmás, prásterměst îngêns Dânůliůs rîpás, Qui seythřeäs séptémplex pêrméät ôrás, Qui cêntům pöpülés ét mágnás ál lůit ûrbés. Eúxinum irrûmpit bis térnő flůmině Pöntűm. Cédéré Dánúbíús sĩ třbř, Nilé, něgăt pent.). Ovid.

Dăpătis, is, m. f., č., n. Sontaoso pranzo. SYN. Dăpsilis, magnificus, lautis. ¶ Tendere, lautitiamque sequi, mensasque dăpales. Mant.

Đắpēs, tổun, I. plun. Mangia etto, intengolo, vivande. SYN. Escă, pābūlūm, cībūs, špūlās. EP. Grātās, lātās, amicæ, sŏcīās, fēstās, sūpērbās, sōlēmnēs, māguīffcas, laūtæ, dūleēs, ŏpīmās, āmbrösfas, nēctārēās, mēllīlūās. PIIR. Āt sībī quīsquē dāpēs, ēt fēstās ēxtrātī āllē Cēspītībūs mēmsīs. Pārs ŏnērānt dāpībūs. Mōx lāstās dē mōrē dāpēs, post prāndītā lūdī. ¶ Cōncĭpīt, āc lēssōs dāpībūs sölātūr āmīcīs. Virg.

Dāptmē, ēs, f. Dafne, SYN, Pēnērs, EP, Cāstā, puddieā, innābā, formāsā, pulchīā, nīvēā, otlorātā, rīgīdā, tūgāx, fūgītīvā, Pēnērā, Thēssalīs, Phūbēā, Apollineā, PER, Filiā Pēnēr, Nymphā Pēnērs, Pēnērā, Pēnērā, Nymphā Pēnērs, Pēnērā, Pē

Pēnēis, Pēnējā, Phūbējā virgo, ¶ Prīmis āmōr Phubī Dāphuē Pēnējā, quēm nōn, Ovid, Fab. Foglia del fiume Penco, tramutata da suo padre in un lauro, non potendo fuggire Apolline, da

cui cra seguitata.

Dāpīmis. is, vel idis, m. Dafni, figliuolo di Mercuvio. EP. Blāndūs, jūvenis, formosūs, dēcorūs, pūlelier, Siculūs. PHR. Daphnis ego in sylvis line ūsque ād sīdērā notūs. Formosī pēcorīs cūstās, formosīor īpsē. ¶ Dūcite āb ūrbē dōmūm, mēā cārmūnā, dūcite Dāphnin. Virg. Fab. Figliuolo di Mercurio, pastore di Sicilia, ed inventore del verso pastorale.

Dāphnōn, önis, m. Luogo dove sono molti lauri.
Dispösuit Dāphnōnā sno Tōrquātus in āgro.

Mart.

Dāpsitis, is, m. f., č, n. Abbondante, lilerale, magnifico in genere di pranzo. SYN. Dăpălis, lărgăs, ăbûndāns, laûtăs, māgnificās. § Dāpsilis ēxcēpīt dīctīs, Cērērēmquē fērēntēs. Fill.

Dāpsĭiĭiēr, adverb. Abbondantemente, splendidamente in genere di pranzo. SYN. Lārgē, ăbūndē,

-laŭtē, māgnificē.

Dārdāniā, ŵ, f. Troja. SYN. Trōjā, Īliūm, Pērgāmā. § Nös tē, Dārdānia incēnsā, thăque ārmā sēcūtī. Virg.

Dār dānīdā, ārām, m. plur. Trojani. SYN. Teūcrī, Trēēs, Trājāni. U Dārdānīdā māgnī, gēnus ālto ā sānguine divām. Virg.

Dārdāniës, ă, ūm. Trojamo, SYN. Trojānus, Hēetārāms § Dārdāniūsquē Pārīs, Pāllās quāscēn-

dídít árces. Yarg.

Dārdānūs, ī, m. Dardano, primo re di Troja. EP. Antiquūs, prīseūs, aŭdax, fortis, pôtēns, génērosis. PEB. Trōjæ Dārdāns aŭetor. Trōjānā conditor öreis. Ībācā ūrbīs aŭetor, pătēr. • Dārdānūs Ībācā prīmūs pātēr ūrbīs ēt aŭetor. Virg.

Dărēs, ētřs, m. Darcte, atleta. EP. Aūdāx, fīdēns, súpērbūs, fērtřs, rēbūstūs, Trējūs, Plnygiūs, jūlēlīx, tēmērāritās. § Sēd sī nūstrā Dārēs haec

Trótús ármá récúsád. Virg.

Dāriös, 11, m. Dario. EP. Chiris, illūstris. Pērsā, divēs, poteius, nobrlis, intelix, vietūs, desērtus, proditius. ¶ Dāriūm fămuli māmbūs dobūisse pērēmptūm. Claud. Ilust. Nome del re de Persi, vinto da Alessandro Magno.

Dâthân, indeel. Fratello d'Aliven, che per essersi ribellato contro a Mosè ed Aronne fa riighiottito dalla terra. EP, Împřůs, see leistüs, rebêllis,

séditiósús.

Dător, oris, m. Conceditore, datore, che dona. SYN. Donator, lärgitor. § Adsis lætitiæ Bacchus dåtor, ēt bonā Jūno. Virg.

Dătăs, ă, fim, partic. Dato, concesso, donato. SYN.

Dōṇātňs, cōṇcēssús. J Īs dňtňs ā vōbīs ēst mǐhī sēmpēr hōnōr (pent.). Ovid. Dāvīd, ĭdĭs, m. Davidde. SYN. Jēssīdēs, Jēssĭǎdēs, Īsācīdēs. EP. Ārgūtūs, cānērūs, jūstūs, sānctūs, přůs, clēmens, mitis, sapičns, fortis, generosůs, potens, Jessæŭs, fatidicůs. PER. Jessæŭs vates. Jēssējā prolēs. Rēx Vātēsquē īdēm. Rēxātquē Prophēta. David cūra Deī, vatūm decus, atque potentum. Sceptro, fidibūsque decorus. Fanda însīgnīs, cithărāque decorus. Lyre, fundæque pěrītăs. PHR. Qui fundā strāvīt strīdēntě Gölīām. Törtā quī vērbērč fundæ Præcipitem īmmānī dējēcīt molē Golīām. Isacīdēs quo non Regum præstantför älter, Nee pretate fuīt, nee hello mājor et ārmīs. ¶ Fātidicus Dāvid paulo post tempora Trojæ. Mant. Nām genttūs pūčr ēst Dāvidīs brīgīnē clārā. Juv. Ēssē Děum a magno quis nescit Davidě ductum? Novid. Hist. Figlio d'Isai, o Jesse, padre di Salomone (il quale ebbe da Barsabea, che fu moglie di Uria), secondo re d'Israele, innalzato a questa dignità dal comando di greggie; gran profeta ed autore de Salmi. Essendo giovanetto uccise colla fromba il gigante Golia.

Dāvidicus, a, um. Di Davidde. Christigenam fæcunda domnim, et Davidica regna. Prud. Davidicā nām stīrpē sātūs gēnitrīcē Mārīā. Arat.

Daŭniă, &, f. Capitanata, provincia nel regno di Napoli. Daŭnja în latis ălit excăletis (sapph.). Hor. Daŭnŭs, 5, m. Dauno, re d'una parte della Pugha, detta Daunia. PER. Daūnius hēros. Sūnt tibi

rēgnā pātrīs Daūnī, sūnt öppīdā cāptā. Virg. Davus, i, m. Nome proprio d'un servo delle cemmedie degli antichi. EP. Caūtus, callidus, versūtys, fāllāx. 🖣 Intererit multum Dāvus ne löquātur, ăn Hēros. Hor.

Dē, præp. Ablat. Del, di, da. SYN. Ē, ēx, ā, ăb, ābs. Circa. Cīreā, sŭpěr. ¶ Dē grege non aŭsīm

quicquam dépénéré técum. Virg

Děď, æ, f. Dea. SYN. Dívà. EP. Álmǐ, pötēns, īnclyta, formosa, placida, sacra, cœlestis, ætherea, adoranda, veneranda, sava, inferna, sapērbă, împlācābītis, timēndā, vērēndā, mētūēndā. PIIR. Cœlēstēs intēr conspiciend**ā D**ēās. ¶ Nātě Dčā, quæ nūnc ănīmō sēntēntīš sūrgīt?

Dĕālbo, ās , āvī , ātūm , ārĕ . Biancheggiare , dare il bianco, lavare. SYN. Mündo, pürgo, detergo. Dčāmbŭio, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Passeggiare, spaziare, andare qua e la. SYN. Ambillo, co, vado,

īncēdo, procēdo, grādiŏr, spātiŏr, progr**ēdiŏr.** Dēbācchor, āris, ātis, ārī, depou. Furiare per ebbrezza. SYN. Bācchör, fino. ¶ Quā pārtě dē-

bācchēntůr īgnēs jamb, cum sallaba', Hor. Dēbēllātor, ērīs, m. Vincitore, viltorioso. SYN. Victor, domitor. ¶ Laŭsús equum domitor, dē-

bellatorque ferarum. Virg.

Dēbēllo, ās, āvī, ālām, ārč. Vincere in guerra. Act. acc. SYN. Vīnco, domo, sŭpëro, sŭbigo. PER. Bellő fröngéré, contûndéré, sternéré, sûb jŭgă mittere. Servitio premere, comprimere. PHR. Gens düra åtque äsperå cültü. Dehelländä třibí Lătřo est. Parceré súbjectis, et deběllārē supērbos. Virg.

Dēbčo, es, ŭī, ĭtūm, ere. Dovere, esser debitore, obbligato. Act. acc. SYN. Těnčor, obstringor, öbligör, PHR. Prīmā mihī debes animī bonā. Nēc sŭmŭs îngrātī, tĭbĭ nōs dēbērĕ fătēmŭr. ¶ Dēbūĕrām pātrīā pāmās, ŏdīīsquĕ mĕōrūm. Virg.

Dēbitis, is, in. f., č, n. Debole, ficrole, molle, frale. SYN. Debilitātus, infirmus, languidus, mollis, těněr, řuěrs, frágilis, děficiens, imbellis, fráctus, lassus, fessus, defessus, elletus, inermis, invälidus. PHR. Debile fit corpus, längnescunt omnia membra. Debilitāta malīs, motū gravis, āspērā tāctū. Īnvālīdāsquē mānūs, ēt īnānēs cērně lăcertos. Defectă languent viribus membră. Törpent fracte, vel înfracte ad prælia vīrēs. Lānguent ellerto in corpore vīres. ¶ Āmiss's rēmīs, ātque ordine debilis uno. Virg.

Dēbilitās, ālis, f. Debolezza, fragilità, ficvolezza. SYN. Languor, morbus. EP. Gravis, acerba, mölestä, trīstīs, querulā, pāllens, pāllīdā, lentā, iners, lānguidā, intīrmā, invalīdā. ¶ Seilicet et

morbis, et debilitate cărebis. Juv.

Dēbĭiĭtātňs, ă, ūm, particip. Infralito, indebolite, vinto. SYN. Dēbĭlĭs, īnfīrmŭs, lānguĭdŭs, frāetus, ellætus, enervatus. J Debilitata malis,

motů gravis, aspěra taetů. Ovid.

Dēhitito, ās, āvī, ātūm, ārē. Fiaccare, indebolire. Act. acc. SYN. Infirmo, enervo. PER. Vīres, vigorêm frangërë. Virës înfringërë, töllërë, ēnērvārē. Invālīdūm rēddērē. Rôbūr stērnērē. Vigorem corpore, vel de corpore tollere, PHR. Tārdă senectus debilitāt vīres animī, mūtātque vigorem. Dicere conantem debilitabit onus. Ut Věnůs enervat víres, sie copiă Bacchi. Et tentat grēssūs, dēbilitātque pedes. J Debilitāt vīres ănimi, mūtātque vigorēm. Virg.

Dēbītor, oris, in. Debitore, obbligato per debito. EP. Grātus, memor, perpetuus. J Debitor est vītā quī tībī, Sēxtě, suā (pent.). Ovid. Dēbītus, a. ūm, particip. Debito, dovato, meritato.

Née täntűm ségétés álímentágné debítá dívés. Ovid.

Děbôvă, æ, f. Moglie di Lapidoth, profetessa, che fu giudice nel popolo d'Israele. EP. Fortis, săpřens, inclytă, victrix. 🐧 Ēt solum ad populum tune per responsa Deboræ.

Děcătogňs, ī, m. Decalogo. EP. Sānctus, săcěr, dīvīnus, sacrātus, colendus, venerāndus. PER. Děi mändátă, jússă, præceptă, edictă, præseriptă. Colestiă jussă. Praceptă decem. Divina örācūlā lēgīs. Aūrēā jūssā dēcēm. Lēgīs jūssā tremendă săcræ. Decem anaudată Tonantis.

Dēcānto, ās, āvī, ātūm, ārē. Divulgare, celebrare. SYN. Canto, laudo, celebro, praedico. J Et marībūs Cūrīīs, ēt dēcāntātā Cāmīllīs. Nor.

Děcānůs, î, m. Decano. EP. Antiquůs, sěněx, longāvus, doetus, facundus, prūdens, perītus, věněrábilis, věněrándůs. ¶ Increpuitque morás ēlātā võcĕ děcānus. Mor. Děcăs, ădis, f. Decade. 🐧 Pêr děcădês nůměrāt

collectas undique turmas. Pass.

Dēcēdo, is, cēssī, cēssūm, črč, n. Partirsi, andarsene. SYN. Discedo, excedo, recedo, abeo, exeo, ēgrēdīŏr, migro, ēmigro, prŏfīcīscŏr. Morire, finire. Občo, morior, occumbo, cado, occido, întěrčo. PHR. Émēnső cům Sől décédět Ölympő. Nee seræ meminit decedere nocti. Vicina invitet decedere ripă călori. 4 Frigidă vox cœlo nőctis décéssérát űmbrá. Virg.

Děcēm, adject, plur. indect. D'eci. SYN. Dění, bis quinque. Aurea mala decem misi, cras

āltěrá mittām. Virg.

Děcēmber, bris, m. Dicembre. EP. Cānus, brūmālis, nivēsus, hibērnus, frigidus, glāciālis, gčlidus, vēntēsus, atrēx rigidus, pigēr, hērridus, fumosus, sterilis, festus. PER. Ultimus ānnī mēnsīs. Dēcīmās mēnsīs (ex antiquo mensium ordine). Brūmā hōrrīdūs. Gĕlū, vel glāciē rigens. PHK. Horridus ecce sonat Boreæ stridőre décember. Ebriá vinosús festá Décember hăbět. Mēnsīs quô canent Borčalibus arva průinīs. Quō nīx āltā jācēt. Quō jācēt aggērībūs niveis informis, et alto Terra gelu. Quo crescont sobita correnti în flomine crosta. Denă rěsūrgébánt örřentis cornůá Lünæ. Bis qui nos plēnā cūm frontě rěsūměrět orbes. Denăquě Lūciferos Lūna vehebat equos. 9 Sed lege fūmoso non aspērnanda decembra, Mart.

Decemingis, is, m. f., e, n. Cocchio tirato da dicci cavalli.

Běcempědă, &, f. Dieci piedi di lunghezza, ¶Commāně māgnām, nūllă děcēmpědis (alcaic.). Hor. Dě**cēmviri**, orūm, m. plur. Dieci uomini deputati al governo di Roma. ¶ Seŭ trepidos ad jūră de-cem cităt hastă virorum. Luc.

Décênnâtis, is, m. f., č. n. Di dieci anni. ¶ Ātquč děcennáli, quod Laomedontia bella. Mant.

Decennis, is, in. f., e. n. Chi ha dieci anni. Nec crās compede lubricum decenni (phal.). Mant.

Decennium, ii, n. Spazio di dieci anni. PER, Annörüm décém spătium, vel cürricülüm. • Et pērgās plācidām pēr mūltā dēcēnniā vitām. Marc.

Decens, tis, adject. Dicevole, degno, conveniente. SYN. Aptūs, conveniens, appositūs, congrūūs. děcorůs, consonůs, congrůčus, consentâněůs.

Doněe honos, placidoque děceus reverentia vültü, Ovid.

Décèntér, adverb. Debitamente, convenevolmente.

Mille hăbět örnátůs, millě děcéntěr hăbět

pent.'. Tibul.

Deceptus, a, am, particip. Ingannato, avvolpinato. SYN. Captus, falsus, delūsus, elūsus, frandatus, cîrcumycutus. Cônjugis îndîgnê Nîsæ dê-

ceptűs ámore, Virg

bēcērno, is, crēvī, crētūm, črč. Determinare, stabilire. Act, ace. PER. Statuo, constituo. Estimare, pensare, qiudicare. Censeo, judico. Combattere, disputare, Certo, púgno, disputo, PHR. Sī bēlla paras, ātque hēc tibi mēns ēst. Pērficere est animus. Certa sedet patribus sententia pagna. Fert ita corde voluntas. Hoc ănimō fixum, îmmōtūmquĕ sĕdĕt.

Sic ömnēs ămor unăs hăbet decernere ferro. Virg.

Dēcērpo, is, psi, ptūm, ere. Sfoggiare, sfrondave, carpire, tor via. Act. acc. SYN, Carpo, excerpo, měto, věllo, ávěllo, lěgo , côllígo , aůfěro , dětrăho. 🖣 Aŭricomos quâmvis decerpserit arbore

fætůs. Virg.

Decerto, as, avi, atum, are, Combattere, guerreggiarc. Act., vel nent. acc. SYN. Certo, púgno, confligo, prælior, dimico, congredior. 🕻 Ān gelídám Thrácem, décértátősque lábórés. Virg.

Décét, impers. Convenire, bisognaic, convenirsi. SYN. Convenit, juvăt, expedit. • Quis finis standi? quō mē děcět úsquě těněti? Virg.

Pēcīdo, is, cidi, cisūm, čič (a cādo). Fendere. Art. acc. SYN Scindo Mescindo seco reseco

Decidere, stabilire, Decerno, ! Ingentem anercum decisis undique ramis. Virg.

Dēcido, is, cidī, cāsūm, črē (a cādo), n. *Cadere* in giù, cascare. SYN. Cădo, încido, côncido, ēxcido, ruo, cortuo, labor, delabor, collabor. 🖣 Īn mārē lāssātīs võlňerīs vägă dēcīdīt ālīs.Ovid.

Dēcīdňūs, ă, ūm (a cædo). Vicino, atto ad esser tagliato. J Contremuit, gemitamque dedit decidňá quércăs, Ovid.

Dēcidins, ă, ûm (a cado). Facile, o atto a cadere. SYN. Cădens, lăbans, cădacăs. J Decidăam fru-

gem légit, et matertéra Phæbi. Mant. Děcies, adverb. Dieci volte. SYN. Bis quinque. 🖣 Ægrötās nao dčeies, aut sæpiŭs anno. Månt.

Děcii, örüm, m. plur, Decii. EP, Clari, při, förtes, andācēs, generosī, împāvidī, ¶ Quin Dēcios Drūsosque procul, savamque securi. Virg. Hist. Signori romani molto generosi,

Děcimus, ă, ūm. Decimo. SYN. Dēnus, bīsqnīnus, ālter ā nono. Septimă post decimam, felix

ēt ponere vītes. Virg.

Dēcipio, is, cēpī, cēptūm, črč. Ingannare, gabbare. Act. acc. SYN. Căpio, fallo, deludo, eludo. PER. Dŏlōs nēctěrě. Dŏlīs, vel astū căpěrě, fällere, prodere, captare, vincire, innectere. Agere in frandes. Insidias, vel dolos parare, mölīrī, fahrīcārē, mēdītārī. Fraūdē pētērē. Fīctā dărĕ vērbā, Fraūdēm īnvõlvērĕ vērbās. Vērsārĕ dölös în pēctore. Însidiis dēlūdere mentes. PHR. Simulātā mēntē locūtus Animum dēlūdit Apollo. Īllā dolos, dīrūmque nefās in pēctore vērsāt. Novās artes, nova pēctore vērsat Consilia. ¶Ūltíműs ést áliquá décipére árté lábór (pent.). Óvid.

Dēcīsus, ă, ūm, particip. Reciso, tagliato. SYN. Cæsus, excisus, scissus, abscissus, sectus, resēctus. ¶ Ingēntēm quērcum dēcīsīs undīquē rāmīs. Virg.

Dēclāmātio, onis, f. Declamazione, pubblicazione. 🖣 Ūt pňěris plácčás ét děelámátið fiás. Juv. Dēclāmātŏr, ōrīs, m. Declamatore. ¶ Dēclāmātōrīs Műtinensis corde Vägeli, Juv.

Dēclāmo, ās, āvī, ātūm, ārč. Esercitarsi dicendo. Act. ace. SYN. Clāmo, dico, recito. Declāmās belle, caūsās agis, Attale, belle. Mart.

Dēctāro, ās, āvī, ātūm, āvě. Dichiarare, manifestare, esporre. Act. acc. SYN. Denúncio, östendo, expĺřco, prôdo, špěrřo, vůlgo, divůlgo, prômo, exprômo, révélo, mánříčsto 🖣 Děclárát, vřršdīque ādvēlāt tempora lauro, Virg.

Dēcino, ās, āvī, ātūm, ārč. Declinare, ceitare. Act. acc. SYN. Fŭgio, ellugio, vito, evito, dellecto. Inclinare. Inclino. Nec prius în dulcem de-

clināt lūmină somnūm. Virg.

Dēclīvis, is, m. f., č., n. Declive, elw declina all'ingiu, inchino. SYN. Devexus, inflexus, chevus, chivātūs, inclinātūs. 🖣 Fūlmīnāgue öblignis cinxit

dēclīviš tīpīs. Virg. Dēcōctŏr, ōtīs. *Dissipatore*, fallito. ¶ Dēcōctōtīs

ămīcă Fōrmĭānī 'phal.). Catull.

Dēcēllo, ās , āvī , ātūm , ārč . Decollare , tagliare , troncare il collo. Act. acc. PER. Obtruncare, dětrůneárě căpňt. Cěrvicém résécárě. Căpůt à cervice revellére. Gladio, ense capút rescindere. Jugulum mucione resolvere, PHR, Ferroque secat candentiă collă. Învisum học detrude căput súb Tártárá télő. Abstulit énse capút trûncamque relignit ărenă.

Decolor oris adject. Sedando serta colore. SYN.

Pāllēns, villīdās, per metaph. Lizioso. Tūrpis, ĭnhŏnestůs. 🖣 Dětěrĭōr dönēc paûlātim ét dēcolor ætas. Virg.

Dēcotoro, as, avī, atum, are. Discolorare. § Non dēcolorāvēre cædēs (jamb, cum syll.). Hor.

Dēcoquo, is, xī, ctūm, ere. Cuocere. Act. acc. SVN. Coquo, excoquo, concoquo. Consumare, scialacquare. Ābsūmo, consūmo, voro, de-voro, pērdo, ēffūndo, dīssīpo. ¶ Aūt dūlcīs mūstī Vūlcāno dēcoquĭt hūmor. Virg. Per digerire. PHR. āccēnsām dēcoquet īrām. Claud.

Decor, oris, m. Splendore, bellezza, beltù, ornamento, SYN, Děcůs, formă, species, cultus, pulchrîtudo, venustas, ornatus. EP. Candidus, lacteus, niveus, mollis, tener, lepidus, roseus, pūrpūrens, insignis, eximins, regalis, divinas, puellaris, virgineus, integer, perennis, gratus, āmābilis, nitidus, conspicuus. PHR. Rēgāli ornātă decore. Mājestāsque nitet Regalī plēna decore. Divinoque magis vicina decori. Tenerque nitidi corporis cecidit decor. Fuit mollis semper īn ōrē dēcor. ¶ Fūlgēt in ēgrēgio dēcor īnsu-pērābilis orē. Mant.

Decoramen, inis, n. Ornamento, abbellimento. SYN. Dēcus, ornāmēntum, ornātus. ¶ Molītos cēlsās

flűvíi décőrámină villás. Aus.

Děcoro, as, avī, atum, are (a Decor, oris). Ingentilire, ablellire, ornare, adornare. Act. acc. SYN. Orno, exorno. J Tarpēji clamant Jovis: et delübră děcorant. Silv.

Dčeoro, as, avī, atūm, are (a Decus, oris). Ornare, lodare. Act. acc. SYN. Laudo, celebro, houesto, örno, exorno. 9 Constituunt, decorantque super

fülgentibus armis. Virg.

Děcorus, ă, ūm. Bello, adorno, ornato. SYN. Formosus, paleher, concinnus, honestus, decens, conveniens, clarus, eximius, conspicuus, insignis, conspiciendus. PER. Forma palcherrimus, spēctābilis, conspiciendus. Præstanti corpore. Īnsīgnīs făciē. Formæ mūnere præstāns. Āntē ălios pulcherrimus omnes. PHR. Quo pulchrior ālter Non fuit Æneadum. Forma placet, niveusque color, flavique capilli. J Terque quaterque manu pectus percussa decorum. Virg.

Decrepităs, ă, um. Decrepito, vecchio assai. SYN. Annosus, senex, vetulus, longæyus, effætus, grāndævus. PER. Ævī mātūrus. Annīs frāctus, fēssus, tārdus, Ævo confectus. Longis consumptus ah annis. Jam propior letho. Tardus gravitātē sēnīlī. Sēniō jām tēssūs inērtī. Tārdūsquē sĕnīlībūs ānnīs. Sīc cito dēcrepitūs, quī pner ante fnit (pent.). Text.

Decretum, i, n. Costituzione, deliberamento, dichiarazione, decreto. SYN. Ārbitrium, sententia, judĭcĭūm. J Ūtique ego cūrārūm repetām decrētă meārūm. Val.

Děcůmă, vel Děcímă, ā, f. Decima. S Et rērūm děcůmás cůnctárům reddo měárům. Æmil.

Děcůmanůs, vel děcímanůs, a, ūm. Di decima, grande, e straordinario. J Consumis squilla, atque ăcipēnsērē cum dēcumānā. Lucill.

Deeumbo, is, cubii, cubitum, ere, neut. Giacere. SYN. Rěcůmbo, cůbo, rěcňbo, jácěo, quiesco, requiesco, PER. Corpus, membra ponere, deponěrě. Membră locare toro. Lecto componere mēmbră. Procambere lecto. PHR. Defessăque mēmbră Mārmörčō rěfěrûnt thălămō, stratīsquě reponunt. Ille caput viridi fessum submisit in hērbā. 🖣 Sūb quā dēcŭbŭīt rĕquĭēscēns, dīdĭgăt ümbräm. Mart.

Decunx, uncis, m. Misura di dicci once. At si sēxtāntēm retrahās, erīt īlle decuncis. Fan.

Děcupiús, vel děcuplātůs, ă, ūm. Duplicato dieci volte. § Sēd děcuplātă supēr dönēmūr mūnčră frātrī. Juv.

Decăriă, &. f. Decuria, ossia aggregato di dieci centurie. I Měrifissimo hie me ějěci ét hác Děcūrĭā (jamb.). Cæcil.

Dēcūrro. is, cūrrī, cūrsūm, čie, n. Correre in g.a. SYN. Curro, percurro, advolo. Sormontare, passare. Transmitto, supero, trajicio. Discendere, scendere, smontare. Descendo. J Lãocoon ardens sūmmā dēcūrrīt ab arce. Virg.

Dēcūrsus, us, m. Decorso, trascorrimento, corso. SYN. Cūrsus, încūrsus, descensus, împetus. Spazio, tempo. Cūrsus, spătium, tempus, cūrticălum. J Quodque făit campus, vallem de-

cūrsus aquarum. Ovid.

Deeus, oris, n. Bellezza, forma, specie. SYN. Deeor, formă, species, venustas, pulchritudo. Ornamento. Cültüs, õrnätüs, õrnämentüm. Onore, lode, gloria. Hönör, laūs, glörĭä, splēndör, nomen, dīgnĭtās. EP. Altūm, clārūm, rūtīlūm, rēgālē, sūpērbūm, īnsīgnē, ēgrēgiām, mīrābilē, ēximiūm, pērēnnē, conspicuum, immortale, magnificum, indelebile. PHR. O děcůs, o nostræ pars maxima famæ. Ætātĭs dĕcŭs îndēlēbĭlĕ nōstræ. Ēgrĕgĭō tāntū a děcůs enitět orě. Formæ Egrégium mirata děcůs. Nos álřquod nomenque, děcůsque Gessimus. J Aūrātāsque trābēs, veterum decora āltā părentām. Virg.

Decussis, is, f. Di dieci assi. Præter me mihi

constitit decūssis. Stat.

Decătio, is, cussi. cussum, ere. Crollare, scuotere. Act. acc. SYN. Quătio, côncătio. Gettare a basso, battere. Excutio, deturbo, dejicio. PHR. Decutit ense capat. Et subita frondes decutiuntur aqua. ¶ Dēcutītāt rorem, ēt surgēntēs ātterāt hērbās. Virg.

Dedecet, impers. Disconviene, non istà bene. SYN. Non děcět, non convěnit. Esser cosa non onesta. Türpě čst. 🕽 Admöviquě prěces, quarum me

dēdēcēt ūsňs. Ovid.

Dēdēcor, oris, adject., vel dēdēcorus, a, ūm. Disonesto, infame. SYN. Indecor, lædis, turpis, sõrdidus, infamis, probrõsus, inglõrius, inhõnőrás. J Dedecőreni amplexi vitam, reditűsque pŭdčndōs. Stat.

Dedecoro, as, avī, atum, are. Disonorare, infamare. Act. acc. SYN. Fædo, înquino, deturpo, înfamo, măcălo, cominăcălo. J Aut făciem turpi dede-corare bove (pent.). Prop.

Dedecus, oris, n. Disonore, vergogna, infamia. SYN. Īntāmia, probrūm, notā, lābēs, macūla, opprobrium, ignominia. EP. Durum, grande, ingens, sūmmūm, inhonestūm, tūrpe, pudendūm, infāmě, æternům, pěrenně, mácůlosům, îmmūtabile. PHR. O nostri înfamia sacli. Generisque öppröbria nöstri. Ah procul inlamemque notam, atque averte pudendum Dedecus. Non ego deděcori třbř sům, měă vită, futurus. 9 Da pater hōc nostrīs abolerī dedecus armis. Virg.

Dēdico, ās, āvī, ātūm, ārē. Dedicare, offerire, con-sacrare. Act. acc. SYN. Dico, vŏvĕo, dēvŏvĕo, ōffĕro, sacro, cōnsĕcro. ¶ Tēmplā jūgō pŏsūit,

trēs īllī dēdĭcāt ārcēs. Ovid.

Dēdignor, ārīs, ātūs, ārī. Sprezzare, disprezzare, sdegnare. Depon. acc. SYN. Spērno, aspērnor, temno, contemno, despicio, respiio, rejieio. ¶ Quōs ego sūm toties jām dedīgnātā mārītos. Virg.

Dödisco, is, dödidici, éré. Disapprendere, disimparare. Act. acc. SYN. Öbliviscor. J Türpe ést virtütém dédidicissé dátám (pent.). Prop.

Dēdo, is, didī, ditūm, črč. Applicare. Act. acc. SYN. Adjungo, applico. Liberare, abbandonare. Do, trado, addico, tribuo, committo. 9 Dode něcí, mělior vácůá sině regnět in aula. Virg.

Deditio, onis, f. Arrendimento, resa. EP. Turpis, coactă, liberă, înfelix. 9 Et jam concta ăcies

īn dēdītīōnīs ămōrēm. Prud.

Deditus, a, um, particip. Applicato, dato. SYN. Āddītus, ādjūnetus, āddīctus. Messo di sotto, sottoposto. Sūbjēctus, sūbmīssus, sūbdītus. 9 Cōgnātīquē pātrēs, tūž tērrīs dēdītā fāmā. Virg.

Dēdoceo, es, cai, ctam, ēre. Insegnare il falso, non insegnare. Act. acc. I Dedocet uti (adonic.).

Deduco, is, xi, ctum, ere. Richiamare, tirare. Act. acc. cum abl. et præp. SYN. Abduco, reduco, revoco, retráho, removéo. Condurre. Dúco, prosĕquŏr, cŏmĭtŏr. ¶ Cārmĭnă vēl cœlō pōssūnt dēdūcĕrĕ Lūnām. Virg. Per comporre. PHR. dēdůxi cármină věrsů. Prop.

Deerro, vel Deerro, as, avī, atam, are. Smarrirsi, vagare, errare. SYN. Ērro, ăbērro, dēvio, dēflecto. ¶ Vîr gregis îpsé căper deerraverat, atque

ěgŏ Dāplinīn. Virg.

Dēfātīgo, ās, āvī, ātūm, ārē. Straccare. lassare, stancare. Act. acc. SYN. Fătīgo, frango, enervo, īnfīrmo, debilito. 9 Deceptus sum, non defalīgātus (scazon.). Ter. Dēfēctus, onis, f. Discadimento. SYN. Dēfēctus,

deliquium. Ribellione. Rebellio.

Dēfēctūs, ūs, m. Errore, difetto, mancamento, mancanza. SYN. Ērror, cūlpā, vitiūm, dēfēctio, dēlīquĭūm. ¶ Dētēctās Solīs vārios Lūnæque lä-

böres. Virg.

Dēfendo, ĭs., dī, sūm, ĕrĕ. Difendere, guardare.
Act. acc. SYN. Tūtór, tǔčŏr, tčgo, prōtšgo, prōpūgno, sērvo, āssērvo, cūstodio. Ajutare. Jūvo, ādjūvo, aŭxiliŏr, sūccūrro. PER. Ārmis tūērī. Dextra tutari. Stare pro aliquo. Fines custode tŭeri. Dextra, armis, vel bello defendere. PHR. ¶ Mūleĭbēr īn Trējām, prē Trējā stābāt Āpēllē. Ne trepidate meas, Teucii, defendere naves. Virg.

Dēfēnšio, onis, f. Difesa. SYN. Cūstodiā, præsidĭūm, sălūs, tūtėlă, patrociniūm. Ijuto, sussidio, soccorso. Aūxiliūm, jūvāmēn, sūbsidiūm.

Dēfēnsor, oris, m. Difensore. SYN. Tūtor, patronus, cūstos, sērvātor, propūgnātor, sālūs, tūtēlā, columen, auxilium, custodia, praesidium. EP. Cirus, amicus, fidus, fidelis, certus, insomnis, paratus, vigil, sednius, fortis, animosus, potens, generosus, magnanimus, audax, impavidus. PER. Rerum certă sălus, decus et tutelă Peläsgi Nöminis. Rerūm tūtēlā sălūsque, Ō et præsidium, et dulce decus meam. Insigne mestīs præsidium reis. PHR. Auxiliumque domus, servatoremque fatentur. Dii patrii, quorum sub nūmīně Troja čst. ¶ Non tāli aŭxīfīo, nēc dēfensőríbűs istis. Virg.

Dēfero, fēis, tuli, lātum, fēric. Appoitare. Act. |

acc. SYN. Fero, affero. Offerire, donare. Offero, confero, trado, concedo, tribno, committo. Narrare, raccontare. Narro, refero, nuncio. Accusare. Accuso, însimilo. I Deferimus, savoque gčlū dūrāmŭs, čt ūndīs. Virg.

Dēfērvčo, ēs, vī, vel būī, ērē. Cessare di bollire. Neut. SYN. Dēfērvēsco, refrīgēror.

Defessus, a, um. Affaticato, stracco, stanco. SYN. Fēssus, lassus, lassatus, fatīgatus, dēfatīgatus, frāctūs, exhaūstūs, ēnērvātūs, dēbĭlĭs, lānguĭdus, langueus, debilitatus. I Pandite defessis hospită fană viris (pent.). Prop.

Dēfetiscor, eris, essus, īscī, dep. Indebolirsi. It

āstrā nīgrī dēfētīscūntūr pŏtī (jamb.).

Dēficio, is, fēcī, fēctūm, ere, neut. Languire, esser debole. SYN. Debilitor, infumor, enervor, frangěr, längučo, čxhaŭrĭčr. "Hbandonare. dat. Desūm, dēsēro. Maneare, esser senza. Cărčo, děēst, dēficit, non sūfficit, non sūppētit. Cessure. Cēsso, desino. Alienare, allontanare. Abl. cum præp. a vel ab. Discedo, recedo, descisco, desisto, rebēllo, dēsēro. 🖣 Ālmā Pārēns, tūque ō dŭbĭīs në dëficë rebis. Virg.

Dēfīgo, ĭs, xī, xūm, ĕrē. Piantare, ficcare. Actace. SYN. Fīgo, īnfīgo, plānto, īmmītto, pōno, colloco. 9 Defigunt tellure hastas, et scută re-clinant. Virg.

Definio, is, ivi, itam, ire. Definire, terminare. Act. ace. SYN. Fīnio, describo, circumscribo, ter-

Dēfit, dēfičrī, impers. Mancare, SYN. Dčēst, dēficit. 🖣 Lāc mihi non āstātē novām, non trigörĕ dēfĭt.

Dēflagro, ās, āvī, ātūm, ārē, n. Ardere, abbruciare fortemente. SYN. Flagro, conflagro, ūror, ēxūror, comburor, ardeo, inflammor, ardesco, exardesco. ¶ Sie deflägräre minäces (finis hexam.), Lucr.

Deflagratio, onis, f. Abbruciamento, incendio. SYN.

Incendiām.

Deflecto, is, xi, xum, erc. Piegare, torcere. At. acc. SYN. Flecto, inflecto, curvo, incurvo, inclino, torqueo. Deviare. Aberro, recedo, devio. 🖣 Īrrītā dēllēxīt pārtīm strīngēntĭā cōrpŭs. Vīrg.

Delleo, es, evi, etum, ere. Piangere. Act. acc. SYN. Fleo, deploro, lugeo, PER. Hec ego dumque queror, lacrymae sna verba sequuntur. Procumbit super. atque hæret läcrymansque gemensque. Fletque meos casus, est quadam flete völüptäs: Expletur läcrymis, egeritürque dölör. ¶ Hare ŭbi deflevit, tolli miserabile corpus. Virg.

Dēffētus, ă, ūm, particip. Chi è stato pianto. SYN. Deploratus. J Fit gemitus, tum membra toro delletă reponunt. Virg.

Dēfloreo, es, ŭi, ere, n. Tenir meno, sfiorire. SYN. Flacesco, marcesco, delloresco. Idem cum tenui cărptus deflorăit ungui. Catul.

Defioro, as, avi, atum, are. Disfiorare, torre il flore, contaminare. SYN. Măculo, polluo, vitio. consparco, contamino. I Dellorat fractas, atque excútit arbore flores. Drac.

Délluo, is, fluxi, fluxum, eie. Scorrere all'ingen, tombare. Neut. SYN. fluo, cffluo, cado, excido, decido, labor. Mersatur, missusque secundo dellůřt amni. Virg.

bennas, a, um. Cadente. Guirgitis et lapsi de-

niŭis õrdő regit (pent.). Boet.

Defodio, is, fodi, tossam, ere. Seppellire, sotterrare.

Act, acc. SYN. Fŏdĭo, înfŏdĭo. ¶ Hōc dǔcĕ nēc vīvō dēfŏdĕrētŭr hǔmō (pent.). Ovid.

Pētörmis, is, m. f., č, n. Sozzo, mal futto, brutto, deforme. SYN. Türpis, fördüs, înförmis, sördidňs, töter, squālidňs, hörridňs, hörriðilís. PER. Förmā cárēns. Hörridňs äspēctā. Mönstrüm hörrendām, införmě, ingens. PHR. Quō nön est türpiör älter. Cuī diflíeilís förmām Nātūră něgāvit. Terribiles visü förmæ. Pāllör in öre sédēt, máciës în cörpöre tötö. Et mānsīt tötö nüllűs in öre decor. ¶ Tē sine deförmēs möntes, deförmiä prātă. Virg.

Dēformo, ās, āvī, ātūm, ārč. Disformare, sformare.
Act. acc. SYN. Fēdo, dētūrpo, īnquīno, măcŭlo, commăcŭlo. ¶ Dēformāt măcies, tūm cor-

poră lūce cărentum. Virg.

Dētossūs, ă, ūm, partic. Sotterrato, seppellito. SYN. Fossūs, înfossūs. ¶ Condĭt ŏpēs ălĭūs, dēlossoque īncūbāt aūro. Virg.

Dēfraūdo, ās, āvī, ātūm, ārē. Ingannare, fraudare, far fraude. Act. acc. SYN. Fraūdo, fāllo, dē-

cipio, délado.

Dēfrřen, ās, āvī, vel ŭī, ātūm, vel īctūm, ārě. Fregare, strofinare. ¶ Ūrbēm dēfrřeŭīt, chārtā laūdātŭr čādēm. Hor.

Dēfrňtūm, ī, n. Vino cotto. ¶ Dēfrňtă, vēl Psythřá pässūs dē vitě răcēmōs. Virg.

Dēfunctus, ă, ûm. Worto, defunto, trapassato. SYN. Mörtüüs, ëxtînctus, exănimis, exănimis. PER. Vitā functus. Lumine cassus. Ērēptus fatīs. Mörtē pērēmptus. Funere mērsus acerbis. Spoliatum lumine corpus. Mēmbrī jācentiā lēthō. Cūjūs lūx ālmā rēcēssīt. Sine nomine corpus. PHR. Jācēt exānimum tibi corpus amīcī, Hōmines lucēmque rēlīquit. Īllūm Ābstuit ātrā dies ēt funere mērsīt ācerbō. ¶ Mātrēs ātque virī, dēfunctāque corpora vitā. Virg.

Dētīngör, črīs, functus, fungi. Fare. Depon. abl. SYN. Fungör, pērfungör, öhēo. Esser liberato, campare da qualche pericolo. Līberor, ēlābor, ēximor. ¶ Ö māgnīs tāndēm pēlāgī dēfunctē

përiclis. Virg.

pēgener, is, adject. Tralignante, bastardo. SYN. Ignāviš, inērs, vīlis, ābjēctus, ignobilis. PHR. Dēgeneres animos timor ārguit. Sobolēs suā dēgener etrāt. PER. Virtūtis āvitā oblītus, immēmor. Dēdecus ēgrēgii generis. ¶ Dēgenerēmque Neoptolēmum nāriāre mēmēntā. Virg.

Dēgēnēro, ās. āvī, ātūm, ārē. Imbastardire, tralupnare. SYN. Dēfīcio, dēflēcto, dēseīsco, dēcēdo. PIIR. Mārtī non dēgēnērārē pātērnō. Dīī mīhī sūnt lēstēs, non dēgēnērāssē propūnquīs. PER. Dēgenērēs āflērrē ānīmos. Ā vīrtūtē pārēntūm dēffeērē. Vīrtūtī non rēspondērē. Āvorūm, mājorūm, vel pārēntūm factā dēdēcorārē. Dēseīvīt pātrīā nohīfītātē pāĕr. Ūteūnquē dēfecērē mōtēs, Dēdēcorānt bēnē nātā cūlpē. ¶ Pomāqnē dēgēnērānt sūccos oblītā priorēs. Virg.

Dēglūtīo, īs, īvī, īlūm, īrē. Inghiottire, trangugiare. Act. acc. SYN. Vŏro, dēvŏro, sōrbĕo, absōrbĕo, haūrĭo, ēxhaūrĭo. ¶ Dēglūtīrē vĭrūm

fauces implere căpăces. Alcim.

Dēgo, is, gī, črč. Tivere, dimorare. SYN. Ăgo, vīvo, hābito, ¶ Dēgĕrĕ mör¢ fēræ, tālēs nēc tāngĕrĕ cūrās. Virg.

Dēgūsto, ās, āvī, ātūm, ārē. Assaggiare, saporare, deliberare. Act. acc. SYN. Gūsto, lībo, dēlībo. āttīngo. ¶ Lörīcam ēt sūmmūm dēgūstāt vūlnērē corpus. Virg.

Děhine, vel dehine, adverb. Quindi, di poi, nell'avvenire. SYN. Exhine. pôsthác, pôstěž, čxín, čxindč, děinečps, děindě. J Dônž děhine aŭrô gravítá sectôque člěphântő. Virg. Eŭrum ad se Zěphýrůmquě vôcát, dehine täliá fatůr. 1d.

Dēnīsco, řs., črč, n. Aprirsi. SYN. Hřo, hīsco, findör, ăpěrřör. PHR. Těllūs ădăpērtă děhīscīt. Mřhí vél těllūs öptēm pritás imă děhīscăt. Vídĕo mědfūm dīscēděrě cöllūn. § Postquam čxhaŭstă pălūs, těrræque ardoré děhīscūnt. Virg.

Dēhortŏr, ārīs, ātŭs, ārī. Sconfortare, sconsigliare, disconfortare. Depon. acc. SYN. Dīssuādčo, āvērto, dētērrēo. ¶ Ānnībăl aūdācī dūm pēctŏrĕ dēhōrtātŭr (spondaic.). Enn.

Deĭámīră, æ, f. Dejanira. SYN. Œneïs, Ætōlĭs, Călydōnis. EP. Pūlchră, dĕcōră, formōsă, vĕnūstă, īnlēlīx, misĕră, Călydōnia. PER. Œneī proles, söbölēs. Hērcňlĭs ūxŏr. Œneï sānguinĕ nātă. Sŏrōr īnfēlīx Mēlĕāgrī. ¶ Īmpĭā quīd dŭbĭtās Dĕjānirā mŏrī? (pent.) Ovid. Fab. Dejanira, figlia di Enco re di Etolia, sorella di Melcagro, e moglie di Ercole.

Dēidāmiā. ā. f. Deidamia. SYN. Seyriās. EP. Fōrmōsā. Seyriā, rēgālis. § Seyriā nēc vidāō Dēidāmiā virō (pent.). Prop. flist. Deidamia, figlia di Licomede re dell'isola di Sciro nel mare Egeo, che fu amata da Achille, allorchè questi venne alla corte di questo re, travestito con gli ornamenti da donna, da cui nacque Pirro.

Dējēctīs, ă, ûm, particip. Atterrato, sommesso. SYN. Dēmīssūs, strātūs, prostrātūs, ēvērsūs, dīrūtūs. ¶ Ŏeňlos dējēctā dēcoros (Finis hexam.)

Virg.

Dējēro, ās, āvī, ātūm, ārē, n. Giurare santamente. SYN. Jūro.

Dējieio, is, jēcī, jēctūm, črē. Atterrare, gettar a basso. Act. ace. SYN. Stērno, prēstērno, āfflīgo, prēcipito, dēstruo, evērto, dīruo. Scacciare. Expēllo, dēpēllo. ēxtūrbo, dētūrbo. PER. Humī stērnērē, fundērē. Tērrē, sölö ēffundērē. J Claāsimās ēt mādīdās săniē dējēcinus ārās. Virg.

Děin, vel dein, adverh. Dopo, poscia, di poi. SYN. Ēxin, ēxindē, děhinc, dehinc, pösthāc, pöstěš, dčincēps, deincēps, děindě, deindě. ¶ Dein clāmöre pări cöncurritůr, ēt vice tâli. Juv.

Děincēps, vel deincēps, adverb. Di mano in mano, per l'avecuire. SYN. Děindě, pôsthác, pôstěš.

Děindě, vel deindě, adverb. Quindi, di poi. SYN. Dein. ¶ Încipě Dāmātā, tū deindě sĕquērĕ Mēnāleā. Virg. ¶ Nēc quī cōnsĭmĭli dĕindé cāsū. Sidon.

Dējopējā, ŵ, f. Dejopeja, ninfa di Giunone. PIIR. Sûnt mihi bis septem præstanti corpore nymphā, Quarum, quŵ forma palcherrima, Dējopējām Connubio jungām stabili, propriamque dicabo.

pēĭpnŏbē, ēs, f. Deifobe. EP. Ālmă, dōctă, vātēs, lōngævă, Phābēā, Cūmæā, Cūmānă, Chālcĭdĭcă, Eūböĭcă, PER, Filiă Glaūcī, Cūmæā vātēs, Lōngāvă săcērdōs. Cūmæā Sĭbīllā. Phābū, Truvāquē sācērdōs. ¶ Deĭphŏbē Glaūcī, fātr quæ tālĭā regī. Virg. Hist. I'crgine figlia di Glauco, che diede oracoli in Cuma città d'Italia, ov'ella acquistò il nome di Sibilla Cumana.

pēiphöbūs, 1, m. Derfebo. SYN, Prīāmidēs. EP. Ācēr, andāx, bēlligēr, ārmipotēns, Trōjānūs, Dārdāniŭs, PHR, Ātque hie Priamidam laniatūm corpore toto Deiphobam vidit. ¶ Omnia Deiphobo solvīsti, čt fūněris ūmbrīs. Virg. Hist. Figlio di Priamo e di Ecuba, che maritossi con Elena, dopo avev ucciso Paride: per tradimento di Elena stessa fu ucciso anch'egli da' Greci.

Děitās, ātřs, f. Deità, divinità. SYN. Divînitās. ¶Qnī něgăt întňítů föntém Děítātís ădiri. Prud.

Dētābor, čris, lāpsūs, lābī. Scorrere a basso, cadere a basso, Depon. SYN. Lābor, eado, dēcido. PHR. Sērtā proeūl tāntūm capītī dēlāpsa jācēbānt. Sēnsīt medīos dēlāpsus in hostēs. Vīsa dehīne cælō făcies delāpsā pārentis. Virg.

Delātor, ōris, m. Spia, accusatore, rapportatore. SYN. Accūsātor, relator. 9 Storcus occidīt Bă-

rĕām dēlātŏr ămīgūm. Virg.

Dēlātus, a, am, particip. Portato, apportato. SYN. Allatus. Reso, restituito. Dătus, concessus, traditus, redditus, Accusato, Accusatus, laportato, Rělātňs. 🖣 Adsŭmůs, čt portůs děláti intramůs ămīcēs, Virg.

Dētēbitis, is, in. f., ě, n. Che si può cancellare. SYN. Dēlēndus. ¶ Cāsibus hīc nūllīs, nullīs dēlēbilis ānnīs. Mart.

Dēlēctāmēntūm, ī, n. Dilettamento, diletto, piacere. SYN. Objectāmēntūm, volūptās, lūxus, děliciá, illěcebrá,

Dēlēcto, ās, āvī, ātūm, ārē. Dilettare, apportare diletto, soluzzare. Act. acc. SYN. Oblecto, plăcco, recreo, relaxo, reficio, juvo. Condurre, strascinure, trarre. Duco, trăho, attrăho, căpio.

Bētēctor, āris, ātus, ārī. Dar gusto, piacere. Pass. SYN. Amo, gandeo. Esser rapeto da diletto. Căpior, důcor, rapior, teneor, trahor, attrahor, āllicior. PER. Hōc mihi plācit, ārrīdēt, grātum, jūcundum est. PHR. Nobis placeant aute ömnĭă sylvæ. Non ömnēs ārbūstă jūvānt, hŭmilesque myrica. Trahit sua quemque voluptas. Cārmīne tu gandes, hīc delectātur Jāmbīs. Hor.

Dēlēctūs, ă, ūm, particip. Scelto, eletto. SYN. Lēctūs, ēlēctūs, sēlēctūs. § Dēlēctōs pŏpūli ād proceres, primūmque părentem. Virg.

Dēlēctus, as, m. Scelta, elezione. SYN. Electio. Nēcnān ēt pēcāri ēst īdēm dēlēctūs čquīnā,

Bēlēgo, ās , āvī , ātūm , ārĕ. Delegare , deputare , assegnare, terminare. Act. acv. SYN. Lēgo, mītto, dimitto.

Bēleo, ēs, ēvī, ētūm, ērē. Cancellare. Act. ace. SYN. Abstergo, tollo, expagno, adimo, Correygerc. Émendo, corrigo. Distruggere. Alligo, vásto, destrão, sterno, dirão, everto, detárbo, dīsjīcio. Annientare. Extinguo, pērdo, exscindo, ăbolco. PHR. Si quă tămen tibi lecturo pars öblită deërit. Hæc črit č lăcrymis factă litură mēis. Litterā, pērmittās, quod hābet sūllūsā lítūrās: Læsit opās lācrymis īpsē Poētā sūām. Nēvē litūrārām pūdēāt: quī vidērit illās Dē lăerymis factas sentiet esse meis. 4 Non tamen omnino Teucros delete paratos, Virg.

Deletus, a, um, particip. Scancellato, anmentato, distrutto. 9 Deletās Völscorum acies, vēcidīssē

támillam. Virg.

Đểii, re, f. Diana, dell'isola di Delo. SYN. Diana, Cynthiă. ¶ Notior út non sit cănibăs jâm Deliă nöstris. Virg.

Deliácus, a, um. Deliaco, di Delo. Unam cum Děliáco měárě Bátů (phalenc.) Mast

Deliheratus, a, um, particip. Liberato, deliberato, SYN. Decretás, rátús, tixás, státūtás, constitūtūs. ¶ Dēlībērātā morte ferocior (aleaic. . Hor.

Dētībēra, ās, āvī, ātūm, ārč. Formarc, volerc, porre. Neut. abl. cum præp. de, rarius acc. SYN. Cōgito, dēcērno, stātūo, constituo. PHR. Quæ nanc animo sententia sargit. Certa sedet rēgī sententia pūgna. Hoc animo fixum, immotumque sedebat. Si fert ita corde voluntas, Si bēllārē pārās, ātque hate tībī mēns ēst. Pēr-fīcēre ēst ānīmūs. ¶ Qnīcquīd īd ēst, dē quō dēlībērāt, ān pētāt ūrbēm. Juv.

Dētībo, ās, āvī, ātūm, ārč. Assaggiare, gustare. Act. acc. SYN. Güsto, dēgāsto, lībo, āttīngo. PER. Primīs āttīngčrē lābrīs. § Tēmpŏrē dē mortis nee delibare vălemus, Lucr. (Alii le-

gunt deliberare)

Dēlibro, ās, āvī, ātūm, ārē. Scorzare, levar la scorza, Act. acc. SYN. Décôrtico.

Dētibūtus, a, am. Unto. SYN. Imbūtus, oblitus, spārsus, conspērsus, pērfūsus, ūnetus, inunctus, peranctus. Hoc delibatis alta donis pellicem jamb., Hor.

Dēticātus, ă, ūm. Delicato, morbido, tenero. SYN. Laūtus, tener, mollis, deliciosus. PER. Deliciārum amāns. Dēliciis dēditus. I Et delicatæ

laŭrčům němůs Flőræ (scazon.). Mant. Bětícřæ, árům, f. plur. Vezzo, delizia. SYN. Gaűdřům, věláptás. EP. Blándæ, grátæ, júcůndæ, dūleēs, amenā, laseivā, snavēs, tenerā, molles, optātē, geniales, quēsītē, puerīles, faciles, lepřdæ, breves, Buentes, Buxæ, fugaces, æternæ, cæléstés, perpétúæ, pérénnés, régificæ. PHR. Delřeřá popatli, qua fačrant domini. Delřeřásquě töri möllés, důleémquě qui Mém. ¶ Néc třbí delřeřæ făciles, vůlgátăque tantům. Övid.

Dētřeřosůs, ă, ūm. Delizioso, SYN. Důleřs, grātůs, suāvis, jūcūndūs. ¶ Dēlieiosa fluīt, nūllūmque

rělinquit ināně. Arat.

Dēliciām, ii. n. Delizia, spasso. J Dēliciām pārvo donābīs doreādā nāto. Mart.

Dēlīgo, is, lēgi , lēctūm , črč. Eleggere, scegliere. Act. acc. SYN. Lego, eligo, seligo. Torre, carpire, pigliare senza violenza. Cărpo, lego, colligo. Toelegere locum, et posuere in montibus ürbem. Virg.

Dētīctūm, ī, n. Colpa, peccato. SYN. Cūlpă, ērrŏr, ērrātūm, noxă, pēceātūm, crīmen, scelus, flagitium, nětis, piáculum. EP. Dirum, atrox, grändě, îngêns, tůrpě, tádlům, îndignům, grávé, nětándům, řněxeůsálůlě. Ét pro dělietis hostřá bläudă tăĭt (pent.). Ovid.

Detinio, is, ivi. itam, ire. Ungere, placare, mitigare. Act. acc. SYN. Lēnio, mūlečo, dēmūlečo. Attrarre. Allicio, căpio, âttrălio. Lusingare, conduire, invitare con lus nyhe. Linio, üngo, inūngo. Crīmen érāt nostrām, sī delīnītā fūīs-

sēm. Ovid.

Dětiniměntům, î, n. Ddetto, placere, gusto. SYN. Blanditise. Tenecinium, blandimentum, deliciæ, îllêcebra. C thec sûnt magnôrûm dêlînîmêntă mălörům. Pass.

Dětínquo, is, liqui, ere. Peccare, fallure, ervare, maneare. SYN. Erro, pecco, omitto, prætereo. PER. Culpam, délictum, crimen, scélus, nétis admittéré 🖣 M que péccatum ést, paulum déliquit ămicus, Juv.

Beliquian, ii, n. Difetto, mancamento, seenimente

SYN. Defectus, defectio. EP. Trisfe, horrendum, exitiale, metuendum. Sentit deliquio quantumque armenta saporum. Prud.

Dětírāmēntům, i, n. Sciocchezza, vaneggiamento. SYN. Dēlīrīum. J Consule barbātī delīramentā Plătonis, Prud.

Dēlīro, as, avī, atūm, are, n. Vaneggiare, ammattire, matteggiare. SYN. Insanio, desipio. Deviar dal dritto. Erro, aberro, devio. 9 Quidquid delirant reges, plectantur Achivi. Hor.

Delīrus, a, um. Rimbambito, deliro, pazzo SYN. Āmēns, insanus, dēmēns, stūltus. ¶ Prætulerim

serîptör delîrüs inersque viderî. Hor,

Dēliteo, es, iti, ere, vel delitesco, is, ere. Occultarsi, nascondersi. SYN. Lăteo, lătito, ahdor, öccültőr, abscondőr. PHR. Delítűi, dűm vélá dărent. Arvăque sub solido delitiere gelu. J În tiquidā pīscēs dēlitnīstis aquā (pent.). Ovid.

Dēlitigo, ās, āvī, ātūm, ārē. Litigare, contrastare. Irātūsque Chremes tumido delītigat ore. Hor. Dēlins, ii, m. Apolline. SYN. Phæbus, Apollo,

Cynthius. | Delius inspirat vates, aperitque

fűtűrä. Virg.

Dēlos, ī, f. Isola di Delo. SYN. Cynthia, Asteria, Ortygia. EP. Clara, candida, vaga, errans, īnstābilis, ērrāticā, cīrcūmfluā, sacrā, Lātonia, Örtygia, Phæbea, Apollinea. PER. Insula, vel ūrbs Phœbēa, Apollinea, Lātonia, Ortygia. Clario Delos, amata Deo. Inque meis oculis cāndīdă Dēlos erāt (pent.). Ovid. Expl. Isola del mare Egeo, una delle Cicladi, ove Latona partori Apolline e Diana in un medesimo tempo.

Delphi, orum, m. plur. Delfo. EP. Clari, illustrēs, celebres, Apollinei. 9 Sortilegis non discrepuit sententia Delphis. Hor. Expl. Città nella Beozia, poco discosta dal monte Parnaso, ov'era un oracolo di Apolline, molto celebre, che ammutoli nella nascita di Cristo.

Dēlphicus, a, am. Di Delfo. SYN. Dēlphiticus. Aŭroræ pro Sole regat te delphica laŭrŭs. Claud.

Dētphīn, inis, m. Delfino. SYN. Dēlphīnus. EP. Blandus, lūdens, lascīvus, celer, velox, levīs, vāgūs, fūgāx, cūrvūs, pāndūs, squāmměŭs, squāmmosus, pinnifer, cærüleüs, viridis, æquörčus, undīvāgus. PHR. Cærulēus ponto cum se delphinus in astra Erigit. Delphines ĭn őrbem Æquőră verrebant caudis, æstumque secabant. Non se super æquora curvi. Tollere consuctas audent delphines in undas, Orphěus în sylvis inter delphinas Örion, Virg.

Dělůbrům, î, n. Delubro, tempio. SYN. Æděs, těmplūm, fānūm, sacrāriūm, adytūm. EP. Sānctūm, dīvīnūm, āltūm, mārmörĕūm, supērbūm, relīgrösüm. ¶Ād dēlūbrā včnīt, monstrātās ēxcilāt

ärās, Virg.

Dětňdo, řs, sī, sūm, ěrě. Deludere, beffare, schernire. Act. acc. SYN. Lūdo, ītlūdo, rīdčo, īrrīdeo, decipio, fallo. Hoc uno responso animum

dēlūsĭt Apollo, Virg.

Dētūmbo, as, avī, atūm are. Indebolire, snervare. Unde dēlāmbīs, m. f., dēlāmbē, n. *Indebolito*. Vīvērēt nobis sāmmā dēlūmbē sălīvā. Pers.

Dēmēns, tis, adject. Pazzo, stolto, fuor di mente. SYN. Amens, insanus, vēcors, fatuus, malesanus. Ne que circumstent te deinde perienla cernis. Virg. Vide Amens.

Dementia, w. f. Mattezza, demenza, pazzia. SYN.

Amentiă, însâniă, făror, stultitiă. EP. Însânăbilis, czecă, przeceps, vesană, malesană, mălesuādă. Ah Corydon, Corydon, quæ te dementia cēpīt? Virg. Vide Amentia.

Demereo, es, ŭi, ĭtūm, ere, n., vel demereor, eris, ĭtŭs, ērī, depon. Guadagnare, meritare, obbligar alcuno. SYN. Měrčo, měrčor. ¶ Crimině tê potůi

dēmērŭīssē mēō (pent.). Ovid.

Dēmērgo, is, sī, sūm, ĕre. Affondare, sommergere, mandar in fondo. Act. acc. SYN. Mergo, immērgo, sūbmērgo. Dūm licet obscenām ponto dēmērgite pūppim. Ovid.

Dēmēto, is, messūi, messūm, ere. Mietere, segar le biade. Act. acc. SYN. Měto, lěgo, colligo. Portare, mozzar via. Ampúto, seco, reseco, scindo, ābscīndo. PHR. Dēmětīt ēnsē căpūt. Flōrēntēs dēmětřt hortos. J Solě sub ardenti flaventià

demětřt árvă. Catul.

Dēmīgro, ās, āvī, ātūm, ārĕ, n. Sqombrare, andar di luogo in luogo. SYN. Migro, excedo, abco. ¶ Spontě rědit, pätriis qui demigravěrit agris. Stat. Demigrat hinc aliō: cogit nam prætor ăbîrĕ. Ser.

Dēmīror, ūris, ātūs, ārī. Maravigliarsi, prendersi maraviglia. Depon. acc. SYN. Mīrŏr, ādmīrŏr, stupeo. J Quid demiraris? vindex namque ira

sčquētur. Prud.

Dēmītto, is, mīsī, mīssūm, ere. Ablassare, calare, discendere, annullare, Act. acc. SYN. Înclîno, ābjicio, dēprimo, dēclīno, sūbmītto, ācelīno. Liberare. Trādo, mītto, dēdo, āddīco. ¶ Dēmīsērē căpūt, plūvīā cūm fōrtē grāvāntūr. Virg.

Dēmo, is, dēmpsī, dēmptūm, ere. Detrarre, scemare. Act. acc. SYN. Tollo, adimo, aufero, dētrāho. Non sūnt longe, quibūs nihil est

quod dēmērē possīs. Marī

Democritus, i, n. Democrito. EP. Abderites, Abdērītānus, prūdēns, doctus, rīdens, jocosus, sapřens. PHR. Sortis lūdibriă ridět. ¶ Democritus bonă pars ungues non ponere curat. Hor. Hist. Filosofo di Abdera, città nella Tracia, il quale rideva di tutto ciò che si faceva nel mondo. Acciecossi da se stesso per attendere con maggiore applicazione alla filosofia.

Dēmotiár, īrīs, ītūs, īrī. Esterminare, sovvertire. Depon. acc. SYN. Everto, destrão, deturbo, dējīcio. Sābrūit hāc āvī dēmolītūrque prio-

ris. Ovid.

Dēmophoon, ontis, m. Demofoonte. EP. Dūrus, ingrātus, fāllāx, pērfidus, immemor, scelerātus. Hōspǐtă Dēmöphöōn, từã tẽ Rhŏdŏpēĭă Phỹllis. Ovid. Hist. Figlio di Tesco e di Fedra, re di Atene, il quale ritornando dalla guerra di Troja, fu sospinto da' venti contrarj verso la Tracia, ove fu preso da affetto per Filli, figlia del re Licurgo, la quale poi abbandonò per ritornarsene al suo regno.

Bemosthenes, is, m. Demostene. EP. Facundus, dĭsērtŭs, cĕlebrĭs. aūdāx, īllūstrĭs, pĕrītŭs,_īmmortālis. PHR. Grājæ lācūndiā līnguæ. Ēlŏquijoque potens, quem mirabantur Athene. f Előquíum, āc famam Demosthenis, aut Ciceronis. Juv. Hist. Demostene, oratore della Grecia, il quale difese colla sua eloquenza la pubblica libertà contro Filippo re di Macedonia: avvelenò se stesso nell'esilio.

Dēmūlceo, es, sī, sūm, vēl xī, clūm, ere. Lasciare,

toccare gentilmente. Act, acc. SYN. Mülceo, per-

mūlečo, ālliteio, plāco, lēnio, mītigo. **Bēmūm**, adverb. *E-nalmente*. SYN. Dēnique, tāndēm, postrēmo. § Sie dēmām sŏeios consumptā noctě réviso. Virg.

Dēnārins, iī, m. Denaro. 🖣 Ūnās sa pē tibī tōtā | dēnārīŭs ūrnā. Mart.

Denī, w, a, adject, plur. A dieci a dieci. Bis dēnās Itālō tēxāmūs rōbŏrĕ nāvēs. Vīrg.

Dēnāto, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Nuotave. SYN. No, ādno, nāto. ¶ Tūscō dēnătāt ālvēō(glycon.) Hor.

Dēnego, ās, āvī, ātūm, ārč. Negare, denegare. Act. acc. SYN. J Něgo, abněgo, rčnňo, abnňo, rěcūso, rējīcio. Stērrā tibi frūgēs, āmnīs tibi dēnēgēt ūndās. Ovid.

Dēnique, adverb. Finalmente, in somma, alla fine. SYN. Tandem, pēstrēmē, dēmūm. 9 Dēniquē quid vērbīs opus est? spēctemur agendo, Ovid. Dēnomino, ās, āvī, ātūm, ārē. Dinominare. • Dē-

nominatos, et nepotum (jamb.). Hor.

Dēnormo, as, avī, atūm, are. Difformare. Proximus accedat, qui nune denormat agellum. Hor.

Dēnoto, as, avī, atūm, are. Dinotare, denotare, notare. Act. acc. SYN. Noto, signo, designo, östêndo.

Dēnso, ās, āvī, ātūm, ārē. Spessire, condensare. Act. acc. SYN. Condenso, spisso, cogo, stipo, ādstrīngo. 🖣 Dēnsăt, ĕrānt quæ rārā mŏdo, ēt quæ denså, relaxåt. Virg.

Dēnsus, a, um. Tondo, fitto, denso, spesso. SYN. Crāssiis, spissiis, opāciis. ¶ Concorrant, hæret

pědě pěs, děnsůsquě vírð vír. Virg.

Dens, tis, m. Dente, dentame. EP. Candidus, niger, scăber, nīvens, tūrpis, venūstus, sordidus, insānus, rabidus, fūlmineus, vīpērcus, venenātus, ūneŭs, mināx, vālnīficās, öblīquūs, mērdāx, timendus, Theoninus, PER. Oris ossa. PHR. Insanos acuens furore dentes. Dentibus uncis hörrendűs dráco. Scabri rűbigűnő dentés, Livor ět înjūstő cărpěrě děntě sölět. Hæc děntěs ăcăit timendos. Făriali dente peremit. Obliquo dēntē timēndūs apēr. 🖣 Sīvē dapēs avidā con- ; věllěrě děntě părábăt. Ovid.

Dentale, is, n. Dentale. & Bina aures, duplici āptāntūr dēntāliă dorso. Virg.

Dentatus, ă, ûm. Dentato, che ha gran denti. § Si mălě dentata est, narra quod rideat illa. Ovid. Dēnūdo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Nudare, spogliare, de-

nudare. Act. acc. SYN. Nādo, exúo, spolio. 🖣 Dēnūdāt ārtūs dīrŭs ātque össa āmpūtāt (jamb.). Sen.

Denunzare, dire, far noto. Act. acc. SYN. Nancio, portendo, indico, declaro, annuncio. 4 Carulcus pluviam denanciăt, îgucăs Earos. Virg.

Dēnuo, adverb. Di nuovo, un' altra volta. SYN. Rūrsus, Iterum, deinceps. 4 Denas quis mihi

dēt vētērēs ārcēssērē Mūsās? Scal.

Dēdis, idis, f. Nome di Proserpina. I Mnemosynem pastor, varius Deoida serpens. Ovid. Vīrgineās inter choreās Deoida raptūm. Aus.

Deőrsüm, vel deőrsüm, adverb. All'ingiu, al chino. di sotto. SYN. Înfră. 🥊 Quin văcădu pêr inânê dĕōrsûm. Lucr. Cōrpŏră cũm deŏrsûm rēctūm për inanë fërantar. 1d.

Děôscůlór, āris, ātús, ārī. Baciarc. Depon. acc. SYN. Öscülör, ämplectör. I Hos amplectitur, hös deöscülátúr (phal.). Mart.

Dēpāsco, is, vi, pāstūm, črč, vel dēpāscor, čris, pastús, pasci, depon. Pascere, consumare. SYN. Pāsco, pāscŏr, ĕdo, rōdo, corrodo. J Lūxŭrjem segetum tenera depascit in herba. Virg. Implicăt, et miseros morsu depascitur artus. 1d.

Dēpētto, is, dēpūli, pūlsūm, črě. Esiliare, scacciare, rimuovere, Act. acc. SYN. Pello, expello, renello, abigo, deturbo, dejicio. Pastores öviām teneros depellēre factus. Virg.

Dēpēndčo, ēs, dī, sūm, ērē. Prendere, dipendere, derivare. Neut. abl. SYN. Pēndčo. J Atrīš, dēpēndēnt lýchnī lăqučārībās aūreīs. Virg.

Dēpērdo, is, didī, ditūm, ere. Perdere, restar prico. Act. acc. SYN. Amitto, perdo. 9 Officit ēvītārē, bonām dēpērdērē fāmām. Hor.

Deperco, is, ivi, vel ii, itum, ire, n. Perire, morire. SYN. Pěrčo, dispěrčo, cădo, ōccido, mŏrior, interco. Amare perdutamente. Amo, idâmo, ārdeo, ūror. J Gens hominum vitio deperitūra făĭt pent. . Övid.

Dēpingo is, xī, ctūm, črě. Pingere, dipingere. Act. acc. SYN. Pîngo, ădûmbro. J Quố mănăs 6bsconās depīnxīt primā tābellās. Prop.

Deptoro, as, avī, atum, are. Plorare, piangere, lamentarsi. Act. acc. SYN. Delleo, gemo, ploro, lāmēntŏr, plāngo, quĕrŏr, lūgĕo, flĕo. ¶Stērnūntūr segētes, et deplorātă colonis. Ovid.

Dēpluo, is, uī, erē. Piovere. Neut. 9 Multus ut in tērrās dēplúčrētque lăpīs (pent.). Tib.

Dēpāno, is, posai, positām, ere. Depositare, de-porre, posare. Act. acc. SYN. Pono, ābjicio, relinquo, dimitto, exúo. Commettere, dar in cura. Crēdo, committo. Armaque deposuete hu-meris: stupet îpse Lătinus. Virg.

Dēpopulor, āris, ātus, ārī. Saccheggiare dar il guasto. Depon. SYN. Populor, vāsto. J Āgunne læsūrō dēpopulēntur avēs pent.". Ovid.

Dēposco, is, poposci, poscitūm, ere. Dimandare, Act. acc. SYN. Posco, exposco, postulo, peto, flägito, elliagito. Aut prius infecto deposcit præmia cursu. Prop.

Depravo, as, avi, atum, are. Depravare, quastare, corrompere. Act. acc. SYN. Vitio, corrumpo, ădultero. 5 Depravare fidem, Chistique invaděrě regnům. Mant.

Deprecor, aris, atus, avi. Pregar molto, intercedere, instare, detestare. Depon. acc. SYN. Precŏr, ŏro, rŏgo, sūpplico. ¶ Dēprēcŏr hāc vātūm contra suă cărmină ne quis. Ovid.

Dēprehēndo, vel dēprendo, is, dī, sūm, ere. Com prendere, cogliere sul fatto, scoprire. Act. acc. SYN. Comprehendo, animadverto, cognosco, īgnosco, vidēo. ¶ Deprendās animī tormenta lătentis în ægre, Juv.

Deprimo, is, pressi, pressim, ere. Deprimere, abbassare, umiliare. Act. acc. SYN. Afflicto, attěro, dějício, protěro, demitto. 9 Et ne depriměrět flüctůsvě lăpisvě cărinam. Ovid.

Beprimor, čiis, pass. Ibbassarsi, esser abbasseto. SVN. Dětůměsco, sábsido, rěsido, sábdácŏr. PHR. Quá sẽ sắbdúcĕrĕ cöllés Încîpřánt, môllīquē jūgūm dēmīttērē clīvē. Sūbdūcta ūndā residit. Sabsidant andæ. Placidis sternitur æquor ăquis.

Déprôma, is, prômpsi, prômptům, čič. Dar fuori, capare. Act. acc. SYN. Promo, expromo, expono, extráho, érño, prôféro, éfféro. ¶ Hiéc căpe, et ültricem phäretri depromě săgittám. Virg.

Dēpňděo, ēs, půdůi, itūm, ērē. Gettar la vergogna, divenire sfacciato, non vergognarsi. 🖣 Dēpüdüit, pröfügüsque püdör süä signä reliquit.

Dēpūguo, ās, āvī, ātūm. ārē. Combattere, contendere, far guerra. SYN. Pügno, certo, decerto. ¶ Non méa magnanimo dépügnat tesséra talo. Mart.

Dēputo, ās, āvī, ātūm, ārč. Pensare. SYN. Puto, cogito. Destinare, stabilire. Destino, statuo. Mandar legati, ambasciadori. Lego, as, mitto. Tagliare. Amputo, cado, reseindo. I Non mihi fālx nīmīās Sātūrnīā dēpūtāt ūmbrās. Ovid.

Dēpygis, m. f., ĕ, n. Sciancato. ¶ Dēpygis nāsūtă, brěvī lătěre, ac pědě longo čst. Hor.

Dērīdeo, es, rīsī, rīsūm, ēre. Schernire. Act. acc. SYN. Rīdēo, īrrīdēo, lūdo, dēlūdo, īllūdo. PER. Nāsō sūspēndērē. Rīsū lācēssērē, PHR. Cērtāntque illudere capto. Rides, et nimis uncis Naribus indalgēs. Miserosqué protervis Vocibus illādant. Quid čuim mājore cachinno Excipitür vülgi? Adlätres lieet üsque nos et üsque. Et gānnītībūs īmprobīs lācessās. J Loripedem rēctūs derīdeāt, Æthiopem ālbūs. Juv.

Dērīsor, ōris, m. Derisore, irrisore, buffone. SYN. Īrrīsŏr. ¶ Dērīsōr vērō plūs laūdātōrē mŏvē-

tur. Hor.

Dēripio, is, ripui, reptūm, ere. Rapire, torre con violenza. Act. acc. SYN. Răpio, eripio, tollo aŭfero, detraho. ¶ Deripit ex humeris aŭro fülgentiă late. Ovid.

Dērīvo, ās, āvī, ātūm, āre. Derivare, scolar le acque. Act. acc. SYN. Dedñeo, extraho. Hoe fontě derivatá clades (jamb. cum syll.). Hor.

Dērogo, ās, āvī, ātūm, ārē. Derogare, diminuire. Act. acc. SYN. Aŭlero, detraĥo, minŭo. 9 Succum păpillæ pareă nutrix derogăt (jamb.). Prud. pērtōnā. Tortona. EP. Īnelytā, potēns, mūnītā.

PER. Māgniffico inclyta oultu. PHR. Faciles ănimos, et candidă pectoră gignens.

Desevio, is, ii, itam, ire. Mansucfarsi. SYN. Plācor, mītēsco, mītigor, cado, dēcido. Incrudelire, andar in furia. Fŭro, sævio. \ Dūm pě-

lăgō desævit hyems, et ăquosăs Örion. Virg. Descendo, is, di, sum, ere, n. Digradare, scendere a poco a poco, SYN. Desilio, labor, delábőr, demittőr. PHR. Cœlő descendit áb áltó. Sümmö dēlābör Ölympö. Dēlāpsüs äh æthere sūmmō Dēsĭlit in tērrās. Ad mānēs imōs dēscendimus. Cólůmbæ Īpsā süb ōrā virī cœlō vēnētē volāntēs. Horrifico lāpsū dē montibūs āltīs ādsūnt. Dēvēlāt, ēt sūprā căpūt āstītīt. Cělěriquě ad terram türbině fertůr. 🕽 Tristiör hibērnās corlo dēscēndīt in ūndās. Virg.

Describo, is. psi, ptūm, črė Sorivere, trasgrivere, descrivere. Act. acc. SYN. Exaro, scribo, conscribo, perscribo, Designare, denotare, Designo, dēlīnĕo.

 Dēscrīpsī dŏeĭlēs præcēpta hæc tēm-

păre, quố mẽ. Hòr.

Dēsčeo, ās, ŭī, etūm, ārē. Tagliare, segare. Act. ace. SYN. Seco, reseco, cardo, rescindo, ampăto. 🖣 Görgönă desecto vertentem lumină

collo, Virg

Dēsero, is, ŭi, ertūm, ere. Abbandonare, lasciare. Act. acc. SYN. Linquo, relinquo, destituo. Trascurare, tradire. Mitto, omitto, negligo. prodo. Uim quoque deserimus sedem, paneisque réfictis. Virg.

Dēsērtūm, ī, n. Deserto. SYN. Ērēmus, recessus, sölítudo, sylvá, němůs, lüstrům. EP. Altům. ārdňūm, longūm, āvřūm, incultūm, văcňūm, āspērām, mestum, trīste, ārcanum, sēcrētum, vāsiūm, ābdītūm, ōccūltūm, montānūm, lătebrosum, sylvestre, nemorosum, horrendum, inhōspĭtūm. PER. Dēsērtă terră, tēllūs, ōră, rěgio. Dēsērtā, āviā, vel īnviā locā. Inhospitā tēllās. Sölī cāmpī , agrī. Sölī rēcēssās. PHR. Hāe certe desertă loca, et tăciturnă querenti, Et văcūūm Zephyrī possidet aŭră nemus. Longa īn dēsērtā, sīne ūllīs Hospītiīs. Dūm vītām īn sylvis inter desertă ferarum Lustră domosque trăhō. Dūmīsque silentibus errat. Sie ego secrētīs possām bene vīvere sylvīs Quā nūlla hūmāno sīt viš trītā pēdē, J Quo cūrsū dē-sērtā pētīvērīt, ēt quibus āntē, Virg.

Dēsērtos, a, um. Abbandonato, solitario. SYN. Relīctŭs, dēstītūtŭs. ¶ Dēsērtēsquē vīdērē lŏcēs, lītūsquē rēlīctūm. Virg.

Dēses, idis, adject. Infingardo, pigro, lento. SYN. Pīger, iners, segnīs, īgnāvūs, tārdūs, enervīs, lānguens, desidiests. ¶Ēt vācum in montem, quæ desidis atria sommi. Ovid.

Dēsideo, es, sēdī, essūm, ere, n. Star ozioso. SYN. Dēsīdo, torpeo, pigresco, resido. 9 Desidet, atque ăliquă semper în aure sonăt (pent.). Mart.

Dēsīdiā, ā, vel dēsīdies, čī, f. Infingardia, pigrizia, accidia. SYN. Inērtiā, sēgnītiēs, torpor, īgnāviā. EP. Möllis, improba, iners, mala, vecors, socors, īmbēllis, sordidă. 9 Desidia, latamque trahens înglöriŭs alvum. Virg. Elliciunt clades! quid lūxūs, dēsĭdĭēsquĕ! Lucr.

Dēsidiosus, a, ūm. Accidioso, ozioso, pigro. SYN. Dēsēs, pigēr, inērs, ōtiōsūs, īgnāvūs. ¶īn prōmptū cāusa ēst, dēsīdīosus ērāt (pent.). Ovid.

Dēsīdērium, ii, n. Desio, affetto, desiderio. SYN. Amor, capido, ardor, votam, studium, sitis, fămēs. EP. Ārdēns, īmmēnsūm, īngēns, flāgrāns, dīrūm, nimiūm, cācūm, prācēps, avidām, vēsānām, söllīcītām, īmmöděrātām. PHR. Nune desiderium superest. O desiderii summa căpūtque mei. Ŏpūm furiosă cupido. Ămor ürget habendī. Adrī sacrā fămes. Imperii sitis crūčntă, Tāntūs ămōr laūdīs. Nē tībī rēgnāndī vēnīāt tām dīrā cŭpīdo. Sēd sī tāntūs āmēr cāsūs cognoscērē nostros. ¶ Romā domūsquē săbīt, desideriāmque locorum. Ovid.

Dēsīdēro, ās, āvī, ātūm, ārē. Desiare, desiderare. Act. acc. SYN. Ardčo, cupio, opto, exopto, āspīro, quæro völo, pēto. PHR. Lætitijāque, mětuque avidí conjungere dextras Ardebant. Jűvěnili ardébát ämőré. Idem ömnés síműl ārdör hābēt. Fērt ānīmūs caūsās tāntārum ēxproměrě rerům. Me Parnassi desertă per ardůa dūlcīs Rāptāt āmōr, jūvāt īrē jūgīs. Hoc ērāt, hōc vōtīs, īnquīt, quōd sā pĕ pĕtīvī. Quōd vōtīs öptāstīs, adest. 9 Sed neque tam fetus desiděrát árböré démptés. Ovid.

Dēsīdo, is, sēdī, ere, n. Abbassarsi, sedersi, non far cosa alcuna. SYN. Cônsido. J Cûm vădă dēsīdānt, ēt rīpā cŏērcĕāt ūndās. Stat.

Dēsigno, ās, āvī, ātūm, ārē. Diseguare, dinotare. Act. acc. SYN. Noto, denoto, ostendo, demonstro, dēscrībo.

Dēsitio, is, ŭi, vel ivi, sültūm, irč, n. Discendere di salto. SYN. Ēxilio, descendo, cado, absilio. ¶ Dēsīlāīt Tūrnūs bījūgīs, pēdēs āppārātīrē. Virg.

Pēšino, is. sīvī, vel ii, itām, črč. Restare, cessare, fimre. SYN. Cēsso, dēsīsto, ŏmitto, tīnio, dīmītto, intērmītto. Terminarsi, finirsi. Fīniŏr, ăbēo. PHR. Dēsinč mēquē tūis incēndērē, tēquē quērēlīs. Nēc tāmēn ābstiniīt, nēc vōci. irāvanč pēpērett. § Dēšinēt, āc tōtō sūrgēt gēns aūrēā mūndō Virg.

Dēsipio, is, ŭi, itūm, črč, n. Uscir di senno, vaneggiare. SYN. Insănio, deliro, furo. ¶ Desipit, extentat nervos, torquetur, anhelat. Lucr.

Dēsīsto, is, stitī, stitūm, črč, Rimanere, finire, riposare. Neut. abl. SYN. Cēsso, intermitto, dēsino, ābsīsto, ŏmitto, rčlinquo. ¶ Hāc sēcūm, mē ne, incēptō dēsīstērē victām. Virg.

Dēsēto, ās, āvī, ātūm, ārē. Distruggere, desolare, spianare. Act. acc. Pöpülör, dēpöpülör, stērno, vāsto. § Vīdimūs ingēntēs, ēt dēsēlāvimūs agrēs.

Virg.

Dēsõlātūs, ă, ūm. Desolato. SYN. Vāstātūs, dēlētūs. ¶ Ēt dēsõlātās ăgēre āltā sīlēntĭā tērrās. Ovid.

Dēspaūtēriús, ĭi, m. Famoso grammatico che fiori nell'anno 1589. EP. Dōctús, pĕrītús. PER. Mūltīs mēmŏrātús ĭn ōrīs.

Dēspērātio, önis, f. Disperazione. EP. Extrēmā, ültimā, vēcērs, fēminēā. J Osculā dēlēctēnt, ēt

-dēspērātiŏ bārbæ. Juv.

Dēspēro, ās, āvī, ātūm, ārč. Disperare, perder la speranza. Act. acc., vel abl. cum de. SYN. Dīfīīdo. PER. Spēm pōnērē, pērdērē ālģīvērē. Mēntēm dēmīttērē. Ānīmō cādērē. PIRR. Ūnā sālūs vietīs, nūllām spērārē sālūtēm. Nūllām nōstrīs ūltrā spēm pōnīs īn ārmīs. Spēs ōmnīs ādēmpta ēst. Nēc spēs ŏpīs ūllā dābātūr. Sūpērēst spēs nūllā sālūtīs. Sīc ālsūmptā sālūs, nēc spēs jām rēstāt. Fūndītūs ōccĭdīmās, nēque hābēt förtūnā rēgrēssūm. Āt nēn aūdācī cēssīt fīdūcīā Tūrno. ¶ Nēc quīā dēspērēs īnvīctī mēmbrā Glycōnīs. Hor.

Dēspicio, is, spēxī, spēctūm, čtē. Spregiare, guardare all'ingiù. Act. acc. SYN. Dēspicor, spērno, āspērnor, tēmno, contemno, negligo, respio, fāstidio. © Ö digno conjūnctā viro dūm despicis

ömnēs, Mart.

Dēspöndéo, ēs, dī, sūm, ērē, Promettere, sposure, Act. acc. SYN, Prāmītto, spöndēo, pöllícēor. § Īpsa īllīne māgnī dēspōnsā Tönāntīs. Stat.

Dēspūmo, ās, āvī, ātūm, ārč. Dischiumare, digerire. Stērtīmās, indomitām quād dēspāmārē

Fălernum, Pers.

Dēstino, ās, āvī, ātām, ārē, Disputare, applicare, destinare, Act. acc. SYN. Dēcēmo, āssīgno, constituo, tribuo, āttribūo. PHR. Novā sē dēstināt ārtī. Mē dēstināt ārā. ¶ Composito rūmpāt vocem, ēt mē dēstināt ārā. Virg.

Destitio, is, ñi, ûtûm, êrê. Abhandonave. Act. acc. SYN. Dêsêro, linquo, relimpo. Cet trêtă distituitat niveris Aver.

dēstītuēnt nūdos in liltāre pisces. Virg. Bēstruo, is, xī, ctūm, erē. Innullare, disfare, distruggere. Act. acc. SYN. Dēlēo pērdo, dirāo, concūtio, ēvērto, dētūrho, dējřejo. PHR. Hās ēvērtīt öpēs ūrbēmque ā cālmīne stēruīt. Erāum, ēt āsquā sölö fūmāntiā cālmīnā pēnām. Dējfeitē pāssim močnīā, in plānūm dāte. Tēmplīs Dēos öbrūtīts • Dēstrūāt, aūt cāptam dūcāt Gētūlūs (irlos). Virg.

Dēsnēsco, vel dēsnēsco, is, ēvi, ētām ēscērē.

Disusarsi. Dēsnēvīt quērnā pēllěrě glandě tămém pent.). Tib.

Dēsnētus, å, ūm. Disaccostumato. § Jāmprīdēm residēs animos, dēsnētaqnē cordā. Virg.

Dēsūm, dčēs, fūi, ēssē. Mancare. Dat. SYN. Ābsūm, dēficio. PHR. Nihil hie nivi cārminā dēsūnt. ¶ Dīxitis ūbēr āgrī, Trōjāve ŏpŭlēntiā deērit. Virg.

Dēsŭpēr, adverb. Di sopra, di più. ¶ Imminët, ādvērsāsque ādspēctāt dēsŭpēr ārcēs. Virg.

Dētego, is, vi, ctūm, črē. Scoprire, discoprire, disvelare. Act. acc. SYN. Rětégo, ăpěrio, rěsěro, reclūdo, pando, čsplico. PHR. Gaei dětěcta āppárňit ingens Rěgia, čt ûmbrosæ pěnitůs pátůčrě căvěrnæ. ¶ Dětegit imbéllěs ănimôs, etc. Lucy.

Dětěrgčo, čs. sī, sūm, črč, vel dětěrgo, řs., črč. Mondare, purgare, nettare. Act. acc. SYN. Půrgo. můndo, těrgo, ábstěrgo, ábstěrgčo. § Dětěrgěn

sĭtūm fērrō mūltōquĕ crŭōrĕ. Sil.

Dětěriór, öris, m. f., ús, n. Peggiore, d'inferior condizione. SYN. Pějör. PHR. Aŭrō dětěriŏr, fülvō prětřosiŏr árič. J Jám mihi dětěriŏr cánis áspērgitůr ártás. Virg.

Dētērmino, ās, āvī, ātīm, ārē. Determinare, devidere. Act. acc. SYN. Dēcērno, stātŭo, constitŭo. ¶ Dēscēndīt prope, ŭt hinc tēli dētērminēt

īctūs. Lucr.

Dētĕro, ĭs, trīvī, trītūm, ĕrĕ. Sminuzzare, ridurre in minuzzoli. Act, acc. Tĕro, āttĕro, ābsūmo, cöntĕro. Minuire, diminuire. Mĭnŭo. immĭnŭo. ¶ Dētĕrĭt în vălĭdōs ēt vĭā löngă pĕdēs (pent.). Tibul.

Dēterreo, ēs, ŭī, ĭtūm, ērē. Frastornare spacentando. Act. acc. SYN. Āvõco, āvērto. āmovēo, ābdūco, dēdūco. rēvõco, dēhortor. J Monstrā něc împávidům mê dēterrere vălerent. Pasa. Bēterrumăs. ă ūm. II negator di tati. C Societa.

Bētērrimās, ă, ūm. Il peggior di tatti. ¶ Spādīcēs, glaūcīqnē, cŏlor dētērvīmās ālbīs. Virg. Bētāstībalas še m. f. ĕ n. Detect diba albami.

Bētēstābrus, is, m. f., e, n. Detestabile, abhoninevole. SYN. Dētēstāndūs, hörrendūs, execrābilis, execrāndūs. J Ēxēmplum in nēstrē tām dētēstābilē sēxū. Juv.

Dētēstór, ārīs, ātūs, ārī. Detestave, abbominace. Depou. act. SYN. Abōmīnŏr, hērrčo, ēxecròi, ōdī, fūgĭo, āvērsŏr, ābhōrrčo. § Dētēstŏr ōmnēs, hōrrčo, fūgĭo, ēxecrŏr jamb... Sen.

Dētēxo, is, xŭi, tēxtūm, erē, Tessere, Act, acc, SYN, Tēxo, contēxo. Compire, far perfettamente. Perticio. ¶ Viminibūs mollique părâs detexere

jūncō. Virg.

Dětinčo, čs, ňi, těntům, črč. Ritardare, rattenere, Act. acc. SYN. Těběo, rětinčo, môror, demôror. Dětiněčre čeůlôs cármină nôstrá tůôs (penf. Mart.

Dētināt, ābāt, nāit, impers, Tuona, ¶ Nūne ābī dētonāit, strēpītūque ēxtērrāit örbēm. Virg.

Dětorquéo , és , tôrsî , tôrtům , éré . Stravolgere , sware Act. acc. SYN. Ävérto, déllécto, abdáco. C Grácó tôntě căděnt párcě détôrtă, quíd autêm Hor.

Dětraho, řs., Iráxi, clům., črč. Semare, togliere, Act. acc. SYN. Abstráho, děcěrpo, těllo, antero, děrégo, mimňo, imminňo. Detracce, maledre, Miledico. • Dřeár, čt. hůne animis črrěřem dětráhě nástris. Ovid.

Bětečeto, as cy. atom, irě Rifintare, ripugnare. Act. acc. SYN. Abino, denego, rěmio, recuso.

DETRIMENTUM Fuggire, ceitare. Dēclīno, fugio, dēfugio, vīto, devito. Aut juga detrectans interdamque

āspērā cornā. Virg.

Detrimentum, i, n. Incomodità, danno. SYN. Dāmnūm, noxă, jāctūră, incommodum. EP. Grăvě, îngêns, māgnūm, dūrūm. § Dētrīmēntă, fügās sērvorum, incendia ridet. Hor.

Détrādo, is, sī, sūm, črč. Spinger dentro, cacciar in qiù. Act. ace. SYN. Dējicio, dēpēllo, dētūrbo, expello, exturbo, præcipito. PHR. In mărĕ præcĭpĭtēm pūppī dētūrbāt āb āltā. Præcĭpĭtēmque ārdēns ăgĭt āqnŏrĕ tōtō. Lĭquĭdās projecit in undās. Exciderāt pappi mediis cffűsűs in ündis. Præcipitémque immáni tűr-bine ádégit. ¶ Fülmine Phæbigénám Stygiás detrādīt ād andās. Virg.

Dētůměo, čs., čí, črč, vel dětůměsco, řs., črč. Discu-fiare, sgonfiavsi. Neut. SYN. Dětůrgšo. PHR. Sūbsīdānt ūndā, tumidūmque quietis Sternitur æquor aquis. Maria alta tumescunt. Obicibūs rūptis, rūrsūsque in se ipsa residūnt. ¶ Dētňműēre ănimī máris, ēt clēmentiör Aūster.

Dētārbo, ās, āvī, ātūm. āre. Smuovere, scacciare. Act. ace. SYN. Extúrbo, detrudo, expello, dējieio. 🖣 In mārē præcipitēm pūppī dētūrbāt ăb alta. Virg. Vide Detrudo.

Dētūrpo, ās, āvī, ātūm, ārč. Imbrattare, deturpare, lordare. SYN. Turpo, foedo, inquino, mă-

cúlo, pôllŭo, côntâmĭno.

Deucătion, onis, m. Deucalione. SYN. Promethides. EP. Pĭŭs, jūstŭs, āquŭs, înnocuŭs, salvŭs, incolumis. PER. Hominum reparator. Japeto nātus. PHR. Non illo melior quisquam, nec ământĭŏr æquī. ¶ Deūcălĭōn văcŭūm lăpĭdēs jāctāvĭt ĭn ōrbēm. Virg. Fab. Figlio di Prometeo, e figlio del figlio di Japeto re di Tessaglia, che scampò dal diluvio con la sua moglie Pirra.

Deficătioneus, ă, fim. Di Deucalione. I Deficătionēos fūdīssēt Āgnāriŭs imbrēs. Lucr.

Dēvēho, is. xī, ctūm, črē. Portar a basso. Act. acc. SYN. Věho, děfěro. Ast unde îratus sylvám dévéxit árátór. Virg.

Dēvēto, ās. āvī. ātūm, ārč. Disvelare, svelare. Act. acc. SYN. Rěvělo, apěrio, rětěgo, dětěgo, 🖣 Ōráque develat misera pudibunda sororis. Ovid.

Bēvěnío , îs , vēnī, vēntūm, īrē, n. Venire, arri-ear. SYN. Ādvēnio, āccēdo, vēnio, pērvēnio. Dēvēnērē locās lætās, čt āmēnā virētā. Virg.

Devenus. a, am. Chino, curvo. SYN. Declivis, promis, inclinātus, fincipit ā plāno, devēxā-que prospicit ārvā. Ovid.

Devincio, is, vinxi, vinctum ire. Legare, stringere. Act. acc. SYN. Ligo, vincio. Obbliquie. Ob-

stringo.

Dēvietus, ă, ūm, particip. L'into. SYN. Victus, dőmítűs, sűpératűs. 🖣 Tűm-pátér Ænéas fatúr. dēvīctūs ămōrē. Virg.

Dēvīneo, is, vici, victūm, črě. l'incere. Act. acc. SYN. Vīnco, domo, supero. Queis tamen infestúm púgnans devicerat höstem. Virg.

Dēvīnetus, a, ūm. Obbligato. J Tērrā talīt negue queis mē sit dēvinctior alter. Hor.

Dēvio, ās, ārē, n. Deviare, traviare, uscir dalla via. SYN. Ērro, ăbērro, dčērro, dēflēcto, dēcedo. PER. Deviŭs erro. A recto tramite flecto. Per deviá vel aviá feror. Viá incertus aberro. Devito, as, avi. atum, are. Schifare, scansare, sfuqgire. Act. acc. SYN. Vito, evito, declino, fugio, čffŭgio. I Quanto devites animi, capitisque lăborĕ. Ĥor.

Dēvius, a, um. Disviato. SYN. Errans, aberrans, deerrans. Inaccessibile. Avius, invius. I Cum jűvénis plácidő per déviá lűstrá vágántés. Ovid. Deunx, nucis, m. Di undici once. I Nutrierat,

peragant avidos sadore deunces. Pers.

Devolvo, is, vi, ūtūm, ĕrĕ. Rivolgere. Act. acc. SYN. Volvo, revolvo, deturbo, exturbo, dejicio. Dēvoro, ās, āvī, ātūm, ārē. Divorare, inghiottire,

ingoiare. Act. acc. SYN. Vŏro, sõrbčo, ābsõrbĕo. ¶ Dēvŏrāt, ēt claūsūm pēctŏrĕ vūlnūs ălĭt (pent.). Ovid.

Dēvētio, ēnis, f. Dicozione. SYN. Pičtās, religio. Una čădēmqně vía, tanta čst děvotíŏ legům.

Dēvētūs, ā. ūm. Divoto, che ha divozione. SYN. Pĭŭs, rēlīgiōsŭs. Destinato, dedicato. Vōtŭs, āddīctūs, sacer, sacratūs, consecratūs, dicatūs, dēstīnātūs. ¶ Huie tībī dēvōto nāmīnē dēxtēr ădes (pent.). Ovid.

Devoveo, es, vovi, votum, ere. Lotare, far voto. Act. acc. SYN. Vŏvĕo, dĭco, dēdĭco, cōnsecro, āddīco, dēstīno. Quīd sī quīs grātām prō

mūtā dēvövēt āgnā. Hor.

Deus, i, m. Dio, Iddio. SYN. Nūmen, Tonans, Omnipotens. EP. Optimus, māximus, sūmmus, īmmārtālis, āmnipotēns, ætērnis, jūstis, prāyĭdŭs, venerandŭs, adorandŭs, benignŭs, præsēns, vindēx, ūltor, metuendus. PER. Hominum, rērāmquē Crēātor. Gēntis hāmānæ patēr, rēx. Hominum pater, et superum rex. Divum pater, ātquě hominum rex. Colicolum rex. Coli æternus rector. Rex magnus Ölympi. Ætherea dominator aula. PHR. Cuncta suo qui numine torquet. Qui cælum et terras Numine complet. Quố nīl est mājūs, quố nīl sūblīmĭŭs ũnổ. Quĩ motus animi, sensusque latentes Perspieit, et tăciti pēctoris ima vidēt. Qui tempus ab avo Īrē jūbēt, stābīlīsquē mānēus dāt cūnctā mŏvērī. Cūjūs ād īmpērīūm tūndīt sňā mūnērā tēllūs. 🌓 Dīxĭt, ŏpēmquĕ Dĕī non cāssa īn votă vŏcāvĭt. Virg.

Dens Pater. Dio Padre. PER. Pater eternus, summűs, ömnípóténs. Æquávűs nátő Pátér. Ætérnus Genitor. Principium sine principio.

Děŭs Pītřús. Dio Figliuclo. PER. Clārūm dē lū-mine lūmēn. Mīrābile Vērbūm. Æternī săpřentiá Patris. Patris vivá átque simillimă imāgo. PIIR. Æquæva Parēntī Prēgēnies, supērās cēlī quē mīssă pēr aūrās, Antiquām generis labem mortalibus ægris Abluit, obstrūctīque viām pātēfēcit Ölvimpī. V. Christus.

Deus Spiritus Sanctus. Dio Spirito Santo. PER. Flāmēn sacrām, dīvīnūm. Dīvīnī fōmēs āmōrīs. Spīrābīlē Nūmēn. Patris, čt Nātī mūtūŭs ārdŏr. Ambörüm-cömmün**i**s ämör. Spiritüs älmč. Pätrīs sūmmi et piả copula Natī. Penitūs te men-

tibus insere nostris.

Dēxter, ă, ûm, vel dextră, dextrum. Diritto, scaltro. SYN. Ăcūtūs, solērs, săgāx, Indūstrius, ingemiosus. Felice, fortunato. Felix, faustus, prosper, făvens, secundus, fortunatus. \ Dextera pracipăe căpit îndülgentiă mentes. Ovid.

Dēxtērā , æ , f. Destra. SYN. Dēxtrā. C Dēxtērā për fërrum ëst, přetas spectată për ignes. Ovid.

Y. Manus.

Dexteritas, atis, f. Destrezza, scaltrezza, SYN. Sölerttá, ingéntúm, indústriá. 9 Cúm stölídæ mentés in déxtéritáté bőnörúm. Var.

Diăbălūs, ī, m. Diacolo. SYN. Dæmön, Sătân, Inférnús dæmön. 🧗 Förúúm Dĭáböli nömén ést

ĭn ămōrĭbňs (jamb.). V. Dæmon.

Diădemă, ătis, n. Diadema. SYN. Coronă. EP. Rēgālē , rēgiūm, prētiēsūm, fūlvūm, aūrēūm, gēmmĭfĕrūm, bāccātūm, vērēndūm, sacrūm, sŭpērhūm, nobřlě, corúscům, nřtřdům, PHR, Gestát duplicem gemmis auroque coronam. Împositum căpiti gemmis diădemă cărăscis. Regisque insigně gěrébát. ¶ Digniór ést scéptró, ét régni dĭădēmātē vīrtūs. Mant.

Diétă, &, I. Data, regola di vivere, appartamento. Ūnă tămên cũnctis procůl eminet ûnă diætis. Stat.

Diăicetică, & f. Dialettica, SYN, Lögică, EP, Ārgūtā, sūbtīnīs, ācūtā, ingentosā.

Dialecticus, a, um. Dalettico, logico. Hinc omnis certat dialectică turbă Sophorum. Aus.

Dialis, is, m. Di Gioce. Flamen Dialis dicebatur, qui Jovis ministerio assignatus erat a Numa Pompilio'. Flamen ad hae prisco more Dialis

érăt pent. Ovid.

Diānā, &, f. Diana, SYN, Lātōnă, Dēliā, Cīnthiā, Hěcătě, Lūcīnă, Lūnă, Phobbe, Trivíă, EP. Montivaga, candida, sagittifera, sylvestris, inviolātā, innūptā, castā, sūccinctā, nemorosā, ārcitenens, sæva, Scythica, triformis, tergemina, înfernă, nocturnă, lætă, luciteră, lucidă. PER. Consors Phosoi. Dea, diva triformis. Nemoram cūltrīx. Lātōniā virgo. Sylvicolis Dea cognită nymphis. Montřům cástos, němorůmoné virgo. Tria virginis ola Diana. Nomine Gargaphie, sūceīnetā cūrā Diānā. Ovid. Fab. Diana, figlia di Giovè e di Latona, sorella gemella di Apolline,

Diariom, ii. n. Diario, giornale. Com servis ürhānă diāriā rödērē māvis. Hor.

Diatribă, & A. Disputa, dissertazione. Mantuanus licenter produxit penult.\. Ast úbí të Christi měliör, Diátribă récépit.

Dică, ā, f. Domanda en quadizio. Ită nos velle æqnum est, crās sabscrībam hominī dicām

jamb.\. Hor.

Dicācitās, ālis, f. Motteggro, parlar piccante, ¶Rīsŭs,

sērīčtās, dicācitātēs phal. Sid.

Dicax, acis, m. Mablicente, saterico, motteggiatore. Qui captat risus hominum famamque dicacis.

Dico, as, avi, atum, are. Dedicare, officire. Act. ace. SYN. Dedico. vovéo, devovéo, sacro, consecro. Destinare. Āddīco, dēstino. 4 Connúlijo jūngām stābīlī, proprīšmenē dieābo. Vīrg.

Dico, is, xi, clam, čič. Dire, favellare, narrare. Act. acc. SVN. Lŏquŏr, ēlŏquŏr, ēnārro, pāndo, refero. 9 Dinerat, et llebaut, placont carleste

prěcári. Ovid. V. Loquor.

Dictamnom, vel ex alris Dictamom, i. n. græce est dizezzasz, et dizezzasz, penult. longa. Dittamo, erba di eni abbonda assar Lisola di Ureta, EP. Cretæum, salūtiterum. Dietamnum genitrix Crētāsā carpsit ab Ida, Virg. Hanc herbam sic descripsit Virgilius.

Puberibus canlem toliis, et flore comantem Purpureo, non illa feris incognita captis Gramina, cum tergo volucris hæsere sagittæ.

.En. 2.

Dictatum, I, n. Dettato, dettatura. 9 Perdocet. hace resonant júvenes dictată, senesque, Hor. Penso scolastico vol jarmente detto Latino. J Ten cirrhātörum centum dietātā tāissē. Pers.

Dīctātor, ōris, m. Dittatore. § Dīctātor cam mūlta

ădčō, tūm mīlēs čgēnūs. Silv.

Dicterium, ii, n. Motto pungente o arguto, diceria mordace. ¶ Quibūs sonant in Gracia dicteria jamb.). Var.

Dido, is, dididi, ditum, črč. Dwidere, distribuire. Act. acc. SVN. Divido, scparo, distribuo. ¶ Dūmmödő quőd cápíát, cöncőctám didéré pössit.Lucr.

Dīdo, ūs, vēl onis. Didone. SYN. Ĕlīsă, Phēnissā. EP. Sīdonia, Sīdonis, divēs, Tyria, profuga, ārdēns, saūciš, infēlix, dēlūsā, āmēns, dēmēns, fűrűátă, însánă, rélictă, désértă. PER. Sichæíá conjūx. Phrygio māle nūptā mārīto, Coptis īmmānībūs ēffērā. 4 Quīs tībī tūne Dīdō cērneuti taliă sensus! Virg. Hist. Didone, figlia di Belo re di Sidone, moglie di Sicheo, ucriso da Pagmalione, che desiderava le sue ricchezze.

Diduco, is. xi, ctum, ere. Dividere, separare, disgiungere. Act. acc. SYN. Sēpāro, dĭrīmo, dīstrăho, disjūngo. ¶ Āspicite, et vēstēmque mānū

Didymāon, onis, m. et f. Didimaone. Æneid. 5. Lt

elypčum éfférri jússit, Didymäönis ártés. Virg.

didaxit, et hæc sant. Ovid.

Dies, et, m. It giorno. SYN. Łūx, lūmen, Sol, Aŭrōră. EP. Člārŭs, ālmňs, pūrpŭrĕňs, Phŵbēus, nitidus, lūcidus, expectatus, optatus, lagāx, cčlēr, brēvis, īnstābilis, plūviūs, nīmbōsūs, trīstīs, nefāstūs, mæstūs, ferālīs, geniālīs, nūptiālis, hilāris, ūltīmus, suprēmūs, crūdēlis, inimicus, labens, decrescens, cadens. PHR. Ērgo ādērāt promīssā dīcs, ēt temporā Pārcæ Dēbītā complērānt, Expēctātā dīcs āderāt, Cāndidă, Lūcifero Præveniente, dies. Venīt sammā dies, et incluctabile tempus. Cum suprema

të dëcëdëntë canëbat. Cam semël alma shos Aŭroră reduxerit ortus. Bis junxit Titan, bisque resolvit equos. Immenso cum ter Titan illáxerit őrbi. 🖣 Pérműtáré diés dieti pőst Mæŏná régém. Claud.

dies perituro illuxerit orbi. Te veniente die,

Dieseit, impers. Fa qiorno. SVN Laceseit, PER. Ct prīmūm lūx ālmā dāta ēst. Jām nitidūm rélégénté dřém, nőctisqué fágánté Témpörä Lūcifero. Cūm stēllās Öriente fügārāt Clārā dies. Jam Sole intūso, jam rebūs lūce retectīs. Com spargětě primůs Incipiet rádřis montană cácumină Phúdius, Örla dies totum rădiis împlēverāt örbēm. Revölūtā rūēbāt Matūrā jām lúce dies, noctemque fúgarat. Dies primo surgébát köő. Sűmmős spárgébát lűműnő möntés

Õrtă dies. Vide Aurora.

Diespiter, tris, m. Gover. 4 Lögör relictös, nämque Diespiter 'ale.'. Hor. Vide Jupiter.

Diffamo, ās, āvī, ātúm, ārē. Infamare Act. acc. SYN. Infamo, deturpo. C Vulgat adultecium

dißəmətünəne parenti.

Difféco, féis, distúli, litum, féiré. Différire, dissomagliare, dilungare, Act. acc. SYN. Mötör, procrastino, conctor, tardo, prorogo, Esser differente. Discrépo, disto, dissentio, PHR. Nee te venturās differ in hōras. Plēraquē diffērāt ēt præséns in témpus ŏmittat. Tölle mŏrás, sém-pér nécúil difléric proatis. É Est ănimus, diflers curandi témpus in annum. Hot.

Differtio, is, si, tum, ire. Empire, distendere. Act. acc. ¶ Differtum nautis cauponibus, ātque mālignis. Hor.

Difficile, adverb. Malagevolmente, difficilmente.

SYN. Ægrē, vīx, mŏlčstē.

Dīfficilis, is, m. f., e, n. Difficoltoso, difficile, malagevolv. SYN. Ārdins, molēstus, operēsus, durůs, austerns, morosus, asper, acerbus. § Dillicile est fateor, sed tendit in ardna virtus. Ovid.

Dîffientias, atis, f. Malagevolezza, difficoltà. SYN.

Lăbor, negotium, molestiă.

Diffido, is, fisus, črě Diffidare. Neut. dat., vel abl. cum de. SYN. Despero. 9 Threicio regi, cum jām dīflīderet ārmīs. Virg.

Diffidentia, a, f. Diffidenza. EP. Dibia, incerta. mälčsuādā, improbā. I Fit quoque longus amor,

quēm dīflīdēntiā nūtrit. Ovid.

Diffiteor, êris, ērī. Negare, dir di no. Depon. acc. SYN. Něgo, denego, însietor. J Et půdor obser-nům distitěatůr opůs (pent.). Ovid. Distino, is, xī, xům, ere, n. Scorrer in più parti.

SYN. Fluo, ellio, liquor, liquesco.

Diffigio, is, fūgi, fŭgitūm, črč, n. Fuggire, andarsene via. SYN. Fugio, ellugio, abeo. 9 Diffugērē nīves, rēdēūnt jām grāmīnā cāmpīs. Hor. Dīffūndo, is, fūdī, fūsūm, črē. Diffondere, spar-

gere abbondantemente. Act. acc. SYN. Fundo, ěffundo, profundo, dispergo, dissipo. ¶ Hæc ăit, ēt līquidum āmhrösiæ dīlfindīt ödörēm. Virg.

Dīffūsitis, is, m., e, n. Che si diffonde. Sie agitor. cûm sẽ těvis, āc dīffūsilis åēr. Lucr.

Dīgēro, is, gēssī, gēstūm, ere. Ordinare, disporte. Act acc. SYN. Ordino, dispono, distinguo, distribŭo. *Digerire, smaltire.* Cŏquo, cōncŏque. ¶ Improvisi aderunt, ita digerit omnia Calchas. Virg.

Dīgēstus, ă, ūm, partie. Ordinato, messo per ordine. I Hōc făcies, văcuos sī sīt dīgesta per

āgrōs. Virg.

Digitus, i. m. Dito. SYN. Articulus. EP. Teres, čbūrnūs, mollis, micāns, gēmmātūs, formosūs, longus, nivčus, rosčus. Et teretes digitos, exigňűmquě pěděm (pent.). Ovid.

Digiadior, aris, atus, ari. Schermire, disputare, contendere. Depon. SYN. Pagno, gladior, certo,

dēcērto, præijor, vel rīxor, contendo.

Dīgnitās, ātis, f. Titolo, dignita, onore. SYN. Honor, děcor, děcus, spleudor. EP. Měrřtá, nobilis, optātā, iusīgnis, illūstris, eximiā, potēns, ēgrēgiā. 🖣 Nāne ēst rēddītā dīgnītās čquēstrīs (phal.). Mart.

Dīgnör, ārīs, ātūs, ārī. Degnarv, stimare, far degno. Depon. acc. § Tūm Včuŭs, haŭd čquĭdēm tālī

mể dĩguời bổuôiờ. Virg.

Dīgnus, ă, ûm. Degno, meritevole. SYN. Debitus, měritičs, proměritiš, PHR, Præmiá digná fěrant. Dignus pătriis, qui latior esset, Împeriis. Erāt tune dignus amārī. J Tē superēsse vēlīm, tửa vita digni a áctis. Virg.

Dīgrēdior, čiis, grasiis, grēdī. Allontanarsi, far digressione, uscire, Depon. SYN. Abeo, egredior, migro, demigro, recedo. J Digressas

jůbčo fron lentřá cápris. Virg. Díř. vel Dř. Děórům, m. plur. Dei. SYN. Dřví, súpěri, námină, coděstěs, codicolo, codigenæ, īmmērtālēs. EP. Pieti, vāni, sēcūndi, plāeidi, făciles, aversi, dilliciles, crudeles, iniqui, savi, îmmîlês, înimîcî. 🎙 Di măris, êt têrræ, quique hīs mělioră těnētis. Ovid.

Dijūdico, ās, āvī, ātūm, āre. Giudicare distintamente, definire. Act. acc. SYN. Judico, discepto. Discernere, distinguere. Discerno, distinguo. 🖣 Dījūdĭcātā lītĕ rĕlīnquĕrĕt (alc.). Hor.

Dītābor, čris, lāpsus, lābī. Spargersi. Depon. SYN. Flue, labor, elabor, ellino, dillino. J Ac mihi dīlāpsīs īntēr nova gandīa cūrīs. Ovid.

Dilăcero, as, avi. atum, are. Lacerare, sbranare. Act. ace. SYN. Lăcero, discerpo, disseco, lănio, dīlānĭo. J Vīscērā nostrā, tuw dīlācērāntur ŏpēs (pent.). Ovid.

Dīlanio, as, avī, atūm, arč. Sbranare, far in brani. Act. acc. SYN. Lănio, discerpo, disseco, lăcero, dīlācēro. 🖣 Dīlāniātā förās dīspērgitūr, interit

ērgō. Lucr.

Dītāpido, ās, āvī, ātūm, ārē. Consumare, dissipare. Act. acc. SYN. Lăpido, pērdo, ābsāmo, cōnsūmo. ¶ Grāndine dīlāpidāns hominūmque bonmque lăbōrēs. Cal.

Dîlectus, ă, nm, parlicip. Diletto, giocondo. SYN. Cārus, amātus. ¶ Augur Apollineis modo di-lēctīssimus ārīs. Stat.

Dītigēns, tis, adject. Studioso, diligente, vigilante, sollecito. SYN. Vĭgĭl, stŭdĭōsŭs, īmpĭgĕr, sōlērs, āttēntūs, indūstriūs, gnāvūs, vigilāns, āssidūūs. ¶ Quēm sī tērsērīs aŭrč dīlīgēntī (phal.). Mart.

Diligenter, adverb. Diligentemente, accuratamente. SYN. Assidue, studiose, vigilanter, sedulo, gnaviter, impigre, solerter, industrie. 9 Quidam mē modo Rūfe dīlīgēnter (phal.). Mart.

Dīligēntiā, æ, f. Studio, sollevindine, prestezza. SYN. Sēdūlītās, cūrā, stūdīūm, sōlērtīā, īndūstriă. 🥊 Potius , quam obscuram horum dili-

gēntĭām (jamb.)́, Ter.

Dîligo, is, lexi, lectum, erc. Amare, voler bene, portar affezione. Act. acc. SYN. Amo, ardeo, dēpērēo. Dīlīgītūr nēmē, nīsī enī Fērtūnā sēcunda est. Ovid. Vide Amo.

Dītūcčo, és, xī, ērč, n. Risplendere, rilucere, farsi giovno. SYN. Lūcčo. īllūcčo. ¶ Ōmnēm erēdē dřēm třbi dīlūxīssě sŭprēmūm. Hor.

Dītūcidus, ă, ūm. Chiaro, puro. SYN. Lūcidus, clārus, nitidus, conspicuus, perspicuus, notus, ăpērtūs, mānīlēstūs.

Dîtăcătăm, î. n. Alba, aurora, splendore. SYN. Aŭroră, mane, lūx primă. EP. Ālbūm, rubrūm, rőséüm, clárüm, nitidüm, splendens, rútilüm. micans, conspicuum. Pudor sit, at diluculum (jamb.). S. Ambr. Vide Aurora.

Dīlūdo, is, sī, sūm, črč, n. Lagare. SYN. Dīvăgör, sältíto. 🖣 Ēmicat atque dölör saltu diludit

ĭn ārtūs. Ovid.

Dīluo, is, ui, utum, ere. Lavare. nettare. Act. acc. SYN. Lāvo, ēlňo, āblňo, tērgo, ābstērgo. Levare, togliere. Töllo, aŭfero, eximo, aboleo. Rifiutare. Confuto, refuto. Cura figit multo

dīlitītūrque mērē (pent.). Ovid. Dīlūtūs, ā. ūm. particip. Lavato, sciolto. ¶ Dīlūtās quērīmār gēmīnēt quād tīstālā gūttās. Pers

Dīluviūm, jī, n. Dilucio. SYN. Dītuvies, eluvies. īllūvies. BP. Māgnūm, īngēns, ūndāns, subitūm, præcēps, repentinum, vās um, rapāx, rapidam, fărens, făriosam, terribile, stăpendam, trīstē, hōrrēndām, īmmūtē. P (R. Ūltrīcēs ūndā). Den Monis aqua. De i Mara anda. Fatatis ăquae moles, strages. Itmvies fatalis ăquae

Edītā calodīluvies, PIHC Quodque frit campus, vällem deenrsus äquarum Fecit, et illuvie mons, ēst dēdāctās in æquor, Omnia plēnis Rūra natant fossis. Ergo übi dilüviö lellüs lütülentä recenti. Ovid. Figur. Rovina, distruzione. PHR. Dîlăvio ex îllo diversă per sequoră vecti. Yirg.

Dimăno, as, avi, atum. are. Derivare in diverse parti, scorrere. SYN. Māno, ēmāno, promāno,

Năo, eMăo, dillăo.

Dimētior, īrīs, mēnsūs, īrī. Misurare. Depon. acc. SYN. Mětřor, měnsůro, děfinio. 9 Ömniă sint păribūs nămeris dimensă viărum, Virg.

Dimieo, as, avi, atum, aie. Combattere, far battaglia. Neut. SYN. Pagno, certo, decerto, confligo, contendo, congredior. I Dt vincam toties, dīmicuisse pudet (pent.). Ovid.

Dimidiam, ii, n. Mela, messo. Dimidiam facti,

qui beng copit, habet (pent.). Hor.

Diminuo, is, ni, atam, ere. Menomare, diminuire. Act. ace. SYN. Minno, imminuo, tenno, attenŭo, demo, reseco, tollo, detraho, aŭfero. 🦫 Diminui sī quā Nūminis īrā potēst (pent.). Ovid.

Dīmītto, is, īsī, mīssūm, ĕrĕ. Mandar in diverse parti. SYN. Mîlto, îmmîtto. Livenziare. Remîtto, āmītto, dēpāno. ¶ Quāquē māgīs fēssās õptēm dīmīttērē nāvēs. Virg.

Dīmovčo, ēs. ōvī, tūm, ērč. Suuveere, muoere. Act. ace. SYN. Rěmovčo, pěllo, expéllo, dētūrbo, dējicio, rējicio. Rimovere, volgere altrove. Āvērto, dēdūco, dēlērrčo. ¶ Nūnquām dīmŏvčās ūt trăbē Cypriā (asclep.) Hor.

Dīndýmēně, es., f. Cibele. SYN. Cybělě. ¶ Nön për mvstřed sacra Dindymene phal. Mart.

Dīndýmňs, ī, m. Dindimo. plur. Dindýmá, örām, n. EP. Altus, excelsus, sacer, utulans. Cybelējūs. ¶ Dindyma , ūbi assnētīs bijorēm dat tībia cantam. Virg. Expl. Monte della Friqia, ove si sacrificava a Cibele.

Dînămero, as, avî, atum, are, Numerare, contare. Act. acc. SYN. Núměro, enúměro, recenséo. ¶ Tēmpöră dīnumērāns, uče mē mēž cūră lē-

tëllit. Virg.

Dīógēnēs, is, m. Diogene. EP. Sīnopens, mordax, constans, doctus, inops, egenus. PHR. Diogenes animo fixus, sed mobilis ade. Caneta capit Cræsūs , Diŏgčnēs nihilūm (pent.). Aus. Hist. Filosofo Cinico, disprezzator delle ricchezze: aggirandosi dentro una botte, scherzava dicendo di avere una casa volubile.

Diómēdēs, is, m. Diomede, re di Etolia. SYN. Tvdīdes, Œnīdes. EP. Atrox, împiús, fortissimús, Māvortiŭs, Mārtiŭs, tortis, Calydoniŭs, Ætolüs, Ætōlfűs, PER. Ætōlűs dáx, hérős. Sőciás péllācis Ulvsis. I Non Diomēdis equos, non cūirūm cērnis Achillis, Virg. Re d'Etolia, figlio di Tideo e di De file, il quale ferì Marte e I'cnere nell'assedio di Troja: si ritirò nella Pa-

glia, ove regnò insieme con Danno.

Diómēdēs, is, m. Diomede, re di Tracia. EP. Bi-stoniús, Thrēieiús critentús, crūdús, impiús, Thrāx, Gětřeŭs, immānis, immītis, āsper, trūx fērůs, bārbănis, PER, Bēx Thrāciús, Thrēicius, Bīstonius Tyrannus, PHR Qui hūmāno sauguine pāvit equos. Horrendā eŭmālāns præseptă caede. Humană qui dăpe păvit équos. Quique suis homines påbula têcit equis. Com tibi saccarrit cradi Domedis imago, Ovid. Hist. Re d. Transa, it quale passiva i sum cavalli con carne umana: essendo egli vinto da Ercole, fu condannato alla stessa pena

Diomedens, a, um. Di Diomede, ¶ Et Diomedeos $ar{A}$ tnēās fügērāt enses, Ovid.

Dione, es, f. Drone. EP. Æquores, Latia, Latina, lāseīvā, blandā, īsthmĭā, aŭrčā. 🖣 Nām tūtūm præstābit iter tibi pūlchrā Dione. Stat. Ninfa, figlia dell'Occano e di Tetide, madre di Venere. I poeti danno questo nome anche a I cnere,

Dianysias, ti, m. Dionisio. EP. Dirás, atrox, cradēlīs, impiūs, bārbārūs, sacrilēgūs, immītis, Sicălăs, PER. Sicălăs tyrânuăs. ! Tâne Syri Dāma , aŭt Diŏnvsī filiŭs aŭdčt. Prud. Hist. Due fuvono i ve di Sicilia, che portarono questo nome. L'uno fu chiamato l'antico, e fu un ottimo re: l'altro fu chiamato Dionisio il tiranno, il quale essento cacciato via dal suo regno, se ne

fuggi in Corato, ove insegno a fanciulli. Dionisio, ii, m. S. Dianisio. EP. Āttīcus, pius, doctus, divinus, constans, intrepidus, annosus, senex, venerabilis, venerandus, inclytus, PER. Gāllorum sublimēdēcus, rārīssimā gēntis Gloriā. Hist. Fu uno de' giudici nell'Arcopago d'Atene, il quale avendo veduto la straordinaria ecclisse, che accadde nella morte di Gesu Cristo, disse, che la natura stava per perire, e che pativa l'antore della natura stessa : fu convertito da S. Paolo, e venue a predicar la fede di Cristo in Franca. Dionysins, nome di Bacco. V. Bacchus.

Dīpsās, adis, f. Scrpente. EP. Torrida, aquatica, věněnôsă, törtă, răpidă, grávis, āridă. PHR. Non adeo fervet, quem læsit aquatica Dipsas. ¶ Ēxūviās positūrā sūas, ēt torridā Dīpsas.

Luer.

Dīrā, ārām, f. plur. Maledizione, imprecazione, furia, SYN, Fărite, Etimenides, EP, Stygite, noctūrnā , dēformēs, trīstēs, ültrīcēs. 🖣 Šūnt tĭhĭ dēfōrmēs dīræ, sūnt āltěră Lēthēs. Claud. Vide Furiæ.

Dīreē , ēs, f. Darce. EP. Ismēnis, Cādmæā, Cādmērā, Āonrā, Thebānā, Hyāntis, sonorā, carrilo. ¶ Fātīdīcā Cēphīsūs ăquā Cādmāšāque Dīrce. Lucr. Hist. Moglie di Lico, re di Tebe, la quasc maltratti Antiopa, madre di Zeto ed Infione, da' quali fu strascinata a coda di cavallo, per vendicare le ingiurie arricate alla lor madic. Fingono ch'ella fosse trasmutata in un fonte.

Divecună, &. f. Fonte molto freddo nella Spagna Tarragonese, SYN, Dîrce, ÉP, Gelidă, frigidă, rīgēns", glāciālīs, PHR. Quæ hīgŏrē vincit nivēs, vel glāciēm. Quæ ferrum gēlāt. Rigidē eorpus astringit gelu. Avidam rigens Dir-

cennă placabit sitim jamb.\ Mart.

Bīrigeo, es. ŭī, ere, n. Disenir rigelo, indurirsi. SYN. Dūresco, indūtesco, rigeo, rigesco. ¶ Āt mihi flaventes dîriguere comé pent.'. Ovid.

Dîriga, îs, rêxî , rêctûm , erê. Ordinare, reggere . gocernare. Act. acc. SYN. Régo, ordino com-μόπο, dispono. ¶ illo nămque procúl vălidam

dîrêxêrăt hāstām. Virg.

Dirimo, is, čmi, čmptům, črč. Dwidere, separare. Act. acc. SYN. Divido, separo, distribo Decidere, finire. Décido, sólvo, finio, cómpóno. 🖭 t Rúlúlúm nöströ dírímálúr sángníne béllúm. N 12.

Direpro, is, ŭi, reptūm, črč. Kapire, torre con riolenz - Act. acc. SAN Aufero, rapio, eripio, ădimo, prædor, deprædor, vasto populor, depöpňlör. Dirřpřůutquě dăpēs, contactûque omnřá fodaut. Virg.

Dirŭo, řs, ŭi, ŭtūm, črč. Distruggere, disfare, consumare. Act. acc. SYN. Pērdo, čvērto, dēstrŭo. • Dirŭĭt, ædĭſicāt, mūtāt quādrātă rŏtūndīs. Hor.

Dirús, ă, ūm. Crudele, empio, fiero. SYN. Dūrŭs, terŭs, crūdelis, inhūmanŭs, bārbārŭs, sævŭs, atrox, ferox, trūx, trūcŭlentŭs, ellerŭs, immītšs. ¶ Cūstodes lecti Phænīx, et dīrŭs Ŭlysses. Virg.

Dirătińs, ă, ûm, particip. Disfatto, diroccato. ¶ Întătărăt törreus, ărbūstăque dirnită rūpes. Ovid. Dīs., dītis, m. Plutone. SYN. Plūto. ¶ Noctes.,

os, dītīs, m. *Plutone*, SYN. Plūto. ¶ Aoctes - atquē dĭēs pātēt ātrī jānāā Dītīs, Virg.

Discēdo, ĭs, cēssī, cēssūm, črē, n. Partirsi, andarsene. SYN. Cēdo, dēcēdo, ēxcēdo, rēcēdo, abeo, ēxco, migro, ēmigro, fúgio, ēllúgio, prŏ-ficiseŏr. ¶ Mölīri, ēt löngö fēssī dīscēdērē bēllō. Virg. Vide Abeo.

Dīseērnīcitīm, ī, u. Dirizzatojo, differenza. ¶ Ceū plocamum dīgītīs, discērnīculūmque capīllo.

Lucill

Dīscērno, ĭs, crēvī, crētūm. črē. Distinguere. Act. acc. SYN. Dīstīnguo. dījūdīco. dīscrīmīno. Separare, dividere. Dīvīdo, sēpāro. ¶ Līmēs ăgrō positūs lītem ūt dīscērnērēt ūrvis. Virg.

Dīscērpo, ĭs., psī., ptūm, ĕrĕ. Shranare. fare in brani. Act. acc. SYN. Dīscīndo, dīssēco, lăcĕro, dīlācēro, lānfo, dīlānfo. PHR. Dīscērptūm lātōs jūvēnēm spārsērē pēr āgrōs. Dīscīssōs nūdīs lānīāhānt dēntībūs ārtūs Ābrēptūm dīvēHērē corpūs, čt ūndīs Spārgērē. Dīscērpūnt, ēt nūbībūs īrrītā dōnānt. Virg.

Discidiūm, ii, n. Divisione, spartimento, taglio.
Discidiūm părere, et nexum dissolvere posset.

Luer.

Discindo, is, scidi, ścissúm, črč. Mracciare, fendere. Act. acc. SYN. Scindo, cádo, sčeo, dissěco, divido, discérpo, divéllo. § Sit líbitum în mûltăs părtês discindéré térió. Lucr.

Dīscīplīnă, æ, f. Magistero, disciplina. SYN. Dōetrīnă, ārs, seientiă. EP. Vigil, dōetă. ¶ Dīscīplīnă vigil, sanctīque indūstriă pātris. Mant.

Dīscīpūtūs, ī, m. Scolare, discepolo. SYN. Aūdītor. EP. Āltēntūs. vígil, piūs. īmpiger. Dūc ägē dīseipūlos ād meā tēmplā tūos (pent.). Ovid.

Disclūdo, is, sī, sūm, črč. Separare. Act. acc. SYN. Divido, disjūngo, séparo. Aprire. Reclūdo, apērio. ¶ Tūm dūrārē sŏlum, ēt disclūdērē

Nerea Ponto, Virg.

Dīsco, ĭs, dĭdĭcī, ĕré. Imparare, apprendere. Act. acc. SYN. Āddisco, ēdīsco, pērdīsco, āccīpĭo, pērcīpĭo. PER. Ārtībūs īngēnuīs vācārē. Mūsīs sērvīrē. Mūsās, Pāllādēm colērē. Āŏnĭīs īnvīgīlārē Cāmēnīs. Mūsārūm ĭn cāstrīs mīlītārē. Stūdīīs dārē lēmpērā. Stūdīīs īntēndērē mēntēm. Pēctūs, ānīmūm colērē pēr ārtēs. Pierīīs īnvīgīlārē chŏrīs. ¶ Frāngērē tām prāvās non didicērē fērās (pent.). Mart.

Discótór, örřs, adject. Di diverso colore, cangiante.
PER. Cŏlôrě dîvērsůs, vărřůs, dîspár, dissimilis, alisimilis. ¶ Discŏlôr, ét löngā sŏlítůs cālīginč

pasei. Cland.

Discouveniro, is, veni, ventām, īrē, n. Sconvenire, Disconvenire. SYN. Disto, discrepo, différo, dissideo, dissentio. § Æstúát, et vitæ disconvenit ordine tötö. Hor.

Dîscôcuiá, é., f. Discordia, dissensione, divisione, SVN, Dîssidřům, dîssênsůs, dîssênsřo, jůrgřům, rīxă, līs, sīmūltās, pūgnā, cērtāmēn, prādīūm, contentio. EP. Ēffērā, trīstīs, dēmēus, fūnēstā, āmēns, bārbārā, sāvā, dīrā, mālēsānā, trūcū-lēntā, hōrrīdā, fērālīs, Stygiā, āvērnālīs, īmpīš, fūnēstā. PER. Sŏcīisquē comēs dīscordiā rēgnīs. Nūtrīx dīscordiā bēllī. Dīscordiā dēmēns. Vī pērčūm crīnēm vīttīs innēxā crūčntīs. Lācērē dīscordiā crīnē. PHR. Rēgībūs incēssīt māgnō dīscordiā motū. Īncrēscūnt ānīmīs dīscordibās īrē. ¶ Quō rūtītīs quēve īstā rēpēns dīscordiā sūrgīt? Virg.

Discrepo, as, ŭī, itūm, vel āvī, ātūm, āre, n. Discordare, non convenire, esser differente. SYN. Dillero, dīsto, ābsūm, dīssideo, dīssentio. ¶ Discrepet, ēt quāntūm dīscērdēt pāreŭs avārō. Hor.

Dīserētūs, ă, ūm, particip. Disgregato, disunito, separato. SYN. Dīstīnetūs, dīvīsūs. ¶ Hīc ňbǐ dīserētās īnsūlā rūmpīt ăgnās (pent.). Ovid.

Dīserīmēn, tuts, n. Diversitā, diffirenza. SYN. Dīssīdītūm. Risehio, pericolo. Pērīcālām. ¶ Pēr vārtōs cāsūs, pēr tōt dīserīmīnā rērūm. Virg. Dīserīmīno, ās, āvī, ātūm, ārē. Dividere, separare. ¶ Lēgībūs hīs quādām rātīō dīserīmīnāt omnīā.

Juegibus his quædam ratio discriminat omnia. Lucr.

- Euci

Discrucio, ās, āvi, ātūm, ārč. Scempiare, tormentare. Act. acc. SYN. Crucio, vēxo, tōrqueo. ¶Ābfŏrē me ā dŏmĭnæ vērtice dīscrucior (pent.). Catul.

Dīseāmbo, ĭs, căbăî, căbătâm, črĕ, n. Sedere a mensa. SYN. Āceāmbo, sĕdĕo, āssĭdĕo. ¶ Cônvĕuĭānt,strātōquĕsñpērdīseāmbĭtărōstrō.Ovid.

Discăneatăs, ă, ûm. Fesso, spaceato. 9 Concisa în trâncos, ac discăneată securi. Mant.

Dīseŭpĭo, ĭs, īvī, ītūm, ĕrĕ. Desiderare ardentemente. ¶ Qnīs crēdāt nĭsĭ tē vēndĕrĕ dīseŭpĕrĕ pent.). Albin.

Discurro, is, curri, cursum, ere. Correre da tutte le parti. SYN. Curro, accurro, concurro. § Ölli discurrere pares, atque agunina terni. Virg.

Dīseŭs , ī , m. Pratto , desco , tondo. SYN. Lāux , părōpsis. § Splēndīdā cūm võlitlent Spārtānī

ponděrá disci. Mart.

Dīścňtio, is, cūssī, cūssūm, črě. Squassare spesso, crollare. Act. acc. SYN. Excitio, quāsso, ăgito. Roomare, volger sossopra. Ēvērto, dīsjicio. Scaeciar in diverse parti. Töllo, dīspēllo, rēmovēo. Esammare, investigare. Expēndo, ēxāmino. J Tēmporā dīscūssīt clārō cāvā māllēns īctū. Ovid.

Dǐsērtŭs, ă, ûm. Eloquente. SYN. Fācûndůs, ĕlŏquens. PER. Cuī důleīs cēptă fāndī. Cēlehrīs fācûndē mūnēre līngadē. Tritôntă Pāllās. Quēm döcŭīt mūltāque īnsīgnēm rēddĭdt ārtē. § Quām mūltī tinēās pāscūut, blāttāsquē disērtī. Mart.

Dīsgvēgu, ās, āvī, ātūm, ārē. Separare, disgiungere, sparpagliare. Act. acc. SYN. Sēpāro, dīstīnguo,

dī vido.

Dīsjīcio, is, jēci, jēctūm, ĕrē. Gettar qua e lā, Act. acc. SYN. Prējicio, spārgo, dīspērgo. ¶ Dīsjicit, ēt spārsē lātē rīgāt ālmā erňērē. Virg. Dīsjūngo, is, xī, ctūm, ĕrē. Disunire, disgiungere,

separare. Jūrāssēt modo dīsjūnxīssē jūvēncos.

Ovid.

Dīspār, ărīs, adject. Dissimigliante, dissimile, disuguale. SYN. Divērsūs, dīssimilis. ¶ Ūt mātrōnă mērētrīcī dīspār črīt, ātquē. Hor. Dīspārītās, ātīs, f. Disparita, disuguaglianza.

Dīspāritās , ātis , f. Disparità , disugnaglianza.
Dīspāritās ānimīs milii quām dām vēscimūr aniās. Mart.

Dispăro, ās, āvī, ātūm, ārē. Separare, disunire, spartare. Act. acc. SYN. Disjūngo, sēpāro, divido.

Dispēlio, is, pulli, pūlsūm, erē. Discacciare. Act. acc. § Jāmquo omnes lūctūs, omnesque e pēetore cūrās Dispillērāt. Sil.

Dīspēndīūm, ĭī, n. Dispendio, spesa. SYN. Dāmnum, incommodum.

¶ Non tāntī nobās nostrādīspēndĭā vitā. Ovid.

Dispēnso, ās, āvī, ātūm, ārē. Distribuire, dispensare, comparire. Act. acc. SYN. Pārttŏr, trībūo, dispērttŏr, divido, distrībūo.

Dîspêrdo. ĭs, ĭdî, dĭtûm. ĕrĕ. Consumare, disperdere. ¶ Strîdêntî mĭsĕrûm stĭpŭlà dîspērdĕrĕ

cărměn, Virg.

Dispěrčo, îs, îvî, věl ři, řtům, îré, n. Perire affatto. SYN. Pěrčo. ¶ Éxtémplo înfériör párs hörům dîspěrřt ömnís. Lucr.

Dîspêrgô, ĭs, si, sûm, érê. Sparpagliare, spargere in diverse parti. Act. acc. SYN. Effûndo, spárgo, dîssemino.

Dispērtio, is, īvī, ītūm, īrē, act., vel Dīspērtiör, īrīs, ītūs, īrī, depon. Partire, separare, dividere. SYN. Pārtiör, dīvīdo. Distribuire. Trībūo, dīstrībūo.

Dispřeio, is, exi, eetům, eré. Discernere, quardar da tutte le parti, o di lontano. Act. acc. § Dispřeit omně němůs, täntoque est corporé, quanto. Ovid.

Dīsptīcčo, ēs, ňī, ĭtūm, ērē, n. Disptacere. SYN. Non plācčo, non ārrīdēo, sūm īngtātūs, īnjūcūndňs, ŏdĭosūs. PHR. Tibī ēst ŏdīo mēā fīstūlā. Īnvēnĭēs ālūm, sī te hīc fāstīdīt Ālēnxīs. Non hābēt īngrātēs fābūlā nostrā modēs, ¶ Pēma ēst quām tāntō dīsplīcūīssé virō (pent.). Ovid.

Displôdo, is, plôsī, plôsām, plôdéré. Scoppiare.
Nām displôsă sônīt quāntām vēsicā, pēpēdī.
Hor.

Dispútatio, ônis, f. Altereazione d_{e le}uta, SYN, Côntêntio.

Dispúto, ås, åvi, åtúm, åré. Disputare centendere. Act. acc. SYN. Côntôndo, discépto, disséto, réxor. Quid ôptímům sit dispůtát cônvivíům gamb. Mart.

Disquiro, is, sivi, sivim, eté. Cerear per tutto. Act. acc. SYN. Quaro, inquiro, scritór, invéstigo, seiscitór, rózo, póstúlo. Cyerum hic impránsi mécüm disquirité. Cur hôc? Hor.

Disséeo, äs, sécüi, sécüin, áré. Tratare, redurre ru minutissime particelle. Act. acc. SYN. Séco, seindo, discindo, lácero discérpo, lánfo, dilánfo, ¿Quás frástillátim dissécătă trictillă scazon.]. Seal.

Dissêmino, ās, āvi, ātūm, ārē. Spargere, versare. Act. acc. SYN, Sēmino, spārgo, dispērgo, dissipo. Disolgare, semanare. Vūlgo divūlgo.

Dīssēnsio, önis, f. Dissensione, disparere. SYN. Dīssēnsiis, dīscordiā, dissidiām.

Dissentio, îs, ensi, ensum, îre, n. Discordare, non concentre. SYN. Discrépo, dissidéo. ¶ Très mihi convivé propé dissentiré videntur. Hor.

Disséro, is, sérúi, sértúm, čtě. Parlare, narrare. Act. acc. SVN. Előquör, lőquör, nátro, édisséro. Disputare, contrasare. Discépto, dispúto. În tântûm dîscerne ănimôs, et dîssere quâlês. Prud.

Dissidéo, és, sédi, séssúm, éré, n. Discordare, non convenire. SYN. Discrépo, dissentio. ¶ Mátris ăb îngênto dissidét illé súé pent.). Oxid.

Dissădium, îi. n. Discordia, dissensione, divisione, disunione, SYN, Discordiă, § Si třbi dissidři est, repetet Proscrpină codum, Ovid.

Dissitio, is, ivi, vel ii, et ŭi, ūltūm, irč, n. Saltare qua e lā. SYN. Dissūlto. ¶ Dissilūīt gčilīdo vērtēx Ossētis Ölympō, Cland.

Dīssīmītīs is, m. f., č. n. Dissimigliante, différente, dieceso, varm. SYN. Dīspār, ābsīmītīs, vāriús, dīvērsús, ināquātis. ¶ Dīssīmīte hōc ītli ēst, quīā nōn ūt tōrsān hōnōrēm. Hor.

Dīssimūtātor, ēris, m. Infingitore, simulatore. ¶ Dīssimūlātor opis propriā mihi commodus ūnī. Hor.

Dīssimūtu, ās, āvī, ātūm, ārē. Dissimulare, fingere, far altro sembiante. Act. acc. SYN. Sĭmūlo, līngo, cēlo, ōccūlic. PHB. Spēm vūltū sĭmŭlo, prēmīt āltūm cōrdē dŏlōrēm. Cōnsĭlĭūm vūltū tēgīt, āc spēm frontē sērēnāt. Dīssimŭlāre čtīām spērāstī pērfīdē tāntūm Pōssē nēfās. Blāndō fraūdēm prætēxērē rīsū. Mūltī mālūs sĭmūlāns, vānā spē lūsīt āmāntēm. Dīssimūlārē nēfās. Fīctāquē vērbā lŏquī. Trīstī fīngērē mēntē jōcūm. ¶ Vēstē vīrūm lōngā dīssimūlātūs črāt pent.). Ovid.

Dissino, ās. āvi, ātūm, ārč. Spargere qua e la. SYN, Spārgo, dispērgo, dispicio. Dissipare, consumare. Absūmo, consumo, pērdo, dispērdo, profundo. Jöbstät čt obliquo lātrantēs dis-

sipăt ictă. Ovid.

Dīssitūs, ă, ūm. Distante, lontano, discosto. SYN. Lönginquüs, remotus, distans, disjunctus, sepăratus. ¶ Cārtera pars ănimās pēr totum dissitā corpus. Lucr.

Dissŏeĭo, ās, āxī, ātūm. ārč. Scompagnave, disunive, separav da' compagni. Act. acc. SYN. Disjūngo, sēgrēgo, sēpāno, sējūngo, sēpōno. ¶ Continui anontēs, nisi dissŏeĭēntāv ŏpācā. Ĥor.

Dissõivo, řs. vi, útům, črč. D scoglare. Act. ace. SYN. Sölvo, rěsôlvo, diláo. Disgranger, separac. J Dîsjûngo, divido. Aprire. Apěřío, reciúdo. J Dissôlvi půrrô fácile des aŭvůmquě répéntě. Luc.

Bīssötātās. ă, ūm. Sciolto, dessoluto. SYN. Pērdītās. Plāntīs cālečāmēntā dissölūtī (phal.)

Prud.

Dissánús, ă, ûm. Discordante, differente. SYN. Absónús discôrs, dissidêns, dissentiens. ¶ Dissóna, et hûmânæ múltûm discôrdiă linguæ. Luci.

Bissörs, örtis. Ch'è fuori dell'erelità. PHR. Åb ömni milité dissörs glorià.

Bissnādéo, és, si sām, érè Sconsigliare, dessuadere, A-1 acc, SYN, Déhôrtor, détériro, averto, amôvéó, révoco, Ulfine dissuadét ámôr, victús púdor éssét ámôre, Ovid.

Dissão, is, úi, ûtům čré, Semere, C Altěră dissuto přetůs ápěrtă sinů (pent.) Ovid.

Dîstântiă, æ, l. Postanza lontananza. SYN. Spătřům, întérvállům, discriměn ¶ Tántăque řu his rébůs distântiă, differitasque ést. Luc.

Distendo, is éré, et distento, às, avé. Distendere. SYN Exténdo, tendo. Figur Empiere. PHR. Dúbel distendant néctace cellas. Sic cytisó pasare distentent ubera vacce. Varg. Dīstērmīno, ās, āvī, ātūm, ārē. Separare. \ Līmes ăh Aūsoniis disterminăt arvă colonis, Lucan.

Dīstřehou i, n. Distico. 🕽 Sī quando ex nostris distichă paūcă legis pent.). Mart.

Dīstinčo, es, ŭi, tentūm, ere. Tener impedito, allontanare. Act. acc. SYN. Těněo, rětřněo, měrör, tardo, împedio. I Distinet Öceanum, Zonæque exüstä călentis. Lucr.

Distinguo, is, xī. ctūm, črč. Distinguere, discernere. Act. acc. SYN. Discerno, discrimino. Separare, dividere. Sēpāro, dīvido. Variare. Vărio. Tērgā sēdēnt crēbrō mācūlās dīstīnetā smā-

rägdő, Lucr.

Dīsto, ās, dīstĭtī, ĭtūm, vel ātūm, ārĕ, n. Esser disgiunto, lontano, SYN, Absūm. sējūngŏr, sūm remotus, dissitus. Esser differente. Discrepo, dīffero, dīssideo. I Nec longo distant cursu,

mödő Júpítér ádsít. Virg.

Dīstraho, is, xī, clūm, čič. Distrarre, dividere, torre. Act. acc. SYN. Dīsjūngo, sēpāro, āvēllo, dīvēllo, dīdūco, dīvido, ābstrāho. ¶ Thēssālicīs commotă mălis nûnquam omine læto, Distrăhimūr miseri. Lucr.

Distribuo, is, ŭi, ūtūm, črč. Dispensare, distribuire. Act. acc. SYN. Tribno, partior, divido, dispērtior. 9 Corpora distribuuntur, et ad saa

særla recedant. Lucr.

Dîstrîngo, is, înxî, îctûm, ĕrĕ. Stringere, legare. Aguora distringunt summis Cadmeides alis. Ovid.

Dīstārbo, ās, āvī, ātūm, ārč. Abbattere, distruggere, atterrare. Act. acc. SYN. Dētūrbo, ēvērto,

dīrŭo, dīsjīcio.

Ditesco, is, ere, n. Arricchirsi, farsi ricco. PER. Dīvitiās, ŏpēs, thēsaūrēs comparo, acquiro, quæro, consequor, accumulo, cumulo, congero. ăcervo, ădipiscor, assequor. PHR. Condit opes ălius, defossoque încubăt auro. ! Sive feras înterficere, et ditescere prada. Luc.

Dīthyrāmbus, i, m. Ditirambo, nome proprio d'un Tebano, il quale fu inventore degl'inni, ch'erano soliti cantarsi in onor di Bacco: e una certa poesia composta di var) metri ad estro. Hinc Dīthyrāmbicus, ā, ūm. § Seū pēr aūdācēs novā

Dīthÿrāmbōs (sapph.). Ŭor.

Ditio, onis, 1. Dizione, dominio, signoria, giurisdiziowe. SÝN. Împěriūm, régnūm, pôtěstás. ¶ Quī mărč, quī tērrās ōmnī dĭtiōnč těnērčt. Virg.

Dītior, ōris, m. f., dītius, n. Piu ricco. SYN. Dīvitior, locupletior, opulentior. Inil obstet tibi, dum në sit të ditior altër. Hor.

Dītīssimus, a, um. Ricchissimo. 4 Huic conjūx Sīchæŭs črāt, dītīssimūs āgrī. Virg.

Dīto, ās, āvī, ālūm, atē. Irricchire. Act. acc. Ditarēt, subitoque trabes lucere metallo.

Diū, adverb. Lungo tempo, lungamente. SYN. Dūdűm. PER. Műltős díés, Löngűm témpűs. Műltos per annos. I Visa refert, pagnatque dia sententia secum. Ovid.

Dīvāgŏr, ātřs, ātřs, ārī. Lagare, andar errando, trascorrete. SYN. Liro. ăbētio, dčētro, dīscūrro. ¶ Āc dīvāgārī dēsīnās pēr compită. jamb.)." Prud.

Divarico, as, avî, atom, are. Dividere, aprire. Di-

vārīcātās crūrībās jamb \ Prud.

Dîvêllo, îs, vêllî, vel vůlsi, válsům, črč. Scampare, rompere. Act. acc. SYN. Abstráho, disjúngo, āvēllo, dīstrāho. ¶ Ūt cădčtēm měrňīssě mănū divellimär inde. Virg.

Diverbero, as, avi, atum, are. Battere, dar delle percosse. Act. acc. SYN. Verbero, transverbero, ferio. ¶ Irruat et frūstra ferro diverberet ūmbrās. Virg.

Dīvērsūriūm, ĭī, n. Albergo, alloggiamento. SYN. Domus, hospitium. Mūtandus locus est et

dīvērsēriā nētā. Hor.

Diversus, a, um. Diverso, vario, differente. SYN. Väriŭs, ăliŭs, dispār, dissimilis. 🖣 Cūm sŭă qnisqně rěgát divérső stámină tráctů. Ovid.

Dīvērticňtām, î, n. Alloggiamento. SYN. Dīvēr-soriūm. Sentiero. Trāmes, sēmitā. JĀ dīvērticălo, repetatur fabulă postquam. Juv.

Diverto, is, ti, sum, eie. Torcere, volture, piegare. Neutr. et act. \ Divertitque acies, solusque ex

āgmine tanto. Lucr.

Dives, itis, adject. Ricco, che ha ricchezze. SYN. Öpülentűs, prædívés, lőcuples, dítíssíműs. PER. Dives opum. Dives positis in fænore nummis. Dīvitiīs, ēt mūltō splēndidus auro. Dīves agrī. Lārgus opum. Cræso dīvitior. PHR. Congestoque aŭri pondere dives ero. Non illo fiierat rex ditior alter. Intactis opulentior thesauris Ārābūm, ēt dīvītīs Indīæ. Dīvītīs aūdīta ēst cui non opulentia Crosi? Mida gazis, et Lydo dītiŏr aūrō. § Intŏlērābiliūs nihil ēst quām fæmină dīvēs. Juv.

Dīvido, is, sī, sūm, črē. Dividere, separare, rom-pere. Act. acc. SYN. Frāngo, sĕco, dīssĕco, dīsjūngo, dīstrāho, sēpāro. Distribuire. Dīstrībuo, partior, dispertior. f Dividimūs mūros, et

mæmä påndiműs űrbis. Virg.

Dīvidus, vel dīviduus, a, um. Separabile, diviso. ¶Hũc ăgit ũt pāstor pēr dīvidă rūră căpēllās.Ovid. Dīvinitās, ātīs, f. Divinitā, Essenza divina. SYN.
 Dēttās. J. Dīvinitātīs vīs in ālgīs vilibūs

(jamb.) Prud.

Divinitus, adv. Divinamente, per virtu divina. SYN. Cœlitus. I Hand equidem credo, quia sit divīnītās īllīs, Virg.

Dīvīno, ās, āvī, ātūm. ārē. Divinare, indovinare. Act. acc. SYN. Aŭgŭrŏr, vātīcīnŏr, prādīco, řs, cōnjicio. 9 Divināre etčnim māgnūs mihř dōnăt Ăpōllo. Hor.

Dīvīnus, a. um. Divino. SYN. Dīvus, dīus, celēstīs, ātherčūs. PHR. Igneus est ollīs vigor, ēt cœlēstīs ŏrīgo. Dīvīnā, cœlēstī stīrpē crēātŭs. Divûm certissimă proles, Āgnovēre Deûm proceres, divinăque telă. ¶ Ex quo reliquias

dīvīnīque össā pārēntīs Virg. Divitia, arum, f. plur. Ricchezze, SYN. Opes, gaza, nūmmī, aūrūm, ārgēntūm, pēcūniā, thēšaūrī. ŏpŭlentiă, bonă. EP. Grandes, extructe, congēstā, potentēs, miscrā, improbā, sepositā, rēgālēs, mollēs, optimæ, súpērbæ, fúgitīvæ, flūxā, pĕrĭtūrā, fūgācēs, söllĭcĭtā, scĕlĕrātā, scĕlēstā, prĕtĭōsā. PER. Ingēns rērūm cöpĭā. Nūmmorūm ăcērvī. Ārgēntī pondūs, čt aūrī. Æs congestum. Auri, ärgentique tälentä. PHR. Vēteres tellūre icelūdīt Thesaūros, īgnotum ärgenti pöndüs, ét añri, Étlődiűntűr őpes irrītāmentā mālorum. Tūrpī fregerunt sæculā lūxu Dīvitiā mollēs. Dīvitiās fulvo sibi congěrát agro. Primá pěrčerinos obseđná pěconiá mores Intulit. Chivitiæ poterunt regales adděrě mājūs. Hor.

Divitior, oris, m. f., us, n. Più vieco. 4 Romanūm, propius, divitiusque forum est, pent.\.

9jūm, ji, n. Aria. SYN. Divūm, āer, Jūpiter. ¶ Dēgēntē sūb dīō mŏrērīs jamb, cum syllab.) Hor. Ne milit tum mölles sub dio carpere somnös, Yirg.

Divortium, ii, n. Divorzio, separazione di letto che si fa tra marito e moglie. ! Objiciunt equites sēse ād dīvortīš notā. Virg.

Dīŭs, ă, ūm. Divino, generoso. SYN, Dīvīnus, genērēsūs, tērtīs, māgnānīmūs. ¶ Ītālīdēs, quās īpsā dēcūs sībī dīā Cāmīllā. Virg.

Diūtinus, a, ūm. Continuo, che dura lungo tempo. SYN. Dinturnus. • Postquam vapor diutinus jamb. dimet.\ Prud.

Dintius, adverb. Più lungo tempo. I Fortunaque vělit měminissě diutiús ôro, Fil.

Dinturnos, a, um. Danturno, lungo, durabile. SYN. Diūtinus. Ilie qui diligitar, vēlīm diŭtūrnior ëssët. Ovid.

Dīvūtgo, ās, āvī, ātūm, ārč. Divulgare, pubblicare, far noto. Act. acc. SYN. Vülgo, evülgo, pervúlgo, děcláro, ápěrío, nůncio. 🕻 Divůlgátá větůs ād cœlūm glērīš fērtur. Lucr.

vīvūs, ī. m. Dieo, dieino. Deŭs. Santo. Sānclūs. Accipit, et numerum Divorum altaribus au-

get. Virg.

Divos, a, um. Divino. SYN. Sanctus, Divinus.

56, das, dědi, dătům, dărě. Donarc. dare. Act. ace. SYN. Đôno, lārgiŏr, trihňo, împērtio, īmpērtior. Somministrave. Sūppčdito. Dare tra le mani. Trado. Concedere, permettere. Concedo, pērmītto. PHR. Nēmo ex hōc uŭmerō mihi non donatus abibit. Extremum hoc miseræ dat mūnus amanti, Promisso mūnere donat. Ona tĭbĭ, qua tālī rēddām prō cārmĭnĕ dōnă? 🖣 Hīc milii responsum primus dedit ille petenti. Ving.

Bocco, es, docui, doctum, erc. Insegnare, ammacstrare. Act. acc. SYN. Edőcco, instruo, crudio, înformo, înstituo, ostendo. PHR. Tum quos ad studium ātque ūsūm förmābis ägrēstēm. Ēllūm Trītonĭā Pāllās Ēdŏcĭīt. In pătrīās ārtēs ērŭdřendůs črát. 4 Fatá renarrábat Davum, cur-

sűsqué dőcélát, Virg.

Dôcilis, is, m. f., é, n. Docile : avrendevole a disciplina, ad educazione, SYN, Mitis, tráctábilis, fácilis. § Mércúri , nam té dócilis mágistró sapph.) Hor.

Boctiloquas, a. am. Eloquente, che parla dotto. SYN. Fācundus, disērtus. 4 Māgnāque docti-

lőqui möriétűi Műsá Márönis. Aug

Doctor, oris, m. Insequatore, maestro, dottore, SYN. Măgister, praeceptor. EP. Făcilis, severus, făcūndūs, disērtās, cēlebris, vērēndās, cŏlēndās. elārūs, ēximius, honorātus, sēdulus, impiger. PIIR, Ād Mūsās qui pāndit iter. Qui dūcit in antră Pieridam. Qui mollit mores, nec sinit ëssë fërës. 9 Doctor argata fidicën Thalia sappli. Hor.

Dactus, A, am. Dotto, scienzeato, esperto, pratico. SYN. Ērūdītās, pērītās, gnārās, tieāndās, PER. Thespiadum, vel Aonidum décas immortale sőrőrům. PHR. Quém cásto érűdíűt dőctá Míněrvá sinů. Qui potůit těrům côgnoscérě caůsas. Qui mente săgaci Æternam rerum seriem cognovit, et artem Quem inclyta Pallas Edőcuit, multaque insigném réddídít árté. Cui īpsā sňās ārtēs doctā Minerva dedit. 🖣 Pythāgörám, Anytique reum doctumque Platona, Hor.

Doctrina, &, f. Dottrina, scienza, sapere. SVN. Scientia, ars, documentum, praceptum. 9 Virtūtēm doctrīnă părēt, nātūrāve donet. Hor.

Dăcămen, înis, vel docămentăm, î, n. Insequamento, documento. SYN. Praceptum, monitum, præscriptům. EP. Pātērobm. patriúm, mitě, sălūtitěrům, piūm. CEt docůmentă dămūs quā simus origine nati. Ovid. Documen mortalibus äerĕ, Luer.

Dôdônă, w. f. Dodona. EP. Glandiferă, ferax, fērtīfīs, cēlsā, vētūs, loquāx, gārrūlā, dīvīnā. PER. Svlvá Jövi grátissimá. Jövi sacrům němůs, PHR. Fătörům úbí præsciă quercůs. • Deficerent sylvas, et victum Dodona negaret. Virg. Expl. Città della Caonia nell'Epiro, vicino a cui vi e un deserto, che porta lo stesso nome, dedicato a Giove, ed ove la favola dice, che le quercie dessero gli oracoli.

Dodonavis, a, um. Di Dodona. SYN. Dodonius. 🖣 lugēns ārgēntūm, dödönæösquĕ lĕbētās. Virg.

Dodonis, idis, f. Di Dodona, SYN. Dodonia, Dodonæa. Vocibus his instare dedi, Dodonida quērcūm. Val. Fl.

Dögmä, ălis, n. Dottvina, opinione, SYN, Plăcitûm, ēffātūm, sēntēntĭā, dēcrētūm. EP, Clārūm, vērūm, vērāx, rēcēptūm. \ Ēt guī nēc Cšnicos, nēc Stořcă dogmátă legit. Juv

Dōgmāticus, ă, ūm. Dogmatico. \ Dōgmāticās ăgitāt plācido cērtāmine lītes. Āns.

Dőlabrá, &. Isria, pialla. SYN. Bipennis, ásciá, securis. Si lentus pigra muniret castra dolābrā. Jūv.

Dătenter, adv. _1ffannosamente, cordogliosamente: dolentius, più affannosamente, con più cordoglio. SYN. Moestřás, tristřás. C Post Phaetonteos vidissě dělentřůs igněs. Ovid.

Dŏtčo, čs., ňī, řítům, črč. Dolere, aver dolore. Neut. vel act. acc. SYN. Indólčo, gčmo, ingěmo, mārčo, PER, Māstō îndūlgērē dölörī. Dölörē confici. Dăloribăs ări, premi. PBR. Nec corpăs quěrňlě, něc měns vácát ægrá dělěrě. Tům vēro ēxārsīt jūvēnī dölör ēssībūs īngēns. Stětīt ācrī fīxă dölörē. Īnconsolābilē vūlnus Mēntē gěrit tăcită. 4 Nôtă tibi, et nostro dölüisti sa pě dělorě, Virg.

Dôtiûm, ii, n. Orcio, botte, doglio, SYN. Cădus. EP. Spūmāns, căpāx, āmplūm, căvūm, prŏlūndām, plēnām, vācijām, juānē. PUR. Et dūlcī vină promens dolio. C Doliă cum magni deficientque lăcus pent. Tibul.

Dŏio, ās, āvī, ātūm, ārē, Peallare, pulire. Act. acc. SYN. Lāsvigo, lāsvo, pŏlio. Stīpēs ăcērnūs črám properánti Tilce dělátůs. Prop.

Dőtön, önis, m. Bordone, bastone. SYN. Sűdés. tűstis, EP. Térés, löngús. PHR. Szévősgné gérûnt în bellă dölönes. Hörriffei ligno fillente dőlőnés, 4 Néc téréti déxtrás púgnánt ármári dőlőné, Sil.

Đốtôn, ônis, m. Delenc. EP Trojams fortis, geněrôsus. Antiqui prolés bělio praelará Dőlonis, Virg. Hist. Trojano molto atto al corso, che fu neceso da Elisse.

Dólópés, am. m. plur. Dolopi, popoli della Tessaglia. EP. Trifeës, tortes, inmités, crúdélés, sæxt thé s léé! C Mérmi Jonum, Dólópúmve, aut duri miles Clyssis. Virg.

Dölör, öris, m. Dolore. SYN. Mærör, lüctüs, tristitiă, crăciătăs. EP. Crūdelis, grăvis, tristis, sõllicitus, ingens, implacabilis, lõngus, immensŭs, inopinus, inultus, acerbus, inquietus, amens, īmpötēns, pūlsus, remotus, sopītus, ademptus, fractus, levis. PER. Doloris stimuli, morsas. Löngī törmentă dölöris. PHR. Mětůs păvôrquě, fūnus, ēt frendens dolor, Aterque lactus sequitur. Mūtat immitis dolor consilia nostra. Grăvior exurgit dolor. Fürit îmă dolor delapsűs ád őssá. Dölör örá répréssít. Nümquám třbř caūsă dölöris Hæc erit. ¶ Infandûm regină jűbēs rěnővārě dőlörēm. Virg.

Dőlősňs, ă, ūm. Frodolento, ingannevole. SYN. Caūtus, astūtus, vafer, callidus, fallax, sabdolus, însidiosus. Sit fraus huie facto nomen,

dīcārque dolosus. Ovid.

Dŏtŭs, ī, m. Inganno, frode. SYN. Fraūs, fāllāctă, āstūtia, āstus, īnsidia. EP. Tūrpis, malus, callĭdŭs, hostīlĭs, tăcĭtŭs, īmpïŭs, noctūrnŭs, tēctus, fīctus, varius, malīgnus, latens, arcanus. PHR. Tăcitō quæsītă dŏlō vietōriă. Interea fraūdēm mědĭtātă mălīgnām. Seū vērsārĕ dŏlōs, seŭ cērtæ öccūmběrě mörtī. Cönsiliö vērsārĕ dőlős îngréssűs, ét ástű. Dőlis instrúctűs, ét ārtě mălīgnā. Tālībūs īnsīdīis, pērjūrīque ārtě Sĭnōnīs Črēdītā rēs, captīque dölīs, quōs mīllē cārīnā, Non ānnī domuēre decēm. J Aptēmūs, dölüs an virtus quis in höste requirat. Virg.

Domesticus, a, um. Familiare, domestico, intrinseco. ¶ Ille ego convictor, densoque domesticus

ūsū. Ovid.

Domină, &, f. Padrona, signora. EP. Dulcis, grată, sŭpërbă, lætă, mæstă, prūdëns. 🖣 Ad dominām dűcűnt: pülchrő sédét illá récéssű. Ovid.

Dominātio, onis, f. Signoria, dominio, podestà. SYN. Dominātus, rēgnum, ditio, potēstās, impērium. Sümmä pötestätüm, simplex döminätiö rerüm. Prud.

Dominator, oris, m. Signoreggiante, dominante. SYN. Rex, dominus, moderator. I Füdit Aloidas

pöstquām döminātör Ölympi. Ped.

Dőminőr, āris, ātňs, ārī. Signoreggiare, dominare. Depon. dat. PHR. Impero, rego, præsum. Servitio premet et victis dominabitur Argis. Virg.

Dominus, i, m. Padrone, signore. SYN. Rex, reetőr, herűs, mägister. EP. Sümmüs, pötens, sűpērbūs, mētūēndūs. ¶ Vēndīdīt hīc aūrō pā-trīām dominūmque potentem. Virg.

Domitianus, i, m. Domiziano. EP. Ferus. crudelis, īmpĭŭs. ¶ Dūm Jānŭs hĭčmēs, Dŏmĭtĭānŭs aū-

tūmnos (scaz.).

Domito, ās, āvī, ātūm, ārē. Domare. Quādrūpědum omně gěnůs pětitis domitáre mágistris. Manil.

Domitor, oris, m. Domatore. SYN. Victor, debēllātor. 🎙 Āt Mēssāpus equum domitor, Neptūniš prolēs. Virg.

Domitrix, icis, f. Domatrice. Instruxitque mănum

clāvā domitrīce ferārum. Ovid.

Domo, ās, ŭī, ĭtūm, ārē. Domarc. Act. acc. SYN. Dēbēllo, vīnco, sŭpčro, sŭbigō, dēvinco. PER. Sũb jũgă mittere. Vĩ, vel bêtlô sūbjicere. PHR. Populosque feroces contandit victor. Sternet Ponos Gallumque superbum. Tu licet extremos late dominere per Indos: Te Medus, te möllis Ārābs, tē Sēres adorent, Sērvitio patiere jŭgūm. Pārcērē sūbjēctīs, ēt dēbēllārē s**ŭpēr-** | hős. Ét victős sűpéráré rébéllés, Főrtés dőmitārē jūvēncēs. J Non ānnī domūcre decēm,

non mille cărină. Virg.

Domus, i, vel us, f. Casa. SYN, Ædes, tectum, līmen, sedes, ātria, lares, focī, penātes, hospitinm, penetrāliā. Famiglia, casato. Gens, genus. EP. Amplă, îngens, altă, arduă, excelsă, magnă, spătiosă, antiquă, superbă, pictă, aurată, pulchră, splendidă, eximia, conspicuă, marmoreă, rēgiā, rēgālis, māgnificā, vīlis, pārvā, humilis, desertă, încultă, sordidă. PER. Regali splendĭdă lūxū. Vāstā cōndĭtă mōlĕ dŏmŭs. Fŏrĭbūs domus alta supērbas. PHR. Domus anterior gēmmīs, aŭrōquĕ cŏrūscăt. Hīc dŏmŭs Ænēæ cunctis dominābitur oris, Unaque jām totā stābat ĭn ūrbě děmŭs. ¶ Cām mūrēs, ārcēmquě prěcůl, āc tēctă dŏmōrūm. Virg.

Donārimm, ii, n. Offerta. 9 Sī tua contigimus

mănĭbūs donāriă pūrīs. Ovid.

Donatio, onis, f. Donazione. J Longius ostendit cūlpā donātio mītem. Vict.

Donatos, i, m. Donato, autore di grammatica. EP. Doctus, peritus, facundus.

Donec, adverb. Finche. SYN. Dum, quoad, vel quoad. 9 Donče eris felix, multos numerabis ămīcos. Ovid.

Dono, as, avī, atūm, are. Donare, dar in dono. Act. acc. SYN. Þō, tribāo, præbčo, lārgiŏr, ēlārgiŏr, impērtior. J Hāc tē nes fragili donābimus ante

cicuta. Virg.

Donnim, i, n. Dono, donativo. SYN. Mūnus, pramium, mūnūsculum. EP. Gratum, opimum, dīvēs, lārgūm, āmplūm, söpērbūm, dūlcē, īnsīgnē. PHR. Dona refert auro gravia. Donaque promissis überioră feram. Cămălântque altariă donīs. Tēxtĭlĭbŭs ŏnĕrāt donīs. Aūt ūllă pŭtātĭs Donă cărere dolîs. Sordent tihi muneră nostră. ¶ Dōnă Đěữm têmplīs natō victore ferebat. Ovid.

Dŏnỹsă, æ, f. Donussa, isola nel mar Egeo. ¶ Bācchātāmqnē jūgīs Nāxon viridēmquē Donīsam. Virg. Expl. Isola nel mare Egeo, una delle Ci-

cladi, ove si cava marmo verde.

Dorcas, adis, f. Daino. J Delicium parvo donabis

dőreădă nātő. Mart.

Dōris, idis, f. Nome proprio d'una ninfa marina. EP. Cærŭlĕä, Neptūnĭå, æquŏrčă, văgă, formosă, ămāră, hūmĭdă, spūmōsă, grāndævă. PER. Nērčidum fæcunda parēns. 🖣 Doris amara snam non întermisceăt undam. Virg. Fab. Figlia dell'Oceano e di Tetide, moglie di Nereo suo fratello, e madre delle ninfe chiamate Nereidi.

Dormio, is, ivi, itum, ire, n. Dormire, pigliar sonno. SVN. Dormito, quiesco, requiesco. PER. Đặrể côrporă sốmuố. Plắcidæ demittere membră quĭētī. Sōmnūm căpĕrĕ, cāptārĕ, cārpĕrĕ. Quĭētĕ, vel somno membră levare. PHR. Non priŭs îu dūleēm dēclīnāt lūmīnă sõmnūm. Sõmnõ lūmĭuă vīctă dědī. Sŏpōr fēssōs cōmplēctĭtŭr ārtūs. Sīlēnām pāčrī sōmnō vīdērē jācēntēm. Vēnātōr dēfēssā törō cūm mēmbrā reponīt. Cæterā pēr tērrās omnēs animālia somno Laxabant cūrās. Certatim tandem fessus dormire viator. Hor. Dormito, as, avi, atum, are. Aver souno, dormicchiare. Neut. Indignör, quandöque bönüs dör-

mītāt Hŏmērŭs. Hor.

Dormitor, oris, m. Dormitore, dormiglione. I Quid tibi dörmitör pröderit Endymiğn! (pent.). Mart. Dos, dotis, f. Dote, dota. EP. Uxoria, grandis,

rārā, magnā, quāsītā, prēmīssā, supērbā, jugālīs, āmplā, dīvēs. J Hoe dēcēt ūxorēs dos ēst ūxoria lītes. Ovid.

Dōtālis, is, m. f., e, n. Dotale. J Dōtālēsque tuā Týrĭōs pērmīttěrč dēxtræ. Virg.

Dōto, ās, āvī, ātūm, ārē. Dotare, dar la dote. Act. ace. § Sānguine Trojāno, čt Rŭtulo dotahere virgo, Virg.

Drāchmā, vel Drāchāmā, ā, f. Dramma, sorte di peso. Trāpēpitā mille drāchimārum Ölim-

přeům (jamb.). Plant.

Drăco, onis, m. Dragone, drago, serpente. SYN. Anguis, sērpēns, colūber, hydrus. EP. Sanāmosus, dīrus, venenātus, intortus, cristatus, longus, pēstifer, PHR, Igne micant öculī, corpus tumet omne veneno, Tresque micant lingua. Ardentesque oculos suffecti singuine, et igni, Sībīlā lāmbēbānt līnguīs vībrāntībus orā. Longūsque torta sībilāt caūdā draco. ¶ Terrigenāsque feras, însopîtumque drăconem. Ovid.

Dráco, ônis, vel Drácôn, ôntis. Nome proprio. EP. Severus, rīgidus, asper, atrox, immītis, sævus, ĭnīquŭs. Hist, Legislatore antichissimo degli Ateniesi, le di cui leggi furono cassate ed annullate da Solone, per essere troppo severe: furono però conservate quelle che furono stabilite sopra la

morte.

Drăcānigenă, &, f. Chi produce serpenti. 🖣 Înquê drăconigenam nimbiscomitantibus urbem. Ovid. Drāmă, ătĭs, n. Dramma, rappresentazione in teatro. SYN. Āctūs, pŏēmā. EP. Cŏthūrnātūm, grāndē, grăvě, trīstě, latum. Laudes celebret dra-mătum jamb. dimet.). Hil.

Drěpănům. i, n. Tvapani, città, o promontorio in Sicilia, EP. Cūrvūm, īncūrvūm, fālcātūm, Sătūrniūm, infidūm. PHR, Quique locas cūrvas nomină falcis hăbet. Iline Drepăni me portus,

ět illætábilis örá, Virg.

Drŏmăs, ădĭs, f. Dromedario, specie di cammello. SYN. Dromědá, dromádá, dromídá, dromědáriŭs. 🖣 Æthiopūm strepitū gentis, dromādūmque pārātīs. Mill.

Drŭidë, ārūm, m. plur. Druidi, sacerdoti e giudici de' Galli che viveauo ne' boschi, SVN. Druides, EP. Gallī, doctī, při, severi, nemorosi. Sacrorum

Druides positis repetistis ab armis. Luc. Dryades. um, l. plur. Driadi, ninfe di selve, o di campagne, SYN, Hamadryades, EP, Rūsticae, culta, formosa, procaces, nemorosa, sylvestres, hilarēs, timidā. PER. Dryādēs pūēllā. Šylvārūm nūmină. Sylvicolā, sylvēstrēs nympliā. Ne-morūm Dēā. Rūstica nūminā. Sylvārūm, vel něměrům uvmphá, PHR. At chěrůs áquális Dryadum clamore supremos Implerant montes; sylvās, sāltūsquē sčquūntūr. 🖣 Aūt quās sēmiděr Dryades, Pagnique bicornes. Ovid.

Dăbito, ās, āvi, atim, ārē. Dubitare, dubbiare. Act. acc. SYN. Ambigo, núto, hárco, flúctúo. PER. Důbia měntě féror, pěndéo, hásréo. Měns důbia pendet. Animo ancipiti untare. Incerta mente Muctuare, PHR, Vărio sic fluctual astu, încertāque vocant animum in contraria carse. Sie **ănim**ăs hærët, séque în încêrtő ténét. Animám **nũnc** hữc, nữnc dĩ vĩ dĩt îl lực. În părtêsque răpit vărias. Quid dubitem, et qua nune animo sententiă sūrgăt? Virg.

Dăbius, ă ûm. Dubbioso, ambigno merito. SYN. Incērtūs, ambigūds, sūspēnsus, vārids, ancēps. 🛭 PHR. Důbřůs mědřis Márs čerát řii ármis, Fátis încertă teror. J Nec sum ănimi dubius, verbis čă vincere māgnum. Virg.

Ducenti, &, &, adject. plur. Dugento. § Nām fuit hōc vitiōsŭs, in hōrā sā·pē dūcēntōs. Hor.

Dăcenties, adverb. Dugento volte. ¶ Dăcenties âc-cepit, et tămen vivit (scazon.). Mart.

Dăceni, a, a, adject. plur. I dugento a dugento. 🖣 Quām dōtīs mihi quīnquies ducēna (phal.).

Dāco, is, xī, ctūm, črč. Condurre, menare, quidare. Act. ace. SYN. Ago, trăho, deduco, conduco. Pigliare, prendere. Sūmo, căpio, āccipio. Stimave. Půto, æstimo, hábčo. 4 Me si cælicolæ volúis-

sent dűcere vitám. Vírg. Dūctilis, is, m. f., e, n. Che facilmente si guida dove si vuole. J Palmitis, hoc riguæ ductile fluměn ăquæ (pent.). Mart.

Düctör, öris, m. Condottiere. SYN. Düx. & Verum ĭbĭ dūctōrēs ăcĭē revocāvēris āmbōs. Virg.

Důdům, adverb. Di fresco, novellamente, poco fa. SYN. Jāmdūdūm, jāmprīdēm. ¶ Īpsa egomēt dūdūm Běrően dīgřessá rělīqui. Virg.

DăcHăm, i. n. Duello, pugna tra duc. SYN. Bellum, pūgnā, cērtāmēn, prælium. EP. Sanguineum, förtő, incertúm, dirám, crádám, insánám, 13bidum, furiosum, barbarum. ! Græcia Barbăriă lento collisă dăello, flor.

Dūteēdo, inis. f. Doleczza, qusto, contento. SYN. Suāvītās. 🖣 Nēsció quā nātālē sölūm dūlcēdīnē

cūnctōs. Ovid.

Dülciloquis, quă, quim. Che parla dolce. I Dulciloquis călămos Enterpe fletibus ürget. Virg. Dūlcis, is, m. f., e, n. Dolce. SYN. Grātus, jā-

enndus, snavis, mītis, amornus. ¶ Dūleis inexpērtīs cūltūrā pŏtēntīs ămīcī. Hor.

Důlichium, ii, n. Dulichio, Dulcigno, isola ch e nel mave Jonio, I Dūlichiūmque Sameque, et Nerītos ārduā sāxīs. Virg.

Donienius, a. am. Di Dulichio. Inter dulichias Īlĭăcāsquē dŏmās pent.\.

būm, adverb. Quando. SYN. Cūm, quando. Mentrachė, finchė. Dönče. Piarchė. Mödő, dūmmödő, sĩ tămến. Dữm liect, ct veros ctiam none ēdītis ānnēs. Ovid.

Dūmmodo, adverb. Purche. SYN. Dūm, modo. ¶ Dūmmödŏ pūgnāndō săpērēm, tū vīncē lò-

quendő. Ovid.

Dūmis, i. m. Spina, dumo. SYN. Rubus, sentis. EP. Sīlvēster, spīssūs, sŏlīdūs, dēnsūs, āspēr, īnyiŭs. PHR. Sylvēstribūs hōmidā dūmis. Fērat ēt rūbūs āspēr āmomām. In dūmīs interque hörrentiă lūstră. Sylvă făit late dūmis, atque ilice nigra, Horridă, quâm deusi complerant ûndique sentes. Horrentesque nubes, et amantes ārdua dūmās. Virg.

Důmětům, i. n. Spineto, EP. Aspěrům, hőrréns, daram. Tercentom nivei tondent dameta ju-

vêncî, Virz.

Dūmosus, a, am. Spinese. 5 Tenuis ubi aigilla ēt dūmāsis cāleňlūs ārvīs. Virg.

Damtavat, adverb. Solamente. Quod și forte ăliquis diect dumtaxăt öriri. Lucr.

Dňo, a., o. adject. plur. Due. 4 Si důŏ prádětětě tálés Ídása tulisset. Virg. Prætéréa dűő néc tūtā milič vāllē rēpērtī. Id.

Dáóděcies vel duoděcies. Dodici volte. Duoděcles undis milgat omne nemus pentij. Lact.

Dňňaveim, vel duöděcím. Dodící. Třbůlá nottantůr, adsůnt těstěs dňóděcím (jamb.). Plaut.

Dňŏdčeimis, vel duōdčeimis, ă, ūm. Dúodecimo, dodicesimo. ¶ Duōdčeimō Tūrnūs divinis ōecidit ārmīs. Virg.

Dňŏdēnī, æ, ä. A dodici a dodici. § Pēr dňŏdēnă regīt māndām sōl aūreŭs āstrā. Virg.

Dňŏdēvīgīntī, vel duödēvīgīntī, adject. plūr. indeel. Diciotto. ¶ Duödēvīgīntī līnetus Ölympiădās (pent.). Aus.

Döpiex, ícis, adject. Doppio, altrettanto. SYN. Geminus. § Et núx örnábát mensás cúm düplice, ficů. Hor. Per astuto. PHR. Düplex Ülysses. Id.

Dupliciter, adverb. Doppiamente, altrettanto. J Düpliciter nam vis venti contradit et îpsă. Lucr.

Duptico, ās, āvī, ātūm, ārē. Addoppiare, crescere una volta altrettanto. Act. acc. SYN. Gĕmĭno, āggĕmĭno, congĕmĭno. ¶ Tūm Sol crēscēntēs dēcēdēns dūptīcāt ūmbrās. Virg. Īngēns ād tērrām dŭptīcāto poptītē Tūrnŭs. 1d.

Dăpôndĭŭs, vel dĭpôndĭŭs, et dŭpôndĭūm, vel dĭpôndĭūm, ĭī. Due libbre. ¶ Väsă quöqne ômnīnō rĕdĭmīt nôn sôlĕ dŭpôndī. Lucil.

Dūrābītīs, īs, m. f., ĕ, n. Durceole. SYN. Dĭŭtūrnūs, stābīlīs, constāns, pērmānēns. ¶ Quod cărĕt āltērnā rĕquĭē, dūrābīlē non ēst. Ovid.

Důrěsco, řís, říř, črě. Indurirsi. SYN. Îndůrěsco, důror, öbdůrěsco, rřgěö, gělo. Ét segném pătřerě sřtů důrěscěrě cámpům. Virg.

Dūršties, eī, f. Rigore, severità, durezza. SYN. Dūritiä, rigör, āspērštās. ¶ Dūrštiā fērrum ūt sŭpērēs, ādāmāntāquē, tēquē. Ovid.

Bñro, ās, āvī, ātūm, ārē. İndurre. Act. acc. SYN. Īndāro. āstrīngo, constrīngo. premo, gelo. Durrare, persecerare, continuare. Pērsto, consto, pătivo. ¶ Dūrāte, ēt vosmēt rēbūs sērvātē sēcūndīs. Virg.

pūrūs, ă, ūm. Duro. SYN. Fīrmňs, sŏlĭdňs, fērrěňs, mārmŏrčňs, ădámāntǐnňs. Molesto, ingrato. Mölēstůs, īngrātňs, īnjūcūndňs. Crudele, aspro. Crūdēlīs, āspēr, īmmītīs, sĕvērňs, īmmānĭs, rīgidňs. ¶ Īmprŏbňs, ēt dūrīs ūrgēns īn rehňs

ègēstās. Virg.

Būv, ňcis, m. f. Duce, generale, capitano. SYN.

Dūctŏr, īmpērātŏr. EP. Strēntňis, prūdēns, vigil,

līusōmnīs, īntrēpĭdīs, cōnstāns, īnvīctūs, clārūs,

bēllĭpŏtēns, crāentūs, sāvvās, genērōsiš, sāgāx.

prōvīdūs, fidēlīs. pŏtēns, prāclārūs, māgnā
nīmnīs, caūtňs, cāllīdūs, dīsērtūs, fācūndĭs. PER.

Căpūt īnsūpērābīlē bēllō. Mārtē fērōx, ēt vīne
nesetūs ārmīs. Non indēcōrō pūlvērē sōrdīdūs.

PHR. Tālīs in ādvērsōs dūctōr Rhætēiŭs hōstēs

Āgmēn āgīt. Tālīā pēr cāmpōs ēdēbāt fūnērā

dūctōr Dārdāntūs torrēntīs āquā vel tūrbīnīs

ātrī Mōrē fūrēns. \$\frac{\mathcal{E}}{\mathcal{E}}\text{prānīquē} dūcēs ēt

pūlchēr falūs. Virg.

Đỹuāstă, ŵ, vel dynāstēs , ŵ. Barone, EP. Pötēns, sūmuus, nobilis, ēgrēgius. Gr. ô0022745.

Þýrráchíňum, ří, n. Durazzo, cittá nella Macedonia.
 Þýrráchíň práccips rápřendás tendít řn árces, tuer.

E

f. prép. Da. SYN. Dé, éx. Tridřtůr é siccócádix ötčágřná lignő. Virg.

Eă, f. Quella. Pron. a masc. ĭs. ¶ Frūgĭbūs înfēlīx čă néc mānsuēscit ărandō. Virg.

Eădēm, f. La medesima. Pron. a masc. īdēm. § Non čădem ārbörībūs pēndēt vindēmiă nostrīs. Virg. Eātēnūs, adverb. Sin a tanto che. § Ōrsūs črāt, cūm rēx īnsomnīs čātēnūs āltām. Mant.

Ěběnůs, ī, f., vel čběnům. ī. n. Ebano. EP. Īndă, nigră, čnödĭs, splendīdă, prětřôsă, nitens, důră. ¶ Fért čběnům, sölīs ēst thůrčă vīrgă Săbæīs. Virg.

Ebǐbo, is, bǐbī, bǐbītūm, ĕrĕ. Bevere. Act. acc. SYN. Ēxhaūrio, Fīliŭs, aūt čtiām lībērtŭs ŭt ēbǐbăt hārēs. Hor.

Ebrīčtās, ātřs, f. Ebbrezza, ubbriachezza. SYN. Crāpūlă, EP. Tūrpīs, īnsānā, lŏquāx, gārrūlā, fördā, āmēns, mālēsānā, tītūbāns, īmmūndā. PER. Cērtā jūvēntāe pērmīcīēs. Mātēr fāeuāndā mālōrūm. Rīxīs gaūdēns. Öpērtā rēclūdēns. Sānāe mēntī, vel mēntīs řnīmīcā. Prēdīgā fāmāc. Īllēcēbrīs ēxītīōsā sūīs. PHR. Ārcānūm dēmēns dētēgītēbrītētās. Īngčnīī frāngīt vīrēs, ānīmīquē vīgōrēm. Īn prā·līā trūdīt vīrēs, anīmīquē vīgōrēm. Īn prā·līā trūdīt vīrēmēm. ¶ Quīd nōn ēbrīčtās dēsīgnāt? ŏpērtā rēclūdīt. Hor.

Ēbrīŭs, ĭī, m. Ebbro, ebrio, ubbriaco. SYN. Vīnŏlēntūs. PER. Vīnō mādēns, grāvīs, mādīdūs, sŏlūtūs, sĕpūltūs. Bācchō vietūs. Mītī dēlūsūs fācchō. Mērō tītūbāns. Ēxplētūs dāpībūs, vīnōquĕ sĕpūltūs. PHR. Ēbrīā cūm mūltō trābĕrētvēstigīā Bācchō. Ēbrīūs ēccĕ sĕnēx pāndō dēlīrūs āsēllō, Vīx sĕdĕt ēt prēssās cōntīnĕt ārtĕ jūbās. (De Sileno). ¶Ēbrīŭs ād dūrūm fōrmōsæ limēn āmīcæ. Ovid.

Ē**brīōsūs**, ă, ūm. *Bevitore, ebbro, ubbriaco*. ¶Ēbrīōsa ăcīna ēbrīōsīōrīs (phaleuc.). Catul.

EbūHio, īs, īvī, ītūm, īrē. Bollire. Neut. ¶ Ēbūllīt pătrăī prāclārām fūnus, et orsī. Pers.

Ěbừr, ŏriš, n. Avorio. EP. Āssyriūm, Indūm, Libycūm, nitidūm, rēgālē, rēgiūm, conspicuum, sēctilē, Āttālīcūm, Phīdiācūm, niveūm. PER. Dēns indicūs, indūs. PHR. Ēt Libycī fulgēt nobilē dēntis opūs. Indi dēntis honos, sēctīlīs ārtē, nītēt. © Et mēstum illācrymāt tēmplīs ēbūr, ārāqnē sūdānt. Virg.

Ēbūrnus, ă, ūm. D'avorio. SYN. Ehūrneŭs. Celsior îpse loco, sceptroque îunixus chūrno. Ovid. Oppidă tūrrītīs cingantur chūrneš mūris. Id.

Ebūsūs, f. Isola. Jāmque Ebūsūs Phāmīssā movēt, movēt Ārtābūs ārmā. Sil. Expl. Isola nel mare Balcarico, dove non e alcun animale velenoso.

Ēccē, adverb. Ecco. SYN. Ēn, hēm. J Ēccē crūēntātī rēdčūnt, ēt Bācchus ubi ēssēt. Ovid.

Ēcelēsiā, ē, f. Chiesa, cristiani considerati in un sal corpo. SYN. Tēmplūm, ēdēs, lānūm, vel sācēr cātās. EP. Sānetā, piā, sacrā, cĕlebrīs, aŭgūstā, īnelītā. PER. Sacrā tēctā Tŏnāntīs. Ædēs sacrā Dēō. ¶ Cūjūs dē mānībūs sūmens Ēcelēsiā cōrpūs. Viet.

Echěněřs, řídřs, f. Remora, pesce piccolo che ferma le navi, alle quali si attacca. SYN. Rěmořá, EP. Párvá, třměndá, těnňřs, förtřs. ¶ Párva čehěněřsáděst, mírům: morá půppříbůs ingéns. Ovid.

Echīdnā, æ. f. khra. SYN. Hydrā. EP. Tǔmĭdā, lēthĭſērā, trīstīs, hŏrrĭdā, vĕuēnōsā, Lērnæā. ¶ Pār quŏtā Lērnææ sērpēus ĕrīs ūnŭs ĕchidnæ. Ovid.

Echinădes, ûm, plur. Curzolari, isole vicine allo stretto di Corinto. ¶ În tötidem mediis quod cernis echinădes ûndis. Ovid. Échinus, i. m. Riccio marino. ¶ Lūna ălit östrea et împlet echinos, mūribus lībrās. Fucil.

Łebiōn, ŏnis, m. Nome proprio d'uno degli artefici che assistette alla fabbrica di Tebe in compagnia di Cadmo. EP. Inclytůs, clărůs. PHR. Thébānæ conditor árcis. J Täliă dicentem pertûrbăt Échiŏne nătůs. Ovid.

Echiŏniŭs, ă, ûm. In Echione, o Tebano. SYN. Thēbānus. § Victor Echiŏniās sī vir pēnētrāssēt in

ārcēs. Ovid.

Ēchō, ūs, f. Eco. EP. Resonābilis, repārābilis, gārrūlā, vāgā, cānērā, rēdītūrā, lātēns, āeriā. sŏnōră, resŏnă. PHR. Resŏnābilis āssŏnăt Echō. Responsant sylvæ, et vägå certat imago. Plangentibus assonat Echo. Ripæque lacusque Rešponsant circa, gemitū neinus omne remūgit. Consonat omne nemūs, vocemque inclūsa volūtānt Līttoră, pūlsātī collēs clāmore resultānt. Et vox assensa nemorum ingeminata remagit. Illě cănīt, pūlsæ rěferûnt ad siděrá válles. Hábitatque cavis în montibus Echo. Cavis Echo procul assonat antris. Et quoties ego te, toties locus īpsē vocābāt. Nēc prius īpsā loguī didicit. ¶ Aŭribŭs în vēstrīs hābitō pēnētrābilis Ēchō. Aus. Fab. I poeti fingono che una ninfa addolorata per non essere compensato il suo affetto che portava a Narviso, fosse trasmutata in un sasso dat dolore, non ritenendo altro che la sola voce.

Ēctīpsīs, is, vel čos, t. Ecclissi. SYN. Dēfēctīs Sölfs, vel Lūnā, dēlĭqutūm. PHR. Söl nēgāt öffīctūm mūndo, ēt sē sūbtrahīt örbī. Tēgītūr cæcā fērrūgīně Phēbūs. Īpsē cāpūt mědió Tītān cūm fērrēt ölṣmpō, Cōndīdīt ārdēntēs nīgrā cālīgīnē cārrūs. Īpsum ētīām Sölēm dēfēctūm lūminē vidīt. Phēbūs öbscūrō mēāt sīnē nūbē vūltū. ¶ Ēclīpsīn cūm Söl pātītūr, cūm Lūnā

lăborăt. Claud.

Ēciŏgā, ē., f. Dialogo, genere di poesia pastorale. EP. Cimpēstrīs, sylvēstrīs. Vērnāns pēr vārīi

carminis ēclogās (asclep.). Paul.

Écůtěůs, î, vel potius Equidičůs, čî, m. Puledruccio, tormento, massime per far confessare i rei. ¶ Exisečrándům corpůs čeůlčo čminůs jamb.\(). Prud.

Édācitās, ātis, f. Ividita di mangiare. SYN. Vŏiācitās, gūlā, inglūviēs. ¶ Gūla ēst fērīnā, sēd sōcōrs ĕdācitās jamb.). Prud.

Étāx, ācīs, adject. Goloso, ghiotto, ingordo, SYN. Gúlōsús, hēllňo, vŏrāx. ¶ Tēmpús ĕdāx rērūm, tūque īnvidiōsā vētūstās. Ovid.

Édēn. ēnīs, f. Luogo ove fu il Paradiso terrestre.

Seū Rěgio, Ēdēnēm dīxērūnt nōmině pātrēs.

Ēdēntūtūs, vel Ēdēntūtūs, ā, ūm. Sdentato, senza

Edérā, ā, f. Ellera. EP. Scquāx, nextifs, Bāc-chētā, crīnālīs, errāus, victrix, frondens, bi-cölör, tenāx, frondosi, törtīfis. PER. Doctārum præmiā frontfum. Bācchīcā sertā. PIM. Tenāx ederā hūc et hūc ārborem implicāt errāns. Quōrūm Imāgines lāmbūnt ederā scquācēs. Errantes ederās pāssim cūm bāccārē tēllūs. Virg. Vide Hedera.

Ldico, ĭs, xī, ctūm, črč. Bandire, pubblicave per bando. SYN, Dēcērno. stătno, cōnstītŭo. ¶ Tāntăquĕ cōncēdis tū mēnti ēdīcērĕ dōnă. Prop.

Í dictům, î, n. Editto, bando. SYN. Māndātain, jūssūm, stātūtain, dēcrētūm, lēx. Āddē quod ēdietūm, quamvis īmmītē mīnavqué. Ovid. Édisco, is, didíci, črč. Imparare a mente. Act. ace. SYN. Disco, percipio, accipio. J Addit Edrotis, inssitunc ediscere lauros. Vive.

jūssītque ēdīsečrē laūrūs, Viīg. Edīssēro, īs, ĭī, ērtūm, ĕrč. Dierferare, spiegare. Act. acc. SYN, Nārro, ēnarro, rēfēro. ¶Nōstēr ērīs, mīhĭque hāse ēdīssērē vērā rōgāntī. Virg. Edītov, ūrīs, m. Che pubblica, ¶ Vūltūrnūsquē cēlēr nāctūrnāgue ēdītor aūrā. Lucr.

Editús, á, úm, particip. Generato, partorito. ¶ Editús hác ille ést, qui si sine prôlé fúissét. Ovid. Éditús, á, úm. Alto. SYN. Áltús, éxcélsús. ¶ Vi-

rībūs ēdītīōr cædēbāt ūt īn grēgē Taūrūs. Hor. Edo, is, vel ēs, ēdi, sūm, vel stūm, ĕrē, vel ēssē. Mangiare. Act. acc. SYN. Cŏmēdo, māndūco, vēscŏr, pāscŏr, māndo. PER. Đăpēs ŏvīdō cōn-vēllērē dēntē. Fămēm cřbīs, vel čpūlīs sēdārē. Fămēm pēllērē, lēvārē, sōlārī. Jējūnīā sōlvērē. Cībōs, dāpēs cāpīo. PHR. Nāllōs cōntīgīt ōrē cībōs. Tūm vietū rēvŏcānt vīrēs. Cōrpŏrā sīstēntānt čpūlīs. Tērrā mūnērē vēscĭmūr, Sūmēhānt tēnūēs ōrā cŏāctā cībōs. J Tēmpŏrē cōn-tāctōs ārtūs sācŏr īgnīs čdēbāt. Virg.

Ēdo, is, didī, ditūm, črē. Produrre, far fruito, render fruito. Act. acc. SYN. Gigno, produco, pario. § Si mulier vitulūm, vēl sī bos ēderēt āgnām. Juv.

Edo. onis, m. Mangiatore, goloso. § Güttüra, út inglűviés hellnanti ést noxia édoni. Fill.

Edőceo, es, ŭī, ctūm, ere. Informave, insegnare Act. acc. SYN. Înstrŭo, înstitŭo, dŏeco. ¶ Ēdŏceot multisque viro se adjungere gentes. Virg. Ēdómo, ās, uī, itum, āre. Domare. Act. acc. SYN.

Vīnco, sūpēro, domo, dēbēllo. ¶ Ēdomūīt Rhēnum quot vos potuīstīs in ānnīs, Claud.

Ēdormio, is, īvī, ītūm, īvē. Dormive, pigliar sonuo. Neut. J Ilionam ēdormīt carienīs millē ducēntis. Lor.

Ēdúco, ās, āvī, ātūm, ārč. Produrre, allevare, nutrire. Act. acc. SYN. Ălo, nūtrio, ēdūco, is. § Ēt quōdcūmquĕ mihī pōmūm novās ēdūcāt ānnūs. Tib.

Ēdūco, is, xī, ctūm, crē. Cavare, trarre. Act. acc. SYN. Töllo, āttöllo, ēllēro, ēxpromo. § Ēdūcūnt fotūs, āliā pūrīssimā mēllā. Virg.

Edūlis, is, m. f., č. n. Mangiatico. ¶ Vinčš sūmmīttīt căpréās non semper edūlēs. Hor.

Edûrûs, ă, ûm. *Duro assui*. ¶ Edûrâmquĕ pỳrum, et spînās jām prūnā férêntês Virg.

Éĕtiōn, önis, m. Eczone, padre di Andromaca, re di Tele. C Ét Tĕnédōn vetĕrēs Éĕtĭōnĭs ŏpēs (pent.). Ovid.

Efféro, ás., áví., ítúm., áré. Render crudele. Act. acc. SYN. Áspéro, PHR. În túriás., îgnêmque virôs Márs împiús égit. § Et élléráti pér nělás ingéns rúúnt (jamb.). Sen.

Elléro, fers, extúli, elatúm, ferre. Innalzare, portare, mandare su. Act. acc. SVN. Edûco, töllo, áttöllo, évého, éxtöllo, érigo. PUR. inquê diés àvidúm sürgéns căpat altus ellert. Vástis cum viribus ellert oră. Töllemus in ástră nepotes. Sape attöllit mare, et altius ûndas terigit, inde imo consurgit ad acthera funds. § Āsternomque adytis ellert penetralibus ignem. Virg.

LHérůs, ă, ûm. Duro, crudo, crudele. SVN. Důrůs, dicés, těrůs, sasvůs, élteratůs, crudelis, férôx, îmmanis, hárbárůs. ¶ Ellérůs hůmáná qui dăpě

pāvīt čquōs (pent.). Ovid.

Éfficax, ácis, adject. Efficace, che ha possanza, vigore. SYN. Póténs. J Jám jam éllicaci dó mánús scientise gamb. Hor. Efficio, is, feci, fectum, ere. Cagionare, esser cugione. Act. acc. SYN. Prasto, facio, reddo. I Etfacere tevem, nec înîgua mente ferendam. Ovid.

Ēfrīgīēs, ēī, f. Scoltura, effigie, sembianza. Īmāgo, sīgnām, simidlācrām, spēcies. EP. Pietā, lūcidā, Apēllēā, ārēā, āmēā, aūrēā, pūlchrā. PIR. Fffĭgĭēs sācræ Dīvūm, Phrÿgĭīquĕ Pĕnātēs. Stābūnt ēt Pării lăpidēs, spirāntiā signā. Vēterum ēlfīgies ex ordine avorum Antiqua ex cedrā. Species ærisque eborisque vetūstī, Atque locūtūræ mentito corpore ceræ. I Sī corām lepīdīs māle vīvitur? effigies que. Juv.

Effingo, is, xi, etum, ere. Effigiare, scolpire, dipingere, imitare. Act. ace. SYN. Exprimo, formo. sculpo. I Bis conatus crat casus effingere in

aūro. Virg.

Etttägĭto, ās, āyī, ātūm, ārĕ. Domandar con istanza. Act. acc. et abl. SYN. Flagito, posco, postulo, pčto. I Nomine quemque vocans, notumque el-Ílágitát ensem. Virg.

Emorce, es, mī, ere, n. Fiorire, far fiori. SYN.

Flőréo, élllőrésco.

Ēmino, is, xī, xūm, ĕrč. Grondare, gocciare, versare. Neut. SYN. Elabor, defluo, excido, abco. ¶ Quæ căvă de Stygiis efflüxerat ûndă profûndis. Virg.

Effódio, is, födi, fössüm, ere. Scavare, far buco. affondare. Act. ace. SYN. Fodio, erño, extraho, ēvēllo, PER. Tērrā ērŭo, ¶Ēffŏdĭāntĭir ŏpēs īr-

rītāmēntă mālērum, Ovid.

Effætús, ă, ūm. Stanco, stracco, affaticato, snervato, molto vecchio. SYN. Fessus, defessus, debilis infirmus, ager. J Sanguis liebet, frigentque etfætæ iu corpore vires. Virg. I Jamque adeo äffecta est setas, effætaque tellus. Lucr.

Effor, āris, ātus, ārī. Parlare, favellare. Bepon. ace. SYN. Loquor, fari. \ Elfare fido pectore

ārcāna ōccūltă (jamb.). Sen.

Effrenis, is, m. f., e, n. Sfrenato, senza freno. SYN. Ēffrēnus, indomitus, ēffrēnātus, pracēps. 🖣 Effrēnæ! sŏlĭtūs pēctŏtă cōnjŭgĭs (asclep.). Sen.

Emogio, is, fūgi, fūgitūm, črč. Schivare, scansare fuggire. SYN. Fūgio, ēvādo. § Dēprēndūntār ăquae, quæque îmminet, effügit arbör. Ovid.

Effegiam, ii, n. Scampo, salute, salvezza. SYN. Unga. ¶ Quốs îllî förs ad pænas öb nöstrá répáscent

Elliigiä. Virg.

Effütgeo, es, fülsi, ere, n. Risplendere, rilucere. SYN. Splēndéo, corūsco, fūlgčo, člūcčo, ēmico. ¶ Fērvere Leachten, auroque effulgere flactus. Virg.

Effundo, is, fudi, fasum, cre. Gittare, spargere, versure. Act, ace. SYN. Fündo, ēmītto, profundo. ¶ Ēffāndē pāntām, vālgās, @quārčām ciē(jamb.). Sen.

Ēlīūsūs, š, ūm. Sparso. SYN. Dējēctūs, ējēctūs. Excider it püppi mediis effüsäs in ündis. Virg. Effatto, is, ivi, itam, ice. Parlare imprudentemente. Act. ace. SYN, Proféro, fundo, jácto, gárrio.

 Ēffūtīrē lēvēs indīgaš trāgādiš vērsūš. Hor. Lgétidús, ä, üm. Tepado, freddo. SYN. Tepidús, vel frigidús, gélidús. § Sé l gélidûm Böréüm.

egelidamque Notam peat . Ovid. Egēnus, a, um. Patorco, the ha bisogno. SYN Padpér, Indigüs, inogs-mendieds, Indigéns, egens. PHR. Quāmvis largus opum, semper egēnus éris. Paupériem et dúrās pērtētrē lāborês. Per ûrbês êrret îgnôtůs, ěgēns, êxul, p :-

vēns, īnvisus, incērtī lărīs. Omnībus exhaustās jām cāsībūs, ömnīum egenos. Virg.

Ēgēriēs, ēī, f. Escremento degli animali, sterco. Sīvē per egeriem animālia pūrgant. S. Paul.

Egero, is, gessi, gestüm, ere. Portar fuori, smaltire. Act. acc. § Explētūr läcrymīs ēgeritūrque dölör

(pent.). Virg.

Ēgēstās, ātis, f. Bisogno, penuria. SYN. Paūpērtās, paūperies, penūria, inopia. EP. Infelix, dūra, ingeniosa, gravis, sordida, molesta, ūrgens, īmmītīs, PER. Obsitā pānnīs, PHR. Dūrīs ūrgēns īn rēbūs ēgēstās. Rērūmquē rēmotās Tngēniosa vias paulatim exploret egestas. Premit nocentes illine egestas tristis, hine durus labor. 🖣 Ēt mēt ŭs, ēt mālēsnādā fāmēs ēt tārpīs ēgēstās. Virg.

Ēgo. Io. Gen. mēī, pron. SYN. Egŏmēt. ¶ Quōs ego? sed notos præstat componere fluctus. Virg.

Egredior, eris, gressus, gredi. Uscire, andare, venir fuora. Depon., acc., vel abl. SYN. Exco, excedo. ēvādo. ¶ Cārměn čt ēgrēssūs sylvīs vicīnă cŏēgi, Virg.

Egrégius, a, um. Egregio, eccellente, segnalato, SYN. Eximius, însiguis, excellens, formosus, præstans, ¶Ēgrēgīūm mīrātā dēcūs, enī glōrīā pātrūm. Stat.

Enem, vel Ehem. Oh. Libem optime ædepol ēceum elāvātör ādvēnis. Plaut.

Ĕħo, vel Ēhŏdūm. *Olā*, ℓ Ého ĭnēptč, nēscīs quīd sít áctúm. Quí sciám. Ter. Éhődűm vörátőr lŭbricās tērģē mānūs (jamb.). Gaz.

Ehen, interject. . th ah. SYN. Ah hea. F Ehen quam pingui măcer est mihi taurăs în arvo. Virg. Ējā, adverb. Orsū via. ∮Ēja agē, rūmpē morās,

vărium et mutabile semper. Virg.

f**iácňiŏe**, ārĭs, ātĭīs, ārī*. Lanciare*. Depon. acc. SYN. Emītto. 4 Ejāculātus agnās, atque īctībus

ičrá růmpis. Ovid.

Ēţieio, is, jēcī, jēctūm, ērē. Scacciar fuori. Act. ace. SYÑ. Expello, pello, rejício, extrado, detrādo, PHR, Šúpěrísquě Jovém dětrůděrě 10gnīs. Dētrūdīt avītīs fīnībūs. Fundo dējēctus avīto exulat. Pēllīmur ē patrījs larībūs, patimārque nocentes Exilium. Si jubeat patria damnatum excedere terra. Türpins ejicitar, quam uon admittitur hospes. Ovid.

Ejhlatio, onis, f. Pianto, SYN. Lūctus, questus. EP. Mülfebris, feminea, tristis, fanebris, incomposită, flebilis. I Ft illă non virilis ejulatio

(jamb.'. Hor.

Ējūto, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Piangere, urlare. SYN. Ploro, fleo, ŭlŭlo. PHR. Omnem împlevit clamārē locām. Et sēmpēr ārgēt flēlālībūs modīs. Häne ējālātām, quēm gēmīs, cānetī gēmānt jamb.). Sen.

Etahor, eris, lapsus, libi. Fuggire, scappar via, scorrere. Depon. SYN. Liber, evado, ellino, thio. PHR. Citō pēdē lābitur fētās. Inter vēstēs, ét lævið pēctörð lansús. Tempörð labuntur, tácitīsque senescimus annis. Māximus hīc flexus sınııoso elabitar anguis. Virg.

Ēlāboro, ās, āvī, ātūm, āre. Iffaticarsi, travagliare. Act. acc. SYN. Lăboro, excolo. Ordinare. metter in erdine. Ordino compono, orno, exorno. Dülcem élábórabúnt sápörém jamb. cum

syllab.\. ttor.

Ētābūrātěs, ă, ūm, particip. Travagliato, sudato. ¶ Flēvit ămōrēm non ēlāborātum ād pědēm (jamb.), tior.

Elāngueo, ēs, ŭī, ērē, vel Ēlānguesco, šs, črē. Languire, svenire, indebolirsi. Neut. ¶ Sīc ēlānguēscēns tē jām cāsūrā pētītūm. Sil.

Ēlāiro, ās, āvī, ātūm, ārē. Bajare. ¶Ācrītēr ēlātrēm: prētīum ātās āltērā sārdēt. Hor.

Elātňs, ä, ūm. Alto, superbo, sollevato. ¶ Dūm löquor ēlātæ mēthēndūš ācūminē cāndæ. Ovid. Etēctrā, ē, f. Vinfa, figlia d¹ Itlante. EP. Fōrmösă, pūlehră. ¶ Ēlēctrām māximās Ātlās Ēdidit, āthērēās hūmērīs quī sūstinēt örbēs. Virg.

Ētēctrūm, ī, n. Anbra. SYN. Sūcešnūm. EP. Pīnguč, laerymōsūm, pāllīdūm, līqušdūm. PER. Hēlšādūm laerymōsūm dē rāmīs gūtā. PHR. Stīllātāquē sõlē rīgēscūmt dē rāmīs elēctrā novis. ¶ Pīnguša certicībūs sūdēm tlectrā nīyrīcās. (Sie pro mistura auri, et argentī. ¶ Quōd fiérī fērrō, līquīdōquē pōtēst ēlēctrō (spondaic.). Virg. Fab. I poeti hanno finto che le sorelle Fetonte cangiate in pioppi sudarono ambra, de s'induri quasi come susso. Ovid. 2. Metam.

Ētēciŭs, ūs, m. Elezione scelta. SYN, In něcís ěléctů párvá fůtůrá môra řst pent.). Ovid.

Eléemösynä, æ, f. Limosina, clémosina. EP. Piă, benīgnā, lārgā. J Vīs eléemösynæ, quæ, quāntăqué, nöscéré promptůs.

Ētēgāns, tīs, adject. Leggiadro, elegante. SYN. Cōncīnnús, cūltús, ōrnātús, pólītús, vēnūstús. PHR. Nēc sānē nǐmĭs ēlēgāntī līnguā. Et ēlēgānti vēcē dēmūlcēt súōs. § Sēd tē dūlcĭŏr, ēlēgān-

třőrquě (phal.). Mart.

Etőgétá, áč, f. Elegia. SYN. Élőgiá, člégús. EP. Mőstá, tristís, quěrúlá, flébülés, móllís, mísőrrábílós, infálix, ácútá. grávís. pirvá, blándá, pětúláns, lénís, gémébündá. PER. Cármén quérúlúm, mísőrábílé, flébílé. § Blándá phárétrátős élégétá cánlát ámórés. Ovid.

Elégidión, vel élégidiúm. Elegietta.

Étěi, örüm, m. plur. Popoli del Peloponneso. ¶ Cüm tribis Élěis ünüm tričtěridă Tüstris. Stat. Hist. Popoli del Peloponneso, abitatori di Elide, or detta Belvedere, famosi pel tempio di Giove Olimpio, e pei giuochi olimpici, a'quali avevano presidenza.

Ēlētens, 7, m. Cognome di Bacco. ¶ Nytěliúsque člělensque păréns, čt fáceliús, et Enván. Ovid.

-Vide Bacchus.

Élémentúm, i. n. Elemento EP. Pürám vénítálé, discors, concors. PER. Primă corporă. Genitáliă semină rerûm. PHR. Undé con tă creantăr. Quo cânctă abeânt. Quâmquâm mătătis pereănt, redeântque liguris. Quotide tămen siteruă se legé propagant. Constant hie tellăs elémentăque grandiă trava. Ovid.

Ĕl**éphāntīnňs, ă, ů**m. *Elefantino, d'elefante.* SYN.

Ebūrnús, čbūrnčus.

Łiéphās, autis m. Elefante SYN, thephintus, bārrus, EP. Tūruītus, tudus, Lihveus, Getulus, īmminis, pitēns, Treēttēsus, inzēns, plācīdus, doelīts, mitis Mūrmāricus, vistus, PUR, Labbew bēlbā tērrē, Lībycā, Gētūlī, Inda férā. PHR, Infræmēmqué minu tractire elephintum. Qui dērso imminia gēstāt pondērā. Fūrcitās molēs, āc propūcnicula gēstāt, dārso tūruqué virisquē, ēt jāculis ārmātā sedēt. ¶ Quod piús ēt sūpplēx, Éléphās tē Cēsār ādorāt, Mint, Dūm fielēm tölli sie Fléphāntā pātut, pent.). Id. Ēlévo, ās, 4vī, ātūm, ārē. Fiare viene, innat

zare. Act. acc. SYN, Lévo, tôllo, êxtôllo, vel

minuo. ¶ Elevet, accedas, examenye improbina in illa. Pers.

Ētēus, ă, ûm. Città nella Tracia, vicina al promontorio Eolio. J Ēlēus sonipēs quantum rlāmorē jūvātur. Lucr. Vide Elei.

Éleüsină, f. Luogo sacco nell' Attica pel tempio cost famoso dedicato a Cerere. SYN. Ceres. § Tărdăque Eleüsină mătris volventiă plaŭstră. Virg.

Eleusis, is, f. Lepsina, citta marittima tra Megara ed il porto Parco mell' Attica. EP. Clără, Cărăălis. C Fârs săă cuiquă löco est: qui nône Cărăălis Èleusis. Ovid. Expl. Eleusio, re di questa città, accolse onorevoluente Cercre, bi quale cereava sua figlia Proserpina rapita da Plutone. E questa Dea în riconoscenza di tal benefizio insegnă a Trittolemo, figliado del re, l'arte di sem naice e coltivare le biade.

Lītās, adrs, Di Elide, (per f.) SYN, Ēlēā, J tastorea Ēliadum pālmās Ēpirns equārum, Varg.

Etiās, ā, m. Elia. SYN. Thēshītēs, EP. Dīvīnus, vātēs, prophētā, piŭs, vērīdicūs, cēlēstis, vīvīx, āthērēus, PER. Nūmīnē plēmās, Rāptūs ād āstro, Īgnīvomo trānsvēctūs ād athērā cūrū. PHB. Quēm prēpētē cūrsū, Tūrbīnē cēlēstī quōndār, simūlātā quādrīgās Āstrīs īnsērūīt rāpīdā vestērvīdā flāmmā. Ēlīās quī vīvīt ādhūe ŭbī nesettūr Eūrūs. ¶Ēlīās, ēt soiidō cūm cērpoprāvītās Ēnōch. Hist, Nome proprio d'un profeta del monte Carmelo, ch'essendo portato in Carasopra un carro di fuoco, lastio ad Eliseo sa o compagno il suo mantello, con cai pussò il fiuma Giordano, che se gli aprì, ritirandos, dalle parii le acque.

Ēlieio, is, ŭi, štūm, črč. Cavare, estrarre. Act. acc. SYN. Ēdūco, āttrāho, ēxtrāho, trāho dūco, āllieio. ¶ Ēlienērē sūi, nondūm tāmēn omnīā

Jānī. Övid.

Ēlīdo, is, si, sūm, črč. Fracussarc. Act. acc. SYN. Illīdo, āllīdo, īneŭtio. ∮ Bēlliă cognātās ēlisĕrīt: īllā rogārē. Hor.

Eligo, is, lēgī, lēctūm, črē, Eleggere, scylara. Act. acc. SYN. Lěgo, děligo, sěligo, öpto, PHR. Hac dělēctă virūm sörtiti cörpöră claūdūnt. Quos năměrō pătér ēligit ömui. Öptimă quāquāe Söligit ex năměrō. Dělēctūmquě făcit. Māxima quāqué mănū lēgērēt. Quis Děŭs, aŭt quismām tâm trīstiă vůlněră eäsüs Eligit? Stat.

Ēlīmino, ās, āvī, ātūm, ārē. Cavciar da casa. Act. acc. SYN. Ējīcio, ēxpēllo, pēllo, dētrūdo. § Sit qui dīctā förās ēlīminēt ūt cŏēāt pār. Hor.

Etimo, ās, avī, ātūm, ārē. Limare, assottigliare. Aet. acc. SYN. Pŏlio, ōrno, ēxōrno, ēxpŏlio. U limāt, non illūd ŏpūs tenūissima vincānt. Os id.

Ltugnis, is, m. f., č. ú. Sonza lingua. SYN, Mūtos.

Ac vělút člinguês ănimām nön vöcibús čdňat.
M.ac.

Liquo, ās, āvī, ātām, ārē. Liquefare, fondea. Hiquit,ēt tēnērō sūpplāntāt vērbā pālātō. Pers.

Liis, idřs, f. Elide, EP, Nöbřlís, elárá, vietrox, coronată, Ölympiăcă, § An selum löniis sub dietifois Elidis aumem. Stat. Vide Elei.

Étisá, ac. f. Dulone, SYN, Oido, ⁴ Montá réspicións, que jam infélicis Elisa, Virg. Vide Oido, Étisánéth, indeel. Sant i Elisabetta. EP. Pfá, sänetá, stérilis, PER. Mirándó pártó télex.

Ebsavis, J., um. Cartaginese, SVN, Parnis, Puniens, Carillagine usis. CTangat Elisass palmis puc-

tildus aras, Sd

Ēlīsēŭs, čī, m. Elisco, nome proprio di un santo profeta. EP. Vātēs, vēršdšeŭs, piŭs. PHR. Māgnī sūccēssor Ĕlīā. Jordānis quī rūpit ăquās. Pēr llūmēn āpertūm Sīccūm strāvit itēr. Cūrrēntēs sānetō tētīgīt vēlāminē lýmphās, Ēt scīssā in mūrī fīcēēm cīrcūmstētīt ūndā.

Ēlīsňs, ă, ūm, particip. Rotto, fracassato. J Tēr spūmam ēlīsam, ēt rōrāntĭā vīdīmūs āstrā. Virg. Ēlīxūs, ă, ūm. Lesso, bollito. J Cāndǐdūs ēlīxā

mīscētūr cāsčūs hērbæ. Ovid.

Liögiūm, ĭī, n. Testimonio, elogio. ¶ Ēlögiūm tăcitā quöd fīrmāt līttēră voce. Virg.

Ētăquēns, tīs, adject. Eloquente, facondo. SYN. Fācūndūs, dīsērtūs. PER. Fācūndō māxīmūs ōrīc.
Cĕlebrīs fācūndā mūnĕrē līnguæ, Ēlŏquīō pōllēns. Fāndī pērītūs, dōctūs. PIR. Cūjūs Cēerŏpīā pēctŏrā vōcē mādēnt. Pīērīīs pōllēnt
stǔdīīs, mūltōquē rēdūndānt Ēlŏquīō. Fērvēt,
īmmēnsūsquērūīt pròfūndō Pīndārūs ōrē. Lātīāfācūndĭā līnguæ. Cārmīnā seū fūndīs, seū Cīcĕrōnē tŏnās. ¶Ēt dōctōs čquītēs, ĕt ēlŏquēnte
phal.). Stat.

Ētoquēnită, æ, f. Eloquenza, facondia. SYN. Fācūndiā, ēlŏquiūm. EP. Pŏtēns, Nēstorēā, præstāns, nobilis, dōctā, fācūndā, nēctārēā, āmbrosiā,dīvīnā, dūleis, ōrnātā, flēxānimā, mēllītā,
cūltā, blāndā, vēnūstā, dīvēs, fāllāx, cāllidā,
dŏlōsā, īnsidiosā, bēātā, flōridā, fūlminēā. PER.
Ōris fācūndiā cūltī. Lārgā cōpiā fāndī. Fācūndæ
suāvīssīmā grātīā līnguæ. Dōctæ fūlminā līnguæ.

Fācundī eloquii grātia, nitor.

Liŏquŏr, ĕrĭs, ūtūs, lŏquī. Parlare, favellare. Depon. acc. SYN. Lŏquŏr, fārī, dīco, rĕfĕro. ¶ Ēlŏquār, ān sſlĕām? gĕmĭtūs läcrymālvĭlis īmŏ. Virg. Ēlŏquĭūm, ĭī, n. Eloquio, ragionamento, parlare.

Etőquíum, ři , n. Eloquio, ragionamento, parlare. SYN. Fācūndřă, ēlŏquēntřă. EP. Dūlcë, Lătřālë, ēxcūltūm, lūlminĕūm. ¶Quī lřcět ēlŏquřo fīdūm

quoque Nestora vincat. Ovid.

Îlôrůs, î. Abiso, fiume della Sicilia, vicino al Capo Passero. El'. Stăgnāns, făccândůs, pinguis. PHR, Cămpôs, vel agrôs möllîs felici ûliginë limi făccândăt. Agrôs pingui făccândăt ărênă, übëribūs făccândăt ăquis, făccândis îrrorăt ăquis. Exsăpero prăpingue solâm stăgnântis Elori, Virg. Expl. Fiume di Sicilia, che adacqua ed ingrassa la campagna vicina, il quale produce pesciensi miti epiacevoli che prendono il cibo dalle mani.

Etüctör, āris, ātūs, ārī. Vincere lottando. Depon. acc. SYN. Ēvīto, ēllūgio, dēclīno. PHR. Ōppŏsitāquē mānū tēlum ēlūctātūr inānē. ¶Ād plēnūm cālcēntūr, ăqua ēlūctābītūr ömnis. Virg.

f túcubro, ās. āvī, ātům, ārě. Vegyhiare per operar qualche cosa. Act. acc. SYN. Eläböro, expôlio. J Háce dát nôctūrnīs nox túcūbrātă Cămuēnīs. Mant.

Lucus, ă, am. Senza luce, languido. ¶ Elucus, umbramque et făcere nămerum nătăs (scaz.). Scal.

Ltūdo, is, ūsī, ūsūm, črč. Schivare, cludere. Mordācēm Cynicūm sīc clūdēbăt, ŭt ājūnt. Hor.

Élûmbis, in. f., č., n. Slombato, molle, fiacco.

¶Êlûmbêm möllîre ănĭmûm, pětňlintér ămænās.
Prud.

Húo, ĭs, ŭī, ūtūm, ĕrĕ. Lavare, risciacquare. Act. acc. SYN. Lävo, pūrgo. § Sūbdě căpūt cörpūsquĕ simūl, simŭl ēlŭĕ crimĕn. Ovid.

Ltūsás, ă, ūm, particip. Beffato, burleto, schernito.
¶ Increpăit mālīs, morsāque ēlāsás ināni ēst.
Virg

Ēlūviēs, čī, f. Dilucio. SYN. Dīlūvies. § Fēcit, et eliuvie mons est deductus in æquor. Ovid.

Etysiūm, ii, n., Ēlysiī, ōrūm, m. plur. Campi Elisi. EP. Āmplūm, āmænūm, quiētūm, lātūm, lēlix, bēātūm, lōrtūnātūm. PER. Āmænā virētā. Vāllēs Ēlysiā. Cāstā piōrūm cōneiliā. Sēdēs bēātā. Āmænā virētā förtūnātōrūm němörūm. ¶ Hāe iter Ēlysiūm nōbīs, āt lāvā mālōrūm. Virg. Ēmāeŭto, ās, āvī, ātūm, ārē. Levar le macchie. Act.

acc. SYN. Pūrgo, ēlŭo, āblŭo. ¶ Ēmācūlētārūm spēndēt pēr flūmīnă cērpŭs. Claud.

Ēmāneĭpo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Emancipare, far libero, darsi tutto. ¶ Ēmāneĭpātūs fēmĭnæ (jamb.). Hor.

Ēmāno, ās, āvī, ātūm, āvĕ, n. Gocciare, versare, distillare. SYN. Dīmāno, ŏrīor, ēllino, ēxĕo.
¶ Ēmānārĕt ŭtī fūmūs dīlfūsa ănīmæ vīs. Lnc.
Ēmāseŭto, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Castrare. ¶ Cōgĭt, ēt ēpōtīs homĭnēs ēmāseŭlāt ūndīs. Mant.

Ēmāthiā, ā. f. Macedonia. SYN. Mācēdŏniā. J Ēmāthiam, ēt lātōs Ēmī pīnguēseĕrĕ cāmpōs. Virg. Ēmāx, ācis, adject. Desiderare di comprare. J Fūndē mērūm Gčniō, nōn tū prčcĕ pōscis ĕmācī. Pers.

Ēmhlēmă, ătřs, n. Emblema, lavoro a mosaico. EP. Prětřosům, vărřům, nobřile, divěs, îngěnřosům. § Elfřýřes sordent årgenti emblemáte, ět ômnřs. Prud.

Ēmēndo, ās, āvī, ātūm, ārē. Emendare, correggere. Act. acc. SYN. Cörrigo, pūrgo. PHR. Inciptām līmā mördācīŭs ūtī. Ūt sūb jūdĭetūm sīngŭlă vērbă vŏcēm. ¶ Ēmēndātūrūs, sī lĭeŭīssēt, ĕrāt (pent.). Ovid.

Ēmēntiór, tīrīs, ītŭs, īrī. Mentire, dir bugie. SYN. Mēntiór, tīngo, contingo. PHR. Sătām quō tē mēntīrīs Ăchillēs. Mūltă pHlūs similāns, vānā spē lūsit āmāntēm. ¶ Ēmēntītūs črāt clýpēo quoquē flūmină sēptēm. Ovid.

Ēmērgo, is, sī, sūm, ere. Sorgere, levarsi. SYN.

Ēxēo, ēnāto, ēlābōr. ēvādo, ēxsūrgo. ¶ Haūd fācile ēmērgūnt, quōrūm vīrtūtībūs ōbstāt. Juv. Ēmētĭŏr, ītīs, mēnsūs, īrī. Misurare. Depon.

§ Non alfud patria tanto emetiris acervo? Hor. Emeto. is. essui, essum, ere. Mietere. § Ne plus trumenti datalibus emetit acris. Hor.

frümenti dötálibűs émétőt ágris. Hor. Émico, ás, cűi, áré, n. Brillare, splendere, saltar

emice, as, cm, are, n. Brittare, spienaere, sattar conbrio. SYN. Lūcčo, rělūcčo, elūcčo, splēnděo, splēnděsco J.... jávčnūm manůs emicat ardens Lītůs in Hespěrium. Virg.

Ēmīnčo. ēs, ŭī, ērē, n. Sovrāstare, mostrarsi fuori, andar avanti gli altri. SYN. Āppārčo, ēxto, ēmīco. ¶ Mēns tửa sāblīmīs sūprā genŭs ēmĭnet īpsūm.

Ovid.

Ēminus. adv. Di lontano, da lungi. ¶ Cōminus ēnsē fērīt, jāculā cudīt ēminus īpsē. Ovid.

Ēmīssīciŭs, ă, ūm. Che si manda in qua e in là. ¶Cīrcūmspēctātrīx, cūm ŏcŭlīs ēmīssīctīs (jamb.). Plaūt.

Emītto, is, mīsī, mīssūm, ērē. Mandare, scoccare. Act. acc. SYN. Mītto, dīmītto. ¶ Ēn āis, ēt jācňlam īntōrquēus ēmīttit in aŭrās. Virg.

Ēmmānuēt, indecl., vel ēlis. Emanuele. (Nohiscum Deus). ¶ Ēmmānuēl ēst, sīvē nobiscum Deus (jamb.'. Prud. Ēdidit, Ēmmānuēlquē mēum mē cērnērē fēcit. Prud.

Emmans, untis, f. Città della Palestina, Joppe. EP. Větus, felix, inclytă, beată. PHR. Fontibus îrriguă. Plin. trisyllabum facit. Emmaus, ăi. Grace est Eppzobs Georg. Æm. m sublato, dixit: Nomine dixerunt veteres Emannta co-

Ěmo, ĭs, ēmī, ēmptūm, črč. Comperare. Act. acc. SYN. Cömpăro, păro. ¶ Qnī vītā hēnč crēdāt ĕmī, qnō tēndīs, hönōrēm. Virg.

Ēmonio, īs, īvī, ītūm, īrē. Addoleire, mottificare.
Act. acc. SYN. Sēdo, plāco, mollīo, mūlečo,
mītīgo. PHR. Mollītque anīmos, ēt tēmpērāt
īrās. Flūctūsque feros mollīre coleudo. Pēctorā
mollēscūnt, asperītāsque figit. ¶ Ēmollīt morēs,
nēc sīnīt ēssē feros (pent.). Ovid.

Ēmoto, is, nī, itūm, erē. Macinare. Ēmote, quid mētuās; occa, en sēgēs āltera in hērba est.

Pers.

Emőtűméntűm, i, n. Profitto, guadagno. SYN. Cömmödűm, útřlítás, lűcrűm, bőnűm. ¶ Præmřánűne ávídis álfa émőlűméntű nőtéműs. Juv. Émőriőr, éris, mörtűűs, mőri. Morire, uscir di

vita. Depon. SYN. Möriör, extinguör.

Ēmōtŭs, ă, ūm. Rimosso, tolto via. ¶ Jānŭa, et ēmōtī procūmbūnt cārdĭnĕ pōstēs. Virg.

Ēmoveo, es, movī, motūm, ērē. Rimuovere, toglier via. Act. acc. SYN. Moveo, dīmoveo. ¶Ēmovet, ēt fīdūm capītī sūbdūxērāt ēnsēm. Virg.

Empedocies, is, m. Empedocle. EP. Sieŭlis. 9 Dūm eŭpit Empedocles ardentem trigidis Āthām. Hor. Hist. Empedocle, poeta Siciliano, che per acquistarsi immortalità si yettò nelle fiamme del monte Etna.

Empīricus, ă, um, Sperimentatore, che medica solamente coll'esperienza. ¶ Quod logos, aut methodus simplexquo empirică păngit. Mart.

Ēmpŏriūm, ři, n. Mercato, fiera. ŠYN. Fŏrūm, pōrtŭs. § Pīsārum ēmpŏriō, dīvittīsquē māris pent.). Rut.

Ēmūgio, īs, īvī, ītūm, ītē. Maggire. SYN. Mūgio, reboo, resono. ¶ Spīritās, ēt longās emūgīt būceinā vocēs. Corn. Sev.

Emūndo, ās, āvī, ātūm, ārē. Netture. SYN. Pūrgo, abstērgo, mūndo, āblňo, ēlňo. ¶ Nôn cōrpūs sătīs ēst, ānīmum ēmūndārē nēcēssē. Prud.

Ēmúngo, ĭs, xī, etūm, črē. Mangere, smungere. Act. acc. SYN. Mūngo. ∮ Ēmūnetā nārīs dūrōs componere vērsūs. flor.

En, adverb. Ecco, eccoti. SYN. Écce. § Én, aït, en, adsum præreptæ conjúgis ultor. Ovid.

Ēnārro, ās, avī, ātūm, ārē. Dire, manifestare, favellare, narrare. Act. ace. SYN. Nārro, mēmöro, rēfēro. PHR. Mūsā mīltī caūsās memorā. Mūltiplīcī populos sērmonē replēhāt. Prō tē paūcā lŏqnor. ¶ Quām prolāpsā fērās ēnārrēt in āčrīs aurās. Lucr.

Ēnārrābijīs, ĭs, m. f., č. n. Che si può narrare.
¶ Hāstāmque, ēt clýpēi non ēnārrābilē tēxtúm.

Virg.

Enāscor, črís, ēnātňs, nāscī. Nascere, rena al mondo. Depon. SYN. Nāscor. 9 Et lölíum infēlix cûnctīs ēnāscītár āgrīs. Pas.

Énăto, vel Eno, âs, āvī, ātām, ārē. Naotare, liberarsi dal maufragio motando. SYN. Emérgo.

Seis simulārē: quid hōc sī frāctis ēnătāt ēxspēs. Hōr.

Ēnāvigo, ās, āvī, ātūm, ātē. Nasigare, andar per acqua al luogo destinato. Act, acc. SYN, Enāto.
Ēnāvigāndā sīvē rēgēs (jamb, cum syll.). Hot.

Éncieniá, fórům, n. Iunovazione, solennita. EP. Féstă, sölémniă. 9 Côndimůs, ét talés ritůs éncémiă dicûnt. Mant. Encetados. I. m. Encelado. EP. Férőx, térritteűs, llámmatús, Trinacriús, jácúlálór, céntipés, aúdáx, Ætnéús, PER. Trinacriús, Sicúláis gigas, Jácúlálór ándáx, PHR. Ürgéri möle hác, ingéntémque insúpér Ætnám impósítúm, rúptis llámmam éxpíráré cáminis. Téllús Gigánté nútát éxcússó tréméns. § Fáma ést Enceládi sémiústúm fúlminő córpús, Virg. Fah. Gigante, figlio di Titane e della Terra, il quale fu fulminato da Gioce e seppellito sotto il monte Etna.

Ēnehēliā, ārūm, f. plur. Encheliade. ¶ Ēnehēliāvērsī tēstāntēs fūnērā Gādmī. Luc. Expl. Cittanell Illavico, nei di eni contorni Cadmo fu trasmutato in serpente, come anche la sua moglie.

Encommum, 11, m. Lande, SYN, Lans, præconfum, V. Laus.

Endromis, idis, f. Tabarro, mantello con maniche. EP. Villösä, hirsūtä, Tyriä, peregrina, Gallica J Hanc tibi pro tögüla mittimus endromidem (pent. . Mart.

Ēndyniōn, ōnis, m. Endimione, nome proprio. EP. Vēnūstūs, tēnēr, döleis, Thēssālieūs, dēcērūs. PER. Lātmiŭs hērēs. Vēnātor Lātmiūs. PHR. Quēm söpēr āternūs dētinēt. Æternō cuī tērpēnt mēmbrā söpērē. J Lātmiŭs Ēndymiōn nonēst tibi Lūnā rūbērī. Ovid. Fab. Pastore sommamente amato dalla Luna, da cui fu addormentato sul monte Latmos per vagheggiarlo pin alla lunga.

Ēnēco, ās, āvī, ātūm, ārē. Ammuzzare, uccidere, tor la vita. Act. acc. SYN. Öccīdo, pērimo, întērtřeio, cādo, trūcīdo. § Spēm mēntītă sēgēs: Bōs ēst ēnēctūs ărāndō. Hor.

Ēnērvis, is, m. f., ē, n. Fievolc, debolc, snervato. SYN. Dēlālis. frāctās. § Scortā plācēnt, trāctīque čnērvī corporē grēssās. Petr.

Ēuērvo ās, āvī, ātūm, ārē. Sucreare, indebolire. Act. acc. SYN. Frāngo, dēbilito. \ Ēuērvānt autmos cithārē, cāntūsquē, lýrāquē. Ovid.

Ēnīm. adverb. Poichē, imperocehē, imperemeche. SYN. Nām. nāmquē, čtěnim. § Nēc rěquičevit čuim. döněc Cálchántě ministrö. Virg.

Enīpeūs, eī, m. Enipeo, fiame della Tessaglia. EP. Tumēns, tumīdus, rājūdus, īrrēguictus, pūlchēr, lēntus, āltus, Āmönus, Thēssālīcus. ¶Trīst Thēssālīco llāgrāns Sālmōnis 1 nīpeō. Prop. Populītēr Spērchūs, čt īrrēguictus 1 nīpeūs. Oxid. Īpse ēgō prēcipītī tumīdum pēr Fnīpeūs. Oxid. Īpse ēgō prēcipītī tumīdum pēr Fnīpeūs. che scorre dall Olimpo: chiamasi volgarmente Telareso.

Luitéo, és, úi, éré, n. Lisplendere, SYN, Mito, mico, émico élhilgeo, fülgéo, côrúsco, ¶Ã-néãs, Lintum égrégió décús énitét őré. Virg.

Emitár éris, sús et xús, nītī. Sforzarsi, partoure. Depon. SYN. Pário, gigno, gênero, édo. PHK Quém lúcidă pārtā Plētăs énixa ést. Prolem ést énixă généllam. ¶ Trigintă capităm tectus énixă jăcébit. Vrig.

Lnivē, vel čnivim. Con ogni sforzo.

Servitio enive

tulunās, qui deinde sēcūtās. Vīrg.

Limá, w. f. Castro Giovanni, § Née Cérère Énnwa, Phăifo née vietă colono, Sil. Expl. Citta di Scilia, ove fu dedicato un tempica Cervie in quel luogo stesso, in cui fu rapita Prosergina.

Ēmīrus, jī, m. *Emīro poeta*, Î.P. Magnus, difficiles, grāvis, dōetus, maximus, ingeniesus, rūdis, Pl.R. Īn_genio māximus, ārte rūdis, PUR. Detúlīt ex Hěliconě pěrenní frondě coronam. Cedet Mūsă

rŭdīs fĕrocīs Ēnnī (phal.). Stat.

Enūch, et Enōs, vel Enōchūs, ī, m. Enoc. SYN. Jārīdēs. EP. Vātēs, præsctūs, prūs, vivāx, jū-stūs. PER. Rāptūs ad æthertās cām corpore sēdēs. ¶ Ēlĭās, ēt sŏlĭdō cūm cōrpŏrĕ prævĭŭs Ēnōeh. Vict. Hist. Patriarca elevato vivo da Dio

Ēnōdis, is, f., č, n. Senza nodi. ¶ Aūt rūrsum čnōdes trunei resecantur, et alte. Virg.

Ēnōrmis, is, m. l., ĕ, n. Sformato. enorme, deforme. SYN. Immēnsus, īmmānīs. ¶ Enormēs non illē sınas, sed semper ad annos, Stat.

Ensĭfĕr, ă, ūm. Che porta la spada. ¶ Ensĭfĕr Örīōn

āspīciendus erīt pent.). Ovid.

Easis, is, m. Spada, daga. SYN. Gladius, mūcro, ferrum, cuspis. EP. Strictus, Martius, Mavortĭŭs, bēllĭcŭs, rĭgĭdŭs, cŏrūscŭs, fātĭlĕr, fūlgēns, crūentātus, mināx, īnsānus, fulgidus, barbarus, singuinčus, fūlminčus, vūluificus. PER. Ensis mūcro. Fērrī ăcies. Stellatus iaspide fulva. Crňorě, vel cædě măděns. PHR. Stát ferri ăcies műerőně cörűseő. Ferrő accinetá vőcát. Váginaquě eripit ensem fulminěum. Strictoque ferit rětřnácůlá ferro. Lätěrique áccommodát ensem. Jügülöque haud înscius āccipit ensem. Tot stringeret enses. Strictisque seges mucronibus horret Ferrea. Perfidus ensis frangitur. Ferrum ādvērso sūb pēctore condit. Nec strictos īncūrrīt in enses. Vīribūs ensis adactus. Transădigit costas, et candidă pectoră rumpit. Unis fŭĭthorrendos primās qui protulit enses? Tibul. Entheŭs, ă, ûm. Dieino. J Hāc Helicona gravī pūlsāt chělis enthěă plectro. Stat.

Ēnāctčo, ās, āvī, ātūm, ārč. Aprir le noci. Act. acc. SYN. Ēxplīco, ăpērĭo. ¶ Prēdā, nūcūm călices cultro enucleare molestum. Mant.

Ēnŭmēro, ās, āvī, ātām, ārĕ. Numerarc. annoverare. Act. acc. SYN. Numero, recenseo, percenseo, dinămero. ¶ Enămerat miles vulneră, pāstör övēs (pent.). Prop.

Enuncio, as, avi, atum, are. Act. acc. Dichiarare,

annunciare. SYN. Explano, dico, núncio. Enutrio, îs, îvî, îlûm, îrč. Nutrire. SYN. Nûtrio,

ălo, păsco.

Ényo, ūs, f. La Dea Bellona. SYN. Bēllōnă. EP. Fērālis, dīrā, bārbārā, fūriālis, sēvā, īmpiā, īnsānā, Infēlīx. PHR. Sērpentibus ardens, Et tăce funestă bellum încendebăt Enyo. Veluti nondam sătiasset Envo Iras ravă trăces. Hine sanxērē fidēm, tā Mārtia tēstis Engō. Stat.

Lo. is, ivi, itūm, īrē, n. Andare. SYN. Vādo, īncedo, gradior, ambulo. PHR. Vadimus hand dubiam in mörtem, mediæque tenemus Ürbis iter. Īpse ūno grāditūr comitātus Achātēs. Pēlăgoque remenso, Împrovisi ăderunt. Pone săbīt conjūx, ferimūr per opāca locorūm. Quā grēssum ēxtūlērām, repeto, et vēstīgiā retro Observāta sequor. Procedo ad sedes. Hanc ex diverső sedem ventemus in anam. Hac petimas fēssi, ēt pārvæ sūecēdīmijs ūrbī. Sīc tōtā pāssīm rēgionē vāgāntūr. ¶ Āuxiŭs hūc īllāc dīssimulantër čo (pent.). Ovid. Per navigare. 🖣 Ēt jam Argīvā phālāux instrūctīs nāvibūs ībāt. Virg.

Lō, adverb. Là, colà. SYN. Hūe, īllūc. ¶ Ībĭt čō quō vīs, quī zōnām pērdĭdĭt, īnquĭt. Hor.

Ĕōđēm, vel Eōdēm, adverb. *Il medesimo laogo*,

 Scribere sæpe älind cupiens delator eodem. Ovid. Hanc cătăpīrātēm pūčr, codem dīllěrět űnctűm. Lucil.

Eōs, cōis. Aurora. SYN. Aûrōră, Eōus, Lūcifer. EP. Sürgens, rūtilă, veniens, matūtīnă, erastină. I Quin čtiam fama est cum crastină fulsčrit Ēōs. Ovid. V. Aurora.

Eōus, î, m. Cavallo del Sole. Interea volucres Pyrois Eous et Æthon. Ovid. Testis et Hesperiæ vēcis Eēus črit (peut.). Id.

Eous, a, um. Orientale. Ante tibi Eoa Atlan-

tides abscondentur (spond.). Virg. Epăphus, I, m. Epafo, figlio di Giove e di Ino. EP. Nobilis, clarus, superbus. PHR. Perdidit

īnsānō quī Phäĕtōntā jöcō. 🖣 Ēt tŭlĭt ād Clyměněn Epaphi convicia matrem. Ovid. Ephēbus, ī, m. Giovanetto di prima barba. SYN. Jū-

vēnīs. EP. Fōrmōsūs, aūdāx, dēcōrūs, lērvīdūs. ¶ Vīrgĭnēs nondūm pəsĭtīs Ëphēbī (sapph.). Sen.

Ephēmēris, idis, f. Almanacco, registro. EP. Alba, dĭūrnă. ¶ Inter ephēmeridās potius tābulāsque jācērēnt. Ovid.

Ephialtes, æ. Efialte. EP. Ferox, trux, immānis, bārbărŭs. Dēvinctūs mostūm procul āspiciens Ephialtem. Virg. Fab. Gigante, figlio di Nettuno, il quale cresceva nove dita in ultezza ogni mese. Fulminato da Giove, fu cacciato all'inferno.

Ephippiūm, ii, n. Sella, arnese di cavallo. SYN. Phălěræ. ¶ Öptät ěphīppĭă bôs pĭgěr: öptät

ărārĕ căhāllŭs, Hor.

Ephări, örüm, m. plur. Ministri, o magistrati in Isparta, che avevano la stessa autorità, che i tribuni della plebe in Roma. Gravee exoges, inspectores. Fixclūdēt rēgnīs Ephöros, ēt līber hăbēnās. Mant.

Ephyce, es, vel Ephyra, &. f. Covinto. EP. Bimārīs, sūpērbā, dīvēs, clārā, Pērēnīs, nobilis. Tūne lūstrātæ Ĕphyrē, Pātræque, ēt rēgiš Pleuron, Sil. V. Corinthius.

Ephyreius, a, am. Di Corinto. Insedit castris, Ĕphyrējā momjā sērvāt. Lucr.

Ephyreias, adis, f. Donna di Covinto. Scilicet Ārgŏlĭcīs Ĕphyrēĭădēsquĕ pŭēllās. Claud.

Epicarmus, i, m. Epicarmo, poeta di Sicilia. EP. Siculus, doctus. Plautus ad exemplar Siculi

properāre Epicārmi, Hor.

Epictētus, i, m. Epitteto. EP. Doctus, săpiens, illūstris, gravis. Hist. Filosofo stoico, nativo di Jerapoli in Frigia: dava due precetti, in cui contenevasi la perfezione dell'uomo, ed evano: Sustine, et abstine, vioi : Tollera, ed astienti. Epicoreas, ă, am. Di Epicoro, SYN. Epicarius.

Ast Ĕpĭcūrēōs ēlīmīnăt ūndĭquĕ vīrtūs. Sid.

Ut crēdās, Ĕpĭeñrĕōs cĭtārī phal.).

Epicūras, ī, m. Epicuro. EP. Doctus, cynicus, lāscīvus, mollis. Infamis. Incipiam, aut hortis, docte Epicare tuis (peut.). Prop. Expl. Filosofo Ateniese, che metteva la felicità nei piaceri dell'animo: altri dicono nei piaceri del corpo.

Epicus, a, um. Epico, eroico in senso di poesia. SYN. Hērējeus, J Quod tā sīve epico tonās

cotharno (phal.)

Epidamnus, vel Epidamnum, i. Durazzo. SYN. Dyrráchiúm. ¶ Illyris Ionias vērgēns Epidamnus ĭn undäs. Lucr.

Epidaurus, I, L. Città nel Peloponneso, famosa pel tempio di Esculapio. EP. Celebris, antiquă,

nobilis. ¶ Tāgygetīque canes, domitrīxque Ĕpi- | Ēpōto, ās, āvī, ātúm, vel ēpōtūm, āre. Bere, bere daūrūs čquērūm. Virg.

I pidaūrius, a, ūm. Di Epidanro. ¶ Āfterāt īpsē lĭeēt sācrās Ēpidaūriŭs hērbās. Ovid.

Loidipuides, am. f. plur. Cibi che si portano nel finir della cena, EP, Seræ, lautæ, ¶ Hine seras

epidipnidās pārābit (phal.). Mart.

Epigrāmmā, atīs, n. Epigramma. EP. Ācūtūm, jócósúm, mordáx, breve, árgútúm, strictúm, sūbtīlē, ingēniosūm. PHR. Blandaque lascīvis epigrāmmātā pingērē chārtīs. 🎙 Quid minus ēssē potēst? epigrāmmātā fingere copī. Mart.

î pîtēpsiā, ā, L. Mal caduco, Grace ἐπιληψία, § Sīcủt thi rapit humanos epilepsia sensus. Mant.

Epimētheds, čī, m. Epimeteo. EP. Imprūdēns, īneautus, improvidus. J Quem mērito Grāji, përhthënt Epimëthëa vatës. Claud. Vab. Fingesi dai pocti figlio di Japcto, e fratello di Prometeo, il quale essendo di motto ingegno, prima di tutti fabbrico una statua di loto: per la qual cosa sdequato Grove lo trasmuto in una sermia.

Lpimēttis, idis. f. Nome di Pirra, figlia d'Epimetrio, moglie de Deucalione. SYN, Pyrchă. ¶În de Promethides placidis Epimethida dietis. Ovid.

Epinicia, forum. Giuochi e feste per la vittoria. EP. Lata, festă. Victorique Deo memores Epříniciá solvánt. Mil.

i piphániá, iæ, vel Epiphániá, iörüm. Befania, Epifania, apparizione. Hirc Epiphaniam Graji -ôlémnĭă dicūnt. (Tertiam metri causa producit).

Ēpīrētă, ē. m. D'Epiro. SYN. Ēpīrēticās, ā, ūm. ¶ Ilie spolta, Æšetdēs, hie Ēpirotieš signā. Sil. Lpiras, i, 4. Epiro, paese della Grecia, detto anche

Ilbania inferiore. SYN. Mölössiä, Chāōniă, Ālbānĭā. EP. Férōx, îndŏmĭtă, Mārtíă. 🥊 Cāstŏrĕa Elĭădām pālmās Ēpīrūs čquācūm. Virg.

Lpiscöpůs, I., m. Tescovo, prelato, veclesiastico. SYN. Präsál. Antistés, EP. Průs, sánetůs, sácěr, vittātús, vērēndās, intēgēr. PER. Sacrōrūm antistes, Mitra decorus, PHR. Infuli cui nitidos ādvēlāt cāndidā crinēs. Pilmā sācērdotii gloriā Pontificum. Vélút áltér Aárón, ! Mirántum, ûnicî gêmma Epîscoporûm phal. Sed.

Epīstotā, ā., f. Epistola, lettera, SYN. Lītterā, chārtā, EP, Fīdi, ministrā, nūnejā, commissă, ārcānă, PER. Nāuciā sērmotas, Lānguā sābitūră vicēs. Ānimi fidā internūnciā, Sērmonis fīdă ministră. PHR. Non est istă Mycenæā līttéră făctă mănů. Lõngis quæ venit ăb ôris. Protinus impressa signat soa nomina gemma. Līttērā dēlālās ārcānā fātēbītúr īgnēs. Nūne oculos tua cum violarit épistola nostros. Ovid.

Epistőtiüm, ji . n. Biglietto, letterina. 🖢 Cönseriptům hộc lácrymis mittis épistěliúm (pent.).

Epitāphiūm, ii, n. Soprascretto, soprascritta, cpitafio, SYN. Monimentum, monumentum. EP. Bůněrčům, lágubrě, těrálě, tristě, nôbilě, clirům, dôctům, misěrabílě, învidiôsům, lăcrymäbile. PER. Signatum mārmore nomen. Tumulo sűpéráddítá vérbá. Incisám cárminé sáxúm.

Ĕ**pŏrĕdĭă**, æ, f. *Terca*. EP. Rōmúlĕă, āltă, lōngă, clārā, îngēnīosā, fortis, PER, Romānis condită gentibus. Generosis secondá équis. Forti prascinctă căstro. Altis encondătă moris.

Epós, n. indecl. Perso croico, poema. SYN. Cáimén. EP, Förtő, Másónióm, grávé. 44 áctá cánit pode tër përcüssë, tërte epis acer. Hor.

tutto. Act. acc. ∮ Quácque Tyrón, tötřés épōtávéré lăcernæ. Mart.

Lpātūs, ă, ūm, particip. Chi ha becuto. ¶ Vēnīt ēt čpātā Sārmātā pāstūs čquā pent.). Mart.

Epute, ārum, f. plur. Vivanda, cebo, banchetto, SYN. Dăpēs, cĭbī. EP. Suāvēs, dūlcēs, gĕnĭālēs, ǧpīmē, sŏlūtā, laūtā, fēlīcēs, sōlēmnēs. PHR. Epălāque ante ora paraté Regifico luxu. Dapibus mēnsās onerābāt inemptis. Certātim instanīrānt čpůlás, atque omině magno. 9 Sed mihi non čpůlás Indisque innixă columnis. Stat.

Lpăto, onis, m. Mangiatore, divoratore, SYN. Convivă, vel héllűo. 🖣 Hie premitür päräsitörüm,

lūsconām finis spondaic.). Mant.

Eputor, aris, atús, ari. Mangiar in concito. Depon. SYN. Convivor. PER. Convivia celebro, agito. Épălis înstităă, înstaŭro. Fêstivās celebrate dăpēs. Epălis văco. PHR. Dăpibus epulamăr ŏpīmīs. Tū dās čpūlīs āccēmbere dīvūm. Mūtůžque inter se læti conviviă cūrant. ¶ Impiă quam casis gens est epulata juvencis. Virg. Equă, &, f. Cavalla, EP. Velox, feeundă, Epi-

notică. Intemeratarum volucer răpit axis equa-

rüm. Stat.

Eques, Itis, m. f. Cavaliere, soldato, EP. Bellator, cēlsūs, mětúčudůs, sŭpřrbůs, cëlěr, Mārtí os, ăcer, levis. PHR. Non ălius flectere equum sciens āquē, conspicitūr grāmine Mārtio. Gyrosque dédere sub armis Însultare solo. Spûmāntīs čonī lödrānt calcārībus ārmos. Tērgā premebăt equi, spûmântiăque oră regebăt. Admīssē dēctūs sābdērē cālcar čquē. Ardēntēs æquŏre cāmpī Exercebăt ĕquōs. ¶ Pingĭt ĕquām docilem tenera cervice magister, Ire viam, quām monstrat eques. Hor.

Equester, stris, m. f., e, n. Di cavaliere. ¶ Primás, et Ascaniús, cursus ut lætus equestres. Virg.

Equidem, adverb. Certamente, senza dubbio, in vero. SYN. Certe, quidem. § Equidem latebor pace dīxīsse hōc tửa (jamb.). Sen.

Lquité, is, n. Stalla de cavalli. In vastis hăbeat

nēc plūrīmo cquilĭā rēgnīs. Virg.

Equinus, a, um. Di cacallo, SYN, Căbăllinus, J Talis ét îpse jubăm cervice effudit equină. Virg. kquiriá, iorum, n. plur. Feste di cavalieri, o equestri. EP. Fēstā, fætā. 🖣 Āltētā grām**īnēō spē**ctābis čquīria campo. Ovid.

Ľunitātús, ūs, m. Cavalleria. § Mīlĭtĭs Īllyricīs

súdánt equitatibus ala: Cland.

Lquito, âs âvi, âtûm, ârë. Cavalcare, andar a cavallo. PHR. Têrgi prêmêbit êquî, spûmântrăque ôră regebăt. Qui modo non solum răpidő permittil hábenás Quadropedi, sed calce cīt it, modo torquet in auras Flexibiles rictus, ēt nāne cērvice totatā. Incipit effūsos in gyrām carpéré cūrsūs. ¶ Tēr circum astantém lævās equitīvit in örbēs. Virg.

Landieus, V. Eculeus,

Equis, j. m. Cacallo, SYN. Quadrupes, sonipes, EP. Ālipēs, æripēs, ardūŭs, ferox, generosus, súpěrbůs, túrens, stěrnáx, áspěr, vělôx, môrdax, fortis, ardens, acer, nobilis, citús, rapidus, levis, praceps, andax, bellicus, intrepidus, impāvidīš, phālērātūš, spūmāns, sūblīmīs, tūmī-dās, trænātus, ānhēlūs, Mārtjūs, PHR. Quēm Thracius arbis Portat čquūs biedlor mācūlis, vēstīgiā primī Alba pēdis, frontemque ostēntāns ardňus ālbām. Špūmantia mandit Fræna ferox. Ignescunt pătulæ nares, nec sentit arenās Ungula. Sē töllīt quadrupes arrectum, ēt cāleibus aurās Vērberāt. Ēmicat, ārrēctīsque fremīt cervīcibus, alte Lūxurians, lūduntgue jūbæ pēr collă, per armos. ¶ Fūdĭt equūm māgno tellus percussa tridenti. Virg. Cavallo feroce, sfrenato, PHR. Equum contra sua frana tenacem ore reluctanti. Ut rapit in præceps dominum spumantia frustra Fræna retentantem dūrior oris equus. Ovid. Spronar il cavallo. PHR. Utque acres concussit equos.

Erādico, ās, āvī, ātūm, ārē. Sradicare, sbarbare. Act. acc. SYN. Āvēllo, ēvēllo, ēxtīrpo. PHR. Avulsaque saxis Saxa videt. Radicibus eruta pīnus Prona cadīt. Penitūsque revūlsam Evertīt fundo, et rādīcibus ēruit imis Ānnēsām quērcum. I Sic solitus causas eradicare malorum.

Ērādo, is, sī, sūm, črč. Radere, levar il pelo col rasojo. Act. acc. SYN. Rādo, expūngo, ābrādo. ¶ Ērādēndă prāvī Cŭpīdĭnĭs ĕlĕmēntă (glyc.) Hor.

Erenus, i, m. Inferno. SYN. Avernus, Orcus, Tārtārūs. EP. Tčuebrōsūs, mæstūs, dīrūs, pāllēns. ¶ Pēr cēntūm tŏnăt ōrĕ Dēōs, Ĕrĕbūmquĕ, Chăosque. Hor.

Ěrēchteūs, ēī, m. Eretteo, re Ateniese. EP. Förtis, dīvēs, fēlīx. 9 Dīgniör îstă răpī, pătěr hūne

mihi jūnxit Erēchtheus. Ovid.

Ěrēchthěňs, ä, ūm. Ateniese. SYN. Attřeňs, Cecröpřůs. § Fünctůs Érēchthéās Trītōnňdös ībāt ad ārcēs. Ovid.

Erechthida, arum. Ateniesi. SYN. Cecropii. 9 Nullus Erechthidis fertur celebration illo. Ovid.

Ěrēmůs, î, f. Eremo, tuogo solitario. SYN. Dē-sērtům, söljtůdo. ¶ Tempörě quō vásta Hebræï

vērsāntur Ērēmo. Alcim.

Eresichthon, onis, Eresitone, EP, Vorax, famelicus. PER. Fame confectus. Rabida fürens Înglăvie. Fab. Uomo di Tessaglia, il quale disprezzando la dea Cerere, ed avendo tagliato un bosco dedicato alla stessa dea, fu condannato u così crudel fame, che si cibò delle proprie carni. Ērgāstňtūm, ī, n. Prigione, carcere. SYN. Cārcĕr.

Rāpta Quirīnālēs fūmant ērgāstula einetus.

Claud.

Ergo, adverb. Adunque, or bene. SYN. Igitur. ¶ Förtünātě sěněx, ergő tilá rūrá mánebūnt. Virg.

Erichthens, ei, m. Nome proprio d'un re Ateniese,

ereato re da Minerva.

Ĕrīchthō, ōnĭs, f. Eritto, nome proprio d'una donna di Tessaglia. EP. Thēssălīs, prolānā, sēvā, dīrā, crūdēlis, venētieš, improbā. PER. Grātā Deis

Ĕrčhi, împēxīs horrendā comīs.

Erichthonius, ii, 10. Nome proprio d'un red'Atene. EP. Monstruosus, horrendus. € Hūjus Erichthonius. Tros est generatus ab illo. Ovid. Fab. Figlio di Vulcano il quale per la deformità de piedi simili a quelli d'un serpente, fu il primo inventore de' cocchi.

Prīmus Frichtonius carras, et quatuor ausus. Jángére équös rápidisqué rótis insistérévictór.

Ĕrīciŭs, ii, m. Reccio. SYN. Frinācčus, vel hērināceus. EP. Hīrtus, hārsūtus, āsper. ¶ Nūllus ŏbēx mūllūs cāstrēnsis ērīcijis ātque, Stat. Ērīdānus, ī, m. Po, fiume d'Italia. ŠYN. Pādus.

EP. Māximus, violentus, turbidus, rapax, vagus, īngēus, nobilis, rigijas, læcūndis, fērtilis, Phaĕtontens. I Stellifer Eridanus sinuatis flexibus ērrāns. Cland.

Ērīgo, ĭs, rēxī, rēctūm, ĕrĕ. Rizzare, levar su, ergere. Act. acc. SYN. Effero, eveno, tollo, extollo, excito, educo. PHR. Paulatim sese tollit mare. ět altius undas Erigit. Elfert Ora Dares, magnāque virum se mūrmūre tollit. Attollit in āltūm sē fēmūr. Māgnē tīmēs, tē jām sērīēs, űsűsque lábőrűm Érigit, Lucr.

Ērigone, es, f. Evigone. SYN. Icaris, idis. EP. Trīstis, īnfēlīx. ¶ Ērigŏnēquč piō sācrātā părentis ămore. Ovid. Fab. Figlia d'Ivaro, che per dolore arrecatogli dalla morte del padre s'appiccò: mossisi a compassione gli Dei la trasferirono in cielo, dandole il nome di Vergine.

Ērīgŏnēĭňs, ă, ūm. D'Erigone. Ovid. 5. Fast.! Nōctč sequente diem canis Erigoneius exit: Est alio

sīgnī rēddītā caūsă lŏcō.

Ērīmā, ē., f. Nome proprio d'una poetessa. EP. Dōctă, pĕrītă, grāvīs. ¶ Cārmīnāque Ērīnnēs

non putat æqua suis (pent.). Prop.

Erīnnýs, yos, t. Erinne, furia infernale. EP. Insānā, trīstīs, tōrvā, ātrā, mīnāx, fūrīālīs, rāpidă, diră, funestă, nocturnă, vesană, flammifĕră, scĕlĕrāṭă, Stўgĭă. PHR. Quā tērră pătēt, feră regnat Erinnys. Acribus excivit stimulis főrjális Érinnys, 🖣 Óbstítit infélix, áditűmque ōbsēdĭt Ĕrīnnys. Ovid. Vide Furiæ.

Ěrǐphōiē, ēs. Moglie d'Anfiarao, sorella del re Adrasto, re d'Argo. EP. Pērfidā, ăyūrā, misēvā. ¶ Tū quŏque ŭt aŭrātōs gĕrĕrēs, ĔrĭplıŢlă, lăcērtos. Virg. lib. 4. Mostamque Eriphylen Crodelis gnāti monstrantem vulnera cernit. Eriphylæŭs, ă, um. Di Erifile. 9 Sie Eriphylæös

aūrūm fātāle Penātes. Stat.

Ērīpio, is, ŭi, rēptūm, ērē. Rapire, torre per forza. Act. acc. SYN. Răpio, aufero, tollo, extorqueo. ădimo. Eripuere oculos auræ, vocemque, manűsguě. Sil.

Ĕrĭsīchthōn , ŏnĭs. Uomo empio nella Tessaglia. Sie epulas omnes Erisichthonis ora profani. Övid.

Ēra. Vide Hero.

Ērādĭйs, ĭī , m. Airane, uccello simile alla cicogna. SYN. Arděă. Græce žpodios.

Ē**rŏgo** , ās , āvī, ātūm, ārĕ. Spendere, distribuire Erostratus, I, m. Nome di colui che abbruciò il tempio di Diana. EP. Impiŭs, sceleratus. Ex aliis, Erătőstrátús.

Ērrābūndus, ă, ūm. Errante, fallente, vagante. SYN. Văgăs, errâns, văgăbûndăs, ăberrâns. ¶ Sī quā forte ferant oculis sese obvia nostris Er-

rābūndā bovīs vēstīgiā. Virg.

Ērrāticus, ă, ūm. Erratico, vagadondo. SYN. Văgus ērrābūndus, ērrāns. ¶ Örbe interdixit, quām

vīx ērrātīcă Dēlōs. Owid.

Ērro, ās, āvī, ātūm, āvĕ, n. Evrave, traviare, ingunnarsi. SYN Yăgŏr, devio, deflecto, deerro, äbērro. PHR. Tōtā pāssīm rĕgĭōnĕ vägāntŭr. Ērrābānt āctī fātīs mārĭa ōmnĭă cīrcūm. Tē jām sēptima pērtat Ōmnibus ērrantēm tērris, ēt Būctībūs ēstās. Pēr dēvīš rūrš vāgāntēs īgnārī hömĭuūmquĕ, löcörūmque Ērrāmūs, vēnto hūc, ēt vāstīs flūctibus āctī. Damosos colles, svlvāsque pererro. ¶ Erravere jūgis, ferro sonāt āltā bipēnnis. Virg.

Brro, onis, m. Vagabondo, errante. Atque iterum errönem súb tửa signa voca (pent.). Tib,

Ērrŏr, ōrĭs, m. Errore, fallenza, mancanza. SYN. Ērrātūm, cūlpā, vel viā ērror. EP. Avins, dēviŭs, văgus, inextricabilis, irremeabilis, lubricŭs, împlicitus. ¶ Hie läbor, îlle domus, et inextricabilis error. Virg.

Ērūbēsco, is, ērūbūī, ērē, n. Arrossire. SYN. Růbčo, PHR. Quem vidimus ipsi Sanguineis, ěbůli háceis, miniéquě růběntém. Erůbůérě genæ, tötöque recanduit öre. Saxaque rö-

rātīs ērūbūissē rosis (pent.). Ovid.

Ērūcă , & , f. Eruca , o rachetta (erba), o bruco (insetto). EP. Sălâx, călădă. ¶ Nêc minăs êrōcās āptūm vītārē sălācēs. Ovid. Sie pro verme. Nāscūntūr vŏlūcrēs, sērpātque ērūcă pēr hōrtōs.

Ērŭdio, is, ivi, itūm, irč. Iddestrare, ammaestrare, addottrinare. Act. acc. SYN. Dŏcĕo. Instrŭo. ¶ Īn pătrĭās ārtēs ērŭdĭēndŭs ĕrăt (pent.). Ovid.

Vide Doceo.

Ērŭdītūs, ă, ūm. Addottrinato, scienziato, perito. SYN. Döctüs, peritüs. Ilermes ömnibüs erü-

dītus ārmīs (phal.). Mart.

Ērūmpo, ĭs, rū̃pī, rūptūm, ĕrĕ, n. Saltav fuori con violenza. SYN. Ēxīlio, egrēdior. ¶ Ērūmpunt portis, concurritur athere in alto. Virg.

Ērňo, řs., ŭi, ŭtūm, črč. Starpare, svellere. Act. acc. SYN. Evēllo, āvēllo, ēffödřo. § Fündāmēntă quatit, totamque a sedibus urbem Eruit. Virg. Ērūtus, a, um, particip. Sterpato. 9 Aut Ida în

māgnā rādīcītiis ērūtā pīnās. Virg. Ērycīnā, ā., f. Nome di Venere. SYN. Vēnūs. 9 Quid geminās Erycina meos sine line dolores? Ovid. Expl. Nome di l'enere, dato dal monte di s. Giuliano in Sicilia, ossia Erice, ove sorgea un tempio dedivato a questa dea.

Ĕrymānthēŭs, a, ūm. Del monte Erimanto in Arradia, SYN. Ārcādīcās, Quique Erymanthei sūdāntēm pondere monstrī. Val. Flac.

Érymantnis, idos. Del monte Erimanto in Arcadia, pel genere femminino. SYN. Erymanthea, Arcadřeă. Friscabatque dřem cristos erymanthidos ūrsæ. Ovid.

Erymanthus, 1, m. Erimanto, monte d'Arcadia. EP. Vāstūs, mõnstrifer, hõrrendus, 🥊 Quique

Ērymānthēi sūdāntēm pāndērē mānstri. Virg. Ērymānthiās, ādis, f. Di Ircadia. Vix Dryadām

thălămis Erymantiadumque furori. Stat. **Ĕrythræŭs** , **ă , ˜ū**m. *Eritreo.* ⁴ Nōx čt Ĕrythræïs Thetidi signandă lăpillis. Stat. Plinio dice che il mare Eritreo, ossia il mare Rosso, si chiama così dalla rossa arena, che participa questo colore alle sue acque: gl'Iracliti lo passarono a piedi asciutti.

Ēryx, yeis, m. Erice, monte di Sicilia. 9 Nec nen áltůs Frīx, néc non é vértice célső. Sil.

Ēsāū, vel Esaū, dissyl. Figlio primogenīto d'Isacco, che vende la sua primogenitura a Giacolibe suo fratello. SYN. Édőm. ÉP. Áspér, vénátőt, in-çañtűs. § Hispidă Júdæis hirtis sértintibás Esaŭ. Paul.

Ēscā. ā, f. Pasto, cibo, esca. SYN. Dăpēs, cibūs, pābūlūm, ālīmēntūm. EP. Doleis, quāsītā, fragālīs, sīmplēx. • Vērgītur, ēt stomācho dulcis

ůt ěseš něcět (jent.). Ovid. Ésešeřůs, š. ům. Da mangiare. Adde či bascaůdas, et mille escariă, multum Juv.

Escătăs, î. f. Ischio (albero). 🖣 Escălăs âtque hăbită Grăjis öracălă quercus. Virg. Vide 21:sculus.

Escutens, ă, um. D'Ischio. Obstitit esculcă frondősűs áb árböré ráműs. Ovid.

Ēsdrās , ā , m. Profeta , sacerdote e dott**or d**ella legge appresso gli Ebrei. EP. Dôctůs, přůs, săpřens.

Essæi, vel Essæni, örüm. Expl. Una delle tre sette Ebree più divote, ch'erano dedite all'astinenza ed al dimuno.

Essēdūm, i. n. Carrozza, carro. SYN. Cūrrăs. Essédaque ingentésvé lócat Cáronia Rhenos.

Ēsňries, řei, f. Fame. SYN. Fămes, esŭritio. EP. Intölérándá, dírá, impróbá, málésnádá, insáná. Tin tantam miser esúritionem phal.) Mart.

Ēsŭrio, īs. īvī. ītūm, īrč. Aver fame. Act. acc. PHR. Pāllēt cartera tūrba fame, Fractus morboque, fămeque. J Graecălus esăriens, în colūm jūssērīs , ībīt. Juv. Vide Fames.

Et, conjunct. E. SYN. Āc, que, âtque. ¶ Nûne, ět ővěs ültrő fügját lűpüs aűréá dűré. Ovid. Ĕtĕnīm. Perviocehė. SYN. Nām, nāmquě, quīppě, siquidem, enim. Hoc quoque Naso feres, ete-

nim pējārā tūlistī. Ovid.

Ĕtēsĭā, ārūm, m., vel ĕtēsĭŭs, ă, ūm. Etesie, zefiretti, venticelle sonvi. EP. Plăcidi, dülces, blandi. PIIR. Étősjá ilábrá, vel fláminá. ¶ Pülvérüléntá Cčrēs, ět Ľtēsĭă flábra Ăquĭlōnūm. Lucr. Expl Vento settentrionale molto mite, il quale spira tutti gli anni dopo d solstizio dell'estate, e dallo spuntare della Canicola.

Ěthrőclés, is, m. *Etrocle*. SYN. Œdipŏdēs, Lābācides. EP. Impiŭs, efferus, crudelis, infandus, sávůs. • Accipite ét sávi manés Éthéoclis iniquos. Stat. Hist. Etcocle, e Polinice furono figli di Edipo e di Jocasta, Fevero guerra tra loro, in cui furono uccisi amendue: i loro corpi essendo posti sopra un rogo, furono divisi dalla fiamma. quasi volesse manifestare l'odio che sapeva esser

Ēthnicās, š., ūm. *Pagano, gentīle,* SYN. Gēntīlis. Ethnícus invento lert miseratus opem (pent. . Æmil.

Ĕĭĭām, adverb, * **Incora, vziandio*, SYN, Sīc, quŏque, părĭtĕr, * ĕt. ∮ * Ūnum ĕtĭām tērrā ēst jām tīlĭūs, ēt mihi rītā. Pers.

Ēvā, ā., f. Eca. SYN. Prīmīpārēns. EP. Crēdūlā, vānā, nocēns, antīgeā. PER. Prīmā pārēns ho minum. Blandis credulă dictis. PHR. Primămălî lăbês. Heŭ quântûm nŏcăît tôtî, tûnc ünică mândo. Însidiis Săthăna, temină tâctă nocens. Sübdérét I vă nocens, blandîs heŭ crédălă dictis l'ort.

Ēvācňo, ās, āvī, ātúm, ārč. Ecacuare, vuotare, fac vaeno, Act. acc. Vide Vacuo.

îxadnê, ês, î. Leadne, moglic di Capanco, EP. Pià. tortis, fida inclyta generosa, animosa illústris. Hec that Lyadne, thus chim ferfenda coruscis. Ovid. Hist. Moglie di Capanco, capitano greco, la quale fu così umante di suo marito, che gittossi sopra lo stesso rogo, in cui si abbruciava I corpo de lui.

Lvada, is, si, sum, cre. Campaic, scampaic, rius de. Neut. SYN. I flugio, lugio, exco, ábéo, secédo. Clada áciés, per quam solers evasite Elýssis, dus.

Evagor, aris, atus, ari. Trascorrere, scorrere. Depon. SYN. Cūrro, văgor, erro, ăberro.

Evan, antis, m. Nome di Bucco. SYN. Bacchus, Lywus. Nyctelfüsque, Etcüsque parens, et lacchus, et Evan. Ovid. Vide Bacchus.

Evānder, drī, vel Evāndrus, ī, m. Evandro, re d'Arcadia, il quale si vitiro in Italia. SYN. Pă-lătinus. EP. Pārrhāsius, Ārcādius, Nomacrius. PER. Romanæ, vel Păiatinæ conditor arcis. Dūx, rex Ārcadīus. J Ārcadīs Ēvandrī nomēn

tĭbĭ sæpë rĕfērtŭr. Övid.

Evānēsco, is, ēvānuī, ere. Soanire perdersi. Neut. SYN. Vānesco. PHR. Inque leves abiit paulātīm spīrītās aūrās. Ex ŏeŭlīs subito, ceū fūmus in auras Commistus tenues fugit. Tābuit, îngně lěvěs paulatim evanůit auras. Tenúesque recessit Consampta in ventos. 9 Sie fata, in tčnůem Phænissa evanůit aŭram. Ovid.

Ĕvāngēlĭūm , ĭī , n. *Evangelio* , Vangelo. 🖣 Clāra Evangelii, verbique ardente lucerna. Alcim.

Evāngĕlĭcŭs, ă, ūm. Evangelico, di Vangelo. ¶ Aūt Evängelici pietās spērnendā libēlli. Prud.

Ēvānīdus, ă, ūm. Fragile, caduco. SYN. Vānus. ¶ Dīxīt, čt īn nūbēs ēvānīdā sūstūlīt ōrā. Sil. Enhoea, a. f. SYN. Abantis, Abantias. Chalcis.

Eubea, isola del mare Egeo, or detta Negroponte. Eŭboicos, ă, ūm. Euboico. SYN. Chāleidicus. 4 Aulidaque Euboicam complerunt mille ca-

rînæ. Ovid.

Eñaois, idis, f. Femmina di Eubea. ¶ Aptasti nitídům, cönsürgăt ád æthěră těllůs Ěūbŏís. Stat.

Eŭchăristiă, &, f. Eucaristia. EP. Sanctă, sacră, dīvīnā, cœlēstis, ālmā, aŭgūstā, sălūtifērā, mēllītă, āmbrōsiă, nēctārčă, venerābilis. PER. Colestes epala. Ætheriæ dapes. Celi admirābijē mūnūs. Ēscā sālūtifērā. Sācrā lībūminā mānsæ. Sævī monimenta doloris. Vēlātum pānīs sāb īmāgīnē Nāmēn.

Enclides. Is, m. Filosofo di Megara, uditore di Soerate. EP. Doctus, peritus, illustris, nobilis. Dăcentă clămăt coccinătăs Euclides (scazon.).

Evēctūs, ă, ūm. Ilzato, levato. SYN. Sūblātūs. Prō quibūs āčriās mēritīs ēvēctūs ād aūrās.

Eveno, is, xi, ctum, erc. Alzare, levare, porre in alto. Act. acc. SYN. Effero, tollo. extollo. ¶Nōctībūs în cœlūm quōs ēvēhīt optīmā sūmmī.

Lvētto, is, vēllī, vālsūm, ere. Spiccare, svellere, staccare. Act. acc. SYN. Vello, eruo, ellodio. PHR. Quá prima solo rūptīs rādīcībus ārbos Vēllītur. Evertīt fundo, et rādicībus ēruit īmis. Viridēmque āb līmo convēllērē sīlvām Tēntāt. Tělůmque alta ab radicě rěvěllit. Arboris abstrāxīt mēlēm, pčnītūsque revālsām Evērtīt fåndo, ét rádícíbűs érűít imis. J Vidi égő Pé-tærűm cönántem évéllérő térrá. Ovid.

Eventos, as, m. Rinscita, successo, rinscimento. SYN. Sors, casus, fortuna. EP. Dubius, anceps, felix, faūstus, prosper, infaūstus, cæcus, PHR. Vărias fortana utrinque recurrit Alternată vicēs. Nūnquām felīciŏr ūlh Contigit ēvēntūs. Anceps pügnæ fűérát förtűnű. Sölűs in áncipités méthit déscendere Martis Éventas. Lucr.

Evěnio, is, vēnī, vēntūm, īrč. Isrenive, accadere, succedere. Neut. & Evenere, novos pubes Ro-

mānā trīumphos. Tibul.

Everbero, as, avi, atum, are. Battere, dar percosse. Act. acc. ¶ Sūbvŏlăt, ēt cĭnĕrēs plaūsīs ēvērběrăt ālīs. Ovid.

Ēvērticutām, ī, n. Kete da pescare, strascino. ¶Trācto ēvērtīcālō sīc conferrūmīnāt īllā. Scal. Ēvērsŏr, ōrĭs, m. Struggitore, che rovina. ¶ Stēr-

něrě něc Priámi regnorum eversor Achilles. Virg. Ēvērsus, ā. ūm. Rovesciato, atterrato. ¶ Nūnc sāltem everső jávěnem sűccűrrére régnő. Vírg.

Evērto, is, tī, sūm, ĕrĕ. Rovinare, volger sossopra. Act. acc. SYN. Destrão, dirão, verto, subverto, dējīcio. ¶ Ēvērtērē domos totās optantībus īpsīs.

Eŭgë, adverb. Orsů. SYN, Agë, maetě, PHR. Esto förti änimö. 🖣 Eüge tüüm, et belle, näm belle

hộc excủte tốtům. Pers.

Ēmīnyus, iī, m. Nome di Bacco. (Quasi bonus filius, ab svs, et viós). § Inde Aūtūmnus abīt, gradītūr sı̃mŭl Eūhyı̃s Ēvān. Luc.

Enhyas, adis, f. Baccanti. o sacerdotesse di Bacco. SVN. Bāccha, Mēnas. §Ēxsomnīs stupet Euhyas (glyc.'. Hor.

Ēvigito, ās, āvī, ātūm, ārē. Destarsi, svegliarsi. Act. ace. SYN. Excitor, vigilo, învigilo. J Excidit, et mediīs miser evigilavit in undīs. Stat.

Ēvīncio, īs, xī, ctūm, īrĕ. Cingere. Act. acc. SYN. Vincio, ligo, stringo, constringo, revincio. PHR. Corripiunt, spirisque ligant ingentibus. Tenerās arcēbant vineula palmas. I Evinctum rāmīs, āltāque īn mole tšpētūm. Štat.

Evinco, is, viei, vietūm, ere. Vincere, avanzare. Act. acc. SYN. Vīnco, sŭpëro, dëbello, expūguo. 🖣 Ēxĭĭt, õppösĭtāsque ēvīcīt gūrgĭtĕ mōlēs. Virg.

Eviscero, as, avi, atum, are. Scentrare. Act. acc. 🖣 Compressumque tenet, pedibusque eviscerat uncis. Virg.

Evito, ās, āvī, ātūm, ārě. Schivare, scansare, sfuggire. Act. acc. SYN. Fŭgio, vito, devito, caveo, dēclīno. PHR. Tēla ŏeňlīs vigilāntihus ēxit. Cāsūs evāserāt omnes, Ietām venientēm ā vērtřeč vělox, Právidit, cělěrique člápsůs corpöre cessit. 9 Öllicit évitare, bonam deperdere fāmām. Hor.

Ēvītābīhs, is, m. f., ĕ, n*. Evitabile.* SYN. Ēlūctābřiřs. Fræna tamen dantem nou evitabil

tēlūm. Ovid.

Ēviŭs, ii, m. Nome di Bacco. Flüminč prærūpti cum të tënër Evië partus. Stat. Vide Bacchus.

Eŭmenides, ŭm, f. plur. Furie infernali. SYN. dīrē, fūriē, EP, Tūrbidē, împie, tārtirēe, trăces, viperca, Stygia, horrida, anguicoma, ültrices, PHR. Dicuntur geminæ pestes cognomine dira. Quas et tartaream nox intempēstă Měgærām Ūno, côdēmquě třilit pártů, părřbūsquě rěvinxit Serpeutům spiris. Vipěreasque ciet Stygia de valle sorores. Adsunt scělěris ültrīcēs děæ, Crinem solūtis squälidæ serpentibus. Atram cruentis manibus amplexæ făcem. Nocte vocat genitas, grave et împlacăbile namen. Adsint ab imo Tartari fando excitæ Emmenides, ¶ In manibus cultu Emmenidam terretar, čt igni. Juv.

Eñnñehŭs, i, m. Castrato. SYN. Spädo. EP. Möllis, rūgosus, imbellis, tener, effeminātus. ¶ Eūnūchum īpsč făcīt cupiens ēvādērē dāmnē. Juv.

Ēvoco , ās , avī , ātūm, ārč. Chiamare, nominare. Act. acc. SYN. Voco, āccērso, cičo, excio. ¶ Tūm vir, im căpit, hie ănimăs ille evicăt Orci. Vag.

Evone, adverb. Grido di furioso. Evolie, Bacche. sonant, Bacchi sub nomine Juno, Ovid.

Ēvoto, ās, āvī, ātūm, ārē, n. Saltar fuori , volar via. SYN. Advölö, exilio, exco. ¶ Evőlát ante ömnēs, rāpidoque per aerā cūrsū. Sil.

Ēvēlvo, ĭs, vī, ūtūm, ĕrč. Discolycre. Act. acc. SYN. Explico, ĕxpôno, võlvo, pērvõlvo. § Et mēcum ingēntēs orās ēvolvitē bēlli. Virg

Ēvomo, is, ŭī, ĭtūm, črč. L'omitare. Act. acc. SYN. Vŏmo, čmitto, čillo, črácto, čjecto. PHR. Ejectantēmquē crāfutās Orē dāpēs, ēt frūstā mērō. glóměrátá vóměntům. 🖣 Évőmřt, invôlvítaně domām cālīgine cācā. Virg.

Eñphārbūs, ī, m. Euforbo, Trojano ucciso da Menelao, SYN. Pānthoidēs. EP. Trojānus, nobilis. törtis. 🖣 Pānthöidēs Euphörbus črām, cui pē-

ctöre quöndám. Ovid.

Euphranor, oris, m. Enfranore, nome di uno scultore. EP. Nobělis, insignis, clárůs. 🖣 Hic áliqui præclárum Eŭphránŏris, et Pŏlÿcléti, Juv.

Euphrates, is. m. Eufrate. EP. Vagus, fugax, vēlāx, citus, tūmidiis, præcēps. Fertilis, āltus, răpidăs, Assyriăs, celer. PHR, Fertilis Euphrātës Pharia: vicë lungitur unda:. Quiquë capat răpido tollit cam Tigride magnus Euphrates, cēdo grātīssīmus ūmnis. ¶Ārsīt et Euphrātes Bābylonius ārsīt Orontes. Expl. Finne di Mesopotamia: nasce nell' Irmenia, e corre per mezza di Babilonia verso il mare Rosso.

Lūripidēs — ā , vel is. Poeta greco , tragico . EP . Cělebris, nobilis, ficundus, solers, Aristophanes producit secundam, tertia correpta: af Sidonius corripit secundam, tertia producta . Orchestram, quătit alter Euripides phal.' Fabilă sīc Eārīpīdīs īnclītā mēnstrāt Örēstēm. Ter.

Eŭripus, i, m. Stretto di mare, gora, canale, EP. Ľūbořeňs, vágús, æstňáns, rápřidůs, instábřlís. PHR. Eŭripŭs ŭndās flēctit instabilēs vägns. ¶ Eŭripi ferveretreto qu'inta dada profundi. Aus.

L scopă, ś. vel Eûrôpē, čs, f. Enropa, SYN, Ăgōnoris, Sīdonis. EP. Crēssā, Tyriā, rāptā, venūstă, formosi. PER. Agenore nată. Cadmi soror. PHR. Ethsim quim vēxit imāgine tadrī Jūpiter, Nesc a quam premeret, tergo consiđểiể tauri Aûsa est. Quâm taurus Crētvis appulit öris. Tyris per undis vēctor Lūropa nitet (jamb. . Sen. Fab. Figl.a. d. Agenere, re di Tiro e d. Salora, socella di Cadmo, amata e rapita da Gieve, avendo preso el sembrante d'un toro, fu portate in Canta.

Eŭropă, ă, L. Europa, una delle quattro parti del mondo, EP. Divés pôtên : fêrtilis, dôctă, Mivôrfíš, běllígěrá, Gadudá, disértá, přá, PER. Terratum domittes Magnorum genitris Europa vitorum. Europa v orac, Sec genitris Eŭropa tibi est, sed inhosputa Svrtis. Ovol.

Eŭrotas, a, m. France di Sparta, EP. Amemás Tānārčus, Spirtānus, lautīgēr, ölivifer. • Audīt Eurotās, jūssitque ēdiscērē lautōs. Virg.

Eurus, i. m. Enro, vento d'oriente. SYN. Vulturnus. EP. Eōus, Nabatharus, Ripharus, aquosus, sārvās, Ætőliŭs extremás, strādens, PHR, Euras ăd Aŭrôram, Năbălhæăque regnă recessit. Aŭt ŭbi navigiis, viólentior incidit Euras. • Quos änimosi Eūri assidne frangūntone, ferūntone Virg. Vide Ventus.

Eŭrjaté, es, f. Euriale. Vide Gorgon.

Būryatus, i. m. Eurialo EP. Fidas clirus pius, [

Trojinas, palcher, amīcus generosus. • Eavi ilns toema insignis, viridique jirventa. Virg.

Eŭvidice, es, f. Euridice, EP, Decora, formosa, Threfeia, înfelix, raptă. Preddităque Eurydiee súpčrās věničbát ád aŭrās. Virg. Vide fab. apud Virg. 4 Georg.

Eŭrypitos, ī. m. Euripilo. ¶ Sāspēnsi Eūrypitūm scētātum ērācitlă Phæbī. Virg.

Eŭrystheŭs, ĉi, m. Euristeo, re de Micene, ch'espuse a molti rischi la vita di Ercole per compiacere Giunone, SYN, Mycemeus, ¶În novă lată decus, nőstrique Eűrysthéős hác nűne. Val. Fl.

Enterpe, es, f. Euterpe, musa. EP, Docta, surivis. jūcūndā, grātā, āmēnā. 🖣 Eūtērpē, -cŏhĭbēt, nēc

Pŏlymnĭă (asclep.) Hor.

Evūtgo, ās āvī, ātūm, ārē. Svelare, divulgare. Act. aec. SYN. Explano, explico, aperio, valgo, divālgo, seto, spārgo, ¶ Ēvālgare nefās māgnī mysteria regis. Hor.

Eŭxinus, i, m. Ponto Eusino. I Frigida me cohi-

bent Euxini littoră ponti. Ovid.

Eŭyŭs. Uno dei cognomi di Bacca. Vide Euhyus. $\tilde{\mathbf{E}}\mathbf{x}$, præp. abl. Di, da, dal, \mathbf{SYN} , $\mathbf{D}\tilde{e}$, \tilde{e} , \tilde{a} bs. Ēx more imponens cognāte vocabāta rebās.

Exacerbo, as, avī, atūm, arč. Inacerbire, inasprire. Act: acc. SYN. Ăeërbo, âccendo, împēllo, încito, excito.

Ēxācēsco, is, črē. Inacetire, inasprirsi a guisa di accto. Neut. Vide Acesco.

Ēvācŭo, ĭs. ŭī, ūtūm, črč. Aguzzare. SYN. Ācño. 4 Spiculique exicaunt rostris, aptantque licertos. Virg. Vide Acuo.

Ēxāquātus, a, ūm, particip. Agquagliato sp. inato. 1 Exequatăque sant crepeii certamina bëllî. Lucr.

Exaguo, as, avi, atom, ave. Ridure le cose al qiusto, uquaqhare Act. acc. SYN. Æquo, ådåquo. 🖣 Exæquāmās āvis tāmētsi bēllā quiērūnt. Lucr.

Ēvāstňo, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Gorgogliare, i :bollire, SYN, Ārdčo, flagro, astňo. Timpropi vita refert, et mens exastăat îră. Virg.

Exágito, ās, āvi, ītūm, ārč, Insultare, far in ules, sopietare. Act. acc. Die quā Tīsiphönē qu bás exăgitare colubris. Juv. Vide Agito

ī vāggēro, ās, āvī, ātūm, ārē. Icerescere, anmentare, aggrandire, Act. acc. SYN, Aŭgčo, äggčto,

άσσιμού]ος σύμαζεος άσθενος

Laamen, inis, n. Spame, quantità di pecchie eleabitano insieme. SYN Agmen, globus. EP. Densūm, vāriūm, tūgax. PHR. Smārnās fūgiūnt ēxāminā tīvās. Prīmā növā dūcūnt ēxāmina rēgēs. • Āt cum incēptā völānt, cælēque éxamină ludunt. Vng.

Lxámino, ās, āvī, ātūm, ātē. D'saminare, esaminare. Act. acc. SYN. Pondero, perpendo, expen lo, discritio, exquiro, considero. • Dicam, sī pötērā, mālē vērum ēxāmīnāt āmnīs. Hor.

Lyanguis, is, m. f., e, n. Senza sanque, exanque. SYN. Mörtáns, éxanimás, éxanimás. Corpori débentúr mæstis éxángujá hústis. Ovid.

Lxardéo, és, si, sûm, čič, n. Irdere grandemente, essere infiammato fuor di misura. SYN, Exardesco Tuardesco, ardeo, flagro. ! Ilion exarsit, tötűmene ábscéssít in ignés. Virg.

Exarce, es, ni, eie, n. Doenit seere SYS. Alco, atésco, éxárésco, mircésco, tjibésco, mirceo.

Exăro, ās, āvī, ātūm, ārč. Cavar fuori arando, arare. Act. acc. SYN. Aro, colo, sulco. \ Exarat

āguŏrčās bīgīs īnsānus arēnās. Virg.

Ēxāspēro, ās, āvī, ātūm, ārč. Incrudelire, far erudete. Act. acc. SYN. Aspero, exacció, acerbo, ellerő. Ventőrűm rábies mötis exasperát űndīs. Ovid.

Exanctoro, as. avī, atum, are. Cassare, amullare. Act. acc. SYN. Abdico. Atque Magistrātūs ēxaūctorāre vetūstos. Mant.

Exaŭdĭo, îs, îvî, îtūm, îrĕ. Esaudire. Act. acc. SYN. Aŭdĭo, ānnŭo. PER. Prĕcāntī bĕnīgnās aŭres præbeo. Oranti annuo. Votis adsum. Votă secundo. Preces facili aure accipio. Fixaudi, sī dīgnā prēcor, quāque īpsā fūrentī. Stat.

Exaūdītus, ä, ūm, particip. Esaudito, chi ha ot-tenuto. ¶ Rīdēbīt mönītor non exaūdītus, ŭt illë. Hor.

Excáco, as, avi, atúm, are. Abbacinare, accecare, vavare gli occhi. Act. acc. SYN, Caco. J Tres ōb confectum scelus excacavit amicos. Juv. Vide Cæco.

Excâtceatus, vel excalcius, a, um. Scalzo. 9 Excalcĕātŭs īrē cŏēgĭt ād cœnām (seaz.). Mart. Quī mălŭīssēt contovēri excalciŭs (jamb.) S. Paul.

Excavo, as, avi, atum, are. Zuppare, cavare. Act. acc. SYN. Cavo, fodio. 9 Arte nova, ūt querāt lătītāns tēctum, ēxcavat antra. Hor.

Excedo, is, cessi, cessum, ere, n. Eccedere, partirsi, andarsene. SYN. Abeo, lugio, recedo, discēdo, evolo. I Omnibus idem animus scelerata ēxcēděrě terra. Virg.

Excedo, is, cessi, cessum, ere. Superare, sopravanzare. Act. acc. SYN. Supero. § Excessitque fidem meritorum samma tuorum. Ovid.

Ēvcētiēns, ēntĭs, adject. Eccellente. 🖣 Tēmpĕrăt ēxcēllēns hūmānă pērīcūlă vīrtūs. Mant.

Excello, is, ŭi, celsum, ere. Eccedere, soprastare, sopravanzare. Neut. dat. pers. SYN. Præcēllo, præsto, superemineo, supero, exsupero. PHR. Gradiens supereminet omnes. Hæc alias inter căpăt extălit arbes. J Ömnibăs ornātām võ-läisti excellere rebās. Lucr.

Excelsis, ă, ûm. Eccelso, alto, sopreminente. SYN. Āltus, ārdnus, cēlsus. 9 Dīvus ab ēxcēlsā prō-

spēctēt dūlĭŭs ædĕ. Ovid.

Excetră, &, f. Idva, scrpente di acqua. SYN. IIŷdră. I flæc dextră lernam tetră măctăta excětrá (jamb.) Ăbītě, dătě lŏcum éxcētræ, īgnī cervici (scaz.)

Excidium, ii, n. Eccidio, strage, uccisione, rovina. SYN. Exitium, ruină, văstitas. EP. Triste, mæstum, flebile, nelandum, miserabile, dirum. ăcerbum, crudele, îmmîte, îmmeritum, commūně, fūmāns, hostilě, sævūm. cruentum, horrendum, lamentabile. PHR. Satis una superque Vidīmus ēxeidiā. Hie pētit ēxeidiis ūrbēm. Dējēctūrum ārcēs Itālum, ēxitioque datūrūm. Ferrum ăcăănt în me excidinmque meorum. Per eversæ famantia Trojæ Excidia. § Septima post Trojæ excidiúm jum vertitur æstas. Virg.

£veidō, is, dī, črč, n. Cadere, cascare, SYN. Cădo, procumbo, concido, labor, elabor, collabor. Excidit, aut in ăquās tenues dilāpsus abībit.

Excido, js, cidi. cisūm. ĕré. Fendere. Act. acc. SVN. Accido, abscillo, concido. CRupibus excidánt scenis décora, alta fátáris. Virg.

Excico. es, ivi, citum, ere. Chiamare. Act. acc. SYN. Excio, evoco, cico, voco. 5 Mærin, sæpe ănimās imis excire sepulchris. Virg.

Excipio, is, cepi, ceptum, ere. Eccettuare, accogliere, raccogliere. Act. acc. SYN. Dēmo. ¶ Mē vălčt excepto, vasti quoque rector Ölympi. Ovid.

Excīsus, ă, um, particip. Tronco, tagliato. ¶ Abněgăt excisa vitam producere Troja. Virg.

Exeito, as, avi, alum, are. Commovere, movere. Act. acc. SYN. Accendo, concito, hortor, exhörtör, cōmmövĕo. ēxstīmülo, vel sūscĭIo. ¶Ēt Păter Ænæās, et avanculus excitet Hector. Virg.

Ēxcīto, ās, āvī, ātūm. ārē. Chiamar fuori. ¶ Ēxcītēt Tyriūs lătebrosis collibus ather. Sil.

Excitus, ă, um, particip. Svegliato. ¶ Nēc fruitūr somno vigilantibus excită curis. Ovid. Excitus, a, am , particip. Incitato, chiamato. ¶ Rūplă quies, strătisque excită juventus. Lucr.

Exclamo, as, avi, atum, are, n. Sclamare, schiamazzare. SYN. Clamo, acclamo, conclamo, vociteror. PHR. Exterritus amens Conclamat. Dum voces jāctāt īnānes. Socīī magno clāmore sequantar. Cam clamore rait magno. I Ta miser exclamas, ūt Stentora vincere possis. Juv.

Excludo is, sī, sûm, ĕrĕ. Escludere, rigetture. Act. ace. SYN. Ārceo, ējicio, expello, pello, propēllo. ¶ Āstră fugāte precor, toloque excludite

cœlō. Stat.

Ēxcēgǐto, ās, āvī, atūm, ārē. Immaginarsi. Act. acc. SYN. Ādīnvēnĭo, contingo, fingo, mēdǐtor, molior. ¶ Excogitavit homo sagax, et astūtus (scazon.) Mart.

Excolo, is, ŭi, cultum, ere. Coltivare. Act. acc. PHR. Colo. Tinventas aut qui vitam excoluere

per artes. Virg.

Excoquo, is, xī, etūm. ĕrĕ. Cuocere. Act. acc. SYN. Coquo. Ilis animadversis terram multo ante

memento Excoquere. Virg.

Exeorio, as, avi, alum, are. Levar la scorza, scorticare. Act. acc. PER. Viscera nudo. Pellem costis diripio. Ossă pelle spolio, exuo. Pellem ossibus adimo, eripio, detraho, extraho. PHR. Clamanti cătis est summos direptă per artus. Nee quiequam nisi vulnus erat.

Excors, cordis, adject. Pazzo, sciocco. SYN. Vecors, amens, stultus, stolidus. I Tunc insanus ěrīs, si ācceperis, an magis excors. Hor.

Excrementan, i, n. Feccia, escremento. S Excrementă mănus, lăqueum, nodosque nocentes.

Exerneio, as, avi, atum, are. Tormenture, affliggere. Act. acc. SYN. Crŭcio, ângo, vēxo, tōrqueo, conficio. I Excrucias multis pariter me tēguĕ dĭēbŭs. Hor.

Exenbia, arum, f. plur. Sentinella, guardia. SYN. Cūstodia, cūstodes, vigiles. EP. Vigiles, insomnēs, fidēlēs, lidā, impāvidā, sollicitā, intentás, álternás, ármátás. PHR. Vigdum excú-biis obsidére portás. ¶ Centum árás pösüit, vigilemque sácrávérát ignem, Éxcúbiás Divum æternās. Virg.

Excubitor, oris, m. Seegliatore. \ Excubitorque

diem cantu prædixerat ales. Virg.

Excăbo, ās, căbăi, căbătām, ārĕ, n. l'egghiare. SYN. Vigilo. PHR. Ömnis per mūros legio sortītā pērielūm Excubut, exercetque vices. Fidusque ad limină custos Pouitur. Ante domum tumida moderator corulus unda Excubăt. Stat.

¿xcôdo, ĭs, cudī, cūsūm, črĕ. Battere, stampare, coniare. Act. acc. SYN. Cūdo, prōcudo, vel excutio, člicio. ¶ Ēxcūdēnt ălĭi spīrāntĭă mölliš ēră. Virg.

Excūso, ās, āvi, ātūm, ārō. Discolpare, scusare, scolpare. § Āt mēŭs ēxcūsāt cārōs itā cāndòr

ămicos. Ovid.

Ēveutio, is, cūssī, cūssūm, erē. Gettare a terra con violenza. Act. acc. SYN. Dētūrbo, extūrbo, expēllo. Agetare. Cōneŭtio, quătio, quāsso, ăgito. ¶ Excūssa est ăvidi dentibus ăgna lupi pent.). Ovid.

Ēxeerŏr, ārīs, ātūs, ārī. Escerare, detestare, maledire. Depon. acc. SYN. Ăbōmĭnŏr, hōrrĕo, dētēstŏr. Ēt tērram āltrīcēm sāvi ēxēcrāmūr

- Ŭlyssis. Virg.

Exēcrābītīs, is, m. f., e, n. Ibbominevole, esecrabile, detestabile. SYN. Abomināndūs, dētēstābītīs, dētēstāndūs, exēcrāndūs. ¶ Infāmīs măgūs, ēt lūcri exēcrābītīs aŭctor. Mant.

Ēxēdo. ĭs, vel ēxēs. dī, sūm, et stūm, ĕrĕ. vel ēssē. Mangiare, pigliar vibo. Act. acc. SYN. Ēdo. rōdo, cōrrōdo. ābsūmo. PHR. Fēbrīs jāctātos ēxĕdīt ārtūs. Ēxēdīssē nĕfāndīs Ūrbem ŏdĭis. Ēxēdīt pĭĕrīlĕ dĕcūs, mānēsquĕ sŭbīvīt. Stat.

Exēmptām, ī, n. Esempia. SYN. Ēxēmplār, ĭmāgo. EP. Imītābile, ūtīle nobile, cērtūm. PHR. Nobilītorā tēnent animos ēxēmplā pūdīcos. Ūtīle propositi nobis ēxēmplār Ülfssēm. ¶Ēxēmplo quodeūmquē mālo committitūr īpsī. Juv.

Ēxēmpiār, ārīs. n. Esemplare, esempio. SYN. Ēxēmpiām, imāgo. ¶ Non laūdēm mērnī, vos

ēxēmplāria grāca. Hor.

Ēxēntēro, ās. āvī, ātūm, ārē. Sventrare, sviscerare. ¶ Vietīmāt, ēt strictō pāvidōs ēxēntērāt ēnsē. Mant.

Ēxĕo, īs, īvī, ĭtūm, īrĕ, n. Uscive, andave, venir fuori. SYN. Ērūmpo, ēxcēdo, ābĕo, ābscēdo, dīscēdo, ēgrēdiór. PER. Grēssūm, vel grādūm ēflĕro. PHR. Ēflūndīt sēsē pērtīs āccēnsā jūvēntūs. Mānē rūūnt pērtīs. Māne effēriē pēdēm? • Ēxĭīt ād codūm rāmīs fēlīcībūs, ārbos. Virg.

Ēxēqūtē, ārūm, I. plur. Escquie, pompa di mortorio. MN. Fānērā, intēriæ, jūstā. EP. Trīstēs, fūnebrēs, fūnēstē, tūgulnrēs, mūestæ, přæ, nīssērāndæ. PER. Fūnebrīs pōmpā. Exēquīālīs hōnōs. Fūnerčus rītūs, hōnōr. PHR. Rēlīquīās dīvīnīque ōssā pārēntīs Cōndīdīmūs tērrā, mūestāsquē sācrāvīmūs ārās. Fūnērž trīstīt dūcūnt. Absēntī tērāt intērīās, dēcŏrētquē sēpūlcrō. Dōnā rōgō, trīstēsquē rēpēndūnt Ēxēquīās. ¶Āt přūs ēxēquīās Ātnēās rītē sŏlūtīs. Virg.

Ēxēquiātis. is, m. f., ĕ. n. ¶ Di funcrale. SYN. Fūnčrčūs, sépūletālis, ¶ Cārminā jām moriēns

cănit exequialia Cycnus. Ovid.

Ēxĕquór, čris, ūtūs, čquī. _Idempire. eseguire. Depon. acc. SYN. Absolvo, tīnio, cônticio. pērficio, cômpléo. ¶ Jūssă tămên Divum exéquitūr, clāssēmqně révisit. Virg.

Lyérego, és, úî, Itúm, éré. Escreitare. Act. acc. SYN. Ago, trácto. Tormentare. Véxo, fátigo. 9 Quâm sett útérque líbeus censebo exercent ferias. Los transportarios de la consensación.

ārtēm. Hor.

Ēxēreitātūs, i, ūm. partierp. Esercitato, trawagliato.
¶ Ēxēreitātūs aŭt pētīt Syrtēs Notō (jamb.) Hor.

Exercitus, us, us. Escreto. SYN. Ācies, āgmen, cătervă, cohors, globus, iegio, mamis, manipulus, phalanx, tūrmā, tūrbā, castrā. PHR. Cāmpo stetīt āgmeu aperto. Fervet cristātis exercitus undique tūrmis. Constitit inde ingens exercitus ordine certo. Ruīt vāriis exercitus ārmis. Equitumque exercitus omnis alūbat. § Jāmque omnis campis exercitus ibāt.

Ēxĕro, ĭs, ŭī, ērtūm, črč. Tirar fuori. Act. acc. SYN. Ēdūco, ĭs. prōmo. PHR. Prīmūs āh Ōcĕānō cāpūt ēxērīt Ātlāntārō. ¶ Āgmīnā, cōnflātō, sævās, ērgāstūlā fērrō, Ēxĕrňērē mānūs. Lucr.

Ēvēsnīs, ā, ūm, partic. Mangiato, roso. § Ēxēsa invēniēt scābrā rūbāginē pīlā. Virg.

Ēxhārēdo, ās, āvī, ātūm, ārč. Discredare. ¶Ēxhārēdāvīt tē, Phūlŏmūsŏ, pătēr (pent.). Mart.

Ēxhālo, ās, āvī, ātūm, ārē. Esalare, dar fuori. Act. acc. SYN. Ēxspīro, hālo, spīro, dīffūndo, ēffūndo, ēmītto. ¶ Föntē sŏnāt, sāvāmque ēxhālāt ŏpācā mēphītīm. Virg.

Ēxhaūrio, is, haūsī, haūstūm, īrē. Tivar fuori, attingere. Act. acc. SYN. Ēbiho, haūrio, ēxsīcco, ēvācuo. ¶ Vāstāvitquē viās, ēxhaūsīt cīvihus

-ūrbēm. Lucr.

Exhibéo, ēs, ŭi, itūm, ērč. Rappresentare, rassegnare. Act. acc. SVN. Prōmo, exprōmo, pătéfăcio, mōnstro, ēdo, prōfēro, ēxplico, ōstēndo, expōno. Ēxhibūit nūllā sydērā clārā diē (pent.). Ovid.

Exhibitus, ä, üm, particip. Mostrato. ¶ Præstitit Exhibitus tötä tibi Cæsăr ărenā. Mart.

Ēxhĭiāro, ās. āvī. ātūm, ārē. Raceware, radlegrare. Act. acc. SYN. Dēlēcto, öblēcto, recrēo, hīlāro. • Ēxhĭiārēnt īpsōs gaūdĭā nōstrā Dēōs (pent.). Mart.

Exhōriŏr, ārĭs, ātňs, ārī. Esortare. Depon. acc. SYN. Hōrtŏr, ădhōrtŏr, ēxcĭto, āecēndo, ăcňo, īncĭto, īncēndo. ¶Ērĭgŏr, ēt trĕpĭdōs cīvēs ēxhōrtŏr in hōstēs. Oxid.

Exigo, is, ēgī, āctūm, čič, Richiedere, domandore con istanza. Act. acc. SYN. Posco, ēxpôsco, pôstňlo, ēxpěto, rógo, pěto, číllágito. Cacciar fuori, scacciare. Expéllo, čjício. Éxigit, ét mostám dictis ággréssá sörörém. Virg.

Ēxīgňňs, ă, ūm. Piccolo. SYN. Pārvús, ēxīlīs, těnúïs, mödĭcŭs. ¶ Mājör ĭn ēxīgŭō rēguābāt

corpore virtus, Štat.

Ēxĭiĭo, īs, ĭī, vel úī, ītūm, īrĕ, Saltare, useir fuori. Nent. SYN. Sălĭo, prōsĭlĭo, ērūmpo, dēsĭlĭo. ¶ Exĭlĭīt. jūnetāsquĕ mānūs pāvĕfāctā rĕmīsĭt. Ovid.

Ēxīlīs, īs, m. f., ē, n. Sottile. SYN. Ēxīgūŭs, grācīlīs, tēnūīs, sūbtīlīs. ¶ Īn lātēte ēxīlēs dīgītī

pró crűribűs háránt. Óvid.

Lxhiam, ři. n. Bando, estho. EP. Míserándům, tristé, flébřlě, mástům, infélix, míserům, přededám, infaústům, něfaudům, řníquům. PER. Exflřům pátí. PUR. Löngá tibi éxřířa, ét vestům mářís áquor árándům. Divérsa éxříba, ét divérsás quaréré térrás. Cöllécta éxřířápúběs. Fúgřál trépidi coměs éxflří. § Exflřoquédómôs ét důleřá limřná mutánt. Vig.

Ĺxǐmiĭös, ă, ūm. Degno esimio. SYN. Ēgrēgiĭis, prāstāns, ēxcēllēns insignīs, præclārūs, nöbīlīs. Quātūŏrēximiös præstanti cornore taūrōs. Virg. Ēximo, is. čmī, čmptām, čtč. Cavar fuori, cccettuare. Act. ace. Ēripio, töllo, adimo, aūfčro.
 Nūllā dies ūnquām memorī vos ēximet ževo.
 Virg.

Ēxīn, adv. Dappoi. SYN. Ēxīndē, deīn, dĕindē, hīne, īndē. ¶ Ēxīn Gōrgŏnĕĭs Ālēcto infēctă

věnčnis. Virg.

Ēxīstimo, ās, āvī, ātūm, ārē. Stimare, giudicare, pensare. Act. acc. SYN. Cēnsĕo, jūdico, ārbitrŏr, crēdo, pūto, rĕŏr, sēntĭo. ¶ Nön mălĕ cönsūmptās örāns ēxīstīmāt hörās. Hor.

Existo, is, iti, črč, n. Essere. SYN. Exto, čvado, sūm, vel proděo, appareo. 9 Quod si nemo

ēxtāt, quī vīcērīt ālītīs ārmā. Prop. Ēxīt**ābilīs**, īs, m. f., ĕ, u. Ruinoso. SYN. Ēxītīālīs,

ēxītīōsūs. Dūmquē mānū tēntās trāhēre ēxītīābīlē tēlūm. Ovid.

Ēxǐtǐūm, ĭī, n. Rovina, desolazione. SYN. Dāmnūm, clādēs, strāgēs, pēstīs. EP. Grādēlē, ātrōx, fūnēstīm, māgnūm, lūctňōsām, mīsērāndūm, ĭūēlūctābǐlē, ĭnaūdītūm, nčfāndūm. PER. Ēxǐtīām fērrē. mīttērē, īmmīttērē. PHR. Īdēm šmŏr, ēxītīām ēst pēcŏrī, pēcŏrīsquē māgīstrō. ¶ Īmmĭnēt ēxītīō vīr cōnjūgšs, īllā mārītī. Ovid.

Exităs, ūs, m. Uscita, fine. \$ Exităs hie vită săperest mihi; vos, quibăs armă. Prop.

Ēxēdītām, ři, n. Interneszo nella commedia. J Ēxŏdřám cům pěrsěné pálléntřs hřátům. Juv.

Ēxŏtēseo, ĭs, ēvī, ētūm, ēscěrě. Luvecchiare, andare in disuso. ¶ Quūm nūllö sĭcěr ēxŏtēscét āvō. Stat.

Ēxŏnĕro, ās, āvī, ātūm, āvē. Allegyerire, sgravare. Act. acc. SYN. Levo. PER. Ōnňs, vel pondňs ābjřeňo, dēpôno, dējřeňo, excůtňo, eximo. ¶ Possůmňsīmpŏstlīs căpůt exŏněrāre těněbrīs. Ovid.

Exôpto, as, avī, atam, are. Bramare, desiderare, appetire. Act. acc. SYN. Opto, capio, expeto,

peropto, aveo, desidero.

Ēxōrābītīs, īs, m. f., č., n. Ch'esaudisce. Ēt jām sī pēccēs, Dēns ēxōrābītīs īlle ēst. Prop.

Ēxōrānaŭs, ă, ūm, particip. Che deve placar i pregando. ¶Ēxōrāndā cănīs trīā sānt lātrāntīā cōllā. Prop.

Ēxōrdiŏr, īrīs, ōrsās, īrī. Cominciave, dar principio. Depon. acc. SYN. Ordiŏr, āggrēdiŏr, īngrēdiŏr.

aŭspicor, încipio, inchoo.

Ēxördiām, iī, n. Cominciamento, principio. SYN. Ēxōrsās, prīncipiām. EP. Blāndām, brēvē, āptām, conveniens. § Angūstāt clypeō, propriæque ēxordiā laūdis. Stat.

Ēxóriór, eris, vel īris, orthis, īrī. Sorgere. Levarsi su, nascere. Depon. SYN. Ŏiiŏr, nascor. Éxòriare ăliquis nostris ex ossibus ultor. Virg.

Ēxōro, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Pregare, impetrare.
Lānĭfĭeās nūllī fās ēxōrārĕ puĕllās. Mart.

Ēxōsús, ă, ūm. Che odia, abborre. SYN. Pērōsús.

 Nōu ădĕo hūs ēxōsă mănūs victōriă fūgit.
 Virg.

Expândo, ĭs, dī, sām, čvč. Dilatare, allargare, ampliare. Act. acc. SYN. Ăpčrĭo, pāndo, ēxpōno, ēxplĭco.

Expátiór, āris. ātūs, ārī. Passeggiare, spaziare. Depon. SYN. Öbāmbūlo, spātiór. § Expátiāntūr čquī, nūllöque inhibāntē pēr aūrās. Oxid.

Ēvpāvēo, ēs, vi, ērē, vel ēxpāvēsco, īs, ērē. Smarrirsi, temere. Neut. acc. SYN. Mětuo, timěo, pávěo. ¶ Ēxpāvīt fāmām, nēc tārdē crēdidit, ībăt. Stat. Ēxpēcto, ās, āvī, ātūm, ārē. Ispettare, sperare. Act. acc. SYN. Spēro, vel mānēo, stō, cūnetör, mörör, hārrēo. PHR. Quā tāutā tēnūfērē möræ, quībūs Hēctör āb örīs Ēxpēctātē, vēnīs? Ēxpēctātā sēgēs vānīs ēlūsīt ārīstīs. J Ēxpēctā dūm mājör hönōs, dūm firmitūs āvūm. Stat.

Expedio, îs, îvî, îtûm, îre. Bisognare, spedire. Act. acc. SYN. Solvo, exsolvo, lîbero, eximo.

Expéditus, 3. ūm Sciolto, spedito. SYN. Līber, īmmūnis, expers. ¶ Terminūm cūris vāgor expedītus (sapph.). Hor.

Ēxpētto, is, pūlī, pūlsūm, črē. Scaceiare, discacciare. Act. acc. SYN. Pēllo, propēllo, abigo, ēxigo, ējicio, ēxtrūdo, ārežo. ¶ Nātūram ēxpēllās fūreā, tāmēn ūsquē rēcūrrīt. Hor.

Ēxpēado, ĭs, dī, sūm, ĕrē. Pesare. misurare. Act. acc. SYN. Ēxāmino, pērpēndo, pēndēro. ¶Ēxpēndūnt bēlli, ēt nūmērāt fāvŏr ānxiŭs ānnēs. Sil.

Expergeractus, ă, ûm. Desto, svegliato. SYN. Experrectus, vigil. 9 Consequitur letho, nec quis-

quam expērgitus extat. Lucr.

Expērgīscór, erīs, pērrēctūs, gīscī. Soegliansi, destarsi. Depon. SYN. Excitor. PER. Excuttor somno. Excutto somnom. Corripto ex somno corpus. Ex somno me colligo. PHR. Ignāvūsque meo deflūxīt corpore somnom Et si me fugit omnis inertia somno. ¶ Ūt teopsūm servēs, non expērgīscēris ātquī. Hor.

Ēxpēriēnītā, ā, f. Esperienza, conoscimento per pratica. EP. Löngā, cērtā, vērā, māgīstrā, āptā, döctā, indūstriā, ingčniösā. § Mē pārāt, hā e

îllî plăcet experientiă veri. Ovid.

Experimentum, i. n. Prova, sperimento. ¶ Ét experimentum cape (jamb.). Prud.

Experior, īrīs, expertus, īrī. Arrischiare, provara. Depon. acc. SYN. Exploro, tento. PHR. Homīnem experirī mūltā paūpērtās docet. Sentīs. et tāndēm experiatūr in ārmīs. § Experiere hŏdie, nūmquīd pūlchērrimā dīctā. Juv.

Ēxpētītīs, ă, ūm, particip. Desiderato. ¶ Et ēxpētītī cönjūgis vāltum ēxeipit (jamb.). Sen. Ēxpīto, ās, āvī, ātūm, ārč. Rubare. Act. acc. SYN. Dīripio, prādor, populor. ¶ Ēxpīlātquē genis

ŏeŭlōs, tăcit îră vălentem. Ovid.

Ēxpĭo, ās, āsī, ātūm, ārē, Pargare, nettare, Act. ace, SYN, Ēxpārgo, pūrgo, ēlĭo, dēlĕo. ¶ Înfāmī dīgito, ēt lūstrālībūs āntē sălīvīs Ēxpīāt. Pers.

Expīro, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Respirare. SYN.
 Anhēlo, rēspīro. Morire, spirare. Moriŏr, ŏhòo.
 Lūcīs ădhūc mědĭō, sōlāque în nōcté pěr ūm-

brās Ēxpīrāt. Stat.

Explāno, ās, āvi, ātām, ārē. Spiegare, manifestare, dichiarare, spianare, uguagliare. Act. acc. SYN. Explico, expono, ăperio, ostendo, expedio, enimero, complâno, exequo.

Expteo, es, evi, ctūm, ere. Compire. Act. acc. SYN. Impleo, compleo, pērago, pērtiero. ¶ Quod sī fātālēs jām nūne explevimus ānnos. Tibul.

Ēxptētās, ā, ūm. Sazialo, compiuto. SYN. Plēnūs, vel contentūs, sātīātūs, sātūrātūs. ¶ Nām sīmāl explētūs dăpībūs, vīnoque sepūltūs. Virg.

Explicitus, ă, ûm, particip. Dichiarato. J Versibis explicitum est omne dăobăs opăs (pent.). Marl. Explico, as, avî, atûm, vel ăi, îtûm, are. Spiegare Act. acc. SYN. Ēxplāno, āpčrīo, pāndo, ēvōlvo, ēxpōno, ēxprōmo, ēxpēdīo, ēnŭmēro. PHR. Quīs fūnērā fāndo Ēxplīcēt? Rēm ōrdǐnē pāndo. J Quīs clādem īllīūs nōctīs, quīs fūnērā fāmdō Ēxplĭcēt? Virg.

Explodo, is, sī, sūm, črč. Caware, fare scoppio. SYN. Exsibilo. Quin čtiām gāllūm noctem

explodentibns ális. Lucr.

Explorator, öris, m. Spiatore, che spia. ¶ Exploratores si stagnă Liciniă restent. Stat.

Explôro, ās, āvī, ātôm, āré. Spiare, richiedere, domandare. Act. acc. SYN. Scrūtŏr, vēstīgo, învēstīgo, pērlēgo, lūstro, rīmŏr. ¶ Ēxplôrārĕ lăbōr, mǐhĭ jūssă căpēssĕrĕ fās ēst. Virg.

Ēxplēsūs, ă, ūm, particip. Cacciato fuori con istrepito. ¶ Contemptis ăliis explosa arbūseulă dixit.

Hor.

Ēxpotio, is, īvī, itūm, īrē. Ripulire, lisciare, forhae, nettare. Act. acc. SYN. Polio, pērpolio, ēxcolo, ēxotno, otno, colo. ¶ Rēs, cultūs, ārtēs, morēs māgis ēxpolit īpsos. Lucr.

Ēvpōno, ĭs, pŏsŭī, pŏsĭtūm, ĕrĕ. Esporre, spiegare. Act. acc. SYN. Ōbjĭcĭo, ōbjōcto. Esplicare. Explico, pāndo. ¶ Sōlvĭtŭr, ātquĕ vĭrōs mĕdĭīs ēx-

ponit in andis. Virg.

Expōseo, is, pöpösei, ĕrĕ. Domandare con istanza. Act. acc. SYN. Pöseo, pĕto, rĕpöseo, flāgito, ĕlllāgito, quöro, ēxigo. § Sēd vōtīs, prĕcibūsquĕ yňbēnt ēxpöseĕrĕ pācēm. Virg.

Éxpôsitús, ă, ûm. Esposto. SYN. Objectús, öbviús.

⁴ Hie expôstůs egorimmötő dědůcimúr örbě. Stat.
Expôstůto, äs, ävî, ätům, ärě. Domandar con istanza, lamentarsi. SYN. Quérör, cönquérör, vel pôstůto.

Exprimo, is, pressi, pressim. čré. Esprimere, manifestare. Act. acc. SYN. Elicio. exprêmo, deprêmo, prêmo, emitto. Spiegare. Explico, elòquèr. Hacce igitar vôcês penitus cum corporé nostro Exprimimos. Lucr.

Exprobro, ās., āvī., ātūm., ārč. Rinfacciare. Act. acc. SYN. Objēcto, ōbjīcto, ōppōno. PHR. Fālsīs nē pērgē quērēlīs Incūsārē túōs. Ést āliqua ingrātō mērītum ēxprobrārē völūptās. Ovid.

Ēxprōmo, is, prōmpsī, prōmptām, črē, Trar fuori, produre. Act. acc. SYX. Rěféro, prôféro, explico, expôno, promo, f. Cômpôllarê virum, ét mæstās exproméré vôcês. Virg.

Ēvnūgno, ās, āvī, ātūm, ārē. Ēspagnare, vincer per forza. Act. acc. SYN. Dēbēllo, sūpēro, vīnco, ēdomo. dōmo. Aŭt Lāpīthās Mārti, aŭt vētērēm Călidōnā Diānā. Ēxpūgnārē dēdī. Stat. Ēxpūngo, īs, xī, etūm, ērē. Cancellare. Act. acc.

SYN. Aboléo, děléo, oblitěro, tollo.

Ēxpňo, vel čxspňo, řs, úř, útům účrč. Sputar fuori.

¶Ēxpňčre čx šnřmō rštřōněm, séd měgís ácri.
Lucr

Éxquitia, ărum, f. plur. Monte che in Roma, ora santa Maria may fore. Etc. Gelidar, trigidar, ăquôsă. PHR. Excubiás ubi rex Rômânus ágebăt. Qui none Exquilias nomină collis habet (peni.).

Lyquiro, is, quisivi quisitàm eté. Cercare, invertigare. Act. acc. SYN. Quarto, pirquiro, ëxploro, inquiro, véstigo, scritor. C. A. stibis inmédiis ümbrosam exquirete vallem. Virg.

Exquisitás, ă, ûm. Esquis h, eletto, ottimo. SYN. Eximiús, êgrégiús, prostâns, excelléns, prostâns, excelléns, prostâns, excelléns, prostâns, excelléns. por aquor Éxquisită lugăt. Lucr. Exscindo, is, scidi, scissúm, črč. Tagliare, fendere. Act. acc. SYN. Excido, dělčo, čvěrto, dírňo.

Exspátiór, áris, âtús, âri. Passeggiare, spaziare. SYN. Spătiór, deâmbůlo, érro. § Expătiâtă răânt per ăpertôs flůmină câmpôs. Ovid.

Exspótio, ās, āvī, ātôm, ārē. Spogliare, denudare. Act. acc. SYN. Spŏlio, nūdo, dēnūdo, ēxùo, dēvēlo.

Ēxstimuto, ās, āvī, ātūm, ārē. Incitare, stimolare. Act. ace. SYN. Stimulo, pāngo, ēxcito, īncito, concito, sollicito. J. His solita ēst dietīs ēxstimūlārē virūm pent.). Ovid.

Exsūseito, ās, āvī, ātūm, ārē. Suscitare, resuscitare. Act. ace. SYN. Sūseito, ēxcito, īneito, moveo,

commovéo.

Ēxtā, örūm, n. plur. Interiora, viscere, budellame. SYN. Viscērā, īlfā, intēstīnā, PHR. Lāneībūs ēt pāndīs tūmānttā rēddīmūs ēxtā. Lūbrīcā consúlīt ēxtā. § Pingutăque în vērūbūs törrēbīmūs ēxtā cölūrnīs. Virg.

Ēxtābēseo, ĭs, ŭī, ēscere, n. Marcirsi, infettarsi. SYN. Tābeo, tābēseo, mārceo, mārceseo. PER.

Tibé éxédőr, pérédőr, cönficiőr.

Extémplo, adv. Subito, incontanente. SYN. Confestim, súbřtő, continúo, protinús. § Extítit in dígitős extémplo árréctús útérque. Virg.

Extempóratis, is, m. f., e., n. Cosa fatta all'improceiso. Extempóralis factas est meus Rheter

scaz.). Mart.

Ēxtēndo, īs., dī., sūm., vel tūm., ĕrē. Dibangare, discostarsi, allontanarsi. Act. acr. SYN. Pāndo, dīffūndo, prōtēndo, pōnrīgo, ēxpōrrīgo, prōrŏgo, prōdūco, prōlēro, prōtrāho, prōmŏvēo. ¶ Ātinūm nōstrōs fūctūs ēxtēndīt in āvūm. Ovid.

Ēxtěnuo, ås, āvī, ātūm, ārē. Assottigliare, far sottile. Act. acc. SYN. Tčnuo, āttěnuo, minuo, imminuo, dēprimo. Pēnit čt exténuāt māgnērum

factă Deoram. Ovid.

Extér, ă, ûm. Forestiere, d'altra patria. SYN. Extérnăs, extrâncăs. ¶ Învidia (st., ēt non tās extéră quarrere reguă. Virg.

Extérior, ōris, m. I., ús, n. Esteriore, estrinscen. ¶ Tū comes extérior, si postulet, îre récuses. Hor.

Éxtérmino, às, ăvi, âtům, âtě. Esterminare, guastare, distruggere. Act. acc. SYN. Ējicio, expéllo. ¶ Të Paŭlûs hine extérminăt (jamb.). Prud.

Exierrităs, ă, ûm. particip. Spascutato, împ urrio. SYN. Conterrităs, territăs. PHR. Substis exterrităs ûmbris. § Constițit Āmēās, strepitâmque exterrităs hausit. Vng.

Ēxtērās, ă. ūm. Estranco, strancro, forestiero, SYN. Ēxtērnūs, ēxtrānĕās, ¶ Invidia ēst, ēt non tās

exterá quarere regnă. Virg.

Extimén, és, úi, éré, vel éxtimésco, is, cré. Temere, aver paura. Act. acc. SYN. Timéö. § Non équidem éxtimai Dănăum quôd ductor, ét Árcás. Vug.

Exstimuto, as, āvi, ātum, āre. Stimolare. Act. acc. SYA. Stimulo concito, commoveo, exeito. C. Exstimulant docto languentia membra tu multu. Stat.

Extimás, a, um. Esteriore, ultimo. Caxtima mémbiérám circám casára tamétsi. Luc.

fatinctús, ă, ûm, particip. Distrutto, estinto. ¶ Extinctúm Nymphw crúdělî tůne re Daphnim. Virg. fatingno , řš. ař., ctům, čič. I tanguere , riduire

al mente, spegnere, Act. acc. SYN, Restinguo.

PHR. Lēnis ālīt flāmmās, grāndīör aūrā něcāt. Gělidīs rēstingučrē fontibus īgnēs. Māgnāqnē sūbdūcto stīpitē flāmmā pétit. § Sēd měliorē fidē paŭlātim ēxtīnguitur īgnis. Ovid.

Extīrpo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Stirpare, sterpare, svellere. Act. acc. SYN. Āvēllo, ēvēllo, ērŭo, ēflŏdĭo. ¶ Ēxtīrpā mĭhĭ crēdĕ pĭlōs dē cōrpŏrĕ

tőtő. Mart.

Ēxtūllo, is, ēxtūlī, ēlātūm, ērē. Alzare, levare, porre in alto. Act. acc. SYN. Ēlēro, ērīgo, tōllo, āttōllo. PHR. Immēnsām ēxtōllērē molēm. Ārbŏrībūs tēxtīs, cœlōque ēdūcērē cērtānt. Östēndīt dēxtram īnsūrgēns Ēntēllūs, ĕt āltē Ēxtūlīt. ¶ Intērdūm tōrvōs ēxtōllīt ād æthērā vūltūs. Ovid.

Extōrquĕo, ēs, tōrsī, tōrtūm, ērĕ. Strappare, svellere. Act. acc. SYN. Răpĭo, aŭlĕro. ērĭpĭo.

Extrā, præp. acc. Fuora, fuori. Quāmvīs nīl ēxtrā numērum fēcīssē, modumquē. Hor.

Ēxtrāno, ĭs, xī, ctūm, ĕrē. Estrarre. Act. acc. SYN. Dīstrāho, āvērto, ābdūco, ābstrāho, ēripio. Tirare. Ēlīcio, ēxprōmo. ¶ Ēxtrāhīt, ēt longo consūmīt gaūdiā voto. Stat.

Extrānčus, ă, ūm. Straniere, straniero, forestiero. SYN. Exterus, externus. ¶ Töllet pedes indo-

mĭtă strātō (jamb.:. Petr.

Extrăriŭs, ă, ûm. Forestiere. SYN. Exterus, extrăneus, externus. ¶ Post extrăriă lux oculos perterget, et ăer. Lucr.

Ēxtrēmús, ā. ūm. Ultimo, estremo. SYN. Ūltīmūs, pāstrēmūs. ¶ Hīc lābor ēxtrēmūs, lāngārum hāc mētā vīārūm. Virg.

Extrīco, ās, āvī. ātūm, āvē. Disviluppave, distrigare. Act. acc. SYN. Sölvo, lībēro, ēxpēdīo, ēxplīco. C Mērcēdēs aŭt nūmmōs ūnde ēxtrīcāt ămārōs. Hor.

Extrīnsēcus, á. úm. Esteriore. Sīve alfunde extrīnsēcus āer. Luc.

Extrînsčcůs, adverb. Esteriormente, di fuori. ¶ Něc Iŭdĭtāntĭă rēm cēssānt ēxtrînsčcús ūllām.Lucr.

Extrūdo, ĭs, sī, sūm, ĕrĕ. Cacciar fuori. Act. acc. SYN. Dētrūdo, dētūrbo, pēllo. ēxpēllo, ējĭcĭo. Laūdāt vēnālēs quī vūlt ēxtrūdĕrĕ mērcēs. Hor.

Laudat venates qui vuit extrudere merces.nor. Extruo, is, xī, etòm, ere. Edificare, fubbricare. Act. acc. SYN. Construo, addifico, mollor. J Extruis: heū rēgnī rērūmque oblīte tūārūm. Virg.

Ēxtūběro, ās, āvī, ātūm. ārē. Gonfiavsi. Neut. SYÑ. Tůměo, întůměsco. Plůmbôquě cérvíx vérběrāta extūběrět jamb.). Prud.

Í xtūndo, šs. ūsūm, črč. Sfórzare, cavar per forza.
 Cūm läbör ēxtúděrīt fāstīdžá, sīceus, ĭnānis.
 Hor.

Ēvūbēro, ās, āvī, ātūm, ārē. Soprabbondare, sopravanzare. Neut. SYN. Abūndo. ¶ Āt sī lāvărīā fölförum ēxūbērāt ūmbrā. Virg.

Lxůdo, ās, āvî, ātům, ārč. Sudace, mandar fuoriil sudore. Neut. ¶ Excöquitůr vifium, ātque ēxůdăt ĭnůtilis hůmör. Virg.

Ux**ūgo** , is , ūxī, ūctūm , ĕrĕ. Semerare . Act. acc.

SYN, Sügo, exhaŭrio, exprimo.

Ēxŭt, ŭlīs, m. Esiliato, handilo, esule, SYN. Ējēctūs, expūlsūs, protūgūs. EP. Mūstūs, trīstīs, mīsēr, llēbīlīs, vāgūs, vāgābūndūs, ērrābūndūs, ānxīūs, incognītūs, söllīcītās, lānguīdās, PHR. Vāgūs, exūl īn örbē Errābīt totā, pātrīts ējēctūs āborīs. Īgnotā pēr oppīdā trīstēs Exāl āgīt cisūs. Ignotā constitīt exūl kūmō. Exúl inops errēs, ālienāda elimīnā lūstrēs. Mant.

Ēxūleēro, ās, āvī, ātūm, ārč. *Impiagare*. Act. acc. SYN. Vūlnēro, lædo, vel āspēro, ăcērbo.

Ēxŭio, ās, āvī, ātūm, ārč. Esser bandito. Neut. PER. Patriām fūgio. Patriīs ēxpēllör āb ōrīs. Patriā fūgio. Ēxcēdo patriā. Ēxiliō domōs, ēt dūlciā līminā līnquo. Profūgūs ērro. Pēllör ējičiŏr, fūgor patriā. PHR. Pēr ēxtērnās vāgūs ēxūlāt ōrās. Ēxūlāt, ēt tōtō quærīt in ōrbē fūgām. Ābīt, lōngēquē īgnōtīs ēxūlāt ōrīs. ¶Ēxūlāt īgnōtīs Tydeūs Gērmānūs in ōrīs. Virg.

Ēxūtto, ās, āvī, ātūm, ārē. Saltare, gongolare, ğiubilare. SYN. Sălĭo, sālto, ēxĭlĭo. ¶ Ēxūltāntque æstū lătĭcēs. Fŭrĭt īntŭs ăquæ vīs. Virg.

Exăiăiatăs, ă, ūm, particip. Chi urla. ¶ Dūm stăpēt Īdæīs exălălātă jūgīs (pent.). Ovid.

Ēxŭtūto, ās, āvī, ātūm, ārē, n. Urlare, mandar /nora urli. SYN. Ülülo. PIIR. Ēxŭlŭlāt lŭpŭs īnsšdīātūs övīlī. Nēc pŭdūīt seīssīs ēxŭlŭlārē cŏmīs. ¶ Ēxŭlŭlāt, frūstrāquē lŏquī cōnātūs āb īpsō. Ovid.

Ēxūndo, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Riloceare, traboccare. SYN. Ēdlīvo, ēxčo. PHR. Āmnīs ābūndāns ēxit. Āggēribūs rūptīs cūm spūmēvs āmnīs Ēxīt, ēt oppositās ēvīncīt gūrgītē molēs. Sŭpĕr āggērē tūtās Ēxcūrrīt rīpās. Īgnotos apērīt sibī

gūrgite campos.

Ēxŭo, ĭs, ŭī, ūtūm, ĕrĕ. Dispogliare, spogliare.
Act. acc. SYN. Nūdo, spŏlĭo, ēxpŏlĭo. PER.
Vēstēm dētrāho. ēxtrāho. Ārtūs ēxĭmo, lībĕro,
vel ēxsŏlvo vēstē. Ēx hǔmĕrīs rējĭcĭo āmīctūm.
¶Ēxŭīt īmplĭeĭtūm tĕnĕbrīs hūmēntĭbŭs ōrbēm.
Stat.

Ēxňpěro, ās, āvī, ātūm, ārē. Superare, vincere, sopravanzure. Act. acc. SYN. Supero, vinco, ēxcēdo. ¶ Vīrtūte ēxuperās, tāntō me impēn-

sins æquum est. Virg.

Ēxūro, is, ūssī, ūstūm, ĕrĕ. Abbruciare, consumare col fuoco. Act. acc. SYN. Ūro, cōmbūro, crĕmo. ¶ Quīppĕ vĕtōr fātīs. Pāllāsne ēxūrĕiĕ clāssēm. Virg.

Exātus, a, ūm, particip. Dispogliato, spogliato. SYN. Nūdātus, spolfātus. ¶ Exūtūsque puer

pēnnīs lābentibus, ātqui. Mart.

Exňvíæ, ārūm, f. plur. Spoglie. SYN. Spŏlĭă, prædă. EP. Dūlcēs, hōstīlēs, dītēs, ŏpīmæ, crňēntæ, sŭpērbæ, ŏpillēntæ, āmplæ, vărīæ. PHR. Ēx hōstē ēxúviās rēfērrē, rāpērē, ērīpērē. Dūlcēs ēxňvíæ, dūm fātă Dĕūsque sinobānt. Mīlēs ĕt ēxňviīs vīctōr gaūdēbāt ŏpīmīs. Ēxňviās rēfērānt dēlēto ēx hōstē crūentās. Quī rēdīt ēxňviās īndūtňs Āchīllīs. ¶ Hæc ārma ēxňviāsque vĭrī tǔŭ quēreŭs hǎbēbīt. Virg.

Ezčehiās, æ, m. Ezchia, re di Giuda. ¶ Hic bŏnŭs Ēzčehiās mĕrŭīt tēr quīnquĕ pĕr ānnōs. Prud. Ēzčehiēl, ēlĭs, m. Ezchiele, profeta. ¶ Ēzčehiēl

sīdūs dīvēs, cui grātíă vērbi. Tert.

K

Făbă. ē. f. Fava. EP. Novellă, teneră, pălūstris, pāllīdā, vērsīcolor, pīctā. ¶ Et pāllēns fābă cūm răbēnte lārdo (phal.). Mart.

Fābēliă, a, f. Novelletta, favoletta. SYN. Fābūlă. EP. Pňěrīlis, anīlis, novā, vūlgātis, trīlā, inānis, făcētă, lätēns, ārcānā, fīctā, mēndāx, ōccūltă, nötissímű. J Hic plácét, hác quöniám vülgáris lábúlá nön ést. Ovid.

răber, fabrī, m. Fabbro. SYN. Ārtifāx, öpifāx, fabrieātör. EP. Aŭrāriŭs, ferrāriŭs, indūstriŭs, robūstūs, pēritūs, expertūs, dūrūs, fortīs. PHR. Ēt doctā ferrūm dūxerāt ārtē fāber. ¶ Cūm fāber incērtūs seāmnūm făcerētne Priapūm. Hor.

Făbiăs îi, m. Fabio. PHR, Ūuă dies Făbios âd bellum miserat omnes. Ad bellum miseos perdidit ună dies. J Quo fessum răpitis Făbii? To măximăs îlle es. Virg. Ilist. Dittatore romano, che colla sua prudensa vinse Annibale.

Fabrică, ŵ, f. Fabbrica, edifizio. EP. Fērvidă, tērvēns, öpērēsā. ¶ Dēnique iit în făbrica, sī

prāva ēst rēgūlā prīmā. Lucr.

Fabricator, öris, m. Fabbricatore, che fabbrica.
SYN. Ārtīfēx, făber, strūctor, extrūctor, optiex.
Ēt Mēnēlāňs, et īpsē dolī fabricator Epēŭs.
Virg. Vide Artifex.

Fabricius, ii. m. Fabrizio. EP. Förtis, inclýtus, pārcus. PHR. Contemptor opim. Pārvo contentos, opēs et mūnera rēgum Spērnēlus (Pyrrhi nempe Epirotarum regis). ¶ Pārvoque potentēm Fābricium vēl tē sūlco, Sērrāue, sērentēm. Virg.

Fabrico, ās, āvī, ātūm, ārč, vel Fabricor, ārīs, ātūs, ārī. Fabbricare, edificare. Act. et depon. acc. SYN. Mölĭör, cūdo, ēxcūdo, cōnstruo, cōndo. Quī fūnēstă növō făbricāvērāt ærā dölörī.

Claud.

Fabrīlis, is, m. f., e. n. Da fabbro. Promittunt medici, trāctānt fābrīliš lābrī. Hor.

Fābňiā, æ, f. Novella, favora. SYN. Fābēl&, fīgmēntūm, commēntūm. EP. Mēndāx, fīctā, řnānīs, gārrūlā, vānā, ānīlīs, sölērs, īngēniosā, lēpīdā, vūlgārīs. PHR. Hæe fūtī in toto notissimā fābūlā cœlō. Aūrēs īmplēbīt fābūlā nūllā mēās. Fābūlā dēlūdīt fācīlēs. ¶ Ēt novā, nēc trīstīs pēr cūnctās fābūlā cēnās. Juy.

Fābūlör, ārīs, ātŭs, ārī. Novellare, raccontar novelle, Depon. SYN. Göllöquör. § Güm fābūlāmūr, mīllībās dčeēm dīxīt (scaz.). Mart.

Fābūtōsňs, ä, ūm. Favoloso, falso. SYN. Fīctītĭňs, cōmmēntītňús, vānús, ĭnānňs. ¶ Caūcásūm, vēl quā- lòcā fābūtōsňs (sapph.). Hor.

Făcesso, is, essî, sûm, vel îvî, îtûm, ĕrĕ. Andar a fare. Act. acc. ¶ Hañd möră, continuo mătris

práceptă făcessit. Virg.

Făcetia, ârum, f. plur. Facezie, burle. SYN. Festivităs, jăci, lepēres, săles. EP. Āptæ, mērdācēs, immödicæ. § Disērtūs puer, et făcetiārum (phal.). Cat.

Fácētus, ă, ūm. Di lelli motti, faceto. SYN. Lĕpidus, jŏcōsus, fēstīvus. ¶ Ēt cuique ēst ētās,

- ĭtă quēmquĕ făcētūs ădōptăt. Hor.

Făcies, eī. f. Paccia, viso, volto. SYN. Fröns, ös, temporă, voltăs. EP. Egrégiă, formosă, îngenă, cândădă, nobilis, decens, serenă, honestă, tiberălis, clegans, însegnis, rară, praestâns, virgineă, pulchră, juvenilis, conspiciă, amonă, venūstă, tūrpis, pădendă, păllidă, tetră, deformis, îgnobilis, indecoră, auilis, senīlis, rūgosă, trūx, horridă, înformis, diră, torvă, moestă, inămonă. înamabilis, terribilis, minăx, trăcălentă, sordidă. PHR. Verte oomes tête în făcies. Făciem mutatus, et oră Capido. Vertităr extemplo făcies et ments et oris. Ovid.

Făcite, adv. Facilmente, agevolmente. ¶ Îngenio făcite conciliânte plăcent (pont.). Ovid.

Făcĭiĭs, ĭs, m. f., ĕ, n. Facile, ageeole. SYN. Trāetābĭlĭs, mītĭs, lēnĭs, mōllĭs. ∮ Ēt făcĭlēs mōtūs

mēns generēsā capit (pent.). Ovid.

Făcinăs, öris. n. Masfaito, peccato, scelleratezza. SYN. Flagitium, erimen, nefas, secilos, malum, commissum. EP. Laudābile, spēctatum, celebrātum, conspicuum, honestum, generaum, spēctābile, egregium, pravelarum, lorte, mirābile, memorāndum, trīste, dirūm, immite, impium, nefandum, inaudītum, tētrum, trūx, efferum, crūentum, obseenum, pudēndum, execandum, detestābile, indīgnum, fædum, grāvē. PIIR. Faeinus īgnotum, ellerum, inustitum, faeere quod populi horreant, Tenebrīsque faeinus obruat tētrum novīs. § Trīste pārāt faeinus, tācītāque ēxēstuat īrā. Ovid.

Făcio, făcis, feci, factum, făcere. Fare, eseguire.
 SYN. Ăgo, perăgo, ell'icio, conficio, perficio.
 Si recte făcies, hic muris ăhenens esto. Hor.

Făcătă, &, f. Facella. § Quid făcălâm præfers Phileros, qua nit opăs nobis. Val.

Făcultās, Jīīs, f. Facolta, potenza, possibilită, licenza. SYN. Cöptă, pötestäs, vis. EP. Āmplā, īrrītă. J. Cūjús Ārīstēō quöntam ēst öblātā făcultās. Virg.

Făcuttates, um, f. plur. Facoltà, acere. SYN. Bŏnă, commŏdă, res, ŏpēs, dīvitiæ, förtunæ.

Fācundia, æ, f. Facondia, cloquenza. J Quæ sit čnim culti facundia sensimus oris. Ovid.

Fārundus, ă, ûm. Facondo, eloquente. SYN. Ēlŏquens, disertus. PER. Dicendī pērītus. Ēlŏquiō Nēstorā vincēns. PHR. Ēt fācundā fācīt pēctorā laūdis āmor. ¶ Ōrā sono, nec ābēst fācundīs grātfā dictīs. Oyid.

Fæx, vel fex, čcis, et fæculä, æ, f. Fcccia, posatura. § Dråt recrementum fecis (jamb.). Prud. Pérvéllunt stömáchum sísér, áléc, táveúlá Coá;

qui vale Se'sa. Hor.

Fāgūs, ī, f. ¿aggio. EP. Glāndītērā, pătŭlă, spātiošā, ūmbrosā, pātēns, rāmosā, frondosā, ēxtēnsā. PHR. Pātŭlā rēcūbāns sūb tēgmīnē fāgī. Tāntum īntēr dēnsās, ūmbrosā cācūmīnā fāgōs. Virg.

Făiarică, æ, f. Dardo. J Sed măgnum strudens contortă fălârică venit, Fulminis ăetă modo.

Virg. Vide Jaculum.

Fāteĭfēr, ă, ūm. Che ha falec. § Nām sī făleĭfērī dēfēndérē tēmplă Tönāntis. Mart.

Făteo, önis, m. Paleone, EP. Răptör, vörâx, ferůs, răpidůs, crůčntůs, răpâx, avidůs. ¶ Intúitūs völůcrém liquidům sčeát áĕră fâlco. Mant.

Făternăs, î. m. Falerno, J Quid tê, Tüceă, jăvăt vetălo miscere Făterno? Mart. Expl. Paese nell'Italia, che produce una sorte di vino cocellente, chiamato Falerno.

Fătisci, ôrûm, m. plur. Popole de Toscana în Italia. EP. Pînguês, sequî. ¶ Ilic. Fêscênnînis, ăciês,

āguösguč Fáliscos, Virg.

Fānāciā, ē., f. Fallacia, ingamo, falsitā. SYN. Āstūs, āstūtīā, cāllīdītās, dölūs, Iraūs, msidīē, EP. Occultā, tēctā, mālignā, ingeniosā, dirā, caūtā, hōstīlīs, invisā, lātēns, iniquā, tācitā, scēlēstā, scēlērātā, PER. Cōnfictā dölö mēndāciā tūrpī, Fāllācēs dölī. ¶ Vētum ūhi mūllā fūgām rēpērīt fallāciā, victūs. Vug.

Tattacitér, adverb. Fallacemente, falsamente. SYX

Dölöse, ästüte, callide. ¶ Quæque vácant ánimá, fállácitér ömniá tránsit. Övid.

Fāllāx, ācis, adject. Fallace, falso, manchevole. SYN. Fālsus, dolosus, mendāx, subdolus, vānus, pēllāx. PER. Dölīs īnstrūctňs. Ārtě dölēsā īnstrūctus. Dolos vērsāre perītus. Vir ficto pēctore. PHR. Perplexum iter omne revolvit Fallācīs sylvē. Fāllācībňs Aūstrīs. Ēt cœlī töties deceptus fraude sereni. 9 Nec fraus te inco-

lŭmem fāllācī pērferet ānnē. Virg.

Fallo, is, fefelli, falsum, ere. Ingannare, deludere. Act. acc. SYN. Đặc pro, deludo, ludo, illudo. PER. Dŏlōs vērsārē, nēctěrě. Fraūdēs īntēxērē. Astū căpěrě. Fietă vērbă dărě. Insidiās měditārī. Dölīs cāptārē. Āstū cīrcūmdārē. Fraūdēm învõlvěrě věrbis, PHR. Ănimūm dělūdit Ăpôllo. Fālsīs lūdīt imāginibus. Fietā vātēm formīdinē fallit. Simulata mente locutus. PHR. Multa mălūs simulāns, vanā spē lūsit amantem. Fālleret indeprensus, et irremeabilis error. Virg.

Fālsō, adverb. Falsamente, a torto. SYN. Fālsē. ¶ Īnvīdĭa ēst, fālsō plūrīmă vūlgūs āmāt (pent.).

Tibul.

Fālsŭs, š, ūm. Falsificato, falso, bugiardo, contraffatto. SYN. Fictus, fictitius, commentitius.

Fālsā sūb prödĭtĭönĕ Pĕlāsgī. Virg.

Fāmā, æ, f. Fama, ouere, credito. SYN. Decus, glōrĭă, nōmĕn, hŏnŏr, laūs. EP. Clāră, cčlebrĭs, ēgrēgiā, inclytā, āternā, māximā, pērēnnis, süblīmis, splēndidā, memor, supērstes, pērpētňá, lôngá, îngêns, victūrá, pětěns, præclárá, cônspřeňá, měrřtá, incólůmis, sincérá, incůlpātă, întěměrātă, înviŏlābilis, încōrrūptă, vivāx, constans, stabitis. PER. Famæ præconia. Illūstrč nomčn. Cělebris gloriă. PHR. Vitām, fâmāmquĕ táērī Īneŏlŭmēm. Ēt mĕmŏrēm fāmām quī běně fēcit hăbět, Nöstěr hönös infrāctāvē cēdāt Fāmā lŏcō. Splēndīdāque ā dōctō fāmă refulgēt avē. Incendītque animum famæ věnřentřs ămôrě. Obliti famā mělioris ămantes. Fāmī mūltīs memorātus in orīs. ¶ Ēxtemplo Lybise māgnās it fāmā per ūrbes. Virg.

Fāmā, æ, f. Divulgamento, notizia sparsa. SYN. Mūrmūr, rūmŏr, sērmo. EP. Pēnnātă, võlītāns, volāns, volucris, incērtā, vāgā, loquāx, gārrūlā, mēndāv, aūdāv, īnerēdībīlīs, obseūrā, důbíš, pērnīx, īnstābilis, inconstāns, pramincia, tūrbidā, anceps, nūnciā. PEB. Famē mūrmūrā. Děă gārī úlă. Šūnetă rērūm, PHR, Păvidām vŏlitāns pēnnātā pēr ūrbēm. Nūnejā fāmā ruit. Fāmă völāt tāntī prænuncia luctus. Vāna quoque ad veros accessat fama timores. Agendor Infēlīx Incērtā mūrmūră fāmā, Incrēdibilis rērām fāma öccūpāt aūrīs. Cöncūssām bācchātūs fāmă pēr ūrbēm. 🖣 Fāmā, mālūm, quō

non alfüd velocids allam.

Fāmā ēst. Corre fama, SYN. Dīcūut, pērhibēnt, ājūnt, fērtūr, fērūnt, fūmā völāt. ¶ Aūdičrīs, ēt

timă făit; sed cirmină tintăm. Virg

Fămēlicăs, ă, ûm. Affamato, famelico, PER. Fămě confectus, victus. Rabidā fūrens inglūvie. Quem dīrā fāmēs prēmīt, vēxāt, conficīt, ūrgēt, fātīgāt, crūciāt. 🕽 Noctē bovēs mācrī, lāssoquē tămēlică cöllə, Juv.

Fămēs, is, f. Fame, gran voglia. SYN. Esŭriës, vel gulă, îngluvies. EP. Împrobă, dică, mălesuādā, mālēsānā, īnsīnā, pātlīdā, īmpātřēns, quěrálă, clāmos i jinops, jejan i, vígil, pervigil, l īnsēmuis, irrēquiētā, rābidā, avidā, vērāx. trīstīs, ăcērbă, mölēstā. PER. Ăeērbā, vel īmproba ventris rabies. Jejūnia ventris, Edendi răbies, ārdor. Edendī īnsātīātūs ămor. PHR. Fűrit árdőr édéndi. Dirá fámés, implácátægné vigebat Flamma gula. Snadet vesana fames. Inextineta conficiare fame. Collecta fatigat čdendī, Ex longo rabies. J Et metus, et malesuāda famēs, et turpis egestas. Virg.

Fămiliă, &, f. Casato, famiglia. SYN. Gens, genus. Păter fămiliæ verŭs est Quirinalis (scaz.).

Fămiliaris. is, m. f., č, n. Confidente, amico intimo, interno. ¶ Egō par fămiliaris, ex hac fămiliă (jamb.). Plaut.

Fāmōsňs, ă, ūm. Famoso, di gran fama. SYN. Cĕ-lĕbĕr. ¶ Fāmōsīquĕ lŭpō cŏŏpērtō vērsĭbňs āt-

gui. Hor.

Fămulāris, is, m. f., e, n. Appartenente a servizio. SVN. Fămulus, servilis. ¶ Si Romam întrārīt lămūlāriă donă dătūrām. Ovid.

Fămňlātňs "ūs "m. *Servitu.* SYN. Sērvitūs. sērvĭtĭūm. ¶Õ sõrs ăcērba, ēt dūră, fămŭlātūs gră-

vĭs (jamb.). Sen.

Fămutor, aris, atus, ari. Servire. Depon. dat. SYN. Sērvio. J Quō tibi jūcūndo familarēt sērva

lăborě, Čatul.

Fămăiňs, ī, m. Servitore, servo, familiare. SYN. Minīstēr, sērvās, pūer. EP. Fidēlis, fidās. promptus, celer, sagax, solers. PHR. Famulūmque minūs, præclārāgne tūrba Nobiliūm. Vos, famuli, que dicam, animis advertite vēsirīs. Virg.

Fānātieus, a, um. Fanatico, furioso. Ant fānā-

třeňs errör, et Tracunda Dřana. Hor.

Fānūm, ī, n. Fano. EP. Sacrūm, profanūm, antīquūm, cĕlebrĕ, ămœnūm. PHR. Ūrbs cĕlebrīs dieātā dīvæ Fortūnæ. Mignificum sorti āttöllít in æthérá templum.

Fānām, ī, n. Tempio, edificio sacro. PHR. Sūspēnsă sācrīs īnsigniă fānis. Sānctă tiietūr Fāpā lācūs, sīmūlācrāque Dīvām. Lucr. Vide

Ædes, templum.

Fār, fārrīs, n. Farra. SYN. Frumentum, Ceres, trītīcūm, fārrā, ador, frūgēs. EP. Flāvūm, lætīssīmūm, pārūm, lēctūm, nītīdūm, mātūrūm. añrčúm, fæcandúm.

Fārcīmēn, ĭnĭs, n. Salsiccia. ¶ Fārcīmēn ănĭmōs mīllĭēs sŭbīt mēntēm (scaz.\. Gaz.

Fărină, æ. f. Farina. EP. Triticeă. ¶ Dürum ŏlŭs ēt popadī crībro dēcūssā fārīnā. Pers.

Farrago, inis, f. Mescolanza, mescolamento, EP. Crāssă, dēnsă, văriă. I Tum dēmum crāssā mā-

gnūm fārrāgĭnĕ cērpŭs. Virg.

Fās, n. indeel. Lecito, onesto. SYN. Licitum, aquum, jūstum, jūs, par. PHR. Fas illi limina dīvām Tāngērē. Chi fās vērsūm ātquē nēfās tot bella per orbem. Si mihi fas audīta loqui. Fās omně abrūmpīt. Fās črit, et nostri mentě călere Dei (pent.). Mart.

Fāsejā, æ. Fascia. SYN. Fāsejölā. EP. Pēndulā, těnůřs, möllřs, grácřlřs, pěnděns, löngă, brěvřs, flēxīlīs. ¶ Mūtātūs Polemon? ponās īnsīgnīš

mörbī Fāsciŏlās, Hor.

Fāseřeŭlňs, ī, m. Mazzetto, fastellino, fascetto. SVN. Fāscis. Fāscicālām portes lībrorum, ūt rūsticus agnum. Hor.

Fāseino, as, avī, atūm, are. Ammaliare. Act. ace.

Nēsejo gnīs teneros oculas mihi fascināt āgnēs. Virg.

Făscinăm, î, n. Fascino, incantamento. Bos confēctūs erāt mācie, quāsi fāscīnā pāssūs. Mant.

Făsētăs, vel Phășēlăs, î. m. Burchiello, EP. Frăgilis, pietūs, fietilis. 4 Sēdārīt plācidā vēlā tăscińs ăquā (pent.). Prop.

Fāstīdio, is, ivi, itūm, ire. Iver a noia, a fastidio. Act. acc. SYN. Abhörréo, aversor, réfügio, āspērnor, contemno, despicio. J Fastidīrē tācūs, ēt rīvēs aŭsŭs ăpērtēs. Hor.

Fāstīdiūsus, ă, ūm. Pastidioso, importuno, tedioso. Fāstīdiōsā, trīstis ægrīmoniā jamb.\. Hor.

Făstidium, ii, n. Fastidio, noja, tedio, rincrescimento. SYN. Fāstūs, tādī ūm, contemptūs, naūsčā. EP. Grave, molestam, îndignam, raiquam, îngrātūm, sŭpērbūm, difficilė, mōrōsūm! lōngūm, languidum. PHR. Os hebes est, positaque movēnt fastīdia mēnsā: Ēt quēror invisi cām věnit hôră cibi. Non tăměn exăciiet torpens săpor îlle pălătum: Stabit et în stomacho pondűs ĭnērte dĭū.

Fāstīgiām, ii, n. Sammità, cima. \ Cūjūs čbūr nĭtĭdūm fāstīgĭă sūmmā tĕgēbāt. Ovid.

Fāstosus, a, ūm. Orgoglioso, altero, superbo. Ad nőctűrnű jácés fástősæ limínű mœchæ. Mart. Fāstus, ūs, m. Orgoglio, alterezza, grandigia. SYN.

Superbia, ambitio. EP. Vanus, turgidus, inanis, invisus, insanus, vēcors, ventosus, malesanus, īmpŏtēns, īmpātīens, īmpērīosus. 🖣 Fāstus inest pūlchrīs, sēquĭtūrqne sŭpērbĭă fōrmām. Ovid.

Fātālīs, is, m. l., č, n. Fatale, destinato, SYN. Dēstīnātūs, dēcrētūs, cērtūs, vel fūnēstūs. Quīn ēt fātālēs mūrorum āttollere moles. Virg.

Fātālītēr, adverb. Fatalmente, per fato. ¶ Trōes ét Hectorea primus fatalitér hasta. Ovid.

Fálcor, eris, fássos, eri. Confessare. Depon. acc. SYN. Confiteor. PHR. Subigitque fateri. Nec caūsām fāssus amoris. 4 Tpsc fatebatur, sed rēddērē pāssē nēgālijt. Virg.

Făticinăs, ă, ūm. Chi dà la buona ventura, indocino. SYN. Fătidicăs. • Făticin sque terant

sortes, quantumque recordor. Ovid.

Fātīdīcīs, 'ā, ūm. Chi dice la ventura. SYN. Vātēs, Fătidică: Mântůs, čt Tůsci filius amuis, Vng. Fätifér, féră, ûm. Mortifero, che apporta morte. SYN. Fătălis. lethifer. mortifer, lethalis. § Fă-

tiférûmque éusém lőricam éx ásró rigéntém.

Fătigo, ās, āvi, ātūm, ārē. Fatigare, travagliare, affliggere. Act. acc. SVN. Lasso, trango. PER. Vîrês" frango, dēbilito. Tādiā pārio, PĤR. Quā mårë nanc, tërrasquë mëta, collamque tatigat. Undiqué collecti cocunt, Mirtemque latigant. Ölli rémigió nőetémqué diémqué tátigánt. Térgá lätigāmus hāstā. Conādrupčdēmque citūm feirātā cālcē lātīgāt. Virg.

Fătīgór, ārís - ātňs, ārī, Esser fatigato, Pass, PHR, Fătīgātās úbi Dædālús ēxúit ālās, Jamque fătīgātīs hūmērā sub atroquē lăcērtīs. 🕻 Jāmque latigatum tellus Æthaea tenchat. Oxid.

Fătisco, is. čtč, u. Lauguire, svenire, indebolirsi. SYN. Längučo : fātīgŏr , cădo , succumbo , vel děhisco. Tinvidia ést, spěrábó táměn med vôtă fătiscent. Aus.

Fătăm, î, n. Fato, destino. EP. Înexorabile, înel**úctábilč, inčvit** ilőle, insáljeribile icéxajera: bile, immotum, tenax, stabile, anvictum, indomitum, iniquim, sinistram, savam, immite, dubium, dirum, rapax, minax, invidum, implācābile. PER, Fātālis lex, ordo, Fātorum ātērnus ordo, Immotā colī lēgēs. Ātērnu series fatorum. Öccülti miranda potentia fati. Ætērna Deum decreta. Trium decreta sororūm (idest Parcarum, ex. fabula). PHR. Fātă immötä mänent. Latis ägitatur iniquis. Sünt qui sidereis tribuant have omnia tatis. Atque mětůs őmněs, ět iněxôrábilě tátům. Vírg.

Fătăus, ă, um. Scempeato, sciocco. SYN. Vēcors, āmēns, īnsānus, dēmēns, stölīdus, stupidus. ¶ Īd

quod verbosis dicitur, et fatŭis (pent.). Catul. Făventă, e., t. Faenza. EP. Bellicosă, Martiă, fortis, ănimosă, ferox. PER. (Ex Scaligero). Pars māgna Itāliā dārā dīserīmine rērām. Clārā Făventîno milité sceptră căpit.

Făveo, es. favi, fautum, ere. Favoreggiare, favo-rire. Nent. dat. SYN, Allo, auxilior, aspiro, sčeŭudo, ānuŭo, ādjūvo, jūvo, ādsūm. PIIR. Quisquis és, o faveas, nostrisque laboribus adsis. Āspirāt primo Fortūna labori. Sis bonus, o felixque this. Animis, linguisque favete. 🖣 Quīsquis ādēs, sācrīs, ōrŏ, lāvētē mēis pent. . Övid.

Făvittă, æ, f. Facilla. SYN. Cinis, vel scintillă. EP. Atră, cână, ârdēns, fūmāns, těpidă, flāmmāns, crepitāns, fervens, rūtilā, igneā, tremūlā, mobilis, rapida, levis, volitans, volans. PHR. Atrām în nîmbo volitare lavillam. ¶ Tæda et commistam Vülcanus ad astra favillam, Virg.

Fauni, örüm. Fauni, Dei delle campaque, dei monti e delle selve. 🖣 Fërtë simul-Faunique pëdem , Drýaděsquě păčltæ. Virg.

Făvonius, ii, m. Facomo, zefiro. ¶ Ūtque sun adventum spirantis lene lavoni. Ovid.

Făvăr, ōtis, m. Favore, grazia, SYN. Grātiă, studřům, aŭxiliům. EP. Běnīgnůs, comis, lenis, sērēnūs, sēcūndūs, lātūs, optātūs, blaudūs, PHR. Fūnēstās mūltīs populīs dīrāsquē lavor, qui, cům flátů vělá sčeůndě rátřs implévit, véxitque procul, languidus idem Deserit alto, savoque mări. 🖣 În dăcis eximiâm conspirăvere făvorem. Claud.

Făvăs, î, m. Faco, fiale. EP. Flavăs, dulcis, pūrūs, grātūs, prēssūs, Hyblieus, Cecropius, rorāns, nectareas, melleus, mellītus, ambrosiús, ödőrűs, Actāris, Atticus, Hyméttiús, PHR. Dūlcībās aūt cērtāut quā mēlīmēlā lāvīs, Hỹblacīs vēz mīstā tāvīs. Expressīs mellā līguātā făvis. § Mēllă făvis, îllî tiliæ, ătque ûberiimă pînăs. Virg.

Fañx, taŭcis, sing., seu faŭces, tom, plur. Parte superiore della gola. J Angüstæque lerunt lau-

ces, ăditūsque mālīgui. Virg.

Fansins, a. om. Pausto, fortunato, prospero, felice. SYN. Běátus, félix, förtúnátůs, prôspěr, děxtěr, sčeundůs. PHR. Quô thá tế vĩ rtus võeát, i pedě taŭsto. Faŭsto omine factus. 9 Omine non fausto lemină, virque meo pent.). Ovid.

Fantor, oris, m. Fautore, faculeygiatore, SYN. Délénsor, amicus, adjutor, custos, protector. EP. Stúdíösűs, stálális, cönstáns. 4 Laútőr útrőque taum laudabit pollice ludum. Hor.

Tax, făcis, f. Face, fiaccola, lumiera. SYN. Fănālē, lāmpās, tædā. EP. Āccēnsā, ārdēns, flagrans, Hammuns, Hammölera, fumea, fumida, Julgens , ignéa , corasca , nocturna. PHR.

Sævásque videbis Collücere fáces. Fácibus pubes accingitur atris. Jamqne faces et saxa völant, fűrör arma ministrat. Virg.

Febricito, as, avī, atum, are. Aver la febbre. Neut. PER. Febribus crucior, vēxor, premor, ūror, āccendor, discrucior. Febre langueo, deeumbo, lăboro. PHR. Urit flagrans praecordiă febris. Törrentür febribüs artüs. ¶ Febricitantem bāsšābīt, ēt flēntēm (scaz.). Mart. Febrīculosus, ā, ūm. Chi ha febbre. J Vērūm

uesejő quod febricülösi (phal.). Cat.

Febris, is, f. Febbie. EP. Torrida, ignea, ardens, āssīdua, lēnta, ārīda, pēstīlēns, pēstīfera, hōrridă, furibundă, răbidă, însână, anhēla, violenta, molesta, vigil, acerba, aceta, pallida, sitibūnda, gravis, maligna, occulta, tremula, ĭuērs, frīgidā. PER. Febris ārdor, æstus, īgnis. Languor dīrīs ūrēns fervorībus artūs. Febrīlis æstűs, ärdőr. Länguĭdűs árdőr. PHR. Árĭdă convellît flagrans præcordia febris. Anhelis febribus urī. Torrentur febribus artus, Quantos febris recidivă dolores Affert! Pugnăt et în toto corpore febris edax. Nee calida citins decēdūnt corpore febres. Febris violenta remittit. Decrescunt febres. Deferbuit arida febris. Febrĭs ăcērbă rĕcūrrĭt, rĕdĭt, āccēdĭt. ¶ Cūm ſŭrit, ātque ārtūs dēpāscitur ārida febris. Virg.

Februa, a, f. Dea degli antichi, che aveva presidenza a' parti. Ab antiquo Februo, idest purgo. Februa, orum. n. plur. Feste, sacrifici pei defunti. A februo, idest purgo. Fēbrua Romanī dīxērē

přámřnă pátres. Ovid.

Februarius, ii, Febbraio. EP. Imbrifer, nivosus, brūmālis, brevis, gelidus, frīgidus. I Brūmāles jānūs, februārius, ātque december. Aus. Expl. Mese chiamato con questo nome da sacrifici che s'offerivano a Giunone ed a Plutone.

Februus, a. um. Che appartiene ai sacrifici per li defunti. 9 Jūstitiæ ūltrīcīs sācrūm Fěbrúōquě Tonāntī. Mant.

Fěciālis, is, m. Araldo. PHR. Bellī, pācīsquě nantiŭs.

Fēcundus, a, um. Vide Focundus.

Fēl, fellis, n. Fiele, EP. Amarum, crassum, vīperčūm, mordax, malūm, atrūm, trīste. PHR. Ārsĕrăt âtrō fēllē dŏlŏr. Tīnctăquĕ mōrdācī spīcălă felle gerant. Nigro andantiă, vel spumāntīš pēctorā fēllē. ¶ Nūllāgnē mīcā sălīs, nec ămārī fēllīs in īllīs. Mart.

Fēticiter, adverb. Felicemente, prosperamente. SYN. Förtűnáté, faűsté , béáté. PEK. Ömine felfet. Aűspició faűstő. Bönis ávibús. Ömine lætő, dēxtro. J Nam spīrāt tragicum satis, ēt feli-

cĭtĕr aŭdčt. Hor.

Fēlis, is, m. Gatto, gatta. SYN. Ælūrūs. J Fēle sŏrōr Phābī, nīvēā Sātūrnĭā vāccā. Ovid.

Fēlīx , īcis , adicet. Venturoso , fortunato , felice. SYN. Beātus, fortūnātus, vel prosper, faustus, secandus, dexter, f Felix, o nimiam felix, si līttörā tāntūm. Virg.

Femen, inis, n. Coscia. Et teretes feminum giros,

sūrāsque nitentes. Aus.

Femina, a, f. Femmina, SYN, Mülier, EP, Callĭdā, fāllāx, gārrūlā, mēndāx, mōbĭlĭs, vărĭābilis, mūtābilis, vāriā, vērsūtā, imbēllis, s**ŭ**pērbā, impēriosā, inconstans, vāgā, impātiens, prodígă, ambitiosă, însidiosă, înstăbilis, candidă, vērāx, prūdēns, fortis, generosă, decoră, | honesta, amabilis, culta, casta, formosa, pulcra. PER. Imbēllīs sēxūs. Fēmīnēum genūs. Dēdītā blanditiis. PHR. Femina nec laqueis cepit iniquă săīs. Notumque fărens quid femină possit. Simulata gerit mente dolos. Varium, et mutābĭlĕ sēmpĕr Fēmĭnă. Noctem ŏpĕri āddēhāt, castum üt servare cühīle Conjugis, et possēt pārvēs ēdūcērē nātēs. 🖣 Ūnā dŏlē Dīvām sī fēmīnā vīctā dūōrum ēst. Virg.

Fēmur, oris, n. Parte fuori della coscia. SYN. Crūs, femen. EP. Hīrsūtūm, välīdūm, forlē, tŭmidam, candens, niveam, robustum, tenellam, titubans, hīrtam, firmam. Lt corpus quærent femorum, crūrūmque pedūmque. Mart

Fēnerātor, ōris, m. Usurajo, che presta ad usura. 🖣 Lūcrīpētā fænūs fēnērātör postūlāns (jamb.).

Plant.

Fēnero, ās, āvī, ātūm, ārč. Dar ad usura. Act. acc., vel feneror, aris, atus, ari, depon. acc. ¶ Hæc săpit, hæc ömnes fenerat ûna Deös (pent.). Mart.

Fenestra, & , f. Finestra, apertura. EP. Alta, ăpērtā, pātēns, pātūlā, āngūstā, cāvā, mārmŏrėa, occlūsa, vitrea. PHR. Lūmen thalamis pārvā fenēstrā dābāt. 🕽 Pērque cavās dēnsī

tēla īntōrquērē fĕnēstrās. Virg.

Fēnūm, vel Fænūm, î, n. Fieno. EP. Aūtūmnālě, vērnāns, vīrīdē, grātūm, ārīdūm, ŏdōrūm, hērbosum, flavum, molle, rigens, rigidum, flavescēns. PER. Ārīdā grāmīnā. Stīpulīs crēscēns mollibus hērba. PHR. Rigido strata încunabula fæno. Sed tūta fono cūrsor ova portabăt (scaz.). Mart.

Fēnus, vel Fænus, oris, n. Usura. SYN. Ūsūra, quæstŭs, lucrum. EP. Avidum, ingens, grande, fæcundum, vorax, exitiale, avarum, cupidum, īnjūstūm, īmpiūm. Ilīne ūsūra vorāx, avi-

damque în tempore fanus. Lucr.

Fěră, æ, f. Fiera, bestia selvatica. SYN. Bēstiă, brūtūm, bēllŭă. EP. Sÿlvēstris, agrestis, văgă, sāvā, hīrsūtā, montivāgā, errāns, indomitā, mināx, spūmāns, torvā, rapida, rapax, vorāx, răhidă, exitiosă, montână, errâtică, metnendă, fremens, interrită, împerterrită, horridă, timēndā, formīdābilis, fūriosā. PHR. Fēcās solitus terrere sugaces. Saltus ac lustra ferarum. Sylvăque montivăgas occulit altă feras. Immanësquë fërm latratihus acta. Fëra densa venantūm sēptă corona Contra tela furit. Candidă pāx homines, trūx decet īra feras (pent.). Ovid.

Ferājia, jūm, n. plur. Funerali, pompe funebri. SYN. Exequia, interia. PER. Ferales pompa. Ēxēquīālīā fēstā. Ilāne, quīā jūxtā fērūnt,

dīxērē fērālĭā lūcēm. Ovid.

Fērālis, is, m. f., č, n. Funesto, mortifero. SYN. Fūnēstūs, fūnērčūs, fūnebrīs, lūgubrīs, ēxē-quĭālīs. ¶ Īntēxtūm lătěra, ēt fērālēs āntě cŭ-prēssēs. Virg.

Ferax, acis, adject. Fertile, fruttuoso, fecondo abbondante. ŠYN. Fērtilis, focundus. J Tērrā ferāx Cereris, multoque ferācior uvis. Ovid.

Fēreŭlūm, ī, n. Imbandigione, vivanda imbandita. SYN. Cībūs, dăpēs, ēsčā, epula. EP. Regāle, dulce, superhum, suave, opimum, fumans, latūm, māgnīfīcūm. PHR. Laūta onerānt grātīs fērcula deliciis. Multaque de magna superēssēnt fērcilā comā. Hor.

Fěrē, adverb. Per poco, quasi. SYN. Fērmē, propě.

¶ Mīxtă fere dūrīs ūtīlis herbă rūbīs (pent.) Oxid. (Aliquando Fere, secunda correpta . Nām tēcūm fere tētūs erē, quēcūmque recēdām. Aus.

Fěrēndůs, ă, ûm. Che sarà, o deve essere portato.
¶ Quidquid ĕrit, sŭpërânda ōmnis fortûnă fë-

rendo est. Virg.

Féretrius, ii, m. Giove. 9 Nune Jovis încipiam causas ăperire Feretri. Prop. Expl. Nome di Giove, al quale si portavano le spoglie degl'immici.

Pěretrům, i, n. Bara, cataletto. SYN. Tůmůlůs, sěpůlerům, vel fercůlům. EP. Nigrům, důrům, mísčrům, fatálě, fûněstům, fůněrčům, lěthálě, trīstě, mástům, flěhělě, lůgubrě, aŭrčům, ārgěntčům, šbůrnům, gémmátům, děcôrům, örnátům, splěndidům, insigně: côrpöris éxávřis plěnům. § Möllě féretrům. Ārbörčis têxůnt virgis, čt. vímíně quěrnô. Virg.

Fēriie, ārūm, f. plur. Feria, festa. SYN. Fēstā. EP. Sölēmnēs, celebres, sacrār, sacrātā. J. Lönggās ö ūtinām dux bone feriās (alcair.). Hor.

F**ěrīnŭs,** ă, ūm. Ferino, bestiale, di bestia, di fieva. SYN. Běllůïnůs. ¶ Împlêntûr větěrîs Bácchī

pinguisque ferinae. Virg.

Fěrio, îs, îvî, vel ři, îrë. Ferire, percuotere con ferro. Act. acc. SYN. Verbëro, përcuito, cādo, tūndo, vūlněro, pūlso. PIIB. Rěpětītă sŭis pērcūssīt pēctōră pālmīs. Pēctōră uūne fēdāt pūgnīs, nūne ūngnībūs ērā. Tūndīt möllīssīmā pēctōră pālmīs. Rīgīdā fērīt ēmīnňs hāstā. Strīdēns Āquīlōně procēllă Vēlum ādvērsā fērit. ¶ Ilūe ādēs, īnsānī fēriānt sĭně littorā flūctūs. Virg.

Fěrioř, ārřs, ātňs, ārî. Festeggiare, far fista. Depon. SYN. Cēsso, văco, ōtřoř, quřesco. ¶Mălě fěrřátôs Troás, ět lætám Prřámi choreïs sapph.). Hor.

Fērītās, ātīs, f. Bestialitā, feritā, fierezza. SYN. Bārbārīes. § tīdem ŏeňtī tūcent, čadem feri-

tātīs īmāgo ēst. Ovid.

Fěro, fērs, tělí, látům, fērrě. Portare. Act. acc. SYN, Gěsto, tělto, věho, gěro, pörto, sůstínéo, pěrfěro, děféro. Soffiire, patire. Sůfféro, pătřěr, tělěro. Apportare. Afféro. Guidare, condurre. Důco. J En ěrří út lřečát tětům mihí fërrě pér örběm. Virg.

Fěrőciá, ő., Í. Ferocia, ferocitá. SYN. Férőcitás, féritás. PHR. Cöncitát indómitás vióléntá ferőciá mentés. Férőcitátém grávibús éxémplis

– dōmăt. V. Andacia.

Fěrocio, îs, îvî, îrë. Infellouire, incrudelire. § Ündiquë për campos Mars et Bellona ferocit. Mant.

Főrőcítér, adverb. Fieramente, crudelmente, cccessicamente. ¶ Ārgůit, et vitio datur esse tero-

citér aŭsūm. Mant.

Fērāniā, se, f. Dea de' Gentili. PHR. Nemorum Dēā, vel Dīvā. ¶ Et viridī gaūdēus Fērōniā lūcō. Virg. Expl. et Fab. Dea che pressedeva a' boschi, deta Feronia dagle alberi, che si presentavano, oppure dal tempio dedicatole in una città di questo nome, vuena al monte ora detto S. Silvestro, in Italia.

Fěrôx, ôcĩs, adiect. Feroce, fiero, braco, terribile, coraggioso. SYN. Fěrůs, éfferůs, atrôx, ănimôsús, sŭpěrbůs. PHR. Non mê túa tervidă têrerênt Dictă Iĕrôx. Pônûntquě férőxi côrdă. Frænă férôx spůmántřá môrdět equús. Animůsquě férôx, pătiênsquě pêricit. J o præstáns animi jůvenis, quântum îpsé férôci. Vug.

Fērrāriă, Fernua, EP, Căpax, magnifică, nobilis, hūmidă, piscosă, PER, Estensiûm regiă ducum. Āggērē munită forti, PHR, Tumidi ēdomāt undās Pādī, Mārmbieās āsdēs, ēt cēlsă pălātia in āltūm Tollit, tūrrigeras ējēctāt ăd asthera moles, Ūndosis vicină rainis Pādī.

Fērrātús, ă, ūm. Guernito di ferro. ¶ Ūndĭquĕ fērrātōs jām tērgō sūstīnēt örbēs. Virg.

Fērrūginens, a, ūm. Ferriquo. ¶ Ēt pinguem tiliam, ēt fērrūgineos byācinthōs. Virg.

Fērrūgo, inis, f. Ruggine det firco. SYN. Fērti rūbīgo. EP. Obscūtā, öpācā, picēā, ātrā, pietā, pāllēns. ¶ Cūm căpūt obscūrā nitidūm tērtūgine tēxit. Virg.

Fērrūm, î, n. Feiro. EP. Ādūncūm, ācūtūm, rīgidūm, rīgēns, mināx, mētňēndūm, timēudūm, crūčntūm, strīdēns. PHR. Ūt mēā sānguinēo lāniārēt corpŏrā fērrō. Vītām crūdēlī ābrūmpĕrē fērrō. ¶ Fōdīt, et ēxīgŭō mācŭlāvīt sānguinē fērrūm. Mant.

Fērtītīs, is, m. f., ĕ, n. Fruttifiro, fecondo, fertile. SYN. Fœcūndūs, fērāx, dīvēs, ābūndāus, ŏpīmūs, pūgnīs, ūbēr ūbērrīmūs, dītīssīmūs, fēlīs. PER. Potēns ūbĕrē glēbē. Tūrgēns nūmēroso grāmīnē. Sēmēn cūm fænorē rēddēus. Cērērīs, Bācehīquē fērāx. Lāētūs. grāvīs, grāvīdūs, vel lārgūs mūltā frūgč. Frēquēns hērbīs, ēt fērtīlīs ūbĕrē cāmpūs. PIIR. Pīnguīs hūmūs, dūlcīquē ūlīgīuē lætā. Nēc fērtīlīs ūlbā jūvēncīs, Nēc pēcori opportūnā sēgēs āgēr, nēc cōmmödā Bācehō. ¶ Lātīvēr, āh nīmīūm, nē sīt mīhī lērtīlīs īllā. Vīrg.

Fértiñtás, átřs, f. Fertiletá, fecondita. SYN. Côpiă, twedundītás, férácitás, üběr, übértás. EP. Éxpéctátă, ëxôptată, spêrátă, înspérátă, lârgă, âmplă, munifică, ămoină, Céréalis, júcündă. ¶ inclytă tâm dûlcî fértilitâté Cýdön (pent.). Mant.

Fērvēfācio, is, fēcī, fāctūm, ĕrĕ. Bollirē. Act. acc. § Fērvēfācit māgnūm tūne sūbditūs īgnīs āhēnūm. Pāss.

Fērvēo, ēs, fērvī, et fērbūī, ētē, vel ērē, ut a fērvo, īs, Ardere, fervere, boltīre. Neut. SYN. Fērvēsco, ēffērvēsco, confērvēsco, āstio, būllīo, ēbūllīo, āccēndor, řuārdēsco, evūlto, exřifo, PHR. Fērvēt, ět ēvūltāt, spāmīsquē tūmēntībūs ālbēt. Fūrīt īntūs āquæ vis, Nēc jām sē cāpřt ūndā, völāt vāpör ātēr ād aūrās. Ļīv vidā mātērno fērvēnt ādījatā venēno, Juv.

Förvidús, á, üm. Infervorato, férvido, fervente. SVN. Lérvéns, æstúáns, cálfdús, árdéns, æstúósús. § Pánicčás Rúbicón, tüm férvidá cándnít æstás.

Lucr

Férútá, æ, f. Sferza. EP. Dűrá, învîsá, mináx, metűéndá, hőrréndá. ¶Férjűlásqué tristés, scéptra Perdágögörűm (scazon). Mart.

Férvór, őris, m. Fervore, caldezza. EP. Ārdēns, accēnsús, évándáns, fúmáns. ¶ fúm primum siccis äér férvőribűs űstűs. Ovid.

Férús, à, ûm. Crudele, fiero, bestiale, terrabile. SYN. Ferőx, agréstis, růstřeůs, îndocilis, întractábilis. At quibůs îngenium ést îmmansuétůmquě, lérůmquě, Ovid.

Féscénuinus, ă, ûm. Della città chiamata Féscennua: citta della Toscana. Féscénnină, æ 1.
 Gie Féscénninas ăctés, æquôsque Făliscos.

V 11;

A cosmer a, am. Lasso, stanco, fracco, stracco, SYN.

Dēfēssūs, fātīgātūs, lāssūs, frāctūs, lānguĭdūs. ¶ Thēstýlīs, ēt rāpĭdō fēssīs mēssōrĭbūs æstū. Virg.

Fēstīno, ās, āvī, ātūm, ārč. Affrettare, sollecitare. Act. acc. SYN. Cčlčro, āccčlčro, mātūro, propēro, volo. čvolo, ādvolo. PER. Grādūm ečlčro, āccčlčro. Cčlčrēm grādūm fčro. Morās töllo, pēllo, rūmpo. Fŭgām mātārārč. PHR. Dietō cřítūs tůmida āquorā plācāt. Āvolāt illā notō cřítūs, volūcrāquē sāgittā. § Fēstīnātē virī, nām quæ tām sērā morātūr. Virg.

Fēstīnūs, ā, ūm. Sollecito, presto. SYN. Cēlēr, vēlōx, lēvis, völūcēr, citūs, concitūs, præcēps, propērūs, rāpidūs. Vēstē tēgēns, tibi quam

nőctés féstină dřésquě. Virg.

Fēstīvās, ă, ūm. Festivo, di festa. SYN. Lēpīdūs, jocosās, hīlāris, fēstās, lætās. J Fēstīvā trāctārē mānū, rāptosque pēr ārtās. Sil.

Fēstīvē, adverb. Piacecolmente. SYN. Jŏcōsē, ſācēlē. J Fēstīvē crēdīs tē, Cāllīŏdōrē, jŏcāvī. Mart. Fēstūcā., æ. f. Festuca, ramicello. J Non in fēstīvē. Jēdēs garām izelāt ynāmica.

stūcā līctor quām jāctāt inēptūs. Pers.
Fēstūm, ī, n. Festa, giorno solenne, festivo. EP.
Solēmně, gěniālě, ānnňūm, conjūgiālě, sānctūm, lātūm, cělebrě, cělebrāndūm. PER. Fēstūs, vel festă dřēs. Solēmnis, vel sacrā dřēs.
Solēmnis, vel sacrā lūx. Fēstā, fēstīvā lūx.
Solēmne sacrūm, lēstūm tēmpūs. PHR. Fēstūm
gěniālě rěcūrrīt. Rěcŏlūnt solēmnia testā. Salvē
fēstā dřēs, toto věněrābilis ævo. ¶ Fortě Jövī
Phæbūs fēstūm solēmně părābāt. Ovid.

Fiber, fibrī, m. Castoro. SYN. Castor. ¶ Ēnătăt întento prædæ fiber aviŭs hoste Sil.

Fībrā, æ, f. Barbuccia, fibra. EP. Tenňis, vītālis, spīrāns, teněrā, ārcānā. PHR. Pēllūcentes nůměrāre în pēctöre fibrās. Trīstibūs ant extis fibræ āppārēre mināces. ¶ Cuī pecidum fibræ, cælī cuī sīderā pārēnt. Virg.

Fibúlá, a., f. Fibbía. EP. Aŭrčă, čbūrnčă, ârgēntöä, ferrčä, rāsflis, cūrvä, ädūncă, tönāx. PHR. Līgāt aŭrčă mörsū fibūlā. Fībūlā cöccinčām pērstringit čbūrnčā vēstēm. Rāsflis hine sümmām mördēbāt fibūlā vēstēm. ¶ Aŭrčā pūrpūrčām sūb-

nēctīt fībŭlă vēstēm. Virg.

Fieedútă, ŵ, f. Beccafico. EP. Cereă, viridis, dûleis, pinguis, nătâns, restrâtă, raucă. ¶ Cereă quae pătălo lucet ficedălă lumbo. Mart. Boletam condire, îpsoque în jure nătântes Mergere ficedulas. Juv.

Fictílis, řs, m. f., č, n. Di creta. SYN. Figlinůs, coctilis, lútčůs. PHR. Pocůlă de făcili composătique lůto. § Fictilia antiquus primum sibi

-fēcit ágrēstis. Tibul.

Fictús, ă, ûm. Dissimulato, finto. SYN. Simălătăs. făllăx, mêndâx. ¶ filtimă qui cepit, detrectăvitque fărôre Militiâm ficto. Ovid.

Ficūtnūs, vel Ficūlnčūs, š, ūm. Di fico. ¶ Ōlīm trūncūs črām tīcūlnūs, inūtilč līguūm. Hor. Cōnfēstīm vidūātā sūs ficūlnčā sūccīs. Sedul.

Ficús, î, vel ûs, f. Fico. EP. Ciendla, lactens, dênsă, dûleis, nectăreă, locundă, motlis, pinguis, viridis, virescens. PHR. Lacten hareblat în ârbore ficus. Obscutiendă vălent sterilis mălă roboră fici. Juv.

Fĭdētiá, á. f. Vaso di terra, o di fango. EP. Lŭtéă, côctă, côctifis. § Respôndet viridi nôn

coctă fideliă limo. Pers.

Fidētis, is, m. f., č, n. Fedele, leale, SYN, Fidus,

vērāx. PER. Fīdē constāns, Fīdēī tēnāx, mēmor. Fīdē elārūs, īnelytūs, conspīcūūs, īllūstrīs, spēctātūs. Illæsā fīdē spēctātūs. PIR. Qnī pūrā novit āmārē fīdē. Cuī stētī ād fīnēm tôngā, tēnāxqnē fīdēs. Pāctāmquē pēr ārās Haūd fīcīlīs temērārē fīdēm. ¶ Ille hābūīt fīdāmquē mānūm, sociosquē fīdēlēs. Ovid.

Přídětitěr, adverb. Fedelmente, lealmente, con fedeltů. ¶ Něc rětiněnt pätůlů commissă fidělitěr

aŭres. Ovid.

Fidēs, čī, f. Fede, lealtā, credenza. EP. Īncūlpātă, întāctā, încōncūssă, īatčmērātă, pūrā, īntegrā, vērā, cōnstāns, stāblĭis, īncōrrūptā, sīncērā, sacrā, īmmōbĭlĭs, tčnāx, sŏcĭā, jūgālĭs, cāstā, lēgītīmā, mārītā, vĭŏlātā, pōllūtā. PHR. Nēc sānctām vĭŏlāssē tīdēm. Jūstĭtīā sŏrōr īncōrrūptā tīdēs. Sērvābō cāstām tēmpūs ĭn ōmnē tīdēm. Hācenē mārītā tīdēs? Prōmīssis mānēās, sērvātāquē sērvēs Trōjā tīdēm. Quōrūm spēctāta ēst pēr mālā nōstrā tīdēs. ¶ Pēr, sī qua ēst, quā rēstāt ādhūc mōrtālībūs ūsquām, Īntěmčrātā tīdēs. Virg.

Fĭdēs, ĭs, vel Fĭdēs, řūm, f. plur. Corda. SYN. Něrvī, chördæ, ſīlä, vel cĭthără, chöfvs, lyrā, bārbitös, tēstūdo. EP. Cănōræ, dōctæ, blāndæ, nōræ, dūlcēs, ārgūtæ, Āönīæ, Thrēfcĭā frētūs cĭthărā, fidibūsquē cănōrīs. Virg. Fĭdībūs căno. PER. Pūlsārē nērvōs. Tāngĕrĕ

Fidibús căno. PER, Pūlsārč nērvēs. Tāngērē chördās. Söllicitārē, tēntārē, impēllērē chördās. Númērīs intēndērē nērvēs. Plēctrā mövērē. Digitīs incrēpūissē fidēs. ¶ Pindāricæ fidicēn tū

quŏquĕ, Rūfĕ, lўrā (pent.). Ovid.

Fidicen, inis, m. Sonatore, maestro di sonar liva. SYN. Cithàrædis, cithàrīstă, lyvicen. EP. Doctis, sölērs, clărūs, însīgnis, pĕrītūs. PER. Fides pūlsārē pērītūs. Fidibūs pötēns. Fidēs tāngērē dōctūs.

Fidicůtă, ñ. f., vel Fidicůlň, ārům, f. plur. Ceterina. Item instrumentum torqueudi in plur. EP. Důră, dîră, ăretă, strictă, viòlôntă, atròx. § Năm quòtřés misčrôs săbdůctă fidicůlă törquět. Ovid.

Fidiŭs, îi, m. Dio de' Gentili. PER. Fidei præsës, numën. ¶ Quærëban nënas sancto Fidionë rëfërrëm. Ovid. Expl. Lo riverirono i Romani come protettore della fede, o nelte promesse o nelle parole. Per Beum Fidium credes jurato mihi.

Fīdo, is, fisūs, črč. Fidars; confidarsi. Neuf. pass. dat. SYN. Crēdo, cônfīdo. PER. Fīdēm hābčo. Mē hābčt fīdūciā. PHR. Tāntānč võs gčnčrīs těmūt fīdūciā vēstrī? Cērnīs quē Rūtúlōs hābčāt fīdūciā vērūm. Fīdērč uōctī. ¶ Heū nihīlīnvītīs fās quēmquām fīdērč dīvīs. Virg.

Fīdūciă, ā, f. Fede', fidanza, fiducia. SYN. Confīdentā, aŭdāciā, spēs. EP. Sŭpērbā, cērtā, tūtā, sēcūrā, tēmērāriā, firmā, fāllās, cēnstāns, intrēpīdā, immētā. PHR. Aŭdāci Iīdūciā cēssīt, (idest abiit). Cērnīs, quā sŏciōs hǎbčāt fīdūciā rērūm. Quō tībī, divā, mēi fīdūciā cēssīt, ¶Ēdŏcēt hūmānīs quā sīt tīdūciā rēbūs. Virg. Fīdūs, ā, ūm. Fido, leale. ¶Āt lēvīs ōmnē cănūm tīdō cūm pēctōrē cōrdā. Lucr.

Figmentum, i, n. Finzione, favola. SYN. Commen-

tūm, mēndācīum, fabiilā.

Fīgo, is, xī, xūm, črč. Ficcare, metter entro. Act. acc. SYN. Āflīgo, īmmītto, plānto, condo. infigo, fodio, intodio, defodio, delīgo. ¶ Fīgăt hūmō plāntās, čt āmīcos īrrigčt imbres. Virg.

Fiaŏiŭs, î, m. Vasellajo. SYN. Fictor. PER. Testarům optPex. Argillæ făbricător. Artifex Sămiŭs. § Sicăniæ figülö sûm genitore sătus (pent.).

Figüră, &, f. Tigura, forma, aspetto, sembianza. SYN. Effigiës, făcies, formă, îmago, species. EP. Āptā, cereă, pietă, văriă, tectă, ădumbrată. PitR. Terribiles visu formă. Apparent dirăfacies. Formăs se vertit în omnes. Văriă illudunt species, âtque oră ferărum. Făciem mutatus, et oră Căpido. Gaudet humus, superântque novis ăsarotă liguris. Stat.

Figuro. ås, åvi, åtům, årě. Figurare, scolpire, dipinjere. Act. acc. SYN. Förmo, compono, éftingo, éllormo, fingo. Os těněrům půčri, hål-

hūmque pösta figūrat. Hor.

Filiá, á, f. Figlia, SYN. Nātā, gnātā, progrufes, proles, soboles, EP. Difectā, carā, vēnūstā, blāndā, suāvīs, dūleis, pūlehrā, vērēcūndā, pūdicā. ¶ Fīliús hūne mīlēs, hūne tīliá nūbilis ūngāt. Ovid.

Fitiús, ři, m. Figlio, figliuolo. SYN. Gnātús, nātús, prögénirēs, prolēs, gentitus, sānguïs, söbioles, pīgnús, pūer. EP. Vēnūstús, dīlēctús, cārús, snāvís, dūlets, blāndūs, PER. Sānguīnē crētús. Spēs firmā pārēntīs. Sātús sānguīnē crētús. Spēst firmā pārēntīs. Sātús sānguīnē dīvūm. Förtī genītotē sātús. Sōcīī pīgnōtā cārā törī. Vīrīlīs prolēs. Cūrārum, ēt sēnīī dūlēc lēvāmēn. Crīdūs āntē dīem pātrīos īnquīrīt in ānnōs. Oxid.

Fitix, řeřs, f. Felce. EP. Ürěndă, învîsă. ¶ Nêgleetis ûrëndă fîlix înnăscitur ârvîs. Ovd.

Fjiām, i. n. Filo. SYN. Līnūm, stāmēn. EP. Lāvē, lēvē, nodosūm, aŭrātūm, văriūm, tortūm, tortīlē, tentie, sabtīlē. PHR. Aŭrātos flotes întenere filis. Lentūm filis immitititār aŭrūm. Crāssāquē robūsto dēdueit pollicē filā. Filā sequentiā dūcūnt. Nivēo trāhēt aŭrĕa pollicē tīlā. Pēppūrēāsquē notās filis intēnutālbīs. Ovil. Vide Neo.

Fiműs, î, m. Concime, acconcime, letame, SYN. Genűm, littúm, stércús, EP. Putrídús, pinguis, sördidús, tépídús, fómösás, vilís, firedudús, fértidús, űdűs, ferténs, ténás, imműndés, PER. Imműndús pálvis, cinís. ¶ Né sátúráré fimő pingui pűdéát sőlá, névé, Virg.

Findo, is., fidi, fissûm, évé, Fendere, spezzare, Act. acc. SYN, Séco, disséco, diffinio, scindo, discindo, divído, PHR, Liquelacto tempora plúmbo Diffidit, ¶ Qualis ét árentés cum findit

Strius agros. Tib.

Fingo, is, xi, ctūm, črč. Fingere, inventure, compoere, rappresenture. Act. acc. SYN. Făcio, čltingo: formo, člformo, čxprimo. ¶ Finxit in čt g*č n moderantům cůnetá Dčórům. Ovid.

Finis is, īvī, ītūm, īrē. Finire, condurre a fine, terminare. Act. acc. SYN. Claudo, conclido, ābsolvo, conficio, perficio, limito, termino, PER. Ēxtrēmās impono manus. Finem lacio, do, împono. ¶ Finierāt moriens pariter cum luce dolorem. Ovid.

Finis, is. m., rarius, f. Tine, termine, uscita. SYN, Exitüs, mētă, mödūs, tērminus, līmės. PHR, Factoque hie fine qurevit. Dahit Deńs his quöque finem. Fēssique sáb ipsām Finem adventābānt. Finem dēdit örē löquendi ¶ Sölüs jāmque ipsö sūpērēst in līne Glöanthūs. Virg. Fin.s mundi. PHR, Jāmjām leģībūs öbrutis Mundö

com vénřet díés, Et môrs fatř növissimá m se constituet sibi. Com cômpáge sölútá Sécülá mondi suprémá cöegérřít hórá. Tötáque discots Máchiná divúlsi túrbábít hédérá múndi.

LABELLUM

Finës, iûm, m. plur. Limite, termine, conjine. SYN. Confiniă, extrema oră. ¶ Finibăs extoriis,

complexu avalsus Iuli, Virg.

Finitinus, ă, fim. Carconeleino, collaterale. SYN. Conternature, proximus, vicinus, proprinquus, PIIR. Non leve finitamis, hospătăbusque mălum. Finitimis circumsonoi ărmis. ¶ Finatămăs în bellă ferăm rumoribus ûrbes. Virg.

Fīnītūs, ă, ūm. Fiuito. J Nēg nisi finītā pēr plū-

- rimā vūlnērā vitā. Ovid.

Fio, fis, fāetus, fíciī. Esser fatto, divenire. Nent. pass. § Omniă jām ficnt, fíciī quœ posse negābām. Oyid.

Firmāmén, šuišs, n. Appaggiatojo, appaggio, sostegro. SYN. Firmāmēntům, fülcimèn, fülcimēntům, cölůměa, cölůmnă. ¶ Pörrigitůr rádix lôngi firmāmine trůncis. Oxid.

Firmamentin, i, n. fermezza, firmamento. ¶ Qui firmamentum condidit ex nihilo (pent.). Prud.

Firmātis, ă, ûm. Confermato, SYN. Mûnîtüs, firmās. Iline ābi tē firmātā virûm jām lēcerīt ātās. Virg.

Firmĭtér, adverb. Fermannete, saldamente. SYN. Firmê, cönstânter, förtîter, gönérősé, válidé. PER. Firmő, cönstántī, törtī, gönérőső ánímő. Förti, firmá menté. § Flúctíbás á véntisque ádvérsis firmítér éssént. Łucil.

Fīrmītūdo, ĭnīs, 1. Immutabilita, stabilitā, fermezza. SYN. Fīrmītis, vīs, vīrtūs, förtitūdo. ¶ Eā tīrmītūdo corporīs mē dēficit jamb., Pass.

Firmo, ās, āvī, ātum, ātē. Fermare, terminare, arrestare, rattenere. Act. acc. SYA. Confirmo, mūnĭo, stăbălfo, roboto. ¶ Tālībūs intēr sē firmābānt todevā dictis. Virg.

Pīrmām, i, n. Lermo. CP. Förté, větástům, běllígěrům, cělebré. PER. Picéni glôtia cămpi. Picéni Mártis firmissimă sédés. Ürbs áltis cîr-

cūmdātā főssis.

Fīrmús, ă, ûm. Fermo, senza moto. SYN. Cönstâns, fixús, îmmibilifs, îmmibiûs, îmrôneússús, stăblifs. Duro, forte. Sŏlidůs, rōbústůs. § Fīrmà căvāvīt Röliðra, čt îngêntêm látó dedit örĕ léněstrám. Virg.

Fisciná, & f. Fiscella, cestella, SYN. Fiscellă, fiscellum, călătius, cănistrum cistă, EP. Junceă, Itâgilis, tenuis, vimineă, textălis. PER. Vas fento vimine textăm. Junco textă, contextă, PHR. Viridi fiscellum context hibisco.
¶ Nunc tacilis rubea texătur tiscuă virgă. Virg.

Fisthia, a., f. Fistola, zampogna. SAN. Tříbřa cálámůs, cřečítá, árůndo, ávéná, cůlmůs. EP. Agréstís, sylvěstířs, gráfá, ámorná, júcůndá, raúcá, stridéus, blándá, cánôrá, cává, lévřs, snáviá, důlcís, gárrůla růstorá, pástörális. PHR. Lóddere, quæ vellém cálámô permisit ágrésti. Sylvěstrém ténůi můsám měditáris ávěná. Agréstém ténůi měditahôr árůnduně musám. Quem měá cármíníthás měrůisset fistůlá caprům Virg. Per combito d'acqua. PHR. Vitratě tistidá plůmbô semditur.

Flaběllům, î. n. Rosta, paramosche, SYN, Věntílahram, vel flatůs, ventus, l.P. Love, těnůč, pictům, decěram (Prôfluit et tenues véntôs môvisse flábelio, Ovid. Flabrūm, ī, n. Soffio. SYN. Flātus, flīmen, vēntus, aurā.

Flacceo, es, ŭī, ere, vel flaccesco, is, ere, n. Divenir flacco. SYN. Marceo, marcesco, aresco, tabesco, languesco.

Fjágēlio, ás, áví, átúm, árě. Flagellare, percuotere con flagello. Act. acc. § Pártě flágéllárí géműít súá róbórá caúdæ. Ovid.

grindt sat Tonoia caddæ. Vyld.

Plágellūm, ī, n. Flagello. SYN. Flagrūm, vīrgā, lörūm, scútīcā, vērbēr. EP. Dūrūm, rīgīdūm, vūlnīfīcūm, grāvē, crūēntūm, trīstē, sævūm, šeērbūm, crūdēlē, mĭnāx, rēsŏnāns, crēbrūm, hörrīsŏnūm, börrēndūm, sānguĭnĕūm. PHR. Tērrjbĭlī Fǔrīæ īnsŏnūērē flágēllō. Sānguĭnĕūm vēlūtī quātĭēns Bēllōnā flágēllūm, Nūdāt, ĕt ātrōcī prōscindīt tērgā flágēllō. § Cöntīnūō sōntēs ūltrīx āccīnctā flágēllō. Virg.

Flāgitiūm, ĭī, n. Scelleragģine, delitio. Pējūsquĕ lēthō flāgitiūm timĕt (aleaic.). Hor.

Flāgǐto, ās, āvī, ātūm, ārě. Domandar con istanza.
SYN. Pōsco, ēxpōsco, dēpōsco, ēfllāgīto, rĕquīro, pōstŭlo, rŏgo, pĕto, prēcŏr. ¶ Prōtrăhīt în mĕdĭōs, quæ sīnt čă nūmĭnă dīvūm, Flāgǐtāt. Virg.

Flagro, äs, āvī, ātūm, ārĕ. Awampare, ardere. Neut. PER. Īgnēs, flāmmās concipio. Corripior īgnē, flāmmīs. ¶ Flāgrābānt sānctī scēlērātīs īgnibūs īgnēs. Ovid.

Flāměn, ĭnǐs, m. Sacerdote di Giove, di Marte e di Romolo. EP. Dĭālĭs, Mārtĭālĭs, Quĭrīnālĭs. ¶ Pōntĭſĭcēs ā rēgĕ pĕtūnt, ēt ſtāmǐnĕ lūnās. Ovid.

Flāmen, inis, n. Soffio. SYN. Vēntus, spīritus, flātus, hālitus. EP. Lēne, sonorūm, dīssonum, spīrāns, incērtum, strīdens, frigidum, molle, plācidum, raūcum, dūlee, grātum, rāpidum. ¶ Seu tērrām rāpido pāriter cum flāmine portant. Virg.

Flāmmā, ā, f. Fiamma. SYN. Fāx, īgnīs. EP. Fūlgēns, fūmōsā, ārdēns, rūtlīlāns, īgnēā, eā-līdā, eŏrūscā, trēmūlā, crēpītāns, clārā, mīcans lūcēns, ācrīs, cēlčr, āglīs, mōbīlīs, tōrrīdā, lūcīdā. PER. Flāmmā āstās. Glöbūs īgnīvōmus, īgnēňs, flāmmčūs, flāmmīgĕr, īgnītās. PIR. Flāmmā ārsērē cörūscā. Strīdūlā flāmmā fūrīt. Pārs sēmīnā flāmmā quārīt ābstrūsa īn vēnīs sīlīcīs. ¶ Āttöllītqnē glöbōs flāmmārum ēt sīdērā lāmbīt. Virg.

Flämmäns, třs. Frammante, che alza fiamma. SYN. Flämmätůs, flämměůs, flämmřyömůs, flämmřfěr, flämmägěr. ¶ Éxřlřt în siccum, ēt flämmäntřá lůmřnă törquêns. Virg.

Flāmmědin, vel flāmmědlům, î. n. Velo portato dalle spose. ¶ Měssálîna čeŭlis, důdům sědět ille păritō Flāmmědlō. Juv.

Ftātús, ūs, m. Soffio, fiato. SYN. Flāměn, spīrštůs, aūră, vēntús. EP. Sčeūndůs, těnňis, spīrāns, sŏnāns, fičmēns, strīdēns, lēvis, raūceis, āspēr, hōrrišonus, fūlmiteňs, mādidus, præcēps, tūrēns, lūctāns, vălidus, sāvus, frīgidus, viölēntūs. ¶ālpīnā Börēæ nūne hīne, nūne flātibus īllīne. Virg.

Flāvēo, ēs, vī, ērē, vel flāvēsco, is, ērē, n. Gialleggrave, biondeggrave. Ō cui Vīrginēō flāvēscērē contigit aurō. Mart.

Flāvěs, 3, ūm. Giallo, biondo. SYN Flāvēns, Nāvēscēns, crōcĕús, aŭītčús, tūtřlús, lūtčús. €Ēt crīnēs flivēs, ēt mēmbră décēră jūvēntā, Vng.

Fieniiis, is, m. f., e, n. Doglioso, deplorabile.

§ Flebilis ūt noster status est, ita flebile carmen. Ovid.

Flēcto, ĭs, xī, xūm, ērē. Piegare, redere, torcere, acconsentire. Act. acc. ¶ Flēctěrě quæ sŏlěāt, něc quæ cōntěnděrě cůrsů. Ovid.

Fico, és, flevî, fletům, črě. Prangere, pragnere. SYN. Lügčo, děflěo, cönquěror, dölčo, läměntor, lacrýmor, gemo, süspîro. PER. În fletůs érümpo, effündör. Löngäs în fletům důco vôcës. Fletů génäs, örä rígo. Fletůs fündo, cřeo, důco. In amaros lůmină fletůs sölvo. Fletřbůs öră măděnt. PHR. Sæpě quěrî, et löngäs în fletům důcerě vôcës. Lärgö fletů simůl öră rígäbăt ¶ Împlerûnt möntés, flerůnt Rhödőpêjæ ärcës (spondaic.). Virg.

Flètus, ă, um. Pianto. Ilic multum fleti ad săperos, belloque căduci. Virg.

Flētus, ūs, m. Pianto, piagnāsteo. SYN. Quēstus, lūctus, gemītus, lacrymæ, plānctus. EP. Hūmēns, mānāns, ēflūsus, sūpplēx, āmārus, rōrāns, trīstīs, moēstus, nīmīus, stīlāns, creber, mādēns, mādīdus, mīser, rēpēns, tēuer, īnānīs, lūgubrīs, mīserāndus. PHR. Nūllīs movētur flētībus. Flētībus aurā fremīt. ¶ Tēr cēnātā loquī, tēr flētībus orā rīgāvīt. Ovid.

Flēxắnĭmŭs, ă. ūm. Che piega o tocca l'animo.

¶ Quæ tĭbĭ flēxănĭmō mēntēm pērfūndĕt ămōrć.
Cat.

Flēxībītīs, m. f., č, n. Pieghevole, arrendevole. SYN. Flēxīlīs. § Nobīs flēxībītēs cūrvāntūr Āpollīnīs ārcūs. Ovid.

Flēxūs, ă, ūm. Piegato. J Tūm vălīdīs flēxōs īncūrvāns vīrībūs ārcūs. Virg.

Flēxus, ūs, m. Pieya. SYN. Gyrus, cīrcuitus, sinus, spīrā. EP. Oblīquus, sinuösus, vagus, implicitus, sinuātus, mūltīvagus, cūrvātus, ancēps, intortus, volūtus. PHR. Flēxibus implicitus mūltīs. Cūrvātīs claūdēns ingēntem flēxibus orbēm. Mūltīplicī vagus ānfrāctū. Oblīquāt cūrsūm sinuātīs flēxibus āmnis. J Māximus hīc flēxū sinuöso ēlāhitur āmnis. Virg.

FIō, ās, āvī, ātūm, ārĕ, n. Spirare, soffiare. ¶ Hīspīdus, ēt Gĕtĭcā concretūs grāndīnĕ pēnnās Flārē cupīt. Claud.

Filorá, æ, f. Flora. SYN. Chlorís. EP. Læta, verná, venústá, ámæná, ödőrá, ölens. PER. Zephýyi cönjűx, űxör. Florúm Deá, mater, párens. Rósis, sertis rédfmitá. Imperiúm quæ Deá flöris, vel veris hábét. § Chorís érám quæ Florá vocor, corrúptá Látinó. Ovid.

Ftörentiä, æ, f. Fiorenza. EP. Pülchrä, mārmörčā. ămænă, nöbilis, nēgötiösä. PHR. Māgnī sēdēs inelýtă dňcis. Mārmörčis örnātă tēctīs. § Divitīs pötēns.

Flörco, cs, ŭī, ērč, vel flörcsco, ĭs, črč, n. Fiorire. PER. Indŭo. explico, fundo, ministro, spārgo, dīfundo flörcs. Indúo mē flörihus. Sc flörībus ālmā vēstīt humus. Fčro, gero flörcā sertā. Flörihus hālo. Induör in florem. Multiplīcī flörc mīco, emīco, vēstīd, vārīd. ¶ Floret āgēr, spūmāt plēnīs vindēmiā lābrīs. Virg.

Flőreűs, ă, ûm. Di fiore, fiorito. SYN. Flőrens, flórfdás. PER. Flőre víréns, púbens. Flórfbás insignis, decorús, conspictús, hónéstás, ornatás.

J Qualis apēs astātē novā pēr llorēa rūrā. Virg. Floridus, a, ūm. Fiorito. Florida quam mūltas Ilībla tuētur apēs (pent.). Ovid. Floriger, vel floriter, a, um. Che produce fiori. Tālĭă flörīgĕrīs nūnquām nāscūntūr ĭn hōrtīs. Tibull.

Floritegus, ă, ûm. Chi raquna i fiori, o raccoglie de' fiori. f Flörilega-nascantur apes, qua more

părentum. Ovid.

Flos, floris, m. Fiorc. SYN. Flosculus, EP. Candidus, redivivus, renascens, suavis, redolens, ödörňs, ödörífer, vernás, grātás, öléns, venástás, fæcündás, amænás, múltícólór, cültás, ēstīvās, blandus, fragrans, nitidus, gemmans, pietus, eroceus, purpureus, varius, halans. PER. Florum deeus, Hortorum vernus honor. Pratörüm blandus hönör, Flörča germina, Flörča sērtā. Florentes verīs opes. Odorā grātī Flora. Jūcūndūm Flöræ mūnŭs, dōnūm. PHR. Flōrībūs īnnūmērīs dēpingītūr ūndīquē tēllūs. Flōs viridānti grāminē gēmmāt. Florā colīt nitidis gemmantem floribus hortum. Respirant croceis vestītī florībus agrī. Vestīt humum Zephĭrī pūlchērrīmā conjūx Florībus. Flos sūc-cīsus arātro Lāngueseit motiens. J Vēre novo lætis decorantur noribus arva. Virg.

Flüctivägüs, ä, üm. Cosa che va vaqando per le onde. § Flüetīvägös naŭtās, scrūtātörēsquĕ pröfundī. Stat.

Flüctňo, as, avi, atům, are. Tremolare, ondeqgiare. SYN. Fluïto, æstuo, undo. PER. Fluctibús jāctor, agitor, impēllor. PHR. Longo pēr mūltā völūminā trāctū Æstūšt ūndā. Flūctibŭs ērīgītūr, cœlūmque æquārē vidētŭr. Æstū jāctŏr, čt ūndīs. 🖣 Flūctŭĕt, aūt Sĭcŭlī pŏpŭ-

lātvīx vīrgŏ prŏfūndī. Stat.

Flüctus, üs, m. Onda, flutto. SYN. Æstus, unda. EP. Vălidus, văgus, răpidus, tumens, tumidus, spūmāns, horrīsonus, cæruleus, sonorus, tremūlūs, spūmosūs, saliens, savūs, minax, ūndāns, fremens, errāns, profundus. PER. Vaga împētus undā. Āguārām motēs, Unda tumēns, Aquārām cămūlās, PHR. Mōtōs præstāt componere flüctüs. Spūmea pūlsat īmmānī strepītū līttorā flūctus. Sinuoso vortice flūctus Volvitur. Īnsānā līcentījā pontī vāstos volvīt ad līttorā flüctüs. Sidera tactūris fervescit flüctibus unda. 🖣 Férvéré Leúcatén, aŭrôque effülgéré flúctús.

Flŭidŭs, ă, ŭm. Fluido, atto a colare. SYN. Liquĭdŭs, flŭēns, lăbĭlĭs, flūxŭs, prōflŭŭs, dēflŭŭs. 🖣 Lūmīnīs ēffēssīs fluīdūm lāvīt īndē crūērēm.

Virg.

Fluitaus, tis, particip. Ondeggiante, che ondeggia. 🖣 Fragmina remorum, quòs et fluitantia transtră. Virg.

Floito, as, avī, atum, are, n. Ondeggiare. I Fusile per rictus aurum Buitare videres. Ovid.

Flümen, inis, n. Fiame. SYN. Amnis, fluvius, fluentum, torrens. EP. Torrens, glaucum, raucum, stagnans, tranquillum, altum, frigidum, sonorum, lahens, lentum, mite, eitum, concitum, præceps, effusum, rapidum, limosum, profundum, undans, exundans, spumčum, velox. religum, flexum, sinuosum, riguum, irriguum, violentum, param, cæraleam, declive. PER. Flüminis ündă, ăquă, Flüviālis ündă, Flüminěže undže. Děclivis žquarum cursus, Cěléres āndārām lāpsās. Rīvās lēnē līdēntīs āquæ. PUR. Expătiată runut per apertos flamină campos. Flüminis ündə Fünditür in præceps, et völvit i ın æquoris undas Æstum indignantem. Abrūptīs gūrgite rīpīs Volvitur in præceps sinuosīs cūrsībās āmnīs. J Flūmīnāque āntīquos sübtér lábéntjá műrős, Virg.

Flümineus, a, um. Di fiume. I Flümineus volu-

crēs mēdiō călŭērē Cășstrō. Ovid.

Fluo, is, xi, xūm, črč. Scorrere, scolare. SYN. Dēllŭo, ēMŭo, Aŭito, proflŭo, lābŏr, dēlābŏr, līquör, cūrro, dēcūrro. ¶ Inter öpīmā vīrūm lēnī flŭīt āgmīnē Tybrīs. Virg.

Finivatis, is, in. f., e, n. Di fiume. 9 Vimina pēr sylvam, et ripis fluviālis arundo. Virg.

Ftůviús, ii, m. Fiume. SYN. Flümen, flüchtüm,

āmnīs. V. Flumen.

Flūxus, ă, um. Flussibile, corrente. SYN. Fluens, fluĭdus, fugiens. Vānos honores sequitur, aut flūxās ŏpēs (jamb.). Sen.

Flūxus, ūs, m. Flusso, corso. SYN. Inflūxus, lāpsus, cursus, decursus.

Fôcāte, is, 11. Fascia da involgere la gola. ¶ Hōc focale tuas asserat auriculas (pent.). Mart.

Főcüs, i, m. Focolare, foco. EP. Fervéns, ardens, călidus, călens, accensus, flammivomus, fumosus, flammifer. I Hie focus, et tædæ pingnes, čt plūrimūs ignis. Virg.

Fodico, as, avī, atūm, are. Dissotterrare, pungere. ¶ Quī födĭcēt lătŭs, ēt cōgāt trāns pōndērā.

dextrām. Hor.

Fŏdīnă, æ, f. Cava, miniera. PER. Vēnă mětāllĭcă. Rīvūs mětāllĭcūs, Sēměn mětāllĭcūm. Prčtřosă viscěră terræ Abdřtă terris lamină. Fěrax, vel fæcunda medulla metalli. Tellus fæta metāllīs. Humus generosa metallīs. Terra metallotum dives. Cum vehemente sibi pereunt dāmnātă födīnīs. Am.

Fodio, is, fodi, fossum, ere. Cavare, zappare. Act. acc. SYN. Effodio, perfodio, defodio, vel cavo, excavo, perforo, vel ferio, valuero. PER. Foděrě cůbiliă talpæ. Súb terra foděrě lărem. Supīnātās vērtērē glēbās. Tērrām domārē serobibus. I Dūra lacertosi fodiebant arva coloni.

Fœconditàs, atis, f. Fecondità, SYN. Fertilitàs, ūbertas, ūber, feracitas. EP. Ingens, grata, sperātă, expectată, lætă, optată, opulentă, felix, māgnă, Cērēālis.

Fœcundo, às, āvī, ātūm, ārč. Act. acc. Fecoudare, far fecondo, PHR. Quid faciat lætas segetes. Ágrós úbčribús fæcundát águis. Let viridem Ægyptūm nīgrā toecundāt arenā. Virg.

Fücundus, ă, üm, adject. Fecondo, fertile. Vide

Fertilis.

F**ő-dő**, adverb. Crudelmente, sordidame**nte**. ¶ Cã-sămānūs jūvenām tode thālāmīque erūenti. Vīrg. Fædifrägås, å, um. Chi rompe patti. PHR. Quém Forděra, ét ömném spém pácis viölássé pálám est. V. Fuedus rumpo.

Fördo , ās , āvī , ātūm , ārĕ. Macchiare. bruttare. Act. acc. SYN. Măculo, polluo, commăculo, viólo, corrúmpo, túrpo, contamino. 🖣 Féciste, čt pătrios fordasti funcre vultus. Virg.

Fæděs, a, úm. Sucida, imbrattato, sporco, 🖣 Hãc pássim Đěá hedá vírům dithindít in 6rå. Vug.

tadás, čtřs, n. Lega, accordo, compognia, unione. SYN. Cöncordia, pax, pactum. EP. Atternum, comparatām, jūrātām, initām, firmām, söciām, sociālē amiedor, concors, stabilē, pērcūssam, constans, optatum, perenne, pacificum, perpětňům, vřólátům, fictům, měndáx, fálláx, dőlősům, insidřósům. PER. Foedéris lex. Páctá fidés. Firmátě pácis légés. Jůrátě pígnůs ámicitiře. Pácis invidiábilě pígnůs. Dextré dáté. PHR. Tránquillæ foddrá pácis ámo, inčo, těrio, pércůtio, cômpôno, côčo. jůngo, côncilio, sôcio, vincio. Pácifico něxn in tôdás cěřeré sódálés. Dextré cônjûngěré foddřié dextrám. Dáré, tângéré dextrás. Côčůnt în foddřá děxtrá, Arcto constringěré foděré měntés. ¶ O côhíběte îrás, retům jám fodůs, ět ômněs. Virg.

Fædűs rűmpo. Ramper l'accordo. PER. Fædűs frango, sölvo, dírímo, rescindo, resolvo, viólo, PIR. Ét páctám sprevisse lídem ládátúr. Compositám růmpit pácém. Serit seminá bélli. Con-

eeptūm excůtě fædůs.

Fænus, et fænum. V. Fenus, et fenum.

Fætěo, ēs, ērč, n. Sentir male, putire, render fetore. PER. Mălě, grăvřtěr, grávě ŏlčo. Ēxhālo tětrām měphitím. Spīro grávěs ŏdörěs. Ēfllo tětřdům ŏdörěm. ¶ Fætěrě můltő mýrtálě sŏlět vinő scazon. Mart.

Fætidňs. ă, ūm. Fetido, puzzolente. SYN. Fætens, pēstifēr, mājē ölēns, öbscēnūs, tūrpīs, impūrūs, sördidūs. Pārārē pōrcō fætidō völūtābrūm

(scazon.). Mart.

Fótiūm, ĭí, n. Foglia. foglio. SYN. Fröns, dǐs. EP. Lévě, vĭrĭdāns, vīrēns, trěmůlům, vērnům, möbilě, ŏpācům, dēnsům, agréstě, těněrům, cădücům, těnůě, möllě. PHR. Vērbă přěllārům fölīs lévřoră cădūcis. Spārgite hůmům fölĭis, indücitě föntibůs ûmbrās. Fölĭă něn ûllīs läběnttă vēntis. ¶ Āt si lüxůriā föliörum exüběret ümbră. Virg.

Főllicălüs, î. m. Guscio, scorza, corteccia. ¶ Főllűcülös üt nüne térélés ástáté eleádás. Lucr.

Fōliš, is, m. Mantice, soffictio. EP. Cāvūs, tūmīdūs, īnflātūs, vēntēsūs, taūrīnūs. PER. Utrēs vēntērūm plēnī. Taūrīnā pēllīs. Aūrās ēxcīpīens. Vēntēsā spīrācūlā, spīrāmīnā, vel spīrāmēntā pēllīs. ¶ Cūm properant, ālĭī taūrīnīs fēllībūs aūrās. Virg.

Fömentüm, i, n. Fömento. SYN. Fömes. § Fömentisque jiväs vülnerä nösträ tüis pent.) Ovid. Fömes, itis, m. Esca. SYN. Fömentüm, nütrimentüm. § Nütrimentä dedit, räpüitque in fö-

mite flammam. Virg.

Fōus, tīs, m. Fonte, fontana. EP. Crystāllīnūs, līmpīdūs, ārgēutētš, raūcūs, sūsūrrāus, săcēr, rīgūŭs, īrrīgūŭs, gārrūlūs, quērūlūs, mūscošus, līquīdūs, nītīdūs, mūndūs, clārūs, vīvūs, frīgīdūs, dūleīs. PER. Fōutīs āquā. Fōus āquā. Fōutānūs lātēx. Vēnā pērēnnīs āquā. Rīvūs ăquā sālīčutīs. Lārgūs āquā rīvūs. Rīgūā spīrācūlā lymphā. PIIR. Fōus tēnūī pēllūcīdūs ūndā Lāquītūr. Īrrīgūī fōutēs invitānt mūrmūrā sōumōs. Nīvēō dē pūmīcē tōutēs Rōscīdā mōbīlībūs lāmbēbānt grāmīnā rīvās. ¶ Fōus črāt īllīmīs, nīvēis ārgēntēts ūndīs. Ovid.

Föntānus, a., um. Fontano, di fonte. SYN. Föntilis. ¶ Bīs căput întōnsum föntānā spārgitur

- ūndā. "Ovid.

Föntieйtűs, î, m. Fontanella. 9 Quam öx höc föntícülö täntündém sümére éő fit. Hor.

För, vix in usu, färis, färö, fätus, färi, depon. Parlare. ¶ Öscülä libävit nätö, dehine täliä fätur. Virg.

Főrâmen, ĭnĭs, n. Pertugio, buco, foro (coll o

stretto). SYN. Antrūm, rīmā, fīssūrā, mēātūs, spīrāmēntūm. EP. Āngūstūm, āretūm, tēuŭč, cāvūm, hīāns, öbscūrūm, āpērtūm. ¶ Īdēm egŏ cūm sūbīi convēxā förāmīnā tērrā. Ovid.

Fórās. Fuora, fuore, fuori, adverb. di moto. Fóris, adverb. di stato. SYN. Extră. § Sīt, qui dietă

főrás élíminét, út eőéát pár. Hor.

Förcéps, cipis, f. Tanaglia, forbice, SYN, Förfex, vülsellä, EP, Ädüncä, ähenä, bifidä, bisülcä, mördäx, lénäx, ¶ İn nümerüm, versäntque tenäci förcipe förrüm. Virg.

Főrem, főres, főret, főrent, főre. Sarei, fossi.

¶ Főre bellő Égregiam, et fácilem victú per

– sæcŭlă gentem. Virg.

Förensis, is, m. f., e., n. Ciò che al foro giudiciale s'appartiene. A Armorumque decus præcede forensibus actis. Luc.

Fŏrēs, ĭūm, f. plur. Porte ehe si aprono dalla parte di fuori. SYN. Jānuă. PHR. Fŏrĭbūs cārdō strīdēbāt ăhēnīs. Dīssĭlūĕrĕ fŏrēs. ¶ Īn fŏrĭbūs lāxōs sūspēndĭt ărānĕă cāssēs. Virg.

Forfex, icis, f. Forlice. § A carbone, et forficibus

glādīōsquē pārāntē. Juv.

Fórī, örūm, m. plur, Piccoli buchi negli alveari, SYN. Förülī, lŏeŭlī. J Cömplēhūntquĕ förös, et Ilörĭbūs hörrčā tēxēnt. Virg.

Forică, &, f. Condotto, cesso. ¶ Conducunt foricas

ēt cūr non omniă cūm sint. Juv.

Förmă, ā, f. Figura, bellezza, forma. SYN. Imago, figūră, elfigies, vel pūlchritūdo, spēcies, dēcor, vēnūstās. EP. Insīgnīs, honestā, dēcens, generosā, præstāns, egrēgiā, vānā, lætā, inslābilis, brēvis, vēlūx, flūxā, frāgilis, cădūcă, nitīdā, tenerā, dēcorā, vēnūstā, noblits, laūdātā, eāndīdā, splēndīdā. PER. Formā dēcūs, honor. Blāndæ mūnerā formā. Orīs honos, mājestās. Frontis evimiūm dēcūs, vūltūs dēcor. PHR. Formā bonūm frāgile est, quāntūm que āccēdīt ād ānnos Fīt minor. et spātīo cārpītūr īpsā suō. § llūne dēcūs egrēgiūm formā movet ālquē jūvēntā. Virg.

Főrmátúrá, æ, f. Forma, formamento, ¶ Sérvát čním főrmátúrám sérvátqué figúrám, Lucr.

Förmīcā. ā. f. Formica. EP. Caūtā, prōvīdā, prāsāgā, stūdīōsā, pārcā, sēdūlā, tēnāx. ānxīā, sōllīcītā, āvārā, āttēntā, frūgīlēgā, īngēntōsā, ŏpērošā, vīgīl, pērvīgīl, rāpāx. sōlērs, prūdēns, nāvā. PER. Pālīēns lābōrīs. Quāsītī tēnāx. Caūtā fūtūrī. Fārrīs pŏpūlātrīx. Hīčmīs mēmör. PIIR. Ōrē trāhīt quōdeāmquē pŏtēst, ātque āddīt ācērvō, Quēm strūit, haūd īgnāra ātque īucaūtā fūtūrī. Īngēntēm fārrīs ācērvūm. Cām pōpūlānt hīčmīs memörēs: tēctōquē rēpōnūut. Prādāmquē pēr hērbās convēctānt. Grāndīā trūdānt ōbnīxā frāmēnta hūmēris. Pārvālā nam ēxēmplo ēst māguī förmīcā lābōrīs. Hor.

Főrmídábítís, is, m. f., č., n. Formidabile, spacentoso, tremendo. SYN. Hörribílís, hörrendűs, térribílís, trémendűs, tíméndűs, métűéndűs, térrifícűs, főrmidándűs. Frigöre pigrá priűs,

nēc förmīdābilis üllī, Ovid.

Förmīdo, inis, f. Paura. SYN. Mētis, pāvor, horrör, timor, trēmor. EP. Pāllīdā, trēpidā, gēlīdā, evānguls, ānxiā, sūbitā, rēpēntinā, āncēps, inopinā, sollicitā, rēgrā, miseirā, tācitā, sēgnīs, frigidā, pāvēns, horrīdā. PHR. Förmīdine tūrpī frigidā cordā trēmūnt. Novā formīdine mēntēm pērcūssūs, prēssūs. Sūbitā gēlīdūs formīdine torpor, § Tu nihil admittes in te formidine pome, flor.

Förmido, ās, āvī, ātūm, ārč. Tremare, temere, aver gran paura. Act. ace. ¶ Jūdřeřs ārgūtūm quānon förmidět ăcūměn. Hor.

Côrmo, ås. āvī, ātôm, ārč. Formare, dar forma. Act. acc. ¶ Rōmĭlūs ātērnā nöndūm förmā-

vērāt ūrbīs. Tibull.

Förmösűs, ä, üm. Bello. SYN. Pülchér, vénűstűs, děcőrűs. PER. Förmä insignűs, præstáns, cönspicdűs, spēctāhilis. J. Förmösi pěcöris cüstős, förmösiör ipsč. Virg. V. Decorns.

Förmütä, æ, f. Formola, processo. ¶ Aŭtŭmăt hāc populos, hāc māgnos formula rēgēs. Hor.

Förnav, ácis, f. Fornace, SVN. Camīnus, EP. Ætnæa, ārdēns, candēns, flāmmivoma, sūlphūrēa, īgnītā, īgnīvomā, vorāx, vastā, cavā, rūtilā. PHR. Longo fornāv incanduit æstā. Rūptīs fornācibus īgnēs. Chālybs fornācē liquēscit. Æstuāt in claūsīs rāpidās fornācibus īgnīs. Förnācibus īgnīs valdēlāt. Fērvēntēsque aŭrās vēlūt ē fornāce profundā. Ovid.

Förníx, ĭeĭs, m. Folta, arco. SVN. Ārcŭs, cămĕră, tēstūdo, thölūs. EP. Cōnvēxňs, cūrvūs spātīōsūs, cāvūs, cōncāvūs. īnflēxňs, öpācūs, ūmbrōsūs, pēnsīlīs. pēndūllīs, aūrātūs, gēmmātūs. PHR. Lātō cārvāmĭuĕ förnīx āssūrgīt. Cīrcĭtēr cōnvēxī spātĭōsōs förnīcis ōrbēs dūcīt, flēctīt.
Montă conspicio, ātque advērsō förnīce por-

tās. Virg.

Förs, adverb. 1 caso, forse, può essere. SYN, Försän, försitän, förtässe, förtässis, förte. J Cesserit Aŭsöniö si förs vietöriä Türnö. Virg.

Förus, ĭs, m. f., č, n. Forte, gagliardo, possente, SYN, Firmūs, röbūstūs, vălĭdūs, vālēns, pŏtēns, infrāctūs, vĭrīfĭs. Coraggioso. Māgnānīmūs, aūdēns, ānimōsūs, aūdāx. gĕnĕrōsūs. PHR, Sūnt nöbīs förtĭā bēllō Pēctŏrā, sūnt ānīmī. Quām förtī pēctöre, čt ārmīs. Bēllō förtīssīmūs hērōs. Nūne ānīmīs öpūs, Ænēā, nūne pēctŏrĕ fīrmō.
Scūtā vĭrūm, gălčāsque, ēt förtĭā cörpŏrā völvīt. Virg.

Förtítěr, adverb. Fortemente, gagliardamente, ¶Félix qui, guöd ämät, déféndéré förtítér aúdét.

Ovid.

Förtindo, inis, f. Fortezza, toraggio. SYN. Änimus, plur. änimi, virtus. PER. Förtis änimus. Förte pēctus. Māsculā vis änimi. Māgnum änimi röbur.

Förtúitűs, á, úm. Fortunoso, casuale. ¶ Néc förtűitűm spérnéré céspítém alcaic.). Hor. Ä qua, ét törtűítő dűeté quátér ággéré pinné. Stat.

Portuna, &, f. Fortuna. SYN. Sors, cásás, Fatúm, Rhāmnūsis, Rhāmnūsia. EP. Blanda, benīgna, bčātă, sécundă, prospēră, rīdēns, tāvēns, cacă, důbřá, môbřlis, încertá, pôtens, înstábřlis, mitřs, felix, infidă, caută, împeriosă, fevis, fillav, īnsānă, ămīcă, faūstă, nōxĭă, trīstĭs, vŏlūbĭlís, fűgitivá, ingrátá, mútábilis, sűpérbá, mináx, fātālīs, mālā, grāvīs, āncēps, crūdēlīs, īnvidā, sāvā, vēlāx, pērfīdā. PHR. Pāssibūs āmbiguis Förtűnő vólúbilis érrát. Nülli förtűnő fidém præstát. Förtúná núnguám sistit in códem grádú, Főrtűnő innőcňős cládibűs állicit. Főrtűnő imměritos aŭget honoribus. Vulta ridet Fortuna sérénő. 📍 Quố mihi Förtűnű si nön cöncédítur nti! Hor. Expl. La fortuna fu adorata quasi una D.a. principalmente nel Lazio, e nell'Ittaa: i poeti la vappresentano cieca, con un piè sopra un globo, in mezzo al mave, o girando una ruota.

Förtűnátűs, á, űm. Felice, fortúnato, ayecnturato.
 Dévénéré lőcős látős, ét ámómá vírétá Förtűnátörűm némőrűm. Virg

Förtüno, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Felicitare. far felice, prosperare. Act. acc. ¶ Tū quāmcūmqæĕ Dĕūs

tibi förtünäverit hörám. Hor.

Fŏrūm. ī, n. Piasza, foro. SYN. Cömpită, nûn-dinā. Palazzo. Cūriā. EP. Frēquēns, vēnālē, solēmnē, vērhösūm, clamösūm, lītīgiōsūm, nō-bilē, vāstūm, frēmēns, īnsanūm. PHR. Clāmösī rābtösā föri jūrgiā vēndēns, improbús, itās, ēt vērbā löcāt. Cēdānt vērhösī gārrūlā vērbā förī. ¶īnsanūmquĕ förum, aūt pöpūlī tābūlāriā vidīt. Virg.

Fössä, æ, f. Fossa, fosso, cawa. SYN, Fövéä, serölis, lävünä, vel vällüm. EP. Profündä, ältä, cävä, hiäns, imä, pätens, äträ, ölseürä, ölseenä, pätülä, præruptä, concavá. PHR, Cæcö est fövéädeceptüs hiätü. Excipitin pätülös cöncävä tössäläcis. ¶ Ingentesque tenens fössäs, et türribüs ältis, Virg.

Fössänüm, i, n. Fossano, EP. Nöbilé, ingénjősüm, ömænüm, fértilé, sanüm, sérénüm, PHR. In vástis ürbs éminét árvis, frúglféris téllüs éxcültá ávénis, cláris nöbitítátá víris.

Fössör, öris, m. Zappatere, che zappa. Ét läbőfactá mövéns röbűstűs jűgérá főssör. Virg.

Fővéá, ác, f. Fossa, vava. SYN. Főssá. Dönév húmö tégére, et fővéis ábscondété discunt. Vng. V. Fossa.

Fôvéo, és, fôví, lötűm, éré. Covare, tener salvo. Act. acc. SYN. Cálélácio, vel mutrio, álo, vel tűcőr, délémdo, tégo, vel műtigo, műlcéo. ¶ An grávé sév ánnis púlchrám lövissé Cálíjpsó? Virg. Nón öbviá lérré Ármá vírós, séd cástrá fővéré, Id.

Fractus, ă, ûm. Fiaccato, rotto. 4 His fractus ductor convelli signă măniplis. Sil.

Frænum, i, n. V. Frenum.

Frāgă , ôrûm, n. plur. Fragela. ¶Qnī lĕgĭtīs flōrēs, ĕt hūmī nāscēntĭā frāgā. Vng.

Frágifis, is, m. f., č, n. Frangibile, fragile. I Jam súbčúnt Juni frágilés, čt inértiór átis. Ovid.

Fragmén, ĭnĭs, vel frágméntúm, i, n. Pezzo, particello, minuzzolo. SVN. Frústrům. EP. Ténúc, párvům, mĭnútům, éxilé, éxigňům. ∫ Dissilúit, fülvá réspléndent trágmina ărénă. Virg.

Frágór, öris, m. Fracasso, strepto. SYN. Műrműr, sönűs, stridór, strépítűs, sönítűs. EP. Íngéns, tűrbidűs, hörréndűs, súbítűs, grávís, hőrrísönűs, fülminéűs, térrifícűs, vástás, résonáns, raúcűs, prácéps, mágnűs, répéntinűs. PHR. Térrifícúm télhis dédit ietá frágórém, Frágór impúlit aúrés. Frágór intónát ingéns. Fálminéűs ármis crepitántrinas évőritúr frágór. Fúlminéűs gnátít ástrá frágór. Et grávis setheréő véntt áb ávé hágór. * Prőcúbűt súbíto, ét célúm tőnát ömné frágóre. Virg.

Frágósás, ă, ûm. Che fa strej ito, aspro, duro. Cheviáque, ét sálvis hőrrentiá sává frágósás. Ovid.

Fragro, ås, åvi, åtöm, åre. Rendere odore. Act. acc. SYN. Öléo, rédolco, hålo, spiro, PHR, Rědölentquě thymô fragrántřá měllá. Suávés émíttřt ödőrés, Hálintés flőribús hórti.

Cráméá as f. Lancia, asta. 14 Martis Iráméam, ét Cárrhéi spirálá vatis. Juv. Francia, &, f. Francia. Vide Gallia.

Francofordia, vel Francfordia, &, f. Francfort, città d' Alemagna. SYN. Francofurtum. EP. Clara, nobilis, splendidā, celebris, Mārtiā, bellicā, potēns, dīvēs, bēllīpŏtēns. PHR. Clāră sǐtū, pŏpňloque frequens Francfordia floret. Cújús et Hectorei posuerunt nomina Franci. ¶ Ostentat tūrrēs Frāncfördĭă nōbĭlĭs āltās. Fabr.

Frāngo, ĭs, frēgī, frāctūm, ĕrĕ. Fiaccare, rompere, spezzure. Act. acc. SYN. Rumpo, perfringo, contero, comminuo, disrumpo, obtero, perrūmpo, confringo, infringo, elido, elbringo, tero. Frangimur heu fatis, inquit, ferimurque

procella. Virg.

Frāter, tris, m. Fratello. SYN. Germanus. EP. Dūlcīs, benīgnūs, īnvīdūs. PER. Patre nātās eodem. I Hanc Remus, et frater: sie fortis Etrūriă crēvit. Virg.

Fraternutus, i, m. Fratellino. 9 Unde fit at malīm frātērculus ēsse gigantum. Juv.

Frātērnus, a, um. Fraterno. Stida reor fratērna Erycis, portusque Sicanos. Virg. Frātria, æ, f. Cognata, moglie del fratello. Frātria

cum levito, junctusque sororius inde. Hor. Frando, as, avi, atum, are. Fraudare, ingannare. SYN. Fallo, ēlūdo, frūstro. Act. acc. § Tū pǔčros somno fraudas tradisque magistris. Ovid.

Fraudolientis, ă, ūm. Fraudolente, che frauda, ingannatore. ¶ Cum populo, et duce fraudă-lento (dactyl. troch.). Hor.

Frañs, frañdis, f. Frode, inganno, fraude. SYN. Astūtiā, āstūs, lāllāciā, dŏlūs, īnsidiæ, cālliditās. EP. Occūltă, înfīdă, strūctă, nōxĭă, dŏlōsă, īnsīdīosā, lātēns, fīctā, tācītā, ingēniosā, tēctā, mēndāx, scēlērātā, mālā, nēfāndā, caūtā, ĭnīquā, īnvīsā, hōrrĭdā, tūrpĭs, īmpĭā, sūbdŏlā. PĤR. Fraudem astuto pectore versat. Consilio versārē dolos ingrēssus, et astū. ¶ Ite procul fraudes, ălio sint ăere noxe. Prop.

Frāxīnus, ī, f. Frassino. SVN. Ornus. PHR. Frāxīnus în sylvis pulcherrimă, pinus în hortis. Virg. Fremebundus, a, am. Fremente, che freme. ¶ Tam

vērā præcēps cūrrū frēmēbūndŭs ab āltā. Ovid. Fremitus, ūs, vel fremor, oris, m. Fremito, strepito, rumor di voce, o d'altro. SYN. Mūrmur, strepitus. EP. Gravis, sonorus, trepidus, tristřs, flěbřlís, ingéns, raūcůs, hôrrisŏnůs. PHR. Pērfürīt ācrī Cūm frēmītā, sāvītque mīnācī mūrmūre pontus. Et rapidi fremitūs, et mūrműrá sævá mínárúm. 🥤 Circumstánt fremitű

denső, stipántque frequentes. Virg. Fremo, is, ii, itum, čre, n. Fremere, far romore. SYN. Stridčo, infremo, frendčo, mūrmuro. ¶ Ticiuæque fremunt ripæ crepitantibus undis. Virg.

Frenteo, es, ŭi, cie. Digriguare. Act. acc. SYN. Fremo. PER. Dentibus attero. Dentes frango, vel frico dente dentem. Set graviter frendens, sīc fātīs ōrā resolvīt. Virg.

Freno, as, avi, alum, aic. Frenare, rattenere. Act. ace. Ramperet et glacie carsas frenaret aqua-

ram. Virg.

Frēnum, ī, n. Freno. plar. Frēnī, vel frēnă. SYN. Lörüm, retinaculum, habena, lüpatüm, vinenlūm. EP. Dūrūm, laxūm, sonāns, arctūm, strīetūm, spūmāns, tortūm, văgūm, mobile, hūmens, lentam, difficile, labricam, immīssām, effasam, rigidam, vālidam. PHR. Tempore lenta pātī frēnā döcēntūr equī. Frēnīs tēmpērāt ōrā. Mōbilibās frenīs in apērto flēctere campo. Stat sonipēs, ēt frēnā ferox spūmāntia māndit. Spūmantia frenis Ora citatorum dextra contorsit ěqnorům. Flectitis aut freno collă fugacis equi. Fērrē rötam, ēt stābūlo frēnos aūdīrē sonāntes. Virg.

Frequente, spesso. Extergētque frequens tellurem atque imperat arvis.

Frequenter, adverb. Frequentemente, con frequenza. llie gemini cūrsūs numerant elephanta frequenter. Mant.

Frequentia, &, f. Frequenza, concorso, moltitudine. SYN. Tūrbă, cōpĭă, cŏhōrs, cœtŭs. V. Cœtus.

Frequento, as, avi, atum, are. Frequentare, spesseggiare. Act. acc. J Ültimă, qua bello clâri secretă frequentant. Virg.

Frětům, î, n. Stretto di mare. EP. Văgûm, ăgitātūm, vēntosum, cæruleum, fremens, dubium, răpidum, profundum, tumens, naufrăgum, mināx, torrens, apertūm, spūmosūm. PER. Maič angustum. Æquoris angusti fauces. Angusti maris æstus. PHR. Agitata tumescunt freta. Īmō frētă contorquet Neptūnĭă fūndo. Fervetque fretis turgentibus equor. ! Cycladas, et erebrīs legimās freta consita terrīs. Virg.

Frētus, a, um. Confidato, confidente. Utere temporibus, quorum nunc muneie freta es. Ovid. Frico, as, frieni, frictum, are. Fregare, stropiceiare. Act. acc. S Et pede pro subigit terram,

fricat arbore costas. Virg.

Frīctňs, vel frīcātŭs, ă, ūm. Fregato. ¶ Sī prūrīt frictus ocellī. Angulus, inspectā genesi col-

lyriă poscit. Juv.

Frigeo, es, frigăi, ere, n. Raffreddarsi, avere, patar freddo. SYN Frigesco, algeo. PER. Frigore torpeo, rigeo, corripior, palleo, contrahor. Frigus corpus, artus, vel membra premit, urit, ădūrīt, lædīt, înfēstăt. 🖣 Sānguis hebet, frīgentque effætæ in corpore vires. Virg. Non frīgēnt, Vīsa est sī forte pēcūnia, sīve. Pers.

Frīgidns, a, um. Freddato, freddo. SYN. Frīgēns, gělidůs, algens. J Frigidůs agricolam si quando

continet imber. Virg.

Frigo, is, ixī, ixūm, vel īctūm, ĕrĕ. Friggere. Frigus, oris, n. Freddo. EP. Asperum, acerbum, Āretōūm, Bŏrčālĕ, brūmālĕ, cānūm, īgnāvūm, glăciale, nivale, îmmodicum, pluvium, penetrābilē, sævūm, immītē, pāllīdum, trīstē, hōrrĭdūm, Rīphæūm, Seythicūm, Hypērbörĕūm, Sārmāticūm, stěrilě, hōrrēns. PER. Frīgöris vīs, hōrrŏr, āspērītās. Hībērnūs rīgŏr. Frīgīdūs hörrör. Aspera vis hiemis. PHR. Öbsessüm glăciăli frigore corpus. Hibernæ frigora brumā. Rigidum pērmānāt frīgus ad ossa. Ād-strictum rigido frīgore pēctus erat. Intrāt pēnětrábřilě frigus in artus. Crudo sub frigore tellűs Concreyit. J Acrior, ant Borea penetrabile frigus adurat. Virg.

Fritillus, i, m. Tavoliere, tavoletta. EP. Strepitāns, cavus, agitātus. I Hae mihi chārta nuces,

hæc ést mihi charta fritillüs. Mart.

Frondeo, es, ŭi, ere, n. Essere fronzuto, frondeggiare. SYN. Frondesco. PER. Lūxuriā foliorum exubero. Rāmīs in pātulās lūxūrio comās. Frondes explico, emitto, induo. Frondosis umbris pullulo. J Nunc frandent sylva, nunc formosis simus amins. Virg.

Prondens, a, am. Frondoso. SYN. Frondosus, comans, fronditer. Miscet agens telis nemora

īntēr frönděă türbām. Virg.

Prons. dis, f. Foglia, fronda. SYN. Följum. EP. Pătůlă, comâns, odoriferă, viridis, densă, ūmbrōsă, dēcidŭā, novā, rēdivivā , vērnā, vērnāns, ămœnă, möllis. PER. Ārbörĕā cŏmā. Ārbŏrĕă , řimbră, Arbörĕūm dčcŭs, Nčmŏrūm hŏnōs. Sỹlvārūm honor, Sylvēstrēs comē. PilR. Jācēnt detonsæ frigore frondes. Fronde super viridi, Pāpňlěā vělatůr fröndě jůvěntůs. 🖣 Āt dům primă novis ădolescit frondibus actas. Virg.

Frons, tis, f. Fronte, faccia. EP. Polehra. setena, lævis, pūra, nivča, remissa, pudica, placida, cāstīgātā, generosā, roseā, nitens, honestā, mollis, lūcidă, decoră, tristis, hirtă, asperă, ăcerbă. ingrātā, protervā, ferox, rīgens, mēstā, mināx. contractă, dură, obductă, nubilă, sollicită. PER. Frontis honor, decus, majestas, grātia. PHR. Cāstīgātæ collēctă modestřá frontis, Sanguinčis frontem moris, et tempora pingit. Frontem öbscenam rūgīs arat. Nasidiene, redīs mūtātæ fröntis, út ārtē. Hor.

Früctifico, as, avī, atum, are. Fruttificare, far frutto. Act. acc. PER. Früctüs părio, fero, edo, fundo, parturio, promo, profero. 9 Laurus fruetificāt, vicināque nāseitur ārhos. Calp.

Früctüs, üs, m. Frutto, EP. Immātūrus, matūrus, immēnsus, amænus, tempēstīvus, ūber, dūlcis, jūcūndūs, snāvīs, lātūs, māgnūs, īngēns, īnfēlīx, prēcēx, ferus. PHR. Matures carpite frūctūs. Fērēs frūctūs mēllīrē colēndē. Mīrātūrque novās frondes, et non sua poma. Auricomos decerpserit arbore fotus. ¶ Fructibus Āgrīppæ Siculī, quōs cōllīgis, Iccī. Hor.

Frágatis, is. m. f., ě, n. Sobrio, moderato. Ventič nihīl novī frāgāliŭs, hoc tāmen īpsūm. Juv. Frügës, nin, f. plur. Frutti, biade d'ogni sorte. SYN. Mëssis, frümëntûm, sëgës. EP. Novæ.

mātūrā, ūberes, laitā, flaventes, cereales, gravidē. opimē, amēnē, feraces, tenerē, tocundæ, aŭrĕŵ, nĭtĭdŵ, flåvŵ, spĭcĕŵ, trītĭcĕŵ. PER. Cereris opes, mūnera. Cerealia dona, mūnera. Terræ műnera, Rüris öpes. PHR. At rübicündá Cěres mědío súcciditůr ástů. Mědio testás ástů těrřt árčá frágěs. 🖣 At nřitídæ súrgánt frágěs, rāmīque vīrescānt. Lucr.

Fragesco, is, ere. Produire frutti. Neut. Iline, ăit, et steriles frügescere părcius agros. Prud.

Frügi, indecl. Buono, moderato, modesto. SYN. Frügālis, pārcus, temperāns, modestus, sobrius, ābstīnēns, PER. Sobrīčtātīs āmāns. Lūxūm ēxŏsňs, pěrosůs. Nímři sümptůs osor. Contentús pārvo. ¶ Tām frūgī Jūno vēllet habēre Jovem, pent. Mart.

Frügifer, å, üm. Fruttifero, che ha frutti. SYN. Früctifer, férax, fertilis. Frügitéras messes,

ălimentăque mitia reddant. Ovid.

Frügitegus, a, um. Chi raccoglie il grano. Illic nos frugilegās āspēximus agmine longo. Ovid. Frümentum, i, n. Grano, frumento. SYN. Far, trītīcām. EP. Æstīvām, grāndē, pāram, tlā-vēscēns, cērčālē, lāctēns, lātām. § Sī quīs ād **îngêntêm frû**mêntî sêmpêr ăcêrvûm. Hor,

Fruar, eris, itus, ui. Fruire, godere. Depon. abl. SYŃ. Possidčo, potior, gaudčo, tenčo, utor. PHR. Fruor, o, solus, amore meo. Uradiderit līgno, aŭt õptātā lūcĕ frŭātŭr. Mant.

Früstätim, adverb. A brano, a brano. SYN. In frūstă. ¶ Frūstātīm secuīt, mox est congressă lčōnī. Mant.

Frástrā, adv. Indarno, in fallo, invano. SYN. În cāssūm, nequicquam, inaniter. PER. Vāno conāmīnē. Stūdīō īnānī. PHR. Cūrās īnānēs sūmo, Lăbor studio vanescit înani. Votă, vel verbă īrcītā jācto. Spēm īnānēm, sen vānām nutrīo, fővčo.

Früströr, āris, ālūs, ārī, depon., vel Früstro, ās, āvī, ātūm, ārē. Act. acc. Ingamare, defraudare. SYN. Fraudo, defraudo, spolio, exuo. 9 Exigium începtus clamor frustratur hiantes. Virg.

Früstüm, i, n. Frusto, pezzuolo, SYN, Frägmen, frágmentúm, frústúlúm EP. Exigüüm, lévé, minūtām, tenue. Tempore, et exigua frastis, īmbūtŭs ŏtēllæ. Juv.

Frütētūm, î., n. Boscaglia. § Non přigět ättrītīs pědříbůs pěr ăcūtă frütētă, Prud.

Frmtex, icis, m. Arbusto, arboscello, frutice. SYN. Ārhūstūm, vīrgūltūm, ārhŏr. EP. Těnčr, hūmilis, frondosus, pārvus, dēnsus, virēns, viridis, lātūs, rāmosūs, ārborčūs, opācūs, ūmbrosūs. PHR. Nēc pārvī frūticēs īrām metuere Tonāntīs. § Sylvārūm frūtīcūmquē vīrēt, němŏ-rūmquē săcrōrūm. Virg.

Fruticor, aris, atus, ari, depon., vel Frutico, as, āvī, ātūm, ārč, n. Germogliare, produrre germogli. SYN. Frăticesco, germino, pullido, exuběro. PHR. Frůtřeům můltřplřeč svlvá Lůxů-

Frăticosăs, ă, am. Germogliante, che germoglia. PER. Mültiplices fundens fratices, Fraticum sylvă virens. Ārbūstis creber, frequens, celeber, ăbūndāns. Frūtĭcūm dīvēs, plēnūs. Lūxūrjāns frütieum ramis. J Vallibus agrestis illie frutřeósá Těgébánt, Övid.

Făcă, ărum, f. Mavelne nella faccia. ¶ Dēlētūră quidēm frēntī dātā sīgnā fūcārūm. Colum.

Fūco, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Colorare, imbellettare. Act. acc. SYN. Illino, ango, coloro, tingo, PHR. Compositis linit ora venenis. Nativūm mūtāt fīcta ārtē colorēm. ¶ Ālba nec Āssyrio fūcātūr lūnă věněnő, Virg.

Facus, i, m. Ape, the non fa mele, vespa. SYN. Vēspā. EP. Igdāvās, tučis, sēguts, stērilis, īmmūnis. 🖣 Immūnisque sedēns aliena ad pabūla

fücus. Virg.

Fūcus, i, m. Belletto, liscio, SYN. Pigmentum, minium, cerussă, anguentam, medicamen. EP. Mendax, fallax, subdolús, vanús, coloratus, fieminens, odoras, pietus, odoratus, roscus, quaesītus, peregrīnus. PER. Medicamen oris. Cölörátúm, fűcátúm vénénúm. Spléndőr éméntītās. Nītor ēxtērnās. Splēndēus sūccās. Fūcatus color. 9 Bissula nec ceris, nec fuco imi-Libitis üllő, Aus

rugá, v., f. Fuga. SYN. Effügiúm. EP. Nöctúrná, rčpēntīnā, pāvidā, tūrpīs, vāgā, pūdēndā, sēl-līcitā , lēvis , citā. PER - Fūgāv -cūrsūs. Pra cēps abitus. Celer impētus. PHR. Dare terga fugā. Sapē fugā vērsēs ille egerīt hēstēs. Mēlīrī, pāgārē fūgām. Dārē, convertērē, vērtērē tergă. Agripere, comipere, agitare, matúrare fugam. Aspēctu ne te clam subtrahe nostro. Cělěrárě fugám, pătriáque execdere suádět. Ārrīpē nāte tūgām. Vēs āgītātē fūgām. 🖣 tn vitřam důcit cůlpæ fůgă, sĩ căiét áitě Hor.

Fúgātús, ă. ūm. Cacciato. SYN. Pūlsūs, ēxpūlsūs. Jāmquē rūbēscēbāt stēllīs aŭrōră fúgātīs. Virg.

Fŭgāx, ācĭs. adject. Fugace, che fugge. SYN. Fŭgĭtīvŭs, fúgĭēns, pröfūgūs. ¶ Tēlā fŭgācĭs ĕqui,

ēt brāccātī mīlītīs ārcūs. Prop.

Vágĭo, ĭs, fūgī. ĭtūm, črč. Fuggirė. Act. acc. SYN. E!!ŭgĭo, dilliŭgio, aŭliŭgio, vel rèfūgĭo, āvērsŏr, ēvito. PHR. Dilliŭgĭūnt ălii ād nāvēs, ēt littöră cārsū Fīdă pētūnt. Fŭgĭt sēquĕēx ŏcŭlīs āvērtĭt. Pērcunctātorēm fŭgītō, nām gārrūlūs īdem ēst. Hor. Vide Fuga.

Fügitīvus, a, ūm. Fuggitivo. J Non dubitātūrī

tăgitivâm dicere piscem duv.

Fúgíto, ās, āvī, ātūm, ārč. Fuggire in diverse parti, scansare, scacciare. Act. acc. ¶ Dēnique ămārācinām fúgitāt sūs, ēt timēt ōiunē. Lucr.

Fŭgo, ās, āvī, ātūm, ārč. Fugare, cacciare, far fuggire. Act. acc. SYN. Ăhĭgo, expello, repello, propulso. PER. In fügām do, verto, mitto, conjicio, pello. J Trons pontum fügăt, et terris immittit ăpricis. Virg.

Fülcimen, inis, n. Sostegno. I Terra pila similis,

nūllo fūlcīmīne nīxā. Ovid.

Fūteio, īs, īvī, ītūm, īrč. Sostentare, appuntare. Act. acc. SYN. Sūstīnčo, tīrmo, fēro, sūstēnto, sūffūleio. PHR. Fērrātīs incūmbūnt tēetā cŏhāmnīs. ¶ Ātlāntīs dūrī, ecēlūm quī vērticĕ tūlcit. Virg.

Füterüm, î. n. Lettiera, letto. SYN. Cölümen, füleimen, fäleimentüm. EP. Äcernüm, aŭreüm, ëhūrnüm, mārmörcüm, tūtūm, vălidüm, sūppösitüm. ¶ Nēc mihi tūm fülerö stērnātūr tē-

ctŭs čbūrnō. Prop.

Fütgéns, tis, adject. Risplendente. SYN. Fülgidüs, cörüscüs, rülilüs, lücidüs, lücens. § İpse ürhem repeto, et cingör fülgentibüs ärmis. Virg.

Fürgéo, és sī, éré, vel éré, ut a fulgo. Splendere, risplendere. SYN. Mīco, lūcĕo, rĕlūcĕo, rĕfūlgĕo, rădĭo, rătĭlo, scīntīllo, ârdĕo, cŏrūsco, nĭtĕo, enītĕŏ, īrrādĭo splēndĕo. PHR. Dŏmūs ārgēntō, aŭrōqrĕ rĕlūlgĕt. Fūlgĕt āpēx căpĭlī, crīstīsque ā vērtĭcĕ llāmmā Fūndtlūr. ¶ Īlæ aŭtēm părībūs quās fūlgĕrĕ cērnīs in ārmis. Virg.

Fülgör, öris, m. Fulgidezsa, luce, chiaresza. SYN. Lüx, nitör, splendör. EP Nitidüs, cörüscüs, trēmülüs, nivālis, īgneŭs, aŭreŭs, īgnifer, rădiāns, flammeŭs. PHR, Trēmülö fülgöre micāns. Mieāt īgneŭs örē fülgör. ¶Āspiciēs öcülös

tremulā fulgāre micantes. Ovid.

Fülgür, úrís, n. Baleno. SYN. Fülgetrüm, fülgör. PER. Fülminis ignis, flämmä. Čávis člīsī nübibus ignis. Rüptus ab æthere fülgör. PHR. Ardentém sécat áéra fülgür İgniferüm. Crébis mucat ignibus æther. Vibratus, ab æthere fülgür Cüm sönitü venit. Rümpünt áéríás tülgura czébai plágás. Exiliant rüptis élisi nübibus ignes. Dissiliant rütilö vibrantia fülgüratráctü. Céleri micacerünt nübili flämmä. ¶Nön allás cöllő cécidérünt plüra sérénő Fülgüra Virg.

Fûlgûro, ās, āvī, ātūm, ātĕ, m. Folyorarē, balenare. SYN. Fūlgĕo, ēftulgĕo, cōtūsco. PER. Fūlgūrĕ pērcēllo. PHR. Crēbrō nūbės cāvā fūlgūrāt īgnĕ. Rūptōquĕ pŏlō mřeāt īgnĕuš šēthĕr. ∮Ēt quŏntām crēbrō nūbēs cāvā fūlgūrāt īguĕ. Mant.

Fŭtică, ă., vel fulix, ïcis, f. Foliqua uccello marino. 4 În siccō lūdūnt lūticæ, nōtāsquĕ pälūdēs, Virg. Fūlīzo, ĭnĭs, f. Fuligine, filigine. EP. Fūscă, atră, piccă, nigră, fodă. J Semper et āssiduā postes fuligine nigri. Virg.

Fullo, onis, m. Fullone, purgatore, tintore. EP. Avarus, parcus, operosus. Tam male Thais

ölet, quam non fatlonis avari. Mart.

Fūlměn, ĭnĭs, n. Saetta, fulmine. EP. Hörréndūm, térrificūm, hörrisönūm, röpīdūm, hörrificūm, rátilūm, saklitūm, ignīlūm ignīferūm, Hāmmīvömūm, rádiāms, cörūscūm, inevitābilē, mīssīlē, sālphūrčūm, lāvūm, pēnetrābilē, viölēntūm, formīdābilē. PER. Fūlminčūm tēlūm. Īgnčā tēlā. Trisūleŭs īgnšs. PHR. Concūtīt excelsās tūrrēs ā vērtīcē fūlmēn. Horrorem incūtīūnt Īrāti impērio fūlminā nīssā Dēi. Pātēr omnīpötēns mīsso pērtrēgit ölsmoun Fūlmine. Gortorsīt dēxtērā fūlmēn. Īn tötās spārsūrūs fūlminā tērrās. ¶ Fūlmēn črāt, tötō gēmītor quæ plūrīmā cælō. Virg.

Fülminātús, ă, ūm. Fulminato, saettato dal cielo. PER. Fülmine tāctús, īctús, pērcūssús, āfllātús, pērcūlsús, ēxūstús. Pēst ērtūs, öbitūsque fūl-

-mĭnātōs (phał.). Stat.

Fūtmineus, a, um. Di fulmine. J Fulmineum, Phae-

tontă Pădo mersere jugales. Ass.

Fñimino, ās, āvī, ātūm, ārē. Fulminare. Act. acc. PER. Fūlminā libro, vibro, mītto, tōrquĕo, jācto, spārgo, jācūlŏr. Fūlminē fērio, quātio, āfllo, dīsjicio. ¶ Ingentēs quērcūs, ānnōsās fūlmināt ōrnōs. Claud.

Fūlvūs, ă. ūm. Color di leone, leonato. SYN. Flāvūs, erŏceŭs, aŭreŭs. P163. Fūlvūm spēctātūr ĭn īgnībūs aŭrūm. Hor, ¶ Ūt tētīgīt fūlvī sētīs

hīrsūtā lĕōnĭs. Ovid,

Fūmečis, ă. ūm. Fumoso, che fa fumo. SYN. Fūmosus, fūmāns, fūmiler, fūmidus. ¶ Fūmeš tādīs Lūminā, præcipitēmque īmmānī tūrbine adēgit. Virg.

Fűíno, äs, äví, ätűm, äré, Fumare, far fumo. PER. Fűműm dő, mitto, völvo. § Ét nűnc sűmmä prőcül villárűm cülmină fűmänt. Virg.

Fomus, ī, m. Fumo. SYN, Cālīgo, fūlīgo. EP. Nīgēr, ātēr, völdīcēr, sördīdūs, sūblīmīs, trīstīs, grāvīs, grāveolēns, tēnebrösūs. pīnguīs, lēvīs, vānūs, vānēscēns, pīcčūs, tūrbīdūs, sūlphūrčūs. PER. Ātrā picčūs cālīgīnē vortēx. Fūmošušs, fūmītēr, fūmodūs, fumčūs globūs. Fūmītēr hālītūs. Fūmēt nubēs. Fūmīdā nox, Fūmītērā tēnebrā. PHR. Ātrām prorūmpīt ād āthērā nubēm. Tūrlūnē fūmāntem picčo, ēt cādēntē favīllā. Rūšt, vel vomīt ātrām ād colūm, pīcčā crāssūs cālīgīnē, nūbēm. Quā plūrīmūs ūndām Fūmūs āgīt, Ēxūndāt fūmāns pīcčā cālīgīnē vortēx. ¶ Sāxā vīdēs, mīstōque ūndāntēm pūlvērē fūmūin. Virg.

Fūnātě, ĭs, n. Doppiere, torcia. SYN. Fāx, lāmpās.
¶ Īmeensī, ēt nōctēm flāmmīs fūnālĭā vīncūnt.

Virg.

Fümämbňtűs, i, m. Chi balla sulla corda. EP. Lévis. Fünämbňli čödem äccersit expectatio (jamb.). Mart

Fündă, ā, f. Fionda. SYN. Hăbênă. EP. Törtă, törës, stûpëă. strīdēns, Bălĕārīs, vērsāttīis, côntörtä, völūbītis, ēxcūssā, rīgidā, timēndā, hörrisönā. PHR. Fūndām törētī circūm căpūt ēgīt hābēnā. Fūndā prŏcūl dĕ inānē völūtāt. Stridentiā fūndā Sāxā plūūnt. Glāndēs Bălĕārī spārgērē fūndā. Bălĕārīcă plūmbūm Fūndā jäeřt. Fünda stěrnít striděntě Göliam. 4 Stápěa törquentem Bălčāris vērberā fundæ. Virg.

Fündamen, inis. vel lündamentüm, i, n. Fondamento. SYN, Sölüm. EP. Sölüdüm, stähile, tirmām, īmām, dēfōssām. 🖣 Fūndāmīně māgnō Rēs Rômāna valēt ēt præside pendet ab uno.

Fündātor, oris, m. Fondatore, che fonda. SYN. Conditor. See Prænestinæ fundator defuit urhis. Virg.

Fünditüs, adverb. Fondamentalmente. SYN. Omnîno, prorsus. Nou tămen omne mălum miseris, nee funditus omnes. Virg. Dal fondo, in tutto. Bādīcītās, stīrpītās, ā rādīcībās imīs, ā sēdībās īmīs. Fūndītās āvēllānt postes, et těctă rčeidůnt. Virg.

Fundo, ās, āvī, ātūm, ārē, Fondare, Act. acc. PER. Mentă primă loco. Deduco ăb îmo fundamentă, Fündamină molior, păro, pono, jăcio, loco. 🖣 Fündátűr Věněri Idálítá, tűmálóque sácirdős.

Virg.

Fundo, is, fudi, fusum, ere. Fondere, versare. Act. ace. SYN. Infundo, spargo. Produrre. Diffundo, ēmītto, spārgo. ¶ Īpsā třbī blandos fundent cūnābulā flores. Virg.

Fündüm, I. n. Fondo, profondità. SYN. Altum. profundum. EP. Imam, depressum. Falmine dējēctī fundā vālvāntur in īmā. Virg.

Fünchris, is, m. f., e, n. Funerale, funchre. SWN. Pūnereus, fūnestus, lūgubris, lūctuosus. • fra truces inimicitias, et funchre bellum. Hor.

Fňněro, ás, áví, átům, árě. Seppellire. Chiběró cāprām prope funerātus sapph.). Hor.

Fünginus, å, um. Di fungo, V. Fungus. Pol hie quidem lünginő génére ést, căpité sé tótám tégit jamb, letram.\. Alii esserunt tunginö, et trochæum admittunt in hoe versu comico. Vide Fungus.

Füngör, eris, fünctus, füngi. Fare, esercitare. Depon. SYN, Defungor, perfungor, obeo. efficio, ēxērečo, compléo, ēxēquor, præsto. 🖣 Fūngītūr öfficiis prælambens anne quod offert. Hor.

Füngüs, I., m. Fungo, SYN, Böletüs, EP, Üdüs, plňviális, álbús, frieidús, prátěnsis, ánceps, dubins, putris. Ant virides malvas, ant fangos colligit albos. Ovid

Fūnis, is, m. Fune, corda. SYN. Loram, fanicalūs, rēstis, rūdēns, EP, Tortūs, intortūs, stūpeus, volūtus, lorens, nodosus, iineus, PHR, Collum volutis funibus strinxit furens. Tortos încîdite fûnês. Săcră cănûnt, fûnêmquê mănû contingere gandent. Virg.

Fünüs čtís, n. Mortorio, funerale, SYN, Exéquia. înteriâ, jûstă. EP. Limentabile mustum, extremum, supremum, debit im, triste, amarum flelůlé, jūstům, crůčntům, mísérábilé, ăcerbům, piūm, sõlémné, hönéstúm, illústré, conspicúúm, præclárům, misérindům, lacrymôsům, ge-

měbůndům. PER Tůnebris pômpă. Suprēmás honos, Supremam manas, PHR, Exportant tectis, et tristiă fûneră dûcûnt. Lûneră dûcebant mědřám Jácrýmosá pěr úrběm. Fůnditůr átér ălăque crăor, dant funcia leiro. Virg.

For , füris. Ladro, ladrone. SYN. Latro, predo. prádálór, ráptór, EP Pérnéx vigil, néclumás, vägus, trépidus, improbás, occultus, tácitus, ērrāns, caūtās, cāllīdās, āra atās, macax, rēcondităs soleis, însidioso, însomuis, didităs,

sõllieitus. PHR. Āccumulāt raptās sānguinolentús opes. Cállidus effracta nummos tur anférét árei. • Quid dönnni fácient, mudent com táliá fűrés? Virg.

Fürāx, ācis, adject. Furace, che ruba, SYN, Răpāx. Fürācēs, mönčō mānūs repēllās phal. Mart. Fūreā, ŵ, f. Forca, forche, forcelle. EP. Bifidā,

līgnēš, ferrēš, vālīdā, fīrmā. 4 Nātūram expell .s fürca, tamen üsque rechreit. Hor.

Fürcifer, ă, um. Reo, che portava la forca. SYN. Tritureifer. 4 Fürcifer ad te inquam, quo pacto pēssīmē laūdās, Hor.

Fărens, tis, adject. Furibondo, pieno di furore. SYN. Fūviālis, fūriītās, fūriōsās, fūribūndes, īnsānus, āmēns, dēmēns, lymphātus, vēsānus, rălidăs. PER, Mentis inops. Accensus tărore, īra, fūriis. Āctūs, āgitātūs, ārdēns tūriis. 🎙 Quid făcis. exclămăt quaste germane fărentem. Ovid. Fürfür, üris, m. Crusca, buccia di grano, semota. Furfuribūsque novis dūrum mīscēbīs ăcētūm. Seren.

Fűrűe, árům, f. plac. Fivic. SYN. Dîræ, Érînnyděs, Eŭmenides, EP. Minaces, igniferæ, sangnicomā, discordes, dūrā, crūentā, avernāles, īmplācābilēs, lūctificæ, tārtārēæ. PER. Ultrīcēs dîræ. Crůděles Ěrébi, Ditisque ministræ. Stvgiæ sórôrês. Scělčrům últrices Deæ, Infére e cănes. Dită soroium cohors, Sotores Achetentales. Nocte genita socores. Famula Junous āvērnā. Nesciā sē fūriis āccūbūissē novis (pent.). Prop. Fab. I Poeti finsero esser tre /c Furie, chiamate Aletto, Tisifone (Megera, fig. c della Notte e di Acheronte: le rappresentacezo con torcie alle mani, e con scrpenti sulla testa.

Făriatis is, m. f., č. n. Furioso, SYN, Făriosus, fűréns tűríbűndűs. ! Quöd pretiúm spérét protām fűrűálĭbűs aűsis? Övid.

Főrfátítér, ádverb. Da furioso. 9 Non hábět éxictūm quid ägāt, tūriālitēr ödit. Ovid.

Füribündüs, å, üm. Euribondo, furioso, ¶ Quō fűribűndő dőműm mönstrő pérmiscéát ömném.

Fúrio, ās. āvī. ātūm. ārē. Puriare, infuriare, menor furia, metter in furore, SYN. Efféro, Qué sélét mātrēs fūriāre čquōrūm sappli. . Hor. Vide Fino. Făriosus, ă, ūm. Purioso, furibondo. Sempe tửo lửriose, meo séd non lữriosús. Hor.

Füro, is, črč, n. Furture, esser furioso, SVN. Bácchor, débácchor, insánío, sávio, PER, fiiriis ardeo. Părias concipio, Părore accendoc. PHR. Sásvit řněps ánřmí, tětámque incensă per ürbem Bacchitur. Fürör fraque mentem Pracipitant, Mens füriis ägitür. Mentem insania můtát. Cölligit ös rábiém. Rábié téri cördá tăment. Îndomitos gérit sub corde lucores. Montem cácuis înstigăt fáror. Amplius hunc ore, siné mě lúrere anto lůrôrém. Virg.

Türór, āris, ātūs, ārī. Turare, rubare. Depon. acc. SYN. Aŭtero, ĉripro, populor, populo, prador, abduco, abigo, rapio, abripio, súbduco, sübtrálio , töllo, PER, Vi., fártő sübduco velábdáco, Excipéré insidies. Menú fáraci contingére. 4 Fúrábór, Phoebi si modó pléctrá. dăbis pent. Propa

Túrór, ôtis, m. Furia, farore, impeto. SYN 10. santă, amentiă, dementiă, rabies violentiă, u i, vėsania, fūrias EP. Andens insenus, violentės, rapidus, praccips, carcus, efficenus, igneus,

Ilagrāns, āccēnsǔs, īmpătĭēns, sǔbǐtǔs, sāvǔs, ārmātŭs, vīndēx, crūdēlǐs, īndŏmĭtūs, īmmānĭs, īmmītīs; vāgūs, dīrūs, Mārtīvīs, bēllǐcūs, sānguĭnčǔs, hōrrīdǔs, bārbārǔs. PER. Fǔrīātā mēns Ēllǐcā vīs ǎnīmī. Lvmphātæ vīvlēntĭā mēntīs. Īrātā mēntīs ārdŏr. Rēgī nēsciǔs ārdŏr. Frānī impātĭēns. Prōnūs ĭn ārmā. PHR. Quīs fǔrōr, ō cīvēs, quā tāntā līcēntīā fērrī? Lāxīsquē fūrōr bācchātūr hābēnīs. Cæcūs fǔrŏr incītāt īrās. Bārbārūs āttönītā sāvīt ĭn ūrbē fǔrŏr. ¶ Jāmquē fācēs, ēt sāxā vŏlānt; fūrŏr ārmā mĭnīstrāt. Virg.

Fŭrör dīvīnus. Furor divino. SYN. Œstrūm. PER. Apollineus vel Ēntheus ārdor, īguis, vigor, calor. EP. Corybantius, Bācchicus, Pythius, Apollineus, Phæbeus, Pīerius. J Ĕa fræna furenti Concutit, et stimulos sub pēctore vērtit

Apollo. Virg.

Fürüm, adverb. Furtivamente, segretamente. SYN. Fürtö. ¶ İnfölix Priămüs fürtim mändärät älöndüm. Virg.

Fūrtīvūs, ă, ūm. Furtivo, nascosto, occulto, segreto.

Grēx ăviūm plūmās, mövéāt cornīcūlā rīsūm,

Fürtīvīs nūdātā coloribus. Hor.

Fūrtūm. ī, n. Furto, ladroneccio, ruberia. SYN. Răpīnă, latrēcīntūm, prædă, rāptūm. EP. Īn-fandūm, ēccūltūm. sūbdŏlūm, tūtquām, tūrpē, pǔdēndūm, fūnēstūm. pāvĭdūm. PER. Fædī īnsāntă lūcrī. PHR. Hic fūrtō fērvīdūs īnstāt. ¶ Quīd rēfērt mērbo, ān fūrtīs, pērēāmvē răpīnīs? Hor.

Fūsītis. is, m. f., e, n. Che si può liquefare. § Fūsile per rietūs aūrūm fluitāre videres. Ovid.

Fūsūs, ă, ūm. Messo in rotta, sconfitto, sparso, versato. ¶ Ēt domitā bēllo Thēbā, fūsīquĕ bimēmbrēs. Ovid.

Fūsūs, ī, m. Fuso. EP. Vērsātūs, intērtūs, vērsātlīts, vēlūbīlīs, vēlūtūs, tērēs, librātūs, grāvīdūs. PHR. Tērētēm vērsābāt pēllīcē fūsūm Tērtāquē vērsātē dūcēntēm stāminā fūsō. § Nēn līcūīt grāvīdēs pēnsē dēvēlvērē fūsēs. Virg.

Főtítís, řs, m. f., č, n. Da niente, vano. SYN. Lŏquāx, gārrūlūs, řnānis, īrritūs, lèvis, vānūs. Dēxtērā, consiliīs hābitūs non fūtílis aūctor.

Virg.

Fátárás, á, üm. particip. Futuro, sopravvenente. SYN. Vēntūrās. PHR. Fútūrūm āvūm. Pēstērā, vēntūrā ātās. Fútūrā sērs. ¶līc vīctēr pūgnīs, illē fūtūrūs ēquīs (pent.). Prop.

(

Gănătăs, î, m. Forca, croce. SYN. Crūx, trābs.

• Āffixī găbălîs ădĕrānt ūtrīnquĕ lātrōnēs.

• Prud.

Gabăonită, ărûm, m. plur. Gabaoniti. popoli della Patestina, a Găbăon, onis. ¶ Corporibus rīxā, Găbăonīs stāgnă secundum. Fil. Expl. Gabaon era una città reale non molto discosta da Gerusalenme, i cui cittadini și unirono agli Ebrei nel tempo di Giosuè.

Găbătă, ârûm, f. Catini, piatti. ¶ Trănscărrunt găbătă, völântquë lâncês (phal.) Mart. Găhii, ôrûm, m. plur. Gabj, popoli. ¶ Hie tibi Nô-

gāhu, ērum, m. plur. *Gabj, popol*t. ¶ Hīc tibi Nōmēntum, ēt Gābiōs, ūrbēmquĕ Fidēnām. Virg. Găhinus, ă, ûm. Toga di vui servivasi il console romano, quando annunviava la guerra. ¶ Īpsē Quĭrīnālī trăbčā, cīnctāquē Găbīnō Īnsīgnis. Virg.

Găbriei, is, m. S. Gabriele. EP. Cœlēstis, fēlix, förmösüs, alīger, röseus, candidus, pulcher, æthereus. Pert. Nūntius hūmānæ salūtis. Cœlēstis Pāranymphūs. Angelus hūmānæ pācis sēquēster. Virginei pārtus nūntius. Fīdus ārcānī dīvīnī minīster. Consilii dīvīnī cœlēstis nūntius. ¶ llāne Gābriel vöcitāt benedīetām laūde puellām. Fort. Gābriel mīssūs pērtēntāt Virginis aūres. ld.

Gădēs, ĭūm, f. plur. Isole di Cadice. EP. Rěmōtā, éxtrēmā, Hēspērĭā, öcciduñ, Hērculĕā, Tyrīā, Ērythrāā. ¶ Ömnĭbūs īn tērrīs quā sūnt ā Gādībūs ūsquě. Juv. Expl. Due isole nello stretto di Gibilterra, ove dicono i poeti ch'Ercole ulzasse

quelle due famose volonne.

Gādītānus, a, um. Di Cadice, vicino allo stretto di Gibilterra. § Cāntīca quī Nīlī, quī Gādītāna

sŭsūrrăt. Mart. Vide Gades. Gæsūm, ī, n. Sorta di dardo. SYN. Hāstā, hāstīlē. PHR. Lēvī jācūlātūr Gāllīcā gæsā mānū. ¶ Aūro īnnēctūntūr, dūŏ quīsque Ālpīnā cŏrūscānt Gæsā mānū. Virg.

Gæiūtia, æ, f. Getulia, paese di Libia. ¶ Quīdquīd monstriferis nūtrīt Gætūlia campīs. Claud.

Găgătēs, æ, m. Pietra preziosa, e fiume nella Sicilia. EP. Nitidis, nitens, niger. PHR. Nigro splēndore fulgens. ¶ Insula, perfulgent nigro splēndore Găgătes. Fann.

Gălânthis, idős, f. Fantesca di Alemena. PER. Alemenă lămilă. Hêră ôfficiosă. J Ună ministrărum media de plebe Gălânthis. Ovid. Fab. Serva di Alemena, la quale rilevò a Giunone che la sua padrona era gravida, benchè non fosse la verità: e ciò per impedire gl'incantesimi che questa Dea voleva fare. Fu tramutata in donnola, uccello.

Gălăteă, e, f. Galatea, ninfa marina. 9 Cui dum pectendos priebet Gălăteă căpillos. Ovid.

Gālbānūm, ī, n. Galbano. EP. Ölēns, ödörīférum, rēdölēns, fragrāns. ¶ Lūrīdā convēntient, sūccēndērē Gālbānā sēptīs. (Hinc Gālbāněŭs, ă, ūm). ¶ Hīnc jām Gālbānčos suādēbo īncēndēre ödörēs. Virg.

Gătĕă, æ, f. Elmo, celata. SYN. Cāssĭs, cāssĭdă. EP. Cŏmāns, dĕcoīa, tērrībīlīs, crīnītā, nītēns, ærēā, fūlgēns, rādĭāns, cŏrūscă, hōrrīdā, fērrēš, mĭnāx, ăhēnā. rǐgēns, ārātā, mĭnītāns, crīstātā, ārdēns, lūcēns, Mārttā, hōrrēns, mīcāns, hōrrīfīcā, Māvōrtīā. PER. Fērrātūs āpēx. Æs cāvūm. Cāpītīs ārmā, tēgmīnā, tūtāmēn. Ærē rīgēns. Hīrsūtā jūbīs, erīstīsquē dĕcōrā. Crīstīs sūbnīxā crūčntīs. ¶ Dānt sŏnītūm flictū gălĕē, pūgna āspērā sūrgit. Virg.

Găicătus, ă, um, adject. Con la celata. Quem prostare potest multer găleată pudorem. Juv.

Gălenăs, î, in. Galeno, insigne medico. EP. Dōctŭs, sōlērs, pĕrītŭs, săgāx. (Geminavit l Māntuanus).
 ¶ Gāllēnī tū sēnsă tĕnēs, quæcūmquĕ lĕgūntŭr. Vide Medicus.

Găiērītă , rē , f., vel gălērītňs , ī , m. Allodola. ¶Māndĕ gălērītūm völňerēm quām nōmĭnĕ dī-

cūnt. Stat. Găiērītŭs, vel gălērīnŭs, ă, ūm. Cappelluto. ¶ Prīmă

gălērītūs postīt prætoriă Lūcnio. Prop. Gătērus, ī, m. Cappello, cimiero. SYN. Pileus,

galerum. 🖣 Bină mănu, fulvosque lăpi de pelle

găleros. Virg.

căiităă, ŵ, f. Galilea, parte della Siria, o rilla di Nazareth. ¶ Est viă trâns pelăgūs löngē, Gălilāvăque rūră. Juv. Inde Gălilāvām repetit Sālvātor Iesus. Id.

640f., öröm, m. plur. Galli, francesi. SYN. Franci. EP. Förtés, générősi, aŭdűcés, indőmiti. műgnáními, bellígéri, acrés. ingéníősi. ¶ Cinctá prémébántúr trúcíbús cápítóliá Gállis, Oxid.

Gălti, ôrûm. Sacerdoti di Cibele. EP. Phrygii, fărêntês, însănî, âmêntês. Expl. Sacerdoti della dea Cibele, così chramati dal Fiume Gallo nella Frigia del quale becendo l'acqua, dicenivano pazzi e si castravano. Facevano le cerimonie de loro sacrifici saltando e bendandosi la testa a guisa di pazzi.

De his sic Ovidius.

Cūr ĭgitūr Gāllōs, quī se ēxcīdēre, vöcāmus, Cūm tāutō Phrygiā Gālliea dīstēt hūmus? Inter, ait, viridēm Cybelen, altāsque Cēlēnās, Āmnis it Insānā, nomine Gāllus, aquā. Quī babit indē, fūrīt: procūl hīne discēdīte,

queïs ēst.

Cūră bonæ mēntīs: quī bibit īndē, fūrīt. Gāttīā, æ, f. Francia. EP. Ārmipotēns, înclītā, dīvēs, fērāx, fērtilis, fēcūndā, fortīs, generosā, bēllīcā, bēllīgērā, aūdāx, opimā, ānimosā, īllūstrīs, invīctā, dōetā, īngēnīōsā, comīs, fēlīx. PER. Frāncīgēnūm sēdēs. Īnclītā Frāncorūm tēllūs. Gāllīcā tērrā. Gāllīcās āxīs. Ārvā Gāllīcā. Fēcūndā virorūm. Frūgūm āltrīx, vīnīquē fērāx. ¶ Gāllīā fērt ācrēs ānīmōs, ēt īdonēā bēllō. Mant.

Saliřens, ă, ûm, adject. Francese, di Francia. SYN. Gallús, Celticus. Gallică per gelidas

răbies dissunditur Alpes, Lucr.

Gāttīcīniūm, ĭī, n. Il cantar del gallo. SYN. Gāllī cāntūs. • Sūb gāllī cāntūm cōnsūltŏr ŭbi ōstĭă

pülsät. Hor.

Gāltīnā, æ. f. Gallina. EP. Sēdūlā, söllīcītā, söllērs. PER. Pūllörūm fīdīssīmā cūstös. Fērtūs studīosā. PHR. Addūcīt pūllös gāllīnā sūb ālās. Fērtūs studīosā fövēt. ¶ Cūcūrrīrē sölēt gāllūs,

gāllīnă grăcīllăt, Ovid.

Gāltūs, ī, m. Gallo. EP. Pērvīgīl, īnsomnīs, crīstātūs, Mārtīŭs, aūdāx, Tītānīŭs, vīgīl, mātūtīnus, sūpērbūs, sālāx. PER. Ālēs dīeī nūnetūs. Lūcīs prænūnciūs ālēs. Volueris Tītānīā. Pērsīcūs ālēs. Aūroræ præco vīgīl. Nūncīā lūcīs āvīs. § Nondūm crīstātī rūpērē sīlēntīā Gāllī. Mart.

Gâmătřěl, člíš, m. Nome d'un Fariseo, e dottor della legge, che fu maestro di S. Paolo. EP. Dōetůs, pěritůs. ¶ Intéréä Paůlůs quá: Gámă-

líele mägistro. Mant.

Ganěá, &, f., vel Gančům, î, n. Bettola, bordello. ¶ Übi čgo îllům quacăm! crêdo ăbdůctům în gânčům (jamb.). Ter. Ét păléâs pînguêdő ténět găněåquě pěrěnnî. Sidon.

Gānĕo, ōnǐs, m. Bordelliere, putaniere. 1 P. Tūrpǐs, ōbscēnŭs, sălāx, sŏlūtūs. • Sēd laūdēm sǐlǐ-

quas occultus ganeo: pultes, Juv.

Gángēs, ĭs, m. Gánge. EP. Aŭreŭs, aŭrifer, pūlcher, răpidus, îmmēnsus, îndicus, corniger, cæruleus cærulus, extremus, latus, Eous, dives, gemmiter, undans, torrens, altus, præceps, örfentálís. PER. Gángétřeňs ámnís. Gángétřděs úndá. Gángétřs flůmínă. Láttöră Gángis. ¶ Quá cŏlítůr Gángés, tötö qui sölůs řin örbě. Lucr. Expl. Uno dei quattro firmi principali che passa per le Indie, ed ha le arene d'oro.

Gångēticus, a., ūm, adject. Ch' i di tiange. SYN. Indřeŭs, Eōus. ¶ Et quas sēntīt Ārābs, ēt quas Gāngētica tēllūs Exhālāt něbulās. Lucr.

Gāngētis, ĭdĭs, f. Femmina del Gange, SYN, Gāngētĭcă, ¶ Tālĭs ĕrāl dŏmĭtā Bācchūs Gāngētĭdĕ tērrā. Ovid.

Gănymēdēs, is, m. Ganimede. SYN. Īlīādēs. EP. Idēvās, Īacūs, Phryx, Phrygins, rēgiūs, rāptūs, Trojānūs, blāndūs, cāndīdūs, fōrmōsūs, nīvēŭs, Bāvūs, Trōs, Dārdānīūs, aŭrēŭs, rōscūs, ūrnīgēr, pūlchēr. PER. Pūer Īlīādēs. Pūer Īdēvās. Phrīx pūer. Dārdānīūs pūer. ¶Ēt genūs īnvīsum, ēt rāptī Gānymēdīs honores. Ving. Fals. Figlio di Trojo re della Frigia, amato da Giove e rapito in ciclo. Fu fatto suo coppiere, avendone cacciato via Ebe.

Gănymedavis, ă, am. Di Ganimede, Ganimedeo.

Let Gănymedavo luceat undă choro (pent.).

Mart.

Gānnīo, īs, īvī, ītūm, īrē. Muqolare, gagnolare. Neut. ¶ Tūcĭā vēsīcæ non īmpērāt, Āppūlā gānnīt. Juv.

Gānnītūs, ūs, m. Gemito, mugolamento. ¶ Lönge alio pāeto gānnītū vocis adūlant. Lucr.

Gărământeus, ă. ûm. Dr Garamante. SYN. Gărământicus, ă. ûm. et pro fem. Gărământis, îdis. ¶ Tũ quốque fătidicis Gărământicus āecolă lūcis. Sil. Syrtibus haud ültra Gărământidăs āttīgit undas. Lucr.

Gărămāus, āntis, m. Garamante. plur. Gărămāntēs. Populi della Libia. EP. Libycus, Āfēr, iucūltās, inops, sævās, vēlāx, ūstās, pērūstās, fērāx, trūx, nūdās, ēxtrēmās, sagīttifēr, phāretrātās, ātēr. ¶ Īsmārās aūt Rhödöpēs, aūt ēxtrēmī Gărāmāntēs. Virg.

Gárgánűs, î, m. Gargano, monte di Puglia. EP. Yapis, Appülüs, äidüüs, săcër. § Appülüs Hādriācās ēxīt Gárgánüs in ûndās. Lucr.

Gårgårňs, ī, m. plur. Gårgårå, örüm, n. Monte. EP. Föreündűs, cültűs, flävéscéns, Phrygyűs, Idarús, ärdűűs, fertílis. PHR. Ardűä lüxüriánt flävis úbi Gårgårå cülmis. Fértílibűs Priámétä Gårgårå cümpis. § Gårgårå quöt ségétés, quöt hábét Métymnä räcémös. Ovid. Expl. Monte in Ida nella Frigia, la di oni cima è fertilissima.

Gārgitiānus, ī, n. Nome di un buffone. EP. Scurri, nugāx. ¶ Die mihi quid Rome, Gārgiliāne, fācis? pent.). Mart.

Gărgităs, ĭi, in. Cacciatore molto bravo, di vui fa menzione Orazio. 1, 1, ep. N1.

.... Včněmár, út ölîm

Gārgīlīūs, quī mānč plāgas, vēnābūlā, sērvēs Dīffērtum trānsīrē lörum, populūmquē jūbēbāt;

Unus ut e multis populo spectante referret.

Emptûm mûlûs ăprûm. rrîo - îs - îvî - îtûm - îtê n.

Gárrio, îs, îvî, îtûm, îrê, n. Graceliare, mottegqiare, eccalare. SYN. Fâbûlêr, nugêr. PBR. Vôcês înânês fûndêre, jactârê. Nugâs lêquôi, sêro. Înêptă lêquôr. Garris în aûrêm sêmpêr ômnîbûs Cîmiă (scaron.). Mart.

Gärrňíítās, ätřs, f. Garrulita. SVN. Löqnácítás. EP. Möféstá, grávřs, méndax, fallax, intémpésti.

procax, petulans, lītigiosa, intempestīva, improbă, odrosă, fœminea. PER. Petulantiă linguā. Importūnā loquācis mūrmūrā līngnā.PHR. Īmprobā gārrūlitās, vērbīsquē procācibus ārdēns, Incendīt placidās mentes. Gārrulitāte ācrī nūne hōs , nūne mōrdĭeŭs īllōs Vēxăt. ¶ Aŭctōrīs pĕrĕūnt gārrŭlĭtātĕ sŭī (pent.). Mart.

Garrulus, i, m. Ciancione, cianciatore. SYN. Löquāx, nūgāx, dīcāx, vānĭlŏquŭs. PER. Iuānēs Iterans voces. Vanis sermonibus aures implens, tāllēns. Dicēndā, tācēndā lŏquūtūs. Gārrūlitātīs ămāns. ¶ Pērcūnctatōrēm ľúgĭtō: nām gārrŭlŭs īdem ēst. Hor.

Gărum, i, n. Caviale, salsa fatta d'interiora di pesci. S Nobile nune sitio luxuriosa garum

pent.). Mart.

Gărumnă, w, m. Garonna (fiume). EP. Æquoreus, răpidus, celer, velivolus, refluus, magnus. ¶ Quốsquẻ rǐgặt rẽtrổ pērnīciör ũndă Gărūmuæ. Claud.

Gaŭdeo, ës, gāvīsūs, ērē, n. pass. Rallegrarsi, allegrarsi. SYN. Dēlēctor, lētor, gēstio, ēxūlto, ovo. PER. Gaūdia concipio, capio, agito. Animīs ēxulto. Lætus, hilaris, gaudens gestio. Gaudia blando vultu testor. Gaudia lætis vocĭbŭs, vel gĕmĭnātīs plaūsĭbŭs ēdo, prodo. Gaūdĭă mente carpo. Lætitia mentem perfundor. Hilari mente căpio gaudiă. PHR. Festum celebrant dřem. Exultatque et vix animo sua gaudia dīssērt. Tācitām pērtentānt gaūdia mēntēm. ¶ Hīne mětňūnt, cŭpĭūntquĕ, dŏlēnt, gaūdēntque, nec auras. Virg.

Gaŭdium, ii, n. Rallegramento, allegrezza. SYN. Lætitiă, volūptās, oblēctāmēntum, plausus. EP. Dülce, suāve, festīvām, novām, falsum, lætām, blandum, vägum, inopinum, fugitivum, ingens, sēcūrūm, serenūm, inane. PER. Lætitise sīgna, voces plausus. Exhilarans animos. Vultus hilăres. Fallaeis gaudiă mundi. ¶ Gaudia et în vūltū cūrārum īgnārā vŏlūptās. Stat.

Găvisăs, ă, ûm. Che si rallegra. SYN. Gaudens, lætātūs, lætūs, hīlārīs. PER. Fronte serenā lætus. Pērfūsus lætitiā. Lætā mēnte gaudia captans. Exultans animis. Vultum pulso meröre serenans. Latitia voces ad sidera jactans. Sic Mētýmuzeo gavisus Erione Delphin. Mart.

Gaurus, I, m. Gauro, ora monte Barbaro, in terra di Lavoro, ed altro monte detto Garro, o Gero nella stessa provincia. J Spēctat et Icario nemörösüs pālmītě Gaürüs. Stat. Expl. Montagna in Terra di Lavoro, abbondante di ottimo vino.

Gaūsape, is, vel gaūsapūm, ī, n. et gaūsapa, æ, f. Gabbano, coltre, tappeto. J Jām chlamydas rēgūm, jām lūtea gausapa captīs. Pers.

Gāzā, w, f. Ricchezza. SYN. Dīvitiw, opēs, thesaūrus. EP. Flūxā, Lydā, Ēōā, Pērsis, Āchāměniă, Pērsică, Indă, Indică, Băbylonică, nobilis. PHR. Hūc ūndique plūrima gāza Incensīs ērēpta adytis, mensaque Deorum, Crateresque aŭro solidi, captivaque vestis Congeritur. ¶ Hic jăcět, Eōāsque premūnt tentoriă gazās. Luci.

Gedeon, onis, m. Gedeone. SYN. Jojades. J Firmāstī Gedeona tubīs inserte canoris. Sidon. Ex quibus at Gedeon dax agminis acer in hostēm. Tert. Vēllērāquo, ēt sīccēs māgnī Gēdeonis imbres. Mant. Hist. Fu eletto da Dio per liberare il popolo d'Israele dalla oppressione de' Madianiti, e questa elezione fu confermata da due l

miracoli molto cospicui nella Sacra Scrittura, cc. Genenna, a, f. Tortura, stato di punizione, preso nella comune intelligenza per l'inferno dei dannati. SYN. Cruciatus, supplicium, tormentum. Quod sī forte cava metuis tormenta gehenna. Mant.

Gela, &, f. Gela, villa e fiume di Sicilia. Immānīsque Gelā fluvio cognomine dīcta. Virg. Gelboe, vel Gelboa, w. Gelboe, monte nella Palestina. PHR. Gelboicus mons. Gelboe, vel Gel-

bōæ jŭgă. ¶ Pēr jŭgă Gēlbōæ Saūlūs rēx ārdňă ponit. Fill.

Gĕlĭdŭs, ă, ūm, adject. Gelato, freddo, ghiacciato. SYN. Frīgidus, gēlātus. PER. Frīgorē concretus. Gělů rigčus, rigidůs. Cāno gělů horridůs. Důro gělů constrictůs, astrictůs. Gělido frigore torpēns. Vēre novo gelidus canīs cum montibus hūmŏr. Virg.

Gĕlo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Agghiacciure. Neut. ¶ Infēctæ pallore genæ, stělít ore gelato. Claud. Gělonus, i, m. in plur. Gěloni, orum. Popoli

dell'ultima Scizia. EP. Feri, pieti, acres. J Eoasque domos Arabum pictosque Gelonos. Virg. Hist. Si pascevano di latte mischiato con sangue di cavallo, e dipingevansi la faccia per farsi più

terribili ai nemici.

GĕIū, n. indecl. Gelo, gelata, ghiaccio. SYN. Frīgŭs, glăcies. EP. Astrictum, gelidum, canens, brumālě, sævūm, dūrūm, ācrě, ĭnērs, glācĭālě, cănum, tristě, aspěrum, densum, horrens, nivalě, strictum, arctum, PER. Concretum frigus, Gelīdus āer. PllR. Jācet aggerībus nīveīs informis ět alto Terra gelu. Omnia brumali diriguere gělů, Hörridă sævő Arvă gělů. Těllůs cöncrető länguět ădůstă gélů. Hříčms dům sævă rřgěnti Stringeret arva gela. Concrescant frigore rivi. ¶ Āltĭŭs ād vīvūm pērsēdĭt ĕt hōrrĭdă cānō Brūmă gĕlū. Virg.

Gemēlius, ī, m. Gemello. SYN. Geminus. PER. Fætű prognatús éődém. Partű sűscéptűs éődém. Proles gemină. Geminus fætus. Illinc inter dēnsās corylos modo nāmque gemēllos. Virg

Geminus, a, um, adject. Gemino, doppio. SYN. Bīnus, duplēx, duo, geminātus. Et gemina au-

rātūs taūrīno cornua vultu. Virg.

Gěmini, örüm, m. plur. Gemini, una delle dodici principali costellazioni. PER. Geminum sīdus. Tyndaridæ fratres. Naūtīs sīdus amīcum. Sīděră dextră măris. Oebălii juvenes. Ledæa siděră. Oebălidæ půěri. Thěrapnæi fratres. Clară, gemini Tyndarida, sidera. JAt gemini nondum cœlēstĭă sīdĕră frātrēs. Ovid. Expl. Segno celeste, nel quale entra il sole nel mese di maggio. Favoleggiano i poeti, esser questi Castore e Polluce.

Gemino, as, avī, atum, are. Replicare, addoppiare. Act. acc. SYN. Congemino, ingemino, duplico. ¶ Jāmque decem vitæ frater geminaverat annos.

Gemitus, ūs, m. Gemito, pianto. SYN. Lūctus, sūspiria, planctus, plangor, lamentum, fletus, querela, questus, clamor, niulatus. EP. Acerbus, trīstīs, amārus, dūrus, gravis, merens, sevus, frēmēns, æger, ātrox, longus, querulus, turbidus, famineus, resonans, creber, iteratus. V. Gemo.

Gēmmă, æ, f. Gemma. SYN. Lăpîllůs, bāccă, cônchă, ūnĭo, ădămās, ăchātēs, sārdonyx, smarāgdus, margarīta. EP. Nobilis, īnsignis, rutilans, rădiosă, coruscă, ignea, multicolor, fulgens,

Gărământis, Îndică, scintillâns, pellucidă, fulgidă, stellans, dives, erythræä, illustris, Gangētică, pūră. PER. Gēmmeus īgnis, fulgor, nitor. Gemmea lūx. Rubrī mūnera pontī. Indī donă măris. Lăpis Eois vectus ăb undis. Gemměům děcůs. Conchčá báccá máris (idest margarita). PHR. Gēmmā nītēt mīrō cāndōrīs hŏnore. Nobilis Eoo renitescit gemma monili. Dat digitis gemmās, dat longa monīlia collo. Pēr juga chrysolithi, positaque ex ordine gemma. Clară repercusso reddebant lumină Phobo, Oyid.

Gēmmeus, a, ūm, adject. Di gemma. SYN. Gēmmātus. PER. Gēmmārum nitore, vel lūce rădĭāns, Gēmmārūm vărĭō fūlgōrĕ cŏrūscāns, Gēmmīs ornātus, rādrāns, corūscus, onerātus, onūstus, micans, distinctus. J Gemmea sint ludis; ignibus

īstă dăbis (pent.). Prop.

Gemo, is, gemui, itum, ere. Gemere. Act. acc. SYN. Lūgĕo, sūspīro, quĕrŏr, plāngo, gĕmo, īngemo. PER. Gemitus edo, tollo, do, ereo. Alto dē corde, vel pēctore ab imo gemitum duco, trălio, fundo, edo. Gemitu pectoră rumpo. Gemitu, vel questu, seu questibus loca impleo, misceo. PHR. Perdius, et pernox alto de corde pětītos Edebat gemitus. Et graviter gemitus imo de pectore ducens Illacrymat. Anxia nocte, Ānxĭā lūcē gēmĭt. Dūrō gēmĭtūs sūb cōrdē prēmēbāt. Ingentem gemitum tunsis ad sidera tollunt Pēctoribus. Æra lacu, gemit impositis īncūdībūs Ætnā. Virg.

Genæ, ārūm, f. plur. Guancia, gota. SYN. Mălæ. EP. Pülchræ, pürpürĕæ, tĕnĕræ, āmbrŏsĭæ, nĭtřdæ, mölles, nřvěæ, candentes, děcoræ, rosčæ, rubentes, juveniles, rubescentes, tenella, blanda, vīrgīnēæ, vērēcūndæ, sēnīlēs, rūgōsæ, hīrsūtæ: PHR. Et läerymīs mõllēs īmmādňērē gēnæ. Nēc lacrymis carnere gena. ! Flēre vētāt, liceatque genas, atque oscula jungi. Ovid.

Gener, erī, m. Genero. J Sape pater dixit: gene-rum mihi filia debes. Ovid.

Generale, universale, SYN. Communis, totus. J Ardebit tandem generalis māchĭuă mūndī. Lucr.

Gĕnĕrātĭtĕr, adverb. Generalmente, universalmente. SYN. Commūaiter, generātīm. 🖣 Ūtile pērfugĭūm misĕrīs gĕnĕrālĭtĕr āddĭt. Lucr.

Generatim, adverb. In ciascun genere. § Efficis, ūt cupidē generātīm sācla propagēnt. Lucr. Generatio, onis, f. Generatione. SYN. Genus,

proles, progentes, propago.

Generatore, generante, che genera. ¶ Māgnanimūm quöndām generātor equō-

rum. Virg.

Generosità, nobiltà, grandezza d'animo. SYN. Förtitudo, animus, et in plur. ănimī, vel nobilitās. PER. Animī virtūs, vis, rohur. Mārtius ārdor. Constans, vitilis, nobilis ănimus. Māscula vis animi. Mēns generosa.

Generosum pēctus.

Generosa, a, am, adject. Generoso, the ha generosità. SYN. Magnanimis audax, fortis, invictus, ācer, îndomitus, vel nobilis. PER. Îngens animis. Vīrtūte praestans. Vīribūs insignis. Vīr förti pēctörē. Ārmis, vel in ārmis ācer. Bello ācer, fortis. PHR. O præstans animī jūvenīs, quantum îpse feroci Virtute exuperas. Cui întěgěr á ví Sánguis, sölida que súd stánt robore vīrēs. Sūnt nobis fortia bello Pēctora, sūnt l animi et rebus spectata juventus. I Egreditur cāstrīs mīlēs generosus ab līsdem. Ovid. Por nobile, liberale. PHR. Non quisquam generosior ëst të. Hor.

Genero, ās, āvī, ātūm, ārē. Generare. Act. acc. SYN. Progenero, produco, gigno, progigno, părio, creo, procreo, PER, Prolein sūscipio, Paitūm ēdo. PHR. Quī tāntī tālēm genűere părentes. Sătus sanguine Divum. J Non genitus gěnitor gěněravěrit ūnůs, ět ūnūm. Prud.

Genesis, is, vel cos, f. Genesi, il primo dei sacri libri; significa propriamente generazione, SYN. Codex săcer, Origine, Ortus, origo. Angulus, înspēctā genesī, collyria poscit. Juv.

Genialis, is. m. f., e, n. Allegro, festivo. SYN. Fēstīvus, lēstus, lætus, laūtus, amænus. ¶ Im-

minet assimilis, lucent genialibus altis. Virg. Genīstā, av, f. Ginestra (sorte d'arboscello). \ Quid mājorā sēquār? sālīcēs, hūmīlēsque genīstas. Virg.

Genitalis, is. w. f., i., n. Genitale, generativo. SYN. Genitabilis. Vēre tumēnt terra, et genitalia

sēmīnā poscūnt. Virg.

Genitor, oris m. Genitore, generatore, che genera, padre. SYN. Părēns, pătěr, gěněrātěr, satěr, prōgenitor. J Tū genitor căpe sacră mănū, pătrīosque penātēs. Virg.

Genitrix, īcis, !. Generatrice, genitrice, madre. SYN. Mater, parens. ! Jamque domum mīrans Ge-

nitrīcis, et hamida regna, Virg.

Genitus, a, am, adject. Generato. SYN. Proles, progenies, filias, natus, generatus, 9 Das geniti potnere. Tenent media omnia sylvæ. Virg.

Geniŭs, ii, m. Genio, il buono o cattivo angelo. Si prende generalmente pel buono. EP. Amicus, festivňs, faŭstňs. Jāttňs, faŭtŏr, sĕcūndňs, dūx, cŏměs, hīlārīs, fīdas, fēlīx, bonas, dexter, improbas, inlaustus, malus, tristis, intestus. PHR. Nescit quod male namen amicum Confusam eripuit mentem. Geniumque loci, vel adhue ignota prēcātur Nūminā. Māgnē Gēnī, capē thūrā lībēns, vētīsquē favēto. ¶ Incērtūs gentumnē lēcī, fămŭlūmne părêntis. Virg. Expl. Spirito buono o cattivo, il quate credevano gli antichi che nascesse con noi, e regolasse le azioni della nostra rita.

Genovefa, a., f. Santa Genovefa francese. EP. Casta, īnelýtá. Svēc lócă spērnāntūr, Genovētām rūs-

que domusque. Fort.

Gens, tis, I. Gente, brigata, famiglia, nazione. SYN. Gčnus, stirps, progenies, propago, profes, soboles, sanguis, natio, populus. EP. Superba, āntīquā, prīscā, fērox, audāx, bēllātrīx, bēllīgěră, efferă, îndomită, inhospită, horridă, însŭperābilis, miletīdā, impiā. 🖣 Jūstitiāgue dedit gentes frenāre superbās. Virg.

Gentilis, is, m. f., č, n. Gentile, nobile di famiglia. SYN. Gentilitius. J Obliquas, necnon gentilia

tympānā sēcūm. Jūv.

Gentititas, atis, f. Gentilezza, gentilità. I Gentili-

tātīs sõrdīdā nūbīlā (alcaic.). Prud.

Genü, indecl. n. Ginocchio. SYN. Poples. EP. Flexĭlĕ, flēxūm, flēxĭbĭlĕ, cūrvūm, cūrvātūm, încũ vũm, procidăum, supplex, submissum, pronum, súccidaum, labans, tenerum, titubans, rĭgĭdům, firmům, vălĭdům, ægrům, fessům, doplřeátům 🍨 Gěnná Tábánt, vástěs quátřt ágěr anhēlītus ārtus. Virg.

Genua, a, f. Genova. EP. Alpina, prapotens, magnifică, scopulosă, saxea, requoreă, superbă, pĭă, rĕlĭgĭōsă, ŏpŭlēntă. PHR. Āltĭs cîrcumdătă mūris. Māvmoreis ornātā templis. Ligūstici regīnā mārīs. Neptūnī īrātās frenāt mænībūs ūndās. Jānī quöndām elārīssīmā sēdēs. Gēns āssuētă lăborī.

Genŭinis, ă, ūm, adject. Nativo, naturale, genuino. SYN. Nātīvus, gērmānus. J Tē Lupe, tē Mūti,

ēt genainām frēgit in illīs. Pers.

Genus, eris, n. Genere, generazione. SYN. Gens, stīrps, sānguis orīgo, stēmmā, prolēs, sobolēs, propago, progentes. Modus, ratio. PER. Generis, vel gentis primordia. Sanguinis ordo. Gentis ŏrīgo. Generis decus, nobilitās, splendor. PIIR. At genus immortale manet, multosque per annos stāt förtūnă dömūs, ět ăvī numěrantur avörum. Crēdo equidēm, nec vana sīdes, genus esse Deorum. J Nam genus, et proavos, et que non fecimus īpsī. Ovid.

Geometra, æ, vel geometres, æ, m. Geometra. EP. Sölers, peritus. 9 Grammaticus, rhetor, geomētrēs, pictor, alīptēs. Juv. Cum græce scribantur per o malim contractionem hic agnoscere, ut dictio sit trisyllaba; alii legunt: grāmmātīcus, rhētor, gēometra, pictor, aliptēs. Hinc geometria, et geometricus, a, um. Græce

dicitur yota et yta.

Georgins, ii, m. Giorgio, nome proprio. EP. Fortis, aūdāx, nobilis, piūs. ¶ Cāppādocūm prīmā sătě nöbilitate Georgi. Ovid. Bellonæque füit Georgius, īsta parentes. Mant. Hist. S. Giorgio fu nativo di Cappadocia, bravo capitano al servigio dell'imperatore Diocleziano. Ammazzò un drago, e liberò una verginella esposta a'di lui morsi; di poi morì per la fede.

Gērmānī, ōrūm, m. plur. Germani, Tedeschi. SYN. Alēmānnī. PER. Gēns teūtŏnĭcă, gērmānă. Flāvī gēns āccŏlă Rhēnī.

Germania, Alemagna. SYN. Alemānnia. EP. Atrox, bellica, bellatrix, bellicosa, potens, belligera, Martia, ferox, audax, dives, ēffěră, pūgnāx, bēllāx, hōrrĭdă. PER. Gērmānă tellus, gens. J Aut Ararim Parthus bibet, aut Germania Tigrim, Virg.

Germanicus, ă, um. Germanico, Germano. 9 Quem Germanicus ore non rubenti phal.). Mart.

Gērmānus, ă, ūm. Fratello carnale, di Germania. 🖣 Gērmānā, tōnsīsquĕ fĕrūnt māntīlĭă vīllīs. Virg.

Gērmen, inis, n. Germe, germoglio. SYN. Sēmen. EP. Mölle, tenerum, turgens, turgidum, ödörum, flöriferum, ambrosium, pubescens, fæcundum, gěnítálě. PHR. Türgêntî germině frondět. Pi-etăque florifero germině vernát, vel fragrát humus. Germine floret, pullulat arbos. Germina trādunt arborei fætus. Ārbos germine pubet ŏdōrō. ¶ Fīt nōdō sĭnŭs, hōc ălĭēna ēx ārbŏrĕ gērmēn. Virg.

Germino, as, avī, atūm, are. Germogliare. Act. acc. SYN. Progermino, gemmo, pullulo, pubeo, pūbēsco. PER. Gērměn ēdo, ēmītto, părĭo, trūdo. V. Supra Germen. 🕽 Gërminat et nunquam fal-

lēntīs tērmēs ŏlīvā. Virg

6ero. is, gessi, gestum, eré. Portare. Act. acc. SYN. Gesto, féro, porto, vel fácio, operor. 9 Hec měš militia est, gérimūs, quæ pāssúmūs, ārmā. Ovid.

Gernius i, m. Pertatore, che porta. SYN. Bājulins, gestator, vector. J Festinat, calidus mulis, ge-

rŭlīsquë rëdëmptör. Hor.

Gēryon, onis, m. Gerione. SYN. Gēryones, Gēryoneus. EP. Tergeminus, trīcerpor, triplex, trīsermis, iberus. J Tergemini nece Geryonis spoliisque superbus. Virg. Hist. Re delle Spague, a cui diedero i poeti tre corpi, perchè comandò a tre isole, Majorica, Minorica e Ibizza: o perche v'ebbero tre fratelli dello stesso nome, i quali requarono insieme.

Gēstāmen, inis, n. Cosa che si porta. J Ære cavo clypeum, magnī gēstāmen Abantis. Virg.

Gēstio, īs , īvī, ītūm, īrē, n. Brillare, gongolare, giubilare. SYN. Exĭlĭo, exūlto. lætor, gaūdeo. J Et studio incassum videas gestīre lavandī. Virg. Gēsto, ās, āvī, ātūm, ārě. Portare. Act. acc. SYN,

Gero, fero. Virginihūs Tyriis mos est gestare

phăretram. Virg.

Gēstňs, ūs, m. Gesto, fatto, impresa. SYN. Mōtŭs. EP. Möllis, petulans, scenicus, loquens, decorus, věnūstůs, grātůs, honestůs. PHR. Dülcis lepor, ēt grāto fācundĭā gēstū. Lūmĭnĭbūs motīs āptē, gēstūque venūsto. Mollī dēdūcīt cāndīdā gēstū Brāchiă. ¶ Gēstihus Autonoes, hanc dīligit Æliă paūpěr. Juv.

Gětă, vel Gětēs, æ. m. Geti, popoli della Scizia. EP. Hīrsūtus, indomitus, impācātus, infestus, hibernus, squalidus, dūrus, trux, ferox, inhūmānus, bārbarus. Sīve Getis, inferre manu

lăcrymābile bellūni. Virg.

Gětřeus, a, ūm, adject. Di Scizia. J Non procul ā Gētico līttorē vītis abest (pent.). Ovid.

Gethsemani, indecl. Falle al pie del monte Oliveto, ovvero monte delle Olive. PHR. Ferax Gethise-

mănī vāllīs. Gētūliă, æ, f. Getulia, paese d'Africa. EP. Horrens,

mönstrifera. J Quidquid mönstriferis nütrit Getūlia campis. Catul. (Inde Gētūlus, a, ūm.) Hinc Gētūlæ ūrbēs, genus însuperābile bello. Virg. V. Africa.

Gībbosus, a, um, adject. Gobbo. SYN. Gībbus, gībbĕr.

Gībbňs, ī, m. Tumore, gobba. SYN. Timor, gībber. EP. Ingēns, vāstūs. grāvis, tūmidūs, tūrpis, dēförmis. Strumösum ätque üterö päriter, gib-

boque timentem. Juv.

Gigās, antis, m. Gigante. SYN. Tītān, tērrigēnā. EP. Aūdāx, supērbus, dīrus, crudēlis, horrendus, īmmānis, ferus, bārbarus, tumidus, minax, potēns, īmpins, scēlērātus, Ætnæus, ānguipēs, Phlegræŭs. PER. Monstrum stupendæ molis. Genus antiquum terræ. Ferus terræ partus. Tellūris alūmnus. Tītania prolēs. PHR. Tentavēre humeris montī super addere montem. Terra feros partus, immania monstra, Gigantes, Edidit, aŭsūros în Jövis îrĕ dŏmūm. ¶ Affēctāssĕ fĕrūnt rēguum colēstě Gigantes, Ovid.

Gigantens, ă, ûm, adject. Gigantesco, di gigante. ¶ Cūmquĕ Gĭgāntēi mēmŏrāntūr prælĭă bēllī.

Gigno, is, genui, genitum, ere. Generare, produrre. Act. acc. SYN. Gĕnĕro, prōgĕnĕro, prōcrĕo, prōdūco, ēmītto. f Gignitur, ēt certo deletur tempore rursus. Lucr.

Gilvis, ă, ūm. Ginggiolino, colore tra giallo e rosso. 🖢 Spādīcēs, glaucīque color dētērrimus ālbīs

Et gilvő. Virg.

Gingiber, vel Zingiber, eris, n. Zenzero 4 Gingiber et calidum, mordax piper, et laser albens. Ser.

Gingivă, æ, f. Gingiva. EP. Inermis, dentată, firmă, înfirmă, edentulă, vălidă. Frangendus misero

gingivā pānis inermi. Juv.

Glăběř, bră, brūm. Liscio, senza peli. Corĕ těněr, lātūs pēctore, crūre glaber (pent.). Mart.

Giăciătis, is, m. f., ĕ, n. Gelato, di ghiaccio. SYN. Glāciātus, conglāciātus, gelātus, congelātus, gelīdus, prūtinosūs, frīgīdus. 9 Et glācīālis hīems aquīlonībus āspērāt ūndās. Virg. Stācies. čī, f. Ghiaccio. SYN. Frīgūs, gēlā. EP.

Ālpīnā, āspērā, sŏlīdā, indūrātā, dūrā, lūcīdā, frāgilis, āretōā, āstricā, āreticā, borčālis, caūcăseă, hiemalis, hibernă, hiperboreă, riphæà. PER. Undă gelu concretă, constrictă, vel astrictă. Gělů ástrictůs liquor. PHR. Glácies ne frigida lædát. Véntis gláciés lástrictá pépéndít. 🖣 Sölűs hyperboreas glacies, Tanainque nivalem. Virg.

Glăcio, as, avi, atum, are. Ghiacciare, agghiacciare. SYN. Gëlo, conglăcio, congelo. J Ventos, et positās ūt glaciet nives (asclep.). Hor.

Glådiātor, ōris, m. Campione, difensore, gladiatore. SYN. Länīstä, lūctātor, āthlētá, pugil, EP. Nūdus, cruentus, robūstus, fortis, paratus. 1 Lūstravītque fūgā medĭām glādĭātŏr ārēnām. Juv.

Glădińs, ii, m. Ferro, coltello, spada. SYN. Ensis, fērrūm, cūspīs, ācīcs, mucro, sīcā, pūgio. EP. Ācūtŭs, fūlminĕŭs, crŭentŭs, fūnēstūs, lethifer, lēthālis, districtus, mināx, hostīlis. Nescierint prīmī glādios excūdērē fābrī. Juv.

Glandifer, a, um. Che porta ghiande. I Glandiferas înter curăbânt corporă quercus. Lucr.

Glāns, dis, f. Ghianda. EP. Quercea, querna, iligna, īlīgnēā, āscūlēā. PHR. Vēnīūnt sylvēstriā pābūlā glāndēs. Victūm glāns quērnā ministrāt. Töllät et immödicam glans mihi stricta famem. Glande sonora vivit, vescitur. Quernăque glaus victă est überiore cibo. ¶ Châoniam pingui glandem műtávít áristá. Virg.

Giāns, dis, f. Palla di schioppo. SYN. Glöhüs, glöbülüs. EP. Fēriĕă, plūmběă, mīssĭlīs. PER. Volātile ferrum. Pīla plūmbea. Ferrea molēs, (pro tormento bellico). PHR. Evomit īgnītās hōstīlīs māchīnā glāndēs. Völūcrēs imitantūr fūlgűră glāndēs. ∮ Mīssä sölēt mědĭō glāns īntā-bēscērē cœlō. Ovid.

Giārčā, ā. f. Ghiaja SYN. Cālcūlūs, ărēnă, lăpīllūs, EP. Stěrřlis, exigua, dūra, arida, flava. PHR. Jējūnā elīvēsī glaičā rūrīs. 🖣 Aūt īmpūlsā

lěví tůrbátůr glárčá věná. Lucr.

Glancus, a, um, adject. Colore mischio tra il b anco ed il verde. SYN. Czerăleas, czerălas, vit căs, eæsiŭs, PHR, Glaŭca canentia fronde salieta. Införmi limő, glaúcáque expônit in ülvő. 🖣 Ārdentes oculos intersit lumine glanco. Virg.

Glancus, i, m. Glanco, Dio marino. EP. Nătator. Nüpěr in Eübőica vērsis Antedoně membris Glaŭcŭs ădest. Ovid. Fab. Dice la favola, che questi fu un pescatore, il quale avendo quistato d'una certa erba, che era alle spiaggie del mare. si qetto spontaneamente nelle acque, oce fu fatto un Dio del mare. Altre dicono che fu un famoso nnotatore soft acqua.

Glēbā, æ, f. Zolla, SYN. Cespes, EP. Liffossa, supinātā, pinguis, siceā, iners, tertifis dives hūmēus, mādīdā, campēstrīs, jācens, ūber, toecūndā, frügiférá. PHR. Rástris glébás frángit inértés Āntē supinātās Āquiloni, ostendērē glēbās. Focondas verteront vomere glebas. Linquitor, ēt Zephyro pūtrīs se gleba resolvit. Virg.

Girinus, a, um. Di ghiro. ! Quid igant susurro

fraudulentă Glirină scaz.

Glīs, īrīs. Ghiro. EP. Somnīculosus, pārvus. ¶ Dormiont glires hiemem perennem (sapph.). Som-

nicolosos ille porrigit glires (scaz.)

Globo, sfera. SYN. Orbis, sphærå. EP. Rötündüs, lævis, lücens. J Lücentemque glőbűm Lűnæ, Titánřáque ástrá. Virg. (Pro agmine, seu furma). Quis glŏbŭs, ō civēs, cā-līginē vōlvitūr ātrā? Virg.

Giócito, as, avi, atúm, arc. Chiocciare. § Et barrús

bārrīt, cērvī glöcītānt, čt önāgrī. Övid.

Glomer, is, vel glomus, i, m. Gomitolo. ¶ Ūt vinosă glomos fortivă Pyrchiă lână, Hor, Nam si tântûndem êst în lâna glômere, quântûm. Luci, Glömerāmen, inis, n. Tiluppo. § Formā glöme-

rāmen in ûnûm. Lucr. V. Gyrus.

Glomero, ās, āvī, ātūm, ārē. Act. acc. Aggruppare. SYN. Aggěro, accümůlo, agglóméro, cůműlo. 🖣 Séd glőméráré mánúm héllo, ét cön-

currère in arcem. Virg.

- Gioria, w, f. Gloria, titolo, onore. SYN. Decus, fāmā, hōnŏr, nōmēn, splēndŏr. EP. Immōrtālĭs, sūmmā, trīdmphālis, vīvāx, optātā, pērēnnis, fēlīx, īnelytā, ārdūš, nobiļis, brēvis, īnsīgnis, dēbītā, mērītā, clārā, cēlebrīs. PER. Pōst fātā săpērstēs. Nēsciā mūrtis. Expērs sepūlerī. Inelýtá fámá glóriá. PHR. Hűne áccendít tántárūm gloria rerūm. In tenui labor, at tenuis non gloriă. O decus, atque avi gloriă magnă tůi. Ardůa për præcëps gleria vadit itër. I Suasit ét hőrtátrix ánimősi glőriá léthi. Stat.
- Gioriosus, ă, um, adject. Pieno di gloria, glorioso. Dīxīt præside gloriosa tālī (phal.). Mart.

Giōs, ōrĭs, f. Cognata. ¶ Vītrīcŭs , ātque aūdāx sequitur cum glore noveres. Hor,

Ginten inis, m. Colla. SYN. Viscus, viscum, glūtǐnūm EP. Těnāx, viscosūm, lentūm, sequāx. ¶ Ēxplēnt, cöllēctūmqne læc īpsa ād mūnērā glūten. Virg.

Giñtino, as, avi, atūm, are. Congiungere. Act. acc SYN. Agglūtino, conglūtino. Quod fuerat vērbūm cārnīs dūm glūtīnāt ūšūm. Prud

Ginto, onis, m. Goloso. I Nec gluto sorbere sălīvām Mērcūriālēm, Pers.

Gnārns, a, um, adject. Maestro, dottore, perito. SYN. Strēnāds, nāvās, prūdēns, sēlērs, pērītās, gnāvūs, expertus, seiens, doctus, haud īgnārús. 🎙 Îs pôstquâm, sát gnārús čnīm rērūmqué mětůsquě. Sil.

Gnatús, ī, m. Figliuolo. SYN. Fīliŭs, nātŭs. 🖁 Gnātē mihi lõngā jūcūndiör ünice vitā. Catul.

Gnāviter, adverb. Delagentemente, accuratamente. SYN. Strenne, solenter, fortiter, andacter. Cönsílí úmqué mórántúr ágéndi gnávítéi id quõd. Hor.

Gnāvūs, ă, ûm, adject, Deligente, SYN, Strēnuus, aūdāx, sölčīs, förtīs, generosus. ¶ Gnāvus māne lőrúm, ét véspértinús pété léctúm. Hor-

Gnidus, i, f. Città di Cavia, ove fa quella famosa statua di l'enere fatta da Prassitele. EP. Nobilis, inclytă, piscosă. CPiscoslanque Guidum grāvīdāmque Āmāthāntā metāllīs, Ovid. Hine Guidius, à, ûme

GNOMON Gnomon, onis, m. Il segno, che mostra le ore. SYN. Acus, index, stylus. Tertia, solque mi-

cāns ād sēxtēs gnēmēnās ībāt. Calc.

Gnossiacus, a, ūm. Di Gnosso, città di Candia. SYN. Gnőssíűs, et pro fæm. Gnőssíás, ádís, vel Gnőssís, ídís. ¶ Gnőssíácás jűvéré rátés, látére îndé símistrő. Ovid. Pőné mérűm, Bacchī Gnōssĭās ūxŏr ĕrĭs (pent.). Idem.

Goa, &, f. Isola molto celebre nelle Indie Orientali, con una città del medesimo nome. EP. Di-

věs, ŏpůlēntă, înclýtă, Îndřeă.

Gobio, onis, m., vel Gobius, ii, m. Gobio, passero, paganello. I Ne mullum cupias, cum sit tĭbĭ göbĭö tantūm. Juv. Prīncipium cænæ gōbĭŭs ēssĕ sŏlĕt (pent.). Mart.

Goigothă, æ, f. Calvario (monte). SYN. Calvariă. Āt pöstquām vēntum ēst ňbǐ rūrīs Gölgöthä

nõmën. Juv.

Götiās, &, f. Golia, gran gigante. SYN. Gölfath, Gölfathus. EP. Minax, procerus, immanis, horrēndūs, īngēns. PER. Gēthæŭs, Phĭlīstḥæňs, Gīgās. PHR. Jūvēnīs prostrāvit inermis Ārmātūm Dāvīd Gölĭāth, trūncūmquĕ cădāvĕr, Vērtice reseisso tota exporrexit arena. Vidimūs hörrendum membrīs, animīsque Göliam. Prud.

Gomorrha, æ, f. Città messa a fuoco da Dio, insieme con Sodoma, e tre altre città, ove subito ne nacque il Mar morto. EP. Seclerată, împiă, něfandă. PER. Fülminčis ignibus üstă. Cælesti īgně pěrůstă. Vîndřeřbůs flammis exüstă.

Gorgias, æ, f. Celebre oratore, e maestro di Isocrate. EP. Dōetŭs, fācūndŭs, disērtŭs. PER.

Fandī pērītus. Elŏquiō pollēns.

Gorgon, onis, f. Nome di Medusa. SYN. Phoreys, Phorcynis. EP. Anguicomă, anguiferă, rigidă, āspērā, dūrā, crūēntā, fērā, bārbārā, sævā, ātrōx, horridă, scrpentigeră. PER. Gorgoucum monstrūm. Ānguĭbŭs hōrrēns. ¶ Gōrgŏnēs, Hārpyæque, et formă tricorporis umbræ. Virg.

Görgönĕŭs, ă, ūm. Di Gorgone, di Medusa. SYN. Mědūsēŭs. ¶ Ēxīn Görgönčis Alecto înfectă

věněnīs, Virg. Görgŏnĭă, ボ, f. Pallade. (Qnia ejus sento caput Medusa Gorgonis affixum erat, vel ab aspectu truculento; nam γοργών truculentum sonat). V. Pallas.

tiortynia, æ, f. Città di Creta, ossia di Candia. EP. Cělebris, nobilis. PER. Arcum tenděrě

doctă. Săgittis inclytă.

Görtyniacus, a, ūm. Di Gortinia. SYN. Görtynius. Nõe Görtyniaco călămūs levis exit ab arcu. Ovid. Ārbīter hos dūrā vērsāt Gortynius ūrnā.

tiortynis, idis. Femmina di Gortinia. SYN. Gortynia, Gortyniaca. Dictai procul ecce manu

Görtynis arundo. Luc.

Gorştus, i, m. Turcasso. V. Corythus.

Gothus, I, m. Goto, popolo di Scizia. EP. Sevus, dūrus, immānis, ferus, cruentus, crudelis, atrox, Māvortius, armipotens. I flue possem victos inde referre Gothos (pent.). Aus.

Grácilis, is, m. f., č, u., vel Grácilentus, a, um. Gracile, magro. I îlle ego, qui quondam grăcili mödülätüs ävēnā. Virg. Dēdūcūnt hābilēs glā-

dios filo gracilento. Enn.

Grăcillo, ās, āvī, ātūm, ārč. Il cantare che fa la gallina. ¶ Cūcūrrīre solēt gāllūs, gāllīna grăcīllăt. Ovid.

Grădătim, adverb. Passo passo, a passo. SYN. Pa ilatim, sensim. I Ūsque ad principium licĕāt dāmnārĕ grădātīm. Prud.

Gradior, eris, gressus, gradi, depon. Andare, passeggiare. SYN. Āmbūlo, čo, īneēdo, vādo. J Ōc-cŭlit, īpse ūnō grādītūr cŏmītātūs Āchātč. Virg. Grādīvūs, ī, m. Marte. SYN. Mārs. J Ēt gĕnūs ā māgnō dūcēntēm förtč Grādīvō. Ovid. Grā-

dīvūmque patrem, Geticis qui præsidet arvīs.

Virg.

Grădus, us, m. Grado, scaqlione, passo. SYN. Gressŭs, pāssūs, vēstīgīūm. EP. Compositus, sūspēnsus, levis, citatus, incitatus, celer, præceps, præpes, vägus, properans, properus, errans, rapidus, senīlis, tārdus, tremulus, segnis, lentus, lābāns, fēss**ŭ**s, ægĕ**r.** PHR. Grădĭbūsqn**ĕ sŏn**ārĕ Compositis. Sūspēnso tācitūrna grādū. Invīsa propero tēcta penetrāvit grādūs? Et fērt sūspēnsos corde micante gradus. I Siste gradum, teque aspecta ne subtrahe nostro. Virg.

Græcia . æ, f. Grecia, parte dell Europa. SYN. Achāra, Hēllās. EP. Mēndāx, fāllāx, sölērs, döctā, vānā, gārrňlā, īnsölēns. ¶ Ūt prīmūm positīs nūgārī Græcia bēllīs. Hor.

Græcus, a, um, adject. Greco. SYN. Achæus, Achīvus, Achāicus, Argolicus, Doricus, Danaus, Īnāchĭŭs, Grājūs, Ārgīvŭs, Grājŭgĕnā, Pĕlāsgŭs, Āttřeŭs, Āctāvŭs. EP. Sōlērs, săgāx, lòquāx, mēndāx, fāllāx, lācūndŭs, vānŭs. ¶ Sī quiă Græcorum sunt antiquissimă quæque. Hor.

Grāmen, inis, n. Gramigna. SYN. Hērbā. EP. Lætūm, vērnāns, frondēns, rīdēns, florēns, vivāx. viridě, fertilě, roscidům, gravodlens, odorům. PER. Grāmineus agger, ager, torus. Viridīssima grāmine rīpa. Viridī cēspite mollis humus. Lībāvīt quadrupēs, nēc graminis attigit

hērbām, Virg. Grāminēŭs, ă, ūm, adject. Di gramigna. SYN. Hērbōsŭs. ¶ Hīc piŭs Ænēās mīssō cērtāmin

tēndīt Grāmīnĕūm īn cāmpūm. Virg.

Grāmmăticus, ă, ūm, adject. Gramatico, di gramatica. I Grammatřei certant, et adhue sub jūdīcē līs ēst. Hor.

Grānāriūm, iī, n. Granajo. SYN. Horrěum. ¶ Cur tňa plūs laūdēs cňměris granaria nostris. Hor. Grānātă, æ, f. Città di Granata, e provincia, ossia

regno di Spagna. SVN. Ĭbērĭă. ¶ Prō dňcĕ Grānātām, pātrīīsque čiīs ēxūl āb ōrīs. Mant. Grāndāvis, ă, ūm, adject. Di molta età. SYN.

Senior, senex, longævis. J Grandævosque senēx mīstīs ārmāvīt čphēbīs. Luc.

Grandinat. Cade grandine. V. Grando.

Grāndīs, īs, m. f., č., n. Grande. SYN. Māgnūs, Ingēns. ¶ Grāndīā lātūrūs mērītōrūm præmīš. Quid stås. Hor.

Grando, inis, f. Grandine, gragnuola, tempesta. El'. Æstīvā, hypērboreā, horiydā, saliens, cānā, grāvīs, sāxčā, erčpītāns, īnfēstā, īnvīsā, dūrā, ĭndūrātă, dēnsă, concrētă, frĕquēns, crēbră. PER. Graudinis imber, nimbus, procella, tempestās. Grāndīnčus īmber. Lāpīdosus imber. PHR. Rŭit crepitans lapidosæ grandinis imber. Culmină grandine crebră ictă sonânt. Tectis crepitans salit horrida grando. Stridenti resonans crepitu ruit aere grando. I Hic ego nigrantem commīxtā grāndine nimbūm. Virg.

Grānum, ī, n. Grano, granello. SYN. Seges, frumentum. EP. Cereale, triticeum, dulce,

mātūrūm, optātūm, latum, fecundum, aureum, tumens, expectatum. J Punica qua lento cortice grana tegunt pent. J. Ovid.

Grāssātor, oris, m. Assassino, SYN, Für, prado, latro, populator. Interdum et ferro subitus

grāssātör ăgīt rēm. Juv.

Grātēs, f. plur. Ringraziamento, render grazie. SYN. Grātīā. EP. Īminensā, dignā, měritā. ¶ Gañdět, ět învîto grates agit îndě parenti. Ovid.

Grātia, a. f. Grazia, SYN. Benefactum, mūnus, öfficiüm, dönüm. Favore. Amör, stüdiüm, Galanteria, leggiadria. Lěpor, věnūstās, děcňs, decor. ¶ Grāfia quæ tarda est, îngrata est gratiă, nămque Cum fieri properat gratiă, grată mägis pent.`. Aus.

Grātiās agere. Render grazie, ringraziare. PER. Grātēs habēre, rēddere, dicere, referre, pēnděrě, expenděrě, solvěrě, exsolvěrě, persolvěrě. PHR. Parēm reterre grātiām. Pro meritis illi s ipērūm rēx solvāt opīmās Mūnerībūs grātes. Dīgnās pērsõlvērē grātēs Haŭd opis est nostræ, Nec laudare sătis dignasque rependere grates Sūftřeřám. Dit si qua est colo přetás, quatāliā cūrēt Pērsolvānt grātēs dīgnās, ēt prāmiă reddant Debită. I l'amă levis, tântique ābolēscēt grātiā fāctī. Virg.

Grātiē, ārūm, f. plur. Grazie. SYN. Chărites. Tres numerantur. Aglăiă, sen Pāsithea, Thăha, Eaphrosyne. EP. Comes, lætæ, blandæ, comptæ, dūleēs, vēnūstā, mītēs, formosā, jūvēnēs, suavēs, hilarēs, pālchræ, ridentes. Grātiæ zonis, properentque Numpha sappli.). Hor. Vide Chatiles.

Gratificăr, āris, ātus, ārī. Gratificare, rendersi grato. Depon. SYN. Beneticio, faveo. PER. Ōfticiis, vel donis devincio. Benefactum confero. Qua possum, semper tihi conor gratificari. Pass.

Grātiosns, a, am, adject. Grazioso, che ha grazia. SYN, Grātus, ācceptus, amicus, Jaim gritřosæ ætátis mihi flos deperit jamb.'. Hor.

Grātīs, adverb, Senza mercede, gratintamente, SYN, Ultro. 9 Dat grātīs, ültro dat mihi Gaila, nego (pent.) Mart.

Grātňitůs, ă, ûm. Gratuito. SYN. Grātīs dătus. Lārgīs grātújtām cúdīt rāpinīs phalenc.). Alii produci malunt, cum analogiam habeat cum fortuitus, quod Horatius produxit.

Grātūlor, ārīs, ātūs, ārī. Congratulm sī, vallegrarsi. Depon. SYN. Grātor. PHR. Felicis successus gaudiă testor. Gratulatur reduces. Cratulor, îngentum non lătăisse toam pent.). Oyid. Grātulor hnie terrae, quod abest regionibus

Grātňs, ă, ūm, adject. Grazioso, gradito, grato. SYN. Jūcūndūs, āccēptūs, dūleis, snāvis, āmēnus, carus, dilectus, grātissimus. J. Grātā supērvēniet quæ non spērābitur horā. Hor.

Grăvătim, adverb. Gravosamente, che pesa. ¶ Qui nímia grávitatě cádánt plerámque grávatím.

Gráveotens, tis, adject. Puzzolente, di cattivo odore. SYN. Măleolens, olidos, teter. Inde ubi venēre ād faūcēs grāveolēntīs Āvērnī. Virg.

Grāvesco, is, čre, n. Esser gravido. SYN. Aŭgesco, oneror, gravor. J Nec minus interes fodu neműs ömne grávéscit, Virg.

Grávidňs, ž, ūm, adject. Impregnato, gracido. SYN.

Fērtus, fēreāndus, fērtilis. ¶ Mūnčrībūs tilbī pām÷ přučo gravidůs aŭtůmno (spond.). Virg.

Grăvido, ăs. āvī, ātūm, ārē. Impregnare, far pregno. Nēc nöbis fündāssé solum aŭt grăvidare növālēs, Hor.

Gravis, is, m. f., e, n Grave, gravoso, molesto, SYN. Ŏnūstūs, ŏnerosūs. EP. Ācērbūs, molestūs, dīffĭcĭlīs, sevērus. ¶ Aūt grāvībūs rāstrīs pălēās pūlsābīt ĭnānēs. Virg.

Gravitas, atis, f. Gravezza, gravità. SYN. Pondus, moles, onus. Gravità, portamento grave, diquitoso. Honor, decus, honestas, majestas, EP. Insīgnis, spēctābilis, lætā, dēcērā, šenīlis, dēcēns, sčrena, sčvera, matūra verenda, eximia, prastāns. PER. Vūltūs, vel ērīs mājēstās. Sēvērā fröns. Trīstē supērcilium. Plēnus gravitātē sevērā vūltūs. PHR. Frontis pūlcher honos, čt dīgnā sūīs nātālibūs orā. Lātā viro grāvitās, ēt mēntīs amābile pondys. Rigidī sēd plēna pňdoris Elücet grávitás fástú júcúndá těmoto. Grave et immūtābile sanctīs Pondus adest verbīs. ¶ Mūlt<u>ĭ</u>plicāt tămēn hūne grāvitās aūctōris honorem. Et mājestātem res data dantis habet (pent.). Ovid.

Graviter, adverh. Gravemente, gravosamente. 9 Ipse gravis, graviterque ad terram pondere vasto.

Gravo, as, avī, atūm, arč. Gravare, aggravare. Act. ace. SYN. Aggravo, onero, premo, obruo, opprimo. I Ipse subibo humeris, nec me labor istě grávábit. Virg.

Gregātis, is, m. f., e, n. D'uno stesso gregge, de gregge. SYN. Ārmēntālis , vel sŏcijūs, sŏcijālis, populārus. 🖣 Pērmūtāt vitrčīs grēgālē sūlphūr phal.\. Stat.

Grēminm, ii, n. Grembo, seno. SYN. Pēctus, sinus, ūlusē. EP. Cāstūm, pūdicūm, ămābilč, mātērnům, môllě, vîrginěům, důlcě, jůcůndům, fērtĭlĕ, ămœnām. Tīrrïgăt, ēt fætām grēmĭā Dĕă töllit in ältö. Virg.

Grēssns, ūs, m. Passo. SYN. Pāssus, grādus, vēstīgiā, ingrēssūs. EP. Properūs, vēlāx, agilis, eitatus, întrepidus, înstăbilis, încertus, lentus, vägus, sēgnis, supērbus, cēlēr, vālidus. 🖣 Instăbiles retro gressus prosternit ărenă, Sil.

Grēv, grēgis, m. Gregge, greggia. SYN. Pēcus, ārmēntūm, pēcora, pēcudēs. EP. Lāniger, bīrsūtos, hīrtis, vāgās, ērrins, pingnis, opimās, pětůleňs, foedudás, pétůláns, láscivňs, cělěr. PHR. Lānigēros agitare greges, hirtasque căpēllās. Grēgēs claūsō stăbūlāntūr ŏvīlī. Rēpětunt rěferes páscůá nôtă greges. Vir gregis īpsē căpēr deērrāvērāt, ātque ego Dāphnīn Virg.

tirossus, i, m. Fico non maturo. SYN. Ficus. EP. Crădăs, vel crādă, dūrăs.

Gruo is, črč. Far la voce della gru. Neut. 9 Grus gráit, înque glanis Cýcni prope llumina pren-

Grās, ŭis, m. 1. Gru. EP. Advěnă, pěregrīnă, hibėrna, ačria, bromalis, vigil, præsaga, querūlā. PER. Pālāmēdis āvis. Võlueris Strýmoniā, Bīstoniā, Āsmoniā, Treiciā. PHR. Sāb nābibūs ātrīs Strymonias dant signa grites, atque as-thera tranant Cum sonitu, fugiuntque Notes clamore secundo. Com fera ponit biems, illaclámôrě fúgáci Umbrá trčtis, arvisquě vělánt. Tum grůřbůs pědřets, čt rétiš pôněrě cérvů. Gryneus, ei, m. Uno de'Centauri. EP. Immānis, bĭfőrmĭs, trūx, mĭnāx. ¶ Cūmquĕ sŭīs Gryneūs īmmānēm sūstulit ārām Īgnibus, ēt medium Lăpitharum jeeit în agmen. Ovid.

Gryneus. Epiteto d'Apolline. (A Gryneo nemore juxta Clazomenem Asiæ civitatem ipsi sacro). ¶ Sēd nūne Itālīām māgnām Grynēŭs Āpöllo.

Virg. Vide Apollo.

Gryns, yphis, vel Gryphus, i, m. Grifone. EP. Hyperborens, öbūneus, celer, agilis, volāns. PER. Sicut hyperboreis rutilans in vallibus aurum Gryphes amant, avidique tenent. I Jungentur jām Gryphës ĕquīs, ævoquĕ sĕquēntī. Virg.

Gübernācňtūm, vel Gübernāclūm, ī, n. Governo, timone. SYN. Clāvŭs, hăbēnæ, tēmo, mödērāmen, regimen, imperiam. EP. Flexile, flaitans, pēndēns, properum. J. Nāmque gubernāclum multa vī forte revulsum. Virg.

Gňbernator, oris, m. Governatore, amministratore, nocchiero, SYN, Nāvitā, naūtā, rēctor, moderātor. EP. Sedulus, impiger, providus, prudens, solers, sollicitus, anxius, pervigil. I fipse gubernator puppi Palinurus ab alta. Virg.

Güberno, ās, āvī, ātūm, ārē. Reggere, governare, tener cura. Act. acc. SYN. Rego, moderor, dirigo, dūco, tēmpēro, impēro, rēgno, dominor. ¶ Ö quī pērpētūā mūudūm rătione guhernās. Boet.

Gŭiă, æ, f. Gola, gozzo. SYN. Faŭces, gūttur, jŭgúlum. Ingordigia. Ingluvies, fames. EP. Vorāx, hĭāns, ăvidă, fœdă, însătiābilis, împătiens, îmmensă. Î Et crescente gula, mănet exitus; ærĕ pătērnō. Ovid.

Gŭiosŭs, ă, ūm, adject. Goloso, ghiotto. SYN. Gŭlo, hēlluo, lūreo. PER. Escārum vorāgo, gūrges, bărathrum. J Non est, Tuccă, sătis quod es

gŭlosŭs (phal.). Mart.

Gürges, itis, m. Gorgo. SYN. Abyssus, barathrum, hřátůs, vorágo. EP. Spůměůs, răpřidůs, vřolěntus, sinuosus, comosus, lutosus, arenosus, limosus, tumidus, turbidus, caruleus, relluus, æstuans, præceps, intortus, vastus. PER. Sinuosi gurgitis astus Freti spumantis hiatus. Intortus aquarum vortex. Sinuatī gūrgitis orbes, unda, īrā, furor. PHR. Ima exastuat ūndă Vorticibūs răpidis. Navēm ter flūctus ibidēm, Tōrquēt āgēns cīreum, ēt rāpīdūs vŏrāt āguŏrē vōrtēx. J Tūrbīdūs bīc cānō, vāstāque vorāgine gūrges. Virg.

Gusto, as, avī, atum, are. Gustare, assaggiare. Act. ace. SYN. Dēgūsto, lībo, dēlībo. PER. Prīmīs āttīngo labrīs, seu labrīs. Dē sene gűstárit técüm pártitá lűcéllűm. Hor.

Gūstus, us, m. Gusto, senso del palato massimamente. EP. Acūtūs, ācer, săgāx. ¶Interca gūstūs ělěměntá pěr ömnĭá quærūnt. Juv. Vide Sapor.

Gūttă, æ, f. Gocciola. EP. Lǐquǐdă, īrrǐgǔā, flǔǐtāns, fluens, manans, frigidā, sanguinea, cruenta, sūdāns. 🖣 Gūttă pēr āttonītās ībāt obortā gēnas pent.). Ovid.

Güttätim, adverb. A goccia a goccia. 9 Güttätim spārsūm fūdīsse ob crīmina fūlmēn. Alc.

Gūttur, ŭris, n. Gola, gozzo. SYN. Faūcēs, jūgŭlūm. EP. Pătens, htans, căvum, raucum, apertūm, sŏnōrūm, těnúě, cănōrūm. PitR. Ārgūtō gūttūre fundere cantūs. Tenui gūttūre cantat ävis. ¶ Öbjicit: illĕ lämē rābidā triā gūttūrā påndens. Virg.

Gyarus, i, vel Gyara, a. Jero (isola). EP. Brevis, īnfāmīs. ¶ Aūde ălĭquīd brēvĭbūs Gyarīs, ēt cărcere dignum. Juv. Expl. Isola nell'Arcipelago, ove i Romani mandavano in bando i col-

Gyges, &, m. Gige, fratello di Briarco. 9 Centimănamque Gygen, semibovemque viram (pent.). Ovid. Fab. Gige fu un pastore di Lidia, che trovò un aucllo, con cui si faceva invisibile agli altrui occhi. Questo anello gli diè animo d'uccidere il re ed i signori di sua corte, senza essere veduto, ed anche con questo si usurpò la corona.

Gymnasiam, ii, n. Ginnasio, palestra. J Gymnasĭa, ātque andī făcinūs mājoris abollā. Juv.

Gyntnősőphűstæ, árûm, m. plur. Ginnosofisti. El. Dōctī, săpĭēntēs, nūdī. ¶ Ōstēntātquĕ sŭōs vī-cātīm Gymnŏsŏphīstās. Prud. Hist. Filosofi delle Indie, i quali andavano nudi, e coll'ungersi tolleravano senza dolore alcuno i calori dell'estate ed i freddi dell'inverno.

Gynaceum, i, n. Appartamento destinato per le femmine. EP. Sēcrētūm, impenetrābile, ārcānūm. 🖣 Grāndě Gynæcēūm, quō sē, sŏcĭāsquĕ

rĕclūsĭt. Mart.

Gypsum, i, n. Gesso. SYN. Crēta, calx. EP. Siccum, těnax, album, crassum.

Gypsātus, a, um. Ingessato, imbiancato. 9 Dēspice gypsati crimen inane pedis (peut.). Ovid. Gyro, as, avī, atūm, are. Girare, ravvolgere. Act.

acc. SYN. Convolvo, involvo, contorqueo, implico, intorqueo, sinuo, volvo. V. Gyrus

Gyrus, i, m. Giro, cerchio, circuito. SYN. Flexus, cīrcuitus, cīrculus, orbis, rota, sinus, spīra, volūměn, glŏměrāměn, ārcŭs. EP. Implêxŭs, sĭnŭātŭs, volūtŭs, obliquŭs, aretŭs, cūrvŭs, lūnātus, rotātilis, incūrvus, ancēps, dubius, ambiguus, intortus, contortus, inextricabilis. PHR. Pěr īmmēnsos sinuare volumina gyros. Sinuatque îmmēnsă volūmině tērgă. Squāmměus în spīrām trāctū sē colligit anguis. Maximus hic flēxū sĭnňôso ēlābĭtŭr ānguis. Immēnsō sāltū sĭnŭátŭr in ārcūs. Hūc illūc vinclorum immēnsā völūmīnā vērsāt. Gyrūsquē rotātīlīs orbēs Īmplīcāt īnnūmērēs. ¶ Sēptem īngēns gyrēs, septenă volumină traxit. Virg.

Hābăcāc, indecl. Profeta de' tempi della cattività di Babilonia. J Quas messoribus Habacue Prophētă (phal. Š. Prima melins corripitur, Vide Propheta.

Hăbēnă, ē, f. Briglia. SYN. Frēnūm, lupus, lupātūm, căpīstrūm, lōrūm, rētīnācŭlūm. EP. Vălīdā, ēffūsā, vāgā, strīctā, āngūstā, cītā, fācīlīs, lāxă, flēxilis, undāns. I Fertur equis aurīgă, něque audit currus habenas. Virg. Tempore pārēt equus lentīs animosus habenīs, Et plaeido dūros āccipit ore lupos. Ovid.

Hăběo, ēs, ŭī, ĭtům, ērě. Avere. Act. acc. SYN. Possidčo, těněo, servo, conservo, obtiněo, potĭŏr. ¶ Īpsĭŭs Ānchīsæ lõngævi hõc mūnŭs hä-bēbĭs. Virg.

Hatitis, is, m. f., e, n. Abile, atto. accomodato. SYN. Agilis, alacer, solers, dexter, vel aptus, Idoneus, commodus, conveniens, accommodus. ¶ Nāmque humērīs dē more habilēm sūspēnděrăt árcům. Virg.

Hăbitābilis, is, m. f., č, n. Abitevole, abitabile. 🖣 Quārūm quæ media est, non est hābitābilis

æstű. Ovid.

Hăbitāculum, î, n. Abitavolo, abituro. SYN. Dŏműs, sédés, hőspítíúm, édés. 🖣 Accipiúntqué căvīs hăbitāculă dignă lătēbrīš. Ale.

Hăbito, ās, āvī, ātūm, ārē. Abitare. SYN. Cölo, încölo, těněo, háběo, frequento, dego, mančo. PHR. Hůmilės hábitāre cásās. Stågná cólīt,

rīpīsque hābītāt. Quæ loca, quīve habītant hominės. Nūllī certi domus, lūcis habitamus opacis. Intus habet sēdēm. J Teeum habita, ēt norīs, quam sīt tibi cūrta supēllex. Pers.

Hăbităs, ūs, m. Abito, vestimento, portamento. SYN. Fôrmă, gestăs, cultus. EP. Côncunnus, nitidus, honestus, regius, præstans, hilaris, decens, decorus, cultus, superbus, sordidus, turpřs. Virginis ös, hăbitůmoně gěrens, et virginis ārmā. Virg.

Hāc, adverb. Per di qua. I Hāc iter est superis

ād māgnī tēctă Tonantis. Ovid.

Hāctenus, adverb. Fin qui, finora. ¶ Hāctenus ēdīdērāt domīnos gens Flavia jūstos. Aus. Aliquando hac, et tenus disjunguntur. Illac plachīsse tenus potuīt dīscordia, pacem. Ovid.

Hadriă, & m. Adria, golfo Adriatico presso Fenezia, e città nel regno di Napoli. V. Adria.

Hædus, i, m. Capretto. SYN. Caper. hirens. EP. Lāscīvus, pētulāns, pētulcus, vāgus, cornīger. ¶ Sīc cănībūs cătūlos similēs, sie mātribūs hāilos. Virg.

Hāmön, önis, vel Hāmis, i, m. Montaqua della Tracia. EP. Thrācius, Thrēicius, gelidus. J Thrēiciám Rhodopen hábet angulus unus, et flamum. Ovid.

Hæmörrhöis, idis, f. Serpente che cava tutto il sangue: morroide, piaga. EP. Lethifera, sava, āspērā. ¶ Impressīt dentes hæmorrhois aspērā Tullo. Luc. Alii dicunt Hæmorrhous, pro serpente.

Hærēdītās, ātis, f. Ereditā, successione. SYN. Patrimonia, bona, opes, prædia. EP. Patria, certa, āmplă, Hærēdītās tibī trēcentā vēnīssē scaz.

Mart.

Hērĕo, ēs, hāsī, hāsūm, ērĕ. Stare attaccato. SYN. Adhæreo, adhæresco, inhæreo, inhæresco, cohareo, coharesco. Dubitare, esitare. Dubito. PER. Öbtütüqne hæret defixus in uno. Subitoque aspectu territus haesit. Hie oculis, et pēctore toto Hæret. Soloque immobilis hæret. 🖣 Hærčát Éðæ vúlnús misérábílé sörtis. Luc.

Hērēs, ēdis, m. Erede, ereda. EP. Söllicitus, ānxĭŭs, ăvidŭs, cŭpidŭs, inexpletus, insatiabilis, pāllīdus, ingritus, immēmor, vorāx, mālus, impiŭs, fallax, împătiens. Hie dăbit heredes,

mönümentüm nemő séquetár. Hor.

Hēresis, čos, f. Eresia, resia. EP. Execcanda, prócáx, détestándá, infamis, vipétéá, probtósá, profaná, perfidá, incredálá, ambittósá, lóquax, gārrūlā, rebēllīs, contūmāx, efficinis, fúgiendā, **īnṣānă, vēsānă, mēn**dāx, fāllāx, dŏlōsă, súbdŏla, scělěrátă, PER, Însanábřlě virůs, Formidábílé monstrum. Occulti fraus blanda veneni subfictā rēligionē lātēns, Novitātis āmāns. • Hērēsis heŭ flammas vitiorum spargit in ardes. Prud. |

Hārēticus, a. ūm, adject. Eretico. SYN. Novator. EP. Scělěrátůs, împiùs, scělěstůs, dîrůs, însanus, infestus, fallax, mendax, audax, sævus, ātrox, pērfidus. ¶ Cum tamen hæretica nīgredině plenůs averni. Luc.

Hătăsus, i, m. Ileso, finme di Sicilia, ! Et qua-

Sicanii flores legistis flalasi, Colum.

Hătec, ecis, f. n. Alice, arringa (pesce), ¶ Hâlecem, sed quam protinus illa voiet (pent.). Mart.

Hătřačtůs, vel Hálřatůs, î, m. Falcone, SYN, Ac-cipiter, Nisůs, § Et mödő factůs črát fülvis hálíæetűs ális. Ovid.

Hātītus ūs, m. Fiato, alito, spirito. SYN. Spītitūs, anhēlītūs, flatūs, aūra, anīma. 🖣 Extrēmūs sī quīs super hālītus errat. Virg.

Hāto, 'ās, āvī', ātūm, ātč, n. Fintare, spirarodore. SYN. Spīro, ŏlčo, rědŏlčo, fragro. ¶ Thūrĕ călênt aræ, sertisque recentibus halant. Virg.

Halys, is, in. Fiume, presso il quale fu rotto Creso in una battaglia. PHR. Crossis Hālān pēnētrāns, magnam pervertet opum vim. Inligit et erebrő vőrtřeč törtůs Hálys (pent.). Ovid.

Bămādryas, adis, f. Ninfa dei boschi, SYN, Dryas. 🖣 Jām neque Hāmādryadēs rūtsūs, nēc cārmīnā

nöbīs. Virg.

Hamātus, a, am. Fornito di ami, uncinato. Aut măgis hāmātīs inter sē, pērque plicātis. Lucr. Bămmôm. ônis, m. Ammone, nome di Giove. V.

Ammon.

Hāmus, ī, m. Amo. SYN. Uncus, hāmulus, ūncīnus, arundo, EP. Tortus, ferreus, tenax, fallax, mērsus, cūrvūs, īneūrvūs, ūneus, ādūneus, lātēns, sūbdölūs, lēthālīs, īnsīdīōsūs. PER. Hāmātă ăṇūndo. 注s hāmātūm, hāmātă līněá. 注s ădûncûm. Pîscâtöriŭs ûncŭs. • Aût sửá crêdúlitas in aduncos egerat hamos, Ovid.

Hără, æ, f. Stalla de porci. SYN. Sŭile, stăbălūm. EP. Türpis, fædå, öbscenå, immundå. ¶ Teitiŭs îmmunda cură fidelis hăra pent.). Ovid.

Hāriotus, i, m. Profeta, indovino. SYN. Augur, ărūspēx, vātēs. EP. Cērtŭs, præseiŭs, pērītūs. săcer, providus, fatidicus, pranuncius. PER. Divûm interprés. Eventûră videns, Fâtă cănens.

Hārmāniā. & , f. Armonia , accordamento. SYN. Concentăs, melos, modulamen. EP. Resonans, dūleis, jūcūndā, grātā, suāvis. PER. Concors dīscērdžā, vel dīscērs cēncērdžā vēcūm. Cēnsona Jestivi modulamina cantus. 🖣 Harmoniam Graji quam dicunt, quod faciat nos. Lucr.

Harpágo, onis, m. Graffio, ancora. SYN. Uncis. EP. Hordáx, těnáx, ágūtůs, rěcůrvůs, ferreŭs. Quós hárpágónés, hárpýás, ét Tántálós (jamb.).

Plant.

Hārpē, ēs, f. Scincturra, EP. Pālcātā, hāmātă, Cyllenis. 9 Harpen alterius monstri jam cæde růběntém. Lucr.

Harpocrates, is, m. Apportute EP. Silens, tăcitus Üxőrem, ét pátrúúm réddidit. Hárpőerátém (pent.), Catul, Expl. Fu un filosofo greco che raccomandava singolarmente il silenzio ai suoseclari, quidicando essere una gran virtir il parla poco, e perció gli Egizi lo fecero Dio del silenzio.

Harpšá, w. f. Arpia, mostro, SYN. Stymphális, Stympháliá, Typhóis, EP. Dira, criodélis, tór p - ávidă, înfêstă, hôrrendă, trůx, răpăx, PER Āvis Hērcūlėš, Phinėš, Stymphāliūm monstrūm Sölá növűm dictúque nelas Harpyá Gélámó. Virg. L.vid. Mostro, che ha la faccia di aonia, con le ali e le mani fatte a rampino. La favola dice che furono tre nel lago Stinfalo nell'Arcadia, le quali guastarono le vivande del re Fineo.

Hárūspēx, ĭeĭs, m. Indovino, profeta. SYN. Aūgūr, ărūspēx. EP. Phœbēŭs, Phœbēĭňs, Ăpōllīnĕŭs, Tūscus, Hetrūscus, vānus, fatidicus. ¶ O procĕrēs, Gēnsōre ŏpŭs ēst an harūspīcĕ nōbīs? Juv.

ltărăspicium, ii, n. Augurio, divinazione. ¶ Conjugio, et discat Persicum haruspicium (pent.).

Catul.

Hāstă, &, f. Asta, lancia. SYN. Lancea, telum, spīcūlūm, cūspīs, frāxīnūs, ābies, pīnūs (a materia, seu ligno). EP. Contortă, vibrans, vibrātă, mīssīlīs, fātālīs, fortīs, sanguīnea, scelěrātă, ăcūtă, gravis, sava, longa, ferrată, tremēns, tremebanda. tremula, cruenta, bellica, Mārtiā, Māvortiā, trābālis, mināx, fūnēstā, lēthālis, lēthifērā. J Lēserit, ēt tērgo scelerātam întőrsérít hástám. Virg.

Hāstātus, ă, um, adject. Armato di lancia. Nec mägis ärdentes Mävors, hästätäque pügnæ. Stat. Hāstīlē, řs, n. Asta, tutto ciò che è futto in forma di asta. ¶ Tū lāvēs călămōs, rāsāque hāstīlřă vīrgā. Virg.

Hand, adverb. Non. SYN. Non, handquaquam, nequaquam, nequicquam, nec, neque, nihil, nīl, minimē, nūnquām, nūsquām. ¶ Progenies Phacton hand inficianda parenti, Ovid.

Haûd ălĭtĕr, adverb. Non altrimenti. SYN. Haûd sĕcŭs, non ălĭtĕr, non sécŭs, haūd minŭs, sīc, ită, păriter. J Haud aliter Rutulo muros, et castra tuenti. Virg.

Naūrio, is, haūsi, haūstūm, īrē. Attingere. Act. ace, SYN. Educo, is, extraho, elicio, traho. \ Egelidos haūrīt fontes, quos ordine potent. Virg.

Haustrum, I, n. Strumento per attinger acqua. ¶ Ūt Nuvios vērsārē rotās, ātque haustra vidēmās. Lucr.

Haūstus, ūs, m. Cavamento, sorso. Pindarici fon-

tīs quī non expāllüĭt haūstūs. Hor.

Hēbē, ēs, f. Ebe. EP. Jūnonia, formosa, cælēstis, Herculea, compta, atheria, candida, rosea. PER. Jūnonis fīliā. Hērculis ūxor. Deā, Dīvā jūventæ. Pūlehrā jāventūtīs præses. ¶ Hōc īllī děděrát Jūnonia mūněris Hébe, Ovid. Fab, Figlia di Giunone, senza padre, dea della gioventi, moglie di Ercole. Essa serviva di coppiere a Giove; ma caduta sconciamente un di, mentre era in questo suo officio, subito Giove elesse in suo luogo Ganimede.

Hěběo, čs, črě, n. Esser oztoso, ottuso. SYN. Hěběsco. § Sānguis hěbět frigěntque éffætæ în

corpore vires. Virg.

Hěběs, čtřs, adject. Grossetto, ozioso, stupido. SYN. Obtūsus, retūsus, hebetatus, hebens, segnis, tārdūs, lēntūs, dēsēs, stūpīdūs. 🖣 Dēlēctānt hébětés lásső lictórě sécürés. Juv.

Hebeto, as, avi, atum, ave. Rintuzzare. Act. ace. SYN. Öbtündo, retündo. Mortales hebetat vi-

sūs tibi, et hūmidā circūm. Virg.

Hébétūdo, inis, f. Stupidità. SYN. Stupor, torpor. Rēpsit in ignārās mēntēs hebetudo pudendā. Hor.

Hēbrūs, ī, m. Ebro, fiume della Tracia. EP. Aūīčūs, aūrātūs, dīvēs, võlūcēr. Ōdrīsĭūs, Rhŏdőpēĭŭs, Örphēĭùs, spūmčüs, spūmífér, aūrĭfér. l Harpálice, völűcrémque fűga prævértitűr, Hēbrūm, Virg.

Hěcătě, es, f. Ecate. SYN. Lūnă, Dĭānă, Proserpĭnă. EP. Triformis, triceps, tergemină, triplēx, Phœbēă. 🖁 Võce võcans Hecaten, cælōque, ereboque potentem. Expl. I poeti la chiamano Luna in cielo, Diana nei boschi e Proscrpina nell'inferno.

Hĕcătēĭs, ĭdĭs, vel ĭdŏs, f. D'Ecate. ¶ Pōstĕă dīscedens, succis Hecateidos herba. Ovid.

Hecătombe, es, f. Sacrificio di cento vittime. Existunt qui promittant hecatomben. Juv.

Hēctor, oris, m. Ettore. SVN. Priamides. EP. Phryx, Phrygiŭs, Dardanides, Trojanus, Tros, Trōtŭs, fĕrōx, trūx, inclytús, förtĭs, strēnŭŭs, māgnanimus, Māvortius, Mārtius, armipotens, audax, ācer. PER. Spes fidissima Teucrum. Trojæ dēfēnsŏr. Troĭňs, Prĭămēĭňs hērōs. ¶ Tēr cīrcum Iliacos reptāvērāt Hectora mūros. Virg.

Hēctoreus, a, um, adject. Di Ettore. Ilic jām tercentum totos regnabitur annos Gente sub

Hēctörĕā. Virg.

Hěcňbă, æ, f. Ecuba. SYN. Cīssēis. PER. Māter Hēctoris. Priamēia conjūx. Ilic Hecuba, et gnātē nēquīcquam āltārĭă cīrcūm. Virg.

Hěděră, æ, f. Ellera. EP. Bacciferă, pallidă, pallēns, ālbā, nigrā, bicolor, lævis, vivāx, sēguāx, těnāx, crīnālis, nexilis, flexilis, flexibilis, Bācchică, lăscīvă, errans, erratică, serpens, procēră, frondens, viridis, decoră. PER. Roboră complēctēns frondě sěquáci. Corymbis vírdus. Īnsīgnĭă Bācchī. Nōbĭlis cŏrōnă vātūm. ¶ Intēr vīctrīcēs hederām tibi serpere laures. Virg.

Hěděrősŭs, ă, ūm, adject. D'Ellera. Lūcus ěrāt

felix, hederőső conditus antro. Prop.

Hēdui, oram, m. plur. Paesi intorno ad Antona uella Borgogna. ¶ Quā frātrūm Rhēnō prōgīgnītur, Hēdua pūbes. Aus.

Hei, interject. Ah. oimė. I Hei mihi, qualis črat,

quantum mūtatus ab illo! Virg.

Hělěnă, æ, vel llělěně, ěs, f. Elena. SYN. Lăcænă, Tyndăris, Oēbālis. EP. Ārgīvā, Spārtānā, Pēlāsgā, Lēdēā, Phrygia, Amyclēa, Therapnēa, īnfīdă, ădūlteră, venūstă, formosă, decoră, supērbă, pērfīdă, ĭnīquă, pērnĭcĭōsă, rāptă. ¶ Lēdæāmque Hělěnām Trojānās vēxīt ad ārcēs. Virg. Expl. *Elena, figlia di Giove e di Leda*, sorella di Castore e Polluce, moglie di Menelao, fu rapita da Paride figlio di Priamo: il che fu cagione della rovina di Troja.

Hělčnůs, i, m. Eleno. Prišmidės multis Hělěnūs comitantibas offert. Virg. Hist, Figlinolo di Priamo, fratello di Ettore, indovino molto stimato dai medesimi Greci. Si sposò con Andro-

maca vedova di suo fratello.

Hēliadēs, ūm, f. plur. Eliadi. SYN. Phactontiades, Clymeneides. EP. Misera, mesta, populea, gemebanda. PER. Sorores Phaetontis. Clymenes natā. Clymeneja proles. ¶ Nēc minus Hēlĭădēs lūgēnt, ĕt ĭnāniā mōrtī. Ovid.

Hělice, čs, f. Orsa maggiore, costellazione. SYN. Āretos, āxīs, ūrsā. ĒP. Torvā, dūrā, nīvosā, gělidă, älgēns. ¶ Pārrhäsis öbliquös Hělicē cūm

vērtērēt āxēs. Lucr. V. Arctos.

Hěticon, onis, m. Monte Elicona. EP. Aonius, Ăpôllĭnĕňs, Phœbēŭs, ămænŭs, vĭrēns, vĭrĭdĭs. PER. Mons Heliconius, Heliconia rūpes. PHR. Procul ecce cănoro Demigrant Helicone Den. ¶În mědřoquě mřhi dás Hělřcôně löcům (peut.).

Hěliconiděs, úm. vel Hěliconiáděs, f. plur. Sinonimo di Muse. SYN, Heliconiades Musa. Parnāssīquē jūgīs, sylvāque Heliconide festis. Stat.

Hĕtĭcōnĭŭs, ă, ūm, adject. Del monte di Elicona. SYN. Āŏnĭŭs. ¶ Āt Pāllās, dōctīquē cŏhōrs Hĕ-līcōnĭă Phōbī, Stat.

Hēllē, ēs, f. Elle. SYN. Athamanthis, Nepheleias. EP. Infēlīx, flēbīlīs, pāvīdā, Phrysæā. 9 Sī tē förtě jůvánt Helles Athamantidos ürbes. Prop. Fab. Figlia di Atamante re di Tebe e di Nefele, nipote di Eolo e sorella di Frisso, Fuggendo con suo fratello, e volendo passare il mare a cavallo di un montone, si affogo nello stesso mare, e gli diede il suo nome, croe di Ellesponto.

неневогом, і, п. Elleboro. SYN. Helleborus. PHR. Ī, bĭbĕ, dīxīssēm, pūrgāntēs pēctŏrā sūccōs, Quīcquĭd čt īn tōtā nāscĭtŭr Āntĭeÿrā. ¶ Sīllamve helleborosque graves, nigramque bita-

měn. Virg.

Hělorus, i, m. Eloro, finne di Sicilia. EP. Clamosus, stagnans, undans, præceps, gratús, citús, ămœnŭs. 🖣 Exúpérő præpingne sőlúm stágnántis Hělori. Vug.

Hētiŭo, ōnis, m. Ghiotto, goloso, V. Gulosus.

Hēlinor, āris. ātus, ārī. depon. Divorare, mangiare a stravizzo. SYN. Vŏro, consumo, 9 Părum expătrāvĭt? an părûm hēllŭātŭs ēst? jamb. pur.). Cat.

Hětôps, öpřs, m. Sorta di pesce. § Ēt prětřôsůs hělôps nôstrîs încôgnitůs ûndîs. Ovid.

Hēlvētii, örūm. m. plur. Svizzeri. EP. Bēllācēs, belligeri, fortes, robūsti, savi, impāvidi, dūri, māguanīmī. 🎙 Hēlvētii tibi dūra āciiānt vēnābula et enses. Mant.

Bēmīnă, ā, f. Mina, sorta di misura.

■ Frēgērit hēmīnās Ārēti ādīlīs (nīguās, Pers.

Hērā, æ, f. Padrona, madonna, SYN, Domină, EP. Īmpēriosā, supērbā, clāmosā, mītis, benīgnā. Scīs hērā, tē, mēā lūx, jūvenī plācnīssē bēātā. Oxid.

Héractitus, i., m. Eraclito. EP. Tristis, dolôns, flēns. J Hērāclītus inīt, gnörum dūx prælia prīmus. Lucr. Hist. Filosofo di Efeso, il quale piangeva ogni volta che usciva dalla sua casa; avendo compassione delle miserie umane, come per lo contrario Democrito, altro filesofo, rideva sempre, burlandosi delle pazzie del mon, v.

Heraclius, ii, m. Imperatore Eraclio. Tune erat împerii căpăt Heraclius în armis. Mant.

Hệchẳ, ấc, f. Liba, crhagyao. SYN. Grāmén. EP. Viridis, gēmmāns, ölēns, snāvis, mollis, ödorātā, tēnērā, opācā, florens, āmārā, mitis, pālūstris, viridāns, ārens, āridā, sitiens, siecā, pūbens, stérilis, praimosa, rorans, tertilis, pinguis, důlcis. PHR. Herbae rüpta těllůré cắcůmină töllünt. Quaque diù lătuit, nûnc qua se töllät in aŭrās. Fertilis öccültās invenit herbă vīās. Rōs în tenerā pēcorī grātīssimus hērba ēst. Pāllēntēs rūmināt hērbās. 9 Quique frequens herbis, et tertilis übere campus. Virg.

Hērhosus, a, um. Erboso, pieno di erbe. SYN. Hērbifer, herbidus. § Pascentem nivcos herboso Ilámine Cycnos, Virg.

Hērcūtēs, is, m. Ercole. SYN. Ālcīdēs, Amphitryoniadēs, Tyrinthius. EP. Invictus. generosus, victor, indomitus, acer, strenuus, egregius, fűréns, férőx, férvidűs, főrmidábilis, inclytús, māgnās, bellipātēns, insignis, trēmēndās, cælifer. PER. Claviger herős. Alemena genitűs, sătăs. Alemenæ soboles învietă. Monstrorum domitor. Intrepidus domitor ferarum. Centuplice victor ab Hydra. Tyrinthiùs heros, Clava tranodi ārmātus, PHR. Prīmā Gleonæi tölerāta ārūmuš lābēris. Prēximā Lējuāsam fērro, ēt făce contudit hydram. Mox Frymanthæum vis tērtiš pēreulit āprum. Æripēdis quarto tulit aŭrčă cornăă cervi. Stymphalidās pepălit volŭerės discriminė quinto. Threieiam sexto spoliavit Amazona baltheo. Septima in Augise stābūlīs īmpēnsā lābēris. Octāva ēxpūlsē nāměrātůr ădôrčă Taŭrō. În Dĭŏmēdæis victōriă nonă quadrigis. Geryone extincto decimam dat Ibēria pālmām. Ūndčeimūs māla Hēspēridūm dīstrāctă trīumphūs. Cērberus extrēmī suprema ēst mētā lābēris. 9 Nāmquē lābērifērī cum pugnās Hērculis omnēs, Pass, Fab. Figlio di Giove e di Alemena, moglie di Anfitrione, Giunone gli portò sommo odio : perciò per suo comando fu esposto da Euristeo a varj pericoli della vita, Mori da farioso, essendosi vestito della veste di Nesso Centauro, la quale gli era stata mandata da Deianira.

Hēreynia, ā, f. Foresta d' Hemagna, EP. Vāsta, longă. J Prominet Hercynia confinis Rhatiă

sylvá, Claud. V. Sylva. Hérî, adverh. Jevi. PER. Héstérná lúcč, nőctő, dĭē. ¶ Ĥčrī mīnās vīgīntī pro āmbōbús dĕdĭĹ jamb.`. Ser.

Hérītis, is, m. f., č, n. Del padrone. \ Vērnā minīstērīis ād nūtūs āptūs hērīlēs. Hor.

Hermänhröditüs, i, m. Ermafrodito, maschio e femmina. SYN. Andrögynűs. ¶ Hermäphrödítűs ăīt, nātō dătĕ mūnčră vēstrō. Ovid. Fab. Ermafrodito era figlio di Mercurio e di Venece, molto amato dalla ninfa Salmace, la quale non potendo tirarlo alle sue roglie, prego gli Dei, che ambedue si formassero in un corpo solo: la qual cesa ella ottenne, con questa differenza però che il sesso dell'uno e dell'altra rimanesse intiero. V. Ilujus descript, apud Ovid, 4. Metam. Ita. Dij jubcatis, etc.

Hêrmione, es, f. Ermione, figlia di Menelao, moglec di Oreste, SYN, Tyndáris, Tantálís, EP, Spártānā, Lēdæā. 🎙 Lēdæam Hērmĭŏnēm, Lācēdæ-

moniosque hymenæos. Virg.

Hermes, i, m. Ermo, fiume della Lidia. EP. Aureús, fæcundús, fertilís, Lydiús, divés, árenősus, Lydus, metallifer. PHR. Dives rutilis fulgčát Herműs áquis. Erűetihűs Hespériis, ét Līdo ditior Hērmo. Quodque metālliferis ēge-rit Hērmus āguis. ¶ Nēc pūlehēr Gāngēs, ātque aŭro türbidŭs Hermüs, Virg.

Hērē, ūs, f. Evo, amante di Leandro, SYN, Sēstiās. EP., Věnůstě, spěctábělis, főrměsě, půlchrá. Sarpē potēns Hēro jūvenis trānāvērāt undās.

Ovid.

Hérôités, is m. Erode, re della Giudea, e governatore dei Romani. EP. Impiŭs, cruentŭs, ferox. trūx, crūdēlis, mālūs, insānūs, tūrbidūs, bārbārus, PER, Rēx Idamēs, vel Idamæus, PHR. Pātrībūs Hērēdēs vērmībūs ēscā lāit, Insēntes nātos fērro împiŭs haŭsit. ¶ Tērritus Hērodēs Sālvimārūm cūlmina vātūm, Juv

Hérodiás, adis, f. Evoduade, donna de Evode. EP. Īmpčā, scēlērātā, īmpūrā, procāx, lāscīvā. 🖣 īram Herodřádís, nám régis ádúltěrá noměn. Maut

Hērōicus, ă, ūm, adject. Eroico, da eroe. SYN. Hērōŭs. 9 Quī făciūnt rēgēs, hērōică cārmină laūdānt. Mant.

Hērōină, ā, f. Eroina, donna valorosa, illustre. SYN. Hērōĭs. EP. Īllūstrĭs, fōrtĭs, īnclĭtă, cĕlebrĭs. 🖣 Íllic förmösæ včnĭāt chŏrŭs Hērðīnæ spondaic.) Prop.

Hērois, idis, f. Donna virtuosa, illustre. Tū quia tām lõnga, ēt větěrēs Hēroĭdăs æquas. Ovid.

Hērophilē, es, f. Erofile, nome della sibilla Eritrea. Hérőphilé Phébő gratá quód ádmönáit (pent.).

Tib. V. Sibylla.

Hērōs, ōĭs, m. Cavaliere, campione, difensore. SYN. Sēmidens. EP. Māgnanimus, inclytus, augūstus, præstantissimus, generosus, fortissimus, clarus, illūstris, invictīssimus, constans, insignis, spēetābilis, māxīmus. PER. Vir inclytus ārmis, přětatě însignis ět armis. Fama supěr æthěra notus. ¶ Magnanimi heroes nati melioribus ānnīs. Virg.

Hērsītīā, æ, f. Ersilia donna di Romolo, Dea dei Romani. ¶ Hērsītīām jūssīs compēllāt vocībūs

Īrĭs. Ovid. Vide Hora.

Herus, i, m. Signore, padrone. SYN. Dominus. EP. Morosus, immītis, severus, acerbus, asper, mīlis, benīgnus. I Nēc victoris herī tetigīt captivă căbile. Virg.

Hēsiodus, ī, m. Esiodo, poeta nativo d'Asera, città della Beozia. EP. Doctus, divinus. PER. Ascræus vātēs. ¶ Hēsĭŏdūs mēmŏrāt Dīvōs, Dīvūmquĕ

părentes. Mant.

Hēspēria, ē, f. Italia. § Est locus, Hēspēriam

Grājī cognomine dicunt. Virg.

Hēspērīdēs, ūm, f. Esperidi, figlie d'Atlante. EP. sāllērtēs, săgācēs, sāllĭcĭtæ, vĭgĭlēs, īnsāmnēs, Āfræ, Tūm cănit Hesperidum miratam mālă pŭēllām. Virg.

Hēspēriŭs, ă, ūm, adject. D'Espero. ¶ Ad tērram Hēspēriām vēnies, "ubi Lydins ārvā. Virg.

Hēspērns, i, m. Espero, stella che comparisce la prima al tramontar del sole. SYN. Vesper, Hespēr. EP. Frīgidus, micāns, lūcidus, splēndidus, růběns, îmbrifer, noctifer. Ite domům satůræ, věnít hesperus, îtě căpella. Virg. Hist. Fratello di Atlante, bravo astrologo, che, secondo il parere de' poeti, fu cangiato in una stella.

Hesternus, a, um, adject. Di ieri. ¶ Hesterno tætére merő qui crédit ácerram. Mart.

Hetrūria, æ, f. Toscana, parte d'Italia. SYN. Tūsciă. EP. Fortis, aŭgūriis clară. Expl. Regione d'Italia presso il mar Tirreno, giù famosa pegli augurj.

Hetruscus, a, um. Nativo di Toscana. SYN. Thuscus, Týrrhēnus, § Gēns bēllo præclārā jūgīs īnsēdīt Hetrūscīs. Virg.

Hen, interject, dolentis, "Oimè, ahi, SYN, Ehen, ah. J. Hen übr pāctā fidēs! übi quæ jūrārě sőléhás? Ovid.

Hēxămětrům, î, n. Verso esametro. Adjectivum est. Hēxāmētēr, ā. ūm. ¶ Hēxāmētrīs "ēpīgrāmmā" făcis, seiŏ dicere Tuccam. Mart.

Hēxaphorum, ī, n. Lettiera bassa portata da sei servitori. SYN. Lēctīcă. Lāxior hēxaphorīs

tuă sit lectică, licebit, Mart.

Hiātos, ūs, m. Ipertura. SYN. Rīmā, vel gūrges, ăbyssăs, vorago, bărathrum. EP. Āter, căvăs, carcus, tenebrosus, patulus, horrendus, latus, vācūus, profundus. obscūrus, immānis. PHR. Căvô încantos absorbet hiatu. Specus est teněbroso cæcus hiatu. Tremefacta cavo tellus dīscēdīt hīātū. Horrendos aperīt tellūrīs hīātūs. Spēcus vāsto īmmānis hiātū. Vidēo mēdĭūm dīscēdērē vælūm. Tērra dehīscēns infernās reserāt sēdēs. ¶ Mārgine grāmineō patulos sūccīnctus hiātūs, Ovid.

Hibernia, vel Rybernia, &, f. Ibernia, regione. PHR. Věněnífěrům his animal non inchhat oris. 🖣 A nīvībūs trāhīt hībērnīs Hībērnīā nōmēn.

Hiberno, vel Hyberno, as, avi, atum, are. Vernare, svernare. Neut. SYN. Hiemo. Intenet hībernātque meām mare qua latus ingens. Pers.

Hībērnus, vel Hybernus, a, um, adject. Vernale, da verno. SYN. Hĭĕmālĭs. ¶ Ūvĭdŭs hībērnā vēnīt dē glāndě Měnālcās. Virg.

Hibiscum, i, n. Gramigna. sorte di erba. EP. Viride, virens. Hædorumque gregem viridi com-

pēllěre hřbisco.

Hīc, adverb. Quì. Hīc īntēr dēnsās corylos modo namque gemellos. Virg. Hic, pron. Questo. SYN. Iste, is. Vide Hoc.

Hĭerarchia, æ, f. Gerarchia. EP. Sancta, sacra, sacrātă. PER. Săcer ordo.

Mieremias, vel Jeremias, æ, m. Geremia, santo profeta. S Carmine luctifero quam deflens Hierēmīās. Prud. Jērēmĭām dīxēre ălĭī: pārs ēssē Prophētam. Juv.

Hĭĕrūsătēm. V. Jerusalem.

Hilaris, is, m. f., e, n. Giocondo, piacevole, dilettoso. SYN. Gandens, lætus, hildrús, læctus, festivus, jócósús, ámænus. ¶ Öderûnt hildrem tristes, tristémque jócósi. Hor.

Hilaritās, ātis, f. Gajezza, festeggiamento. SYN. Fēstīvītās, lēpor, lēpos, ālaerītās, āmœnītās, Lētītīā, gaūdīūm. J Quīd hīlārītātē mentīs ēst jūcīndīūs? jambic.) Ser.

Hilarius, ii, m. Hario, nome proprio. Ilie quoque nātālīs tňus ēst memorandus, Hilari. Mant. Hūc ădes, ō Hilarī, Gallis optabile sidus. Id.

Hilaro, as, avī, atūm, are, n. Allegrare, dar allegrezza. SYN. Exhilaro, lætilico, delecto, ohlecto, recreo. Hos úbi facûndo tii vox hĭlárāvěrit őrĕ. Öyid.

Milūm, ī, n. Nulla, zero. ∫ Ēt lībēlla ălĭquā si

ex parti elandicăt hilum. Lucr.

Hinnio. is, ivi, itam, ire. Annitrire. Neut. Ast Taurus mugit, et celer hinnit equus (pent.). A. Phil.

Hinnitus, us. L'annitrire. EP. Acer, ăcutus, treműlűs hőrrísőnűs PHR. Prócůl hinnitű cámpūs sonāt omnīs ācūto. Resonāt tremulīs hīnnītībus āēr. Sonīpēs ārrēctīs aurībus ācrēm Hīnnītām ēffāndīt. Cāmpēs hīnnītā făgiens īmplēvit aento. ! Mārtins huie sonipes campos hīnnītĭbŭs īmplĕt. Stat.

Hinnileus, i, m. Cervo d'un anno, che non ha ancora corna. ¶ Vītās hīnnúlēo mē similīs Chloe

(asclep.) Hor.

Hĭo, ās, āvī, ātūm, ārě. Aprirsi, spacearsi. Neut. ¶ Serība ēx Quīnquēvirō corvum delūdet hiāntëm. Hor.

Піриосентайті, бейт, т. plur, Ірросентангі. ЕР. Bĭſōrmēs, sēmĭſĕrī, hōrrēndī. Vide Centauri.

Hippocrătes, is, m. Ippocrate, medico famoso della città di Coo, e discepolo di Pitagora. EP. Cōŭs, dōctŭs, însignïs. V. Medicus. Hippocrene, es, f. Ippocrene, SYN, Aganippe, EP. Hyanthea, Aonia, Pēgasea, Aganīppis, Heliconis, Pāllādiā, Apollinea, Pieria, sacra, clāra, Cāstăliă. PER. Fons Căballinăs. Pegăsei fontis ăquă. 9 Dicite que fontes Aganippidos Hippocrenes spondaie. Ovid. Fab. Fonte di Beozia, dedicato alle Muse, che zampillò ad un calcio del cavallo Pegaso.

Hīppŏdšmē, ēs, vel Hīppŏdžmĭă, æ, f. *lppodamia*, SVN. Pīsācā, Ēlācā, Ēltas. • Hīppödamēque. hűmérőqué Pélőps insignis ébűrnő. Virg. Hist. Figlia di Enomao ve di Elide, la quale fu sposata con Pelope, avendo questi vinto Enomao al corso.

Hīppŏdāmē, ēs, vel Hīppŏdāmĭā, æ, f. *Attra Ip-*podamia, figlia d' Ichille, SYN. Brīsēis, Lyrnessĭs. 🖣 Dūxēršt Hīppödšmēn aūdāx Ixīónē nātŭs. Ovid.

Hīppodāmē, es, vel Hīppodāmiā, ē. f. Ippodama,

donna di Pitagora.

Hippotite, es, f. Ippolita. EP. Thermodontia. Thrēfcia, pharetrata, pēltāta, pēltīfēra, fērāx, cita, prēpēs, concita, Thrēfssa, Martia. § Sen eirca Hippolyten, seu cum se Martis currum. Virg. Hist. Regina delle Amazzoni, che fu vinta da Ercole, e data in matrimonio a Tesco.

Hīppötštús, ī, m. Ippolito. SYN. Thēsēšus, Thēsēšus. EP. Ămāzonius, castus, miser, infēlix. ¶ Namquë fërûnt fama Hippölytûm pöstquam ārtě novērcā. Virg. Fab. Figlio di Tesco e di Ippolita, il quale, caduto dal suo cocchio, fu fatto in pezzi: ma Esculapio lo fece vivere di nuovo.

Hippomane, erba relenosa. De

quo sic. Virg. Georg. 3.

Hine dēmum Hippomanes vēro quod nomine dīcūnt

Pāstōrēs, lēntūm dīstīllāt āb īnguĭnĕ vīrŭs; Hippomänes, quod sæpe mälæ legere novereæ. Miscueruntque herbas, et non innoxia verba.

Hîppomenes, is, m. Ippomene, marito di Italanta. EP. Cāllīdus, īmpius, īnfēlīx. PER. Mēgarētus hērōs (erat enim filius Megarei). Prōlēs Nēptūniă scilicet Neptuni pronepos). Fab. Questi gareggiando nel corso con Italanta, getto fuor di strada tre pona d'oro, dalla vaghezza de' quali allettata Atalanta, mentre li raccoglie e li ammira, diede la vittoria ad Ippomene: fu cangiato questi in Lione, ed Atalanta in Lionessa . per commercio avuto nel tempio di Cibele, che così

.... tām dēnīquē dē trībās ānām. Fætibus arboreis proles Neptūnia misit. Obstapuit Virgo, nitidique cupidine pomi Declinat carsas, aaramque volabile tollit. Præterit Hippomenes: resonant spectacula plaŭsŭ,

Illă moram celeri, cessatăque temporă cursu Corrigit, alque iteram juvenem post lerga

rčlinguit.

Ēt rūrsās pēmī jāctū mēmorātā sēcundī, etc. Præterita est Virgo, duvit saa pramia victor. Ovid.

Hippotades, a. Nome di Eolo, ab Hippote patre SYN. Æóliŭs. ¶ Claŭsĕrăt Hīppötådēs ætēruō cārcĕrĕ vēntēs. Ovid.

Mircinus, a, am. Di becco. S At ta conclusas lűreinis péllihás aárás, Hór,

Hircus, i, m. Becco, caprone. SYN. Hardis, căper.

EP. Öléns, fætidús, hirsútús, pilősűs, sáliéns, vägus, eðrniger. 🎙 Pólypus an gravis hirsútis căbet hircăs în âlîs, Hor.

Hĭrŏquāī, ŏrūm. Irochesi, popoli del Canadà. EP. Feri, truces. Cit Cănăda gentes aut Hurones,

aŭt Hĭrŏquæī. Mill.

Hīrūdo, inis, f. M.gnatta, sangnisuga. SYN. Sānguĭsûgă, EP. Mördāx, tčuāx, pālūstrĭs, crňēntă. Non mīssūrā cūtēm nisi plēnā crūoris hirādo.

Hīrsūtūs, 5, ūm, adject. Irsuto, peloso. SYN. Hīrtus, villosus, hispidus, pilosus. Frondibus hīrsūtīs ēt cārice pāstus ācūtā. Virg. Hīrsūtūs spārsīs ūt vidēārē comīs pent.). Ovid.

Hirando, inis, f. Rondine, EP. Daulias, Bistonis, Bīstŏnĭā, Cecrŏpĭā, Thrācĭā, Thrēīssā, Āttīcā, gārrūlā, lŏquāx, ārgūtā, văgā, quērūlā, nūncīā, PER, Cecropis ātes, Pāndionis āles, Cecropia volueris. Pramūntia vēris PHR. Ārgūtā lācūs eīrcūmvolītāvit hirūndo. Pērvolāt, ēt pēnnīs ālta ātrīš lūstrāt hīrūndo. 🥊 Aūt ārgūtā lācūs cîrcûmvőlítávít hírűndo. Virg

шіspānĭā, ā, f. Spagna. SYN, Пёspērĭā, І́bērĭā. EP. Aūdāx, hōrrīdā, fērtīlīs, pūgnāx, bēllāx, pŏpŭlōsă. PER. Hīspānă, Hēspērĭă, Ĭbēră, Tārtēssīā, Tārtēssīācā, Hīspānīcā tēllūs. Hīspānā ōră, terră. Tartessiăcă: ōra. Dives equis. Pretĭōsä, vel öpülentä metāllīs. J Hōrrīdā vītānda

ēst Hīspānĭā, Gāllĭeŭs āxĭs. Juv.

Hīspānus, ă, ūm, adject. Di Spagna. SYN. Hē spērius, Iberus, Tartessiacus, Tartessius, Hispanicus. EP. Vānus, audāx, ferox, pugnāx, patiens, superbus. I His Hispanus ager, tellus, ŭbi divës Iberûm, Avien.

Hīspidāsis, a, ūm, vel hīspidās, a, ūm, adject. Ispido, peloso. SYN. Hīrsūtus, āspēr, īncūltus, īntonsus, squālēns, dēlormis, rigēns, impēxus. 🖣 Nõn dīxī pūčrīs, sčd hīspīdōsīs (phal.) Cat.

Hīstoria, &, f. Storia, istoria, cronaca. SYN. Ānnālēs. EP. Cělebris, ampla, nova, antiqua, prīseā, vētūstā, vētūs, mēmorāudā, mēmorā-lylīs. PER. Fāctōrūm tēstīs. Māgīstrā vītā-. Exemplar morum. Nuncia vetustātis. Vēterum scriptă, monumentă. Historiæ series. Iides. Fāmā rērūm. Ætātīs monumentā vetūstæ. Tēmporis antiqui colendă vestigiă. Prisci temporis āctă. Větěris živi factă, Històricži chartži, PHR. Lõngõs běně gestă për annös extendit. Priscæ vīrtūtīs honorem prorogat. Pārs erīt hīstoriæ, tötöque legetűr in ævő. Ovid.

Histrio, onis, m. Buffone, istrione. SYN. Comodŭs, mimŭs, scūrră, gesticulator, EP. Vanus, levis, mendax, verbosus, garrulus, dolosus, fāHāx, hĭlărīs, scēnĭeŭs, rīdĭeŭlŭs, ĭnēptūs, lætŭs, ārgūtŭs, pētŭlāns, jŏcŭlārīs. ¶ Hīstrĭŏ nēc nostrās cāptāt āvārus opēs (pent.) Ovid.

Histein, řežs, f. Porco spino. EP. Hirsūtá, hirtă, ăcūtă, hispidă, spinosă, săgittiferă, rigens, rigidā, sētēsā, pūgnāx, mināx , pinnis instrūctā Vēnīt et hīrsūtā spīnosior hīstrice bārbā Calph.

Hinleo, as, avi, atom, are. Iprire, spaceare. Com grāvis ēxūstēs gestus hiūleāt agrēs (pent.). Cal.

Hinicus, a, um, adject. Aj crto. spaccato. • Et păteis undosi sonitus expectat hiúlca. Stat

Hōc Ouesto. Itōc črát álmá párčus, etc. Virg. Hộc îllud germană. Id. Sie in ablat. Hộc anne stătáit temporis esse sătis (pent.) Ovid. Hic pronomen, et hoc in nom. et acc. breviantur ex Vossio, nec producuntur nisi cum scribitur, hice, hoce, pro hicce hocce. Cum simplici c tamen, utriusque quantitatis auctoritate reperiuntur. I llic vir hie est, tibi quem promīttī sæpins audīs. Virg.

Hodie, adverb. Oggi, questo presente di oggidi. J Quī non est hodie, cras minus aptus erit

pent.). Ovid.

Hodiernus, a, um. Odierno, d'oggidi. J Quis seit, ăn adjiciant hödiernæ crastina summæ. Hor.

Hotocanstum, i, n. Olocausto. SYN. Sacrificium, lībāmēn, vietimā. EP. Sacrūm, piūm, pūrūm, cāstūm, pīnguĕ, ŏdōrātūm, ŏpīmūm, sōlēmnē. ¶ Ambrosiumque Deo fragrant holocausta văpőrém. Mart.

Hölöfernes, is, m. Oloferne, generale dell'armata di Nabucodonosor, che assediò Betulia in Giudea, e gli fu troncata la testa da Giuditta. EP. Dirus, sævns, impius, lascivus. J Cumque manam lūdīt ferientem colla Hölöfernis. Sid

itomēricus, a, am, adject. D'omero. J Vel potitus quantum Gradīvus Homēricus audīs. Juv.

Homerus, i, m. Omero, poeta greco. SYN. Mæŏnīdēs. EP. Mæonīns, Achæns, Salamīniacus, Cölöphöniäcus, Smyrnæus, immörtalis, æternus, vīnosus, cæcus, sapiens, divinus, gravis, doctus, săcer. PER. Mæonius vates. Conditor Iliados. Smýrnæŭs vātēs. Cölöphönis ălūmnūs. Părănymphus Achillis. Indignor, quandoque bonūs dormītāt Homērus. Nor.

Homicidă, &, f. Omicida, micidiale. SYN. Pērcūssor, sīcārīŭs. EP. Crūdēlīs, ācērbūs, crūēntūs, īmmānīs, sævūs, fērūs, atrox, īmprobūs, dīrūs, bārbărus, Hinc Hömreidtum, 9 Nulla cruenta-tīs homreidia lædat in armīs. Prud.

Homo, inis, m. f. Uomo. SYN. Vir, mortalis, terrigenă. EP. Fragilis, îmbellis, inermis, încaūtús, fāllāx, prōvidús, tērrēnús, īnfēlīx, mĭsĕr, sōlērs. PER. Hūmānūm gĕnŭs. Mōrtālē gĕnŭs. Gēns hūmānā. Hŏmīnēs, dūrūm gĕnūs. Sānetūm animal, mentīsque capācius altæ. Sacra Dīvīnæ Mentis imago. Auræ Dīvīnæ particula. Būllă tămēns, vēntūs, flos, pūlvis, čt ūmbră. Infēlīx molēs, dūroque obnoxia fato. PHR. Haud tihi valtus mortalis, nec vox hominem sonat. Igneus est homini vigor et colestis órigo: Homo cognati retinebat semina cæli. Tendit homo ad colum per multa pericula rērām. 🖣 Ōs hŏmĭnī sūblīmĕ dĕdīt, cælūmquĕ tŭērī. Ovid.

Homote, es. Montagna di Tessaglia. EP. Gelidă, nīvālīs, āltā, cēlsā. J Dēscēndūnt Cēntaūri

Hömölén, Öthrynqué nivälém. Virg. Hönestas, atis, f. Ouesta. SYN. Decus, décor, hönestüm, décerüm, virtüs, hönör. J Cürat hö-nestatem, jüstitiangue Deus (pent.). Mant.

Honestus, a, um, adject. Onesto, onorato. SYN. Děcorůs, děcens, vel colendůs, honorandůs, honorātus, venerāndus, laūdāndus, spēctābilis, věněrábilis, commendábilis. ¶ Terque quăterque mănu pectus percussit honestum. Virg.

Honor, oris, m. Onore. SYN. Honos, laus, decus, nomen, gloria, fama, vel reverentia, cultus. EP. Sūmmūs, īnclytus, egregius, conspicuus, æternus, immortalis, quæsitus, optatus, meritūs, eximius, magnificus, ambitiosus, vanus, populāris, supērbus, incertus, tumidus, terrēnus, mundanus. PER. Honoris apex, tituli decus. Nobile vīrtūtis meritūm, merces. Vīrtūtīs præmīa. Īllūstre nomen. PHR. Merītos īndīcīt hŏnōrēs. Cūnctī lætūm cĕlĕbrēmŭs hŏnorem. Ex illo celebratus honos. Tangit honos ănimūm. Sēmpēr honos, nomēngue thām, laūdesque manebunt. I Donec honor, placidoque děcens reverentiă văltů, Sie honor în nobis învĭdĭōsŭs ĕrĭt. (pent.). Ovid.

Honoro, as, avī, atūm, are. Onorare, rispettare, riverire. Act. acc. SYN, Věněror, colo, celebro, laudo. PER. Honores relero, reddo, persolvo. Laudibus orno, illustro, afficio, effero. In calūm, ad astra tollo. Laudes scribo, cano. PHR. Semper honore meo, semper celebrabere donis. Mīro quod honore colebat. Tuos celebrābit honores. I Cam quo conservit, miles honorat

čquūm (pent.). Ovid. Honorus, a, ūm, adject. Onorevole, onorato. SYN. Honoratus, celeber, honestus, insignis, inclytus,

Horă, æ, f. Ora. EP. Fugiens, fugax, fugitiva, brevis, celer, subita, velox, præceps, cita, fluens, mobilis, properans, irrevocabilis. PHR. Volat īrrēvocābilis horā. Spātioque brevī dīlābitur hōră. Quid nou homini brevis abstulit hōră? Hōră cūrsū non remorante fugit. Non sinit hōră făgāx, et ănhelo concită carsa. Nos flendo dūcimus horās. Quid vāno sērmone levēs consūmītīs hōrās? 🐧 Gāllō, cūjūs ămōr tāntūm mihi erēšeit in horās. Virg.

Horă, æ, f. Ersilia, poi Dea dei Romani. ¶ Teque Quirině pătêr věněrāns, Hōrāmque Quirinī Enn. Ovid. scribit Öram priore brevi.

Hersiliam Romanæ conditor urbis. Excipit, et priscam păriter cam corpore

Mūtăt, Örāmque vocāt, quae nunc Dei junctă Quĭrīno ēst.

Horātius, ii, m. Orazio, nome proprio di poeta. SYN. Flaceus. EP. Calaber, Venusinus, Pindāricus, numerosus, mordax. PER. Romana-fidicen lyrā. Vātēs Venusinus. • Et tenuit nostrās numerosus Horatius aures. Ovid. Hist. Poeta di Venosa, principe della poesia lirica latina, grandemente amato da Mecenate.

Horatius Cocles. Capitano romano. Vide Cocles. Hordeum, i, n. Orzo. I Humida callosa cum pin-

sĕrăt hōrdĕă dēxtrā. Ovid.

Horno, adverb. In quest' anno. J Nunc prætor mens est, tuus si discesserit horno. Lucil. Hornus, a, um, adject. Di un anno. I Et horna

dūlcī vīnă promėns dolio. Hor.

Hörrēns, tis, adject. Spaventevole, che mette spavento. SYN. Hörrēndüs, hörribilis, hörridüs, horrificus. Perfide, sed duris genuit te cautibus horrens. Virg.

Horreo, es, ŭi, ere. Aver paura. Neut. SYN. Horresco, expaveo, exhorreo, exhorresco, inhorresco, perhorreo, timeo, formido, metuo, verčor. ¶ Horrent admotas vulnera cruda manus

(pent.). Ovid. Vide Horror.

Horreum, ī, n. Granajo. SYN. Granarium. EP. Trīticeum, eereale, capax, vacuum, dissertum, refertum, plenum, abundans. PHR. Lætæ complerant horrea messes. Horrea compositus fragum cumulavit acervus. Immensæ ruperunt hörréğ méssés. Féssős ágrícólás öldéctát in hörréğ méssis Fæcündő dévéctő sőlő. ¶ Proventüque önérét súlcós, átque hörréğ vincát. Virg.

Hőrridűs, ă, ūm. Orrido, orribile, spaventevole. SYN. Hőrribílis, térribílis, hőrréndűs, métűéndűs, tréméndűs, hőrriliens, hűrsütűs, híspidűs, áspér. ¶ Hőrridűs in jácúlis, ét péllé Libystidis Ürső. Virg.

Hôrrifico, âs, āvī, ātūm, ārē. Spaventare, metter paura. Act. acc. SYN. Tērtčo, čxtērrčo, tūrho, eöntūrho, cöntērrčo, tērrifico, trēmětácio. § Tēr-

ribili mönitű hőrrificánt. Virg.

Hörrisönüs, ä, üm, adject. Che ha suono orrido, terribile. ¶ Tüm dēmum hörrisönö strīdentēs

-cārdĭně sắcræ. Virg.

Hörrör. öris, m. Orrore, spavento. SYN. Fremitus, tremor. EP. Sævus, frigidus, ácerbus, gelidus, lúridus, åttönitus, evanguis. PHR. Mihi frigidus hörrör Membra quatit. Gelidusque per ima eŭcūrrit Ōssa tremor. Vagus per ārtūs errie excūssos tremor. Ārrēctæque hörröre comē. Āt mē tum primūm sævūs circūm stetit hörrör. Virg.

Hörtütör, öris, m. Confortatore, ch'esorta. ¶ Hörtätör pügnæ, cönsiliümquë füit pent.\ Ovid.

Hōrtŏr, ārĭs, ātŭs, ārī. Confortare, esortare. Depon.

SYN. Ādhōrtŏr, ēxhōrtŏr, āccēndo, ăcŭo, ēxcīto, ēxstĭmŭlo, ēxšcŭo, ēxsūscīto, īncēndo, īndlāmmo, īncīto, īmpēllo, mŏvčo, pērmōvčo, cōncīto, stēmŭlo, īnstīgo, suāvčo. PER. Ānĭmōs āddo, aŭgĕo. Ānĭmīs aūdācĭbūs īmplĕo. PHR. Quīs sīt, fārī, quō sānguĭnĕ crētŭs, Hōrtāmŭr. ¶ Hōrtŏr, āmārĕ fŏcōs, ārcēmque āttōllĕrĕ tēctīs. Virg.

Hortús, ī, m. Orto, giardino. SYN. Vīrētūm. EP. Fērāx, fērtīlīs, fœcūndūs, īrrīgūŭs, hālāus. Ilorēns, hīlārīs, grātūs, cūltūs, ēxcūltūs, ămēnūs, flōrīfēr, florīgĕr, rēdölēns, pōmīgĕr, pōmīfēr, florīgĕr, rēdölēns, pōmīgĕr, pōmīfēr, florīcŏmūs, cōnspīcūūs, ödōrūs. ŏdōrīfēr, ŏdōrātūs, cūltīssīmūs, nītīdūs. PĒR. Lācā vīrētā florūm. Hortī ŏpēs, dēlīcīs. Frūctū dīvēs āmēmō. Florībūs hālāns. PHR. Imītānt crācēis hālāntēs florībūs hōrtī. Ilortūs ŏdōrātīssūbērāt cūltīssīmūs hērbīs. Pārvā sūbūrbānī mūnūscūlā mīttīmūs hōrtī. Nītīdīs hīlārēs cōllūcēnt f@tībūs hortī. In prētīō fērtīlīs hōrtūs ērīt. • Dīstīnetī vērnānt hōrtēnsī cūspīdē florēs. Mart.

Höspés, itis, m. t. Ospite, albergatore, oste. SYN. Advénă, pēregrīnūs. EP. Grātūs, dūlcis, cārūs, fācilis, bēnīgnūs, hilārīs, lātūs. mobilis, novūs, ignotūs, sūpplēx. ¶ Vivitūr ēx rāptō, non hospēs

ăb hospite tutus, Ovid.

Hospita, 5, f Allergatrice, SYN, Hospita, I Hospita, Demophion, tua te Rhodopeia Phyllis, Oxid.

Hospitiam, ii, n. Alloggiamento, ospizio. EP. Āntiquam, benignam, amānam. come, dāleē, suāvē, jūcūndām, optātām. exoptātām, honestām, quāssītām, paiātām. PHR. Patris hospitiām, et mēnsā quās ādvēm. adīstī. Hospitium antiquam, sociique pēnātēs. Hae liminā vieta Ālcīdēs subiit, hāc illūm rēgiā cēpit. ¶ Nē tāgite hospitiām, nēve īgnorārē Latinos. Virg.

Höspítór, árís, átús, ári. Albergare, allogguare. PER. Höspítíó éxcípío. Höspítáli pérfrűór fætús dőmő. Höspítíúm sűbéo, ádéo, inéo. Téctis sűecédográtissimús höspés. Höspítíó indúlgéo. Ütőr

höspitio, Succedo sedibas hospes.

Hostřá, æ, f. Ostra. SYN. Victímá, přácůlům. LP.

Pinguis, sacrā, mysticā, plācābilis, solēmnis, piā. PHR. Novās circum fēlix čāt hostiā frugēs. Vittāvjuč Dčūm quās hostiā gēssī. Sāņe in honorē Dēi medio stāns hostiā gēssī. Sāņe in Miltā tibu ante ārās nostrā cādēt hostiā dēntrā. Virg.

Hōstřeus, ă, ūm. Ostico, d'inimico. SYN. Hōstřiřs.

¶ Hōne něquě dīră věněnă, něc hōstřeus aufěrět

ēnsĭs. Hor.

Höstiliter, adverb. Ostilmente. § Vülnerät ärmentüm, sternitque höstiliter ömnes. Ovid.

Höstis, is, m. f. Nemico, acversario. SYN. Ādvērsāriús, ĭnimicūs, vel infēnsús, īnfēstús, īnimicūs, adject. EP. Vigil, pērvigil, intērritús, formīdābilis, prāedātör, impātiēns, aūdāx, immitis, impērtērritús, crūdelis, mināx, fērāx, fūrihūndūs, invisūs, sāvūs, infēstūs, pērfidūs, fērūs, impīūs, bārbārūs. PER. Hostīlis auimūs. Gēns inimīcā, Tūrbā, mānās hostīlis, infēstūs homo. Hostīlē, oppošitūm āgmēn. ¶ Hostīs hābēt mūrōs, riitālto a cūlmīnē Trojā. Virg.

Hūmānitās, ātis, f. Cortesia, amorevolezza, umanitā. SYN. Clēmēntiā, hēnīgnitās, lēnitās, cēmitās.

Hūmānūs, à, ūm, adject. Amorevole, cortese, umano. SYN. Clēmēns, mītīs, lācīlīs, lēnīs, blāndūs, pĭūs, grātūs, trāctābīlīs, plācīdūs, āllābīlīs, mānsuētūs, cēmīs, ūrbānūs, benīgnūs. ¶ Hūmānēs ănīmēs hēc nūllē pērdērē pēsānt. Mant.

Hůměcto, ās. āvī, ātům, ārě. Anmollire, inumidire, bagnare. Act. acc. SYN. Imbňo, îrrigo, îrröro, måděfácio, respergo. ¶ Quā přgěr hůměclát firvěntřá cůltá Gălesůs. Virg.

Hūmēns, třs, adject. Umido. ŠYN. Hūmīdūs, mādēns, mādēscēns, mādīdūs, ūdūs, ūvīdūs, hūmītēr. ¶ Hūmēntēmque Aūrōrā pölö dīmovērāt ūmbrām; Virg.

Hūmĕo, ēs. ùī, ērē. Essere umido, bagnato. ¶ Quā lieĕt ēt lācrīmīs hūmēt ărēnă mēīs (pent.) Oval.

Hůměrůs, î. m. Omero, spalla. SYN. Ārmůs, scăpůlă. EP. Căndřdůs, nivěřůs, fortis, vălídůs. PHR. Cuī phăretră ex hůměrîs pěndět. Hůměrō géstůssě pháretrám. Crīnės hůměrō jāctáutór útrôquě. Sic těměrě jāctá côllă pěrfûndánt comár, hůměrôsquě sůmmôs. Ostěndítque hůměrôs látěs, áltěrnăquě jáctát. Virg.

Hňmňišs, řs. m. f., ě. n. Úmile, modesto, basso. SYN. Cöntémptés, ábjéctás, ígnóbříšs, vílis. ¶ Atque hňmřlés hábítáré cásás, ét figére cérvős. Virg.

Hůmo, ås, ävî, ātūm, ārĕ, Sotterrare, seppellire. Act. acc. SYN. Ĭnhūmo, tůmůlo, sĕpělĭo. PER. Hůmő māndo. Tērrā māndo. Hůmő tego. Rēddo sĕpūlcrō. Cădāvēr, ōssā, vel mēmbră äggerē tērrā ŏuĕro. Infödio tērrā. Cōndo sĕpūlcrō. ¶ Nēc pŏtĕ cōgnātōs īntēr hůmārē rĕgōs (pent.). Prop.

Hūmör, öris, m. Umore. SYN. Lǐquör, ăquă. EP. Gĕlǐdūs, tēpidās, fērvidās, spāmēňs, lāctēńs frāgīdūs, mādĭdūs, tāmīdūs, pānguīs, dēcidňās māssīcūs, idest Bācehieūs. ¶ Vērē novo gĕlĭdūs

cānīs cām montibus hūmor Virg.

Hůmůs, î. f. Torra, SYN, Tellůs, řerrá, sölům, růs, ágér, árvům. EP. Divés, áridá, stěrilis, încültá, viridis, formôsă, möllis, údă, těněră, důrá, sölldá, ridis, árenôsă, hůmidă, limôsă, půlveritlentă, PIRt. Pándřt hůmůs formôsă cölörés, Stérili semină pônit hůmô. Frigóră dânt rámi, văriôs hůmůs áridă florés, Învitát viridi respité möllis hůmůs. Pictăque dîssimili flerenitébăt hůmůs (pent.) Ovid.

Hūngāria, a., f. Ungheria. SYN. Pānnonia.

Hūnnī, m. plur. Ongari. EP. Tūrpēs, pēstĭfěrī, mĭnācēs, terī, torvī, bellīgerī, sævī, cruentī. ¶ Dīstūlīt īnflāntēs ēlūsō prīncīpē pūgnās Hūnnorum läturus opem. Claud.

Hūnnī, ōrūm, m. plur. Popoli originarj della Scizia Europea, che si ritirarono in Ungheria. EP. Truces, fěri, féroces. ¶ Cūrsu Hěrŭlūs, Hūnnūs jăcŭlo,

Francūsque nătătū, Sid.

Hūrones, ūm, m. plur. Uroni, popoli deil' America. EP. Feri, indociles, immansucti, inhumani. ¶Ēt Cănădæ gēntēs, aŭt Hūrŏnĕs aŭt Hĭrŏquæī. Mill.

Hyacinthinus, a, um. Di giacinto. Ilic aliqui cui eīrcum hūmērōs hyācīnthīnā lāna ēst. Pers.

Hyacinthus, i, f. Giacinto (pietra preziosa). EP. Pūrpūreus, caruleus, violaceus. ¶ Nobilė gemmārum dēcus, hie hyacinthus adauget. Pass.

Hyacinthus, i, m. Giacinto (fiore). EP. Ferrüginěŭs, suavis, rubens, mollis, parpureus, cærulĕŭs, fūtĕŏlŭs. PER. Flōs Oēbălĭŭs. Flōs hyăcīnthĭŭs. ¶ Mūnĕră sūnt lāūrī, ēt suāvĕ, rňbēns, Hyacinthus. Virg. Fab. Fu un giovanetto di Laconia amato da Apolline, e cangiato in un fiore.

Myana, a, f. Jena, sorte d'animale feroce. I Passa părēm, nunc esse mărem miramur Hymnam.

Hyantis, idis, f. Nome della Beozia. SYN. Beotia, unde Hyanteus, a, um, et Hyantius, a, um. SYN.

Bæōtus, Bæōtius, Bæōticus.

Hyas, adis, f. Jude. plur. Hyades. EP. Pluvia, nīmbosă, trīstīs, īmbrīfērā. 🖣 Pārs Hyādūm tōtō de grege nulla latet (pent.). Ovid. Fab. Cinque, o secondo altri, sette figlie di Atlante e di Etra, sorelle delle Plejadi, cangiate in costellazioni. Hyberno, as. Hybernus. V. Hiberno, Hibernus.

Hýblă, &, f. Ibla, montagna di Sicilia. EP. Flőrĭdắ, flőrĕä, flőrĭgĕrä, flőrĭcŏmä, erŏcĕä, mēllĭ-fĕrä, mēllĭſlŭä. PER. Hyblæŭs yērtēx. Thỳmī ferax, Văriis pictă coloribus Hybla, PHR. Căreat dulci Trinăcris Hyblă thymo. Multis floreat Hybla thymīs. Florida quam mūltas Hybla tuetur apēs. Pascat et Hybla meas, pascat Hymettus ăpēs. ¶ Cūm děděrīs Sĭcŭlōs mědĭīs dē collĭbŭs Hyblæ. Mart.

Hyblæis, ă, ûm, adject. Di monte Ibla. ⁴ Hyblæis

ăpříbůs flőrém děpástá sálřetř. Virg.

Hybridă, æ, m., vel f. et Hybris, idis, f. Animale di due specie, come un mulo, o d'un salvatico e l'altro domestico: ovvero si chiama così un nomo nato di padre e di madre di paese diverso, o di condizioni assai differenti. Ibridă, & . Ilybridă sīm, sī dās, Gāllĭcĕ, vērbă mĭhī (pent.). Mart.

Hydāspes, is, m. Idaspe, fiume nelle Indie. EP. Năbăthāsis, Nyscus, dives, aarifer, gemmifer, făbălosăs, Medăs, longinquăs. PHR. Tepidis Hydaspēs gemmifer carrens aquis. I Qua ra-

přidůs Gäugës, et qua Nyseŭs Hydaspes. Lucr. Hydra, æ, f. Idra. SYN. Echidnă, auguis, serpens. EP. Lernæä, stridens, septemplex, renascens, răhidă, vencuosă, horridă, sævă, formidābilis, pūllūlāns, Hērcūlčā. PER. Nīlĭācūs sērpēns. Lērnācus angurs. Hērculēus hydrus. Lērnæā pēstis, Bellua Lernæ. Lernæum monstrum. PHR. Dîram qui contudit hidram. Tercentam sævis squālentem sūstulīt hydrīs. Hydra venenātīs possēt vēlātā colūbrīs. Nīgrīs amplēctītur hydcīs. Attoniti squāmis āstāntibus hydrī. Gor-

göněumquě căput törvis assibilăt hýdris. Nigris longam răpit anguibăs hydrain. Multiplici renāscēns vērtīce sērpēns. ¶ Improba Nīlijacīs quid făcit hydră feris? (pent.). Mart. Fab. Celebre è l'Idra della palude Lernea presso i poeti, la quale fu uccisa col fuoco da Ercole, acciocchè non ripullulassero i capi.

Hydropicus, i, m. Idropico, che ha l'idropisia. PER.

Hýdropě lăborāns.

Hydrops, opis, m. Idropisia. SYN. Hydropisis. EP. Dīrūs, dūrūs, ģrāvīs, tūmēns, tūmīdūs, tūrgīdūs, tūrgēns, tūrgēscēns, aquosus, sitiens. I Cum hiberit sitiens optatam hydropicus undam. Ovid.

Hydrûntûm, î, n., vel Hydrûs, ûntis, f. Otranto, città nel regno di Napoli. EP. Lætum, îrriguum, virēns. PIIR. Ex Scaligero. Quā brevis āspēctans cerealem tractus Epirum, Urget in Ionias brāchĭă longă vĭās. Opportūnă dölīs, ēt caūtī fraudibus hostis, Hie sita sum vigili præda petītă Dŭcī.

Hiemo, ās, āvī, ātūm, āre. Svernare, far inverno. ¶ Nāvīgēt, āc mēdīīs hīĕmēt mērcātŏr īn ūndīs.

Iliems, emis, f. Vernata, verno, inverno. SYN. Brūmā, glācies, gēlū, frīgās. EP. Frīgīdā, pigrā, īgnāvā, brūmālīs, hōrrīdā, dūrā, āspērā, rīgīdā, feră, sævă, pluviosă, îmbriferă, nebulosă, cană, vēntēsă, Böreālis, Aquilēnia. PER. Hībērnūm tēmpus. Brūmāle frīgus. Hiemis frīgora. Brūmæ frīgidus horror. Glacialibus aspēra ventīs sævit hiems. Rigidis Aquilonibus horret. PHR. Canent borealibus arva pruinis. Riget horrida cano brūmā gēlū. Brūmālē rīgēt glācīālī frīgörē tēmpus. ¶ Ét glacialis hiems canos hirsuta capillos. Virg.

Hytās, æ, m. Ila. SYN. Theodamantæus. EP. Hereŭlĕŭs, pūłchĕr, fōrmōsŭs, quæsītŭs. PHR. Pūlcher ărundine crines velăt Hylas. His adjungit Hylam nautæ quo fonte relictum Clamassent, ūl līttus Hyla omne sonāret. J Aut multum quæsītus Hylas urnamque secutus. Juv. Hist. Giovanetto, figlio di Tiodamante, rapito da Ercole,

ed affogatosi in attinger acqua.

Hymen, is, m. Imeneo, SYN. Hymenæus. EP. Lætus, cāstus, dūleis, jūcūndus, formosus, floricomus, flöridus, blandus, tædifer, festivus, festus. PER. Thălămī dāx. Cōnjūgĭī præsĕs, nūmĕn. PHR. Ādfŭĭt ēt sērtīs tēmpöră vīnctŭs Hymën. Lætŭs ŭt ād thălămos carmină pangit Hymen. Hos jūnxīt formosus Hymen. Pērgama cum peteret, īnconcēssosque hymčnāros. Virg. Fab. Dio delle nozze, figlio di Bacco e di Venere. Gli diedero i poeti una fiaccola in mano.

Hymettus, i, m. Imetto, montagna nell' Africa. EP. Dūleĭs, Āttĭeŭs, Thēsēŭs, Āctæŭs, Čecrŏpĭŭs, pīctňs, ŏdōrātňs, suāvĕŏlēns. mēllĭßňňs. 🖣 Vērtĭtě dē sūmmō sēmpēr florēntĭs Hymēttī. Ovid.

Hýmnifer, ă, ūm, adject. Che apporta lode, che canta inni. § Lāmhit, et hýmniferos inhiāt di-

vēllērē vūltūs. Ovid.

Hymnus, i, m. Inno, laude. SYN. Carmen, cantus. EP. Dīvīnŭs, lætŭs, rĕsŏnŭs, dūleĭs, săcĕr, plăcidus, hilaris, grātus, fēstīvus. 9 Dīcitur interea mönächīs non pērvīgil hymnus. Fort.

Hypanis, is, m. Fiume della Scizia. Quid non ēst Scythicīs Hypanis de montibus ortus. Ovid. Hyperboreus, ä. um, adject. Settentrionale. SYN. Scythicus, Arctous, Borcalis, Aquilonius.

örīs. Virg.

Hyperion, onis, m. Iperione, Sale, SYN, Sol, Phabbis. Plāeāt ēquō Pērsīs rādĭīs Hyperionā einetūm.

Hyperionius, a, am. D'Iperione. Sie hyperioniam těpřdě Phaetonta sorores. Stat. Vide Hyperion.

Hipermnestră, &, f. Ipermnestra. EP. Fidă, înelytă. Mittit Hypermnestræ de tot modo fratrîbăs uni, Ovid. Fab. Una delle cinquanta figlie di Danao, che sola tra tutte mantenne la fede a Linceo suo marito.

Hypocanstum, i, n. Una stufa, massime per tenere una camera calda nell'inverno, EP. Tepidum, fumans, văporiferum. Ladibus, et tenuem vol-

vūnt hypocaūsta vaporem. Stat.

Hypocrisis, čos, f. Ipocrisia, EP. Ambitiosa, sečlěrātă, sŭpērbă, fūcātă, mendāx, fāllāx, fīctă, tēctă, fraūdūlēntă, sūbdŏlă. PER. Fīctă pĭĕtās. vīrtūs. Simālātā vīrtūs. Fietā rēlīgio. Morūm simulatio fallax, Improba virtūtis simulatio. Vānæ vīrtūtīs mēndāx östēntātīo, PHR, Mōrūmque sentūm trīste et aspēctū grave. Ūbi vūltūs īHe ēt fīctā mājēstīs virī? Ō vītā fāllāx, ābditōs sēnsūs gēris. ¶ Gārrūlā fīcto hābītū probitātis hypocrisis andet. Pers.

Hypocrită. &, f. Ipocrita. EP. Fücatus, mendax, fictus, fallax, callidus. Et cognosce tuum, de-

főrmis hypőcritá, mőrbűm. Ovid.

Hīps**špēlē**, ēs, 1. Issipile, regina di Lenno. SYN. Thoantias, Thoantis, Lennia, Lennias, nată Thŏāntē. 🖣 Cūm trīstem Hypsipylēn dŭcibūs sādātňs Āchāīs. Stat.

Hypsipyteus, a, um. D'Issipile. SYN. Lemnius. ¶ Vūlcānūm tēllūs IIypsipylēš cŏlit (pent.). Ovid.

Hyrcâniă, &, f. Lecania, provincia del re di Persia. EP. Ferax, dives. Caneasus, Hyrcanseque admorant übera tigres. Virg.

Hyssopus, i, f. vel Hyssopum, i, n. Isopo. In vino prins hyssopum, välidam quoque rutam. Ser.

Hystrix, icis, f. Porco spino. EP. Hirtă, hirsūtă, āspērā. 🖣 Vēnīt et hīrsūtā spīnosior hīstrīce bārbă. Calph.

lacehus, I, m. Bacco. SYN. Bicchus. Fixonitur tēnīsquē simūl procēdit fācchūs. Claud. 🖣 lūflätum hēstērnő vēnās, út sēmpēr, ľácchō. Valg. Vide Bacchus.

Jáceo, es, ŭi, ere, n. Giacere. SYN. Decumbo, procůmbo, procůbo, discůmbo, accůbo, extendor, stērnor, prostērnor, resideo, consido, consideo, PHR. Corporă fûsă jăcent. Jăcebat Illă solo rčeňbáns. Šieca jácňit revolūtůs árená. Viridi projectůs, vel résúpinůs in antro. Immaniă têrgă rčsólvít Fūsŭs, hāmī, tötöque ingens extenditúr āntrē. Nūdūs in īgnētā Palinūre jacebis arenā. Virg.

Jăcens, tis, particip. Giacente, che giace. SYN. Pronus, resupinus, resupinatus, stratus, prostrātus, exporrectus, extensus, revolutus, cubāns, rēcūbāns, rēcūmbēns, procūmbēns, projectus, fūsūs hūmī, dēcumbēns, supīnus. ¶ Hēspēriam mētīrē jācēns. (Initium hexametri). Virg.

¶ Quālis Hypērborčīs Ăquīlo cum dēnsus ab I tācio, is, ēcī, āctum, črč. Gettare, lanciare, bale strare, Act. acc. SYN. Conjicio, projicio, injicio, jāctīto, īmmītto, ēmītto, vibro, jācŭlŏr, ējācŭlŏr, mitto, contorqueo, intorqueo. I Unde iguem jăcĕre, ēt lūmēn sūbmīttĕrĕ pēssēnt. Luci.

zācob, m. Glacobbe. SYN. Īsacides. J Illic fundus ěrāt, Jācob de nomině dietus. Prud. Patriarca,

chiamato Israele, fratello di Esaŭ. Sactans, tis, adjuet. Millantatore, che sivanta. SYN. Jāctītor, ostēntātor. 🐧 Āgminā, quēm jūxtā sčquitūr jāctāntiŏr Āncūs. Virg.

Jāctānija, w. f. Ostentazione, millanteria. ¶ Insipřentis inest major jactantia mentis. Buch.

Jactatio, onis, f. Jattanza, vanagloria, superbia. SYN. Jāctāntīă, östentātīo, fāstūs, sūpērbīā. EP. Īmmödērātā, ēffrænis impūdēns, insölēns, pētulans, tumens. I Sunt quos prætumide tollit jāetātīŏ mēntīs. Juv.

Factito, vel jacto, as, avi, atūm, aič. Millantare, vantare. Act. acc. SYN. Jacto, östento, glorior, prædico, ās. 🖣 Jāctitāt, īgnāvæ mēntīs dēfōrmiā

nādāt, Ovid.

Jācto, ās, āvī, ātūm, ārč. Lanciare. Act. acc. SYN. Jăcio, jăcălăr, vel jāctito.

Jāctūrā, 👼, f. Perdīta, danno, 🖣 Ēxŭvĭāsquĕ pĕtēt, făcilis jactūră sepulchri. Virg.

Jaculator, oris, m. Saettatore, che saetta. EP. Strēnuus, acer, perītus. J Robore Mēdymnūm jaeulātorēmque Lycetum. Oxid.

Jaculor, aris, atus, ari. Sacttore, tirar sactte. Depon. acc. SYN. Vibro, ēmītto, dīrīgo, tōrquĕo, jāchlŏr, întorqueo, contorqueo. PHR. Contorsit summis vīrībūs hāstām. Jācūlūm vībrārē lācērtē. Jā culum interquens emittit in auras. Adducte contortum hastile lacerto conficit. Sie ego te nondum térrő jácúlábór ácútő. Ovid.

Jăcălūm, I, n. Precera, saetta, dardo, SYN. Mīssilč, cornus, fraxinus, arundo, spiculum, telum, sagīttă, hāstă. EP. Vēlōx, vŏlāns, ăcūtūm, întōrtūm, strīdēns, lēvē, lēthĭfērūm, cŏrūscūm, trēműlüm. J Néc té missá sűpér jácúlórüm tűrbá mörātür. Lucr.

Jām, adverb. *Ormai, giā*. SYN. Nūne, mŏdŏ, jām jām, jām nūne. ¶ Jām jām tāetūtōs sīdēră

sāmmā pūtēs pent.). Ovid.

tambús, i, m. Giambó, EP. Mördáx, liber, hörrendus, rabidus, ferox, rabiosus, pagnax, 9 Postmödő, si pérgés, in té mihi libér lámbús, Tinetă Lycambeo sanguine telă dăbit (dist.). Ovid.

Jāniculum, i, n. Ganicolo, uno dei sette colli di Roma, ora Montorio. § Jāniculum huic, illi füĕrāt Sātūrniá noměn. Virg.

Jānitor, ōtis, m. Portiere, portinajo, PER, Porté cűstős. EP. Fidús, vígíl, pervigil, ässidűűs, in-somnis, attentűs, sédűlűs ¶ Té Stygii treműéré

lăcâs, tê Jânĭtôr Ôrcī. Ving. 3ānúá, s. f. Porta. SYN. Fôrês, liměn, östiūm, portă, valvas, EP. Ăpertă, ângūstă, ásreă, alienă, strīdēns, claūsā, lātā, pātēnš, pātulā, sūpērbā, dūrā, ingēns, vāstā, fērrēā, vālidā. PHR. Nēctēs ātque dies patet atrī jamia Ditis. Labat āriete ciébrő Jánňá, Infértúr posti jánňá důrá tůo. Tēquē tňosquē jūvāt, pătět isti jānůå lētho. Virg. Squifica anche Genova, V. Genua.

Jānuārius, ii, m. Gennajo. EP. Horridus, nimbosns, nivčas, tristis, torpens, gelidas, Irigidas, brāmālis, stērilis, glaetālis. PER. Ānni labentis örigo. Mēnsīs ā Jānō nomen habens. PHR. Ānnī primordiă profert. Primus Romanas ordiris Jane călendās. Jānňă dāt primō mēnsī, vēl nōmină Jānus. Expl. Primo mese dell'anno, dedicato a Giano. E anche nome proprio.

Jănus, i, m. Giano. SYN. Clūsius, Pătūleius EP. Bifrons, geminus, biformis, antiquus, claviger. PER. Biceps Deus. Bifrons numen. Jane bifrons, anni tăcite labentis origo. Ovid.

lăpetus, i, m. Giapeto, padre_di Prometeo. EP. Sāvvis, dīrvis. 9 Quēm sātvis, lāpēto mīstām flu-viālībus undīs. Ovid.

Jäphēth, indeel. Figlio piccolo di Noe, padre de' popoli d'Europa. I Sem primum, summumque Jäpheth miscere parasti. Vict.

lapidia, æ, f. Parte d'Italia, appresso i paesi veneziani, tāpis, idis. S Cāstēlla in timnilīs, et tāpidis ārvā Timāvi. Virg.

Ĭāpigiā, ŵ, f. Parte della Puglia, appresso la Ca-labria e l'Italia. Ĭāpyx, ygis. § Linquit Ĭāpygiām, levibūsque Amphrygia remis. Ovid.

larbas, a, m. Jarba. EP. Maurus, procax, Getūlus. Protinus ad regem cursus detorquet Iarbam. Virg. Hist. Re di Getulia, figlio di Giove e della ninfa Garamantide, il quale mosse guerra a Didone sul principio della fondazione di Cartagine, perchè ella nol volle per suo marito.

lāsēn, onis, m. Giasone. SYN. Æsonides, Æsoniús. EP. Pagasæus, Pelasgus, Thessalus, Thesălicus, Martius, clarus, fortis, audax, acer, bēllīgēr, māgnānimās, săpērbūs, Æsēniūs, pērfidus, trūx, ēfferus. PER. Dūx Æsonius. Thēssălus, Æsonius ductor. Aurata vellere dives övis. PHR. Pröfugām fallax Colchidă lūsit iason. ¶ Quēm nīsī crūdēlēm non tāngīt lāsonīs ætās. Hor. Fab. Figlio d'Esone re di Tessaglia, cano degli Argonauti. Andando a Colchide, fu in Lemno preso dall'affetto d'Issipile. Con l'industria di Medea s'impossessò del vello d'oro. Acendo questi ripudiata Medea, ne pagò la pena coll'incendio di Creusa sua nuova sposa e della casa, e con il barbaro scempio dei figli.

Ĭāsonius, a, ūm. Di Giasone. ! Æguer lasonio pūlsātūm rēmīgē prīmūm. Ovid.

lāspis, idis, f. Diaspro (pietra preziosa). EP. Eōă, Indică, Indă, fulvă, rătilă. lăcidă, viridis, effülgens, vírens, terés, præclara. PHR. Víridique angūstat raspide pēctus. Collecta tereti nodantur faspide vestes. Electro pallens, et řáspřdě clárůs Ěōā. Můltáque ornátůr řáspřdě vāltus. ¶ Gēmma micāns illic pērlūcēt lāspidis ālbæ. Pērs.

ĭhĕr, ērĭs, m. Spagnuolo. CSī tĭbĭ dīrŭs ĭbēr, aūt sī tībĭ tērgā dĕdīssĕt. Lucr.

ľbēriá, æ, f. Spagna. SYN. Hispāniá. Hespěriá. EP. Ingens, ampla, populosa, dūra, magna, lérāx, décölör. 🖣 Illīc pūgnāces commovit Ibēriă petras, Łūcr.

ľbēricús, ă, ūm. Pertinente a Spagna. 🖣 Ibēricīs pērūstě fūnībās lītās (jamb. pur.). Hor.

îhērŭs, î, m. Ebro, fanac di Spagna. EP. Tārtēsstăcus, torrens, dives. Lentus Arar, Rhodănūsaně cěler, et divěs iberůs. Claud.

Ĭbī, adverb. Quivi, ivi. SYN. Īllīc, hīc. Tēr cōnitás ibi cöllő dáré bráchiá círcúm. Virg.

ľmidčin, adverb. Nel medesimo luogo. J Crčbrá férit, demissa aures, incertus ibidem. Virg. Ibis, idis, f. Cicogna nera di Egitto, la quale di-

vora i serpi. SYN. Fæda, turpis. Pisce Venūs lătūīt, Cyllenius ibidis ālīs. Ovid.

Icarus, i, m. Icaro. EP. Dadalius. Dadaleus, audāx, temerārius, miser, præecps, alatus, aliger, demersus, încautus, împrovidus, pennatus, penniger. J Dam petit infirmis nimiam sablimia pēnnīs Icarus, Icarias nomine fecit aquas (dist.). Ovid. Fab. Figlio di Dedalo, che volando insieme con suo padre dall'isola di Creta, rovinò in mare, per essersi troppo appressato al Sole, il quale col suo calore liquefece le sue ali di cera.

Ĭchneñmōu, ŏnĭs, m. Topo d'India. EP. Ăgĭlĭs, caūtňs, prōvidňs, včnēnātňs, pērnĭcĭōsňs. ¶ Dē-lēctāt Mărĭūm sī pērnĭcĭōsňs ĭchneūmōn. Mart. Mālumus ēt plācidis ichneumona quærere sil-

vīš. Anr.

Ico, īcis, īcī, ictūm, īcere. Colpire, dar colpi. Act. acc. SYN. Lædo, ferio, percutio, cædo, vērbēro. ¶ Pērcūssa ēst, ēxīn corpūs pērcēltīt ět icit. Lucr.

Icon, onis, f. gr. Immaqine, effiqie. SYN. Imago, simulacram, effigies.

letěricňs, ă, ūm, adject. Itterico, che patisce d'atterizia. ¶ Consultt îcterică lento de funere matris. Juv.

Ictus, ūs, m. Colpo, percossa. SYN. Vūlnus, plāgā, vērbēr. EP. Grāvis, atrōx. ācēr, dūrūs, vālidūs, hōrrĭfĭcŭs, hōrrēudŭs, sævŭs. ăeērbŭs, ĭnŏpinus, îngêns, dênsus, cruentus, lethalis, ferus, violentůs, creber, împressus, repetitus, subitus. PHR. Vērbērāt īctībūs aūrās, Rēfūgō sūbsūltāt māllēns īctū. Dēnsīs īctībus hēros Crēber utrāque mănă ferit. • Procumbunt, vastis tremit īctībās ārčā pūppīs. Vīrg.

Idă, ā, f. Ida, monte di Frigia. EP. Phrygia. saeră, Dârdăniă, gelidă, ăquōsă, ămœnă, ârdiă, frandasă, viridis, nemorasă, clivasă, opacă, cuprēssītērā, āltā, ūmbrēsā, pīnīfērā. PÉR. Mēns Ídæŭs. Mons Cyběles sácer. Phrygjum němus Cyběles, Aquosæ Idæ valles. Němorosæ Idæ culmen. I Dindymon, et Cybelen, et amenam föntibus Idam. Ovid.

ldătăs, î. m. Montagna dell'isola di Cipro. Îdălĭūm, ĭī. ¶ Est Pāphōs Idālĭūmquĕ tĭbī, sūut

āltă Cýthēră, Virg.

lacirco, conjunct. Perloche, per questo, per la qual cosa. SYN. Ideo. Jīdeīrco certis dimensum pārtĭhās örbēm. Virg

Idea, a, f. Idea. SYN. Figura, species, imago, ēxēmplār. § Sēmpēr ādēst, trīstēsque ānimēs īdēā fătīgāt (licenter'. Victor.

Idēm. čadēm, idem, adject. Il medesimo, lo stesso. Ömnibůs idem ánimůs sečlěráta excéděrě tērrā. Virg.

Ideo, conjunct. Però, perciò. SVN. Ideireo. 9 Rhetřeá něc cellis řděo contendě fălernis. Virg.

Időlátriá, æ, f. Idolatria. PHR. Időlörüm cültůs. Fictorům rěvětěntiă Divům. Vănă sůpěrstitio. I None idololatria jacet, none nomina squälent. Fort.

Idolum, i, n. Idolo. SVN. Statňa, símulacrům, īdolon. EP. Aūrčūm, mārmorčūm, līgnēūm, ārgenteum, fictije, protinum, inānė, mūtūm, sūrdūm. PER. Fictas Deŭs. Fictūm nūmėn. inānis imāgo. Vānā similācrā Deōrūm. ¶ Ét plārēs ērārē Dčēs, īdēlāque mūltā. Virg.

Inoneus, a, um, adject. Idonco, attivo, sufficiente. SYN. Accommodus, aptus, habilis, opportunus, ūtilis. J Non ego sum laudī, non nātus ido-

nčus ārmis. Prop.

Idūmē, ēs, f. Città d'Idamea, in faccia alla Palestina. SYN. Ĭdūmāšā. Hine Idūmāšīs, ă, ūm. Gāzšque, ĕt ārbūstō pālmārūm divēs ħlūmē. Luc. Prīmās Ĭdūmāšās rēfērām tibi, Māntūš, pālmās. Virg.

Jěčňr, ŏrís, n. Fegato. SYN. Hēpār. EP. Călidūm, ārdēns, pālpītāns, fērvēns, sīccūm, āridūm, āgrūm. ¶ Quīd rētērām, quāntā sīccūm jēcūr

ārdčāt īrā? Juv.

Jējūnīūm, řī, n. Digiuno. EP. Cāstūm, phām, sanctūm, sacrūm, dūrūm, trīstē, lāngučus, molēstūm, äcērbūm, mačtlēntūm, lēngūm, ignāvūm, inērs. sēllicitūm, grāvē. PHR. Quērūm vanām cāptānt jējūniā famām. Ēt grātā Đēo jējūniā sērvāt. ¶īnvälidīquē pātrūm rētērūnt jējūniā gnātī. Virg.

Jējūno, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Digrunare. PER. Ābstīnčo cībīs. Sŏiltēs mihi dēnēgo vietūs. Nūllos orē cībos contingo. Fămem tolero. PHR. Quādrāginta illi fūčrānt ēx ordinē Solēs. Ēx quō nāllā cībā pōtūsve ālimēntā dāhāntāt. Āxīdūm jējūniā vēntrēm longā prēmūnt. Jējūnārē dīēm visum ēst sāpičntīns illām. Mant.

Jēntācutum, ī, n. Colazione, antipasto. Sūrgite, jām vendīt puerīs jentāculā pistor. Mart.

Jērēmiās, ā, u. Geremia, profeta de tempi di Nabucodonosor. EP. Piŭs, fatidicus, săcer, veridicus, prāscijis, ¶ Jērēmiām dixēre ălii, pars ēsse prophētam. Juv.

Jěrřeo, ůs, vel Jěrřehůs, ûntis, f. Città della Giudea, appellata dalla Serittura la città delle palme, EP. Cělebris, nobilis, divěs, fěráx, ŏpimà, látá. § Viděrát ét Jěrřehō propria inter fûněrá quantům. Prud.

Jērūsātēm. Gerusalemme, capitale della Giudea. SYN. Hřěrôsôlýmă, Sölýmă. EP. Sacră, dīvěs, înelýtă, clāră, sānetă. V. Solima.

Jēssē, m. indecl. Jesse, padre di David.

Jēssēns, a, um. Di Jesse. PHR. Badice Jessas

ēdītūs. Jēsūs, vel Yēsūs, ū. m. Gesu. SYN. Chrīstus, Rědemptor, Servator, Theander. EP. Amabilis, clemens, bonus, benignus, mitis, patiens, victor, pácificus, sălūtifer, sălūtāris, adorandus. PER. Hūmānī generis sērvātor, reparātor. Nostrāsălūtis aŭetor, dūx. Clārūm de Lūminė Lūmen. Sanctum de Numine Numen. Stirps edită Virginis ālvē. Ātērni sapientia Patris. Ātērni sőbőlés setérná páréntis. Vérá atque simillimá Pātris imāgo. Māgnī pāstor ovilis, bei indubitātā propago. Omnipotens Verbūm, finisque ět originis expers. Rerům Conditor atque Redemptor. Progentes veneranda Dei. Populis terræque sălūs, vitaque magister. Davidis săboles. Hominum lumenque, salusque. Speratum pēr sacutā donum. Ætērno agrasiya parêntî progenies. • Înterea în pappi somnâm cārpēbat fesūs. V. Christus.

Sēzăněi, indeel. Moglie d'Acablo re di Israele, la quale attendeva ad ogni sorta di supristizioni, e ad idolatrare. Ella fu precipitata da una finestra per comando di Jehu re d Israele, e mangiata dai cani, come l'aveva predetto icaa. LP. Īmpiă, scelerată, crūdă, crūdelis. 9 Crīmen ut Elias lūcos, et Jezabel aras, Mant.

İgitür, conjunct. Adunque, danque. SYN. Ērgo, ĭtăquĕ. J Āltērnīs ĭgĭtūr contendĕrĕ vērsihņs āmbo. Virg.

Iguārus, ă, ûm. Ignorante. ignaro. SYN. Împerîtis, îndoctis, înscius, nescius, rudis. § ô socii; neque emm îgnări simus ârte mă!ôrûm. Virg.

Ignātīns, ĭī, m. Ignavio. santo martire sotto Trajano. EP. Pĭns, ārdēns, īgnēns, ācēr, dōctūs, vīgĭl, pătĭēns, tělērāns, īnfrāctūs, cātūs, mītīs. PHR. Mārtŷr tē Āntīstēs Īgnātĭns ārdēt āmōrē Sīncērās fīdēī. ¶ Pāstēr īn Āntīochī cēlēlnēs Īgnātĭns āgnōs. Mant.

Ignāvē, adverb. Da poltrone, con viltā. SYN, Sēgnĭtēr, īgnāvĭūš. ¶ Vīdērĭs aūt sūmmās cār-

pēntem ignāviŭs hērbās. Virg.

Ignāviā, ō. f. Cedaedia, viltā, poltroneria. SYN. Dēsidiā, inērtiā, sēgnītiēs, torpor, vēcordiā. PER. Ignāvā mēns. Ignāvās, inērs ānimās. Mēns dēsidiosā. Lāborēs ēxosā, vel tigitārs. Lānguote torpēns. PIIR. Lānguidā nēc tēcit tārdos īgnāviā sēnsūs, Occupāt ēxānguīs, sommeque īgnāviā mātēr. Quēc tāntā ānimīs īgnāviā vēnit?

Ignāvās, ă, ūm. Codarde. vile, poltrone. SYN. İnērs, dēsīdiösās, dēsēs, ēnērvīs, tērpēns, lānguīdūs. ¶ Nūdūs ărā, sērē nūdūs, hīēms īgnāvā cŏlōnā. Ving.

Ignēsčo, is, čič, n. Arroventarsi, divonir rovente. SYN Ārdčo, ārdēsco, fērvčo, fērvēsco, ēxārdēsco, flagro. J Ignēscūnt irā, dūrīs dölör ēssibūs ār-

dčť. Viíg.

īgueus, a, um. adicet. Influccato, di fuoco. SYN Iguitus, ignitier, īgnivomus, flammātus. flammātus

gor, et cælestis origo. Ving. Ignicijus, i, m. Fuccarello. I Hōc dölet, īgnicūlūm brūmā sī tēmpörē pōscās. Virg.

Ignīpotēns, tīs, m. Chi può darei del fracco. Haūd secus īgnīpotēns, nec tempore secutor īllā. Virg.

Ignis, is, in. Fiamma, fuoco. SVN. Flämmä, fävillä. prūnēc, Mūleilēr, Vūleānūs. EP. Călidus, fūmīdūs, tērrīdūs, ēdāx, võrāx, pēnetrābilis, flāmmčūs, lēvis, rādiāns, rūbūus, ārdēns, pūnīs, fingēns, moblilis, vāgūs, tēnūis, sēpitūs, fūrēns, erēpitāns, flagrāns, rāpidūs, ācēr, vāpotīfēr, ātēr, rāpāx, āvidūs, cēlēr, cērūseūs, trēmūlūs, sūbtīlīs, vivāx, violentūs, pūgnāx, sūlphūrčūs, pievūs. PER. Īgnēcā vīs. Ignēcās ardor, āstis, vūleānīūs ārdor. PHR. Sūppösītūs modico cincil prorūperāt īgnīs. Ömnīā consūmēns lātē spātīālitūt īgnīs. Crēbrīs collūcēnt īgnībūs āgrī. Ignīsquē pēr āltā cēcūmīuā rēgnāt. Ignīs ēdās sūmma ād fāstīgīā volvītīt. Crūos mēcum rīrājā mēdīque ex īgnībūs ūrbās. Vira.

Ignĭvŏmŭs, ä, ūm, adject. Che vonata fueco. ¶Āltĭŭs īgnĭvŏmūm sēlēm cūdi ērbītă dūcīt. Lāct

Ignobitis, is, m. I., č. n. Ignobile di lassa condizione. SYN. Plebeins, hūmilis, il pēctūs, ebscūrūs, inglēriūs, ignētūs, inhonērūs. PER. Humili dē gēntē sātūs ērtūs. Plebejo sānguīne nātūs. Nāllē insignis hōnōiē. Obscūrā stirpē crēātūs. Simē nēmine. PIIR. Nēque ēst ignobilē cārmēn. Cērīnthā ignobilē grāmēn. Sēvitapu ānīmis ignobilē vāl, ūs. Nēquē nēmēn ērāt, nēc hōnōs, aut glērīā mēntī. Vēs sēries inhōnōrā

părentum progenăit. Quos nullă illustrant factă. Partenope studiis florentem ignobilis

ōtī. Virg.

Ignominiosus, ă, um. adject. Ignominioso, obbrobrioso. SYN. Tūrpis, pudendus, infamis, inhonēstus, indecor, indecoris, indecorus, probrosŭs. Aŭt îmmûndă crepent îgnominiosăque dīctă. Hor.

Ignoranță, æ, f. Ignoranza, mancanza di sapere. SYN. Ignorātio, înscitiă, error. EP. Iners, īgnāvā, noxiā, rūdis, tūrpis, inexcūsābilis, nocens, errans, deviă. PER. Nec me ignoratio veri dēcīpičt. 🖣 Præteritæ vēniām dābīt īgnērātiö

cūlpā. Ovid.

Ignoro, ās, āvī, ātūm, ārē, Ignorare, non sapere. Act. acc. SYN. Nēscio, mē lătět, mē fugit. PHR. Non equidem obscurum vobis plebique Pělásgæ Esse reor. Nescia mens hominum fati sortisque futura. Ignari scelerum tantorum, ārtīsque Pelāsgæ. Nos latuere dolī. Respicit īgnārus rērūm. ¶ Nāidēs īgnorānt, īgnorāt čt Īnāchūs īpsē. Ovid.

Ignosco, seïs, ōvī, ōtūm, ĕrĕ, n. Perdonare, dar perdono. SYN. Condono, indulgeo, parco, remītto. • Dēfřeřt, ābdě dŏmō, něc tůrpi īgnō-

scĕ sĕnēctæ. Virg.

Ignotus, a, um. Ignoto, incognito. SYN. Incognitŭs, lätēns, ābdītŭs, ōccūltŭs, ārcānŭs, secrētŭs. ĭnāccēssŭs, īgnobĭlĭs. J Vīctŭs ăbīt, longēque īgnōtīs ēxūlāt ōrīs. Virg.

Herdă, &, f. Lerida, città nella Spagna. PHR. Aut fŭgiës Ŭticam, aut vinctus mitteris Îlerdam.

Hor.

Hēx, ĭeĭs, f. Elce. SYN. Quērcus, robur. EP. Nodosă, căvă, ûmbrosă, frondens, densă, âltă, rāmosă, nigră, antiquă, viridis, opacă, proceră. PER. Ilicea arbor. Iligneum, ilignum robur. ¶Flävägně de víridi stillábánt ilicě mellă. Ovid.

Ilĭă, ĭūm, n. I fianchi. ¶ Ārcădēs, īnvīdĭā rūm-

pāntur ut īlia Codro. Virg.

Hĭă, æ. f. Madre di Remo e Romolo. SYN. Rhĕă, Sylvia. 9 Marte gravis geminam partu dabit Ilĭă prolem. Virg.

Iliacus, i. m. Trojano. SYN. Ilias, f., Tros, Trojānns. 🖣 Mūnērā prætērēa Īlĭācīs ērēptā rūī-

nīs. Virg.

Itias, adis, f. Iliade, poema di Omero così detto. ¶ Nēscīŏ quīd mājūs nāscītŭr Īlĭădĕ (pent.) Prop.

Hicet, adverb. Incontanente. SYN. Illico, extemplo, confestim, continuo, cito, dieto citius, haud mora, ocius, quamprimum, propere, improviso, mox, jam, sühitő, vélőcítér, pernicitér, répenté. Lilicet öbrűiműr nűmérő, primūsquĕ Chŏrābŭs, Virg.

triceus, vel fligneus, et Îlignus, ă, um, adject. D'elce. ¶ Currentem îlîgnîs potare cănălibăs

ündäm. Virg.

Itium, jī, n. Troja. SVN. Pērgāmā, Īlios, Īlion, Trōjă. EP. Īnelytūm, āltūm, sacrūm, pŏtēns, ūstūm, crēmātūm, ingēns, dirūtūm, supērbūm, 🖔 Ilium in Itāliām pērtāns, vietēsquē pēnātēs.

Illābor, čris, psas, bī, dep. Entrare, cadere. SYN. Ingrédiór, îrrépo, îrrûmpo, îrrao, încido, înfl**ăo.** Ītlā sūbīt, mēdīāgae mīnāns īllābītur ūrhī.

Illacrimābitis, is, m. f., č, n. Pangeate, lacrimabile, implacabile. SYN. Immõtus, inexpügnā- [bilis, însăperabilis. ¶ Ămice places illacrimabilem (alc.). Hor.

Illacrymo, as, avī, atūm, are, n. Piangere. SYN. Illācrymor, ingemo, fleo, lacrymor, vel stillo. ¶ Et mæstum illäcrymat templis ebur, æraquĕ sūdānt. Virg.

Illatābilis, is, m. f., e, n. Spiacecole, tristo. SYN. Ingrātŭs, mŏlēstŭs, trīstīs, īnjūcūndŭs. ¶ Hīnc Drepani me portus, et illætabilis ora. Virg.

Hiğqueo, ās, āvī, ātūm, ārē. Allacciare, adescare. Act. acc. SYN. Lăqueo, împlico, învolvo, împědřo, řrretřo, vincřo, coerceo. J Savos illaquĕānt dŭeēs (glycon.). Hor.

Iliaūdābitis, is, m. f., e, n. Indegno di lode. PEB. Indignus laūde: sine laūde, infamis. § Seindo chělýn, jůvát, heū jůvát îllaūdābilě carměn. Soc. Ině, lå, lůd, pron. Egli, esso, colui. ¶ Illě dělům

rīdēns, quō vīncula nēctitis, inquit? Virg. înecebră, &, f. Allettamento. SYN. Blanditia, lēnocĭnĭūm, īrrītāmēntūm. EP. Dŏlosă, lāscīvă, blanda, fallax, mollis, snavis, vana, inanis, feminea, mītis, tecta, fraudulenta, argūta, lenis, öbscena. PER. Blandæ voces. Blanda dicta, vērbă. Blāndæ fraūdēs. PHR. Blāndīs pērītūră volāptās Flecteret illecebris. Facata genās et ămīctă dölösīs Illēcēbrīs mülĭēr. Illēcēbrīs mēntēm căperent. Femineis, qui vicerat omnes, Vīneitur illēcēbrīs. 🖣 Illēcēbrīs ērāt, ēt grātā nŏvĭtātĕ mŏrāndŭs. Îlor.

Illecebro, as, avi, atum, are, n. Allettare. SYN. Illicio, illecto, allicio, profecto, invito, demulceo, delinio. Illecebrat mentes hominum damnosa voluptas. Prud. Illicere, ut cuperent vi-

tām mūtārē prīorēm. Lucr.

īnēx, ĭs, m. Carezza, lusinga, vezzo: vel adject. m. f. Attrattico, allettatico, J Ūt tibi nūne escā

Phărăō vělůt îllicě captůs. Mill.

ĪMībātus, a, um, adject. Intatto. SYN. Indēlībātūs, Inconcūssūs, Intemerātūs, cāstūs, Illæsūs, īn viölātūs, intāctūs incēntāminātūs, intēgēr, pūrus. ¶ Indēlībātās cūnctă sequantur opes (pent.). Ovid.

Tuic, adverb. Colà, in quel luogo. Illic officiant

lætīs nē frūgĭbŭs hērbæ. Virg.

Illieio, is, exi, cetūm, icere. Adescare, lusingare. Act. acc. ¶ Quā docuī ratione, cavereque ne illiciaris. Lucr.

Illieitus, a. um. Illecito. SYN. Vetitus, non licitus, īnjūstŭs, ĭnīquŭs. PHR. Īllĭcĭtās tēntārĕ vĭās. ¶ Īrē pēr īllĭeĭtūm pēlāgō gērmānē dēdīstī. Stat.

Illiao, dis, sī, sūm, črě. Percuotere, dar colpi, battere, sbatacchiare. SYN. Allido, collido, impingo, īnflīgo. īncŭlio, impēllo, cōntĕro, infringo, ōhtero. Illīdītque vadīs, atque aggere cingit ărenæ. Virg.

Imgo, ās, āvī, ātūm, ārē. Legare, attaccare, avviluppare. Act. acc. SYN. Ligo, ālligo, colligo, vincio, necto, annecto, connecto, irretio, illă-queo, implico, innecto. I Samma pedam pro-

přre, plantaribus illigăt alis. Stat. Itimis, is, m, f., č. n. Senza fango, limpido. SYN. Nitidus, pūrus, ārgēnteus, pēllucidus, limpidus. PHR. Pīscēs īilīmī produntur aqua: splendeseil ărenă; Nec niger est amnis, nisi sicubi procubet umbra. I Fons erat illimis, nitidis årgenteus undis. Ovid.

Illino, is, ivi, vel evi, itum, ere. Impiastrare. Act. acc. SYN. Cîrcûmlîno, lîno, öblîno, înûngo, ungo. 9 Quid si brumă nives Albanis illinet

āgrīs, Hor,

Initeratus, ă, ûm, adject. Illiterato, ignorante. SYN. Īndoctus, rūdis, ignārus, impēritus. ¶ Illitērāti num minus nervi vigent (jamb.). Hor.

Inotis, i, um, particip. Chi non è lavato, sporco, brutto, immondo, § Et Tyriās dăre circum îl-lotās tāliā vēstēs. Hor,

Inoc, adverb. Là oltre, colà, a quel luogo. Aut căpăt, âtque îllăc hămero ex âtroque pependit. Virg.

Inneeo, es, uxi, ere, n. Aggiornare, splendere, fiammeggiare. SYN. Eftülgéo, îrrădio, illücesco. ¶ Nüllüs Ĕrechtidis fertür celebratior illo Îl-Ĭūxīssĕ dĭēs. Ovid.

Ittūdo, is, ūsī, ūsūm, črč. Dileggiare, beffare, deridere. Act. acc. SYN. Îrrideo, deludo, derideo, lūdo, rīdēo. 🖣 Cīrcūmfūsă rňīt, cērtāntque īl-

lûdere capto. Virg.

Inúctor, āris, ātus, ārī. Lottar contro, sforzarsi. Dep. SYN. Cöllüctör, cönfligo, concerto, púgno, concurro. Let teneris meditans verba illüctan-

tĭă lābrīs. Stat.

Httūmino, ās, āvi, ātūm, ārē. Illuminare, risplen-dere. SYN. Illūstro, cöllūstro. Act. acc. Irrādio, īllūceo, n. PER. Lūmine repleo, impleo, per-fundo. Lūcem diffundo. Rādios vibro, mitto, spārgo. Těnebrās vel noctém lūcě fugo. Těnebrās lūmine pello. PHR, Noctem flammis fanaliă vincunt. Dant clara încendiă lucem. Lūcet via longo ordine flammarum, ! Thūre dřem cělěbrát, máltoque illámřošt igně. Mant.

Innuis, is, m. t., č, n., vel Illūnus, a, ūm, adject. Oscuro, che non viene illuminato dalla luna. Îllûnêm năctî pêr rûră tăcêntiă nôctêm. Sil.

Imástris, is, m. f., č, n. Illustre, chiaro, celebre. SYN. Cělěběr, cělebris, conspicious, egrégius, clārus, eximius, inclytus, insignis, spēctātus, nobilis, spēctābilis, spēctāndūs, spēctātīssimūs. celebratīssimus, celeberrimus, clarīssimus. ¶ Illūstres animas nostrūmque in nomen itaras. Virg.

Itiŭvies, ei, f. Lordura, brattura, sporchezza, SYN. Squalor, colluvies, sordes, EP. Fortida, turpis, pēstifērā, rābiticā, crāssā, lūtēsā, fedā, sārdidā, īmmūndā, ōbscēnā, grāveŏlēns. PHR. Prōlňǐt obscena sordidus illuvie. Corporis illuvie totus seătet. J Non tondere quidem, morbo, illuvie-

que peresa. Virg.

IIvă, ā, f. Elba, isola nel mar di Toscana. PHR. Ast Īlvā trēcēntās, Insúla inēxhaūstīs chālv-

būm generosa metallis. Virg.

Itis, î, in. Ilo. 9 Morniă Dârdânides nûpêr növa fecerăt Îlus. Ovid. Hist. Figlio d'Anca, chiamato con altro nome Ascanco: vi fu un altro che porto questo stesso nome, e fu figlio di Trojo

re di Troja.

lmāgo , ĭnĭš , f. Figura, forma. immoyira. SVN. Effigies, figura, spécies, simulacióm, signom. Et. Micans, insignis, illūstris, sacrā, aūrātā, aūrēā, splendidă, spirans, arrea, amea, ahena, cerea, sacrātă, fictilis, expressă ădombrată, coruscă sculptă, decoră, sculptilis, PHR, Dacităr exære illustris imago. Hoe Deas est, quod imago dőcét, séd nőn Déús ípsá: Háne spéctés, séd mente cólás, quód cérnis in illá. I llée tild sůb nőstrá brěvě cárměn imáginé vivát. Mart. Per sogno, apparazione. PHR. Quid natum totřes cradelis ta quoque falsis Ladis imaginibus? Virg.

tmāginne, āris, ātūs, ātī. Immoginare. Depon. SYN. Commentor, concipio, cogito, mente agito, fingo, effingo, excogito. I imaginatus esse vāldē grāndīš jamlo). Petr.

Imbēcīlius, ă, ūm, adject. Debole, ficvole, fiacco. SYN. Imbēllis, intirmās, dēbilis, frāgilis, ¶ īmbēcīllă volēt tibi quidnam āccēdit ad illam.

Hor.

Imbětlis, m. f., ě, n. Imbelle, che non ha forza. SYN. Inermis, iners, timidus, ignāvas. ¶ Conférăt hīs Íthácūs Rhésūm îmbéllémque Ďólónà. Ovid.

Imber, bris, m. Pioggia, acqua. SYN. Plúviă, ăquă, nīmbī, EP. Ater, frīgidas, farcundus, effasus. intēmpēstūs, repēntinās, ūtilis, spāmēŭs, ēdlūŭs. lārgūs, lārgīflūŭs, mādēns, dēflūŭs, plūviŭs, pluviālis, Deūcalionous, præceps, cæruleus. dēnsās, fērtilis, stridēns, nimbosās, hiĕmālis, hībērnus, brūmālis, trīstis, tenuis, dūleis, PER. Crēbi imber aquie. Ēlfūsi imbris aqua, Rūptus, fūsus, āctus ab acthere. PHR. Densi fūndüntür ăh æthere nimbi. Hümectăt agros îmběr. Prātă rǐgāut īmbrēs. Plēnīs věnĭūnt ē nūhĭbŭs īmbrēs. Ā stăbŭlīs, plūvĭā cēdēntě. recedunt. Dulcibus irrorat pluviis. \Āquores mădidās qua premit îmbre comas (pent.). Ovid

Imberbis, is, m. f., e, n. Sbarbato, senza barba. SYN. Impubes, impubis. J Et quæ Imberbes dídicerë senës, përdënda latëri. Hor.

Imbibo, is, bibī, bibitām, ērē. Becere. ¶ Imbibit, ēt sēmpēr vietūs tristisquē rēcēdīt. Lucr.

Imbrex, ĭcis, m. Embrice, tegola. ¶ Elĭcitūr lŏcus, hunc angustique îmbrice tecti. Virg.

Imbriter, ä, üm. Piocoso. Venturam admittat īmbrīfer ārcus aquam (pent.). Tibul.

Inhuo, is, ni, ūtūm, ere. Tingere, imbevere. Act. ace. SYN. Aspērgo, respērgo, rigo, īrrigo, tingo, öblino, pērfundo. J Sape tener nostris ab ovi-

lībūs imbūčt āgnūš. Virg. imitāmēn, inis, n. Imitazione. SYN. tmitātio. Somaii quæ veras æquant imitamine formas.

Oxid.

Imitābitis is, m. f., č. n. Imitabile. C Dēmēns quī nimbos, et non imitabile fulmen. Virg.

Imitator, oris, in. Imitatore, contraffacitore. SYN. Simulator. Fülminco periit imitator tülmenis îctů. Ovid.

tmitőr, áris-átús, ári. *Imitare, contraffare.* Depon. acc. SYN. Æmálőr, æque, čllingő, exprime, āssimilo, similo. I vpiimēt, ēt mollēs imitā-

bitúr æré căpillos. Hor.

turmăcătătăs, ă, ûm. Immacolato, senza macchia. SYN. İllîbâtús , întămřnātůs , půrůs , întěgěr , încôrrûptús, întěměrátůs, înviólátůs , întáctús . īndēlībātús , īncūlpātús , īmpāllutus. 🕻 Tēcta ĭgitūr sāneti quāmquam immāeŭlātā părentis

Immádeo, és, úi, été. Esser bagnato, esser ammolteto. Nent. 4 Fértiles immăduit, mădetactăque těrrá cádácis. Ovid.

Immānis, is, m. t., č, n. Crudele. SYN Immitis, terus, barbarus, crudelis, Stragrande, gagantesco. Immēnsus, ingēns. • At trepida čt cæptis immanibūs čfletā Dido. Vug.

Immanitàs, átis, f. Bestialita, crudeltà. SYN. Atro-

citas, crudélitas.

Immātūrns, a. ūm. Immaturo, avanti il tempo. Immātūră licēt, tămēn hūc non noxiă vēni.

Immemor, oris, adject. Scordevole, dimentichevole. SYN, Öblitus. I Immemor herbarum, quos est mīrātă jūvēncă. Virg.

Immēnsus, a, ūm. Smisurato, immenso. SYN. Ingēns, īmmānīs, māgnūs, āltūs, prōcērūs. ¶ Hōrrēscō rčfērēns, īmmēnsīs ōrbĭbŭs ānguēs. Virg. Immerens, tis, adject. Che non merita, indegno.

SYN. Immeritüs, îndignüs, ¶ Quid immerentes höspites vēxās canis? (jamb.). Hor. Immergo, is, sī, sūm, ere. Ittuffore, tuffare. Act. acc. SYN. Mērgo, dēmērgo, sūbmērgo. ¶ Spārgitë me în flüctüs, västöque îmmergitë ponto. Virg.

Immineo, es, ŭi, ere. Soprastare, dominare. SYN. Impendeo, îngrăo, însto. PHR. Jam jam lapsūrā, cădentique imminet āssimilis. Hūnc instantibus ēripē fatīs. Plūvia, vel vēnto impēndante. Imminet adversasque aspectat desuper ārcēs. Virg.

Imminuo, is, ui, ere. Diminuire, scemare, ridurre in meno. Act. acc. SYN. Minuo, diminuo, attěnňo, ëxtěnůo, vel sědo, pláco. 🖣 Pôstquám sē dojor imminuit, nēc pēctorā plāngi. Ovid.

Immītis . is, m. f., e, n. Crudele, empio. SYN. Crūdēlis, dīrūs. sāvūs, trūx, dūrūs, ēfferus, fűréns . férőx , bárbárűs. 9 Öré főrünt dülcém nīdīs īmmītībūs ēscām. Virg.

Immitto, is, isi, issum, ere. Metter dentro. Act. ace. SYN. Conjicio, înjicio, înfero, împello. Täntum ēflāta āntrō se īmmīsĭt ăpērtō. Virg.

Immo, vel îmo, conjunct. Anzi. Vendere nil dēbēt, fēnērāt īmmo māgīs (pent.). Mart. Immobilīs, īs, m. f., ē, n. Immobile, senza moto.

SYN. Immotus, inconcussus, stabilis, firmus, constans, indejectus, infractus. ! Obtūtu tenel ōră, sŏlōque īmmōbilis hærčt. Virg. Vide Immotus. (Viri immobilis comparatio enm rupe).

ĪHē vēlūt rūpēs, vāstūm quæ prōdīt in æquŏr Obviá ventorům făriis, expostăque ponto. Vim cũnctam ātque minās pērfērt cœliqne, märisquë.

Īpsa īmmōtā mānĕt. Virg. Æneid. 10.

İmmődérātűs, ä, üm. Immoderato, smoderato, disordinato. ŠYN, Nimiŭs, immödicŭs. 🖣 Neŭ-desis öperæ, neve immöderatus abundes. Hor.

lmmětātňs, ă, ūm, particip. *Enmolato, sagrificato.* 🖣 Vinctă vērbēnis ăvēt immõlātō sapph.). Hor.

Immoto, as, avī, atum, arc. Immolare, sagrificare. Act. acc. SYN. Sacrifico, lito, mácto, libo, adóléo. ¶ Vivêntês răpit întérias, quês immölét ümbris, Virg.

Immortalis, is, m. f., ć, n. Immortale, SYN. rēns. Nūllā pērītūrās *t*ēvā. Vīvāx , ēxpērsquē sěpůlchrī. Pěrěnnī běátůs vitá. Lethi nesciŭs. Immūnis, expers fati. Falo mājor.

Immôciālitās, ālis, f. Immortalità. SYN. Ætērnītās. PER. Vită immortalis, immunitas lethi. Jūs īmmērtālis vitā. Ā tērnūm sinč tēmpērē tēmpās, 🖣 Mörtālē corpūs sūmit immortālitās jamb.'. Prod.

Immotús, a, ūm, particip. Immoto, fisso. SYN. Īmmābilis , îmmūtābilis, indxpūgnābilis, insúpěrábřlis, invictus, indomitus, firmus. PitR. cēdānt. Dēfīxā Lātīnūs Õbtūtū tĕnčt ōrā, sŏloque îmmohilis hæret. (Hominis immoti comparatio cum rupe).

. Hærĕt.

Ārdňŭs Hīppŏmĕdōn,ceū flūctĭbŭsōbvĭä rūpēs. Cui neque de colo metus, et fracta sequera cēdūnt.

Stāt cūnctīs īmmūtă mīnīs: tīmēt īpsē rīgëntëm.

Pontus, et ex alto miseræ novere carinæ. Stat.

īmmŭgĭo. īs, īvī, ītūm, īrĕ. Muggire. Neut. • Ītăliæ, cūrvīsque immūgiit Ētnā cāvērnīs. Virg. Immūnītis, ă, ūm, partic. Non fortificato. SYN. Indēfēnsus. ¶ Dūm Deus Eūrotān, īmmūnī-

tāmque frequentat. Ovid.

Immūrmūro, as, avī, atūm, arč, n. Mormorare. SYN. Mūrmūro. Frigidus ūt quondām sylvis īmmūrmūrāt Aūster. Virg.

Immūtābitis, is. m. f., e, n. Immutabile. Immōbilis, îmmātātūs. ¶ Immūtābile čnīm quiddām

superare necesse est. Lucr.

Immūto, ās, āvī, ātūm, ārē. Rivolgere, cangiare. Act. acc. SYN. Mūto, commūto, pērmāto, vărio. 🖣 Īmmūtātquē mēām (vidēōr sēnsīssē) figūrām. Övid.

Imotá, æ, f. Imola, città. EP. Romana, Cornelia, plānā, vētūstā, fāmēsā, PER, Lāpīdēis cinctā mūrīs. Ālmæ vīcīnă Romā. Æmīlĭā tērrā, Corneliă tellus.

Impācātus, a, ūm. Implacabile, fiero. SYN. Implācābĭlĭs. 🖣 Aūt īmpācātōs ā tērgo hōrrēbĭs

ĭberos. Virg.

Impar, aris, adject. Dispari. non pari, disugnale. Lūdčrě par împar, ĕquitare in årundině longa.

Impărătăs, ă, ûm. Disproceeduto, sproceeduto. 🖣 Ērgo impārātūs, quæ lōquāntūr, sūggčrām 'jands.). Prud.

Impăriter, adverb. Disugualmente. Versibus împăriter junctis querimoniă primum. Hor.

Impătiens, tis, adject. Impaziente. PHR. Vix tempero animos, vix dolor trænos capit. ¶ Impatrensque mora fremit ut sit copia Martis. Sil.

Impăvidus , ă, iam. Intrepido, senza timore. SYN. Āūdāx, întērritijs, întrepides, fortis, temerārijes, īmpērtērrītās, ¶ Īlle aūtem īmpāvīdūs pārtēs cünctātur in ömnēs. Virg.

Impedimentum i, n. Impedimento, impaccio. SYN. Öbés, öbjés. ¶ Íllös décébát impédiméntűm cómé jamb.). Paul.

Impedio. is, ivi, itam, ire. Impedire, contrastare. Act. acc. SYN. Obsto, obsisto, inhibčo, prohibčo, obsam, resisto, retardo, moror, remoror, rětřučo , composco , rětento, PHR. Néc posse Ĩtălĭā Teūcrōrum āvērtĕrĕ Rēgēm. Quīppĕ vĕtōr fātīs. Hōspitio prohibēmur arena. Non scopulī, rūpēsquē cāva . ātque objēctā rētārdānt Flūmină. Sūccēssām Dēā dīrā negāt. Sīc precor aŭxiliis împēdiātē mēis pent.). Ovid.

Impčaitus, a. um, partic. Impedito. J Aut impedītam cāssībūs refert dāmām (scaz.). Mart.

Impētto is, üli, ülsüm, črē. Sospingere, incitare. Act. acc. SYN. Prōpēlla, īnjīcīo, pēllo, ūrgčo, premo, cogo, intero, immitto, induco, incito. Impulérat ferro Argolicas fædare latebras.

Illă mănênt îmmôtă lòcis, něque ăb ôrdăné i **Impêndo**, is, di, sûm, črč. *Impiegare, collocare*,

spendere. Act. acc. SYN, Însămo, cônsůmo, cônslêro, côllòco. PHR. Artibůs ingěmůis výgilés împêndě lăbôrês. Quisquis ôpês înôpům dignôs împêndřt în ûsûs. • Cônfert împênsās, hie nûda êt cândidă sîgnă. Juv.

Impēnetrābītis, is, m. f., ē, n. Impenetrabile, SYN, tmpērviūs, inviūs. ¶ Inconsūltā virō, mēnsque

impenetrābilis īrā. Sil.

Impérito, ås, āvī, ātūm ātē, n. Comandare. SYN. impéro. ¶ Quis régno impéritêt, quêm tôta ārmêntă sequantăr. Virg.

Impérités, ă, ûm. Lymante, prico di buon senso. SYN. Inéxpértés, îgnărés : indoctus ; înscius ; néscius ; radis : illitératés. PHR. Pădet împérités ŏpéris ărtificés sait. Éast nihil péjús homine împérité (suppli.). Pétr.

Yanperiūm, ii, n. Juborita, signoria, SYN, Rēgnūm, ditio, pötēstās, modērāmen, rēgimen, scēptiūm. Comandamento. Jūssūm, māndātūm, EP. Modērātūm, lēnē, benīgnūm, aŭgūstūm, cölēndūm, mīgnificām, fēlīs, pötēns, öpūlentūm, metūēndūm, dūrūm supērbām, intölerābilē, grāvē, aūdāx, infolum molēstūm, violentūm, immītē, PER. Imperiī trēnī, Modērāminā rērūm, īmpēriī jūrā. Finēs imperiī, fimpērium Ocēānā, fāmām quī tērminēt šstris, Virg.

Impērjūrātūs, ă. ūm. Che non sa giammai giuture il falso. ana giurato in falso. ¶ Impērjūtātā lābēris āmnis ăquā pent.). Ovid.

Impévo, ås. áví, átům. áré. Regnare. Act. acc. SVN. Régo, döműnör, régno, præsúm, impérito. Comandarc. Júhéo. PER. Dó jűrá ét légés pópülis, víris, géntíliós. Împéritő prémo. Împéritům téněo in pópülös. Împérit mòdérór, vel témpéro hábénás. Impérit, régnő, sréptró pótfór. PHR. Mé pénés impéritm, pénés ést sűprémű pótéstás. Légés impóno. § Impérid, ét lætűs llűviő sűccédít öpicő. Virg.

Impērtiór , īrīs , ītās , vel tūm, īrī. Dare, concedere. ¶ Ātque čádēm mēmbrīs împērtītūrā mēdēlās. Drac.

Impéto, is, îvî. îtûm, éré. Issalire, assultare. Act. acc. SYN Péto. âgeréciói, ădòriór, férío, pêrcůtio, învâdo, îrrômpo, încûrro, îrréo. § Têlûmquě îrâtă récéptům împétit. Lucr.

Impetro, ås, åvi, åtåm, åte. Ingetrare, ottenere.
Act. acc. SYN. Ēxōro, öhtineo, cönsequör, åsséquör, ådipiscòr. • Impetrat et pacem, et lòcüplètèm frágilois annam. Hor.

Impétůs, ús. ni. Impeto. SYN. Incūrsús, vis. vióléntiă. EP. Āmēns. saevās. vālīdús, ācer, mināx, dēmēns, rēpēntinus, sabūtūs, inopinus, praecēps, fērus, citātūs, dirūs hōstīlis, improvisus. PHR. Praecēps tōtim impētūs obruit ārcēm. Trēmulō tēmpēstās impētē fulgēt. Non auspicatos contūdī impētūs. Vānēseti ināmis impētūs. Victor férocēs impētūs primos hābēt. ¶ādņivā, sic illām fērt impētūs ipsē volāntēm. Vrīg.

Impřétás, átís, f. Emprezza, empreta EP. NeTándá, infándá, teméráriá, aúdáx, ámbitiósá, supérbá, probrósá, tűrpis, stúltá, infidá, imprébá, pětůláns. Impretátís háhét, léstům celebráre sá-

cerdős. Ovid.

Impĭgĕr, grā, grūm. D ligente, non pigro. SYN.
 Bilīgēns sēdālās, strānāts ācer, alarrīs, citās.
 Impĭgĕr čxtrēmēs cūrrīt mērcātēr ād Indēs.
 Ilor.

Impiús, 3, úm, adiect. Impio spictato. SYN Ne-

Līrīŭs, scēlēstas, nēfāndūs, īnīquūs, scēlērātūs. PER. t.öntēmptör sŭpērūm, fīdēī, pietātīs, lēgūm. Nūlli motūs rēlīgījonē. Nūllo Dēī cūltū cōmmōtús. Spērnēns jūssā vērēndā Deī. Nī supērōs cūrāms. Vīvlāns lēgīs jūrā trēmēndā sācrā. Dēspīcīčus sācrā jūrā Tonāntīs. J impīūs ānte ārās, ātque aūrī cācūs āmōrē. Virg.

Implācātos, ā, ūm, adject. Quello, in cui dura lo sdeguo implacabile. SYN. implācābīlis, implācīdus, immītis, imēxorābīlis. PER. Indvetlis llēctī. Mitēscerē nēscius. Pērcītus immīti lutorē, rābiē, āstū, ītā. § Tūm quōquē dirā famēs, implācatēquē vigēbānt. Virg.

rames, impracata que vigenane. Ving.

Imptéo, és, évi, étûm, éré. Impire. Act. acc. SVA. Repleo, adimpléo, compleo, expléo, cumàlo. PHR. Mantés himitu lugiéns limplébut acûtó. Mástis láté lőcá questibus implét. Aŭras mūgitibus implént. § Jämque Atalántéas implérat nuntius aurés. Stat.

Implicatús, vel Implicitús, ä. üm. Impedito, inciluppato. Canidiá brevibús Implicata viperis

(jamb.). Hör.

Împtico. âs. âvî, âtûm, vel ŭî, îtûm, ârê. Intrigare, avviluppare, aggruppare. Act. acc. SYN. Împčdio, îrrêtio, îllăqueo, învolvo. § Nûnc hue, nûnc îllûc cêrtôs împlicât ôrbês. Ñirg.

Imptöro. äs. ävī, ātūm, ārč. Supplicare, imptorar grazia. ajīzio. Act. acc. SYN. Āpp. Ho, pôsco, pēto. öbsecto, öbtēstor, învoco, PHR. Implorāntque Deös, öbtēstāntūrque Lătūm. Añxi-líčque vôcārē Deös. Vötīs, psēcībūsque exposerē pācēm. 4 Implorāvit öpēs hömīnīs, frāmnūme rēcēpit. Hor.

Implaviam, ii, n. Cortile. Implavii dalcem

sitientis in ora liquorem. S. Paul.

Impotitús, a. úm, adject. Rozzo, non pulito. SYN.
 Inconcianús, aspet. ¶ Libro impotito nil ineptiús datúr jamb.). Pass.

 Impotitús, a., úm. Non violato, illibato, SYN.

Impolintus , a , um. Mon violato , iltibato. SYN. Incorruptus. Illībātus, pūrūs, castūs. ¶ Impollūtā tidēs. pētērēm cum victor ādēssēm. Sil.

Impôno, řs, shì, řítům, ěrě. Aggittynere, accoppiare. Act. acc. SYN. Āddo, ādjúngo, ādjício, āggèro, sŭpérimpôno. Comandare. Împère, prāscipto. Inganuare. Fállo, îllūdo, dčcipio. § Pôppibăs êt læti nautæ impôsočič còrônas. Vig.

Importunus, ā, ûm, adject. Importuno, molesto. SYN. Intempéstus, întempestivăs, molestus, grăvis, încommodus, înoptus, înfestus, nocens, noceus, noxius. Cohseensque cănes, împortunaque volucres. Virg.

Inmós, itš, adject. Impotente. SYN. Impotens, imbēcillis, intirmús, invalidus, debilis. ¶ Est impos animi, sed valenti corpore jamb.\(^1\). Pass.

fmpősítás, á. üm. partic. Imposto, messo sopra. Ümpősítám túptis flammam éxpiráre cáminis. Virg.

Impossitutis. Impossitute. PER, Viribus major, Vires superans, exuperans, PIR, Ante cuclom findeiur ărătro. Terră leret stellăs. Sol na scetin ăh occăsu. Sol nocte lulgebit. Hoc qui lăciet, cuclum mană poterit tângere, măris âquas siccare. Ante licebat pontum exurere, Vide Elegantes impossibilis periphiases apud Sen, în Her, fur ace 2. — Prus ele, et în Thyest, act. 3 — Ltheras prus, etc.

timpórèns : énde: . 1901 - Debole, impotente. Quéd non imbér (0000) : o n. equilo impotèns alcare.).

Hor,

Impotentia, a, f. Impotenza. Significa anco soverchia forza, come in quest'esempio.

Gregem æstúðsá törrét impötentiá (jamb. par.). Hor.

Impreeor, aris, atus, ari. Muledire, desiderare il male pregando, PER. Dīrīs dēvoveo. Dīrīs īncesso, lăcero, lăcesso. Onero măledictis. Infaüstă precor. Dîră precor. PHR. Corvos în eruce pasces, Carnificisque manu, populo plaudente, traheris, Intixusque tuis ossibus uncus ěrit. Tot tibi væ misero veniant, talesqueruinæ, Ūt cogi în lăcrymas me quoque posse putem. ¶Împrecor arma armis, pûgnent îpsique nepotes.

Imprimis, adverb. Primieramente, principalmente. SYN. Præsertīm, præcipue, principie, prime,

prīmām.

Imprimo, is, essi, sum, ere. Imprimere. Act. acc. SYN. Inculpo, signo, cælo, sculpo, figo, noto. Fēlīx non levior cippūs nūne imprimit ossā.

Pers.

Improbităs, ātis, f. Improbità, maleagità. SYN. Īmpĭčtās, scělůs, něfás, crīměn. PHR. Īmprŏbitās dīvīs illūdērē pāssīm Caperat. Improbitās odiosa Deo est, sine lēge volūptās. Improbitas illo fuit admīrābilis ævo. Juv.

Improbo, as, avi, atum, are. Disapprovare. Act. acc. SYN. Dāmno, ārguo, crīminor, rējicio.

Improbus, a, um. Tristo, maligno. SYN. Impius, scělěratůs, scělestůs, perditůs, něfariús, málůs. ¶ Improbus ille puer, crudelis tu quoque mater. Virg.

Improvidus, a, um. Incauto. SYN. Imprudens, īneaūtus, cæcus, inconsultus. J Objicitur magis, ātque împrovidă pēctoră turbat. Virg.

Improvisus, ă, um. Improvviso, sprovveduto. SYN. Inopīnus, inspērātus, inexpēctātus, subitus, rčpēntīnus.

Imprudens, tis, adject. Inconsiderato, imprudente. SYN. Incaūtus, improvidus. ¶ Hūmida vēla legīt, namquam impradentibus imber. Virg.

Imprūdentia, a, f. Inavvertenza, imprudenza. Heū tămen înfelîx, quid enim împrūdentiă prodest? Virg.

Impūber, čris, adject. Giovanetto, senza barba. SYN. Īmpūbēs, īmpūbīs, īmbērbīs. ¶ Dīvidīt, īmpūbēsque īmmānī vūlnčrē mālās. Vivg.

Impūdēns, tīs, adject. Sfacciato, sfrontato. SYN. Pētūlāns, procāx, protervās. Inverecūndās, aūdāx, PER. Pudoris expers. Pudorem exutus, Pudore carens. PHR. Si doro tibi sit nallus ĭn ōrĕ pădŏr. Nullüs ōră nŏtăt püdŏr. ¶ Împudens līqui patrios penates (sapph.). Hor.

Impudenter, adverb. Sfacciatamente. SYN. Petilänter, procaciter, türpiter. I Non impudenter vītă, quod reliquum est, petit (jamb.), Mart.

Impúdentiă, &, f. Sfacciataggine. SYN. Petulantiă, procacitas. EP. Infelix, odiosa, turpis, insana, vēsānă.

Impădicăs, ă, ūm, adject. Sfrontato, impudico. SYN. Lībīdīnosus, turpīs, īntāmīs, lāscīvus, īmmūndūs, obscēnus, impūrus. J Něque impūdīcă Colchis intulit pedem (jamb. pur.). Hor.

Impūne, adverb. Senza pena, senza castigo . Dē ecutum numero caput ést impune recisum. Oxid. Impunitus, a, um, adject. Impunito. I Tergo

plector enim; quid ta împanitior illă. Hor. Impūrūs, ă, ūm. Impuro, lordo, immendo, SYN.

Obscenus, tadus, tarpis, sordidus.

Imputo, as, avī, atum, are. Imputare, incolpurc. Act. SYN. Attribuo, tribuo, arrogo, adscribo, ēxprobro. 🖣 Sāvit čnim, nātūmque objēctāt, ět împătăt îllîs. Ovid.

Imus, a, um. Basso, ultimo. SYN. Infimus, extremus, profundus. J Candidus, et talos a vertice pulcher ad imos. Hor.

In, præp. Nel, nello, nella. J In vitium ducit culpæ fuga si caret arte. Hor.

Ĭnāceēssūs, ă, ūm, adject. Inaccessibite, doce non si può andare. SYN. Īnviŭs, īmpērviŭs, inhōspitus, inaspēctus. J Dīves inaccessos ubi Solis fīlĭă lūcōs. Virg.

Inăchides, &, m. Epafo, figliuolo di Gioce e d'Io, figliuola d'Inaco. SYN. Epăphüs. J Non tulit Înăchides, mătrique ăit, omniă demens. Ovid.

Inachis, idis. Io, figliuola d'Inaco. SYN. Io. PHR. Īnque nitentem Inachidos vūltūs mūtāverāt īllě jůvěncám. Ovid.

Inachius, a, um. D'Inaco, ovvero d'Io, figliuola d'Inaco. J Inachiae Juno pestem meditata juvēncæ. Virg.

Inăchus, î, m. Inaco, primo re degli Argivi, il quale ha dato il nome al fiume Inaco. EP. Argīvus. ¶ Cælātāque āmnēm fundēns pāter Īnăchus ūrnā. Virg.

Ĭnămābĭĭĭs, ĭs, m. f., ĕ, n. Che non si pub amare. SYN. Īngrātŭs, înjūcūndŭs, ŏdĭōsŭs. ¶ Nōn cădĭt īn mores feritas inamabilis īstos. Ovid.

Ĭnāmbĭtĭōsŭs, ă, ūm, adject. Senza ambizione. SYN. Mödestus. Secretos montes, et inambĭtĭösă cŏlēbăt. Övid.

Ināmbŭio, ās, āvī, ātūm, ārč. Passeggiare. Neut. Inde Ināmbūlātio. onis, f. Passeggio. ¶ Argūtātīo, ināmbūlātioque. Cat.

Inanio, is, ivi, itum, ire. Fuotare. Hoc ubi inanitar spätiam, multusque väccfil. Lucr.

Ĭnānis, is, m. f., č, n. Facuo, vuoto. SYN. Vācuns, cavas, concavas. Lano, inutile. Irritus, vanus. 🖣 Pērgue domos Dītīs vācuās, et ināniā rēgnā. Virg.

Ĭnānītēr, adverb. Vanamente, in vano. SYN. Ĭnūtĭlĭter, vane, īrrite, frūstrā. ¶ Īre poeta, meum

qui pēctus ināniter angit. Hor.

Inapērtus, i, um. Non aperto. SYN. Clausus, impērviŭs, înviŭs, impēnetrābilis. ¶ Angēhānt ānni, fraūdīque inapērtā senēctūs. Bud.

Inārdēo, ēs, ārsī, ārsūm, ērē. Ardere, abbruciare. Nent. SYN. Inardesco, ardeo, incendor, ignesco, īncāndēsco. Sēlīs inārdēscīt rādiis, longēque rĕfülgĕt. Virg.

Inărimē, ēs, f. Ischia, isola vicina a Napoli, SYN. Īschīă. 🎙 Īnărimē Jŏvis īmpēriis sūppōstă Tўphæö. Virg.

ĭnắrō, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Arare. Act. acc. SYN. Ăro, sūlco. J Antě focum, čt ciněri lūdos ină-rārě băcillo. Mant.

Ināspēctūs, ā, ūm. Non visto. SYN. Invīsūs. ¶ Sēdis inaspēctos cœlo, radiīsque penates. Stat. Ĭnāssuētňs, ă, ūm. Non usitato, non consueto. SYN. Non sölītŭs, non āssuētŭs. J Lūmēn inās-

suētī vīx pātīuntur equī (pent.). Ovid. inauguro, ās, āvī, ātum, āre. Dedicare, consacrare. Act. acc. Romanis avibus, quem tristis inau-

gŭrăt annus. Claud.

ĭnaŭris, ĭs, ſ. Orecchino, perdenti, che si appiccano agli orcechi le donne. PHR. Aŭribus et nitidis rňtřlás áptávřt řnaůrés.

Inaūro, ās, āvī, ātūm, ārē. Dorare, indorare. Act. acc. SYN. Aūro, dĕaūro. § Cönfēstim līquidūs förtūnā rīvūs inaūrēt. Hor.

Ĭnaūspīcātūs, ă, ūm, adject. Senza auspiej, infausti auspiej. SYN. Infaŭstŭs. § Për maŭspicātūm sānguinīs pāgnūs mēī (jamb.). Sen.

Inaūsŭs, ă, ūm. Che non si ardisce, che non si tenta. ¶ Āst ĕgŏ māgnā Jövis cönjūx nīl līnquĕro maūsūm. Virg.

Incătēsco, ĭs, lŭī, črč. Scaldavsi, divenir caldo. Nent. SYN. Călĕfio, āccēndŏr, călĕo, ārdĕo. ¶Nymphă něc Idălĭā lēnte încălŭissĕ săgīttā. Sil.

Incanus, a, ūm. Canuto, vecelio. SYN. Canus, canescens. ¶ Nosco crines încanăque mentă. Virg.

Incantameń, inis, n. Incantesimo, incanto. SYN. Cantus, carmen, cantamen, incantamentum, incantatio. EP. Magicum, circenum, veneficum, noxium. PER. Magicum carmen. Magici cantus. Thessalleum, circenum carmen. Magici verba. PHR. Circea injectum fovet incantatio virus. Innocuas longo tenet incantamina mentes.

Incāssūm, adverb. In vano, inutilmente. SYN. Nēquīcquām, frūstrā, inānītēr. PER. Stūdīo inānī. Vāno conāmine. inānī conātū. Molīmine casso. ¶ Ūt quondam in stiputīs māgnūs sine vīrībūs īgnīs Incāssūm fūrīt. Virg.

Incēdo, ĭs, ēssī, ēssūm, črĕ, n. Passeggiare, andare, camminare con dignità. SYN. Āmbūlo, ĕo, grădĭör. § Rēgīna ād tēmplūm förmā pūlchēr-

rimă Dido Încessit. Virg.

Incēndiūm, iī, n. Incendio, abbruciamento. SYN. Ignis, flāmmā, rögūs. EP. Vūlcāniūm, ātrūm, vāgūm, vāstūm, clārūm, fūrēns, flāmmivomūm, fūmosūm, fūmāns, rāpīdim, rāpāx, inclūctābilē, sævūm, dīrūm, dīffūsūm, võrāx, lēthālē. ¶ Aūdītūr propiūsque æstūs incēndia volvūnt. Virg. Vide Incendo.

Incēndo, ĭs, dī, sūm, ĕrĕ. Infiammare, incendiare. Act. acc. SYN. Āccēndo, īnflāmmo, combūro. PER. Sūbjēctīs īncēndĕrĕ flāmmīs. Totīs vūlcānūm spārgĕrĕ tēctīs. Flāmmās, īgnēm, vel īgnēs īnjīcto. Flāmmīs, vel īgnē abölēo, dēlĕo. Īgnī dō. PHR. Frāgilēs īncēndĕ bītūmīnĕ laūrös. Dānt clārā incēndĕ hūcēm. Sācrīfēgōs tēmplīs ādmōvērāt īgnēs. ¶ Hīc jām Gālbānčōs suādēbo īncēndĕre ödörēs. Virg.

Incēro, ās, āvī, ātūm, ārč. Incerare, coprir di cera. Act. ¶ Propter quæ fas est genúa incerare

Děőtům, Jüv,

Incērtús, ă, ûm. Indeterminato, incerto. SYN. Dňbřůs, ambigůůs, ancēps. PHR. Cērtűsque încērtă pérfeůlă lüstrét. Încêrtő Büctűat ásslá. Incêrtős bělli évěntůs dům měntě vôlůto. Scindřtůr încêrtům stůdia în contrariă vůlgůs. J Dům cůræ ambigůše, dům spês încêrtă lűtůrî. Virg.

Incēsso, is, sī, vēl īvī, ītūm, ēssētē, Provocare, irritare. Act. ¶ Ilūne. Gălătīā vigēns aŭsa ēst

- încēssērē bēllő, Stat.

Incesto, ās, āvī, ātām, ārē. Macchare, riolare. Aet. acc. SYN. Vitio. temēro, feido, pollino. ¶ Thălâmôs aŭsûm încestăre novercas. Virg.

Incēstūm, ī, n., vel Īncēstūs, ī, m. Incesto. SÝN. Stuprūm. EP. Něfāndām, īmpřām, scélěstům, scělěrātům, tůrpě, půděndům, execrábřlé, împůrům, dětěstábřlé.

Incestus, a, am. Incestuoso.

Inchoo, as, avi, atum, aic. Commissione, Act are.

SYN. Cāpī, încipio. ōrdior, ēxordior, āggrēdior, sūscipio, îngrēdior, pāro. PHR. Mājās ādorsā nēfās, mājorēmque ōrsā fūrorēm. Īncipē, pārvē pūer, rīsā cognoscere mātrēm. ¶ Īncipit, ēt dono Dīvām grātīssīmā sērpīt. Virg.

Incido, is, dī, cāsūm, cidērē. Čader sopra, inciampare. Neut. ¶ Pičriūs mēntī călor încidit,

- ūndė jūbētis. Stat.

Incido, dis, di, cisam, ere. Integliare, tagliare, Act. acc. SYN. Ampato, concido, codo, saccido, seco, seindo, rescindo, abscindo. ¶ Atque mala vites incidere falce novellas. Virg.

Incipio, is, începii, începtum, ipete. Cominciare, dar principio. SYN. Închoo, ordior, aggredior.

Vide supra Inchoo.

Incīsăs, ă, ūm, particip. Intagliato. Non încīsă notis mārmora publicis (asclep.). Hor.

Ineito, ās, āvī, ātām, āvē. Ineitare, stimolare, animare. Act. acc. SYN. Ēxcito, āccēndo, ănimo, stimulo, concito, ăcăo, hortor. Sūscităt, ēt stimulās haūd mollibūs încităt īrās. Virg.

Ineitūs, ă, ūm, particip. Veloce, smosso. SYN. Excitus, concitus, îneitatus, concitatus. § Înecită, nec domini memorum proculeat equorum. Virg.

Inctámo, ās, āvī, ālūm, ārč. Sgridarc. Act. acc. SYN. Clāmo, īnclāmīto, āppēllo. ¶ Æqnŏrā conspēxī, völŭi īnclāmārč, sed hostī. Ovid.

Inclēmēns, tīs, adject. Duro, aspro. SYN. Inēxorabilis, immitīs, immānīs, inhūmānūs, implācābilis, impācātūs, crūdēlis, sāvūs, atrox
 Ādrīa, ēt inclēmēns hīrsūtī sīgnitēr āstrī. Sil.

Înetêmêntiă, ă. Asprezza, durezza. SYN. Îmmănităs, fêrităs, săvitiă, săvities, atrocităs, crudelităs. J. Commendat plăcidum măris înclementiă pentum. Claud.

Inetino, ās, āvī, ātūm, ārē. Inchinare. Act. acc. SYN, Încărvo, îmflēcto. Athbassarsi. Neut. Vērgo, dēclīno, împēndēo, propēndéo. § Înclînārē mērīdiēm (glycon.). Hor.

Inctinor, āris, ātūs, ātī. Esser inclinato. Pass.
¶ Tē pēnēs, īn te omnīs domos inclinātā rē-

cambit. Virg.

Inetūdo, dǐs, ūsī, ūsūm, ĕrē, Renchiudere, rinservare. Act. acc. SYN, Claūdo, cōnetūdo, āmbĭo, ciago, āmplēctor, circūmdo. PHR. Cōrpŏrā fūrtīm. Inetūdūnt cā cō latērī. Ārstīvō pēcūs inclūdātūr övīlī. Sūrās inetūsērāt aūrō. ¶ Inetūsērē cāvi, ēt nīgrā nēmūs ābjētē ciugūnt. Virg.

Inclūsis, ă. ūm, particip, R nebiuse. ¶ Inclūses utero Dānāos, et pineā furtim. Virg.

Inctštús, a, úm. Inclito gloroso, illustre. SYN Insigms, illústrís, célebrís, clárús, nébilis. § Bélidaenőmén Fálámédis, ét inclýtá fámá. Virg

Lacognitus, ă, ûm. Sconosciuto, încognito. SYN Îgnotus, îgnobilis. ¶ Ārdēbānt, sed res ănimos încognită turbăt. Virg.

Incótá, á, m. Abitatore, SVN, Cólônús, civis, hôspes, accólá. § Násó Tómitánás jam nón nóvús incólá térrás, Ovid.

Incóto, îs, ni, ûllûm, crê. Ilbergare, alloggiare. Act. acc. SYN. Côlo, hâbito. PHR. Si, vêtêrîs sêdes incôlûîstîs avî. Pfêls hâbîtat dîvêrsa Ecis. Quâs vêndîdît ârces îpsa colat. Chaûd p cûl hine sâxo încôlităc tândată vétûstê. Vug. Vide Habito.

Incótumís, is, m. L., č. n. Sano e salvo, intere SYN. Salvús, integer, samus, sécurus, sóspes īllēsus, tūtus, valēns, supērstēs. PHR. Incolămēm sī tē fātā rēsērvant. Scīlīcēt īncolāmīs pārtēs rēgīnā triūmphēs Āspiciet. Cēnstābīt rēgno īucolūmīs, rēgnūmqnē vīgēbīt. Nēc fraūs īncolūmēm pātrijs pērfērrēt in ādēs. ¶ Obsērvant, rēge īncölūmī mēns ōmnībňs ūna ēst. Virg.

Incomitatus: ă, ûm. Scompagnato, disgiunto. ¶ Fērtque văgos media per mută silentiă noctis In-

comitată gradus. Ovid,

Incommodum, i. n. Sconcio, disgrazia, incomodo. SYN. Dāmnūm, nōxā. EP. Ingēns, immēnsūm, dūrūm, grave. Quo te cumque locus miserantem īncēmmödă nēstrā. Virg.

Inconditus, a., am. Disordinato, smoderato, mal composto. SYN. Încomposităs. J Āssidăe ve-niebăt. Ibi hāc încondită solăs. Virg.

Inconsolabitis, is, m. f., č, n. Inconsolabile, che non si da pace. SYN. Insolabilis, 4 Jūra snī

mærens inconsolabile valnas. Ovid.

Inconstans, tis. adject. I'olubile. incostante. SYN. Instăbilis, mobilis, vărias, mūtābilis, levis, PER, Főlíis léviőr. Flacta möbiliőr. Incertiőr agra, PIIR. Sententia volus versa retro. Mobilitate vigèt. Minus est in të quam in summa pondus ărīstā. Mēns ēst mūtābilis īllī. Vārium ēt mūtābilē sēmpēr Fēminā.

Inconstantia, w. f. Leggerezza, incostanza. SYN. Mobilitās, levitās, PER. Inconstāns animus, Mēns īnstābīlīs. Vāgās ānīmās, Vārīām, ēt mūtābilē pēctūs. Incērtā, āncēps, dibijā, vel āmbigua mens, sententia. 4 Que nunc tanta homines rerum inconstantia versat? Ovid.

Incăquo, is, xi, ctūm. ērē. Cuocere dentro a qualche cosa. Act. ace. SYN, Cóquo. I Hūjūs odo-

rātō rādīcēs incoque Bācchō. Virg.

iccorraptus, j, am. Intemerato, inviolato, incorrotto. SYN. Illībūtās, pārās, intēger, inviolātās, māndās, pādīcās, cāstās. Incorrāpte fidem nüllösque experte tamultus. Stat.

tacrebresco, is, ŭi, čre. Crescere, divulgarsi. Neut. SYN. Aŭgëor, aŭgësco, cresco, crebresco. Littöri misceri, et nemotum increbrescere mür-

шйг. Virg.

lacredibilis, is, m. f., e, n. Incredibile. PER. f ide major. Gredibili major. Exuperans tidem. Hộc credi nelis. Credere non licitum. PHR. Omniă jam fient, fieri que posse negabam: Et nīhīl ēst, dē quō non sit hābēndā līdēs. 4 Hie incredibilis rerum fama öccupăt aures.

Incredutus, a. am. Increduto, miscredente. 9 Quodcūmque östendis mihi, sie incredulus ödi. Hor.

Incrementum. 4, n. Iceresomento, aumento. SYN. Accessio, aŭgmentum, EP, Magnum, summum, māgnīfīcūm, mīrūm, ingēns, mirāndūm, mīrābile, stupendam. Vipereas dentes, populi încrementă fătări. Ovid.

incrépo, as, ni, itum, are, Gridare, fare strepito. Act. ace. SYN. Increpito, strideo, strido, strepo, strepito. Imprendere. Arguo, damno, objūrgo, incuso. • Corvorum increpuit densis exercitus

ālīs. Virg.

Incresco, is, evi, etum, ere, Crescere, prendere aumento, SYN, Grésco, accrésco, augéor, augésco. J Télôrům ségés, ét jácúlis incrévit acutis. Virg.

Incubo, ās, būī, bǐtūm, ārč. Appoggiarsi, starc sopra. Neut. SYN. Incumbo, accumbo, accumbo, accumo. Index, icis, en. f. Indixio, segno, che rivela.

¶ Teūcrōrum ēx ŏeŭlīs, ponto nox īncubăt. ātrā. Virg.

Incūtiŭs, ă, ūm. Incolto, rozzo. SYN. Inornātus, înconciunăs. J Vade, sed încultus, qualem děcět exůlis éssě. Ovid.

Incūnāmūtă, örūm, n. plur. Culla, cuna. SYN. Cūnā, cūnābūlā. EP. Tčněră, quĭētā, möllĭā, pňěrilia, tepida, lacrymosa, prima, placida. Cērte ego non pătrăr Jovis încunăbulă Creten. Ovid.

Incūriă, ā, I. Trascuraggine, trascuranza. SYN. Contemptus, inertia, segnities. EP. Segnis, tārdā, lentā, scēlērātā. ¶ Õffendār māculīs, quās

aut încuriă fudit. Hor.

Incūrro, is, vī, sūm, erē. Incorrere, far battaglia di concerto. Neut. SYN. Incurso, invado, irruo, īrrūmpo. I Consequimār cuncti, ot densis in-

cūrrimus ārmis. Virg.

încos, adis, f. Incudine, EP. Æthmaa. Sicălă, ferrěă, Vūlcānīā, dūrā, īgnīvomā, fūmīfērā, scīntillāns, rēsonāns, rīgidā. PHR. Impositī dūrīs crepitant incudibus enses. Gemit impositis încudibăs antrum. Positis încudibăs omnes Tēlā novānt. Et mālē tornātos incūdī rēddērē vērsūs. Ārā lācū, gēmīt īmpŏsītīs īncūdībūs Æthnå, Virg.

Incūse, ās, āvī, ūtūm, ārč. Accusare, incolpare. Act. acc. SYN. Accūso, dāmno, ārgňo, objūrgo, increpo. ! Quem non incusavi amens, homi-

nāmauš, Dēbrām? Virg.

Incutio, tis, ssī, ssūm, črč. Scuotere, squassare. Act. SYN. Inféro, impingo, infligo, immitto, quătio. Incute vim ventis, submersasque öbrűĕ pűppős. Virg.

Indago, as. avī, alum, are. Investigare, cercare diligentemente. Act. acc. SYN. Quaro, scrutor, vēstīgo, īnvēstīgo, īmpuīro, ēxquīro. 🖠 Quērītāt indāgāns vāstā pēr compitā Romā. Pass.

Indāgo, ĭnĭs, f. Lete da pigliar lestic selvatiche, ricerca diligente. SYN. Rētč, cāssĭs, īndāgātĭo. EP. Vigil, sägāx, sölērs, longā, sollicitā. ¶ Dūm trepădant alæ, saltusque îndăgine cîngunt. Virg

Inde, adverb. Indi, quindi, di quivi, o da quel luogo, di là. Inde toro păter Eneas sie orsăs

ăb āltō. Virg.

Indebitus, a, um. Indebito, inquisto. Non indebitus ārmīs scēptrā dicāvit honores. Stat.

Indecens. tis, adject. Inconveniente, sconveniente.

SVN. Non conventens, incptus.

Indecor, is, m., vel indecoris, is, m. f., e, n. Disonorato, biasimato, SYN, Indecorus, indecens, tūrpis, inūrbāmis, infāmis, inhonestus, inglarīns, īgnobīlis. 🕻 Non erimūs rēgno indēcorēs, nēc vēstrā ferētur, Virg.

Indéfénsus, a, am. Non difeso. 4 Tardavit, bel-

lûmquě sĭnu îndēfēnsá rčcēpĭt. Sil.

Indēllētus, ă, ūm. Non pianto. SYN. Indēplorātus, înflētus. Conî lăcryment desûnt, îndefletæque vägāntűr. Övid.

Indétébitis, is. m. f., č. u. Indetebile, che non può essere cancellato. Astră ferăr, nomenque crit indēlēbilē nostrūm. Ovid.

Indēlīhātňs, ă, ūm, adject. Intatto, non tocco. § Indēlībātās cūnctă sčquūntŭr ŏpēs (pent.). Ovid. Indemnātňs, å, ūm, adject. Non condannato.

 Nēmö Māthēmāticūs genium indemnatus hāhébřt. Juv.

🕽 Nomentānus ad hoc, qua. sī quad törte läteret, Indřeč monstráret digito. Hor.

Indī, örūm, m. plur. Indiam. EP. Negii, tūlvi, nūdī, thūrīfēri, colorāti, tascī, tosti, picti, longāvī, gēmmīfērī, ārdēntēs, ēxtrēmī, sītientēs, Gängētici, Mēmnŏnĭi, ditēs, īgnōti £ŏī. PHR. Sīdereis positique sub ignibus Indi. Low gentes. Indus littoribus rubrā scrutātur in ilgā. Claud.

India, w, f. India EP. Aurifera, ebūrnea, dīves, nigră, tostă, discolor, opudentă, gemmiferă, prodigă. PER. Indică tellus, terra, eră. Ganģētīcā, vel Gāngētīs tēllūs. Indā plāgā. Eōŭs örbis, gēmmis dives. Rūtilis opulēntā gēmmis. PHR. Præbet ödörátás discölőr Indía méssés. Nīgrā rācēmitérum vēlūtī colit India Bācchum. Dītī Gāng - rīgātni Indiā. • Indiā mīttit čbār, möllés súá thárá Sábær, Virg. Expl. Paese molto ampio nell' Oriente, a cui da il nome il frume Indo. Il Gange, che e un altro feume, divide tutto il passe in due parti. La terra da due raccolte ogni auno; tramanda a noi gemme, aromi. cinnamonii, ed altre cose a olte.

Indicinm, ii, n. Indizio. SVD. Signum, argumentūm, nota, vēstīgiūm. Tindiciūm motes no-bilitātis habent peat. Ovid.

Indico, ās, āvī, ātúm, ārē, Insegnare, manifestare. Act. acc. SYN. Monstro, östendo, demonstro, exhibeo, retego, aperio. Vulgar adulterium, dīilāmātūmque pārāntī Indicāt. Ovid.

Indico is, xi. ctim. ere. Denunciare. Act. acc. SYN. Édico, dénúncio, prômúlgo, décláro, 🥊 Pŏ-

púlisque súis indicere bellam. Virg.

Indicus, a, una Indiano, d'India, SYN, Indus, Gangetřeňs, Memnonius, Eous, Aut ubi Toprobănen îndică tinget ăgnă (pent.). Ovid.

Indigétia, a., m., vel indigénas, ă, ûm, adject, Paesano, nativo del paese. 4 Hac numbra indigena Faani, Nimphaeque tenebint. Virg.

Indigéo, és. úi, éré n. Biscynurc, acci bisogno. SYN. Égéo, optis ést mila, caréo, optis hábéo. Inops, ināmis, vācnās sām. 🕻 Quin tu āliquid sältém pótiás, quórum indiget ásés. Virg.

Indiges, etis, m. Nome generale degle Der di minor conto, tutelari degli antichi. I Da pătiăi îndigetes, et Romule, Yestaque mater. Virg.

Indigestús, a, úm. Disordinato. SYN. Indiscretús, iadistinctús, contúsús permixtás 👯 aém dixere chāōs, rūdīs, indigēstāque mālēs. Varg.

Indigaatio, onis, f. Sdeyno, ira, indignations, SYN, Īrācundīā, irā EP. Citā repēntinā, pracēps, tűrőátá, Rimphátá, aúdáx i tűréns limpátiéns, těnáx, sálvá. CS: mátůrá negřt tacít indignátió větsům, Juv.

Indignór, árís, átús, ári, Sdequarsi, Depon, SYN, Īrāscor, dolčo, PHR. Indigmenti similis, similīsquē mīnāntī. Indīgnāns, tili quod solā cărérét Mûnéré , néc méritős. Ánchisse inférrét hőnőrés, • Hi propriúm décús, ét pártum indignantur hönörém. Virg.

Indiguus, ä, üm, adject. Indegno, immeritecole. SYN. Non dighus. • Descendam magnorum haud unquam indignus avorum. Virz

Indigus, ă, um, adject. B sognoso. I îpsă suis pôllens opříbůs, nříhil indígá nostri. Lucr.

Indiscretus, a, um. Che non si può discernere. SYN. Confusăs , indistinctăs, vel similis. Undiscrétă săăs grătăsque părentibăs errore Vaza Indicadáns a, um. Indiciduo, indicisitale SYN.

INDESTRIA Īndivisās. • Mārs individūa ēst nāxiā cārpārī .asclep.\. Sen.

Indo, is, idi, itam, die. Imperre, mattere, Act. John fácile in vénás cibús inditur, ét dum. Ľист.

Indocitis, is, in. 1., é, n. Indocile, non capace à disciplina, SYN. Intractabilis, aspar . Is genus indőcile, ác dispersúm montibús áltis. Virg.

Indoctus, & . um. Ignorante, non letterato. SYN. Ígnárús, Insciús, nésciús, Imperitàs, rúdis. C. . . Non tu în triviis îndocte solebas, Virg.

îndăleo, es, úi, ĭlûm, cre. Dolersi grandement. Neut. SYN. Dőleo , indőlésco. Caúsă móra nulla est, et jam puer Ārcas, id îpsum Indolăit Jano, Ovid,

Indótēs, is. f. Lidole, genio, vatura. SYN. Ingénium, motes, natūra, LP, Generosa, egregia, īngčiniā, prāstīns, āmābilis, honēstā, dēcērā, nobřlis. PER. Indolis egrégie soboles. Conspiciins forma, generosaque îndole natus. 9 În-dole și digna Latia, și sanguine prisco, Luc.

Indomitus, a, am. Indomabile, indomito. SYN. Invietus, insuperabilis, indocilis, intractabilis, pērtināx. Acer. et indomitas quo spes, quoque îră vocăsset. Luc.

Indůbíňs, ă, ūm. Indubitato. SYN. Indůbítātůs, indubitābilis. 🖣 Hāmmēnis quāndo ēxupērāt tuž gloriă conctos îndubitată duces. Sil.

Inducia, arum, f. Tregua, f Inducias te mater ēxīgūās rogāt jamb. J. Sem.

Induco, is, xi, clum, cre. Condurre, introdurie. Act. SYN. Abdáco, advěho, inféro. 4 Jungeré sī vělit, čt váriás indůtečrě formás. Hor.

Inducuta, a, f. Camicia. Quid čišt induta? an regillam indacălam, aut mendicălim? Plaut.

Indútgéntiá, é. f. Indulgenza, SYS, Cómitás, hénīguitās, clēmēntiā, pičtās vēniā, PHR. Blanda pătrům ségnés tácit indolgéntia nátěs. ¶ Cuilibět evěmist, něcět indůlgintiá něbis. Ovid.

Îndăigeo, es, si, tâm, ere. Complacere, far cost grata, perdonare, Neut. SYN. Rémitto, ignôsco, condono, párco. Cindúlgêt támen illé Jávi, néc virticé mětě. Mart.

Indňo, řs. důř, útům, erc. Pestire. Act. acc. SYN Vēstio, ămicio, induco, obnudo, tego, contego, operio. PHB. Pomis sé fertilis irbor inducrit. Lőricám indáítár. Álbéntique hámerős indáxit ămietă.Tănă ique îndâcităr ârtăs. 🤁 Nâm mádő fülgéntém. Týrið súb tégmine vésfém indáčrás. Tabol.

Indurésco, is, iii, escere. Indurire decenir dure Seut. Cillé pér áéirás, péndéns indűrűit auras. Oxid.

Indúsiúm II. n. Comicia, SYN, Vēstis, amichas, tēgmen , indámēntām , tanica. EP. Linčām ļ cándidám, nivéum, albám, pretiősúm, maguillieum.

Industria, w. f. Industria, sagacità. SYN. A18, dēxtērītās, ingenoim, sēlērtīā, prādēntīā. LP. Ingeniosă, operosă, săgăx, consultă, andăx, geněrôsă, îngéus, právidă, cállidă, sédůlă, ácris, ălacris, vigd, pervigil, pernăx, însămus, divină, egregiă, praestans, subtifis, ăcăta, argătă. PER. Mêns, vel animus solers. Sigáx ingentúm. PHB. Primis sölérs indústriá coeptis Addiděrát, Hace aŭdāx îndūstrīž cu ptis Addīderāt. Hāc andāx indústríá nön ést Bömanæ virtútis, árt 4 884 nomnullă măgis vares industriă tarmat A 😥

Industriŭs, ă, ūm. Industrioso, ingequoso. SYN. Ingeniosus, ācer, strēnuŭs, dexter, sagax, solers, vigil, providus.

Induviām, ii, n., vel Induviā, ārūm, f. Vestimento. J Quid hoc est! induviā tua, ātque

ūxoris exuvio. Plant.

Ĭnēbrio, ās, āvī, ātūm, ārē. Inebriare, ubbriacare. Act. acc. PER. Ōbrŭo, vel öpprimo vīnō. ¶ Nōlēntem, ēt misĕrām vīnōsŭs inebriĕt aŭrēm. Juv. Ĭnēdiă, ā, f. Dieta, fame, inedia. SYN. Fāmēs,

jējūnĭūm, ēsŭrĭēs.

Ĭnělůctābĭtĭs, ĭs, m. f., č, n. Che non si può domare, overo fuggire. SYN. Ĭnēvītābĭlĭs. ¶ Vēnīt sūmmă dĭēs, čt ĭnēlūctābĭlĕ tēmpŭs. Virg.

Ĭnēnārvābītīs, is, m. I., ē, n. Inenarrabile, indivibile. SYN. Non ēnārvābītīs. PER. Omnī ētēquiō mājor. PHR. Quīs tālīā fāndō Ēxplīcēt, aūt pēssīt vērbīs ēquāre dölörēm? Non mihi sī līnguæ cēntūm sīnt, örăquē cēntūm, Fērreā yōx, ōmnēs scēlērūm comprēndēre formās, Omnīā pēnārūm pērcūrrēre nomīnā possēm. ¶ Vīs dārē mājūs ādhūe, ēt inēnārrābītē mūnūs. Mant.

Ĭnĕo, ĭs, īvī, ĭtūm, īrč. Entrar dentro, cominciare. Neut.SYN. Îngrêdĭör, încĭpĭo, āggrĕdĭör. ¶ Āntĕ lčvēs ĭnĕūnt sī quāndō prælïä Pārthī. Virg.

Ĭnērs, tĭs, adject. Dappoco, poltrone, infingardo. SYN. Īmhēllīs, īgnāvŭs, ōtřōsŭs, dēsěs, dēsĭdřōsŭs, přgěr, rěsěs. J Lībērtās, quæ sērā tămēn

réspéxit inértém. Virg.

řněrtíá, æ, f. Poltronevía, viltà. SYN. Ignāvíá, děsídíá, segnitfés, lángnör. EP. Lánguídá, remīssă, tūrpis, pňdendá, törpens. lentá, láseivá, tárdá, degéměr. ¶ Ne láseivá měám mácúlárět řněrtíá měntěm. Mant.

Ĭnērňdītūs, ä, ūm. Ignorante. SYN. Růdis, īndöctūs, īllītērātūs, īgnārūs, īnsciūs.

Înevîtābilis, is, m. f., e, n. Lucvitalile, che non si può schivare. SYN, İnelüctābilis. ¶ Āddidit et tönitrüs, et inevîtābile fülmen. Ovid.

Ĭnēxhaūstūs, ä, ūm. Incsausto, che non si può vuotare. § Īusŭla ĭnēxhaūstīs chālỳbūm gčněrōsă

mětállīs. Virg.

Ĭnēxōrābĭtĭs, ĭš. m. f., ĕ, n. Inesorabile, implacabile. SYN. Inclemens, immitts, implācabītĭs. ¶ Ālquĕ mĕtūs omnēs čt ĭnēxorābītĕ fātūm. Ovid.

Ĭnēxpērtišs. š, ūm. Non provato, inesperto. SYN. Non expertis. Dūleis, inexpertis cultūrā potentis amici. Hor.

inēxplētūs, š, ūm. Non aucor sazio, empio. ¶ Trīstīs inēxplētām scopulis āflīgērēt ālvūm. Stat.

Inéxpignábílís, is, m. f., č, n. Inespugnabíle, che non si può piqliare. SYN. Insúpěrábílís, învictůs, îndömítůs. § Aŭgūstūs telis, čt řnexpūgnábílis öbstát. Stat.

Inextinctis, ă, ûm. Che non si estingue. SYN. Ardens, îullămmătăs, încensăs, îgneăs, ârdescens, flammăns, fervidăs. J Vivite înextincti flammăque, dûxque precor pent.). Oxid.

Inextricabitis, is, m. L. é, n. Inestricabile, che non si può strigare. Hie l'abor illé domús, ét

inextricabilis érror. Virg.

Infamiă, & f. Infamia, disonore, SYN, Dēdčeŭs, probrūm, crimën, ignomini3, opprobrium, lābēs, noti, mācūlā. EP. Tūrpis, obseēnā, piddēndā, probrosā, mācūlōsā, pērēnmis, immortālīs, PER. Fāmā sinistrā. Fāmā jāctūrā pūdīcæ. Dīspēndiā

fāmæ. Dāmnum nominis. IHR. Dēdēcus æternum māculosa infāmiā vēstrīs Indūcēt titulis, Sī tūrpis avos infāmiā læsit. ¶ Fālsus honor jūvat, ēt mēndāx infāmiā tērrēt. Hor.

Infāmis, is, m. f., č, n. Vituperoso, infame. SYN. Fāmōsūs, inhönestis, indēcor, indēcorus, probrōsūs, tūrpis, sördidūs, īgnōminiosūs. PER. Probrō. ōpprobrīō, lābē, mācŭlā conspērsūs, vel āspērsūs. • Hūne infāmīs āmōr versīs dărē tērgā carīnīs. Prop.

Infamo, ās, āvi, ātūm, ārč. Infamare, vituperare.
Act. acc. SYN. Dīllāmo, crīmīnor, vitūpēro,
dēdēcoro. PER. Infamī contingo notā. Lædo
nomēn. Infero lābēm. Dēdēcus inuro. Probrīs
violo fāmām. ¶ Dēsine mītem animūm vāno

infamāre timore. Ovid.

Infandus, ă, ûm. Cosa da non dire. SYN. Něfandus, tăcēndus, rěticēndus, silēndus, scělēstus, scělěrātus. PER. Cūjūs měminīsse něfas. Jīnfandum regină jubės rěnovārě dölörēm. Virg.

Infans, třs, adject. Infante, bambino. SYN. Infantůlůs, půřr. EP. Lactens, lactěůs, těněr, třněllůs, parvůs, blandůs, parvůlůs, debřlís, flebřlís, vagtěns. PER. Édens vagitůs. Vix běně natůs. Adhūc ůběrá sügens. Vix vácůas emissůs m aŭrás. § Sůb nůtricě půellá vělůt sī lůděrět infans. Hor.

Infāntĭā, æ, f. Infanzia, puerizia. PER. Īnfāntīliš ætās. Lāetēns, vel lāctēā ætās. Lāctēntēs ānnī. ¶ Māxīmā pārs nōstræ prīmæva īnfāntĭā gēntīs.

Mant.

Infaūstus, ă, ūm. Infausto. di mal augurio. SYN. Sĭnīster, lævus, īnfēlīx. ¶ Quīn ăgĭte, ēt mēcum

īnfaŭstās ēxūrĭtě pūppēs. Virg.

Infēlīx, īcīs, adject. Infēlice, misēro. SYN. Ārūmnosūs, īnfortūnātūs, mīsēr, mīsērābīlīs, īnfaūstūs. PER. Fātīs vēxātūs, velāgitātūs ācērbīs. Dūrīs cāsībūs āctūs. Fātīs āctūs īnīquis. Quēm sævā sors prēmīt, vēxāt. PIR. Mē confēctūm cūrīs, somnoquē grāvātūm Infēlīx hābūt thālāmūs. Lābītūr īnfēlīx, stūdiorūmque immēmor. ¶īnfēlīx cuī te ēxītio fortūna reservāt? Virg.

înfernăs, î, m. Inferno, basso: si prende rolgarmente pei luoghi d'eterno supplizio, sotterra. SYN. Inféri, avernús, achérón , érébűs , órcús, tártărŭs. EP. Ätér, căvērnôsŭs, tērribilis, hōrrēndŭs, dīrŭs, squālidūs, tenebrēsŭs, īgnivomūs, ūltor, inexorabilis, implacabilis, immitis, obscurus, opācus, īgneus, profundus, niger, īmmānis, trīstis, formīdābilis, cæciis, tremendus, tēter, squālēns , īmūs, sāvūs, sūrdūs, pāllīdūs, pāll**ē**ns, īnsāmis, flāmmivomus, horrificus, avarus, torvus, nigrāns, graveolēns. PER. Tenebrosa, tārtārēm, infērnæ, stygim, avērnālēs, phlēgētöntéw, vel twnariw sédés, domús, faúcés, tenebræ, ûmbræ, vällés. Lŏcă plēnă tĭmôrĭs. Lūcĕ cărentiă regnă. Averna vălles. Unda Phlegetontis. Stagna lethea, tartarei sinus. Lethei fluminis ûndæ. Stygiûm bărathrûm. Înfernă vorāgo. Ēūmēnīdūm thălămī. Stygii āntră drăconis, Plūtonia regna. Trīstī pālūs innābilis ūndā. Nigrā profundī rēgnā solī. 9 Pona sed înfernîs hitarês sine rêgibûs ûmbræ. Juv.

Inféro, ers, tůli, lātům, férrě. Inferire, portar dentro, cagionare, Act. acc. SYN. Afféro, āddůco, ādyèho, îmbûco, învèho, întrůdo. ¶ Înférimůs

těpřdě spámántřá cýmbřá láctě. Vírg.

Infesto, ās, āvī, ātūm, ārč. Lefestare, importunare. nojare. Act. acc. SYN. Crūvio, tārquēo, vēxo ¶ Infestārē jūvāt mānēs mērītāsquē prēcātūr. Stat.

Intēstišs , ă , ūm. Infesto , importuno. SYN. ĭnĭmīcus, nōxius , împortunus, nocens. ¶ Îllūm întēsto vūlnere Pyrrhus Insequitur. Virg.

Intíció, is, éci, éctúm, čré. Corrompere, sporeare. Act. acc. SYN. Corrúmpo, tádo, mácúlo, pérdo, téméro, vitio, viólo, Tingere, Imbúo, tingo. ¶ Pôcúlă si quândo saeva infécéré noverese. Yng.

Infíciór, áris, átús, ári, Negare, Depon. SYN. Něgo, děněgo, pěrněgo, ábnňo. ¶ Prágěntés Pháčthon haúd infíciándá párénti. Ovid.

Infidētis, is. m. Infedele., non fedele. SYN. Infidis, pērfidus. ¶ Ēt infidētis ārtē dēsērīt mālā jamb. pur.) Ser.

Infraŭs, ă, ūm. Infido. SYN. Pērfīdūs, mālēfīdūs, non tūtūs. ¶ Fāllītque īnfīdās āmīcēs. Pass.

Intīgo, is, xī, xūm, vel ctūm, črč. Figgere, ficear dentro. Act. ¶ Crēbră rēlīnquendis intīgimus ösculā pērtis. Rutil.

Intimăs, ă, ûm. Basso, infimo, vile. ¶ Nîl întérêst, ăn paûper, et întîmă alcaie. Hor.

Infinitús, ă, ûm. Infinito. SYN. Fine cărens, vel înnumerus. PHB. His êgo nec metas rêrum, nec temporă pono. Împerium sine tine dedi. Nec vestră căpit discordiă finem. Numero copiă măjor erăt. Sed neque quâm multă species, nec nomină quă sint, Est numerus. Nec nămerus nostris casibais esse potest.

Infirmo, ās, āvī, ātūm. ārē. Indebolire, render infermo. Act. acc. SYN. Āttēnuo, conficio, debilito, enervo, exténuo, trango, intringo, PHR. Āllīgāt ārtūs lānguor. Omniā lānguor hābēt.

Intīrmūs, ă, ūm, ādject. Debole. fiacco. SYN. Dēbīlīs, frāctūs, īmbēllīs, īnvālīdūs, ēnērvis, ēnērvātūs. mollīs, lānguēns, lānguīdūs. C Dūm pētīt īnfīrmīs nimtūm sūblīmīā pēnnīs. Ovid.

Inflecto, is, xi, xim, ere. Inclinare, picqure, torcire. Act. acc. SYN. Flecto, contoqueo, curvo incurvo, intorqueo, mitigo, demulceo. ¶ Ibat énim māgnum lacrymis inflectere patiem. Stat.

Infligo, is, xi, ctům, črč. Percuotere, dare, gittar contro. Act. acc. SYN. Impîngo, împrimo, încutio, înféro. f. Îngêntêm mânibûs töllît ciâtêră dăābăs Înflîxîtquê virô. Ovid.

Influr aris, ātis, āri. Esser enfiato, gonfiarsi. Pass. SYN. Tumčo, întumēsco, tūrgčo, tūrgčsco. Nēcdum čtiam aūdičrānt inflarī clāssicā, nēcdum. Virg.

Intódio, is, odi, ssům, črč. Cavare, imavare. Act. acc. SYN, Děfödřo. J Aût lăpřděm lůbúlum, aût squáléntěs infödě cönchis. Virg.

Informo, ās, āvī, ātūm, āvē. Informare dar forma. Act. acc. SYN. Fingo, ēxeūdo, āppāro. Istrure, insegnare. Ērūdĭo, imbūo, īnstītūo. ¶ Ingēntēm elypēum Informānt ūnum ōmnĭā cēntrā. Virg.

Infortunatus, ă. ûm. Infortunate, sfortunato. SYÑ. Înfolix , miser. Vide Infelix.

Infortūniām, fi, n. Infortumo, disprazia. SYN. Infelicitās, exitiūm, miseriā, mālām, ārūmnā, pērnīcies. PER. Fātām ādvētsām. ināquām, infaūstām. Rēs ādvērsār. Sāvūs tortūnās vāltūs, Advērsā fortūnā. Sors āspērā. Rēs ādlictāe, lāpsā, dūrās. Förtūnās vūltūs ācērlas. Malorūm flūctūs, procellā, tēmpēstās. Dūrā inclēmēntāi fātī. § Tūne töā me infortūnā lavlēnt. Hot.

Infeā, adverb. Di sotto. § Non ădĕō cĕcĭdī, quāmvīs āhjēctňs, ŭt īnfrā. Ovid.

Infrèmo, ĭs, ŭī, ĭtūm, črč. Fremere. Nent. SYN. Frèmo, confièmo, îmmūrmūro. ¶ Ācrĭŭs înfrèmŭīt, trepĭdūmque ēxtērrūĭt orbēm. Sil.

Infréquens : éntis : adject. Poco frequente : poco frequentato. § Párens Déorûm cultor, ét înfréquens : alcaie.). Hor:

quēns (alcaie). Hor. Infringo, ĭs. ēgī, āctūm, čič. Frangere, rompere, spezzare. Act. acc. SYN. Frāngo, pērlrīngo, confringo, comminuo. ¶ Sāpē rētēntāntēm tōtās infringērē vēstēs. Ovid.

Infútă, â, f. La mitra de' rescov, o anco le bande degli antichi sacerdoti del gentilesmo, o delle vitime umane. SYN, Vittă, mitră, tăsriă. EP, Lineă, longă, cândidă, sacră, sacrătă, tortă, lâneă, âlbă, gemmâtă, gemmîteră. PHR, Āmbiă ût fûlvâs înfúlă lôngă comâs. Tôrtă văgôs ligăt înfûlă crines. § Lâhentêm pictâs, nec Ăpôllinis înfûlă texit. Virg.

Ingčněrātůs, å, ům. Ingenito. SYN. Ingčnitůs. Innato. Innátůs. Insitůs. ¶ Ingčnitům něscêns

vīrtūs, flātūsque păternos. Sil.

İngeniösüs, ă, üm. Ingegnoso, dotato d'ingegno. SYN. İndüstriös, sölers sägäx, perspicax, sübtilis, ärgütüs, äcütüs. PER. İngenii mira denteritate vălens. İngeniö maximus, sümmüs, magnüs, nöhilis, prāditüs, potens, pollens. Acris ingenii compos. Artibüs ingenii celehris. ¶ İngenioque faves, ingeniöse, meö (pent.). Ovid. İngens, tis, adject. Sformato, grande. SYN. Magnüs,

grāndis, immēnsis, māximus, sūmmūs, āltūs, prēcērūs. • Ingēntēs ānimēs āngūsto in pē-

- ctŏrĕ vērsānt. Virg.

Ingeniūm, Jī, n. Ingegno, spirito, testa. SYN. Mēns, indūstrīš, sāgācītās. EP. Üler, felix, fertīlē, fæcūndūm, cāpāx, ārgātūm, pirēstāns, perspīcāx, cūltām, excūltūm, dīvīnūm, ēxcēlsūm, fervīdūm, pirūm, sāpīens, sūltīlē, sērenūm, nohīlē, sollicītūm, vēlāx, šgitāhīlē, šcūtūm, tārdūm, hēbēs, dūrūm, obtūsūm, incūltūm, rīers, rūdē, īguābīlē, intēlīx, immātūrūm, prācāx, stolīdūm, stērīlē, infācūndūm, rīgīdūm. PER. Mēntīs vel Ingēnīi flūmēn, vēnā. Ingēnīi ācūmēn, ācīes, vis, dēxtērītās, vīgār. Ingēnīi dūctā ārtē pölītūm. Mēntīs ācīes. PHR. Āt nān ingēnīā quāsitūm nāmēm āb āsvā. Ēxcīdēt, ingēnīā stāt sine mārtē dēcūs.

*Ingēnīūm quāndām fūčrāt prētīāsius aūrā.Virg.

Jugénňús, š úm. Ingenuo franco, libero. SYN. Nobilis, prácelárůs, illústris, honéstůs, děcorůs. Buoro, dollene, approvato da luom. Simpléx, probůs, sincérůs, cándřdůs. Ārtibůs ingěnůs

quæsita est glörið möltis. Ovid.

Ingéro, 11s, éssi, stûm, čič, Gittar dentro. Act.
 Prôtěrři, act ráptůs fúgřentřbůs îngérit hástás.
 Virg.

Inglömérő, ás, áví, álúm, áré, Agyomitolare Act.
 acc. SYN, Glömérő, ágglömérő, ággérő, cöngérő.
 Ínglömérát mörtem, ét ténébrősá völumíná lőrquét. Slat

Ingtöriñs, ă, ûm Ignobile, senza gloria, SYN. Âlifectûs, îgnôbîlîs, îndicăn, îndicărus înhonôrăs, vilis. Fisê levis núdă, parmăque înglôtius âlbi. Virg.

Ingtúviés , ér , f. Gola , ingordojia SYN. Gúlá , edácítás, vörácítás. EP. Inéxpletá elutá, vöráx , fúda, řiexplébibs, túrpis átrá, prófúnda. ¶ tmpróbůs inglůvícm, ramsque lőquecíbůs éxplet. lugrātus, a, am. Ingrato, che ha ingratitudine. SYN. Imměmor, oblitůs. Molesto. Molestůs, înjūcūndās. PHR. Ingrātō vētērīs grātjā fāetī ēxcīdīt. Īn āmīcos mālē grātūs. Nēc grātīā cūrā ēst. Tāntane, tē, fāllāx, copēre oblivia nostrī? Vādis oblītus meī, et tot meorom facinorum, exeidimis tibi. I Omnia sant ingrata, nihil fecisse benigne est. Catul.

Ingravo, ās, āvī, ātūm, ārē. Aggravare. Act. SYN. Gravo, aggravo, premo, apprimo, abruo, onero. ¶Īllă meos cāsūs ingrāvāt, illā lēvāt (pent.). Ovid.

Ingredior, eris, gressus, gredi. Entrare, andare, penetrar entro. Depon. SYN. Insto, pčuetro, întrŏčo , ĭnĕo, sňběo, întrōgrĕdĭŏr. ¶ Îngrĕdĕre o Teuerum, atque Italum fortissime ductor.

Ingressus, us, m. Ingresso, entrata. SYN. Introgrēssňs, întroitus, vel līmen, aditus, vestibalam. | Et cālīgāntēm nīgrā förmīdĭnĕ lūcūm In-

grēssús. Virg.

Ingruo, is, ii, ere. Assalire, andar addosso. Neut. SYN. Impendo, immineo, insto, urgeo, premo, īrrāo, īnvādo, īnsēguor. J Ingrūšt Ænēās Itālīs,

čt præliă mīscět. Virg.

Ingueu, inis. n. Inguinaja. EP. Obscenum, pudendûm, ūdūm, tửmĭdữm, crāssûm, ōccūltům, tēctūm. J Dūmque ěă mīrāntūr, compléctitŭr înguĭnă cōrtēx. Ovid.

Inhabito, as, avi, atam, arc. Abiture. Neut. SYN. Hăbito, măneo, moror, colo, încolo.

Ínhārčo, ēs, hæsī, hæsūm. ērē. Attaccarsi, unirsi. Neut. SYN. Inhæresco, hæreo, insideo, adhæreo, ădhæresco. J Accepit que mănu dextrămque āmplēxās juhāsit. Virg.

Ĭnhālo, ās, āvī, ātūm, ārč. Fiatare, spivare. Neut. SYN. Allo, hālo, ēxhālo, čxpīro, īnspīro.

Ĭ**nhĭo**, ās, āvī, **ātū**m, ārĕ. Star colla bocca aperta. Neut. SYN. Hio. 9 Oraque sieca ferunt trepidörum inhiasse låpörum. Stat.

Ĭnhŏnēsto, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Bruttare, diffamare. Act. SYN. Dēdēcoro, înfamo, lædo, commăculo. ¶ Nē cădăt, et multas palmas inhonestet ădeptas. Ovid.

Ĭnhónēstūs , ă , ūm . *D. sonesto* . SYN . Inhŏnōrūs , īnlāmis, īmpūrūs, sõrdidūs, õbscēnūs, pūdēndŭs , tūrpis, probrōsŭs. ¶ Aŭribŭs. ēt trūncās inhŏnēstō vūlnērē pārēs. Virg.

ĭnttorreo, es, ŭī, ere, n. Sentir ribrezzo, raccapricciarsi. SYN. Inhorresco, exhorreo, cohoričsco, trěmo, contromisco. V. Horreo.

Inhōspitātis, is, m. f., č., n. Ove non si accetta alcun ospite, inaccessibile. SYN. Inhōspĭtňs, ĭnāccēssns, ināspēctns, invins, incultns, dēsērtns. 🖣 Ínhöspitāli Tēlēphūs rēgno impŏtēns (jamb.).

Inhūmānītās, ātīs, f. Inumauta, crudeltā. SYN. Immānītās, fērītās, āspērītās. J Ētāte in ōmnī fit grāvis inhūmānitās jamb. Ter.

Inhūmānus, a, um. Sconoscente, inumano, evudele. SYN. Immānis, immūtis, sāvūs, crūdēlis, fērūs, Sēmpēr inhūmānās habēt āfficiāsus amicās. Mart.

Ĭnhŭmātūs, ă, ūm, partie. Insepolto. SYN. Īnsepūltūs, īntūmūlātūs. J Sēd cādāt āntē dīēm, mēdīāque inhūmātūs ārēnā. Virg.

Intrúmo, as, avi, alūm, are. Sotterrare. Act. acc. SYN, Hůmo, sepelio, tůmůlo, contůmělo, PER. Sépülchrő cöndo, tégo, öbrűo, cöntégo, ábscöndo. 📗 Tērræ māndo. Ūmbrīs ēxēgutās pērsolvo, cēlebro, pērāgo. 🖣 Intērēā söciōs inhūmātāquē corpora terræ. Virg.

Injício, řs, jēcī, jēcīum, črē. Gettar dentro. Act. acc. SYN. Ingero. insero, impono, infero, jácio, īmmītto. ¶ Lūsčrāt, injiciūnt ēx ipsis vincūlā

sērtīs. Virg.

Ĭnimīcitia, a, f. Inimicizia, nimista. SYN. Ödiūm, simāltās - rīxā, jūrgiūm, dīssidiūm, dīssēnsio, dīscārdĭā. EP. Īuvētērātā, ingēns, grāvis, vīvāx, erūdēlīs, šcērbā, trūx, fūnēstā, fērōx, hōstīlīs, ămārā, scēlēstā, īmplācātā, tēnāx, īnvīsā, īn-fēstā, timēndā, ¶ Īrā trúcēs inimīcitiās ēt fūněbré běllům. Hor.

Inimieus. h., um. Nemico, accersario. SYN. Advērsārīds, hostīs, īnvīsūs, contrārīŭs. EP. Impīŭs, sāvūs, atrāx, infēstūs, dirūs, infēnsūs, fāllāx, pērnīciosas, eraentas, lethifer, īrātas, efferas, bārbārŭs. 🖣 Gēns inimīcā mihī Tyrrhēnūm nā-

vĭgăt æqnőr. Virg.

Iniquiis, ä, üm. *Iniquo , ingiusto.* SVN. Injūstŭs, īmprobūs, nelāriūs, nelāndūs, scelerātūs. Ābstrăhăt e nostro pulvere iniquus ămor (pent.).

Prop.

Initiūm, ii, n. Principio. SYN. Primordiūm, ēxordium, ingressus, captum, incaptum, principřům, căpůt, ŏrīgo, föns. EP. Illūstrě, grandě, īnsīgnē, lānguĭdūm, acrē, īnfēlīx, trīstē, ăcērbūm, jācāudūm, lætūm, grātūm, dūlcĕ, lōrtūnātūm. PUR. Quæ prīmš exordia sūmat. Hīne mihi prima mālī lābēs. Primē rēvocābo ēxordia pūgnā. ¶ Ēxpēdiām primā repētēns ab origine tamam.

toitus, us, m. Venuta. Significant initum per-

cūlsæ cordă tăa vī. Ľuer.

Injūcūndūs, à, ūm. Dispiacevole, dispiacente. SYN. Ināmēnās insuāvīs, îngrātus, illēpīdūs, inā-mābilis. ¶ Convietū fācilis, non injūcūndūs ămīcīs. Pass

Injūriă, & , L. Ingiuria, offesa. SYN. Probrūm, öpprobrián:, conviciám, maledictám, crimen. EP. Dūrā, mālīgnā, grāvīs, mālā, sēvā, pūdendă, molestă, asperă, acerba, odiosă, amară. 🖣 Quos libėt extinctos injūria sūscitat ignes. Ovid.

Injūrius, a, am. Ingiurioso, outoso. SYN. Injāriosus, iniquus, injūstus. 🖣 Id tū tibi laūdī

dūcīs: āst iujūrīum ēst (jamb.). Ter.

Injūssus, a, am. Non comandato. I Ūt nūnguam inducant animum cantare rogati: İnjussi nunquam desistant. Hor. Per naturale. Atque injūssā viiescūnt grāminā. Virg.

Injūstītiā, w. f. Ingiustizia, terto. SYN. Inīquitās,

īnjūriă.

Injūstris, a, ūm. Ingiusto. SYN. Iniquus.

innābitis, is, m. f., e, n. Che non se può navi-gare. SYN. Innāvigābitis. Sie erāt instabitis tēllūs, īunābīlīs ūndā. Ovid.

finnāto, ās, āvī, ātūm, ārč. Nuotare. galleggiarc. Neut. Pētērēm cŏchlēā; nām lāetūca īnnātāt

ācrī. Hor.

Innātūs, ă , ūm. *Innato, naturale.* SYN. Ingenerātūs, Ingenītūs, Insitus. J Cēcropiās Innātūs ăpēs ămor ürget habendī. Virg.

Innitor, čris, nisis, vel nixŭs, et nisum, vel nixum, nītī. Appoggiarsi. Depon. SYN. Nītor, annītor, īnelīnor, fulcior, însisto. Ille vides pura juvěnis qui înnîtitůr hāstā. Virg.

Innocens, tis, adject. Innocente. SYN. Insons, īnnociins, innoxius, integer, pūrus. PER. Nūlliŭs novæ reŭs. Criminis, novæ, fraūdis expers. PHR. Immunes cædis habere manus. Đẩmquế těnỗr vitá sit sině làbě mêx. ¶ Hie înnăcentis păcălă Lesbii (alcaic.). Hor.

Innocentiă, æ, f. Innocenza, integrità, SYN. Întegrītās, PER. Innocuī mores. Vītā inculpātā. Innocuum pectus. Frontis pudorem cordis

īnnocēntvāni (jamb.'. Prud. Innocēsco, is, vii, ere. Farsi noto. Neut. 4 Fālliműr, an nöstris innötűit illá libéllis! Ovid.

Innubă, &, f. Che non è maritata. SYN, Înnûptă, vīrgo , cælēbs. 🖣 Īnnŭbă pērmānēō , sēd jām felición ætas. Ovid.

Iunūbĭtĭs , ă , ūm. Chiaro , puro , sereno. SYN. Iunūbĭs , pūrūs , serenus. ¶ Innūbĭtūs æthēr Integit, et large diffuso lümine ridet. Lucr. Innumerus, ă, ūm. Innumerabile. SYN. Innume-

rābilis, infinitus. PER. Numero mājor. Numero. cărens. ¶ Înnumeri montes inter me teque,

vĭæquĕ. Ovid. Vide Infinitus.

Innŭo, is, ŭi, ūtām, ĕrĕ. Accemare, far cenno. Neut. SYN. Annŭo, ässēntior, consentio. Innňět îllă, férét, scríbét, néc tángě táběllás.

Innunptă, ā. f. Figlia, che non è ancor maritata. SYN. Innúbă, cælēbs, vīrgo. 🖣 Pārs stŭpět înnūptā donum exitiale Minerva, Virg.

Ino, ũs, f. Ino. SYN Leũcŏthĕă, Leũcŏthŏč, Cādmēĭs, EP. Cādmēta, Cādmēa, PER. Cōnjūx Āthāmāntĭă, Nūtrīx mātērtēră Bāechī, Dĕå Thēbānā, 🖣 Pēr cognātā snīs ēxēmplā sororībus tuo. Ovid. Fab. Figlia di Cadmo, re di Tebe, sorella di Semcle, moglie d'Atamante.

Ĭnădōrŭs, ă, ŭm. Scuza odore, SYN. Non ŏdōrŭs, non ölens. ¶ Össa inödöra dabit, sed spirent

cinnămă sūrdūm. Pers.

ľnoffensňs, ă, ūm. Non offeso, senza colpa, senza taccia. SYN. Non offensus. \ Detor inoffensasp**ătium d**ecurrere vitae. Ovid.

Ĭnólēsco, ĭs, ēvī, vel ŭī, ĭtūm, ĕrĕ. Crescere, aggrandirsi. Neut. SYN. Glisco, cresco, aŭgesco, incrésco. 🖣 includunt, udoque docent inolésceré lībrē. Yirg.

Ĭnŏpĭă, ŵ, f. Maneamento, penurra. SYN. Paŭpērtās, ěgēstās, paūpěries, penūriă. EP. Āsperā, tūrpis, īmmūndā, dūrā, pānnōsā, jējūnā, īncūltā, sõrdĭdă.

Ĭnopinus, š. ūm. Inoginato, non pensato. SYN. Inspērātiis, inexpēctātiis, improvisiis, sübitiis,

repentinus, novús.

Ĭnôps, ŏpĭs, adject, Povero, bisognoso, SYN, Paŭpĕr, égénűs, Índigűs. 🕻 Aút dölűit miséráns inőpem. aut invidit habenti. Virg. Vide Pauper.

Inquies, etis, adject. Chi non ha riposo. SYN. Inquietus, irrequietus, turbidus, turbitus, concitus, dētūrbātas, insomnis. PHR. Mēns inquietă detegit stimules graves. ! Ab înquiete sæpč símúlátúr quíčs (jamb. . Seic.

Inquitinus, i, m., et Inquillina, a. f. Fittajuolo, che abita in vasa ultrui. J Vicinus Novio vel

ingu<mark>tl</mark>inŭs phal.). Mart.

Inquino, äs, ävi, ätüm, ärĕ. Macchiare, ımbrattare. Act. acc. SYN. Fædo. pôllňo, mácňlo, děformo, eŏinquino, contâmino, inticio. ¶ Ct inquinavit ærĕ témpűs aűrĕűm (jamb.). Itór.

Inquiro, is, sivi, situm, ére. Cercare, ricercare, |

investigare. Act. SYN. Investigo, scrutor, perserūtŏr, indāgo, interrŏgo, quæro, pērquiro. · At si fortë vidës in nos inquirërë, Ovid.

Insanabitis, is, in. f., č, n. Insanabile, incurabile. SYN. Immedicābilis, PER. Ārtē mēdicā mājor. Nūllā sănābřířs ārtě, PHR. Interdūm doctā plos vălět artě mălūm. • Sĩ tribus Anticyris cắpăt însânâbile nûnquâm, Hor.

Insānia, se, f. Pazzia. SYN. Stūltītia, amentia, dēmēntiā, fūror. EP. Scēlērātā, præcēps, fūrihūndă, fērvēns, răbidà. PER. Însână, vēs mă mēns. Vēsanum pēctus. Insanus turor. PIB. Mentem fűríbűndá insániá læsít. Rábidæ præceps însaniă mentis Perfurit. Duri violenta insāniā bēllī Corripuit, Rapit fervēns insania mēntem. Fertur et incerto titubans insania gresso-¶ Quid löquör? aut ühi sum? quæ mentem insäniä mülät? Virg.

însânio, îs, îvî, îtâm, îre, n. Folleggiare, vaneggiare. SYN. Desipio, savio, foro, Insanīre libēt, quoniām tibi pēcālā pēnām. Virg.

Insānus, ă, um. Felleggiatore, che folleggia, insano. SYN. Mălčsānus, vēsānus, stūttus, āmēns, dēmēns, rābidūs, fariosas, lymphātūs, fariātūs, fűréns. J Insánám vállem áspíciés, quæ rűpé sub īmā. Virg.

Însătĭābĭtĭs, ĭs, m. f., ĕ, n. *Insaziabile*, SYN. Inexsaturābilis, insatiatus, insaturābilis, inexplēbīlīs, īnēxplētūs. ¶ Môx ācquīrēndī dŏcet însătĭābĭlĕ võtūm. Juv.

Inscitiá, á., f. Ignoranza, SYN, Ignorátio, ignorāntjā, EP, Mālā, crāssā, stölidā, tūrpis, 111eŭtiat tibi, quid sanctarum inscitia legum. Hor.

înscităs, ă, ûm. Iquorante, di poco spirito. SYN. Inūrbānus, īllēpidus. 🦫 Aŭxiliūm tē nēmpē vocās înscîtě măgister. Aus.

Inscius, a, um. Ignorante, che non sa. SYN. Ignarus, nescius, indoctus. PHR, Stupet inscia turba Prődigiúm mirátá növüm. Haúd insciá rérúm, Cuncta notat.

Inscribo, is, psī, ptūm, čić. Soprascrivere. Act. acc. SYN, Imprimo, exaro, scribo, PHR, Grandibns inscribūnt nūmerēsā vēlūminā vērbās. Yérsá pülvis inscribitúr hástá. 🕻 Aŭgüstá grávitātě sědent, sůž quemque Deorum Inscribit făcies. Ovid.

Insepatius, a, um. Insepolto, non seppellito. SYN. Inhamatus, întămălatus. Post însepultă membră dîssécent lupi (jamb.). Hor.

Insequor, eris, secutos, sequil. Sequetare, tener dietro. Depon. SYN. Insector, consector, sector, sčanor, pěrsčanor, přigo, ! Nůne čăděm förtůnă viros tot easibus actum insequitor. Vug.

Iusero, is, evi, itum, ere. Semmare. Act. ! Concute, năm quả tibi vitiorum înseverit ôlim. Hoi.

Insero, is, ui, eitum, èie. Innecture, inserire. Vel. SYN. Immitto, însinuo, induco, intersero, immisceo. At trimulam jubet ipse dolor, javat īgnībūs ātrīs Inscruisse mānūs. Lucr.

Insihito, as . avī, atum, arē. I ischure. Att. acc. SYN. Sibilo, înspiro, spiro. ! Nuflà malí 16quies, densisque insilulat aei. Stat.

Insatéo, és, édi, séssam, été. Cacalcare, sedere sopra qualche vesa. SYN, tusido, sédeo, sido, incúmbo. Cinsoleát quantús miserze Děŭs, et mémőr illé. Virg.

Insătăe arâm, f. plur, Insulie, agguet SYN, Dălī, furta EP. Fallaces, teeta, occurtas, nocturnas

höstīlēs, dölösæ, sūbdölæ, ĭnīquæ, īmprövīsæ, ĭnēxpēctātæ, dŭbĭæ, tūrpēs, vānæ, ĭnānēs, nĕ-fāndæ, clāudēstīnæ. PHR. Īnsīdĭīs quīd nūne fāllācībūs āmbĭt? Mănĭfēstā fīdēs, vānæquē pā-tēscūnt Īnsĭdĭæ. Fūndĭmūs īnsĭdĭīs höstēs, nōn Mārtē sĕcūndō. § Nōn ēgŏ tē vīdī Dāmōnīs pēssimē cāprūm Ēxcĭpēre īnsīdĭīs? Virg.

Insidiör, āris, ātūs, ārī. Appostare, insidiare. Depon. PER. Insidiis cīrcāmdo, cīrcāmvēnio, īnvādo. Īnsidiās pōno, cōllōco, tēndo, īntendo, strŭo, īnstrňo, pāro, mēditor, mōliŏr. PHR. Cām lūpūs īnsidiāns ēxplorāt ŏvīliā cīrcām. ¶ Āc vēlūtī plēnō lūpūs insidiātār ŏvīlī. Virg.

Insigně, řs, n. Insegna. SYN. Signům, îndřefům, nětă. Ornamento. Örnämentům, děcůs. Bandiera. Vexillům. EP. Clärům, îllůstrě, děcôrům, sűperbům, gěněrôsům, půlchrům, ávítům, nôbřlě. § Strávěrát, ätque hůměrîs řnřmicum insigně gěrêbát. Virg.

Insignio, is, ivi, itūm, irč. Ornare. SYN. Illūstro, hŏnēsto, dĕcŏro, ădōrno, ōrno. ¶ Aūro insignībāt j m sētīs ōbsĭta, ĭāmbōs. Virg.

Ins gnis, is, m. f., č, n. Nobile, illustre, chiaro, in signe. SYN, Illūstris, generosus, nobilis, ēgrēgius, inclytus, clūrus. PHR. Přetāte insignis, et ārmis. Insignis fāma, ēt felicibūs ārmis. Ostroque insignis, et auro.

Insitio, îs, ĭi, et îvi, vel ŭi, ūltūm, īrë. Saltar su. Neut. SYN. Īnsūlto, āssĭlĭo, īrrňo, īrrūmpo. PHR. Īnsĭlŭērë vädīs. ¶ Īusĭlŭīt tötö nŏcĭtūrūs pondere pūppī. Luc.

 Insinito, ās, āvī, ātūm, ārē. Mettere, gittar dentro. insimuare. Art. SYN. Indūco, îmmītto, îmmīscĕo.
 Quā pötēs, ēt miscrēs pērge insiniārē pā-

rentes. Stat.
tusīsto, is, stīti, stātūm, vel stitūm, ere. Seguire,
seguitare, insistere. Neut. SYN. Sequor. Fermarsi.
Consisto, sto. ¶ Ūt insitīvā decerpēns pirā. Itor.
¶ Ūtque pēdūm primīs infāns vēstīgiā plāntis
Institerāt. Virg.

īnsītor, oris, m. *Innestatore*. ¶ Īnsitor hāc solvīt pomosā votā coronā. Prop.

insītūs, et īnsītīvūs, ä. ūm. Innestato. J Vērtēre in āltērītās, mūtātāmque īnsītā mālā. Virg.

Insōlāhĭtīs. ĭs, m. f., č, n. Che non si può consolare, inconsolabile. ¶ Īllīs īntērnūs stūpŏr, īnsōlāhĭlē pēctūs. Paul.

Insolens, tis, adject. Insolito. SYN. Insuētūs, inaūdītūs, inexpērtūs, insolitūs, inconsuētūs. Insolente, superbo, prosuntuoso. Supērbūs, arrogāns, impūdēns, pētūlāns. ¶ Lūdum insolentēm lūdērē pērtināx (alcaic.). Hor.

Insömmis, is, m. f., č., n. Senza sonno, vigilante, soluccito. SYN. Vigil, pērvigil. ¶ Vēstibūlum īnsommis sērvāt nöctēsquē diēsquē. Virg.

Insömmiüm, ji, n. Sogna, visione. SYN. Sömmiüm, visüm. EP. Falsüm, vanüm, fallax, mölestüm, grave, möstüm, trīste, inane, nöctürnüm, mendax. J. Sēd falsa ad cælüm mittünt insömniä manes. Virg.

Insóno, ās, ŭī, ĭtūm, ārē. Risuonare. Neut. SYN. Sóno, pērsöno, pērstrēpo. ¶ Īusönūērē cāvāc, gemitūmanē dēdērē cāvārņā. Visa

gemitūmque dedēre caverna. Virg. Jusūns, tis, adject. Innocente, puro. Vide Inno-

Insopītus, ă, ûm. Figilante, sollecito. SYN Insopītus, § Tērrīgēnāsque feros, insopītus, que drācēnēm. Ovid.

Inspērātŭs, ă, ūm. *Non isperato.* SYN. Īnēxpēctātŭs. ¶ Īnspērātă từā plūmă sŭpērbīā (asclep.). Hor

Inspicio, is, ēxī, ēctūm, ērē. Guardare, vedere. Act. ace. SYN. Āspicio, înspēcto, întŭěŏr. ¶ Înspiciunt, nē sī făciēs (ūt sāpē) děcōră. Hor.

Inspīro, ās, āvī, ātūm, ārč. Inspirare, soffiare. Act. acc. SYN. Insfinuo, ālllo, īmmītto, īndo, doceo. PHR. Māgnām cuī mēntēm, ănimumqué Dēlius inspirāt vātēs. § Dēlius inspirāt vātēs, aperītque fūtūrā. Virg.

Instăbitis, is, m. f., e, n. Instabile, leggero. SYN. Inconstans, văritis, levis, mobilis, mutabilis. ¶ Instăbiles ănimos ludo prohibebis inani. Virg.

Instăr, adverb. A guisa, siccome. ¶ Quīs strepītūs cīreā comitum! quantum instar in īpso est? Virg.

Instaūro, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Restaurare, rinnovare. Act. acc. SYN. Integro, rēpāro, rēstītňo, īnnŏvo, rēfĭcĭo, rēstaūro, nŏvo. ¶ Ērgo īnstaūrāmūs Pŏlǯdōrō fūnŭs. čt īngēns. Virg.

Instigo, ās, āvī, ātūm, ārē. Incitare, stimolare, istigare. Act. acc. SYN. Ēxcito, hōrtör, ăcňo, înstimůlo, încēndo, încito, impēllo, söllicito, cōncito, învito, stimůlo, mŏvčo, cōmmŏvčo. § Înstigant stůdři, rěsonát clamôribůs æthěr. Virg.

Instită, &, f. Fascia largu, che si usava anticamente a pir delle vesti delle oneste matrone. SYN, Fimbriă. EP. Serică, longă, āptă, mātronālis. ¶ Quæque tegit medios înstită longă pedes (pent.). Ovid.

Institňo, řs., ŭī, ūtūm, črč. Ordinare. Act. acc. SYN. Cönstitňo, stätňo, děcěrno, indico, čdico, præcipio, præscribo. Instruire. Instrůo, döcčo. ¶Institůit säcrös cělěbri cěrtámině lūdös. Ovid.

Insto, ās, střti, střtům, ārč. Instare, incalzare. SYN. Ūrgčo, prěmo, însisto, îmminěo. PHR. Hine Pálláns înstăt čt ūrgčt. Dům nîtřtůr ācěr čt înstăt. ¶ Înstăt čquîs aŭrīgă suos vîncēntřhůs illům. Hor.

Instrātūs, ă, ūm. Sellato. SYN. Strātūs, tēctūs, öpērtūs. ¶ Instrātōs ōstro ālīpēdēs, pīctīsquē tāpētīs. Virg.

Instrümentum, T. n. Strumento. EP. Appösitüm, aptum, commödum, idöneum, facile, leve, tractabile. ¶ Instrümenta necis ferrümque ignesque parantur. Ovid.

Instruo, ĭs, xī, clūm, črē. Instruire. ammaestrare. Act. acc. SYN. Dŏcĕo, īnstĭtuo, īnformo. Preparare. ornare. Ōrno, păro, compono. ¶ Înstruĭt exemplis. ĭnŏpēm solātur ĕt ægrūm. Hor.

Insūdo, ās, āvī, ātūm, ārč, n. Sudare. SYN. Sūdo, dēsūdo, īncālēsco. ¶ Hīc pātēr īpsē lŏcī pŏsītīs Tīrynthĭŭs ārmīs Īnsūdāt. Stat.

Insuēsco, is, ēvī, ētūm, črč, n. Assuefarsi, assezzarzi. SYN. Suēsco, consuēsco. ¶ Cum vēnīā dăbis, însuēvīt pătěr optimus hôc mē. Hor.

Insuētūs, ă, ūm. Disusato, inusitato. SYN. Incônsuētūs, însŏlĭtūs. ¶Āreādēs īnsuētōs āciēs īnfērrē pčdēstrēs. Virg.

Insūtă, æ, ř. Isola. EP. Æquorčă, flůvřális, mădens, mădřdă, cîrcūmflůă, rígůă, îrrigůă, sinúösă, spătřosă, überrimă, divěs, öpülentä, ferax, fer-

tĭlĭs, ŏpīmā, sāxōsā. PER. Giuctă mirī tēllūs. Tēllās claāsā miri. Cīnctās āquis trāctās. Flūmine, vel ponto circomdata fellos. Amoi cireūmīliňa téllús, Terra flüctibůs, vel æquŏrě cīrenmvāllātā, ambītā, PHB. Discrētas insidā rūmpit aquas. Vaga dividnis insula sūrgit aquis, Quain vasto amplexă circumfluit asquor. • Est în conspectă Tenedos notissimă lamă, Însulă dīvēs ŏpūm. Virg.

Insulto, as, avi_atum, are. Insultare, far insulto. Neut. SYN. Insilio. Irrão, vel inséctor véxo, îHûdo. ∮ Flûctîbûs îguôtîs însûlt ivêrê carinæ.

Insamo, is, sampsi, samplam, ere, Spendere, consumare. Act. acc. SYN. Impendo, adhibeo, collŏeo, confero. • Flaminibusque iter est medium, căvă nubilă montis Însumpsere lătus. Stat.

lusno, is, ni, nlum, cre. Cueire in qualche cosa. Act. acc. ¶ Însăĭtūr femori, mālernăque vul-

něrá cômplět. Ovid.

Insuper, adverb. Oltre a ciò, di più. SYN. Præt**ěrč**ā, ūltēr**ř**ůs, čtřám, quŏquē, àdhūc. ¶ fusúpčr aŭrātō circümvēlātūr àmictū. Ovid.

însăperabitis is, m. f., e. n. Insuperabile, incincibile. SYN. Inexpugnabilis, incluctabilis, invictus, indomitus, intractus. Seosceso. Inaccessus, præceps, abrūptūs.

Intâbôsco, is, ŭi, ĕrĕ. Infracidire. Neut. SYN, Tā-hēsco, contâbôsco. Missă sólét médio glâns întābēscērē coēlā, Ōvid.

Intāctūs, ă, ūm. Non tocco, intatto. SYN, Illībātus, īliæsŭs, pārās, cāstās, īmpōllūtās, īnviŏlātūs, incorrüptús.

Intaminatus. a. um. Incorrotto, non contaminato. SYN. Intactús, integer. Intaminatús fülget hőnőribűs (alcaic.), Hor.

Intégér, ă, ûm. Intero, netto, polito, sano. SYN. Întâctăs, pūrăs, încôlůmis. ¶ Întégér âmbigăă sī quāndo citābere tēstis, Juv.

Intego, is, xī, ctūm, čič. Inviluppare, rinchindere. Act. ace. SYN. Contego, tego, addo. Ilic arcas, hie tēlā, súdēs, hie casside crines Integit. Stat,

Integritās, ātis, f. Integritā, illihatezza, SYN, Gāstřtás, virginřtás, půdor, půdicřtřá. 🖣 Sůmmá

elárébánt întégritálé víri pent.'. Pass. integro, ás. ávi, átúm, áré. Reintegrare. Act. acc. SYN. Renovo. répáro. instaŭio. ¶ Flét noctém, rāmoqué sedens miserābilē cārmen Integrāt. Virg.

Intellectus, as. m. Intellecto, SYN, Ingentam, mens, ănimăs, rătio, EP, Sölers, săgâx, acer.

Intelligo, is, xi, ctum, ere. Intendere, apprendere coll'intelletto, Acl, acc. SYN. Concipio cognosco, căpio, percipio comprehendo, PIIR Accipité hac animis. Hac animo hausi. ! Ut tamen exemplis intelligat amoila laudis. Ovid.

Intémérâtús, ă, ûm. Ill.bato inviolato, incorrotto. SYN, Întactas, parus. 4 Salve virginei flos în-

těměráté půdôris. Ovid.

Intémpérâns, âutis, adject Immoderato, smoderato. SYN, Immodératús, immodicus, intempératús, libidinosus. A Quisquam tăcendi intemperans (jamb.). Prud.

Intémpérantiá, é. 1. Intemperanza, incontanenza. SYN. Immodératio.

Intempéries ei. I Intemperie, sconcerto di tempo-PER. Cácli, iér's grávítás, incléndator injuriti. Intenda, dis. di. sam, et lâm, éré. Destenderé Act.

acc. SYN. Tendo, extendo, pôrtigo, expôtiigo expindo. Pensare. Cogito, attendo. Applicare. Applico ádmöveo. Tuténdunt síně páce mánůso Stat.

Intento, às, āvī, ālūm, ārē. Menacciare. Act. SYN. Manor, minitor, Præsentemque viris intentant

ēmniā mērtēm. Vīrg.

Intépéo, és, úi, éré, vel intépésco, is, úi, éscété. Inta pudirsi. Neut. 🖣 Üt semel intepăit mūcro, quin ēnsč Nyphēī. Virg.

înter, jump Infra, tra, fra. Cinter ütrûmque trémint immini mármaré věnti. Ovid.

Interecto, is, ssi, ssum, ètè. Sopravechere, Neut. SYN. Intervento, întersam. Intercedere, Precor, oro, Opporsi, Obsto, résisto, 4 Nec qué pro ti midis intércesséré ténébra, Stat.

Intércido, is, cidi, cisúm, ere, Tayliare per mezzo. Act. acc. SYN. Disseco, discindo, seco, divido. Non tűgérét dírás lűx intéreisű Mýcénás, Stata

Intercipio, is, cepi, ceptam, ere. Tor di mezzo, surprendere, Act. acc. SYN. Öccupo, právenio, prægrediör, præverto. Catque úbi jam Venerem grāvis intērcēpērit adās. Prop.

Interelado, is, si, sam, été. Serrar il passo, Act. ace. SYN. Occiádo, claúdo, obstrúo. 9 Intérelűsit hýéms, ét térrált Aúster éűntés. Virg.

Interdica, eis, xi, clūm, etc. Interdire, proibire, victare, Act. SYN. Inhibeo, prohibéo, veto, arcco. ¶ Interdică tibi săcris, dic, vel tibi săcră. Angu-Interdûm, adverb. Qualche volta-talora, SYN. Ălĭquando, quandoque. I Sternitur interdum, spûmīsque tonāntibus ālbēt. Ovid.

înterea, ad erb. Tra questo tengo, frattanto. SYN. Înterîm, super his, hæc inter, túm veró. 🖣 Pâudităr înterea domăs omnipotentis Olvmpi. Virg.

Intereo, īs, īvī. vel ĭī, ĭtūm, īrē. Fimre, marire affatto, Neut. SYN. Öccidő, őccümbo, pérés. ¶înterit, et cûrvîs frûstra defensă lătebris. Vug.

înterficio, is, leci, lectum, cre. I ecidere, ammazzare, mandar a male. Act. acc. SYN. Occido, sterno, nčco, čučco, pěrímo, intérimo, cædo, mácto, júgŭlo, trŭcido, obtrûnco, extingno. 🖣 Fer ståbulis: inimicām ignēm, ātque intērticē mēssēs. Virg.

Interjacco es, cui, ere. Essere steso tra due. Neut. 🖣 Quidquid et Álópón vélérésque intérjácét. Argos, Stat.

Intérficio is, čei, četům, čré Tramezzare, Act. SAN. Înterpôno, întersero, PHR, Tempestas, et nex întêrjêcêrê ténêbrās.

Intérimo, is. émi, émptam, eré. Immazzare, necalere. Act. acc. SYN. Occido, néco, enéco, trácido, interficio, perimo. ! Cúm Laqueo úx bem intěrimis, mátrémqué vénéně, Hor.

Intériór, ōris, m. 1., iús, n. Pen a dentra. ื At dómús intériőr régáli spléndidá lúxu. Virg.

tutéritus, ús. m. Morte, ŠYN, Mors, excidium, tītām, tūnās, lēthām. EP. Grāvis ācērbus, īmmātūrās, molēstās, amārās, 🎙 Interitūm montēsquē fērī, sīlvāequē loquēntur. Virg.

Intertino, is. ini, et ivi, vel evi, itum incre. Can cellare, ungere, trancezzare. Act | Ingens chis-

sőlítás nátivo intérlitás auró. Prod.

Interfuccio, es, xi, etc. Tralucere, tramandar lu-Neul. SYN. Înterniteo, întermico ! Qua rai i ést leies, înterfacétque corôna Virg.

Intérmico, es, chi, livé. Tirsplendere in mezzo. Neut. · Compus et e speculis moriens intérmicét ignis. Stat.

Internecio, onis, f. Uecisione, strage. SYN. Cades, înterităs, strages. Illud ad încitas redit atque

înternecionem. Lucil.

Interpono, is, sui, situm, ere. Intraporre, intrapporre, tramezzare. Act. acc. SYN. Intermisceo, īntērsēro, intērjicio. ¶ Intērpānē tūis intērdūm gaūdiă cūrīs. Cat.

Interpres, etis, adject. Interprete. EP. Fidus, prudēns, consultus, fidelis, dubius, ambiguus. Tērtiŭs ille hominum Divamque interpres

Ăsīlās, Virg.

Interpretor, aris, atus, ari. Interpretore, spicgare. Depon. SYN. Explano, expono, explico. Cur pčnitus magnoque interpretor omine quereum.

Stat.

Interrităs, ă , ûm. Chi non ha paura. SYN. Împērtērrītūs, impāvidūs, intrepidūs, aūdāx, sēcūrus. PER. Terrore carens. Terroris expers. Mětůs expers. Timérě něsciůs. PHR. Abest pavoris crimen ac probrum procul, virtusque nőstrá néscit ignávős métűs. Péctőrá lánguéntém non didicere metum. Mārtiš nullus Turbāt cordā tímor. ¶ Promissique pătris Neptūni interrită tertur. Virg.

Interrogo, as, avi, atum, are. Domandare, interrogare. Act. acc. SYN. Sciscitor, rogo, quæro, peto, posco, inquiro, percontor. Sune armentă movet văcuosque înterrogăt agros. Stat.

Interseco, as, čeŭi, ectúm, arč. Tagliare per mezzo. Act. ¶ Întersecântăr bie săt ângăsti lăres jamb.).

Avien.

Intersero, is, ŭi, ertūm, ere. Frammettere. Act. ace. SYN. Insero, întermisceo, înterjungo.
Sie ăit, et mediis înterserit oscălă verbis. Ovid.

Interstrepo, is, epui, itum, ere. Fare strepito tramezzo. Neut. Dignă sed argūtos înterstrepere ānsēr ölörēs. Virg.

Intersum, es, fui, esse n. Esser presente. SYN.

Adsūm, sūm præsčus, intercedo.

Intervattam, i, n. Intervallo, spazio di mezzo. SYN. Spătřům, ¶ Intervállă, viās, connexus, ponděră,

plägäs. Luer.

latervenio, is, veni, ventum, ire. Intervenire, avvenire. Neut. SYN. Sňpěrvěnío, accédo, súccédo. Plūră dölör pröhĭbēt, vērböque întērvēnĭt ömnī. Ovid.

Intēstābitis, is, m. f., č. n. Che non può far testimonio, escerabile. CSemper carato ne sis in-

tēstābĭlĭs jamb.). Plaut.

Intestinus, ă, um. Interiore, cosa di dentro. PHR. Bellă întestînă idest civilia). ¶ Siccine subrepsti mi, ātque intēstīnă pērūrēns. Catul.

Intimás, a, ūm. Intimo. SYN. Imus, interior. Intímă môre suo sese încunăbulă condent. Virg.

Intólérābitis, is, m. f., č, n. Intollerabile, incompatibile, SVN. Intölérandus, gravis. 9 Intölérabilibūsquč mālis ērāt ānxiŭs āngŏī. Eucr.

Inióno, as, ŭi, itūm, vel atūm, arč. Tonare, intonore, far rumore. Neut. SYN. Tono, însono, pērsono. J Intonuēre poli et crebris micat ignibús æther. Virg.

Intórquéo, és, sī, tūm, črě. Tirare con impeto, Act. ace. SVN. Torqueo, contorqueo, immitto, jăculor. I tasserit, et tergo sceleratara intorserit hāstām. Virg.

futră, prwp. Per entro, dentro, entro. ¶ Întră căströrüm timüit tentöriä düctör. Lucr.

Intractabitis, is, m. f., e, n. Intrattabile, impraticabile. SYN. Ferox, ferus, indomitus. ¶ Usque sub extremum brumæ intractabilis imbrem. Virg.

Intremo, is, ni, ere. Tremare, empirsi di tremore. Neut. SYN. Trěmo, trěpido. 🖣 Ét fessům quětřes mūtāt lătŭs, întremere omnem. Virg. Intrepido, animoso. forte. SYN.

Īnpāvidūs, aūdāx, intērritūs, impērtērritūs, fortis, generosus. PER. Timore carens. Timere nesciús. Terroris expers. Pertulit intrepidos ād fātā novīssīmā vūltūs. Ovid, Vide Interritus.

Intrico, as, avi, atum, are. Intrigure, aveiluppare insieme. Act. acc. SYN, Impedio, irretio, implico, illăqueo. Tha întricavit hajus hanc rem

temeritas (jamb.). Afran.

Intrînsécus, adverb. Intrinsecumente, SYN. Intro, īntūs, īntērīūs, īntrā. 🥊 Sūdābān) ētīām faūcēs

întrînsčeňs ātræ. Lucr.

Intro. ās, āvī, ātūm, ārē. Entrare, penetrar dentro. Act. acc. SYN. Intročo, ingredior, inco, penetro, subeo, adeo. PER. In limina gressūs înféro. Sūccēdo tēctīs. PHR. Ăditūmque pēr āyiš qūāciit. Interiorā domūs pērrūmpīt līmīnā, Antro sē īmmīttīt apērto, Hūe ūbī dēlātī pērtūs intrāvimus, ēccē. Virg.

Introduco, is, xi, ctam, cre. Metter dentro, rinchiudere, introdurre. Act. acc. SYN. Intrômitto, īndūco. 4 Sie ănimās introdūxērūnt sēnsibūs

aŭetās, Lucr.

Introitus, us, m. Ingresso, entrata. SYN. Ingressus, līmēn, adītās, viā, iter. EP. Facilis, difficilis, clausus, pătens, arduus. 4 Sensibus, întroituque suo perrumpere pectus. Lucr.

Intrudo, is, usi, usum, ere. Metter dentro. Act. ace. SYN. Includo, împello, împingo, îmmitto. PHR. Vīdī crūentēs in domūm intrūdī dūces. ¶ Īnsontesquĕ nŏcens în tetrum întrūsĕrătântrūm. Ser.

Intăbăs, î, m. Indivia (erla). SYN. Întyhăs, întybūm. EP. Sytvēstris, agrēstis, cūltūs, hōrtēnsīs, ămārūs. 🖣 Quoque modo potīs gaūde-

rēnt intābā rīviš. Virg.

Intuer, cris, intuitus, cri. Guardare, riquardare. Depon. SYN. Cerno, video, inspicio, specto contemplor. 9 Quid ûl novercă me întucris aŭt ŭtî (jamb.\. Hor.

întămeo, es, ăi, cre, n. Enfiarsi, gonfiarsi. SYN. Tumčo, intumésco, tumésco, turgéo, inflor. Sie quibăs întămăit sătfâsă venter ăb ândă.

Ovid.

Intůmělátůs, 3, ûm. Insepolto, SVN. Non tůmůlātūs, fusčpāltūs, juhūmātūs, fucēnditūs. ¶ Occūrrāmque ŏculīs intumulāta tuis pent.). Ovid.

întăs, adverb. Dentro, addentro. 🖢 Paăpér Öpîmius argenti positi intus, et aŭri. Hor.

invādo, dis, sī. sūm, črč. Iffrontare, assaltare. Act. SYN. Irrūmpo, adonior, Jacesso, oppūgno, äggrédiör, īrrňo, însilio, învölo, rňo, férör. PER. Cāstră, ūrbēm, domūm īnvādērē. In ādvētsēs tūčič. PHR. Dēnsēs fērtūr m**ŏr**ītūr**ūs** in höstés. Signá cánúnt, primús túrbás invásít ăgrestes, Mediis se immiscuit armis. Invadunt ürbem somno, vinoque sepültam. Yirg.

Invăteo, es, ŭi, ere, vel învălesco, is, ere, n. Aequistar forze, corroborarsi. SYN, Incresco, aŭgesco, crudesco, ægresco (de morbo). ¶ Cum mala per

longās invālūcie morās (pent.). Ovid.

Invătidos, ă, âm. Invalido, debole. SYN. Infirmăs, imbēcillūs, dēbilis, æger. Invalidæ vires, in-

gěnůšequě mřhī (pent.). Oxid. Iuvěno, řs, xi, ctům, črč. Menar dentro. Act. acc. SYN. Defero, infero. veho. Persültabat equo,

mědřosque invectůs in hostes, Sil.

Invenio, is, vēni, vēntūm, īrē, Ritrovare, rinvenire, Act. SYN. Reperio. Inventure. Adinvenio, excogito, meditor, ellingo, comminiscor. I Invidia Siculi non învênere Tyrannî, Hor.

Invěnůstůs, ă , ūm. Sqarbato , brutto. SYN. Īllěpidăs. Quamvis sordidă res, et învenosta est phal. Cat.

Inverecundus, å, um. Sfacciato, senza vergogna. SYN. Împădēns, procăx, aŭdāx, protervăs. PER. Ēxūtus pudorē. Homo pērfrīctās trontis. Cuī aullůs in ôre půdor. Qui mênte půdôrém ëxpălit. Půdôris expers. Fronte cărens, 9 Simul că-lêntis înverecundus Deus (jamb.), flor.

Inverto, is, ti. sum, ere, Sconvolgere, travolgere, Act. acc. SYN. Verto, converto, verso, îmmûto, Învêrtere sătîs îmmânîs dentibăs hydrî. Virg.

Invēstīgo, ās. āvī, ātūm. ārē. Investigare, spiare. Act. acc. SYN. Vēstīgo, scrūtor, pērscrūtor, exploro, indágo, inquiro, perquiro, quáro, insegnőr. 🎙 Invéstigáre in guá sit régióné lőcátum. Lucr.

Invětěrátůs, ă, ům. Invecchiato, antico, SYN, Vě-

tús, větůstůs, antiquús,

Invicem. Scambævolmente, vicendevolmente, SYN, Mūlňo, vicīssīm, āltērnīs, 🖣 Īnvicēm mēchēs önus arrögantés (saph. . Hor.

Invictos, & . um. Invitto . invincibile. SYN. Insupērābilis, indxsapērābilis, indomitas, infrāctas, inēxpāgnābīlis. PER. Vīncī nēsciūs, Bēllō īnsuperābilis. Ārmīs, bēllo, Mārte, vel vīribus învictus. Eripe me las învicte mălis, aut tu mihi terram. Virg.

Invidéo, és, vidi, visûm, éré, n. Invediare, aver invidia, SYN, Æmúlór, PER, Bónis álfenis indőléo, méréo, livésco, livéo, Iniquis, ágris, torvis, vel obliquis oculis aspicio. PHR. Hunc glöriá Türni Öhliqua invidiá, stimúlisque ágitābāt amaris. Virtūtēm incolumem odimas, sühlätäm éx őcülis guæriműs invidi. 4 Nőn čquidem invidco, miror magis, ondique totis, Virg.

luvidiā, ē., f. *Incidia*, SYN, Līvor, EP, Infēlīv. torva, iniqua, agra, molesta, acerba, odrosa, öblīquā, fūrēns, lymphātā, līvēscēns, languidā, pāllīdā, canīnā, īgnāvā, dēses, tētrā, tābitīcā. PER. Invidia livor, tāloim, tābēs, pēstis, vīros, venenum impētus, vis cibies, furor invidce stimuli, tēlām, dēns, morsus. Protinus invidíæ nigró squáléntiá tábó. Ovid.

Invidiosús, ă, ûm. Incidioso, a eni si ha incidia. SYN, Învidus, vel ădiosús. Temporé nec căris

črát invidiosús árenis. Ovid.

Invidus, a. um. Invido, invidioso. SYN - 4 mulus, lividus, PER. Invidia dagrans, agér, Oblique livore mäeer, Invidia stimulis ägitatus, Livore málignő infectús, confectús. Invidras vénenő āllātus. PHR. Alterius quem ladīt honos. Bisús áhést nisi quem visi fécéré dőlőrés. Léntāquē misērrimā tābē Liquitur, ūt glācies in certo saŭciă sole. Cinvidus alterius marciscit rébus ópinuis, Hor.

Invigito, as, avi, atūm, are n. L'egyboure invoje

larc. SYN. Vigilo, vel incumbo. A Namque aliæ vietu invigilánt, ét fædéré páció. Virg.

Inviolatus, a. um, Invielato, incorretto, SYN, Inviolābilis, īllāsūs, īntāctūs, īntēmērātūs, īntěgěr, încorruptus. C Eminět în tergo pělági procul omnibus aurīs, Inviolātus aqua. Luc.

Inviso, is, visi, visūm, črč, n. Indar a rederc. SYN. Viso, adeo, convenio, Desilit ac Delon

mātērnam invisit Apollo. Virg.

Invisus, ă, ûm. Odioso, SYN, Învidiosus, odiosus, Non visto. Inaspēctus. Non tibi Tindaridis tăcies învisă Lăcene, Virg.

Invito . as . avī , atim, aie. Incitare. Act. SYN. Hortor, voco allicio, excito, impello, Invitat prētiis animos, ēt præmia ponit. Virg.

Invitas, a. am, Suo malgrado, contro sua volonta. SYN, Coactus, repugnans, notens, 4 Jūssit, et invitā prācēssit vēspēr Ölympā, Virg.

Invius, ă, um. Senza via, ove non si può andare. SYN. Împērviŭs, inācēssūs, dēviŭs. PER. Āditū cărens. Asper accessu. Qua nullă viă est. 9 Postquam āltēs vēntum in montēs, ātque inviš lūstră. Virg.

Inultus, a, am. Impunito, non gastigato. Pralia, nunquam omnes hodie moriemur inulti. Virg.

řeňmbro, ás, áví, átům, átě. Far ombra, oscurare. Act. Rupe sub hac eadem, quam plurimă pinăs, inămbrăt. Calphurn.

Inundatio, onis, f. Inondazione, diluvio, SYN, Dilňvíúm, illúvičs. PER, Strágěs fátális ágnæ. Exûndâns ăquă. Amnis inûndâns, PHR. Sǔpērānt nūne tlūminā ripās. Impiā cūm plūvijs terră periret ăquis. Omniă dum late series convellit aquarum. Flüctuat omnis ager. Expatřátá růunt pěr ápertos flumřná cámpos, V. Di-

luindo, as, avi, atūm, are, n. Inondare i diluviare. SYN, Exando, diffandor difflao, excarro, 4 Aggerihūs mūrorum, et inundant sauguine fossa-Virg.

Inūngo, is, vi, etūm, črē. Ungere. Act. acc. SYN, Ungo, öblino, lino, perūngo. ¶ Non tāmēn idcirco contemnás corpus inúngi. Hor.

Invoco, as, avi. atúm, are. Invocare, chiamare ac ajuto, Act. acc. SYN. Implôro, précor, pôseo, rógo, PHR. Divôsquě in vôtă věchvit. Aŭvi-Irôqué vôcárě Deős. Vôtřs ássněsce vôcári, ¶Învěcšt čt důplicés codôque čičhôquě pšřěntës. Virg.

Invôtacrům, i, n. Invoglav. Cönténtum invólúcris, átqué cůbilibús "asclep, licenter "Prnd.

Involvo, is vi, ûlûm čić. Involtare, enviluppare Act. acc. SYN, Circumvõlvo, implico, complico, eonvolvo, tego. Captivam stipula, temoque învôlvit, ět ignês. Ovid.

Inuchanus, a, um. Increde, rozzo. SYN. illiberalis, illepidás, agréstis, rústicas. C Scimus inárhanům lépádő sépőněré dřető. Hor

Inuro is, ussi, slum, eté, Canter vare, imprimere marchie, Act. acc. SYN, Infligo, note imprime, înscribo Continăoque notas, et nomină gentis inguant, Ang.

Inusitaries | ă. um. Inusitato, fuoredi usanza. SYN finauditus insuelus, insolitus insolens, inconsuctus, novus Unusatitum fare, quod populi hörre oil jamb . Sen-

Inhtitis is m. I. e. n. Infruttuose, invite SIN.

ātque exsūdăt inūtilis hūmor. Virg.

Inūtītītēr, adverb. Inutilmente, disutilmente. SYN.

Frūstrā, īncāssām, ĭnānītēr, nēqnīcqnām. 10, Iūs, f. 10. SYN. Īnāchīs, Phoronīs. EP. Īnāchiá, Pharia, Memphitis, Memphitica, Niliaca. Argolică, f lo versă căput primos mugiverăt ānnos. Prop. Fab. Figlia d'Inaco, sorella di Foronco, amata da Giove, e canqiata in una vacca, per non soggiacere alla gelosia di Giunone. lō! ahi!¶Ūrŏr ĭō! rĕmŏvē sæva pŭēHa tācēs. Tib.

₹ōānnā pňēllā, vel Jōannā. Gʻovanna d' Arco, detta la pulcella d'Orleans, EP. Förtis, înclită, ge-

něrôsă, victrix.

Jōānnēs, vel Jōānnēs, is, m. San Giovanni Battista. SYN. Zāchārīdēs, Bāptīstā. EP. Gāstūs, pūrus, integer, severus, præsagus, falidicus. PER. Zāchārītē prēlēs, sŏbŏtēs. Rēgīs præcūrsőr Ölympi. Sőbőlés sánctórám sérá páréntum. ¶ More volans aquilæ verbo petit astra Jŏānnēs. Sedul.

Jobus, i, m., vel Joh, indeel. Giobbe, principe trabo nella terra di Us, il quale fu sommamente afflitto, permettendolo Dro. EP. Pătiens, constâns,

învîctůs, přůs.

locasta, &, f. Giocasta, madre di Edipo, EP. Infēlīx, mīsērā. 🦣 Āt gēnītrīx Tocāstā mīhī: tūm motus Adrastus, Stat. Hist. Figlia de Creonte, re di Tebe, moglie di Lajo, la quale dopo la morte di suo marito sposossi ad Edipo suo figlio, non riconoscendolo per quel desso: dal quale ebbe due figli, Eteocle e Polinice, i quali l'un contro l'altro vennero all'armi: per la qual cosa la madre Giocasta s'uccise.

Jocor, āris, ātūs, ārī. Scherzare, motteggiare. Dep. SYN. Lūdo, cavillor, illūdo, ridčo, irridčo. ¶ Carūm nēscĭŏ quīd jābēt jŏcārī (phal.). Cat<u>.</u>

Jocoso, scherzevole, ¶ Oderunt hilarem tristes, tristemque jocosi. Hor.

tocns, î, m. Motteggio, scherzo. SYN. Făcelia, lūdus, lūsus, cavillus, scomma. EP. Lepidus, festīvās, jūcāndās, ārgātās, prŏcāx, āncēps, lætās, hilaris, blandus, placidus, puerīlis, rīdienlus. Nüllä venenato litterä mixtä jöco pent.\. Ovid.

Jonas, a, m. Giena profeta, EP. Falidicus, pius, prænuncius. 🥊 Complesti Jonam, resonant dum visceră monstro. Sid. Hist, Profeta, il quale per comando di Dio predicò la penitenza d'Niniviti.

เด็กจัthās ซึ่, m., vēl Jŏnàthān, indec!. *Gionata*, figlio del 10 Saulle, grande amico di David, EP. Īnfēlīx, fortis. PER. Dāvidī tīdus. 🖣 Pænitūīt Jonathan jējūniā sobriā dūlcī. Prud. Ūnā dies dönäthän lethö dedit, ünä Säülem. Ser.

lôniă, &, t. Jonia, paese dell' Isia minore, EP, F&cũndă, lætă, ămœnă, cũltă, dives, ŏpimă. ¶ Nêc Lătium norât, quem præbet loniă dives. Ovid.

loniacus, a. um. Della Jonia, nell'Asia minore. SYN. Jonicus. Inter joniacas calathum tenŭīssč pŭēllās. Ovid. Mōtūs dŏcērī gaūdēt 1ōnicōs (alcaic.) Hor.

Ióniam. Parte del Mar Idriatico, detto mare Jonio 'pars Adriatici'). 🖣 Īŏnĭūmquĕ rāpāx, Īcărĭūm-

quë lëgit (pent.

tördānēs, vel Jördānis, is, m. Giordano. EP. Pläcidus, lēnis, sacer. J Sex quasi lūstra getens plăcidâm Jördânis ăd ûndâm. Sedul. Expl. Fiume della Giudea, ove San Giovanni Battista battezzo Cristo Signor Nostro.

Inēplūs, Inānīs, vānūs. J Ēxcŏquĭlūr vītium bēsáphāt, indeel. Giosafat, figlio del re-Asa, ed il sesto re di Giuda, principe attima. Questo nome si da anche ad una valle, che è presso Gerusalemme. 🕯 Josaphat in vällem, vivumque implēre rubentī. Mant.

> Jöseph, vel Jöseph, m. indeel, San Giuseppe. SYN. Jōsēphūs. EP. Cāstūs, pūdīcūs, sānctūs. pūrūs, înteger, întactus, întemeratus. PER. Tutorque dőséphűs Virginis, ét pűéri. Véniéns Dávidis örigine Joseph. ! Ægyjdum com matre simul

tránspörtát főséph. Jűv.

Jōsúē, ēs, vel indecl., et Jōsúă, ā. Giosuē. EP. Förtis, inclytäs, illüstris, piŭs. 🖣 Infringi, ēt stătuas monstravit Josua divum. Fil. Hist. Giosuè, capitano del popolo ebreo, il quale dopo la morte di Mosè, per comando di Dio, si diede alla

conquista della terra promessa.

īphĭgėnīā, æ. f. Ifigenia. SYN, Iphĭānāssā. EP, Pülchră, förmösă. ¶ Nēsciŏ quam dicunt Iphigenian, iter (pent.). Ovid. Flentibus ante ārām stētīt Īphigēnīā mīnīstrīs. Ovid. Fab. Figlia d'Agameunone e di Clitennestra, la quale stando per essere sacrificata a Diana, fu per pietà della Dea in sua vece sostituita una cerva, ed ella fu trasferita nella Tanriva regione, dove da Toante re fu fatta presidente a' sacrificj di Diana, nei quali si sacrificava sangue umano.

īrā, ŵ, ľ. Iva, indiquazione, vollera. SYN. Īrācūndĭă, fărŏr, răbies, bīlis, îndignātio, stomächūs. EP. Acerba, acrior, atra, bellatrix, cruenta, fērvēns, hōrvībītīs, īmmēdīcābītīs, īngēns, ĭnīquă, lentă, mănifestă, memor, minax, pugnax, möllíðr, præceps, rápidá. PER. Írárům stimūlūs, vis, astūs, ardor, impētūs, motus, flüctüs. Commoti æstüs. Bilis accensæ fervor. Mēntis īrātā fūrŏr. Īrā vēnēnūm, vīrūs. 🕻 Sūscităt, îrărûmque ömnes effündit hăbēnās. Virg.

Iracimuus, a, um. Idiroso, ivacondo, PER. Proelīvis in īrām. • Impigēr. īrācūndūs, inēxō-

rābilis, ācer. Hor.

Irāscor, eris, īrātūs, sei. Idirarsi, corrucciarsi. Depon. SYN. Süccenséo. indignör. PER. Írá flagro, Īrārūm æstū flūctŭo. Īræ flūctĭbňs ēxæstňo, ăgŏr, ăgĭtŏr. Írās cōncĭpĭo, ēxērcĕo', āttāllo. Īrārūm sāb pēctŏrč flūctūs vālvā, vŏlūto, foveo, Nec tamen īrāscor (quis enim sűccénsét ámántí?" Ovid.

îrătăs, ă. üm. Irato, sdegnato, furioso. SYN, Fürēns. PER. Impātiens īgē. Effūsus in īrās. Irā fěrōx, fărčus, dēmēns. Îrā āccēnstīs, flāgrāns, ārdēns, incensus, actus, concitus, commotus, fērvidās. Flāgrānti pērcitās īrā. Sævā bīlē tūmēns, Tňmidās exārsit in īrās, 🖣 Aūt īrātūs sylvám děvěxit árátěr. Virg.

irene, es, f. Irene, madre dell' Imperatore Costantino sesto, la quale fe' morire il suo figlio. c governò l'impero al tempo di Carlo Magno, EP.

Pülchră, âmbitiosă, crūdelis.

Īris, idis, f. treo baleno, Iride. SYN. Thaumantias. Thaûmantis, EP. Jūnonia, phivia, imbrifera, cūrvātă, nimbosă, roscidă, discolor, vērsicolor, hūmidă, colorată, aertă, ūdă, decoră, coruscă. PER. Văciis distinctă coloribus. Mille trăhens vărios balvērso solg colores. ¶ Dilficilēsque öbitūs, 11 în demisit Ölympo. Virg. Fab. Figlia di Taumante e d'Elettra , messaggera di Giunone la quale fa Dec della pioggia.

Iris, is, vel idis, f. Giglio silvestre, ovvero Iride,

rūbēntis Dēsit, et Illyricā quā venit Īris hūmo. pent.). Ovid.

Irrădio, ăs, ăvi, ătūm, ārĕ. Hispleudere, rilucere, mandar raggi, Act. SYN, Rådio, illûcco, fûlgéo. Möllé súpérciliúm, térétésque hoc or-

dine gemme Irradiant. Stat.

Irremeabitis, is, m. t., e, n. Donde non si può tornar addietro. Evaditque celer ripam irreměálális ûndě. Yrig.

Irrepărabilis, m. f., e, n. Irreparabile, irrimediabile. SYN, Non reparabilis. I Sed fügit interea, tă**git** îrrēpārābilē tēmpās. Virg.

Irrépértus, è, um, adject. Non ritrovato. ¶ Aurum îrrepertum, et sie melius situm ale. . Hor. Irrepo, is, psi, ptum, čič. n. Andar carpone, salire

inerpicandosi pel muro, od altro. SYN. Obrepo, rēpo, sērpo, insērpo illābor. 🖣 Quis nou ingeműít, quis non irrepere sacris. Claud.

Irrequietus, a, um, Chi non ha quiete, SYN, Inquietus, implacidus, turbidus, implacabitis, implācātus, tāi būlēntus vel insāmnis, vigil. ¶ Bēllique cum multis îrrequietă geris (pent.). Ovid.

Irrētio, is, ivi, itum, irē. Invduppare, tirar alla rete. Act. acc. SYN. Illăqueo , împedio. PHR. Pārs āssnētā terās, pārs finētīne volūcres. • fllěcěbris jávěněs solět irretire volúptás. Írretīrē plāgīs retīnācālā, dēnīquē cæcīs. Prud.

Irrevocabilis is, m. f., g. n. hrevocabile, che non si può rivocare. SYN, Irrevocandus. • Et semel ēmīssūm volāt irrevocābile vērbūm. Hor.

Irrīdeo, es, sī, sūm, ere. Beffare, schernire. Acl. acc. SYN. Rīdēo, dērīdēo, illūdo, lūdo, dēlūdo, cāvillor, însulto, PER, Cāchinnis, jocis, rīsu, sālībus, fædīs gāmnītībus excipto vel lācesso, īnstrepo, vēzo, ¶ Coepērāt, irrīdēt prīmē piš v**ötă L**řeãon, Ovid.

Irrigo. as, avi. atum, are, n. Irrigare, adacquare. Act. acc. SYN, Bigo, hūmēcto, respērgo, āspērgo, īrrēro. 🕻 Fīgāt húmē plantās, čt āmicēs īrrīgēt

īmbrēs. Virg.

Irrigaus, &, am. Aequidoso, umido, irrigato. SYN. Rigius. Flateat: irrigiumque bibant violana löntéin. Virg.

Irrisór, öres, m. Beffatore, schernitore, SYN, Dêrīsor, EP. Dicāx, mordax, pētulāns, 9 Dicēbām tibi vēntūros irrisor amores. Prop.

Irritabitis, is. m. f., e, n. The facilmente si provoca. ¶ Mültő férő üt plácéám, génűs irritábilő vátům. Hor.

Irritamen. Inis, n. Shmolo, stazzeamento, SYN. Itritāmēntum, stimulus, cālcār. • Dāt mūnūs rāptē, vēlūt īrrītāmēn amēris. Ovid.

Irrito, ās, āvī, ātūm, ārē. Prosocare, istīgare. SYN. Excito, concito, impello, incendo, exaspero, lácesso, provoco, moveo, súserto, ácho, exacho, exăgito, ágito, stimulo, exstimulo, PHR. Încenditque animom dietis, atque aggerit iras. Stimulis hand mollibus excitativas. Civitatque virām tēlis, čt. vādē lācēssit. Virg.

Irritús, ă, ûm. Fano. SYN Vănús, căssůs, înā- ; nis, inūtilis. • Quā tārrām / quidve hāc gē-

ritis tēla irrītā dēxtris? Virg.

z*ufréire.* Act, ace, SYN, Tribño, constituo, stá | nubus túo, confero. C Bégülà péccatis qua pouris | Ha , adverb *Vosc.* SYN Sic. (Dam., cérlé *Lal*-Tri ôgết số quás Hoa

erha, detta volgarmente Irios o Ireos, Hine Īrī-nos, š, ūm. ¶ Nēc cērūssā tibi, nēc nītrī spūmā pēr forza. Nent. SYN, Irrūo, pēnetro, invādo. Înterioră domus îrrumpit limina, et altos,

> Irrúo, is, ŭī, ŭtūm, črč. Entrar per forza, con impeto, intare. SYN. Rão, însilio, iriampo, incurro, feror, invado, me infero, tero, do. PHR. Mědios moritūrus in hostes Irruit. Sie ruit in densos alacer Mezentiús hostes. Densis încurrimus ārmīs. Pērque hostēs, pēr tēlā rūit. Cīrrůřmůs, densis et cîrcumbandimar armis. Virg. Vide Invado.

> Irūs. ī, m. Iro. EP. Paūpēr, inops, mendicus, miser, egenüs. PHR. Iro paāpērior. § Īrūs et est sňbřtě, qui mědě Ciresús čráť (pent.). Övid.

> 1s, čă, řd. Quello, quella, colui, SYN. Hic, îstě, īdēm. Mīttimus, īsque adytīs hāse trīstjā dīctă reportăt. Virg

Isaac, vel Isac et Isaacus, sive Isacus, Isacus, figlio di Ibramo e di Sira, e padre di Giacolte e d'Esaie. EP. Piŭs, Deo dilectus. 🖢 Sie püer Īsāācūs sātūs ēst, ēt fīlĭūs Ānnā. Mant.

Isăcidă, ărum, m. plur. Popoli discendenti da Isacco, SYN, Jūdāci, Cīsacidās lēgēm, quām sērvāvērē minorēs. Fill.

Isăiās, vel Ēsājās, ē. m. Isaia, profeta di singue reale. EP. Præsciús, piús, něbilis. 🖣 Ūt dietum Îsăĭā mĕrĭtō dē plēbĕ rĕcūrrăt, duv.

Isis, ĭdĭs, f. Dea degli Egizi, SYN. Īō.

Vidi ĕgŏ līnigērā nūmēn viölāsse fatentem Isidis Isiacos ante sedere focos dist. Ovid. Fab. Io. figlinola d'Inaco, la quale, essendone innamorato Grove, per tema della gelosia di Giunone la tras-formò in vacca: ma finalmente rienperata la sua forma di prima, se ne fuggi in Egitto, dove sposo Ostride, e fu ch'amata col rome d'I'de. Quei popole l'adorarono dopo la sua morte, perche aveva insegnato loro l'arte dell'agricoltura.

Ismaët, elis, m. Ismacle, figlio d'Abramo e d'Agar sua serva, a quo Ismaelita. Ismaelitarum prope Thybridis ostia quartus. Mant.

Ismáriús, ă, ûm. D'Ismara monte. SYN. Threiciús. Thrāciús. Dietus és Ismāriis issé pēr agmēn čquīs pent. Ovid.

Ismārās , ī, m., seu Ismārā, ōrūm, n. plur. Monte della Tracia, sterile da una parte e fertile dal-Taltra, EP. Fertilis, forcandas, amonas, virens, těráx, cůltůs, áspěr, nivčůs, gělidůs, nimbásůs. 💃 Nēc tāntūm Rhodopē mīrātūr, čt Ismārūs Ōrphea. Virg.

Ismēnies, i. m. Fiume_di Beozia, ed anche monte presso a Iche. Hine Ismēnius, ă, ūm, idest Thēbānūs, et Ismēnīdēs, idest Thēbānā mūlĭčrēs. 🖢 Thūrăque dānt , sanctasque collunt İsmenides ārās. Ovid.

Isrāēt, elis, Israele, nome de Giocobbe e de suo. descendenti. • În pătris Îsrăel migrăvit nomine Jelex, Prud.

Isráčtírá arúm, m. plur Brachte SYN. Júdeř. Îsrăclitărum cumulătă glaria plebis, Juv.

Isié, istă, istăd. Questo cotesto SVN Isto Istăre, řstče, vel řstůc CPárcius islá vitis, tăměn öbjřciendă mêmênto Virg.

Irrúgo, às , 5vî , 5tûm , 4rč. Condemare, panire, | Isiev , trî, m. Istro. Danulio - fiana '. Vide Da-

Planting Adria New a martin Sa, haild

älitér, haúd sécús, non álítér, non sécús, páritér, ¶ Ūt binæ régüm fáciés, itá córpörá géntis, Virg.

Hátī, örūm, m. plur. Italiani, SYN. Aūsŏnǐdæ, Aūsŏnĭi, Lătīi, Lătīnī. EP. Invietī, bēllācēs, ācrēs, förtēs. ¶ Expūgnāre Itālī sūmmāque ēvūrtēre öpūm vi. Ingrūit Ænēās Itālīs, ēt præliā mī-

scět. Virg.

Iráliá, ē, f. Italia. SYN. Aŭsoniă, Ocnotriă, Hesperia, Lătiûm. EP. Mārtiā, dives, illūstris, superba, nobilis, fertilis, fucundă, opulentă, terax, belligeră, bellātrix, bellică. PER. Hesperia littoră. Ocnotriă tellūs. Aŭsonii fines. Ora Hesperia, Aŭsonia, italia, Lătia. Ārvā regnată Satūrno. Italia regna. Italia terră. Itali fines. Lāvină littoră. J Italiane fato profugüs, Lavinăque venit. Virg.

Itătus . ă, nm. Chi è d'Italia. LEI sape Hespe-

riām, sā pe Ītālā rēgnā võcārē. Virg.

liănč, adverb. E così. SYN. Siccinč. ¶ Ităne: ēt sălūtīs pūblicē īndicium ōbrūēs (jamb.) Sen. liăquč, conjunct. Adunque. SYN. Idĕō, īdcīrco, proptērēā, ērgo, īgitūr., quārē, quāprōptēr. ¶ Nūne ităque ēt vērsūs, ēt cētēră lūdīcrā pōnē. Hor.

Ĭtēm, adverb. Similmente. SYN. Păritêr, îterûm, însăper ădhūc, rūrsůs, rūrsům, præterea. Contemplator îtem, cům se nůx plůrimă sýlvis.

Virg.

říěr, řířněrís, n. Fiaggio, via. SYN. Viă, căllis, semită, trāmës, ăditus. EP. Tūtūm, pătēns, flēxūm, löngūm, făellě, plānūm, dūlňūm, fāllāx, ignötūm, dūrūm, grāvē, cērtūm, öccūltūm, præcēps, insučtūm, secrētūm, těnebrösūm, tristě, infestūm, aspērūm, lātūm, ămænūm. PHR. Labitur öccidum přetās. Atque řtěr emēnsi. cāsūš sūpērāvīmis omnēs. 4 Dūmque řtěr hörrēndūm pēr öpācă crēpūšcūlā cārpit. Virg.

ñtěro, ās, āvī, ātūm, ārč. Replicare, tornar di nuovo. Act. acc. SYN. Gčmino, îngčmino, côngćmino, duplico, répeto, résūmo, înstaŭro, întegro. ¶Crās

ingens iterabimus æquor. Hor.

třeřům, adverb. Di nuovo, per la seconda volta.
 Rômānās ăciēs itěrům viděrě Philippi. Virg.
 thácă, ă. I. Itaca, isola del mar Jonio, posta di-

rimpetto all'Epiro, ove regno Ulisse. Effugimus

scopulos Ithácæ, Lācrtiá regna. Virg.

Ilhīyrāús, vel Ĭtūrāús, ă, ūm. D'Hurva, paese della Siria presso all'Arabia, e doce gli abitatori sanno maneggiar ben l'arco. Cornús, İtūrāvos tāxī törquentur in ārcūs. Virg.

Itin, impers. Si va. A verbo Éo. ¶ Itúr in autiquam sýlvám, stábúla áltá férálam. Virg.

Ĭtūrūs, ă. ûm, partic. Che deve, ch'e per andare. • tuclūsās ănimās superūmque ād lūmēn itūrās. Virg.

1058, ys, vel vós, m. Figlio di Terco re. EP. Īsmāriūs, Odrysīūs. Thrēiciūs, Pāndiōniūs. Concinti Īsmāriūm Daūliās ālēs Hyn (pent). Ovid. Fab. Figlio di Terco re di Tracia e di Danlide, e di Progne figlia di Pandione, e sovella di Filonela. La favola lo cangiò in un fagiano.

3008, 5, f. Crini di cavallo, o d'un leone, i quali gli calano sul collo, SYN, Crinis, comă, EP, Equină, léonină, cirâns, văgă flûvă, dillisă, fluces, ûndâns, lôngă, comâns, crispâns, effusă, comâtă, spâtsa, coruscă, nitens. PER, Jăbârûm lixúries. Comă dillusă, vel lusă per ârmos, PHR. Lūxuries collo discussă jubărum Dimuit. Jubam cervice effundit equina, Jubisque comantes Contrectare toros. ¶ Densă juba, et dextro jactătă recumbit în antro. Virg.

Jűbă, ñ. m. Juba, re di Mauritania, in Africa, EP. Förtis, aŭdāx. ¶ Prīvātā sēd bēllā dābāt Jǔbă

concitus ira. Luc.

Jůběr, ărĭs, n. Splendore, raggi. SYN. Lūx, tāx, tūměn, fūlgör, rădíī, splendor. EP. Īmmörtālē, pērpētidūm, cörūscūm, clārūm, ārdēns, tlāmměnm, cælēstě. PHR. Rubrūm trěmúlīs jůbăr īgníthús ārdět. Pürpňrřūm fūndēns Cæšăr ăbörē jůbăr. ¶ Îl pôrtīs júbăre exortô dělēctă jüvēntūs. Virg.

Júbřo, čs. ssī, ssūm, črč. Comaudave, imporre. Act. acc. SYN. Impěro. mándo, prácí přo. Determnare. Státůo, děcérno, ědico. PIB. Seŭ Trôas fřet júběas Teůerôsquě výcári. Infândům rēgină jůběs rěnovárě dělôrém. Důcěrě dônă jůbět: símůl ömněs örê frémébánt. Virg.

sňbřítům, î, n. Giubilo, festa, gioia. PER. Lætříříš sīgnům. ¶ Et lætůs scopúlis aŭdivit jůbřlá Cý-

clops. Sil.

Jūcunditās, ātis, f. Gioconditā, piacere, SYN. Ob-

- léctamentum, déléctamentum.

Jūcūndūs, ă, ūm. Giocondo, piacevole. SYN. Āccēptūs, ămoinūs, grātūs, dūleis, snāvīs. ¶ Quod tē pēr cœlī jūcūndūm ļūmēn, ĕt aŭrās. Virg.

Jūdæš, æ. f. Gindea. SYN. Idūmæš, Chānāān, Pālæstīnā, Īsrāēl. EP. Saerā, pērfīda, īnfīdā, sūpērbā, dīrā, tēnāx, pērjūrā, rēbēllīs. PER. Rūtā Pālæstīnæ. Tēllūs sānetā. Īsšečīdūm tērrā.
Ēt Jūdæš frēquēns popūlīs. Gālīlæšquē pūbēs. Juv. Expl. Paese della Siria, a cui sono dati più nomi: ora si chiama Terra Santa.

Jūdæi, örum, m. plur. Giudei. SYN, ĭdūmæi, īsācidæ, Hēbræi. Pālæstīni. EP. Fēröcēs, rēhēllēs, înfīdī, pērfidī, dīcī-pērjūrī, crūdēlēs. ¶ Pērsnādērē cupīt, crēdāt Jūdæis Āpēllā. Hor.

Jūdās, vel Ĭūdās, ā, m. Giuda, il quale tradi Gesu Cristo. SYN. Īscārīfotēs, Īscārīfos. EP. Prūdītor, ăvārūs. īmpīús, scēlērātūs, dēmēns. Prūdītor āt Jūdās pūstquām sē tāljā cērnīt. Vid. Īscārīūs pēsti īmfāndā dēvotūs, Ĭūdās, ld.

Jūdēx, řeís, m. f. Giudicatore, giudice. SYN. Ārbiter, jūrīdicās. EP. Grāvīs, æquūs, ĭnīquūs, corrūptūs. incorrūptūs, jūstūs, injūstūs, sēvērūs, elėmēns. īmmīts. trēmēndūs, cölēndus, vērēmdūs, prūdēns, consūltīssīmūs, ĭnēvorābītīs, lēgifēr, rīgidūs, infeāctūs, integér. PER. Jūrīs præsēs, āntīstēs. Æquī vel lēgūm dēlēnsor. Sēvērūs lēgūm vindex. PHR. Propūgnāt jūdēx erēdītā jūrā forī. Tērrēt söllīcītī pēctorā mæstā rēi. ¶ Dītīfcīlēm ténūīt sūb inīquō jūdice caūsām. Ovid.

Jūdíciūm, ři, n. Gindizio, giudicatura. SYN. Sčutěntřá, árbitriūm. Sentenza. Rătio, prūděntřá, měns. EP. Æquim, prūděns, rěctům, jůstům, grávě, řufquům, řujůstům, sévěrům, ácré. ¶ Jūdřečům Păridis, sprětæque injūriá formæ. Virg.

Júdíco, ās, āvī, ātim, ārē, Giudicare, riputare, SYN. Cēnsčo, vel stătāo, dēcēmo, ronstituo, PER, Jūs dico, Jūs rēddo, promūneto, ēxērečo. Jūdiciūm stātuo, dēcērno, ¶Ēl sāpit, ēl mēcūm fācit, ēt Jōvē jūdicāt ārquo. Hor.

Jūdīth, vel Jūdīthā, æ, f. Giuditia, vedova illustre. EP. Vǐdūā, prūdēns, mŏdēstā, provīdā, fōitīs cāstā. § Fēmīnēāque ānīmī Jūdīth īn mēntē

virilis. Aleim. Expl. Giuditta, vedova, la quale troncò il capo ad Otoferne, generale degli Assirj, nel suo campo, fingendo di voler consentire alle sue voglie; con che levò l'assedio, da cui era fortemente travagliata la sua patria.

Jugatis, is, m, f, č, n. Sposcreccio, maritale, PER. Vīnetām jūgātē. Jūgātis copūtā, ! No cui mē

vinelő véllém sőciáré júgáli. Virg.

Jügerim, î, n. Jugero, spazio di terra, che in un giarno si ara con un paio di buoi. Et l'abcfactă möyens robūstūs jūgerā fossor. Virg. V. Ager.

Jūgis, is. m. f., č. n. Continuo. SYN. Continuas, pērpētinis. J Hortus abi, ēt tēcto vicinās jūgis

ăquis fons. Hor.

Jūgiter, adverb. Continuamente, continuatamente. SYN. Continue, assidue, perpetue. Sodalis. ēt convictor, hospēs, jūgiter (jamb.). Aus.

Jňgo, ās, āvī, ātūm, ārč, Accompagnare, Act, SYN. Cônjũgo, cônjôngo, jũngo, sốcio, cônsốcio. Cũi păter întactam dederat, primisque jugarăt, Virg.

Jugulo, as, avi, atum, are. Scannare. Act, acc. SVN. Occido, interimo, interficio, perimo. PER. Güttür lödio, cönfödio. Cöllüm tränsädigo. Júgălâm măcrône resolvo. Fances resero, aperio, seco, čuse reclūdo. 🖣 Ūt jūgūlčut hominės, sūrgunt de nocte latrones. Hor.

Jňgňtňm, i, n. Gola, canna della gola. SYN. Gňttůr, faûcës, cöllûm. 🖣 Göastîtůe, čt sácrům

jūgālīs dēmīttē crūōrēm. Vīrg.

Iñgûm, î. n. Giogo, EP. Fêrrêûm, încûrvûm, cûryūm, pāndūm, rēpāndūm, rēcūryūm, dūrūm, rigidum, önerősüm, PHR, immissis aúrigæ ündântiă lôră Côncussere jugis. Ărătră jugo reférünt sûspênsă jûvêncî. 🖣 Röbûstûs quòquĕ jām taūrīs jūgā sõlvēt ărātor. Yirg.

Jügüm, i, n. Sommetic di monte. SYN. Găcumen, căpăt, vertex, călmen, ăpex. PBR. Hie altă rūpės ardijo sūrgit jūgo. Savoso praecipitarė jugo. Dam juga montis aper, Buvios dam piseis amābit. Ct modo montānis sylva recisa jūgīs (pent. . Ovid.

Júgurtha, a., m. Gingarta, ve de Numidia, SYN. Nămidă, Năsămôniăs. EP. Îmmânis, triumphâtús, térribilis. 4 Trāximūs immanēm Mārii sūb

vinclă Jăgārthām, Claud.

tāliās , ii . m. Luglio "mese". 🖣 Jūliās - ārdōrēm prīmīs võcāt æstifer amīs. Mant.

1010s. i, m. Julo. SYN. Ilús, Ænéldés, Ascániús. Quôd để Đài dăniô số lũm mihí réstát lulô.

Jūmentūm. ī. n. Gamento, somiere. CÆtōlis ŏnerātā plāgīs jūmēntā, rānēsquē. Hor.

Jūnetūrā , ie . 1. Legame , giuntura , SYN , Nexus, commissură. EP. Flexilis, vălidă, robūstă, firmă, nēxilis. • Pērrigitūr, digitēsquē ligāt jūneturā růběntěs. Ovid.

Dinetús, ă, ûm, partie. Tecoppiato, gaudo. CQui tibi máternő quámvis á sángaine jánctús. Ovid.

Jūacus, ī, m. Giunco, SYN, Scirpas, ărândo EP. Lėvis, bibūlūs, limosūs, mollis, palūstris, thiviátilis, flüminčás, ténéllás dénér, ténais, ádas, ēzīlis, acūtūs. Lamosoque palūs obdūcat paseňá jūncō. Vrig.

Jango, řs. xī, clám, ěrě Congiungere, accoppiare. Act. acc. SYN. Adjungo, conjungo, annecto, connecto, necto, alligo, committo, copodo, jugo. Ātque idēm jūngāt vālpēs, ēt mūlgē it hircēs.

Virg.

Jūniór, ōris, m. f. Pin giovine, 🖣 Qui vēl mēnsē brěví, věl tôto čst jůníŏr ánnô. Hor.

Jūnipēriis, i. f. Ginepro. EP. Virēns, viridis, grāvis, perpetiia, perennis, vivax. 🕴 Āddam ēt jūnīpērās, cārie impēnētrāhīlē rāliūr. Mant. tūnins, ii, m. Giugno. SYN. Ridens, odorus, grā-

tňs, lætús, plácidús, fertilis, vírens, ámænús, flöréns, fæcûndňs, sérénňs, flóridňs. 🍨 Júniús ēst jāvēnām, qui fāšt āntē sēnām (pent.). Oxid.

Jūno, onis, f. Gennone. SYN Satūrnia, Lūcina. EP. Bēgiā, rēgālis, pronúbā, māgnā, māximā, sanctă, almă, omnipotens, potens, sacră, sceptrigeră, culestis, atheriă, PER, Maximi consois Jovis, Satūrni prolės, Satūrnia prolės, Jovis et soror et conjux. Deum, Divum, Superum regină. Germană Tonantis. Sanctă Jovem, Jano, nata sine matre Minerva. Ovid. Fab. Figlia di Saturno e di Ope, sovella e maglie di Giove: Dea dell'aria, dei regni, delle nozze e dei parti.

Jūnonālis, is, m. f., č. n. Di Giunouc, Jūnonālē légés tempüs, néc Romülüs illás. Ovid.

Jūpiter, Jovis, m. Grove, SYN, Satūrnijas, Tonans, EP. Altitonaus, omnipoteus, fulminaus, Olympřůs, Ölympicůs, áltůs, mágnůs, máximůs, sůmmūs, suprēmūs, invictās, sūpērbūs, æquūs, āntīgnās. PER. Sāmmi rēgnātor Ölympi. Dēām, Súpčrům, vel Divům pătěr, părens, gěnitor, Săloi Săperâm âtque hominăm rex, rector, regnātor. Vāstī rector Ölympī. Păter, rectorque Deum. Et residens celsa Latialis dupřtěr Alba. Luc. Fab. Giove, figliuolo di Saturno e di Ope, nato in un medesimo parto con Gennone nell'isola di Creta: fu allevato sul monte Ida dai Candrotti: ebbe due fratelli, Plutone e Nettuno: si divisero tra loro l'impero del mondo: a Giove tocco il ciclo e la terra, il mare a Nettuno, a Plutone l'inferno.

Jūpiter. Pioggia, aria. Cīt jām mātūrīs metūen-

dűs Júpítér űvis. Virg. V. Aer.

Jūpītér. Gioce pianeta). PER. Jovis āstrūm, sīdus, stēllā. ¶ Stēllā sălūtīgērī Jovis, ēt Cythedus. rčiá věspěr Aus.

tūpiter asquorens. Nettuno. Vide Neptunus.

Jūpiter stygins. Plutone.

Sācrā Jovi Stygio, cui rite începtă părăvi. Virg. Vide Pluto. Jūrgium, ii, n. Contenzione, lite. SYN. Discordiă,

līs pūgnā, rīxā, EP, Lītīgiōsūm, vēsānūm, īmprőhám, málésánúm, ráhíðsúm, clámósúm, probrósóm áspéróm, féróm, jujmicóm, insánóm, türbidüm. PHR. İmprobà elâmösi sequeris eiir jūrgia circi! • Litė vacent aurės, insanaque prőtinús ábsint Jürgiá. Ovid.

Jürgo, ås. avi, alüm, ärč. Contendere, litigare. Neut. SYN. Jürgör, ältéreőr, cönténdo lítigo, págno, rérto, tixór. CEs, laquei, prétium. Jure, inquis, Thrásius istis Jurgatur verbis

tiridicás, i m. Garrista, giudice. A jure dicundo. Flêntés Lûcydicen Juridici sêdent asclep. Sen. Jūro, ās, āvi, alum, ārē, Giurare, Act, acc. PLR. Jurándő téstőr cöntéstőr, áttéstőr. Súpérés appēllo testor. Tēstor inviolābile númen. Conscía Numina testor. Adjúro Superos, CDir. cújus júráré timént, ét fálleré nomen. Yng

Mis, jūris, ir Ragione, dvitto, grustīzia SYN. 4quitas, sequum, las jūstūm, jūstitia, rectum EP. tuviólátám inviólabile termúm, illæsum

încorrăptăm, sânctăm, săcrăm, rigidâm, severăm, âlmâm, ânceps, litigiosâm, venerabile, novâm, ârctâm. PER. Rigidî jûră forî. Sacră lēgūm jūrā. Sacrī dēcrētā jūrīs, 🖣 Jūs āncēps nővī: caūsās dēfēndērē pēssūm. Hor.

ms. jūris, n. Brodo. | Boletum condire, čt čodem

jūre natautes. Juv.

Jūssús, ūs, n. Commissione, ordine, comando. SYN. Jūssām, împēriūm, præcēptūm, māndātūm, ēdictum. I Ora Dei jūssu non unquam credita

Teucris. Virg.

Jūstitia, &, f. Giustizia. SVN. Æquitās, &quūm, jūs, reetūm, Themis. EP. Sacra, sancta, invioľábřlis, constáns, severá, diviná, Hdelis, illæsá, přá, lenřs, benigná. PER. Becti decor, decus, hŏnōs. Jūrĭs vel āquī ămŏr, cūră, stūdĭūm. Æquă fĭdēs. PHR. Jūstām aquō lībrāt qua pondere lancem. Duas acquato examine lances Sūstinčt. 🖣 Jūstitia excedens terris vēstīgiā fecit. Virg.

tūstītīum, ĭī, n. Ferie, vacanze del foro. 🖣 Jūstītĭům lătňīt, plēbējō tēctǔs ămīclū. Lucan.

Jūstus, ă, ūm. G.usto. SYN. Æquus, rectus. Buono. Bonus, probus, pins. Innocente. Innocens, innocuns. Dovuto. Debitus, meritus, lēgitimus. PER. Jūris observantissimus, observator, amans, ămātor, cultor, custos. Observantīssimus aqui. Jūrīs, jūstītīā, probītātīs, āguī tenāx. PHR Jūstīque tenorem Fleetere non odium cogīt, non grātia suādēt. Jūstām, et tenācem propŏsĭtī vĭrūm (alcaic.) Hor,

Jūtūrnā, æ, f. Giuturna. Vīx ea cūm lacrymas ŏentīs Jūtūrnā profundīs. Virg. Figlinola di Danno, e sorella di Turno re dei Rutuli.

Juvamen, inis, n. Govamento. Lit confert hamöpötícis hóc sæpě jáváměn. Mart.

Juvénatis, is, m. Giovenale, poeta satirico. I Cum Jůvěnátě měő quæ mě cômmittěrě těntát. Mart. Jűvēnea, a, f. Manza, manzuola. SYN. Bos, būeŭlă, juvenculă, vitulă. Illudunt, pascuntur

övēs avidague jūvēncas. Virg.

Jűvéneńs, I., m. Gioveneo. manzetto. SYN. Bos., tancus, vitălus. EP. Petulans, lascivus, indomitus, corniger, protervus, luctans, torvus, durus. PHR. Difficiles veniunt ad aratra juvenci. Pětůláns torvá nůne fronte jůvěncůs Exsilit. 🖣 Flőetéré lűctántés intér vinétá jávéncös, Virg.

Iñvénêsco, îs, čré, n. Ringiovani si, fursi giovane. SYN. Addicsco. ¶ Mātré qui fargis júvčnéscit hérbis (sapple). Hor. Jůvénitis, is, m. f., č, n. Giovanile, da giovane.

Ipsum aūtēm sūmptis Prišmūs jūvenīlibūs

ārmīs. Virg.

Jňvěnititer, adverb. Da giovane. SYN. Půčriliter, jűvěnům mörě. ¶ Věnátum în sylvás jűvěni-

litër irë sölëbant. Ovid.

Jűvénis, is, m. f. Giovane, SYN. Jűniör, pübér, ădūltūs. EP. Ēgrēgiūs, fērōx, imbērbis, fērvidus, ācēr, fērus, continuāx, aūdāx, temerāriŭs, procax, protervas, petalans, saperbas, insīgnīs, formosus, decorus, generosus, fortis, impătiens, împăvidăs, înterrilăs, împerterrităs. îndőcilis, fácilis, dőcilis. PER. Vigēns prī-เมล์งอี นี้อักซ์ juventa. Integer ลิงวี, et morum. Primā spārsūs lānūgine mālās, PHR, Lēctēs jűvénés, förtissimá cördá, Délér in Ítáliam. Īmbērbūs jūvēnīs, lāndēm cūstōdē remōtō. Gaūdet equis, cănileisque, et apric i gramine campi. 🖣 Mā, nănīmūs jūvēnīs, plūsquām jūvēnīlībās ānnīs. Mant.

Juventa, a, f. Gioventu. SYN. Juventus, pubertas. EP. Comis, viridis, alacris, îngeniosa, fragilis. ethrænis, möllis, nervosa, cæca. PER. Tempora vērnā jūvēntæ. Aūrēā vītæ tempörā. Jūvēnīliætās. Flos virentis ævi, Jūventa anni, Vēinans ælas. Děcor intěgěr ævi. PHR. Dům firmo solidē stānt robore vīres. Dat sanguīs fīrmius ževům. Láscivž fervor cădět illě jůvěntě. Quid möllem päteris lūxū torpere javentam. ¶Čūm positis novis exuviis, nitidūsque jūventa Volvitur. Virg.

Jűvēntūs, ūtis, f. Gioventù. SYN. Jűvēntă, vel jūvēnēs: jūvēnūm cētūs, mānūs, tūrmā, cŏhors, cătervă. ¶ Quintifiăve văgā moderator

sümmě jůvěnté. Mart.

Jňvo, ās. jūvī, jūtūm, ārč. Giovare, piacere. Act. acc. SYN. Aūnĭliŏr, ādjūvo, ŏpēm fēro.

¶ Ādsīs o placidusque juves, et sidera colo Dextra ferās. Virg.

Jūxtā, vel jūxtīm, adverb. Appresso, secondo. SYN. Prope. Ingens ara fuit, juxtaque veterrimă laurus. Virg. Cur čă, que fucrint juxtim

quādrātă, prŏeūl sīnt. Luc.

Ixion, čnis, m. Issione. Ep. Pertidus, impius, Thessălăs , aŭdāx. Coeyti metăit , tortosque Īxīŏnīs ānguēs. Virg. Quīd mēmŏrēm Lăpīthās, txīŏnă, Pīrĭthŏūmquĕ. ld. Fab. Figlio dī Flegia, re di Tessaglia, il quale portando sommo affetto a Giunone, abbracciossi con una nuvola, che Gove aveva formato in un subito per ingannarlo: quindi ne nacquero i Centauri. Ha questa pena nell'inferno, di essere aggirato continuamente da una ruota.

Ixionens, a, am. Di Issione. Alque Ixionei vento

rota constitit orbis. Virg.

Ixiónides a. m. Piquinolo d'Issione, SYN. Pirithóús, 🖢 Hác Íxiónides, illá Froezeniús herős. Ovid.

Lăhāseo, ĭs, ĕrĕ, et lăhāscŏr, ĕrĭs, seī. Pendere. star per cadere. PHR. Vincilür in lõngō spătiō tămen, atque lăbăscit. Lucr.

Lăbělácio, is, féci, fictūm, črě, Rompere, guastare. Act. acc. SYN. Evērto, dīrňo, quătio, côncătio, disjicio, perfringo, dissolvo, destrño, labefacto, růmpo, frango. 🕻 Idque ŭbi vi mülta pārtēm lăbēlēcit in omnēm. Ovid.

Lăbellum, î. n. Labbriccinolo. J. Nec le pœniteat

eălămō trivisse lăbelhim. Virg.

Lābēs, is, f. Macchia, tacca. SYN. Māculi, sördēs, nőtă, dēdčeŭs, întāmĭă, probrūm, crīmču. EP. Īmpūrā, tūrpis, nōxiā, pērniciōsā, mālīgnā, ātrā, sērdidā. • Pārvā quidēm pēriit, sēd sīnē lahe domňs pent.). Ovid.

Lābihs, is. m. f., č. n. Labile. caduco. SYN. Cădūcūs. 🖣 Hāc monumēntā tuos sī lābilis orbis

ămicōs. Lact.

Lăbium, ii, n. Labbro. SYN. Lâhrum, lăbellum. EP. Těněrám, těněllám, möllě, mödícům, röscám, párpáicám, tárgéas, tárgid**ám, trémű**lūm, tremēns, tdandūm, decērūm, ambrosiūm, honestam, virgineam, rabescens, disertam, taeundum. Necdum illis läbra ädmövi, sed con-

dítă servő. Virg.

Lăbo, âs, āvī, ātūm, ārč. Lacillare, traballare, non essere in istato fermo. Nent. SYN. Lăbăsco. PER, în căsûm vergo, Răinam minor, PHR, Genŭă lăbant. Lăbăt ariete crebro Janŭa, et ēmoti procumbunt cardine postes, ! Postquam exploratum satis est, loca nulla labare. Ovid.

Lāhār, bēris, lāpsūs, lābī. Scorrere, cadere, venāre da alto a basso senza ritegno. Depon. SYN. Cădo, concido, prolabor, vel elliño, excido, clabor. Lābītur ēt lābētur in ömne volūbilis āvām.

Vide Cado.

Lăbor, oris, m., vel Lăbos. Fatica, affanno e pena che si sente, e si patisce nell'operare, SYN, Opera, ŏράs, sūdŏr. EP. Improbás, inexhaūstňs, dūrás, āssīdāns, continuus, māgnus, immēnsus, felix, faūstūs, immānis, difficilis, prædūrūs, facilis, ēgrēgins, ingrātus, irritus, insanus, indignus, sūminus, sūdātus, sēdūrus, ācer, exhaustus, pērvigil, grāvis, opērosās, inūtilis, Hēreūlēās, PHR, Series immensa laborum. Tædia longa lăbôrûm, Rĭgĭdôs tőlerátě lăbôrês, Lăbŏr ômníă vīncit Improbūs. Lābor omnibūs ūnūs. Māgnūsque lăbor geminăverăt astum. Fămulosque lăboribus ürgent. 🥊 Tām grāve servitium, tām dūros passa labores. Virg.

Láboriosás, á, úm. Laboriaso, che apporta fativa. PER, Lăbōris, ŏpĕrūm pătīēns. Expĕriēns lăborum. Lăboribus întentus, assuetus, învictus, Āssīdīto dūrātūs mēmbrā lāborē. • Lāborītosī

témigés Ülýsséi jamb.), Hor.

Lăhôro, ās. āvī, ātūm, ārč, n. Faticare, travagliare. SYN. Operar, elaboro. Iffaticarsi, sforzarsi. Nītor, contendo, conor. PER. Laborem tero, perfero, patior, tolero, haurio, subeo, exerceo, împendo. Îndülgere lăbori. PHR. Pracípňům jam inde a těnéris impendě láborém. Non defessă gravi succumbunt membra lăbōrī. ¶Ārtē lăbōrātā vēstēs, ōstrōquē săpērbō. Virg.

Labrum, î, n. Labbro, SYN, Lăbium, lăbellum. Orlo di vasa o d'altra, bacino. Lăcăs, lăcână, pēlvis. EP. Āmplūm, vāstūm, plēnūm, āhēnum, līgnēum. CFloret ager, spumāt plenīs vindēmiā lābrīs. Virg.

Labrūsea, 👼 , f. Lambrusca. 🕻 Sylvēstris vāris spārsīt lābrūscā rācēmis Virg.

Lăbyrinthus, î, m. Laberinto, EP. Inflexus, înextricabilis, difficilis, ambiguns, secretus, lallax, cūrvūs, recūrvūs, ingeniosūs, dūbiūs, āncēps, īrrēmēābīlis. Dædīlens, Lēmnins, Crētšeŭs, Ægyptiŭs, PER. Textúm cacis părietībūs ītēr. Sēctā pēr dūbīās sāxeā tēctā viās. Sēmītērī Gōrtvnīš tēctā jūvēncī. Flēxūs Dēdaleus, labyrintheus Multiplex domus. Inextricabilis érror. 🖣 Ét quondam Créta fértúr lăbyrinthus în alta Vigg.

Lāc, ctís, n. Latte. EP. Ambrosiúm, nectăreum, dálcě, snavě, novám, candidám, rěcens, gratům, tepēns, pūrūm, pingue, tepidūm, niveūm, concrétam, coactom, pressum, PER, Lacteus ha mór. Láctis, vel láctéus súccus, Liquor lácteus, Niveam nectăr, Pari copiă lactis, PHR, Lac mihí semper ádést nívěám, párs inde bibendá | Servitia : partem l'iquefactă conguer durant, Castanca molles, et pressi copos fact s. Vars. }

Lăcănă, ŵ, f. Spartana. SYN. Hčlěnă. 🖣 Sêd mê tātā mēa, ēt seeliis exitiāle Lācænæ. Virg.

Lăcedemon, onis, f. Sparta. SYN. Spartă, Sparte. EP. Ārmīpotēns, prīscā, clārā, sevērā, PHR. Insigni elárám Lăceda monă lēge Lycurgus vēv erăt. J At non sie Phrygius penetrat Lăcedămona pastor. Virg.

Lăcedamănińs, ă, ūm. Spartano. SYN. Lăcedamönicňs. ¶ Lēdæam Hērmionēm, Lăcedæmö-

niősque Hymenæös.

Lăcer, ă, ûm. Lacero, infranto. SYN. Scissús, discissús, discerptus, làceratús, dilăceratús, lămiătús. Seminecem liquit saxo, facerumque viátór. Ving.

Lăcernă, &, t. Tabarro. SYN. Chlimys, tônică. pállíúm. EP. Ámphithéátrális, cóccincă, pingnis, trită, fordă, scissă, aŭrată, Tyriă, Agentrea, fülgens, pürpürea. Crispinus Tyrias linměrő révocántě făcernás. Juv.

Lăcero, ăs, ăvi, ătum, âre. Lacerare, dimembrare,

stracciare. Act. acc. SYN. Discerpo, dilăcero, lănio, dilănio, seco, disseco, disrumpo, scindo, discindo, comminão. PHR. Lăcerabat viscera morsu. Lăcerare căpillos, comas, vestem. Uncis üngnihüs, răbido dente îmmitti, ferro, vel ore crůčnio lăceráre. 🥊 Loricámque mánů välida lăcerăre revulsam, Virg.

Lácertà, &, f., vel lăcertus, î. m. Lucertola. EP. Viridis, ăquâtilis, pietă, restivă, dumosă, veisicolor, virens, māculosā, trepidā, lūgāx. Nūne víridēs etiam occūltānt spinētā lācērtos. Virg.

Lăcertăsăs, ă, ûm. Possente di forza, forte, gagliardo, muscoloso, ampio nel cerpo, sodo. SYN. Nērvēsus, rēbūstus, törēsus. Itūra tacertēsi fődřebánt árvá cőlöni. Ovid.

Lăcertus, i, m. Muscolo: d'ordinario si usurpa per le braccia. SYN. Brāchīŭm, nērvī, törī, röbūr. EP. Vălidăs, jăvenilis niveas, tener, blandas, férőx, főrtős, grávás, addűctűs, excússús, imbellis, robūstus, nervosus, intirmus, mollis, těres. PER, Flexi post tergă lăcerti. Crūra lăcertorumque tori, et pusecordiă firmă. Squă-lentes sere lăcerti. ¶ Gemuii lăcertis pressus

Hêrcălêîs léo jamh. Sen. Lăcêsso, is, îvî. îtûm. étě. Sfidare, incitare, chiamare a battaglia, desfidare. Act. acc. SYN. Itrito, prôvěco, excito, acerbo, aděriěr, aggredřěr, pělo, invádo appagno. PHR. Pěpálasunc lăcessere bello. Littrefam posthae, ne quemquâm võce lăcessas. Virg.

Lachesis, is, f. Una delle Parche, EP. Dura, invidă, longaevă, lerreă , îmmitis, îmmănis, 🍨 🔾 dīrām Lachesin qua tām grave sidus ha hēntī, Ovid,

Lăciniă, ă, f. Bordo, frangia. 🖣 Ārcēšt hinc primám réjéctă Lăcinia trontém. Mill.

Láciniatús, vel láciniósús, á um. Broccato. 🖢 Sa rēgibūš lăcīniosus adstitit jamb.). Pass

Lăcio, is, ni, vel lexi, lăcitim, vel lectum, la cere. Conducre all'agguato. 🖣 Quas lacère în fraudēm possunt, victosqué ténére. Lucra

; **Lăcôniă, x**, Ŝ_i arta, parte del Peloponneso, o Morea, ce EP. Férax, dives, antiquă Conem tenurt primis antīquā Lāconia ab annis Mant

Lăcâniciis, ă. ûm. Spartano, laconaco. 1 Nec 1 aconicas mihi troch.'. Her.

Lacrymá, seg Lacryma: arám, f. plur Lagrinia. SYN Fleties planatis, liches patte IP Dalois, öbörtä, přă, mānāns, cădēns, trīstīs, těpēns, mādīdā, ūdā, āmārā, hūmēns, stīllāns, šcērbā, sūpplēx, fūnēstă, fāllāx, dölösă, cöntīnuă, ins sidfōsă. PER. Lacrymārūm imběr, rīvī. Mosstægittā. Pēr örā völūtā. Ēffūsæ gēnīs. PHR. Lacrymāe vūltūm, vel örā rīgānt. Ēx ŏcňlīs mānānt. Pēr örā llūūnt, völvūntūr. Gēnās hūmēctānt. Lacrymās fūndo. ēffūndo, profūndo, do. Sölvör in lacrymās. Lacrymīs indūlgēo. Quīs tālīā fāndō Tēmpērēt ā lācrymīs? Rōrānt lācrymīs lūmīnā fērvīdīs. Lācrymīsquē līquēntībūs orānt. Sīnūm lācrymīs implēvīt öbörtīs. Ēterum in lācrymās, ittērūm tēntārē prēcāndō. Virg.

Lacrymandus, ă., um. Lagrimevole, deplorabile. SYN. Lacrymabilis, dellendus, lugendus, deplorandus. Cliane tumulo referam, necnon marentibus angor Exequiis lăcrymandus est. Stat.

Lacrymo, ās, āvī, ātūm, ārē, Lagrimare, piangere, versar lagrime, neut., vel lacrymor, ārīs, ātūs, ārī, depon, acc. SYN, Ītlacrymo, flēo, ploro, lūgēo. ¶ Quō nōn ārs pēnētrāt, dīscūnt lăcrymārē dēcēntēr. Ovid.

Lacrymösňs, š, ūm. Lagrimoso, pien di lagrime. SYN. Lacrymäns, vel lacrymähilis, hietűösűs, trīstĭs, misĕrābilĭs, lāmēntābilĭs, lūgubrīs, ¶Qnīs tĭbī Nāsŏ mödūs lăcrymösī cārminĭs? īnguïs. Ovid.

Lāctěus, ă, ūm, Di latte. SYN. Cândidus, ālhus, cândêns, niveus. Côrpôrá depônunt, et cândêns lâcteus hūmòr. Lucr.

Lācto, ās, āvī, ātūm, ārč. Illattare, nutrire con latte. Act, acc. PER. Lāc, ūbčrā, pāpīllās, māmmās, vel māmīllās dō, puebčo, mīnīstro, ādmövčo, sūggčro. Lāctč nūtrīo, ālo. Māmmās porrīgo. Lāctš alīmēntā mīnīstro. Āltrīcē māmīllā nūtrīo, ēdūco. Ūbčrāque ēbbbčrānt āvīdī lāctāntīā nātī. Ovid.

Lāctor, ārīs, ātūs, ārī. Esser lattato, mudrito con latte. SYN. Lāctēo. PER. Lāc sūgo, ēbībo, ēxprīmo, bībo, haūrīo, ēxhaūrīo, sīceo, ēxsīceo. Ūbēră sūgo. ¶Āguāquē tām lāctēns, quām grāmīnē pāstā Fālīseō. Ovid.

Lāctūcā, œ, f. Lattuga, EP. Frīgĭdā, fröndēns, virīdīs, möllīs, sylvēstrīs, cūltā, hörtēnsīs.
Claudērē quē cœnās lāctūcā sŏlēbāt āvorum. Mart.

Lăcūnă, æ. f. Laguna, ridotto d'acqua morta. SYN, Fössă, EP. Căvă, văstă, têpêus, înûndâns, fêdă, piscôsă, ūdă, crāssă, limēsă. PIIR. Dēnsāque sēpičeānt tristēm spinēta lăcūnām. Cīndē căvatēpidō sūdānt hūmōrē lācūna. Virg.

Lácimár, áris, n. Trave che sostenta la fabbrica, soffitta. SVN. Láquéár, láquéáré, láquéáré, láquéáritúm, tábblatúm. EP. Aŭréűm, aŭrátúm, cérlátúm, pictúm. mármöréüm, spléndídüm. cérsűm, cárvűm, fülgéns, mágnificúm, gémmáns, gémmöüm, gémmiferűm, córúscáns. PER. Láquéátá téctá. Aŭró rádiáns, níténs, mícáns, téctűm. Aŭréá cűr pictűm signá lácúnár hábés? pent... Virg.

Lăcăs, ûs, m. Lago, guazzo. SYN. Lăcână, sta-gnăm, pălûs. EP. Vivăs, limpidăs, gelidás, proflündăs, altăs, pătálăs, limosăs, torpens, cerăleăs, flamineis, nitidas, ărenosăs, trân-quillăs, îmas, immensis, seguis, pigre, PER, Stignâns ûndă. Pălûstris ûndă, ăquă. Stignă tăcêntis ăquă. Sălictis cinctă pălûs, PHR, Lăcă

sē condidit alto. Stagna pētīt, pātūlosquē lācūs: Cærūlūs immēnso panditūr orē lācūs. In gēlīdos rēsīlīrē lācūs. ¶ Ēst lācūs acclīvīs dēvēxo mārgīnē formām. Ovid.

Lödo, ĭs, sî, sûm, črč. Offendere, danneggiare. Act. acc. SYN. Ölfendo, nŏcčo, vālnčro, lăcēsso. ¶ Quântō rēctĭŭs hōc, quâm trīstī lādčrč vērsū. Hor.

Läertes, is, m. Laerte, padre d'Ulisse, § Läertesqué sénéx, Télémächűsqué pűér (pent.). Ovid.

Lästrigŏuĕs, ūm, m. plur. Lestrigoni, popoli d'I-talia. EP. Trucës, lérī, ĭnhūmānī, sāsī, dīrī. ¶īndĕ Lămī vēlčrēm Lastrigŏnĭs, īnquĭt, ĭn ūrhēmVēnĭmis. Ovid. Expl. Popoli salvatici, emolto bavbavi, che pascevansi di carne umana, abitanti in Tevra di Lavoro in una città altre volte chiamata Formie. Lor capo fu Intifate.

Lātābitis, is, m. f., e, n. Dequo di allegrezza. SYN. Lātis, jūcūndūs, āmōnūs, grātis. ¶Āccipiām cūnctisque meūm lætābitē fāctūm. Ovid.

Lætifico, äs, äsi, ätüm, ärö. Hlegrave, indurre allegrezza. Act. SYN. Dřičeto, öblěcto, recréo, hříšro, ëxhiláro. ¶ Lætificāt māgnī, quěritür quôd tūtă pěr áquör. Luci.

Læifficús, ă, ûm. Illegro, che apporta allegrezza. SYN. Lætűs, lætábílís, júcündús. Lætílícós néqueát fetűs súmmittéré téllűs. Luc.

Læitită, æ, f. Illegrezza, gioia, festa, letizia. SYN. Gaŭdfūm. EP. Brevis. blāndā, festivā, fāllāx, insŏlēns, ingēns. mūtābitis. dūleis, vāriā. ¶Ādsīt lætītiā. Bācehūs dātor, ēt bŏnā Jūno. Virg.

Lætűr, árís, átűs, árī. Illegræsi, vallegræsi, godere, gioire. Depon. SYN. Gaűdéo, géstřo, éxúlto, óvo. PER. Lætős dillündéré vúltús. Éxúltáré árifmis. PHR. Jám nűbé répülsá Tristítíá, lætős hilárábánt gaúdíá vúltús. Lætítía évúltánt, töllüntque ád sídérá vócés. Éspícé véntűrő læléntúr út ómníá sácló. Vírg.

Lævis, is, m. f., č. n. Liscio, spianato, SYN, Politús, lævigátňs, expólitús, æquús, inöffensús, lúbricůs, möllis. ¶ Et sæpe in lævi quæsissét cornúi fronté. Vírg.

Lāvo, ās, āvī, ātūm, ārč. Lisciare Act. acc. SYN. Lāvigo, complāno, āquo ēvāquo. pölio. Lūvūriāntiā compēscēs, nimis āspērā sāno Lāvabīt cūltū. Hor.

Lävňs, ň, ům. Mancino, sinistro, scomodo. SVN. Stufstěr, intělix, málňs, infaŭstůs, infortůnátůs. ¶ litoněň pětít děxtrá läváquě Sěrěnům. Viro.

Lăgēuā, ā, f. Botte, requia, fiasco. SYN. Āmpūllā, āmphörā, ūrnā. EP. Vitrēā, fietīlīs, căpāx, dūleis, lādā, cāvā, plēnā, spūmānš. ¶Ēl sīgnum in rājidā nāsō tētīgīssē lāgēuā. Pers.

Lõis, idis, f. Laule, meretrice. EP. Förmösä, si-cülä, infamis. Sõd simile est ăliquid: pro Laide Thăidă divi. Mart. Hist. Demostene preso dalla fama della Lellezza di questa donna infame, partitosi d' Itene per Corinto, ed avendogli questo dimandato diccinala dramuve, rispose che egli non volva pagar così caro un pentimento.

Lăĭŭs, îî, m. Lajo, re de Tebani, marito di Giocasta, e padre di Edipo, dal quale fu ucciso, giusto la predizione dell'Oracolo. EP. Thébānús, înfélix, împĭŭs, erūdēlis. • Lāúš extinctúm nātī quêm vnlučrē nôudūm. Stat.

Lämbo, is, bi, čič. Leccare, lambire. Act. SVA., Lingo, allambo. PER. Leviter attingo. Lāmēntābītīs, is, m. f., č. n. Deplorabile, lamentecole. SYN. Misčrābīlis, misčrāndūs, flēbīlīs, dēflēndūs, lacrymābīlis. Trojānās ūt ŏpēs, ēt lāmēntābīlē rēgnūm. Virg.

Lāmēntātio, öniš, f. Lamento, compunuto, SYN, Lāmēntūm, ňlňlātūs, gēmitūs, plāngör, flētús, quēstūs, quērēlā, lūetūs. EP. Vāslā, ingens, immēnsā, clāmösā, quērūlā, lūgubris, mūsstā, trīstis, misčrāndā, fēminēā, āspērā, dūrā, tūrbīdā. Ēt limine īpso mīstā lāmēntātio jamb.\. Sen.

Lāmēntör, ārīs. ātús, ārī. Lamentarsi, dolersi, laguarsi. Depon. SYN. Flčo, dēflčo, gémo, dāleo, lūgĕo, plōro dēplōro, quĕrŏr, cōnquĕrŏr, plāngo, ŭlŭlo. ¶ Cūm lāmēnlāntūr non āppārērē lābōrēs. Hor.

Lămăă, â, f. Lamia, strega, maliarda, SYN. Măgă, venêtică. EP. Lăscîvă, feră, verăx. Cxeû prânsă lămiă puterûm vinum êxtrăhăt alvo. Hor. Expl. Dicono, che vi fossero ne deserti dell' Ifrica alvune bestie salvatiche colla faccia di donna, le quali allettando gli uomini li dicoracano.

Lāmīnā, iē, f. Prastra, spranga, Lāmnā, Landna, lama, SYN, Brāclēā, EP, Fūlvā, lēvīs, lēvīlīs, ierēā, aŭrčā, aŭrātā, irgēntēā, lērrēā, plūmbēā. C Lāmīnā dissibūit, dominique in gūttūrē fixa ēst. Ovid.

Lāmpās, ādis, f. Lampada, lumiera SYN, Lūcērnā, lūmēn, fāx, tādā, tēstā. Jychmās, EP. Sölāris, lūnāris, Eōā cērūscā, nītīdā, tādiāns, clātā, īgnēā, trēmūlā, ārdēns, pēndālā, fūmāns, splēndēns, rūtītāns, nōetūrnā, pēndēns, nūtēns, īgnīfērā, fūmīfērā, flāmmīgērā, splēndīdā, Phœbēā. Ārgölīcī clypēr, nūt Phæbēa lāmpādīs instār, Vrig.

Lămpsăcús, î. f. Lampsaco, nome di citta nell'Ellesponto. EP. Celebris, ântiquă, ¶ El tê rûticŏlă, Lâmpsăcë, tūtă Đeô (pent.), Ovid. Lâmpyris, ĭdīs, f. Lucciola, EP. Splendidă, nitens.

tāmpyris, idis, I. Lucciola, EP, Splēndidā, nitēns, cornsea, micāns, ¶ Splēndidā līs jām noctē micant lāmpyridės ālis, Mant.

Laná, æ, f, Lana, SYN, Vellús, EP, Ālbā, bǐbūlā, mūllis, sördīdā, cāndīdā, nīveā, nigrā, Āltālīcā, Ibērīcā, Ānglīcā tēnúīs, tēxtīlīs, discolor, divēs, tīnetā, māculōsā, rūdis, nītīdā, cāndēns, fūcātā, mēdīcātā. PHR Repetītā bībūt lanā colorēs. Crēditūr ēt lanās excolūisse rūdes, Tūndēhānt nīvēæ splēndēntā vēllētā lance. • Ālbā, néc Āssvriō fūcātūr lānā vēnēnō, Virg.

Lânciá, á. I. Laucia. SYN. Hástá jácúlúm, télúm, spicilúm.cóntús, vénábúlúm.cúspis. EP. Lóngá, ácútá, férráta, rigydá. fréméns, tremébúndá, crűéntá, tátálís, fűnéstá, vilnáns, vibrátá, scelérátá, intéstá, rigydá, frávínéá, grávis, válídá, béllýcá, mináx, trábálís, strádéns, leróx, mártíá, missílís, sángnínéá. C Dúm tráhítút péndélqué júgis, húne látá rétéctúm Láncéá cónsequítúr. Virg.

Lăneina, ăs, ăvi, ătim, ăre. La crare, squarcure. Act. acc. SYN Gönfödio, todio, lăcero, ferio, térebro, pôngo stimúlo, Ulfoc ômne quidquid lâncinămic non dolet jamb. Prud.

Länguén, és, úi, cré, el Lánguésco, is, úi, éscère, Langure, scenre, manear le forze. Neut. SYN Déficio, cônticiói, fliccésco, maneco, marcesco. PER. Ártús, mémbrá, côrpús l'inguor h diet. Ártús lánguór débilitát, frángít. PHB, Lánguent, éxhaústó róbóré, virés. Vádít imértó. pědě, jám virrbús děféctá, nôn idém vigór. ¶ Půrpůrěůs vělůtí cům flôs súccisůs árátrô Lánguéscit mòričns, Virg.

Lānguidus, a., um. Languido, fiacco. SYN, Languens, lānguescēns, tērpēns, tārdus, lēntus, sēguis. ¶Āc vēlūti in somnis ŏcūlōs ūbī lānguidā prēssīt. Virg.

Lănguŏr, ōris, m. Languore, languidezza, EP. Acerbus, mölestus grăvis, lentus, târdus, seguis, tristis, frigidus, noaius, lethifer. • Hei mild, pêrpētus corpora languor hābēt pent.

Lăniātăs, ús, m. Shranamento, laceramento. EP. Crūdēlis, fērās, crāentās. Dispersă fode membră lăniātu ellero (jamb.). Sen.

Lâuřeřům, ři, n. Lanficio, lavoro di lana. SYN. Lâuřfřeřům, § Si třbi lâuřeřům cůvæ, primum

jāspērā sylvā, Virg.

Lănio, âs, âxi, âtûm, âyê. Fare în brani, lacerare. Act. ace. SYN. Lăcero, discerpo, diripio, dilăcero, dissecțio, dissecțio, dinfinătări căpillo, Tergoră diripiunt costis, êt visceră nudânt. Dilănict vigilum tê quoque thuă cănûm. Discissos nudâs lâniăbant dentibăs ârtûs. Virg.

tănistă, â. m. Maestro di scherma. SYN. Glădiător. § Scriptūrūs lēgēs, ēt tēgiā vērhā lănīstâc. Juy.

Lānūgo, ĭnǐs, f. Lanuque primo pelo. SAN. Bārhā rēcēns, ūmbrā. Bōs. EP. Möllís, grācītis, ridēns ténērā, nōvā, tēnūis, rōsēā, rēcēns, prīmā, nāscēns. PHR. Dūm tōsēis venīt umbrā gēnīs. Prīmā gēnās vēstībāt flore pūventa. Nōvā lānūgo fācīem vēstit, Tēnētā pūer lānūgine vērnāt. € Dūm nōvā lānūgo ēst, pāvīdās fōrmīdīne cērvōs, Ovid.

Lāux, cis, f. Bilamia, desen. SYN. Stātērā, trūtinā, librā, bilānx, vel cātīnus, pāropsis, cătīnum, cātilhūs, pātinā, discus, EP, Māgnā, grāndis, cādātā, rötūndā, āqnā, pāndā, cērtā, jūstā, pēndēns, pēndūlā, aqnālis, C Lāncībūs ēt pāndis fūmāntiā rēddimus extā. Virg.

Lāodāmīā, ē. f. Laodamia, moglie di Protesilao, EP. Āmönis cāstīssīmā, Philācējā, Thēssālā, PHB. Ālbistrī fāmā vivit Philācējā cönjūx. Āmplēvās intēr Lāodāmiā cādit. Cāmonis Āmönio Lāodāmiā virō (pent.). Ovid. Hist. Moglie di Protesilao, la quale more abbracciando Combra di suo marito che aveva disiderato di vedere.

Laómédón, önlis, m. Laomedonte. EP. Pérfidús, infidús, pérjúrns. Gilláx, idæús. ¶ indě növæ primům möliri mornii Trójæ Liomédónti videt. Oxid. Fab. Figlio d' Ho, padre di Priamo redi Troja, il quale truffó Nettuno, Apolline, ed Evente.

Lăpidăriús, ii, m. Tayladore di pietre. SYN Lăpieidă, lătămús, PHR Hie lăpides părăt ad sămmās lăpidārius aedes. Quôs lăpides frigus minuit, lăpieidă retractăt.

Lăpidčůs à, him. De patra, pictroso. SYN. Šáxens Lăpido. às., âvî., âthim., ârc. Lapidare, percuoter alteue con sassi, ciotlelare. Vet. acc. PER. Sexis fibrio, câdo, peto. În côrpus, pêctis, canut, utrămquê lâtos, în hûmerôs savă părfo. Sevă immitto cônțiclo. Săvôrâm grândine lăcâsso, percutio, âlligo, premo, fipprimo. PHR. Sônat circum cavă saveus inher Lâmpõra Săvôtam ciépitânt sub pôndere mâlae. Ciebris lăpidum ciépitânt sub pândere mâlae. Ciebris lăpidum lăpidărunt Lousta precentem. Lort.

Lăpidosăs, ă. ûm. Petricato, pietroso. SYN, Sāxosus, scrupens, PER. Saxis frequens, asper, abundans. Quássitámqué fámém lápidőső vidit in ágró.

Lăpittńs, ī. m. Petruzza. SYN. Câlcătăs, scrūpăs, vel gēmmā. EP. Indřeňs, Seythřeňs, Eōús, lūcēns, nitidas, nitēns, viridis, colorātas, clāras, pēllňeidús, nivěús, pietůs, cândidůs, Libycůs. PHR. Pūră coloratos inter strepit undă lăpillos. Teműés cönchás pictősqué lápillős Pöntűs hábét. 🖣 Ēxcūrsūsque breves tentant, et sæpe läpillös. Virg.

Lăpis, idis, f. Sasso, pietra, ciottolo, SYN, Sāxūm, silēx. EP. Dūrūs, rigidūs, grāvis, āspēr, mūscōsňs, căvātňs, ădēsňs, înfôrmĭs, scrūpčňs. PER, Māgnæ össa parentis. ¶ Tūm lapis īpsē virī va-

cuam per inine volutus. Virg.

tăpithă, ărum, m. Popoli di Tessaglia. EP. Săvi, trăces, îmmanes, Amonii, Peletronii, idest Thessălici. Primi Frană Peletronii, Lăpitha, gyrösque dédéré. Virg. Hine Lapitheins, à, am, et Lăpithāsis, ă, ūm. ¶ Antră simul săbĕūnt: ēt jām Lapithējā tēctā. Ovid. Ō sālvē, dīxīt, Lăpřthásé glóriá géntis. Id.

Lāppā, a, f. Lappola. PHB. Carduus, intereunt segetes, subit aspera sylva. Lappaque, tribu-

liquě.

Lāpsús, ūs, m. Cascata, caduta, SYN, Cāsús, rūīnă, Statě dřů, nřmřoquě grávěs sůb ponděrě lapsůs.

Lagnear, āris. Architrave, SYN. Laconar, laquea-

rium, tabilatum. Vide Lacunar.

Lăqueo, as, avī, atūm, are. Illucciare, legare, stringere con lacero. Act. SYN. Illaqueo, impědřő, vincio, fállo, děcipio. Si tê főrte őcúli dextri läqueaverit errör. Juv.

Lăquens, î. m. Laccio, legame, SYN, Lōrūm, nēxus, vīncūlūm, rētě dŏlůs. EP. Ārclūs, tčnāx, térés, segnāx, vālidās. C Tūm dare complexās, la-

queique requirere cansam. Ovid.

Lār, ărīs, m. Facolare di casa. SYN. Domás, focus. Pěnātés, EP, Sacer, Edelis, fidus, verendus, sanctňs, ¶ Præstitibūs Majac Jaribūs viderė calêndæ, Ovid, Fab. Dei domestici che avevano cura del focolare, come gli Dei Penati.

Largior, îris, îtus, îri. Donare, dare generosamente. Depon. SYN. Do, dono, tribño, distribño, împērtiór. ¶ Præsenti tibi mātūrās lārgimūr hŏ-

nőrés. Hot.

Lārgitās, ālis, f. Largitā, liberalitā. SYN. Līberālitās, vel dönūm.

Lărgiiór, ôris, m. Donatore, datore, largitore. SYN. Dător. Magnirum largitor opum, largitor ho-

nőrűm. Claud.

Lārgus, ă, ûm. Largo, liberale. SYN. Mūnificus, māgnīfīcus, līberālīs. Abbondante, vicco. Dīves, Ampio, Latus, amplus, PHR. Nil negat, et sese vēl non poscēntīlais offert. Lārgiŏr imbré, Suēvērāt innúmērās höminūm ditārē cătērvās. Ēxtrā förtúnam ést quidquid dönātúr ămicis: Quäs dédéris, solas semper habebis opes. 🖣 Ét tha lārgā Sæpč mānā mūltīsque onerāvit liminā dönis, Virg.

Lăvissă, &, f. Città di Tessaglia, patria d' Ichelle. Lārīssājus. J Quos neque Tydides, nec Lārīs-

séŭs Achillés, Virg.

Laris 1618. I Larice, albero simile al pino, dal 5 otte si edia della prec. LP Irani, perinnis, i longāvā, immortālis. § Ēt lārīcēs tūmoque grāvēm sērpēntībūs ūrūnt. Luc.

Lārvā. ā, I. Maschera, larva. EP. Tētrībīlīs, īmmānis, ērrāns, procāx, umbratilis, fallax, mēndāx. īnsidiosā, dēformis. PHR. Ādsūnt tērribijes lārvæ. Ērrābo ante tuas ossea larva domos, ¶ Hức tămên â vănīs prodibăt ĭneptiă lărvis. Mant.

Lārvātūs, a, tim. Chi ha il volto finto, mascherato. SYN. Pērsonālus, fielus, confictus, simulātus, ēmentītus, mentitus, PER. Fālsam spēciem gerens. Larva indūtas, Larvarūm more forens.

Lasciviá, a. f. Lascivia. SYN. Lūxūries, mollities, libīdo, volūptās, pētulāntia. EP. Sordida, tūrpis, fugienda, infamis, mollis, hilaris, læta, prolana. In primis habitat mollis lascivia tectis. Ovid.

Lāscīvio, īs, īvī, ītūm, īrē. Scapestravsi, scorrere con libertà. Neut. SYN. Lüxurio, J Lascivitque fugā, lūctāntiāque ūbera quærit. Ovid.

Lāscīvās, ă, ūm. Lascico. SYN. Lūxūriosus, pētălâns, procax, mollis, protervus, libidinosus. 🖣 Lāscīva ēst nobis pāginā, vitā proba ēst (peut.). Mart.

Lāssītūdo . inis , f. Stracchezza , stanchezza . ¶ At febris illum, et lässitudo delusit (scaz.). Scal.

Lāssor, ārīs, ātūs, ārī. Straccarsi. Pass. Lāsso, ās. āvī, ātūm, ārē. Stracvare. Act. SVN. Fătīsco, fătigor, frangor, conficior. Littus, et în molli nequiequam lässör ärena. Övid.

Lässus, ă, ûm. Fiacco, stanco, lasso. SYN. Fêssus, delessus, lätigatus, lässatus, PHR. Lässus, seu fessús válló résédít. Vénátú lássús, ét ástú. Fēssā lābāt mihi pondērē cērvīx, Ēt trēmēfactă cădunt succiso poplite membră. Pluriműs, vel debilis in lásso corpore lánguor erat. Hic puer, et studio venandi lassus, et æstu. Ovid.

Lătebră, &. f. Nascondiglio. SYN. Lătřbňlům, căvērnā, āntrūm, spēcnis. EP. Occultă, tēctā, ābstrūsā, inhospitā, āviā, deviā, inviā, incognitā, īgnōtā, ĭnāpērtā, obscūrā, ĭnāccēssā, ĭnāspēctā, hôrreus, hôrridă, cœcă, ăbdită, silens, squalidă, cālīgāns, PER, Lŏcă lătebrōsă, Lătebrōsŭs sĭnŭs, Lătebrosă domus, antră, sedes, vallis, tectă. Scitis čnim, čt māltīs lätčbra öpportūnă l'uistis. Ovid.

Lătebrősňs, ă, ŭm. Dece sono molti luoghi da nascondersi, o molte concavità. SYN. Occultus, lătens, obscurus. Chri domus, et dulces late-

broso în pûmice nidî, Virg.

Laten, es, ui, ere. Esser nascosto, Neut. SYN. Lătito, delitesco, tegor, condor, abdor, abscondor, őccültőr. PHR. Öbrűtű virtűs Pañpértáté látét. Lätet súb clássibús águðr. 🖣 Frīgidús, ö púéri fagite hine, lätet änguis in herba. Virg.

Láter, eris, m. Mattone. SYN. Imbrex, látereulus, tegulă. EP. Coctilis, coctus, crudus, tritus. ¶ Íllő lávát látérem, átque őpérám dépérdidit

ōmnēm. Pass.

Lăternă, a., f. Lanterna. I Dux laternă via clausis feror aŭreă flammis. Mart, Vide Lampas.

Lătex, ĭcĭs, m. Umore. SYN. Hūmor, liquor, ăquă. f Pars călidos lătices, et abena ûndântiă flammīs. V. Aqua.

Lătihūtām, i., n. Nascondiglio, SYN, Lätebră. Iliāntia intēr lātibūla ēxēsi spēcās (jamb.). Lătinus i. m. Latino. PER. Rex Litinus vel Lătřůs. 1 Táli intůs těmplő Divům, patriáqué Lătinăs. Virg. Hist. Nome di un re del Lazio, la vni figlia Lavinia fu sposata ad Enca.

Lăt**ium**, ří, n. *Lazio.* Dietá quŏque êst Lătřům terră lătente Deo (pent.). Ovid. Expl. Parte dell'Italia, così chiamata dal ve Latino, o da Saturno, che quivi si nascose.

tătins, ă, nm. Latino, SYN. Lătiniis, Lătialis. ¶ Tēmpörā cūm caūsīs Lātiūm dīgēstā pērānnūm. Ovid.

Lātois, idis, f. Drami, figlia di Latona, SYN, Diāna, Confiteor, timeo sævæ Latoidos iram, Ovid, Yide Diana.

Lătomus, i. m. Tagl apatra, Pragrandes Lătomi lăpides educere tentant. Pass.

Lătônă, a, t. Latona figliuola di Ceo, amata da Giove, SYN. Fitānis, Tītānia. EP. Candida, tormosă, venustă, PER, Filia Coi, Malei Anallinis, Dĭānā genilvix. 🎙 Lātona tācitām pērtēntānt gaŭdia pēctus. Vug. Lab. Figlinola di Ceo, amata da Giove, la quale partori Apolline e Diana nell'isola Istevia, di dove fu scacciata dal serpente Pittone mandato vola da Giunone.

Lâtratus, us. m. Abhajanento, latrato, EP. Rañeñs, ācūtūs, vigil, ārgūtūs, horrisonus, horribijis, horiendus, canorus, savus, ingens, clamosus, tērrībīlīs. Cūstodēs, savitque cănūm lātrātūs īn aŭrās. Virg.

Latrină . ž. f. Coso , latrina destro. EP. Fædš , tūrpīs, immūndā, ölēns, ölīdā. ¶ Immūndīs quācūmquē vēmis lātrīnā clēācīs. Col.

Latro. as, avi, atum, are, n. Bajave. SYN. Allatro, PER, Edo, čmitto, töllo in aŭras latratum. Latrātibus insto. \ Nēscio quid cērte ēst, et hylax in liminė latrat. Virg.

Latro, onis, in. Issassino, ladro, SYN, Für, prædo, raptor, EP, Cruentus, sanguinolentus, nefarius, sævůs, împřůs, fůrčus fůrtôsůs, scělerátůs. ! Ūt jugulent homines, sargant de nocte latrones, Hor.

Lătrăcinium: ii, n. Ladroneccio, inheria. SYN. Práslá, rápiná, förtüm. ీ Förtá látröciniis, ét

māgnīs pārvā minēris. Hor.

Latrocinor anis, atus, ani, Rubave, Depon SYN. Prædőr, pópidőr, férőr, spólio, rápio. 4 Látróeinātum, aŭt în Āsiām aŭt în Giliciām jamb.). Hor.

Lātus a, um. Largo, spazioso. SYN. Amplus, vāstůs, spřitřásůs, pátěns, pátůlůs, • Gállia, něe 🖯

łātis aŭdāx Hispānia terris. Tibul.

Latús, čris, n. Fianco. SYN. Costa: EP. Ardiúm, fīrmām, välidām, longām, nivčām, dēxtrām, lævám, sinistrám, ténérám, möllé, inválidám. PER. Lătěrům jůnetůrá, vel compagés. PHR. Pătiens lăboris litus, Lăterique accommodătensēm. • Īlič látūs nivčūm mollī fūltūs hvācīnthō. 📙 Virg.

Lávácrům, î., n. Lavaero, SYN, Bálnéům, CAssidnis avidus splendērē Tavacris, Claud, Vide

Balmenia.

Laŭdânitús, à, ûm. Lodevole. SYN Laŭdâbílís, cĕlebrândús, mčimôrâbílís. ¶ t+ désint vîrês. tămén ést laûdândă völûntâs. Ovid.

Landator, oris, m. Lodatore. PER. Landdon praco. Dērīsor vēro plūs laūdātore movētur. Hor. Laudo, as, avi, atom, are. Ludare, enconnace. Act.

acc. SYN. Commendo celebro praedico PIR.

Laŭdíbŭs čliero, ëxërno. In cælûm tëllo, tælð æquo. Laŭdes confero. PHR. Patriis honorem carminibus dieit. Prahebitque Cămienis Laus tůă mátěrtám nostrás. Ingěnio Jaúdés úběrrorá cănăm. Quilois cácló tế laudibus águêm? ¶ Aut și ultra plăcătum laudărit băcchăre frontem.

1.177 Mil <

Lavo, as, avi, lautum, et lotum, vel lavatum, are. Lavare. Act. ace. SYN. Ablito, prolino, tingo, intingo, pērfūndo, rīgo, spārgo, āspērgo, mērgo, îmmergo, abstêrgo. 🎙 Îpse, ûbi tempus črit, omnes in fonte làvaho. Yng.

Lanccotus, i, m. Nome d'un famoso ladro, il quate fu steso sul patibolo, è poi l'acevato da' leani. Ciò che Domiziano rappresentò nei teatri di Roma facendo il simile con un reo. Mart. in Amphith. Caesaris:

Qualiter in Seithica religatus rupe Pro-

métheûs

Āssīdūē nūdo pēctore pāvīt avēm: Nūda Calydonio sie pēctora præbait Ūrso Non falsa pendens in crăce Laureolus.

Laŭretum, i. n. Campagna folta d'alleri, laureto. Lauretom, i, n. Loreto. EP. Laureum, longum planům, sacrům, sauctům, véněráhělé, rělígiósūm, Āpōllĭnĕūm, prōdĭgĭōsūm, yīrgĭnĕūm. PER. Ūrbs tōtō celeberrimă mūndō. Ōdrysiis ōbsēssā tyrānnīs. Mūneribus pretiesā sacrīs, Princĭptbūs vēnērātā virīs. Dēīpāras dēcorātā domo. 🖣 Eŭropasas Ārābs, quām bārbārās Indus adorāt.

Laŭrčus, a, um. D. lauro. Virgăque roratas laŭrča misit ăquas pent'. Ovid.

Lauricomús, a. um. Cerenato, folto d. allero, Lauricòmôs át pēr mönies čá Bámmá vágetár, Lucr. Laŭrifer, à, dm. Che porta alloro, SYN, Laŭriger, laŭreatus, fillid, laŭrigeros ageres cum lasti

triumphos. Mant.

Laŭrus, i, f. 4/loro, lanve, EP, Āpēllinčā, Phērbēā, Delphică, Parnassiă, Aoma, virêns, viridis, redőléns, ténérá, páténs, pátúlá, cástá, tríúmphālis, vietrix, insignis, opācā. PER. Āpollinis árbőr. Phœbēă, Äpöllĭnĕă, Dēlphĭcă, Párnāssĭá, vel Pārnassis ārbōs. Āpōlfīnčūm dēcūs vel gērměn, Laŭri frondes, coma, laŭrca serta, PHB, Mitidaque încîngere laŭro, Împônît laŭros. victricis præmiá fröntis. Triámpháli rédimitus tēmporā Īaúro. • Gingit Āpēllinēā vietrieis tempota laŭro. Vitg.

tañs, landis, L. Lande, lode, onore, SYN Honor, decus, gloriă, fâmă momen, przeconiă, EP, Célebris, clară, măgnă, însignis, eximiă, egrégia, ætérná, immörtális, imménsá, pérpéthá, vérá Laudibus immodicis taires in astră ferant

pent. Mart.

Lautitiă, a., L. Magnificenza, delicatezza, SVN. Splendor, magnificentia, luxus.

Lautus & um. Sydendido, maynifico, lauto, lavato. SYN, Ablūtus. Lautus māne senēx mānībus cürrébát, ét únum. Hor.

Lavo, as, avi, atom, are. Rallenture, relaxeince. Act, acc. SYN. Rémitto, relaxo, sólvo, vel éxténdo, dilato (pródúco, diduco, prótráho, CVix primôs inopina quiés l'exaverát artus, Virg.

Lavús, & , um. Rallentato , bargo. Lexior héxa-

phoris tha sie léclicà l'éclat. Mart.

Lāzārās 1, 10. Lazaro, none propire, dagli Leangelį. LP. Pauper, inops, felix . Lazarus ut digitum gelidas intingat in undes Alcim.

Léénná, ö., f. Leonessa, SYN, Léä, EP, Törvá, férá, générősű, Gétűlá, Líbycá, Hireáná, fúlvá, sávvá, férőx, Mármárícá, PHR, Néc té cöncéptűm sává Léáná túlít. ¶ Témpöré nön álíó cátúlörnm

- öblītā Lēānā, Virg.

Leonder, drī, m. Leandro. EP. Aūdāx, înfelix.

Clāmābāt třimīdīs aūdāx Leānder řin findis.
Mart. Hist. Giovane d'Abido sopra le rive dell'Elesponto, il quale amava la giovanetta Ero, chdimorava a Sesto dall'altra pavte del mare. Egli
s'annegò passando a nuoto di notte per andar a
trovavla. Un bill'epigramma di Marziale abbiamo
sa questo argomento:

Cām pētērēt dūlcēs aūdāx Lēāndēr šmērēs, Ēt fēssās tūmīdis jām prēmērētūr āquis: Sie mīsēr instantēs ēffātūs dieitūr ūndās,

Pāreště, dům propěro, měrgitě, dům rěděo. Léáretuús, i, m. Figl.o d' Itamante e d'Ino. il quale fu ucciso dal padre impazzito. Hine Léárchěůs, ă. ům. ¶ Tüquě cádis pătriâ, párvě Léárchě, mănů (pent.). Ovid.

1 čhěs, člís, m. Caldaja, pajuolo. SYS. Ahčnům, öllä, EP. Cůrvůs, ingčus, cávůs, fůlvůs, ¶ Tčrtřá doná fácit gěminos čv. úvě léhčtás. Vírg.

Tēctīcš, iē, f. Lettiga. EP. Lēvis, nūtāns, möllis, lēnis, fūlgēns, čbūrnā. PHR. Īpsē sibī quī pāndūs sibres, fūlgēntē vēhātūr Lēctīcā. Lēctīcā dōrmīt rēsūpīnūs ĕbūrnā. ¶ Nāmquē fācīt sōmnūm chāńsā lēctīcā lēnēstrā. Juv.

Lēctio, önis, f. Lezione, lettura. EP. Jūcūndā, hŏnēstā, āmīcā. Lēctiŏ dāt frūctūs, ēt tē tibi

rēddīt āmīcum. Fort.

Lēctīto, ās, āvī, ātūm, ārč, Leggere spesso, andar leggendo. ¶ Tū cūr přāclūm tām libentēr lēctītās jamb.). Prud.

Lēctór, örís, m. Legyitore, lettore. SVN. Běnīgnůs, mölēstús. împröbůs, vígil, ässidůůs. ¶ Sīgnå víděbûntůr chârtis tibi lēctór in īstis. Mart.

- Lēctūs, ī, m. Latn. SYN. Lēctūlūs, grābālūs, strātūm, cūbīlē, törūs, thālāmās. EP. Möllīs, squřētūs, plācīdūs, sēgnīs, söpörīfēr, īgnāvūs, nāctārnūs, pūrpūrēūs. PHB. Lēctūm, vel sömnūm pētērē. Non jācēt īn möllī vēnērāndā scientā lēctō, Fūlerō stērnātūr lēctūs čbūrnō.
 ¶ Tīnetā sūpēr lēctōs cāndērēt vēstīs čbūrnōs.
 ttor.
- Lêdă, ŵ, f. Leda. EP. Půlehră, förmôsă, věnůstă. Chédă fült nigră cônspřetěndă còmă (pent.). Ovid. Fab. Moglie di Tindaro re di Sparta, del di cui amore essendo. Giove fortemente preso, cangiossi în un cigno. Partori due uova, da uno rennico fuori. Polluce ed. Elena., dall'altro. Castore e. Clitemestra.

Dát millű Lédá Jóvém cygnő décéptá páréntém, Quæ filsám grémió crédálá fővit ávém.

Légio , önis, f. Legime. SYN. Cöhörs, phälänx, cătervă, mănăs. EP. Ārmātă, mināx, ēvātā, nŭmerosa, hāstātā , ārmīsŏnā, pāgnāx, hōstīlfs, hōrrēndā, fortis, tēmēndā, vālīdā, pötens, ārmiferā, hēllīgerā, mārtīā. Omnās pēr mūrōs legio sotītā pērāclūm. Virg.

Tegurimás, a, am. Legittima. Legittimamque sonum digitis callemás, et adre. Hor.

1 têgo, ås, åvi, åtúm, årč, Mandar ambasciadori. Act. acc. SYN Mitto, dčlēgo. ∮ Nil třbř legávít Făbřůs Bithýnicĕ cui tů. Mart. Vide Mitto.

Légo, is, lēgi, lēctūm, čič. Act. acc. SVN. Pērlégo, lēctīto, volvo, evolvo, pērcūrro, lūstro.

PHR. Sī quīs tē ferrēt pērlēgērētquē lībēr, Illā frontē, prēcor, cārmīnā nostrā lēgās. ¶Āt sīmūl hēroūm laūdēs, ēt factā pārēntīs Jām lēgēre, ēt quē sīt, potērīs cognoscērē, vīrtūs. Virg.

Lěmāňůs, ī, m. Lago di Gincera. EP. Immēnsůs, āltůs, căvůs. ¶ Dēsērňērě cávô tentôriă fīxă

- Lĕmānō, Luc.

Lēmnōs, î, f. Lenno, Stalimene, isola nel mar Egeo presso alla Tracia. PER. Lēmnĭš tēllūs, Īnsŭlă mūlešbēr. Vūleānĭš tērrā. Hǔmǔš Hỹpsĭpšjæå.

1 ĕmŭrēs, ūm, m. plur. Fantasmi, spiriti notturni. EP. Nöctūrnī, stlēntēs, ātrī. § Möx ĕtĭām Lĕmŭrēs ănĭmas dīxērē silēntūm. Ovid.

Lémūciă, iôrûm, et iûm, n. plur. Feste in onore delle anime de' morti, o degli spiriti notturni.

EP. Nőctűrnű, átră.

Lēnā, æ, f. Ruffiana. EP. Infāmīs, sālāx, pētūlāns, blāndā, īmpprobā, mālfsuādā, mellītā, rūgēsā, rāpāx, lānguīdā. vēnēnātā, īmpūdēns, vēnālīs. PHR. Nēc mācūlēt cāstās īmppūbā lēnā törās. Vēnīt īn ēxītīūm cāllīdā lēnā tňūm. Sālblolā famēsæ, monēo, fūgē rētīā lēnæ, ¶ Quāsscřet, hōs illös vēndērē lēnā törōs (pent.). Mart

Lēnātis, I, m. Nome di Bacco. 9 Hūc Păter, 5

Lēnāe: tūīs hīc ōmniā plēnā. Virg.

tēnīmén, ĭnĭs. n. Lenimento, sotlievo. SYN. Lēnīmēntūm, lēvāměn. EP. Dūleē, suāvě, jūcūmdūm, blāndūm. PHR. Sēpe āffērt blāndūm rāpīdō lēnīmēn ĭu æstā. ¶ Ēt mĭlň söllicītō lēnīmēn dūleē sēnēctā. Ovid.

Lēnio, îs, îvî, îtûm, îre. Mitigare, far mite, plaeare. Act. acc. SYN. Dēļīnio, mālešo, dēmāleše, llēcto, mitigo, plāco, sēdo. PHR. Lēnīre dölēktēm Sēlāndo. Lēnībāt dietīs ănimūm, cūrāsquæ levābāt. 4 Lēnībāt dietīs animūm, läerymāsquæ ciēbāt. Virg.

Lēnīs, ĭs. m. I., ĕ, n. Mansneto. piacevole. SYN Bĕnīgniās, blāndūs, clēmēns. cōmīs, faĕlīs, hā mānās, mānsnetūs. mītīs. mollīs, plācīdūs. J Li nībūs hōrrēscūnt llābrīs. sūmmāvquč sönorūm

Virg.

Lēnītās , ātřs , f. Mansuetudine , doleczza d'auxwisopposta all'impeto dell'ira. SYN. Clēmēntřš mānsuētūdo. PER. Benīgnā mēns. ¶ Hostia vīncērē lēnītātē mālo phal.). Prud.

Lēniter, adverb, Cortesemente, piacecolmente, 325 dolectza, con equalilità. Leniter ex merits quidquid pătiere terendum est. Ovid.

Lēnu, önis, im. Rufftano. EP. Pērjūrūs, āvārūs insidiösūs, infāmis, improbūs, öbscēnūs, tūrpis sördidūs, nēfāndūs, mālēsnādūs. ¶ Qnī nēc lēp? pŏtēst, nēc comēssā!or hābērī. Mart.

Lēnōemiūm, ĭī, n. Ruffiancria, ruffiancsimo. SYN Blāndītiā, īltēcebrā, blāndīmēntā. ¶ Ūt lēn /einiūm vitā, prāsēnsquē völūptās. Manil.

1 ēnōeinör, āris, ātis, āri. Far da ruffiano, allettare, lusingare, adulare. Depon. SYN. Āllicio, blāndiör.

Lēns , třs, f. Lenticchia, lente. ¶ Āceipě Nīliacam Pēlūsia mūnera lēntēm. Mart.

Lēntīgo, ĭuĭs, f. Lentiggine, macchie che rengons sul viso. § Īnvĭdă sī lăcĭēm măcălēt lēntīgŏ dĕcōrām. Ser.

Léo. önis, m. Leone, lione. EP. Ācer, āspēr, generosas, flāvās, falvās, hīrsūtās, hōrrīdās, insānās, māgnānimās, īrācāndās, jöhātās, māgnās, rapidās, savās, sangninēas, torvās, trūx, mārtiās,

férűs, răpāx, îndömítůs, invictůs, férôx, tűríðsús, fűréns, förtís, ánimôsús, împavidůs, aûdáx, Gětülűs, Líbýcůs, Marmárícůs, Pohnůs, idest Afér, Idávís, Phrígiús, idest Cybělějús, Arméníús, Hircánís, Čásptűs, PER, Libýců, Hircání férá. Réx férárům. Ünguíbůs hörréns, Júbás cóncůtiéns, Immáni öré fréméns, Stlvárům téror, PHR, Côncússitqué júbás öré fréménté léo. Fűréns histrát léo téctá férárům, Emřežt éxtémpló, cůnctís trepřádantibůs aúdáx Crássámölé léo. Něměrům domímům régémqué fátigát. Cimpástůs stábůla áltá léo, ce ésæpé pérágrans. Virg. Per leone, costellazione, PHR, Côm sől Héreűléi térgá léönis ádit. Ovid.

Lēpidūs, ă, ūm. Piacevole, grazioso. SYN. Fācētūs, jöcōsūs. Jēstīvūs, ārgūtūs. Scīmūs inūrhā-

nům lěpřido séponérě dicto. Hor.

Lěpůr, ôris, m. Piacceoletza, grazia, gentiletza, SYX. Lěpôs, vémůstás, grátiř, féstivítás, úrbánítás, sálés, snávítás, EP. Nítřdůs, důletníř, sálés, snávítás, těně, bländůs, měllflůůs, júcůndůs, snávís, cômís, fácilís, árgútús, PHR. Dělřetás intér fácilés éx őré lépôrés Spönté llůůnt. Quo mágis ártérnům dá dietis Dívá lépôrém, Lucr. De discrimine incrementi, oris a lepor, et a lepos, hie versus editus est.

§ În cámpis lépôrés, în vérbis quáré lépôrés.

Lépeä, & f. Lebhra. SYN, Eléphás, EP, Fiéda, fötűdá, putrídő, sördfdá, putréscéus, édáx, défőrmis, tűrpis, mácsílósá, tristis, immédicalállis, möléstá. PHR. Léprá gráví tábó cörrúmpít lűridá hűmbős. Léprám dépürgát édácém, Timpréhá mérdári sérpéus prúrgíné léprá. Mant.

Lēpūs bits, m. Lepie. EP. Aūrītās, lūgās, avidās, trēpīdūs, sollīcītās, vāgūs, cēlēr, prācēps, mollīs, prāpēs, pētuiv, rāpudūs. PER. Mētū cēlēr, Cūrsū lēvis, Pēdībūs vēlov. PIR. Cūm pēr āpērlā vāgūs cūttērēt ārvā lēpūs. Fūgāx ītquē lēpūs. Prādā cānūm lēpūs ēst. § Fūcūndī lēpūris sāpēras sēctālūtūr ārmōs. Hor.

tērnā, šē, vel Lērnē, ēs, f. Lago nel pacce di Argo, Hine Lērnācās, a, ūm. C Proximā Lērnācām fētro ēt fācē contidit hydrām. Ans. Expl. Lago di Lerna nel pacse d'Ārqo in Grecia, famoso per

quell'idra, o serpente di sette teste.

Lēshňácěs, ă. ūm. Dell'isola di Lesbo, SYN. Lēshňús. Lēsbōňs. ¶ Jūnetō Lēshňácō, sīve Ănăpūstňrō aselep.). Lēsbōūm rēfúgīs tēndérē bārbǐtŏn aselep.). Hor.

Lēshūs, ī, f. Lesko, isola del mar Egeo. EP. Clārā, Mēthīmmāš, jērāx, ¶Quām Mēthīmmæš cārpīt

-de pālmitē Lēsbos, Virg.

Letheres, &, um. Mortale, di Lete, J Trunt lethero

pērfūsā pāpāvērā somno, Virg.

Lêthê, ês, el Lêthês, ŵ, f. EP. Stygiă, înfêrnă, tărtărêa, Plūtôniā, îmă, lănguidă, săpôrifêră, sōmuiferă, torpens, profundă, îmmiemot, obliviosă, sēcūră, quietà, silêns, PER. Lêthŵis âmuis, gûrgês, lăcūs, lătêx, Lêthŵis ripā oblivia. Lêthŵim flūmen, stagnūm, Lêthŵi flūminis ûndă. PHR, Non ego, si biberêm sēcūrā pōcūlă Lêthês, Excidere bāc crēdām pēctore pōssē mēō. ¶ Quam jūxtā Lêthês tăcitis dēlābītūr āmuis, Luc. Fah. Fiume dell'inferno, h. d. cni acque fanno dim nicare del passatu, così detto dalla pavola grea viêt, oblivio.

Lēthām , i. n. Morte, SYN, Mörs, PHR intestő őccümbőré féthő, Milliä mullá dárát féthő, Tērvihilēs visā formā, lēthāmque lăbōrque. Virg. Vide Mors.

Lēvāmēn, šušs, n. Ijuto, sollatzo, sollecamento SYN. Lēnimēn, sēlāmēn, sēlātiúm, aŭxšlīúm, fēmēntûm. ¶ Hie tibi cūrārūm sociūs, blāndūmquē lēvāmēn. Mart.

Leñcotheá, æ, f. Nome d'Ino, cangiata in una ninfa. C Leñcotheáque Deúm cúm mátic Pá-

- læmŏnă dixit, Ovid. Vide Ino.

Leûcŏthŏē, és, f. Figlia di Oreano ve di Babelonia, amata da Ipolline, e cangiava in un albero, che produce l'incenso. Diceve Leûcŏthŏē, vōcēm ténŭērē sŏrōrēs. Ovid.

tēvis, vel lævis, is, m. f., č. u. Polito, liscia, levigato. ¶ illă quidêm débeut éx léviluis, âtque

võtändis. Lucr.

Lěvis, is, m. f., é. n. Legyero, senza piso. PLR. Nil grávitátis hábóns. § Alqué lévém střpúlám crépitántibus úréré llámnús. Vrig.

Lěvítás, átís. Leggerezza, vanezza. EP. Völnevis, ágilis, vágá, málétfidá. Úpod súpérést, úbř tám völúcri hác lévítáte térüntér. Ener.

Lévitér, adverb. Leggermente, SYN, Párúm, ¶ Nám quámvis lévitér , quód crébró lúndítúr æstú. Lucr.

Lěvn, ás. áví. átům, árč. Levare, alzare, sollevare. Act. acc. SYN. Sůblěvo, cônsôlôr, rělévo, § Sis fělix , nôstrůmqué lévés quácůmqué lábôrém.

Lēv, lēgis, f. Lagge, SYN, Jūs, jūrā, jūssūm, praescrīptūm, decrētūm, plācītūm, ēdictūm, mandātūm, praecēptūm, impērīūm, mos, EP, Impērīūsā, sevērā, sānetā, sacrā, sacrātā, aūgūstā, jūstā, ārquā, invīdlābītīs, injūstā, řūīquā, impiā, rīgīdā, dūrā, ācērbā, immītīs, grāvis, PER, Lēgūm örācūlā, Jūrīs sacrātā lēgēs, Sacras sānetīo lēgīs, Lēgūm jūssā, mödērāmīnā Jūrīs ēt aquī rēgūlā. PIIR, Rēgūī rēscindēm lēgēs, Sīlēnt vidūāta vindīcē, vel jūdīcē lēgēs Lēgībūs haūd ūllīs tēnēor. Quīd tācīānt lēgēs, cūm sōlā pēcūnīā rēguāt? Petr.

Lībāmēn, ĭnīs, n. Ciò che si afferisce in sacrificio, SYN. Lībāmēntūm. EP. Öpīmūm, pingnē, sacrūm, dīvīnūm. PIB. Pinguī cūmūlāt lībāmĭnē flāmmās. Īgnībūs īmpūnīt sācrīs lībāmĭnā prīmā. § Nomĭne āb aŭetērīs dūcūnt li-

bāmīnā nōmēn. Ovid.

Līhānūs, i, m. Lihano monte nella Siria. EP. Ödörātūs ēxcēlsūs, vīrēns, vīrīdīs, sūldimīs, grātūs cedrīfēr, āmāmūs, ārdūūs, āerīūs. PIIR. Cēdrīfēro in Līhānō quānti nāscūntūr ödörēs. Seāndīt ödörāti Lībānī jūgā. Hīrsūtūm töllītād āstrā cāpūt. ¶ Flörūm spirāt ödör, Lībānī ceū möntīs hönör thūs. Aus Expl. Montagua tra la Soria e la Tenicia, doce glī allen producon Umenso.

Libenus, i. m. Litreno, libello 4 Séd jám súpplřeřbůs dominům lássárě libellis, Mart.

tăbens, tis, adject. Che fo volentieri qualche cosa.
di buona voglia. SYN. Vălêns, lübens, facilis
Vincis čnim măriărque libens, âge terrea gaudes. Ovid.

Lihentér , adverb / Polentieri, con Unona volonda SYN Ültrő, spönté, fibéntiús, (Verom gállici

non libenter audis phal. Mart.

Tibér, libri, m. Libra. SYN. Libellús, códéx, vôlúmen. EP. Lépidus, argutus, nóbilis. Libérratus, dóctus, cultús, excultus, sevérus, tristos. săcer, politiis, expolitiis, îngeniosiis, discitiis. PER. Döctörüm scriptă virorum. Auctorum monumentă. Doctă scriptă, Vietură în săculă chārtæ. PHR. Lībrīs ēst dătă pālmā mēis. Tibi pārvē lībēr scrīnīā cūnctā pātēnt. J Plēnā lāborātīs hābēās cūm serīnĭā lībrīs. Mart.

tāběr, črī, m. Bacco. SYN, Bācchūs, § Cöndřtă cům věráx ápěrit præcördřá Liběr, V. Bacchus.

Liber, ă, um. Franco, libero, assoluto, spedito, sbrigato, sciolto, SYN. Văcuus, îmmunis, expedītus, solūtus. PER, Lībertatīs jūre, vel lībertātě frūčus. Sūī jūris, vel ārbitrii. Sērvitiō văcňňs. PHR. Equūs pēr āpērtā völāt jām lībēr hăbenis, Abrūptis fugit præsepia vinclis, ! Tandem līber equus, campoque potītus aperto. Virg.

Liberalis, is, m. f., e, n. Liberale, che usa liberalità. SYN. Mūnĭfĭcŭs, lārgŭs, māgnĭfĭcŭs. PER. Ad præmiă vēlāx. PHR. Nūmquām pīgrā fūīt nostris tua grātia rebus, Nec mihi mūnificās ārcă negāvii opēs. I Sēd tām prodigus atque

lībērālĭs (phal.). Mart.

Līberalitās, atis, f. Larghezza, liberalita, cortesia. SYN. Mūnificentiă. J Sensūro bonă liberali-

tātīs (phal.). Mart.

Lībero, as, avī, atum, are. Liberare, salvare, dar libertà. Act. ace. SYN. Solvo, eximo, ciipio, vindico. PER. Libertati assero. 9 Quo fuit accinctūs, vāginā līběrăt ēnsēm. Ovid.

tābērtās, ātis, f. Libertà, licenza, SYN, Jūs, ārbitrium potestas. Et. Optată, amică, sperată, blanda, pretiosa, cara, aurea, honesta, amata, lætă, PER. Liberă servilio vită. Servile jugum exosă potestas. Libera condițio, ! Libertas quæ sērā tāmēn rēspēxīt ĭnērtēm. Virg.

Lībērtīnus, ī, m., item lībērtīna, a, f. Libertino, o libertina, schiavo o schiava fatta libera. Ignotos, út me libertino patre natúm. Hor.

Lībērtus, i., m. Fatto libero da servitu. 🕻 Filias aut etiam libertus ut ebibat hæres. Hor.

Libět, bůit, bitům est, ere, Piacere, esser grato, aggradire, soddisfare, Impers. SYN. Lübet, plácet. jűvát. PHR. Cásús térré líbét. 🖣 Ínsáníré líbét. quoniām tibi pēculā ponām. Virg.

Lībēthrā, ā, f. Fonte dedicato alle Muse, presso a Tessaglia nella Maquesia. Hinc Lībēthrīdes, id est Mūsā. 9 Nympha, noster amor, Lībe-

thrides, aut mihi carmen. Virg.

Lībīdīnov, ārīs, ālūs, ārī. Darsi alla lussuria. Depon. SYN. Mochor. PER. Castra nefanda sequi Veneris. Impūros amores sectari. Trahī, ăgi căcă libidine. Venerem complecti, exercere. Rümpere frana pudoris. Castum amittere polluto corpore dorem. Post hæc omnia cum lĭbīdĭnāntŭr (phal.). Mart.

Libidinosus, a, um. Libidinoso, licenzioso, lascivo. SYN. Impūrūs, sălāx, procāx, tūrpis, impūdīcus, lāscīvūs, obscēnūs, protērvūs. PER. Blāndā lǐbidinė captūs, pērcitūs, concitūs. Stimūlis agitātus amoris. Āctus insānā, vēsānā, tētrā, vel fűrénti libidine. Möllibűs déliciis victűs, Déliciis insāni frāctūs ămēris. Libīdinēsūs immölābitūr caper jamb. pur. . Hor.

Libido, inis, t. Labidine, appetito disordinato di lussuria, o cupidigia violenta di altra cosa. SYN. Cŭpido, ămor, ardor. 🕻 Et rŭitin vetitum damni

secură libido. Claud. Vide Cupido.

Lĭbĭtīnă, ā, f. Dea presidente a' fanerali : si prende per la morte stessa. SYN. Děž fůněrís, vel môis. | Lieiūm, ji, n. Stame, trama. SYN. Stāměn, linūm, |

 Aŭtûmnûsquë gràvîs Libitinæ quæstŭs ăcerbæ. Hor, Vide Mors.

Liho, ās, āvī, ātūm, ārč. Gustare, apprendere, o discernere per mezzo del gusto la qualità de' sapori. Act. acc. SYN. Gūsto, delibo. Sagrificare. Lito, sacrifico. ¶ Pūrpūrčosque metūnt flores, ēt Ilūmīnā lībānt, Virg.

Librá, w. f. Bilancia, stromento da pesare. SYN. Bilanx, statera, trutina, lanx. EP. Anceps, pendňla, pendens, panda, jūsta, certa, æqua, repandă, requalis, rectă. PHR. Æquali pendet examine libră. Exaquât partes recto libræ jŭgō. Lâncë părî metîtûr ponderă lîbră, ¶ Şcîs ětěním jūstům gěminā sūspēnděrě lānce Āncipitis fibræ. Pers.

Libeá. Libra, segno celeste. SYN. Æquator. PHR. Æquāl lībrā dies, et temporā noctis. Lībrā dies somnīque pares ubi fecerit horas. Lībra Phæbeos teuet æquă currus, Libră dies noctesque examine jūsto Temperat, J Pendula

cūlēstēs lībrā mövēbāt āqnās (pent.). Ovid. Lībrāmēn, juis, n. Contrappeso. ¶ Aūrēŭs hīc nūllō vīncīt lībrāmīnĕ pōndūs. Pers.

Lībrārins, ii, m. Copista, sericano. 🖣 Ūt scriptor si pēccāt idēm lībrāriús ūsquē. Itor.

Libro, ās, āvī, ātūm, āre. Pesare, ponderare. Act. ace. SYN. Trůtřno, pônděro, examino, pêndo, āppēndo, expēndo, æstimo. PEB. Geminā līlnæ sūspēndo lāncē. Æquo ād jūstæ pondērā lībræ, Geminās opitex librāvit in ālās. Ovid.

Lībūm, 7. n. Torta, focaccia. EP. Mystřeům, cân-dřílům, cěrešilě. ¶ Impônît lībūm, fārrăquě

mīxtā sălĕ (pent.". Ovid.

Lǐbya, æ, f. Libia. SYN. Āfrīca. EP. Ārdens, llagrāns, arēnosa, arīda, deserta, vasta, saxosa, stěrřlís, scopůlosă. Heū! málě tům Lřbyæ sōlis ērrātur in āgrīs, Virg. Vide Africa.

Libystis , idis, f. Di Libia. SYN. Libyca. J Hörridus in jāculis, ēt pēlle Libystidis ursē.

Virg.

Licenter, adverb. Licenziosamente. SYN. Impune, īmpūnītē, ĭnūltē, nūllō prŏhĭbēntč. lībčrĕ, aūdactěr, licentiŭs. • Ideireo në vager scribamquë

lĭcēntĕr, ăn ōmnēs. Hor.

Lĭcēntĭă, ā, f, Sfrenatezza, Ecenza, SYN, Lībērtās, făcūltās, copiă, potestās, veniă. EP. Solūtă, lībērā , pērnīciēsā . ēllrænā . īmmödērātā , īmmēnsā, indomītā, lāscīvā, vāgā, ēlfūsā, vēsānā, īnsānā , aūdāx , prācēps , temērāriā , fiiriosā , dāmnēsă. PHR. Ætātīs dāmnēsă lĭcēntĭă nēstræ rēgnāt. Suādētquē licēntiā lūxūm. Impērāt ēt cæci vēsānā liečnija amoris. Ēxit in immēnsum fœcundă licentiă vatum. 🖣 În pejeră dătur, sŭădētque licentia lūxūm. Claud.

Lĭcĕŏr, ērīs, ĭtūs, ērī. Mettere all'incanto. Depon. SYN. Lĭcĭtŏr.

Ēl cēntūm Grācōs cūrtō cēn-

tāssē lieētūr. Pers.

Licet, conjunct. Benche. SYN. Elsi, quamvis, gnāmgnām, tămētsī. 🖣 Dicam čquidēm, līcēl, ārmā miliī mörtēmquě minētūr. Virg.

Licet, chat, lienit, vel licitum est. Impers. 2. PHR. Hae festis exercere diebus Pax et jură sĭnūnt. Sīt mĭhĭ fās aūdītă lŏquī. ¶Ībĭtĭs Ītăliam portusque intrare licebit. Virg.

Lieitus, ä, ūm. Lecito. SYN. Concessus, pērmīssus. 🖣 Ædĭbŭs, ēt lĭcĭtō tāndēm sērmōnĕ frĭiāntŭr.

Virg.

filim. Lima, strumento meccanico di ferro temtēlā Ādděrč. Virg.

Lictor, oris, m. Messo, birro. SYN. Apparitor, sătelies, stipator. EP. Severus, minax, andax, sŭpērbūs, vālīdūs, consŭlārīs , prætoriŭs. PHR. Savus habet virgās lietor, dūrāmque bipennēm. Virgārum fasce minātur, čt hāstā. Summovēt līctōr mīsērōs tāmūltūs (sapph.). Ĥor. Līēn, ĭs, vel līēnīs. ĭs, m. Milza. ¶ Nonnūllī mē-

morant consumi posse lienem. Ser.

Līgāmēn, jīnis. n. Legame, legatura. SYN. Nēnūs, nodās. ¶ Quā cum Sīdoniā noctūrnā līgāminā mītrē. Prop.

Liger, vel ligeris, enis, m. Loira, fiume di Francia. Cănăti et flăvi corăfă fymphă Liger pent. Aus.

Līgnēŭs, a, ūm. Ligneo, di legno. CLignea contulerat veteram simularra Deorum. Ovid.

Lignum, i, n. Legno, legname. SYN. Arbor, stipes, súděs, trůncůs, trábs, rôbůr. EP. Fissilě, sêctile, āridām, dārām, tissām, inātile, scissām, viridē, viridāns, ūdūm, hūmidūm, ödörām. ödőrátűm, rámósűm. PHR. Cűnéis scindébánt fīssīlē līgnūm. Ārīdā līgnā Explīcāt īn flammās. Portat či arsūrīs arīda līgna focīs. Sacrūm vētūstīs extrăăt līgnīs focum. C Līgnorum et

pěcčiīs třibi cálo árgūtůs, čt hörtī. Hor. Ligo, ás, ásī, átům, árč. Ligare, stringer con fune, o catena, od altra sorte di legame. Act. acc. SYN.Colligo, alligo, strango, constringo, astringo, necto, annecto, connecto, vincio, revincio, PHR. Sūrās vincirē cothūrno. Sūbnēctīt tībālā vēstēm, Cīrcūmdāt vīncūlā collo, Līgāt āretā compede. Immensis religare cătenis. 4 Nanc lĭgăt ād cēstūm gaūdēntia brāchiă lôrīs. Prop. [

Ligo, ōnis, m. Zappa, strumento noto per uso di lavorare la terra. SYN. Bidons, EP. Dūrūs, rūstiens, cūrvūs, longūs, incūrvūs, ācūtūs, flevūs, ferreus, uncus, aduncus. Rastraque et incūrvī sævūm rūbūērē līgonēs. Stat.

Ligur, vel Ligus, anis, m. Liquie, Genovese. EP. Alpīnus, indomitus, rebēllis, vānus, PHR, Ligűrémque ád fráná rébéllém Pérdőműít. Ind**omitum** bēllā Ligūrām. Vālscāsquē vērūtās Ēxtŭlīt. 🖣 Non čgó tē Līgūrūm dūctār fārtīssímě běllő, Virg.

Ligūriā, ā, f. Liguria, Genovesato. • Interčā trīstī prőstrátá Ligúriá cású, Mant.

Ligurio, is, ivi, itum, ire. Mangiare il suo, dicorare. SYN. Obligueio, & Fürtimque raptant, consumunt, ligariant (ranb.). Plant.

Lǐgūstrūm, I. n. Lequetro, grafio, EP. Albūm, cāndidam, nivēdm, canām. Praestano violās, et

cănă ligustră colono. Mait.

Lītium, ĭi, n. Giglio, fiordaliso, EP. Album candidum, fulvum. Bavens, vernans, canens, canům, árgentěům, rôscidům, pictům, adrěům fülgens, floridom, lacteum, ridens, fragrans. főrmősűm. PHB. Láctéá pássim liliá réspléndent. Roseida lilia canent. Radiarunt aurea campis Lilia. Intus niveo permista nitore Parpără collăcet, sparsoque întermicăt aŭro. ¶ Hūc ădes, o formose puer, tibi liliă plenis. Virg.

Litybacus, i, m. Lilibeo, uno de' tre promontori della Sicilia, che quarda alla Libia. Hinc Lilybeins, 🏅, ũm. 🖣 Môllithus expositum Zéphyris Litybaoin ad Arctos. Ovid. Et vada dür i legő saxis Lely

bēla carcis. Ving.

perato. EP. Aspěrá, mordax, čdáx, děntálá, térréá.

Scilřečt ineřpřám limic mordáciňs úti. Ovol.

LIVET

Limāx, ācis, m. Lumaca, animale simile alla chiociola, ma senza guscio. EP. Cornútůs, corniger, spūmosus, spūmeus, squalidus, reptilis, tardigradus, lentus, tardus, repens, piger, Implicitus concha limax, hirsutaque campos. Col.

Limbus, i, m. Lendo, la parte estrena del restimento. SYN. Instită, fimbriă. EP. Pictūrātūs, pāctūs, aūtēns, tennīs, Maconins, aūtātūs, pūrpărcăs, croceus, coceincăs. PHB. Limbus obibāt aŭrčūs. Mačonio vēstis circumdātā limbo. Quâm phữ mã circum Phopura Maindro dặplici Mělibæš cůcůrrit. 🕻 Ültima párs tělá: těnůi circůmdătă limbo. Ovid.

Limen. inis, n. Sogha, la parte inferiore dell'uscio. SYN. Föres, janua. EP. Primum. ancum, clausum, apērlum. occultum, supērbum, saxeum, ferreum, durum, stridens, tritum, marmoreum, aŭrātūm, dūlcē, rēlīgiosūm, vēnērāndūm, nōbřlě, cástům, lactům, PHR. Obsessá těněrě portārām līminā. Reserāt strīdentiā līminā consil. Tēr sāxēš tēntāt Līminā. Interiorā domūs irrūpīt līminā. Fās illis līminā Divām Tāngērē. Limën ërat, cacaquë törës, ët përvins üsus. Virg.

Limes, itis, in Limite, termine, confine, SYN, Mcla. terminus, tinis. Sediere. Semita, via, iter, EP. Immotus, immobilis, certus, tectus, sacer, sanctus, firmus, jacens, fixus, PER, Saxum campo jācēns. Lāpšs in āgrō fixūs. Lāpšs ārbitēr, vel indēx. Limės agro positus lipis, PHR. Nullus in cāmpēs sācēr dīvīsīt agrēs ārbītēr pēpūlī lāpis, Līmītībūs cērtīs quī rēgīt ārvā lāpīs Limes agro positus, litem at discerneret arvis. Caūtús hūmūm lõngō sīgnāvīt līmitē mēnsör.

Limito, ās, āvī, ātūm, ārē, Limitare, restringere, por termine. Act. SYN. Signo, partior, divido, distinguo, discerno, termino, finio, distermino, elaŭdo, circumscribo. PER. Metas rerum, et tēmpērā pēno. Signo līmitē. Ēmniā līmitibūs cērtīs discērno. • Cniquē sūūm stīpēs dēfixās līmītāt āgvām. Pass.

Limo, ās, āvī, ātūm. ātč. Limare, assottigliare, o polire con lima. Act. acc. SYN. Scalpo, člimo, rādo, tero, āttēro, āttenho, minho, corrādo, lavo polio, expolio. Limat, non odio obscuro morsúque venenat. Hor.

Limosus, ă, ûm. Pieno di fango. SVN. Lutulentūs, comosūs, lūteūs, lūtosūs. 4 Limosoque pa

lūs obdūcāt pāscūž jūncē, Virg.

Limpidus, a. um. Chiaro, lumpido. SYN. Splendidas, crīstāllinās, lūcīdās, pēllūcidās, illimis, elārās, nitidās, vitrētis, pārās, ārgēntētis, ¶ Erûmpīt pēr ăgrós vāstīs fons līmpīdūs antrīs. Cat.

Limás i. m. Limo, fango, mota, SYN. Lútūm, cienám, EP. Grávis, informis, děformis, nigěr, lāvis, mollis, cumosus, lentus, palūstris, pu-tris. PHR. Grāvis crātera līmus adhasīt, Nigró tűrbidá limő Cöllűvics immótá jácet. ¶ Limus út húc dúrésett, ét hæc út cérá liquésett. Ving.

Limus, &, um. Tracerso, topto, non dritto. SYS. Obliquus, trānsvērsus 🖣 Āltērā, nām mēmin**s,** limis sübrisit öcellis. Uvid

Lînéă, ăr, f. Linea, lunglaciză senia larghezză 219 î.

EP. Longa, oblonga, llexilis, tecta, obliqua. PHR. Måterjam signat nigricanti linea filo. ¶ Sūtticiāt quintā dūm līnēš tāng**itūr** ūmbrā.

Līneus, a, um. Di lino. SYN. E lino. I Non valuīt, nodos āc vīncula līnea rūpit. Virg.

Lingo, is, linxi, linctum, črč. Leccare leggermente, fregare con la lingua, lambire. Act. SYN. Lämbo, dēgūsto. J Et lingīt linguā corpora bina suā. (pent.'. Ovid.

Lingones, um, m. plur. Quei di Langres. EP. Audācēs, indomiti, pūgnāces, ferēcēs, māgnānimi, f**őr**tés. ¶ Pűgnácés "pictis" cölitbébánt Lingöncs ármis. Luc.

Lingua, æ, f. Lingua, membro ch' è nella bocca dell'animale, colla quale si distinguono i sapori, e si formano le parole. EP. Facundă, discrtă, proba, împroba, molestă, petulans, procax, clamosă, garrulă, falsă, fallax, venalis, loquax, blanda, mellissina, docta. PER. Linguæ såcundĭă, grātĭă. Fācūndæ suāvīssīmă grātĭă līnguæ. Blandæ důlcis facûndiá linguæ. Argûtæ modňlāmīnă līnguā. Loquācis mūrmūră līnguā. PHR. Fälläei meditätur murmura lingua. Sint procul ēt lītēs, ēt ămāræ prælĭă līnguæ. ¶ Non mihi sī līnguæ centūm sīnt, ōrăque centūm. Virg.

Lino, is, lini, et lævi, litum, ere. Lenire, lenificare, ungere, animollire. Act. acc. SYN. Illino, īnfĭeĭo, ŭngo, fūco. ¶ Ūt nē quīd deēssēt scĕ-

lěrī, līnīsse cerebro. Cland.

Linquo. is, liqui, ere. Lasciare, abbandonare. Act. acc. SYN. Rělinquo, desero, ŏmitto. ¶ Linquere põllutum höspitium, et däre elässibus Austros. Virg.

Linteolum, i, n. Lenzuoletto. Succum linteolo

süggérit ébrið (asclep.). Prúd.

Linter, tris, m. f. Barchetta, burchiello, SYN, Navis. cymbă. EP. Cěler, căvăs, căvātus, exiguus. 🖣 Quem semel ümbriférā nāvitā līntre tülit pent.). Ovid.

Lîntéum, î. n. Lenzuolo, panno di lino. SYN. Cărbăsăs. PER. Dăre linteă ventis. ¶ Quō si Telămonius îsset. Orbă suis essent etiam nanc

līntčā vēntīs. Ovid.

Lînûm, î, n. Lino. EP. Lävě, těnuč, möllě, têxtilě, cānūm, cānēns, ālbūm, cāndĭdūm, sūbtītĕ, nǐtens, tenes, longûm, Ægyptrûm, Pelüstăcum, Miltacum, Milotreum. ¶ Et Pelüstăco filûm componere lino. Sil.

Lǐnus, i, m. Lino, nome proprio di un poeta antro. EP. Apollineus, Thrācius, mēllīllūs, sonorus, canorus, dūleisonus, ¶ Nēc Linus, huic mātēr quāmvis, ātque huic pātčr ādsit. Virg. Hist. Poeta famoso, figlio di Apolline, che irregnò ad Orfeo e ad Ercole a suonare di cetra.

Lipare, es, f., vel Lipara, a. Lipara, una delle sette isole situate tra la Sicilia e l'Italia, EP. Fūmōsă, sūlphūtěă. § Īgnĭflŭîs gĕmūīt Lĭpărē

tūmosă căveinīs, Claud,

Liquetio, is, factus, fieri, n. Stemperarsi, liquefarsi, et liquelacio, is, feci, factum, ere, stemperare, liquefore. Act. acc. SYN. Liquo, cliquo, sõlvo, resõlvo, dissõlvo. 🖣 Thürä lignefiünt, īndūtāque cornībus aūrūm. Ovid.

Liquens, tis, adject. Che s'ammollisce, si fa liquido. SYN. Liquēscēns, liquidūs, mollis, liquefactūs. Cara gentis adultos Educunt fætus, aut cum

līquēntīš mēllā, Virg.

Liquesco, is, escere, et liqueo, es, liqui, ere, n. Fondersi, struggersi, liquefarsi. SYN. Liquor, āris, līquor, eris, fluo, defluo, liquefio, solvor, resolvor. PHR. Cera liquescit igni. Silex vāstā fornāce liquescil. Glācies incerto saūciā sõle liquitur. Liquitur, atque igni se mõllis cēră resolvit. ¶ Vūlnificusque chalybs vāstā förnácĕ líquéscit, Virg.

Liquet, chat, ere, impers. E manifesto, è costante. SYN. Constăt, pătět, certům est. Ét quamvis ăberat, corpus tămen esse liquebat. Ovid.

Līquētińs, ii, m., et līgūetiūm flūmēn, n. Livenza, fiume nel l'eneziano. J Quales acria Liquetia llūmīnā cīreūm. Virg. Ubi Servius arguit eos,

qui legunt Liquentia.

Liquidus, ă, um. Liquido, che cede a tutto. SYN. Lĭquēns, lĭquēscēns, rĭgŭŭs, bŭmīdūs, sŏlūtūs, lābilis, dēflūds, fluidus, resonatus, liquatus, līquětäctůs, möllis, vel půrůs, limpidůs. ¶ Ét liquida; ét důrům Bäcchi dömitůră săpôrêm. Virg.

Liquo, ās, āvī. ātūm, ārč. Liquefare, far liquido, struggere. Act. acc. ¶ Pērfūdīt glādīīs, ērēptă-

quĕ pīlă lĭquāvĭt. Luer.

Liquor, āris, ātus, ārī, Liquefarsi. Pass. SYN. Līquor, eris. Sumere, et expresso mella liquata

făvīs (pent.). Ovid.

Liquor, eris, liqui. Esser fatto liquido. Depon. SYN, Liquor, āris , līqueo , dēfluo. 🖣 Dēspicere, hūc sammis līquantar montibus omnēs. Virg.

Liquor, oris, m. Liquore, SYN, Hūmor, latex, ūnda, ăquă. EP. Dülcis, fluidus, suavis, blaudus, pērspicaus, ambrosias, vītreus, gelidus, nivēus, rīgaus, vāgas. PHR. Rūrsus abandābāt fluidus liquor, Ellüit ambrosius liquor, llauriret gelidos potūra liquores. Dūlces gelido delibant āmue liquores. \ Contingunt mellis dulci fla-

voquě liquorč.

Līs, îtřs, f. Piato, causa, briga, lite. SYN. Līlǐgiūm, dissēnsio, jūrgiūm, dissēnsis, contentio, certamen, discordia, pūgna, rīxa. EP. Jocosa. molēsta, clamosa, acerba, inīqua, æqua, jūsta, īnjūstā, fŏrēnsis, trīstis, āncēps, āmbigūā, cērtā, īncērtă, dňbĭā, ŏpĕrōsă. PER. Lītĭs bēllā fŏrensis. Răbiosă fori jūrgiă. Litigiosă fori certămină. Ămārē prēliž linguē. PHR. Cūr mē lītč morāris inīquā? Lītē vācēnt aūrēs, insānāquē protinus absint Jūrgia. Non ego caūsidieūs, nče ămārīs lītībūs āptūs. Vānā consūmērē tēmporă lite. Obstrepit însanis litibus omne forum. 🖣 Ēstě procůl lites, čt šmáræ prælšá linguæ.

Litāmēn, juis, n. Sacrificio. SYN. Lībāmēn. ¶ Aūdīte, ō fōntēs, ēxtrēmā lītāmīnā Dīvūm. Stat.

Lītīgiōsŭs, 5, ūm. Rissoso, litigante, contenditore. PER. Lītis āmāns. Fēt förā mārtē suo līti-

gřősá vácčut pent. 7. Ovid.

Lītigo, ās, āvī, ālūm, ārč, n. Litigare, piatire, contendere, contrastare. SYN. Alfereor, contendo, discepto, certo, pagno, rixor, jargor. PER. Lite contendo. Forensi dimico bello. Exerceo lites. Lītīgiosā moveo jūrgia. ! Āh miser et demens viginti litigăt ânnis. Mart.

Liio, as, avī, atām, are. Placare con sacrifici, impetrar da Dio con sacrificj. Act. acc. SYN. Saerifico, lībo. 🖣 Pāstŏr et ād cālāmōs ēxtā lī-

tábát ővis (pent.). Prop.

Lītorens, ă, ûm. Chi è alla spiaggia del mare. Lītoreis îngens inventă sub ilicibus sus. Virg.

Līterā, a, f. Lettera, cavattere. SYN. Chăracter, nota, f Littera communis mediis pueroque vi-

rõguč. Ovid.

Lītterā, ā, f. Lettera. SYN. Ēpīstölā, chārtā, lībēllūs, epīstölūm. EP. Vērbosā, mīssā, fīdā, scrīptā, commīssā. PER. Mīssā tādellā, vel chārtā. Scrīptō mīssā sālūs. Nūnciā mēntis. Ānīmī fīdā internūnciā. PHR. Lītterā sermonīs fīdā mīnīstrā mēi. Ād nostrās vēnīt lītterā mīssā mānūs. Unde istām mērūīt infelix chārtā repūlsām? Ūltīmā māndāto claūdētār ēpīstölā pārvō. ¶ Cūr mīhī fāmā prīor, quām nūneiā līttērā vēnīt. Ovid.

Littěrě, árům, f. plur. Lettere, scienze, SYN, Stűdřá, ártěs. EP. Döctő, sacrá, Přěríd.

Lîttérătús, ă, ûm. Letterato, scienziato, che halettere. SYN. Dôctús, péritús.

Litūrā, &, f. Cassatura, menda. Nevē litūrārūm

puděát: qui viděrit illás. Ovid.

Lītús, ŏrīs, n. Lido, terra oce finisce il mare. SYN. Örā, rīpā, āctā. EP. Cūrvūm, sāxōsūm, vāgūm, spūmōsīm, spūmāms, sīnūātūm, sīnūōsūm, prōcēllōsūm, ūndāms, ămēmūm, naūfrāgūm, rēsnāms, ōptātūm, sēcūrūm, tūtūm, aprīcūm, rellūm, ēquōtēūm, PER. Lītōrēā ōrāe, ārēnac. Lītŏrš ōrā, āggēr. Plūctū pūlsātūm, spūmāns. PHR. Vāstūs fērīt hūmfdā lūctās Lītŏrā. Cāpiūnt ešvā lītōrā pūppēs. Lītōrā naūtīs Prābēat ūndā mārīs. ¶ Tū quŏquē lītŏrībūs nōstrīs Ānējā nūtrīx. Vīrg.

Lǐtúús, Ĩ, m. Trombelta piccola. SYN. Tűbă. Bastone. fasto. Pědům. Primůs ěqnī lábôr ēst, animôs átque ármá vídětě Běllántům. lítúůmquě pătī. Virg.

Līvēo, ēs, ērē, n. Esser livido. SYN. Līvēseo. V Nūsquām rēcta āciēs, līvēnt rūbīginē dēn-

ies. Ovid.

Līvidótás, š. ūm. Aquanto beido. Omniš tūne: quibás invidéās, si līvidátās sis, Juv.

Livídús, ă, ûm. Lecido. SYN. Livêns. Invidioso. Învidús. PER. Livôré côntectús, êxésús. ¶Nôstrá séd împûguât nôs. nôstráqué livídus ôdít. Hor.

Livór, öris, im. Lividore, levore, tredetza, SYN. Livêns, cólór, EP. Nígér plůmbéns, tůmidůs, děcělór, ciűéntűs. Ét nígram in fácié tůmidís

divoribás öllám, duv.

Livór, öris, m. Invidia. SYN. Invidia. EP. Tábiffeňs, ácérbús, inféstús, árdéns. mördáx, foréns, tristís, cácús, édáx, málús. tétér, irréquiétús, íniquús, ácér, fúriðsús, insómnis, anxíús, lánguídús, pállidús. PHR. Páscitúr in vivis livór, póst fátá quiéscít. Lædéré vivós Livőr, ét invisácárpárié dénté sólet. Utivó ínérs viltúm, mórés nőn ésít in istós. Ovid.

Lixá, ã, m. Servo nelle armate, galuppo. SYN. Sērvás, fămālás, cālo. ¶ fusērtique glöbō pēditēs, čt Inūtilé Mārtī Līvārām vālgās. Sil.

Lŏco, ās, āvī, ātūm, ātē. Illoqure, dare luogo a che che sia. Act. acc. SYN. Gillóco, pôno. répôno, stătňo, cônstitáo. PHR. Āltā théátri fundamēntā lôcānt. Ördfiné cũnctă lôcānt. CAuréa cômpôsúit spôndā, médiāmqué lôcāvít. Virg.

Löeff, örüm, m. plur, Lorvesi, populi della Greevi.

¶ Hie ét Naryeii pösűérünt maniá Lóefi Nirg.
Lőediűs, i, m. Luoghetta, SYN, Aréá, Borsa, Crusměná, mársúptűm, péri, sáccúlás, LP, Túmens ;

támidás, tárgéns, tárgidás, cápáx, váciás, inánis, divés, éxigiás, mödicás. ¶ Grámina continão löcülis éxprômet ébarnis. Oxid.

Lőcuptés, étřs, adject. Ricco. SYN. Divěs, öpűléntűs. ¶ Cönsílíi lőcűplés égő séd paûpérrí-

más aári. Mant.

Lŏeňptēto, ās, āvī, ātūm, ārč. Arricehire, far ricco. Act. acc. SYN. Dīto. PER. Ŏpībūs ōrno, aŭgčo, eŭmūlo. ¶ Ilūne lŏeŭplētāt āgēr, īlhūm fortūnā pārēntūm. Pass.

Lŏcūs, î, m. Luogo. SYN. Rēgio, tērrā, sēdēs, orā. EP. Ābdītūs, rēmūtūs, dēsērtūs, īgnūtūs, pērvīūs, sācēr, āltūs, ēditūs, āspēr, clīvūsūs, dēclīvīs, prācēps, lāpīdūsūs, sēcrētūs, sīlēns, īnvīūs, āviūs, nčlāstūs, pālūstrīs, lātebrūsūs, lībēr, nēmūrūsūs, öccūltūs, épācūs, frīgīdūs, cāpāv. § Nīmbūrum in pātriām löcā fūtā fūrēutībūs aūstrīs. Virg.

Lŏeñstá, á, f. Cavalletia, grillo. EP. Săliêns, sāltātrīx, āstīvā, strīdēns, strīdūlā, sāltāns, lŏquāx, gatrūlā, vīrūlīs, pārvā, ēxīlīs, vŏlītāns, grācīlīs, ēdāx, lēvīs, pietā, tēnūis, vāgā. PHR. Cērērīs vāstābānt dōnā lōcūstā. Qnā- super ēxcēlsās volītāns, ābsūnūt ārīstās. • Brūcūs, ēt ēxcūssō cōnfīdēns crūrē lōcūstā. Aus.

Lādīv, īcis, f. Coltre, schawina. Māgnā mēntis

- ŏpās, nēc dē lādīcē pārāndā. Juv.

Lötiūm, ĭī, n. Loglio, zizania, vattivo seme. SYN. Ārā. zīzāniā. EP. Infelix, āmārūm, nŏcīvūm, nōxiūm, nŏcūūm, fūmōsūm, ācērbūm, āgrūm. inimieūm, īnvīsūm. Ét cărĕānt löliīs ŏcŭlōs vitiāntibūs āgrī. Ovid.

Löngævús, á, ñm. Pecchie, di lunga eta, antico. SYN. Sénéx. J Ipsíús Anchisæ löngævi höc

mūnus hābēbis. Virg.

Löngánímis, ís, m. f., é, n. Paziente. SYN. Pátíéns, bénignús. Chōngánímis tácitis inimicům disjícit ármis. Pass.

Lõngē, adverb. Lunge, lungi, lontano. • dúliš quā põulō lõngē sõnāt ûndā rētāsē. Virg.

Lönginquús, á. úm. Lontano, ranoto, distante. SYN. Rémětůs, distâns, dissítůs, disjûnctůs, vel löngús, diûtůrnůs. Lönginquö référâm lássůs åbörbě pédém pent. Ovid.

Lõngitudo, inis, t. Lungherza, longitudine. Nõn plus hähere lõngitudinis mõdo jamb.). Aus

Löngús, ă, ûm. Lungo. SYN. Pörtéctűs, prőcérűs, altűs, prödűetűs, öblöngűs, prólixűs. É Est ántiquús ágér Tűseő milű próximús ámaű Lóngús in őccásúm. Virg.

Lúgnācītās, ātis, f. Loquacitā, prurīto di ciamiare, SYN. Gārrūlitās. EP. Löngā, procāx, nīmia, lēminēk, mēndāst, molestā, acris, insanā, nīmia portānā, ödfosā, lītigiosā, PER. Stūdūm immanē lõquēndi. Löquēndi immoderātūs āmor, PIIR. Eximia ēst virtūs praestarē silentiā rēbūs: Āt contrā grāvis ēst cūlpā tācēndā löqui. § Īmprobūs inglūviēm, rānisquē lŏqmācībus ēxplēt. Vig.

Lóquacitér, adverk, Da cuarlou, 4 Scribétur tibifórma lóquaciter, et situs agri. Hor.

Lóquax acis, adject. Ciarlom, che ciarla, linguacciato. SYN. Łóquación, verbósus, g crudus, múltilóquás. § Dáut sönítúm raúci pér stágná lőquaciá Cácni. Virg.

Lóquêtá, æ, t. Parlatura, facelia. SYN Vóx, sérmo, verbá.

Alma nútricis blánda, átque instrúctá lóquelas, t.uc. Lŏquŏr, čris, cūtūs. lŏquī. Parlare, favellare, proferir parola. Depon. SYN. Dīco, ēlŏquör, för, āfför, nārro, ēnārro, mēmöro, ēro, īnquio, īnquam, ajo. PER. Vocibus ntor. Effundo voces. Öră resolvo. Oră resero. Effindo pectore vocēs, vel dīctă. Fūndo lŏguēlās. Mūltā vărīō sērmone sero. Aggredior dietis. Reddo voces. Vērbă făcio, hăbčo, ēdo, fēro, promo, spārgo, dēdūco, mītto, distando. PHR. Unum pro multīs fāmā loquātur opus. Catera mītte loquī. Pro tē paūca loquar. Facta infecta loqui. Crasso nītitur orc loqui. Dīsce verecundo sanctītis orc loqui. ¶ Quīd loquor? ant ubi sum? quā mentem însanîă mûtăt? Virg.

Lōrĕŭs, ă, ūm. Cosa di coreggia. ¶ Indč cătenă-rūm trāctūs, tine lōrĕă flāgră. Prud.

Lorică, &, f. Lorica, arme di dosso, come corazza, panciera. SYN. Thorax. EP. Rigens, rigida, sānguinēš, criičutā, tōrtā, grāvis, ātrōx, ārātā, ferrea, aheua, nexilis, cruda, rutila, squatens, squālīdā, squāmīfērā, ānēā. PER. Lorīca tegmen, squāmā, morā. Ēre rigens, squālens. Hāmīs, vel squāmīs īntēxtā. Āhēnīs squāmēš nodīs. PHR. Scintillāt rādiis loricā corūscis. Lörīcām consērtam hāmīs, aŭroque trilīcēm Indŭitŭr. Squalëntëm löricam aŭro cingitŭr. 🛚 Põstquam häbilis läteri elypeüs, lõrieäque tërgo ëst. Virg.

Lorum, i, n. Soutto, socattolo, redine, SYN. Habena, rčtināculūm, vinculūm, flagēllūm. EP. Fluens, solūtūm, tremulūm, flexile, nodosum, facile, retentum, arctum, elfusum, tenax, välidum. PHR. Lōrā těnērě mănū. Lōrā lāxārē, īmmīttërë, contrahere. • Vel nodus tantum, et si-

gnum de paupere loro. Juv.

Loth, m. indeel. Lot patriarea. I Loth ingressus ĭter, nec memiă respicit alto. Prud.

Lŏthăringiă, & f. Lorena, provincia della Francia. ¶ Hic ŭbi fertilibūs floret Lotharingia campis Chyt.

Lŭbenter, adverb. Volentieri. SYN. Ūltro, sponte, libenter. I Amor facit lubenter ista perpeti

(jamb.). Prud.

Lubet, vel lubescul, impers. Piacere, esser grato, aggradire. SYN. Libet, placet. I Neu tibi lu-

běāt ferās obīre (phal.). Cat.

Lübricus, a, üm. Discorrevole, labile, lubrico, sdrucciolo. SYN. Præceps, lāhilīs, mobilīs, fāllāx. ¶ Īnnēctītque comās, ēt membrīs lūbricus errăt. Virg.

Lūcānus, i, m. Lucano, nome proprio di un poeta. EP. Annæŭs, ācer, ārdens, doctiloquus, facundūs, ēgrēgiūs. J Hāc ēst īllā dies, quā māgnī consciā pārtūs, Lūcānūm populīs, ēt tibi Pollā dedit 'dist.). Mart.

Lūca, a, f. Lucca, EP. Mārtia, fortis, insignis, īngēnīosā. PHR. Svivosīs circūmdātā mūrīs. Nõhitibus illustrata viris Respublica floret.

Lūcās, ā, m. S. Luca, nome proprio di un Evangelista. EP. Přús, doctůs, clarůs, inclytůs. ¶ Bis medicās Lūcās, ūt quandām corporis agros.

Lūceo, es, xī, ēre, n. Lucere, risplendere. SYN. Côllirceo, illuceo, lucesco, talgeo, splendeo, niteo, ruitilo, retulgeo, ettulgeo, mico, rudio, corusco. PER. Lumen, vel lucem mitto, emitto, dō, spārgo, dīspērgo, ēlfindo, jācňlör, jācňo. Rădios vibro. Luce, splendore corusco. PHR. Lücet viă longo Ordine flammarum, et late dīscrīmināt āgrōs. Tūm longo līmite sulcus Dāt lūcēm. Til mili pērpēti lūcēšt īgnē lõcus (pent. Til.

Lŭcerna, 'æ, f. Lucerna. SYN. Fax, tæda, lampas. EP. Clārā, pīnguīs, mīcāns, vīgīl, nōctūrnā, noctifnga, fervens, vīva, īgnivoma, radians, splendens, rutilans, nitens, splendida. I Totque geram myxos, una lucerna vocor (pent.). Mart.

Lūcidus, a, ūm. Splendido, chiaro. SYN. Clārus, nitens, nitidus, pellucidus. Nec facundia de-

seret hūne, nec lūcidus ordo. Hor.

Lūcifer, črī, m. Lucifero. SYN. Phōsphŏrūs. EP. Ārdēns, aŭrčŭs, fülgēns, rŭtĭlāns, nĭtēns, sĕrēnus, vigil, matūtīnus, albus, pūrpūrčus, pūrus, almus, clarus, micans, coruscus, nitidus, splendens, splendidus. PHR. Luciferi sidus, āstrūm. Lūciferī stella micans. Solis prænuntĭŭs. Pl!R. Ēt vĭgĭl Ēōĭs Phōsphŏrŭs ēxīt ăguīs. Fülgeat et roseis Lücifer almus equis. Aurora rěferentě dřem jam Lūcifer ardens Ortus erat. Rübrő sürgéhát áb æquöre fülgens Lücifér. Prævĭŭs Aŭrōræ Lücĭfĕr ōrtŭs ĕrăt (pent.). Ovid.

Lūcifugus, a. um. Chi fugge la luce. ¶ Stēllio lūcifūgīs congēstā cubīliā blāttīs. Virg.

Lucina, w, f. Lucina, nome della Luna, ovvero Diana, il quale s'attribuisce a Giunone. SYN. Juno, Diánă. 9 Grātia Lūcinæ, dedit hæc tibi nomină lucus. Ovid. Fab. Si venerava sotto questo nome Diana, come Dea, che presedeva ai parti. Lūcins. iī, m. Lucio. Lūcins obscūrās ūlvā, co-

noque lăcănăs. Ausp.

Lūcretia, a, f. Lucrezia. EP. Gravis, casta, piidīcă, înfēlīx, misērāndā, formosă, fortis, genčrosa, incorrupta, animosa, famosa. PER. Vim pāssā. Pūdoris īpsā sāi vindēx. J Ēt grāvis īncumbens casto Lucretia ferro. Claud. Hist. Dama romana, figlinola di Lucrezio governatore di Roma, e moglie di Tarquinio Collatino.

Lucror, āris, ātūs, ārī Guadagnare. Depon. SYN. Lucrĭfăcĭo. PER. Lucrūm, quæstūm făcĭo, cōnsčquŏr. Ŏpēs aŭgčo lucrīs. 🖣 Quōnam ūsquč

mőrám lűcrábéré fáti. Stat.

Lucrōsŭs, ă, ūm. Utile di lucro. SYN. Ūlĭlĭs. Cür mihi sit damnö, tibi sit lücrösä völü-

ptās? Ovid.

Lucrūm, i. n. Guadagno, avanzo. SYN. Quæstŭs, commodam, atilitas. EP. Dulce, jucundum, ăvarum, sordidum, pudendum, turpe, oplatum, ingens, perenne. PHR. Turpia lucra fænoris. Sî tê prædă jûvât, fædîque înfâmîă lûcrî. Spêrnê lŭerām, vēxāt mēntēs vēsānā libido. Si tē prædă jüvat, fedique înfamiă lucri. Mart.

Lūciā, ā, f. Lotta, SYN, Cērtāmen, pūgnā, pālástră. Contrasto. Lúctāmen. EP. Dūră, āsperă, grāvis, grāminēā, ūnetā. PEB. Lūctæ certāmină, Uncle certamină dură pălestre.

Lūctāmen, inis, n. Lotta, contrasto, sforzo. SYN. Lūctā , lūctātūs , conāmen. 🖣 Sterneret æqn**or** ăquīs, rēmo ūt lūctāmēn ăbēssēt. Virg.

Luctator, oris, m. Lottatore. SYN. Athleta. I Fortiör in fülvä növüs est lüctätör ärenä, Quam cui sünt tärdä brachiä fessä mörä (dist.). Ovid.

Luctificus, a, um. Che induce pianto. SYN. Luetnősűs, lűetifér. Lűetificus Titán nűnguám mägis æthera contra. Luc.

Lūctīsonus, ă, ūm. Che fa suono o voce da lutto.

§ Ēt gemītu, ēt lācrymīs, ēt lāctīsono mūgītā

(spond.) Ovid.

Lûctor, áris, ātūs, ārī. Giuocare alla lotta, lottare. Depon. SYN. Collūctor, oblūctor, concerto, insto, uitor, obnītor, confendo. PER. Corpos exerceo pălāstra. Indulgeo pălāstra. Lūctā certāmina inco. Lūctā lūdos, sen pūguam sūbeo. ¶ lūter se ādversis lūctāntūr cornibus hādī. Virg.

Lūctus, ūs. m. Pianto, piagnisteo. SYN. Plāngör, dölör, quēstus, lacrymæ, llēlus, ūlūlātus, gēmītus. EP. Ācērbus, amārus, ētērnus, crūdēlīs, grāvīs, ingēns, squālīdus, sördīdus, ātēr, mīser, trīstus, mēstus PHR. Ætērnō tābēscērē lūctu. Mēstoque immūgīt rēgiā lūctu. Quīd tībī tāntopēre ēst mortālīs, quod nīmīs wgrīs

Lüctibüs İndülges? Lucr.

Lūcubro, ās, āvī, ātūm, ārē. Legghiare, consumare parte della notte operando e conversando, o a studiare. Act. SYN. Elūcubro, ēlābōto, īnvīgīlo. ¶ Hāc dāt nöctūrnīs nox lūcūbrātā Cāmēnīs. Mart.

Lücülentér, adverb. Splendidamente. SYN, Lücïde, örnäte, splendide, perspicue. ¶ Meä linguä Christum lücülenter disseret (jamb.) Prud.

Lücüténtűs, ă, ñm. Luculento, lucente, luminoso. SYN. Lücens, perspicăus, îllustris. § Nec dictăt mihi lücülentüs Altys [phal.] Mart.

Lūcūliús, i, m. Luvullo, capitano romano, che mosse guerra a Mitridate, e fu famoso per la sua magnifu enza, e per la splendadezza delle vene. EP. Förtis, felix, māgnificus, splēndidus, nōbilis, divēs. Lūcūlli milēs collēctă viātică mūltis. Hor.

Lūcūs, ī, m. Bosco. SYN. Nemās, sylvā, sāltās, EP. Sācĕr, sānetās, vērēndās, vētās, āltās, silēns, hūrēns, ātēr, ūmbrūsās, virīdīs, dēsēttās, PIBt. Pēr lūcūs ērrārē pios. Ārcānā grēssūs aūdēmūs crēderē lūcū Dēsērtīs cēssānt sācrāriā lūcīs. Dēnsā prænūbilūs ārbūrē lūcūs Āssūrgit. ¶ Lūcūs in ūrbē fiit mēdiā lāctissimus ūmbrā. Virg.

Lůdí půbticí, örům, m. plur. Giuochi pubblici. SYN. Spěctácůlá. EP. Sacrî, thěátrálés, téstî, célebrés, sôlémnés. PER. Célebro lůdôs. Dő, édo, vel řáhílnéo spěctácůlá, lůdôs. Lůdís célébrárě díém. PHR. Înstřtúřt sácrôs célébri cértáminé lůdôs. ¶ Spéctárét popúlům lůdis áttěntřú sípsis. Hor.

Lūdiā, ā, I. Giocolatrice, commediante. ¶ Hērmes cūrā, lābōrquē Lūdiārām (phal.). Mart.

Lutibrium, ii, n. Scorno, beffa. SYN. Ludús tisús, jócús. EP. Vanum, dirúm, áspérüm, túrpé. PHR. Fállácis lúdibríá noxiá múndi. Aspéra Idumáta túlít, heű, lúdibríá géntis Christús. Tűrpíá qui savár pássús lúdibríá túcba. Chádibríum nécis hörréscéus, vis ásperá pönti. Sul.

Łūdicer, crá, crům. Da giuoco, scharzevole. ¶ Hůc illůc, něc čuím lévša, aút lúdicrá petuntůr

Virg.

Ludierum, i, n. Cosa da selezzo, que latto. Cisudieră quid, plaŭsùs, et ămici donă Quiritis? Hor

Lüdíríco, às, àvi, àtām, àrē, Gabbare Act, acc. SYN. Lūdo, illūdo, dēcipio. • Ūt pūčrūrum ārtās imprāvidā lūditicētār, bor.

Ludo, is, si, som, cie. tinocare trevare. Act.

acc. SYN. Lūdo, văco. Burlarr. Īllūdo. dēlūdo, īrrīdeo, rīdeo, dērīdeo, tāllo, dēcīpro. PER. Lūdō dārē tempūs. Lūdō trāhērē, dūcērē, fāllērē, pērdērē, tērērē, insūmēre, trādūcērē, trānsīgērē tēmpūs. Lūdō trāhērē hōrās. dīem, nōctēm. Lūdūm cūm nōctē arquārē. ¶ Lūdērē pār īmpār, equītāre in arūndinē lōngā. Hor.

Lūdovieńs, ī, m. Ludovico, nome proprio, e singolarmente Ludovico, o Luigi AIV, detto il grande, re di Francia. SYN, Lödofeńs, Lödofix, EP, Învietňs, ănimošnis, aŭdas, generosnis, fortis, jūstūs, piús, prūdēns, sagax, illistris, prūstāns, clārus, māgnūs, potens, inclytūs, māgnānimūs, mārtiŭs, māgnūtieňs. Lūdoviećs, Lūdovieńs

ăît: Mars risit, et ohe. Sarbiev.

Lūdús, î, m. Giúoco, scuola. SYN. Lūsús, jöcüs, Gymnăstūm. EP. Fēstīvūs, hīlātīs, jöcūsūs, jūcūndūs, pūetrīlīs, lēpīdūs, latūs, lēvīs, vānūs, řnēptūs, mollīs, vētītūs. PIIB. Īnstābīlēs anfmūs lūdo prolithēbīs inānī. Illorūm mēs serflūdū Posthābūt. Fēstīvī cāptūs dūlcēdīnē lūdū. Ét tēmpēstīvūm pūčrīs concēdērē lūdūm. Hor.

Lŭēs, is, in. Malattia, pestilenza, epidemia. SYN. Pēstis, contages, contagio. Ac dom prīmă

Tučs udo sublapsa veneno. Virg.

Lūgdūnūm, ī, n. Lione di Trancia (città). EP. Āmplūm, celebre, llūrēns, săpērbūm, nobile, antiquūm, immēnsām, populāsūm, latūm, patēns, divės, inclytūm, īnsīgnē, īlbīstre, māgnifreām. PER. Populīs clārūm, geminoque fluente Nobile. PHB. Flūmineis Bhodānūs quā sē līgāt incitūs ūndīs, Quāque pigro dūlūtāt llūmine mītīs Ārār, Lūgdūnūm jārēt āntiquē novās orbis in orbē, Lūgdūnūmve vērūs orbīs in orbē novo. Expl. Lione, città molto celebre e mercantile.

Lûgéo, és, xî, ctům, évé. Piangere, rammaricarsi, querelarsi piangendo. Nent. SYN. Lacrymör, gémo, plángo, quévor. ¶ Dissimílisqué sửi frátrêm lůgébět ádémptům. Ovid.

Lügubris, is, m. f., é, n. Lugulre, cosa che denota dolore. SYN. Lüctűösüs, fünéstűs, Liméntábilis, fünebris. (Qui gürgés? aŭt quá flümină lügühris, aleaie.).

Lümbús, Ť, m. Lombo. Ceréš quá pătúlō lūcet freedúlă lümbó. Mart.

Lūmén, řnís, n. Lume, luce, luminare. SVN. Lūx, jūbăr, fūlgör, nītór, splēndór, díës. LP. Clārūm, hítens, míteins, míteins, miteins, miteins, miteins, miteins, miteins, miteins, serennim, phobūm, cāndidóm, igneim, tremūlim, cŏrūseūm, rūfīlóm, optātim, scheteiūm, pūrūm, rādiáns, fūlgīdóm, splēndidóm. PHR. Lúmēn fāx splēndidá tūndīt Pūrpureim. Splēndēt tremulo sūb lūmine pūntus. De um mānifisto in lūmine vidi. Sērā rūbėns āccēndīt lūmina resper. Priebēlat sōl lūcīdā lūmina tērris. C Sīcūt āque tremūlūm Lālats ubi lūmen abenis. Vrīg.

Lūnā, æ, f. Luna. SYN. Lucīnā. Damā. Phuebē, Lātōniā. Bēlia., Cānthrā. Hecate., Trivia. 429. Crēscēns, dēctāscens, plānā sanēscēns, menstrūā, břečirnis. nōctūrnā, cōrnīgera, argēntēš, pallfdā, ruhācūndā. alba., serena. pernox, ērrāns, vāgā., trēmodā. micaus burīdr. nīvēā, caudīdā, clārā, aŭrēa. mutabalis. instabītīs. PTR. Lūnare, vel nochurum sodus. Lūnarē, nōctūrnūm jūbār. Lunae splendār, vultās, finarē, rīēs, ima o Astroram olginā. Astroram dēcūs. Phudu sērēr, Sura pamal. Pludu, Lunae om-

růs, bigæ. Liinæ côrnůä, glóbůs, ôrbis. Tácitæ moderātrix Cynthia noctis. Lūnie clarum jubăr. PHR. Lună în novă cornuă crescit. Resūmēbăt děcimō cornuă motu. Lūna révertentēs collīgīt īgnēs. Nova erescendo reparabāt cornuă Phobě. Orbě resurgebant lunaria cornăă nono. Clarior quando micăt orbe pleno. Pērnāx Phœbē plēnā ēxērīt ārā. Cūm cŏĕūntě suos cornu collégérat ignés Luna. Pleno turgescit Cynthia cornu. Luna suos pleno ore rčeolligit ignes. Lūnăquě conjunctis implerat cornibus orbem. Orbe micat pleno Lucina. Cornibus în plenum fulget Lucină coactis. Curvāta în cornňa Phæbe Desinit. Cornňa angūstăt, arctăt, stringit. Contrăhit orbem Lună. Contracto defficit, interit orbe. Languentis sinŭantur cornua Luna. Propria lucis egens, fratris de lumine lucet. Ipse pater statuit quid menstruă Lonă moneret. Virg. Eclipsis Lunæ, Ecclissi della luna. PHR. Lunăque terrārūm pērcūssa expāllū<u>t</u>t ūmbrā, Vēlātō lătēt ăbdită Cynthiă vuitu. Obscuris Lună lăborăt ěquis. Öbrájtár Lünæ splendör. Öbrájtár těněbrīs cālīginis ātræ Dēliā. Diānā dēnsīs tegit oră tenebris. • Defectus solis vărios, Lunæque lăbores. Virg.

LUNARIS

Lūnāris, is, m. f., č. n. Lunare, di Luna. ¶ Spārsiis črāt, spārsī lūnārēs sānguine cūrrās. Ovid.

Lūnātieŭs, ă, ūm. Lunatico, colui, il cui cervello patisce alterazione secondo il variar della Luna. PER. Lūnā öbnöxiŭs. Quem Lūnă regit.

Lūnāińs, ă. ūm. Lunato, fatto ad arco. SÝN. Cūrvus, încūrvus. ¶ Dūcit Amāzŏnidūm lūnātīs āgminā pēltīs. Virg.

Lūno. ās, āvī, ātūn, ārč. Torecre a grisa di luna, ossia d'arco. Act. acc. SYN. Gūrvo. sinŭo, flēclo, contendo, întendo. ¶ Lūnāvītque genū sinŭosum fortīteg ārcūm. Ovid.

Lǔo, ĭs, ŭī, ĕrĕ. Purgaic, pagare. Act. SYN. Ēlňo. ēxpĭo. ¶ Fāctă liñunt Thēbæ, cūr hōstēs ēligis Ārgŏs? Stat.

Lupă. ē, f. Lupa. EP. Fürēns, trūx, fērēx. āvidā, vorāx. Vide Lupus.

Lǔpāuňr, ārīs, n. Chiasso, bordello, lupanare. SYN. Lūstrūm, pōstrībālūm. EP. Immūndūm, tūrpē, fūdūm, probrošūm. öbscēnūm. PHR. Scörtōrūm lātebræ. Āntrā lǔpārūm. ¶ Födā lǔpānārīs tūlīt ād pūlyīnār ödörēm. Juy.

Lŭpātňš, ī, m. Morso. ¶ Vērbēră lēntă păti, ēt dūris pārērē lūpātīs. Virg.

Lăpercăi, ălis, n. Feste che si facevano nel mese di febbraio in onore di Pane, Dio de postori. EP. Sacrăm, ăltăm, ântiquâm, celebră. ¶ Forsităn êt quarăs, câr sit lòcăs ille lăpercăl? Ovid. Expl. Luogo in Roma dedicato al Dio Pane, dove nel mese di febbraio si celebravano ogni anno alcune feste in onore del medesimo, durante le quali i sacerdoti correvano muli la città con altre stravaganze.

Lǔpērei, ōrūm, m. plur. Sacerdoti del Dio Pane. EP. Văgi, uūdi. 4 Hie ēxūltāntēs Sáliōs, nūdōsque lapēreōs. Virg.

Lăpinis, ă, âm. Lupino, di lupo, di razza di lupo, ¶ Necnon et jecoris quaeretur libră lăpini. Ser. Significa anco lupino, specie di legume: onde il procabio: Ignorăs quid distent âră lăpinis.

Lúpús, i. m. Lupo. EP. Mārtiús, savus, montānus, rāptor, tūlvús avidus, rāpidus, rāpāx, rābidus, crūcnius, sanguineus, acer, insatiabilis, asper, împastus, trūx, férus, dīrus, utilans, vorāx, rābiosus, insidiator. PHR. Āgnum mārtius a stabulīs raputī lūpus. Sāvit ut interovēs atrox lūpus ore crūcnto. Pūrīt plēno lūpus īnsidiatus ovilī. In montes sēse avius abdidīt altos occiso pāstore lūpus. Pēr nocetēm resonare lūpus ūtilā. Virg.

Lūrcō, ōnĭs, m. Ghiottone, golosa. SYN. Hēllio. ¶ Vīvĭtē lūrcōnēs, cŏmĕdönēs, vīvĭtē vēntrēs. Lucil.

Lūrco, ās, vel lūrcŏr, ārĭs. Trangugiare. ¶ Ūt lūrcārētūr lārdum, ēt cārnārĭā lūrtīm. Lucil.

Lūridūs, ă, ūm. Lordo, sporco, schifo, nero. SYN. Līvidūs. J Lūridā tērribilēs mīscēnt āconītā novērcā. Ovid.

Lūrör, öris, m. Pallore. § Ārquātī nām lūrōrīs dē corpore čorūm. Lucr.

Lüseiniä, æ, f. Usignuolo. SYN. Philömēlä, acrēdilā. § Lüseiniās söliti impēnsō prandērē cöemptās. Hor.

Lūscus, ă, ūm. Losco. SYN. Coeles. § Sördidus, ēt lūsco qui possit dicere lūsce. Pers.

Lūsŏr, öris, m. Giuocatore, che giuoca. SYN. Ālēštör. PIIIt. Lūsōrī eŭpidō sempēr grāvis exitūs īnstāt. Lūsŏr hābēt nūnimos, quōs aūfērēt ālēā pērnōx. § Sīc, nē pērdidērīt, non cēssāt pērdērē lūsŏr. Ovid.

Lüstro. ās, āvī, ālūm, ārē. Lustrare, dar lustro, splendore. Act. acc. SYN. Pūrgo. Espiare. Ēxpīo. Andare intorno. Öbčo, cīrcūmčo, pēragro. Guardare d'ogn'intorno. Cīrcūmspicio, īnspicio. § Rēddēmūs nymphīs, ēt cūm lūstrālūmūs āgrōs. Virg.

Lūstrūm, Ť. n. Tana, stanza di bestie, cucerna. SYN, Lātībūlūm, lātebrē, āntrūm, cāvērnā, spēcušs. EP. Öpācūm, hōrrīdūm, dēsērtūm, švīvām, invīūm, svīvēstrī, řuhōspītūm, hōrrēns, ābdītūm, īgnōtūm. PIIR. Pēr öpācā vāgāntūr Lūstrā. Vītā jūvāt sylvēstrībās ābdītā lūstrīs. Vītām in sylvīs, intēr dēsērtā fērārūm Lūstrā, dŏmōsquē trāho. ¶ Nōn ābsūnt īllīc sāltūs, ēt lūstrā fērārūm. Virg.

Lūsňs, ūs, m. Scherzo, trastullo. razzo. EP. Fēstůs, důleis, grātůs, bländůs, făcilis, lætůs, înnocůňs, inānis, jŏcōsůs. ¶ Lūsůs čquis nûnc est, lévíbūs nûne lūditůr ārmīs. Ovid.

Lŭtētiă, & f. Parigi, nobilissima capitale di tutta la Francia. SYN. Părīstī. EP. Āmplă, pŏpŭlōsă, rēgtă, îmmēnsă, înclytă, nobilis, süpērbă, māgnifică, celebēritimă, clārīssimă, pŏtēns, ântīqnă, florentīssimā, doctīssimā, PER. Ūrbs Părīstăcā. Ārcēs Părīstăcæ. Pārīstācus orbis. Francigenum urbs princēps. PHR. Cūnctă Părīstăcō cēdānt mūāculă mūndō. Ōrbe Părīstăcō nibilēst præstantius ūsquām. Francigenæ princēps pŏpūlōsă Lūtētiā gēntis. Scal. Expl. Citta principale del requo di Francia, la più bella di esso, la più grande e la più popolata.

Lūteńs, ă. ūm. Di color d'oro, giallo. SYN. Fläväs, lūteölüs. ¶ Lūteä sed niveum involvās membrānā libēliūm. Tib.

Lăteus, ă, ûm. Di terra. ¶ Diffingit Rhênî luteum căput: hāc ego ludo. Hor.

Lătăfentăs, ă, ûm. Limacrioso, fangoso, poltiglioso, motoso, feccioso. SYN. Lătăsăis, comosas. ¶ Cân lătret lătălentăs, crât quod tollere velles. duv. Lătăm, î, n. Fango, terra molle, limaccio. SYN. Cœnūm, līmus, īlluvies, fæx, sördes. EP. Immundum, impūrūm, ūdūm, mölle, pingue, lācile, receus, tūrpe, fœdūm, sördidūm, grāveolēns, tēnāv, crāssūm. PHR. Fictā Sāgūntīno cīmbiš mālo lūto. Fictā Promethæo dīcevis esse lūto. • Tdum, et molle lūtum es, nūnc nūne propērandus et ācrī. Pers.

Lötüm, î, n. Guado, crba clw serve a colorire lana od altro. EP. Cròcenm, Hāvum, rǔtĭlūm, rǔtĭlāns.
• Mārieš im crēcēš mātālāl vāllērā lūtā Vida.

¶ Mūrice jām erĕceö mātāhāt vēllērā lūtō.Virg. Lūx, Iñcis, f. Luce, splendorg. SYN. Lūmēn, fūlgör, splēndör, nitöi. EP. Almā, cāndīdā, pūraaūrēā, sīdērēā, pūrpūrēā, splēndīdā, prāclārā, nivēā, sērēnā, corūscā, rādīāns, ignēā, llāmmēa. PHR. Ūt prīmūm lāx ālmā dāta ēst. Ēt tēctī mēdio lūcidā flīmmā micāt. Trēmūlā pēr noctēm lūce rēfūlsīt. Novā lūx oculīs ēffūlsīt, ¶ Ilie prīmūm novā lūx oculīs ēffūlsīt, ēt ingēns. Virg.

Lůxůviă, æ. f. Lussuria, sundevato appetito carnale. SYN. Lüxůrřěs, lüxůs, libido, läscivřá. EP. Pětůláns, cæcă, mblěsnádă, ělhænis, insant tůrpřs, čllůsă, möllis, iněrs, ignávă, děsés, děsídřosá, nôcivă, blándá. ¶ Lüxůrřěs prædůlcě mălům, quæ dědită semper, Claud. Significa

unche lusso condente. Vide Luxus.

Lūxūrio, ās, āvi, ātūm, ārē, n. Soprabbondare, lussuriare, commettere peccato di lussuria. SVN, Lāscīvio, vel dīftāndor, ēftūndor, ēxtēndor, pătēo, ābūndo. ¶ Lūxūriānt ānimi rēbūs plērūmquē sēcūndīs. Hor.

Lůxůřiče, žiřs, žtůs, žri. Lussuviare, commettere peccato di lussuvia. Depon. Mě făcřt, čt tě-

nűés lűxűriántűr őpés (pent. Mart.

Lūxūs, ūs, m. Lusso, eversso di spesa nel mangiare, vestire, αει. SYN. Lūxūričs. EP. Möllis. cāvcūs, tūrpīs, sēgnīs. īnsānūs. mālūs, fordūs, lāscīvūs, řelax, īmpūrus. formīučūs, ētlūsūs, īgnāvūs, ambittösūs, Pērsívūs, rēgitūs, rēgitīcūs, pūdēndūs. ĭnhönēstūs tūrpīs. PIIR. Tūrpī frēgērūnt sāculā fūxū Pīvītiā. Ĕpūtlāquē ōrā pāratā Rēgīfīcō fūxū. Lūxūs popūtlator opūm, čt dīssūsor honēstī, īmcaūtos frāngīt jūvčūes. ¶ Lūxūs, čt hūmānās oblīmāt copīā mēntēs. Ovid.

Lýadús, 7., m. Bacco. SYN. Băcchůs. § Non hác îmmödícă contrași dămnă Lýava. Oyid. Regăles

īntēr mēnsās lāticēmquě lyæŭm. Virg. —

Lýcæûm, î, n. Scuola d' Tristotele in Atene e di Cicerone nella Tusculana. Gaŭdet Ărîstotelis sine re visisse lýcæûm. Hor.

Lýcāús, î, m. Liveo. monte dell' Irvad.a. EP. Pārrhāstús, ûmbrôsús. pintlér, āltús, gélidús, víridís, cültűs. ¶ Māmālús, ēt gélidi flévērûnt

sāxā lveāt. Virg.

Lýcămběs is, Lucambe, il quale fu vose attristato di aleuni versi di Treladoco, che disperato s'impiecò. EP. Înfidûs, înfēlix. § Qu'ilis Lycambes spietus înfidûs génér. Hor, Hine Lycambeús, ă, âm. § Tinetă Lycambeô sanguine têli dăbis pent.). Ovid.

Lýcāón, ŏnĭs, m. Licaone. EP. Pétňs, crůdělis, savůs, immānis. • Strůvětři insidiás notůs tonitálě Lýcāón. Ovid. Fab. Licaone, re d. Arcadia, il quale ammazzava r forestieri, e fu mutato da Giove in un lupo, avendo teso le stesse ricidie.

u Giove.

Lýcaóniús, á, úm. Di Licaion. § Fádá Lyciónia référêns cónviviá ménsa. Ovid. Līchnňs, î, m. Lucerna, lume (propriamente il lucignolo della lucerna). SYN. Lűcerná, lämpás, Atríå, dépéndent lýchni láquéáribús aŭreis. Virg.

Lyciá, æ, f. Licia, regione dell'Asia minore, PER. Lyciæ fertilis agri.

Lýciscă, â, f. Cane nato da una lupa ê da un cane. ¶ Excipere însidiis, multum lătrânte lyciscă. Virg.

Lýcóměděs, řs, m. Liconede, re dell'isola di Sciro, ove si nascove Adulle. ¶ Îmběllî nůpěr Lýcómědís řn aŭlă. Stat.

Lýcůphrôn, čniš, m. Licofronte, poeta graco.

Alque cöthůrnátům pětříssě Lýcôphrôná náři int.

Ovid.

Lýchegůs, î., m. PHR. Quidquid lēgšířrő prôlecít Spárlá Lýcůrgő. Ét növá véridícůs júrá Lycůrgůs ágřít. Addé Thěrápnæi förtissímá régná Lýcůrgi. ¶ Hic ět Amyelæi cæsům de mönté Lycůrgi. Stat. Hist. Licurgo, legislatore degli Spartani, fratello del re Emono e suo successor, al di cui figlio restitui il regno, quando quest fu atto al governo. Dede leggi, che finse essere state approvate dall oracolo di Polline in Delfo.

L5diá, w, f. Lidia, regione dell' Isia minore. SYN. Maroniă. EP. Dives, adireă. ¶ L7diă totă fremit, Phrygiaeque per oppidă facti. Ovid. Expl. Regione dell' Asia minore, resa celebre dalle ricchezze di Creso, e dalle arene d'oro del Pattolo. L5dis, ă. ûm. Della Lidia. SYN. L7diis, Maronio.

niús. Lydőrómque manúm cölléctős armát

ăgrēstēs. Virg.

Lýmphá, æ. f. fequa. SYN, Ăquă, ûndă, ¶ Dîc côrpus properet fluviăli spargere fymphā. Virg.

Lymphātičus, et Lymphātus, ā, ūm. Demoniaco, indemoniato, matto, pazzo, furnoso. SYN. Insanus, fúrens. PHR. Lymphātō trēpidārē mětū. Lymphātō örē fúrit.

Lynceñs, ă, ûm. Cerviero, che ha la qualită d'un cerviere, di acuta vista. SYN. Ăcûtús pērspřeāx. ¶ Hōc îHī rēctē. Nēc corpŏris optimă lynceis. Hor.

Lýny, Iyneis, t. Lupo cérviere, EP, Timídá, öccültá, pérspicáx, mácúlósá, fúgáx, imbéllis, váriá, vérsicólór, ácútá, Seythicá, cítá, vélóx. Certfintés, quörüm stúpéláctás cármine Iynces. Virg.

Lýră, ŵ, f. Liva, stromento musicale, SYN, Cīthără, ¶Môvit ĭnaŭrātŵ pôllice fīlā lýrŵ, pent.). Ovid, Lýricůs, ă ûm. Di liva, hrico. ¶Nêc nôrāt lý-

rřebs illă, věl illă mědbs (pent.). Oxid. Lyrněssis, idis. Aome di Briscide. SYN. Brisčis, Hippědámia. ¶ Fřeřt čt. in cáptá Lyrněssidé tristis Achillès. Oxid.

Lysippins, î. m. Lesippo , famoso scultore (Pringerel , aut ălius Lysippo ducerel fera, Fortis Alexandri vultum simulantiă. Hor

Lyná, æ, f. Ferme che nasce nella lingua nei car:. Quiguá cânis căi ĕăt lyttă, iăbřéqué căi ĕbit Hoi.

M

Mácáreůs, vel Micáréus, ei, in Sacrabete de Apolhue, § Ö útmám Mácareús qua nón cómmisit in únúm, Vénissét léthő sériőr nőrá méő dist.). Ovid Măcedoniă, & f. Macedonia, SYN, Emăthiă, Æ-

Măcellum, î, n. Mercato d'ogni sorta di viveri. Immāne ēst vitiūm dārē mīlliā tērnā mācēllē. Hor,

Măceo, es, ni, ere, vel Macesco, is, cui, escere, n. Diechir magro. J Măcesco, consenesco, et tăbesco miser. Qui ossa ac pellis totus est,

ĭtă măcĕt (jamb.). Plant.

Măcer, macră, macrūm. Magro. SYN. Măcilentus, grācīlīs, grācīlēntūs, tābēns, tābēscēns, tābīdūs. PER. Măcie confectus, exesus, peresus, attenŭātŭs, dēformātūs, dēformīs, horridūs, horrēns, tābescens, languens. Exīles attenuatus, vel tenuatus in artus. PHR. Horrida vultum Dēformāt mācičs. Dēpāstā est mācičs lānguēntřá měmbrá. Informis residet mácies in corpore toto. Măcies pallentes occupat artus. Auxěrát ártřehlős mácřés. Víx hábět hie těnúčm quæ tegát össá cútem. Deffeiens vix tráhit össá cutis. Măcies contrâxerăt artus. \ Eheu quam pingui măcer est mihi taurus in aivo! Ying.

Macero, ās, āvī, ātūm, āre. Macerare, indebolire, affliggere. Act. acc. SYN. Attero, contero, attěnůo, děformo, táběfácio, exedő, consumo, conficio. PER. Măcie tenuo, attenuo, conficio, edo, ēxēdo. 4 Mācērāt învidia ante oculos illum

ēssē pötēntēm. Lucr.

Măchăbăsi, örûm, m. plur, Maccalei, EP, Förtës, piī, māgnānimi, illūstrēs. ¶Ēt Māchābāsōrūm fortissimā prāsijā frātrūm. Āleim, Expl. Principi della Giudea, i quali, essendo capitani e sommi sacerdoti, liberarono il popolo dalla tirannide del re di Siria.

Māchāon, ŏnís, m. Macaone, medico, figlio d'Esculapio. EP. Döctűs, sölérs. J Pelidésque Neőptőléműs, priműsqué Mácháon. Virg.

Mächāomus, a, um. Medicinale. SYN. Medicus. € Ílle Máchāŏnĭā vīx ŏpē sānŭs črĭt (pent.). Ovid.

Māchīnā, ā, f. Ingegno, artificio, macchina. SYN. Mőlés, înstrůmentům, törmentům, bömbárdá, ăries, vel dolăs, fraus. EP. Muralis, belliea, ārdijā, ierej, ahēnā, ingēns, ferrej, hostilis, ingeniosa, minax, martia, mavortia, stupenda, PHR. Ērčā māchīnā rostro Ārietāt īnsīfiens. Strepit ardua pūisū Māchina. Āc vēlūt hostīlis cum machină terruit urbem. Machină terrifică cũm fulminăt œneă hombo, ! Aut bæc în noströs fábrícáta ést máchina műrős. Virg.

Māchīnātor, ōrĭs, m. Incentore, fal-bricatore. SYN. Fabricātor, aitifēx, opifēx. 🖣 O māchinātor fraŭdis, ō scelerum artifex (jamb.). Sen.

Māchīnor, ārīs, ātūs, ātī. Macchinare, ordire. Depon. SYN. Mědřtěr, mělřěr, fabrřec, strňe păro, excegito, extruo. J Năm tibi præterea quod māchinor, inveniamque. Lucr.

Măcies, ci. Magrezza, astratto di magro. SYN Tābēs, EP, Mĭsčră, īnfēlīx, jējūnā, tūrpīs, ārīdā, līvidā, trīstis, dētērmis, pāllēns, dēcēlēr, inērs. squālidā, pāllidā, horridā, PHB, Fügerāt ore color, măcies obdūxerat artūs. Concidimūs măcie, color est sine sanguine, Măcie corpus länguět, táběscit, děficit. I Quid máciés ægri, větěris quem temporé longo, Juv. Vide Macer.

Mãeto, às, avi, atom, are. Sacrificare, ammazzare. Act. acc. SYN, Cædo, öccīdo. J Aūt sī quām fērrē māctāvērīt ante săcērdēs, Virg.

Măcătă, &, f. Macchar. SYN-Lăbes, nătă, Infania. Īnfāmič, dēdēcās EP. tædā tārpis, ātrā, im- ļ

pūra, obscēna, deformis, immūnda, sordida. PHR. Măculis discolor atris. Ne măculis înfűscét vélléră púllis. J. Réjice, ne mácülis în-fűscét vélléră púllis. Virg.

Măcilo, as, avi, atum, are. Macchiare, bruttare. Act. acc. SYN. Fædo, polluo, inquino, coin-

quino, turpo, delormo. PER. Maculis, vel sordibus noto, vărio, aspērgo, pingo, lino, oblino. distinguo. J. Idem čio, nată, tuum măculavi

crimine nomen. Virg.

Măculosus, ă, um. Macchiato. SYN. Turpis, probrosus, infamis, pudēndus, sordidus. PĒR. Māeŭlā āspērsŭs. Măcŭlīs pictŭs, illitŭs. 🖣 Cærŭlčæ cuī tērgă nota, māculosus et aurē. Virg.

Măděfăcio, is, feci, factům, ěrě. Anmollire, im-mollare, lagnare. Act. acc. SYN. Mădido, âblůo. hūmēcto, rīgo. īrrīgo, īrrōro. PER. Ūndīs, rōrĕ. vel imbrě aspērgo, spargo, tingo, prolito. § Fûsus humum, viridesque super madefecerat herbas. Virg.

Máděfio, is, factůs, fiěri. Esser immollato, bagnato. Neut. pass. SYN. Mădesco, îmmădesco mädčo. 🖣 Æmäthiique itërum mädëfacti cæde

Phĭlippi. Ovid.

Mădens, tis, particip. Molle. SYN. Mădidus, mădefactus, ūdus. hūmidus, ūvidus, hūmēus. pērfūsus aquīs. J Ēcce Deus ramām læthēo rore madentem. Virg.

Măděo, és. úi, érě, n. Esser umido, bagnato. molle. SYN. Mădesco, îmmădeo. PHR. Continŭīs pērfūsă mădēt vindēmiă nimbīs. Mæstāque civili cade maderet humus. Atro tepefactă criiore Terră, torique mădent. 9 Sparsăgue cerlesti core mădebii hămăs pent.). Ovid.

Madidne, et madidatus, a, um. Umido, Lagnato. Ét mádídős myrrhá cűrvűm crinálé cápil-

lōs. Ovid.

Mäčāndēr, vel Māšandrŏs, drī, m. Meandro, fiume della Frigia. EP. Relluus, sinuosus, reflexus, Phrygius, tortus, errans, vägus, ambiguus, dubins, auceps. PHR. Sibimet rethirs obvins undis incerta vägüs Mæander ünda lüdit et cedit sibi: instatque dubius, tittus an fontem petat. Lūdit, čt ambiguo lapsā refluitque, thiitque, Occurrensque sibi venturas aspicit undas. Et nune ad lontes, nune ad mare versus apertum, Incertās exercēt ăquās. ¶ Quīqnē rēcūrvātīs lūdīt Māsāndēr in ūndīs. Ovid. Expl. *Fiume* della Frigia così tortuoso, che pare ritorni in se stesso.

Mænátŭs, ī, m., plar. Mænálă, örūm. Menalo, montagna di Arcadia. EP. Pinifer, horrendus, fröndēns, āltūs, ūmbrāns, hōrrīdūs, Tēgēūs. ¶ Mānālis, ārgūtūmque nemūs, pinosque lo-

quentes. Virg.

Mænás, adis, f. Baccante. EP. Cruenta, Cadmæa, impiă, ārmātā, Trēiciā, vāgā, firibūndā, rābidă. Mainădes Örphai titulum răpuere theabī Ovid.

Měřiniá, é. f. Meenia, SYN, Lydiá.

Maconides, a. m. Omero, SYN, Homerus, 4 Perlege Māšnīš cantātās carmīne rānās. Mart.

Māronins, a., am. Meonio, SYN, Lydias, Lydus. § Et māter, căpě Mæŏnĭī carchesĭå Bācchī, Virg. Macotis, idis, vel idos, f. Meotide, palude nella

Scizia. Ep. Gělidă, Seythřeá, pigrá, lönginquă. PHR. Pigra gela tihi serviret Mæōtis, et Atlas. Të sëquar ad Sevtica: Mæstidis üsque pëludës. Tantīs sē jāctāt ālūmnīs Māotīs longingua pālūs. J Quaque iterum torrens Maotidos egerit undas. Luc.

Măgă, æ, f. Maga, strega. SYN. Încântâtrix, săgă, lamia, venefica. I Fecerunt turpes otia longa măgâs (pent.). Ovid. Vide infra Magus.

Māgātiā, örūm, n. plur. Tugurii. SYN. Villā, tŭgűrium, mapáliá, örüm, cásá. § Mirátur mölem

Ænēās, māgālĭā quōndām, Virg.

Māgdātēnā, a., f. Maddalena, nome proprio d'una santa, celebre ne l'angeli. El Fleus, marens. PHR. Amāns Christi. Sacro dolore percită. Stāt Māgdālēnām nobis dīxisse heātām.

Măgiă, f. Magia, arte del far incanti. SYN. Măgicum venelicium, incantatio. PER. Magicum ministerium. Ārs māgicā, Circaa, Colchica. Cîrcæî veneffejî ars. Măgicæ vires, ars Æmőnĭă, Thēssālā, Thēssālīcā. Cārmēn, vēnēnūm Cōlehřeūm. ¶ Nēc non Thēssālīca dōctīssīműs illő mágia. Prud. Vide infra Magus.

Măgicus, ă, um. Magico, che sa l'arte magica, o che appartiene a questa, SYN, Colchiens, Thossălicus, Mēdāus, Cīreāus. Hie magicos affert cantus, hie Thessala vendit. Virg.

Măgis, vol măgă, adverb. Più, più tosto. (Nonequidem invideo, miror mägis: ündique totis Virg.

Măgister, Iri. m. Maestro, SYN, Doctor, przeceptor. EP. Barbatus, clamosus, acerbus, ferus, sāvās, sollīcītās, ānxīns, morosās, pērītās, doctus, sapiens, prūdens, tidelis, ingeniosas, īndūstrius, solērs, pērvigil, sēdūlūs, clārus, lei-nīgnus, mītis. C Nūllius āddīctūs jūrāte īn vērbā māgīstrī. Hor.

Măgisterium, ii, n. Magistero, opera di maestro. ¶ Cūm meă rīdēbūnt vānă māgīsteriă pent.).

Tib.

Măgistrâtus, ūs. m. Magistrato, maestrato, SYN. împěrřům, honor, potěstás, můnůs, odřeřům, táscěs, sēcūrēs. PHR. Īllūstrātā sŭpērbō vītā māgistrātū fűérät. 🖣 Jűră mágistrátűsqué légűnt, sánctűmque senatam. Virg.

Māgnātia, örūm, n. plur. Grandiosita. SYN. Mīrācūlā. 🖣 Sīgnā movēnt populos, cērnūnt mā-

gnāliā caci. Sedul.

Mágnánímús, ă, ūm. Magnanimo, di grande animo. SYN. Aūdāx, fortis, virilis, validas, firmus, ācer, invictus, animosus. • Mignanimosque dűcēs, tötiűsque ördiné göntis. Virg.

Magnates, um, m. plur. Magnate, principale, potente. SYN. Prīncipēs, prīmātēs, proderēs. ! Māgnālēs džie pārva pūdēt, džie māgna recū-

sant. Mant.

Māgnēs, čtis, m. Calamita. EP. Mīrús, öliscūrús, dēcölör, mīrābĭlĭs, ātĕr, nĭger. PER. Māgnétřeš gémmá. Lăpřs Héraelíus, mágnétřeňs. Āddūcēns fērvām lapis. Māgnētica caūtēs. 🥊 Quem mágnétá vöcánt pátiřo de nomine Grājī. Luct.

Magnesia, a. f. Paese della Macedonia, LP, Pérax, opimă, dives, celebris. Hanc Magnesius, ă, ûm. Timpēllānt út čūm Māgnēsī Būmīnā saxī, Luci,

Pro Magnesii.

Magnétés, üm. Popoli della Magnesia, nella Macedonia. Lt Magnétés cours, Monya gens coguită rēmis. Luc. Magnetam quia sit pătilis în finibus ortus. Luci.

Mägneticus, ä, üm. Magretice, che ha la cirtu

MAHS della calamita. 🖰 Lõimä niitel, Venerem mäguetică Ilămmă Tigurăt, Claud, Vide Magnes,

Magnificus, a, am. Magnifico, che tratta con magnificenza. SYN. Laūtūs, splendidus, mūnilicus, rēgiŭs, liberālis. 🖁 Hāc tihi māgnilicūs pēmpā triumphus črit (pent.). Ovid.

Māgnitoquás, ă, ūm. Chi ha gran jarlare, che parla cose grandi. SYN. Loquax, vel grandiloquus. Talia magniloquo tumidus memoravěrát őrě. Stat.

Magnopere, adverb. Sommamente, grandemente. SYN. Mültüm, välde, vehementer. ¶ Mägnöpëre a vera lapsi ratione videntur. Lucr.

Māgnus, ă, um. Grande, ablondante, di quantità. SYN. Grandis, ingens, mājor, māximus, non mědřociřs, non parvůs, non tenůřs, amplůs, vāstus, īmmānis, īmmēnsus lāltus, procērus, ēxcēlsús. 🖣 Māgušquē cūmi māguō veniēt trītūrā călōrē. Virg.

Măgňs, î, m. Mago, che sa, o escreita l'arte ma-gica. SYN. Încântâtôr, vênêtřeůs. EP. Împřůs, scēlērātūs, tūrpīs, īmprŏbūs, dīrūs. Thēs**sālū**s, Colchicus, Thessálicus, sacrilegus, Tartareus, scělěstůs, věněnifér, inhūmānůš. PER. Măgicá ārtě potens. Măgieis pollens artibus. Măgiei dolī pērītus. Thēssālicis potens venenis. Māgico carmine pollens. Magicas fraudis doctus. PHR. Hie magicas artes, Araiaque carmina novit. Măgico demormărăt ore Carmină. Îlle rělůctántěm cůrsů dědůvěrě lůnám Nitříňi, ēt těněbrīs abděrě Sōlís čquōs. Illě refranat ăquas, obliquăque flümină sistit, Atque loco sylvās, īpsagne saxa movet. 9 Quaque magos, tēllās pēllentībās īnstrāĭt hērbīs. Övid.

Máhometus, I, m. Maometto, nome eclebre. EP. Ārābs, lāllāx, nēlāndās, atrōx, dīvās, inīquās. PHR. Örbě süb Assyriö fallax Mahömetüsiniquis Lēgibus allēctāt gentēs. Fit Mahomētus atrox

höminum viölalör, et armis. Mant.

Măhômēticus, ă, ūm. Maomettano, di Maometto. SYN. Mahómétigéna. 🐧 Römánæ tidői vállúm

Măliometřeá contră. Mant.

Mājā, æ, f. Maja. EP. Atlantišcā, Eōā, Atlantæā, Plēras, tormosa, florilēra, lūcida. f Processīsse boves videt hae Atlantide Maja, Ovid. Fab. Maja, figlia de Blante e della ninfa Plejone, da

eni Giove ebbe il suo figlio Mercurio.

Mājēstās, ātis, t. Maesta. SYN. Honor, decus, dīguitās, grāvitās splēndor, pompā, EP. Divīnā, sūmmă, rēgiā, rēgālis, aūgūstā. PER. Ōris aūgūsta grāvītās. Rēgius oris honos. Aūgūstūm frontis decus. PHR. Regālī populos qui mājestátě gůběrnát, Láxét térribilés májéstás régia lāstūs Sevērā mājēstātē mīnāx. • Mājēstās, čt si fünestă păcuniă têmplô, duv. Expl. I Roman ra unoscevano la maesta come figlia dell'unore e del rispetto.

Majór, oris, m. f., us, n. Comparat. Prù grande. Mājūs āb ēxčquiis nomen in orā venīt (pent,).

Mājārēs, ām, m. plur. Gli antenati, i maggiori. SYN. Ăvī, patrēs, prisci, veterės, antiqui. EP. Antiqui, prisci pir, verendi, probi, colendi. Múltós sa pe virós núllis májóribus órtós. Hor.

Māļās, jī, m. Maggro. EP. Vērnus, vērnāns, vārius, humidus, roscidus, gramineus, versicolor, vardis, florolos, hondosús, testivás, virens, Inlaire, amornos, o mbasas, laxuriane, lactue,

hlandus. Mēnsis črāt mājūs mājorum nomine dictus. Mense malūm mājo nūbere, vûlgňs ăĭt (pent.). Ovid. Expl. Detto così in onore dei vecchi di Roma. Il sole entra nel segno di Gemini.

Mālā, ārūm, f. Guance, gote. SYN. Genā. ¶ Sī-gnārāt tenerās dūbīā lānūgine mālās. Oyid.

Mătě, adverh. Malamente. SYN. Prāvē, mălīgnē, īmprobē, pēssimē, non bene. I Hen! male tum Libya solis erratur in agris. Virg.

Mătěa, æ, f., vel Mălæûm, î, n. Capo della Laconia. EP. Savă, trux, raucă, spi ma is. § Iŏnĭōquĕ mărī, Mălĕæquĕ sĕquācĭbūs undīs. Virg.

Măledico, is, xi, ctūm, ere. Maledire, ingiuriare con parole. Act. acc. SYN. Imprecor, vel convīcišr. PER. Probrīs, mălĕdīctīs consēctŏr, ŏněro, môrděô, lăcesso, álfřeřo, rôdo, cárpo, vēllico, incēsso, proscindo. Mālēdietā conjicio, îngero. 9 Quamvis sint sub aqua rana măledīcere tentant. Ovid.

Mătědictům, i, n. Ingiuria, villania. § Mălědictis dētērrērē, nē scrībāt, părăt (jamb.). Ter.

Mătedicus, ă, um. Chi dice male, maldicente. SYN. Öbtréctátór, injúriús, cálúmniátór.

Mătencus, ă, um. Chi fa male. SYN. Noxius, nocēns, ēxītiōsŭs, pērnīciōsŭs. ¶ Dŏlīs ēt āstā mălěficæ mentis jácent (jamb.). Sen.

Málěfidus, a, ūm. Disleale, periglioso. SYN. Infīdŭs. ¶ Nūne tāntūm sĭnūs, ēt stătiō mălĕ-

fīdă cărīnīs. Virg.

Mălesanus, ă, um. Infermo di mente, pazzo. SYN. Īnsānus, vēsānus, āmēns, dēmēns, mēntis inops. ¶ Cūm sīc ūnănīmem āllŏquītūr mālēsānā sŏrőrém. Virg.

Mătěsnādus, ă, ūm. Chi conforta, persuade al male. 🖣 Ēt mētūs, ēt mālēsuādā fāmēs, ēt tūrpīš ěgēstās, Virg.

Mălevolo, che vuol male. SYN. Īnvīdūs, ĭnīmīcūs. ¶ Nām cūrīōsūs nēmŏ, quīn sīt mālēvŏlūs (jamb.). Prud.

Mālīgnītās, ātis, f. Malignītā. SYN. Nēquītiā, mālītīā, fāllācīā, împrobitās. EP. Prāvā, scēlērātā, dőlősá, sűbdőlá, dírá, néfándá, PER. Prává. seu mălīgnă mēns, võlūntās. Mēns consciă fraudis. ¶Mälignitatum valnera (jamb.). Prud.

Mătīgnus, ă, fim. Maligno, matizioso. SYN. Mălus, dölösüs. A Non füit ingeniö fama mäligna meö

pent.). Ovid.

Māliens, i, m. Martello, SYN, Mālienlins, sudes. EP. Dūrūs, ingēns, grāvis, rigidās, fērrēŭs, īncūssňs, impáctůs, välidůs, sávůs, artiféx, rigčus. ¶ Tempöră discūssit cláro cává mállčás ictů. Ovid.

Māto, māvīs, mālītī, māllē. Foler piuttosto, o amar meglio. C Fīctā Săgūntīnō cymbřá mālŏ lūtō (pent.). Mart.

Mālvā, ā., f. *Malva (erba)*. EP. Flőréns, lévis, sălubris, viridis, möllis. J Aŭt virides malvas, aŭt

füngös cölligit álbós. Ovid.

Mālūm, i, n. Pomo, o mela. SYN, Pōmūm, EP. Mātūrām, īmmātūrām, ödörām, pēndūlām, rēdőléns, dűlcé, snávě, fragráns, agréstě, sýlvéstrě, dūrūm, ăcērbūm, ŏdōrātūm. PHR, Licēāt pēndentia ramis Carpere poma manu. Motis māla cadunt ramis. Strate jacent passim sna quæque sáb arbóré málá. J Ípse egő cana legam tenérá länügine mālā, Virg.

Málām, i., n. Male, malignita, SYN, Málignitas.

făcinus, crimen scelus. Pena. Încommodă, ōrūm, dölör, miseria. EP. Grave, tremendum. īngēns, něfāndūm, tristě, sævūm, tūrpě, immědicābile, cruentum, deforme, indomitum. PHR. Omnibus exhaustos jam casibus, omnium egenos. O mea nullis aequanda malis. Quam variis höminēm sors invida casibas ūrgēt. 🖣 Ēt dēfőrmě málum, ét scělěri proclivis ěgěstás. Ovid.

Mālňs, ī, f. Melo (albero). ŠYN. Pōmŭs. EP. Frōndēns, agrēstīs, svlvēstrīs, amæna, jūcūnda, florēns', flőridá', stěrilis, férāx', forcundá. PER. Ārbŏr mālĭfĕrā, pōmĭfĕrā. 🖣 Hōc īn nōtĭtĭām

věnřát máloquě přroquě.

Mālňs, ī, m. Arbore della nave. EP. Vägňs, rēctňs, yēlĭfĕr, rĭgĭdŭs, trĕmŭlŭs, tĕrĕs, āltŭs. PER. Ārbŏr nāvis. Vēlĭfērā, naūtīcā pīnŭs, ăbĭēs. PHR. Jüngünt extremo fluitantia lintea malo. Fractăque veliferi sonuerunt ponderă mali. Nec rēctūs āltās mālūs āntēnnās fērēns. Mālūs rēsõlūtõ rõbõre nütät. Rigidō pendentiä linteä mālō. ¶ Tugēntīquē mānū mālūm dē nāvē Sē-rēstī. Virg.

Mālūs, ă, ūm. Malo, cattivo. SYN. Mălīgnūs, īmprobus, scelestus, sceleratus, flagitiosus, iniquus, injūstus, impins, pēssimns, nefandus. ¶Nēc mālā vīcīnī pēcorīs contāgiā lædent. Virg .

Māmmă, æ, f. Poppa, mammella. SYN. Mămīllă, păpillă, über. EP. Maternă, lactaus, lacteă, dīstēntā, pēndūlā, teres, nīveā, grāvidā, tepidā, īrrīgūā, rosēā, formosā, tūmīdā, dūleis, āltrīx. PHR, Třbř förmősæ stant pěctěrě mammæ. Lætă mägīs prēssīs mānābūnt flūmīnā māmmīs. Præbňit irrigňās nūtrīx in pēctŏrē māmmās. Grēmiō fūsūs pūĕr ūbĕrā sūgit. Binōs ālit ūbĕrĕ fætűs. ¶ Aűréä sűbnécténs éxértæ cingňlä mämmæ. Virg.

Māmmōsŭs, ă, ūm. Chi ha gran mammelle. 🕻 Āt gemina, et mammosă Ceres est îpsa ab lac-

čhō. Lucr.

Māncipiūm, ii. n. Schiavo, SYN, Cāptīvūs, sērvūs, fămălăs. EP. Emptām, vēnālē, mīsērām, vīlē, sördĭdūm. ¶ Sē fŏrĕ māncĭpĭūm tēmpŭs ĭn ōmnĕ tňům (penť.). Ovid.

Māncipo, ās, āvī, ātūm, ārē. Alienare. Act. SYN. Vēndo, āddīco. 🖢 Quædām, sī crēdīs consūltīs,

māncīpāt ūsūs. Hor.

Mandatum, i, n. Ordine, commissione. SYN. Impěrřům, jůssům, jůssůs, præceptům. EP. Běnignum, ămicum, mitč, hūmanum, gravč, severūm, ăcērbūm, dūrūm, trīstē sūmmūm, sævūm. PER. Māndātă fērrē, dēfērrē, pērfērrē. PHR. Continuo patris praceptă făcessit. Propere exequitur præcepta, vel mandata Sibyllæ. Dei ducunt quo jūssa sequamur. Tipse hæc ferre jubet cělěrés mändátă pěr aŭrás. Virg.

Māndo, ās, āvī, ātūm, ārč. Imporre, comandare. Act. SYN. Commendo, committo, credo. 🖣 Înfēlīx Priămūs fūrtīm māndārāt ălendūm. Virg.

Mândo, ĭs, dī, sūm, ĕrĕ. Masticare. Neut. SYŇ. Māndūco, čdo, võro. PER. Dēntībūs cibūm āttero, contero, conficio. Stat sonipes, ac fræna

férőx spumántiá mándit. Virg.

Māndūco, ās, āvi, ātūm, ārč. Mangiare. Act. acc. SYN. Edo. cŏmědo, ēxčdo. páscŏr, vēscŏr. PER. Expléo me cibis, epulis. Cibos sumo, capio. Ēximo fimēm čpūlis. Appositīs dapibus vēscī. Fămem tevâre cibo. Premere dente dăpes. ¶ Îllûd, quod făciăt, quo manducămns in ôre. LucMāně, adverb. Di mattino, o di mattina. PER. Lúx mātūtīna. Lūcis ortus. Phērbēns, solaris ortus. Dies öriens, Primum diluculum. Nova, primo lūx. Veniens dies. Aurora surgens, exoriens. rěnáscens, růběns. Máně növő. Cláró jám miné. Aŭrora referente diem, Fügientihus astris. Sole recens orto. PHR. Com sole novo terras irrōrăt Łōŭs. Cûm prīmūm ālbēscērē lūcēm Cērnimus. Lūcifer alto Evocat Auroram codo. Eois Lūcifer exit ab undis. Aurora nitens croceo vēlāmine lingnit Öceanum. 🖣 Carpamus, dūm māně novům, dům gramină canent. Yirg.

Măneo, es, sī. sum. ēte, n. Restare, rimanere, aspettare. SYN. Permanco, remanco, resideo, súbsideo, sedeo, consideo, moror, resto, resisto, sūbsīsto, stō. Abitare. Hābīto, sēdēo. 🕈 Tāliā pērstābāt memorāns, līxūmique manebāl. Virg.

Mānēs, jum, m. plur. Inime infernali, ombre de trapassati. SYN, Ănimā, ümbrā. EP. Ætērnī, tăciti, îmi, honorati, beati, pii, silentes, leves, fēlīcēs, divī, sacrātī. 4 Súb tērrīs nīgrās vidērunt carmina manes. Virg.

Mănică, w. f. Manica di veste. Li tănica mănicās, et hābent redimicālā mitrā. Virg.

Mănica, arum, f. plur. Manette. Cum clamore ruil magno, mănici sque jăcentem Occupăt. Virg.

Mănifesto, as. avi, alum, are. Manifestare, du hiarare. Act. acc. SYN. Östendo, declaro, expromo, explico, retego, reveló, expono, explano, aperio, recliido, prodo expedio, pătefácio, pândo, resero. Insidias prodet, manitestabitque latentem. Ovid.

Mánifēstās, a, ūm. Manifesto. SYN. Apērtūs, clārūs, pătens, certus, notus, cognitus, exploratus, pērspācūus, vūlgātūs, non dabīus, non obscūrūs. ēvidēns. PHR. Tūm vērā manifēstā tidēs, Dānăumque pătescunt Însidia. 🖣 Detulit, îpse Děům mănřílěsto în lůmřne vidi. Virg.

Mănipătăs vel măniplus, i. m. Vanipolo, branco, fascio. • Îmmûndî meminerê sûês jactarê mă-

niplos, Vuz.

Mānnā, n. indecl. Manua. EP. Grātām. dūlcē. mellitum, melleum, matutinum, PER, Panis mēllītās, Mēllītā Cērēs,

Māno, ās, āvī, ātūm, ārē, Stillare, volure, Nent. SYN. Ēmāno, stillo, distillo. PHR. Sūdor ad īmos Mānābāt tālos. Āguā de flomine mānāt. Gělidůs mánábát cörpöré súdór. Ingéniúm mánát de paupere vena. Mella cava manint exilice, 🖣 Sắnguǐnéte mānānt tāmquām dē côrpŏré gūttæ. Ovid.

Mănsuefio, îs, factus, fieri. Mitigarsi, divenir mansueto, Neul, pass, SYN, Mansuesco, mitesco, möllésco, lio mánsnétús. I Fólmén benigni mānsuēfāctum ēst pātris jamb. . Prud.

Mansuesco, is, été, n. D vener domest co, domesticarsi, SYN, Mansuelio, I frügibüs inleliv. éá née mánsnéscit árándó. Virg

Mānsnētāda, inis, f. Mansuctudine His similės mitės, quos mansnėtūdo coronat. Juven.

Mansuetás, a, um. Mansueta senza fiele, pacifice SYN. Comis, mitis, hūmānus, attabilis, benignus. placidus, arbanus, lenis. I Carmina mensuetus: lentă quarit âmor pent. Prop

Mānsūrūs, ā, ūm. Che dinagera o dinera SYN Dūrātūrūs. Cālefnoique digos miensuro car

míné mönstrát. Stat,

Mantellum, i, n. Mantello, mantile, coperta (Nellis māppās māntellā, merūmque. Lucil.

Mantică, w. L. Bisaccia, l'orsa. CMantică cui lâmbos öněre údcérét, átque équés ármös. Hor,

Mantité, is, n. Mantile, a tocagha, EP. Param, ālbūm, nitens. mūndūm, nitidām. CPrāspicik örnātās nitidis mantililois ārās. Mant,

Manto fis. L. Manto, indovina, figlia di Trresia, EP, Prásciá Játídícă. Thébánă. 🧗 Fátidica Mantôs, ēt Tūscī tiliús āmnis, Virg.

Mantňá, á, f. Mantova, città d'Italia molto rinomata, ove micque il poeta Pargilio. • Mantúa vá-ทธ์ระัยซ์ มรับบันิก งโตโทล์ Caemonae! 🗛 👝

Mănús, ūs. I. La mano, SYN, Dextră, Javă, sinīstrā, digiti, pālmā EP. Cāvā, lōtā, illotā, cultă, fidă, certă, firmă, vietriv, învietă, pulchră, castă, virgineă, niveă, teneră, mollis, candida, debilis, imbellis, incimis, trémens, trémňla, indirmá, inválídá, ignárá, súppléx. súpină tâidă, lânguêns, lânguidă, lâssă, înêrs, sŏlērs, ārtīfēx, mēdicā, āmīcā, ārmātā, bēlligéră, aûdâx, tülmineă, crăentă. PHR. Îllă manus quondam stúdiorum lida meorum. El felix domino, notăque Casăribus. Casti est aecipiendă manu. Si tuă contigimus mănilois donāria pūrīs. Dabūt vietās tērrens ille manūs, Et jäcet in gremiö länguidä fäcta männs. pent. Ovid.

Māpātiā, jūm, n. plur. Copanue, tuguri, SYN. Tūgūrīš, casā, māgāliā. Prosequar, et rārīs

hăbitătă măpâliă lectis Virg.

Māppā, æ, f. Tovaglaa, EP, Alba, sördidā, cāndida, nitida. 🎙 Hermögénés tantús mapparúm, Pöntícĕ, für ēst. Mart.

Marcens, tis, particip. Che marcisce, infraidisce. SYN. Mārcescens, mārcidus. Cūjus út - monio mārcēntiā gūltúrā cūltrē. Ovid.

Marceo, és. úi. été. Marcire. Neut. SYN. Mircesco, putresco. • Dum marcent épulis, atque

întêr vînă, chörêsque, Claud.

Mare is, n. Mare. SYN. Öccanus, pontus, pelagus, sălūm, frétom, sequor, mārmor, cserola, āltūm : Nērēas, Neptānās Āmphitrīte Thēthas Dii maris pro mari, EP. Vēlivolūm, lojuidūm, tránguÍllóm, guiðtóm Taritóm, sórðnúm, pláeĭdûm, compôsitúm, plácátúm, pronúm, pácátům, plánům, tůtům, sécůrům, tráctálůlé, casráléám, éflásám, välidám, támidám, véntősám, irátúm, naútrágům, Núctisŏnům, spůměům, áspérům, těfůgům. Tůrbátům, ůndí věmům, gelidám insanóm, tárbídum, ágitatám, commotám, hörzéns cöncitám, intestám, söllícitám, pilérőplám, féram, indómitám, sévám, tárgidám, tumáltáósám, incértúm, dubaim, cæcim, itrám, hiběrnům, procellosům, intidům PER Peligi ûnda: Maris unda, Campus aquarum, Arva Neptunia Unda Neptúnia, Carmiens gúrges, Wiximā Nērēi stagnā. Lāti stāgnā protundi. Cærula ponti. Oceani, Neptoni, Nerei, Tethidis Tethivos ûndas, PHR Cûnclijs pêlagî cêcidd fragar. Sassa quictunt - Equăra tulă silent, Placidum ventis stat māre. Sühsidunt unda: Stētnītur aequor aquae Plăcidi stravêrânt aquoră vênti. Meris îr î récéssit. Lugiant tötő acquére tümbi. Placidis maré constitut undis. Magnos déponant aquor à midns Agalidar fluctibus agunt. Miscent se mária ét nigye attéliontur acure 🖣 Fri dánt ach fills mirri omnia circum Virg.

Măreotis, idis, f. Mare d'Egitto presso ad Alessandria. Sunt Thasiæ vites, sunt et Mareotides albæ. Virg. Hine Marcoticus, a, um.

Mārgārītā, æ, f. Perla. SYN. Mārgārītūm, ūnio. 🥊 Quō mārgārītā cārā tībī, bācca Īudīcā (jamb.).

Mārgo, ĭnĭs, m. f. Margine. SYN. Oră, fīnĭs, ēxtiēmūm, crepīdo, vel rīpā. EP. Spūmāns, frondosňs, lápidosňs, arenosňs, viridis. J Nec brachiá löngő Margine terrarum pörréxerát Am-

phitrité (spoud.). Ovid.

Mărīă, vel Măriă, æ, f. Maria Fergine, Madredi Gesù Cristo. EP. Immācūlātā intemērātā, venerāndā, aūgūstă, přă, cāstă, včnětábřlřs, inclytă, sacră. PER. Excelsi Regina poli, Magni sponsa Tonāntis, Jēssabė stirpis generāsā propāgo. Vīrgo sümmüm énixá Denm. Mátér öbümbratá Pbenmătě sacrő. Virgo půči péră. Matěr ignáră töri tāctāsquē vīrīlīs. Virgo dēcās colī. Jesā inelvta mater. Regia progenies, genus alto a sanguine Jūdæ. Immāculātā Deī parens. Codī, vel cælfeðlum Regina pótens. PHR. Júdæas inter Vīrgō pālehērrīmā Nymphās. Quā Supērum pūrō cổncepit áb adhère Regem. Quá ventrě hēātō Gaūdĭā mātrīs hābēus cūm virginitātīs hŏnōrē. Nēc prīmām similēm vīsa ēst, nēc hăbērĕ sĕquēntēm. Mātēr Vīrgĭnčūm sērvāvīt sōlă pudőrém. Rébûs sólámén in árctis. Nőstris pörtus et aură mălis. Tu mihi perfugium, tu mihi portus ades. Tu clypeus, tutela mihi, tu certa salūtis Anchora, tū statio tūti plaeidissima portus. Ūuică fortunis ară repertă meis. Virgo Măriă nitet nüllő teméránté púdórém : Pôst pártúm pú**črí vi**rgó Máriá nitet (dist.). Détalit ád. Măriae demissus virginis adres, Juv.

Mărică, & T. Marica, moglie del deo Fanno. § Hûnc l'aŭno, et nymphā genitūm Laŭrente Mărică.

Virg.

Mărinus, ă. ûm. Marino, marittano, SYN. Măritimás, æquörĕás. 🖢 Nāscītár, ēt cāsās ābiēs vīsūrā mārīnos, Virg.

Mărīscă, w, f. n. Fao insipido, cresta, carnosità. Cædüntûr túmídæ, Mědícő ridente, máriscæ

Mărito, as, avi, alūm, are. Maritare. Act. ace. PER. Cönjúgið júngo. Vírð trādo. Vinclö júgáli socio, associo. 4 daxta maritandi condemnet vīncūlā sēxūs. Prud.

Măritús, I. m. Marito. SYN. Vir, conjūx, sponsus. Spārgé, mārītē, nūcēs: tibi dēserit hēspērūs

Oélám, Virg.

Măritus ă, um. Maritato, maritale, SYN, Măritâlis, jūgālis, conjūgiālis. 🖣 Hæenč mārītā Tidos, hæ pāciā sūnt mihí noctes? Prop.

Máriús, jī, n. Mario. EP. Förtis, ācer. § Éxtúlit hæc Děciós, Măriós, mágnősqué Cámillós, Virg.

Mârmărică, w. f. Marmarica, paese dell'Africa. Hine Wārmāricus, a, ūm, idest Libveus, et Mārmăridă, arum. idest populi Marmarică. CRumpă morās, rape Mavmaricas in prielia vires. Sil. Nou ego Marmaridum mediam penetrare phalängēm. Id.

Mārmor, oris, n. Marmo, EP. Parium, Phrygium, Mygdoniam, Spartanam, Libycam, viride, încīsūm, lævé, solidūm, clārūm, nitidūm, cāndidam, macalosam, saperbam, nobile, perspieŭūm, nivčūm, splendidūm, vāriūm, lūcēns. PER. Pătřás, Cláás, Spartánás, Théráphæás,

Ămyclēŭs, Oebălińs, Fēnāriŭs, Mygdoniŭs, Phrygius, Ideus, Panicus, Libycus lapis. Parium saxum. Parius silex. PHR. Cum mea Mygdőnjo fülgébant mármóré téctá. Instituám. vel pönām sölidē dē mārmörē tēmplā. Stābūni ēt Pārii lăpidēs, spirantiā signā. § Prætereā (ŭi) în lectis de marmore templum. Virg.

Mármoreus, a, um. Di marmo, marmorco. PER. Ex, vel e mārmörē. ¶ Nūnc tē mārmörēūm prò

tempore feeimus, at ta. Virg.

Măro, onis, m. Marone, cognome di Firgilio. SYN. Vīrgīliŭs. ¶ Ingenium sācrī mīrāris abēssē Maronis. Mart.

Mārpēsńs , I , m. Marpeso , monte dell'isola di Paro. Hine Marpestă cautes, pro marmore Pario. ¶Quām sī dūrā sĭlēx, aūt stēt Mārpēsĭă caūtēs. Ýirg.

Mārrňbĭōm, ĭī, n., Marrobbio (erba). 🥊 Mārrŭbĭūmque potens, hace faucibus optima sumes. Ser.

Mārs, tīs, m. Marte. SYN. Māvors, Grādīvus, EP. Gělicus, ferus, atrox, savus, cruentus, dirus, ānsānns, furēns, torvus, armīpotēns, īmprobus, īmpĭŭs, dūrŭs, bēllĭcńs, sānguĭnčŭs, funēstŭs, terribitis, impavidus, intrepidus, trux, indomitns, immānis, inconstans, infidus, cæcus, incertus, înclytus, anceps, ferreus, asper, acerbus, hörrendus, PER. Ārmörum parens, Bellīs et saugume gaudens, Bellīger Deus, Gradīvus păter. Deus armiger, Deus armipotens, Arbiter ārmörum. Bellípötens, hellator Deus. Belligerum numen. PHR. Geticis qui præsidet arvis. Bēllā nēfāndā ciēt Māvors. Mārs heū sānguǐnčās gaūdēt habēre manūs. I flie Mārs armipotens animum, viresque Latinis. Virg. Fab. Dio della guerra, figlio di Giove, e di Ginnone, fratello di Bellona, tenuto in particolar renerazione dai popoli della Scizia, e della Tracia.

Mārs, tis, Marte (pianeta). ¶ Tē fērā nēgnīcguām plăcidam spondentia Martis. Ovid.

Mārsūpium, jī, n. Borsa. Son lūcrī cupidūs

uūmmīs mārsūpiā replēt. Sidou. Mārsya, vel Mārsyas, a, m. Nome di poeta e di fiume. § Mārsya nomen habet Phrygia liquidīssīmus āmnis. Ovid. Fab. Trombetta della Frigia molto temerario, e perciò scortivato da Apollo, e cangiato in un fiame.

Mārtiātes, is, m. Marziale (poeta). EP. Mordax, doetus, disertus, lepidus, argūtus, Bilbilieus. öbscenus, ingentosus, PHR. Bilbilici vatis sünt monumentă joei. Mordax sine fine Martialis. 🖣 Tōtō nōtǔs ĭn ōrbĕ Mārtĭālĭs (phal.). Ans.

Martinus, t, m. S. Martino, EP. Pius, inclytus. Dām chlāmydēm Mārtīnās inops divisit egeno: Christňs čá měmorát se běně věstě těgi (dist.). Fort.

Mārijus, jī, m. Marzo. EP. Fēcundus, florens, virēns, fērtilis, novās, hēnignās, blandās, tēpidás, imbrifér, nimbosás, 🖣 Martis črát mensis prīmūs Vēnērīsquē sēcūndūs. Ovid, Expl. *Mese* vonsacrato a Marte. In questo mese il sole entra

in ariete.

Mārtýr, yris, m. Martire. EP. Clārus, sanctus, förtis, constans, pińs, interritus, imperterritus, īllūstris, inclytūs, generosos, māgnanimūs. PHR. Pērpēssūs pulchram Christi pro nomine mortem, Cælum adiit. Pro Christo innocuum fundens in mörté crőőrém, Sanguiné firmávít dőgmátá vērā sāō. Elbāndēns Christi proptēr pi**ā dogmātā**

vilām, Sānguine dillūso pūlchrā trophæš talit. Martyr ovans colos renifet, cui valuere fërri. Fort.

Mārtyriūm, ii, n. Martirio. EP (Hārām, förtē, illüstre, nöbile, sævúm, rigidúm atróx ciúchtūm. PER. Gloria, vel laŭica maitviti. PHR. Īnelytā mūrtvrii bēllā rūbēntis labēs. Mūrtvrii sanctis quae pia causa fuit.

Mās, mārīs, m. Maschio. Mās ēsse cessāt illē, nēc fil tēminā jamb.). Prud.

Māscutīnus, a, um. Maschio, ma chile. 9 14 māseulini, et teminini gignite (jamb.) Aus

Māscutus, a, um. Moscho, maschile. SYN. Mas vel virīlis. 4 Vērbenāsque adolē pingnēs, et māsculā thūrā. Virg.

Māssā, & , f. Massa. SYN. Möles, činus, pondus. Cũm quiế préssă điệ màssa lăthêre sắb ipsa.

Māssăgētā, ārūm m. plur. Populi della Scizia, SYN. Alani, Hūnni. Māssagētās Seythiens non alliget Islet. Luc. Hist. Popoli che bevono il sanque de' cavalli mischato con latte.

Māssīcus, 5, m. Massico, monte, EP, Ferax, collies, fēlīx. Vitifēris lātē tlörēbāt Māssiens ārvis. Sil. Expl. Monte nella Compagna d'Italia, che

abbonda di buon vino.

Māssiliā, &. f. Marsiglia, vitta della Provenza, EP, Clārā, nobilis, inclita, prisca, antiqua, docta, Grājā, cělebris, PHR, Populis accinciá superbis Māssīlīā, Optīmā vīnā terēns. 🖣 Māssīlīām bēllīs tēstātūr fātā tūlīssē. Luc.

Māssītiā, a., t. Paese dell' Hrica. Hine Māssīliis. ă, ûm. 🦣 Et gêns, quæ núdő résidens Massvlíá dőrső. Luc. Mássýlíque rňúnt equites, et ödőrá

cănăm vis. Virg.

Māstīgiā, ār, vel māstīgiús, i. m. Perro abasma detto per modo di villania), furfante. I Ext è culīnā, šīs fōrāx māstīgĭā (jamb.). Plaut. Āggredĭūndŭs ēst hic hōmō māstīgēŭs. Id.

Mastrūcă, ŵ, f. Pelliccia. § Sölvētě māstrūcīs pro-cĕrēs, vēstīrē tögātös. Prud.

Mātěr, mātris, f. Madre. SYN. Pătens, genitrix. EP. Blanda, dūleis, tida, stūdiosa, sollieita. ānxiā, amāns, cāra, alma, benīgna, placida, vigil, pērvigil, sēdūlā, crādēlis, īmmītis, īnclēmēns, inhūmānā. PER. Prōjis āmāns. Nātōrūm stňdřósá párens. Oblivisci něsciá prolis. PHR. Quốt in lûminis aŭrās Ēdūxīt stůdiôsă fővět. Blandam prólém álft, édőcát. Cárá sínű mátér sňá pignorá gestát. 🖣 Idárimque Jövem, Phrygjanque éx őrdiné mátrém Invőcát. Virg.

Mātěriá, æ, 1. Materia. SYN. Mātěries. EP. Divěs, dīffūsă, āmplă, trecundă, felix, aptă. Materium superabat opus, nam Mulciber illic. Oxid.

Māternus, a, um. Materno. di madre ! Devolvant, **ĭtĕrū**m mātērnās impŭlit aŭrēs. Vng.

Mâterteră, æ, l. Zia. sorella della madre. I turtim īllum prīmis Jūno mātertera cunis Educat. Ovid.

Măthēmăticus, ă, ûm. Matematico. C Nemo măthēmāticās genium indemnātās hābebit. Juv.

Mātrīmoniām, jī, n. Matrimonio. SYN. Conjūgiūm, connubium. f Ut cam perpetiar ire in matrimonium (jamb.). Plant. Vide Conjuguum.

Mātrona, a, m. La Marna, fiume della Francia. EP. Citus, amomus, flexus, Matrona non-Gallos, Belgasque intersită fines. Aus.

Mātronātis, is, m. f., e, n. Da femmana decoresa,

matronale. 🗗 (matronales érúbűéré génes penta),

Mātūrēsco, is, cič, n. Maturarsi, SYN, Mátūrör 🖣 Lūcūs taipit, čt út primum plinā mātirniit ānnē. Ovid.

Mātūrītās, ātīs, f. Maturitā, 🍨 kērvēns cognāt mātūrītas (jamb.). Prud.

Maturo, as, avi, atum, are, Maturare, Act. acc. SYN. Coquo. Avanzare, affrettarsi, Accelero. festino, própero, celero, árgéo. PHR. Ot primám plenis mātūrūji annis, Matūrare fiigām, Prascipitare moras. I Multa forent, quae mox coelo properanda sérénő. Matúrare dátúr, Virg.

Maturns, å, um. Maturo. SYN. Coctus, tempestīvās, non immatūrās. Pronto. Sălătăs, celer, ¶ Trīstē lupus stābulīs, mātūrīs frūgibus īm-

brés, Virg.

Mātūtā, ir 4. Invora. SYN. Lencothea. Clencothốc Gráfis, Màthta vocábere nostris, Ovid.

Mātūtīnus, š. ūm. Della mattimi, mattutīmi, 4 Mātūtīnā rubčut radiāti luminā sālis. Luc.

Mavors tis in Marte. SYN. Mars, Gradiviis. f lécérat ét visidi tottam Mavertis in antré Prociduisse lupam, Virg. Vide Mars. Māvortius, a. um. Dr. Marte. SYN. Martins & Ro-

můlůs excipiét gentem et Mavortia condét

Mainia, Virg.

Madicús, i, m. More. SYN Madricús, Madrúsiús, Maŭrūsiacus, EP. Occiduns, territicus, levis, niger, pictus, adustus, trux, celer, atrox, barbarús, rélügüs, Libveüs, PHR. Savit adustus corpore Maŭrus, Territicus migris prorumpit Maŭrus în ormis, f. Et. Mauri celerês, et Maŭro öbscáriór Índus, day,

Maŭsôtĉŭin, i, u. Mansolco, sepolero de gran magnificenza, derivato da quello di Manselo. EP. Dīvēs, supērbūm, magnificūm, trīstē, inclytūm, PER, Maŭsoli insigne sepulcium. L'Aéré née vácuó pón fentrá maúsófén spond.; Mart,

Maŭsolus, i. m. Mansolo, 4 Maŭsoli saxis, priamidumque leges pent. Mart. Hist. Mansolo, re di Caria, talmente amato da Irtemisia sua moglie, che questa leve nel vina le di lui ceneri, e gti cresse uno splendidissimo sepolero.

Māvimus, vel māvamūs, à, ūm. Irrandissimo. Hinc alba Clitumne, greges, et maxima touras,

Me We, Pron. a nominat. Ego. 4 Me, me adsúm, qui téci, în mé convertité ferrum. Virg.

Mčātňs, ňs., m. Meato, passaygio, strada stretta. SYN. Aditus, töramen, f Divisim bitido consūmis, Rhēnē měātů. Člaud,

Mčedinas , átis , m. Mecenate. ¶ Mčedinas átáví edité régibus asclep. Mor. Hist. Cavalier romano, favorito dall'imperatore lugusto, e difensore di Virgilio, d'Orazio e degli altri poeti e dotti.

Mēcām, adverb. Vico, con me. Incipe Manalias

mēcim mēš tībiš vērsās Virg.

Medea, a. t. Medea, SYN, Feffa, Actis, Colchis, Phásiás, Phásis, LP, Bárbátá, věnětică, sava, léröx , férá, törvá, ádúltérá, scélérátá, dír**á,** cinenta, improbă, immanis, amens, elfranis, Iúriata, turibunda, sagax, docta, nefenda, işmphátă, PLR, Cölchichă növércă, lásonis úxór, Scythřeis ármátá věněnis Phastás (Sie Měděă féróx, myietáque, flebřlis Inó. Hor. Hist. Medea, figlia d'Icta, re dei Colche, incontatrice auan reletie. In egue a Greene come addormentar potesse il diagone, che veglava al vello d'oro: così presolo, con esso se ne fuggi, ed uccise il suo fratello Absirto, spargendo per le campagne le di lui membra.

Médělá, æ, f. Medicamento, SYN, Mědřeáměn, rémědřům, mědřeiná, PHR, Mirá ést hæc törmá mědělæ, t.önfér médělám längnidis, § Séd měritő miséris ádhiběndá měděla ést. Juv.

Módeór, éris, éri, Medicare, Depon, dat. SYN, Mědřečr, cůro, lévo, rélévo, sáno, PER, Mědřeám féro ópém, Mědřeás ártés ádhříbéo, Mědřeňam, mědřeáměn, Mácháoňás ártés áfléro, Děpěllo, čxpěllo, lévo, rělévo mědřeámřině môrbům. 差grótům fövěo ópě mědicá. PHR, Sérő mědřeňa páratúr, Cům málá pěr lóngás inválůěré mórás, Nóstróquě médéré lábôři. Pavouřás ádhříbě cůrás. Ārté dôctůs Ăpôllříněá děpěllěrě môrbós, ¶ Tálís ámôr těněát, něo sít milní cůrá měděri. Virg.

Mēdiā, ā., f. Media, paese dell'Asia. ¶ Mēdiā fērt trīstēs sūccēs, tārdūmquē săpērēm. Virg.

Mēdī, örūm. Popoli della Media. ¶ Flös āpprīmā tēnāx: ănīmās ēt ŏlentĭă Mēdī. Virg.

Médícātús, űs, m. Medicina, rimedio. SYN. Médícāmén, medícāmentūm, remedifūm, medícīnā, medētā, phārmācūm, fomentūm, lenīmen, švamen. EP. Ēlīfcāx, sālūtārīs, sālūber, suāvs, dūleis, grātūs, optātās, sālūtēr, sānūs, vālīdās, āptūs, pötēns, ūtīlīs. PHR. Tēmpotībūs medicīnā vālēt. Quīd medīcāmentīs öpūs ēst, ūbī corpore sāno, Mēns quoque sānā vālēt.
Quāque tēros repūlī doctīs medīcātībūs īgņēs. Ovid.

Mēdīcīnā, æ, f. Medicina, SYN, Mědĭcūtůs, vel ārs mēdīcā. PER, Ārs Āpollfinēā, Pāčotiā, Māchāoniā. Artis Āpollfinēa virēs, potiestās, fia cūltās, aŭvilfūm, dēcās, gloriā, Ars mēdēndī. Ārs operāsā mēdēntūm. § Īpsē repērtorem mē-

dieinæ tilis, et artis. Virg.

Mědřeábítřs, řs, m. f., č, n. Medicabile, SYN, Sánábilřs. ¶ Mê mísérám, quốd ămôr nôu ést mědřeábílís hérbís? Ovid.

Médicór, ārīs, ātňs, ārī. Medicare. Depon. dat. SYN. Médőőr, ¶ Ōrā tövént îllo, ēt sénibūs mě-

dicantur auhēlis. Virg.

Médřeńs, î, m. Medřeo. SÝN. Médřes. EP. Ťllástris, îngéniôsús. îndástríús, samis, salútříče, třdůs, fřídělís, caūtůs, dőctús, seřens, sölčis, pôtčins, söllicítůs, průděns, sěgáx, petitús, PER. Dőctús pötěstátés hérhárům, úsůmeqně mědendî. Ārtē léváns mörbös. Fůgáré môrbôs pěritůs, Dôctús ártém. P.cómfim. Mácháóntá clárůs in árté. Médicié péritús ártís, Quild třid cům mědřeis? dímitté Mácháónás önnés, Mart.

Mědřeńs, 3, fim. D. medico. Dřim mědřeás adhiběré manůs ad vůlnéra pástor. Virg.

Médiocris, is, m. f., é., n. Mediocre, SYN. Modicas, éxigaás, vel vilis, hámilis, ignábilis, C. Médiócribás éssé póétis. Non hóminés, non tui, non concésséré célümmé, Hor.

Médiocritás, átís, f. Mediocreta, SYN, Mödús, mődérátío, EP, Adréá, öptátá, púlchrá, hönéstá, réciá § Adréám quisquis médiőcritátém (sapph.).

Hor.

Médiocritér, adverb. Mediocremente. SYN. Mödőrátő, módícó. ¶ Nő pávör, ét rérűm médiocritér átfliám spés. Hor

Mediolonum, i, n. Milano citta regettabile. EP. 1

Antiquum, clarum, însigne, nobile, amplum, celebre, populosum, dives, învictum. ¶ Et Mëdiolani mira omniă, copiă rerum. Aus.

Mědítóv, arís, atús, ari. Pensare, considerare. Depon. SYN. Cogito, molior. PER. Mentě agito. Animo repúto. § Nec jam fürtivům Dido měditatův amorém. Virg.

Mědiús, ă, ûm. Mezzo, mezzano, ch' è in mezzo.

Cônsêdît scopůlo mědiúm, nůměrůmquě rě-

censet. Virg.

Médůná, æ, f. Midollo. EP. Intimă, îmă, teneră, möllis, pinguis, tenăis, optimă, occultă. PHR. Livor, täbiticum mălis venenum. Intactis vorat ossibăs medullās. Imās ūrīt serpeus flammă mödallās. Möllibūs ardet ignis in medullis. Tenerā flammam răpuere medulla. Nötūsque medullās Intravīt eălor. Continăoque avidīs übt

sūbdītā Hāmmā medūllīs. Virg.

Médűsá , æ, f. Medusa, SYN, Görgön, Phöreys, Phöreynis, EP, Sáxífícă , törvá , änguitenens, hörrendő, vípérék PHR, Phöreynidős örá Mědűsæ, Sáxífícæ vídéás intélix örá Mědűsæ. Crēdám prítíse vídéás intélix örá Mědűsæ. Crēdám prítíse videás Görgönis änguinéis einetä fűisse cömis. Séetáque Pérséä Phōcidís árvá mánűs, Néxáqué nödösás ängué Mědűsá, cómás. ¶ Squölébánt läté Phöreynidős árvá Mědűsá; Lue, Fab. Figlia di Forco , jartorita da un mostro marino. Aveva per choma molti serponti, che al sel vederli tramutasano gli uomini in sassi. Fu necisa da Perseo, che l'assalto armato colla spada, e con la veste talare di Mercurio, e con lo seudo di Pallade.

Mēgærā, æ, f. Megera. EP. Crūdēlis, dīrā, sævā, atrā, tōrvā, lērōx. rālidā, ūltrīx, improbā, sæferātă, infernā, tārtārēā. PHR. Improbā mōx sūrgīt trīstī dē sēdē Mēgærā. Pēstiférās animārē ad crīminā tūrbās. Tōrvā Mēgærā rǔtt. Vīpēršā stimilis āccēnsā novēreā Mēgærā. Quās ēt tārtārēām nōx intempēstā Mēgærām. Virg. Fab. Una delle tre Furie, figlia della Notte

e d' Acheronte.

Mējo, is, minxī, mietūm, mējērē. Pisciare, orinare.

Cūjūs ād ēfligiām non tāntūm mējērē fās

ëst. Juv.

Mét, mēllis, n. Male, SYN, Făvăs, EP, Dûlce, suāvē, jūcūmdūm, āmbrostūm, nēctāvēūm, röscidūm, tēnāx, līquēns, fragrāms, līquīdūm, dāvūm, rēdölēns, līāvēns, līķhlæūm, Cēcröptūm, lītmēttiūm, Attīcūm, Möpsöptūm, ačrīūm, aŭrēūm, PER, Mēllis dönā, mūnĕrā, Mēlleā dönā, Nölölē nēctār āpis, līķblæī mēllis frāgrāntīā dönā, Līquör līķhlæūs, PHR, Flavāquē dē virīdī stīlabānt flice mēllā. Plēnīs dörēa mēllā. Sūnt ēxprēssā fāvīs, Stīpārē līquēntīā mēllā. Līdleī dīstēndūnt nēctārē mēllā. ¶ Fērvēt öpūs, rēdölēntquē thỳmō frāgrāntīā mēllā. ¶ Virg.

Mětampůs, ödřs, m. Melampo, figlio di Imitaone e Dorippe, marito d'Ifianassa, padre di Teodamante, insique augmer: è auco nome di cane. EP. Dôctůs săgăx, săldītfer, Xmythāŏniñs, PHR. Ămythāŏnič nātūs. ¶ Insignēm fāmā, döctōquě

Mělampodě crētam. Stat.

Mētehīsēdēch. ēchīs, m. Melekisedecco, saverdote del vecchio Testamento. EP. Piūs, sācrīficūs, ālmūs. Pēctŏrē sācrīficī Mēlehīsēdēchīs ērāt. (pent.). Mant.

Měleagér, vel Měléagrůs, î. m. Meleagro. SYN. Oenides, Thestiades. EP. Cělýděniůs, férox, tlāvus, ferus, crūdēlis, impiūs, mavortius. Quid sī mē, Mělčágré, tňám měmorem čssé sororem. Ovid. Hist. Melcagro, figlio di Onco, re d'Etolia e d'Altea.

Mětřečrtá, ž, vel Mělřečrtěs, ž, m. Melicerta, figlio d' Itamante e d'Ino: questi colla madre si precipitò in mare, e fu cangiato in Dio marino, detto da' Greci Palemone, dai Latini Tertunno. Si confonde sotto questi nomi con Melicerta, SYN. Pălæmon, Portunăs, 🥊 Teque ferens parvum aŭdîs Mělřečrtă lăcertis._Ovid. Vide Ino.

Měhcůs, i, m. Musico. \ Ēt mělicôs lýricôsquě

modos præfando novabis. Aus.

Mětřiotás, i, f. Meliloto. SYN. Mělřiotón, i, n. 🖣 Pārs thỳmă, pārs căsĭām, pārs mēlĭtōtŏn āmānt pent.\. Ovid.

Mělímětům , î, n. Pomo melato. EP. Důlcě, suávě. ¶ Dūleibus aut certant quæ melimela favis pent.). Mant.

Mětior, oris, m. f., üs, n. Migliore. J I děcus, ī, nostrūm, mēliorībus ūtērē lātīs. Virg.

Mětřie, čs., vel Mělřtš, æ, f. Malta (isola). EP. Nōbilis, potens, indomita, invicta, ferax, fertilis, ārmīpotēns, mārtiš. Fērtilis ēst Melitē, sterilī vicină Cărcyră. Ovid. Expl. Malta, isola presso la Sicilia, per lo passato assai nominata pei suoi cani, sue rose, e sottilissime tele: vi risiedevano i cavalicri Gerosolimitani per donazione fatta loro di quest'isola da Carlo I', dopo la perdita di Rodi.

Mēnens, a. um. Di miele. SYN. Mēllītus. 🖣 Non litecrārē potēst nitidās vox mēllei linguās. Fort.

Mellifer, å, üm. Che produce miele. I Mellifer ēlēctīs ēxērcitūs obstrepit hērbīs. Claud.

Mentitico, às avi, atôm, are, Fabbricare il miele. Act. acc. • Sie võs nõn võbis mellificatis apes pent. . Virg.

Melos, n. indecl. Melodia, doleczza di canto. SYN. Concentus, cantus, moduli, modulamen. 🖣 Regīnă lõngūm Cālliŏpē mělŏs (aleaic.). Hor. Vide

Cantus, musice.

Mēmbrānă , æ , f. Pelle sottile. SYN. Pēllis, vel chārtă. PHR. Aŭt vīvēntis ădhūc Libycī mēmbrānă cērāstā. Jām liber, ēt bicolor positīs mēmbrānă căpillis, 🖣 Hōs čmē quōs ārctāt brčvibās mēmbrānā tābēllīs. Mart

Mēmbrātīm, adverb. A membro a membro. SYN. Pēr mēmbrā, in pārtēs. 🖣 Et mēmbrātīm vi-

tālēm dēpērdērē sēnsūm. Lucr.

Mēmbrūm, ī, n. Membro, SYN, Pārtēs, ārtús, EP. Vălidăm, jăvênilê, cândidâm , îmmânê, lânguĭdūm, pālļĭdūm, ēffērtūm, pāllēns, ægrūm, ēxānguč, înfirmūm, sčnilě. J £t māgnös mēmbrotum ārtūs, māgna össă, lăcērtōs. Virg.

Vide Corpus.

Měmĭnī, īsti, īssč, n. Ricordarsi. Verb. defect. SYN. Récordor, réminiscor, commemini. PER. Īn mēntēm vēnīt. Sām mēmār. Pēctörē, mēntē, ănimo tenco. Mentem, vel în mentem subit. PHR. Háce milit sémpér érünt imis infixă médullis. Hoe habeo signatum memori pectore. Memori mihi sant hac condită corde. Aadita æternům súb pěctěré servát. Constanti mente těnět. J Et méministis čním biva – et měmorare potestis. Virg.

Mēmnon, onis, m. Mennone, EP. Niger, tortis. PHR. Aŭroræ filiŭs. \ Eoasque ăcies, et nigri Mēmnonis ārmā, Virg. Fab. Figlio di Tetone e dell'Autora, re dell'India - ucciso en guerra da l Achille: è favola, che fosse tramutato in un necello del suo nome.

Mēmnonidēs, ūm. Mennonidi. PHB. Avēs Mēmnoniæ. Vide Memnon.

Měmor, orís, adiect. Ricordevole. SYN. Non ohlītus, non īmmēmor. Sis memor: ēt te anīmo repetentem exemplă táorâm. Vag.

Měmőrāndús , ă , hm. Degno di memoria. SYN. Měmorālidis, J Tē quŏquĕ māznă Pālēs, ēt tē memorande canemas. Virg.

Měmoriá, ž., t. Memoria. SYN. Mēns, pēctūs, vel ănămăs měmŏr. ¶ Rédit memŏria těnáe pêr vēstīgiām jamb.). Sen.

Měměro, ås, avī, atům, arč. Commemorare, ricordare. Act. acc. SYN. Commemoro, ¶ Mūsā mihī caūsās mēmotā: quō nūminē lāsō. Virg.

Mēmphis, is, t. Il gran Cairo. EP. Ægyptiš, Băbylonică, opulentă, dives, barbără, celebris, săpērbă, clārā, tūrrītā. PER. Mēmphītīs ōrā. Memphitică tellus. Urbs Memphitică, Memphitis, ürbs. § Rārbārā pyrāmidum silēāt mirācidā Mēmphis. Mart.

Mēmphītēs, w, m. Del gran Cairo in Egitto. SYN. Mēmphītřeŭs: in fæmin. Mēmphītřs, řdřs. 9 Bărbără Mēmphītēm plāngērē doctă bovēm (pent.).

Ménândér, î, m. Menaudro, celebre poeta graco, scrittor di commedie. EP. Doctus, discrtus, facundus. Döctiör örhe süö lingua süb flöre Menänder. Mant, Hine Ménāndrēus, a, um. J. Turba Menandrea fuerat, nec Thaidos ölim. Prop.

Mēndā, æ, f. Errore, fallo. SYN. Ērror. mēndūm. ērrātūm., vitiūm. ¶ In tötō nūsquām corporé mēndā lūit (pent.). Ovid.

Měndácíům, ří, n. Menzogna, bugia. SYN. Cômmentum, fallacia, EP. Vanum, futile, indignām, prēdīgiēsām, cāllīdām, sābdölām, fāllāx, půděndům, tůrpě, anilě, feminěům, blandům, PER. Făllăcis somniă mentis. Verbă dolosă. Fictas, vănăs, îneptăs fâbulăs. Fâlsăs vēces, Vânús sérmo, Váná věrbá, ¶ Née vôs décřpřánt blándá měndáctá linguae, Ovid.

Mēndāx, ācis, adject. Mendoce, bugiardo. SYN. Vānus, tietus, mēntitus, tālsus, tāllāx, mālus. sūlolotius, vāniloguus. PER. Vānæ mendāciā linguæ fundere doctus. Landi fictor. Peritus vānās pro vērīs fundērē vocēs. Mendāciā fingéré dőetűs. S Finxit, vánum etiám menda-

cemque improbà finget. Virg.

Mendicitas, alis, f. Petoccheria, mendicita. 9 Men dicitatēm mi öbtūlisti ŏpērā tūā jamb.). Plant. Mendico às, avi, atum are, Mendicare, accattare, Act. ace. 5 Nec parvo mendicat opes, nec cor-

rógát aŭras, Sever,

Mēndicās , ă . m. Povero , mendico , petoceo, SYN. Mēndicāns , paŭper , égêns , inôps . ¶ Ne mendico tërat barbati prandia nadi. Mart.

Mendôsus, ă, um. Scorretto, pien di errori. SYN. Vitiosas, PER, Plenas, erratis, Mendis scateus, Non égő méndősős aűsím déténdére mőrés

Ménétaús, î. m. Menelaw. SYN. Ātrīdēs, EP. Förtis, generősős, Mycónæns, mágnánimús. § Intra těctă věcát Měněláum, čt limină pándit. Virg. Hist. Figlio d'Atreo, fratello di Agamennone, a eui Paride rapi Eleme de lui spisa.

Mēns : tis , f Spirito , anima, SAN, Žitimiis Raquone. Bátio. Prudencie. Consilium. ! Lt jacit, ārrēctā mēntēs stupčtāctāque cordā. Virg. Vide

Animus, consilium, ratio.

Mēnsă, ā, f. Mensa, tacola. SYN. Törüs, čpulā, convivium. EP. Gemmifera, aurea. lauta, pingnis, ornātā, opīmā, rēgiā, dūleis, mollis, ēbriā, fēstīvā,hilāris, āvārā, sērdidā, māgnificā, prodigă, ăcernă, dives, splendidă, argenteă, mācŭlosă, brevis, angūsta. PHR. Gemmiferis īllūxīt rēgiā mēnsīs. Sūstēntātque tūās aāreā mēnsā dāpēs. Laūtīs mēnsā pārātā cībīs. Vīx căpii immensas ebriă mensă dăpes. Lautos suppēdītāt prodigā mēnsā cibos. ! Non sum mensă quidem, nee sylvæ filiă Maura. Mart.

Mēnsis, is, m. Mese. EP. Lūnāris, flūcus, ečler. fűgĭtīvűs, fűgāx, prōnűs, lĕvĭs. PER. Mēnstruns cursus. Menstrua spatia, orum. Mora mēnstrāš. Mēnstrāšs orbis. Lūnæ cūrsās, cūrriculum. PIIR. Annua bissenis revocavit mensĭbŭs āstră Lūnă nĭtēns. ¶ Quī vēl mēnsč brčvī, vēl tōto ēst jūnĭŏr ānnō. Hor.

Mēnstrins, a, um. Di mese, che torna ogni mese. SYN. Menstrualis. J Ipse pater statuit, quid menstrua Lūna moneret. Virg.

Mēusūră, æ, f. Misura. ¶ Ūt rebūs lætīs pār sīt mēnsūcă mălōrūm? Jūv.

Mēnsūro, ās, ātě. Misurare. SYN. Mētior. I Onisque sñas mensurat opes, viresque sñorum. Corn. Wentă, vel Menthă, & , f. Menta (erba). EP. Vi-

rens, ölens, ödőrá. I Hæc tibi quæ törtá venērūnt condītă mentă. Mart. Nēc deest rūctātrīx mēnthā, něc hērbā sălāx (pent.). Id.

Mēntior, īris, ītūs, īrī. Mentire, dir būgia. Depon. PER. Fālsā lŏquŏr, nārro, dīco. Mēndācĭā jācto, fingo. Vānā, fālsā similo, vel comminīscor. Mendācia vērba profero. Falsa pro vērīs dīcere. Mendaces reddere ab oie sonos. PHR. Addit mendacia culpæ. Mendaci certant inter sē fāllere līnguā. J Āt non īlle, sătum quō tē mēntīris Achīlles. Virg.

Mēntor, oris, m. Mentore, celebre scultore. EP. Sölers, clarus, peritus. Hinc Mentoreus, a, um. 🖣 Argūmēntā māgīs sūnt Mēntŏrīs āddītā formæ. Prop. Lēsbǐš Mēntŏrĕō vīnā bĭbās ŏpĕrĕ

(pent.). Id.

Mentum, i, n. Mento. EP. Formosum, teres, decorum, niveum, încanum, canum, hispidum. PHR. Aspěrá měntő Bárbá jácět. A měntő pálěärĭă pēndēnt. Sūmmõquĕ cădīt bārba āspēră mento. I Terribili squalore Charon, cui plu-

rimă mento. Virg. Menhitis, is, f. Esalazione puzzolente e perniciosa di terra. SYN. Fætör, gråveölentiä, pütör. EP. Sūlphūrčă, tētrā, sævā, ŏlidā, grāvis, sordidā, squālīdā. I Fonte sonāt, sævamqne exhalat

öpācă mephitim. Virg.

Měráeňs, ă, ûm. Puro, pretto. ¶ Āh pěrčát qui-

cũmquẽ mërācās repperit ūvās. Prop.

Mercator, oris, m. Mercante. SYN. Emplor, instilor, venditor. EP. Impiger, peregrinus, pervigil, ādvēnā, avārus, vagns, insomnis, cāllidus, astūtus, vigil, irrequietus, iniquus, soliicitus, dives. PER. Lūcrī avidus. Divitiis, opibus, ļūcrīs ĭnhĭāns. Spē lūcrī dūctňs. Mērcĭs mūtātŏr Ěōæ. Pěregrīnārūm quæsītŏr ŏpūm. ¶ Pērdĭtňs, āc vīlīs sācrī mērcātŏr ŏlēntīs. Juv.

Mērcātūră, æ, f. Mercanzia. SYN. Commercium. 🕽 Āvērsūs mērcātūrīs, dēlīrňs, čt āmēns. Hor. Mēreātūs, ā, ūm. Compro a prezzo. SYN. Emptus. [Nătūrācque decus mercato perdere cultu. Prop.

Mercenarius. Sostantivo ed aggettico. Cosa appartenente a salario, mercenario. SYN. Operarins, conductus. Thesauro invento qui mercenariŭs ägrūm. Hor.

Mērcēs, ēdis, f. Mercede, ricompensa. SYN. Præminu, pretium, donum, munus. EP. Maxima. āmplā, ingēus, decērā, spēctābilis, insignis, jūstā, dēbitā, grātā, āquā, pūlchērrimā. PER. Hắc pramia, qui mê ferro ausi tentare, ferunt. Dii pramia reddant debita. Invitat pretiis ănimos, et pramiă ponit. Huic aliud meicedis erit. I Huic aliud mercedis erit: simul incipit īpsē. Virg.

Mērces, jūm, f. plur. Mercanzie. EP. Prčijosa, quæsītæ, vēnālēs, Eōæ, Attalicæ, dites, peregrīnā, cārā, ŏpūlēntā,āmplā,īnsīgnēs,ēxtērnā, magniffen. Laudāt, venāles qui vult extrudere mērees. Hor.

Mērcor, āris, ātus, ārī. Trafficare, mercare. Depon. SYN. Emo, cŏemo, nūndĭuŏr. PER. Veho longinquă per aquoră merces. Mutandis mercibis învigilo. Mērcēs pērmūto. Mērcātūrām făcio. Extremis făcio commerciă terris, 9 Hoc Ităchūs vělit, et magno mercentůr Alridæ, Virg.

Mērcŭriŭs, ii, n. Mervmio. SYN. Hērmēs, Cādň cifer, Atlantiades, Majngena, Cillenins. PER. Mājā genītiš, nātis. Ātlāntīs nepēs. Tegeātis, ālipēs Dens, Vocālis citharā repertor, inventor. Jovis interpres, núnciús. Sūmmi Jovis aliger Ārcās. Pācis, et ārmorum, superis, īmisque Děorům nůneřůs arbřtěr. Magni Jovis et déorūm nūnciŭs. Ārgūtæ părens lyræ. Dčus Ārcădia venator opum, fürumque măgister. Cyllenius ales. PHR. Alato qui pede carpit iter. Cyllenius advolat, vel astitit ales. Maja Plējāde nātūm Imperat accīrī, quī fērvida dīcia τĕpōrtĕt. Pĕdĭbňs tālārĭă nēctĭt, Ačrĭōsquĕ sĕcāt trāctūs Cyllenia proles, Interpres Divūm, Jove missus ab alto Sublimis pēnna, celeres mandātă pēr aŭrās Dētŭlĭt. J Tūm sīc Mērcŭrĭum āllŏquĭtūr, tūm tālĭā māndšt. Virg. Fab. Lo fingono i poeti colle ale a' piedi, e con un cappello pure alato, Saddimandava il Dio dell'eloquenza, de' ladri e dei mercanti.

Měrčo, čs. ŭī, ĭtūm, črč, act., vel Mērčŏr, črĭs, itus, ērī, depon. Meritare. SYN. Promereo, promereor. § Aspice nos hoe tantum: et, sī

přětátě měrémůr. Virg.

Měretrīciŭs, ă, nm, Da meretrice. ¶ Corporă Vēstālēs ŏculī meretrīcia cernunt. Ovid.

Měretrix, īcis, f. Meretrice. SYN. Lupă, pēllēx, prostibulum, scortum. EP. Pellax, împudică, obscēnā, tūrpis, vilis, sālāx, procāx, pētūlāns, libidinosa, eliranis, flagitiosa, pudenda, pro-brosa, lascīva, lūxuriosa, famosa, sordida, scelerāta, infamis, audāx, adultera, fallax, subdőlä. PER. İnfâmi's lűpä. Blandő armata veneno. Dolis instructă nefandis. Fueatis fallere doctă dolis. Corporis, ac ănima pestis. Opum scělěrátá vőrágo. PHR. Sít procůl ábjecto měrětrix effræna pudore; Nam mentes blandis ārtībūs īllā cāpīt. Fūcātæ īllēcēbrīs förmæ, gestüque sonoque, Incautos turpis meretrix inflectit amantes. Stat meretrix certo cuivis mērcābilis ærē. Ovid.

Mērges, itis, m. Fascio di spiglæ, EP. Lælus,

flāvēns. Aut fætú pěcŏrum, aŭt cĕrĕālis mēi-

gitě cůlmi. Virg.

Aergo, is, si, sum, ere. Ittuffare, porte sotto acqua. Act. acc. SYN. Mērso, dēmērgo , īmmērgo , īmmērso, sūbmērgo. PER. Īn flūctūs spārgo. Āgnīs, ūndīs, flūctībūs āblňo, tīngo. In ăquās, in ūndās īmmītto. Dō præcĭpĭtēm, spārgo, pracĭpĭto, dēmītto in flūviūm. 🖣 Pārcitē , dūm propero: měrgitě, dům rěděo (pent.). Mart.

Mêrgus, î, m. Smergo (uzcello). EP. Mătînus, ăquaticus, celer. Cum medio celeres revo-

lant ex aquore mergi. Virg.

Měridianis, a, ūm, Di mezzodi, meridiano. ¶ Intērjūngit čouos mērīdiānā (phal.), Mart,

Měridies, či, m. Meriggio, mezzodi, PER. Mědřás sõlis cūrsus. Mediő sõl altīssimus õrbe. Dies mědřůs. PHR. Cům sől mědřám cœiř těrřtárdăăs ârcem. Cum pecori rără prabent umbrāculā svlvæ. Jāmque fere medius Tītān venientis, et actæ Noctis erat, spatioque pari dīstābāt útrīnguč. Æstūs črāt, mēdīāmguč dies exegerát ümbrám. Aut plus aut mediám sölé těněnt**ě v**řám, Mědřás sôlé těněntě vřás. Fěcérát ēxīgūās jām sõl āltīssīmūs ūmbrās. Inquē pārī spătio vesper et ortus erant. Inclinare meridičm (glycon.). Hor.

Měritě, adverb. Meritamente, a ragione. SYN. Nonimměritě, járě, récté, ritě. 🖺 Ö děcůs, ő nőstræ měritő pars máximá vítá, Virg.

Měrštům, î. n. Merito. SYN. Prôměrštům. Beneficio. Běněláctům, öllřetům. Firtu. Virtůs. 🖣 Haud quaquam ob měritům pámas mi fata résistant) Süscităt, Virg.

Měritůs, ă. ûm. Meritato, conveniente. SYN. Debitus, ¶īnviso mēritus torquetur ab auro. Ovid.

Měrŏē, ēs, f. Meroe, EP, Nîlřácă, Cephæä, dives, fērtilis, fœcundā, fragrāns, ŏdōrātā, suāvis, aŭrifera, PHR. Extremo Meroe circumită Nilo. Ambītūr nīgrīs Mērŏē Tarcūndā colonis, Luc. Expl. Isola del fiume Nilo in Etiopia.

Měrŏpē, čs, f. Merope, una delle Plejadi, già moglie di Sisifo re de Corinti, madre di Cleonte, di Glauco e di Laerte. EP. Obscură, ignobilis. 🖣 Sēptīmā mörtālī Mērŏpē tībī, Sīsyphē. nūpsit. Ovid. Quest' è ancora il nome di un'isola vicina alla Caria.

Měrům, î, n. Tino. SYN. Vinům. J. Noctůrno

certare mere, patere diarno, Hor.

Měrňs, ă, ūm. Puro, solo. SYN. Pūtās, vētňs, non fālsus. Sūlcos et vineta crepat mera, prapără! ūlmös. Hor.

Merx, cis, f. Merce, EP. Opulenta, longinqua, pěregrīnă, quāsītă, Āttălică, Ēōā, Indică, vēnallis, externă, pretiosă, rară, dives. • Pressěrát externá návitá měrcě rátěm pent. Tibul. V. Mercor.

Mēspilūm, i, n. Nespola (frutto). Mēspilūs, i, f. Nespolo (albero). EP. Mölle, lapidosam. Tempora, et hirsútá légiműs, cúm mespilá bárbá.

Mant.

Mēssānā, ā, f. Messina, città della Sicilia. EP. Grājā, Māmērtīnā, bellīcā, populātā, fērtīlīs, æquőřeš, antiquá, pětěns, čpůtléntš, viněsá. PHR. Măměrtině loccůndă liquérě. Gěněrésis consită vitibăs. Tellas melleă vină ferens, Panici belli prima «rūdelis origo. Incumbens Mēssānă Tietē, minimumque revolsā. Sīl.

Messis, is, 1. Messe, raccolta, SYN, Arista Ceres,

frāmēntš, frāgēs, seges, spācās, EP, Öptīmā, dīvēs, trūgiletā, spiccā, triticēā, fertilis, grāvidă, lastă, siccă, odoriferă, largă, amplă, cerčális, lůxůriáns, léráx, mátůrá, flává, flávěscēns, astīvā, expēctātā, collectā, plēnā, tascũndă, ăbûndâns, ûberrimă, âridă, aûreă. PHR. Vincit hörrēš mēssis. Flaventēs grāvidis ŏněrintūr mēssibus āgri. Āgricolās ditāt mēssis. Súccisas acceperal area messes. Ager messes tert pinguis opimas. Uncis sine nec potuere sčtī, nēc sūrgētē mēssēs. Vīrg.

Viessar, oris, m. Mictatore, LP. Ustus, adustus, vigil, őpérősűs, dűrűs, ácér, strénűűs, impigér. sēdulus, sūdans, pērvigil, insomnis, lessus, indēfēssūs, tostūs, torridus, cūrvus, matūtīnus, încurvăs, curvatus, falcifer. O quoties habitu

dūrī mēssērīs ārīstās. Ovid,

Mētă, &, L. Meta, confine. SYN. Limes, finis. Hie egő née métás rérúm, née témpőrá nőno. Virg.

Mětalliens, a, ûm. Di metallo. Ilauritur vicibūs tibi vēnā mētāllicā mūltīs. Hor.

Mělállitěr, ă, ûm. Che produce metallo. Partă mětálliféris löngő discrimině térris. Síl.

Wétāllům, i, n. Metallo, EP, Grávě, júlvům, růtřlům, flavům, tůlgéns, sölídům, rigidům, nitidum, splendens, croceum, dives, pretiosum. PER, Congeries metallică, Pondus metallicum, Vēnā, māssā, vīs mētāllīcā. Īmīs tērrā vīscērībās rēcondītā, ēflossā. Vērā mīnūs Ilāvo rădăant electra metallo. Mart.

Mětămôrphôsis, čos, f. Metamorfosi, trasformazione. SYN. Transformatio, mutatio. Ilac metămôrphōsis non delîrare poetas. Ovid.

Mētātor, öris, m. Misuratore. ! Hēspērios andāx věnřám mětátěr žd ágrôs. Ľuc.

Mětanrůs, i, m. Metauro (fiume . In lævům cěcidērē lātūs, veloxque Metaūrūs. Luc.

Mětěmphsýchôsos, řs. f. Trasmigrazione.

Mětěoră, orům, n. plur. Metcore, effetti di cagioni naturali, che si fan distanguere agli occhi degli uomini. EP. Āčriā, sūblimiā, ignītā. Hie sūrsum mětěorá fricant se flammea, et aidens.

Mēthýmnă, a., vel Měthýmně, ěs, f. Metana, citta di Metelino. I Gargana quot segetes, quot

hăbet Methymnă răcemos. Ovid.

Mětiór, îtis, měnsůs, îrî. Misurare. Depon. SYN. Dimětiŏr, děfinio měnsůro, rémětiór. ¶ Hěspěriām mētīrē jācens: hae pramiă, qui mē. Virg.

Měto, řs, měssůř, měssům, ěrě. Mutere. Act. ace. SYN. Déměto, scindo, séco. PER. Súccido, decerpo messes. Reseco, rescindo, seco segetes. PIIR. Sătă, frûmêntă mănû cârpere, Flâvîs ârvîs měssorém indůcěrě. Mátůris tálcém súpponěrě ăristis. Fălce prosternere densas messes. Ct rősá déléctát, métítűr quæ póllícé primó. Mart.

Mětár, áris, átůs, ári. Misurare. Depon. acc. CProstrátis őpilais régni Phanissă métántúr. Sil.

Merretă, a. f. Sorta di misura. Alter ăt, hie tignūm căpiti încūtit, îllē metrētām, duv. Meirūm, î., n. Metro. • Quām qui compositos

mětrő Tibulli, phal. . Mart.

Mětůčndůs, š, ům , particip. Formidabile. SYN. Timendus, tremendus, tormidabilis, horrendus, terribilis. Let jam maturis metdendus Jupiter úvis. Virg.

Mětňo, řs. nr. éré, Temere, Act. acc. SYN. Főrmido, reformido, timeo, păvčo, tremo, trêmisco trepido, horreo, horresco, exhorresco. Lindice të mëtuam , si nunquam tallit imago. Virg.

Mětůs, üs, m. Timore, paura, SYN. Horror, tiemör, förmido, timör, terrör, pävör. EP. Pävēns, consciús, tácitus, pavidus, frigens, pendēns, hūmīlis, lānguēns, hōrrīhīlis, sævūs, cæeŭs, ănhēlūs, īnānīs, noctūrnūs, vigil, segnis, īgnāvūs, pāllīdūs, sūbītūs, gēlīdūs, mēstūs, ānxĭŭs, ēlīngnīs, sūspēnsŭs, fēminčūs, īrrēqnīētūs, PIIR. Mālūs interprēs tūrbāt mētūs. Pēdibūs tīmor āddīdīt ālās. Trēmor āceūpāt ārtūs. ¶Ātquĕ mĕtūs ōmuēs, ĕt ĭnēx ōrābĭlĕ fātūm. Virg:

Mevins, ii, m. Mecio (poeta). ¶ Quī Băviūm non odit, ămēt tită cārmină Mēvi. Virg. Hist. Mecie, poeta ridicolo, nemico di Virgilio e d'Orazio.

Měňs, ă, ũm, pronom. Mio. The měās errare boves, út cernis, et îpsûm. Virg.

Mēzēntins, ii. m. Mezenzio, EP. Crūdēlis, atrox. férůs, Contemptor Divům Mezentius, agminăque armăt. Virg. Hist. Mezenzio, erudelissimo re de' Toscani, ucciso da Enea.

Mī, pro mihi. A me. O vīrgo, nova mī facies

ĭnopinave sargit. Virg.

Mică, & f. Bricia, fregola di pane o d'altro. EP. Pārvā, tenuis, levis, exīlis, exigua. ¶ Mīca vocor: quid sim cernis? cœnātio parva. Mart.

Mico, ās, ŭī, ārč, n. Risplendere, lampeggiare, SYN. Cŏrūsco, lūcčo, rădio, nitčo, nitesco, fūlgčo, tūlgŭro, rŭtilo, splēndčo, splēndēsco. ¶lei mihi quam celeri micuerunt nübila flamma! Ovid.

Michael, elis, m. San Michele Arcangelo. PHR. Michāel, aulæ cœlestis ălumnus. Angelici cætūs prīncēps, învīctě Michāel. Insontes ültrīce mănă divină corascat Falmină, serpentemque nigrīs impēgit avērnis, Ātque rebēllāntēs sŏcĭos dēmīsĭt ad ûmbrās. J Alīgeri ex vēro quā Michaelis opnis (pēnt.). Nov.

Micturio, is, ire, n. Scompisciarsi. Noctibus hic ponunt leeticas, mieturiunt hie. Juv.

Mīdās, æ, m. Mida. EP. Phrygyŭs, Phryx., Běrě-cynthiús., Idáčús, Mygdoniús, Mæoniús. PER. Běrěcynthius hērās. Rēx Māŏnius, ¶ Rūricŏlā cēpērē Phrygēs: vinctūmqnē cŏrōnīs, Ād rēgēm duxere Midam. Ovid. Fab. Mida, re di Frigia, a cui Bacco avea concesso di tramutar in oro qualunque cosa egli toccasse. Essendovi contesa tra Pane ed Apolline, fu eletto giudice: ed avendo sentenziato in favore di Pane, Ipolline sdegnato gli fece crescere le orecchie di asino.

Migro, ās, āvī, ātūm, ārē. Mutar luogo, stanza. SYN, Emigro, demigro, discedo, abeo, exeo. Migret in obscuras humili sermone taber-

nās. Ovid.

Mini. A me. Dat. a nominat. Ego. Sī mihi difficilis tõrmām nätūră něgāvit. Ovid. Nāmque ěrit illě mihi sémpér Děns; illiğs árám. Yirg.

Mītes, itis, m. Soldato, SYN, Bellator, EP, Emeritūs, tyro, interritūs, impērtērritūs, intrepidūs, ăcērbūs, fērūs, strēnūŭs, gčnērēsūs, fērtīs, bēllīgēr, Mārtīŭs, īndomītūs, dūrūs, īmpĭŭs, āvīdūs, crūentūs, scelērātūs, sānguīnēūs, ācer, īmmānis, superbus, inhūmānus, immītis, ferex, fűribűndűs. PER. Mártis signá crűentá séquens. Ūtilis ārmīs. Ānimēsŭs in ārmīs. PHR. Mārtiŭs ārmā indučrāt miles. Horret scutātus in äggéré milés. Quærit ét illicitás milés ávárús opēs. 🥊 Impiŭs hāc tām cūltā novāliā mīles hábebít? Virg.

Mīlitāris, is, m. f., č, n. Militare, SYN, Bēllicās, mārtiŭs, māvērtiŭs. 🖣 Intērque signā tūrpē mīlitāriă (jamb.). Hor.

Militia, a, f. Milizia, soldatesca. PER. Militia. vel Mārtis ŏpūs. Ārs bēllīcā, mīlitāris. Rēs bēllīcă. ¶ Mīlitiā quāmquām piger ēt mālūs, ūtilis ūrbī.

Mītito, ās, āvī, ātūm, ārē. Militare, far guerra. Neut. PER. Exērcĕo mīlĭtĭām. In bēllō mĕrĕo. Ārmā gēro. Ārmā, bēllā, cāstrā, mīlītīām sčquor. Perienlä Martis experior. Sub armis sūdo. Pătĭŏr, sŭbčo, tŏlčro, pērfĕro mīlĭtĭā lăhōrēm, ŏpus. Mīlītiām trācto. ¶ Mīlītāt īn sīl-yīs cătulūs: nūne ādhībe pūrō. Hor.

Milinu, ii, n. Miglio. § Āceipiānt sūlei; ēt mi-lio vēnit ānudā cūrā. Virg.

Mīttě. Mille, mila. J Ēxērcēt Dīānă chŏrōs, quām millě sčentæ. Vírg.

Milleni, æ, ä. Mille, a mille. ¶ Millena vota fæcŭlento nuncăpăt (scaz.). Gaz.

Wittēsimiis, ă, ūm. Millesimo. ¶ Stābāt bārbāricō conjūx mīllēsimā lēcto. Lučan.

Milo, onis, m. Milone. EP. Fortis, acer, durus, röbūstus. Sī fūr dīspliceāt Vērrī, si homicīda Miloni. Juv. Hist. Milone, famoso lottatore di Crotone, che ne giuochi olimpici avendo ucciso un toro con un solo puquo, in un giorno lo mangiò tutto.

Mītvīs, vel mīlvīŭs, ĭī, m. Nibbio. EP. Āvīdūs, vorāx, rāpāx, fērox, āeriŭs, prædator, edax, erūdēlis, åcērbūs, rāptor, celer, præpes, pērnīx, citus, vēlāx, volūcer. PHR. Motis avidus circūmvõlät ālīs Mīlviŭs. Prõpē sūmmā rāpāv mīlvīŭs ūstrā völāt. Rāptör völītābāt āb āthērē mīlvňs. Flēctītār in ģyrām mīlvňs. 🖣 Hīnc prope summa rapax milvus in astra volat pent.). Ovid.

Mimātiones, ūm, f. plur. Mimalloni, donne baccanti. A Mimante Joniæ oppido, quod Baccho sacrum erat. SYN. Mimāllönides. J Tūne Faunīs Dryādēs, Sātyrīsque Mimāllones āctā. Sat. Écce Mimāllönides spārsīs in tergā capillis. Ovid. Hine Mimāllönens, a, ūm. ¶ Torva Mimālloneis implērant cornuă hombis. Pers.

Mimās, āntis, m. Mimante, monte della Tracia. ¶ Ēt tāndēm nīvībūs Rhŏdŏpē cărītūrā, Mīmāsquě. Ovid.

Mimicus, a, um. Di mimo, o buffonc. Turpe încedere namice et moleste phal.). Cat.

Mīmňs, ī, Mimo, buffenc. SYN. Histrio, lūdio, imitātor. ¶ Quid sī scrīpsīssēm mimos obscēna jocantes? Ovid.

Mină, &, f. Mina, misura. ¶ Priŭsquam dilăpidēt nostrās trīgīntā minās (jamb.). Ter.

Mĭnācĭtĕr, adverb. Minaccecolmente. SYN. Mĭnānter. ¶ Mültäque sübmisse, mültä minanter ägant

pent.'. Ovid.

Mina, arum, f. plur. Minacce. EP. Justa, înjustæ, dîræ, férőcés, manés, sűpérbæ, rigidæ, sāvā, trīstēs, tūmīdā, atrōcēs, īmprŏbā, tēr-rībīlēs, hōstīlēs, PER. Vērbā mīnāntīš, mīnācĭă, mĭnĭtāntĭă, āspēră, ăcērbă, dūră, rĭgĭdă. Dictă mināciă. Sāvārūm fūlmină vēcūm. Ānimī minācēs. PIIR. Sēvērīs āspērāt ōrā minīs. Vānæ tumuere minæ. Depone tumidas pectoris læsī minās. Non timēt hostīlēs jām mānus īstā minās. ¶ Nāllæ in fronte minæ, nec formīdābilĕ lāmčn. Ovid.

Mĭnāx, ācīs, adject. Minaccevole, che minaccia. ¶ Prīmās čt īrē vīām, ēt Rŭviōs tēntācē mĭ-

nācēs, Virg.

Mīneiŭs, tī, m. Mincio, flume di Mantova, EP. Quietus, tārdūs, īngēns. viridīs, flexnostis. ¶ Hie viridīs tēnērā prētēxit ārūndinē rīpās Minciŭs. Virg.

Minērvā, ā, f. Minerva. SVN. Trītōnis, Trītōniš, Pāllās. EP. Dōctā, îngčniōsā, tācūndā, cāstā, pňdīcā, īnnibā, Āoniā, tānificā, cāltā, nifidā, öpērosā, bēllātrix, ārmipotēns, bēllīcā, fēros, ārmigērā, fortīs, pötēns, tērribīlīs, gönerōsā, impāvidā. PER. Nātā Jövis. Lānificīi invēntrīx Dčā. Bēllīcā vīrgo. Divā Jövis söhölēs. Fōrmā ārmīsquē dēcērā. Trītōniā vīrgo. Pāllādūm nūmēn. Bēllōrūm Dčā. Ē cērebrō prāgnātā Jövis. Pātērnō ēdītā vērticē Pāllās. Nātā Tōnāntīs Cāsīā virgo. ¶ Pārs stūpēt innūptā dōnum ēxitiālē Minērvā, Virg. Fab. Minerva, con altro nome Pallade, Dea della sapienza e delle arti. come pure della guerra e del lanificio. Fingono i poeti, che nscisse armata dal cervello di Gove.

Mĭnĭmē, adverb. A niun modo. SYN. Nön, nĕc, nĕquĕ, nēquāquām. ¶ Quōd mĭnĭmē rērīs, Grājā pāmlētūr āb ūrbĕ. Virg.

Minister, trī, m. Ministro. SYN. Fămulus, servus,

Centum ăliă, tötidemque păres ătâte ministrī. Virg.

Ministěrium, ři. n. Ministero. Měmbrá ministěrřis nutrit rěpătátque lábori. Ovid.

Minīstro, ās. āvī, ālūm, ārē. Servire. Act. acc. SYX. Sērvio, fămūlör. Somministrare. Prābēo, āffēro, sūggēro, porrīgo, sūppēdīto, sūffīcio. Jāmquē fācēs, ēt sāxā volānt, fūror ārmā mīnīstrāt. Virg.

Miniūm, ii, n. Minio. EP. Răbēns, rubrūm, pūrpurēūm, rösčūm, rābčūm, rūtilūm, micāns, dilūtūm, lispānūm, liderūm, lūcēns, corūscūm. PHR. Gēnās minio ēst infēctā rūbēnti. Sūffūsūs minio frontēmquē gēnāsquē rūbēnti. ¶ Nēc titūlūs minio, nēc cēdro chārtā nötētūr. Ovid.

Minñis, idis, f. Iriana, SVN, Ariādnā. Pārvō dilēvit spātiō Minōidā Thēseūs, Pers, Minōiŭs, ă, ūm. Dædālūs, ūt fāma, ēst, fūgiēns Mi-

noiă regnă. Virg. V. Ariadna.

Mínőr. árís, átűs, árī. Minacciare. Depon. SYN. Mínitór. PER. Jáctáré minás. Mínis instáré. Térréré vérbis, vöcihűs, minis. Intónáré hőrréndűm. Addéré, ádjícéré, incütéré, fundéré, élfündéré, jácéré, spárgéré, inténtáré áb öré tűmidő minás. Criminibűs (idest criminationibus) térrérő nővis. Öré minás gérérő. PHR. Plűrá ét grávíörá minátűr. Mültá, ác métűéndá minátűr. Prássénsqué minátűr Évítiúm. ¶ Béllo ármántúr équi: béllum hác árméntá minántűr. Virg.

Mǐnúr, ôris, m. f., ús, n. M.nac. Nêc minör est vīrtūs, quām quærērē, pārtā Tučrī. Ovol.

Mīnās, oīs, m. Mīnoase. EP. Dietādas, Görtynītās, Gnossītas, Gnossītas, Crēssītas, Crētensis, Āgēnoretas. lēgitēr, jūrīdīcas, rigitātas, jūstas, sevēras, māgnānīmās, niger, fūnetētas, PER. Ārbītēr orcī, futernās, Gnossītas jūdēx. Gottānīta hēros. Umbrārām quāsītor inexolabits. PHR. Mīnos sēdēt bie trūx ārbītēr Orcī, Qnassītor Mīnos undam movēt. Cām Mīnos mēo; qui proptēr amārā senēctās. Ovid. Fab. Figlio de Gavec e

d'Europa, figlia d'Agenore re di l'enicia, re di Candia, che per la sua giustizia fingesi essere stato eletto da Plutone per gindice delle Ombre.

Minūtaūrus, ī, m. Minotauro. EP. Gnōssīŭs, lābyrīntheŭs, hōrreduŭs, înformīs, tūrpīs, tērnībilīs, īndomītūs, savūs, bīformīs. PER. Taūnūs bīformīs. Bōs lābyrīntheŭs. Taūrūs Mīnōrūs. Bōs sēmīvir. Vir sēmībōs, sēmīfer. Sēmīferūm mōnstrūm. Mīnōūm mōnstrūm. Hōmo pārtē sūī, pārtē jūvēneŭs. Mīnōtaūrūs ĭnēst, Vēnētīs mŏnūmēntā nēfānda. Virg. Fab. Mostro mezzo nomo e mezzo toro, nato da Pasifae moglie di Minoe, che fu ucciso da Tesco.

Mǐnuo, is, ŭī, ūtūm, črč. Diminuire. Act. acc. SYN. Imminuo, dētrāho, dēlībo, ēxtēnuo, āttēnuo, dēlūlīto, infirmo. ¶Nēs, quibūs ingēniūm lēngi

minuere läbores. Ovid.

Minŭs, adv. Meno. ¶ Nēv minŭs înterea maternis sævŭs in armis. Virg.

Mǐmūtăt, ālīs, n. Manicaretto. ¶ Hīne ēxīt văršūm cŏeō mǐnūtāl. (phal.). Mart.

Minūtātīm, adverb. A piccoli peszi. SYN. In frūstă. § Ossă minūtātīm mörbö cöllāpsă trăhēbāt Virg.

Mīrābūndňs, ă. ūm. Ch'esprime, che reca merasiglia. ¶ Mīrābūndă tămēn, cĭlĭīs cōnsīdērāt āltīs. Mart.

Miräcătūm, ī, n. Miracolo. SYN. Mīrāclām, mönstrām, prödīgīām, pörtentām. EP. Inaūdītām, insŏlītām, elārām, dīvīnām, rārām, növām, īnsolēns, īnsuētām, īngēns, sāmmām. PER. Rēs novā. Rēs nāllis cognītā tēmpörībās. Mīrāblič fāctām. Öpās mīrābilē dīctā. Rēs mīrā, mīrāndā.
¶ Vīdērāt ēx ālto tāntī mīrācālā monstrī. Ovid.

Mirātur, öris, m. Ammiratore. ¶ Māgnānimō jūvēnī mīrātorīque Cătonis. Luc.

Mirifíce, adverb. Maravigliosamente, a maraviglia. SYN. Mire, miris módis. Mirifíce ést à tê năctăs ătrămque mălûm (pent.). Cat.

Mīrmītto, önis, m. Gladiatore. ¶ Çinis Mīrmīllēnī conceditur āsquimānus Thrāx? Auson.

Mīrŏr, ārĭs, ātŭs, ārī. Ammirare. Depon. SYN.
 Dēmīrŏr, ādmīrŏr, stŭpčo. stŭpĉsco. ōbstŭpćo.
 Grandisque čflössis mirabitŭr össă sčpūleris.
 Virg.

Mirůs, ă, ûm. Maraciqlioso. SYN. Mirāndůs, mirābilis, mirificus, ādmirāndús, ādmirābilis, stapēndůs. ¶ Hāc dům Dārdǎnio Ænēā mirāndā vidēntůr. Virg.

Misách, indecl. Missach. SVN. Misáél. ¶ Insignés pűérős Sidrách, Misách, Abdénágőgné.

Misānturöpös, Giovinetto prodigioso, presso Daniele profeta: c Misānthröpüs, i, m. Che ha in od.ogle nomini.

Miscéo, és, úi, stům, vel xtům, évé, Mischiare, mescolare, Act. ace, SYN, Pérmiscéo, idmiscéo, immiscéo, intérmiscéo, cômmiscéo, cônfûndo.
Sie pŏsíté quòntâm snávés miscétis ódôres.
Vug.

Misčinus, i., m. Miscno. SVN. Æblidés, § Dát signúm spěcůlá Misčinus áb áltá Æré cávő. Virg. Hist. Miscno, compagno d'Inca, sepolto nel monte dello stesso nome in Campagna d'Italia.

Misér, å, ûm. Misero, meselano. SVN, Infélix, înfortûnatûs, arrûmnosûs. PER. Fâtis ăgitâtûs înfquis. Fâtis vêxâtûs ăcêrbis. Cûnctis mălos ôbnôxiús. Miséris e esibus actus. Fortună prêssûs iniquă. PHR. Mêns mea, mê miserûm! serie caleată mălorum est. Ārger, înops, caris jăceo desertus ămicis: Nec noti arrumnis îngemitere meis. ¶ Sisque miser semper, nec sis miserabilis villi. Ovid.

Misérātio, önis, f. Compassione, misericordia. SYN. Clēmēntiā, benignitās, pietās. ¶ Cūm súbito in mediūm frendens miserātio campūm. Prud.

Mīsērē, adverb. Miscrabilmente, infelicemente. SYN. Infortūnātē, înfēlīcitēr. ¶ Pārs cădīt hāmātīs

mĭsĕrē confīxă săgīttīs. Ovid.

Misérřóř, črís, črtůs, čri. Aver misericordia, compative, compassionare. Depon. SYN. Mišeřesco, mišeřór, mišeřet mē. PER. Altěrtůs mělis tángôr, mověř, cômmovřôr. PHR. Sis přůs, čt mišeřám rěspicě sörtěm. § Nil nostri mišeřeř, moří mě

-dēnīquĕ cōgēs. Virg.

Miseria, 5, f. Miseria, SYN. Ærūmnā, infortūniūm, dāmnūm, pēruiciēs, ēxiliūm. EP. Ingēns, grāvīs, acērbā, āspērā, mölēstā, dūrā. PER. Sors ūltīmā rērūm. Dūrī lăhorēs. Miseræ incommòdă sortīs. Continuūsque lābor. Dūrīs, ādvērsīs, ācērbīs, āmlictīs ūrgēns in rēbūs ēgēstās. Āflictæ, dūræ, čgēnæ, ādvērsæ, miseræ rēs. Miserī dölorēs. Dūrūm tēmpūs. Rēs lāpsæ, āngūstæ. PIIR. Ingöniūm mālā sæpē movēnt. Ādvērsīs problītas ēxērcītā rēbūs Clārīūs ēlūcēt. ¶ Lēve ēst mīsevītās fērrē, pērfērre ēst grāvē (jamb.). Sen.

Misĕricors, ördis, adject. Misericordioso. SYN. Mītis, piūs, elēmēns, propitius, benīgnus. ¶Mortēm misĕricors sapē pro vītā dăbit (jamb.).

Sen.

Mīssitis, is, m. f., č, n. Facile a lanciarsi, atto a ribrarsi. SYN. Mīssūs, vihrātūs. ¶ Pārs glādios strīngūnt mānibūs, pārs mīssilē fēirūm. Virg.

Mītēsco, is, ĕrĕ, n. Addoleirsi, mansuefarsi. SYN. Flēctör, mānsuēsco, plācŏr. ¶ Dūm frētă mītēscūnt, ĕt ămōr dūm tēmpŏre ĕt ūsū. Ovid.

Mitră, a. f. Mitra. EP. Aureă, aurată, rutilă, gemmātă, bivertex, îllustris, decoră, coruscă, Tyriă, Sidöniă, Lydiă, Lydă, Phrygia, Maconiă, PHR. Sidonia nocturnă ilgamină mitra Solvert. Cinget bărbăricas Lydiă mitră comas. Lyda redimitus temporă, mitră. § Maconia mentum mitră, erinemque mădentem. Virg.

Mitturidātes, is, m. Mitridate. ¶ Profecit poto Mithridātes sārpē vēnēno. Mart. Hist. Mitridate, re di Ponto, il quale aveva preso tanti antidoti contra i veleni, che volendo una volta avvelenarsi per non restare sebiavo de'suoi nemici, non potè in tal

quisa morire.

Miúgo, ās, āvī, ātūm, ārē. Mitigare, indoleire. Act. acc. SYN. Mānsnēlăcio, plāco, sēdo, flēcto, möllio. ¶ Hōc ētiām sēvās paūlātīm mītigāt

îras. Ovid.

Mitis, is, m. f., č. n. Mausueto, piacevole. SYN. Clēmēns, comis, mānsnētus, plācidus, hūmānus, fācilis, sēpēnus. PHR. Mājēstās mītis ūbīquē tua ēst. Ingēnum mē mīte rēgīt, fācilisquē volūntās. Sīc sērvās plācidos morēs, animumquē benīgnum. Mītis ēt āllātu bonus, ēt patientior sour. Stal.

Mitto, řs. mísi, míssům, črč. Mandare. Act. ace. SYN. Lēgo, démitto. Gettare. Jácio, jácůlor, immitto. Tralasciare. Ömitto. ¶ Mittäl út aŭxiliúm sině sē, vérbisque precătůr. Ovid.

Mitătăs, vel Mitălăs, î, m. Mitilo, specie di conelaglia. ¶ Mitălăs et viles pellent obstântă conche. Hor.

Mnēmösyuē, ēs, f. Mnemosina, dea della memoria. PHR. Mūsārūm pārēns. ¶ Mnēmösynēm Pāstör: vāryūs Dēōidā sērpēns. Ovid.

Möhititás, átis, f. Mohilitá, invostanza. SYN. Lévitás, încönstántiá. ¶ Möhititáté vigét, virésque

ācquīrĭt ĕūndō. Virg.

Moditis, is, m. f., č. n. Modile, incostante. SYN. Volūdilis, mūtādilis, lēvis, īrrēquietās, vāriūs, īncērtās, īnconstāns, cādūcās, dāxās, īnstādilis. ¶ Modilis, ēt vāria ēst fērmē nātūrā mālorūm. Juv.

Mŏdĕrāmēn, ĭnĭs, n. Governo. SYN. Rĕgĭměn. ¶Cīngĕrïs ēxeŭbĭīs, nēc dūm mŏdĕrāmĭnă mūndī.

Möděrātör, öris, m. Che regyc, governatore. SYN.
Gňbernātör, rectör. ¶ Quintiliāne vägæ möděrator samme jůvéntæ. Mart.

Möděrātůs, ă, um. Moderato, temperato. SYN. Mödřeus, vel pācātůs, möděstůs, plácidůs. ¶ Invidit Clýřič, něque čnim möděrátůs in illám.

Ovid.

Mŏdĕrŏr, ārĭs, ātŭs, ārī. Moderare, reggerc. Depon. SYN. Īmpĕro, gŭbērno. rĕfræno, fræno, cŏērcĕo, cōntĭnĕo, rĕgo, ĭnhĭbĕo, cōmprĭmo, rĕtĭnĕo, cōmpēsco, ārcĕo, rĕprĭmo. ¶ Fīnxĭt ĭn ēflĭgĭēn.

moderantum cuncta Deorum. Ovid.

Mödēstǐā, æ, f. Modestia. SYN. Mödūs, mödērātīo, pūdör. EP. Dīvīnā, hönēstā, vērēcūndā, hūmīlīs, însīgnīs, ămābilīs, prāeclārā, sīnecēā, hūtegrā, sīmplēx, plācīdā, quiētā, trānquīllā, blāndā. PIIR. Fūlgēt hönēst prāeclārā mödēstīā vūltūs. Plācūīt mödērātī grātīā vūltūs. Rēsidētquē mödēstō Pūrūs in ōrē dēcor. Ōrē vērēcūndō, gestūquē mödēsto Sīneērōs prāefert morēs. Morībūs ingēnūīs vēnērāndā modēstīā crēscīt. ¶ Sērvāt inollēnsām dīvīnā modēstīā vēcēm. Claud.

Modēstūs, ā, ūm. Medesto. SYN. Mödērātūs, plācīdūs, tēmpērātūs. ¶ Nēc pūdēšt corām vērbā

modestă loqui (pent.). Ovid.

Modicus, ă, ûm. Poco, pieciolo. SYN. Exiguns, parvus. J Ulăr et ex modico quantum res poseet, ăcervo. Hor.

Modius, iī, m., vel Modium, iī. n. Moggio. J Hie modium ārgēntī meliora, ēt plūrā reponit. Juv. Modo, adverb. In questo punto, ora. Syn. Nūne,

jām. *Purch*ė. Dümmödŏ, sī. ¶ Et jūvēnām rītū Hōrēnt mödŏ nātā, vĭgēntquĕ. Mart.

Mödüləmen, inis. Melodia, canto armonioso. SYN. Cantis, melös, mödü, mödüli, cöncentüs. EP. Döctüm, cönörüm, argütüm, sönörüm, querülüm, dülee, mænäliüm, mæöniüm, blandüm, Pieriüm, festivüm. PHR. Dülei mödüləmine persönät aülä. Querülö müleel mödüləmine cüräs. Blandä mövent änimös düleis mödüləmina cantüs. § Näm quamvis. äliæ völücres. mödüləminä cüntüs. forid.

Mödülatör, öris, m. *Chi insegna a cantare, vantore.* ¶ Hērmögĕnēs cāntōr tāmĕn ōptimŭs ēst mŏdŭlātŏr. Hor.

Modulor, ārīs, ātās, ārī. Cantare. Depon. SYN. Căno, cânto, côncino. ¶ Cârmină pâstôrîs Siculi modulābor ăvēnā. Virg.

Mŏdŭtŭs, î, m. Modalo, modello, misura. ¶Ād sūmmūm tōtūs mŏdŭlī bĭpĕdālĭs, ĕt_īdēm. Hor.

Mŏdŭs, î, m. Modo, regola, maniera. SYN. Rătio. Moderazione. Mŏdčrātio. mŏdčstiă. Melodia. Mŏdčilī, mĕlŏs, cāntūs. EP. Æquŭs, jūstŭs, pār, conventens. • Nec modús inserere, atque oculos împônčič, sîmplêx. Virg.

Műchőr, áris, átűs, ári. Fornicarc, commetter adulterio. Depon. SYN. Ádúltéro. § Non minűs

īnsānīs, quām quī mœchātŭr. Ăt hīc sī. Hor. Māniā, tūm, n. plur. Mura della città. SYN. Mūrī, propugnāculā. EP. Ingentiā, tūrrītā, vāllātā, ečlsă, ardňa, inclyta, vasta, lata, eoctilia, alta, spătiosă, sublimiă, fortiă, turrigeră, excelsă, āčriš, procerš, elātā, pīnnātā, solidā, mūnītā. PER. Mūrālis āggēr, Mūrōrūm mōlēs, Mūrōrūm æquātā māchīnā cēlā, Səlīdī fundāmīnā mūrī. Mūrālē vāllūm, mūnīmēn. PHR. Altō stānt ārdňá sāxō Mœnĭā. Ārx nŏvā prōptěr ăquās pinnātīs ārdňa sūrgit Mænibūs. Dēnsō āggere tīrmāt, mūnĭt, vāllāt mænĭā. Mēnĭbňs ēxstrūctīs māvērtiă sūrgūnt Oppidă, Āmbīrē, cīngĕrē. circumdăre monibus arbem. Genus ande Lătinum Albanique pătres atque alta moniă Romæ. Virg.

Mœrĕō, ēs, ŭī, ērĕ, n. Esser malinconico, o dolente. SYN. Dolčo, Inter vina fugām Cynaræ mo-

rérě protérvá. Hor.

M**ūrŏr**, ōrĭs, m. *Tristezza.* SYN. Mūstĭtĭă, lūctŭs, trīstītīā, dölör. 🎙 Nūllā dies nobīs merorem e pēctŏrē dēmēt. Lucr.

uœstus, ă, um. Malinconico. SYN. Mœrēns, trīstis, dőlens, áfllictús. 🖣 Ét műstæ Íliádés, eriném

de more solutie, Virg.

Mětă. &, f. Macina, mola. EP. Dūră, vělūbilis, rigidă, vērsātilis, rūstică, scabră, trūmēntāriā. 🥊 Ut rúdít á scábrá tűrpis áséllá mólá (pent.). Ovid.

Mūtēs, ĭs, f. Mole. SYN. Māchīnā, māssā, ŏnús, pöndūs. ¶Ārdēāt, ēt mūndī mōtēs ŏpērōsā lāhörĕt. Ovid.

Mŏtēstiā, æ, f. Molestia, fastidio, SYN, Cūră, dŏlŏr, mærör, tristitiä, incommödüm. 🕻 Indömitäs ūrgēt misčrāndā molēstiā mentes. Juv.

Mőlēsta, ās. āvī, ātūm, ārē. Molestare, infastidire.

Act. SYN. Āfllīgo, vēxo, tōrqučo.

Mőléstűs, ă, ūm. Molesto, fastidioso. SYN. Dillicilis, ödiösüs, dūrūs, ģrávis, importūnūs, in-commodús, intempēstivās. ¶ Aūt tācitum impēllēs, quōvīs sērmonē molēstus. Hor.

Mőlíměu, řnis, n. Sforzo, tentativo, SYN. Cônâměn. conatús. Magná tenent illúd númen molimina

rērūm. Ovid.

Mōliŏr, īris, ītūs, īrī, Macchinare, tramare. Depon. SYN. Aŭdeo, aggredior, meditor, paro, strño, construo, extruo. ¶ Antândro, et Phrygia molīmār montibus Ida. Virg.

Monescu, is, ere, n. Placarsi, anomollirsi. SYN. Mölliör, mitésco, mänsnésco. 🎙 Et táctis súbitó

mölléscát in ündis. Ovid.

Möllio, is, ivi, itum, ité. Far molle, mollificare. Act. acc. SYN. Emollio, lenio, flecto, tempero, mitigo, domo. 4 Möllierant animos lectus, et ümbră méős (pent.). Ovid.

Möttis, is, m. t., č, n. Molle, SYN. Ténér, tráctábilis, Ilēxibilis, remissūs. Jāxus, suāvis, blāndūs. Et fölfis lentäs intexeré möllibás hástás, Virg.

Mållítěr, adverb. Dolcemente, SYN. Lévilér suaviter, lente, 9 Möllítér aŭsterum stúdio lallente lăborem. Hor.

Môllitiá, æ, vel Möllitiés, éi, f. Mollezza, effemminatera, PER, Pigrăque mollities, et incrtia pārca laboris Abjiciāni mentem. I Mollities lævësquë genæ së prödërë pössint. Claud.

Moto, is, iii, itum, čič. Macinare. Act. acc. SYN. Minho, attero. PER, Orbě mělæ súbigo, Attritů sāxōrūm prōsūbīgo. Frāctūrō sĭlīcī subdo. Sāxō frůměntă attěro, contěro, obtěro. Mola contûndo, frango, domo, tondo. PHR. Cereris truges aspěrá sáxá těrůnt. Quodeámque ést solidá Cěrèris, căvă māchină Îrāngăt. \$Pār förèt, ūt Christī lūmbōs mŏlŭērē lēōnēs. Ām.

Motorchus, i, m. Molorco, EP. Arcadius. Cancta mihi, Alphæum linguens, lúcósque Mölörchi.

Molossus, i, m. Cane mastino. EP. Fortis, välidus, latrāns, ācēr, levis, mordāx , latrātor. ¶ Rētiā dum cessant, latratoresque molossi. Tart. Expl.

Cane della Molossia, regione d'Epiro.

Mômenton, i, n. Momento. EP. Citum, velox, præceps, fúgāx, fúgiens, instabile, breve, leve, volucie. PER. Breve temporis spatium. Mora temporis brevissima. Exiguum temporis punctūm. Minimūm intērvāllūm. 🖣 Tēmpŏrā mōmentis, sunt, qui formidine nulla. Hor.

Mômás, i. m. Momo, EP. Procax, inceptus, protērvūs. Nocte sătūs, genītore orbūs, sūm nomine Momus. Juv. Fab. Momo, die che si burta degli altri: figlio del Sonno e della Notte.

Mončo, čs. úi, ĭtūm. ērč. Avvisare. Act. acc. SYN. Admončo, commončo, doceo, indico, as. Consigliare. Suadčo. 9 Prædicam, et repetens, ite-

růmquě měného. Virg.

Monētā, æ, f. Moneta. SYN. Nūmīsmā, nūmmūs, pčeuniă, EP. Æneă, aureă, opulentă, flavă, arģēntēā, prētřēsā. PHR. Flāvā lŏeŭlēs implērē monētā. © Ēt cēntūm numērēs novā monētā:

phal. . Mant.

Monite, is, n. Collana, monile. SYN. Torquis, torques. EP. Aûream, aŭratam, gemmeam, gemmāns, gēmmātūm, prētiōsūm, bāccātūm, insignē, dčeorum, micaus, coruscum, dives, splendidum. PER, Gemmatum textum, Baccatus circulus, Gēmmārūm ē collo pēnsilē tēxtūm. Tēxtilē dēxtrā dēcus. PHR. Colla monīlī Cīrenit. Bāccātůmquě měnilě însértő rádřábát áb aŭrő. 🖣 Aurčă pēctorībūs dēmīssā monīlīā pēndēnt. Varg.

¾ãnimēntām, vel monumentām, i, n. Memoria, monumento. SYN. Ārgūmentām, indiciām, titúlús, dőcűméntűm, nötő, signűm. 🖣 Áccipe, care puer, nostri monumentă doloris. Mart.

Monitor, oris, m. Ammonitore, EP. Fidelis, lidas, vērāx, vērūs, integēr, sincērūs, optimūs. 🥊 Protřinás át mönčám, sĩ quid mönitôris čgês tá. Hor.

Munitum, i. n. Jeerso, documento, SYN, Monitus, ūs. • Diffidunt monitis, sed quid tentare noečbiť.' Ovid.

Mönitús, ă, ūm, particip. Iveisato. SYN. Admö-nitús. ¶ Cēdāmūs Phoebo, ēt mönitī meliōra sequamur, Yirg.

Mons, Its, m. Monte, montagna, SYN, Clivus. ăpēx, eăcūmēn, vērtēx cūlmen, jūgum, tūmulus, collis, LP, Altús, acrius, saxosus, trondosus, süblimis, ārdinis, præruptus, asper, nubifer, űmbrősús, nemőrősús, sáxeus, ingéns, édítus. ácelivis, scópulósus, ópácus, apricus, nimbiter, aethoriùs, lătebrosus, celsus, apertus herbufer īntānsus, ābrūptūs, nebulosus, avīus, ēlētus, dēvēxus, māccessus, āmaems. PFR. Acclive sőlám, Vértéx möntánus, Montésus ápéx, Montis ăcumen, Montauum jugum, culmen, cacumon. Chyösi supercilium framitis. Ardua terrarum,

Montānā molēs. Scabrā tāxīs locā, Sāxā minantia cello. Nemorosa juga, Scopuloco vertice tellūs, PHR. Āntrā cavernosi petierūnt concava montis. Ætherei äscendit fästigiä montis. Scaudit ināccēssēs brūmāli sidere montes. Mūrus čránt möntés, úbř nůne ést cůriá séplá. Prop.

Monsregatis. Mondovi. EP. Excelsus, eminens, térőx, îngčniősűs, béllipőténs, inclytűs, nőbilis. PHR. Triumphālibās inelytās ārmis. Ūrbs āltā sitů, celsoque in vertice sedet.

Mānstrifer, ă, ūm. Che produce mostri, mostruoso. Mönstriféræ Cálydonis öpes, Acheloiáque árvá.

Monstrificus, ă, ûm. Mostruoso. SYN. Prodigiosus. Monstriliei valtūs fēcisti lūmină caeco.

Monstro, as, avi, atum, are. Mostrare. Act. acc. SYN. Dēmonstro, dēclāto, indico, aperio, reclūdo, rčtěgo, dětěgo, mänifesto, östěndo, dŏcčo, mončo. Ac prior heus, inquit, juvenes, monstrātě měārům. Virg.

Monstrosus, a, um. Mostruoso, SYN. Prodigiosus. ¶ Mönströsique höminüm pārtūs, nümeroque,

mödöquĕ. Luc.

Monstram, i, n. Mostro, portento. SYN. Portentum, prodigium. EP. Informe, deforme, ingens. horrēndūm, ēxitiālē, novūm, trūx, ēxecrābilē, dīrām, tērrīfīcām, mīrām, fērālē, īmmānē, stňpēndām, prodigiosam, atrox, savām, mirābilē, tūrpč, mināx. PER. Monstrosus pārtus, fætus. Főrmá visű térribilis, Mirám spéctácúlum, Mőnstrēsā fācies, ēffigies. PHR. Māgnēque fūtūrūm Aŭgŭrio monstrum. Horrendum, ac dieta video mīrābilē monstrūm. Vāriārūm monstrā fērārūm. Centaŭri în foribūs stăbulant, Scyllæque bifőrmés. Ét centúm geműnűs Briáreűs, ét bellűá Lērnæ Hörrendūm strīdēns, flāmmīsque ārmātă Chimæra, Görgönes, Harpyæque, et förmå tricorporis Ūmbræ. 🖣 Sūnt čt rábidis jūra insită mönstris. Stat.

Montanus, a, am. Montano, di monte. ¶ Aut montānā sēdēt cīrcūm cāstēllā sub ārmīs. Virg.

Monticota, a, m. f. Akitator di montagna, mon-tanaro. J Et Fañni, Sătărique, et monticola Sălvâni (spond.). Ovid.

Möntivägns, ä, üm. Errante, the vaga per monti. CMöntivägögenera pössit præbere férárum. Lucr.

Montosus, a, um. Montuoso. SYN. Clivosus, scopůlosůs. Let të montosæ misére în præliă

Nūrsā, Virg.

Mora, a. f. Dimora, indugio, ritardo, SYN, Obex, vel sēgnītīes, EP, Sēgnīs, grāvīs, ānnēsā, lēngā, dēsēs, trīstīs, īnērs, lēntā, tūrpīs, tārdā, tōrpēns, īgnāvā, lāngnīdā. PHR. Törpūčrānt lõngā pēetőrá nőstrá móra. Ígnavæ fert málá daminá mora. Fja age, rumpë moras. Afferre, addere mörās. Caūsās īnnēctē mörārūm. Erīt nēstrī moră longă lăborăs. Que tante tenuere more? Trojă cădet, sed erît nostrî moră longă lăhōrĭs. Ovid.

Morātus, a, um. Costumato: hine bene morātus, et måle moratus. Et måle morati poterit jejunia

vēntris. Ovid.

Morbidus, a, am. Malsano, infettato, SYN. Morbosŭs, ager, agrotus, languidus, languens, învălīdūs. PER. Āfllīctūs, õpprēssūs, confectūs morbo, Morbi vi pressus. Morbo fractus, gravis. Morbis obnovius, Morbida vis hominum geněrí, pécůdůmqué cătérvis. Lucr.

Morhus, i, m. Morbo, male. SYN. Linguor, febris, lūcs, contagium, malum, EP, Gravis, dirus, quernitus, molestus, lentus, perniciosus, impătiens, acer, insomnis, longus, malignos, sitiens, lēthālīs, ăcūtūs, crūdēlīs, exītīālīs, dēspērātūs, āspēr, mōrōsŭs, însānābĭlĭs. PHR. Pāllēntēsque hăbitânt môrbi, tristisque senectus. Pâllidăque exangui squalebaut corporă morbi. Si lătăs, aût rênês môrbô têntântăr ăcûtô. Hor.

Mördčo, čs. měměrdí, měrsům, čtč. Morderc. Act. ace. SYN. Admordčo, PER. Dō, înféro, ēxērečo mõrsüs. Împrimo dentě nětám. Dentě pěto, rêdo, împěto, appěto. Děntě prěmo. Měrsa děpásc**ěr,** consumo, divello, Lanio dentibus, Stringo morsibus, Lăcero dente, Morsa contero, lædo, PHR Pābūlă dēcērpsīt, dēcērptāgnē dēntē momordīt. Ārēnās ērē momērdīt. Răpidē Jācētāvīt dēntē leonem Procubait moriens et humum semel

öre mömördit. Virg.

Mores. um, m. plur. Costumi. SYN. Ingenium, īndolēs, nātūrā, āffēctūs. EP. Ingenūī, docilēs, probi, rēctī, bonī, honestī, generosī, mītes, ēgrēgii, præstantēs, cāsti, plācidi, mŏdēsti, pūrī, ēquī, pādīcī, incorrupti, intimināti, intāctī, īgnāvī, ĭnērtēs, fĕrī, īndŏcĭlēs, dēprāvātī, īmplācātī, īmprŏbī, prŏcācēs, cōrrūptī, tūrpēs, fæði, práví, öbscení, máligní, infandi, infamés. PHR. Ad vitiūm mores instruct inde suos. Mājūs ŏpūs, mōrēs compostīssē stios. § Nām tĭbi cũm tặcie môres natūra pudicos. Oxid.

Möribūnetis, ä. üm. Moribondo, ehe va morendo. SYN. Sēmiānimis, möričns. ¶ Tētrēnīque hēbětánt ártůs, mörřbůndăquě měmbră. Virg.

Möriör, čris, mörtüüs, möri. Morire, uscir di vita. Depon. SYN. Emőrĭŏr, pĕrčo, cădo, ōccido, ēxspīro. ŏbčo, ōceūmbo. PER. Exhālo ănĭmām. Ănimām rēddo, ago, līnquo, pēno, ēfilo. Vītām dēsēro, fundo, ēffundo, profundo. Ād mānēs concēdo. Animām do. Ēvī spātium funo, Vitālēs aŭrās līnguo, PHR. In ātērnām claŭ-dūntūr lūmĭnă mortēm, Vītăquĕ cūm gĕmĭtū fúgit indignātā súb ümbrās. 🖣 Sēd möriāmür, ăīt, sīc sīc jāvāt īrē sūb ūmbrās. Virg.

Mörör, ārīs, ātūs, ārī. Far dinara. Depon. SYN. Demoror, remoror, sisto, consisto, quiesco, sedeo, sūbsidčo, sto, hārčo, sūbsisto. Rattenere, o far tardare. Act. Retineo, tardo, retardo, 4 Non běně convěníunt, něc in una sedě morantur.

Morosus, a, um, Spiacevole, fastidioso, SYN, Diffĭcĭlĭs, grāvĭs, āspēr, ăcērbŭs, aūstērŭs, mŏlēstūs. V Dīll'icilem, ēt mörösum öflendīt gārrŭlŭs ûltrō. Hor.

Mõrphčus, et Mõrpheüs, či, vel čŏs, m. Morfco. EP. Noctūrnus, somnīfer, plācīdus. ¶ Ēxcītāt ārtīfīcēm, simulātorēmque quietis Morphea. Ovid. Fab. Ministro del sonno, che fa soquare chi dorme.

Mors, tis, f. Morte. SYN. Interitüs, öbitüs, nex, fātūm, fūnus, lēthūm, Libitīna, Ātropos. EP. Trūx , ātrā , nigrā , īnfōrmīs , hōrrīdā , sāvā , erādēlis, horrificā, dūrā, insatiābilis, implāeābilis , crūentā , ūltrīx , pāllidā , īmmātūrā , āspērā, trīstīs, inopīnā, sūrdā, immītis, improvīsā, sānguinolēntā, ferox, impiā, pāllēns, frīgēns, mināx, cērtā, incērtā, properātā, subitā, mātūrā, pravēx, inexpēctātā, repentīnā, vērāx,

răpāx, inexorābijis, inexpletă, ignobilis, nobilis, clārā. PER. Mortis dūrā lēx. Dies ūltīmā, vel últímás. Díčs suprēmás, čytrēmás, Hōrá suprēmā. Fūneris hotā. Finis extrēmās vita. Ātrā, vel sūmmā dies. Fātālis hōrā, Mētā nŏvissīmā vitas. Fātālis Pāreārūm lēx. Pāreārūm vis, inclementia, Pati violentia, Sors aspera lātī. Sūmmā dies, et inclūctābile lātūm. Lethæns söpör. Lethális sömműs. Fátá növissimá, PHR. Mõis ét fügücém péiséquítür virum. Mõrs altimă poenă est, non metaendă viris. Omniă sub lēgēs mots vocāt ātrā suās. Præsentemque vivis intentant ömnið mörtem. Íré lámen restat, Númă quố đề về nữt, čt Ānc às. Môrs áltí mã lĩ nế à vērum ēst. Mois asquo pulsīt pēdē paupērum tāhērnās, rēgūmque tūrrēs. Vīsā tērrēmur imāgine mortis. Mortis inexpleta nos formidabile régnum Öccüpát.

Sánctám Rómána vitám séd mörté pérégit. Mant.

Mārsūs, ūs, m. Morso, morsicatura. EP. Āspēr, ferus, atrox, avidus, rigidus venenātus, spūmosus, acerbus, lividus, immanis, acer, veneficus. PHR. Scělěrátá férő cönsümítě viscěrá mõrsü. Mõrsibus allivæ välidis alque üngnibus ūncīs. 4 Increpūtt mālis, morsūque ēlūsus ināni

Môriālis, is, m. f., č, n. Mortale. SYN. Môrtifer, lēthālis, lēthīlēr, ēxitīosūs, fūnēstūs, fūnērēūs, tātālis. 🖣 Ēt tūš progenies mortāliš demoror

ārmă, Virg.

Mortous, a, am. Morto. SYN. Fünctus vita, ēxāngnīs, ēxtīnctús, ēxănimātūs, PHR. Spŏliātām lūminē corpūs. Jācet ingens litore trūncus. Āvūlsūmque liāmērīs capūt, ēt sinč nōminė corpus. Projectūm jācūžt corpūs lāniāndăque savis Praedă leris. Et și non ăliquă nochisses, morthus esses. Virg.

Môrūm, i, n. Mora (fratto). EP. Albūm, nigrūm, candidam, sanguineam, cruentum, parpuream. PHR. Pyramus, et Thysbe tinxerunt mora erűőre. Arböret fætűs , áspergine cædis , in ātrām Vērtūntūr făciem, mādēfāctāqnē sānguině rádíx Půrpůréő tinxit pěnděntiš môrá rūbōič: Nām cólòr în pōmo ēst, ňbĭ pērmātūrūĭt āter. Sāuguĭneīs frontear morīs, ēt temporă pinxit. ! Comăque, et în doris harentiă mõtă tühetis, Ovid.

Mőrűs, ī, f. Moro (albero). EP. Fægündő, féráx, tērtřiřs, fráctříčiš, lentš, tárdá. 🖣 Ardáš môrás

čiál, gělídě cöntěrmínă fönti. Övid.

Mōs, mōrĭs, m. Costume, usanza. Cōnsuētūdo, āssnētūdo, ūsus. EP. Āntiquus, priscus, vetus, vēlūstūs, pātrījūs, solēmnis, āssuētūs, consuētūs, īnsuētus, maūditus. PHR. Moribus antiquis rēs stát. Môs ûndő pér ömné Dédúctus témpús. ¶ Môs črát antiquis, niveis atrisque lapidis. Ovid. Mósá, æ, m. Mosa (finme). Chlienus, Arar, Rhó-

dănus, Mosă, Matronă Sequană, Ledus, Sil.

M**ótácillá , a**g f. Cutrettola (uccello), Dúm técólit nīdōs, jām motācillā cānīt (pent. . Sm.

Môto, às, āvi, ātūm, àré. Mnocere spesso. Act. acc. Let fessam quoties motat latus, intreměre omněm. Virg.

Műtőr , őris , m. *Motore* SYN. Aŭetőr. ¶ Mőtőr ägens fămulos, operas dispertit în omnes. Mant.

Mōtńs, ă, ūm, particip. Wosse, SYN, Cômmōtás, pūlsūs, ägitātūs. 🕻 Laūrentamqae minis, et dūro mölä tümüktü. Vug.

Mātās, ūs, m. Moto, movemento, SYN, Impetus, împulsus. LP. Trrequictus , vélôx , célér , viólentus, praeceps, citus, citatus, assodums, concitus, tremulus, levis, ingens, implacidus, tentus, tardus, încertus. & Semper et assiduo motu rés quaque gérûntur. Luci,

Moveo, es, movi, motum, ere. Muovere, dar moto. Act. acc. SYN. Môto , commoveo , permovéo, cico, agito, pello, quatio, concatio, quasso, impēllo , jāgo , jāgto , vērso. 🦫 Tālī uēmīgiō nāvīs

sé tárdá mővébát, Virg.

Mővěőr, ēris, mộtus, čii. Muoversi, esser mosso. Pass.

Sáb pedíbús műgiré sőlum, ét júgá captă moveri Silvarum, Virg.

Môx , adverb. Subito, incontamente. SYN. Statim, jām mödő. Möx tamén árdéntés áccingár di-céré pügnás. Virg.

Mojsēs, vel Moses, is, m. Mose, SVN. Amramides. EP. Clārus, sācēr, potēns, inclytūs, lēgifēr. PER. Dūctŏr, dūx, pāstŏr Isācidēs. Vātēs lēgiter. Legifer heres. Tremendi verus interpres Dčî. Lēgifer, aŭxiliis frētus codēstibus, hēros. PHR. Moses nempe Penin spinifero in rubo Vidit conspicăăm lămină flămmco. Părpătăum sőspés pér máré télicítér. J Trádidit árcánó quiècănque volumine Moses. Juv. Hist. Mose, figlio d'Amramo, capitano è legislatore degli Israeliti , i qual: condusse fuor dell'Egitto pel mare rosso, e ricce da Dio sul monte Sinai le tavole della legge.

Mūcidūs, ă, ūm. Mucido, muffato. • Mūcidă cā-

rălei pânis consumere frastă. Juv.

Mūcŏr, ōrĭs, m. Mu//a. 4 Mūcŏr úbī pătŭlō stillāns inllůvěrit öri. Dedek.

Mūcosus, a, ūm. Moccioso, mucilagginoso. Viscéribus mūcosum hariet, pelfique recusat. Sammarth.

Mnero, onis, m. Punta d'arma. SYN. Cūspis, ăcies, lerrum, ensis, gladius. ! Oppositi stat ferri ăcies mūcrone corūsco. Virg.

Mūgio, is, ivi, itūm, irė, Magg.re, SYN, Immūgio, bőo, ādmūgĭo, rémūgĭo. PER. Bòātūs, vel mūgītās ēdo, cico, mitto, ēmitto, dō. Mūgītibūs aŭrās, āčră, vel lŏcă lātē compleo, Impleo, concatio, rampo magitibus aures. Baucis immūgirė sŏnīs. PHR. Queralis rebŏant mūgitibus āgrī, Mūgītūs pēr sāxā resūltānt. Taūrīnō sonitu circumtonucie caverna. Taurina võce frémébant Páschá. Cló vérsa cápút primos můgiverāt ānnēs. Prop.

Mūgītus, ūs, m. Muggito, SYN, Boatus, EP, Gravis, créber, ferőx, raúcus, térrificus, ingéus, vástús, hörréndűs, fréméns, mináx, trémulos, treméndus, tērrībīlis, querūlus PHR. Sõnābant Bālātū peeorum, et crébris mogitibus amnés. Discesso māgīrē hovēs, atque omne querelis Implera nemus, Reddidit una boum vocem, vastoque süb antro Mügirt. 4 14 pleni hörrendis rebornt műgitibűs agti. Silv.

Můlá, æ, f. Mula. 🕻 Ét hituléntă huat Evrias mihi mālā lācērnās, duv.

Mútečo, čs. si, sum, čre. Mitigare, addeleire. Act. acc. SYN. Démafeco, pérmaleco, miligo, lémo, delinio, placo. I 11 mulcere dedit fluctus, et töllere ventös, Vug.

Mûlciber, cris, o lart, m. Nome di l'alcano. Mulciberis capti Mareque Venusque dolis pent. . Ovid. V. Vulcanie.

Mūtgčo, čs. sī, sūm, vel ctūm, ērč. Mungere, spremere il latte. Act. acc. SYN. Ēmulgčo, īmmūlgčo, PER. Pālmīs, mānībūs ūbērā prēnso, prēsso, prēmo. Ūbērā, māmmās ēxhaūrīo, sīcco, ēxsīcco. Mūlgēndo lāc ēxprīmo. Lāc ēlīcīo prēssīs māmmīs. § Hīc ălfēnūs övēs cūstōs bīs mūlgēt in hōrā. Virg.

Mútřebeřítěr, adv. Da femmina, mollemente. SYN. Ignavē, môrě femřučo. ¶ Femřněi tránsgréssá

nihīl müliebriter egit. Mant.

Mňliebris, is, m. f., é, n. Donnesco. SYN. Fémineus. § Advénit, qui vēstrā dies muliébribus

ārmīs. Virg.

Mutier, eris, f. Donna. SYN. Fāminā, vel fēminā. EP. Vēnūstā, pūlchrā, cōmptā, cūltā, blāndā, lātā, cāndīdā, mollīs, gārrūlā, mēndāx, vānā, fāllāx, īneērtā, īneönstāns, lēvīs, frāgilīs, jōquāx, moltīts, lītīgiosā, bilinguis, īmprūdēns, pērfīdā. PHR. Mūtier, dédīt nātūrā cuī prōnūm mālō ānīmūm, ād nŏcēndūm pēctūs īnstrūxīt dölīs, sēd vīm nēgāvīt. Fāminā nūllā bŏna ēst, vēl sī bŏnā cōntīgīt ūllā, Nēseĭŏ quō pāctō rēs mālā fāctā bŏna ēst. ¶ Cōncūssēre āmbæ, mŭlīer sāvīssīmā tūne ēst. Juv.

Mňtřercňtă, æ, f. Femminella. ¶ Dětěrřorě sit út

– förmä, műlĭércűla ámétűr. Lucr.

Mūlīnūs, ă, ūm. Di mulo. SYN. Mūlārīs. ¶ Dēclāmātōrīs mūlīnō cordē Văgēllī. Juv.

Mūlio, önis, m. Mulattiere. SYN. Mūliŭs. ¶ Nām mihi sūmmötā jāmdādūm mūliŏ virgā Inniit. Juv.

Möltűcávűs, á, üm. Che ha molte cave. SYN. Műltífőris. É Pümice mültűcávő, néc lævibűs átriátőphis. Övid.

Müllicőlőr, öris, adject. Di molti colori. SYN. Váriús, vérsícólór. ¶ Divérsősque hábítús, ét mültícólóriá térgá. Mant.

Mñhtiriañs, ă, ûm. Fesso in molte parti. ¶ Mûltifidăsque făces în fossă sănguinis âtră. Ovid.

Mūltītoris, is, m. f., ē. n. Di molti buchi. ¶ Lōn-găque mūltīforī dēlēctāt tībĭă būxī. Ovid.

Mūltilŏquits, š, ūm. Che parla molto. PHR. Māgnilŏquits, gārridūs, lŏquāx, mūltā lŏquāns. ¶ Mūltilŏquōs ōdī, tūrbă rĕcēdĕ lŏquāx (pent.). Ovid.

Möltiplēx, řeřs, adject. Vavio, di molte sorti. SYN. Můltňs, vărřňs, plůrřmůs, diversůs. ¶ Můltiplexquě lòci spátřům transcůrrěre čoděm.

Láier.

Mültinico, ās, āvī, ātūm, ārč. Moltiplicare. Act. acc. SYN. Aŭgčo, ădaŭgčo. Multiplicat tămen hûne grăvitās aŭetoris konorem. Ovid.

Mūltisánôrůs, ă, ūm. Che fa gran suono. SYN, Sŏnôrůs, Essědá côncôrdēs mūltisŏnôră trăhûnt (pent.). Čland.

Mūltīsŏuňs, ä, ūm. Che fa molti suoni.

¶ Ēxeĭpĕ mūltīsŏuō pūppēm Mărčōtīdă sīstrō. Stat.

Mūltitūdo, inis, i. Moltitudine. SYN. Fréquentia. numērus, vīs, cēpiā, cætūs, tūrbā, cātērvā, vel plēbs.

Múltívágús, ä, ûm. Che vaqa molto. SYN. Vägús, érráns, érrábúndás, érrálícús, páláns. ¶ Núnciá múltívágo Dánáás pérláhítúr úrbés. Stat.

Mûlto', seu Mûlcto, âs, âvî, âtûm, ârê. Punire. Act. acc. SYN. Côndêmno, pûnio. PHR. Rêgôlă', pêccâtîs quê mûlctês îrrôgêt âquâs. Quôd crîmên, aût qua cûlpă mûlctâtûr fûgâ (jamb., Sen.

Mūltō, adverb. Assai più. SYN. Löngē. ¶ Vērum īd quōd mūltō tūte īpsē fătēběrē mājūs. Virg. Μῦιτότιēs, adverb. Più volte. ¶ Mūltötičs öffēnsă

cădīt, mūtātquĕ cŏlōrēs, Mart.

Mūltūm, et mūltā, adverb. Molto. § Mūltā gēmēns, cāsūque ănimūm concūssis āmīcī. Virg.

Μάμικ, ά, ūm. Molto. SYN. Mūltiplēx, crēběr, frčquēns, nimiús, nimerosus, innumerus, non paūcus, densús, infinitús, plūrimus. ¶ Mūlta virī virtūs änimo, mūltūsque recūrsāt. Virg.

Mūndĭtĭā, æ, vel mūndĭtĭēs, ēī, f. Mondezza, poktezza. ¶ Mūndĭtĭā pēpŭlērē sĕd īn lõngūm tă-

měn ævūm. Hor.

Mūndo, ās, āvī, ātūm, ārē, Mondare, nettare. Act. acc. SYN. Tērgo, ābstērgo. ¶ Īnfērt īndē fŏcō, Cÿbělē mūndāvērăt āprūm. Yirg.

Mündüm, 7, 11., vel Mündüs, 7, 111. Ogni sorta di ornamento donnesco. Legant quidam ündif

mundum ömně, pěcumaně. Lucil.

Mūndus, ī, m. Il mondo. ŠYN. Orbīs. EP. Cāpāx, vāstūs, immēnsus, īngēns, spātfosus, māxumus, mīrābīlīs, dīvēs, pātēns. PER. Cōnvēxum mūndī pōndus. Öppis mīrābīlē mūndī. Orbīs māchīnā, molēs, labrīcā. Mūndī confiniā. Pātēntēs mūndī plāgā, ōrā. Spēctēs pūlchērrīmā mūndī. Māgni locā pērviā mūndī. Tērrā, trāctūsum marīs, cāclūmquē profūndum. PIIR. Mūndī molēs opērosā lāhorāt. Quī mārē, quī tērās, quī tötūm possīdēt orbēm. Rūct īmmēnsī molēs, ēt māchīnā mūndī. Solīs ab oceāsu, solīs quārbātā dī ortūs. Prāctērtūs Cērcīī nūllūs robībē locās. 9 Dēsīnēt, āc tōtō sūrgēt gens aūrčā mūndō. Virg.

Mūndūs, ă, ūm. Mondo, netto. SYN. Nĭtĭdūs, pūrūs, laūtūs, cūltūs, tērsūs, pōlītūs, ābstērsūs, īmmācŭlātūs, īntāetūs, īntāmĭnātūs, īncōrrūptūs, īllībātūs. ¶ Mūndūs črīt quī non offendāt soi-

dĭbŭs, âtquĕ. Hor.

Mūněro, ās, āvī, ātūm, ārĕ, act., vel Mūněrŏr. ārĭs, ātŭs. ārī, depon. Donare. SYN. Mūněrĕ āflĭeĭo, mūněră dō, pōno. ¶ Mūněrăt, ēt tāntī mērcēs ēst dīgnă lăbōrĭs. Am.

Mūnificēntiá, æ, f. Cortesia, liberalità. SYN. Lībērālītās, dönūm. ¶ Dītāre īnnūmēros tuš mū-

nĭfĭeēntĭă c@tūs. Juv.

Mūniticus, ă, ūm. Lilevale, cortese. SYN. Lībērālis, lārgus. ¶ Tē, Dēa, mūniticām gēntēs

übicanque loquantur. Oxid.

Mūnīmēn, ĭnĭs, n. Difesa, guarnigione, fortezza. SYN. Mūnīmēntūm, vāllūm, āggēr, propūgnācūlūm. EP. Vāfīdūm, tīrmūm, törtē, tūtūm, sēcūrūm, tōngām, stābĭlē, ĭnēxpūgnābĭlē, tūrrītūm, tūrrīgērūm. § Sēd mūnīmēn hābēt nūllō quāssābĭlē fērrō. Luc.

Můmřo, îs., îvî., îtům, îrč. Fortificare. Act. acc. SYN. Cômmůnřo, prá můnřo, vállo, tîrmo. ¶ Transférět, ět lôngám můltá ví můnřět Ālbám.

Virg.

Mūnītis, ă, ūm. Fortificato, quarnito. SYN. Tūtūs, dēfēnsās, cīnetūs, protēctūs, stīpātūs. § Ēm ēgŏ non paūcīs quondām mūnītūs āmīcīs. Ovid.

Mūnūs, črīs, n. Dono. SYN. Dönūm, præmiūm. Scivizio. Ölficiūm. EP. Hönestūm, dives, præclarūm, spaientum, egregiūm, ingens, māgnificūm. s Dēmite naūfragiūm, mors mihi mūnūs črit (pent.). Ovid.

Mūnūseŭtūm, i, n. Pieciol dono. Cāt tibi prīmā

páér nálló műnűsculá cültű. Vsig.

Mūrālis, is, m. f , č. n. Che appartiene a muro, ! Ēminus intorquet, mūrāli concitš nūnguām. Ving.

Morex, řeřs, m. Murice (pesce di mare). SYN Conchă, conchyle, conchylium, Porpora, Östrüm, pūrpūrā. EP. Tyriūs, Gētūlūs, Phōcāicūs, Tārentinus, Sidonius, Oebalius, pūrpūrčus, aūrālūs, Pūnicēus, Āssyrius, Mūricē Bijāno mělior Lůcrină Pěloris. Hor.

Mūrmār, ūrīs, u. Mormorio. SVN. Fremītās, sūsūrrūs, strīdor, strepitūs, fragor, sonus, sonitūs, clāmor, tumultus. EP. Crepitans, stridens, raucâm, tremulâm, resonâns, horriticâm, clamo-sûm, sonorâm, garrulâm, soporiferûm, fragosūm, blandūm, somniferūm, tremendūm, lene, răbidum, însănum, confusum, loquax, grave, mőléstűm, insuétűm, sávúm, árgútűm, dénsűm, tenue. PHR. Magno cam marmate circam Tectă tremunt. Clauso fit gurgite murmur. Înstrepit et raucă murmăre rivus ăqua. Ventősi cécidérünt műrműris aára, In sylvis résonantia mūrmūra terrent. Strepit omnos mūrműré cámpús. Ímménsús frágór ágnöris álti Pērsonat, ēt mūltīs cīrcum latratibus undīs Pērfurīt in scopulos, Interea magno miscērī műrműrő collám. Virg.

Mūrmūro, ās, āvī, ātūm, ārč. Mormorare, susurrare, SYN. Immūrmūro, frēmo, mūsso, mūssito, strēpito, siisūrio, instrepo, sono, reboo, strides. Spůměă sémříčro súb pěctorě můrmůrát ûndă.

Virg, Vide Murmur,

Mūrūs, ī, m. Muro, muraglia. Păries, āgger, vāllūm, mania, manimen, manimentam, propagnāculum. EP. Ārduus, sublimus, altus, editus, ēlātus, āĕrius, vālidus, tūrrītus, tūtus, sēcūrus, vāllātūs, mūnītūs, tūrrīgēr, sūpērbūs, cēctīlīs, sőlidűs, ináccessűs, inéxpágnábilis. PER. Márörüm äggör. Sölidi fündämină muri, PHR. Vălīdīs ēxūrgūnt constructă, vel mūnītā oppīdā mūrīs. Mūrūs coetilis ūrbem ambit, cingit. Vălidis circumdătă mūris tectă. Aix novă propter ăquās pīnnātīs ārduš mūrīs Sūrgit. ¶Āscăniūs lõngām mūrīs cūm cīngérēt Ālbām, Virg,

Mās, mūris, m. Sorcio, topo. SYN. Sōiex. EP. Păvidus, timidus, tugāx, edāx, vorāx, tenuis, mūrālis, rūsticus, exiguos, trepidus, exilis, pāvitāns, pārvūs, todus, immundus, sordidus. PER. Prædá felis, 🖣 Quá brévis öccültüm műs

sibi fēcit iter (pent.). Ovid.

Mūsā, &. f. Musa. SYN. Camena, Heliconis, idis, Cāstālis, Pičris, Pēgāsis, Pārnassis, Ābnis, Māsonis, EP, Disertal docta, facunda, duleis, venūstā, blāndā, sacrā, cānōrā, cāstā, vēcālīs, géntalis, laurigéra, solers, ingéntosa, PER, Déa, Nymphă Pieriă, Libethris, Castalia, Aganippacă, Āonia, Pimplaia, Parnassia, Heliconis aldumā, piiella. Virgo Pindi. Pierti montis incola, regīnā, dōmīnā, dīvā, Hvānthiā nymphā. Mnēmösynés nata. Dea Parnassi juga sacra coléns. Cohors Heliconia Phoba, Aonia socores, Castăfia: Dea: Mūsārūm chórās, Aontă, Parnassia tārbā, Phochī comites, Mūsā, mihī caūsās memora, quô Namine laso Ving. Lab. Tengono ! i poeti che ri sieno nove muse che presidiono alle scienze, e partecolarmente alla poesia, avendo per capo Apolline. Le fanno figlie di Giove e di Muemosina. Daono che abstano nel Parraesso, in Ilicona, in Pierio, ed in Pindo, monte dove sono le acque Castalie od Iparpe.

Mūscă, ă., f. Mosca. EP. Tūrpis, mölēstā, völitans, gravis, importuna, incommoda, levis, fúgāx , pāvidā, pārvā , grācilis, āčriā, ēxigāā. Lāmbete qui turpes prohibes tua praudia. műscás, Mart.

Műscűsűs, ă, ûm. Pien di muschio, che sa di muschio. PER. Õpērtūs, ādopērtūs, cīnetūs, cīreūmdātūs műseő. Műscősi főntés, ét műscő möllíór

hērbă, Virg.

Műseňlős, i, m. Topolino, occero muscolo, CTégmině poplěs črát, fémorům quoqué můsculůs omnis. Lucan.

Mūseňs, ī, m. *Muschio,* EP. Ūvidūs, ūdūs, viridis, virēns, hūmidūs, tener, mēllis, tenāx, mādidůs, těmůis. PIIR. Viridî prostěrmit corporă műscő. Möllî téltűs érát hűmidă műscő, Ténűem præcládít márginé műscám. I Fláminá, mūseňs ňbi , let viridissimä grāmine ripā. Virg.

Mūsică, a. f. Musica. SYN. Concentus, melos, modî, modulî, cantus, modulamen, vel ais, cănendi, EP. Dûleis, snavis, blandă, letă, cănoră, testivă, sonoră, jūcundă, grătă, dulcisonă, ārgūtā, vēcālīs, saerā, concors. PER. Blandarum vocum discordiă concors. Lett modulamină cântūs. PHR. Dēmūleet animos, Docta cūrās Dēpēllērē, Blandītur aurībus, Hūmānās mentes, et Namina Beetit. Mirificis animos doctă movere modis. Căris levăt ânxiă cordă. Ét mödűs , ét génítrix mödűlőrűm műsícá brīplēx. Aus.

Mūstām, ī, n. Mosto, vino nuovo. EP. Ödörām, săliens, liquatum, dulce, mite, amenum, tervidūm, pūrpūrčūm. Cõblitus et mūstē teriet

pědě růstřeůs ůvás, Tib.

Mūtābĭtĭs, ĭs. m. f., č. n. Mutabile, instabile. SYN. Inconstans, instabilis, vāriūs, levis, mobilis, încertus, anceps, dubius, PHR. Vultu mutabilis. Mēns ēst mūtābilis īllī. 🖣 Eja āgē, rūmpē moras: vărium et mûtābile semper. Virg.

Mūtābilitās , ātis, f. Matabilitā, incostanza. SYN.

Mobilitas, inconstantia, levitas.

Mūtātio, ōnis, f. Mutazione. SYN. Immūtātio. EP. Crēbră, înstăbilis, văriă, încônstâns, præceps, cită, repentină, felix, infelix. Prâvorūm fiāt stābilis mūtātio morūm. Am.

Mūtilo, ās, āvī, ātūm, ārē, Troncare, tagliare. Act. ace, SVN, Trûnco, scindo. Trûncă gerâs săvôs

műtilátis pártibús énsés. Luc.

Můtěhás, ă, um, Tronco, tagliato, SVN, Truncus trāncātus, • Quid Jāceres , cum sie mūtilus minitévis / Hor.

Mňtřná, æ, f. Modena. EP. Bělligěrá, mártřá, án-Tiquă, nobălis. PHR. Estensis Principis auli. Āltīs circūmdātā vāllīs,

Mūtio, is, ivi, itūm, irē. Fratare, parlar a bassa vocc. Neut. 4 Men, mûtîrê nelas, née elám, née cům scobě? nůsquám. Pers.

Mūto, ās. āvī, ātām, ārē. Vutare, rar arc. Act. ace, SVN, Immúto, pérmúto, commuto, frenslero , vērto , convērto, (Vixit inaqualis , clavum út mutáret in hóras, flor

Můtúo, ás, ávi, atům, áré. Dave a vandro dan in prist to, PHR. Matão, vel Mátuám dó 4 Scd consumis, et asqué mathairs phal. Mart.

Mines & a. inn. Muto. SVN, Lacifos, silens clingers, Jacons, PLR, Võce cărens, Loqui in seins, Yodas čypčis. Můtá črá gerens, PHR Gui vôv faucibus hæret. Förpet strictis lingua rétentà fibrīs. Đārō līnguă simīllimā sāxō Tōrpēt Nēc võcem, viresque lõquendi, Aut äliquid toto pēctinė mentis habet. J Os mūtūm fāctī căret indică. Grândě dělôris. Ovid.

Mūtities, a, ūm. Reciproco, imprestito. SYN. Reciprocus, alternus. I Mutuaque inter se lati

edavīvia cūrānt. Virg.

Mycese, čs. f. Micale. (De hac Ovid. 12, Metam.). Mātěr črāt Měcălé, quâm dēdūxīssě cănendo Sape reluctanti constabat cornua luna.

Měcěně, árům, f. plur., vel Měcěně, ž., f. Micene (città). EP. Înăchĭæ, Ăgămēmnŏnĭæ, Pĕlŏpēĭădēs, Thyestere. J Contemptum abitsse Mycenās. Mart.

Mỹcônavus, á, ũm. Di Micene. ¶ Īpsē Mycenavūs māgnorum ductor Achīvum. Virg.

Mycenis, idis, f. Ifigenia. PHR. Supposită fertur

műtásső Mycénidű cérvá. Ovid.

Mīgdonius, a, um. Della Macedonia. Hinc Mīgdonis, idis, pro f. J Quæ mili Mygdonii mārmoris instir crant (pent.). Ovid. Mygdonides-

quĕ nŭrās, etc.

Myrică, a, f. Tamerice (pianta). SYN. Tămărix, tămărīcē. EP. Sylvēstris, agrēstis, hūmilis, tĕnčră, tčnňís, víridís, čxilís, párvă, frágilis, ābjēctă, stērīlīs. PHR. In sylvīs ūrēndā fīlīx, frăgilesque myrică Nascuntur. 🖢 Non omnes ārbūstā jūvānt, hūmītēsquē myrīcæ. Virg.

Myrmidones, um, m. Mirmidoni, popoli di Tes*suglia.* PHR. Mirmidŏnāsquē võcāt, nēc ŏrī-

gine nomină fraudăt. Ovid.

Myrchă, ă, f. Mirra, figlia di Cinara, re di Cipro. PHR. ¶ Myrrha fugit, tenebrisque, et sese mū-

něrě noctis, etc. Ovid. Myerhă, a. f. Mirra. EP. Ödorátă, ölens, ödoră, rēdŏlēns, fūlvā , pīnguĭs , stīllāns , lacrymāns , lacrýmātă. ¶ Nondūm pērtūlērāt lăcrýmātās cortice myrrhas. Ovid. Fah. Ilbero, dal cui taglio scaturisce un prezioso liquore. Fingono i poeti che Mirra, figlia di Cinava re di Cipro, e madre di Idone, fosse cangiata in quest'albero.

Myrtetum, i, n. Luogo, dove sono piantati molti mirti. PHR. Lītorā mvrtētīs grātīssīmā.

Myrtens, a. um. Di mirto. Secreti celant colles,

ēt myrtěš circum. Virg.

Myrtus, i, f. Mirto, mortella. EP. Cypris, Dionæä, grātīssīmā, frägilis, intonsā, frondosā, Cỳthěreřá, Idáliá, Cythěreřs, fitorčá, frágilis, pállīdā, Paphia, crīspa, opāca, odorifera, tenera, bicölör, viridis, pátúlá, ödőrá, beneöléns. PHR. Pállidá myrtús ölét. Cingité litöréa flávéntiá temporă myrto, Amantes litoră myrti, Leviter sňá temporá mýrto Contegit. I Hie mili dům těněrás děfěndo a frigore myrtos. Virg. Expl. Arbore che ama le rivière, il quale dai poeti è stato consacrato a l'enere, e vien adoperato per far le corone agl'imperatori ed ai poeti.

Mysia, ā, f. M.sia, provincia dell'Asia minore. Mysiaque, et gelido tellas perfasa Cayco. Luc.

Mysterium, ii. n. Mistero, EP. Abditum, secretūm, āreānūm, ōceūltūm, cŏlēndūm, včrēndūm, věněrábřlě, sánetům, sacrům, přům, ádörán-dům, divînům. PER. Sacrárům pěnětrálřá rerūm. Rēs āreānā, sacrā. Sacrātă ārcānă, ¶ Qui Tămen altaris săcră dum mysteriă tractăt. Fort.

Mysticus, a, am. Secreto, misterioso, SYN, Areanus, sacer. • Ārbūtčā crātēs ēt mystica vān-

nůs tácchi. Virg.

Myxos, vel myxus, ī, m. Moccolo, SYN. Ēlivelmium. ¶ Tötque gerām myxos, ūna lūcerna vocor (pent.). Mart.

Năbăthieă, ie, f. Nabatea, paese dell'Arabia, ¶ Eūrăs ăd Aurōrām, Năbăthāšāquĕ rēgaā rĕcēssĭt. Ovid. Expl. Regione dell'Arabia, situata al nostro Oriente.

Nābliūm, ii, n. Strumento musicale, simile al salterio. PHR. Disce etiam duplici genialia na-

blĭă pālmā Vērtērē. Ovid.

Nã, adverb. Certo, veramente, SYN, Certe, profēcto. J Clārus črīt, fortīs, jūstūs, sapiens, na

čtřám řěx. Hor.

Nænia, æ, f. Nenia, SYN, Epicedion, EP, Fünēstā, fūnērēā, lūgubrīs, flēbīfīs, lāmēntābīlīs, lacrymābilis, mūstā, miserā, miserāndā, miserābijis. PER. Lāmēntābijē cārmēn. Flēbijēs modi. Miserabile, ferale, lügnbre, flebile carměn. ¶ Cēw retractes mūuera nænim (alc.). Hor.

Nāvūs , 🗓 , 👊 . Neo. SYN. Mācňlă. 🖣 Nūllūs ĭn ēgrēgio corpore nævas erat (pent.). Ovid.

Nājās, vel Nājās, ādīs, f. *Najade*, SYN, Nājs, Plur. Nājades, vel Nājades. EP. Blanda, decora, formosă, venustă, fonticolă, candidă, carulcă, aquorea, ūda. PER. Cornileo sorores. Naiadum tūrbă. Æquŏrčæ, flūmĭnčæ, tōntānæ sŏrōrēs. Undārūm, vel āquārūm nymphæ. Aquārūm nūmină. PHR. Nājās, ēt nitido pietā Nāpās sinū. Ūdā choros agitāt Nājās. ¶ Nājādēs āsquorēā: dūrīsque in montibus orta, Ovid. Fab. Ninfa de fonti e de'finmi.

Nām, conjunct. *Imperoceh*ė. SYN. Etčnim, čnim, siquidem, namque, quippe, quoniam. Ilie īntēr dēnsās cŏrylos modo nāmque gemēllos.

Nāncīscor, čris, nāctūs, nāncīscī. Ritrovare, aeguistare. Depon. SYN. Invento, teperio, assequor, consequor, adipiscor. • Nanciscetur enim pretĭūm, nōmēnquĕ pŏētā. Hor.

Nāns, tis, partie. Che nuota. SYN. Nătâns. ¶ Appārēnt rārī nāntēs in gūrgite vāstē. Virg.

Nānus, ă, ūm, adject. Nano, omicciuoto. SYN. Pūmilio, pusillus, homuncio, homunculus. Insīgnīs, nānām cūjūsdām Atlāntā võcāmūs. Jnv.

Năpæă, æ, f. Napea. SYN. Dryas, EP. Sylvestris, ălacris, viridis, hilăris, nemorosă. PER. Amans rūră, Sāltāns pēr floridă rūră. Dūcens festos lætă per arvă choros. I Tende petens pacem, ēt făcilēs vēnērārē Napāās, Virg. Fab. Dea delle selve e delle valli.

Nāpňs, ī, m. Nacone. ¶ Glörĭă Nūrsīnīs sĭtĭēntēs

ceditě nápř. Bapt.

Nār, āris, m. Neva (finme). EP. Prācēps, ămānūs, ālbūs, vitreūs, ērrāns, resonāns, gārrūlūs, ¶ Sūlphŭrčā Nār-ālbŭs ăqnā, föntēsquĕ Včlīnī. Virg.

Nārbo, onis, m. Narbona (città). SYN. Nārbonā. EP. Pŏtēns, clārŭs, nōbĭlĭs āntīquŭs, bēllĭcŭs, īnvīctūs, indomitūs, māvortiūs, mārtiūs. ¶ Bēlgæ omnes, Celtæque ruunt, Aquitania, Nurbo. Mant.

Nārcīssns, ī, m. Narcisso. EP. Pulcber, rosens, aŭrčás, dilectás, carás, Cephisiás, sapezbas, împrūdēns, infelix, tener, tormosus, venustus, aŭricomus, blandus. PER. Cephasia proles. Páčr, jávěnís Cephisiás, Cephisi, vel Liriópa: tiliŭs. Hie të përspicuum melius Narcissë videris. Virg. Fab. Govane accenentessimo, figliodi Cefiso e di Liriope, che sprezzò Eco, e tutte ce altre ninfe che l'amavano. Finalmente rapito dalla sua bellezza, mentre stava contemplandosi in un fonte, acceso di troppo amor verso se stesso, se ne mori, e fu dagli Dei mutato in un fiove.

Mārcīssus, ī, m. Navcisso (fiore). SYN, Flös. EP. Pūrpūrėns, rūbėns, crocens, flavos, vernans, lūtčūs, Ilavēscēns, comans, aureus, splendidus, rūtilis. Nārcīssum, ēt florēm jūngīt beneŏ-

lentis anethi. Virg.

Mārdňs, I., f. Nardo, spigo, lavanda, SVN, Nārdům. EP. Ölens, rédělens, lenis, ödöritérá, spācātā, Morēns , tragrāns, līquidā, pūrā, divēs, Āchāmēniā, Syriā, Āssyriā, Indicā, Ārābs. Hōā. PHR. Nēc comā vos fallat liquido nitidissimă nărdă, Syria mădefactus lempără nărdă, Quid jūvāt Āssvriō erinēs pērfundērē nārdō? Frågråntem spiråt möltissimå nårdum.

Ono símál ác cásiás, ét nárdi lénis áristás. Ovid.

ðáris, is, f. Narice, EP, Ödörá, spiráns, ácúlá, ādūneā, pātālā, sāgāx, tūmīdā , lenēllā, acrīs, cămără, ăpērtă, rôrâns, mădidă, PHR, Vôlvit súb náribůs igném. Pătúlis cáptávit náribús aŭras. Nares noto contingit odore. Quaritur, lmic geminė narės, et spiritus oris. Virg.

Nărrătio, onis, I. Narrazione, raeconto. Consonă diversas fundet narratio linguas. Hel.

Marro, às , âvî , âlûm , ârĕ . Narrare, raccontare . Act. acc. SYN. Enarro, renarro, elòquor, explico, relego, releto, memoro, dico, aperio, decláro, pándo, čnúměro, čxpědřo, pěrsěquor, dőcéo, čxpôno, vérhis compléctor. PHR. Paůcă tĭbi expédiam e mültis. Tempus narrando fal-lere. ¶ Degeneremque Neoplolemum narrare memento. Virg.

Marthévium, ji, n. L'aso da medicamenti. Artis ěbůr nědícá nárthěciá cernis háběre. Mart.

Năsâmunes, um. m. plur. Nasamoni, popoli della Libia, EP, Dūrī, férī, răpācēs, ăvidī, īnfēstī. Aŭt tötā lævī Năsămönes ărenā, Graf, Hine Năsămôniăcăs, ă, ûm. • Môx Năsămôniăcô décus ādmīrābilē rēgi. Stat.

Aăscăr, čris, nălus, născi. Nascerc. Depon. SYN. Edőr, générőr, énűscör, öríőr. PER. In aúrás prodeo. Haŭrio vitales aŭras. Îngredior primas orās mūndi. Æthérēās prodēc lūcis in aŭrās. PHR. Vētā Dei sohbles nascere magne puet, Nascētūr pūlehra Lādŏīcus ŏrīginē Casar, Fēlīx illă dies, totumque cănendă per orbem. Quái libi vitalés faúslo óminé trádolit aúras. Et nåti nåtörum, ét qui nåscentur áb illis. Virg.

Nasús, ī, m. Naso. SYN. Nīrēs, nāris. • Dōctus ét ad calicem vigitanti stértéré naso, Juv.

Nătă, ře, f. Figlia. V. Filia.

Nătătis, et nălăle, is. Natal z o, natale SYN, Nâtálitíás, ¶ Nésció quá nátálé sólúm dulcédine.

captos. Óvid.

Nătăińs, ūs, m. Il nuoto. SYN, Nătitio. LP, IIréquiétus, célér, vélóx præcéps. PHR vinnés ălăcri nune scinde nătătu. Amnem volucri supěráré nătátů. • Îllă quidém mölli, segnoque: öbnīxă nālātů, Claud.

Nătes, Yam, f. plur. Natiche, SYN, Clanes, C Sapé tamén púccis abstútit illá nátés (pent. . Mait.

Nātio, onis f. Aux one, SYN, Populus, genus, gens. Sărrântem locă, fâcta, nătiones phal. Cat.

Nātīvňs, ă, ūm. Natico, naturale. SVN. Nātūrālis, gennimus, îngenitus. Postmodo nativa con-

Spiciere coma (pent.) Oxid. Năto, âs. âvî, âtûm, âre. Nuoture. Nent. SYN. Nō, iunălo, adno, înno, trano, PHR, Malla pisce nătăntů i ăquae. Ārmă nătânt nautragă, El plăeidās laitā nātābit āgnās. Excūssā per undas Brāchĭă mīllě mödîs jāctāt, Flüctivāgām nāndō carpe viam. Caca nocte natat savus freta, quêm super ingens, Virg.

Natrix, īcis, m. t. Natrice (scrpente). EP. Classus, căpitatus. Lt natrix violator aque, jă-

călique voluciis. Luc.

Nātūrā, ir, f. Natura, EP, Providi, prūdens, immortālis, lārgā, sēdūlā, solērs, sāgāx, ingentosā, mūnitiea, divės, feeduda, benigna, callidi, îndûstriă. PER, Rêrûm nătûră creatrix, Rêrûm părens communis, Omnipotens rerum opiles. Nătură vis ărcănă, PHR, Mêns qua tôtum régit örbém. Frécündő prófundít önmiá pártú. Quodque suo partu săpiens nătură creavit. Ex áliis álias répárát natúra figuras. Háne Deus, ēt mēlioc lītēm nātūrā diremit. Ovid.

Nătūrātis, is, m. f., ē, n. Naturale, PHR, Nātīvás, ingčnitás, ingénérátás, innátás, insitás inditūs, gērmānūs, gēnūinās. 🕻 Nātūrālis apēx. generisque, et sanguinis adetor. Prud.

Nātiis, a., ûm. Nato. SYN. Ortus. ! Nātiis homo ēst, sīve hūne divino sēmine tēcit. Ovid.

Nātňs, i, m. Tiglio, SYN, Filiús, ¶ Ét nātī nātörum, ét qui náscéntár áb illis, Virg.

Nāvātis, is, m. f., č, u. *Navale.* SYN. Æguŏrčús Temporă năvăli fulgent rostrătă coronă. Vrig

Năvărchus, î, m. Padrone di nave, capitano d'armata, piloto. SYN. Naŭtă , navită , naŭelĉrŭs. PER. Navis măgistër, dūx, důctěr, rēctěr, gůbernātor. Clāvum tenens cărinæ. Navigii, ratis rēctor. 🖣 Nāvārchūs nāvēm , nāvārchum ārs naŭtřež důcit. Am.

Nāvārrā, fē, f. Nacarra. 🕈 Ēt Nāvārrā māgās Bö-

rčáli őlmőxřá plaűstrő. Mant.

Naucterus, i, m. Nocchiero, EP, Sollicitus, pērvígil, sőlérs, cállidus, pávidús, ánxiús, aúdáx, Ilūctīvāgās, Incērtūs, trčmēns, trepīdās, PER. Nāvālīs dōcīns, vel perītus ārtīs. "Nauclērum= que probat tempestas sava peritum. Pass.

Năvêm âppēlléré. Cleostare a terra la nace. PER. Ăd litoră tendere cărsă. Iellăre pătiri. Ad těrrám sábdůcěré půppím. Cöntingéré litòra půppě, Törquére ád litorá clivům, vel prôrâm. Pôrtús intrâre, petere. Cárina tângerê pörlum, PHR, Nötäs, vel tütis vertüntür ad orás, Optala potiúntur Trões árená. Aut portům těnět, aút plěnis subit östrá vělis. Vělá legunt socii, et proras ad litora torqueut Crece coronalae porlám letigéré carriae: Trajectae svitės, anchora jada miliriosti distali

Năvem solvere. Far vola, partar la nace, salpare. PER, Bětínácůlá sólveré nave, finre altinn sôlútis návibas, Vincula sőlyere navis. Déduceré litôré návés. Conscensis navibus solveré porto. Vela daré, et l'extre indentes. L'inqueré portos, latora deservic. PRB. Prévelumur portu, térraque, úrle sque recedant. Lanquemos ignótôs

pārtūs, pēlāgāque vēlāmūs, Lātörā tum pātrīās portusque relinquo. I Tentamusque viam, et

vēlērūm pandimus alās.

Yantrăgium, ii, n. Naufragio, EP, Dirûm, tristě, misčrandam, misčrabilč, funčstum, lugubrč, flebile, acerbam, infelix. PER. Tristis jactūra rērūmquē rātisgāē. Lācērē nāvis sūbmērsio. Nāvis āllīsā scopūtīs, vet ād scopūlos. Nāvis undaram demersa, obruta, vel fracta vorticibūs. PRR. Dēmitē naūfrāgiūm, mōrs mihi mūnăs črit. Ovid.

Naŭfrăgo, ās, āvī, ātūm, ārč. Nrufragare, far naufrag:o. Neut. ¶ Ültimus ingressis pēr cūrsūm

naŭfrăgăt ûndîs. Alcîm.

Naŭfrăgŭs, î m. Chi ha fatto nanfragio. PER. Naŭfrágiúm pássús, fáciens, expertús, vel flúctibús āctūs. Procellā jāctātūs. J Lītore in extremo, ceŭ naŭfrăgă corporă flüctüs. Virg. Nāvicula, æ. f. Navicella, barchetta. ¶ Prūsiăcā

vēxī mūnčră nāvicūlā (pent.). Helius Cinna.

Nāvifrāgūs, ā, ūm. Che fa naufragare. SYN. Naūfrágús. 🖣 Navifrágumque frétum geminő quód lītore pressam. Ovid.

Māviger, a. ūm, adject. Chi porta nave. ¶ Quā mărĕ nāvigčrūm, quæ terrās frügifeientes. Lucr.

Nāvigo, ās, āvī, ātūm, ārč. Navigarc. Neut. PER. Tendo vēlīs iter. Nāvēm committo ventīs. Clāssē frētūm fīndo. Pūppē viām pēr mārē făcio. Dō nūbiferis linteă plenă notis, Conscendo nāvībūs æquŏr. Frētā clāssē pērērro. Pēlāgō mē crēdo. Dō vēlā, cārbāsā vēntō. Āquŏr āro. Pělăgō vělo, Pērmētĭěr æquěr clāssĭbūs, ¶ Nāviget, hæc summa est, hic nostri nuncius esto.

Virg.

Nāvis, is, f. Nave. SYN. Nāvigiūm, clāssis, birēmis, rătis, cărină, pūppis, proră, cymbă, scăphá, linter, lembús, pháselás, álnás, ábies, pinus, trābs. EP. Volucris, profuga, vēlivota, cūrvātă, rostrātă, bellīcă, celer, præceps, căvă, levis, văgă, fluctivăgă, undivăgă, ăgilis, căpax, ærātă, lūnātă, cită, ūnetă, fragilis, æquorea, túgáx, cūrvă, încūrvă, bēlfātrīx, aŭdāx, spūmāns, vāstā, ingēns, hospitā, concitā, āctā, impūlsă, pietă, naūfrăgă, jāctātă. PER. Pinčă molēs. Naūtică pīnus, Cūrvātæ trăbēs, Sūlcāns æquŏră pīnus. PHR. Turbinibus ietā nāvis āssilit, fluctňát. Věntő fertűr ámícő Návis. Flňitánt lácērās naūfrāgā mēmbrā rātīs. Nāvēm vēntūs rötät impete västö. Töllitür ad cedüm, sümmoque în gürgite pendet, Et præceps fertur Tārtāra ad īma ratis. I Jām valīdam Īlionī nāvēm, jām förtis Achātæ. Virg.

Naviter, adverb. Ittentamente, diligentemente, interamente. SYN. Förliter, sölerier, generősé. Distinctum est quoniam, nec plenum naviter

ëxtăt. Lucr.

Nāvo, ās, āvī, ātām, ārč. Far con diligenza, assistere, servire, usare, Act. ace, SYN, Laboro, vel conféro, ¶ Navăt ŏpûs, prensûmque mănû detrancăt Amastranc Val.

Naŭsčă, ŵ, f. Nausca, schifo, fastidio. ! Non sčmel hine stomácho naúseá fáctá meo pent.).

Ovid.

Nańsco, as, avī, atūm, arč. Teere a schifo, oppure far nausea. Neut. ! Nauseat, ac locuples quem dūcīt prīvă triremis. Hor.

Nadītā, ē. m. *Ūavinaro.* SYN, Nāvītā, rēctŏr pōrtitor. EP. Rúdis, aūdix, pērītūs, trēpidūs, vā-

gus, vigil, præsciús, secūrus, avarus, sagav, sõlers, callidus, æquoreus, impavidus, avidus, sőllřeřtůs. PER. Nāvis rector. 正quoră vincens, vērrēns. Nūmērāns, vel obsērvāns sīdērā. Vōlitāns pēlāgō. Nāvālis cūrsūs ārbiter. Rătis, nāvigii dūctor. PHR. Nāvitā sollicitūs, cūm ventos horret iniquos. Nanc hac, nonc illac vēntīs discordibus actus. Strictaque pendentes dēdūcūnt cārbāsă naūtæ. Īncērtī numerānt suā sīdērā naūtā. J Nāvitā sēd trīstīs nūne hos, nāne āccīpīt īllās. Virg.

Naŭticăs, ă, ūm. Nautico, appartenente a nave. ¶ Naŭtĭcŭs ēxŏrĭtūr vărĭō eertāmĭnĕ clāmŏr.

Navns, a, um. Diligente, sollecito. SYN. Gnavus, dĭligēns, impiger, ăcer, indūstrius, solers, studiosus, alacer, promptus. 🖣 Quisque suos instat trepidūs, stimulātque rūentes Nāvus abīre timŏr. Sil.

Nāzără, ē, vel Nāzărčth, f. Nazaret. EP. Sanctă, sacră, felîx, îllûstrĭs, înclỹtă. PER. Sŏlūm nătālē Dēī, Nāzārēnūs vīcūs. Chrīstī tēllūs ălūmnā. Altrīx terră Dei. Nazara cui felix pătria est, ēt nomen Iesūs. Juv. Expl. Villaggio di Galilea, dove fu allevato Gesii Cristo.

Nē, conjunct. Acciocche non. ¶ Nē fǔgǐte hōspǐ-tǐum, nēve īgnōrātě Lǎtīnōs. Virg.

Ne, interrog. Now (interrogative). SYN. An, anne. nam, nonne, nanquid, ntram. I Edacet, viden' ūt geminā stent vērtice crīsta? Virg. Estne novis nūptis odio Venus? Cat.

Neapolis, is, f. Napoli, deliziosa, ricea e populata vittà nel regno d'Italia, SYN. Parthenope. EP. Doctă, nobilis, dives, amplă, Cumæa, Cumana, dūlcīs, sīnūōsā. • Nēc sōlūm fēstās sēcrētā

Něāpŏlĭs ārās. Stat.

Neapolitanus, a, am. Napolitano, di Napoli. ¶ Carpīt Böēmīs, ēt Něāpölitānis (scaz.). Scal. Něbňiš, ङ, f. Nebbia. SYN. Cālīgo, nūbēs. ¶ Āt

něbůlæ mágis imá pětůnt, cámpoqué rěcůmbant, Virg.

Nebuto, onis, m. Mascalzone, birbante. SYN. Nequām, nūgātŏr, vāppā, těnebrĭo, fūr. EP. Mălŭs, nčfāriŭs. 🖣 Aūfīdiūs vāppæ fāmām timēt, āc něbůlonis, Hor.

Měhůlosůs, ă, ūm. Nuvoloso. SYN. Öpācňs, nūbilus, obscūrus, nimbosus, piečus, tenebrosus. PER. Něbňlis, cáligině těctůs. Nimbis děnsůs, grāvīs. 🖣 Quā nebūlosā cāvo rorāt Mēvānīā câmpő. Prop.

Nēc, vel něquě, conjunct. Ne. ¶ Nēc cælūm, něc ăquæ făciūnt, nec terră, nec aŭræ. Ovid.

Něcessarios, ă, ūm. Necessario.

Něcessě, vel něcessům est. E necessario. § Et tăměn hāne pělágō præter lābāre něcesse est. Virg.

Ačcēssītās, ātīs, f. Necessitā. SYN. Fātūm, vīs, sors. EP, Incluctabilis, dira, însuperabilis, sava, rigida, acerba, violenta, argens, premens, invisă, inimică. PHR. Lăbor îngenium miseris dědít, ét sňá quémquě Ádvígilárě sibi jússit förtünă prěměndo. 🎾 quā lēgě něcessitās Sörtītār īnsīguēs ēt īmōs (alcaic.). Hor.

Acco, as, mi, etum, are. Uccidere. Act. acc. SYN. Ēněco, ōccīdo, întěrimo, întérfřeřo, pěrřmo. ¶ Hōe něcăt āfllātū fûnēstī tābě věněnī. Ovid.

Nēctār, ārīs, n. Nettare, SYN, Āmbrosiā, EP. Div:nām, ŏdōrūm, ŏdōrātūm, āmbrŏsĭūm, īmmortale, cœleste, sacrum, liquidum, suave,

jūcūndūm. PER. Īmmērtālē mērām. Cēlēstē, nēctārēnim pēculūm. Nēctārēns hanstus, pētas, lĭquŏr. Ter lĭquĭdo ardentem perfündit nectåre Vestam. Virg.

Nēctārēns, a. ūm. Di nettare. SYN. Āmbrösius. Attřeš něetšrěům tůrbátís měllá fálérnům.

Aēcto, is, xiii. xiim, ere. Legare, annodare. Act. ace. SYN. Annecto, connecto, innecto, ligo, vincio, nodo, stringo, astringo, constringo, PHR. Lăqueis, vincloque înnecte tenaci. Necte tribus nodis ternos, Amărylli, colores. • Et nondum înformîs lethî trăbe nectis ăb alta. Virg.

Nedum, adverb. Non che, non solumente, non pure. SYN. Non sölüm, nön mödö, nön täntüm, 🕻 Nedüm sermönüm stet hönös, et graffa vivax. Hor.

Měfandůs, ă, ům, adject. Nefando, scellerato. SYN. Īnfāndās, pūdēndūs, nēfārīās, tūrpīs, īmmānīs, scēlērātūs, īnfāmīs, ¶Āddīxīt, sātīs ēst gēn∈ tem ēffügīssē nētāndām, Virg.

Něfāriňs, ă, ūm. Scellerato. SYN. Něfāndůs, sečlěrátůs. • Aūt hūmánă pălám coquăt ēxtă ně-

tāriŭs Ātreūs, Hor,

Něfās, indeel. Scelleraggine, SYN. Făcinăs, criměn, scělůs, flágitiům, nôxă. EP. Inaŭditům, tetrům, execrandům, fünestům, exitiale, tůrpě, atrox, ingens, impium, cruentum, triste, dirum, īmmāně, větitům, sacrilěgům. PHR. Dirůmouč něľas súb pěctorě věrsát. Sácrilěgům strůxěrě nětás. Sůmmum, ět tůrpě nětás, cîvîliá běllá latemur. I Credebant hoc grande nelas, et mörté piándám. Juv.

Něfāstás | ă, ūm. Scellerato, infausto. • Îllě něfāstůs črít, per quem triá vérbá silentůr. Ovid.

Nēgiēctús, ūs, m. Disprezzo. Dēspēctús, contemptús. § Neûtiquam hácc rēs nēglēctúi ēst mihi jamb.). Terent.

Neglectis, &, um. Negletto, sprezzato. SYN. Contēmptūs, sprētūs, vel incomptūs, incūltūs, inornātūs, 🖣 Vīttā cŏērcūčrāt nēglēctēs ālbā căpīllös. Övid.

Aegligens, tis, adject. Negligente, SYN, Iners, ignavăs. ¶ Töllīs līntēš nēglīgēntiorām (phal.). Cat.

Negligentia, æ, f. Negligenza, SYN. Incūria, incriia, stňpěr, terpěr, desidies, ignáviá. 🖣 Cerrúmpit ănimum lêntă negligentiă jamb.`. Am.

Negligo, is, exi, ectūm, ere. Sprezzare, non curare. Act. acc. SYN. Aspērnor, dēspicio, posthabčo, temno, contemno, non curo, dedignor. 4 Aut sī nēglīgīmūr, māgnīs īnjūrīš peinis. Ovid.

Něgo, ās, āvī, ātům, ărě. Negare. Act. acc. SYN. Ābnēgo, dēnēgo, ābnŭo, rēcūso, rēnūo, dīffitēŏr, înficior, dîssimulo. J Egregii formă, sed queis lörtűnő négárát, Virg.

Něgôtiator, oris, m. Mercante, fattore. SYN. Instřtěr, měrcátěr. 🖣 Ēt fraudátěn és, ét něgő-

tĭātŏr (phal. Mart. Nēgōtĭŏr, ārĭs, ātús, ārī. Negoziare, trafficare. Dep. SYN. Mērcor. I Non est, sportūla quae negotřátůr (phal.). Mart.

Négôtiôsus, ă, ûm. Faccendoso, pien di fatiche. Něgôtřôsis rébůs úrbis harenti ' scaz.'. Mart.

Něgôtřium, Yi, n. Negozio, affare, SYN. Rés. Fatica. Ŏpŭs, cūră, ŏpčră. lăbör, mūnŭs. EP. Grăvč, šečrbům, vígil, mělěstům, împôrtůnům, sölliuitum. 9 Cum tot sustineas, et tantă negotiă sõlás. Ĥor.

Ačmēš, vel Něměš, šv. f. Nemca, selva di Acaja,

dove Ercole uccise un gran leone. Prodígia, et vāstūm Něměæ sūb růpě leoném, Vrig.

Něměscůs, ă, ūm. Di Nemea. Nemčas, örům. Nëmpë sub his animam pëstis Nëmëaë läcertis. Ovid.

Nemesis, is, f. Nemesi. SYN, Rhāmmūsiā, Rhāmmūsis, Adrāstiā, EP, Sevērā, timendā, potens, saevă, trůx, férőx, vindêx, PER, Últrix scělérūm dea. Fāma est argūtī Nemesis Tormosa Třibůlli. Mart. Fab. Dea vendicatrice delle scelleraggini, figlia di Giove e della Accessita, a cui fu fabbricato un tempio in Ramno castellod' Attica.

Nemo, inis, m. f. Nessano, ninno, SYN, Nailas, non üllüs, nec unus. Ante obitum nemo su-

premaque funera debet. Ovid.

Nēmpě, adv. Certamente. SYN. Vidělicét, scilicét, nimirum, quippě. 🖢 Nempě Vir bonus, ét prů-

dens dici deléétőr ego áétá. Hor.

Němůs, ŏris, n. Bosco, selva. SYN. Sylvá, sáltos. lūcňs. EP. Ămœnūm, jūcandūm, ārdūūm, āviūm, dēvium, invium, obscurum, densum, vetastum, ümbrösüm, ümbriterüm, PHR, Nemus hörrendūm, ēt lūcās tenŭere silentes. Argūtūm strīdēus concităt aŭră nemăs. Sacrā nemăs horvůit ümbră. Hie němůs fröndět ŏpácis Atböribús dēnsūm, Viridāns nemus frondosam prabūit ümbrām. 🖣 Mīscet ägens telis nemora inter frönděă türbám, Virg.

Neo, es, evi, etūm, ere, Idare, PER, Stāminā pollice torqueo, verso, duco, Miniio plenas colos. Īmmĭnŭo, vel ēvālvo fūsās. Těrčti vērsā, vel torqueo turbine fusum, Torta versato duco stamină fūsō. Plēnās ēxonero colos. Filă sequentiă dūco. PHR. Nēvit et infaūstā stāminā plēnā mănů. Alcidem lanas nere coegit amor, tănicam mollî mater quam neverat auro. Virg.

Neocastrum, i, n. Castelnovo. EP. Focundum,

fertile, planum.

Neoptolemus, i, m. Neottolemo, nome di Pirro. SYN, Pyrrhus, Degeneremque Neoptolemum nārrārē mēmēnto. Virg.

Měphětě, čs. 1. Nefele, moglie di_Itamante. Hine Nepheleis, idis, pro Helle. Angūstūm citrā pontam, Nepheleidos Helles. Ovid.

Něpůs, ôtřs, m. Aepote. Sacra manů, victosque deős, párvűmqué népőtém. Virg.

Aeptūnins, a, ūm. Dr Nettuno. 4 Al Messapus čquum domitor, Neptunia profes. Virg.

Mēptūnus, ī, m. Nettuno, EP, Furens, savus, mīnāx, spūmēňs, mītĭs, plācīdňs, īmmītĭs, īneērtūs, ūdūs, hūmīdūs, instābīlīs, spūmans, trānquillus, profundus, tridentifer, potens, hibernus, caruleus, Mūctivomus, turbidus, procello-sus. PER. Sātūrnius domitor māris. Rēgnātor ăquârum. Deus tridentifer. Carulea regualor unda. Jovis aquorcus, vel caruleus trater. Rêx æquőris álti. Pátěr æquőréús, Réctőr úndārūm, māris, sālī. Mēdērātor cærūlēŭs ūndæ. Pělăgi döminůs árbitěr, Númen áquárům, PHR. Tămidăm nătă qui temperat aquor. Qui tricůspědě tělô můlcět ăquás. Cônscéndit currům, tůmřdůmquě sůb axé těnanti Stěrnřtůr æquör ăqnîs. Dčůs á quörčás qui cuspidě têmperāt undās. Numen aquarum, cui proxima cælő Géssit pötéstás. C Demissamque hičmém sensit Neptūnus et imīs. Vag. Tab. Tiglio di Saturno e di Ope, fratello de Grove e di Plutone, Dio del marc.

Negrām, adject. indect., Scellerato, SYN. Improbūs, īmpūrūs, flāgitiosūs, scēlērātūs. (Hæe līgitūr jūvēnēs nēguām, făcīlēsgnē pūčliā. Mart.

Nëqnaquam, adverb. A niuna maniera. SYN. Miuĭmē, nōn, haūd, haūdquāquām. 🖣 Nēquāquām sătis în re ună consumere curâm. Hor,

Něguě, adverb. Ně. ¶ Tristěs út iræ quás něquě Nōrĭcús (alcaic.). Ĥor.

Ačqučo, is, ivi, itūm, irč. Non potere. SYN. Non possum, non välčo, non čvalčo, non liečt, non dătăr. PER, Non opis est nostræ, Haûd mihi süfficiünt vīrēs. Sūm vīrībās impār. Mihi nūllā potēstās. ¶ Fārrāque: ne blando nequeant su-

pěrčssě láboří. Vírg. Něquicquām, adverb. Non, indarno, invano. SYN. Frūstrā, īncāssūm. \ Dēseris, heū! tāntīs nē-

quīcquam ērēptě pěrīclīs. Virg.

Nēduītiā, æ, vel nēduštičs, ēī, f. Malvagitā. SYN. Īmprobītās. ¶ Illum aūt nēduštičs, aūt vāfri

înscîtiă jūriš. Hor.

Nēreis, idis. Nereide. EP. Ūdā, vāgā, āquörēā, carulea. PHR. Nerei nata, Nereia_proles. Nerčidam tarba, choras, cohors. ¶ Ūtque celer věniás, virides Nereidas oro. Ovid. Neptūnum, ēt vīrīdēs Nēreidūm comās (asclep), Hor. Fab. Ninfa del mare, figlia di Nerco e di Doride.

Nērējūs, ā, ūm, adject. Di Nerco. SYN. Nērējās. 🕻 Æquŏrĭs ēssē Dēās, quālīs Nērēĭă Clōtho.

Nērēŭs, vel Nēreūs, ī, m. Nereo. EP. Grāndævūs, vägűs, cærűléűs, spűméűs. PER. Néréidűm génitor imo æquora fundo ciens, Fab. Figlio dell'Oceano, marito di Doride, e padre di Nercide.

Mērītūs, vel Nērītos, ī, f. Nerīto. EP. Ārdūš, sā-xēsā, prærūptā. J. Dūlīchrūmque Sămēque, ēt Nērītos ārdūā sāxīs. Virg. Hinc Nērītins, ā, ūm. 🖣 Prō dǔcĕ Nērĭtĭō dōctī mālā nōstrā Pŏētā, Ovid.

Mēro, ōnis, m. Nerone. EP. Ingrātūs, mātrīcīdā, něfandůs, crūdělis, sánguinčůs, impiŭs, scělēstūs, sævūs, scēlērātūs, īnvīsūs, fērūs, sūpērbăs. PER. Săpērbăs Æněădum dē gēntě Něro. ¶ Quis něgěl Ænčæ sůmma dē stirpě Něrōnēm? Sūstūlīt hīc mātrēm, sūstūlīt īllē pătrēm (dist.). Mart. Hist. Imperator Romano, unimicissimo de' cristiani, che accise sua madre, e fece morir Seneca suo maestro.

Nervoso, a, am. Nervoso, nerboruto. SYN. Lăcertosus, robūstus, valčus, validus, torosus, vigens, PER. Nērvīs ācĕr, vălēns. Rōbŏrĕ præstāns. Vīrībūs īnsīguīs. ¶ Cæsīā pāllādīām, nērvēsa, ēt līgučā Dērcās. Luc.

Nervus, ī, m. Nervo. EP. Firmus, infirmus, valĭdŏs, īnvālĭdōs, pŏtēns, dēbĭlĭs, fōrtĭs, ălăeĕr, lānguidus, āridus. PER. Nērvērum vinculā, nēxus, vīs, tōbūr. PHR. Tōtīs cōntēndērē nērvīs. Vălidos contendere nervos. Rūpti nervī dēfīcīānt, vīrēsquē negānt, motūmquē. 🖣 Ūtque volat moles adducto concità nervo. Luc.

Neseio, is, ivi, itum, ite, n. Non sapere. SYN. Īgnēro. PER. Mē lătēt. Mē fūgīt. Sūm nēscīŭs, īnseius, īgnārus, rūdis. 🖣 Quis gēnus Ænēādūm, quīs Trējā nesciāt ūrbēm? Virg.

Mēseińs, ă, ūm. Che non sa, ovvero che è sconosciuto. ¶ Quæ în lòcis nēsciis nēsciă spē Să-

mös jamb.`. Plaut.

Mēstór, jótis, m. Nestore. SYN. Nēlēidēs, Nēlēids. EP. Ānnōsús, lõngāvūs, fācūndūs, grāndāvŭs, prudēns, fīdus, clārus, providus, audāx, PER. Būx Pylius, Neleius heros, Neleia proles, Pylĭŭs sčnēx, PHR, Quī trĭā sæcŭlā vīxĭt, Cūī fācūnda āvī prūdēntĭă tērnī. Nēstŏrĭs ānnōsī vixīssēs sæcūlā. Lõnga ætās Pylĭūm prūdēntêm Nestoră lecit. Jām crās istud hăbet Priămi, vēl Nēstoris annos. Mart. Hist, Figlio di Nelco, re si Pilo nel Peloponneso, tra i Mori molto celebre per la sua prudenza, e per la sua lunga vita durata per trecent anni.

Mēstorens, a, am. Di Nestore. Finem Nēstoren

prčeŏr egredĭārĕ senēctæ. Stat.

Neñ, vel neve. E non. 9 Neñ propiñs tectis taxūm sĭně, nēvě růběntěs. Virg.

Neūtěr, ă, ũm. Nè l'uno, nè l'altro. ¶ Non aŭ• dērē jūbēt, neūtri ēst fīdūcĭā cæpiō. Stat.

Nex, čeis, f. Morte. SYN. Mors, exitium, fatum, fūnus, lēthūm. EP. violenta, amara, misera, erŭenta, dūra, sŭbita, terribilis, gelida, pallida, frigidă, sănguinolentă. J Et néce nătorum săn-gninolentă părens (pent.). Ovid.

Nēxus, ūs, m. Gruppo, nodo. SYN. Nodus, līgāmen, vinculum, vinclum, PHR. Arcto luctantia nēxū Pēctora pēctoribas addiderant. Audierat dūrēs lāxāntem Ægæŏnă nēxūs. Stat.

Nī, vel nīsī. Se non. ¶ Nī rēfūgīs, tēnūēsquē pī-

gēt cognoscērē cūrās. Virg.

Nicāvā, æ, f. Nīzva. EP. Celebris, bellicā, ægnőrčá, nobilis, ingčniosá, deliciosá, sálúbris, invīctă, fœcūndă. PHR. Optīmă vīnă fĕrēns. Tēl-Tūs pīnguis ŏlīvīs. Pērpētūō vērē virēt. Pŏpūlīs accinctă togatis.

Nīcolāŭs, et Nīcolāŭs, vel Nīcolāŭs, ī, m. S. Nicolò. PHR. J Nicolae gregem vincis, et vincis

ămõrë. Mart.

Nīdifico, ās, āvī, ātūm, ārč. Far nidi. SYN. Nīdűlőr. PER. Nidűm strűo, cönstrűo, ædifico, făcio, apto, fingo. Suspendere nidos. • Sic vos non vobis nidifficatis aves (pent.) Virg.

Nīdus, i, m. Nido. EP. Luteus, frondeus, implicitus, plūmčus, strāminčus, mūscēsus, loquāx, căvăs, căvătăs, teres, duleis, stridulus, vernus, querulus, pendulus, pendens, pensilis, textilis, áltůs, excélsůs, mollis, těpěns. PER. Lătebroso ĭn pūmicĕ strūctūs. Fröndifĕrīs rāmīs sūspēnsūs, PHR. Dūlcēs révīsērē nīdōs. Prōgēnjēm, nīdosque fovent. Aquilă excelso pullos edūxit ĭn āĕrā nīdō. Prōvīdā nīdēs cōnstrůĭt. ∮ Gārrŭla quam līgnīs nīdūm sūspēndāt hīrūndo, Virg.

Miger, a, um. Negro. SYN. Nigricans, nigrescens, fūscūs, āter, nīgrāns, piecūs, pūllūs, ferrūgi-nčūs, obscūrūs, cālīginosūs. PER. Nigrēdine, ferrūgine, falīgine tinctus, spārsus, oblitus, īllītus. Imbūtus ātro cŏlorē. 🖣 Crīnĕ rubēr, nĭgĕr ōrĕ, brĕvīs pĕdĕ, lūmĭnĕ læsŭs. Mart.

Migrêdo, ĭnĭs, f. Brunezza, nerezza. PER. Ātěr, niger color. Com tamen haretica nigredine

plēnňs ăvērnī. Arat.

Nigrēsco, is, ŭī, ĕrĕ, n. Dicenir nero, SYN. Nigrčo, nigičtio, fūscor, infūscor. PER. Atro colöre tingör, inficiör, imbűör. Nigredine, nigre colore oblinor. 9 Nūne sibi mūtātās liceāt nīgréscéré véstés. Claud.

Migro, ās, āvī, ātūm, ārē. Far nero. Act. acc. SYN. Nīgrētācio, fūsco, infūsco. ¶ Aūt čā quæ ni-

grant, nīgiō dē sēmīnē nālā. Lucr.

Nihit, vel nil, et nihilūm. Niente. J Dē nihilō nihil, în nihilam nil posse reverti. Pers

Nītiācus, ā. ūm. Del Nilo. SYN. Nīlorīcus. Improbă Niliàcis quid făcit liydră feris? pent.). Mart.

Miliades, um. N.liadi, n'nfe del Nilo. 9 Niliades jäeŭlāntūr ăguās mihi pontus inertes. Petr.

Nitigenă, a. m. Alitatore del Ailo. SYN. Mêmphūtřeňs. Nilřácňs, 4 Něc fágá Nilřgěná Měmphītīcă templă juvencas. Ovid.

Nīlôtis, idis, I. Di Nīlo. SYN. Nīlōtică. ! Quândo čques, et pieti timica Nilotide Maūri. Mart.

Mitis, i, m. Vilo. EP. Septemplex, septemilins. septemgeminus, papvrifer, Lagens, Pharius. Párætóniús, Ægyptiús, PHR. Dábiá súrgens áb ŏrīginē Nīlūs Ēxsūltāt. Fērtilis æstīvā Nīlūs ābnndát ágná. Ægyptúm viridém nigrá fæcúndăt ărenă. Fluit dives septenă per ostiă Nilus. Aŭt pingui flămină Nihis Cum răfluit câmpīs, ēt jām sē condīdīt ālveo. Virg. Expl. Nilo, faume d'Egitto, che nasce nev termini dell'Etiopia; adacqua e feconda le campagne colla sua dolce inondazione, e si versa in mare con sette locche.

Nîmbāsus, ă, ūm. Che perta nembo. SYN. Nīmbifer, plůviňs, imbrifér. 4 Môx ét Leúcatæ nim-

bosă căcumină montis. Virg.

Mintius, i, m. Pioggia sul ita, nembo, EP, Rigans, gčlīdūs, stīllāns, sūbitūs, glāciālis, tenūis, vŏlāns, tērrēns, hīēmālis, aŭstrālis, hībērnňs, prácceps, átličicas, niger, obscůrůs, hiúleůs, horrisonus. PHR, Fülvæ nimbus árenæ Töllitur. Hen quamam subitis hörrescit türbidi nimbis Tēmpēstās, Jūpiter horrisonis æthera nîmbîs côncătit. Tôtô sốnăcrûnt æthere nîmbî. 🖣 Īpsē pātēr mēdiā nimbērum in pārtē corūscāt. Virg.

Mimirium, adverb. Certamente, SYN. Nempe, quippe, scilicet, videlicet. ! Üni nimirum recte tibi

semper érûnt res? Hor.

Aimis, adverb. Troppo. SYN. Nimiūm, immodicē. PER. Plūs æquō, jūstō, nĭmĭō. Extrā, prætčr, sūprā modūm. Plūs sătis, ! Dii quos experior nimiūm constanter iniquos, Ovid.

Mimius, ă, ūm. Troppo. SYN. Nimis ingens, ingentiör, immödicus, immöderitus, immensus, mājor æquo. • Sēnsit enīm nimiā cæde, ātque

eŭpidine ferri. Virg.

Nîngit, čbăt, xit, črč, impers. Necicare. J Intěrěš tôtô nôn séviús ščič nîngit. Virg. V. Nix.

Minivē, ēs, f. Città dell' Issiria. EP. Māguā, supērbā, āntīquā, pŏpūtōsā, māgnĭtīcā. 🖣 Flērē Děő dőcét ji llétů sérvátá Ninivé. Pauliu.

Minus, ī. m. Nino, primo re dell' Issiria. EP. P5tens, fortis, impins, CRex črát Assyriis Minus.

ātquē Sēmīrāmīs ūxār. Mant.

Nióbē, és, f. Niobe. SYN, Tantális. EP. Főrmőső, înlēlīx, aŭdāx, fœcāndă, miseră, temerariă, însānā, sŭpērbā, mālēsānā, āmēns, dēmēns, moestā, örbátá, ámbítí ósá, örbá, sacri legá. PEB. Æmúlá Lātenas genitrīs, Filis, nata, proles Tantāli, Sőrőr űnűcő Pélőpis, Génitrix Sipyléiő, Amphiŏnis ūxŏr. Silėx Sipylėjūs, Sipylėjā caūtės, rūpēs. PHR. Lātonām prolé lacessere multā Non timnit. Diro convicia facto Tantalis adjēcīt. 🖣 Heū-quāntum hásc Níŏbē Niŏbē dīstāĥăt ăh illā! Ovid, Fab, Niole, figlar di Tantalo, sorella di Pelope, moglie d' Infaone.

Miphātēs, is, m. Nefate (moute). EP. Nivōsus, cēisus. Sāddam ūrbēs Asias donntas, pūlsūm-

qué Niphātēm, Virg.

Mirens, ei, vel Nirens, ei, m. Airen, EP, Pülcher, ignavus, inērs, tormosús. \ Nirea non facies, non vis exemit Achillem. Prop.

NOBILITAS.

Nist, adverb. Se non. Sincerum est mist vas. quodenmque infundis, acceert. Hor. Sint tautům păritérque, msi nihil esse probetar dicenter , Sidon,

Msus, i. n. Asso. Alchator, quam Misiis habet, enî splêndîdus Öströ. Ovid. Hist. Aiso, re di Megara, insigne per la chioma d'oro, da cui dipendeva la conservazione del suo regno,

Misns, vel nīvās, š, ūm, adject. Clic si sforza, SYN. Conatus, tentans. Approgramo. Innixus, fültűs. Tüm sűpér abjectűm pősítő pédé nisus, et hasta. Virg.

Mīsns, vel nīxns, ūs, m. Sforzo, SYN, Conditas, Hine deă se primum, răpido pulcherrimă nīsā. Virg.

Mitens, fis. Lampeggiante, SYN, Milidus, splendidus, micaus, fuigens, radians, fucidus, Cobstitit Orion, Latona nitentibus astris. Oxid.

Nitéo , és , ŭi , ĉrë , n. Splendere. SVN. Fûlgeo , mico. PHR. Æré nitént ædés. Candidáque orá nřtěnt. Nřtět diffáső lůmřně cédům. 🖣 🚉 hůmērō Pēlopīs non nituīssēt ēbar pent. . Tibat.

Nitor, öris, m. Splendore, SYN, Fülgör, lüx, CAüt ālio quovis vivo, pūroque nitore. Lucr.

Mitrātūs, 3, ûm. Di salnitro, SYN. Nītrosūs, nītro mīxtūs, ādmīxtūs. Sitrātā viridis brāssicā fīāt ăquā pent.). Mart.

Mitrom, i, n. Salnetro, Rüsticus es, nescis, quid Graco nomine dicăr, Spâmă vocor, nitri gracus et aphrönitrum (dist.). Mart.

Mivātīs, is, m. f., č., n. Accoso. 🖣 Sölús hypērbörčās glācies, Tānāimque nivālēm. Varg.

Nivēns, a, ūm. Di nece. SYN. Nivālis, nivosus. Sēd jācēt āggērībās nīvēis informis ēt āltō. Virg.

Mivāsus, 3, um. Nevoso, the albonda di neve. PER. Nivē, vel nivibūs tēctūs. Hic Iphviēn bimărem Scythia tenus îlle nivosă. Ovid.

Aīx, nīvīs, f. *Neve*, EP. Gāndīdā, ālbā, cānā, hībērnā, brūmālis, Hypērböreā, Bistoniā, Sevthřeă, Riphāsă, Ālpīnā, glăcĭālis, gelidă, algêns, ālgidā, inērs, dēcidua, cadūca, dēnsa, ciebra, dēflua, Pyrēnāa, PER, Niveum vēllus, Nivea vēllētā. Šivēŭs īmbēr, PHR, Grēscūnt nivībūs rārā. Tēctāquē brūmālī sūb nīvē tērrā lātēt. Nīx, quām nēc vēstīgiā dūrī Cāleāvērē pēdis, nče solvit aquatiens Auster. Perque nivės īllūm, pērque hōrrīdă vāstrā secūta ēst. Virg. Nobitis, is, m. f., č, n. Nobile, SVN. Generosus,

inclitus, illūstris, clārūs, insignis, conspicūus, spēctābilis, ēgrēgins, prāclārus, ēximins, prastāns, PER, Nobilitātē potēns, Praeclārā stīrpe crēātūs. Stīrpīs ŏrīgīnē clārus. Generis splēndőré, lűcé, fülgőré elárűs. Cláró sángniné erétűs, örtűs, nátűs. Génűs hérőűm áltó á sznguine ducens. Natús origine clara, Genús a priscă nobălităte trăhens, îllustri stemmate cletůs. Avis átavisqué pôténs. PHR. Genus buic maternă superbum Nobilităs dăbat. Nominibus rum sit generosus avitis. Exsuperal morum nobilitate genus, Ouis claris nomen victūtibus æguát. 🖣 Áfrið nóbilium valvis celebrántúr ăpērtis.

Nobilitās, ātis, f. Nelettā. LP. Āntīguā vētūstā, avilá, pălčină, vera, prisca, velus, ingenua,

génčrōsă, cčlebrātă. PER. Gčnčris, stīrpis, dömūs splēndor, dčeŭs. honor, lūx. Lōngŭs sānguis. Clārī nātālēs. Īlhistris orīgo. Nobilē stēmmā. Āvītī sānguinis īngēns splēndor. Lātīs īnelytūm titūlīs genŭs. Non obseūra domūs. PHR. Pār šuimo nobilitās fūlgēt. Vīrtūtīsquē comēs, splēndidā nobilitās. ¶Nobilitās sola est ātque ūnicā vīrtūs. Juv.

Nöbňířto, ās, āvī, ātūm, ārč. Nobilitave. Act. acc. SVX. Cömméndo, cělebro, děcoro, illustro, insignřo, ôrmo. PER. Nöbřlířtátě děcoro. Nöbřlířbíš aŭgčo, vel döno třtůlîs însignřbíš. Cērīs hömöro děcôrīs. § Ítálřám těmůřt práděrquě Lásvinřá těmplő Nöbřlířtátá Děæ, Srýlácéåquě lisentena.

tŏră fertŭr. Ovid.

Nŏcēus, tīs, adject. Colpevole, che nuoce. SYN. Nŏcŭŭs, nōxĭŭs, nŏcīvŭs, înfēstŭs, încōmmŏdŭs. ¶ Jāmquĕ nŏcēus fērrūm, fērrōqūĕ nŏcēntĭŭs aŭrūm. Ovid.

Nocco, ēs, ŭi, itūm, ērē. Nuocere. Nent. dat. SYN. Öfficio, ābsto, ābsūm, īncāmmödo, lædo. PER. Sūm nocumis, noxiŭs. Sūm dāmno, ēxito. Dāmnūm, exitiūm, vel īncāmmödūm āffēro, īnvēho, āddūco. Jāctūræ cānsām præbēo. PHR. Öfficiānt lætīs nē frūgibis hērbæ. Nēc mālā vicīnī pēcoris cōntāgiā lædēnt. Jūnīpērī grāvis ūmbrā, nocēnt ēt frūgibis ūmbrā. ¶ Spērnē völūptātēs; nocēt ēmptā dölörē völūptās. Ovid. Nocitūrūs, ā, ūm. Ch'ē per nuocere. ¶ Ānnūt

öptätis, nöcitüräquë műněră sölvit. Hor. Nociter, ä, üm. Che apporta la notte. ¶ Nimîrum Éöös östěndit nöcifér ignés. Cat.

Nōctīvāgīs, ā, ūm. Che vaga di notte. SYN. Nōctūrnūs. § Nōctīvāgō Phæbē mědĭūm pūlsābāt ŏlympūm. Virg.

Noctū. Di notte. SYN. Per noctēm, sŭb noctě, de noctě, řn noctě, sŭb noctěm, noctě. V. Nox.

Nōciňá, æ, f. Cicctta. SYN. Būbo, řílůlá. EP. Fěrá, împrŏbă, dîrá, fūnēstă, Pālládřá (quia sacra Minervæ). PER. Pālládřá völucris. Pālládřs ālěs. Ävis Āttřeă. Fěrá nōctřs ávis.

Noctūrnūs, ā, ūm. Di notte, notturno. J Nēc noetūrnā quidēm cārpēntēs pēnsā pūellæ. Virg.

Nödo, ās, āvī, ātūm, ārē. Legare, annodare. SYÑ. Ligo. ¶ Cuī phărĕtra ēx aŭrō crinēs nōdāntŭr in aŭrūm. Virg.

Nodosus, a, um. Pien di nodi, noderoso. ¶ Mollia nodosus facit internodia poples. Ovid.

Nodus, ī, m. Nodo, gruppo. SYN. Nēxus, līgāmēn, vinclūm, vincūlūm. EP. Tortīlīs, āhēnus, ærātus, vālīdūs, ārctūs, dīllīcīlīs, tēnāx, lēxīlīs, tortūs, lātēns, strīctūs, cæcūs. PHR. Cēntūm vinctūs āhēnīs Post tērgūm nodīs. Nodoquē tēnācī Āstrīngīt plāntās. Dūrīs onerēt pēctorā nodīs. Vālīdos pērrūmpērē nodos. ¶ Nēctē trībūs nodīs tērnos Āmāryllī colorēs. Virg.

Noē, et Noēmuš, vel Noās, Noè, SYN, Lāmēchīdēs, -EP. Intēgēr, piūs, sāmetūs, jūstūs, PER. Ilōmīnūm rēpārātōr. Vītīs sātōr, pātēr. ¶ Sērvāt cūm nātīs fīdāque ūxōrē Nöēmūm. Am. Hist. Noè figlio di Lamech, che per comandamento di Dio, fabbricata l'arca, v'entrò colla moglie, e tre figli colle tre lovo mogli, e con ogni sorta d'animali, e così si sottrasse alle sciagure del diluvio universale. Di poi coltivò le viti, e morì es endo d'età d'anii 950.

Nětá, ř. f. Campana. Jūssěrát în rábido poetore ferre nělám pent... Notă, æ, f. Nola, città in Campagna. J Illic Pârthenope, ac Pæno non pervit Nolă. Sil.

Nomen, inis, n. Nome, kitolo. SYN. Agnomen, eognomen. EP. Notam, elärüm, illüstre, grätüm, nobite, beatum, eeleriim, elärüm, illüstre, grätüm, nobite, beatum, eeleriim, immörtalie, memoraudum, immensüm, süblime, generosüm, süperbüm, regate, indelebite, spectosüm, pereine, perpetüüm, ingens, invietüm, grände, inclitüm, venerabite, türpe, probrosüm, infame, öbscürüm, ignotüm. PHR. Indelebite nostrim nomen eit. Jäm canitür tölö nomen in orbe meum. Spectosa imponere cülpæ Nomina. Quörüm nomina mägnä vigent. J Jüliüs ä mägnö dedüctüm nomen i Tülo. Virg.

Nömīno, ās, āvī, ātūm, ārč. Nominave. Act. acc. SYN. Āppēllo, nūncūpo, vŏco, dīco. PER. Nōmēn āddo, dō, īmpōno, tribňo, āttribňo. Īnsīgnĭo nomīnē. Nōmīnē nōto, sīgnĭffco. Nōmīnē dīco, vŏco. ¶ Tē lŏquŏr, ābsēntēm tē vōx mčă nō-

mĭnăt unam. Ovid.

Non, adverb. Non, no. SYN. Haūd, haūdquāquām, minimē, nihil, nīl, nēc, něquě, nēquāquām, nūnquām, nūsquām, non ūnquām. ¶ Dē grēgě nōu aŭsim quīdquām dēponērē tēcūm. Virg.

Nônnĭhĭt, indecl. *Quatche cosa*. SYN. Ălǐquǐd. ¶ Nōnnĭhĭt ērgŏ sǔmūs, nēc blāndæ mūrmǔrĕ līnguæ. Mart.

Nönnönqnäm, adverb. Qualche volta. SYN. Īntērdūm, ăliquāndo.

Nonus, a, ūm. adject. Nono. ¶ Nona fugā mēlior, contraria fūrtis. Hor.

Nörmä, æ, f. Norma, regola, squadra. SYN. Rēgulā, lēx. EP. Jūstā, rēctā, cērtā, æquā, fāllāx, sölērs. ¶ Quēm penes ārbitrium ēst, ēt jūs, ēt normā loquēndī. Hor.

Nōrmānĭā, æ, f. Normandia, provincia di Francia. SYN. Neūstriž. ¶ Āt větěri āblātō Nōrmānĭă nōmĭnĕ dīcta ēst. Am.

Normānus, a, um. Normanno. ¶ Normānī, quēm invictos Norvēgia vieta. Mant.

Nôsco, ĭs, vī, tūm, ĕrĕ. Conoscere. ¶ Pŏtēsnĕ ſăcĭē nōscēre āc vūltū vĭrūm? (jamb.). Sen.

Notā, æ, f. Nota, segno, macchia. SYN. Sīgnūm, īnsīgnē, īndřetūm, ārgūmēntūm, montmēntūm, spēcimēn, vēstīgrūm. EP. Vērā, impressă, opērtā, tūrpīs, fædā, mānīfēstā. ¶ Continūoque notās, ēt nomīnā gentis indrant. Virg.

Notabitis, is, m. f., e, n. Notabile. SYN. Insignis. Lactea nomen habet candore notabilis ipso.

Ovid.

Nötēsco, ĭs, ŭī, ēscěrě. Farsi conoscere, farsi chiaro. Neut. ¶ Quīdquīd mājŏr hăbēt sācrō nötēscěrě sēnsū. Victor.

Nöthňs, ă, ŭm. Bastardo. ¶ Sūppŏsĭtā dē mātrě nöthös fūrātā crēāvĭt. Virg.

Nötitiă, æ, f. Notizia, cognizione, contezza. SYN. Cognitio. ¶ Iloc în notitiăm veniat maloque piroque. Ovid.

Nöto, ās, āvī, ātūm, ārč. Notare. Act. SYN. Sīgno, ādnöto, öbsīgno, ănimādvērto, öbsērvo, consīdēro, āttēndo. J Sīdērā cunctă notāt tācitē lābēntiā culā. Virg.

Nötűs, ă, ūm. Conosciúto. SYN. Āgnītűs, cögnītűs, nön īgnötűs, pērspēctús, īnsīgnīs, famösűs, clārús, cĕlebrīs, vúlgātűs, trītús, dēcāntātűs. ¶ Donă cárērĕ dölīs Dănăúm? Sīc nötűs Ülyssés. Vug. Notus, I, m. Austro. SYN. Auster. EP. Celer, sævus, turbidus, rapax, varius, sonorus, furens, āter, plūviŭs, mādidūs, nūbiler, imbrifer, violentus, hūmens, raūcus, sūrdus, strīdens, insanus, īratus, īnllātus, nīmbosus, terribijis, PHR. Cămque Eŭro încumbunt Zephyrusque Notusque fürentes. Interea totis Notus acer sæviet undis. Mădidis Notus evolat alis. Vidi præcipiti earbăsă tentă Noto. J Illă Notos, atque atră volāns īn nūbilā fūgit. Virg.

Novacută, &, f. Rasore, rasojo. 9 Quid si me tönsör cum strictă növaculă supra est. Mart. Novēm, adject. plur. indecl. Nove. ¶ Indē pēr

ōră novem vāsto cum mūrmure montis. Virg. Movember, bris, m. Novembre, EP. Pluvius, tristis, mādīdūs, īmbrīfer, frīgīdūs, ūdūs, īgnāvūs, nīmbifer, nimbosus, hibernus, procellosus. 9 Scorpion hibernum præceps jubet ire Novembrem. Aus. Expl. Novembre, mese anticamente detto nono, incominciando da marzo. In questo mese il sole entra nel Sagittario.

Năvērcă, &, f. *Matrigna*. EP. Injūstă, ĭnīquă, grāvis, molēstā, impātiens, immītis, bārbārā, inēxorābilis, lūrēns, elāmosā, invidā, fūriosā, truculentă, terrifică, furibundă, trux, diră, sava, atrox. morosa, terribilis, erūdelis, indocilis. PER. Nēseiā, vel insciā flēctī, pārcērē, misereri. Luridă terribiles miscent aconită novercæ. Ovid.

Nāvī, nāvīssē. Conoscere. 🎙 Quīd fāciam intērēā, quī nīl nīsī prælīš nōvī? Ovid.

Movies, adverb. Nove valte. § Bis novies dēnos dieām dēciesque novēnos. Aus.

Novissimus, a, um. Ultimo. SYN. Ūltimus, postrēmus, ēxtrēmus. 🖣 Ēffuge et hæc Turnō māndātă növīssīmā pērter. Virg.

Novitās, ātis, f. Novitā. SYN. Novūm. EP. Grātā, jūcūndā, ĭnīguā, dūlcīs, sŭāvis, tūrbidā. 4 iilécébris érát, ét grátá növítáté mórándús. Hor.

Novitius, ii, m. Novizio. SYN. Tiro, rudis, indoetús. 🖣 Jām sēdēt īn rīpā tētrūmquē növītīds

hörrét. Juv.

Novo, ās, āvī, ātūm, ārē. Rinnovare, fare di nuovo. Act. SYN. Rěnovo, înstauro, încipio, reparo. Sērvāti făcimūs, mēritosque novāmus honores. Virg.

Növűs, ă, ūm, adject. Nuoco. SYN. Rěcēns, nŏ-vēllůs. ¶ Quôd növűs ēt nūpēr fāctūs sibi prā-

stät ämicus. Mant.

Nov, etřs, f. Notte. EP. Öbscůră, cácă, hůmřdă, ātrā, gelidā, trīstīs, mūtā, tācītā, āmīcā, opācā, sőpőriférá, nűbilá, Stygiá, Tartáréá, nigrá, silēns, intempēstā, lātebrosā, pritinosā, quietā, stēllāns, stēllātā, pāllīdā, stēllīgērā, ūmbrīfērā, hörriférá, illúnis, ignává, inérs, inánis. PER. Nörtűrná témpörá. Témpás ümbriférúm, quó sīdērā lūcēnt. Ūmbræ, vel tenebræ noctūrnæ Căligo nocturnă. Somni genitrix. Nocturnum spātium, trīgus, silentium. Obscutæ noctis imāgo, PHR. Nox pāllidā cīngitur āstrīs. Nox hůmřdă côdo Pracipităt, Pradebit tútos nov ālmā rēcēssūs. Obtēntā dēnsantūr noctē tenēbræ. Noctě silenti Lenibant căras. Lūdis fallere noetēm. Nox abřt, ét snaděnt labentia siděra sõmnõs. Īnfûsæ sübdüctő sõlĕ tĕnĕbræ Tērrās învôlvănt.

Solvětát ármôrům léssás nôx lánguidă cărăs. Luc. Fab. I poeti fingono, che la notte sia una dea, la quale rappresentano vestita

d'un nero velo tutto stellato, con le ali nere, e coronata di papaveri.

Novă, w, f. Nocumento, colpa. SYN. Crimen, culpă, dāmnūm. J Longă mora est, quantum noxe sit ŭbiquë rëpërtûm. Ovid.

Noviātis, vel novālis, č. Che tende a riparare un danno recato dal mancamento del servi. I Solliciti nē forte mālām noxālē legātīs. S. Cypr. Trūdi īn těněbrás noxiális cárcéris. Prud.

Moxins, a, um. Colpevole. SYN. Nocens, nocuns, pērniciosus, exitiosus, exitialis. Seminibus: quantum non noxiă pectoră tardant. Virg.

Nobes, is, f. Nucola. SYN. Nox, cáligo, nchulă, nūbilă, nīmbūs. EP. Atrā, nigrā, carūlčā, āltā, obscūră, ūmbrĭfĕră, căvă, ŏpācă, tūrbĭdă, prŏcellosă, multicolor, altivolă, horritică, pluviă, ūndāns spīssā, nīmbōsā, piečā, tētrā, fūseā, tenuis, densa, sublimis, austrālis, subita, praceps, horrisona, hiberna, hūmida, ūmbrosa, grāvidā, grāvis, dēllāā. PHR. Sābitīs lūx cāndidă cessit Nubibus. Picco nox obviă nimbo. Lūcentes tūrbāvit equos. Eripiūnt nūbes colūmque diemque. Tegant densa latitantia siděrá nūběs. Inductá přečis é nūbřbůs ūmbrá Ömně lătět cœlům. Lătět öbscůrá cöndřtă nůbě dřes. 🖢 Īpsă Jövis răpidům jiculāta ē nūbibus īguēm, Virg.

Nobifer, a, um. Che porta nuvole. Let dare nubiferis līnea vēla notis (pent.). Ovid.

Nübiths, ă, um. Fosco, bujo, nuvoloso. SYN. Nubiler, plūviūs, nebūlosūs, calīginosūs, mgrāns, nīmbos ..., obscūrūs, āter, tenebrosus, niger, ŏpācŭs, umbrōsŭs, pĭcĕŭs, cæcŭs. PER. Nĕbùlīs ölisitus, obdūctus, opērtus, tēctus, conditus, grāvīs, dēnsūs. Nīmbīs, cālīgīnē, tenebrīs opertus. ¶ Nūbilā sūnt subitīs tēmporā nostrā mālīs pent.'. Ovid.

Mūbo, is, psī, ptūm, črč. Maritarsi. Neut. dat. SYN. Măritor. * Sĩ quả vôles apte nübere, nübě pări pent.). Oyid, V. Connubium.

xăcetăni, î, n. Luogo piantato de noci. 🖢 Quidquid nobile Ponticis nucetis, Stat.

Múcléús, î, m. Gariglio, gariolo. 🖣 Mellă dărî, nŭcleosque jubet, dulcesque placentas. Mart.

Aŭdo, às. āvī, ātūm, ārē. Nudave. Act. acc. SYN. Dēnādo, dēvēlo, dētēgo, exŭo, spŏlĭo. PHR. Nūdos mědřá plůs pártě lăcertôs Exerit. Duplicem ex humeris rejecit amietum. Membrorūm māgnēs ārtūs, māgna ēssā, lácērtēsque Exŭit. A pēctore postquam Diduxit vēstēs. Summāgue redūxit ab ora Vēstēm, \ Crūdēles aras, trajēctāquē pēctŏrā lērrō Nūdāvīt. Virg.

Aŭdús, ă, ŭm. Nudo, iguado, SYN. Exūtŭs, nadātūs, spoliatus. PER. Posito vēlamine apērtus. Depositā vēstē liber. Dēpositis vācijus exūviis. Rējēctā vēsté. Ămīctū dēpŏsYtō. € Nūdă pědēm, nūdos liumeris ētlūsa eapīllos. Ovid.

Aŭgæ, ărûm, f. plur. Baje, ciancie. SYN. Nūgā-mentă, îneptiæ. EP. Tictæ, ăniles. deline, in ares, vanæ, pňěriles, ineptæ, jocosæ, steriles, vaniloqua, lūtilės, molėsta, levės, lūlarės. Táně potěs důlcés îngratě relinquere núgás.

Augatór, öris, Cianciatore, SIN, Nugax, scurră. EP. Levis, vanús, foquax, futilis, inanis, ventosus, garrolus. Sr increpuil, cesset nugator, sérvitřum ácré. Pers

Migor, ārīs, ātūs, arī. Ciauciare, far baje. Depon.

PER. Aŭrēs nūgīs implčo. Nūgās ăgo, dīco, lŏquŏr. tuēptā lŏquŏr. Fūndo nūgāciă vērbā. Fūtlithūs vērbīs cāpio. Vānilŏquīs cōnsūmō tēmpŏrā nūgīs. Vīnā lŏquŏr. Inēptiās ēflūtio, vēndīto. Nārro fābūlās, fābēllās. ¶ Nūgārīs, sölčā pūčr ōbjūrgābčrē rūbrā. Pers.

sŏlčā pňěr ōbjūrgāběrě rūbrā. Pers. Nāitňs, ă, ūm. *Viuno, nessuno.* ¶ Mūněră, nūllůs ămôr pŏpŭlīs, nēc foděră sūnto. Virg.

Nům, adverb. Forse, se, vhi sa. SYN. Nůnquǐd, nônně, ăn, ānně, ānnôn. ¶ Nům fůrřs, ān průděns lūdīs me öbscůra văněndô? Hor.

Nūmā pompītiūs, m. Numa. EP. Insīgnīs, lēgītēr, pācītīcās, rēlīgīosūs, āntīqnūs, jūstūs, ārquūs, fātīdīcūs, PER. Ægērīs conjūx, sponsūs, mārītūs, āmīcās. Rēx Cūrībūs sābīnīs ortūs. Ægērīs nymphā rēx conjūgē fēlīx. Romnītīdūm rēx āltēr. Æquī obsērvāntīssīmūs. Rēctī, vel pācīs āmāns. PHR. Quō nec āmāntītās ūllūm Nūmīnīs īngenīgm tērrā Sābūnā tūtīt. Hist. Numa, secondo re dei Romani, oriundo dai Sabinā.

Nūměn, ĭnĭs, Nume, dicinità. EP. Dīvinūm, mā-gnūm, přūm, prāsēns, dēxtrūm, mītē, bēnīgnūm, propřtřūm, sānctūm, ădorāndūm. ēxorābřlē, immortālē, colēndūm, aūxilišrē, sacrūm, vēnerābřlē, PHR. Pēr Ölympřeš Nūmřuš jūro. Ēxorābřlē nūměn Fortāssē ēxpěrišr. ¶ Nūllūm nūměn šbēst, sī sīt prūděntíš, sēd tē. Juv.

Nůměrabius, is, m. f., č. n. Che si può numerare. Quō sanē pöpulūs numěrabilis, ūtpoté parvus. Hor.

Nůměro, ās, āvī, ātūm, ārč. Numerare, annoverare, contare. Act. acc. SYN. Cēnsčo, cōmpňto, dīmiměro, ēnārro, čnůměro, annůměro, pērcensčo. rěcēnsčo. PER. Cōmplēctŏr nůměrō. Nůměrům rěfěro. § Bīsquě díč nůměrānt āmbō pěcůs, āltěr čt hādōs. Virg.

Nămerosăs, ă, ûm. Di gran numero. SYN. Mültüs, mültiples, frequens, plürimis. ¶ Jāmque ādērāt numerosă diei türbante timultü. Sil. Di grazioso, sonoro metro. ¶ El tenüît nöstrās numerosis Höraltüs aures. Ovid.

Nămērūs, ī, m. Numero. SYN. Tūrbā, vīs, cōpīā, cŏhōrs, cūmūlās. EP. Ingēns, pārvās, ēxīgūās, īmmēnsās, īnfīnītās. PHR. Nāmērō Dēūs īmpārē gaūdēt. ¶ Nāvītā tūm stēllīs nāmērōs, ēt nōmīnā fēcīt. Virg.

Nůmidie, ārûm, m. plur. Numidi, popoli d'Affrica. SYN. Nömädës. EP. Agrestes, bārbārī, fērī, cruent, răpāces, înfrænī, văgī, tugāces. ¶ Ēt Numidæ înfrænī cingunt, et inhospită Syrtis. Virg.

Nămismă, ătis, n. Danaro, moneta. SYN. Æs, aŭrūm, předintă, moneta. ¶ Cũm dătă sint ĕquiti bis quinque nămismătă, quâre. Mart.

Númăs, vel nummăs, î, m. Danaro, moneta. SYN. Æs, aŭrūm, pčeūntă, numīsmă. ¶ Āccipit, ēt bās dēnā supēr sēstērtiā nūmmūm. Hor.

Nöbe, adverb. Idesso, ora. SYN, Mödő, jäm, möx, jám nöne. Mörtátűr Mnöstheűs, nűne nöne insűrgíté rémis. Vivg.

Nu seiá, æ, f. Messaggiera. ¶ Īri mēæ! dixīt, fidīsimā mūneiā vēcis. Ovid.

Nûncio, ās, āvī, atūm, ārē. Annunciare, ragguaglare. Act. acc. SYN. Rčifero, dėnūneio, ānnūneio, rėnūneio, mončo, serībo, indico, significo. PHB. Istē mēās implēbīt nūnetūs aūrēs. Vērūs mihi nūnetūs ērgō Vēnērāt. ēxtinctūm. Mūnciús, ĭī, m. Messo, messaggiere. SYN. Tābētlārītis, EP. Fīdās, fīdēlīs, sincērūs, īntīdūs, pērfīdūs, faūstūs, fēlīx, īnfēlīx, cērtūs, īncērtūs, spērātūs, īnspērātūs, īmprēvīsūs, ōptātūs, mendāx, vērāx, cēlēr, vēlōx, ālēs, ālīgēr, cītūs, prīveēps, rēpēntīnūs, lātūs, sūbītūs, ēvōptātūs, mīssūs. PER. Seriptorūm mīnīstēr. Pūblīvās vūrsor. PHR. Mīttītque vīrōs qnī cērtā rēpōitēnt, Fēlīx ād aūrēs nūnciús vēnīt mēās. ¶ Cuī Pyrrhūs: rēfērēs ērgo hāve, ēt nūnciús ībīs. Virg.

Năncăpo, ăs, âvī, âtum, ârč. Nominare, appellare, Act. J Arx meă collis crât quem vulgus no mine nostro Nûncăpăt. Ovid. Vide Nomino. Nûndînă. ârûm, f. plur. Fiera, mercato. SYN

Főrűm. ¶ Rěňm citári nűndinárům hűnc árgňit jamb.). Prud.

Muquām, adverb. Non mai. PER. Nūllo tempore. Haūd ūnquām. Non ūnquām. Non ūllo tempore. Toto non āmplĭus évo. PHR. Jūngentur āntē sēvā sīdērībūs frētā, ēt īguis ūndē. Tārtāto trīstī pŏlŭs, lūx ālmā tēmebrīs, rōscīdē nōctī dīes. Dēsjuēt ēssē prīūs contrārīus īguības hūmor: Et vēr aūtūmno, brūmā mīscēbītār ēstās. Prīūs flūctūs pōtērīs sīccārē mārīnos. Āntē pēr īgnotos ērrābūnt sīdēră flūctūs. ¶ Nūaquām cūstōdībūs īllīs. Nōctūrnīs stābūlīs fürem, īncūtsūsquē lūpōrūm. Virg.

Muper, adverb. Poco fa. teste, novelhamente. SVN. Pridēm, paulō āntē. ¶ Nēc sum ădĕo informīs: nupēr me in lītŏrē vidī. Virg.

Mūperus, ă, ūm. Novello, recente. A Rēcēns cāptum hŏminēm nūperum, ēt novitiām. Plaut.

Xūptă, &, f. Maritata. ¶ Hūc ŭbi vēnērūnt păriter nūptēgnē viriquē. Ovid. Vide Uxor.

Nūpriā, ārūm, f. plur. Nozze. SYN. Connibřim, conjūgiúm. § Fæcündă cülpæ sæcülă, nūptiās (alcaie.). Hor.

Nūptiātis, is, m. f., ĕ, n. Nuziale, di nozze, SYN. Cōnnňbĭālis, jūgālis, ∮ Ūnă dē mūltīs făcĕ nūptiālī sappla.). Hor.

Nūptŭrĭo, īs, ĭī, īrč, n. Aver voglia di maritarsi. Gaŭdēt dŭeēntās nūptŭrīrč post mortēs (scaz.). Mart.

Mňrůs, ūs, f. Nuora. ¶ Ēxcĭpĭt, ēt nǔrĭbūs mīttīt gēstāudā Lătīnīs. Ovid.

Nūto, ās, āvī, ātūm, ārē. Vacillare, accemare col capo. Neut. SYN. Lābāsco, lābo, tǐtūbo. vācīllo. PER. Īn cāsūm, vel lāpsūm vērgo. ¶Ēl trēmēfāctā comām concūsso vērtive nūtāt. Yirg.

Nütrimen, inis. n. Nutrimento. SYN. Nütrimenlöm, ällimentöm, eibäs. ¶ Nätürseque süüm nütrimen deerit edaci. Ovid.

Nūtrio, is, ivi, vel ii, itūm, irė. Nutrire. Act. acc. SYN. Alo, čdūco, ās, pāsco, sūstēnto, tövēo. PHR. Pūčr. quēm mātris āb ūbčrē rāptūm Nūtrībānt. Infantēm pāscērē māmmis. Bīnos ālit ūbčrē fētūs. PER. Cībīs pāsco, tövēo. Alimēntaministro, sūppēdito, pōrrigo. Infantēm lāctē pāsco, ālo. ¶ Nūtrībāt tēnĕrīs immūlgēns ūbērā lābrīs. Virg.

Nütrītās, ă, ûm, particip, Nutrito, ¶ Nātās ēt ē scopālīs, nūtrītās lāctē fērīnō. Qvid.

Xůteřx, řeřs, f. Nutrice, balia, SYN, Altvíx, šlůmoš, EP, Āuxĭă, öffĭeřösä, sēdůlä, řídă, vígřl, pěrnôx, însômnís, šmică, söllícřtă, îrrčquřětă, läctáns, bländä, mitřs, přá, PHR, Dilectôs üběrě fætůs Edűcát, Infanti mámmis vielum öfficiósá minīstrāt. Admovēt infantem plēnis studiosa papillis, Infantis vigilāt fidissimā cūstos. ¶ Tūm breviter Barcen nütricem affată Sichei, Virg.

Nūtūs, ūs, m. Cenno. EP. Grāvis, lætūs, fācilis, lŏquāx, blāndus, tšeitus, hērīlis, optātus. ¶ Ānnăit et totum nătă tremefecit Ölympum. Virg. Nāx, nǔcǐs, f. Noce. ¶ Nūx čgŏ jūnetā viā cūm sīm

sině crimině vitæ. Ovid.

Nymphä, &, f. Ninfa. EP. Agrestis, florens, blanda, nivěř, půlehrá, hůměns, glaúcă, mquorčă, cárrůlěř, těněrá, môllis. Něrčiš. PHR. Adsûnt præstanti corpore nymphæ. Nymphæquesorores, Quæ sylvas, et flumina servant. Sylvicolæ Fauno Dryope quem Nympha erearat. Virg. Fab. Il nome di ninfa si da alle vergini, alle Muse, ecc., ma particolarmente alle dec delle acque, de' monti, delle selve, ecc., che sono le Nereidi, ecc.

0, interject, vocat. 0! o che! deh che! piacesse u Dro che. 🧗 Õ ŭtinām vēntī, quibŭs est oblātūs Örestes! Ovid. Te Corydon, o Alexi: trahit sua quemque voluptas. Yirg.

Oaxis, is, m. Oasse, finne di Candia. Pars Seythiam, et răpidum Crete veniemus daxem.

ов, præpos. acc. Per, per cagione. SYN. Propter, prő, Cünctús öb Italiam terrarum clauditur örbĭs? Virg.

- Öbærātus, a, um. Indebitato. PER. Alieno ære constrictus, obstrictus, pressus, oppressus, onerātus. Mūltīs nominībus implicītus, obrūtus. Dāxit öbærātēs in vincula crēditor omnēs.
- Ŏbāmbŭto, ās, āvī, ātūm. ārč. Act. ace., vel dat. Passeggiare, SYN. ŏbērīo, cīrcŭmčo, ŏbčo. ¶ Scīt cui låtrētūr, cūm sõlüs õhambület ipse. Ovid.

Obdůco, is, xī, chim. črě. Coprire. Act. acc. SYN. Ŏpěrĭo , těgo , ōccúlto , cổudo. 🖣 Fūgěrăt ōrč cólór, mácřés óbdůvěrát ártůs. Övid.

Öbdűrésco, is, úi, éscéré, et Öbdűréo, és, n. Indurarsi, SYN, Indůrésco, ¶ Görgönis ét sătiûs

făĭt ōbdūrēscērē vāltū? Prop.

Öbdűro, ás, áví, átűm, árě. Indurare. Act. acc. SYN. Dūro, indūro, Ostinarsi, Obdūresco, At, Cătůllě, děstřnátůs öbdůrá "scaz. . Cat.

- Öbēdio, is, īvi, ītām, īrē, n. Obledure. SYN. $oldsymbol{\Lambda}$ ūdĭo, õhtēmpēro, õhsequor, pāveo, aŭscūlto. PER, Māndātīs fungor, pērfungor, dūssā cā-pēsso. Prācēptā, māndātā, lēgēs exéquor. Prācceptă făcesso, sequor, PHR. Dúcis împetio pārērē pārābāt. Dominīs pārērē superbis, dussisque Dei parere recusat, Ocius omnes Imperio jūssī pārēnt. 🥊 Cuī Dēŭs āspīrāt, dīvī lāmūläntűr, őbédřt. Mart.
- Óbědo, řs, vel és, édî, ésům, vel éstům, črě, vel ēssē. Rodere. Act. acc. 9 Hi mūdātā sais obedēbānt cāruĭbūs össā. Pass.
- Öbětňs, î, m. Spiedo, schidione. ¶ Věnřt Ărīstárchūs ŏbělis armātŭs ăcūtis. Petr.
- Občtiscus, i, m. Obelisco, guglia. SYN. Pýrámis. Hæe aperit primi fastigia celsa obelisci. Aus,

Občo, is, ivi, itum. iič. Indare intorno, scorrere. Act. acc. SVA. Circumco, cingo, ¶ Nec vero Ālcīdēs tintām tēllāris ŏbivit. Virg.

Oběx, vel objex, řeřs, m. Ostacolo, SYN, Obstácňlám, morš, repágúlš, orům. EP. Opposítůs, vălidăs, objectăs, tirmăs, adversăs, tâtăs, îngēns, māgnūs. 🎙 Cīrcā dēstītūīt rēsŏlūtīs āxībās őbjéx. Sid.

Öbjicio , is , čci, četām, črč. Opporre, metter innauzi. Act. acc. SYN. Objecto , oppono , obtrūdo. J. Nītūntūr grāvībūs elýpēosque ād tēlā sinistris Protecti objiciānt, piensant fastīgiā déxtris. Virg.

Öbĭtčr, adverb. Accidentalmente, alla sfuggita, fra il discors i. 🖣 Ālque "öbitēr lēgēt, aūt scrībēt,

vel darmičt intůs. Juš

Obřitůs, ás, m. Morte. SYN. Interitüs, môrs, lêthûm. ¶ Ante ölütüm nemő, süpremägne tűněră děbět. Ovid.

Öbjürgo, äs, ävi, ätüm, äre. Riprendere. Act. acc. SYN. Încrepo, ârguo, încuso. PER. Verbis căstīgo, ūrgčo, însčetor. 🥊 Gēlliŭs aūdičiāt pātrňum öbjúrgárě sŏlérě. Ovid.

Öblātūs, ă, ūm. Offirto, presentato. § Cūjūs Ārī-stæō quŏnĭam ēst õhlātā läcūltās. Virg.

Öblectamen, inis, n. Dilettazione, ricreazione. SYN. Oblectamentum, oblectatio, ludus. I Nec desunt văriă cîrenn öblectâmină vită. Štat.

Öblecto, as, avi, atum, are. Ricreare. Act. acc. SYN. Dělčeto, čxhiláro, recreo, rěláxo. PHR. Văcăăs tenăissent carmină mentes, Rără mihi, ēt rigui placeant in vallibus amnes. Flumina ămēm. Vērsibās incomptis lūdānt, risāquē sŏlūtā. 🖢 Vāldīŭs āblēctāt populum , meliūsquē mŏrātŭr. Hor.

öntigo, ās, āvī, ātām, ārč. Legare intorno. Act. ace. SYN. Innécto, constringo, obstringo, devincio, ligo, circâmligo. 🖣 Crēděrém, sêd tü

simul öhligästi (sapph.). Hor.

Öbtíno, řs. înî, vel îvî, ét évî, řtům, črč. Ungere intorno, ungere. Act. acc. SYN. Ungo, cîrcûmlîno, lino, öbdůco. Něc socerům quærit, quem versībūs öblīnāt ātrīs. Hor.

Öbtīquo, ās, āvī, ātūm, ārč. Torcere, piegare. far andare a tracerso, Act. SYN. Curvo, incurvo, înflêcto. 🖣 Mûlcêtûr, lætûsque rûbêt, vîrûsque

sŭpërbös Öbliquăt. Stat.

Öbliquiis, a, iim. Obliquo, torto. SYN. Cūrviis, îndexăs, încărvăs, sinăatăs, limăs, transversăs.

быйная, а, ат. Tinto, unto. SYN. Illitas, facalas. infectus, unctus, inunctus, tinctus, circumlitus, īmbūtūs, õbdūctŭs. 🎙 Õblĭtŭs ēt spūmīs, čt erásső sánguiné rietűs. Ovid.

Öblitus, a. am. Dimenticato, scordato. SVN. Immemor. Pemaque degenerant, succes oblita

priörés. Hor.

- Öblivio , önis, f. Obblio, dimenticanza, EP, Lett v.a., tārpīs, pūdēndā, sēgnīs, īnērs, dēsēs, jūcūndā, sēcūrā. 🖣 finde animo calīgo, ēt māgna oblīvio rérûm.
- Öldíviásás, 3, üm. Scordevole, che induce obblio. ¶ Obliviôsô laviă Massicô (alcaic.). Hor.
- Öbüriscor, čris, öblitás, isci, Scordarsi, dimenticaisi. Depon. acc., vel gen. PER. Excidit ănimă. Veniaut ăbliviă, Pectăre libitur 11fláit éx animó, Oblivio sénsibas imis Diflusa

ēst. Cūrā rēcēssīt, ēxcēssīt. Prōcǔl ēx ānīmō pēllo. Ēx ānīmō dēlĕo. Mē fǔgīt. PHR. Nōn ēgŏ, sī bībrēs sēcūrā pōcǔlā Lēthēs, Ēxcīdēre hāc erēdām pēctōrē pōssē tǔō. Lēthāā ōblīvīā rīpā· Immēmŏrēm fācīūnt. ¶ Quīsquīs ēs, āmīssōs hīne jam ōblīvīscērē Grājōs. Virg.

Öbtăquör, čris, ūtūs, löquī. Intercompere il parlare d'alcuno. Depon. acc. ¶ Öblöquitūr nŭmeris septem discrimină vocum. Virg.

Öbmürmüro, äs, ävī, ātūm. ārē. Mormorare contra d'alcuno, parlare sotto vocc. Neut. dat. ¶ Vānă pěto, prěcĭbūsquě měīs öbmūrmůrát īpsě. Ovid.

Öbmutesco, is, öbmütüi, ere, n. Ammutire. SYN. Sileo, täceo, reticeo, conticeo, mütesco, immütesco, per. Silentiä servo, töneo. Vocem premo, süpprimo, reprimo. Vērbā comprimo. Voce compēsco. Mēdium sermonēm ābrūmpo. PHR. Hārēt ād faices āspērā linguā. Ös mihi destituit vox. ārescente pālāto. Vocem, viresque loquendī Non hābeo. Conticuere omnes, intentique ora tenebant. Silent, arrēctīsque auribns āstānt. Tācito pēndēre loquentis āb ore. ¶ Āt vero Ænēās āspēctu obmūtuit amēns. Virg.

Öbnnītör, črīs, nīsūs, vel nīxūs, nītī. Sforzarsi all'incontro. Depon. dat. SYN. Rčsīsto, öbsīsto, rčnītör, contranitor. ¶ Nēc nos öbnītī contra,

nēc tendere tantum. Virg.

ďbnůbo, řs, psi, ptům, črč. Coprire. Act. acc. SYN. Včlo, ŏpěrio, těgo, ōbtěgo, ōbdůco, ōbvōlvo. ∮ Ōbnůbītquě cŏmās, ēt tēmpěrät āstră gălērō. Stat.

Ohöriör, īris, vel ĕris, örtüs, īri. Nascere. Depon. SYN. Öriör. ¶ Pēctoribūs, läcrymāquĕ gĕnīs

lābūntŭr ŏbortæ. Ovid.

Obrēpo, īs, psī, ptūm. črč. Fenire, o andare celatamente. Neut. Vērum opere īn longo fās čst

öbrēpērē sommūm. Hor.

Öbrűo, is, űi, űtűm, éré. Coprire, sotterrare, seppellire. Aet. aec. SYN. Prémo, tégo, önéro, öpprimo, öpério. PER. Öbrűit infélix sévá prócéllá cápút. Löngis öbrűtá séminá súlcis. Návés invölyens öbrűti Aűstér áquá. ¶ Incúté vim véntis, sűbmérsásque öbrűté púppés. Virg.

obscūritās, ātis, f. Oscuritā. SYN. Ūmbra, te-

nebræ, nűbés, cáligo.

Öbscūrus, ä, ūm. Oscuro. SYN. Cīlīginosus, āter, piceus, nūbilus, nigrāns, opācus, ūmbrosus, tenebrosus. ¶ Nīgrāntī piceā, trābibūsque obscūrus ācērnīs. Virg.

Obsecro, ās, āvī, ātūm, ārč. Pregare, scongiurare.

Act. acc. SYN. Prēcor, īnvoco. • Exclūsīt, re-

võcāt, Rědčām? nou si öbsčerět: éccě, Hor, Öbsčquěňu, ří, n. Ossequio. SYN. Ölřicňům, ministěrřům, rěvěrěntřá. EP. Ūrbánům, blándům, mitě, sincérům, simpléx, děbřtům. PER. Ölřicřósă. öbsčquřósă völüntás. Servilé mentřs åddřetá můnůs. PHR. Öbsčquřům ămicôs, věrřtás ödřům pářít. ¶ Öbsčquřó grássárě: möně, si incrěbůřt aŭrá. Hor.

Öbsčquör, čris, ūtňs, sčqui. Compiacere. Depon. dat. SYN. Öbedio, parčo. ¶ Obsčquěre împěrio,

sī tānti ēst vītā dĭērūm. Juv.

Öbsérváns, tís, adject. Affézionato, che porta amore ad alemo. SYN. Sérváns, cóléns. § Prímús jússá súbít, túne óbsérvántiór ágni. Claud.

Öbsérvántiá, á., f. Osservanza, riverenza, SYN. Cúltús, hönör, révéréntiá, vénérátio, EP. Sûmmá, debită, öfficiosă, blandă. 9 Displicet âmbitio, plăcet observantiă conclis. Prud.

Öhservo, ās, āvī, ātūm, ārē. Osservare, considerare. Act. aec. SYN. Gönsīdēro, contēmplor, spēculor, sūspicio, noto, exploro, scrūtor, ādvērto, animādvērto, pērlūstro, cīrcūmspicio. Onorare. Colo, vēneror. PER. Attentīs ceulis lūstro. Attentā mēntē volvo. § Öbservans quæ sīgnā ferānt, quo tēndēre pērgānt. Virg.

Öbsěs, řdřs, m. f. Ostaggio, pegno. SYN. Pignňs, præs, väs. ¶ Qui mihi cônjůgji spônsor, ět öbsěs

-ĕrăt (pent.). Ovid.

Öbsidřo, čs., sčdi, sčssům, črč. Assediare. Act. ace. SYN. Obsido, cingo, circumdo, öppügno. PHR. Cástěllă pěr áltös Öppügnüt minită löcös, ätque öbsidět árcēs. Öbsēdēre ángūstă viārum. PER. Ūrbēm, mēniä, vel mūros öbsidčo. Ūrbēm ārmāto militě, vállo, ággěrě, fössis, öbsidřouč, cástris ádmötis, cástris öppösitis, válida manů, děnsa cöröna cingo. Ūrbēm armāto militě prěmo, öcclūdo, claūdo. ¶ Intěrča vigilum čxcůhiis öbsidčrě pörtás. Virg. Ab Öbsido.

Öbsidio, önis, f. Assedio. SYN. Öbsidiūm, öbsēssio. EP. Löngä, mölēstä, trīstis, dūrā, fērā, grānis, ingēns, sævā, āretā, strīctā, ācērbā, crūdēlis, crūēntā, tērribilis, inimicā, hōstīlis, ānxiă, misērā, trūx, sānguineā, formidābilis. PHR. Ingēntique örbēm öbsidiöne premēbāt. Nön pidēt öbsidiöne tierum, valloque teneri. Ūrbs pātitūr löngās öbsidiöne mörās. ¶ Dārdāniā cīngīque ūrbem öbsidiöne vidērēt. Virg.

Obsolētus, a, um. Invecchiato, disusato. SYN. Insolitus, desuetus. ¶ Ātque obsolētām sāngnine

hōc dextram ablue (jamb.). Sen.

Öbstācŭtūm, ī, n. Oslacolo, impedimento. SYN. Öbēx, mörā. ∫ Prēstērnūnt sēpēs, ēt cūneta obstācŭlā rūmpūnt. Prud. Vide Obex.

Öbstínátůs, ă, ûm. Ostinato. SYN. Immötůs, těnáx, pěrtřnáx, pěrvícáx, firmůs. § Séd öbstřnátá měntě pěrfér, öbdůrá (scaz.). Catul.

Öbstrīngo, is, xī, strīctūm, črč. Stringere, obbligare. Act. acc. SYN. Dēvīneio, āstrīngo, strīngo, constrīngo, öbligo, cīrcāmstrīngo. ¶ Præterea nē vos tītillēt gloriā, jūre Jūrando obstrīngam āmbo. Hor.

Öbstrňo, řs., xř., ctům., črč. Chiudere., otturare. Act. acc. SYN. Claŭdo, præclůdo, öbtěgo, ôbsēpřo, öcclůdo. ¶ Cástěrá súpprěssít, faŭcěsque

öbstrűxít Apöllő. Luc.

Öbstűpĕo, ēs, űi, ērč, n. Stupire. SYN. Stűpĕo, stűpēsco, mīrŏr, öbstűpēsco. PER. Stűpĕfāctűs, vel öbstűpĕfāctűs hærĕo, törpĕo, stö. Mē stűpöt těnĕt, hăbĕt. PHR. Dām stűpĕt, öbtűtűque haret dēfixűs in űno. İlli öbstűpűére silentés. Stűpĕt inseïä tűrbő Prödigiűm mirálő növűm. Öbstűpĕt äc mölém täcite mirátűr. ¶ Öbstűpüéro ánimi, gĕlidűsquĕ pĕr imő cűcűrit. Virg.

Öbsüm, öbés, öbtűi, öbéssé. Nuocere, opporsi. Neut. SYN. Nöcco, öbsisto, isapédio. J Essé sátám prödést, án öbést quöqué glöriá műltis?

Ovid.

Öbtégo, řs. xř, ctům, črě. Coprir bene. Act. acc. SYN. Těgo, côntěgo. ¶ Öbtěgřtůr děnsá cáligřně věrsá větůstás. Hor.

Öbtempero, ās, āvī, ātūm, ārē. Compiacere, obbedire. Neut. dat. Öbēdio, pārčo, ōbsēquör. ¶ Quæquē sūī monitis ōbtēmperāt Indā māgīstri. Ovid. Obtěro, is, ivi, itům, črě. Fracussare, stritolarc. Cicido, is, cidi. cisům, črě. Ucciderc. Act. acc. Act. ace. SYN. Tero, contero. I Amputat ense mănūs, căpăt obterit, ossăque saxo. Lucr.

Öbtēstŏr, ārīs, ātŭs, ārī. Pregar con iscongiari. SYN. Appēllo . tēstor , invoco. Pregare. Oro , precor, rogo, împloro, obsecro. 🖣 Împlorantque Deos, obtestanturque Latinum. Virg.

Öbtineo, es, tinŭi, tentūm, ere. Ottenere. Act. ace. SYN. Ādipīseor, āssēquor, consequor, impētro. ¶ Quæ non solā novēm distentis jūgerā membris, Obtineat. Lucr.

Ohtingit, hat, obtigit, ere, impers. Accudere, intervenire, SYN. Accidit. Lupis et agnis quantă

sortīto obtigit (jamb.). Hor.

Öhtrēcto, ās, āvī, ātūm, ārē. Dir male. Nent. dat. SYN. Mălčdico, convicior. PER. Conviciă funděrě, voměrě, jactarě, dicěrě. Verbis vexarě, Dietis mördere. Petulanti lædere lingua. Verbis probrōsīs lăcĕrārĕ, vel dīvēllĕrĕ nōmĕn, fāmām. 🖣 Prāva õbtrēctārč sŭōrūm, Silv.

Öbírūneo, ās, āvī, ātūm, ārē. Tagliare a pezzi. Act. acc. SYN. Āmpūtō, ōccīdo. ¶ Côminus öbtrűncánt ferrő, grávítérque rűdéntés. Virg.

Öbtüsüs, ă, üm, part. Ribattulo, ottuso, rintuzzato. SYN. Řěťásůs, hěběs. Voměris obtůsi dentem, cávát árběrě lintrés. Virg.

Obviam , adverb. All'ancontro. L'At ego obviam

conāhār tibi Dāve, āccipē (jamb.). Ter. Obviūs, ă, ūm. Che gincontra. SYN. Occurrons, ādvērsus. Esposto, Expositus. PHR. Obvins advērsoque occūrrīt. Obvīns armāto sē tūlīt, vel öbtülít. Öbyiá ventörüm fűriis, expostáque ponto. § Ni fratrum stīpātā cohors forēt obviā Phorei. Virg.

Öbümbra, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Offuscare, adombrare. Act. ace. SYN. Inúmbro, adambro, umbro, obnābo, öbtego. 🖣 Pālmāque vēstībulum, aut īn-

gens öléástér öbűmbrét. Virg.

Occasio, onis, f. Occasione. SYN. Tempos. locus. EP. Prīmā, commodā, opportūnā, fugitīvā, mobilis, îrrevocabilis, îrremeabilis, aptă, idoneă, võlūbilis, 🖢 Sūm Dčā: quām rārā . ēt paūcīs ōecāsio nota. Aus. Fab. Dai poeti si finge per Dea, col capo davanti zazzerato, e dietro calvo, con le ali a' picdi, e stante sopra d'una ruota che gira.

Öccāsňs, ūs, m. Occaso. SYN. Sölis öbitus, vēspēr, hesperus. EP. Rubens, noctiter, serus, umbrifer, frīgidus, opācus, ūdus, occiduus. PER. Sől őccidéns , cádéns , őccidňús. • Prőspicit öceásás, interdám réspicit örtás. Óvid.

Öccidens, tis, m. Occidente, il tramontar del sole.

SYN. Occasiis,

Öccidens ptăgă. Occidente, paese, Ponente. PER. Occiduum litus. Hespēriae partes oras Axis hesperius. Tartessii litora. Hesperius orbis, öccásús, Héspériá únda, Occidúa plága, PHR. Dbī sol occidnas sabit aquas, Occani finem jūxtā, sölēmque cadentem. Ultīmus Æthiŏpūm locus, hīc, ubi māximas Atlās Axem hūmēris törquét stéllis árdéntibús aptúm. Quós vidét ābscondens rādios sub undis Phoebus. Quā prospēctāt Phobi júga sērā cadentis textremi sinus örbis. J Věl Occidentis üsque ad ültimum sinām (jāmb.). Hor.

Öccido, is, cidi, casúm, cre. Cadere. Newt SYN. Cido. Morire. Morión, occambo. Cocadit extémplő fűmén, tenebrægue seguántar. Luci-

SYN. Interficio, obtrunco, cado, perimo, trucido, extinguo. PER. Ferro sterno. Vitam eripio. Jugulo mērgērē tērrūm. Jugulām mācrone resolvo. Ense cervicem, vel căpăt perfodio. Costas transadigo. Demittere corpora letho. Sterněrě cædě. Spělřárě lůmřně corpňs. Letho dáré. PHR. Für hümänö sänguine tingit hümüm. Căpulo tenus abdidit ensem. Vitales luminis aŭrās ābstŭlīt, ērīpŭīt, ādēmīt ēnsīs. Crūdēlī vūlněrě pērdřdřt. Telis ipsě sňis, ipsá sňa concidit ūsā mānū. Stērnūntūr inertiā pāssim Corporă. Dătus est morti conjugis ense suc. Cădit violenta morte peremptus. ¶ Nūdārānt gladios, öcciditě, dixit, inérmém. Öval.

Ücciduns, a, um. Occidentale, d'Occidente. SYN. Occidens, cădens. J Vesper, et occiduo que

lītorā solē tepescunt, Ovid.

Occision, onis, f. Occisione. SYN. Strages, codes, fūněră. EP. Fčiă, dūră, dīră, sævă, împiă, fērālis, crūčntā, trīstis, ātrā, flēbilis, misčrā, īmproha, horrida, effera, violenta. PER. Stragis, vel cædís ácervás. Excidiúm cráentúm, Fátúm miserabile. Morientum cumuli. Plūrima mortis ĭmāgo, Mīllě nčeĭs făcĭēs, PHR, Crēscūnt în eumidlum strages. Exundant pleni spumanti sanguine rivi. Quis cladem illius noctis, quis fűněră făndő Explicet, aűt pössit lácrymis æquare labores.' Plūrima pēr campos stērnūntūr ĭnertĭă pāssīm Corporă.

Öccubo, as, ni, itum, are. Morire, cadere. Neut. dat. SYN. Öccümbo, Fertur et ante annos

öccűbűissé sűős (pent.). Ovid.

Occito, is, ii, illim, ere. Celare, ascondere. Act. acc. SYN. Öccülto, ähdo, ähscöndo, cöndo. rčeoudo, occiudo, velo, celo, obduco, abstrudo, obtěgo, contěgo, opěrio, obvolvo. PER. Těnebris dēnsīs, ūmbrīs ābvēlvo, abvēlo, īnclūdo, obruo. Caecis l'itebris se credere, committere. Antro, terra se abdere. Densis se condere sylvis, PHR. Insidiis raptos saxo occultabat opaco. Hộc inclusi lignő öccültäntűr Áchivi. ¶ Spärgě timo pingui, et multa memor occule terra. Virg.

Õecutie, adverb. Ascosamente, di soppiato. SYN. Clām, öccūltā fraūdē, ārtě.

Occultue, as, avi, atum, are, Occulture, ascondere, coprire. Act. ace. SYN. Ōceŭlo. ! Nanc viridês ětiam őccültánt spinětă lăcertős, Virg.

Öccnitus, a, um. Occulto, ascoso. SYN. Tectus. contectus, obtectus, opertus, obductus, coapērtus, adopērtus, conditus, abditus, latens, vēlātūs, ōcelūsūs, abstrūsūs, lătitāns, ŏpācūs, öbscürüs, áreánús, sécrétus, látebrósüs, őceültātus. J. Sīve iude öccēltās virēs, ēt pabūla terræ, Virg.

Öccümbo, is, öccübüi, itüm, čič. Morice. Act. SYN Occăbo, occido, măriăr, PER, Letho occăniberë. Mörtë, vel mörtëm öccümbërë. 🖣 Öccübuit tēlīs prādā pētītā mēis (pent. . Gall

Öcchpatio, onis, f. Occupazione, SYN, Opus, lábór. J Landándám reði öccúpátíóném phal. 🛴 Sid.

Decăpatăs, ă, um. Occupato, impedito. Părue decupatâm sēdītīčnībūs alcaie ttor.

Occupo, as, avi atim, are Occupare, usurpare, vet. ace. SYN. Usurpo, invido pezeripio aribio, Possidere. Possideo, tenco, obtinco, termeo.

Precenire, Pravieto, pravieto, pravieto, PHR, Vīrībis öccūpāt ūrbēm. Fēssös söpör öccūpāt ārtūs, * Öccūpāt bie cöllēm, cymbā sēdēt āltēr ādūneā. bei l

Occarso, ās, āvī, ātūm, ārč, et Ōccūrro, īs, rī, sūm, črč. Correre, andar incontro. Nent. dat. PHR. Vēnīčentī ōccūrrīte morbō. Ōbviŭs, ārdēntī sēsē ōbtūlīt. ¶ Ōccūrrīt cāprō; cōrnū fērīt īlič, cāvēto. Virg. Vide Obvius.

Occănus, i, m. Oceano. SYN. Măre. EP. Eōus, Hesperius, vāstus, immensus, îngēns, ūndosus, vāgūs, cārrūleus, fērtītis, dīvēs, rēfluus, sōnorus, cīrcūmlūus, rēfūsus, cīrcūmlūus, profondus, hoprisonus, spūmosus, procellosus, navifrāgus. PER. Ūndārūm rēx, pātēr. Nymphārūm genītor. PHR. Tērrās lātē cīrcūmlūus āmbīt. Occănus lātām cārrūlus āmbīt hūmūm. Jārclos Occănu mētuāntēs āquore tīngī. Virg. Fab. Figliuolo del Cielo e di Vesta, marito di Teti, Dio del mare e padre de fiumi.

Öcēliŭs, î. m. Occhietto. 🖣 Flēndō tūrgīdŭlī rŭbēnt - ŏcēllī. Cat.

Oerčá, æ, f. Gambiera, stivale. EP. Brčvís, lčvís, aŭrātă, āptă, hăbdifs. PER. Crūrūm tēgmēn. PHR. Öerčis involvērē crūrā. Pārs tērčtēs öcrčās, ēt scūtā rēcūrvā cāpēssit. ¶ Aūt lēvēs ŏcrčās, lēntō dūcūnt ārgēntō (spond.). Virg.

lēntō dūcūnt ārgēntō (spond.). Virg. ôctāvūs, ă, ūm. Ottavo. ¶ Clārňs āb officiis octāvām cīrciter hōrām. Itor.

Genes, adverb. Otto volte. Tuo nasceris octics

řn anno (phal.). Mart. Octo, adject. plur. imbeel. Otto. ¶ Octo vřděs pătůlo pěnděrě nůmismátá rostro. Mart.

Öctöběr, brís, m. Ottobre. EP. Hůměns, údůs, mădídůs, plůvíůs, nimbôsůs, îmbrífér. PHR. Octöber förněré ditát ágrós. Quô sérás děpônit vinčá frönděs. § Séptémbri, Octöbri, Aŭtůmnůs tötöquě Növěmbri. Aus. Expl. Mese anticamente detto ottavo, incominciando da marzo. Il Sile in questo mese entra nello Scorpione.

δεάιξατάς, ἄ, ũm. Occhiuto. ŚΥΝ. Āεūtňs, pērspīcāx. ∫ Gaūtňs, ĭn ēvēntūs ömnēs ŏeňlātňs, čt ūllō. Aus.
 φεάτῶς, ĭ, m. Occhio. ὄεēllňs, lūměn. ΕΡ. Rö-

seŭs, vígĭl, lūeidūs, micāns, blāndūs, rādīāns, rūtīlāns, fūlgēns, törvūs, dēmīssūs, dēprēssūs, mināx, flāmmitēr, flāmmicdīs, cærūleūs, clārūs, irrētortūs, plācidūs, errāns, formōsūs, līppūs, vēnūstūs, lætūs, sērēnūs, vērēcūndūs, ārgūtūs, šeūtūs, līnceŭs, secnītīlāns, sūbūlīs, tērrībīlīs, hōrrēndūs, sēvērūs, hōstīlīs, öblīquūs, vāgūs, ērrāns, ērrābūndūs, infirmūs, instābīlīs, trūx, lāscīvūs, bčūīgnūs, lācēns, lūcīdūs, fēssūs, hūmēns, insōmnīs, mādēns, lacrymāns, grāvīs, fērōx, fērūs, īgnītūs, cāstūs, mālīgnūs, pūdīcūs, sūpērbūs, PHR, Lūmūnīs orbēs, Öcūlōrūm orbēs, Frōntīs āstrā, sīdērā, Öcūlōrūm ačēšs, PHR, Öcūlūs trēmūlo fūlgoré mīcāt. Sūb frōntē sēdcī

spēctānt čeŭli lætēs, lædūntůr čt īpst. Övid. Čejár, öriv, m. f., öryŭs, n. Più veloce. SYN. Prömptför, ¶ Emřeat et ventis, et fülminis öcyŏr ālis. Virg.

geminum sidus. Öcülüs ardet sideris instar.

Oculus sulfectus sanguine, et igni. Ardentes

ŏeŭlōs întōrsît lūminĕ glaŭcō. Hūc îllūc ŏeŭlōs

völvit. Lūminibūs tācitis cūnetā pērērrāt. 🖣 Dūm

Ocyús, adverh. Molto presto, più presto. Ocyús ire čquites Tyrchini ad litora regis. Virg. Ödē, ēs. f. Ode, oda, poesia tirica. SYN. Cāntŭs, ¶ Cūm cănĕrēt lĕpĭdās Vĕnŭsīnŭs Hŏrātĭŭs ōdās, Quint.

Ödi, ödisti, ödit, ödissö. Verb. defect. Aver in odio, odiare. Neut. avc. PHR. Ödissöm tö ödiö Väliniänö. Ödi pröfanum vülgüs, öt äreöo. PER. Ödiö insöctör. Ödiö häböo. Ödiö prösöquör, ürgöo, pörsöquör. Ætörnis ödiis cörtö. Implacätis ödiis ürgöo. PHR. Vörbis ödiä äspörä mövit. Inöxörabilö düri Exercent ödiüm. § Fäs ödissö virös, ätque ömniä ferrö süb aürüs. Virg.

Ŏăiōsŭs, ă, ūm. Odioso. SYN. Învidiosŭs, înfestŭs, înfensŭs, învisŭs, înimīcŭs, molestŭs.
 Ārchētypis vētŭli nihil ēst odiosiŭs Eŭeti Mart.

Ŏdīūm, ĭī, n. Odio. SYN. Īnvīdīā, sīmūltās, īrā, fūrŏr, rābīēs. EP. Īmplācāhīlē, īmplācātūm, atrōx, īmplācīdūm, ĭnēxōrābīlē, īmmortālē, mālēsātūm, dītātūruām, ēxītīālē, erūēntūm, infēstūm, lēthālē, lēthīſērūm. īmmītē, cāeūm, pērtīnāx. PER. Höstīlīs ānīmūs. Mēns īnfēnsā. Ödīī sēmīnā. Ödīī sīgnā. Īnīmīcā fācīēs. PHR. Odīūmque īn prolē pātērnām Exērcēbāt ātrōx. Ātērnā sēmpēr ödiā mortālēs gērūnt. ¶īmmortāle ödīum, ēt nūnquām sānābīlē vālnūs. Juv.

Ödör, öris, m. Odore. EP. Suāvis, insuāvis, fragrāns, jūcūudūs, injūcūndūs, ingrātūs, tētēr, ăcērbūs, āmœnūs, āmbrostūs, nēctārĕūs, dūlcīs, gentālīs, Āchēmēnūš, Ārābs, Āssķrīūs, Öröntāvīs, Pānchāvīs, Sūbāvīs, Svītūs, PER. Ölēns, bēneolēns, māleolēns ödörūs hālītūs. Spīrāns aūrā. PIIR. Mānāt āb āĕrĕ cīrcūm Suāvis ödör. Tētēr ödör nārēs ālllāvīt. Ēxpīrānt āerēm sūdānti ē cörpŏre ödörēm. Lēcūs āmbrostō plērām šodorē fūtt. Fragrāntēm lātē jāctārēt ödörēm. Grātūs ödörāto cēspītē mānāt ödör. Līquīdīs pērfūvūs ödörībūs. Ēxpīrāt suāvēs flös vērnūs ödörēs. Ārābō spīrāt ölörē iogūs. Īnvītāt gentālīs ödör dē cēspītē mānāt odor. Līguīdīs pērfūvūs ödörībūs, spīrāt ölörē iogūs. Īnvītāt gentālīs ödör dē cēspītē mollī. ¶ Quō sēmēl ēst īmbūtā rēcēns, sērvābīt ödörēm Testādīū. Hor.

Ödörātūs, ūs, m. Odorato; et Ödörātūs, ă, ūm. Odoroso. SYN. Ölfāctūs. PER. Ödörā vīs. ¶Ürīt ödörātām nöctūrna in lūminā cēdrūm. Virg.

Ödöro, ās, āvī, ātūm, ārē. Profumare, dar odore. Act. acc. SYN. Fūmīgo, ĭnödöro, sūfīfo. PEB. Āsṣṣrīō thūrē, ămōmō, mṣrnā, ŏdōrībūs āfllo, īmbŭo, āspērgo, replčo, pērfūndo. Grātōs ŏdōrēs ădölēo. Īnjīcīo suāvēs ŏdōrēs. Pārte āb ŭtrāquē sŏnānt, čt ŏdōrānt āčrā fūmīs. Ovid.

Ödörör, ārīs, ātūs, ārī. Odorare. sentir odore. fiature. Depon. acc. SYN. Ölfārio, sēntio. PER. Nārībūs haurio, āccipio, pērcipio, sēntio. Vēnīt ād nārēs ödör, āccēdīt, fērtūr. Prējēctum ödöjāris cibūm (jamb.). Hor.

Ödörës, ă, ûm. Che ha buon odore. SYN. Ödöriffer, ödöratüs, redölens, fragrans. ¶ Nājādés hōc pomīs, čt ödörā flöre repletum Sacrārum. Ovid.

Ocdīpūs, ī, vel Œdǐpŏdēs, æ. Edipo. EP. Intelix, mišer, încestăs, împiŭs, pārricīdā, cæcās. PER. Āvī gčuēr, patrīsquē rivālis sūī. Frātēr sūōrūm lībērōrūm, ēt frātrīm pārcīns. ¶ Quī lēgis Ocdīpŏdēm, cālīgāntēmquē Thyestēm. Mart. Hist. Figho di Lajo re di Tebe, esposto da suo padie, e trocato da Forba pastore, fu donato a Polibio re di Corinto.

Orneus vel Ocneus, i, m. Enco, re di Calidonia. 9 Oénéà nămque férûnt plênis sûccessibăs ânni.

Ocaone, es, f. Enoue, prima moglie di Paride, EP. Phrygia, Pegasis, candida, nivea, decora, formosă. J Pegăsis Oenone Phrygiis celeberrimă sīlvīs, Ovid.

Očnotrins, a, um. Italiano. Očnohii colucie viri, nane lamă minores. Italiam dixisse ducis de

nomině gčutěm. Virg.

Oestrum, i, n. Furor poetico, estro. SYN. Insaniă, rábřes, thror. EP. Divinům, rápidům, cácům, hörribile, viölentum, sacrūm, Ābniūm, Pieriūm, laūrigērūm - Āpōllinčūm - ¶ Tempūs črīt cūm laūrigērō tūš lõrtiör destrō. Stat.

Očtă, ac, m., et f., vel Očtě, čs, f. Octa, monte, EP. Nemorosă, viridis, virens, Herenlea, arduă, Æmoniă, altă, gelidă, PER. Jugi Octes Herculēō dāmnātā rogō, Mōns, vērtēx Oētæŭs. Oētæum jugum, cácumen. ¶ Implevitque sais nemörősám vőcibűs Octen, Ovid, Expl. Monte della Tessaglia tra Pindo e Parnasso, celebre per la morte e sepoltura d'Ercole, e per la quantità dell'elleboro che vi nasce.

Ostilá, w., f. Cialdetta, piecolo pezzo di pauc, di earne, o d'altro. Me meus ad subitas învitet

āmīcus öfēllās. Mart.

Θπã, ã, f. Pezzo di pane o n'altra cosa, focaccia. massa di qualunque materia. Melle soporatam ēt mēdicātīs frāgibūs öllām Öbjicit. Virg.

Cficado, is, di, sum, čič. Incontrare, urtac, incampure. Act. acc. SYN. Incido, incuiro, invenio, reperio, nanciscor. Offendere. Lado, nocco. Urtare. Allido. Mancare. Erro. In quibus ößendit naufräga puppis aquis pent.'. Ovid.

Offero, offers. obtuli, oblatum, offerie. Offerire, dedicare. Act. acc. SYN. Exhibčo, prábčo, dő. tēro, dēlēro, objicio. Let jūveni ante oculos his sẽ cũm võcibus öffert. Virg.

Öfficină, & , f. Bottega. 🖢 Vălcânăs ârdêns ūrit

officinas, jamb, cum syllab., Hor.

öfficin, is, lēci, lēctūm, črč. Numeere. Neut. dat. SYN. Nocco, împedio, obsto, obsum. • Prateréa nihil öfficiúnt, öbstäntque lighiæ. Lucr.

ēfficiosās, ă, ūm. Uffizioso, grazioso. SYN. Comis, benīguns, ūrbānus, obsēquiosas. PER. Ādjobsčquřům promptůs, părátůs, propensůs. Officiósa mens, vóluntas. 🖣 Quâmlibet in paucos ölficiósá fáit pent,. Ovid.

öfficiām, ĭī, n. Deb.to, docere, ufficio. SYN. Mūnús, partes. Servitu. Obsequium, ministerium. Benefizio, Meritam, gratia, EP, Gratam, amicum, triste, přům, dřítřeřlě, důrům, sušvě, accibám, grávé, möléstűm. PHR. Sől négát őf-lícíúm Mündő. 🏴 Détúít ölfició Páridis præ-

séntiá tristi. Ovid.

óléá, vel ölivá, æ, f. Oliva. EP. Vítěns, viváx, Pāllādĭā, pācilērā, cārrilā, bāccilērā, dālcis, trondēns, virēscēns, mītis, terāx, pinguis, filix, nitidă, ûmbrosă, lată, decoră. PER. Pallădis arbor. Arbos Pallădiă. Pallădii ranu. Arbos Přečná. Pácálřs árbór, Rádix öléágmá. Pálládía manera ölivé. 🧍 Circuit extremás öléis pacălibus ărăs, Ovid. Expl. Albero consecrato a Pallade, simbolo della vittoria e della pace.

Oléaster, stri, m. Olivo selvatico. PER. Sylvestris őléá. CPálmáqué véstihúlum aút ingéns öle-

astěr obámbrět. Vng.

Otčām, vel člīvām, i, n. Olio, EP, Liquidām, pinguē, vuidē, tārdūm, lieve, anctūm, carāleum ödőrátúm, Svríum, PER. Pálládíús húmör, liquör. Súccús öléáginűs. Fragrántis ölivác hůměr. Pálládřæ güttæ, 9 Cůjůs ědőrem ělci nčqučás přiférić, řícebit. Řor.

OLYNTHUS

Ŏleo, es, ŭi, itam, eie. Rendere, spirar odore. Neut. Rédôléo, hálo, spiro, tragro. PER. Ödorēm spiro, āspiro, ēxspiro hālo, ēxhālo, ālllo, čillo, fundo, dillando, jacto, spargo, mitto, ēmitto. Ödbrē spārgo, pērlūndo, attlo. PHR. Hālāt ödörībūs hörtus. Āspirāt snāvēs grātīssimus hörtus ödöres. Fragrat ödöre Tetrüm, dīrum diffundīt ödörēm. Serē pēstitēr hālitus ātrīs Faūcibūs ēlfūndit, Ölidām spīrāt comēsă měphitim Čudă. Savám exhilát ŏpácă měphitīm. Inficit adrās Tēter ödör. • Cēnsülüīt nārēs, ăn ölerent ærá Cörinthiam. Mast.

Öffácio, jis, feci, tartúm, ere. Odorare. Act. acc. SYN. Ödőrör. PER. Náribűs ödőrém pércipéré. Ödőrés hadríré, séntíré. Ödőr ád nárés áccédít, věnit, fertin. • Olfacere hæc málo pocula,

quām bĭbĕrĕ (peut.). Mart.

Õlidăs, ă, ûm. Che rende buono o cattivo odore. SYN. Graveolous, gravis. • Sod nimis areta prěmůnt blidæ conviviá cápræ. Hor.

ētim, adverb. Tempo fa, per lo passato. SYN. Ăliquāndo, quöndām, pridēm, jāmpridēm, ăliās, dādām, jāmdādām. PER. Prīscīs, āntīguis tēmporibus. Primā temporis ānnis, Mājorum ætāte, Primō žīvō. ¶ II.s ōlim ēvňviās mithi pērtīdās īllē rētīquit. Virg.

ðlivētām, vel ölöttám, i, n. Oliveto, lunga dove sona piantati molti olar. Spärgens ölivelis ödörem.

jamb: cum syllab.\ Hor.

Ölítőr, öris, m. Ortolano. SYN, Hörtülänüs. EP. Agrēstis, rūsticās, vigil, sōlērs, paūpčr. sēdūlăs, îndâstriăs, pērvigil, impiger, indefessas, dūrās, vigilāns. PER. Ölērām, vel hörtī cāstēs, caltor. Tpsc turens olitor diductes pondere quālōs. Col.

Otor, otis, m., Cigno. SYN. Cagnus. 9 Stramontāmqué grúem", aāt ālbūm dējēcit ölörēm.

Virg. Vide Cycnus,

ôtás, eris, n. Érba da mangiare. EP. Agrésté, vīlē, rīgidām, māllē, viridē, lætúm, virēns, ödőrátům, důrům. CAd comám laúdás sécůrum ölüs, āc vēlūt ūsquām. Hor.

Ölympiä, örüm, n. plur. Gramh. olimpici. EP. Pēstā, sacrā, PER, Olympiāci lūdī. Örempicā certamină. C Văriis celebrabăt ölimpiă ludis. Stat. Expl. Ganochi che si velei ravano di congne in cinque anni ad onor di Gieve, presso Olimpia, città di Elde.

Olýmpiácůs vel ölýmpicůs, ă, ûm. Olimpiaco. (Séd quis ölympiácás mirátús præmiá pálmæ. Vu 👑

- Otimpias, adis, 1. Olimpiade, spazio di cinque auto. Út quí prímá novô signát quinquenne hac strő, İmpleåt innuméras Barros ölympiadas dist. Mart.
- Olympús, i, m. Olimpo monte. EP. Thessálús, pruinosus, altus, piuniler, trondosus, gelidus, ācitus, jugens, ardnus, PIR, Olympius āpex, vertēv, Ölýmpiá jugá. Culinen, cáchmén Ólýmpa, Ossa prninosum vēvit glaciālis Ölýmpām. Claud.
- Olyuthus, i, f. Olinto, estra in Macedonia, PHR. Biherat quố callidás émbor Öiguthi, Jasan.

Omāsām, i, n. Budel gentile. PHR. Seū pingni, tentus omaso. Hor.

Ōmen, inis, n. Augurio. SYN. Augurium, præsagĭūm, aāspĭcĭūm, sīgnūm, EP, Ingēns, faāstūm, bŏnūm, dīvīnūm, dēxtrūm, cērtūm, māgnūm, sčeundum, prosperum, optatum, adversum, sinīstrūm, trīstě, încertům, înfaŭstūm, mălūm, fünestüm, lavum, fatale, dirum, miserandum. PER. Prosperă cœlî monstră. Lætă signă. Prodigium infaustum. PHR. Nigraque funestūm concinit omen avis. Būbo dirūm mortalĭbŭs ōmčn. Īrč sčeūndō ōmĭnč. Dīvīnō cĕeĭnērūnt ōmine Pāreæ. J Diī, precor, ā nobās omen removēte sinistrām. Ovid.

ômēntām, i, n. Omento, grasso che enopre_gl'intestini : si prende per qual unque grasso. I Omentum în flamma pingue liquelăciens (pent.). Cat.

Öminör, āris, ātūs, ārī. Augurare, pronosticare. Depon. SYN. Añspřeor. ¶ Jām vřrum expertæ mäle öminātīs (sapph.), Hor.

Omīssus a, um, partic. Lasciato da parte. J For-

tis omissi, hoc age deliciis. Hor.

Omītto, is, mīsī, mīssūm, črē. Lasciare, preterire. Act. acc. SYN. Mītto, dīmītto, prætermītto, prætereo, linquo, relinquo. I Quod petiit, spernīt, repetīt quod nūper omīsit, Hor.

Ömnia. n. plur. Tutte le cose, tutto. SYN. Cuncta. Dmniă destruitis, vitiatăque dentibus avi.

Ovid.

Ömnīno, adverb. Del tutto. SYN. Plānē, penitus. prorsus, prorsum. § Non tămen omnîno Teu-eros delere părătis. Virg.

Omnipotente. Itis, adject. Onnipotente. Italihus öräntem dietis, äräsque tenentem Audiit om-

nĭpŏtēns. Virg.

Omnis, is, m. f., &, n. Ognuno, ciascuno. SYN. Cūnetus, quīsque, totus. PHR. Quīsquis ætherĕā vēscītūr aūrā. Omnē gēnūs hōmīnūm. Ōmnēs quotquot hābēt spātřosē māchină tērrā. Quĩcũmquẽ vĩrī terrea regna colunt. ¶Ēt nunc ömnis äger, nūne omnis partiirit arhos. Virg.

Omnivolus, a, um. Che vuole ogni cosa. PHR. Noscens omnivolī plūrimā fūrtā Jovis. Cat.

Ömphātē, ēs, f. Onfale. SYN. Jārdanis. ¶ Ōmphāle in tāntūm formæ processit honorem. Prop.

Onager, onagri, m. Asino selvatico. SYN. Sylvestris áséllús. J Pűleher ádést önágér, mitti vénátió déhét. Mart.

ŏnero, as, avī, atūm, aie. Caricare. Act. acc. SYN. Prěmo, grávo. PER. Hňměrôs prěmo, opprimo, cūrvo, incūrvo, argčo. Hūmėros, vel collă fătigo. Pondere, onere, mole himeros ūrgĕo. Căpĭtī, cĕrvīcĭbŭs, vel hŭmĕrīs ŏnŭs împono. Pondus humeris înjicio. PHR. Gravibūs onerant altaria donis, Famulam pensis önerāvīt iniqess. His gērmānā mālis önerās. Pīnguĭă fēstīvās ŏnĕrābānt fēreŭlā mēnsās. Pătrĭōque ŏnĕrābīt mēmbră sĕpālchrō. 🖣 Nōctĕ domūm, dapibūs mensas onerābat inemptis. Virg.

Önerör, ārīs, ātūs, ārī. Caricarsi, esser caricato. Pass, § Nondūm stābāt Allās hūmeros önerā-

tŭs Ŏſţmpō. Ovid.

Önčrōsŭś, ž, ūm. Grave, ponderoso. SYN. Grăvĭs, ponderosos. § Eŭryĭdūm tenebræ rāmōrum, ŏučrōsăquĕ prælă. Virg.

Onus, čris, n. Peso. SYN. Mölés, pondus, fascis,

sārcīnă. EP. Grāvē, dūrūm, vāstūm, mölēstūm, ĭuīquūm, dīffĭcĭlĕ, īnjūstūm, dūlcĕ, īgnāvūm, īllætābĭlĕ, īnsŏlĭtūm, īnsnētūm, lĕvĕ, ēxĭgŭūm, dūrūm, īmmānē, īntölērābīlē. PER. Önerosa moles. Māssā grāvīs. PHR. Īmmēnsūm vīrēs debilitabat onus. Aut onera accipiunt venientum, aût āgmine facto. Virg.

Onustus, a, um. Carico, caricato, SYN. Oneratus, grāvīs, grāvātūs, prēssūs, opprēssūs, depressūs, cūrvātus, PER. Succēdēns ŏněrī, Gemēns sub pondere iniquo. Nimio sab pondere fessus, dēficiens. Ingentī sūb mole labāns, vācīllāns. titubans. I llane tu olim edlo spoliis Orienti-

ŏnűstűm. Virg.

Onyx, onycis, m. f. Onive, pictra preziosa. EP. Micans, nitidus, radians, albens, lavis, mīrrheus, crassus, candidus, fulgidus. PHR. Cândidus ardet onyx. Calcatusque suo sub pede lűcét önyx. ¶ Ünguentűm fűérát, quód önyx mödő párvá gérébát. Mart.

Opācă, ōrūm, n. plur. Le oscurità, i luoghi oscuri. Dīxerat, et pariter gressī per opāca viarum.

Opāco, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Adombrare, abbujare. Act. acc. SYN. Abdo, tego, contego, obscuro. ŏpěrĭo, ŏbūmbro. PHR. Ārbŏr ŏpācat himum. ¶ Nūne āltæ fröndēs, ēt rāmī mātrīs ŏpācānt. Virg.

ŏpācňs, ă, ūm. Ombroso. SYN. Abdĭtŭs, ŏpērtŭs, tēctūs, ūmbrosūs, dēnsūs, ! Nūllī cērtā domūs,

lūcīs hābītāmūs ŏpācīs. Virg.

Ŏpēlia, æ, f. Operetta. ¶ Õfficiosaque sedulitas,

ět opella forensis. Hor.

Opera, &, f. Opera, fatica, industria. SYN. Opes. cūră, lăbor, studium. PHR. Dat studiis operam. Cūr nūgīs ŏpērām īmpēudĭs? 🖣 Sēdŭlŭs īmpōrtēs ŏpērā vēhēmēntē mīnīstēr. Hor.

Operio, is, ŭi, ertūm, ire. Coprire. Act. acc. SYN. Abdo, těgo. J Nős őpěrīt terrás, quöties ástra

īgučă sūrgūnt. Virg.

Operor, āris, ātus, ārī. Operare, lavorare. Deponaec. SYN. Lăboro. I Gargite ab hoe flexi, stă-

dioque operatus inhæsi. Ovid.

Ŏpĕrōśūs, ä, ūm. Infaccendato, operoso. che reca pensiero. ¶ Sēd pňtö māgnā měi ēst ŏpĕrōsō cūră cŏlono. Ovid. Dīvītīās ŏpērosīorcs (alcaic.) Hor.

Opērtūs, ă, ūm. Coperto. SYN. Ūmbrēsŭs, tēctūs, ālīdītus, latens, obdūctus, coopertus, obscūrus. 🖣 Nām mālĕ rēs gēstū cūm vēllēm mīttēro

ŏpērtē. Hor.

Opēs, ŏpūm, pf. lur. Ricchezze. SYN. Bŏnă, dīvĭtřá, commodă, opulentiă EP. Largé, fluxé. miseræ, përituræ, vanæ, fugacës, caducæ, blandæ, möllés, pöténtés, mägnæ, prétiósæ, régálés. sŭpërbë, munifica, magnificë, immensë. PHR. Congestæ, îmmensæ cúmůlantůr opes. Immodřeás pôssédřt opes. Můnřířeás árcă něgáyřt opēs. Indēlībālās cūnctă sĕquūntŭr opēs. 🖣 Ēffődřántůr őpěs, irritámentá málórům. Ovid.

Öpifer, a, am. Che porta ajuto, o soccorso. SYN. Adjutor. Cum Deus in somnis opiter con-

sistěrě vísůs. Ovid.

ŏpĭfēx, ĭeĭs, adject. Artefice. artigiano. SVN. Ārtifex. EP. Clarus, doctus, solers, sapiens, egregiūs, mirābilis, prāclārūs, pērītūs, ingēniosūs. Ille öpřífex rétům, můndí měltôris örigo. Öpűműs, á űm. Pingue, grasso. SYN. Öbésűs, pinguis. Éxtráfműsque törös, dápíbűsque

čpňlaměr opimis. Virg.

Opinio, önis, f. Opinione. SYN. Sensüs, sensüm, sententiä, ärbitriüm. EP. Fälläx, fälsä, säpiens, stüllä, récens, prüdens, improvidä. certä, incertä, ämbiguä, perniciösä. PHR. Et que sit sententiä, posco. Noque me sententiä vertit. Nee me sententiä fällit. Ätque hee miti mens est. Quorum meliör sententiä menti. ¶ Quid proceres, vänique ferät quid öpüniö vülgi. Ans.

Ópînŏr, ārīs, ātūs, ārī. Pensare, immaginarsi. Depon. SYN. Rĕör, sēntĭo, cēusĕo, jūdīco, púto, ārbitrŏr, ēxīstīmo, aŭtūmo. ¶ īpsē Dĕūs, sīmĭlātquĕ völām, mē sēlvēt, ŏpīnŏr. Hor.

Öpĭpárňs, ä, ūm. Splendido, sontnoso, et öpĭpárē, adverb. SYN. Dīvěs, māgnĭfĭeŭs, laūtūs. Hie eœnĭtābāt öpĭpārīs convivĭis jamb.) Ser.

Öpřs, řs. f. Opř (ninfa). EP. Vělöž, věnátrix. § At Třívřá cůstěs jámdůdum în möntřbůs Öpřs. Vira.

ŏpörtět, čhát, úĭt, impers. Fa bisogno. ¶ Vívěrě natūræ sī convěničutěr ŏportět. Hor.

Öppřeříor, îrřs, pěrtůs, řrî, 'Ispettare, Dep. SYN, Expécto. ¶ Et plácřídôs háběánt lápsůs, tôtárque résidánt Öppčířůntůr áquá. Ovid.

Öppěto, is, ivi, itům, črč. Indar incontro, morire, Act. acc. SYN. Quáro, vel mŏriór. • Sit sătis Ænčidē tēlis impūné Númānūm Öppetřissě tůis. Virg.

Öppřídě, adverb. Molto. Vide Nimis.

Öppidűm, i, n. Castello. SVN. Vicůs, păgůs. EP. Flörens, divěs, árdůům, súblimě, můnitům, clárům, sécůrům, pôtens, súperbám, ántiquům.
 Tôt côngêstă mănů prærůptis ôppidă sáxis. Virg.

Oppīto, ās, āvī, ātūm, ārē. Chiudere. SYN. Öcclūdo, obstrňo. PHR. Fluctibus adversis oppī-

läre östřá contră. Lucr.

Öppönə, ĭs, pŏsŏī, pŏsĭtūm, ĕrĕ. Opporre. Act. acc. SYN. Öbjĭcĭo. ¶ İmplēvīt sāxīs, öppŏsŭītquĕ vădīs (nent.). Mart.

Θροστίποŭs, δ. ŭm. Opportuno. SYN. Āptŭs, commodŭs. ∮ Opportūna sŭa blanditūr popultus

űmbrā, Övid.

Opprobrĭūm, ĭī, n. Obbrobrio, vitupero. SYN. Injūrtă, înfāmtā, probrūm, ignomtutā, dēdēcūs, convictūm. EP. Tūrpē, badām, infāmē, šmārnūm. māgnūm, fālsūm, tuiquūm, pādēadām.
 Sie ēgo mājorīs fūgiens opprobrtā cūlpā. Hor.

Öppügnö, ås, åvī, åtům, åré. Invadere, dare ussalto. Act, acc. SYN, Impügno, invådo, lårésso. PHR, Öppügnänt förtiter höstés. Célsis öppügnåt mölfbüs űrbém. Invådünt űrbém sönnö, vinöque sépültäm. ¶ tllé vélüt célsam öppügnånt qui mölfbüs űrbém. Vug.

Óps, öpis, f. Dea Opi. SYN. Bhěň, Cýbělê, Běrěcinthiň. ¶ Cármíná tůruígeræ diceré jússit Ópi (pent.). Oxid. Fab. Lighu del Cielo e di L'esta,

sorella e moglie di Saturno.

όρs, ὅρῖs, ὅρέm, ὅρέ, f. Iμιο. PHR. Νέε ὁρις spēs ůHá dăbātúr. Virg.

Θρ≼οπτίωα, τ̄τ, π. Companatico, SYN, Cala, €. Non-Limen his alla auquam opsontă fiant Rancidula; haud ideo pējor gāllinā secātūr. Juv.

Öptähřířs, řs. m. f., č, ň. Desderalde, SYN Ámandús, öptändůs, ëxpéténdás přeůndús. * Serpřősölämén própěr ins optabile in ármis. Sil. Öptötűs, J., üm. Desiderato. SYN. Cüpitűs. § Stérnímár optötás gréműő téllűris ad ündőm. Virg.

Ōptimás, å, ům. Ottimo, bnono per eccellenza. ¶ Quâm prò më cũrâm gĕris, hâne prĕcŏi, ŏptimĕ, prò më. Virg.

Öptő, äs, ávi, átům, árč. Desiderare. Act. ace. SYN. Cňpio, čvopto, pěrôpto, ávčo, čvpčto, árdco. § Quis tám crůdělěs optávit sůměré prénás?

Virg.

Opňtěmiň, ř. f. Ricchezza, abbondenza, SVN. Ŏpés divitiře. EP. Insignis, elátá, télix, mágnifícá, súpěchá, rěgiň, splěndidă. ¶ Divitis aŭdita ëst eni něn ŏpůléntiň Cræsi! Ovid.

Öpütentüs, å, üm. Abbondante. opulento, ricco. SYN. Divés, félix, lőcuplés. § Mágnániműs júvénis sátis ámpla, öpüléntáqué régná. Ans.

Öuüs, čris, n. Opera, lacoro. SYN. Ārs, lăbor, öpera, cūra, negotiūm, factūm, facinus. EP. Conspicuium, grandē, fabrīlē, immēnsūm, ēgrēgiūm, gravē, dūrūm, grātūm, dūlcē, longūm, fūlgēns, ingentosūm, comptūm, nobitlē, mrīsbitlē, insignē, spēctābitlē, ādmīrābitlē, laūdābitlē immortālē, stērnūm, mānsūrūm, Āpollīnēūm. Āpellēūm, mārmorēūm. PHR. Conspicuum virtūs hōc tuā ponāt öpus Opera ād fabrīlīa sūrgit. Dūrārēnt opera in dūro jam ēxērcītī mēmbrā, Insīgnē Minērvæ Stūrāt opus. Fāmām extendērē fāctīs, Hōc virtūtis opus. ¶mājor agīt Dēús, ātque opera ad mājorā rēmītītī.

Öpüscátům î, n. Operina, operetta. ¶ Scîré vělis měž cůr îngrátůs öpüscálá léctor. Hor.

Öră, ă. I. Estremită di qualche cosa. SYN. Extremum, lîměs, mărgo. Spiagqia, paese. Plăgă, régio. J. Ārmā, virûmquê cănô, Trôja qui primus ăb ôris Ităliam. Virg.

Örācútům, vel Örāclům, î. n. Oracolo. SYN, Rēspönsům, dictům, čllātům, árcánům. EP. Dīvinům, şacrům, sanctům, cértům, præságům, présejům, lélix, lætům, véráx, végům, véridicům, prámůneiům, Phěběům, Apôllínům, Dělphřeům, fatřdřeům, Pythřeům, Silvilišům, célestě, lálálě. PER. Céciněré öracilá vátěs Dům mě sánctá mövěnt örácúlá Divům. Quō virtůs, quō sánctá věcánt örácúlá. ¶ Séd méa mě virtůs, ét sáncta örácůlá Divům. Virg.

Örâcĭūm, ĭī, n. Fazzoletto. ¶Rīcīni aŭrātī aīcæ. —ātque ōrārĭă mītræ. Lucd.

Örātio, öniš, f. Orazione, discorso, ornato, preyluera, SYN, Sērmo, vel pučcēs, EP, Söllicitā, sūpplēx, bčnignā, suāviš, mölliš, potēns, conerimā, flēxānimā, PER, Vērbā precāntiā. Vöta prās flēcientā mēntēs. • Solā frequēns, votis

. őrátfő prástát hónéstés, Sedul.

Örātór, Öris, m. Oratore. Iscocato. SYN. Rötliör, Indiasciadore. Lēgatūs. EP. Clārūs, disērlūs, suāxis, tācūndūs, ācēr pērtēctūs, īllūstīrs, māguūs, sūbtīlis, peritūs, dōclus, grāxis, audax, pōtēus ēlāsquēus, cēlebēr, ingenfosus, veliemens. PER. Pēctōrā vōcē movens. Llēvāuvīmē sērmönē pōtēns Plācāns īrās, !Tūrbīdā pēctārā sēdāns. Tōtō clārūs in ōrliē. Pōllēns fluminī līnguæ. Tōtō cēlebērīfmūs örlē. Embi cumnītī fācūltās, Lacundō maxīmūs ōrē. Cīpsc oratorēs ad mē, rēguique córōnam. Vig.

Orbis is, m. Circolo, robudata. SYN. Circulis, gveis, glöbns. Mondo. Mandús, térrárúm örbis. Vide Mundos. UP. Hexús. altérnús. tardos meritos, plénús, Ingens vactos, robudos, céler. spātīosās, sīdērēās, āthērīās, āthērēās, šināosās, öblīquās, īmmēnsās. PHR. Sēnsīm tīnītār in orbēs. Ānnāās ēxāctīs complētār mēnsibās orbis. ¶Ādvērsīs spātīīs, āltērnīsque orbibās orbēs Impēdiānt. Virg. V. Gyrus.

Örmită, a., f. Ruota, giro, carro, carretta. SYN. Orbis, vel rotar signă. ¶ Scire modum, et quanto

minor orbita Luna est. Virg.

Örhitās, ātis, f. Privazione. J Örbitās ömnī fu-

gičudă nisu (sapph.). Stat.

örbäs, ä. üm. Privo di qualche cosa. ¶ Pēctŏră mærēntūm, pūčrīquĕ pārēntĭbūs örbī. Ovid.

Örcűs, î, m. laferno. PHR. Victimă, nil misevantis örci. Christě pios aŭfer diri de faŭcibăs örci. Těněbroso ēmērgěre ăh örcö. Mittör est düri gens impläcabilis örci. ¶ Dives in ignāvā būridůs Örcůs ăquā (pent.). Tibul.

Ördino. ās, āvi, ātūm, ārē. Metter a ordine. Act. acc. SYN. Dispono. 9 Ördināt, invērsis ēt fron-

dibus explicat annum. Oxid.

Ördiör, īrīs, örsüs, īrī. Cominciare, ordire. Depon. acc. SYN. Ēxōrdĭŏr, īnetpio, aggrēdiŏr, aŭspīcŏr. PHR. Ōrdittir ārāneā tēlās. Ōrdimār cānetīs ŏpūs ādmīrābilē tērrīs. Rūdēm prīmās in ōrbēs lānām glŏmēro. ¶Tūne sīc ōrsā lŏquī vātēs: sātē sānguĭne Dīvām. Virg.

Grdo, ĭnĭs., m. Ordine, disposizione. SYN. Sĕrĭēs, rătĭo. EP. Löngŭs, fīxŭs, rēctŭs, îmmūtābĭlĭs, optĭmŭs. ¶ Māgnūs āb īntēgrō sæclörūm nā-

scitur ordo. Virg.

Örröás, ădĭs, f. Oreade, ninfa dei boschi e monti.
 EP. Łĕvĭs, ălacrĭs. PER. Möntönă nymphä, dĕă.
 ¶ Tālĭbŭs āgrēstēm compēllăt Örcădĕ dīctīs.
 Övid.

Orexis, is, f. Fame. I Dacitur ante cibam rabi-

dām fāctūrus orexīm. Juv.

Örēstēs, is, m. Oreste. SVN. Ăgămēmnonidēs, Tāntālīdēs, PER. Āgāmēmnoniūs dūx, hēros. Āgāmēmnonis inclylā prolēs. Pātērnāc cādis ūltor, vindēx. PIIR. Scēlērūm fūrīis ăgitātūs Grēstēs. Pride llāmonio ūnūmquām dēsērtūs Örestēs. Prēcērūnt fūrīās trīstīs Örēstē tūā pent.). Oxid. Hist. Figlio di Agamennone ve degli Argivi, e di Clitennestra, fratello d'Ifigenia, amico di Pilade. Uccise sua madre, vendicandosi della morte ch'essa aveva fatto dave a suo padre; e però fu tormentato dalle furje.

Grganum, i, n. Organo. EP. Ārgūlūm, cănōrūm, snāvē. dūlcē, sŏnōrūm, blāndūm, dīssŏnūm, vēntōsūm, spīrāns, lætūm, rēsŏnūm, quērtīlūm, trēmtīlūm, llēxānīmām. PHR. Ōrgāmā strīdēnt Dīspārtbūs cālāmīs cōmpāctā. Ōrdīnē dīsstmtīlāvātānt diserimīnā cāntūs. Mūltiplicī rēsŏnānt dīstīnctā tūbo. ¶Ēt cōnjūnctā chŏro săltēntī-

būs orgānā pālsāt. Pass.

Örgĭă, örüm, n. plur. Baccanali. SVN. Bācchānālĭă, Trĭčtērică. ¶ Intêr sācră Đčūm, nōctūr-

nīque orgia Bācchī. Virg.

Örřehāteňm, et aŭrřehāleům, ř, n. Metallo di Corinto, ottone. EP. Nřtěns, mřeáns, splěndřdům, cŏrůseáns. PHR. ¶ Örřehāleō tibřá vinetă. Hor.

Óriêns, tis, m. Oriente, orientale, PEB. Eöüs örbis, āxis. Eöüs līmēs. Eöä tērrā, tēllūs, plăgă, regio. Eöüm lītis. Năbăthæā rēgnā, Eöī tractis, populī. Eöæ plăgæ, öræ, tērræ, ăquæ. Eöī montes. Aûröræ populī. PHB. Eöi quā māris ūndā tübēt. Quā vigil Ēöis Lūcifer ēxil ăquīs. Ēöis quā söl ēxūrgit āb ūndīs. Quā nitidō se ēf-.

fert söl aŭrčůs örtů. Ünde örtůs primös Titán clárissimůs effert. Quá primům rádřis söl detěgit örběm. ¶ Hůne ölim cœlö spölřis Ŏričntis önůstům. Virg. V. Aurora.

Öriēns söt. Oriente, levante, levar del sole. EP. Clārās, sērānās, rēnāscēns, tōsčās, tēdīvīvūs, rūtītās, splēndēns, pūrpūrčās, mīcāns, splēndīdās. PER. Sōlīs ortās. Phāebēns ortās. Sōl ŏrīāns. rēnāscēns, rēdīvīvūs, novūs Tītān, vel Phābhš ortāns. ¶ Nosque ūbī prīmūs čquīs ŏrīāns ālllāvīt ānhēlīs. Virg.

Örigə, ĭnĭs, f. Origine. SYN. Caūsă, căpŭl, ēxōr-diūm, prīncipīūm, ōrtŭs, sāmān, fons. EP. Ignō-biffs, nobiffs, clārā, ōbscūrā, prīmā, cērt, īn-cērtā, dŭbĭā, īndŭbĭlātă, lătēns, pātēns, cēte-brīs, īllaūdātā. ¶ Īgnčās ēst öllis vīgör, ēt cœ-

lēstīs ŏrīgo. Virg.

Öriön, önis, m. Orione. EP. Plăviăs, Eōăs, nīmhōsăs, ăquosăs, ênsilêr, sāvās, trīstis, tūrbidūs, procēllosūs, înfestăs, niger, obscarūs, nināx, nūbilās, dēvēxās, pronūs. PHR. Orităr naūtis înfestās Orion. Emicat aūro ārmātās, fērroquē mināx. Orion hībernīs fūndītār ūndīs. ¶ Dūm pētāgo dēsāvīt hīems, čt āquosās Oriou. Virg. Fab. Figlio di Giove, di Nettuno e di Mercurio, molto dato alla caccia. Mori punto da uno scorpione, e da Diana fu trasformato in una costellazione, e collocato presso al Toro.

Öriör, ĕris, vel īris, örtüs, īrī. Nascere. Depon. SYN. Ēxŏriör, nāscor, māno, ēmāno, sūrgo, ēdör, ēxēo, ēllivo, dīmāno, promāno, dērīvor, sňboriör, prodēo, procēdo, öboriör, ēgrēdiör, ēnāscor, ēdācor, ēmāttor. ¶ Cum súbītām, dīctūque öritār mīrābilē monstrūm. Virg.

Örithyiä, æ, f. Orizia. Crithyian amans fulvis

complectitur alis. Ovid.

Örfümlüs, ä, üm. Nativo, che ha origine. SYN. Örtüs, nätüs, sătüs, gönitüs. § Ö pätör, ö gönitör, ö sömön Dis örtündüm. Enn.

Örnāmēntism, ī, n. Ornamento. SYN. Örnātůs, eültűs, děcör, děcůs, hönör, splēndör, lūx, fülgör, lūmēn. insigué. EP. İllüstre, cönspřeňům, lēstům, festívům, triúmphálé, řínáně. vánům, súpěrbům, nöbřlé, insučtům, ambitřosům, splendídům, növům, nitřidům, nitens, prětřosům, osagnířeům, egrégřům, régřům, divés, cörűscüm, höněstům, děcůns, speclábřlé, mirům, stůpěndům. ¶ Ornamentum žbáci; něcnôn ět párvělůs řufrå. Juv.

Örnātiks, ă, ūm. Ornato. SYN. Cūltūs, ădornātūs, fūlgens, excultūs, exornātūs, decorūs, decoratūs, conspicatūs, insignis, nitidūs, instrūctūs, politūs, splendidūs, niticus, comptūs, coucinnūs. ¶ Florihūs, ātque apro crinēs ornatūs ä-

mārō Dīxērit. Virg.

Örno, ās, āvī, ātūm, ārč. Ornare, adornare. Act. acc. SYN. Dēcŏro., hŏnēsto, ēxcŏlo., ădōrno., ēxōrno. cōmo, īnstrăo. PER. Dīstinguo ōrnātā vāršō. Mūltō cūltū īnsīgnīo, ŏnĕro. Cūltūs īmpono dēcōrōs. Māgnītīrēō cūltū, vel ōrnātū īllūstro. ¶ Pāstārēs hčdĕrā crēscēntem ōrnātē Pöētām. Ving.

Örnňs, ī, f. Frassino, orno. EP. Āltă, vǐrēns, aĕriă, fröndēns, stěrilis, dūrā, cŏmāns, sūblīmis, amnōsă, ēxcēlsă, prōcērā, tĕrĕs, lævis. ¶ Cāntāndō rigidās dēdūcĕrĕ montibūs örnös. Virg. Öro, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Pregare, more. Act. acc.

SYN. Dico. Pregare umilmente. Précor, rogo.

PER. Précébus, vel vôtis věněror. Précés fándo.

Tälibůs ôrábát Júnô; cůnetiquě fréměbánt. Viro.

Oröntés, æ, vel is, m. Oronte, fiame della 8 ria. EP. Syriús. ¶ Jām pridēm Syrús in Tyherim deflúxit Öröntés. Juv.

Orphanus, i, m. Orfano, privo di padre e madre.

Vide Pupillus.

Örpheüs, čī, et Örphčůs, čī, vel čös, m. Ovfav. EP. Thrāciŭs, Thrēiciŭs, Rhödöpēiŭs, Öthrysiŭs, Apollinčus, Bistonius, blandus, canorus, săcer, pătens, însignis, celebris, doctus, cithărādās, dūleisonus, fācundūs, vocālis. PHR. Saxa ferasque livra movit Rhodopeius Orpheas. Ocagriŭs illic Acclinis malo, mediis intersonăt Örpheüs. Cūjūs ăd chördās mödülāntē pleetro Reslitit horrens. I Orpheaque in medio posuit, sylvasque sequentes. Virg. Fab. Figlar il' Apolline e di Calliope, che col snono d'una la a, datagli o da Mercurio, o da Apolline, mosse le selve ed i sassi, e fermo dal loro corso i fiumi. Laddolei talmente colla medesima lira Linferne, che ugualmente avrelle vacquistata la sua moglie Euridice, se non l'avesse rimerata proma del tempo impostogli da Proscipina.

Örtýgiá, æ, f. Ortiqua (isola). SYN. Dělős, Astěriě. ¶ Linquimus Örtýgiá portůs, pělágóquě volámůs. Virg. Expl. Isola dell Irrepelago, con altro nome chiamato Delo. Un altra ve n i nel

mar di Sicilia.

Ös, öris, n. Loca. SYN. Labră. Folto. Vültüs, făciës. EP. Āmbrostium, pürpureüm. placidum, mēndax, vēnūstūm, formosūm, clamosūm, placidūm, protervūm, pētūlāns, infidūm, hiāns, pātūlūm, protervūm, pētūlāns, infidūm, hiāns, pātūlūm, spūmāns. PER. Öris biātūs, rietūs. Oris mājēstās, dēcūs. Öris honos. Oris facūndiā, lepor, nitor, grātīā. PHR. Egrēgio dēcūs enitet örē. Plūrīmūs ignēm Sūbjēcīt rūhor, ēt calefactā pēr orā cētūrītt. Ardēntis ab orē Scintīlladshistūmt. Os hēbēs ēst, positāopē movēnt lāstīdīā mēnsā. Ovid.

Ós. össís, n. Osso. EP. Ārīdūm, cāndídūm, ālbūm, firmūm, sīccūm, cānūm, mɨxɨdūm, sŏlīdūm, vālidūm, dārūm. PER. Össĕā mölēs. Össĕā cōmpāgēs. PHR. Gelidūs pēr īmā cūcūrīt Ōssā trēmŏr. Vīx bābēt hic tēnuēm, qua tēgāt össā, cūtēm. Cōnfēctī mācīē vīx ārtis össibūs harrēnt. ¶ Tūm vēro ēxārsīt jūvēnī dölör össibus

îngêns. Ovid.

Öscútór, áris, átůs, ári, Baciare, Depon. acc. PLR. D5, jûngo, figo, infigo, intérsero, áfligo ösculá. Lámbo, libo öscúlá. Öscúlá miseco, imprímo, pôrrigo, cápio, cárpo, lego, ôccúpo. CSi quá rélictă jácent, ôscúlór ármá túá pent., Prop. V. Amplector.

Óscútům, î., n. Bario. SYN. Bástům, snávřům. EP. Blándům, mítě, môllé, ămicům, carům, jůcůndům, fidělě, půdicům, tidům, castum, tůrpě, řínhöněstům, láscivům. Úntěréá pěnděnt

dülces eireum öscülă năti. Virg.

Osiris, is, vel idis, m. Osurde. SVN. Āpis, Sētāpis. EP. Frūgilėr, Phāriūs, Ārgyptius, Mėmphitlicus. 4 Tē cāmt, ātquē sūmu pubės mitātūr Osirim, Trbal. Fab. Figlio da Groce e de Niobe, primo redegli Ārgivē e poi dell Lattu, marito d'Iside, Dopo morte fu adorato dagli Isy zvan sotti la figura d an buc, e fu nde mandato Ipi. Össá, ö. Ossa, monte della Tessaglia, LP. Thisssälä, abrüptă, ardită, piniteră, glacialis, nivalis, gëlidă, frondens, aëriă, nemorosă, Thessălică.
Piniferă: Boreăs cum Thiacius Ossa, Luc.

Össeus, à, um. Osseo, d. osso. Unséquor et vultus

össčá főrmá tňős (pent.). Ovid.

Östemtu, is, di, sum, vel tum, ére. Mostrare. Act ace. SYN. Démônstro, explano, dóceo, déclaro, pâtêtăcio, mônstro, ăperio, indico, as, mănifesto, explice, pando, rétégo, arguo, promo, prodo, explico, expromo, revelo, détégo. PER. Dûco in lûminis aûrâs. Edûco lătelnis. C Pôst üli nonă suôs Aûrôra ôstênderît ôrtus. Vrg.

Östento, ás, áví, átúm, áré. Fantare, meemar... Act. acc. SYN. Jácto, vel östendo. PHR. Snös östentáre láhörés. Vírés östentáre súpérhás. Quántás östentánt, áspice vírés. Quám förs inőpíná sálútém Östentát. § Sidőníásque östentát ópés, úrbémque párátám. Víng.

Östentüm, i, n. Prodigio, portento. SYN. Pörtöntüm, mönstrüm, prödiğiüm. ¶ Victüs čt östentö,

quis plūrīmā vidčrāt ēxit. Ovid.

Östiüm, ři. n. Uscio, porta. SYN. Pörlä, ădřtůs. Quō láti důcůnt ădřtůs centum, östřá cen-

tum. Virg.

- Östrüm, i., n. Porpora, ustro, scavlatto. EP. Tyriüm, Sărrânûm, Sidôniûm, Phoeniciüm, Assyriüm, Götülüm, Pünicüm, Pünicüm, pünicöüm, sauguincüm, rêgiüm, süpērbūm. PHR. Ālbūm pūniccö vēlūs discriminat öströ. Filgét süblümis in öströ. Rēgiüs öströ Vēlāt hönös laves hūmēros. 4 Üt gēmmā bibāt, ēt Sarrāno dörmiāt öströ. Virg.
- Ösňs, š. úm. Che ha in odio. SYN. Exōsús, pěrōsús. ¶ Ösä mälās Astræä mānūs ĭnĭmīcă 1ápīnās. Mant.

Otho, önis, m. Ottone. § Māgnūs cīvis öhit, ēt formīdātūs Öthönī. Juv.

Öthrys, is, m. Otei, monte di Tissaglia. Sõlstiliide eäpüt nemõrõs s sülmövet Öthrys, Luc.

Ötiár, áris, átůs, ári. Mar ozaso. Depon. SYN. Fériŏr, quiesco, váco, cesso, törpéo, törpésco, desidéo. ¶ Dóméstícús ötíŏr, hæc ést. Hor.

Ötňosůs, ă, ûm. Ozloso, neghittoso. SYA. Fértátůs, quietús vácůás, vel říněrs, îgnávás, ségnřs, léntůs, děses, děsědosůs, přgér, törpěus. ¶ Féstůs

în prâtîs văcăt ôtiôsús (sappli, . Hor.

- Ōtiūm, ĭī, n. Ozio. SYN. Quics, vel īgnāviā, dēsidiă, segnities, languor, torpor, inertia. EP. Âltóm, blándóm, íguávům, tůrpč, terdům, misérûm, långuĭdām, ĭnērs, mölle, trānquīllām, îgnőbílé, întélîx, ségné, dálcé, grátům, snáve, pingue, lăvile, leve, lânguens, pigrûm, licitûm, quictum, perniciosum marcidum, securum, lentum, amerium. PER, Dēsēs vitā. Sēgnis quies. Möllis inertiă, Îgnavas ôtiă vitas finertis vitas lánguði. PHB. Ötiá vitæ desídíósa séqui. In tecundă jeventas otră deprav nt animom, Ignavům côtrůmpůnt ôtřá côtpůs. Otřá důco, ágo, volo, séguór. Sölvőr in ölfá, Öltő, vel désidra tórpéo, dillino, márcésco, fangueo, tórpésco. Secura plenă quietis otiă ducis, Nobas Deus hac oha lect. Oha corpus alunt, animus quoque pascităr illes. Ovid.
- Ovntuis, ři, m. Ocadio (pocta), SVN, Naso, EP, Jugěniosůs, dôctús, indústriús, sólérs, tácůndús, dísértus, divinús, Liscovus, ôbscenús, importus, PLR Percunadecus, vel glória gonf

Lūsor amorūm. Pēlīgnī rūvis alūmnūs. Pēlīgnūs vatēs. Impūrī præcēptor amorīs. Rīgūī Sūlmonīs alūmnūs. Getīcā vatēs semisepūltūs arēnā. ¶ In Nomēntānīs, Övidī, quod nascitūr agris. Mart.

Övītě, řs. n. Ovile, stalla di pecore. SYN. Caūlă, sēptūm, stăbălūm. EP. Öptïmūm, ăpērtūm, õcclūsūm, pātēns, plēnūm, tūtūm, sēcūtūm, fēcūndūm, quĭetūm, sōcdĭdūm. ¶ Sūnt förtūnă minor tēpidīs in övilibūs āguī. Ovid.

Ovis, is, f. Pecara. SYN. Āgnā, bălāns, bidēns. EP. Lānigĕrā, imbēllis, pāvidā, möllis, plācidā, tönērā, tēnēllā, timidā, trēmūlā, lānātā, fūgāx, sāliēns, cāndīdā, nigrā, picĕā, mītis, blāndā, mānsnētā, fūgāx, nīvĕā, pinguïs. PER. Lānigĕrā pēcūs. Lānigĕr grēx. Lānigĕrūm pēcūs. Öviūm plācīdās grēx. PHR. Tĕnērō tēndēt övis pābùlā mūrsū. Sātūrās īpsē rēdūvit övēs. Bālāntām grēx īnnöcňūs pēr lūstrā pērērrāt. Möllē gĕrīt tērgō lūcīdā vēllūš ovis. ¶ Tūrpis övēs tēntāt seābūēs, ŭbī trīgĭdūs īmbēr. Virg.

ôvo, ās, āvī, ātūm, ārē. Allegravsi, trionfarē. Neut. SYN. Lādor. triūmpho, gēstio. ¶ Quō nūne Tūrnūs övāt spöliō, gaūdētquē pötītūs. Virg. ōvūm, ī. n. Uovo. ¶ Viuā, cölūmbīnō, līmūm

běně cölligit övő. Hor.

P

Păbătăr, ārīs, ātăs, ārī. Pascolare. Depon. acc. Vide Pabulum.

Pābūtūm, ī, n. Pascolo. SYN. Pāstūs, pāscūā, ōrūm, hērbă, grāměn. Nutrimento. Alimentūm, cibus, esca. EP. Amenum, ridens, viride, opimūm, pingue, lætūm, molle, gramineum, roscidum, herbosum, herbidum, humidum, madidum, virens, viridans, siceum, aridum, fecũndũm, hūmēns. PER. În pābulă mītto. còmpēllo, dūco, ago, ēdūco, împēllo, cogo. Pasena, pāstūm, vel pābūla pērrigo, sūppēdīto, præbeo, sūfficio, do, ministro. Pabula carpere, legere, mětěrě, quærěrě. Pábůlá gůstárě, dělibárě. PHR. Repetunt celeres pascua nota greges. Tondent fertile gramen oves. Lanigera reptant pčeŭdēs, ēt pābūlā tondent. Viridāntiā lātē pābūlā cārpūnt. 🖣 Pābūlā gūstāssēnt Trōjā , Vanthamque bibissent, Virg.

pācātňs, ă, ūm. Pacifico, calmato. SYN. Plācīdis, sēdātňs, quiētňs, mītřs, plācātňs, compositňs, tēmpěrātňs, mānsnētňs, běnīgnňs, trānquīllňs. Ēxcipē pācātō, Cassār Germānice, viltū.

Ovid.

Păchynůs, î, m., vel Păchynům, î, n. Pachino, ano de'tee promantori della Sicilia. EP. Siculius, ârdůŭs, sablimis, ăcrius, Trinacrius. PHR. Excelsi sălcâns vădă lătă Păchynî. ¶ Præstât Trinăcrii mêtas lüstrăre Păchynî. Virg.

Pācifer, ă, ūm. Che porta pace. Pācifer huie děděrāt florem Cilleniŭs ālbūm. Ovid.

Pācitícus, ă , um. Pacifico. SYN. Mitis , pācifēr , lēnts , plācidus , quielus , plācitus , trānquillus . PER. Pācis cupidus , amans , auctor . Pācis amicus . Pācitrē Lattā rēddīt āb urbē Numa (pent.). Mart.

Pāciscor, eris, pāctus, īscī. Pattuire, patteggiare,

Depon. acc. SYN. Spöndčo, pöllícčör, promītto, cöntráho, cöntvěnřo. PER. Fiděm dö. Fördňs pāngo. Dextrás jūngo. Animos cônjūngo, söcio. Jīdquë pětūnt pretiūmquë jibent sine fine păcisci. Oxid.

Pāco, ās, āvī, ātūm, ārč. Pavificare, addoteire, mettere in calma, rappavificare. Act. acc. SYN. Plāco, cōneĭlĭo, mītĭgo, mūlečo, dēmūlečo, lēnĭo, flēcto, dēlīnĭo, tēmpēro, cōnŋōno, mŏdĕrör, mōllĭo, sĕdo. ¶ Quī vīrtūtē sňā bĭmărēm pācā-

věršt Isthmům. Ovid.

Pāctotus, i, m. Pattolo (fiume). EP. Aureus, anrātus, aurīfer, Līdus, Līdus, rubeus, llāveus, dīves, aurīfbus, opvilentus. PER. Pāctolī undā. Līdus āmnis. Auro fluens PIR. Lābutur āguātās Hērmī Pāctolus in undās. Dēspumāt rutilās dives Pāctolus arenās. § Pāctoloque pētīt, quāmvīs non aureus īllo. Ovid.

Pāctūm, î. n. Patto, accordo. SYN. Fædis, conditio, lex. PER. Pāctā fides. Mūtūŭs consensus. ¶ Pāctā līgāt, pāctīs īpsā fūtūrā comes

(pent.). Prop.

Pădus, i, m. Po, fiume d'Italia. SYN. Ērīdānus. EP. Popullifer, ölöriler, Phaethontous. ¶ Ēt Phaetontei qui petit ārva Pādi. Mart.

Pănūsă, &, f. Padusa, fossa, ch'esce dal Po. PHR. Ūvipăræ tēllūs vicină Pădūsæ. Phăčthonteæ propter vădă longă Pădūsæ. § Ērīdănī ripās,

ēt raūcē stāgnā Pādūsē. Virg.

Pæān, ānis, m. Canto in onore di qualche Dio. EP. Lætis. Apollineus, Phæbeus, amenus, festivus, hilaris, festus, sacer, cantira. PER Carmen Apollineum. Plausus, cantus Apollineum. Phæbei. Hymnus Apollineus, Phæbeus. Mödüli Phæbei. Hymnus Apollineus. Pilk. Venient sacrum Pæāna canentes. Hercülcum Pæāna canentes. Viescentes, lætumque chore Pæāna canentes. Virg.

Pāgānňs, ī, m. Villano di contado: ovvero quello che non è soldato. ¶ Et dăte păgânîs ânnăà

lībă fŏcīs (pent.). Övid.

Pătāmou, önis, m. Palemone. SYN. Mělicertes, vel Mělicertă. EP. Thebānus, naufragus, Athamantiades, timidus, lugax, praceps. § Leucotheaque Děum cum matre Palæmona dixit. Ovid.

Pātēstrā, æ. f. Palestra, lotta. SYN. Lūctă. Scuola. Gymnnāstūm. EP. Nītīdā, ūnetā, lūbrīcā. Lēdāā, Lācčdāmontā, Ārgīvā, grāmineā, āgrostīs, Ölympĭācā, pīnguis, dēcōrā, līqnidā, dūrā, sāvā, āspērā, cēlebris, āgilis, sōlēmnis. PHR. Lācčdāmontās ölčō mādhītssē pālāstrās. Nīmiō ēxērcēnt āgilēs sūdorē pālāstrās. Nūdā indūlgērē pālāstrā. Cērporāque āgrēstī nūdāt pradūrā pālastrā. Virg.

pătām, prap. ahl. În palese, apertamente. SYN. Côrâm, ântĕ, în ôrĕ, mănĭfestē, ăpērtē. ∫ Fīēnt îstă pălâm, cupĭeus ĕt în âctă rĕfērrī. Juv.

Pālāns , tis , particip. Che va senza saper dove.

¶ Viām pālāntēs quārērē vītā. Lucr.

Pătătiuŭs, ă, ūm. Di palazzo. Del monte Palatino. § Scriptă Pălătinus, quăcumque recepit. Apollo.

Pălaifum, ĭi, n. Palazzo. SYN. Regiă, aŭlă. EP. Splendidum. arduum, dives, conspicuum, illustre, superlum, insigne, sublime, nitens, marmoreum, auratum, verendum, colendum, regale, regium, decorum, fulgens, magnificum, tremendum, venerabile. PIIR. Vărio fulgent decorată pălătiă vultu. Ātriă cingit ebur, tră-

bĭhūs sŏlĭdātūr ăhēnīs Cūlmčn et īn cēlsās sūrgūnt člēctrž cŏlūmnās. Utua: Tuscūm Tvběrím, et Romana Pălatia servat. Virg. Inde săcrā vēnērāndā pētēs pālātiā elīvē. Mart.

Pălātūm , ī , n. Palato. SYN. Os. EP. Pătêns, hrans, apertum, ūdūm, molle, avidūm, cavūm, vorāx, tenerum. • Quid cum balba feris au-

nőső vérbá pálátó, Hor.

Pătěă, æ, f. Paglia, SYN, Cülmen, călămăs, culmus, stipula, EP. Inanis, vacua, pinguis, levis, volāns, trāgilis, ēxīlis, trīticēā, siecā, tennis, ārīdā, PHR. Sapē volārē levēs paleas. Pingues pălea teret area culmos. Cum păter îpse domūs pālēā porrēctus in hornā. Hor.

Păleariă, fum, bus, n. plur. Paglinola, pelle che pende dal collo de'luoi, . Pendillaque audaci

műlcet páléáriá déxtrá. Ovid.

pătēs, is, f. Pale, dea de pastori. EP. Magnă, veněrándě, forcůmlě, svlvícělě, grandávě, álmě, plăcidă, sacră, agrestis, sylvestris, rūstică. PER. Rūstřež Deă. Măgnă pâstōrům Deă, ¶ Âlmă Pălēs făvčās pāstoriă sācrā cănenti. Ovid.

Pătitiă, ôrûm, n. plur. Palitj. EP. Sācrā, prīscă, antiquă. 🖣 Et pastorăli celebrată Păliliă saltu. Ovid. Hist. Feste della dea Pale, the si vele-

bravano da' pastori. Pălimsēstūs, î, m. Carta da scrivere. PHR. Prīvscriptă nec sit, üt fit în pălimseste. Hor.

Pălinărăs, î, m. Palimiro, piloto presso Firgilio. Ēccē gūbērnātēr sēsē Pālinūrūs āgēbāt. Virg. E anco uno dei tre promontori della Sailia. Pătifirăs, î, m. Erba spinosa. ! Cărdăăs, et spi-

nis sūrgīt pāliūrās ācūtīs. Virg.

Pāllā, a. f. Keste donnesca, SYN, Togā, tunicā, ămietus, vēstis, EP. Fūsā, dētlnā, tūtēā, pūrpůrčá, cocciněá, aŭrčá, splendidá, súperbá, honēstă, dēcēns, dēcēră, Sidoniă, Pūniceă. PHR. Hůmům věrrěns longo sýrmátě. Týrio sátúrátá mūrice palla. Et tegit auratos palla superba pěděs. J Ferre jubět pallam signis, auroqué

rigentem. Virg.

Pāllādiūm, ii, n. Statua di Pallade. PER. Signūm fātālē Minērvæ, Pāllādiā, Pāllādis ēfligies. Pālladis, Palladium simulaerum. J Fatale aggressi sācrāto avēllērē tēmplo Pāllādíūm, Virg. Expl. Simulaero di Pallade, che venuto dal ciclo, si pose nel castello di Troja non ancor terminato di fabbricarsi. Per lo che attoniti i Trojani, consigliatisi coll'oracolo, intesero, che tanto tempo sarebbe durata Troja, quanto ivi fosse conservata la statua di Pallade.

Pātiás, adis, f. Pallade, SYN, Minerva, Tritonia, Tritonis, EP. Impavida, innuba, casta, innupta, armātā, ārmīpotēns, bellatrīx, lanītiea, ārmīgěrá, îngěniósá, ŏpěrósá, dōctá, sápřéns, pŏtens, generosă, fortis, pugnax, bellică, pudică, fācunda, Aonta, bellipotens. PER. Belli prases. Carminis înventrăx, Bellorum Dea. Înventrīx ölēā, lānīfīcīī. Nātā Jovis. Pāllādīūm nūměn. Děá Jövís édřiá vértícě, cěrebrő. Tritô-niá virgo. É Jövé progénitá. Mágni nátá 16nantis. 9 Pallas, anam simulat, falsosque in lempora canos. Ovid.

Păllăs, ântis, m. Pallante, quoemetto presso Virgelio. Pallantis proavi de nomi-Pállanténm

spond.). Virg.

Palleo, es, ni, ere, n. Esser pallido, impallidire. SYN. Pállésco, expállésco, PEB. Lúgit ére cólór. .. Pállói őrá nötát. Pállói őccűpál őrá, PHR. Tötőque éxpállúít őré. Ámisső pallént sánguind vēnæ. Exangui pallēt viiltū. Ārgēnti pallet ămôrě. CPállět, ét höstilés crédít ádéssé mánűs (pent.). Ovid.

Pātřidňs, ă, ūm. Pallido. SYN. Pallens, děcělěr, lūrīdus. PER. Ora būxo pallidiora gerens. Cőlőrő liventi defőrmis. Bűxő simillimus őrá. 🖣 Mēmbrăquě sünt cērā pāllīdīöră növā. Ovid.

Pāllium, ii, n. Mantello, sopravveste. LP Onerosām, diffāsām, pārpārčām, sērīcām. § Strātā nēc īn lēctē padrā nostrāsēdēnt (pent.). Oxid.

- Pālior, oris, m. Pallore, pallidezza. EP. Albūs, ēxānimis, ēxāngnis, lūrīdās, lūtčūs, tšeitūs, decolor, deformis, horribilis, terrificus, sepulchrālis, trīstis, mūstūs, lānguidūs, plūmbčūs, tūrpis, hōrridūs, informis, sūbitūs, PER, Exanguis color. Lūridis, informis color. Būxo similis color. PHR. Linidus inficit ora pallor. Pāllör in örĕ sĕdēbāt Cönsciŭs aŭdācis fāctī. Türpe netās tācito pāllore tātētur. 🖣 Hirtus čiāt crīnīs, cāvā tēmpŏrā, pāllŏr in ōič. Ovid.
- Pātmā, ē, f. Palma. EP. Pērpētuš, ārdiš, procērā, tenerā, viridis, ūmbrōsā, Idūmaā, tremůlă, vietrix, půgnáx, invietă, oblůctáns. PHR. Õccurrunt viridės, victoris pramit, palma. Trčumikë mutant in vërticë palmë. Contra pondėră vietrix sūrgit in aūrās. J liteis in rāmis, trēmulāsque cācāmine pālmās. Ovid.

Pătmătus, ă, um. Circondato di palme, vicamato a palme. J Pālmātāgue ducem, sed cito, redde

tŏgå (pent.). Mart.

Palmes, itis, m. Palmite, tralcio, EP. Üvifer, racēmĭfer, pāmpĭneŭs, ferāx, tœcūndŭs, renāscēns, novellus, früclifer. PHR. Gemmat generőső sémine palmes. Pampineo vēstītī palmite colles. Lætus ágit se pálmes ád aurás. 🎙 Jám venit ástás Törridő, jám látó tűrgént in pálmité gēmu ā. Yirg.

Pālmitér, ă, ūm. Che produce palme. SYN. Pāl-mātňs. ¶ Pālmitérôs Ārābās, Pānchāsāquē rūrā

rčliquit. Ovid.

Pālmosňs, ă, ūm. Abbondevole di palme, SYN. Pálmiter. 4 Teque dătis linguo ventis pâlmosă Selinis. Virg.

Pālo, ās, avī, ātūm, ārē, n. Palificare, far polificata. 4 Sie nöstri pālāre senēs dieuntur et insi. Sulpic.

Pātor, āris, ātūs, ārī. Lagare, andar errando. Depon. SYN. Ērro, dčērto, vāgŏr. PER. Pāssīm vägör. Síně légé férör, ¶ Pálántésque hőminés passim, ét rátiónis égéntés. Ovid.

Pălpebră, w. f. Palpelra, la cartilagine che enopre Pocchio. EP. Piłósa, mobilis, curva, levis, pulchră, delicată, tenuis. J Palpebră jăculo con-lossă residăt. Thess.

Pălpito, ăs. ăvi, âtum, are, n. Palpitare, SYN, Tremo, čašlio. PHR. Trepidisque pävidům pálpitát venis jécur. Ct sémel atque iterúm súper illám pálpítet: át tú. Vng.

Pătpo, as, avi, atum, are, n. Palpeture, tustare, lusingave, allettare, dat, vel acc SYN, frácto, tango. C Quod superest, quem massa timet, quem mūnere palpāt, Juv.

Pátůdosus, ă, um. Paludoso. SYN. Pălûstěr. Atque păludosa siccis humus aret arenis. Ovid.

Painmebes bis, m. 1. Colombo seleuteco 1 P. Raŭej, acifă, torquată, præpės, tenera, Cythèrelá, păvidă, vēlāx, fūgāx. J Īpsē lŏcum āčrīā quō cōngēssērē pālūmbēs. Virg. V. Columba. pătūs, ūdĭs, f. Palude. SYN. Stāgnūm, lācŭs. EP.

pătūs, ūdĭs, f. Palude, SYN. Stāgnūm, lācŭs. EP. Lǐqnǐdă, vāstă, lǐqnēns, plăcĭdă, cūnōsă, sōrdĭdă, prölūndă, fūdā, līmōsă, līvīdă, tōrpēns, mădĭdā, pigră, ūdā, cāvā, āltā, ātrā. P!IR. Ūdāquē pălūdēs īntňmñērĕ gravī ēstū. Quā jācčtātrā pălūs. Līmōsă pigrūm cīrcŭĭt fontēm pălūs. ¶ Līmōsōquĕ pălūs obdūcāt pāscňă jūncō. Virg.

Virg.
Pātās, ī, m. Palo. SYN. Stīpēs, sǔdēs, vāllūs.
EP. Firmūs. dūrūs, vālīdūs, förtīs, rōbūstūs,
tērēs, cērtūs, īmmōtūs, stābīlīs, fīxūs, īmmōbīlīs. PHR. Tēnērām pālīs ādjūngērē vītēm.
Cōnstitīt īllē sūpēr rāmōsō stīptīt ūīxūs. J Rūstřeūs ēmērītūm pālō sūspēndīt ārātrūm. Ovid.

Pătūstěr, stris, strë. Palustre. SYN. Pălūdōsůs. ¶ Nēc vēscās sălicūm frondēs, ūlvāmqně pălūstrēm. Virg.

Pāmpiucus, a, am. Di pampino. ¶ Lībēr pāmpineās invidīt collibus ambrās. Virg.

Pāmpinūs, ī, m. Pampino. SYN. Pālmēs. EP. Fœ-cūndūs, viridīs, mītīs, lātūs, fērtīlīs, virēns, fērāx. PHB. Viridī cīngīt tēmpörā pāmpinō. Occūltīs gēmmāt pāmpinūs ūvīs. Dēfendīt āmīcās pāmpinūs ūvās. § Heū mālē tūne mītēs

-dēfēndēt pāmpĭnŭs ūvās. Virg.

Pān, Pānös, m. Pane. EP. Agrēstīs, rūstīcūs, procāx, pētūtīns, prötērvūs, sīlvēstrīs, mēntīcēlī, sēmītēr, cērnūtūs, caprīpēs, hīrtūs, bircēruīs, hīrrūs, bircēruīs, hīrrūs, hērrīfītēus, hērrīfītēus, hērrīfītēus, villēsūs. PER. Deŭs Ārcādīūs, Lycāvīs, Mænālīūs, Tēgāvīs. Arcādīūm nūmēn. Pēcēvīs, vel ēvītūm cūstēs. Villēsī sīlvēstrīš nūmīnā Pānös. Němorūm, vel sīlvērīm cūltor. Caprīpēs Deŭs. PIR. Pān cūrāt övēs öviūmquē māgistrēs. Pān levē cērātā modulātūr ārūndīne cārmēn. Pān prīmūs cālāmēs non pāssūs inertēs Sīlvās montēsquē pērērrāt. § Pān ētīam, Ārcādīā mēcūm sī jūdīcē cērtēt. Virg. Falv. Pan, Dio della Natura, adorato principalmente da' pastori.

pānāriūm, iī, n. Panattiera, luogo da riporie il pane. ¶ Hī pānāriā, cāndīdāsquē māppās. Stat.

pánāx, žcis, vel pānācēā, ē, f. Panacea, erba salubre a' mali. ¶ Ēxpīrānt ācrēm, pānācēs āb-

synthiă tetră. Lucr.

Pāndo, is, pāndī, pānsūm, črč. Aprire, manifestare. Act. acc. SYN. Rěsčro, ăpčrio, pătěfăcio, explico, prodo. PHR. Triă găttúră pāndēus Cērbči us. Pānditur intěrča domus omnipotentis Olympi. Pānditur ād nūllās jānuă nīgrā prēcēs. ¶ Dīvidimus mūrōs, ēt mænia pāndimus ūrbis. Virg.

Qăndără, & t. Pandora. EP. Pülchră, förmösă, venūslă. ¶ Delfetis non tâm grātō Pāndörā decore. Mant. Fah. Pandora, la prima donna, che per comandamento di Giove fosse fabbricata da Vulcano, alla quale tutti gli dei fecero donativi. Pallade le doni la sapienza, Venere la bellezza, Apolline la musica, Mercurio Velogianza. Che però fu detta Pandora, quasi dono d'ogni uno, e dono universale.

Pāndús, ă, ūm. Aperto, largo, piatto, curco. ¶ Sīmātāsquē jācēnt pāndōsēmiānimē vārēs. Mart. Pāngo, is, pēpigī, vel pānxī, pāctūm, ērē. Fiecare, comporre, eclebrare, dare per contratto. Act. acc. SYN. Fīgo, plīnto. Congangere. Compōno. ¶ Tē pētö, quām pēpigīt lēctō Vēnūs aūrēš nōstrō. Ovid.

Pānīs, is, m. Panc. SYN. Cērēs. EP. Lætis, optatis, dūleis, snāvis, trītīcens, addrens, addīstis, tostīs, atēr. PER. Donum Cērēris. Cērēalē mūnis. Mollītā mānu Cērēs. Tostæ frūgēs. Donā lābbrātæ Cērēvis. Ādoreā lībā. Dāpēs, ēpālā cērēālēs. PIII. Fērtūr et hūmānīs ūsībūs āptā Cērēs. Ēxpēdiānt cērēāliā donā cānīstrīs. Mūcidā sēmēsī sūpērāhānt frāgminā pānīs. Solīdē jām mūcidā frūstā fārīnæ. Vērtērē morsūs Ēxīgūam in Cērērēm pēnūria ādēgīt ēdēndī. Pānīs ērāt prīmīs vīrīdēs mortālībūs hērbæ. Oxid.

Pānnöniă, æ, f. Pannonia, Ungheria. SYN. Pānnŏnis, Hūngāriā, Aūstriā. ¶ Jām plāgā Pānnŏniæ, miserāndāque mæniā Thrācūm. Claud. Pāmus, ī, m. Panno. EP. Ālbūs, niger, tīnetis,

fērrūgineus, pārpūreus, rūber, pāllus, vērsicolor, vārius. ¶ Mēmbrāque viaxērūnt, tinctis

l'errügine pannis. Ovid.

Pănôrmūs, f., et Pănôrmūm, î, n. Palermo, una delle due capitali della Sicilia, rieca ed abbondantissima. Chiamavasi anticamente per antonomasia dai Latini Statio per la sicurezza del suo porto. EP. Splēndǐdă, dīvēs, māgnă, fœcūndă, ārmĭpŏtēns, îngĕnīōsă. PHR. Præclaris örnātā ædībūs. Est nātālē sölūm, elēmēntĭā cū·lī Mītīs, übi īrrīgušē lārga īndūlgēntĭă tērræ. Vēr löngūm, brūmæquë brēvēs.

Pānthör, ēris, m., vel pānthērā, æ, f. Pantera. SYN. Mācūlōsūs, mūltīcolor, vērsicolor, fēros, celēr, vēlox, odorūs, pīctūs, fērūs, stēilātūs, vārīŭs. ¶ Dīmīssa āb lævā pānthērā tērgā rē-

törquens. Virg.

Pāpā, æ, m. Pāpa, pontefice. EP. Ālmūs, pĭūs, sānctūs, vĕrēndūs, sūmmūs, cŏlēndūs, vĕnĕrāndūs, sšcēr, dīvīnūs, vĕnĕrābĭlīs. PER. Vērebrīs orbīs nāvītā. Scēptrā, vīcēsquē Dēī gĕrēns. Triplfcī cāpūt dīādēmātē cīnctūs. Pōntifīcūm māxīmūs. Rōmānūs pătĕr. Pētrī sūccēssŏr. Sūmmūs pōntīfēx. Christī vīcārĭūs. Ōrbīs rēctör. Dēī sācēr īntērprēs. PIR. Tērgēmĭnā rĕdĭmīt quī sācrācŏrānā TēmpŏrāCælörūm claūdīt vōce, āpĕrītquē förēs. ¶ Pūblĭcā lībērtās vigĭlī sānctīssīmē pāpā. Arat.

Păpāvěr, čris, n. Papavero. EP. Cčrčilč, fœcūndūm, lēthāvīm, lūtčūm, pūrpňrčūm, sŏpōrĭfčrūm, mědicātūm, grăvidūm, lēnč, agrēstě, lēntūm, grāvě. ¶ Ūrūnt lēthæō pērfūsā păpāvěră

sõmnő. Virg.

Păptiŏs, vel păphŭs, î, f. Pafo, città di Cipro. EP. Ămœnă, Cÿpriă. ¶ Īpsă Păphûm sūblîmis ădīt,

sēdēsque revīsit. Virg.

pāpiā, æ, f. Pavia. EP. Studiosā, rēgālis, vietrīx, mārtiā, fortis. PHR. Itāliæ rēgūm celeberrimā sēdēs. Clāris insignītā rogis. Tumidīs vāllātā fluminibūs.

Pāpitio, onis, m. Papiglione, farfalla. § Fērālī mā-

tant cum papilione figuram. Oxid.

Păpittă, æ, f. Mammella. SYN. Mammă. EP. Lactâns, fâctĕă, lâctīllăă, tĕnĕră, nītĭdă, dĕcōră, rŭbēns, tămĭdă. ¶ Hāstā sŭb ēxōrtām donēc pērlātā pāpīllām. Virg.

Pāpo, vel Pāppo, ās, āvī, ātūm, ārē. Mangiare il cibo come fanno i bambini. Ét sīmīlīs rēgūm

păčrīs pāppāre minūtūm. Pers.

Păpyrus, vel Păpyros, î, f. Papiro, scorza d'allero.

SYN. Păpărân, chârtă, EP. Ægăpită, Nilôtic, Nilôtică, Memphitica, Niliăcă, lævic, tenăic, fragilic, bibulă, ¶ Cânteritur bibulă Memphitic cymbă păpără, Luc.

Pār, ăřís, adject. Pari aguale. SVN. Æquālis,
ēquăs, sūppār, non impār, similis, compār.
Ēt cīntārē pārēs, ēt rēspondērē pārātī. Ving.

Păractētăs, ī, m. Difenditore, consolutore, accocato. Tiene sotto questo nome chiamato lo Sp.rito Santo presso i Cristiani. Graveo π2222/2722. § Cui nomên Părăclētăs ĕrāt, descendere mandăt. Mant.

Părădisăs, î. m. Paradiso, giardino, orto. Così chiaması dai Cristiani il luogo dell'eterno godere de' beati. SYN. Hörtüs, pômăriûm, virădăriûm, virădăriûm, virădâmi, EP. Fölix, virêns, lătăs, ămônăs, cultis, grātăs, rīdēns, fertilis, plăcidăs, beatăs, lităris, beatudăs, frondêns, rēdölens, pinguis, fructifer, jūcūndās, ödörās, Höridās, fin campôs Părădise tuôs, übi flore perennī. Sedul.

Părăsītăs, î, m. Parassito, mangione, divoratore. SYN. Assentâtor, ădūlūtor. EP, Tūrpis, čdāx, blāndūs, ĭnānīs, mēndāx, sūbdolūs. § Nūllūs jām pārāsītās črīt, Sēd quīs tērēt īstās. Virg.

Păratús, ă. ûm. Ipparecehiato, adorno. SYN. Ornătús, înstructús. Pronto. Ălăcer, expeditús, ăccinctús, promptos. Aŭt metús ăcer erāt,

ทลังอีร quæ โด้rtĕ părātæ. Virg.

Pārcā, ārūm, f. plur. Parche. EP. Immītēs, concordes, iniqua, verices, dura, nocentes, sava, lānificā, severā, tristēs feroces, dirā, fatidicā, barbara, împia, răpaces, Stygia, inhumana, Tārtārēm, Infernm, invidm, indvorābiles, trūces, atroces, PER, Parcarum fatalia numina, Dea triplices. Nigræ sorotes. Necis ac vita domina. Pāreārām nēsciā Bēctī nūminā. PHR. Quæ dūcunt, vel rumpunt stamină vita. Fătăliă nentes Stāmină, non üllī dissoluendă Deo, Gua vitāliă stāmīnă dūcūnt. Volvūnt, dēvolvūnt, evolvūnt fātāliā fīlā. Quie pērāgūnt fātāliā pēnsā, Quās nullă movent votă precesque Dea. 9 Concordes stăbili fâtorum numine Parcæ, Virg. Fab. Fingono i poeti, che tre sieno le Parche, figlie d'Erebo e della Notte, che presiedono al destino ed alla morte. Cloto appresta la rocca, introcciandovi la lana: Lachesi fila raggivando il fuso: ed Atropo taglia lo stame.

Pārcitās, ātis, f. Scarsezza, SYN, Pārsimoniā, frágālitās, mödérātio, tēmpērāntiā. PER. Impēnsæ mödicās ūsūs. Sūmptūs mödérātio. Mödērātā lēx. Rērūm pārcūs ūsūs. ¶ Pātūs cibīquē

pārcitās jamb., Ambr.

Pārco, is, pēpērei, et pārsī, pārsām, vel pircītūm, erē. Perdonare. Nent. dat. SYN. Condono, indūjgčo, ignosco, rēmātto. PER. Vēntām do, trībāo, côncēdo, indūlzčo. Noxām rēmātto, côndono. PHR. Cūlpā iznoscēnda quidēm, scirēnt si ignoscēre Mānēs. Pārcē pio genēri. Dā vēniām volis, irāmqnē rēmātte. Parcērē sūbjēctīs, ēt dēbēllārē sūpērbos. Virg.

Pārcús, ă, ûm. Parco, scarso, PER. Pārvō contêntús. Pārcēns súmptībūs. Ŏpûm tēnāv. Tēnúi vietū contentús. Caūlibūs instillāt, vē-

těris non párcus aceti, Hor.

Pārtús, i, m. Leopardo. SYN. Leópárdús. EP. Măcůlôsůs, pictús, celer. Quám per sůmmă răpit celerem venábůlă pirdům. Luc.

părens entis, m. f. Padre e madre. Sălve săncte părens, îterâm sălvete recepti. Virg.

Părento, ăs., ăvi, ătâm, ăre. n. Far Pesequie. PEB. Justă persolvo. solvo. Supremos honores reddo. Funăs duco. Exequiăs fărio. ¶ Et quocumque tâmen miseri venere, părentânt. Lucr.

Părčo, ēs, úî, ērč. Obbedire. Neut. dat. SYN. Ŏbēdio, ōbsčquŏr. ¶ Părčt ămôr dietis cărē gĕ-

mitricis, čt alas. Virg.

Páriēs, čtřs, m. Mara, parete. SYN. Mūrūs, monitā. EP. Tūtā, āltūs, sūblīmīs, ēdītūs, ēlātūs, ingēns, söldūs, ardūtās, sūpērbūs, sēcūrūs, inaccēssūs. PHR. Hārēnt pāriētībūs scālē. Mūros cēcītīfs ūrbēm āmbīt, cīngīt. ¶ Nām tūš rēs āgītūr, pāriēs cūm prēxīmūs ārdēt. Hor.

Pārio, is, pēpērī, pritūm, ērē, Partorire, produrie, Act. acc. SYN. Gigno, prōgēnēro, prōgigno, ēdo, ēnītor, gēnēro, prōetēo, prōdūco, ēdūco, pārtūrio. PER. Prōlēm, fūtūm, pārtūm ēdūco, ēdo, fūndo. ēmītto, prōdūco. In lūcēm ēffundo. Prōlēm sāb lāmīns aŭrās ēmītto. ¶ Cūm pēpērīt, dūlcī rēplētūr lāctē, quŏd ōmnīs. Lucr.

Páris, idis, m. Parade. SYN. Priámides, Alexanděr. Dārdánidēs, Lāómēdōntiādēs, EP. Lāscīvūs, pērfidās, aūdāx, tēmērāriās, formosās, insanās. præceps, türpis. PER. Prišmetus, Phrygins, īdētis, Īltāctis, Dārdānitis, Trējāntis pastor, Phrygiús raptor. Phrygiús amator, adultěr hērēs. Děārām jūdēx, ārbitěr, Hělěnæ, vel Liewnæ fimősűs hőspés, raptór. Interfectór Áchīllis. 🖣 Dūx Pări Priămidē, dāmnō förmösi tňőrům. Ovid, Hist. Paride figlio di Priamo ve di Troja, allevato tra i pastori. Decde a Venere, che anteponèva a Giunone e Pallade, il pomo d'ovo, che dalla Discordia era stato portato alle nozze di Peleo, coll'iscrizione: per la più bella. Prese a Menelao la sua moglie Elena. Lo che fu cagione, che i Greci ussediussero Troja.

Părisii, 5rûm, m. Parigi. PER. Părisiăcă gens. Părisiăcăs ôrbis. Părisiăcum genus. Urbs, tellus Părisină. Cipse Părisiăcă properat Dions-

siŭs ūrbě, Fort. V. Lutetia,

Pácňiče, adverb. Porimente. § Si sŭpčešnt foëtos, păviter fromentă sequentiir. Virg.

Păriús, ă, ûm. D. Paro, isola dell'Arcipelogo.

Dux regit examen, Părios ego primus fambos. Hor.

Pārmā, æ, f. Scudo, targa, SYN, Pēltī, clypčús, scūtům, PHR, Crūdæ tārdārúnt tēgmīnā pārmā. Fūlvo mētāli pārmā micāt. Cælātā gērēbāt taūrūm pārmā trūcēm. J Ense lēvīs mūdō, pārmāque inglātiūs albā. Vig.

pārmā mɨ f. Parma. EP. Antiquā, foecūndā, florēns, inclýtā, celebris. PHR. Inclýtā Pārmā viris, ēt viribūs inclytā sālvē. Cūī dānt flominā nomēn. Aūlā sūis dilēctā cīvibūs.

Pārnāssiňs, ā, ūm. Di Parnasso SYN. Pērmēssiňs, Aŏniús, Apöllinčús, ¶ Nēc tāntūm Phōhō

gaūdēt Pārnāssiā rūpēs. Virg.

Pārnāssús, i., m. Parnasso. EP. Āltús, břečps, břvěrtěx, árdúús, Apôllínčús, Přetíús, dôctús, Phochčús, Cástálíús, gémřnůs, úmbrosús, éxecil-ús, súblimřs, adgústús, sactatús, sácer, břečinřs, virginčús, laúrigér, Pég. seús, cámerús, amoenús, PER. Vertéx Párnássíús, Rúpés Párnássíú. Parnássíá. Parnássíá. Parnássíá. Vertéx předá, Môns Abûrús, Hvántaús, bří filos, bivértéx, břečinřs, břečps. Phochő Músisquě sácer, PHR, Vertřeřbůs pětřt

ārduus āstrā duobus. Cāstāliī fontis vitrēo torrente superbas Sürgit apex. Gemino petit āthera colle. Parnassūsque biceps, Heliconis čt inclyta rupës, Qua docta manant Belierephontis aquæ. 9 Sed me Parnassi deserta per ārdua dulcis Rāptat amor. Virg. Expl. Parnasso monte in Focide, paese della Beozia, ne' confini della Grecia. Ha due sommità, Cirra e Nisa; la prima consacrata al Apolline ed alle Muse, la seconda a Bacco; alle radici di questo monte scorre il fonte Castalio, e vicino vi sta il monte Elicona, presso del quale vi è il fonte Ippoerene, che per vie sotterranec scaturisce dal Pegaso.

Păro, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Appareceliare. Act. acc. SYN. Apparo, comparo, orno, adorno, lastruo. ¶ Quās illī philomēlă dăpēs, guā dona pārārit. Virg.

Părochus, i, m. Provveditore degli ambasciatori, ovvero colui che dà da cena. ¶ Præbňit ēt Părŏchī

qua debent līgna, salemque. Hor.

Páros, i, f. Paro (isola). EP. Nivěa, marmorea. ¶ Ölĕărön, nĭvĕāmquĕ Părön, spārsāquĕ pĕr žequŏr. Virg.

Pārs, tis, f. Parte. SYN. Mēmbrūm. Lt quōrūm

pārs māgnā fūī. Virg.

Pārthenopē, ēs, f. Partenope, EP. Alta, supērba, egregiă, decoră, însidiosă, înclytă. Si prende per la città stessa di Napoli. J înclytă Părthenope, rēgūm studiosā tuorum. Virg. Fab. Partenope, una delle sirene, che non avendo potuto col suo canto sbatter tra gli scoqli Ulisse, si precipitò nel mare, e fu portata dove ora è Napoli. Vide Neapolis.

Pārthēnopācus, ī, m. Partenopeo, nome proprio; significa anco partenopeo, cioè napolitano. I Parthenopæus, et Adrasti pallentis imago. Virg. Hist. Partenopeo, figlio di Meleagro e d'Atalanta,

re d'Arcadia.

Pārthūs, ī, m. Parto. EP. Fugāx, trux, celer, potens, îmmăuis, tevis, ferox, săgittifer, ănimosus, Mārtīus. I Lydia nēc populi Pārthorum, aut Mēdus Hydaspēs. Hist. Popoli della Siria, che fan più danno fuggendo che assalendo; poichè scoccando le saette dietro le spalle, feriscono mortalmente.

Pārticēps, ĭpis, adject. Partecipe. SYN. Cōnsōrs, cōnscĭŭs, cŏniës, sŏcĭŭs. ¶ Pārticīpēs ŏpĕrūm

compellat Hvanthins orc. Ovid.

Pārtĭeĭpo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Partecipare. PER. Ín partem venio. Věnio in consortia. Capio pārtēm. ¶ Pārtřeřpātă těnět fratěrnům sáreřnă pôndůs. Aleim.

Partior, îris, îtus, îri. Partire, dividere. Depon. acc. SYN. Divido, separo, distribuo, disseco, dīrīmo, sējūngo. I Nēc sīgnāre quidem, aut

pārtīrī līmĭtĕ cāmpūm. Virg.

Pārtūrio, īs, īvī, ītūm, īrē. Partorire. Act. acc. PER. În partum enitor. I Et nune omnis ager,

nūne omuis partūrīt arbos. Virg.

Pārtūs, ūs, m. Parto. SYN. Pňerpěriūm. EP. Făcilis, dillicilis, lėnis, dūrūs, acerbūs, mitis, savus, dūleis, molestus, levis, gravis, latus, mēstus, faustus, infaustus, felix, hilaris, tristis, īnnēxiŭs, nēxiŭs, quërŭlŭs, mātūrŭs, immātūrus, flebilis, lethālis, lethifer, nobilis, ignobilis. 🖣 Mārtē grāvīs gēminām pārtū dābit iliā prolem. Virg.

parūm, adverb. Poco. SYN. Parūmpčr, leviter,

paulispēr, paulum, modicum. ¶ Audebīt quæcūmque parum splendēris habebunt. Hor.

Pārvās, ă, ām. Piccolo. SYN. Pārvālūs, minor, minimus, modicus, exilis, exiguus, lenuis, minūtūs, non magnūs, brevis, angūstūs, gracilis, păsīllăs. ¶ Ună sălūs āmbobus erīt, mihi pārvus lālŭs. Virg.

Pāsco, is, pāvī, pāstūm, črě. Pascere. Act. acc. SYN. Ălo, nutrio. PER. Pābūlā præběo. Ād pastūm ago, dūco, cogo. In pascua cogo.

Pāscor, črīs, pāstūs, pāscī. Nudrirsi, mangiare. PER. Pābūlā, grāmīnā, grāmēn, hērbās cārpo. Pābŭlă tondeo, attondeo, meto, lego, edo. Agros, cāmpōs, prātā tondēo. Pābūlā orē lēgo. Grāmină dente tero, morsă cârpo. PHR. Longum pēr vāllēs pāseitūr āgmēn. Lūxūriēm sēgētūm těněrá děpáscit in hěrbá. Páscunt summă căcamină montis. Per campos pascuntur equi. Pāscēbānt hērbosă pălātĭă vāccæ, ¶ Sāltĭbūs în văcăis pascant, et plenă secundum. Virg.

Pāschā, ōrām, n. plur. Pascoli. SYN. Pābulā, pāstňs. EP. Hūmīdă, ămænă, lætă, ŏpīmă, vǐrēntiā, hērbidā, hērbēsā, pinguiā, frigidā, fæcūndă. PHR. Frīgidă noctūrno tingūntūr pāscuă rōrě. Pinguiă vērnānt pāscuă. J Divitis hic sāltūs, herbosaque pasena Nelei. Ovid.

Pāsiphāē, čs, f. Pasifae. EP. Adultera, monstriferă, împrobă, împūră, Minofă. PER. Minofă conjūx. Mīnois ūxor. Filia Solis. Amātrīx taūrī. ¶ Pāsīphāen nīvēī solātūr āmorē jūvencī. Virg. Fab. Pasifae, figlia del Sole, moglie di Minoe re di Candia, la quale partori un minotauro, cioè mostro mezzo uomo e mezzo toro.

Pāssēr, čris, m. Passero. SYN. Pāssērculus. EP. Cănorus, argūtus, aciius, exilis, tenuis, văgus. Pāssērībūsque subest modico venālibus assec.

Pāssīm, adverb. Di mano in mano, ad ogni tratto. SYN. Undique, übique, hūc illūc, temere, confūsē. Et pāssīm rīvīs cūrrentia vina repressit. Virg.

Pāssns, ūs, m. Passo. SYN. Gressns, grādns, vēstīgium. EP. Æger, æquus, exīlis, āles, eitātus, ĭnērs, īngēns, lēutus, rapidus, tacitus, tārdus, trēmulus, trēpidus. PHR. Non dēsidē pāssū īrē pārāt. Pāssūquē īncēdīt inērtī. Sēnīlis hiēms tremulo venit horridă passu. Passu volăt alite. Răpidis accurrunt passibus. Implicuit, sequitūrque patrem non passibus aquis. Virg.

Pāstor, ōris, m. Pastore. SYN. Ūpilio. EP. Agrestis, mātūtīnus, vigil, pērvigil, rūsticus, dūrus, egenus, pauper, inops, auxius, avarus, squalidus, incultus, sollicitus, sedulus. PER. Dax, dūctor, cūstos, vel magīster oviūm, gregis, pěcoris, pěcůdům. PHR. Länigéras oves qui dūcit, agit, cūstodit, servat, observat. Ārūndinco qui carmine mulcet oves. Qui tenui argūtūm mödülātur, vel meditātur arundine carmen. Cui curæ sunt lanigeræ pecudes. § Pastor. Ārīstæās fūgiens Pēnenia Tempē. Virg.

Pāstorātis, is, m. f., e, n. Pastorale, SYN. Pāstorĭŭs. 9 Pāstōrālē camīt sīgnūm, cornūque re-cūryo. Virg.

Pātāviūm, jī, n. Padova. EP. Antiquum, grande, nobile, doctum, potens, opulentum, sacrum, belligerum, studiosum. PHR. Urbs Antenoris ālmā. Ubi jācent Antenoris ossā, funereo concēssā sölö. Ārtiūm invēntrīx, Pöčiārūm ālāmuā.

Dīlēctă Pāllādī tēllūs. Stňdřósis forcundă viris, tötő clárissimă műndő. Hist. Padova antichissima e nobilissima città, un tempo sotto la serenissima veneta repubblica, fondata qua da .In-

pătěfăcio, is, feci, factum, črě. Aprire, manifestare. Act. acc. SYN. Indico, as, monstro, pando, ăperio, ostendo, mănitesto, recludo, revelo, vulgo, declaro, explico. PHR. Apparet domás īntňs, ět átriá löngá pátéseűnt. Láxát claústrá Sinon, illos pătefactus ăd aŭras Reddit equus. Pērspicit, ēccē vigil nitidē patēfēcit ab ārtā. Ovid.

Pătējiă, &, f. Padella, piatto. SYN. Lânx, păropsis. Nec modică cœnăre times olus omne pătellă. Hor.

pătēns, tis, particip. Aperto, patente, manifesto. SYN. Pătēscēns, ăpērtis. Cādūntūr vigilēs, portisque pătentibus omnes. Virg.

Păteo, cs. ŭi, ere, n. Esser patente, aperto. SYN. Pătesco, pătefio. Noctes atque dies pătet atri

jānňă Dītis. Virg.

- Păter, patris, m. Padre. SYN. Părens, genitor, sător, gen rator. EP. Colendus, pius, verendus, dīlēctūs, cārūs, vēnerāndūs, severūs, mītīs, rīgidās, dūrūs, sēllīcitās, stūdiēsās, āmaus, ānxiŭs, cantus, prūdens, vigil, providus, attentus, PER, Sanguinis anctor PHR, Qui prolem superas în luminis edidit auras. Lest mihč namque domi pater, est injusta noverca.
- Păteră, æ, f. Tazza, coppa. SYN, Crâter, călix, pŏcňlūm, sevpliňs. EP. Căpāx, uřtěns, cæ'ītă, gēmmāns, aŭrātă, gēmmātă, micāus, ārgēntčā, aŭreă. PHR. Vînă gravant pateras. Pateram împl**ē**vit mērā. Hic pātērām haūsit spūmāntēm, Pătěrās lībārě Jóvi. 🖣 Hie lăticis; quâlēm pătěris libāmňs, et aŭrē. Virg.

Păthieńs, ă, ûm. Lascico, impuro. Musări păthi-

cissimos libellos. Catul.

Pătibătăm, î. n. Patibolo, forca. SYN. Fürcă, crūx. Gēns īllā nostra ēst, non pātībūlūm āscēndĭmŭs jamb.). Prop.

Pătiens, lis, partic. Paziente, che patisce. Tolerans. PER, Lăbôri , vel dölöri cedere nascius, Mălis īnvietūs. Pātiens operūm, vel lāborūm. Mālis āltīŏr. Rēbūs ănīmēsūs ārctīs. 🖣 Īllē mānūm pătiens, mensaque assuetus herili. Virg.

Pătienter, adverb. Pazientenante. SYN. Constânter, plācātē, jēnīter, fortīter, plācīdē, PER. Æquō ănimō. Æquā mēntē. Ănimō mītī, quietō, composito, forti, pacato, Mente tranquilla, miti. Ferre tamen possum patientius omnia, quam šī. Ovid.

Pătientiă, ac, f. Pazienza, SYN, Tölérantia, constāntiš. EP. Inexpūgnābilis, invietā, constāns, förtis, generősá, infractá, mitis, incredibilis, îmmōtă, plăcidă, trânquillă. PHR. Pătientiă cũnctos Exsăperăt căsus. Gaudet pătientiă duris. Stāt medios inter tranquilla tumultus. Alta spērnīt convīciā mente. Novīt tortī pēctorē ferrē malom, damna pati. Possé pati tácile est tibi, nī pătřentřă désřt. Úvid.

Pătiór, čris, passus, păti. Patire, soffrare. Depon. ace. SYN. Perpetior, téro, perféro, toléro, sustinčo, súběo. PHR. Súpěrbá pátí fástidiá. Förtūnāmye animo patiaris iniquo. Jūssa alienie păti. Süpplicium pătitur non novi culpă novum

Leniter ex merito quidquid pătiaie, terendum ëst. Ovid.

Patriă, &, t. Patria. EP. Dilectă, câră, optâtă, ămābilis, dūleis, amoena, vētūs, commūnis, antīguā, grātā, relictā, PER, Tellūs āltrīx, nūtrīx. Patrii tinės. Patriūm, natalė solūm. Ārvā nātāliā, Patria sēdēs, tērue. Patrii foci, pēnātēs, lăres, Antiquă măter, PHR, Qua nos a stirpe părentâm Primă tulit tellus. Oncie sălum farti patriă est. Dulce et décorum est pro pătriă morī. Romā patrēm patria Ciceronem lībera dīxit. duv.

Patrimonion, ii, n. Patrimonio, SYN, Prásdiúm, census. EP. Tenue, amplum, opulentum, lautām, ingēns, māgnificām, splendidām, dives. PER. Ŏpēs patrījē, pātērnā. Bonā patrīj, pātērnā, avītā. 🖣 Sēnsīt cum summam patrimoni înscûlpěrě sáxô. Hor.

Patriŭs, ă, ŭm. Patrio, paterno, della patria. ¶ Nō\$ vēro hæc pātrījām grāti reletēmus ad ūrbēm.

Patro, as, avî, atûm, are. Commettere, fare. Act. acc. SYN. Făcio, committo. C Quod lăcere întëndunt, nëe adhue conata patrantur. Luc.

Patrōcinium, ii, n. Patrocinio, SYN. Præsidium, tūtēlă, tūtāmēn, dēfēnsio, aŭxiliūm. EP. Grātūm, fidēlē, āmīcūm, latūm, vālidūm, spērātūm, ¶ Caŭsă pătrocinio non bonă pejor erit (pent.). Övid.

Patrōcinor, āris, atús, āri. Difendere. Depon. dat. Pātrōeināntem ŭbi fāctnm aŭdičris saŭciūs

jamb., Turpil. V. Detendo.

Patrociós, i, m. Patrocio. SYN. Ménátřádés, Actóridēs. 🖣 Vidērāt intormēm mūltā Pātrōción arênā. Prop. Hist. Patroclo, fijlio di Menezio, allevate insieme con Achalle, con eur ando all'assedio di Troja; dove combattendo armato colle armi di Achille, fu neceso da Ettere: ma Achille se ne vendico uccidendo lo stesso Ettore.

Patrônus, i, m. Tutore, difensore, accocato, SYN. Örātör, cañsĭdĭcŭs, vel dēfēnsŏr, LP. Dōctūs, sūbtīlis, vēhēmēns, fīdňs, tidēlis, disērtús, lácándás, îngeniosás, sollicitus. J Qui modo pitronus, môx củ pừ cssé cliens (pent.). Oxid. Pătútus, ă, ûm. Aperto, largo. SYS. Pătêns, pă-

tėscėns, apertas. C Saspiciens, patalis captavit

nārībūs aŭrās. Virg.

Păven, es, vi, ere. Aver paura, temere. Neut. SVN. Hôrréo, hôrrésco, confremisco, trépido, formido, rčförmido, mětňo, timčo. PHR. Pávět ánimůs, hörrět. Mětů pěctěrá můstá pávěnt, Rěrům nóvitātē pāvēt. Vūlgūs ināni pērcūlsām tērrērē păvět. 🕯 Côr păvět admönitů teměratæ sanguine noctis. Ovid.

Păvidăs, ă, ûm. Pauroso, timido. SYN. Păvêns, horrēscēns, timidās, trēpidās, pāvitāns, pāv fáctůs. 🖢 Ét jůvěněm mönstris pávidi éthidetě

mărinis. Virg.

Pávimentům, i. n. Pavamento, SYN, Stratům, LP. Vărium, marmărăum coctile, pictum, măguificum, nitens, nitidum. PLR. Stratum solum. Vērrē pāvimēntūm, nitidās östendē colūmnas.

Paintatim, adverb. A poco a poco, SYN. Sensino Creperit et rerum paulatim sumere formas

Paintis, i. m. S. Paulo, SYN. Saulus, EP. Pins, dôctis, ardêns, divinus, îgneus, tacundus "HR

Ārdēntī Paūlūs mūcrone corūscat, Prædo priūs, modo præco manet. Christi sie docet interpres lectīssimus. Paulus Apostolicā simul hāc retinetur in aula, Prud. Hist. Paolo: il suo primo nome era Sanlo, Di gran persecutore de' Cristiani

d'venne un grande apostolo.

Pávo, onis, m. Pavone. SYN. Pavus. EP. Inachius, Jūnonius Samius stelliger, stellatus, superbus, gēmmāns, gēmměŭs, gēmmātŭs, vērsicolor, sīdercus, splendens, splendidus. PER, Jūnonius āles. Volucris, avis Jūnonia. PHR. Oculis stelläntĭbŭs Ārgī, Splēndĭdă tērgă gĕrĭt. Pāvo caūdā stellante superbit. Se rotat in gyros, et se mirāt**ur čunt**ēm. ¶ Ingrēdītur līquīdum pāvonībus āera pietis. Ovid. Fab. Fingono i poeti che sia conscerato a Giunone, e che pereiò questa dea gli abbia posto nella coda gli occhi d'Argo.

Payor, oris, m. Spavento, timore. SYN. Metus, timor, horror, formido, terror. EP. Acerbus, sævus, trīstīs, molēstus, gelidus, elīnguis, exanguis, dubius, femincus, levis, horribilis, amens, terrificus, sollicitus, turbidus, PHR, Tacitusque pěrerrat Intima corda pavor. Somno pavor excătit îngeus. Somnum îngens răpit păvor. Tremelacia novus per pectora conclis Insinuat păvor. J Türbidůs, út pœnis, cæcisque pavo-

rĭbŭs ēnsēm. Val.

Paūper, paūperis, adject. Povero. SYN. Egens, egenus. indigus, inops, mendicus. PER. Æris ĭnops. Paūpērtāte pressus. Nūdus opūm. Īro, Codro, vel Acæte pauperior. Rerum omnium egenus. PHR. Urget quem duris în rebus egestas. Cūjūs vīrtūtībēs obstāt rēs angūstā domī. Paūpērtās quēm sāvā domāt, Congēsto pauper in aŭrō. 🖢 Paŭpër in armă păter primis hūc misit

čb ānnīs, Virg.

Paŭpčriës, ĉi, f. *Povertà.* SYN. Paŭpërtas, čgëstas, pēttūriā, inopiā. EP. Tenuis, indigā, angūstā, pānnēsā, dūrā, āspērā, probā, īmportūnā, molestă, grávis, îngeniosă, sobriă, probrosă, jejūnă, hāmilis, āmbitiosā, sordīdā, īnvidā, īgnobilis, mălignă, pădendă, pătiens. PER. Angustiă rerūm. Förlūnă těnůřs, sördřdă. Pārvæ förtūnă domūs. Rēs āngūstā domī, Sobria mēnsā, Angāstīque lares, et sine lūce focus. Angūstam ămici paŭpëriëm păti (alcaic.) Hor.

Paūpero, ās, āsī. ātūm, ārē. Impoverire, render povero. Bonī virī mē paūperaut, improbi ālūnt jamb.). Plaut.

Pāx. pācis, f. Pace. SYN. Fædus, pāctum, concordia. EP. Concors, amica, sincera, innocua, candīdā, tūtā, tranquillā, laūrīgērā, almā, stābilis, jūcūndā, quiētā, fīrmā, optātā, pērēnnis, dűlcis, amœna, composita, ætérna, expectata, optābilis, altrīx, optimā, perpētua, intemerata, spicea, frugilera. PER. Pacifica Palladis inviŏtābītē dōnūm, mūnŭs, pīgnŭs. Fædŭs ămīcitia. Pieis fodera. Mūsarūm altrix, alūmua, nūtrīx, sŏciă, cŏmčs. PUR. Āt nōbīs pāx ālmă vění. Páx únă triumphis Innuměris pětiěr. Quā vigēnt ārtēs. Pāx ātērnē ēmniā nēxū Cēntřnět. Fündřt opěs immensás divitě cornů. Páx öttă fessîs Largitur, Felicis ramum prætendit öliva. Pāx inītur, componitur, ferītur, pān-gitur, conciliatur. J Pāx Cererem nūtrīt, pācis ălūmnă Cărās (penl.). Ovid.

Pēceātūm, ī, n. Peccato. SYN. Bēlīctūm, scelus, commissum, error, erratum, vitium, crimen, nčfās, piūcūlūm, malūm, cūlpā, lābēs, lūcs, nōxā, flagitium, facinus. EP. Savum, turpe, fordum, infame, infandum, noxium, dirum, inexensabile, dētēstābile, nefandum, execrābile, ingēns, impřům, atrox, grandě, PER. Türně factům, facīnus. Ausum scēlērātum. Rēs ŏdiosa Dēo. Dētēstāndā lūes, et inexcūsābile crīmen. Scelerāta erīmīnā vītā J Gloria pēccātī nulla pētenda tăi ēst (pent.). Ovid.

Pēcco, ās, āvī, ātūm, ārē. Peccare. Neut. SYN. Delinquo, erro, offendo. PER. Per omne nesas rŭo. Fās ōmuĕ ābrūmpo. Lāxōs scēlērī pērmītto Irænos, Dčūm, vel nūmču viŏlo. Nūmču viŏlo, lado. Admitto, committo, audeo, perpetro, vel äggrediör crimen, scelus, delictim. Crimine mentem polluo. Peccatis animum maculo. I Sed perfisse semel sătis est, peccare făisset. Virg.

Pēcten, inis, m. Pettine. EP. Ebūrnus, čbūrneus, būxeŭs, dentatŭs, ferreŭs, Cythoriacŭs (idest buxeus), Thessalicas. Thessalica roseas pe-

ctēbāt pēctīne crīnes. Claud.

Pēcien. Navicella, istromento per tessere. EP. Phariŭs, Lydiŭs. J Et male percussas textoris pectĭnĕ Gāllī, Juv.

Pēcten. Archetto, stromento jer sonare. EP. Aoniŭs, Phæbēŭs, cănōrŭs, blāndŭs. 🖣 Jāmque ĕădēm dĭgĭtīs, jām pēctĭnĕ pūlsăt ĕbūrnō. V. Cithara.

Pēcto, is, pēxī, vel pēxŭī, pēxūm, črč. Pettinarc. Act. acc. PER, Pēctině como, compono, adorno, discrimino, orno, deduco. Secto dente concinno cŏmām, crīnēs. ∮ Nēc mĭhĭ pēctēndēs cūra ēst præbērē căpīllēs. Ovid.

Pēctus, oris, n. Petto, EP. Candidum, laeteum, möllě, lævč, nivěům, marmörěům, honestům, děcorům, těněrům, čbůrnům, čbůrněům. PHR. Candidă pēctoră rūpit. Vētūs in molli pēctorē vūlnās hābēs. Mānā pērcūssīt honēstūm, Pēctoră lăcte, Et non călcată cândidioră nive. Mănă pectus percussă decorum. ¶ Ut vidit lævīque pātēns īn pēctore vūlnus. Virg.

Pecuaria, orum, n. Greggia di bestiame. 9 Solve măres: mītte în Venerem pecuaria primus. Virg. Peculion, II, n. Peculio, somma di danaro raccolto.

SYN. Pěcůlĭŏlům. ¶ Cōgĭmůr ēt cültīs aŭgērĕ

pěcůlĭă sērvīs. Juv.

Pecunia, a, f. Danaro. SYN. Æs, gāza, thēsaūrus, aŭrām, ārgēntām, nūmmās, dīvitiæ, ŏpēs. EP. Rēgīnā, īmpērīōsā, īmprobā, scēlēstā, āvārā, īnvidiosā, insidiosā, fūgāx, prētiosā, flūxā, immēnsă, congestă, collectă, dolosă, modică, scelerātă, îngens, potens, parvă, perniciosă, exitialis. PHR. Quod si dotosi spēs ālfūlsērīt nūmmi. Tū vitiis hominum crūdėlia pabūla præbes? Semină cărărăm de căpite ortă tuo. 🖣 Primă perēgrīnās ābsečnā pēcūnīā mārēs. Juv.

Pěcňniosus, a, am. Danaroso, ricco di danaro. SYN. Divěs. § Ārtēs discère valt pēcaniosas?

phal.`. Mart.

Pecus, oris, m. Armento, bestiame. SYN. Armentum, grēx. EP. Ērrāns, villēsām, pāvidām, efferām, vīle, mūtām, tārpe, fædām, pingue, immūndām, möntivägüm, länätüm, länigerüm, cörnigerüm, timidam, lascivum, placidum, gravidum, sordidam, hirtum. J Die mili, Damata, cujum pěcůs? an Mělibæi? Virg.

Pecus, cudis, f. Bestia, Lestiame. SYN. Bestia, ănimăl. 🖣 îte meæ, felix quondam pecus, îte

căpēllæ. Virg.

Pčdēs, ūm, ĭbūs, m. plur., a sing. Pēs, dĭs. Picdi. SYN. Plantæ, calces. EP. Nivči, marmorči, formosi, attriti, mudi, molles, fugaces, citi, citati, properi, aligeri, volucres, celères, incerti, taciti, agiles, lenti, tardi, veloces, firmi, stabiles. PHR. Fegit aŭrātos pāllā sŭpērnā pēdēs. Pēdēs vēstīs dēllūxit ad imos. Impediūnt leneros vincůlă nůllă pěděs. Agilés fért amor îpsé pěděs. Lāpsă flňāt nīvēōs vēstīs ād ūsquē pēdēs. ¶ Nūpēr ĭn hãne űrbém pědĭbūs quī vēněrăt ālbīs. Juv.

Pěděs, itis, m. Fantaccino, pedone. ¶ Însčquitūr nīmbūs pēdītūm, elypēātāquē totis. Virg.

Pčdēstēr, stris, stre, adject. Che va a piede \$\frac{1}{A}\text{Inuitten liquidis ire pedester aquis. (pent.). Mart.

Pědětěntím, adverb. A poco a poco, a passo a passo. ¶ Præcipère haudquaquam est pedetentim pro-

gredientes. Luc.

Pědům, i, n. Bastone di pastori. EP. Pastorale, ădüncüm, röstrātūm, cūrvūm, pāndūm, īnllēxūm, děcôrům, PER, Sylvěstris ölivæ pástôrálě scêptrūm. Pāstörālis bācŭlūs. Pāstörālē īnsīgnē. Āt tū sūmē pēdām, quād mē cūm sāpē rŏgārčt. Virg.

Pēgāsens, vel Pēgāsens, ā, ūm, adject. Di Pegaso. ¶ Non sī Pēgāsčo fērār volātū. (phal.). Cat.

Pēgāsus, ī, m. Pegaso. EP. Ālātus, ālīger, āles, pēnnáltis, pēnniģēr, vēlitetr, vēlāns, Görgönētis, Mēdūsātis, Bēļlerophontētis. PER. Ālātā propāgo Mēdūsē. Ĕquūs ālātūs. Quadrūpēs, sŏnīpēs Mědůsæŭs, Běllěrophonteŭs. Mědůsæő sánguřně crētus equus. Pēgason ēt fratrēm matris de sanguine natos. Ovid. Fab. Fingono i poeti che questo cavallo sia nato da Nettuno e Medusa. Siccome eva alato, se ne volo sul monte Elicona, e ferendo ivi coi paedi la terra, fe spicciarne il fonte Ippocrene. E servendosene Bellerofonte per salir in ciclo, fu dal medesimo Pegaso precipitato, ed egli liberamente se ne volo al ciclo, dove fu collocato fra le stelle.

Pējero, ās, āvī, ātūm, ārē. Ginrar il falso. Neut.

Per consulatum pējerat Vatinuus (jamb.). Cat. Pēlagus, ī, u. Marc. SYN. Mare, pontus, acquor, fretum, Öceanus, altum. EP. Tumidum, patens, spūmosūm, spūmāns, ūndosūm, tūrens, Hūctisonām, apērtum, placidum, tranquillum. insanūm, vastūm, vagūm, minax, profundūm, īmmēnsum, sinuosum. PHR. Prona pētīt māria, ēt pēlāgō dēcūrrīt apērtē. Pēlāgō dāt vēlā seenndő. S Est prócul in pélagó sáxúm spúmantřá contrá. Virg. Vide Mare.

Pētāsgīā, ŵ. Morea, SYN, Pēlŏpōnmēsŭs, ¶ Fāmā Pělásgíádás súhító pérvénít ád űrbés. Ovid.

Pélethrőnińs , j, üm. Peletronio. 🖣 Franc Péléthronii Lăpithā gyrosque dedere. Virg.

Pēlens, et Pelens, et, vel ess, m. Pelen SYN. Æácides, EP. Phthiús , Emóniús , Thessálús. PER. Áchillis pátér. Rév Phthiús. ¶ Hen Péleū, Pēleū, māguā tibi nūnciūs ādsūm. Ovid. Hist. Peleo, figlio d'Euro re di Tessaglia, marito di Teti, e padre de A latte.

Pēliācās, a, ūm. Del monte Pel.o. Pēliācō quōn-

dam prognata vertice pinus. Cat.

Pěticánůs, i. m. Pelicano (volatile . LP. Piús. PHR. Přő fődícát qui přetěrá rőstrő. J Qualis Inaccessas mæret Pélicanus ad arces. Luc. Expl. Pelicano, necello d'Egitto, che si ferisce il petto, per richiamare a vita col sangue de esso i suoi pulcini.

Pēlignus, a, um Dell', Ibruzzo. Pēligna diear glērīā gēntis ēgo (pent. . Ovid.

Pētion, i, m, Pelio, monte della Tessaglia. EP. Ältűs, gélidűs, Théssálicűs. ¶Ét quás Őssá tülü, quasque altus Pelion herbas. Ovid.

Pēliā, a , t. Pella (città). ¶ Ūnūs Pēlāsō jūyčnī

nou sufficit orbis. Jux.

Petiex, řeis, f. Concubina, adultera. SYN. Lúpă, ădūltěră , měretrîx , máchă , scôrtům , prôstř-bůlům. EP. Bländă, fällix , pětůläns, infámis, láscivă, exécrándă. ¶ Tůnc čris et mátris pělléx , ět adaltěra patris. Ovid.

Petticio, is, exi, ectum, ere. Inganuare lusinganen.

Act. Vide Allicio.

Pēltis, is, f. Pelle, SYN. Cütis, corium. EP. Mollis tenuis, lenis, lævis, rūgosa, candida, arida, formosă, lactěă, nivěă, albă, măcůlosă, těněră, hīrtă, hīrsūtă, villēsă, sētēšā, dūrā, rigidă, cāllōsă, hōrrēns, āspērā, dēfōrinīs, ātrā, lūtēā, fūlvā, frīgidā, lācērā, hīspīdā, pĭlōsā. ¶Pēllīs, ět ad tacium tractanti důrá resistit. Virg.

Репіты́s , й, йт. Pellieginto. ¶ Litore pellitos inter

ăgendă Getas (pent.). Ovid.

Pēllo, řs, pěpůlř, půlsům, ěrě. Scacciare. Act. ace. SYN. Půlso, pěrcůtřo, férřo, abigo, ěxigo, ěxpēllo, ējicio, dēpēllo, propēllo, trādo, dētrādo, extrado, propalso, extarbo, detarbo, ejecto, făgo, repello, emoveo. PHR. Marorem pello ex animis. Arte Machaonia veteres depellere mörbös, Régnis détrúsit ávitis. Pélléré famém, somnos, soporem, moras, mostitiam, metus timorem, cūrās, segnitiem, desidiām. Pēllēte patria, domo, maris, agris, arbe. LEt pătrio însöntes Harpşas pellerê regnő. Virg.

Pēttūcčo, čs, xī, črč. Trasparire, risplendere. SYN. Lūceo, relūceo, translūceo. Pellūcet omne

rēgiā vitiūm domūs jamb.). Sen.

Pēlineĭdus, ă, ūm. Risj lendente, trasparente.

Fons sonat a dextra tennī pēllūcīdus undā. Ovid.

Pčiops, opis, m. Pelope, SYN. Tantalides, EP. Ebūrnus, čbūručus, Phrygius, insiguis, pērjūrus, ācer, sāvus. PIIR. Humeroque Pelops īnsīgnīs čbūrnē. Optāt quietēm Pčlēps in-tīdās pātēr jamb.), Hor. Fab. Tantalo fe' cuocere Pelope suo figlio e lo presentò in tavola agli Dei, ace à la mangiassero. Ma gli Dei se n'astennero, e lo riternarono in veta, messe insieme tutte le parti, fuorche una spalla mangiata da Cerere. mettendogliene in vambio una d'avorio.

Pělôrůs, î, m. Peloro, uno de tre promontorj della Sierlia, EP. Aŭsŏniŭs, Sicăniŭs, Sicălus, celsŭs āngūstus, pāscēsus. PER. Pīscēsī sāxā Pēlērī. Angūstī claūstra Pēlori. Cēlsus arēnosa se

töllit mölé Pélörűs, Sil.

Pētrā, ē, f. Targhetta, brocchiero. EP. Ămārŏnīš. Thérmödöntřácă - lünátă, ădáncă, fálcátă, PHR Thérmódóntřácis hórréscont præliá péltis. Lástá conors peltis exultat aduncis. A ratagne micant pēltas, 🖣 Dūcit Āmāzŏnīdum lūnātis āgmīnā pēltīs. Virg.

Pēlvis, is, f. Conca, bacino, EP. Nitida, manda. Incidă, pătulă, lucens, geneă, argenteă pellueidă, amplă, ăquăriă, căpax, nocâns, căvă, nitens. 🖣 Ut sint contentar pătul îs effundere pelves.

Juv.

Pénātēs, üm, vel jūm, m. plur. Gli Dei Penati. SYN Units Pénetr dés, EP, Sacri căti, fide fidèles, verendi, venerandi. PER. Custodes gěnři. Dři patrři. Dři dŏmēstřci, Dři pědetrálěs. PHR. Rāptos ex hoste Penates Classe veho mēcām. Flāmmīs ădŏlērē Pēnātēs. ¶ Tū, gĕnitor, căpe sacră mănu, pătriosque Penales. Virg. Fab. Dei presidenti alle case e famiglie.

pēnden, es, pependī, pensum, pendere, n. Pendere, star sospeso. SYN. Dependeo, sum suspēnsus. PHR. Pēdībūs connexa ad līmīna pendeut. De collo fistulă pendet. Membră pependērūnt cūrvāto ēxāngnĭā rāmō. ¶ Dūmōsā pēndērē procūl dē rūpē vidēbo. Virg.

pēndo, is, pependī, pensām, pendere. Pesare. Act. acc. SYN. Pērpēndo, expēndo, pōndēro. Pa-gare. Sōlyo, pērsōlyo, exsōlyo. Pēndere dēsĭĕrānt Thēsēā laūdĕ trĭbūtūm. Ovid.

Pēudulus, a, am. Pendente, sospeso. SYN. Pēndēns, pēnsīlīs, sūspēnsūs, dēpēndēns. 🖣 Lāssārēt vīdŭās pēndulā tēlā mānus (pent.). Ovid.

pēuč, adverb. Quasi. SYN. Prŏpĕ', fĕrē, fērmē. Pēně sĭmūl tēcūm sölātĭă rāptă Měnālcā. Virg.

Pēnējā, æ, et Pēnējs, idis, f. Dafne. PHR. Plūrā lőcütűrűm rápidő Pénéiá cűrsű Fügit. Qvid.

Pēnčiopē, ēs, f. Penelope. SYN. Icaris, Icaria. EP. Fĭdēlĭs, fīdă, īncōrrūptă, cāndĭdă, fōrmōsă, cāstă, pŭdīcă, pĭă, dĕcōră. ¶ Hāne tùă Pēnĕlopē lēnto tihi mīttit, Ülyssē. Ovid. Hist. Penelope, figlia d'Icaro, fedelissima al suo marito Ulisse per vent'anni che fu lontano da lei.

Pĕnĕs, præp. acc. Appresso. ¶ Quêm pĕnĕs ārbī-trium ēst, ēt jūs, ēt normā lŏquēndī. Hor.

Pčnetrābitis, is. m. l., č, n. Chi entra, e passa per tutto, penetrabile. Aspice nūm mage sīt nō-strūm penetrābile tēlūm. Virg.

Penetrāle, is, n. Luogo ben dentro in casa. SYN. Conclave, adytam, sacrarium. EP. Intimum, întěriăs, sacrūm, árcanūm, îmūm, öccültūm, lātēns, împērviūm, sēcrētūm, rēcēnditūm. PER. Ārcānām tēctām. Interiora domās. Domās intěrĭŏr. Sēděs ābdĭtă. PHR. Pěnetrālĭbŭs <u>ā</u>bdītur īmīs. Ārcānā subīt pēnētrāliā tēctī. Ultímă sēsē în pěnětrāliă cổudūnt. J Tê quŏquě māgnă mānēnt rēgnīs penetrāliā nostrīs. Virg.

Penetro, ās, āvī, ātūm, āre. Penetrare, entrar dentro. Act. acc. SYN. Intro, întrŏĕo, îngrĕdĭŏr, pērvádo, irrepo, illábór, súbčo, permeo, permano. În ferrûm, pënëtrant aulas, et limină regum.

Virg.

Pēnēus, i, m. Peneo, fiume della Tessaglia. EP. Össaens, Ölympicus, Thessalus, Æmonius, spumosús, spūmčus, stagnans, undans, lætus, amonăs. Sylvă vocânt Tempe, per quæ Peneus ăb îmő, Ovid.

Pēnicīnis, i, m. Pennello. EP. Aūdāx, doctus, sölers. 🥊 Ēt pēnīcillo tēctā dēpīngīt domās

jamb.). Pass.

Penitus, adverb, Totalmente, al tutto, dal fondo. Altiús, āc penitus terræ defigitur arbos. Virg.

Pēnnā, a, f. Penna, piuma, SYN. Ala, plūma. EP. Levis, stridens, tremuli, subită, cită, teneră, strīdňlă, pietă, ăgitātă, præceps, ventosă, velox, ēxtēnsā, fūgāx , trēpīdā , völucrīs , āĕrīā , mōbilis, vägä, strepitans. PHR. Agitare, movere per aera pennas. Petierunt æthera pennis. Præpětřbůs pěnnis aŭsůs se creděrě cœlő. Terretůr minimo pēnna strīdore colūmba. ¶ Rēmigiūm volucrum disponit in ordine pennas. Oxid. Pennatas, a, am. Ilato, che ha le penne. SYN. Pēnnifer, ā ātūs, pēnniger. ¶ Interea pavidam võlitans pennata per ürbem. Virg.

Pēnsilis, Ic. Pensile, pendente. 9 Pēnsilibūs plūmīs âtque îllîne despiciat nos. Juv.

Penthesitea, a, f. Pentesilea, conduttiere delle Amazzoni. Dūcit Amāzonidum lūnātis agmina pēltīs, Penthesilea furens. Virg. Expl. Regina delle Amazzoni, che combattendo nell'assedio di Troja contro de' Greci, fu uccisa da Achille.

Pēntneūs, cī, vel čos, m. Penteo. SYN. Ĕchīö-nĭdēs. EP. Sacrilčgūs, lăcer, sævūs, sŭpērbūs, dēmēns, īmpiŭs, miser, laniatus, infelix. PER. Contemptor Bacchi Pentheus. § Aspicit hunc Pentheus oculis, quos ira tremendos. Ovid. Expl. Figlio di Echione re di Tebe. Aveva molto in odio l'ubbriachezza, e però fu ucciso da Agave sua madre insieme con le altre Baccanti.

Pēnĭlā, ā, f. Gabbano, tabarro, mantello da pioggia. SYN. Pāllītām, vēlāmen. EP. Crāssa, vīllosa, madida, gravis, tūta. PHR. Ingrediare viam cœlō lĭcĕl ūsquĕ sĕrēnō. Ād sňbĭtās nūnquām pēnulā dēsīt āquās. 🖣 Jūpītēr , ēt mūltō stīl-

lārēt pēnula nīmbē, Juv.

Pēnūriā, æ, f. Pennria, varestia. SYN. Egēstās, ĭnŏpĭă, paūpērtās. ¶ Ēxīgŭam īn Cĕrĕrēm pē-nūrĭa ădēgĭt ĕdēndī. Virg.

Penns, i, vel us, t. Vettovaglia, dispensa. SYN. Cibāria, vietas, annona, cibas, alimenta. EP. Lārgā, āmplā, brēvīs, lætā, suāvīs, ŏpīmā, dūlcīs, grātā, domēstīcā. ¶ Māgnā pēnūs pārvo spătio consumptă peribit. Luc.

Pēpiūm, i, n. Velo, con cui si cuopre la testa. SYN. Vēlām. EP. Cāndidām, nivčām, fluens, pēndūlām, ēlfūsūm, longām, pēndēns. J Crīnībus Īlīādēs pāssīs, pēplūmque ferebānt. Virg.

Per, præp. acc. Per, per mezzo. Spiritis hic per të pătrias exisset în aŭras. Ovid.

Pērā, ā, f. Bisaccia, tasca, SYN. Lŏcŭlī, sāccŭlŭs. EP. Plēnā, grāvīs, grāvīdā, īnānīs, flūxā, pēndŭlă, pēndēns, lŏcuplēs, dīvēs, ŏpŭlēntă, ăvāră, ăpērtā, claūsă, vācūă, cānă. 🖣 Dōrmĭăt, ēt tĕ-

trico cum căne pēra rogăt (pent.). Mart. erago, is, egi, actum, ere. Compire. Act. acc. SYN. Absolvo, compleo, exequor, conficio. ¶ Quō măgĭs īncēptūm pĕrăgāt, lūcēmquĕ ré-

lingnät. Virg.

Peragro, ās, āvī, ātūm, āre. Andar errando. Act. acc. SYN. Circumeo, obeo, oberro, lustro, perlūstro, pčrevro, pērcūrro, ŏbāmbŭlo, pčrāmbŭlo, pālor. ¶ Īpse īgnotus, egens, Lībyā deserta perāgro. Virg.

Pěrambňlo, as, avī, atūm, arě. Passeggiare. SYN. Pěragro, pěrerro. ¶ Pěrambůlabis astră, sidůs

aŭrĕŭm (jamb.). Hor.

Pčrăro, ās, āvī, ātūm, ārč. Arare, far solchi.
Act. acc. Contudit, et rūgīs perarāvit anilĭbŭs ōră. Ovid.

Pērcijo, ēs, cīvī, citūm, ērē. Movere. Act. acc. 9 Ociús ergo animus, quam res se perciet ulta. Lucr.

Pērcipio, is, cēpi, cēptūm, črč. Intendere, capire. Act. acc. SYN. Concipio, căpio, întelligo, cognosco, assequor. Raccogliere, godere. Colligo, potior, fruor. Prendere. Capio, sumo, accipio. Seŭ quiă vertentis fractum percepimus anni. Prop.

Pērcontor, vel pērcūnetor, ārīs, ātus, ārī. Cercar diligentemente, dimandar per sapere. Dep. acc.

SYN. Quáro, înquiro, rógo, pôsco, pělo, pôstůlo, rògěto, întérrógo, scitor, sciscitor, ¶ încedő sölůs, péreöntör, quânti ölůs, ác fár, tlor.

pērcutio, is, cūssī, cūssūm, črč. Percuotere. Act. acc. SYN. Cædo, fērio, vērbēro, tūndo, quātio, pūlso, cōntūndo. PHR. Nūdāquē mārmörčis pērcūssīt pēctorā pālmīs. § Tērquē quātērquē mānū pēctūs pērcūssīt hönēstūm. Virg.

pērdītišs , ă. ūm. Perduto. SYN. Amīssús. Scellerato. Improbius, mālūs. Pazzo. Amēns, insānus. Pērdītā nēc sēræ meminīt dēcēdēre nēctī. Virg.

perdix , îcis , f. Pernice (volatile). EP. Ārgūtă , gārrūlā, Dādālā, agrēstīs, ſūgāx, pīctā, tīmīdā, eaūtā. PHR. Pērdīcēs flāmmā cēllē rūtīlāntē dēcērā. Prēptēr hūmūm vēlītāt , pēnītque īn sēpīlbūs ēvā. Pēnītūr Aūsŏnĭīs āvīs hāc rārīssīmā mēnsīs. C Gārrūlā rāmēsā prēspēxīt āb īlīcē pērdīx. Ovid.

pērdo, řs., dřdř., dřtům. děrě. Pardare. Act. acc. SYN. Amitto, děpěrdo. PER. Jáctůrám fácio, áccipio. féro., pěrféro. Dámná, dispěndíá pátjör, pěrpětior. ¶ Cům málě pěrdiděrim, pár-

děrě věrbă lěve est pent.). Ovid.

pērdomo, ās, ŭi, ĭtūm, ārē. Domare interamente. Act. acc. ¶ Bīs dēnās pārītēr pērdomūissē fērās pent.). Mart.

Pērdūco, is, xī, ctūm, ĕrĕ. Condurre. menare. Act. acc. ¶ Pērdūxīt misĕrōs! ēn queis consēvimus, āgrōs! Virg.

Pērdūro. ās, āvī, ātūm, ārč. Duvare sino aila fine. Neut. § Aūgňrĭī pērdūrāt hŏnōs, ōbscūrăquĕ frōntī. Stat.

Pěrědo, řs. vel pěrěs, čdř. čsům, črě, vel pěrěssě, Divorare, consumare mangiando. Act. acc. § Hi quôs důrůs ămôr crůdělî tábě pěrědřt. Vírg.

Pěregrē, adverb. In viaggio, fuor di patria. § Côităque dum peregre est ănimus sine corpore velox. Hor.

Pěregrinor, ārīs, ātňs, ārī. Pellegrinare, andar in pellegrinaggio. Depon. PER. Těndo lönginquás în ôrās. Tuvīso tērrās ălīo sūb sōlē rēpōstās. Ēxtērnās, ălĭēnās, šlīās, pěregrīnās tērrās pēto. Extērnās tērrās, vel ôrās ādčo, lūstro, pēragro, öhčo, pčnetro. PHR. Māgnum iter, ād dōctās prŏlīcīscī cōgŏr Ăthēnīs, Čt mē lōngā grāvi sōlvāt āmōiē viā. Ēnūm ērīl auvilīūm, mūtātīs, Cuthliǎ, tērrīs; Quāntum ŏcūlīs, ānïmō tām prŏcūl ībīt āmōr: ¶Spirītūs īnlēlīx pērēgrīnās ībīt in aūrās. Ovid.

Pěřegrinůs, ă, ūm, Pellegrino, forestære, SYN,
 Advěnă, čatérnůs, hôspěs, ălférnůs, čatérnůs,
 Nôndům czesá sújs, pérégrinum út visérét

örbēm. Ovid.

Pérémis, is, m. f., é, n. Perpetuo, continuo. SYN. Continuïs, jūgis, non intérmissus, pérpétuïs, ätérnüs,sémpitérmus. PHR. Évégi mónumentum frépérénniús. Mónuméntă pérénniá beti "Réx éris, ét scéptro tütüs póliéré pérénni. Oxid.

Pérênno, ās, āvī, ātūm, ārē. Durare molto tempo. Neut. Dēlūīt ārs nölās, ārtē pērēnnāt āmör

"pent.), Ovid.

Péréa, îs, îvî vel ři, řtům, îré, n. Perre, morire. SYN. Cădo, întéréo, rúo, ôccůmbo, dispéreo, Vôtă jăcênt : lôngique périt lăbôr îrritus anni. Ovid.

Pěrěero, ás., áví, átům, átě, n. Errare intorno, SYN, Oběrro, pěreárro per ambalo občankálo, pěrlůstro, oběo, PH3, Aviá, pecudum môte, përërrans. Longa përërravit freta, Omnëmquë përërrat Üudiquë circuitum. Giganta përërrat Luminibus tacitis. ¶ Nunc hos, nunc illos aditus, totumquë përërrat. Virg.

Pérēsus, ă, ûm. Corvoso, consumato. § Nec tendere quidem morbo îHuvicque peresă. Virg.

Pērtěro, fers, tůli, lātům, ferre. Portar smo alla fine, sopportar costante. Act. acc. SYN. Féro, áfféro, děféro. § Littéră facûndi grátům mihi pignůs ămici Pertůlit. Mant.

Pērfiejo, is, fēcī, fēctūm, čič. Far perfettamente, compire. Act. acc. SVN. Pērīgo, complēo, ābsolvo, ēxigo, ēxplēo, ēxiquor, conficio. PER. Mödūm, finēm pono, impiono, fācio. Ād finēm pērdūco. Ēxtrēmām mănūm ŏpērī āffēro, ādhibēo, ādmovēo, āddo. ¶ Pērficere ēst ănīmūs, finēmque imponērē cūrīs. Virg.

Pērtīdiā, ā. f. Perfidra EP. Dölösä, tēclā, ēxēerāndā, scēlērātā, infāndā, nēfāndā, ēxīlfālīs, ēxītiōsā, invīsā, tūrpīs, dētēstābīfis, dētēstāndā. PER. Pēctörīs infādī erīmēn. Fictī scēlūs ānīmī. Infīdā: mēntīs vēsanūm lācīnos. ¶ Pērtīdrā-

pienās ēxīgīt īllē lögūs (pent.). Ovid.

Pērfidás, ă, ûm. Perfida, sleate. SVN. Infidůs pērfidřôsůs, mălĕfidús, fallàx, fraúdúlēntús, dölösůs, fietűs. PER. Fidém fállēns. Ămāns döli. Vir pēctörē fictő. Pērfidíæ fabrīcātór. PHR. Qui pērjūrūm scēlůs tēntát. Qui pērjūrām fraúdēm in pēctörĕ vērsát, ägítát, völūtát, mēditlatúr, mölītúr. ¶ Prödére, ět ēdidici, quid pērfidá Tröjä pårārēt. Ovid.

Pērtódio, is, födi, fössüm, črč. Forare, traforare. Act. acc. SYN. Ăpěrio, tödio, cönlödio, pērfringo, pērföro, trānsfödio. PHR. Fülmine mīssö pērtrēgit Ölympüm. Fērrö pērfödit cöstās. J. Tū grāsībūs rāstrīs cūnctāntiă pērfödē tērgā. Col.

Pērfőro, ás, áví, átům, árč. Forare. Act. acc. Pērque ārmēs ûnő dňő pēctörá pērtőrát ictů.

Oxid.

Pērfringo, is, frēgi, frāctūm, črē, Rompere, Actace, SYN, Bāmpo', frāngo, ēlliingo, § Quod votis optastis ādēst, pērfringērē dēxtrās. Virg.

Pērfúgio, is. lūgi, lūgitūm, čič. Riemrere ad acuno per ajuto. SVN. Rěfúgio, cônfúgio. ¶ Ad tê cônfúgio, čt sůpplêy túž nůmină pôsco. Virg.

Pērfúgiūm. ĭi., n. Pērfugio., luoga di salvamento. SYN. Cöntúgiūm., prēlúgiūm., rēlūgiūm, prassīdiūm, tūtēlă, āsīlūm, pērtūs, sēlāliūm, aūxiliām. EP. Tūtūm, optātūm, sēcūrūm, optātdim, fēlīx, trūstūm, quiētūm, pācātūm, plācīdim, spērātūm. PER. Pērtūs ēxpēctātūs. Stātio tutissīmā. Sēcūrā sēdēs. ¶ Prassīdiūm rēgēs īpsī sībī, pērfūgiūmquē. Lucr.

Pértándo is, lúdi, lúsám, éré. Spargere. Act. acc. SAN. Inspérgo, infándo, firigo, firióro, instillo. PHR. Pérfándánt Ilávris pécás ömne. Artús pérfándére röré. § Conjúrit, ét pátúlás pér lándit sánguiné tóssas. Oxid.

Pērfúsús, ă, ûm. parheip. Syarso. PHR. Přelési sanguině cůrrůs. Perfésa crůčtě tětră. Ercrymis přelosůs. C Victimă, sæpě tůč přetusi Džavás česa. V vic.

flüminé sácro. Virg.

Pérgámá, érum n. plur, Pergomo, castelludi Troja, SV. Hřóm Hium, Fréjá, L.P. Fréica Direkua, Neptůntá, Láómédéntéa, Láómédéntea, Phobéá, O adántá, Apollincá, Phrygia, Priámeiá, frácá, Břetracá, Rhytai dy autopa furnát, bélhea, superba, meensá mesera, delete diruta. vāstātā, pērfīdā. PBR. Cūm fātālīs čejnās sāltū super ardua vēnīt Pērgama. Nēc posse Ārgolīcīs exscindī Pērgāmā tēlīs. 🖣 Fēlīcēm Prīšmūm post dīrūtă Pērgama diei. Ovid.

Pērgo, is, pērrēxi, ēclām, črě, n. Continuare. SYN. Pērsto, non cesso, continuo, persevero, non desino. Andare. Tendo. PHR. Perge, age, rūmpē morās. Prīmā repetēns ab orīgine pergam. Non běně qui cæpit, sed qui běně perstřtřt, et qui Pertigit ad mětam, donatůr honore corone. Observans quo signa ferant, quo tendere pergant. Virg.

pērgulā, a., f. Loggia, poggiuolo. ¶ Pērgulā dīscipulos Tryphesi doctoris, apad quem. Juv.

Pěrhibčo, čs, ŭi, itūm, črě. Dire, raccontare. Act. acc. SYN. Dīco, ēnārro, měmŏro, cōmměmŏro, refero, narro, renarro, núncio. I Salsa autem tellūs, et quæ perhibetur amara. Virg.

Pērhērrēo, ēs, ŭī, ērē, vel Pěrhērrēsco, is, ěrč, n. Inorridire, tremare. SYN. Horreo, horresco. Allata est tellus, latumque perhorruit æquor.

Pěrielitor, aris, atis, ari. Andar a pericolo, sperimentare. Depon. PER. Discrimen adeo, subeo. În discrimine versor, în obviă periculă ruo, Propiore periolo conflictor, urgeor, premor. Căpăt offero, objicio, expono, objecto periclis. Mē in apērta pērīcāla mitto, conjicio. PHR. Exercent per summă periculă sortem. Însidiis hominum, pělágique láhoret. Præsecti properant căpăt objectare periclo. 9 Periclitatur căpřtě Soláděs nostěr scaz.). Mart. Pěricutosus, a, am. Pericoloso. Pěriculosæ

plēnum opus aleae (alcaic.). Hor.

Pěricătům, vel pěriclům, î, n. Pericolo. SYN. Discrīmen, cāsus, fortūna, sors, fatūm, alea. EP. Āncēps, dūbĭūm, īnstāns, grāvē, sævūm, ēxǐtřálě, exřtřábřlě, řnělůctábřlě, fůněstům, exhaŭstūm, flēbile, apertūm, certūm, ingens, immane, trīstě, mĭnāx, însĭdĭōsūm, præsēns. PER. Vărĭī, vel dŭbii cāsūs, Dŭbii lăbōrēs. Sērtis iniquæ mīnācēs īnsīdīæ. Rērām dīscrīmīnā mīllē. Dūbia, vel încertă sors. PIIR. Haret înter mortis, vītægue viās. Vitā laboriferis circumvallata perīclīs. Săbīt tām sævā pērīcālā vītæ. Solūm te īn tāntă pērīcūlă mīttām. 🖣 Fās hābēānt , certusque încertă periculă lustret. Virg.

Pčrimo, is, ēmī, ēmptūm, ĕrĕ. Ucvidere, distruggeve. Act. acc. SYN. Öccido, něco, intěrimo, pērdo, înterficio. J Atque idem, simili pinās

quem morte peremit. Ovid.

Perinde, adverb. Non altrimenti che, come se, quindi. J Türtür et accedit, moriensque per-

îndě cŏlůmbůs. Fill.

Pěrītiă, & , f. Scienza , esperienza grande. SYN. Ars. J Illīne divērso nocitūra pērītia frūctū. Virg.

Pčritus, a, um. Immaestrato, perito, dotto. SYN. Sciens, non rūdis, gnārūs, haūd īgnārūs, doctūs, experiens, prūdens, erūdītus. J Montibus hæc vēstrīs sõlī cantārē pērītī. Virg.

Pērjūriūm, ii, u Guramento falso, spergiuro. EP. Intindum, turpe, impium, tædum, dölösum, përfidum, infidum, ëxecrandum. PER. Infidæ pērjūriā līnguā. ¶ Lāŏmēdōntēā lŭimūs pērjūrīš Trojæ, Virg.

Pērjūrus, a. ūm. Chi falsamente giura. ¶ Tālībus īnsīdīis, pērjūrīque ārtē Sinonis. Virg.

Pērmāneo, ēs. mānsī, mīnsūm, ētē. Durare, perseverare. Neut. Hie stătăs în corlo multos pērmānsīt in ānnos, Ovid.

Pērmāno, ās, āvī, ātūm, ārē. Colare, passarr, scendere. Neut. J Permanat călor argentum, pene-

trālēquē frīgūs. Luc.

Pērmēo, ās, āvī, ātūm, ārē. Traversure, tropelare. Act. acc. ¶ Pērmēšt Ārctŏphylācă pŏtēns pēr

mēmbră drăconis. Manil.

Pērmītto, is, mīsī, mīssām, ĕrĕ. Permettere, vonvedere. Act. acc. SYN. Sĭno, cēdo, cōncēdo, īndūlgčo, fěro, pērlěro pitiör, dō, pēr mē licět, dătur. PER. Est mihi pērmīssā potēstās, dātā copia. Veniam tribuo, do, largior, indulgeo. Fās, čt jūrā sĭnūnt. 4 Lūdčrē quæ vēllēm, călămō pērmīsīt ăgrestī. Virg.

Pērmovčo, es, ovī, lūm, ere, Movere grandemente. Act. acc. Nec curas tantis precibus permo-

vimus aurēs. Claud.

Pērmotus, a, um. Commosso, perturbato. 9 Pērmotūs lacrymis, jūstā mox pērcitas īrā. Stat.

Pērmūtečo, es, mūlsī, mālsūm, ere. Mitigare, ammollire. Act. acc. SYN. Lenio, placo, mitigo, möllĭo, mūlečo, dēmālečo. PHR. Mănû pērmūlcent collă cănăm. Sensas permulcet blandă vŏlūptās. Aūrēs pērmūlcēt cāntŭs, ¶ Dūlcĭă pērmūlcēnt animos solātia vitæ. Lucr.

Pērmūto, ās. āvī, ātūm, ārē. Mutare, cambiare. Act. ace. ¶ Ēxúviās, gălčām fidūs pērmūtăt

Ălēthēs, Virg.

Pērnieies, ei, f. Rovina. SYN. Clādes, dāmnūm, ēxitiām, rūjuš, strāgēs. EP. Ingēns, ēxitiālis, dīrā, dūrā, fūnēstā, fātālīs, grāvīs, lāmēntābīlis, slēbilis, acerba, lacrymābilis, infanda, metŭendă, tristis, stupendă. 🖣 Pernicies, et lempēstās, bārāthrāmquē mācēllī. Hor.

Pērniciosas, a, am. Pernicioso. SYN. Fātālis, dāmnosus, exitiālis, exitiābilis, infestus, noxius, nocens, exitiosus. ¶ Obsequium ventris mihi

pērnīciāsiās ēst cūr? Hor.

Pērnīx, īcis. Pronto, vigilante, veloce. SYN. Vēlāx, cělěr, citůs.

Pērnox, ōctis. Che dura tutta la notte. SYN. Pērnoctāns, vigil, pērvigil, insomnis.

Pēro, ōnis, m. Scarpa da villano. SYN. Căligā. EP. Rūstiens, vilis, abjectus, erūdus, altus, sordidus, hīrsūtus. Instituere pedīs, erūdus těgřt áltěrá pěro. Virg.

Perosus, a, um. Che ha in odio. SYN. Exosus, pērtæsus. J Tū quisquis Superum commercia

nostră perosus. Luc.

Pērpes, etis, adject. Perpetuo, continuo. SYN. Jūgis,

pērpētinis, continuus, pērennis.

Pērpētior, čris, pēssus, pētī. Patire, sopportare. Depon. acc. SYN. Patior, fēro. ¶ Pērpētiār, měmorárě tăměn, postquam altă eremata est. Ovid.

Pērpētro, ās, āvī, ātūm, ārē. Mandar ad vffetto. Act. acc. SYN. Patro, ādmītto, tācio, committo.

Vide Committo.

Pēcpētňō, adverb. Perpetnamente, in perpetno. SYN. Continue, perpetuam, semper, jugiter, assidue. ¶ Pērpētňoquē vīrēns būxūs, tenŭesque myrīcã. Ovid.

Pērplēxus, ă. ūm. Intricato, inviluppato. SYN. Īm plicitus. Incerto, dubbioso. Duhius, anceps, incērtūs, vāriūs, sūspēnsūs, (Quāvě sčquār? rūrsūs pērplēxum iter omne revolvens. Virg. pērquīro, is, sivi, itū n, čič. Cercare, diligentemente. Act. acc. SYN. Indago, vēstigo, invēstigo, exquiro, inquiro, scrutor, quæro, perscrútőr. 🖣 Cüm pátér ignárús Cádmó pérquirčrě ráptám. Ovid.

Pērrūmpo, is, rāpi, rūptūm, črč. Rompere nel mezzo. Act. acc. J Qua lăterum crătem pērrū-

pit čt össibús hærčns. Ovid.

Pērsā, ā, m. Persiano, di Persia. SYN. Ārsācīdā, Ārsācīdēs, Āchæmēnīŭs, EP, Eōŭs, tortīs, săgīttifer, phäreträtus, potens, clarus, infidus, fallax. Fleetit Achæmenius lünatam Persä tiaram.

Perserutor, aris, atus, ari. Cercar con diligenza. Depon, acc. SYN. Pērquīro. § Non pērscrūtāri primordiă singulă quaique. Luc.

Pērsequar, eris, secutus, sequi. Perseguitare, tener dictro. Depon. acc. SYN. Vexo, însequor, însēctŏr, consēctŏr, insto, ūrgčo. PHR. Însĕquĭtūr, trepidīque pedēm pede fervidus ūrģēt. Admīssē sēquitūr vēstīgiā pāssū. Tērgēquē fūgācis Imminēt. Vēnātôr cūrsū cānis, čt lātrātĭbŭs īnståt. ¶ Monstrăque, terribiles persequitūrque ferās pent.\ Ovid.

Pērsēvēro, ās, āvī, ātūm, ārē, n. Perseverare, continuare. SYN. Pērsīsto, pērgo, pērsto. § Pēst manes tumulumque perseveret (phal.) Mant.

Pērsēŭs, vel Pērseūs, cī, et čos, m. Perseo. SYN. Īnāchīdēs, Ābāntīždēs, Ācrīsīōnĭādēs. EP. Īnāchius, ferox, aureus, celer, alatus, aerius, inelytus, fulgēns, aurīgēnā. PER. Gorgonis anguicomæ superator. Pennipes Jove natus. Aligër aŭrātō ēdĭtŭs îmbrë. Ānguĭcŏmæ ōrĕ Mĕdūsæ tērrībīlis. Dānāčiā prolēs. Dānāæā propago. Mědůsa victor. Ináchřo satá sangumě proles. Hăbens præsecto Gorgona collo. Persea, quem plůvió Danac conceperat auro. Ovid. Hanc egő si pétérém, Perseus Jóvé natús, et Illa. Id. Fah. Figlio di Giove e di Danac, figlia d'Acrisio re degli Argivi. Temendo Acrisio di esser neciso dal nipote, come gli aveva detto l'oravolo, vinserro Danae entro una torre. Ma Giove, cangiatosi in pioggia d'oro, pote aver commercio con Danae, the poi partori Perseo.

Pērsonātus, š, ūm. Mascherato. Quo pērsonātůs pácto pátěr, his čgo quá nůne. Hor.

Persono, as, vi, itum, are. Somare, risonare. Neut. SYN. Insŏno, consŏno, sŏno, rčsŏno, strčpo, ölistrépo, PHR. Pér tötám vöx ingéns pérsőnát ürbem. 🎙 Cerberus hæc ingens látrátú régná. trīfaūcī Pērsŏnāt. Virg.

Pērspicāx, ācis, adject. Perspicace, acuto. ! Quām pērspicāci, quām bēnīgnō, quām citō jamb.).

Pērspicio, is. spēxī, spēctūm, črč. L'edere, conoscere. Act. acc. SYN, Perspecto, aspecto, inspicio, observo. 3 Camque animo et vigila perspēxērāt omnīā cūrā. Ovid.

Pērspichus, a, ūm. Chiaro, lucido, SVN. Pēllūcidus, clārus, nitidus, lūcidus, līmpidus, vitreŭs. § Bāsiā: pērspiciās plūs vētūtstīs āgnās

pent.). Mart.

Pērstrepo, is, pūī, pitām, čič. Fare strepito. SYN. Strepo, strepito. PHR. Crebro púlsatůs přistrépři řetá. Těllás můgitá pěrstrěpit imó. Rámor ĭn ārcānā jāmdūdūm pērstrēpīt aūlā. Stat.

Pērsuādeo, vel Pērsuādeo, es, sī, som, etc. Per undere, Act. acc. rei., dat. pers. SAN. Suadeo. ¶ Persuadere cupit, credat dudada Apella. Hor.

Pērticā, à, f. Pertica. SVN. Stipés, băcăliis. EP. Dūră, fīrmā, lõngā, teres, öblöngā, nödösā. Abstulit excultas pertică tristis opes (pent.). Prop.

Pērtimēso, ēs, ŭi, ērē. Temere. Act. acc. SYN.
Pērtimēsco. ¶ Diceris ēt dominas pērtimūissé
minās (pent. Oyid.

Pērtināx, ācis, adject. Pertinace, ostinato. SYN. Obstinātūs, immētūs, immēbilis, tenāx, pērvicax, infractus, indòmitus. ! Aut digito male pērtīnāci alcaic.). Hor.

Pērtināciā, w. f. Pertinacia, ostinazione, SYN. Obstinātio, pērvicāciā. PER. Tenāx sententiā,

öbfīrmātā völūntās. Fīrmā mēns,

Pērtineo, ēs, ŭi, tentūm, eie, n. Appartenere, SYN. Pērvēnio, pērtingo, vel āttinēt, spēctāt. 🖣 E quibus ad vēstros sī quid non pērtinēt ūsūs. Ovid.

Pērtūrho, ās, āvī. ātūm, ārē. Perturbare, disturbare. Act. acc. SYN. Contúndo, túrbo, misceo, pērmīscčo, cōmmŏvēo, cōncĭto. \$ Pērtūrbātŭr ĭbī tōtūm jām cōrpūs, ĕt ōmnēs. Lucr.

Pērvādo, is, vāsi, vāsūm, črč. Trapassare. Neut. Cörréptűm sűmmum átátis pérvádéré finém.

Virg. Vide Penetro.

Pērvāgās, ā, ūm. Fagabondo. SYN. Vāgūs, ērrāns. 🕈 Dīcērē tām vāstō pērvāgās örbē pāĕr

pent.). Ovid.

Pērvēnio, is, vēni, vēntūm, irē. Pervenire, arrieare. Neut. SYN. Attingo, pêrtingo, accedo, ădčo, advenio, tango, devenio, propinquo. PHR. Hộc spērem Îtăliam contingere colo. Devenere lŏeōs lætōs, et ämæna vírēta Förtūnātōrūm nemŏrūm. ¶ Ö Lýcidā, vivî pērvēnimus, ādvěná nôstri. Virg.

Perversus, a, um. Perverso, malvagio, SAN, Perditus, împrobus. Omniă perversas possunt

corrampere mentes. Ovid.

Pērvicāx, ācis, adject. Duro, ostinato. SYN. Pērtínāx. Fās pērvicācēs ēst mīla Thyadas alcaic.) Hor.

Pērvidēo, ēs, īdī, īsūm, ērē. Veder chiaramente. Act. acc. Corpora pervideas, reminiscere totiás, imám. Lucr.

Pērvigit, is, adject. Che veglia molto. SYN. Vigil, īnsomnīs. 🐧 Āntē mēos oculos pērvīgil anguis črát pent., Ovid.

Pērvigilo, ās, āvi, ātūm, ārē. Legliare molto. Nent. § Nām vigilārē lēve ēst, pērvigilārē grāvē pent.). Mart.

Pērvins, š. ūm. Penetrabile, per deve si può andare, SYN. Apērtús, pātēns. § Intērēā quōniam nāntī Irētā pērvīā non sûnt. Ovid.

Pērvoto, vel Pērvotito, as, avī, atum, are, Folare, andar velocemente. Neut. ace, PHR, Totam pervolāt ūrhēm. Āgitātis pērvolāt ālis. Pervolitat lūx per teeta domorum, Lumen Sole repercūssum, aūt rādīantis imagine luna Omniā pěrvělitěd látě lócă, Dissültát při tortá vágá súb imágine vibráns. 凭 Pervolát, et pennis álta ātrīā lūstrit hīrando. Virg.

Pérûro, îs, ûssî, uslum, éré. Abirucare. Act. acc. ! Imponuntqué săis ôră perustă viris.

(pent.), Prop.

Pérusiá, ac. I. Perugia, EP. Antoqua, ferox, excelsă, PRR. Lx Scaligero, et Alex. Donato Sānguinēa aūdāci conātā Pērūsiā ferro, Tānquam hosti temere sape inimică suis. Urbs ängūstă căpūt rădiis Perusină coronat. Rădiautēm cūspīdāt örbēm, Stēllāquē cönīfērām dīscrīmīnāt aūrčā lūcēm. Cēlsīs propiorēm pūlsāt Ŏlvmpām Tūrribās.

pēs, pědís, m. Piede. SYN. Plantă. EP. Těněr, lēntus, tārdus, vēlāv, Tīrmus, cēlēr, agilis, cērtŭs, properans, vagus, încertŭs, titubans. PHR. Sūmmām cēlērī pēdē lībrāt ārēnām. Vide Pe-

des, um.

Pēstifer, ă, ûm. Pestifero, pestilenziale. 9 Pēstiferās ăpěrīt faūcēs, queis condita Ĕryūnis. Virg.

Pēstitens, tis, adject. Pestilente. S Nēc pēstilentêm sentĭet Āfrĭcūm (alcaic.). Hor.

Pēstitēntiā, ā, f. Pestilenza. § Rělěgārě něc tě pēstilēntjā pōssit (scaz.). Hor. Pēstitiās, ātis, f. Peste, pestilensa. Alque ča

vis omnis morborum, pēstilitāsque. Luc. Vide

Pestis. Pēstis, is, f. Peste. PER. Lues, contagio, contagiă, ōrūm. EP. Ācērbā, dīrā, sævā, pērniciosā, grāvīs, ārīdā, ārdēns, sītīēns, īgnēā, fūnēstā, ēxĭtĭōsă, īmmēdĭcābĭlĭs, Stўgĭă, Ľēthæă, lēthālĭs, lēthĭfĕră, lūrĭdă, līvĭdă, răbĭdă, tābĭdă, fædă, tūrpis, serpens, tetră, errâns, văgă, viŏlēntă. PER. Dīrī contāgiă morbī. Pēstis ārdor, flāmmā, æstūs, rābīcs. Sævā lūcs. Pēr vīscērā sērpēns. Mědůllās ūrēns. Vīrůs, vel včněnům pēr mēmbrā spārgēns. Fūnēstō mětňendă věnēno, Cælūm', aŭrās , āčrā înfīciēns. PHR. Agricolis campos, civibus ūrbes viduat. Tetra

tābē. Fædīs viliāntūr ödöribūs aūræ. 🖣 Pēstis ăcērbă bŏūm, pēcŏrīque āspērgērē vīrns. Virg. Pětitor, öris, m. Dimandatore. SYN. Quæsitor. Clárňs Hyantheæ stállá pětitor áquæ pent.).

fālcē mētīt cīvēs, colonos. Dīrā lūcs vitiāvērāt

aūrās. Pāllīdāque ēxānguī squālēbānt corpora

Pětītůs, ă, ûm. Dimandato. SYN. Öptātůs, quæsītňs. ¶ Præmiă pēccātō nāllā pētītā mihi pent.). Ovid.

Peto, is, îvî, vel ii, îtam, ere. Pregare, chiedere, domandore. SYN. Posco, rogo. postňlo, exposco, deposco, queco, exquiro, flagito, efflagito. PilR. Supplex të pëto. Habes tota quod mëntë pětisti. Fřděm pácis pětřique, děditquě. Höspitřům rěquřemquě pěto. 🖣 Ibát; čt aŭxřlřům dūcto mūcrone petebat. Virg.

Petră, æ, f. Pietra. SYN. Lăpis. ¶ Frētus ămore

pětræ, cástis ét pérvígil ármis. Prud.

Pētrus, i, m. S. Pietro. EP. Pius, potens, facundŭs, dĭsērtŭs, Ídūmæŭs, clāvĭgĕr. PER. Clāviger æthereus, PHR. Alter erat senior Petrus, cui candidă mento Canities, geninæque micant în pêctörê clâvê<u>s.</u> Prîmŭs Ăpôstŏlĭcō, pârvâ dê püppč võcātůs, Āgmině Petrůs črát Bethsaidòs ācer álümnús, Sölvere qui měrňit, clauděre clavě pělos. ¶ Præsölidům Siměném dignům cognomine Petri, Juv. Hist, Principe degli Apostoli, che fu crocifisso in Roma per comandamento di Nerone, nel medesimo giorno che fu decapitato S. Paolo.

Pětňláns, třs, adject. Prosontuoso, sfacciato, petulante. SYN. Pětůlcůs, láscivůs, procáx, impůdens, protervás, improbás málignás, effrænis, īmpārās. • Quiu čtiam ūt pēssēm vērbīs pētŭ-

läntřbůs ůtř. Ovid.

Pethiantia, a, f. Prosunzione, sfacciataggine, petulanza. SYN. Procacitas, lascivia, improbitas, proterviă. f Tê non üllă mea lasit petulantiă līnguā. Prop.

Phædra, a, f. Fedra. SYN. Mīnošs, Mīnoša, Pā-siphādā. J. Hīs. Phædram, Procrinque locis,

mæstamque Eriphylen. Virg.

Phäeton, ontis, m. Fetonte. EP. Amens, audax, combustus, imprudens, însanus, împeritus, ignarŭs, înfēlix, dēviŭs, āviŭs, māgnānimus, misčr, stültűs, temeráriús, ater, fülmineus. PER. Heros Hyperionius. Hyperione natus. Proles Clymčněřá. Sölě sătůs. Infelix cůrrůs aŭrigă påtērnī. Clymenes fīliŭs aŭdāx. PHB, Cessit hābenîs. Audacî questus de Phaetonte pater. Půlsůs ăb excelső Pháčton temerarius axe. Optātēs quī mālē rēxīt ēgaēs. Flāmmīvēmēs Pháĕtőn őptávit tángéré cűrrűs. ¶ Hic sitűs ést Phacton, currus auriga paterni. Ovid. Fab. Figlio del Sole e di Climene, che ottenuta dal Sole licenza di guidar esso il carro per un giorno, ma non sapendo ben regolar i cavalli, s'accostò tanto alla terra che l'avrebbe abbruciata, se Giove, percossolo con un fulmine, non l'avesse precipitato nel fiume Po.

Pháĕtōntiás, ádís, f. Sorella di Fetonte. SYN. Hēliás. ¶ Tūm Pháĕtōntĭādās mūseō cīrcūmdāt ămără. Virg. Fab. Così fingono i poetiche, piangendo elleno la morte del loro fratello, furono cangiate in alberi di alno, oppur di pioppo.

Phätānx, angis, Squadra, Vide Cohors.

Phătăris, idis, m. Falaride. EP. Savus, crudelis, dīrus, crūcīntus, immānis, asper, ferox, ellerus, trūx, Siculus, bārbārus, PHR. Quique bovēm Sĭeŭlō fertur donasse Tyranno, Qui falsum lentő törrőít igne bővem. J Etque ferőx Phálărīs, līnguā priŭs ēnsē resēctā, More bovis, Păphiō clausus în are gemas (dist.). Ovid. Hist. Crudelissimo re degli Agrigentini, che, oltre gli altri stromenti da tormentare, ebbe un toro di bronzo fabbricato da Perillo, in cui messi i condannati, e sottopostovi il fuoco, restassero abbrustoliti, e così gridando uscisse dalla bocca del toro un gran muggito, godendone sommamente il

Phătěră, ārūm, f. plur. Abbigliamenti di cavalli. SYN. Ephippiūm. EP. Nobiles, decoræ, rūtilæ. nitentes, ornatæ, fulgentes, equestres, auratæ, gemmatæ, splendidæ. ¶ Út læti pháleris om-

nes, et torquibus omnes. Juv.

Phălerātus, ă, ūm. Bardato. ¶ Illa hōstīle căpūt

phălčrātăque temporă vittis, Prud.

Phăternum, î, n. Falerno, sorta di vino. EP. Liquidum, suave, fumosum, dalce, ardens, calidūm, spūmosūm, spūmans, acre, Campanūm, nēctārēum, indomitum. PHR. Rumpit et ardenti mädidűs eristállá phálérnő. É Lűdéré fűmősűm pűérő suádénté phálérnűm. Mart.

Phanaens, i. m. Fanale, promontorio nell'isola di Scio. PHR. Tmölüs ét ássürgit quibus, ét réx

īpsē Phănāŭs, Virg.

Phāntāsmā, atīs, n. Fantasma, SYN. Formā, vīsūm, imāgo, spēciēs, spēctrūm. EP. Vägūm, fallax, hörrendam, patliens, pallidam, inane, mětňěndům, ůmbrátřič, noctúrnům. PER. Tăcita noctis imago. Sopitos illūdens sensūs. Văriās imitāns formās. Nūne placet, ācrcos que, et de phantasmate visas. Prud.

Phárão, ônis, m. Faraone. Obrůitůr Phárão, pătăit viă liberă Mosi, Prud. Hist. Tutti i re dell'Egitto furono addimandati Faraoni, tra i quali vi fu quel celebre, che fu sommerso nel mar Rosso, quando persequitò Mosè.

Phăreiră, ă, I. Turcasso, farctra, carcassa, SYN. Corvtus. EP. Plena, Cressa, Amazonia, Lyeia, Gnőssä . Cydöneä, lævis, însignis, sönáns, pictă, săgīttĭfĕră, ĕbūrnĕă, lĕvĭs, grăvĭs, Gnōssĭă, dĕcoră, gravidă, căpax, habilis, sava, venatrix, aŭrātă, pēndēns, pēndūlā, sūspēnsā, Seythică. PHR. Gnőssásque agitáre pháretras Doctus. Ārcūs, vēnātrīcēsque phārētrās Sūspēndīt pūčrīle decus. ¶ Deque sagīltīfera prompsīt duo tēlă phărētrā. Ovid.

Phārmācūm, vel Phārmācōn, ī, n. Medicina. SYN. Mědřeáměn. 🏴 Încantorum anceps hominam

mălă phārmācă Sīmon. Mant.

Phārmācopotă, ā. m. L'enditor di medicine, speziale. PHR. Ambūbājārūm collegia phārmacopolæ. Hor.

Pharos, vel Pharos, i. f. Faro, o Lesina. 4 Lumină noctivăgă tollit Phărus amidă Lûna. Stat. Expl. Isula di Egitto presso ad Alessan-

Phārsātiă, & f. Farsaglia, provincia di Tessaglia. PHR. Īlijus auspiejis obsēstā mænij pācēm, ¶ Vietă petent Můtřnæ, Phársáliá sentřet illům.

Phāṣĭăcňs, vel Phāsĭācňs, ă, ñm. Di Fasi. ¶ Turbăque Phāsiācām Grājā bibistis ăquām (pent.).

Ovid.

Phāsis, idis, m. Fasi (finne). EP. Colchus, Cholchicus, rapidus, limosus, asper, nivosus, magnus, barbarus, Seythicus, PER, Răpidi Phasĭdĭs āmnĭs. Seythĭcī Phāsĭdĭs ōræ. ¶ Cōntĭgĕrant răpidas limosi Phasidos ûndas. Ovid.

Phēnīx, vel Phēnīx, īcis, m. Fenice. FP. Eōus, Īndňs, ātērnás, immortālis, repārābilis, vivāx, redivivas, perennis, renascens, unicus, cristatás, longævás, versicolor, nobális, PEB, Gángētică avis. Indă volneris. Titanius, Syrius, Āssyriŭs, Ārābūs, Indūs, Eōŭs āles. Phēbi āles. ălûmnus. Ales sola sui generis. Indică solis ăvis, PHR Phoenix, nec fruge, nec herbis, Sed thūris laerymis, et succo vivit amomi. Senio dēfēssūs inērtī Scāndil ödörītēs Padenīx fēlicĭŏr īgnēs. Vēnĭt čt ēxtrēmā Phēmīx lāngāvās ăb Eûrő, ¶ Āssýrĭi Phoenică văcânt: non lroge, nce herbis. Ovid. Vecello consacrato al Sole nell' Irabia.

Phiătă, &, f. Impolla, caraffa. • Quid lihi cum

phíalá, ligúllim cóm millére pôssis? Mart. Phidiacós, á. óm. Do Fidua. ¶ Phidiacós signó

sē Jūniter ornāt ebūrno. Prop.

Phidiās, &. m. Fidia. Lysippi légő, Phidiæ pűphal.). Mart. Expl. Questo fu da prime pattore, di poi coccllente scultore, che formo la statua di Pallade d'avorio con arte mivalile

Philippiis, i. m. S. Tilippo Ipostolo, PHR. Betheaidae décas o mignam, virtaté, Philippe, Conspicua; o Heros samono carassime Christo. Căpăt înter celică lucet Pignoră Părisois, que summa Ecclesiă digno Conservat cultu Unde iter egrédiens simili sérméné Philippiam, Juv.

Philoclétés, &. m. Felottete, compagno di Ercole. SYN, Prasantins, Prasantiades PLR Prasante nātās, sātūs, ortus. Pra anter coles. Presantius hérős. 4 Sis licet infestús sőcii), régique, mihique, Date Philoclete, Oxid.

Philomela, a., f. Rosignuolo, SAN, Lūseinia, EP. Īsmārijā, Ālticā, Gēticā, vēcālis, gārrūlā, canērā, Hebilis, argātā, quērālā. PER. Artificī promēns gūttūre võces. Väriā depromēns discrimină võcum. Pendens summo stridulă ramo. ¶ Flét philomélă nefăs încesti Têreos, et qua-Mūtă puellă fiii, garrulă leitur ăvis pent. . Mart. Fab. Figlia di Pandione re d'Attica, sorella di Progne, Fu sforzata da Terco marito di Progne, che poi le taglià la lingua, acciò non manifestasse la scelleraggine. Progne, per vend care l'ingiuria fatta alla sorella, accise Iti, e la diede a Tereo suo padre in forma di vwanda, acció lo mangrasse: ma Tereo scoperto il fatto impugnato un coltello, la perseguito insieme con sua sorella; ma Filomela fu mutata in un rasignuolo, e Progne in un rondine. Iti in fagiano, e lo stesso Tereo in una bubbola.

Phitosophus, i., m. Filosofo, SYN, Sophus, EP. Prūdens, doctus, solers, peritus, celeber, insignis, clārūs, sūbtīlis, ingeniosūs. PER. Sophiæ ămāns, vel ālūmnūs, PHR. Stūdžīs Plātōnīs, Äristötélis änimum förmát. Dőcét quæ nörmá bonī, quīs līmes honestī. Solertī indágine novit Ömnik. İlle döcet magnı primördik mündi, Ft rērūm caūsās, ēt quīd Nātūrā Dēūsquē. • Innămerabilium primordiă Philosophorum. Cad.

Phittenm, i. n. Licore che induce ad amare, EP. Pállidum, pállens, igneum, sávum, tábidum, Colchieum. Thessalum, ! Philtra, quibus vă-

lčánt měntěm věxátě máriti. Juv.

Phinens, et, vel cos, et Phinens, et, m. Finco. SYN. Agenorides. PHR. Time Odrýsta Phineis rēx înclytūs orae. Litora fatidici pienis horrentiă Phinei. Cretus Agenore Phineus. Perpětůáqué tráhěns řněpěm súb něctě séněctám Visus črát Phinens, Óvid, Hist, Re d' Ireadia, a cui le Irpie venivano a guastar i cibi sopra la tavola, perchè aveva fatto accetare i loro fight.

Plitegethan, ontis, m. Flegetonte. EP. Rapidus, famidás, Tártáréns, ignéas, viólentas, éxandāns, savūs, ārdēns, anhēlūs, mamornūs, sonorus, ater. astuins, procellosus, dirus, ignitús, fűréns, tápáx, ignívómús, flámméns, flébilis, mostús. Stýgiús, Támarías, nigér, súlphárcús, PER. Plégéthôntis undă, ăquae. Phlegéthônteus amnis, làcus, Flammens amnis, Locus ignéüs. PHR. Fúmidús átrá vádis Phlegethón încêndiă vôlvit. Ârdêntî Trető Phlegethőn arênās ignens tortās āgit, Lāte exundântībus mit Ripás say us áquás Phlégethón, ét túrbine ánhéló. Flammarům resonáns sáxôsa încêndiă tôrquet. Cone răpidus flămmis âmbit torrentibus amnis Tartarčus Phlégěthon, törquétque sönántiá. sixă. Yug.

Philégyas, é., m. Plegia. Infélix Théseus Philégyasque misérrimus omnés, Yarg, Lab. Re der Lapiti, padre d'Issione, che albrucio il tempio d' Ipollène.

Phôca, a. t. Fitel marrie EP, functors, ingéns, hőrréndő, délőrmis, a quorcé, lerex, grandis, undívága, terribólis, turpis. PLR Vitulus æquóreas, Bôs mărinăs, Prôtei, Nerei, Neptuni peess. Visú détőrműá cörpőre cete. Vasti gens horrida pönti. 🖣 Próbrd, meoblæ fuzimit ad flomina Phôcas, Virg. Lab Questi delle ziono nell'acqua e fuori dell'acqua, e sono custoditi da

Phōcaa, f. Focea. Phōcaus, a, um. Della Focea. Üt főtét éxémplüm véri Phôcæŭs ămôris, Ovid.

Pháthě, és. f. Luna. Diana. SYN. Diāna, Lūna, Hěcătě. EP. Clară, půlchră, novă, plenă, candidă, pērnēx, vēlēx, ribicundă, gelidă, pallidă, ārgēntēš, hūmīdā, nōctīvāgā, Tītānīš, īnnūbā, Latonia, PHR. Väga perlüstrat Phæbe dűödena quotannis Sidera. Noc tibi sol clarus, nec sit tibi lūcida Phæbē. Vēntus črīt: vēnto sempēr růbět aŭrčă Phæbě. Virg. V. Luna.

Phoběus, vel Phoběus, a, um. Di Febo, d'Apolline, del Sole. SYN. Phabeius, Apollineus, Solārīs, Tītānīŭs. 🖣 Ārgŏlīcī clypči aūt Phœ-

hērē lāmpādīs īnstår. Virg.

Panenns, i. m. Apolline, Febo, Sole. SYN. Sol, Apollo, Deliŭs, Titan, Cynthiŭs. EP. Nitidus, nitēns, corūscus, decorus, rapidus, vagus, lūcidus, Rammiger, fervidus, clarus, calens, radĭōsŭs, pūrŭs, vēlōx, aŭrĕŭs, rŭtĭlāus, sūblīmĭs, aūricomus, Delius, Titanius, PHR. Presserat öccidňús Tartessia litora Phæbus. § Ét te Phæbus amāt, Phobo sua semper apud mē. Virg. V. Apollo et Sol.

Phoenix, ieis, m. Fenicio, popolo della Siria. SYN. Tyriŭs, Sidoniŭs. ¶ Huic conjūx Sichæŭs ĕrāt dītīssīmus āgrī Phænīcum. Virg.

Phoenix, icis, m. Fenice, V. Phenix.

Pholoe, es, f. Foloe, monte d'Arcadia. 9 Scilicet ipsč pětět Pholočn, pětět ignihůs Æthon. Luc.

Phoreys, vel Phoreynis, ydos, f. Medusa. J Sectaque Persea Phoreydos ora mana. (peut.). Prop. Expl. Nome de Medusa, così detta da suo padre Forco.

Phōsphŏrňs, ī, m. Lucifero. SYN. Lūcĭfer. EP. Fülgēns, ālmūs, ālbūs, rŏsĕŭs, ārdēns, aūrĕŭs, nitēns, sērēnus, clārus, pūrus, rūtitāns, rūtitus, micins, vigil, corūscus, matūtīnus, lūcens, splēndīdūs, fūlgīdūs, pūrpūrčūs, Cythĕrčiŭs. PIIR. Haūd secus, Occano rediens Čythereius īgnīs (idest stella Veneris). Fūlgārāt ēt roseīs Lūcifer ālmus equis. ¶ Phosphore redde diem, quid gaūdiā nostrā morāris? Cāsare ventūro, Phōsphŏrĕ, rēddĕ dĭēm (dist.). Mart.

Phrenesis, is, f. Frenesia. Cum furor haud dub'ūs, cūm sīt māuïfēstā phrenesis. Juv.

Phrénéticus, a, am. Farnetico. Phrénética Septentrīðuum fīlīī .jamb.). Var.

Phrygia, & , f. Frigia. Dārdanus Idæās Phrygiæ

pěnětrávít ad úrbes. Virg.

Phrýx, ygis, m. Di Frigia. SYN. Phrygius. § Sī quă Phryges jactant præ se responsă Deorum. Virg.

Phryxňs, ī, m. Frisso. PHR. Profugi aurea Phryxī vēllērā. Æquŏrčī fālgēbānt vēllērā Phrýxī. Mart. Fab. Figlio di Atamante e di Nefele, fratello d'Elle.

Phytis, idis, f. Fillide. EP. Dives, misera, impătiens, frondosă, Threieiă, Sithonis, Rhodopēĭă. 🖣 Hōspĭtā Dēmŏphŏōn, tňä tē Rhŏdŏpēĭā Phyllis. Ovid. Fab. Figlia di Licurgo re della Tracia, che s'impiccò per impazienza che avea, che non ritornasse presto Demofonte, e fu mutata in un mandorlo.

Pīcă, ŵ, f. Pica, gaza. EP. Văriă, vērsicolor, lŏquāx, elāmēsă, pīctă, împrŏbă, disērtă, quĕrňlá, sálútátrix, gárrůlá, cănôrá, mělestá, ár-

gūtā, raūcā. PER. Pīčrīs āvīs, ālč^e, vŏlucrīs, Pīčrīš volucrīs. PHR. Hūmānos promīt gārrůlă pieă sŏnōs. Picam Sī non inspicias, essě něgábřs ávěm. ¶ Institěránt rámis imitántés ōmnĭă pīcæ. Ovid.

Pīcārdīā, w, f. Picardia. EP. Fīdā, dīvēs, cāndīdā. Piceatus, vel Picatus, a, um. Impegolato. J Non fuit Autolyco tam piceata manus (pent.). Mart.

Piceus, ă, um. Di pece. Procumbunt piceu flam-

mīs ălimēntă futūrīs. Stat.

Pietor, oris, m. Pittore. EP. Insignis, inclytus, clārus, egregius, praedarus, celebris, industrius, doctus, peritus. PER. Arte Parrhasia, vel Apellēā doctus. Pārrhāstā ārte potens. Ārtīs Apēllēže doctus. Natūrže žemulūs, PHR. Ingenio, ārtě, mănů nătūrām @quăt, vincit, superat. Aquāt nātūrām vīrībūs jugčnīi. Cui něquě pār Zeŭxīs, ēt māgnūs cēdăt Apēllēs. \ Vānē, quid āstēctās saciem mihi ponere pictor? Aus.

Pictūrā, ē. f. Pittura, EP. Illūsiris, nitidā, cōnspicua, nobilis, insignis, mīrābilis, læta, Apellēa, antīquā, admīrānda, corūsca. PER. Ārs Pārrhāsiā. Ārtis Apēllēte decus. Ārs temulā nātūrā. 🖣 Sīc šit, ātque šnimum pietūrā pāscit

ĭnānī. Virg.

Pictūro, ās, āvī, ātūm, āre. Pingere. Act. acc. SYN. Pingo. Fit pictūrātūr moritūris floribus āgĕr. Stat.

Pīctūs, ă, ūm. Pinto, dipinto. SYN. Ādūmbrātūs, dēpīctus, pictūrātus. J Pictus acu tunicas, et

bārbārā tēgminā erūrūm. Virg. Pīcūs, ī, m. Pico. Accipimūs, Faūnō Pīcūs pāter, îsque părentem. Virg. Fab. Figlio di Saturno, e padre di Fauno mutato in un pico dagli incantesimi di Circe.

Pieris, idis, f. Pieride, Musa. SYN. Mūsă, Cămænă. ¶ Împětůs: út tăcůî, Pičris örsă loqui (pent.). Ovid. Fab. Le figlie di Piero s'addimandarono Pieridi, emule delle Muse e mutate in gaze. Anche le Muse stesse s'addimandarono Pieridi dal monte Piero a lor consacrato.

Pičriŭs, ă, ūm. Delle Huse. J Et de Pičriis vo-

cālēm fontībūs ūndām. Stat.

pĭĕtās, ātĭs, f. Pictà. SYN. Rēllĭgĭo, vel bŏnĭtās. EP. Cāsta, pūra, vēra, saneta, öfficiosa, illūstris, insignis, egregia, eximia, colestis, fietă, simulată, spectabilis, sacră, spectată. PER. Dīvīnī rēvērēnlīš cūltūs, officiūm, opus. Honos mentis piæ. Piæ virtūtis ardor, Pia facta. ¶ Diī quoque ut a cunctis hilari pietate colantur. Ovid.

Piger, pigra, pigram. Pigro. SYN. Iners, deses, rčsěs, dēsĭdĭōsŭs, sēguĭs, īgnāvŭs, sōcōrs, lēntus, languidus, torpens, tardus. PER. Desidia tārdus, lānguens. Tūrpī segnitie lānguidus. Ignāvām dūcere vitām latus. Gravi torpore segnis. PHR. Sit piger ad pænas princeps. Dēficiēt jūvēnīs frāctūs inērtē sitū. Ignāvūm corrumpant otta corpus. Lento gradu vix se sē trăhit. 9 Optāt čphippiā bos piger, optāt ărārē căbāllus. Hor.

Pĭgĕt, ŭĭt, ērč, impers. Rinerescere. 9 Quo fĕrčt

īră, sĕquār, fāctī förtāssĕ pǐgēbǐt. Pīgnūs, ŏrĭs, n. Pegno. EP. Mūtŭūm, fĭdēlĕ, cārūm, cērtūm, īnviŏlābilē, grātūm, prčtiōsūm, ămīcūm, ēxĭmĭūm, dīvčs, māgnĭlĭcūm. ∫ Fērrĕ sŭi dederat monimentum, et pignus amoris. Virg.

Pigrītiā, æ, f. Pigrizia. SYN. Ignīviā, inertiā, sēgnīties, dēsidiā, torpor. pigrīties, otiūm, socordiā, vēcordiā, tep. Tūrpis, intāmis, pūdēndā, probrosā, lēbēs, lāngnīdā, tārdā, lēntā, imbēlis, somnīferā, enervis, mēllis. PER. Impārām. Somnī mātēr. Exōsā, pērēsā, pērtæsā lāborēm. Somnī mātēr. Exōsā, pērēsā, pērtæsā lāborēm. Jūvēnām pēstīs. Corpās enervins. Hebētāns mēntēm, sēnsūm. ¶ Ārgūtmūr lēntæ crīmīne pēgrītiā (pent.). Mart.

Pigro, ās, vel pigrör, ārīs. Esser lento. ¶ Quöd sī pīgrārīs, paulūmvē rēcēssērīs āb rē. Lucr.

sī pīgtarīs, paulining recesseris ab re. Liter.
Pilā. æ, f. Palla da gutocare. EP. Lēvis, lūsorīš,
eĭtā, völāns, võlītans, rŏtūndī, sŏnāns, cōnettā,
völūbilīs, strīdēns. PER. Glöbūs lūsorīús. Sphārā
lūsorīš, pālmāriš. PHR. Pīlā tōtā rēcūssīs letā
sālīt bācūlīs. Völāntēm Aūt pēpūlīssē pīlām
jūvāt, aūt rēvocārē cādēntēm. Vēlōcēs pīlā dēcēpīt pēr brāchīš jāctūs, sāltūs, pūlsūs. Īndōctūsvē pīlā, dīscīvē qutēscīt. J. Föllē mīnūs
lāxa ēst, ēt mīnūs āretā pīlā (pent.). Mart.

Pità, Mole, V. Moles.

Pită, é, f. Colonna. SYN. Cölümnă. ¶ Nüllä tăbernă meös hăbeâs, nec pilă libellôs. Hor.

Pitātūs, î, m. Pilato. EP. Dīrūs, împĭūs, crūdēlīs, sāvūs, sacrīlēgās, īmmītīs, scēlērātūs, pērtīdūs, tūtquūs, nocēms, bārbārūs. § Tālīā Pilātī vērbīs excēpīt tēsūs. Juvene. Hist. Pilato, gudice, ossia preside di Gerusalemme per Umperator de Romani, che diede sentenza di morte a Gesū Cristo.

Pîlčātus, ă, ūm. Coperto di cappello. § Ād Pārthōs

procul îte pilcatos (phal.). Mart.

Pilêntūm, i, n. Carro di cui si servivano le matrone Romane. Essedă lestinant, pilêntă, petorită, năves. Ilor.

Pitéús, ī, m., vel Piléûm, ī, n. Cappello, berretta. SYN. Gălerăs. EP. Cāstóréús, villösűs, örnátús, cömptús, cömpösítűs, cültűs, lévís, fácilís, féxtűlis, sériceűs, bömbyeínús. ⁶ Hác méră libértás, háne nöbis pīléá dönás. Pers.

Pítösús, ă, üm. Peloso. SYN. Villösús. PER. Pílis ópērtús, tēctús, ăbūndāns. § Sēd quöd ět hircösis sērum ēst, ēt türpē pilösis. Mart.

Pilām, ī, n. Dardo. SYN. Spicalām, tēlām. EP. Savām, trēmēns, Mārtīām, nācēns, crāentām, ácūtām, trābālē. Iēvē, violentām, fatālē, fulmīcām, strīdēns, vālnītīcām. PHR. Mārtīā laitīgērā cūspīdē pilā vīrēnt. Pilā remīttānt Savāmānā. Ēxēsā jācēnt scābrā rūbīgine pilā. § Signā, pārēs āqnīlās, ēt pīlā mīnāntīā pīlis. Luc.

Pilūmnūs, i, m. Pilumno. ¶ Pilūmnī Tārnās sā-

crātā vālle sedebat. Virg.

Pitús, i, m. Pelo. SYN. Căpillús, sētā. EP. Flöridús, rigidús, cūltús, törmösús, turpis, möllis, ténűís, squālidús. § Sēd Irútícánté pilö néglécta, ét squālidá crūră. Juv.

Pimpiă, ŵ, f. Pimpla. § Cujus Pimpleo l\(\text{Vi\) i\(\text{a}\) t\(\text{o}\) i\(\text{o}\) t\(\text{o}\) i\(\text{o}\) t\(\text{o}\) i\(\text{o}\) t\(\text{o}\) i\(\text{o}\) t\(\text{o}\) i\(\text{o}\) t\(\text{o}\) i\(\text{o}\) i\(\text{o}\) i\(\text{o}\) i\(\text{o}\) t\(\text{o}\) i\(

- Tracia, dove e d fonte conservato alle Muse. Pimpleis, Idis, f. Pimpleide, Musa. Son ürbană mea Gautam Pimpleide gandent. Mart, et Pimples, f. J. Pimpleă dûleis nil sinc tê mei (alcaie.). Hor.
- Pindárůs, i. m. Pindaro. EP. Nöbřířs, facůndůs, snávřs, divinůs, cělebris, Piéríůs, dôctůs, pěritůs, Apôlfiněůs, ingěnřôsůs. ¶ Pindárum quisquis stůdět æmůlári (sapph. . Hor.

Pindůs, î, m. Pindo. EP. Ārdůňs, āltůs, îngéns, săcěr, vělsůs, Přěříůs, pinnítěr, Ăpôtlínéus, nůbífér. § Aŭt vůr Phásběi trémnéré cácůmină Pindi? Prop. Expl. Montagna presso Tessaglia, dedicata alle Muse.

Pinčús, ă, ūm. Di pino. Pinčă sylvă mihi mul-

tos dilectă per annos. Virg.

Pingo, is, xī, pictūm, crē. Pingere, d.p. upere. Act. acc. SYN. Adūmbio, dēpingo, pictūro. PER. Artě Apēllēā, vel Pārrhāstā ēxprimo. Picturā efffingo. Pictūrā, vel eŏlōrībūs ēxprimo. Ymītór. Pictīs vārtārē fīgūrīs. PIIR. Quā mānūs öbscēnās dēpūnxīt prīmā tābēllās, Et pösūit eāstā tūrptā vīsā dömö! Tēmpörā pingēbānt viridāntēs florībūs hērbāe. ¶ Sānguinčīs frontēm morīs, ēt tēmpörā pingīt. Virg.

Pinguēdo, ĭmĭs, f. Grassezza. SYÑ. Ădēps. ¶ Ēt corrūptā sătīs dīrā ņīnguēdine tēllūs. Alem.

Pīnguis, is, m. f., č., n. Grasso. SYN. Crassus, öbēsus, öpimus. § Pīnguis āquāliculās propēnso sēsquipēde extét. Pers.

Pīnītēr, ā, ūm. Che porta pini. I Pīnītēr īllum etšām solā sūb rūpē jācentēm. Yirg.

Pinnātūs, ă, ūm. Pennato. SYN. Ālātūs. J Pinnātūs grādītūr Zephyrūs vēstīgiā propter. Lucr.

Pinso, ĭs, ĕrĕ, vel Piso, ās, ārĕ, vel Pinsĭto, ās. Pestare, valcare. ¶ Dūm tūrdūs trŭtilāt, stūrnūs

tũne přasřtět ôrě. Ovid.

- Pīnús, ī, vel ūs. f. Pino. EP. Saeră, ūtilis, virēns, naūtică, cōrnigēră, grātā, hīrsūtā, īngēns, prūcēră, ăcūtă, ŏdōră, ārdóā, ūhērīmă, Idāā, āortā, āltā, ānnōsā, pīnguis, súpērbā, ödörā pīnūs. Cybēlētā. PHR. Evertūnt āctās ād sīdērā pīnūs. Caūcāsēt nūtāt dē vērtīcē pīnūs. Ödörō vālnērē pīnūs Scindītūr. Stifdoquē rēvēllērē dūmō Ānnōsām pīnūm māgnō mōlīmīnē tēntāt. ¶ Nös summs Īdæāe sācrō dē vērtīcē pīnūs. Virg.
- Pǐo, ās, āvī, ātūm, ārē, Pargare, Act. acc. SYN. Luo, pūrgo, ēxpio, vel plāco. PHR. Ellīgičm stātūčrē, nēlās quā trīstē piārēt. Gūlpām mi sčiorūm mortē piābūnt. Prodīgijs ācti cœlēstībūs ossā piābūnt. § Mātērnos lūctūs, hostilīā būstā piāstī. Ovid.

Pǐpřr. ĭs, n. Pepc. EP. Růgôsům, lôngům, āspěrům, cándřdům, álbům, môrdáx, ácré, ödôrům, ödôrĭférům, nigrům. § Ő quám sæpě pětét vínă

přpěrquě coquus (pent.). Mart.

Pipilo, ås, āvi, atūm, āré. Pigolare, gridare come fauno gli uccelli. § Ād sōlām dŏminam ūsqué pipilābāt. Cat.

Pīrātā, a., m. Corsale, PER, Prádo, vel grāssātör auquotetās. Omaš fretum metučus pēlāgi pi-

-rātā rēlīngušt. Lucr.

- Pirimóŭs, î, m. Piritor. EP. Förtis, aŭdāx, fīdūs. ¶ Et cum Pirithöö tēlix concordia Thesei. Oxid. Fab. Piritor, figlio d'Issione, marito d'Ippodamia e compagno di Tesco, fa meiso dal Cerbero, essendo andato nell'inferno per rapire Proserpina.
- Pírinn. î, n. Pero frutto ! Non quô môre piris vêsei Călăber juhêt hôspes. Hor.

Pirús, i, f. Pero (athero). Inséré Dāphui piros: cârpênt thá pômă něpôtěs, Vug.

Písě, arům, f. Písa, LP, Ālphēš, antiqué, vietricés, PHR, Ex Scaligero. Písá vetus vieti spěliis čiřentis omistá, tuvidíse ármavit hvídá

tēlā trūcīs: Sīc nācūīt vīcīssē: ālīīs sīc vīcīmăs êrgo, etc. Ālphēā āb ŏrīgĭně Pīsā ūrbs Hētrūscā sŏlēt. Virg. l. 10._

Pīsaūrūm. i, n. Pesaro. EP. Autiquām, nobile, īrrīgāām, PHR. Cuī mārēs āllāīt āmnīs Pīsaūrūs, nomēnquē făcīt. Gāllorum ēxūviās vīctōque ēx hōstě trŏphæūm. Et eāptīva ūrbī victor dát siguă Cămillăs.

Pîscător, ōris, m. Pescatore. EP. Sēdülüs, sölērs, paūpēr, Hūctīvāg ŭs, vīgīl, pātīens, hāmīfēr āquörens. PER. Hāmātā möderātor arandīnis. Rīpā īncāmbēns. Rūpē sčdēns. PHR. Vīctūm hāmō, līnoque parat. Cibis celāt fallācibus hamos. Pīscēs în gürgite captat. Spārsa pēr stāgnā profandī, Evocat ē liquidīs piscem penetrālibās ēseā. 🖣 Mīlēs ērāt glādīō, pīscātŏr ārūudině sůmptá. Ovid.

Pīseīnă, æ, f. Peschiera. SYN. Lăcus, pătus, stagnūm. EP. Lēntā, tōrpēns, cāvā, pīscēsā, līmēsā, hūmīdā, vādēsā, dūlcīs, īrrīgūā,cærūlēā. 🖣 Pīseīnām pētě, non licēt nătārē (phal.) Mart.

Pīseis, is, m. Pesce. EP. Squammeus, mūtus, squāmmosus, squāmmiger, fluviālis, marinus, gequoreus, amnicola, pinnifer, aquosus, undivägás, cærňleňs, törtilis, nitidás, spámeňs, lláctīvāgūs. PER. Āgmīnā mūtā nātāntūm. Gēns squāmmčă, squāmmātă, squāmmōsă, squāmmǐgěră. Pěcůs æquŏrčům, cárůlěům. Grêx Proteī. Grēx Nēptūnĭŭs. Tūrbă, cătērvā cārŭlĕă. Flūminis, vel æquoris incola. PHR. Caūdā, vel pīnuīs æquorā vērrīt, findīt, scindīt, secāt. Æquŏr, undās, aquās, flumina, fluvios, fluctus, amnēs pinnīs vērrit. ¶ Dūm jūga montis apēr, flůvios dům piscis ămābit. Virg.

Pīscor, ārīs, ātūs, ārī. Pescare. Depon. acc. PHR. Duco pisces călămo. Diceptos pisces în retiă trudo. În pecus aquoreum jacto ara recurvă. Fāllo pīscēs călămō. Rētībus jāctīs æquŏrĕām ēdūco prædām. Pīscēs ărūndīne capto. Plenos ēseis fāllācibūs hāmos piscibūs objicio, ūncos oppono. Decipio pisces unco, hamo, esca, cibis, līno, vīrgā, rētībūs. Pīscībūs īnsīdior, vel īnsidiās tendo, paro, molior. \ Quo ducit gula,

pīscēmūr, vēnēmūr, ŭt ēlīm. Hor.

Pīstāciūm, ii, n. Pistacchio. \ Quin et amīgdalčēs săbčūnt pīstācĭā rāmēš. Pallab.

Pīstor, ōris, m. Pistore, fornajo. ¶ Lūdi mägīstrī

mānē, noctē pīstorēs [scaz]). Mart.

Pistrinum, i, n. Molino. Let non pistrino tradĭtŭr, ātque ăsĭnō? (pent.). Catul.

Pistrix, ieis, f. Pistrice, mostro marino e segno celeste.
Flüminë mixtă retro ad Pistricis tergă rčvērtī. Cie.

Pīthō, ūs, vel ōnĭs, f. Pito, dea della eloquenza. SYN. Snādă, Snādēlā, EP, Dōctā, disērtā, sōlērs, îngeniosă, ficundă. Hūjūs in ore lepos

tālīs fācundāgue Pīthō. Pass.

Přůs, ă, ûm. P.o. SYN. Běligiösüs, sanctůs, vel bonus, benignus. PER. Custos, vel cultor servāntīssīmus aegut. Servator, observator, observantīssimus aequi. Religionis tenax. Integer vītā, scēlērīsque pārūs, Insīgnīs přetātē, Pūrūs āb omnī lābē, Nūminā sānetā colēns, PHR, Přetatem hand pectore ficto, Hand simulanter ămăt. Înnocăae stădium pictatis hăbet. Quem fidei piă căci tenet. Pără colit simplicitate Děům. Quí cávět à sánctæ děflectěré trámítě vitā, Quố jū tiời áltěr, néc p člátě lůit májòr. Cui sant colestiá cara. Dii meliora piis, erroremque höstibüs illüm. Virg.

Pix, ĭcĭs, f. Pece. EP. Pīnguĭs, tĕnāx, ātrā, nigrā. erāssā, dārā, līquīdā, coctā, Idārā, Nārīcīā, Indĭcă, Îllýrĭcă. ¶ Nīgrtor Îllýrĭcā, Nārĭeĭāvě pĭcě (pent.). Ovid.

Plācabilis, is, m. f., e, n. Facile da placare. SYN. Clemens, mitis, lenis. 9 Quo quisque est major,

mägis est plācābilis īræ. Ovid.

Plācātus, ă, um. Placato. SYN. Plăcidus. ¶ Inde ňbĭ prīmă fidēs pēlāgō, plācātāquē vēntī. Virg.

Plăcentiă, a, f. Piacenza, città d'Italia. EP. Florēns, clārā , sūpērbā , dīvēs, nōbĭlĭs, ŏpŭlēntă , īnelštă, celebris, bellică, Martia, Mavortia. Certavit Mutina quassată Placentia bello.

Plăceo, es, ŭi, ĭtūm, ere. Piacere. Neut. dat. SYN. Ārrīdčo, probor, delecto, oblecto. PER. Sum grātūs, ācceptūs, jūcūndūs. ¶ Nēc făcie, mēritīsvē plācēt, sēd eārmīnē mōvīt. Ovid.

Plăcel, cbăt, uit, plăcitum est, cre. Piacere, esser grato. Impers. SYN. Libět, jůvát, stát, sědet. PER. Est animus. Mens est. Mens fert. Fert animus. Fert ita eorde voluntas. Sie placitum. ¶ Sī nihil ex tantā superis placet urbe relinqui. Virg.

Plăcidis, ă, ūm. Piacevole, placido. SYN. Plācātūs, sčrēnās, trānquīHūs, quietūs, moderātūs, lenis, compositus, sedatus, mītis, benīgnus, J Troia, nune placida compostus pāce quiescit. Virg.

Placitus, a, um. Che piace. I Est virtus placitis

ābstīnuīsse bonīs (pent.). Ovid.

Placiturus, a, um, particip. Ch'è per piacere. 🖣 Haud pläeitura reler, cum primum crastină cælő, Virg.

Plāco, ās, āvī, ātūm, āre. Placare, riconciliare. Act. acc. SYN. Flēcto, sēdo, lēnĭo, mītĭgo, dēlinio, tempero, compono, compesco, moderor, mõllio, mülečo, cõmprimo. PER. Plăcidis vērbīs, dīctīs, vel vēcibus īrām tēmpēre, lēnie. Prěcřbůs frám sědo, frángo, compesco. Ant-mům žb frá revoco. Cordá áspěrá sédáre, movērē. Īrām ōrāndō (lēctěrě, Īrām prēcībūs vīncěrě, săpěrárě. PHR. Sceptrá těněns, möllitque ănimos, et temperat îras. Dieto citius tumidă æquora placat. Plurima mulcendis mentibus āptă refert. Plācārunt dictis corda aspera Regis. Sānguĭnĕ plācāstīs vēntōs, ēt vīrgĭnĕ cæsā.

Plăgă, â, f. Piaga, ferita, colpo. SYN. Vūlnus, īctňs, cicātrīx. EP. Crŭentă, sævă, dīră, ăpertă. căvă, grăvis, pătens, tristis, ăcerbă, lethālis, viólentă, mortiferă, sanguineă. ¶ Dânt animes plāgā, non cūrsū sēgnīŏr īllō. Virg.

Plägă, a, f. Paese, spiaggia. SYN. Regio, 61%. 🖣 Quatuor in medio dirimit plaga solis iniqui. Virg.

Plägä, &, f. Rete. SYN. Rete, läqučus. J Retia rārā, plāgē, lāto vēnābūtā fērro. Virg.

Plānē, adverb. Certamente. ¶ Commûnī sensû plâne

cărct, înquimăs, Ehen! Hor.

Plănētă, æ, m. Pianeta. SYN. Astrām, sīdūs. EP. Ērrātīcus, vāgus, ērrāns, ērrābundus, pālāns, īnstāhīlīs, mobīlīs. Quēmque hābēāt cāsūm quisque plănetă, dăbo (pent.). Ovid. Plango, is, xi, clum, cre. Percuntere. Act. acc.

SYN. Pērcūtio, ferio, cādo, vērbēro, tūndo, contando. Lamentarsi. Lamentor, lugeo. PHR. Pēctora plangere palmas. Plangere nūda meis conābār pēctorā pālmis. Vide mox Plangor

Plāngor, ōris, m. Battimento, piagnisteo. SYN. Planetus, ietus. EP. Savus, acerbus, rigidus, trīslīs, Iterātūs, vēsānūs, querūlūs, insānūs, fréméns, immanis. PHR. Plangoribus, vel planctū āčrā, aūrās, domūm, sen locā implco. Pēctus mănu, vel palmis ferio, tundo. Oră, genās mănu percătio. I live quoque reddebat sonitám plángóris čándém.

Planities, ei, f. Pianura, SYN, Campus, EP, Patens, vāstā, āmplā, rīdens, amenā, lætā, viridřs, ăpērtă, lõngă, îngens, floridă, spătřosă, Plānities, Cererique favet, densisque ligātur.

Plāntā, a, f. Pianta. SYN. Plāntāriūm. EP. Fertilis, virēns, lūxūriāns, tērāx, tenelli, fiecundi, těněră. 🖣 Hie plantas těněro abscindens de

corpore matrum. Virg.

Planto, as, avi, alum, are. Piantare. Act. acc. SYN. Sero, însero. PER. Plântâs terră abscondo, těgo. Fěrácēs plántás figérě hůmô. Těrrámando, committo. Sulcis dopono 9 Hie teneras lætő stirpés plántávěrát árvő. Ovid.

Plānňs, ă, ẩm. *Piano, uguale.* SYN. Æquňs. 🖣 Ēt plānūs modico tumore vērtex (phal.'. Mart.

Plătănus, ī, f., vel plătănon, onis, m. Platano. EP. Stěrřlís, cœlébs, vřdůš, ačrřš, vřrens, pštúlá, úmbriférá, áltá, nútáns, geniális. 🏴 Ét stěriles plátání málos gessere válentes. Virg.

Plăteă, &. f. Piazza, via larga. EP. Lâtă, âmplă, căpāx, populosă, ăpertă, spătiosă, regiă, publică : trītă , frequens , clamosă. ! Paræ sant plătěæ, nihil nt měditantibns obstět. Hor.

Ptāto, onis, m. Platone. EP. Acūtus, solērs, săgax, insignis, ingeniosus, summus, facundus. dīvīnus, doctus, Cecropius, ¶ Quorsum pērtinuit stipare Platona Menandro! Hor. Hist. Platone filosofo, scolare di Socrate, che insegnava nell'Accademia presso ad Atene.

Plaudo, is, si, sum. ere. Applandire. Act. acc. SYN. Applaŭdo. • Rārā cŏrōnātō plaūsērē thēātră Menandro, Mart, Vide Plansus.

Plaŭstrům, î. n. Carro. SYN. Cürrüs. 📍 Cönténtä cervice trăhûnt stridentiă plaûstră. Vigg.

Plaŭsŭs, üs, m. Plauso, applauso, SYN. Applaŭsús, acclamatio, clamor, fremitus, gaudium, lætítřá. PER. Stúdřům popůli, Lætá vôx, Lætūm signūm. Ălacris, fēstūs, fēstīvūs clāmor. Lætitiá sölemnis. PHR. Tüm plaúsú, fremitűque virum, studiisque l'aventom Consonat omné němůs. Láditia, lůdisquě viæ, plaúsúqué frémēbānt. Lētos (tolléré), vel attölléré (plaúsüs. Tugéminānt plaúsúm Tyrji, Tröðsqué séquúntur. Virg.

Plautis, i. m. Planto, eccellente scrittor di commedie, EP. Doctus, facundus, solers. Caecilio, Plautoqué dălut Românus ădemptum. Hor.

Plēhējūs, vel plēbējūs, a, ūm. Pleheo. 11. darē plēbējā cārpūs ināne rogā pent.\. Ovid.

Plebs, plebís, f. Plebe. SYN. Popúlus, valgos, plēbēs, plēbēcālā. EP. Indocta, cæca, rūdis, īgnārā, Stŏlīdā, lēvīs, stūltā, āmēns, tēmerāriā, imprūdēns, inconstans, tūrbidā, loquax, mūtabilis, infimā, hūmilis, vilis, miserā, incūltā, clāmosă, însană, ăvidă, audāx, egena, incaută, vēntēsā, pāvidā, improvidā, procāv, protervā, vittă, seditiosă, PER, Vitini, ac mutabile

vūlgūs. Tūrbā stolīdā incūltā plēbis. Flūctū mägis mõhile vülgüs. A Nõn egő ventosæ plebis süffrágjá vénör. Hor.

Plēctrum, i, n. Plettro, archetto. EP. Blandum, lêně, důlcě, sŏnōrům, rěsŏnăns, însîgně, mŏdůláns, loquáx, aŭrātūm, ebūrnūm, gārrūlūm. jocosúm, grátům, möllé, cánorům, quěrůlům, Aŏnĭūm, Pindăricum, Mæŏnĭūm, Dircæum, Æŏlium, Apollineum. PHR. Carmen Apollineo tantum modulabile pleetro. Pulsavit tremulo modulantia tympana plectro. En cape delicias, tinnulă plectră, tuas. Movet arguta mollia pleetră lyra. Ilane primum veniens pleetro mödülätűs éhűrnő. Tibul.

Plējades, nm, f. plur. Le Plejadi. SYN. Ātlāntides, Vergilia. EP. Mosta, tristes, hūmida, nimbosæ, aquosæ, madidæ, madentes, nubilæ, lūcidā, imbrifera, vērnā, ūndēsa, procellosa. PER. Allantææ sörörés. Pléjádúm húmidá signā. Sēptēm rādiāntiā stēllīs sīdērā. JīĒgācīs Hyădēs hæc, Plētădēsque nivosās, Ovid, Fab. Le Plejadi sono sette stelle, presso le ginocelna del Toro e la coda dell' Aviete.

piējās, vel Plējās, adis, f. Plejade. 📍 Plējās ēnīxa ēst, lēthoque det, împerat, Ārgom. Ovid.

Plējonē, vel Plējonē, ēs,_f. Plejone. ☐ Hine sătă Plětěně cům cůlitěrě Atlantě (spond.). Ovid. Fah. Plejone, figlia del Mare, e di Teti, moglie d'Atlante, e madre delle Plejadi.

Plēnus, a, um. Pieno, colmo. SYN. Abundans. refertus, confertus, alliuens, repletus, redundāns, cumulātus, frequens. J. . . . Omnia plēnis Rūră nătânt lõssis âtque õmnis nāvită põntõ. Virg.

Plērique, plērāque, plērāque, adject, plur. Molti, la più parte. SYN. Plūres, multi. J Ūt plerique sőlént, náső súspéndére ádúncő. Hor.

Pleromque, adverb. Il più delle volte, per lo più. SYN. Sapě, persapě, crebro, sapříds, frequentěr. 🖣 Frīgoribūs parto agricolæ pleramque fráantár. Virg.

Plico, as, avi, atum, vel ni, itum, are. Pugare. Act. acc. SYN. Gömplico, convolvo, ! Nexantēm nodīs, sēque īn snā mēmbrā plicāntēm. Virg.

Plodo, is, sī, sūm, črč. Ipplandire. Vide Plaudo. Pióratús, as, m. Pianto. SYN. Flétás, lacryma. Ploratus mortis comités, et funeris atri. Luc.

Ptoro, as, avi, atom, are. Prangere. Act. ace. SYN. Lúgčo, flčo, facrymor. 📍 Ploraverč súis non rëspondërë fayorëm. Hor.

Plūmā, æ, f. Peuma. ¶ Aut vārīām plūmā vērsī-colorīs āvēm (pent.). Prop. Vide Penna.

Plumbum, i, n. Prombo, metallo, EP. Füstle, flevibile, liquidam, liqueus, tractabile, liveus, lîvîdûm, sölîdûm, giávê. 📍 lávêntîs plûmbî spārgīt, pārs spicālā gēstāt. Vīrg.

Plambam, i. n. Palla de prombo. PER. Glan . vel pilă plămbéă. Globus, globulus plumbeus 🖣 . . . Ceù lătă plămbea tondă Missă solet medió gláns intabéseéré cœló. Ovid.

Ptůměůs, ă, ům. Di piuma. SVN. Plůmátus, plůmősűs, plámálílis, plumiger. Plámeňs, unieolor, pulto velamine tectus. Ovid.

Phio, is, plai, vel plait, plaébat, cré Paccre. Neut. I Dum pluit in terris, ut possint sole rédúctő, Virg. Vide Pluvia.

Pluces in, f. plură, n., adject, plur, Molti, SYN

Plărique, mültî, non paŭci, frequentes. 🖣 Sed 📗 plūrēs nimiā congēsta pēcūnia cūrā. Juv.

Plarimus, a, um. Assaissimo. SYN. Multus, vel māximās, longē plūrēs. I Plūrimā sūnt jūvenām discrīmīnā, pālehriör īllē. Juv. piūs, plūrīs, n. Piū. SYN. Mūltūs, plūrīmŏs.

🖣 Plūs črāt īn glādīo, quām cūrvō laūdīs ārātrö. Hor.

Plūteūs, ī, m. Scaffale, scansia da tener libri. EP. Dōctŭs. PHR. Lībrīs ŏnūstŭs, ŏnĕrātŭs. ¶ Nām-quĕ pňēr phắtčō vīndĭcĕ tātŭs ĕrăt (pent. Mart.

Pinto, onis, m. Pintone. SYN. Dis. EP. Tremendūs, metnendūs, ferūs, immītis, inexorābilis, āter, profundus, niger, ferreus, barbarus, pallēns, pāllīdūs, squālīdūs, torvūs, superbūs, īllacrymābilis. Sātūrniŭs. PER. Rēx, rēgnātor, rēctor Āvērnī. Ērēbī rēx, dūx, Dĕŭs. Ārbīter űmbrárúm. Tártáréŭs, vel infernús réctőr. Infērnūs, Tārtārčūs, vel Stygĭūs rēx. Sĭlēntūm, vel ümbrārūm rēx. Dŏmĭnŭs, vel dŏmĭnātŏr Avērnī, Stygiŭs Tyrānnūs, Stygiæ ārbitër aūlæ. PHR. Čálīgāntēm Plūto nigrā formīdīne lūcūm Ōceňpăt. Sacră Jövī Stygiō părăt. Nīgrāntēs Mānēs tūrbāsque silentūm Plūto regit. Māxīmūs īmæ noctīs Ārbīter, ūmbrārūmque potens, cui savă lăborant Stamină, qui finem cunctis, et semină præbět. Nascendique vices älternä mörte rependit. Qui vitam, lethümque regit. Cui triplicis cessit fortană novissimă rēgnī. ¶ Vīdĭt út infērno Plūtonī sūbdĭtă rēgnă. Tibul.

PIŭviă, æ, f. Pioggia. SYN. Imber. nimbus. PER. Plūviālis, plūviūs īmbēr. Plūviālis ūndā. Fūsus ah æthere nimbus. Pleuis veniens e nubĭbŭs ūndă. PHR. Plŭvĭă īmpēndēntĕ rĕcēdünt. Dülcibus Aüster İrrörat plüvii sitientes hūmīdūs āgrēs. Plūviis carūere jūvantībūs arva. Fertilihūs siccos plūviūs rigāt imbribūs āgrās Jūppitēr. ¶ Quī māris ēt trīstēs fērrē potēst plūviās (pent.). Tib.

Plůvius, ă, ūm. Plovoso. SYN. Plůviālis, imbrifer. Nāscītur, ēt plāvio contristāt frīgore cœlum.

Pociliatie, vel Pociliator, oris, m. Coppiere. Accērsītorīque, ātque poculātorī (scaz. Scal.

Pôchlôm, i, n. Coppa. SYN. Crater, cratera, pătěră, scřphůs, cíáthůs, călîx, cărchēsiūm, cânthărŭs. ÉP. Aŭrčūm, fictilĕ, cælātūm, spūmāns, ārgēntēnm, fūmāns, plēnnm, lūcidūm, pūrūm, gčaměům, divěs. PHR. Ārgēntő fülgēntiă pōculă lībăt. Fictilia antiquus primum sibi fēcit ăgrestis Poculă, de făcili composuitque luto. Fāginā pāmpinēō spūmārūnt pēculā sūccē. Oxid.

Podagra, w. f. Podagra, gotta ne' piedi. EP. Nodōsă, dīrā, clāmōsā, īmpōrtūnă, mŏlēstă, sēgnĭs, ăcērbă, grāvis, quērālā, immēdicābilis, ācris, īmmītis, crūdēlis, atrōx, insōmnis, ămārā. PHR. Ārtīcŭlēs, vel nervēs contūndīt, frangīt, līgăt, stringit. Tristi cepāt vēxāre rīgēre šāvā podagrā pēdēs. Pāconia mājūs ārtē mālūm, Nērvēsās frangīt vīrēs. Allīgīt lēctē nūllīs mědícábilis hérbis Sæpe podágrá virúm. ¶ Tollére nodosam nescit medicina podagram. Ovid.

Póēmā, ătis, n. Poema, poesja, SYN. Cārměn, EP. Apollinčum, Phæbeum, Aonium, Pierium, Castáliúm öpús, Apollinens lábor. I Nostros, et těnůi dědůctá pšémátá filo. Hor.

Ponă, se, f. Pena. SYN. Lăbor, cruciatus, dolor, supplicium, tormentum. EP. Acerba, vehemēns, amara, sava, ultrīx, immītis, horribitis, īmmānis, mēritā, āquā, iniquā, crūdēlis, tadior. PHR. Samere pænas. Reposcere, repetěrě, exigeré, poscěrě pænas. Réo měritas i ...flīgere, imponere, itrogare, inferre pomās. la fratrem innochum pamas exercere, statuere, sancire. Immeritos poenis afficere, exerceie, ālllīgērē, prēmērē, cinciārē, ūrgērē, torquērē, vēxārē. Ülcīscī crīmīnā pænīs. Vīndīcārē panīs făcinus. Vindice mulctāre pænā. Pænīs domitos, daroque labore compescere. Pænis exercēbo rĕbēllēs. Immānēs pænās cūm sānguĭnč poseit. § Exigét at diguas ültrix Rhamuüsia pænās. Ovid.

Ponitentia, a, f. Pentimento, penitenza. SYN. Dölör, trīstītīā. EP. Dölens, amara, trīstīs, querulă, murens, ululans, longă, sævă, îrrequietă, sălūtāris, sălūtilēră. PHR. Cēdānt virtūli vānārum obstāculā rērūm. Nēc pērdāt votīs tēmpŏră faūstă fĭdēs. Quīd jŭvăt în lõngūm caū-sās hŏdĭērnă sălūs? Quī nōn ēst hŏdĭē, crās minus aptus erit. Sceleris quem ponitet, illi Pērpētuus lacrymis obruit ora dolor. Fletu assiduo, savoque dolore crimina pūnit. Adeste

pænĭtēntĭæ (jamb.). Hor.

Poenitet, nit, ere. Pentirsi. Acc. pers., gen. rei. SYN. Pigět, tædět, dělěo. PHR. Pænitůřt jūrāssē patrēm. Nēs pænītēt āctī. Pænītēt īnjūstī belli. Nee te pæniteat pecoris. 9 Non metus; öllició née té cértássě priórém Pænitéat, Virg. Ponnis, a, um. Cartaginese. SYN. Punicus, Afer.

🖣 Dāphuĭ, tūŭm Pænos ĕtĭam īngēmŭīssĕ lĕonēs.

Virg. Vide Carthaginensis. Pŏēsis, čos, f. *Pocsia*. EP. Īngčniosā, īndūstriš, īnelytā, dīvīnā, tietā, ēgrēgiā, nobilis, mēndāx, fāllāx, potēns, doctā, celebris, blanda, sacra, generosă, concinnă, illustris, eximiă, operosă, Ăpēllinčā, Pičriā, Āoniā, Cāstāliā, PER. Māsarum fūtus. Ars Apollinča. Honores Apollinči. Pierium melos, decus. J Ūt pietūra poesis črit,

quæ si propius stet. Her.

Poeta, æ, f. Poeta. SYN. Vātes. EP. Fācundus, disērtūs, doctūs, celebris, divinūs, nobilis, elarňs, ingěniósás, illástris, sölérs, indástriús, lĕpĭdŭs, aūdāx, fālsŭs, mēndāx, Phœbēŭs, Āpōllĭnĕŭs, Aŏnĭŭs, Pīĕrĭŭs. PER. Phæbī săcērdōs. Mūsārūm comes. Vir Āoniis choris amīcus. Sacro pērcitus estro. Motus Apollineo pracordiă castă fărore. Făciles adhibens în carmină Mūsās. Ăpollineā clārns in ārte. Oestro, vel nūmīnē sacrō ātllātūs. Ārtīs dōctūs Āpōllĭnĕæ. PHR. Cuī cārmĭnă sēmpĕr, Ēt cĭthăræ cārdī. Cuī dāctňs Ăpāllo Pācŭlå Cāstăl**iīs pl**ēnă ministrat aquis. Cūjus ab ore Camen Apollĭnĕūm sŏnăt. Dīgnō quī cārmĭnĕ scrībĭt Ēmĕritās laudēs, ēt fortia tācta. 🖣 Sī vēterēs itā mīrātūr, laūdātque Poetas. Hor.

Poeticis, a, am. Poetico. SYN. Apollineus, Pierins, Castalins, Aonins, Parnassins, Phobens. ¶ Sērvāt, fīdis ĕnīm mānārĕ pŏētică mēllā. Hor. Pŏētriā, ā, f. Poetessa. ¶ Cōrvōs pŏētās, ēt pŏē-

trīās pīcās. Pers.

Polio, is, ivi. itum, ire. Pulire, ornave. Act. acc. SYN. Expôlio, perpôlio, colo, excolo, adorno, orno, exérno, lavigo. J Certatim squamis serpēmum aŭroque potibant. Virg.

Pottor, īris, ītus, īri. Esser pulito. Pass Noc fragili gemina poliantur půmice frontes. Ovid.

pătiex, icis, m. Dito grosso, pollice. Aut ducunt lānās, aut stāminā pollice vērsant. Virg.

Pôlliceor, cris, citus, cri. Promettere. Depon. acc. SYN. Pollicitor, promitto, spondeo, PER. Do dextramque fidemque Obligo fidem. Addo pollicitis fidem. Me promissis astringo, ligo, Promissă păciscor. Quae tibi polliceor reduci rebusque secundis. Virg.

Pottňo, is, ňi, ňtům, črč. Vacchiare, imbrattare. Act. acc. SYN. Contâmino, vitio, deformo, violo, corrampo, temero, inficio, incesto, maculo. PHR. Pollnit ille novo sacra marita tőrő. Pöllűít őrá erűőré. Cöncábitű vétítő nātūrā fædērā pollūīt. Cāstās pollūĭt lūrcūs ăquas. 🖣 Alllatuque suo populos, urbesque, domösque Polluit, Ovid.

Politităs, ă, ūm. Contaminato, lordato. Linquere pollūtum hospitium, et dare classibus Austros.

Põllūx, ūcis, m. Polluce, SYN, Tyndărides, Ochálides. EP. Fortis, piús, inclytús, Ledaus, Ămyclāvis. O băliŭs, Therapnāvis. J Tālis Ămyelæi dömitus Pollacis habenis. Virg. Hist. Polluce, figlio di Giove, e di Leda, moglie di Tindaro, fratello di Castore.

Potos, i, m. Polo. SYN. Cardo, vertex, axis, vel cælům. Intonúčrě pěli, crébris micát ignibus

æther. Virg.

Polycietas, i. m. Policleto, eccellente scultore, EP. Doctus, solers, clarus, PHR, Junonem, Polyclētě, sňam nisi fratěr amaičt, Janoném potěrát frátěr ámárě tůám (idest sculptam a Policlete ipso'.

Potymnestor, oris, m. Polinnestore. Vadit ad artřířícem dírá Polymnestorá cádřs. Ovid. Expl. Polinnestore, re della Tracia, e genero di Priamo, a cui Priamo mandò suo figlio Polidoro, acciocchè lo custodisse insieme con molti tesori: ma stimolato dall'avarizia, ammazzò Polidoro per avricchir se stesso.

Polymnia, et Polyhymnia, w. Polinnia, musa che presiede alle odi. PHR. Sī něquě třbřás Eňtěrpě cohibet, nec Polishimnia Leshoum retugit tentare barbiton. Hor.

Polymees, is, m. Polinice. Dilatus cecidit jum Polinīcis honos 'pent. Stat. Hist. Pelinice. figlio d'Edipo fratello e nemico di Etcocle.

Polyphēmus, i, m. Polifemo. EP. Neptūnius, ingens, atrox, immensus. PER. Ætnææ Neptuniŭs incola rupis. Evelops lumine fraudatus. Cyclons Ætnæŭs. • Pastorem Polyphemum, et lītora notā pētentem. Virg. Hist. Polifimo, figlio di N. ttuno, che avea un sol occhio in mezzo alla fronte, e che si pasceva di carni umane ciude; fu accivento da Ulisse.

Polypus, i, m. Polipo malattia nel naso'. § Namque sagacias unus odoror Polypus, au gravis

hirsūtis cubet hircus in alis. Hor.

Pótývěná, á., f. Polissena. 9 Plácét Achillásós mactātă Polyxena manēs. Ovid. Hist. Polissena, figlia di Priamo, data in isposa ad Jelalle, che fu ammazzato da Pavide, mentre si celebravano le nozze nel tempio d'Apollene. Ed essa fu necisa da Pirro, figlio di Iclalle.

Pômārium ii. n. Luogo piantato di pomi, orto, giardino. SYN. Hortás. EP. Fragrans, odorum, [

fertile, beătum, PHR, Locă consită pomis, CNec mėž Phasicas asprant pomariž sylvas. Prop. Pomifer, i, am. Che porta pomi. CNec ques pemileris positos in montibus hortos. Ovid.

Pômôrium, ii, n. Spazio tra le mura, e le fosse della città. • Et sălibūs vehemens întra pô-mortă nătis, Juv.

Pômônă, w. f. Pomona, dea degli orti. CRege săb hộc Pômônă făit, quả nữllă Lătinos, Ovid, Fab. Pomona, dea degli orti e de' frutti, moglie di l'extunno, avuta in grande vi nerazione dai Romani.

Pômpă, & , f. Pompa, fasto, EP. Magnitică, îngens, cělébrís, hônéstă, régřá, ambitřásá, lángă, tēstā, clārā, illūstris, nōbilis, sūpērbā, pūblicā, victrix, sõlemnis, aŭrĕă, ēximiă, insignis, triûmphālis, divēs, ininis, vēntēsā, vānā, lūgulais, lūctaosa, tūnesta, fūnerea, fūnebris, teralis, lethālis, morens, morsta, flebilis lacrymābilis. PHB, Sölemnes dűcéré pömpás, Vánáque cărentiă pompă, Jūră plăcent. Quá pompă foro tanı elata refülget. Divite pompa, Patriefi revěrendá lövet sácráriá certús. Contristát vétěrčs férális pômpă triúmphôs. Flébilis ibát Pompă, Produxi nigrā solemniă pompă, Ānnua vota tamen, solemnesque ordine pempas Ēxčqučrēr, strūčrēmquē sūīs āltāriā dōnis. Eximiis pompis præconia sūmma triūmphi.

Pomom. i, n. Pomo, qualunque frutto di pianta. che abbia del duro. SYN, Malam. EP. Matarūm, acidūm, sylvēstrē, agrēstē, acērbūm, pēndălăm, flăvăm, rătilăm, văriăm, redolens, tragrāns, ödörām, îmmātūrūm, rubēns, dūrūm, ðdöriterum, ödöratum, mite, dúlce, suave, júeğndüm. PHR. Früctiféris rāmis cădit hand īgnābĭlĕ pāmūm. Pāndērā cūm cūrvā dēpēndēt ăb arbore pomum. Liceat pendentiă râmis Carpěrě pômă mănů. Sölům pômis agréstibůs aŭgens. Terram pertingunt ramis pendula poma snis. Sēlīgēt ē plēbis bēneŏlēntīā pomā cā-nistris. € Strātā jācēnt pāssīm snā quāqnē sub ārbörē pēmā. Virg.

Pômús, i. f. Albero da pomi. SYN. Miliús. EP. Früctilera, férax, fertilis, focciuda, pătúlă. fröndősá, agréstis, fröndéns, rámósá, ámiená PER. Ārbör pāmīférā. I Tūne vietūs ābierē feri; tunc consită pomus. Tibul.

Pôndéro, ás, áví, átům, áré. Pesare, ponderare, esaminare. Act. acc. SYN. Pendo, expendo, perpēndo, lībro. • Sēmpērāmātōrūm pēndetāt īllā sīnās ,pent.'. Prop. Pūndās, ērīs, n. Peso, carico. SYN. Önās, sāteīnā,

mölés. EP. Imménsúm, immáně, grávě, ingéns, iniquam, önerösam, promam, argens, mignam, tristě, důrům, intělérábile, měléstům, důlcě, lěvě, jůcůndům, grátům, ámenům, snávě, čxiguum PER. Pondus huméros, armos, artis lumbos, căpăt, vel membra grăvăt, premit Convexo nătăt pondere. Vălido sub pondere făginăs ăxis înstrepit. Vasto pondere laedit humám. Grávě pôndůs áralif Côgil Ingenti conenssa est pondéré téllus. Ruit ad terram dévévo ponděré cervix. Ipse grávis, grivitérque ád terrum ponderé vástó Concidit. C tucúbát, ét visto ponderé lædít húmům penty. Ovid.

Poné adverb Idd etro, appresso. SYN. Post tergo, prope, * Pone salát conjúx, léremur per

őpacá lécérum. Ang.

Pōno, ĭs, pŏsňī, pŏsňtūm, črč. Mettere, porre. Act. acc. SYN. Lŏco, cōllŏco, cōnstĭtňo, rčpōno, stătăo. I His ego nec metas rerum, nec tem-

pöră pöno. Virg.

Pons, tis, m. Ponte. EP. Saxens, ligneus, marmorens, structus, pensilis, funalis, pendulus, pendens, curvatus, cameratus, elatus, tutus, sēcūrus, sūblimis, āltus, cēlsus, firmus, solidus, vălidăs. Saxeus îngenti quem pons amplectităr ărcă. Lucr.

Pons. Pante. EP. Altus, excelsus, nobilis, elarus, ămænŭs, ălpīnŭs, longŭs, celebris. PHR. Vultūrēnē gloria gentis. Ingeniosis populata virīs Tellūs amīca Baccho, vitiferis undique cincta jugis. Expl. Oppidum satis nobile in Valletellina, sen Vulturena, in Rhætorum ditione, quæ præferitis sæculis dominio ducum medio-

lanensium erat subdita felicissima.

Pontifex, řeřs, m. Pontefice. SYN. Antistes, præses, præsul. EP. Verendus, colendus, veneraudus, sanctus, pius, religiosus, maximus, summus, însignis, conspicuus. PER. Sacrorum præses. Săcerdos summus. Mîtra cinetus, vinctus. ēvīnctňs. Rědímītůs tempora vittīs, tiara. Litňo děcôrůs. § Pôntifices illūc nūne quoque sācră ferunt (pent.). Ovid. Expl. Pontefice, così addimandato da Numa re dei Romani . perche faceva i sacrificj o sul ponte, o presso al ponte del

Ponificalis, is, m. f., e, n. Poutificale. SYN. Pontificius. ¶ Āreādiā sācrūm Pontificāle Deā

pent.). Ovid.

Pontus, î, m. Marc. SYN. Æquor, măte, pelăgus, sălum. Oceănus, Neptunus, Thetis. EP. Văgus, lātŭs, tūmēns , tūmīdūs, vēntēsŭs ,fūrēns, sŏnāus, spūmosus, infestus, spūmāns, dubius, mināx, hōrrēndus, rabīdus, prēcēllēsus, prēfuudus, hērrīsēnus. PER. Vādā cērulā pēntī. Vērum ubi sīt, nēscīt, tāntā vērtīgine pontus. Ovid.

Pontus, i, m. Ponto, paese dell'Asia minore. EP. Frīgidus, vēnēnifer. J Has hērbās, ātque hæc

Ponto mihi leeta venena. Virg.

Popă, æ, m. Ministro ne'sacrifici, ghiottone, Succinctique călent ad novă lucră popæ (pent.).

Pŏpănūm, ī, n. Focaccia usata ne sacrifizj. ¶ Scīlĭcet ēt tenuī popano corruptus Osīris. Juv. PŏpēHŭs, ī, m. Popolaccio. ¶ Vā, nĭsī cōnnīvēs,

ölĕum ārtöcrĕāsquĕ pŏpēlfō. Per.

Popina, &, f. Cucina. EP. Uneta, arcana, calida, dīvēs, īmmūndā, nigrā, tenebrosā, tetrā, īnfāmis, tepidă. ¶ Öccupăt haud totas nigră po-

pānă viās (pent.). Mart.

Poptes, ilis, m. Picqatura interiore del ginocchio, ginocchio. EP. Firmus, tlexus, curvatus, duplicatus, nodosus, suceiduus, eurvus, validus, lortis, incūrvūs, sūmmīssūs, sūspēnsūs, positūs, tremūlūs, nervosus, labans, robūstus, tremebūndus, æger, tremens, infirmus. PHR. Poplite succiduo genua intremuere. Flexo poplite sidunt. Super terram desecto poplite lapsus, Mollia nervosūs făcit internodiă poples. Ovid.

Pŏpŭtāris, is, m. f., č., n. Popolare. SYN. Ple-bētŭs. ¶ Nūne quŏquĕ jām nimiūm gaūdēns

populārībus aurīs. Virg.

Popudeus, a, um. Di pioppo. Qualis populea mætens philomela sub umbra. Virg.

Popato, as, avī, atūm, are, acl., vel Populor, ārīs, ātūs, ārī, depon. ace. Depredare, saccheggiare. SYN. Depopulor, prædor, deprædor, diттрто, vāsto, rapro, autero, furor. PHR. Populantur urbes cædibus. Agros ferro populatur, ět īgnī. Dějectő populári mæniá vállo. 9 Monstră ferunt, populatque îngentem farris ăcervām. Virg.

Populonia, w, f. Populonia (città). 9 Sexcentum illi

děděrát Popáloniá mátěr. Virg.

Poputus, I, m. Popolo. SYN. Plebs, gens, natio. EP. Innumerus, numerosus, infinitus, frequens, īngēns, lātūs, ūrbānūs, cōmĭs, hŏnēstūs, cūltūs, clārūs, cēlebrīs, aūdāx, pŏtēns, ārmīpŏtēns, Mārtiŭs, divēs, opulēntus, beilieus, Māvortius, bēliĭgĕr, förtĭs, māgnānīmūs, bēllātŏr, ācĕr, lěvis, îndomitus, degener, învictus, contumax, nobilis, ignobilis, illaūdātūs, concors, lerox, īntēgēr, æquūs, hospitūs, hospitālis, præcēps, ĭnhospitus, rudis, trux, insanus, furens, crudēlīs, bārbārūs, mollīs, ferus, fugāx, imbellīs, ātrāx, trepidus, timidus, intrepidus, iners, inermis. PHR. Populorum continet æstus Præcipites. Venātūr populi sulfrāgiā vānī. Hūc modo collectus populus, modo flectitur illuc. Scindītur incērtum studia in contraria valgus. Māgno in populo cum sæpē coorta ēst Sēditio, savītque animīs īgnobite valgus. Āccīrī populosque patresque Exposcunt. Clamitat infūsŭs pŏpŭlŭs. 🖣 Hinc pŏpŭlūm latë regem bëlloque superbum. Virg.

Populus, i, f. Pioppo, pioppa. EP. Bicolor, Hercŭlčă, frondosă, râmosă, glaūcă, lacrýmosă, ālbă, viridis, fluviālis, āltā, proceră, cāndidă. PHR. Prætexīt viridēs übi populus undas. Candidă populus antro Imminet. Populus Alci-

dæ grātīssīmā vītīs Ĭācehō. Vīrg.

Porcus, i, m. Porco, SYN, Sus, EP, Setiger, immūndus, conosus, obscenus, horridus, sordidűs, hīspīdűs, spūmīgēr, lēntűs, īgnāvűs, săgīnātňs, glāndilegňs, PHR. Īste tibi laciat bona Sātūrnāliă pērcus. Glandilēgēsquē sūes jūgūlānt, pīnguēsquē jūvēncēs. Cænēsā īgnāvī grūnnit inertia porci. Parva saginati lustrabant compită porci. Prop.

Porphyrion, onis, m. Porfirione, gigante. PHR. Aût quid mināci Porphyrion statu. Hor. V.

Gigas.

Porrigo, is, rexi, rectum, ere. Porgere. Act. acc. SYN. Exporrigo, expando, tendo, extendo, protendo, întendo. Presentare. Offero. 9 Mobile qua primās porrigit āquor aquas (peut.). Ovid. Porro, adverb. Certamente. Mullos porro vides,

quôs sæpe elűsűs ad īpsūm. Juv.

Porrum, i, m. Porro. SYN. Porrus. EP. Sectile, sēctīvūm, ŏlĭdūm, ŏlēns, grāvē, Tărēntīnūm, sălāx, căpĭtātūm. • Vērūm seū piscēs, seū pōrrum, et cepe trucidas. Hor.

Porsena, a, m. Porsenna. EP. Fortis, magnaniműs. ¶ Nēcnon Tārquĭnĭum ējēctūm Porsēnă jăbēbăt, Virg. Hist. Porsenna, re dell'Etvuria, che assediò Roma. L. Secvola tentò d'ucciderlo in quella battaglia: ma invece di questo re zecise in fallo un capitano.

Portă, a, f. Porta. SYN. Östřům, janua, vēstřbůlūm, līměn, válvæ, főrés, aditus. EP. Patens, ærātă, strīdēns, tērrātă, sūblīmĭs, vāllātă, ăhēnă, bĭpătēns, rōbŏrčă, sŭpērbă, dūră, tērrčă, văfĭdă,

fīrmā, claūsā, ærēā, ænēā, apērtā, öcclūsā, ardŭă. PUR. Ærātās hōstī_reclūdērē pōrtās. Pōrtīsque patentibus omnes Āceipiūnt socios. Portis ăliis bipătentibus adsant. Argenti bifores rădřábánt lůmřně válvě. ¶ Quá dátă pôrtă răunt, ēt tērrās tūrbīne pērflānt. Virg.

Portendo, is, di, sum, vel tum, ere. Pronunciare, presagire. Act. acc. SYN. Pradico, monstro. ! Ālī vērēor , no quid portoudāt omina vērī.

Ćland.

Portentam, i. n. Prodigio, mostro, segno. SYN. Ostentūm, monstrūm, prodigiūm. 🖣 Sed vāriis portentă Deum terroribus obstant. Virg.

Porto, ās, āvī, ātūm, āre, Portare, Act. acc. SYN. Gčro, gësto, sūstĭnčo, tōllo, fero, ēlfēro. 🖣 Īllé sěd însidiās, hie sibi portát opem pent.). Ovid.

Porticos, ús, f. Portico. SYN. Xistus, ambulaerūm, atrīūm, vēstībŏlūm. EP. Āltā, sūblīmis, ēxcēlsā, mārmörĕā, īngēns, āntīquā, āmplā, rēgiā, cāmērātā, sūpērbā, pietā, vāriā, mābui-ficā, spāt<u>ī</u>ōsā, splēmlidā. PER. Nobilis aūlaēs porticus Āttālicis. Ērēctis āltā colūmnīs. PHR. Portřeřbůsque amplis expectant. Portřeřbůsque vägīs ērrāt. ¶ Nūne tihi dīstīnetīs stāt pērticus altă columnis. Stat.

Portitor, oris, m. Passeggiere, che passa la gente all'altra riva. SYN. Vēctor, naūtā, nāvītā. Portitor ille Charon: hi, quos vehit anda, sepulti.

Portunus, vel Portumnus, i, m. Portumno. Dio marino vustode de'porti. J Et păter îpse mănū

māgnā Portūnus čūnteni. Virg.

Portus, us, m. Porto. SYN. Litus, statio, ripa, ōrā, ōstĭā, ōrām. EP. Āmīcŭs, āmænŭs, tūtīssĭmús , sēcūrūs , cūrvūs , făcĭlĭs , tūtūs , plăcidus, recurvas, declivis, capax, benetidus, mălefidus, quasitus, optatus, sinuosus, quietus, trānquīllus, apērtus, dīlficilis, inaccēssus, aptus, accommodus, mūnītus, fidēlis, gratus, aprīcus, înfidus. PER. Navibus accessus făciles. Fessis locă tūtă cărinis. Sedes, vel stătio fidissimă naūtīs. Lŏcă pūppībūs āptā, PHR. Plācīdōs portus hospita navis habet. Ardua tranquillo cūrvāntūr brāchiā portūs. Portūs intravit āmicos. Portu se condidit alto. Portus ab Eco llűctűm cűrvátűs in árcűm. Virg.

Porus, i, m. Paro. ! Immānis medium vēctārēt bēllůš Porům. Claud. Hist. Poro, re dell'India,

vinto da Alessandro.

Pōsco, is, pŏpōscī, pōscitūm, ĕrĕ. Domandarc, chiedere. Act. acc. SYN. Peto, postálo, flágito, reposco, elllägito, rogo exposco. PHR. Pacem exposcere dictis. Quae sit sententia posco. I Ad tē confūgio, et sūpplēx tūš nūminš posco. Virga

Positora, a, f. Positura, situazione, SYN, Positio. Cům quibůs ét quáli positárá continéántor. Lucr.

Possibilis, is, m. f., č, n. Possibile. Possibile est jūs õmmě Déő, máltisqué móléstám. Sedul.

Possidéo, es, sedi. sessum, ere. Possedere. Act. ace. SYN. Fruor potior, tenco, habeo. Luinět, ét látům súb pěctěré pôssidét aguér. Ovid.

Possum, potes, potui, posse. Potere. SYN. Quéo, válčo, sum potis. PER. Mihi licet, dátůr potēstās. PHR. Nūllā dătūr dēxtram allēctārē potēstās. Vīs, ūt nūllā vīrām, non īpsi ēxscinděrě těrrő Colicola, válěánt. Non opis est nostræ grátěs pěrsölvěrě dígnás. Non linguá válet, non corpore vires Salticiant, I Jam Iragiles. poteram à terra contingere ramos. Virg.

Postča, adverb. Di poi, SYN. Deindě, čvindě, dein, inde, túm, præteréä, pôsthác, pôst. § Sempër ënim rëfice, ac në post amissa requiras. Virg.

Post obi, vel Post obi jam. Dopo che. SYN. Postquām, posteaquam. J Post n'hi jam thalamis se composuere, siletur. Virg.

Posteritas, atis, f. Posterita. PER. Sequens, superstěs ætás, Postěrům sæcůlům, Gens postěrá, Šerá propago. Gens, proles ab origine longa. • Heicălis axori, posteritasque memor (pent.). Ovid.

Posterns, a, am. Che siegue. Posteriores. I posteri. Posteră Phobeă lustrăbăt lâmpăde terras. Virg. Pôsticom, i. u. L'uscio di dietro della casa. PHR.

Átrĭă sērvāntēm põstīcō fāllĕ elĭēntēm. Hor. Postis, is. m. Le balestrate delle porte, amposte. SYN. Līmen, vēstībālām. EP. Āhēnos, dūrās, ærātūs, strīdēns, raūcūs, rīgīdūs, nītīdūs, fūltūs, fērrātūs, PHR. Āugūstūs portæ fērrātæ postīs ădhæret. Doná superbis postibus aptat. Sacris in postibus arma reponunt. 🕻 Barbárico postes

aŭro, spoliisque superbi. Virg. Postháběo, es, úi, itum, étě. Posporre. Act. acc. SYN. Postpono. ! Quam Juno fertur terris măgřs omnřbůs ûnám Posthábítá colůisse Sámo, Virg.

Posmiódo, adverb. Dappoi, dopo. Vide Postea. Postpono, is sui, situm, ere. Posporre. Act. ace. SYN. Sperno, negtigo, postháběo, contemno, rējicia, j Tāntālis ādjēcit, vosque est postponěrě natis, Ovid.

Postremus, a. um. Ultimo. SYN. Extremus, novissimās, suprēmās, altimās. 🖣 Hāc primās repetās opus, hoe postremus omīttās. Hor.

Postnio, as, avi, atum, are. Domandare. Act. acc. SYN. Posco, pčto, Ilágito, expeto, rogo, quaro, öro, precor. & Concinnus amicus Postulat ut sidealur; ut est truculentior, atque. Hor.

Potens, tis, adject. Potente. SYN. Polleus, vălēns, vālīdūs. § Fātā pēr \bar{A} snē \bar{w} jūrē, dextrāmque pötēntēm. Virg.

Potenter, adverb. Potentemente. SYN. Välide. Cui lēctă potenter erīt res, Nec facundia deserct hūne, nēc lūcidus õido. Hor.

Pătentiă, â, f. Potenza SYN, Pătestas, vis. 4 Ne těnňěs plňvíæ tápřdívě pětěntiá Sölřs, Virg.

Pătestās, atis, f. Potesta, potenza, SYN, Vartus, vis, pătentiă. Intorită. Împerium Libertă. Libērtās, copiā, līcentiā, fācāltas. EP. Vālidā, māgnā, āmplā, tīrmā, sommā, ingēns, impēriosa, indomita, superba, invicta, PIBE. Nulla potentiă summo Est aquandă Deo. Ludit în hūmānīs rēbūs divinā pôtēstas. 🗘 O Păter, ô hôminum, Divumque arternă pôtestas Virg. Vide Possium.

Pótiór, iris, itús, iri. Impadronirsi, godere di qualche cosa, Depon ald. SYN. Possidéo, fruor, těnčo, háběo, pěrfruči. Legréssi optata po-Buntur Trocs arena. Virg.

Pótiór, öris, m. f. üs, n. Migliore, meglio. SVN. Præstantiör, meliór. Hace alternánti potiór

sententia visa est. Virg.

Pótins adverb. Pra tasto. 4 Quin tu álfquid sál-I in potřás, quôrum indiget úsos. Vug.

votis, indecl. m., c., n. Pocente, che può. C Néc potis Ionios Iluctus aquaré sequendo. Viega

Poto, as, avī, et potus sum, atum, et potum, are. Bere, tracannare. SYN. Haūrio, bibo, epoto, pērpoto, PHR. Haūd ālītēr tītūbāt, quām sī měrá vină břbissět. Aspergunt poto guttură sīccă měro. PER. Ēxhaūrio poculă. Měrům faūeĭbŭs, haūrīrč, sūmčrč, trăhčrč. Cyathīs, vīnō îndûlgeo, Fonte sitim sedare, levare, explere, ēxtīngučrč, compescerč. Aspērgerč gūttūrā lymphīs. Pompā senem potum pota trahebat anus pent.). Ovid.

potor, oris, m. Bevitore. SYN. Potator, bibax. Pôtôrês bǐbulī mědiā de nocte falernī. Ovid.

Potus, a, am. Che ha bevuto. SYN. Potatus. Ubbriaco. Ebriŭs. ¶ Quō plūs sūnt pōtæ, plūs si-

třuntůr ăquæ (pent.). Ovid.

Potus, ūs, m. Bevanda. SYN. Haūstus, pocula, ōrūm, pōtio. EP. Dūleis, suāvis, optābilis, amenŭs, jūcūndŭs, ămārŭs, ăcērbŭs, lēthālĭs, mōrtiser, venenatus. I liec poscit ferrum, atque īgues, hæe potio torquet. Juv.

Præ, præp. abl. Avanti, innanzi. SYN. Ante. Ipse sĭnū præ se portāus jūgā longā pētēbāt. Virg. Praeacūtūs, ā, ām. Molto acuto. ¶ Quos ŭbi vi-

dērunt prajācuta cuspidis hāstās. Ovid. Præběo, es, ŭī, ĭtūm, ērē. Dare. Act. acc. SYN. Dō, cōnfĕro, dōno, sūppĕdĭto, mĭnīstro, lārgĭŏr, ōffĕro, pōrrĭgo, ēxhĭbĕo.∮Dūlcēm fērrĕ cĭbum, ēt cūrvās præbērē lătēbrās. Ovid.

Præcanus, a, um. Canuto avanti il tempo. 9 Corpöris exigui præcanum, sölibus aptum. Hor.

Præcaveo, aves, avi, cautum, cavere. Guardarsi, prevenire. ¶ Impěrát, antěvídět, pěrpěndít, præcăvět, înfřt, Prud.

Præcēdo, is, cēssī, cēssūm, ĕrĕ. Precedere, andar avanti. SYN. Antěčo, práčo, prácůrro, prácělěro, prævčrto, prægrědior, antegrědior, antecēdo, anteverto. ¶ Tūrnus, ut ante volans tardūm præcesserat agmen. Virg.

Præceps, cipitis, adject. Precipitoso. SYN. Præcipitans, ruens. Scosceso. Ardius, abrūptus. Temerario. Imprūdēns, împrovidus, temerarius. ¶ Nonně víděs cům præcípiti certamině cam-

pam. Virg.

Præceptor, oris, m. Maestro, reggente di scuola. SYN. Măgīster, doctor. EP. Severus, ămīcus, doctus, facundus, peritus, sollicitus, ingenio-sus, vigil, solers, industrius. PER. Erudiens māgnō_fērvōrĕ jūvēntām. Instīllāns plācĭdās ārtēs. Institūens tenerām vērā pietāte jūvēntām, ¶ Æăcidā Chiron ego sum præceptor amoris. Ovid.

Præceptum, i., n. Precetto, insegnamento. SYN. Documentam, monitum, præseriptum. Comando. Jūssūm, māndātūm. EP. Sānetūm, fīdūm, tūtům, certům, ămicům, domestřeům, păternům, caūtūm, optimum, honestūm, patriūm, grave, mőléstűm, dűrűm, pérniciósűm, sálúbré, sálűtārē, sălūtīfērūm, vērēndūm, vēnērāndūm. ¶ Mōx ětřám pěctůs praceptis formát ámicis. Hor.

Praeido, is, cidi, cisum, ere. Tagliare. Act. ace. SYN. Scindo, incido, discindo, seco, reseco, eardo, amputo. Stabat acuta silex pracisis

ūndīque saxīs. Virg.

Præcino, is, cinŭi, centum, ere. Cantare innanzi, predire. J Ipse madens oculis umbrārum ani-mā que sacērdos Pracinērēm. Stat.

Práctipio, é, cepi, ceptūm, ere. Preoccupare, pigiar manz. Act. acc. SYN. Prabecupo, be-

cŭpo. Insegnare. Dŏcčo, mŏnčo. Comandare. Jŭ beo, mando. § Exultatque animis, et spe jam præcipit höstém. Virg.

Præcipito, as, avi, atum, are. Precipitare, rovinare. Act. acc. SYN. Exturbo, deturbo, dejicio, dētrūdo, excătio. PER. În praeceps jăcio, dejicio, mitto, dėmitto, immitto, in terram do præcipitēm. Ago, adigo, impello præcipitēm. Precipitarsi. Præcēps ägŏr. In præcēps rŭo, völvör. Sẽ dặrẽ præcipitēm. PHR. Illūm in præceps prono rapit alveus amni. Excutitur, pronusque mägister Volvitur in caput. Pars in præcĭpĭtēs lōssās, ūrgēntē rūīnă, Vōlvĭtŭr. ¶ Aūt pělăgo Dănăum însídíās, sūspēctăque donă Præcīpītārē jūbēnt. Virg.

Pracipue, adverb. Principalmente, singolarmente. SYN. Tuprīmīs, præsertīm. J Præcipue dum frons těněra, împrůdensque láborům. Virg.

Præcipuus, a, um. Principale, particulare, propiro. SYN. Præclárós, eximiús, māximus. PHR. īpsīs præcipňos dúctoribús addit honores. 🥊 Præcipůum jám inde a těněris impendě láborém. Virg.

Practarns, a, um. Chiaro, illustre. SYN. Ciarus, præstans, insignis, eximiús, illústris, inclytús, nobilis, conspicăăs. ¶ Ūrbēm præclārām stātāi,

měă měnĭă vidi. Virg.

Præciādo, is, clāsī, clāsūm, črě. Serrare. Act. ace. SYN. Claŭdo, ōcelūdo. 9 Ōră pŏtēntīs ĕrānt, nče ĭtēr prāelūsērāt ūndā. Ovid.

Præciūsus, a, am. Chiuso, serrato. SYN. Occlasŭs, claŭsŭs. 9 Sēd nocet esse Deum, præclu-

săquĕ jānŭă lēthī. Ovid.

Præco, onis, m. Trombetta, banditore. SYN. Edietőr. Chi loda in pubblico. Laudatőr. 🖣 Vietőrēm māgnā præconīs voce Cloanthēm. Virg.

Præconium, ii, n. Bando, grida, lode. SYN. Laus, ēncomium. PHR. Nostra per immensas ībunt præconiă laudes. Laudibus îpsă tuis resonant

Præcoguns, a, ūm. Ciò ch' è innanzi tempo, prematuro. SYN. Præcox, Vilia maternis fue-

rāmūs præcŏquă rāmīs, Mart.

Præcordiă, iūm, n. plur. Parti vicine al cuore, le interiora. SYN. Cör, visceră, EP. Călidă, mollĭă, těněră, īmă, īntimă, ārcānă. ¶ Frīgidūs ōbstitěrit circum præcordiă sanguis. Virg.

Præcurro, is, cucurri, cursum, ere. Correr innanzi, andar avanti. Act. acc. SYN. Præcedo, anteco, præverto, práčo. J Sisennas bardosús équis, præeurrérét albis. Hor.

Praedă, ae, f. Preda bottino. SYN. Kăpină, spolĭūm, ēxŭvĭā. EP. Rāptā, īngēns, ŏpīmā, spērātă, optātă, tūrpis, opulentă, dives, partă, noctūrnā, crūčntā, āvidā, nēlāndā, bēllicā, hōstītis, sőrdĭdă, vĭŏlēntă, ācquīsītă, bārbără. PHR. Ăvidō dăbitūr fērā prædā lēōnī. Cūrrēntēm téněbræ rámorum, čněrosáquě prædá Impědřůnt. Bēllo prædaque potiri. Vietorem præda, spolĭīsque pŏtīrī. Prædæ dūcere sōrtēm. Prædæ ēt spöliörūm ārdēbāt ămōrč. Sē prædæ āccīngānt hōstēs. ¶ Heū tērra īgnōtā, cănĭbūs dătà præda Latinis, Virg.

Prædico, ās, āvī, ātūm, ārč. Predicare, pubblicare. Act. acc. SYN. Cělebro, laŭdo. ¶ Nec quemquām pūtāt ēssē, prædicātquē (phal.). Mart.

Pradico, is, xi, ctum, ere. Predice, annunziare. Act. acc. SYN. Præcino, præmoneo, præmoncio, vaticinor, præmonstro, portendo, núncio, đenuncio, PER. Aperio fatis ora futuris. Futura, vel vēntūră căno, explico, dico, pando, expēdio. Fatorum leges, evique faturi Eventura căno. Ventūrī fātī edo, fundo, aperio oraculă, ārcānă, vel sēcrētă. Pātă căno divinō ēx ōrē, PHR. Novum Harpva Celano Prodigium canit, ēt trīstēs dēnūntiāt īrās. Hāc responsa dahāt, věl quæ pörtěnděrět irá Mágná Děňm, věl quæ fatörüm pöscérét ördő. 🖢 Prædicam ét répéténs iterumque, iterumque monebo. Virg.

prādītūs, ă, ūm. Ornato, arricelato. SYN. Ornātūs, instrūctūs, põllens, præstans, mūnitūs, insīgnīs, aŭetŭs, illūstris, cumulātūs, decorātūs. Haud igitur constant divino prædita sensu.

Prādīvēs, itis. Molto ricco. SYN. Dīvēs. 4 Jām vēro in tēctīs prædīvitis ūrbe Latini, Yirg.

Prædium, ii, n. Podere, possessione, SYN, Fundus, ăger, opes. Pradiă Casăr ăn est Itală tellūre dătūrus? Hor.

Prædo, onis, m. Corsale, ladro. SYN. Prædator, grāssātor, for latro. EP. Infestos, grāssāns, scelerātus, impins, avidus, avarus, iniquus, va-gus, crudēlis, insidiosus. Pēxelāmāre libēt, crūdēlīs, pērfīdē prædo. Mart.

Prædor, āris, ālūs, ārī. Depredave, torve per forza. Depon. acc. SYN. Răpio, spolio, fūror, depradőr, diripio, expilo, populór, depopulór. PER. Răpînā spoliare, tollere, eripere, Agros vastare, populārī. Incautos spoliāre bonīs, flostīlēs exercere rapīnās. Intestāre viās. Prædās agere, guærere, convectare, avertere. Vivere rapto. 🖣 Prædáriqué Túpös jússit, pöntűmqué mövéri.

Praeen, is, ivi, itūm, ire, n. Indar innanzi, precedere. SYN. Prácedo. Prámiá cům vácůůs dőmitőrő práfirét Árión. Stat.

Præfero, fers, tuli. latum, ferre. Preferire, preporre. Act. acc. SYN. Antčíčro, prápôno. É Ét præfert cantas, sulsequiturque manns (pent. . Ovid.

Præficio, is, feci, fectum, ere. Prepurre, dar carico. Act. acc. SYN. Præpono. PER. Cūrām māndo, trādo. Dō, vel impōno mūnūs. Ērbēm etc. committo. • Nēcquiequām lūcis Hēcātē præfecit Ävernis. Virg.

Præfigo, is, fixi fixum, ere. Ficear innanzi. Act. acc. • Prīmāqně feirātis præfigünt öră căpistris. Virg.

Præfőr, áris, átús ári. Parlar innanzi. Depon. acc. SYN. Prôlóquór. Cérnit, ét ősténsá pácem præfatúr ölíva, Stat.

Prægnans, tis, f. Pregna, gravida. SYN. Fæti, grāvīs, grāvīdā. PER. Grāvēm terens mātūrē ponděrě ventrem. PHR. Ægrăquě mábárům mēmbră grāvābāt önus. Et plēnis instant pārtūs stātā temporā mentis. Cisseis praegnans īgnēs ēnīxā jūgālēs. Virg.

Prægravis, is, m. f., č, n. Molto grave. Decidit hibernő prægrávis úndá gélű pent. . Mart.

Pragravo, as, avi, atam, ave. Iggravar molto. opprimere. Act. acc. ¶ Héstérnis viliis mentém quoque prægravat una. Hor.

Prádatůs, a, am. Preferito. A Nec bonus Eurytion prælato invidit honori. Virg.

Practium, Yi, n. Guerra, combattimento. SYN. Conflictus, pugna, certamen. EP. Savum, atrox, ferum, dirum, crudele, elerum, fanestum, grave.

violentum, anceps, horrens, Martium asperum, tūrbidām, infandām, impiūm, acrē, tristē, scēlérátám, iniquám, hörridám, sánguincám. PHR. kßčtă qui Mārtis prālii sēmpēr āmāt. Primā leves měnut cům prádřá Párthi, Ecce repentino sürgünt hörréntiá motú Præliá. Scéléráta ād prælíž dēxtrās Sūscitāt. Clāngitē vēcāli pralia raūca tubā. 4 Horrida sanguineo pinguntůr prádřá rivo. Cl.

PRESAGES

Prādīdīām. Tī, n. Saggio, preludio, prova. SYN. Tentamen, tentamentum. ! Ante iter ad Supērōs hāc sūnt prādūdĭa ād āstrā. Mant.

Pratudo, is, lusi, lusum, črč, n. Far saggio, prococarsi. SYN. Præcino, vel vires tento, experior. ¶ Ictibus et sparsa ad pugnam prædudit ărenă. Virg.

Prætom, i, n. Torchio, EP. Campanum, spumaus, mădidum, Pelignum, ebrium, Phălernum, PHR. Non hác Pelignis ágitúr vindemiá prádis. Dúlciă Câmpânis non quarit Măssică pradis. ¶ Ūritur et prælis non invidet nvå Phålernis. Stat. Prāmātūrus, a, am. Maturo avanti tempo. SYN.

Præcōx.

Sīt præmātūrūs fēlīx lăbŏr ūrbě Sĭcānā. Sil.

Præmiūm, jī, n. Premio, rimunerazione, SYN. Dönūm, mērcēs, prētīām, mānŭs, frāctūs. EP. Dēbitām, jūstām, mēritām, ingēns, māgnām, grande, largum, opimum, dignum, regium, divěs, elárům, měmórábřlě, præclárům, prétřos sům, invidřosům, insigně, evimiům, mágnilis cum, vile. PHR. Prāmiā rēddūnt dēbitā. Prāmiă jūstă lăborum Si referant. Învidiosă ferunt victores præmia. Meritæ expectent præmia palmæ. Invitat pretiis animos, et præmia ponit. Præmiá mágná quidém, séd nön indébitá posco, Ovid.

Præneste, is, n. Palestrina, città d'Italia, Conque altum Pramesta viri, quique arva Gabinæ, Virg.

Prāpāro, ās, āvī, ātūm, ūrč. Preparare. Act. acc. SYN. Păro, appăro, înstruo, ordino, compono, ădôrno. PHR. Spārsā ād pūgnām prælūdīt ărēnā. Īt tentāt vices. Pūgnāsque pārāt sē. Ārmā pātāte ănimīs, ēt spē præsūmitě bēllūm. ¶ Vētě córónáli dignúm tibi prápárát aŭrúm. Claud. Prápěs, čtis. adject. Feloce. SYN. Cělěr, věláx.

Præpětihůs pěnnis aŭsůs sē crēděrě códo,

Præpono, is, sui, situm, eve. Preporre, anteporre. Act. acc. SYN. Præféro. Commettere. Præficio. Pöstériűs táciás præpönéns últimá primis. Hor. Præpūstěrůs, ă. ūm. Fuor d'ordine, al contrario. Omniă pērvērsā præposterā sunt rătione.

Præripio, is, păi, ptâm, črč. Rapire innanzi frav di mano. Act. acc. • Ni victum absolvit victo-

ríš, prástípé laúdém. Stl.

Præsagio, is, ivi itum, ire, n. Presagire, indoeinare. SYN. Prásvidčo, divino, aúgútěr, prvs scutio, pracino, pramondo, pradico, valicinos. Ætátís cóm jám præságít gaódiá córpás. Lucr. Præsaginu, ii., n. Presagio. SYN. Omén, aŭgo-

rbim. I fritta vērbium non sunt præsagta vi-

tům. Ovid.

Præsagús a, um. Chi indovina le cose future, presago, SYN Præsciús prændnelős, augur 11t lingum võlüerum et præsigi tulminis ignes. Præseiŭs, ă, ûm. Chi sa le cose future. Præseiă vēntūrī, dā, non indēbitā posco. Virg.

Præscribo, is, scripsi, scriptūm, črě. Prescrivere, dar ordine. Act. acc. SYN. Impero, jubeo, præcipio, mando, statuo. Assegnare il termine. Desīgno, dēfīnio, præfinio. 🐧 Quām sibi quæ vātī præscrīpsīt pāginā nomen. Virg.

Præsens, entis. Presente. SYN. Spectans, testis. Vicino. Vicinus, instâns, impendêns. 🖣 Præsentemaně víris intentant omniă mortem. Virg.

Præsēpē, is, n. Presepio, mangiatoia. SYN. Præsēpiūm, stăbūlūm. EP. Vīle, tūrpe, fūmāns, pătens, pingue, plenum. PHR. Pasti repetunt præsepia taŭri. Ād præsepia plena juvencos Abdücünt. ¶ Quālīs übi ābrūptīs fūgīt præsēpīă vinclis. Virg.

Præses, idis, m. f. Presidente, che presiede. Armĭpŏtēns bēllī præsēs Trītōnĭā vīrgo. Virg.

Præsidčo, és , sēdī , sēssūm , ērĕ , n. Presiedere , governare. SYN. Præsūm, dominor, impero, moderor. PHR. Patriis, qui præsidet arvis. Arces quibus altus Apollo Præsidet. 9 Præsidet, et viridī gaūdēns Fērōniă lūcō. Virg.

Præsidiūm, ii, n. Presidio, guardia. SYN. Tūtāměn, tūtélă, aŭxĭlĭūm, sūbšťdĭūm. Guarnigione. Cūstōdĭă. ¶ Præsĭdĭum Aūsŏnĭa, ēt quāntūm

tū pērdīs Ĭūlĕ! Virg.

Præstes, itis, m. Presidente. ¶ Præstitibus Majæ

Lăribus videre călende. Ovid.

Præstīgia, ārum, f. plur. Incantesimi. SYN. Mägiă, vănēficiam, încântâtio. EP. Vânæ, dîræ, mägicæ, dölösæ, fälläces, inanes, invälidæ, ärcana, occulta, nelanda, crudeles, scelerata, mēndācēs, horrendæ, terribiles, Stygiæ, Tārtărčæ. ¶ Ŏpērtă, quæ füēre, ăpērtă sünt: pătent præstigiæ (jamb.). Plaut.

Præstigiator, oris, m. Giocolatore, giocoliere, mago.

V. Magus,

Præsto, as, stiti, statum, vel stitum, are, n. Eccedere, esser da più. SYN. Pracello, excello, sŭpëreminëo, anteëo, præcedo, præco, sŭpëro, ēxsŭpëro. Fáre. Ēlfĭčio. ¶ Ingënio qui præstā-bānt, ēt corde vigebānt. Lucr.

Præsto, adject. indecl., vel adverb. Presente, all'ordine. PHR. Pauper erit præsto tibi, præsto paūper abībis. Ād nūtūm præsto est. ¶ Cūm locus est præsto, nec res, nec causa moratur.

Lucr.

Præsňi, úlís, m. Prelato. SYN. Antistes. ¶ Præsăl hönöris ăpēs, generis lideique căcumen. Fort. Prætěr, præp. acc. *Eccetto, fuorch*è. 🖣 Nēscĭŏ quā præter sölftam dülcedfue lætæ. Virg.

Præterea, adverb*. Oltre a ciò.* SYN. Ad hæc, ĕtĭām, quoque, însuper, quin etiam, adhac. 9 Praeterea genas haud unum, nee fortibus ulmis.

Praterco, is, ivi, itum, ire. Trapassare, passar oltre. Act. acc. SYN. Pragredior, pratergredior, præcurro, relinquo. f Gaudet equo, jamque hos cursu jam præterit illos! Virg.

Prateritus, a, um. Passato. SYN. Elapsus, exaetus, transactus. Lasciato. Omissus, relictus. Õ mihi præteritös référat sa Jüpiter annös.

Prætertabor, eris, lapsus, labi. Trascorrere. Depon. acc. SVN. Præteríbűo, prætergrédiőt. 🖣 Fánérá, cum tumulum praterlabere recenteni. Virg.

Prætermitto, is, misi, missum, čre. Tratascare.

Act. acc. SYN. Ŏmītto, līnquo. ¶ Út prætermīttās animī vitia omnia prīmūm. Lucr.

Praterveho, is, vexi, vectum, ere. Trasportare. Act. acc. I Pratervectus aquis, cui non sua pīgnöră cordī. Stat.

Prætor, oris, m. Pretore, podesta. Prætor, et ad sanos abeat tūtela propinquos. Hor.

Prætorium, ii, n. Pretorio. Fit circa regem atque īpsa ād prætoriă densæ. Virg.

Pravaleo, es, lui, litum, ere, n. Prevalere, esser di maggiore stima. Quisquis equo, jaculoque potens, qui prævalet aren. Stat.

Prævälidns, a, um. Molto forte. SYN. Potens, præstāns. Ilie tibi pravalidās olim, multoque

fluentes. Virg.

Prævěnio, is, veni, ventům, irě. Prevenire, anticipare. Act. acc. SYN. Præcedo, præcurro, antěšo, prægredior, præverto, prædecupo, ante-cedo, autéverto. J Ipsa quidem fateor vinci, răpidoque măgistram Pravenit îngenio. Claud.

Prævērto, ĭs, tī, sūm, ĕrĕ, act., vel Prævērtŏr, ěris, siis, ti, depon. acc. Preoccupare, prevenire. SYN. Prævčnio, præcūrro. 9 Hārpālicē, völucremque fuga prævertitur Hebrum. Virg.

Prævideo, es, vidi, visūm, ere. Prevedere, antivedere. Act. acc. SYN. Præseio, præsägio, præ-sentio, väticinor, prospicio, divino. PER. Præsāgā mēnte video, sentio. PHR. Agnovīt longe gěmitům præságă máli měns. Omniá prævidi, ātque animo mēcum ante peregi. Motus ante fűtűrős, tristé pér aŭgűrĭűm præśensérät. 🖣 Hemonides, ille hæc præviderat omnia doctus.

Præūstus, a, ūm. Arsiccio. Stīpitibūs dūris agi-

tūr, sūdībūsquĕ præūstīs. Virg.

Prändium, ii, n. Pranzo, desinare. EP. Dulce, lætum, jūcūndūm, grītūm, vīnōsūm, gĕnĭālĕ, ŏpīmūm, suāvē, părātūm, sūmptňōsūm, fēstīvām, rēgālē, splēndīdām, dēlīfīosām, fœcāndām, māgnīfīcām. J Cām capīte, ēt pēdībūs plēbējāquē prāndīa nōrīs. Pers.

Prātūm, ī, n. Prato. EP. Viridē, viridāns, jūcūndum, ămēnum, vērnum, vērnans, udum. odorūm, floreum, herbidum, irriguum, herbosum, flöridum, grāmineum, cultum, mölle, ridens, lætūm, rĭgŭūm, gēmmāns, fragrāns, hūmĭdūm, pietūm, vāriātūm, rorāns. PER, Lŏeā viridāntībās hērbīdā plāntīs. Plēnīssīmā cāmpī Ārčā, quam viridem fecerant graminis herba. Herbārūm vīvā völūptās. Ārvā dīvērsīs dēpīctā figūrīs, coloribus. Viridāntia septa, jūgera. Hērbīs vērnāns hūmūs, sŏlūm, plānĭtĭēs, cāmpus, ager. PHR. Saliunt per florea prata juvēncī. Prātā novīs rīdēnt Horĭbūs, vel colorĭbus. Ārīdā prātā falcē mētīt. In prātīs āstātē serena Floribas insidant variis, et candida circam Lilii fundantur, Ludit herboso pecus omne compo. Riparimque toros, et prata recentia rīvīs. Virg.

Prāvūs, ă, ūm. Cattico, maleagio. SYN. Mălūs, împrobăs. Prasertim cautum dignos assu-

měrč prává. Hor.

Precarius, a, um. Ottenuto per preghiere. Arma ălienă moves! quem formă precăriă celăt? Ovid.

Precor, āris, ātus, āri. Pregare. Depon. acc. SYN. Oro, rogo, împloro, deprecor, învoco. 9 Spes est pācis, aīt. Tūm nūminā sānetā precāmur. Virg.

Preces, precum, f. plur. Preghiere. SYN. Vota. EP. Assidňa, crebra, jústa, půra, cásta, sôlemnes, pudica, humiles, blanda, molles, timidæ, täcitæ, flebilés, ardentés, piæ, vậnæ, inanes, sollicité. PHR. Truces animos et verla précantia flectunt. Panditur ad núllas janua nigra précès (pent.). Prop. Préhêndo, vel prendo, is, di, sum, éré. Prendere, pigliare, Act. acc. SYN. Capio. Prachiaque

întendens, prendîque, et prendere certans. Ovid.

Premo, is, essi, essum, ere. Premere, calcare, stringere. Act. acc. SYN. Stringo, constringo. Opprimere, Opprimo, Tormentare, Vexo, argeo. Sanguis, et obsessas fauces premit aspera lingua, Virg.

Prětiosus, a, um. Prezioso, raro, pregiato. SYN. Cārŭs, sŭpërbus, præstans, præclarus, excellēns, ēximitās, māgnificās, sūmptātāsās. 🖣 Ingčnium quondām fučrāt pretiosius auro. Ovid.

Prětřům, ři, n. Prezzo, pregio. SYN. Měrcěs, præmium. J În prețio pietium nunc est, dat cen-

sŭs honores. Ovid.

Prišmus, ī, m. Priamo. SYN. Lāomedontiades. PER. Rēx novissima tempora Trojæ sortītus, Lāŏmēdōntĭŭs hērōs. Rēx, rēctŏr, vel prīncēps Dārdanius, Phrygius, Idaus, Trojus, Trojanus. 🖁 Ēn Prĭāmūs: sūnt hie ētiām sňā præmið laudī. Virg. Hist. Re di Troja, figlio di Laomedonte, marito di Ecuba, padre di Paride che rapi Elena. Presa Troja, fu animazzato da Pirro avanti l'altar

Priāpus, ī, m. Priapo. SYN. Lāmpsācidēs. EP. Pūdendus, infamis, deformis, lascivas, tūrpis, Hellespontiácus, Lampsácius, PER, Tūtelá, cūstős, álumnus hörtörüm. Infamém vétérés quemdam finxere Priapum, Mant. Fab. Dwdegli orti, da cui cacciava i ladri e gli uccelli, figlio di Bacco e di l'enere, nato in Lampsaco

nella Frigia.

Pridem, adverb. Già da gran tempo. SYN. Dúdūm, jāmdūdūm, jāmprīdēm. CPrīmos ad ēxtrēmum similis sibi non ita pridem. Hor.

Primēvus, ă, ūm. Primicro, di eta fiorita. § Ānte ürbem püéri, ét primævó flőré jáventűs. Virg.

Primas, atis, m. Primate, il primo, il principale. Discite, primates, orbis qui sceptră tenetis.

Primitie, arum, f. plur. Primizie de' frutti che s'offeriscono. 🥊 Primitiās frūgūm Cčrévi, sňá viná Lyão, Ovid.

Primordium, ii, n. Principio, incominciamento. Ét quiă mültărâm pôtitur primordiă rêrûm. Lucr.

Primores, um. I primati. Primores Dănăum

délécti, primă virônăm. Lucr.

Primim, adverb. Primeramente, SYN. Primo, cum prīmis. 9 Hōs nitūrā modos primum dedīt. His gěnůs ömuč. Vng.

Primus a, am. Primo. Primas Thi ante omnes mágná comitánte cálérya. Vng

Princeps, cipis, m. t. Principe, principale, primo. SYN Rex. rector, dux. ductor, praeses, antistes. EP. Jūstús, potens prás fortis, egrégiús, mītis, bēllīgēr, pārparātās, veņērāndās, māguānīmās, illūstiis, nobiles, inclytūs, generosus, māguificus. PHR. Tāllītur ēgrēgio quāsquis sub principe crédet Servitium. Nunc ju včaům princéps, deinde tůtůre sénům. Princípis "

est virtus māximā nosse snos. • Sed piger ad pienās princēps, ad præmia vēlāx. Ovid.

Principium, ii, n. Principio. SYN. Exordium, primordiám, initiám, origo, fons, auctor, capat, caŭsă. *Intrapresa.* Cóptům, încóptům. PHR. Principiis obsta, sero mědicina páratůr, Com mālā pēr longās invālūēre motās. Primæ tēvõeābo exordia pūgnas. Expediam prima re-petens ab örigine. Sā tē principiūm, tibi dē-sinet, accipe jūssīs. Virg.

Prior, oris, m. t., us, n. Primo di due, più considerabile. • Ne prior officio quisquam respon-

dčăt, ūrgė. Uor.

Prins, adverb. Joanti, pår presto, più tosto. 🖣 🗛 prins ignotum ferro quam scindimus aquor.

Prīsens, ă, ūm. Antico molto. SYN. Longavus, antīquus, senex, vetus, vetustus, prīstinus, annosiis. ¶ Heu přětás, heñ priscă fides, învictăquě hellő. Virg.

Prīstīnīs, ā. ūm. Primo, antico. 🕽 Non suā Ilūvērānt, mēns tāntūm prīstīnā mānsīt. Ovid.

Prīstīs, is, et prīstīx, icis, f. Priste pesce marinoj. EP. Vēlox, cită, longă. PHR. Scyllas primă hominis fácies, et pálchro corpore virgo Pábe tenus, postrema immani corpore pristis.

Privatús, 3, ūm. Privo, privato, particolare. SYN. Viduātus, spoliātus, orbātus, exutus, nūdus. nūdātūs, cāssūs. 🖣 Prīvātō līcēāt dēlītūīssē lŏcō

(pent.). Ovid.

Privernum, î., n. Piperno, città in campagna di Roma. Priverno antiqua Metabus cum exce-

děrět űrbě. Virg.

Prīvo, ās. āvī, ătūm, ārč. Privare. Act. acc. SYN. Orbo, vidňo, spělio, expělio, núdo, denúdo, ádimo, aŭfero, eripio, exio. • Nec veritûs prohiberë ducëm, sëd fată möventem Privaverë fide. Stat.

Prīvūs, š, ūm. Proprio, particolare, singolare. Pro, proh, interject. O. SYN. Ö. öli, hen, chen. 🖣 Intendensqué mänüs , ägimüs , prō Jūpiter , înquĭt. Ovid.

Prő, præp. abl. Per. Cüm fáciám vitúlá pró tragibas ipse venito. Virg.

Próavás, î, m. Bisavolo. SYN. Atavás. 9 Hortantūr sŏcĭī, Crētām, prŏāvōsquē pētāmūs. Virg.

Probabitis, is, m. f., e, n. Probabile. Capi ut văfērēt, hīs probābilī fidē (jamb.). Āvien.

Probitas, atis, f. Bonta di costumi, probita SYS. Bonitas, virtūs, aequitas, honestas, pietas, integrītās, EP. Honestā, lēnis, dūlcis, vēnērāndā, sīmplēx , īnsons , laņdāndā , mitis , inculpātā , îngenăă, generosă, • Quas ne dissimilis tibi sīt probitāte, lăborāt. Ovid.

Próho, ás, áví, átům, átě. Provarc. SYN. Cômpróbo, assero, áffirmo, contirmo, demonstro, suadčo, tirmo, Ipprovare, lodarc, Approbo, Laudo, PER, Verum argumentis illustro, \$1 xitús áctă probát, căreat successibus épto. Oxid.

Próbôscis, idis f. La tromba dell'elefante SYN. Röström, mānus AP, Löngă, extensa, pôtreclamobilis. • A putri vespa culicisve proboscide vissin, Gaz

Pronvosús, à, am l'aujeroso, agnonantoso. SYN. Lurpis, pudendas, intimes, thigitiosus, inhonestús , sceleratus, ignômimosus ullet O magne Cárthágó profuésis, jamb cum syflata" Hora

Probram, i, n. Infanca, estuperio. SIN. Crimen,

īgnāmīnīā, āpprobrīūm, dēdēcās. EP. Tūrpē, fædum, dirum, něfandum, servilě, sečlěratum, 🖣 Capřt čám mňlřer diris incessere probris. Mant.

Probus, a, am. Buono, dabbene. SYN. Bonas, piùs. Yīr jūstūs, prŏhūs, īnnŏcēns tĕnērĭs (phal.\.).

Procacitas, atis, f. Sfacciataggine, sfrontatezza. SYN. Pětůlántiă, lásciviă, proterviă, EP. Fædă, tūrpis, lāscīvā, hilāris, improbā, lepidā. 🖣 Et

quidquid lépida procacitaté phal.). Mart. Procas, é, m. Proca, padre d' Imulio e di Nu-aitore. ¶ Proximus illé Procas, Tiojané gloria gentis. Virg.

Prócāx , ācis , adject. Sfacciato , sfrontato. SYN. Pětůláns, protervůs. 🦫 Aût půdor, aût dietis movere procacibus îre. Cland.

Procedo, is, cessi, cessum, ere. Procedere, andar oltre. Nent. Pareite oves nimium procedere:

non běně ripæ. Virg.

Procella, æ, f. Procella, tempesta di mare. SYN. Tempestās. EP. Ventosā, fūrens, sūbītā, rāpīdā, sævá, věhěměns, striděns, turbidá, terribilis, cěleris, æquorea, tumescens, violenta, hiberna, trīstīs, dīrā, Āquīlonīā, Æŏlīā, ādvērsā, horrĭdă, hōrrĭsŏnă. PHR. Strīdēns Äquĭlōnĕ prŏeēllā Vēlūm ādvērsā ferit. Nostrā per ādvērsās ăgitūr förtūnă procellās. Subitæ săliunt in vēlā procēllē. Frētā ābrūptīs tūrbātā procēllīs. Türbinis immänem vim provomit alque procella. Lucr.

Procettosos, a, am. Tempestoso. PER. Nimbis, vorticibus, procellis frequeus, vel plenus, gravis, creber, tumens, turgidus, turbidus. J Alba procellosos vela referre notos (pent.). Ovid.

Proceres, um. plur. Principali d'una città o d'una corte, gli ottimati. SYN. Primi, patricii, primātēs, principēs, præcipūi, māgnātēs, nobilēs, dūctores, duces. 9 Delectos populi ad proceres, primamque parentem. Virg.

Procerus, a, um. Lungo, alto. SYN. Ingens, excēlsūs, sūblīmis, ēditūs, āltūs, ēlātūs, māgnūs, præcēlsūs. ¶ Cērtĭcĭs ātquč sŏlē prēcērās ērĭgĭt

alnos. Virg.

Processos, us, m. Progresso, avanzamento. Sic în processă cœpit crădescere morbăs. Virg.

Prācido, is, cidī, cāsūm, črč, n. Mettersi in ginocchioni. SYN. Cădo, lăbor. ¶ Nūdus în egicgĭī văcăūm jām pēctās ămīcī Prēcīdīt. Šiat.

Proclamo, as, avī, atum, are. Proclamare, gridare ın pubblico. Act. ace. J Adjuvat, et magna pro-

clamat voce Diores. Virg.

Proctivis, is, m, f., č, n. Inclinato, propenso, dat., vel acc. cum ad. SYN. Prōpēūsŭs, prōuŭs, dēelīvis, ācelīvis, īnelīnātūs. JĒt prōelīvis itēm fīāt minus impētus unda. Luc.

Prôcônsňt, ŭlis, m. Proconsole, luogotenente di consolato. ¶ Hūjās, egō nātum, et generām pro-

consule vidi. Aus.

Procreace, as, avi, atum, are. Procreace, generare. Act. acc. SYN. Părio, creo, produco, gigno. gčněro. ¶ Pôssémůš séd quôd nátum ést, îd

procreat usum. Lucr.

Procubo, as, uī, itum, are, n. Ibbassarsi. SYN. Procumbo, decumbo, incumbo, incubo, recubo, recumbo, jacco, sternor, prosternor, ruo, corrŭo, cădo, prőcido, décido, excido, cóltábór, labor. Speluncaque tegant, et saxea procŭbët ûmbră. Virg.

Procado, is, cadi, casam, ere. Assotigliare. Act. acc. SYN. Cúdo, exeúdo. PHR. Férrúm igně möllire, emöllire, flectere, temperare förnace, rčečquere. J Nec nova vivendo procuditur ullavőlűptás. Lucr.

Proent, adverb. Di loutano. SYN. Longe, longins, rěmote, haud prope, protčinis. ¶ Adventanté Děa: procůl o, procůl estě protant. Virg.

Prociiteo. as, avi, atom, arc. Conculcare. Actace. SYN. Calco. J Incita nec domini memorām procālešt čquorām. Virg.

Procūro, ās, āvī, ātūm. ārč. Procurare, tener cura. Act, acc. SYN. Cūro. & Quod săpărest , lætî běně gěstis, corporă, rěbůs Procůratě. Virg.

Procurro, is, ri, sum, ere. Correre avanti. SYN. Excurro, prominco, procedo. ¶ Infelix saxis in procurrentibus hæsit. Virg.

Procarsus, as, m. Correria, corsa. SYN. Carsus,

ēxcūrsūs.

Prōcūevŭs, ă, ūm. Molto torto. SYN. Cūrvŭs, în-cūrvŭs. ¶ Prōcūrvam ēxpēctānt fālcēm , rā-

strösque tenaces. Ving.

Procus, i, m. Amante, rivale. SYN. Amator. EP. Vĭgĭl, pērvĭgĭl, dŭbĭŭs, mĭsĕr, blāndŭs, lūxŭrĭōsūs, cupidūs, tener, insomnis, pāllēns, soi-licitūs, importūnus. ¶ Ēn quid āgām? rūrsūsně procos irrisă přiores? Virg.

Procustes, is, m. Procuste. EP. Savas, atrox, férűs, dírűs, immānis. PER. Prædo, vel latro Cephīsiŭs. ¶ Vidit et immitém Cephīsiŭs oră Procusten. Ovid. Hist. Gran ladrone, che presso al fiume Cefiso nell' Attica insidiava à viandanti, e fu ucciso da Tesco.

Prodeo, is, ivi, itam, ire. Uscir fuori, comparire. Neut. Pascentes illæ tantum prodire volando. Virg.

Prodigialiter. adverb. Prodigiosamente, miracolosamente, SYN, Prodigiose. 9 Qui văriare căpit rēm prödigiālitēr ūnām. Hor.

Prődigiósňs, a, ūm. Prodigioso, miracoloso. SYN. Portentosus, monstrosus. 9 Prodigiosa loquor ve-

těrům měndácíá vátům. Ovid.

Prōdĭgĭūm, ĭī, n. Prodigio. SVN. Pōrtēntūm, mōnstrām, omčn, vel mīrācŭlūm. PHR. Sēd vārĭīs pörténtá Dčům térrőribůs öbstánt. Signům förmīdābile cœlo Tūrbāvit mentes Halum. Non plūrīmā cœlō Monstrā sinant. Horribili visū portentă sequuntăr. Prodigium cănit, et tristes denuntiat īrās. Virg.

Prodigo, is, egi, actum, ere. Cacciare, scialacquare. 🖣 Prōdĭgĕre în bēlļām făcĭlīs, prōmīssā fĕrō-

ccs. Sil.

Prődigűs, å, üm. Prodigo, scialacquatore. SYN. Pērdītūs, nepos, dissolūtūs, protūsūs, ellūsūs. Prödigňs, ét stáltás dönát quæ spérnit, ét ödĭt. Hor.

Proditio, onis, f. Tradimento. SYN. Dolus, fraus, pērfidiā. EP. Lätēns, ēccūltā, sēcrētā, tācitā, pērfīdā, āreānā, īmpīā, scēlērātā, mālā, mēndāx, dölēsā, însidiēsā, pērniciēsā. 🖣 Et sit in infidā proditione tides (pent.). Ovid.

Proditor, oris, m. Traditore, perfido. EP. Mendāx , īmpĭŭs , īnfīdŭs , caūtŭs , fāllāx , dētēstandůs, váfěr, astūtůs, málůs, dölösůs, insidĭōsŭs, scĕlĕrātŭs. nĕtāndŭs. 🖔 Ēt vĕnĭām cūlpæ proditor ipsč měž (pent.). Ovid.

Proditus, a, am. Manifesto, divulgato. Agnoscit lăcrymans, primo quæ prodită somno. Virg.

Prodo is didi, ditam, cre. Manifestare. Act. acc. SYN. Pando, aperio, ostendo, manifesto. PIR. Blanda dominum sub imagine prodit. Quæ gravis ést , îpső tácitám se pöndéré. prodit. Virg.

Produce, is, xi, clam, črě. Produce, prolungare. Act. acc. CTe sürgente pher Littie producere

mātrēs, Sil.

Protano, as, avi, atúm, are. Profanare, Act. acc. SYN. Viŏlo, põllŭo, temero. • Rara profanatas īnspēctānt nūmīnă tērrās. Stat.

Protanus, a, um. Profano. I traternas acres, al-

tērnāquē rēguā prolānīs. Stat.

Profecto, adverb. Certamente, per verità. ! Ille protecto Redděrě persona scit convenientia

cuique. Hor.

Profero, feis, tuli, latum, ferre. Proferire, palesare. Act. acc. SYN. Refero, ellero, recenseo, dico, pronuntio, edo, prodo, emitto, loquor, nimo, abduco, vel objicio. PHR. Ille ut depösiti pröferrét fálá páréntis. 🖣 Tándem űt võx mõstas põtäit prölerre querelas. Luc.

Prolessus, a, um. Che fa professione. Non est de tetricis, non est de magni professis. Ovid.

Proficio. is, cei, cetum, icere. Profittare, esser utile. Nent. ! Profecit polo Mithridates sape vênênő. Mart.

Proficiscor, eris, profectus, isci. Indare, partirsi. Depon SYN. Abéo, discedo, exco, co, vado, tendo, contendo, procedo. PER. Iter, viam corripio, tento, molior, ingredior. Ire paro. É impěriům Didő Tvriá régit ůrbě profectá. Virg.

Profiteor, eris, professus, eii, Dir francamente, far professione. Depon. SYN. Făteor, confiteor, vel dčnáncio, těstěr, significo, čxhibčo. 🕻 Útilitās lātēāt, quod non profitebere, fiet. Ovid.

Proffigo, as, avi, atum, are. Gettar a terra, dissepare, scompigliare. Act. acc. SYN. Sterno, prőstérno, állligo, cádo, dőmo, vinco, fundo. dīssipo , supero , delčo. Prolliganda acies , quam non pertregerit ensis. Sil.

Prono, as, avi, atum, are. Soffiare, espirare. Act. ace. SYN. Ello, exhalo, expiro C Tancis et immānī proflavit turbinė Bimmas. Val.

Profilio, is, xi, xūm, čič, n. Scorrere, colore. SYN. Flŭo, delluo, emuo, labor, delabor, curro, dēcārro, māno, prēmāno. 4 Quin ētiām lācilis Romāno prolluit orē, Luc.

P**rőfőr, pr**őf**áris, átús**, ári. *Parlare*. Depon. acc. Ostentat senior, lætaque ita mente profatur. Vil. Protogus, a, um. Enggitico. Italiam fato pro-

lúgůs, Lävinăquě věnit. Vng.

Profundo, is, fadi, fasam, čić. Spandere, versare. Act, acc. Ilőc pöstquám mestő prólúdít pé-

ctőré vőcés. Cat.

Prófundús, å, úm. Profondo. SYN. Dépréssús. āllūs, īmūs, cāvūs. PliR. Bis in præceps, tāntům, těndítquě súb úmbrás. Quántús ád æthériam cœlî prospectus ölümpam. Pelägique în sedibus imis. Canctague profundam Pontum aspēctābant flentes, hen tot vada lessis. Virg. Profusus, a. am. Ibbondante, prosteso. Dixerat:

ět ládrýmis váltům lávěré prolúsis. Ovid,

Progenero, as, avi, atim, are. Generale. Act. acc. SYN. Genero, parro. Ance imbellem téroces Progenerant ăquilăs columbam alcaic. . Hor. Progenies, či, t. Progenie, schiatta, discendenza, prosajia, SYN, Prôlês, stîrps, gčinăs, gens, prőpago, sőbőlés, libéti, nati, pignőrá, liliús, liliá, nepoles, posteri. EP. Amata, dilecta, cara, oplată, dûlcis, măscălă, măgnă, dignă, egregiă, generosa, virilis, inclyta, certa, regia, viliosa, împiă, înlamis, tûrpis, execrândă, nělândă. PIÍR, Séquiói ætas, méx dátúrá prögéníém vitřosřorém. Régřá progemés cedő dělábitůr áltő. Fülgét prőgéníés généréső á sángniné ductă. Auspiciis hine progeniem virtule lutórám. Virg.

Progenitor, oris, m. Leolo, SYN, Avus, CEL forti genitore, et progenitore Tomante. Oxid.

Progiguo, is, genni, genitum, eie. Generare. Act. acc. Progenářt pědříbůs cělěrem, et pernicřbůs ālīs. Yirg.

Progne, es, f. Progne.

Com blandită viro Proguē, sī grāfiă, dīxit. Ovid. Fab. Figlia di Pondione, moglie de Tereo re della Tracia, sorella di Filomela.

Progredión, eris, essás súm, edi, depon. Lanzarsi , progredire. Prácipěre haúdquáquam ést pědětěntím prigrědientés. Luc.

Proti, adverb. . th., ok. ← Flaventesque abscissa

comās, proh Jūpiter, ibit. Virg.

Prohibeo, es, bui, ere. Proberc, victore. Act. acc. SYN. Impědio, obsto, veto, inhibčo, obsům, tárdo, dčtřněo, árečo, réměrěr, ávěrto, ôbsisto, PHR. Pārcite vās Rūtūli, ēt vās tēla inhibēte Lătini. Oramus, prohibe infandos a navibus īgnēs. Drī prohibēte minās. Diī tālēm āvērtite cásúm. Ni měž cůrž rěsistát. Fátá résistůnt. Vētor fātīs. • Instābilēs animos lūdo prohibēbit juānī. Virg.

Prőjēctús, ă, ūm, parlic. G thato, abbattuto € Stērmitur, et toto projectus corpore terra. Virg.

Projicio, is, jeci, jectam, ere. Gittar via. Act. acc. SYN. Jácio, cônjicio, injició, vibro, côntorqueo, intorqueo, jăculor. Lāscānius galeam änté pédés prójécit řnáném. Yirg.

Prőindő, adverb. Pertanto, però. • Prőindé bellüm

töllíte, aut hölli möráni jamb. . Sen. Protabór, čris, lápsús, lábi. Sdrucciolare. Depon. SNN. Labor, cado. ! Sorté túlit , l'icjam în-

censam, et prolapså videntem, Virg.

Protecto, as, avi, alum, aie, Ittravic, inescare, Insingure. Act. ace. SYN. Allicio C Ast aliaquás núllús ámór próléctát edéndi. Prud.

Protes. is, I. Prole, stripe, SYN, Solibles, propago, progenies, singuís, genos, LP, Grata, leta, dūleis, cārā, māscūla, virīlis, ămātā, īnclytā, egrégiá, genérősa. Érce Evcáöntæ prólés iguārā pārēntī. Ovid. Vide Progense

Protivus, a, a.o. Lungo, prolisso, SYN. Longus, profusus, extensus productus, promossus. Hirsútůmqué sůpěrciliúm, prófixáque bárba. Virg.

Protóquór, čiřs, útůs, lőqni. Dire, perlare, espiinave con parale. Hepan, acc. SYN Loquor. Prôlòqueré quas sors aggravet quassam domām jainb.'. Sen.

Protúdo, is, lusi, lusum, cré. Procarse, dar un saggar. 🖣 Jurgiá prodúdúnt, sed mós et pócúla tõrques, duv

Protuo, is, ui alum, cie Lavare, hagnare Acl. acc 4 Problems melius, si dura mordotur alvús. Mant.

Promius 3, um, partie. Lacato Inparte ! Multa prólutus vappa nauta, alque viacór. Her.

Prōtňvíčs, či, f., vel proliviúm, ii, n. Lordura. ¶ Vīrginčī võlŭerām vūltūs, fædīssimā vēntris

Prōlŭviës. Virg.

Promereo, cs, vi, itam, ere, n., vel promereor, ērĭs, ĭtŭs, ērī, depon. Allettare, far piacere, farsi merito, obbligare. ¶ Sēd měliorě viá děxtræ tua vota marītæ Promeruere Deos. Stat.

Prőmēthčús, či, vel čős, čt Prőmētheűs, ci, m. Prometeo. SYN. Ĩăpčtīdēs, Jāpětīdēs, Ĩăpčtīŏnides. EP. Caūcasčus, vigil, providus, callidus, prūdens, ingčniosus, ignifer, fūrāx, rapāx, insomnis, pērvigil, pērspicāx, sāgāx, āstūtūs, rāptor, söllicitus, attentus, vinctus, irrēguietus. PER, Iăpětī proles, Sătus Iăpěto, Filius Iăpěti, Aūdāx Īšpētī nātŭs. PHR. Fūrācī vīrgā quī gentibus întulit ignem. Qui volucrem vivo sab pēctörē pāscit. Infēlix Sejthicā fīxūs sūb rūpē resedit. Hæret Caŭcăscă sub rupe ligatus. Pendēt prārūptīs vērtīcībūs. J Ilīc mišerūm Seythicā sūb rūpe Promethea rēddat. Mart. Fab. Figlio di Japeto, padre di Deucalione. Coll'ajuto di Minerva, preso il fuoco dat sole, animò un uomo di fango. Per lo che fu imprigionato nel Caucaso, dove per comando di Giove l'aquila gli va rodendo il cuore.

Promette. § Ecce Promēthēæ rūpēs, ēt fābŭlă montis. Mart.

Prominco, es. ŭi, ere. Soprastare, erger la testa. SYN. Appāreo, āssūrgo, ēmineo. ¶ Prominet ēxcēlsīs vūlnūs miserābile tēctīs. Štat.

Prōmīseňus, a, ūm. Misto, confuso, promiscuo. SYN. Cōnlūsus, pērmīstus. JAt sēxus utriūsquē

chörō prōmīseŭă fāmă. Mant.

Promissum, î, n. Promessa. SYN. Pollicitum, fides, EP. Dăbium, fallax, leve, dölosum, mēndāx, grātūm, šmīcūm, dūlcē, jūcūndūm, lætūm, āncēps, īncērtūm, blāndūm, māgnĭlĭcūm. PHR. Tū modo promissis maneas. Blanda promissă dedisti Voce mihi. Dardănide, reddīque vīro promīssa jabebant. Virg.

Promassis stare. Mantener la promessa. PER. Mănēre promissis. Stāre fidei. Promissa, vel fidēm præstārē, sērvārē, īmplērē, pērfīcērē. Adděrě, adjicěrě fidem pollicitis. Promissa redděrě. Prōmīssō tăcěrě sătis. Exsōlvěrě, sōlvěrě,

pērsõlvērē prēmīssă.

Promissus, a, am, partic. Promesso. § Sergestum Ænēās promisso mūnere donāt. Virg.

Prômītto, is, misi, missūm, črč. Promettere. Act. ace. SYN. Spāndēo, pāciscor, pollicečor, pollice. eitor. PER. fidem obstringo, do. 9 Si bene promittant, tötidem promittite verbis. Ovid.

Promo, is, prompsi, promptum, ere. Dar fuori, estrarre, far mostra. Act. acc. SVN. Edneo, ēxtrālio , prodo , edo , profero , depromo , expromo. PHR. Spiculă de phăretra promit ăcūtă levī. ¶ Dēlēgī comites, nūne īllās promite vīrēs. Ovid.

Promoveo, es, movi, motam, ere. Promovere. Act. acc. SYN. Prôvěho, prôdůco. § Prôměvět Aūsŏnĭūm fīlĭŭs īmpērĭūm pent.`. Ovid.

Promptus, a, um. Pronto. SYN. Celer, alacer. 🖣 Sæviŏr īngēniis, čt ād hōrridā prōmptiŏr

ārmă Ovid.

Promulgo, as, avi, atum, are, Pubblicare, Act. acc. SYN. Indīco, ēdīco, propono, vūlgo, pro-vūlgo , dēnūncio. PER. Proferre sub aŭrās. Pălâm těferrě. Dătě láctă lătentiă lūci.

Promus, I, m. Dispensiere, maestro ai casa. I Condūs, promūs sūm, procūrātor pēnī. Plaut.

Pronepos, otis, m. Figlinolo del nipote. 1 Vix ea nostra voco, sed enim quia rettulit Ajax Esse Jövīs pronepos. Ovid.

Pronubă, &, f. Quella che conduce la sposa at marito. Pronubă Tistphone thălămis ululavit în illis. Ovid.

Prouus, a, um. Chinato, chino. SYN. Incurvus, cūrvus, propensus, inclinatus, proclīvis, pandus, vernuus. J Pronaque cum spectent animalia cætčră terram. Ovid.

Propāgo, ĭnĭs, f. Stirpe, liqnaggio. SYN. Stīrps, progenies, proles, genus, soboles. Propaggine, tralcio di vite. Sürcülüs, sarmentum. J Sylvarūmque ăliā pressos propaginis arcus. Virg.

Propago, as, avi, atum, are. Propagare, dilutare. Act. acc. SYN. Aŭgĕo, prôtendo, extendo, prôfĕro, dīlāto, prōdūco, prōtrăho, āmplĭfĭco.¶Prōpāgāre genus posset, vitāmque tūeri. Lucr.

Prope. Presso, appresso. Prap. acc. SYN. Ad, propter, jūxtā, secus, secundum. Quasi. Adverb. Fere, pene, ferme. J Pastores, et carva legunt

prope flumina Mella. Virg.

Propello, is, puli, pulsum, ere. Scacciare lontano. Act. acc. SYN. Pello, propulso, areco, expello, dētrūdo, ejicio, dējicio. J Pramia vicinām mētæ qui propulit hāstām. Sil.

Propensus, a, um. Inclinato. SYN. Pronus, proelīvīs. ¶ Ēt quĭā nos fĭčrī sŭpčros propēnsĭŭs

öptät. Luc.

Propero, as, avi, atum, are. Affrettarsi, affrettare. Act. acc. SYN. Cělěro, acceléro, maturo, festīno, cūrro. PIIR. Viām celero, accelero, pracipito. Iter ūrgeo. Moras præcipito. Moras rūmpo. Vēntos žguāre seguendo. Tendimus hūc ōmnes, metam properamus ad unam. J Inferat, ēt pūlehrām propērēt pēr vūlnērā mortēm. Virg.

Propertius . iī . m. Properzio. EP. Doctus , fa-cundus, Umber, blandus, lascīvus, ingeniosus. PIIR. Cynthiă te fecit vătem, lăscive Properti. Sæpě sůos solitus recitare Propertius ignes ¶ Sic igitūr prīmā moriēre ætātě Propērtī? Prop.

Properis, a, um. Presto, veloce. SYN. Celer, alacer. ¶ Cîrcumstant properi aurigæ, manibusque

lăccssünt. Virg.

Prophēta, vel Prophētes, a, m. Profeta. SYN. Vātēs, Nūminis interpres. EP. Fatidiens, sacer, vērīdīciis, sāgāx, pramūntiids, sanctiis, vēnerābilis, præsagus, obscūrus, pius, præscius, longævůs. PHR. Quem voces Větěrum, et sancti cčcřněrě Propheta, Magnam queis mentem animūmque Inspīrāt Deus omnīpotens, aperītque fŭtūră. Queis sācrūm Flāmēn nōssē fňtūră dēdit. Lingua Prophetarum cecinit de Virgine pārtūm.

Propino, as, avi. atum, arc. Porger da bere ad alcuno, far brindisi. Neut. dat. SYN Præbibo, præpēto, compēto. J Inde propinator nimīrum

mültä pröpinet. Ovid.

Propiuquo, as, avi, atum, are. Jecicinarsi. Neut. SVN. Accedo, vel insto. PER. Propius accedo. Prope advento. Propior sum.

Propinquis, a, um. Ficino. SYN. Propior, proximus, vicinus. ¶ Principio Italiam, quâm tu jām rērē propinduām. Virg.

Propitius, a, um. Propizio, favorevole. SYN. Clemēns, mītis, lavēns, dexter, secundus, benignus.

făcilis , ămicus, PHR, Sis bonus , o felixque mihi. Adsīs o tāudem, et propiūs tūš nūminā firmes, Deus nostra incepta secandet. Sis bonus, ő pläcidűsque jűvés. Ét si propitiós áttámén lentos Deos 'jamb.'. Sen.

Propota, æ, m. Ricenditore, SYN, Mango, ¶ Balmea propolas měritoria, templa, theatra. Prud.

Propono, řs. postů, postům, črč. Proporre, pro-ponere. Act. acc. § Siccis omniž nám důrá Děús propostůt, něquě (choriamb.). Hor.

Propontis, idis, f. Propontide. Misit in has si quos longa Propontis aquas (pent.).

Propositoni, i, n. Proposito, intenzione, SYN. Consilium, mens, volūntas. Propositique tenax, quodemmque sit, orat ut ipsi. Ovid.

Propositus, a, um, partie. Proposto. Proposito flörem prætúlít öflíció (pent.). Prop.

Proprietas, atis, f. Proprieta, qualità intrinseca, o propria d'una cosa. Plarimă propriétate simul concrescere, sieque. Seren.

Proprins, a, um. Proprio, particolare. 9 Quare ăgite, o proprios generatim discite cultus. Virg. Propter, adverb. Appresso, lungo. Propter ăquă

rīvām vīrīdī procumbīt in alvā. Virg. Pröpter, præp. acc. Per. SYN. Öb., prö. § Pröpter mē mota cst, propter mē dēsināt īrā. Ovid.

Propterea, adverb. Percib. SYN. Ideirco, ideo ăděoquě. Proptěrčáquě solerě víás rescinděrě nöstris. Virg.

Propugnaculum, i, n. Bastione, fortificazione, SYN. Agger, vallum, turris, arx, moles, castrum, műnímentűm, præsidiúm. EP. Tűtűm, välidűm, sēcūrām, förtě, mūnītūm, ĭnēxpūgnābĭlě, lõugum, altum, turritum, inaccessum, PER, Tuta propugnaculă bello. Castră turrigero circumdătă văllă. § Explorant pontesque et propugnāculă jungunt. Vide Arx.

Propugno, as, avi, atum, are. Difendere. Act. acc. SYN. Dēfendo, servo, protego, túcor, aŭxilior, eustodio. Propugnat nugis armatus, scilicet üt nön, Hor.

Proră, ā, f. Prora della nace. EP. Erātă, sereă, fērrēš, fērvātš, šdūncš, hāmātš, rōstrātš, ūncš, cūrvă. S Öbnîxî crépňére, illîsăqué proră pě-pěndit. Virg.

Proripio, is. ripid, teptam, ere. Prender di nascosto, celare. Act. Lt cum climarem quo

nunc se proripit ille. Virg.

Prorogo, as, avi, atum, are. Protungare, differire. Act. acc. ! Prorogat aternim teritas tibi Pūnică famām. Claud.

Prőrsűs, adverb. Del tutto, affatto. SYN. Prőrsűm. Prőrsűs jűcűndő cénám pródűxímás illám.

Procumpo, is, raptam, ere. Procomperc. Act. acc. Interdamque atram prorumpit ad āethērā nūbēm. Virg.

Prorno, is, ni ntam, ere. Cader con impeto. Act. acc. 🖣 Prőrűéte hánc rérűm vióléntő tűrbiné sammam. Luc.

Prőrûptűs, á, űm. Provotto. Partic. 🖢 Ît márč proruptum, et pelägo petit arva son inti. Virg.

Prősāpiá, æ. f. Prosapia, stirje, prole. SYN. Génús, proles, progenies. • Quid péccatorim prosapia corpore in illo. Prud.

Prőscindo, is, scidi, scissóm, éré. l'enderc. Act. ace. J Expécta, ét válides terram proscinde jūvēncis. Vag.

Proscissus, a, am, partic. Fenduto. Ft qui proscisső, quæ sűscítát æquőré térgá. Virg.

Proscribo, is, scripsi, scriptum, črč. Cendannare, esiliare. Act. ace. PER. Exilio, vel morti destino, devoveo, addico. Venale propono. 9 Proscripti rēgis Rupili pas, atque venenam. Hor

Prōsĕquŏr, ĕrĭs, sčcūtūs, sĕquī. Seguitare, andar dietro. Depon. acc. Prōsĕquĭtūr sūrgēns a

pāppī vēntās čūntēs. Virg.

Prősérpină, æ, f. Proserpina. SYN. Hěcătě, Pérsephone. EP. Dira, cruenta, immitis, torva, tříměndá, nigrá, řučxôrábilis, implácábilis. PER. Inférá Jūno. Erěbi réginá. Dómřná Dilis. In fērnă, Āvērnă, Stygia, Lethāa, Trīnacria Jūno Elysii sponsă Tyranni. Nată Cereris. Eleusinae mātris fīlia. J Nēc repetīta segnī cūret Proserpină mătrem. Virg. Fab. Figlia di Giove e di Cevere, che mentre raccoglieva fiori ne' campa d'Enna in Sicilia, fu vapità da Plutone, che la fece sua sposa: e però si crede regina dell'Infirno.

Prositio, is, ii, vel ivi, ültüm, ire. Saltar fuora. Neut. Haud moră, prosiluere suis: ferit a-

thěrá člámor. Virg.

Prosodia. 5, f. Accento. SYN. Accentus, tonus, metrům.

Prőspér, a, am. Prospero. SYN. Faustus, félix. förtünätüs, secündüs, favens, amīcus. spērā sīc vobās mānēāt fortūnā: nēc ūnquām, Ovid.

Prosperitas, atis, f. Prosperita, SYN. Felicitas. EP. Grātă, făvēns, blandă, běātă, důlcřs, optātă, ămīcă, fēlix, rīdēns, jūcūndă, sčeūndă. sēgnis, inērs, llūxā, dēsidiosā, plācidā, fūgāx, ūustābilis, pēritūrā, cādūcā, fāllāx, lūbricā. fűgítívá, PER. Prőspérá, félix förtűná. Prőspērā fātā. Rēs sēcūndā , lātā , plācīdā . Bēnī gnă fătă. Prosperă sors. Fortună făvens. 4 Spes hominum placida prosperitate juvat pent.

Prőspicio, is, spēxī, spēctūm, črč. Feder da lunga. Act. acc. Chistră, dŏmōsquĕ trăhō , vastōsque

āh rūpē Cyclopās Prospicio. Virg.

Prőstérnő, is, strávi, strátům, ěré. Gittar a terra. atterrare. Act. acc. SYN. Dējīciō, dīrŭo, ēvērto, proffigo, protero, obtero, sterno, algicio. 4 Corrŭit, et multam prostravit pondere sylvam.

Prőstihňlům, i., n. Luogo meretricio, lordello. SYN. Méretrix, vel lupānar. Si nihil ad taciem, ét si ölim lúpă, pröstibălümque, Luc.

Prősüm, prőděs, prófůř, próděssě, Giocare, Neut. dat. SYN. Proficio, conduco, contero, útilis súm. 🖢 Prôtúčrit meminissě mágis, nám sæpč videmás, Virg.

Protectos, a, um partie. Coperto, defeso. I rece venīt rūtītīs hūmērēs protecta capillis. Ovid. Protego, is, texi, tectum, ere. Coprire, defendere.

Act. acc. ! Prôlegit îngenuas pieta rubôre

gčnás penť.). Ovid.

Prătendo, is, di, sam, vel tam, črč. Parger innanzi, stendere. Act. acc. SYN. Tendo, extendo, prôtěro, prôtiálio, pôjišgo, prôduco. 4 Ille húmilis, súppléxque óculos dextranque précantem Protendens, Virg.

Protentus, a, um, partic. Steso, prelungato. I Huie a sturpe podés temo protentus in octo. Virg.

| Protero, is, trivi, tritum, ere. Calcar to piedi.

Act. acc. SYN. Tero, câleo. Semineces volvit mūltēs, aūt āgmīnă cūrrū Prētērīt. Virg.

proterviă, ŵ , f. Superbia, protervia, sfacciatăggine. SYN. Pětůlantia, lascivia, procacitas, ferocia, īmpūdēntīā, aūdācīā, protērvītās. ¶ Gāprīpēdēs ăgitāt cūm lætă proterviă Pānēs. Ans.

Protervas, a, am. Protervo, tristo, sfacciato. SYN. Pětřiláns, ferox. J Damnáret natí factă protervă

păter (pent.). Ovid.

Protesitans, i, m. Protesilao, capitano greco. SYN. Phylacides. EP. Æmonius, Thessalus. 9 Protësilaë tibi nomën si fata dëderunt. Ans.

Protens, čī, et Protens, ei, m. Protens SYN. Vērtāmnūs. EP. Æguŏrĕŭs, Cārpăthĭŭs, cærŭleus, mūtābilis, variābilis, cāllidus, āstūtus, vāfēr, dolosūs, instabilis, vāriūs, ambigūūs, mărinus, înconstâns. PER. Vâtes, vel pastor æqnöreus. Carpathius senex, deus. Phocarum pāstör. Nēptūnī pāstör, PHR. Proteus vultus sē mūtāt, vērtīt, vel trānsformāt in omnēs. Īmmānis, in āntro Conditur ābrūpto Proteūs. Ūtanč levīs Protens modo se tennābat in nindās; Nūne lĕŏ, nūne ārbōr, nūne ĕrăt hīrtŭs ăpčr. Āssīdēt ūmbrōsō Prōteūs mīrābīlis āntrō. ¶Prōtĕăque āmbĭgŭūm bālænārūmquĕ prĕmēntem. Ovid. Fab. Proteo, figlio dell'Oceano e di Teti, pastor di Nettuno. Si mutava in tutt'i sembianti, e qualche volta prediceva l'avvenire.

Protinus, adverb. Di subito, senza dimora. SYN. Stătîm, săbito, illico, confestim, continăo, extēmplō. ¶ Prōtĭnŭs āĕrĭī mēllīs cœlēstĭă dōnă.

Protrăno, is, traxi, tractum, ere. Tirar fuora, condur per forza. Act. acc. Ilic Ithacus vatēm māgno Cālchāntă tữ mắltů Protrăhit in mědĭōs. Virg.

Protrado, is, trasi, trasum, ere. Spignere. Act. ace. SYN. Împêllo, trūdo, propēllo. 🖣 Paūlātīm möles protruditur, atque movetur. Lucr.

Proturbo, as, avi, atum, are. Scacciare. Act. acc. Telăque conjiciant, proturbantque eminăs höstem. Virg.

Provectus, a, um, partie, Portato, trasportato. SYN. Vēctus, învectus. ¶ Hūc sē provēctī dēsērto

in litore condant. Virg.

Prového, is, vēxī, vēctūm, ere. Portar avanti. Act. acc. Prāvčhīmār pārtū, tērræque ūrbēsquĕ rĕcēdūnt. Virg.

Provento, is veni, ventum, ire. Comparire, uscir fuora, Neut, & Provenient caūsa carmina dīgna

sŭā (pent.). Ovid. Prôvēntūs, ūs, m. Entrata, utile. SYN. Rēddītūs, trūctus. I Proventūque oncret sulcos, atque hörrčá vineát. Virg.

Proverbium, ii, n. Proverbio, SYN, Adagium, EP. Cērtūm, vērūm, vētūs, vūlgārē, brevē, āntīquum, tritum, commune. I Hac quoque de caūsā (sī tē provērbiă tāngūnt) Mēnsē mālūm Mājō nūbere valgus ait (dist.). Ovid.

Providentia, a, f. Providenza. SYN. Săpientia. PER Providă mens, virtus. Dei mens providă, Numen cauctis învigilans, PHR, Divină mens plăcido regit omniă nutu. Sacris, vel arcanis moderatur legibus orbem. Nec curare Deum credet mortalia quisquam? Jūstitiæ rectique dător, qui cũnctă gubernas. O qui perpetua mundum rătione gubernas. Nihil antiqua lege sőlűtúm ést. Omniá cértő finé gűbérnát. Signăt temporă propriis aptă officiis Deus, nec quās īpse coercuit, mīscerī pātitur vices. ¶ Et īllă quöndām providentiă Dčī (jamb.). Prud.

Provideo, es, vidi, visum, ere. Provvedere, antivedere. Act. acc. SYN. Prævidčo, vel prospicio. 🖣 Quốd nỗn mãnế đồmữm vênīssēt, đếnĩquế quod non Providisset eum. Hor.

Providis, ă, ūm. Provido, diligente. SYN Prūdens, prospiciens, solers, caūtis, perspicax. 🖣 Quī domitor Trojā mūltorām providās ūr-

bes. Hor.

Provincia, a, f. Provincia. Tantaque mutatos sčquitūr provincia mores. Claud.

Provisor, oris, m. Chi proceede. \ Ūtilium fardus prővisőr, prődigűs æris. Hor.

Provisus, a, am, partic. Proceeduto. I Verbaque provisam rem non invita sequentur. Hor.

Provoco, as, avī, atūm, arc. Provocare, irritare. Act. acc. SYN. Incito, irrito, exaspero, oppūgno, lăcesso. J Provocăt încrepitans hostem, ēt novā præliā poscit. Sil.

Provolo, as, avi, atum, are, n. Folare, correre velocemente. SYN. Avolo, învolo, vel accurro, aceĕlĕro. Prōvŏlät în mĕdĭum, ēt māgnā, sūc-

cūrritě, võcě. Ovid.

Provolvo, is, volvi, volutum, ere. Ricolgere. Act. acc. SYN. Võlvo. ¶ Prõvõlvēns super, hac inimico pěctorě fatůr. Virg.

Provomo, is, nī, itum, črē, Vomitare, mandar fuori. Act. acc. Türbinis immänem vim prövömit, ätquĕ prŏcēllā, Lucr.

Prout, vel Prout. Secondo che. 9 Pasco libatis dapřbůs; proût cuique libido est. Hor.

Proximus, a, um. Prossimo, vicino. SYN. Vicinus, pröpiör. 🖣 Pröximüs ingréditür dönis qui vineňlá rūpřt. Virg.

Pradens, tis, adject. Prudente. SYN. Cautus, provīdūs, prēspiciens, āstūtūs, cāllīdūs, sāgāx, sāpřens, solers. Sapiente, perito. Peritus, sciens. doctús. PER. Édoctús úsú löngo. Ságáci, vel sőlérti mente potens. Animi málárús. Prúdenti mēnte Cato. Consilio Nestor. PHR. Provida queis virtūs contigit ante diem. Ārte annos ănimumque gerit, curamque virilem. Juvenis mentem sua non capit atas. Corde sagaci Exæquat senium, et súperat virtutibus annos. Nēc tibi jām prūdēns guīsguām pērsuādēāt. aŭetor. Virg.

Prādēntiā, ā, f. Prudenza. SYN. Săpientiă, consĭlĭūm, jūdĭeĭūm, sõlērtĭă, săgāeĭtās, āstūtĭă, căllidităs. EP. Divină, egregiă, cantă, providă, săgāx, āltă, mīră, spēctābilis, vigil, præsāgă, præseja, pērvigil, strēnija, vigilāns. PER. Caūtæ vigilantiă mentis. Pars divinæ mentis. Săgācis animī vis, virtūs. Senīlis animī grāvitās. ¶ Nüllüm nüměn hăbēs, sī sīt prüdēntĭă, sēd

tē. Juv.

Prŭină, &, f. Brina, pioggia. EP. Gelidă, cană, vitrea, canens, roscida, algens, candens, tristis, Rĭphæä, Gĕtĭcă, Cañcăsĕă, Sīthŏnĭă, ālpīnă, Sārmātřeš, hyperboreš, hibernš, PRR. Vitreš terră průina spargitur. Terra riget glacialibus ūstă prăinis. Phérbăs, ŭbi nescit dūrās mollire prňinās. 🖣 Āryšquě Riphæis nůnquām vidňátá ртйініs. Virg.

Prŭinosus, a, ūm. Brinoso, sottoposto a brina. Lõngă průinosă frigöră noctě păti (pent.).

Primă, &, f. Bragia di fuoco. SYN. Cirbo. EP. Růběns, accensă, torrens, calida, călens, aidēns. ¶ Cūltōrēs mūltā prēmīmūs vēstīgiā prūnā. Virg.

Priminu, i, n. Pruguo, EP, Dămăscenûm, dûlce, cereum, canum, canens, autumnale, rubrum, Addām cēreš prūna, et honos erit hnie quoque põmõ, Yirg.

Prinus, i, f. Susino, albero de prugni. Ferre pirum, et prūnīs lapidosa rūbescele corna. Ying. Prurigo, inis, f. Pizzicore, SYN. Prūritus, 4 Ponitel öbscenæ prūrīginis? Ān māgis illūd? Mart.

Priirio, is, ivi, itum, ite, n. Far prurito, commoverc. 🖣 Încipiat prûrîrê chörő, plaûsûquê pròbatæ. Juv.

Psatto, is, psalfi, črč. Cantare. Neut. SYN Căno. Psāllimus, ēt lūctāmur Achīvis doctius ūn-

ctis. Hor.

Psattes. is, vel idis. m. Cantore, o suonatore. ¶ Thricordă psāltídi āttňlit psāltēriā gamb.).

Psātīriā, ā, f. Cantatrice, o suonatrice. Psāltriā respersis mănibus de sanguine justi. Prud.

Psittăcus, i, m. Pappagatlo, EP. Vocalis, garrălūs, Eōus, lŏquāx, canōrus, Indicus. PHR. İmitator hūmāna vocis. Vocum simulator, Löquāx hūmānā võcis imāgo, Lŏqui döctūs. Îndis missus ab oris. Dux volucrum, Monstrată réddéré vérbá fácilis, Régûm sálútátór, Aériæ glőriá gentis. Psittácús a vöbis álióróm nőmină discăm. Mart. Expl. Pappagallo, uccello che imita la voce umana, e nasce nell'India e nell' America.

Ptisănă, ŵ. Spezie d'orzo, orzo senza scorza. 🥊 Frümentum, milium, prisanamque, labamque sole-

bās. Mart.

Ptőtőmæŭs, i, m. Tolomco, EP. Pelladis, Phrygtus, Niliaeus, Pharius, I Te Ptolomae feram, trūstrā cīvīlībūs ārmīs. Luc. Hist, Figlio de Lago, soldato dell'eservito di Alessandro: fu re dell'Egitto, ed i suoi successori presero il suo nome.

Půběo, čs, črě, vel Půběsco, is, črě. Neut. Esser giocane. Sûnt mihi pûbêntês alio de sêmine

frátrés, Claud.

Phber, eris, m. l. Giovane, the ha lanugme. SYN. Jūvēnīs. Fecondo , allegro, Fērāx , torcūndūs. Půběrřbůs caůlém fólřís, ét flőré cómántém. Virg.

Pūbertās, ātis, f. Eta giovanile, freschissima. SYN. Júventůs, jůventů. 📍 Půbertáte vălens,

čt jām fœcundior ambit. Mant.

Púbes, is, f. Giovine za, lanuque, SYN, Juventus, Lünctă tibi Cererem pubes agrestis adoret.

Pūblicăs, ă, ûm. Pubblico. C Pūblică cũm lêntâm non căpit îră morâm pent, . Ovid.

Pňděndůs, ă, ům. Cosa vergognosa. 4 Prætéritő mägis est iste pudendus amor (pent. Ovid.

P**ůděsco**, is, črě. *l'ergognarsi*. Neut. ¶ lpsě géris quỗd strūxĭt ŏpūs, nềc lễtrẽ pắdéscit. Prud.+ Pňdět, ňít, ítům, čič. Tergognarsi. Scut. impers. SYN. Erűbésco, vérécündőr, sáppúdét. PER. Afficiór, súlfandőr, rúbčo, rúbesco púdőré. PHR. Öccüpát őrá pűdőr. Déjícit ét váltus ingeniumque pudor. Æstuat judor imo in pevtorě. Plěná přidoris Abjectus těněo lůmíná Tīxă sòlō. 🦫 Āli pūdēt ingratæ, pūdēt ali milé divitis area. Mart.

Padibondus, a, um. Respettoso, vergognoso, 4 1 xoritur pudibundă dies, codumque referêns. Stat.

Pŏdicitiă, é. f. Castita, pudicizra. SYN. Púdor, integritās, castitās. EP. Gastā, vērēcūndā, sanetă, întăctă, hônestă, půlchra, îngénuá, înviólātā, eāndīdā, modēstā. 🎙 Līs ēst cum formā māgnā pūdīcītīa pent.) Övid,

Pădicus, a, um. Pudico, vasto. SYN. Purus, intěgěr, cástůs, hőnéstas. Fercenudo. Módéstús, věrēcůndůs. 🖣 Năm tibř cům tácié môrés nă-

tūră pūdīcōs. Ovid.

Pădor, oris, m. Fergogna, SYN, Rubor, verecundiă. Modestia. Modestiă. Casteta. Pădicitiă, căstitās. EP. Honestus, modestus, verēcundus, vīrginčūs, sincērūs, candidūs, tinādūs, ingēnuus, repentinus, sabitus, parpareus, sanctus, tăcitus, castus, PHR. Et vetat îngennus verba ĭnhŏuēstă púdŏr. Plēnā vērēcūndī cūlpā pūdőris érál. Criminis ést táciti consciús ipsé půdor. Nůdáguě růběscit simplicitaté půdor. 🖣 Infans namque pudor prohibebat plūra profäri. Hor. Vide Pudet.

Páčliá, še, f. Fanciulla, SYN, Yirgo, EP, Cástá, honesta, întactă, pudică, pură, mollis, florida, nūbilis, pūlchrā, amābilis, decorā, simplēx, niveă, formosă, teneră, comptă, venustă, cândidă, verecundă, îngenăă, cultă, blandă, timědă, păvědă, credůlă, înnúba, frágilis, fálláx, tácilis, pērfidā, mēndāx, cupidā, bilāris, lāscīvă. PHR. Vērbā pūčllārūm töltīs levtorā cădūcīs. Nūllā thčātra animūm, nūllæ flēxērē chöréæ, Et landém cástæ virginititis hábět. ¶ Āūt pūčr, aūt lõngās comptă pūčliā comās pent., Ovid.

Páer, eri, m. Fanciullo, SYN. Infans, vel impūbēs, jūvēnīs, EP, tugenūūs, tener, formēsās, möllis, blandas, decorás, venastas, imberbis. Dām bibit illá dătām, dārī pier öris et añdāx. Ovid.

Pňěrits, is, m. f., č, n. Pucrile, da fanciullo. Můněrá cônvěníůnt, něc tâm půčrílibůs ânnis. Ovid.

Půčrilitěr, adverb. I modo di fanciullo, fanciul-Lescamente. I Quie modo decerpens tenero paeriliter augui. Prop.

Púčritiá, &, f. Pucrizia, fanciallezza. EP. Těnětá, möllis, infirmā, dēbilis, rūdis, imbellis, venūstă, lætă, gărcălă. PER. Tempus puecile juvēntas Pūčiritēs, prīmī, mollēs ānnī. Ārtās ma Firmā, moliflīs, ¶ Ārtas non ālīo rēgē pūčitis: pro půčritřas asclep. . Hor.

Púčrpera, ž. f. Donna di parto, o donna, che si e levata dal parto.

Púérpěriům, ři, n. Parto, tempo del parto. Calsum mendáci ventré půčipěriúm penty tat.

Púcrpérus, a, um. Cosa da parto, o che fa partorire. Admövitque mănus, et verbă puerperă dixit. Ovid.

Púgit ilís, m. f. Combattente all'antica lottatore. SYN, Glădiator athletă, luctator. LP. Lassus, térus, aúdax, nérvôsús, férôx, fórtis, róbustus, unctús, lácertosús, immitis, horrendus, cruentus, sanguinens, intropidus, magnanimus 4 Ivndănde fratres, hie cques, ille pugil pent.

Púgro, onts, m. Pagnale, SYN Gladuis Pagro, quem carvis signat brevis orbita venis. Mart

Půznă, &, f. Combattimento, battaylia. SYN. Cônflictus, prælium, certamen. EP. Aspera, ardens, dūră, trīstīs, terox, anceps, caca, criientă, acris, crūdēlis, inīquā, dūbiā, atrox, sānguinēā, PHR. Pūgnā āspērā sūrgit. Ūrgētūr pūgnā congressŭs iniqua. Anceps pagna dia. Martia ferventēs āccendunt clāssīca pūgnās. Trīstīs übi īnfaŭstô committităr omine pügnă. Horribilemque ferus Mavors ciet undique pugnam. § Anceps pūgna diū: stant obnixi omnia contra. Virg.

Pūznātor, oris, m. Combattente, guerriero. I Cuī pāllīs lātos hūmēros ērēptā jūvēnco Pūgnātori

Přignav, acis, adject. Bellicoso, contrario. Cumque sit ignis aqua pūgnax, vapor hūmidus

omnēs. Ovid.

Pū;ao, as, avī, atūm, are, n. Combattere, far forza. SYN. Certo, decerto, dimico, confligo, mīlito, prælior, congredior. PER. Pūgnām commītto, tento, ădčo. Mănūs confero, consero. Ferro decernere. PHR. Pāgnās ineūnt, et præliă tentant. Crado pagnam committere cæsta. 9 Pagnăt în adversas îre nătator ăquas (pent.) Ovid.

Pūtcher, ă, ūm. Bello, leggiadro. SYN. Decorus, förmösűs, vénűstűs, spéctábilis, insignis, PER. Formā præstāns, īnsīgnīs, ēgrēgins. Præstantī formā præsīgnīs, conspiciendus, excellens, conspicitus. PHR. Cui decus egregium nitet ore včnūstā. Cuī plūrīma in ārē Mājēstās sēdēt. Egrégius eni frontis honos. Omnia Mércurio similis, vocemque coloremque Et criues flavos, ēt mēmbră děcôră jăvēntæ. § Victorēsquē östēntăt equos sătăs Hercule pulchro. Virg.

Pūleturitūdo, inis, f. Bellezza. SYN. Spēcijes, formā, dēcor, vēnūstās. PER. Dēcus ēgrēgijum formē. Genarum decor. Frontis honos. Os formosum,

Pūtēx, řeřs, m. Pulce. ¶ Půlřeč, vel si quid půlřeč

sõrdĭdĭŭs (pent.) Mårt.

Pūliŭio, ās, āvī, ātūm, ārĕ, n. Germogliare. SYN. Gērmino, sūccrēsco, gēmmo. 🥊 Pūllūlāt āb rā-

dīce ăliīs dēnsīssimā sylvā. Virg.

Pūtins, i, m. Pollo. EP. Möllis, tener, tenellus, făgāx, împlāmis, lŏquāx, trepidăs, gārrālās. Continuo pecoris generosi pullus in arvis. Virg.

Pūtmo, onis, m. Polmone. EP. Ārēns, āridus, sīccus, spīrāns, ēfflāns, tumēns, tumidus, ārēscēns, trimēscēns, trepidus, īrrequietus, mollis, înflătus, PHR. Půlmônis ănhēli fibræ, Ănimæ spīrāmēntā, vel spīrācidā. • Ēveipit, ātgae ēnsēm tūmīdo īn pūlmānē rēcāndīt. Virg.

Pāts, pāltis, f. Polenta, minestra. SYN. Pālmēntārījūm, pūlmēntūm, EP, Călēns, lāctēj, rēcēns, dēnsā, tepidā, candidā. Frenisēcai crasso vi-

třárůnt ûnguřně půltěs. Pers.

Půtvěrěůs, ă. ûm. Di polycre. Půlvěrčám nůbem

ēt fülgēntēs ærē catervas. Virg.

Půtvěrůlěntůs, ă, ûm. Polycroso. Pulvěrůlěntů coquat mātūris solibus astas. Virg.

Pūtvīnar, āris, n. Guanciale. SYN. Pūlvīnas, cūlcitră, cervicăl, căbităl. EP. Plūmeum, molle, těněrům, tůměns, tůměscěns, súpěrbům, aŭrātūm, prētīdsām, tārgēscēns, pārpārēdm. 🖣 Încolumis conjūx sua pulvīnāria servat, Ovid.

Pūlvis, čris, m. Polecre. EP. Dēnsūs, spīssūs, opā-

cur, caecus, fusus, ellusus, crassus, abscurus, aridus, volitāns, āter, glomerātus, tūrpis, sitiens, sordidus, putris, bibutus, tennis, levis, ölympicus, illūstris, nobilis, PER. Pūlverčus globas. Pālvērēas tārbo, vortēx. Pālvērēš nābēs. Dēnsī pūlvērīs ātrā călīgo. Cālīginē tūrbidus atră pulvis. PHR. Caco pulvere campus Mīscētur. Commoto pulvere nubes Surgit ad āstrā volāns. Vēntī per inānia vortex Ērigit ündantem glömerate pülvere nübem. Öcülis āspēctūm sūstulīt ātrā Pūlvēris ēffūsī cæcūs cālīgīne tūrbo. • Volvitur ād mūros cālīgīne tūrbidus ātrā Pūlvis, et e spēculis percussas pēctŏrā mātrēs. Virg.

Půměx, řeřs, m. Ponice. EP. Aspěr, aridůs, můscosus, scaber, cavernosus, latebrosus, cavus, scrūpeus, niveus, candidus, tenuis, mordax, ēxēsus, Mēlius, Mēliucus, Seythicus, Æolius, vīvās, mūlticavās. PHR. Scabro poliūntūr pūmice charte. Căvernosus generatur în equore pūmēx. Pūmēx æquoreis innatat undis. I Pūmice multicavo, nec lævibus atria tophis. Ovid.

Pūmiceas, a, ūm, vel pūmicosus, a, ūm. Di pomice. TEt que pumiceis fontibus antra calent (pent.). Mart.

Pānctām, ī, n. Panto. ¶ Tēmpŏrīs īn pānctō rē-

rum simulaera lerantur. Lucr.

Pūngo, is, pūpugī, pūnctūm, ere. Pungere. Act. acc. SYN. Perstringo, fodio, fodico, compungo, lancino, stimilo. 🖣 Odi ego, quæ nunquam püngünt süspīriă sömnös. Prop.

Pūnio, is, ivi, itām. īrē. Punire. Act. acc. SYN. Plēcto, mūlelo, cāstīgo. PER. Pænās sūmo, repčto, čažgo, posco, reposco. Pænās decerno, impōno, īnflīgo. sāncĭo. Pœnīs vēxo,āfllīgo, prēme, crucio, argeo, torqueo, afficio. 9 Nanc ego, sed misčræ mihi uče pūnīrē pötēstās. Stat.

Pāpīttās, ī, m. Papitlo. SYN. Örphānus. § Pāpīllīs, quōs dūră premīt cūstodiā mātris. Hor.

Pūppis, is, f. Poppa della nave. SYN. Nāvis, rătis. ¶ Accipit et pictos puppis ăduncă deos (pent.). Övid.

Purgo, ās, āvī, ātūm, ārě. Purgare, mondare. Act. acc. SYN. Ēlŭo, āblŭo, expūrgo, ābstergo. PHR. Mětálliquě expárgăt vitiúm. Ömně něfáš elůěrě. 🖣 Nēc dūbītēm lõngīs pūrgārč līgōnībūs ārvā.

Pūrpňra, a. Porpora. SYN. Mūrex, östrūm, conchyle, conchylium. EP. Carula, carulea, Punĭcă, Tyrĭă. Lăcōnĭcă, Cōă, Mělĭbæā, Mæjāndrīa, Sādonīa, Oēbālīs, fūlgēns, mīcāns, Āgē-norēa, Sārrāna, pietā. Āssyrīa, Oēbālīa, mā-gnīfīca, prētīosa, ārdēns. PEB. Pūrpūrēas, vel Tyriňs súccůs, color, fūcůs, růbor. Tyriům věnčnům. Týriňs hönör, děcör. Půrpůrčům věllůs. Pūrpūrčūš amīctūs. Tincta mūrice lana. PHR. Tyrio rubčat tibi purpură succo. Sidoniis iterátă vădīs. Tænărió trêmit īgnēā fūcō Pūrpūrā. 🖣 Pārpāră Mēlāndro dŭplici Melibēlā cŭeŭrrit. Virg. Expl. Pesce piccolo, che ha un liquore buono da lingere le vesti, il qual colore si dimanda porpora od ostro. Il murice è un pesce simile.

Pūrpūrčus, ă. ūm. Di porpora, porpovino. SYN. Conchylťátůs, coccinčůs, půrpůrátůs, vel rů-ličr, rósěůs. PER. Můrřeč tinetůs. Tyrio súcco sătărātăs, îmbūtăs. Assyriō vēnēnō fūcātăs. Tyrio faco distinctus, PHR. Sic te Sidonio recoctă succo multos purpură vestiet per annos.

Fülgébát Týrió cönspéctűs in östrő. Aúro éffülgent öströque decoro. Arte laborata vestes, őstrőquě sűpérbő. 🦫 Hic vér pűrpűréűm, vários hie flumină circum. Virg.

Pārutentus, a, um. Marcioso, putrido. Quid pū-

rălēntă, ēt lividă jamb.\. Prud.

Pūrňs, ă, ūm. Puro, semplice, mondo. SYN. Cistus, înteger, întemeratus, tersus, mundus, clarus, laūtūs, nitidūs, intactūs, cūltūs, politūs, nitēns, limpidus. PER. Circus, vel vācuus omnī lāhe, măcălīs, sordibăs. Integer vitā, scelerisque pārňs (sapph.). Hor.

Pūs, pūris, n. Marcia, lorduva. SYN. Sănies, tābēs, tāhūm. EP. Pingue, crāssūm, putre, putridām, fædām, tārpē, flaidām, stillāns, crūēntūm, concretūm, corrūptām, laridūm, tetram, pēstīfērām, hōrrīdām. 🎙 Pās Entēllā tūā prætěrát illě dőmás pent. Mart. Půsinůs, ă, ûm. Picciolino. Sed qui bellůs hőmo

ēst, Cottă, păsillus homo est pent.). Mart.

Pūstňia, æ, f. Brofola. Et nívěům felix půstůla vincit čbur pent.'. Mart.

Pătřăl, alis, n. Copereliio del pozzo. CRoscins örābāt, sĭbi ădēssēs ād pătĕāl crās. Hor.

Păteo, es, mi, ere, n. Puzzare, putire. SYN. Fateo. Pūtet aper, rhombusque recens, mala copiá quando. Hor.

Pňtěŭs, î, m. Pozzo. EP. Altás, apērtas, cavas, concāvūs, hīāns, pātēns, pātūlūs, protūndūs. ¶ Aūt pătěis mānāre crăor cessavit, et altæ. Virg.

Phitidas, a. um. Puzzolente, fetente. SYN. Fortidus, măleolens, însuavis. Non dices hodie, quõrsum hac tām pütidă tendünt. Hor.

Puto, as, avi, atum, are. Pensare. Act. acc. SYN. Estimo, rčor, existimo, censco, sentio, opinor, júdřeo, árbřtrór. 🖣 Můltáquě důrá súo tristi cum corde pătabant. Virg.

Putredo. inis, f. Putredine, putrefazione, SYN. Tābūm, vel căries. EP. Immūndă, tetră, tūrpis, corrupti, fortidă, pestiferă, sordidă. 🖣 Estăr ăt õceültā vitiātă pūtrēdinė nāvis. Ovid,

Putrefacio, is, feei, lactum, ere. Putrefare. Act. acc. SYN. Corrampo. C Sant qui, cam clauso půtrěfacta est spină sépülchrő. Ovid,

Putrčo, ēs, ŭi, ērē, vel putrēsco, ĭs, ērē. Neut. Marcirsi, putrefarsi. Octosīnta ānnōs nātūs, euī strāgūlā vēstīs, Blāttārum, āc tǐnéārum čpůlě, půtrésešt in árcá. Hor.

entris, is. m. f., č, n., vel Putridus, š. ūm. Corrotto, putrefatto. SYN. Putrefactus, putrescens, căriosăs, corruptus, tābidăs. Liquitur, et Ze-phyro pūtris se glebă resolvit. Virg.

Pygmæŭs, i, m. Vano, pigmeo. PER. Gens căbită uon altior uno. Incre plebecula. PHR. Ad subitās Thrācum volucies, nubemque sonoram Pýgmæûs párvis cúrrit héllátór in ármis. Hist. Popoli negli ultimi confini dell'India, non alti più d'un cubito, ed inimicissimi delle grue.

251ades, a, vel is, m. Pilade, PLR. Strophio nātūs, Comes Orestis, Fidus Oresta socius, Juvenis Phôcaens, ¶ Quôd nôn sit Pylades hôc tempore, non sit Orestes, Mart. Hist. Pelade, figlio di Strofio, inseparabile amico di Oreste, per cui era pronto a morire. De Pylade, et Oreste, Ovid. 3. de Ponto. Par fuit lus alas et amor, ele.

Pără, &, I. Pira, mucelio di legne da bruciare. SYN. Būstūm, rogūs. • fundmētās strūvētē pýrás, čt corporá partim. Virg.

Pyrācmān, ouis, m. Parammone, uno dell officina di *Fulcan*o. ¶ Bröntésqué, Stérőpésque, ét núdűs membră Pyraemon, Virg.

Pýrámis, idis, I. Piramide. SYN. Öheliseus. EP. Rēgiā, nobilis, stūpendā, mīrā, celebrātā, āltā, mārmorea, superba, ardua, mīrabilis, pretiosa, celsă, ăĕrĭă, nūbĭfēră. PHR. Pārāmis ēxūrgīt Phario de marmore structă. Châm neque Prrămidum şümptus ad sideră ducti. Prop. Expl. Una gran massa, o mole che in forma di fuoco termina in acuto, che serviva pei sepoleri, principalmente in Menfi d'Egitto, ed in Roma.

Pyramus, i, m. Piramo, EP. Miser, infelix. Pyrămăs ût vêrő vêstêm quoque sangume tinctam. Ovid. Fab. Piramo, giovane di Babilonia, amante

di Tisbe fanciulla.

Pyrēnē, ēs, f. Pirene, fonte vicino a Corinto, conscerato alle Muse. Significa anco i monti Pircnei. EP. Āltā, sūblīmīs, āerīā, ārdūā, cēlsā, ēxcēlsā, gelīdā, nīvēsā, glācīālīs, āspērā. At Pyreneī frondosa cacumina montis. Sil. Non sine me ēst tibi pārtus honos: Tārbēlla Pyrēnē.

Pyréně, čs. f. Pirene, figliuola di Bebrice, che diede il nome a monti Pirenci, per essere stata wi da Ercole violata, lacerata dalle fiere, e quivi pure sepolta. Pyrenis, et Pyreneis, idis, f. Del fonte Pirene.

Pyrenaus mons, I. m. PER. Pyrenaus mons, Pyrenau montes. Monti Pirenei che dividono la Francia

dalla Spagna, Vide Pyrene.

Píróčis, čntis, m. Pirov, uno dei cavalli del Sole. EP. Ardens, īgneus, rūtilus, īgnivomus. ¶ Intěrěá volúcrés Pýróčís, Ěōús, ět Æthôn. Ovid.

Pyropus, i, m. Carbonchio, rubino. SYN. Carbûncălăs. EP. Ardens, micans, îgueăs, tăber, tăbēscēns, clārūs, splēndēns, rūbčūs, īgnīvomūs, flammiyomus. Clara micante auro, flammas que imilante Pyropo. Ovid.

Pýrthá, w, f. Pirra, moglie di Deucalione. SYN. Ĕpimēthis, Tītāniā. 🖣 Deūcālion lācrymīs itā Pyrrham allatur obortis, Ovid, Vide Deucalion,

Pýrtiús , ī , m. Parro , figliuolo d'Achille. SYN. Achīlleides, Neoptolemus. PER. Pelīdes Neoptőléműs. Stírps, prőpágo, vel prőlés Achillásá. ¶ Pýrrhús Achilleides animosús imagine patris. Ovid.

Python, onis, m. Pitone, dragone. EP. Ferus, tumidůs, hôrrêns. ¶ îllå quidêm nöllêt, sêd të quöquë māximë Pythôn. Oxid. Fab. Serpente nato dalla terra dopo il diluvio, ucciso da Apolline.

Pythia, ioram, n. plur. Ginochi fatti in onore di Apolline, 🖣 Înstităit săcros célébri certândine lūdās Pythia de domita serpentis nomine dictos.

Pythăgórās, w., m. Pitagora (filosofo). ! Nec te Přihagoras fallant arcana renati. Hor.

Pyxis, idis, f. Bussola, vasello, SYN, Capsa, cistă, cīstulă. J. Pyxidas inventes, et rerum mille cólóres.

Quā, adverb, Per qual luogo, per qual modo. SYN. Qui, quố mỏ đổ, quố pactó, quá từ bón 🕒 Qua facere id possis, nostram none accipe men-Ditto Varg.

Quadră, ē. f. Quadrato, forma quadra. Fătălis crūsti, pătălis nee părcere quadris. Virg.

Quadrāgēni, á., ă. Quaranta, a quaranta a quaranta. ¶ Bīs quādrāgēnēs ēccāsūs dīvēs in ānnēs. Mant.

Quadrāgēsĭmūs , ă , ūm. Quarantesimo. ¶ Hūne dědřt īnsānīs lūx quādrāgēsĭmā finēm. Virg. Quadrāgīntā, adject. plur. indect. Quaranta, ¶ Quā-

drāgīntā tibī non sūnt Chēræstrāte, sūrgē. Mart. Quadrāngūtūs, ā, ūm. Quadrangolo, di quattro

cantoni. Quadrāns, āntis, m. Il quarto, la quarta parte

d'un tutto. (Nām sĩ Piĕrĭā quādrāns tǐbǐ nūllus in āreā. Juv.

Quadrātūs, ă, ūm. Quadrato. ¶ Seū sīt ŏpūs quādrātum ăeĭēs cōnsīstāt ĭn āgmēn. Tibul.

Quadrienniūm. ĭi, n. Lo spazio di quattro anni. PHR. Quattör autūmnos Pleiäs ortă lăcit. Sol duodenă quater jam signa peregit. Quartă reversuris hec jam messoribus æstas. Quartă recesserăt ērtas.

Quadrīgā, ā, f. Carretta, di quattro cavalli. PHR. Cĕlĕrēs ēgērē quādrīgās. Răpīdās ăgĭtārē quādrīgās. Cĭtæ īn dīvērsā quādrīgā Ābstūlērānt. ¶ Ūt eūm cārcĕrĭbūs sēse ēffidērē quādrīgā.

Virg. Vide Currus.

Qnadříjúgíš, řs, m. f., č. n. Quattro cavalli ad un timone. SYN. Quadříjúgúš. ¶ Quod šímůl ác sensérě, růánt, tritůmqué rělinquûnt Quādříjúgí spátřům, néc quo priús, ordině cůrrůnt. Ovid.

Quadrīmus, ă, ūm. Di quattr'anui. ¶ Quadrīmus nīgrī, nēc corona pūlēgī (seaz.). Mart.

Quadro, ās, āvī, ātūm, ārč. Quadrare, formar in quattro, competere, star bene. Act. acc. PIIR. Ārbörībūs posītīs sēcto viā līmītē quādrēt. ¶ Tērtīā sūccēdānt, ēt quæ pārs quādrēt ăcērvum. Hor.

Qnadrŭpëdo, ās., āvī, ātūm, ārē. Andare a quattro piedi. Nent. ¶ Quādrŭpëdāntë pŭtrēm sŏnĭtū

quătit üngülă câmpum. Virg.

Quadrupēs, čdís, adject. Che ha quattro piedi. SYN. Equus, sonipēs, cornipēs. PHR. Tollīt se in āltum quadrupēs. Quadrupēdēs, ēt fræna jūgo concordia ferrē. Virg.

Quadruptēx, šešs, adject., vel Quadruptūs, ă. ūm. Di quattro doppi, replicato quattro volte. § Præter quadruptices stellās în fronte locatas. Tull.

Quôro, is, quâssivi, quâssitûm, quârrêrê. Cereare. Act. acc. SYN. Înquîro, pêrquiro, rêquiro, indago, scrutôr, pêrscrutôr, explôro, tênto, pêrțento, rimôr, vêstigo, învêstigo. Acquistave. Acquiro, côlligo, păro, cômpăro. PHR. Ăditămquê pêr âviă quârrît. Amôtô quâvâmûs sêriá lūdô. Vêstîgâns divêrsă pêr âgmină Türnum. Çinvidia êst? êt nôs fâs êxtêră quârrêreguă. Virg.

Quésitáv, örís, m. Inquisitore, giudice. SYN. Jūdēx. Fesoriere. Quésitór. ¶ Quésitór Minós űrnám

-mövět; illé síléntům. Virg.

Quássitúm, 1, n. Domanda. É Quássitique tenax, ét qui quássită résérvent. Oxid.

Quāso. Di grazia, ti prego. Quāssūmūs. ¶ Jūpīter Āreādīi, quāso, miseresette rēgis. Virg.

Quástór, öris, m. Camerlingo, tesoriere. ¶ Quástór ávás, pátér álqué meús, pátrúúsqué fúissent. Hor.

Quāsius, ūs, m. Guadagno. SYN. Lucrūm, com-

mödūm, ūtilitās. EP. Āvārūs, tūrpīs, fædūs, dīvēs, ingēns.

Quātě (substantive sumptum). Come. ¶ Quātě sŏpōr lēssīs īn grāmǐnĕ, quātě pĕr æstūm. Virg. Quātis, ĭs, m. f., ĕ, n. Quate. ¶ Heī mǐlnĭ, quātīs

erāt, quāntūm mūtātišs āb īllē! Virg.

Quătiscunque, m. f., quălteumque, n. Qualunque. SYN. Quisquis, quicunque. 9 Qualis viiu cumque est, non lătet esse meăm pent.). Ovid. Quătităs, atis, f. Qualità, condisione. ¶ Curando

mēreis quālitās quānām mihi (jamb.). Prud. Quālitēr , adverb. Qualmente , in qual foqqia.

Quāliter, adverb. Qualmente, in qual foggia.
¶ Quāliter ō vivām, quām lārgē, quāmquē beātē! Mart.

Quām, conjunct. Che, quanto. ¶ Quām mūltī Lǐbýco võlvüntūr mārmŏrč Hūctūs. Virg.

Quanto tempo. SYN. Quanto tempo. SYN. Quanto tempore, quousque.

Quāmöbrēm? Perchè? SYN. Cür, quärë, quïi, năm. Per la qual cosa, per lo che. Ideo, îdeireo, propterea, quare, quare, quapropter.

Quāmprīmum, adverb. Quanto prima, ŠYN. Illīco, stātīm, continuo, subito, cito, protinus Ģīnvīsām quavēns quāmprīmum ābrūmpērē lūcem. Virg.

Quāmquām. Ancorchè. SYN. Quāmvīs, ētsī, ētšī, etšī, etšī, etšī, etšī, etšī, etšī, etšī, etšī, etšī. PHR. Quāmquam animus meminīsse horret. Virg.

Quāmvīs, conjunct. Benchè, quanto tu vuoi. SYN. Etsī, quāmquām, ficēt, tāmētsī. ¶ Quāmvīs īncrēpītēnt socii, ēt vī cūrsūs in āltūm. Virg.

Quāndo, adverb. Quando. SYN. Quāndonām? Quō tēmpŏrē? Quŏnĭām, quāndöquĭdēm. ¶Ēt quāndo infidām rēmīs impēllērē mārmŏr. Virg.

Quândōcūmquē, adverb. Ogni volta che. ¶ Quândōcūmquē trāhūnt īnyīsā nēgōtĭā Rōmām. Hor.

Quāndōquĕ, adverh. Alema velta, se tal volta, ogni volta ehe. SYN. Ălīquāndo, întērdūm, nonnūnquām. ¶ Īndīgaōr, quāndōquĕ bŏnūs dōrmītāt Hŏmērūs. Hor.

Quāntō, adverb. Quanto. ¶ Āt quāntō mělĭōră mŏuēs, pūgnāntĭăque îllīs. Hor.

Quanto magis, adverb. Quanto più. § Sed quanto

illě mägis förmás sé vértět in ömnés. Virg. Quántitinn, adverb. Quanto poco. ¶ Quántitlum čnim súmmæ cúrtábit quisque diérům. Hor.

Quantititis, ă, ûm. Quanto piccolo. ¶ Quantilă sint höminûm côrpāscălă. Juv.

Quântôm, adverb. Quanto. Spiritus, et quântôm săt ĕrit tuă dicĕre factă! Virg.

Quantūmvis. Benchė. SYN. Quantūmeūmque, quantūmlibėt, vel quamvis. ¶ Post hae ille cătūs, quantūmvis rūsticus ibit. Hor.

Quântăs, ă, ûm. Quanto grande, ¶ Quântăs ăb āthērēo pērsonāt āxē fragor (pent.). Oxid. Quânrāntēr Per la gual cosa ¶ Onāsvāntēr bēnē

Quāpropter. Per la qual cosa. ¶ Quapropter bene cum superis de rebus habenda. Lucr.

Quārē. Perchè, per qual causa. SYN. Cūr, cūrnām, ēccūr, quǐā, nām, quāproptēr. ¶ Quārīthr, Ægystūs quārē sīt fāctùs ădūlter? Ovid.

Quārtānus, š, ūm. Quartano, di quattro in quattro giorni. ¶ Frīgidā sī pūčrūm quārtānā rělīquērit, illō. Hor.

Quārtō, vel Quārtōm, adverb. La quarta volta. Quārtōs, ă, ūm. Quarto. ¶ Quārtā trībūs lūstris āddītā mēssīs ērāt (pent.). Mart.

Quăsi, Quasi, come. SYN. Velăt, velăti, ăti, tâmquâm, ăt, vel fere. Et quăsi longinquo flucre omniă cernimăs avo. Lucr. Quăsillăs, i, m. Cestella, canestruccio. Sie tihi cūră togas potior, pressumque quasillo. Tih.

Quāssātus, a, ūm, partie. Conquassate, rotto. SYN. Rūptūs, frāctūs, quāssās. ¶ Quāssātā quē rātēs, ēt non trāctābīlē cadūm. Virg.

Quasso, as, avi, atum, are. Conquassare, scuotere. Act. acc. SYN. Quătio, concătio, succătio, púlso, moveo, ágito, frango, commoveo. PHR. Tum quassans căpăt hiệc chudit pectore verbă. Concussitque căput motu quo celsă lăborânt Sīdērā. 🕈 Viquē soporātūm Stygiā, super ūtrāquĕ quāssăt. Virg.

Quāssus, a. um, partic. Conquassato. SYN. Quāssatus. § Cumque egő quassa mea complectar

mēmbiš cărīnā, Ovid.

Quâtenus. In quanto che, sino doce. 9 Quâtenus īmă pětīt volvēns áliena Vitellus. Hor.

Quăter, adverb. Quattro volte. 9 Sübstitit, âtque útěrő sönitům quátěr ármá dederé. Virg.

Quăterdenus, ă, fim. Quaranta. I Ante quăterdenos hunc se reminiscitur annos. Ovid.

Quăternus, ă, ūm. "I quattro a quattro. SYN. Quătuor. J Gens illi triplex, populi sub gente quaternī. Virg.

Quătio, is, āssī, āssūm, ătěrě, Conquassare, crollare. Act. acc. SVN, Quāsso, ăgito, vel frango.

Vide Ouasso.

Quâtriduum, ŭi, n., et adverb. Lo spazio di quattro giorni, per quattro giorni. PHR. Quâtridăum ēxūrgēns Aūrora indūxērit ortūs.

Quătuor, vel Quattuor. Quattro. Nom. num. card. indecl. Sis bonus o felixque tuis! en quattňor arás. Virg.

Que, conjunct. E. 1 Inque dies avidam surgens eăpăt ăltius effert. Virg.

Quemadmodum. Come? in qual modo? nel modo che, siecome appunto. SYN. Sient, vělát, út, vělůtí. Quô pắc tổ, quố mỏdo, quá rătióně.

Queo, quis, quivi, quilum, quire, n. Potere. SYN. Possum. Nămque ăliud quid sit, quod jam

împlorare queâmus? Virg.

Quércetum, i, n. Luogo dove sono molte quercie. Rörābūnt quērcētă lāvīs stāgnāntiā pāssīm.

Quercia, vovere. SYN. Æsculus, îlêx, robur. EP. Dodônæä, Dodôniă, Chāoniă, dūrā, nodosā, ānnosā, frondosā, āčrīā, aprīcā, ūmbrosă, îngens, ardŭă, sacră, silvestris, procēră, pătens, sublimis, altă, pătulă, căvă, glandiferă, faltrix, almă, fatidică, PER, Quernă ărbör, Quērnūm rōbūr, Jövis ārbōs, Chāŏnĭā, vel Chāŏnīs ārbŏr. Đōdōnās, Dōdōnīs vel Đōdoniă ărbor. PHR. Annosam quercom evellere. Antiquó róbóré quéreus Ingentes rámos tendit. 🖣 Haec ārma, exúviásque víri túá quercus hábebit. Virg. Expl. Quercia, albero consecrato a Giove. Secondo la favola sono rinomate quelle della selva di Dodone in Caonia, sopra le quali sedendo le colombe, mandavano oracoli,

Quérór, čris, quéstús, quéri. Lamentarsi, querelarsi, SVN, Conqueror, plingo, gemo, ingemo. PER, Růmpo pěctěrá questů. Růmpo é péctore questum. Questibus auras impleo, repleo, complée, tarbo, încêndo, fério Lamentis, quérēlis, plānctībās ācrā compleo, Jācto saspīriā longă : llehiles sonos, que idlas voces . Conjúgis indignő Nisa décéptus ámóré Dam qué-

rör. Ving.

Quernit's, a, um. Lamentevole che si duole, queralo, SYN. Queribandas, querens. Let nunquim queruli causă doloris ăbest (pent.). Övid.

Onestus, us, m. Lamento, querela piaguisten, SYN. Querimonia, querela, plangor, planetus, ulu-latus, lamentum, luetus. EP. Miser, mostus, tristis, flēbilis, āmārūs, vānus, sūpplēx, ægēr, grāvis, inānis, feminčūs, mūliebris, intestūne. longus, assiduus, lacrymosus, PHR, Morstis 146 lŏcå quēstĭbūs implět. Quēstūm ē pēctŏrē dūco. 🖣 Intégrát, ét műstis láté lócá gnéstibús implet. Virg. Vide Queror.

Qui, quae, quod. Il quale. Pron. Et quae tanta főit Rőmám tibi caúsá vidéndi? Virg.

Qui, adverb. Come, in qual maniera. I Qui seis āu prūdēns hūc sē dējēcērīt? ātquĕ. Ĥor.

Quiă, conjunct. Perche. SYN. Siquidem, quoniam. nām, čnīm, čtenīm, nāmque, 🖣 Sīc quiă pērpētuus nullī dātur ūsus, ēt hærēs. Hor.

Quiănăm? conjunct. Perchè dunque? perchè? Heñ quiănăm lântîs cînxerûnt ætheră nîmbî? Virg.

Quicumque, quecumque, quodennque. Chinnque. SYN. Quisquis, quivis, quilibet. Hoc quichmque sacrum viólárit vulnere corpus. Virg.

Quid ită? adverb. Perchè dunque? come por ció? che per ciù? SYN. Quid? cur? quamobrem? quaré? quorsum?

Quid tum? Che importa? SYN. Quid inde? Sea quicumque fürör (quid tüm, si füscüs Amvutās?) Virg.

Quidām, quædām, quoddām, quiddām. Un certo, ulcuno. SYN. Aliquis, nonnallis, ! Et quidam serős hiberni ad faminis ignes. Ovid.

Quidem, adverb. Per certo, certamente. Id quidem ago, et taeitus, Lycida mecum ipse vofuto. Virg.

Quies, etis, f. Quiete, riposo, SYN. Otium, requies. mora, somnus. EP. Mollis, amica, snavis, secūră, plăcidă, dūlcis, jūcūndă, blandă, tăcită, grātă, plācātă, iners, segnis, trānquillă, optātă, noctūrna, deses, īgnava, sopora, somnifera, lasta, lānguens, lānguidā, tepens, desidiosā. PHR. Plăcida membră levare quiete. Procubuit, serāmque dedīt pēr membra grietēm. Fractis vités répătaré, recréaré quiété. Plăcide indúlgeré quiéti. Căpio, cărpo quietem. Potior, fruor, perfruor ămică quiete. 9 Illă quies ânimo, quâm tu laudáré sőlébás, Ovid.

Quijesca, is, evi, etūm, ere, n. R posarsi. SYN. Otior, requiesco, vel dormio. PER, Ā libore văco, ābetinčo, sūm liber, immūnis. Indālgēo, văco quieti. Do, vel permitto membră quieti. PHR. Et si quid cessare potes, requiesce sub ûmbrā. Quố fessús áb ûndis sẽ récipit. Mê důleřs sătůrět quřes, obscůro positůs lôco leni pērfitiār otio. Omnības una quies opērum. Dătur hóră quieti. 🖣 înfelix teta gnicumque quiescere nocte. Ovid.

Quictús, ă, ûm. Quieto. SYN. Öttősűs, pácátűs plācātūs , plācīdūs , sēdātus , trānquillūs , sē-rēnūs. § Scīlīcēt is sŭpēris lābor ēst , cā cūrā quīčtōs. Virg.

Quin, adverb. "Inzi, ¶ Quin ipsæ stūpūčič domůs átque intimă léthi. Vng.

Quin ágé, vel Ägité. Ma via, ma su, che si torda 🖣 Quin ágé , si quid hábés, m me mórá nón črít úllá, Vng.

Quin ēceē. Ma eccoci. J Ūt semel întepuit mūcro, quin éccé. Luc.

Quần ctiam. Oltre a ciò v'è di più. SYN. Atque ădeo, ădeoque, îmo. I Quin ettam coli regionem în cortice signant. Virg.

Ouin potins. Ma più tosto. \ Quin tu aliquid sāltēm pötĭūs, quōrum īndĭgĕt ūsŭs. Virg.

Oninenny, fineis. Di cinque oncie. \ Quid petis? āt nūmmī, quōs hīc quīncūneč mŏdēstō. Pers. Quindecim, adject. plur. indecl. Quindici. PER. Têr quīnī, &, ă, tēr quīnquē. ¶ Quīndēcīm Diānā prēcēs virorum (sapph.). Hor.

Quingenti, æ, å. Cinquecento. Adject. plur. Iline quoque quingentos în se Mezentius armat. Virg.

Onlaquagenāriŭs, ă, ūm. Di cinquant'anni. Quīnquāgēsimis, a', um. Cinquantesimo. ¶ Quīnquāgēsimā lībā, sēptimāmquē (phal.). Mart.

Quinquagintă, adject. plur. indecl. Cinquanta.SYN. Quinquageni, a, a, decies quinque. 9 Quinquāgīnta atrīs īmmānis hiātibūs hydrā. Virg. Quinquatriă, ōrûm, n. Feste in onore di Minerva il di 20 marzo, che duravano per cinque giorni.

 Nec të dëcipiant vëtëris Quinquatria cërë. Ovid.

Quinque. Ciuque. Adject. plur. indecl. SYN. Quini, ā, ă. J Cîrcămiere modum: mensūrăque roböris ülnas Quinque ter implebat. Ovid.

Quinquennis, vel quinquennalis, is, m. f., e, n. Di cinque anni. § În Scythiă nobis quinquennis

Ölympĭăs ācta ēst. Ovid.

Dainquennium, ii, n. Lo spazio di cinque anni. SYN. Lüstram, Ölympiäs. PHR. Lüstravit mündām guinto sõl aārēŭs õrbē. Quinquë për aūtūmnēs repetītīs dūxerāt ānnīs Temporā. 🖣 Jāmquĕ fĕrē trāctō dŭŏ pēr quīnquēnnĭă hēllő. Övid.

ouinquies, adverb. Cinque volte. PER. Quinis,

vel quinquë vicibus.

Quintilianus, I, m. Quintiliano. ¶ Quintiliane văgā moderātor sūmme jūventæ, Gloria Romānæ Quīntĭlĭānĕ tŏgæ (dist.). Mart. Famoso retore in Roma, come attestano le sue opere in tal genere.

Quintitis, is, m. Luglio. \ Denique quintus ab hoc fuerat Quintilis, et inde. Ovid. Expl. Mese di luglio, così detto, perchè cra il quinto, incominciando da marzo, ch'era il primo mese dell'anno. Onintoplex, icis, adverb. Cinque volte più. \ Quin-

tupliei vērē mānēs rātione jūvāntur. Nor. Quintus, ă, ūm. Quinto. I Ipsă dies ălios ălio

dědít ördíně lūnă Felices öperum, quintam făgě. Virg.

Quinus, a, am. 1 c nque, a cinque. Bis quinos silet ille dies, tectusque recusat. Virg.

Quippě, adverb. Invero, perchè. ¶ Quippě sŏlī nātūrā subēst, tāmen hæc quoque sīquis. Virg. Quirinalis, is, m. f., e, n. Quirinale, di Romolo.

¶ Īpsē Quīrīnālī lītūō, pārvōquē sēdēbāt. Virg. Quirinns, i, m. Romolo. SYN. Romulus. PHR. Qui těnět hộc năměn Romulus ante fuit. Sivě quod hasta Quivis priscis est dicta Sabinis. Bellicos a telo venit in astra Deus, Sive suo rēgī nomēn posnēre Quirītēs, Seū quia Romānīs jūnxērāt īllē Cures, Expl. Soprannome di Romolo da una certa sorte di picca detta Quiris, ch'egli adoprava. Quirites, soprannome de Romani, così detti da un castello de Salini detto Cures, che da Romolo fu agganto a Roma. Quirités, ūm, m. Romani. | Et dixisse simul: pröhíbő lügérő Quirités. Ővid.

Quisnām, quanām, quodnām, quidnām? Chi è quello? SYN. Quïs. J Quïsnam igitür sänüs? quī non stültüs? Quid avarus? Hor.

Quisquām, quāquām, quodquām, quidquām. Qualcheduno. SYN. Aliquis. § Bēllā gero, ēt quīsquām nūmēn Jūnonis adoret. Virg.

Quisque, quæque, quōdque, quidque. Ciascuno. Quisque suos patitur manes: exinde per amplum. Virg.

Quisquilia, aram, f. plur. Spazzature, immondizie. SYN. Pürgāmēntă, sördēs. EP. Vānæ, fūtilēs, īmmūndā, squālēntēs, fadā, turpēs. 9 Būrrās, quīsquiliās, inēptiāsque phal.). Aus.

Quō, adverb. Dove, come. SYN. Ut, ŭtī. \ Quō făcere īd põssīs, nõstrām nunc āccīpe mentem. Virg.

Quōcīrcā , adverb. Per lo che, intorno a che. ¶ Quōcîrcă căpere ante dolis, et cîngere flammă. Virg. Quốcũmquế, adverb. A qualunque luogo. Nănquam hödře ellügřes: věnřám quocumque vocāris. Virg.

Quod, conjunct. Perchè. \ Si ad vitulam spectes, nĭhĭl ēst, quộd pöcŭlă laūdēs. Virg.

Quoãd, monosyllab., adverb. Finchè. SYN. Quamdĭū, quŏūsquĕ.

Quō măgis. Quanto più. ¶ Quō măgis ēxhaûstæ fuerint: hoe aerius omnes, Incumbent generis

lāpsī sāreīrē rūīnās. Virg. Quōmĭnŭs, adverb. *Che non.* ¶ Quōmĭnŭs ēst īllīs

curæ mörtálĭs ĕgēstās. Virg.

Quōmŏdŏ, adverb. A che modo. SYN. Quī, quā rătĭōnĕ. PHR. Quā rătĭōnĕ, quŏd īnstăt Cōnfieri possit. Qui, vel qua făcere id possis. Quoquemque modo faciasve ferasve laborem. 9 Cum sīt jām paupēr, quomodo caecus amat? (pent.).

Ouonam? adverb. A qual luoqo? a che? ¶ Quid făris? aut quonăm nostri tibi cură recessit? Virg.

Quōndām, adverb. Per lo passato, un tempo. SYN. Õlīm, vel ălĭquāndo. PHR. Rūptō ceū quōndām tūrbīnē vēntī Cōnllīgūnt. Sāxām , quōd tŭmidīs sūbmērsūm tūnditŭr ölīm Flūctibus. Nec Romula quondam Ullo se tellus unquam jaetābīt ălūmno. Hūne tu olīm cælo spoliīs orientis onustum Accipies. 9 Quondam etiam vietis redit in præcordia virtus. Virg.

Quoniam, conjunct. Perchè. LEt laciet: quoniam

sördent tibi műnérá nöstrá. Virg.

Quoque, conjunct. Incora. SYN. Eliam, pariter. Sic quòque mutatis requiescunt fatibus arva. Virg.

Quốc sum, adverb. Verso qual luogo? a che? Non dices hodie, quorsum hac tam putida tendünt. Hor.

Quot, adject. plur. indeel. Quanti. \ Deffeis? aūt quốt hữmi môriêntiă côrpôră fundis? Virg. Quốtannis. Ogni anno. I Hie illam vidi juvenem,

Mělibořě, quotaunis. Virg. Onoties, adverb. Quante volte. 5 Ah! quoties cer-

tām mē sūm mēntītus habēre. Ovid.

Quōtquŏt, adject. plur. indecl. Quanti che sono. . Non sī trēcēnīs quotquot čūnt dies (aleaic.).

Quŏtuptēx , ĭcĭs , adject., vel Quŏtuplŭs , ă , ūm.

Di quante sorte.

Quotus, a, am. Di qual ordine, o numero. Et quotă pars îllîs rerûm periere mearum. Ovid. Quotuseunque, quotiscunque, quotiscunque, Qualunque si sia. SYN. Quotusquisque etc. Moverit e votis pars quotacunque Déos (pent.), Tibul.

R

Răbidăs, ă. ûm. Rabbioso. SYN. Răbidosăs, fărăbûndăs, fărêns, însătăs, vêsatuăs, vêcârs, fărriosăs. PER. Răbie tămidăs. Eŭrore peretias ârdêns, flagrans, âccensăs. § ôs tăbidim feră cordă domâns, fingitque premendo. Virg.

Răbřes, ēī, f. Rabbia. SYN. Īrā, vēsānīā, lūror, īnsānīā, viölēnījā. EP. Dīrā, improbā. fērēs, fūriosā, fērā, sāvā, tēmērāriā, ňuimosā, trūs, erūčentā, ēfferā, sarvā, rīnfēstā, coneitā. PER. Mēns cācā lūrorē. Nigrō rābies ārmātā veneno. Fūriīs mēns ēfferā, PHR. Rābiem sātiāne fērinām. Tūmīdām rābiem spūmosācue ponit Mūrmūrā. Īndomitām properāt rābiem sēdāne. ¶ Hīne cānībūs blāndīs rābies venit, ēt quātīt āggōs. Virg.

Băhio, vel Răbo, is. Arrabbiare. § Côrdă micânt. či linguă răbit, lătrătque loquendo. Manil.

Răbňiă, æ, f. Accorato, procuratore. ¶ Quid mörer hie răbălăs, qui de se vână löquuntăr? Claud. Răcemifer, ă, um. Che porta grappoli. ¶ Îpse răcemiferis frontem circumdătăs uvis. Ovid.

Rácēmūs, ī, m. Grappolo. SYN. Rotrūs, ūvā. EP. Dūleis, mātūrūs, pūrpūrčūs, mīlīs, tūmīdūs, grātūs, sūspēnsūs, mādīdūs, jūcūndūs, rōrāns, pēmldlūs, rūbēms, grāvīdūs. Bācchēŭs, rūbīcūndūs, pāmpinēūs. PHR. Īpsē rācēmīfērīs frontēm cūcūmdātūs ūvīs. Vēstīt pāmpinēīs Bācchētā dōnā rācēmīs. Mādīdīs īncūmbūnt prælā rācēmīs. Dūm grāvīdos önērēt vindēmīā lētā rācēmōs. ¶ānvīdā pūrpūrēos ūrāt nē brūmā rācēmōs. Mart.

Rădiātňs, ă, ūm. Che ha raggi, risplendente. SYN. Rădiāns, micāns. ¶ Sīcūt ăquæ splendor ră-

dĭātūs lāmpādĕ sõlĭs. Sil.

Bādicitus, adverb. Fin dalle radici, radicalmente. SYN. Stīrpitus, ā rādicē, ā stīrpibus īmis. ¶ Huīc fluctus vivās rādīcitus ābstulit ūnguēs. Prop.

Rādīco, ās, āvī, ātūm, ārē. Far le vadici. Act.

ace, SYN. Rādīcēs ăgo, ēmītto.

Bădio, âs, âvi, âtûm, ârê, n. Risplandere, SYN. Lücco, mico, fülgéo, rūtilo, irrădio, splendeo, córúsco. ¶ Ārgēnti bifórês rădĭābānt lûmíne vālvā, Ovid, Vide Badius.

Rādiús, ii, m. Raggio. Syn. Lūx, lūmēn, fūlgor, jūbār, splēndor. EP. Clārús, aŭrcús. aŭrātūs, ardēns, ignītūs, lūcīdūs, nītēns, micāns, corūscūs, vāgāns, trčmūlūs. solārīs, rūbēscēns, sīdērēńs, pūrūs, ācūtús, flāmmīfer, Phoebēŭs, Apollīneŭs. PHR. Flammīferis tēllūs rādiīs camēxūstā dēlūscīt. Sēxtā rūbēscēntēs rādiīs aŭrīorā pēr ūndās Spārscīt. ¶ Cūrvātūrā rōtēs, rādīorum ārgēntēŭs ordo. Ovid.

6ādīx, īcīs, f. Radice. SYN. Filoā, stirps. EP. Ārbörčā, lēntā, törtā, dēprēssā, imā, vāgā, mflēxā, ērrāns, fixā, profundā, āltā, tenāy, rāmosā, ēlfūsā, vālīdā, tenērā, firmā. Ptūs. Altās ārbös Rādīcēs āgīt, ērēctī tirmaminā trānci. Ārbös firmis rādīcībūs hærēt. Rādīcēs altas ārbās ēxtēndit in ārliem. Trāditur ē siecā rādix öleāginā līgnā. Vng.

Bādu, ĭs, rāsī, rāsūm, ĕrĕ, Radere, Act. ace, SYN, Dērādo, ābrādo, ērādo, sĕco, cōmplāno, rēsĕco. ¶ Mātĕrĭām lāvārē, dŏlārē, ābrādērē tīgnā, Lucr.

Römentám, i, n. Raschiatura PHB. El tümentă simul ferri. Lucr.

Bāmēňs, ă, ūm. Di vamo.

¶ Sīc positum in claūsō līnquūnt, ēt rāmēš costīs. Virg.

Rāmēsās, ă, ūm. Rameruto. ramoso (Hāne čgŏ rāmēsām nātīs ē cādē cŏlūbrīs. Ovid.

Rāmūs, ī, m. Ramo. SYN. Rāmālē, rāmūscūlūs, rāmūlūs, tērmēs, pālmēs. EP. Vīrīdīs, vīrēns, vērnāns, dilfūsūs, frūndēns, frūndēsūs, pāteīns, pātdūlīs, pāndūs, cūrvūs, natāns, trēmūlūs, tēnēr, tēnēllūs, cōmāns, fērtīlīs, frūctīlēr. PER. Rāmōrūm ūmbrā, brāchīš, pōndērā. Rāmōsū ūmbrā. Ūmbrōš, vel frōndēntīš brāchīā. Rāmōrūm cōmā, vel cōmā. Rāmōrūm lūxūrīēs. PIIR. Ŏnūstūs Frūctībūs īnnūmēnīs dēpēndētāb ārbörē rāmūs. Rāmī pōmorūm pōndērē nūtānt. § Ō quī mē gēlīdīs īn vāllībūs Ilámī. Sīstāt, ēt ingēntī rāmōrūm prōtēgāt ūmbrā. Virg.

Rānā, æ, f. Rana, vanocchio, EP. Gārrulā, löquāx, raūcā, līmošā, quērulā, clāmošā, tūrpīs, tārdā, cöāxāns, sördīdā, pālūstrīs, cānōrā, lūtūlēntā, crēpītāns, vīrždīs, ăquātīcā, īmpörtūnā, vīrēns, mölēstā, Lyciā. PHR. Vēlētēm in līmō rānæcēcīnērē quērēlām. Sölā pālūdē nātāns quērūlōs dāt rānā sūsūrrōs. Sēminā līmūs labbēz vīrdēs gēmērāntīā rānās. Līmōsā rānā pālūdē Prōsilīt. ¶ Līmōsōquē növæ sālīūnt in gūrgītē rānā. Ovid. Fab. Fingono i poeti, che alcuni contadam della Licia fossero mutati in rane da Latona, che acecano offeso.

Bápācitās, ātis, f. Rapacdū. SYN. Fūrācitās. ¶ Fūr nōtie nimiūm rāpācitātis phal.'. Mart. Bāpāx, ācis, adject. Rapacc. SYN. Fūrāx, vŏrāx,

Răpāx, ācis, adject. Rapacc. SYN. Fūrāx, vŏrāx, ăvidūs. ¶ Cārpērē prātă fūgā, flŭviōsque înnārē răpācēs. Virg.

Răphāēt, élis, m. Răffaele, spirito celeste di primo ordine, celebre nel sucro libro di Tobia. PER, l'idus Töbia comés. PHR. Qui Töbia comitatus iter per longă perielă Încolumem pătriăs juvenem deduxit ăd aeles. Qualiter aut Răphāel occursum împendetel aulas. Fort.

Răphắnús, î., m. Ravano. SYN, Răpă, tâpūm. Decectum răphànî semen cũm melle vără-

bĭs. Ser.

Rápidůs, ă., ûm. Rapido, veloce. SYN. Právcéps, célér, vélőx, cítůs, citátůs, própěrůs. Cám rápidôs āmněs, claúsô fit gůrgité můrmůr. Virg.

Răpină, is, f. Rapina, ruberia. SVN. Pradă, fürtum, răptum EP, Xvidă, cupidă, aŭdăx, săvă, viölentă, tristis, împrobă, crudelis, neffandă, höstilis, mălă, îmmânis, türpus, diră, intaudă. PHR. Tristi spoliândur femplă răpină. Convectare juvăt praedăs, et vivere răpto. Raptas ăvertere prădas. Bôvēs Însidiis captos săvo occultăbăt opăco. ¶ Triste nemăs dira vetuit săperese tăpina. Mart.

Bápio, řs. půř. ptům, éré. Bapac, totre per forza. Act. acc. SVN, Aulèro, surišpio, abripio, prærípřo, eripio, těllo, adřímo, sůbduco, abdůco, fůro, extérqueo, præděr Crum certáre odiss, tům res rápůisse ficébit. Virg. Vide Bapina. Rapto, as, avi, alum, are. Strastinare. Act. acc. SYN. Răpio.

Rāptor, ōris, m. Ladro. SYN. Prædo, für.

Raptūm, ī, n. Rapimento, rubamento. ŠYN. Prædă, fartūm, rapīnā.

Rārēsco, is, ere. Divenir raro, rarefarsi. Neut. PHR. Nūbilā rārēscūnt plūviis. J Vēntus, et angūstī rārēscēnt claūstra Pelorī. Virg.

Rārō, adverb. Rare volte, di raro. ¶ Jējūnūs rārō

stömächűs vülgáriá témnit. Hor.

Rārns, a, ūm. Raro. SYN. Infrequens, insuetus, īnsölēns, īnsölītns. ¶ Rāra avis īn tērrīs, nī-grōquē simīllima cygnō. Juv.

Rāstrām, ī, n. Rastrello. SYN. Dentāle. EP. Dentātūm, fērrēūm, môrdāx, gravē, roboreūm, adűncüm, těnāx, dűrüm, cűrvüm, nigidüm. Quod nisi čt āssiduis tērram insēctābērē rāstrīs. Virg.

Rătio, onis, I. Ragione, essenziale attributo dell'anima umana. SYN. Mēns, animus, consiliūm, jūdĭcĭām. EP. Cœlēstĭs, dīvīnā, prōvĭdā, prūdens, solers, săpiens. PER. Mentis ăcies, ăcuměn, sölertĭă, vīs. Lūx, lūměn, vĭgŏr, vīrtūs mēntis, vel rātionis, PHR. Divinitus illīs (apibus), Ingěnřum ét rérům fató průděntřá májór. Quem ratio, non īrā movēt, quī facta rependit Consilio. J Arma āmēns capio, nec sat ra-tionis in ārmīs. Virg.

Kăto, onis, f. Ragione che si reca di una cosa, metodo , ecc. 🖁 Hãc rătio quondam morborum,

ēt mörtĭfĕr æstŭs. Lucr.

Rătis, vel Rătes, is , f. Nave piccola , barchetta. SYN. Nāvis, cýmbă. J Agricolæ et pandas rătibūs posuēre carīnas. Virg.

Rancis, ă, um. Rauco, roco, fioco. 9 Ūrgerī volňerům raŭcārum ād lītŏră nūbēm. Virg.

Răvēnnă, & , f. Ravenna , città d'Italia , sede un tempo dell'esarcato. EP. Prîscă , větůs , ānnōsă, longava, antiqua, nobilis, aquorca, populosa, elārā, īnelytā, mārtĭā, bēllĭeā, pālūdōsā. 🖣 Lēntā pălūdōsæ proscindunt stāgnă Răvēanæ. Sil.

Rěbēttis, is, m. f., ě, n. Rubello. SYN. Supērbus, īndŏmĭtŭs, īndŏcĭlĭs, sēdĭtĭōsŭs. PER. Jŭgă rĕcūsāns, dētrēctāns, excutiens. Rēgī indocilis. Seditione potens. Sīstēt eques; sternet Ponos, Gallumque rebellem, Virg.

Rebello, as, avi, atum, are. Ribellarsi, sollevarsi. Neut. ¶ Nisi qui vinci potnere, rebellant. Luc.

Reboo, ās, āvī, ātūm, āre. Rimbombare. Neut. SYN. Rěmūgio, clāmo, rěsŏno, reclāmo. ¶ Cūm gěmitū reboant salvāque et magnus Olympus.

Rēcēdo, is, cēssī, cēssūm, črě. Partirsi, ritirarsi. Neut. SYN. Dîsecdo, ăbco, ābscedo, exeo, se-cedo, exedo. PER. Pedem, vel gressus revoco, reprimo, removeo. Sepe recessit Tür-piter a Phoeb victă sorore Venus (pent.). Ovid. Becens, tis, adiect. Fresco, nuovo. SYN. Novus,

īnsŏlītūs, ĭnaūdītūs. 🖣 Intēr quās Phænīssā rē-

c'ns ā vūlněrě Đido, Virg.

Réceuseo, es, ai, censum, et censitum, ere. Riconoscere, raccontare, far rassegna. Act. ace. SYN. Núměro, vel narro, rčešto. ¶ Consedit seŏpůlo mědiús, nůměrámquě rěcensět. Virg.

Récensitus, vel Récensus, a, um. Riveduto, numerato. I Prīsea recensītīs evolvite sæcula lastīs. Claud.

Récessés, ús, m. Partita. SYN. Abitús, abscessús,

dīscēssiis, ēxitiis, ēxcēssiis, ēgrēssiis. Luogo ritirato. Sēcēssus, penetrāle. EP. Grātus, dulcis, lætus, jūcūndus, occultus, obscūrus, abstrūsus, ārdňús, dīfficilis, patens, cavernosús, areanús, remotus, longinquus, tenebrosus. PHR. Nunc vos ad virides vocat arbor densa recessus. Per sāltūs, pēr opāca loca, umbrososque recessus. ¶ Nāmquē vidēbātūr tenebroso objecta recēssū. Claud.

Recidivus, a, um. Che torna a cadere. § Et recidīvā mānū postiissēm Pērgāmā victis. Virg

Recido, is, cidi, casum, ere. Ricadere. SYN. Cado, rělabor. At něquě receidero ad nihilom res pőssě, něque aŭtém. Lucr.

Recido, is, cidi, cisum, eie. Tagliare, recidere. SYN. Cædo, reseco. J Ense recidendum, ne pars

sîncēră trăhātur. Ovid.

Rĕcĭpĭo, ĭs, cēpī, cēptūm, ĕrĕ. Ricevere. Act. ace. SYN. Resumo, excipio, capio, sumo, aecipio, sūscipio. I Tūm dēmūm vūltūsque Ceres, ani-

mūmque recepit. Ovid.

Rěcīprocus, ă, ūm. Reciproco, mutuo, che si ri-cambia, si corrisponde. SYN. Mūtūŭs, āltērnūs, repetītus. PHR. Ālterno procurrīt gargite pontus. Nune ruit ad terras, scopulosque superjăcit ûndâm, Nûnc răpidûs retro, âtque æstû revolūta resorbens Saxa, fugit. J Fertque refertque fretum, sequiturque reciproca Tethis. Sil.

Recito, as, avi, atum, are. Recitare, leggere ad altri. Act. acc. SYN. Refero, renarro, recenseo, profero, dico, narro, prænuncio. 9 Et quibus aut recitas factum modo carmen amicis. Ovid.

Reclāmo, ās, āvī, ātūm, ārč. Reclamare. Neut. PHR. Tötä thěātră rěclámant. Clangöribus árvá rčelāmānt. 🎙 Põrtă tŏnāt cœli, ēt scŏpŭlīs īllīsă rčelāmānt. Virg.

Rectīno, ās, āvī, ātūm, ārē. Abbassave, metter giu. SYN. Inelīno. Act. acc. ¶ Dēfīgūnt tēllūre hāstās, ēt seūtă rēclīnānt. Virg.

Reclīvis, is, m. f., č, n. Inclinato. SYN. Reclīnis. ¶Īnquē sīnū jūvēnīs posītā cērvīcē rēclīvīs.Ovid. Rectūdo , is, clūsī, clūsūm, ĕrĕ. Aprire, dischiu-

dere. Act. acc. SYN. Aperio, resero, patefacio. Ingrědřor , sanetos aúsūs reclüděrě fontes. Virg. Sāb tērrās, cēlāmquo ēstīvā lūcē rēclūsĭt. Id.

Rectūsus, a, um, partic. Aperto. 9 Mons circum, ēt mūgīre adytis cortīna reclūsis.

Rěcognosco, is, gnovi, gnitům, črč. Riconoscere. Act. acc. § Sacra rěcognosces annalibus érůtă prīscīs. Ovid.

RĕcōHĭgo , ĭs, lēgī, lēctūm, črč. Idunare, raccogliere. Act. acc. ¶ Dāt strāgēm lātē, spārsēsquē

recolligit ignes. Luc.

Rěcolo, is, colui, cultum, ere. Coltivare di nuovo. richiamare alla memoria, riflettere, mettere insieme. Act. ace. SYN. Mědítěr, cogito, repeto, recordor. | Lustrabat studio recoleus, omnēmquě săŏrūm. Virg.

Reconcitio, as, avī, atūm, are. Riconciliare.

Act. acc.

Reconditis, a, um, partic. Nascosto, serrato, chiuso. SYN. Abditus, conditus, occultus. Ast alia, quŏtĭēs aūlācă rčeondĭtă cēssānt. Juv.

Recondo, is, didi, ditam, ere. Nascondere, serrare. Act. ace. SYN. Condo, abscondo, tego, contego, abdo, sepono, ocenito. 9 Deposuntque caput, stratoque recondidit alto. Ovid. Recogno, is, coxi, coctum, ere. Ricuocere. Act. ace. J Cessit amor: recoquant patrios fornacĭbŭs čusēs. Virg.

Rěcordatus, ă, ûm. partic. Che si ricorda, o si ricordo. J finde récordati Teneros a sanguine

Teûcrī. Óvid.

Recordor, āris, ātus, āri. Ricordarsi. Depon. acc., vel gen. SYN. Měmini, reminiscor, comměmini. PEŘ. Měmori měntě těněo, rěsérvo, cůstôdio. Īn mēntēm rēvŏco. € Ēt vōcem Ānchīsā māgnī, vultumque recordor. Virg.

Recreo, as. avî, atum, are. Ricreare. Act. acc. SYN. Dělěcto, hřláro, exhřláro, levo, rělěvo, súblevo, reficio, relavo, oblecto, PER, Fractos animos reficere, reparare, recreate. Vires, vel ănimum ludo recreare. Cantu mentem reficere. PIIR. Pēctorā longīs Ūt recreent hebetātā mālīs. Sēguī torpore jācentes Exhilarant ănimos. § Arbor æstivá rčerčátůr aŭrā (sapph.). Hor.

Recrésco, řs., crěví, crétům, črě. Rinascere, crescer un'altra volta. Nent. SYN. Rěnáscěr. ¶ Lūnă quăter lătăit, toto quăter orbe recrevit. Ovid.

Recrūdēsco, is, dūi, črē. Incrudirsi, rinnovarsi. Neut. SYN. Crūdēsco, ægrēsco, crēsco. Fūgīssem, inhæret, ac recrudescit nefas (jamh.). Sen.

Rĕcŭbo, ās, bŭī, bĭtūm, ārĕ. Riposare. Nent. ¶ Sūb quā nūne recubas arbore, virga fuit pent.).

Ovid.

Rěcūmbo, is, ŭī, itūm, čič. Sedere come giacendo, riposare. Neut. SYN. Cubo, jácčo, quiesco, sedeo, consideo, decumbo, discumbo, procumbo, reclino. PHR. În părtes proclinătăs omne recumbit onus. J Te penes: în te omnes domus înclînătă recumbit. Virg.

Rěcūpěro, ās, āvī, ātūm, ārě. Ricuperare. Act. acc. SYN. Rčeřpřo, rěpáro. § Tantūm stůděns, úti natům rčeůpěrět jamb. Plant.

Recurro, is, curri, cursum, ère. Correre, tornar indietro. Neut. SYN. Revertor. redeo, recurso. 🖣 Xānthē, retro properā, vērsāgue recūrritē līmphā, Ovid.

Recurso, as, avi, atum, are, R.tornar sovente. Neut. 5 Talis recuisat huc et huc motu effero jamb.". Sen.

Réchrsás, ús. m. Ritorno, ricorso. 🖣 Înde ălios ĭnčūnt cūrsūs, āliosquē tēcūrsūs. Virg.

Récurvús, ă, ûm. Ritorto. SYN. Curvus, încurvus. Pāstorālē cănīt sīgnūm, cornāquē rēcūrvo.

Récûso, as, avi, atûm, are. Rausare, rifiutare. Act. acc. SYN. Rěmňo, ábmňo, rětúgio, hôrréo, ăbhôrreo, spērno, aspeinor, contemno, devito, rējīcio, dētiecto, indignor, dēdignot. PHR. Quid vălčant humeri, quid ferre recusent. Comes ire iecaso. Que pepigere, recusant ¶ Înterdâm genăa împédiânt, cârsâmque récusant. Virg.

Recutitus, a, um. Circonciso. J Libra moves tacitus, recutităque sabhatha palles. Pers.

Rědămo, ás, áví, átům, átě. Riamare. Act. ace. 🖣 Sîncēra hæe lêx êst: út rědămēris āma (pent.). Anon.

Rědárgůo, is, ŭi, ūtūm, čič. Eipiendire. Act. acc. SYN. Objūrgo, arguo, inco po, increpito. Idfiutare. Refuto, contuto, refelio. PLR. Verbis ămăris corrăpere, încrepare, mordere, castigire, ürgéré, înstetari, repréhéndéré, 🦫 Ādvénit qui vēstrā dies mūliebribūs ārmis Vērbā redārgūerēt. Virg.

Reddo, is, didi, ditum, ere. Rendere, restituire. Act. acc. SYN. Restituo, refero, reporto, repono. ¶ Prôcūrrīt, trātrīque časēm Déă Daūniā reddit. Virg.

Redditus, a, um, partie. Reso, restituito. I Ut primum discussae umbræ, et lux reddită menti ēst. Virg.

Redemptor, 5118, m. Redentore, riscattatore. SYN. Liberator, Servator, 5 Glöria summa tibi 16rum Sător, atque Redemptor. Per appaltatore gabelhere. ¶ Festînāt călidus mūlīs gerulisque

redemptor. Hor.

hedeo, is, ivi, itum, ire. Ritornare. Neut. SYN. Rěvěrtěr, regrědiěr, rěměo, rěpěto, PER. Öbsērvātā sčejuor vēstīgiā rētro. Cūrsūs iterārē rělictos. Súm rědůx. Itěr, viám rěpěto, rělěgo. Ād tēctā rēdūcŏr, Patrios rēvīso lārēs, PHR. Quā grēssūm ēxtňlěrām, rěděo. Patrĭām rěměárě părábánt. Sőspēsquě těyértőr Ād pătriās sēdēs. Sēsē rēfērēbāt ab Ārgīs. • Tītýrē, dum redeo, (brevis est via), pasce capellas. Ving.

Redigo, is, redegi, redactúm, ere. Ridurre. Act. acc. SYN. Adigo, cōgo. ¶ Ét redigûnt actos în sur rură boves (pent.). Ovid.

Redimio, is, ivi, itum, ire. Coronare, ornare, cingere. Act. acc. SYN. Corono, cingo, revincio. tulŭla cui sacra redimihat tempora vitta. Yirg.

Redimitus, ă, am, partic. Coronato, circondato. Vittis, et sacra redimitus tempora lauro.

Virg.

Rědimo, is, čmi, čmptům, črč. Ricomprare, riscuotere. Act. ace. SYN. Emo, mercor, coemo. Ristorare, Reparo, Liberare, Libero, 🖣 Ūt tuš për nëstram rëdimat përjuria pënam. Ovid.

Redoteo, és, úi, itum, ere. Render odore. Neut. SYN. Öléo, hálo, spiro. ¶ Férvét őpüs, rédő-

lentque thymo tragrantia mella. Virg.

Rědůco, is, xi. ctům, črč. Ridurre, Act. acc. SYN. Revelio, refero, retraho, revoco, reflecto, retorqueo. PHR. Mox frondosă reducitur astas. Auroră diem reducit. Collectăsque fugăt nubes, sőlémqué rédűcit. Virg.

Redindo as, avi, atum, are. Ridondare. Neut. SVN. Elliño, ăbûndo, exûndo, tůmeo, întůmésco. C Sérá rédûndávít větěris vindictă li-

bēllī, Ovid.

Rědův, důcis, adject. Ch'è di ritorno. SYN. Rědíčns, reversus. Dnam tibi polliceor reduci,

tébűsqué sécündis. Virg.

Bělěllo, is, felfi, ere. Confutare, ripudiare, rigettare. Act. acc. SYN. Confuto, refuto, explodo, rējieio. 4 Söllieitāt, něquě të tenčô, něque dictă těfello. Virg.

Refercio, is, eisi, eitūm, ire. Riempiere, rinfarciarc. Act. acc. Refertum nautis cauponibus,

ātque mālignis. Hor.

Refero, fers, Inli. Latum, ferre. Riportare, riferire Act. acc. SYN. Reporto, revelio. 9 Ipsæ lacte domom releient distentă căpella. Virg.

Référt, impers. Importare, SYN, Intérést, áltinét, pártinot, ást, spáctát, ást útilá ! Prætéréa, nác jám műtári pábűlá rétért. Vug.

Béficio, is léci, lectum, ciè. Reface, vistorare. Act.

acc. SYN. Reparo, renovo, restituo, restauro, īnstaūro. ¶ Āt lăcčrās čtšām pūppēs fūriosă rěfēcī. Ovid.

Rěfigo, is, fixi, fixum, ěrě. Ittaccare. Sufficiant, aalasque, et cercă regnă refigant. Virg.

Reflecto, is, xi, xim. ere. Torvere addietro, ripiegare. Act. acc. SYN. Inflecto, retorqueo, recūrvo, repercutio. PER. Animum reflecto. Attenta mente recolo. I Clamorem tollunt, et mölliä cöllä rellectunt. Virg. Pro Ince vide Repercutio.

Reffector, eris, flexis, flecti. Essere vipicquto, ripiegarsi. Pass. ¶ Înque căput crescit, longos-

quể rẽflēctitur angues. Virg. Redēxus, ă, am. Ripiegato. ¶ Sic fātas, gălčām lava tenet, atque reflexa Cervice orantis ca-

pŭlō těnůs ābdĭdĭt ēnsēm. Virg.

Reffuo, is, xī, xūm, ĕrĕ. Scorrere indictro. Neut. SYN. Rěcūrro, rěfūndor, rělābor. PHR. Ét råpidūs rētro, ātque æstū revolūta resorbēns Sāxā, făgīt, lītāsquĕ, vädō lābēntĕ, rĕlīnquĭt, Ăltērnō procurrens gargite pontus. Cum mare sollicitum fervet relluentihus undis. I Ut mare sollĭcĭtūm strīdēt rĕſlŭēntĭhŭs ūndīs. Virg.

Refluus, a, um. Che scorre indictro. I Et quas Öceanî refluum mare lavit arenas. Ovid.

Reformido, ās, āvī, ātūm, āre. Temere assai. SYN. Timeo, metuo, formido. 9 Mensque reformidat, vělňtí sňá vůlněrá, tempůs. Ovid.

Reformo, ās, āvī, ātūm, āre. Riformave. Act. acc. SYN. Rěpăro, restauro, înstauro. 9 Sed promě, quidquid erit, dum quod fuit ante, reformet. Ovid.

Refrāgor, āris, ātūs, ārī. Ripugnare, far resistenza. Depon. dat. ¶ Nēc ego refragor, nēc refragatūr

mihi (jamb.). Hor.

Refreno, as, avi, atūm, are. Raffrenare, ritenere. Act. acc. SYN. Reprimo, contineo, freno, cohilieo, coerceo, restringo, moderor, tempero, těnčo, comprimo. 🎙 Illá refrenat aquas, obliquăque flumină sistit, Ovid.

Refrigeriām, ĭī, n. Refrigerio. SYN. Frigus.

Stil-

lārīt dǐgīto gūttā rētrīgērīi (pent.). Paul. Rēfrīgēro, ās, āvī, ātūm, ārč. Rinfrescare, raf-freddare. Act. acc. SYN. Frīgēfācio. PER. Lēnio, mītīgo, tēmpēro lēvo, rēlēvo, sēdo, minūo, frango călorem. Lenio astum, ardorem, fervorēm. Frīgus induco Dēfēndo patulā arbore soles. Mědřő lenřs řn gestů pětřtůr aŭrá, ăquă, liquör, flümen, PHR. Ümbrās et frigora captant. Non aŭră gelido lenis afflatu fovet anliela flammis ōră. €Gūrgĭtĭs īnclūsā sŭā mēmbrā rĕfrīgĕrăt

Réfăgio, is, făgi, făgitâm, ere. Fuggire, rifuggire, ritirarsi. Neut. SYN. Fŭgio. Saŭciŭs at quădrupēs nota intra tēctā refūgit. Virg.

Reffigus, a, um. Fuggitivo. Spēmque suo reffigi

flāminis ērē sēqui (pent.). Ovid.

Befülgeo, es. fülsi, ere, Risplendere, Neut, SYN, Fülgeo, rătilo, mico, rădio, reniteo, renideo, corusco, splendeo, resplendeo. 9 Solis inardescit rădiis, longeque refulget. Virg.

Réfundo, is, füdī, füsum, ere. Rifondere, spandere. Act. acc. J Egerit hie flüctas, æquörque re-

tundit in åquör, Ovid.

Bīfūsus, a, ūm. Sparso. 4 Jūlia quā ponto longe sonat unda refuso. Virg.

Biffulo, as, avī, atūm, arč. Rifiutare. Act. acc.

SYN. Běfěllo, confûto, rědárgňo. ¶ Ĩtălĭa, ād môrtem si te (fors dictă, refutet) Prodiderim? Virg. Rēgātis, is, m. f., e, n. Regale, regio. A Rēgāles întêr mênsas, lătřečmquě Lýæūm. Virg.

Rēgātiter, adverb. Alla regale. Excūsāt, preci-

būsqně, mřnás-régálitěr řáddití. Ovid.

Rēgiā, ā, f. Palazzo, o sala reale. SYN. Pălātřūm. EP. Āntīqnā , cēlsā , dīvēs , aūrātā, pīctā, sňpērbă, nōbĭlĭs, āmplă, vāstā, ārdňă, sūblīmĭs, spätřosă, illūstris, eximiă, mīrābilis, splendidă, splēndēns, mārmŏrčă, māgnĭfĭcă, aūgūstă. PER. Rēgĭā sēdēs, dŏmŭs, ādēs. Rēgālēs ādēs. Rēgĭā aŭlă. Rēgis aŭgūstā tēctā, atriā sŭpērbā. Rēgālīs aulā. Rēgālē pālātīum. PHR. Spārtānō mārmore fulgei Nobilis, et vāstā condita mole domňs. Totá domús fülgét régáli spléndidá gázá, ¶ Jāmprīdēm nobīs cœlī tē Rēgĭā, Cæsār. Virg. Rēgificis, a, um. Regale, da re. I Rēgifico lūxu, Fűriárum máximá júxtá. Virg.

ßegimen, inis, n. Governo, maneggio. SYN. Möděrāměn. ¶ În quô cônsĭlĭūm vītæ, rěgimēnquě

lŏcātum ēst. Lucr.

Rēgīnā, æ, f. Regina, reina. SYN. Prīncēps, rēgnātrīx, moderātrīx. EP. Clemens, augūstă, potens, pia, benigna, mitis, prūdens, āqua, pūlchrā, förmosā, vēnūstā, nobilis, gģnērosā, māgnīficā. PER. Rēgis conjūx_ Rēgiā conjūx, ūxŏr, sponsă. Consors regni, ¶Ēt genŭs, et lormām rēgīnā pēcūnĭā dōnāt. Ĥor.

Regio, onis, f. Regione, provincia, paese. SYN. Trāctūs, plāgā, tēllūs, ērā, sŏlūm, tērrā, tīnēs. Omnis in hāc cērtām regio jācit arte sălū-

tem. Virg.

Regium, ii. n. Reggio di Modena, a distinzione di Reggio di Catabria. EP. Pülchrüm, clărüm, nöhřlě, förtě, PHR, Lěpřdi cáră sēdēs, înstaŭrātā rūīnīs. Cīrcūmdātā mænībūs āltīs. Ūrbs spēciosa oculis, lūxūque decoră.

Rēgins, a, um. Regale, regio. SYN. Rēgificus, rēgālis. ¶ Ēflödērē lŏcō signām, quōd rēgiā Jūno Mönstrārāt căpūt ācris čquī, sīgnūm förē bēllō.

Virg.

Rēgnātor, oris, m. Regnatore, che regna. Fās, ant ille sinit superi regnator Ölympi. Virg

Rēgno, ās, āvī, ātūm, ārē. Requare. Neut. SYN. Dŏmĭnŏr, præsūm, īmpěro. PER. Pŏpŭlīs lēgēs, vel jūră dō, îndico, stătăo, scrībo, împōno. Šūb ditione populos teneo. Imperium, vel sceptra gěro, těněo. Rěgnō, sceptrō, vel împěrio potĭŏr. Clāvūm, vel hăbēnās împērĭī rēgo, flēcto, trácto, měděrár. Impěrió pěpůlos gůběrno, sůbigo, PHR. Qui măte, qui terras omni ditione těněrět. Împěrřum Ocěáno, fámám qui těrminět āstrīs. Pācātūmque reget patriis virtūtibus orbēm. Quī fuit Ausonidum, et tācitīs rēgnāvit Ămvelis. Virg.

Rēgnām, ī, n. Regno. SYN. Dominātus, ditio, īmpěrřům, sceptrům. EP. Ingens, opulentům, überrīmām, lātām, fūlgēns, dīvēs, pŏtēns, flörēns, nōbĭlĕ, cĕlebrĕ, spătĭōsūm-ăyītūm, pătērnūm, patrīūm, fēlīx. āntiqnūm, āmplūm. PER. Rēgnī möděrāměn, ditio, pötěstás. Régni mölés, ŏnus, pondus, Regnī jūs, jūrā, frænā. PHR. Nūllā fīdēs rēgnī soctīs. Non capit rēgnūm duos. Quicumque regno fidit, et magna potens dominātur aulā, tium rēs stētīt īliā rēgno. Rēgnūmque vigebit Consiliis, 🖣 Dūm stābāt rēgno īncolumīs, rēgnūmque vigēbāt. Virg.

Rěgo, Js. xī, etūm, črě. Reggere, governare. Act. acc. SYN. Rēgno, impěro, gňběrno, dŏmňnŏr. möděrŏr, præsům, vel dirigo. PER. Těněo pŏpňlôs sůb dřtřoně, sůb impěriō, sůb lēgybňs. Mě pěněs impěriūm, vel rēgnům. ¶ Sčusřt, čt īpsě rátěm noctůrnís réxit in ûndis. Virg.

Regrédior, éris, gréssus, grédi. Ritornare. Depon.

– SYN.-Rědčo, rčvěrtŏr.

Regrēssus, ús, m. Ritorno. SYN. Rědřtůs. ¶ Fûndřtůs occidřinás, něque hábět förtůná rěgréssûm. Virg.

 Rēgňiá, æ, f. Regola, norma. SYN. Rěgřiněn, vel léx, rátřo, nôrmá, evémplům. EP. Cértá, cônstáns, jůstá, rěctá, důbřá, áncéps, âmbígňá.
 Děnřique út în fábrřeá, sī práva ést rěgňlá primá. Lucr.

Rēgūtūs, ī, m. Regolo, signore di minor potenzasdi

re. SYN. Düx, Princeps.

Rējēciūs, ă, ūm. partie. Rigettato, scacciato. Sis rējēcti, ārmīs rēspēctānt tērgā tēgēntēs. Virg.

Rējicio, is, jēci, jēciūm, črč. Scacciare, ribattere. Act. acc. SYN. Rěpřilo, rčmovčo, ābjicio, ārceo. Rifiutare. Rěspio, rčcūso. Sprezzare. Spérno, aspērnor, eöntémno. Projiciūnt pārmās, čt čquos ād moniā vērtant. Virg.

Rětābor, čriš, lāpsūs, lābī. Ričadere, ricascare. Depon. SYN. Rěcido, cădo, rědčo. ¶ Nůnc in Aristîppî fürtîm præcéptă rělābor. Hor.

Rēlāxo, ās, āvī, āthm, āir. Allentare, allarqare, rilassare. Act. ace. SYN. Sālvo, dīssālvo, lāxo, rēmītto. ¶ Dēnsāt, črānt quā rārā mödo, ēt, quā dēnsā, rēlāxāt. Virg.

Rětegātůs, ă, ūm, partic. Baudito. confinato, esiliato. SYN. Ēxul, pūlsus. ¶ Ipsē rělēgāti, non

ēxălis, ūtităr în mē. Ovid.

Rētēgo, ās, āvī, ātūm, ārē. Mandar in bando, esiliare. Act. acc. SYN Pēllo, rēmovēo, rēmītto, āmāndo, āblēgo, rējicio, ēxpēllo. ¶ Sēdibūs, ēt nymphæ Ēgēriās pēmorīquē rēlēgāt. Virg.

Rělégo, řs. lēgī, lēctům, črě. lideggere. Act. acc. ¶ Scrīptă căvē rělégās blandæ sérvată păellæ.

Ovid, Vide Lego.

Rětěvo, ās, âvî, `ātūm, ārē. Rilevare. Act. ace. SYN. Lěvo, āttöllo, ērigo. Sollevare, ricreare.

Súblevo, exónero, recreo.

Rětígio, önis, f. Religione, pietà rerso Iddio SYN. Přětás. EP. Půră, přă, věră, cértă, sănctă, sacră, věrêndă, divină, cândřídă, devotă, sădorândă, věněrândă. PHR. Antiquă popříbim súb rélligiôně třieři. Servândă (ř.lés, Christiquě věrêndă rělligio § Rělligió vétřil, ségětí prástěnděré sépém. Virg.

Rětigiūsús, ă, ūm, adrect. Religioso. SYN. Přůs.
Côrpără pêrqué domôs, êt relligiõsă Déôrûm.

Virg.

Röfigo, ās, āvi, ātūm. ăré. Legove stretto. Vet. acc. SYN. Vincio, révincio, ligo, álligo. Utrimineo ripē religavit āb āggerē classém. Ving.

Rétino, is, levi, vel lini, litum, linere. Iprae, sturare. Thesauris rélines, prius haustus spar-

sús ăquārūm, Virg.

Rétinquó, ís, líquí, líctúm, écé. Lasciare, abbandonne, rilasciare, Act. acc. SYN, tréséro, línquo, milto, dimitto, pôno, déstatúo, dépôno, verbinquito. PHR Árdét ábiré tágá, dúlcésqué rélinquéré térrás. C Spém gregis, áh! silice in műdá cónnává réliquít. Vog.

Rětiquia, arûm, I. plur. Relejuic, avanzo, resto.

SYN. Rěliquium. § Ürbēm Trojimām primūm, dūlcēsquē mēorum Rēlliquias colerēm. Virg. Rēlūcēo, ēs, lūxī, ērē, n. Resplendere, rilucere. SYN. Rēmiteo, rēfūlgēo, rēmīdēo, rēsplēndēo, § Öccūpāt ēs flāmmīs: īlh īngēns bārbā rēlū-xit. Virg.

REMOTUS

Rěfüctör, åris, ātůs, āri. Ripuquare, esser renitente, Depon. acc. SYN. Rěnitör, füctör. § Pigra rélüctánti céssát in höstě manůs pent.). Oxid.

Rěmáněo, és, mánsī, mānsūm, éré. Restare, dimorare. Neut. SYN. Mănčo, mörör. § Āt mănct în vitā, cuī mēns ănimūsquē rēmānsit. Luci.

Rěmědiúm, ři, n. Rimedio, medicina. SVN. Mědicáměn, mědřeină. ¶ Něc tátřó rěmědi cómmůnis cértá dábátůr. Lucr.

Rěměo, ás, ávî, átům, árě, n. Ritornarc. Nent. SYN, Rěděo, rěvěrtěr. ¶ Sī pătriôs ûnquâm

remeassem victor ad Argos. Virg.

Rěmětiór, îris, měnsůs, îrî. Rimisurare. Deponace. § Si mědě ritě měměr sérvátá rěmětičrástrá. Virg.

Rēmēx, ĭgĭs, in. Galcotto, rogatore, remigante. SYN. Naūtā, nāvĭtā. EP. Dēxtēr, vālīdās, lōrtīs, rōbūstūs, vigĭl, āquörĕŭs, vägŭs, llūctīvāgūs, rŭdīs. mīsĕr, trēpīdūs, söllīcītūs. ¶ Tēlā dāmūs, quāmvīs rēmīgĕ pūppīs čāt (pent.). Ovid.

Rēmigiūm, ĭi, n. Azione det rojare, vaga. PHR. Rēmigiō sē cymbā möyēt. Āpļāt rēmigiō lēctās dē clāssē bīrēmēs. Æqnörčös flūctūs pūlsānto fātīgāt Rēmigiō. Rēmigiīs lēmbūm sūbīgūnt. ¶ Rēmigiūm sūpplēt: sōciōs simāl instruït ār-

mis. Virg.

Rēmigo, ās, āvī, ātūm, ārč. Remigore, rogare, remare. Neut. PER. Rēmigiō nāvēm rēgo, dūco, pēllo, impēllo. Flūctūs, āquās, āquōrā, vel vādā rēmīs agito, vērto, fātīgo, sēco, līndo, pūlso, divido, tōrqučo, sūlco, fērio, sōllicito. Vālfdīs ineūmlērē rēmīs. Rēmīs viām, vel itēr lācio, cārpo. Īncūmbo rēmigiō. ¶ Tūrbāquē dīvērsā rēmigāt ōmnis āquā (pent.). Prop.

Bemigro, ās. āvī, ātūm, ārē. Rātornare. ¶ finquē löcūm quāmlō remigrānt, tīt blandā völūptās.

Lucr.

Réminiscov, čris, īsci. Ricordarsi, rammenararsi, cammentarsi. Depon. SYN. Mēmini, rēcordor. C. Esse quoque în lātīs rēminiscitūr, ālfore tēmpās. Ovid.

Rémitto, is, misi, missûm éré. Rimandare, rincare. Act. acc. ¶ Réddidit Héctóréûm, mêque în meă rêgnă rémisit. Virg. Condenare. Vide Condono.

Rémissús, ă, ûm, partic. Rimandato. ¶ Ănimāmquē võcābāt. Ānchisē māgni, mānēsque Achéröntē rēmissēs. Virg.

Rémórá, æ, I. Remora, pesce piccolo, che s'attacca alle nao- e le arresta. Si ha per una favola. SYN. Echèneïs. EP. Părvă. noxiă, têmiis, timêndă. PIR. Ăquās, sübtēr si forte cărinăre. Prêndêrit, haŭd navim brachiă mille movent. • Põlypús est Prôteús, rémorâm Mélácértă tenebăt. Mart.

Rémórór, áris, átús, ári, Ritardare, ritenere. Depon, ace. SYN, Mörör, retardo. § Née remórétőr ítér, née őpértűm pendeat álga. Ovid.

Rémôtús, å., ům., partic Émesso, rimoto, SYN. Alsens, distans dispune a semôtús, exterús, lóngrupus. C furbodus juvenis taudem custodé remôtó. Hor. Rěmngio, is, ivi, vel ii, itūm, ire. Remugghiare, rimnggire. Neut. SYN. Reclāmo, reboo, resono. PHR. Gemitā nemās omne remāgit. Sequitār clāmōr, cælūmquĕ rémūgĭt. 🖣 Ēt vōx āssēnsū něměrum îngěminātă rěmugit. Virg.

Rěmūněro, ās, āvī, ātūm, ārě. Act. acc., vel Rěmūnčror, āris, ātūs, ārī. Depon. acc. Rimum vare, rimeritare. SYN. Penso, compenso. PER. Rēddo vicēm měritis. Grātiām rēddo rělěro. Mēreēdēm rependo, persolvo. 9 Ac te his suppliciis remunerabor (phal.). Cat.

Remūria, orūm, n. Giorni, nei quali si placava con sacrifizi l'ombra di Remo. PHR. Romillus obsequitur, lucemque Remuria dixit Illam, qua

positis jūsta ferūntur avis. Ovid.

Rěmůs, î, m. Remo, fratello di Romolo. EP. Acer, aūdāx, fortis. J Et mäle velocī jūsta solūta Rčmō (pent.). Ovid. Vide Romulus.

Rēmis, i, m. Remo. SYN. Rēmigiūm, tousa, arbor. EP. Vălidăs, gravis, ăgilis, lentăs, celer, properans, levis, intortus, audax, hūmens, hūmidus, ūdus, citus, vēlāx, dēmīssus. PER. Rēmōrūm pālmă, pālmŭlă, ālæ. Rēmī vērběr, flăgēllūm, Rēmōrūm āgměn, PHR, Rēmūs ĭnēxhaustās împētē scindit aquās. Ærātus tumido lūctātur in æquore remus. Agitare, impellere, dűcere, movere, demittere remos. J Ante et Trinăcria lentandus remus în unda. Virg.

Renascor, eris, natus, nasci. Rinascere. Depon. PER. Rūrsŭs nāscor, vel orfor. Ad vitām resūrgo, redeo. PHR. Phēmīx sēpē renāscī, Ēxĭtĭō, proprioque solet pūbescere letho. Fæcũndo cônceptă ren îscitur îgne. § Existit procul hine, alioque renascitur orbe. Ovid. Vide Nascor.

Renideo, es, ere. Risplendere. Neut. SYN. Splendčo, cŏrūsco, lūečo. J Ēmīcăt ēllīgīēs, ēt spārsa ŏrīchāleā rčnīdēnt. Stat.

Rěnidēsco, is, ěrě, n. Risplendere. ¶ Ærě rěnidē-scit těllůs, sübtěrquě virům vi. Lucr.

Rĕnĭtĕo, ēs, ŭī, ērē. *Risplendere.* Neut. SYN. Lūcčo, cŏrūsco, mĭco, fālgčo. ¶ Pūrĭŏr āc sōlī renitet nūdātus ab ūndīs. Prisc.

Běaitŏe, čris, nisŭs, vel nixŭs, niti. Resistere, sforzarsi all'incontro. Depon. SYN, Nitor. Pulsĭbūs āltērnīs ādvērsā rĕnītĭtŭr aūrā. Lucr.

Rěnovo, as, avi, atūm, arč. Rennovare, rinnovellare. Act. acc. SYN. Restaŭro, înstaŭro, reficio, întegro, rědintegro, sěpáro. J Infandům, régină, jűbes rénőváré dőlőrém. Virg.

Rěnňo, ĭs, ŭī, ūtūm, črě. Rifintare, acconnare col capo di no. Act. acc. SYN. Recuso, nego, abněgo. J Ömniă cũm fēcī, sēd rěnňentě Děō pent.). Mart.

Renuto, as, avi, atum, are. Ricusare, rifiutare. Act. acc. ¶ Încolumis transîre potest, simulacră rënutant. Lucr.

Reor, reris, ratus, reri. Estimare, pensare, gindicare. Depon. acc. SYN. Pňto, credo. 4 Sic čquidēm dūcēbam animā, rēbārquē fiitūrūm. Virg.

Běpāgúlūm, ī, n. Sbarra, chiavistello. SYN. Ŏbēx, vel őbjéx , véctřs , claustrům. 🖣 Ráptáquě de dēxtrā rōbūsti repāgidi postē. Ovid.

Reparabitis, is, m. l., e, n. Che si può riparare. Cölligě cům vůltů měntěm, rěpárábilě dámnum ëst. Ovid

Běpáro, ās. āvī, ātūm, ārč. Riparare, rinnovare.

SYN. Reacto, relicio, restauro, instauro, sarcio, resarcio. PHR. Veteres sarcire ruinas. Āntīguām renovāre dēcās. Lāhentes, vel lāpsās ādēs novo stābilīrē sāxo. Novo dēcorārē, seu āttöllere saxo. Sie solet et Phornix se renovare sčněx. Dámná táměn cělěrěs rěpáránt cælěstĭă lũnæ. Hor.

верено, is, puli, pulsum, etc. Licacciare, risospingere. Act. acc. SYN. Prohřběo, pěllo, ámověo, propulso, árečo. 🖁 Júdřeč mě, fraús čst concessă

repellere fraudem. Ovid.

Répendo, is, di, sûm, évé. Ricompensare, rendere. Act. acc. syn. Compenso, repono. refero, solvo. ¶ Ingčnio forma damna rependo mea pent.). Ovid.

Repente, adverb. Subitamente, immantimente. SYN. Săbito, illico, continăo, confestim, protinăs, extemplo. Pressit humi nitens, trepidūsque

repente refügit. Virg.

Repentinus, a, nm. Lepentino, presto. subitanco. SYN. Împrovisăs, înopinăs, însperatăs, repens, săbităs, cităs 4 (tuo răitis? quave istă repens

dīscordĭă sūrgĭt? Virg.

Repercutio, is, cussi, cussum, ere. Ripercuotere, ribattere. Act. acc. SYN. Reverbero, reflecto, rēddo, repello. PHR. Concava pūlsū Saxa sonant, vocisque offensa resultat imago. Gemmæ Clāră repercusso reddebant lumina Phabo. Ovid.

Rěpěřio, is, pěti, pěrlům, itě. Ritrovare, trovare. Act. acc. SYN. Invento, comperio. § Sunt alit, quốs îpsẽ viā sibi repperit ūsūs. Virg.

Repertus, ă, ûm, partic. Ritrovato. SYN. Învêntus, compettus. 4 Nata, mihi terras? tā non inventa, rĕpērta ēs. Ovid.

Běpětītůs, ă, ům, partic. Ridomandato, ripigliato, reiterato. SYN. Iteratůs. § Töt priús öbdůctis, ēcquæ ēst repetītā per ārmā. Ovid.

Běpěto, řs, īvī, vel ři, itům, črč. Ridomandare, richiedere. Act. acc. SYN. Reposco. Ricomineiare, reiterare. Itero, îngemino, resumo. PER. Eădem dīco, pròmo, refero. Būrsūs āggredior. Eāsdēm rēddo vēcēs. Fădēm vērbă remitto. 9 Nunc repeto hæe generi portendere debita nostro.

Rēpo, is, psī, ptūm, črě. Andar carpone, vampivarsi, strisciar per terra. Neut. SYN. Irrepo, ādrēpo, prorepo, repto, serpo. PER. Humum, tērrām, vel sŏlūm cōrpŏrĕ vērro. Hūmī trāho cōrpūs. Ē Fōrtē pēr āngūstām tēnūis vūlpēcūlă rīmām Rēpsērāt in cumērām frumēnti. Hor.

Běpāno, is, posit, positům, ěrě. Riporre, rimettere, rispondere. Act. acc. Ilic přětátís honos? sie

nos în sceptră reponis? Prop.

Rěpôrto, ās, āvī, âtům, ārč. Riportare. Act. ace. SYN. Rětěro, rěvěho. ¶ Incisum, aŭt ātræ māssām pieis ūrbe reportāt. Prop.

Reposeo, is, poposei, ere. Ridomandare, addomandare. Act. acc. SYN. Repeto. J Auroramque sčaní, Párthosque reposcere signá. Virg.

Repostus, pro Repositus, a, um. partic. Riposto, rimesso. 9 Mūnčră, non illis čpůlá nocůčrě rěpostæ. Virg.

Bepotia. orum, n. Concito, il giorno dopo le nozze. 🖣 Īllē rēpātīā, nātālēs. ălīōsquē diērūm. Hor.

Repréhéndo, vel Repréndo, is, di, sum, éré. Ri-prendere. Act, acc. SYN. Arguo. ¶ Quam possit vēstros quisquām reprehendere cūrsūs. Prop.

Repræsento, as, avi, alum, are, Reppresentare, Act. acc. SYN. Monstro, exhibeo, ostendo. Virtūtēm repræsentent, moresque Cătonis. Hor.

Reprimo, is, pressi, pressum, ere. Reprimere, frenare, Act. acc. SYN. Cölübčo, cöcreco, fræno, refræno, sisto, retinco, comprimo. 🖢 Hoc monitā pāritēr nāscēntiā bēllā repressit. Cland,

Reprobo, ās. āvī, ātūm, āič. Riprocare, rifiutare. Act. acc. SYN. Damno. rejicio, improbo. ¶ Yūlněrě, non pědříbůs të consequar, ultima verha Reprobat. Ovid.

Repudio às, avi, atum, are. Rinunziare, ripudiare. Act. acc. SYN. Abjicio, vespiio, repello, rejicio, recuso. Ilospes non sum, hospes repudio hospřtřům tůům jamb.\. Prud.

Repugno, as, avi, atum, are. Resistere ripuquare, vicombattere, SYN. Resisto, contradico. Illa quidem sensit, fædoque repügnät ämori. Ovid.

- Repūtsa, a, f. Ripulsa. EP. Tūrpis, iniqua, dūra, trīstīs, grāvīs, ācērbā. PHR. Nūllām pātīērē repulsam. Sape roges áliquid, sape repulsus čis. Virtās repūlsā nesciš sordidā (ale.).
- Repurgo, as, avi, atum, are. Ripurgare, ripulire. Act. acc. SYN, Expurgo, mundo, purgo. Dumquě rěpůrgát hůmům, cóllěctáquě sáxá rěmittĭt. Ovid.

Reputo, as avi, atum, are. Riputare, ripensare, inminare. Act. acc. SYN. Meditor, puto, cogito. Sed enim repata tecum ipsa furores. Sil.

Gequies, et, f. Requie, riposo, quiete. SYN, Quies, öttüm, mörä, sõmnüs, EP. Düleis, jüeündä, blanda, suavis, grāta, amīca, mollis, sēcūra, plăcidă, noctūrnă, languidă, soporiferă, desidřósă, PHR. Blandă quies reficit vires, membră levăt, restaurăt corpăs, recreăt defessi corporis artus. I Quod căret alterna requie, durābile non ēst. Ovid.

Rěquiesco, is, evi, etúm, ere, n. Riposarsi. SYN, Quiesco. Ilie tamen hae mecum poteris ie-

quicscere nocte. Virg.

Rěquiro, is, těquisivi, rěquisitům, črě. Ricercare. Act. acc. SYN. Quærŏ, vēstīgo, ēxquīro. 9 Sēmper enim refice, ac ne post amissa requiras. Virg.

Res, rei, f. Cosa, fatto, bisoquo, SYN, Negotium, ŏpērā, ŏpūs. Ricchezza, roba. Bŏnā, ŏpēs, dīvītiae. Ārdēbānt, sēd rēs ănimos incognita tūrba. Virg. Vide Fortuna.

Resarcio, is, sarsi, sartum, ire. Racconciare, rappezzare, risarcire. Act. acc. SYN. Sărcio, 1cstaŭro, renovo, reticio, repáro.

Rēscindo, is, scidī, scissūm, 'čič. Squarciare, ta-gliare. Act. acc. SYN. Rčcido. rēsēco, scindo, abscindo, abscido, concido, ampúto, séco, delčo, ăboleo, abrogo, tollo, irrito, intirmo, antiquo, öblītero, destrňo, revello, ávello, dissolvo, dirňo, everto. Quam si quis ferro potuit rescindere, sammam. Virg.

Réscribo is, psi, ptam, éré, Riscricere, Act acc. Nīl mihi rescribās, āttāmen īpse vēnī pent.).

Rěséco, as, sécăi, séctům, aie. Résegure, ritagliare. Act. acc. SYN. Réscindo, séco. • Séd sólitús longos terro resecare capillos. Ovid.

Běsecro, ās, āvī, ātūm, āvē. Ritrattare le sue pre-glücre. Act. acc. § Résécroque, matér, quod důdním obsecrávěrám jamb.). Prud.

Resero, as, avi, atum, are. Iprire, schindere, disserrare. Act. acc. SYN. Apério, recludo, pando. Ūrbem ălii reserare jubent, et pandere portas. Virg.

Reservo, as, avi, atum, are, Riserbare, Act. acc. SYN, Rěpôno, recôndo, sêrvo, asservo, ¶ Năm quid dissimulo? aut que me ad majora reservo? Virg.

Rěsés, řdřs, adject. Tardo, ozioso. SYN. Pígěr, ötrôsůs, děsés. § Jámprádém résidés populós, děsučtšquě běllő. Virg.

Rěsideo, és sédí, séssům érě, n., vel Rěsido, is, črě. Lisedere, riposare, SYN. Sedeo, placor, quiesco, rčaničsco. Albassarsi. Sūbsīdo, dētimēsco. PHR, Sübsidünt ündæ. Pläcidis sternitür æqnör ăquis. Măriă altă tămescunt. Objicibus ruptis, rūrsūsque in se ipsā residūnt. 9 Mūletābāt vērsāns, Sicūlisne residerēt ārvis. Virg.

Resitio, is, ai, vel ivi, et ii, saltam, ice, n. Risaltare, ribalzare. SYN. Resulto, salto, subsilio, rětőrqučőr, refléctőr. PHR. Cöncává půlsů Sáxá sonant, vocisque östensa resultat imago. Et vox āssēnsū němorum ingeminātā resūltāt. 🖣 Nonsčens hác resilit, quám técti a cúlmine grando.

Rěsipio, is, ŭi, vel ivi. črě, n. Ritornar al suo buon senso, far senno. SYN. Resipisco. PER. Me colligo. Ad mentem redeo. None demum vasto

fessi résipiscimus asta, Prop.

Rēsisto, is, stiti, stitūm, črč, n. Resistere. SYN. Rēsto, Restare, Obsto, obsisto, advērsor, rčlūctor, renitor, repágno, obnitor. PHR. Cáco Marté résistant. Densis obsistéré tarmis. Vix nune obsistit in illis. • Restitit ad nostras fessa lăbore fores pent.". Ovid.

Běsōtvo, řs, sölví, sölūtům, črč. Slegare, rilasciare. Act. ace. SYN. Sölva, dissôlvo frango, scindo. Ét vēlātě căpůt, cinctāsque resolvitě vēstés.

Ovid.

něsŏtūtůs, ă. ūm, partic. Slegato, rilasciato. ¶ Scilieët hūc rēddī deinde, āc ičsŏlūtă icičīrī. Vug.

Resono, as, sonui, sonitam, are, n. Resonare, rimbombarc, squillarc. SYN. Sono, consono, persono, însono, réhoo, remūgio PHR, Concava pūlsū Saxa sonant. Tötüsgne remügit Mons circum ét vőcém láté némóra áltá rémittünt. Cönsönát omně němůs, vocémque inclūsă volūtánt Litőrá, pülsátí cöllés clámóré résültánt. § Pérnőctém résőnáré lúpis úlúlántibás úrlós. Virg.

Resonas, a, am. Risonante, the rindonda SYN. Rěsonans, sonorus. • Dixerat: luce resonis itě-

rābāt võcĭbňs, Lheñ, Oyid.

Rěsôrběo, ěs, bůř, vel psi, ptům, čić. Risorbire. Act. acc. J Quaque vomit totidem fluctus, totidemque résorbet. Ovid.

Rëspërgo, is, si, sûm, čté, Spargere, Act. acc. SYN. Āspērgo, spārgo, pērtūndo, CRēspērsum jūvēnēm

fraterna rasde scenta, Catula

- Běspicio is spêxi, spectum, čič. Riquardare, risquardare. Act. acc. SYN. Aspicio, respecto, spēcto, aspēcto, spēculor, intúcer, bucor conspicio, despicio, prospecio, circimspecio, video, cerno. PER Oculos conjecto. Oculos bistro, lego. Pictūrā čeŭlās relicio, recico Ocalos volvo, Respicimus: dira illuvies, immissaque barbă.
- Rëspiro as, avi, atum, arë ni Esperare, SYN. Spiro, ănhēlo, vel quiesco, descreto, e sco. PER.

Aŭrās, vel āĕră capto, excepto. Ore aĕră capto. PHR. Nüllüm ā lăbōrĕ mē reclīnāt ŏtĭüm: ürgĕt diem nox, et dies noctem, neque est (idest licet) lēvārē fēssā spīrītūs præcordiā. 🖣 Tūm toto corpore sudor Liquitur, et piceum, nec respirare pŏtēstās. Virg.

Rëspiëndëo, ës, ŭi, ërë, n. Risplendere, SYN. Splëndčo, lūcčo, nĭtčo, mĭco, cŏrūsco, rĕfūlgčo. ¶ Dīssĭlŭīt; fūlvā rēsplēndēnt frāgmĭna ărēnā. Virg.

Rēspondeo, ēs, dī, sūm, ērē. Kispondere. Act. acc. SYN. Responso. PER. Responsa fero, remitto, mītto, dō, rēddo, jācto. Vēcēs rēfēro. Dīctīs āddo vērbā vicīssīm. Dīctīs dīctā sēguŏr. Paūcā rěpôno, súbjicio. Dietă, vel věrbă vôcě sěquor. Õrsă vicissim õre refero. PHR. Tüm sie paücă rĕfērt. Æŏlŭs hæc contră. Quærenti tālĭbŭs illĕ. Tum contra Juno, Turnus ad hac. Yix ea fatus ěrát, gěmítů cům tálíă réddít. ¶ Öllis sédátő respondet corde Latinus. Virg.

Rēsponsum. ī, m. Risposta, SYN. Mūtuš vērbă.

Āltērnā dīclā, vel örāculūm, örāclūm. Rēspūblīcā, æ, f. Repubblica, comune. ¶Ātque adēc fīct měltor rēspūblica vēstrā Apud. Liv.

Rēspuo, is, spūi, spūtūm, ere. Rifintare. Act. acc. SYN. Recuso, renuo, rejicio, fastidio. PHR. Respăit învîsum justă cădaver humus. ! Nec muněră pārvă Rēspūčrīs: ĕtĭām Phœbō grātīssĭmă donă. Tibul.

Rēstauro, as, avī, atūm, are, Ristaurare, rinnovare, Act. acc. SYN. Rěsárcio, rěpáro, înstaŭro, rě-

novo, integro, reficio.

Rēstāgno, ās, āvī, ālūm, ārĕ, n. Abbondar di sopra, andar fuori. SYN. Inundo, ellino, redundo. PHR. Lăcăs vāstō rēstāgnāt gūrgītē. Rēstāgnāt ūndā, lăcūmquĕ făeĭt. Āltō rēstāgnānt flūmĭnă vāllō. ¶ Quā sătŭræ něbŭlosă pălūs restāgnăt, et ătrô. Sil.

Rëstingno, is. înxi, înclum, ere. Rispequere. Act. acc. SYN. Extinguo, PHR. Infüsis restinguere fontibus ignes. J Magnaque subducto stipite flāmmă pērīt.

Rēstis, is, f. Corda, fune. SYN. Fūnis, chorda. 🖣 Fērrē põtēs dŏmĭnām sālvīs tōt rēstĭbňs īllām.

Jnv.

Rēstituo, is, nī, ūtūm, črē. Restituire, rinnovare. SYN. Rěpáro, rěnovo. Rendere. Réddo, rěfěro. Jūs tăměn čreptům restřtůisse ferûnt (pent.). Ovid.

Rēsio, ās, stitī, stitūm, stārē, n. Restare, fermarsi. SYN. Mănčo, remăneo, resideo, săpersum. PHR. Nēc spēs jām rēstāt Ĭūlī. Hōc sōlūm nōmēn dē conjuge restat. Illand multum terræ spätium rēstābāt Ĕōē, Ovid.

Rēstringo, is, xī, chim, ĕrĕ. Ristringere. Act. acc. SYN. Strīngo, līgo, comprīmo, relīgo, revīncio, cohibeo, coerceo. ¶ Bēstrīnxīt Bēllonā fācēs,

löngöqnö pävöntés. Stat.

Rěsūlto, as, avī, alūm, are, n. Risultare, ribalzare. SYN. Săfio, resifio, redundo. Risonare. Resono, consono, persono, reboo. Saxa sonant, vocisque offensi résultat imago. Virg. V. Resilio.

Rěsůmo, is. psi, ptům. črč. Ripigliare. Act. acc. Inquë vicëm sümptas ponit, positasquë rë-

sümil. Ovid.

Resupino, as, avi, atum, are. Irrovesciare, volture all'insu. Siccă Lycaonius resupinat plaustră Bŏōtēs, Ġetul.

Resodninis, a, um. Riversato, stramazzato col viso

all'insù. SYN. Săpīnăs, resăpīnātăs, reclīnis. jācēns, rēcūmbēns. 🖣 Fērtŭr ĕquīs, cūrrūque ĥærēt resupīnus manī. Virg.

Rěšňirgo, is, sůrtěxí, sůrtřetům, ětř, n. Risorgere, risuscitare. SYN. Sůrgo, ässůrgo. Esser rinnovato. Reparor, renovor, instauror. J Vieta tamen vīncēs, eversaque Troja resurges. Ovid.

Resiscito, as, avi, atum, are. Risusciture. Act. acc. SYN. Excito, sūscito. PER. Ad vitām revoco, reduco, suscito, excito. Reddo lumină vită. Ademptam vitam restituo. In corpus animam rčinitto. Ad lūcem, vel sub lūminis auras revělio. Ad cœlūm mānēs revoco, Mănes excio těnebrīs. J Īnque vices ponīt, positāmque resűseĭtät īrām. Ovid.

Resuscitor, āris, ālus, āri. Esser risuscitato. Pass. SYN. Excitor, resurgo, suscitor. PER. Exco, rčděo, prodčo sěpůloro. In vitám rčděo. Ad vītām resūrgo, redeo, revocor. Lūcem, vītām recīpio. PHR. Sūrgit, et ex proprio pūlvere rūrsus homo est. Corporcos animæ mittuntur ĭn ārtūs. E tŭmŭlō Mēns īn corporcos jūngēndă remittitur artūs. Redditus amissa lethi post fūněră vitæ. Advěniet tempūs, cūm mortăă corporă vitam Accipient. Lazărus e tumulo, Christo inclamante, resurgit, Et duræ mortis lex resolută perit. Sed ne relliquias resuscitāndās (phal.). Hor.

Rětārdo, ās, āyī, ālūm, ārě. Ritardare, tardare. Act. acc. SYN. Mŏrŏr, 1ĕmŏrŏr, dētĭnĕo, rĕtĭnĕo, tārdo, sīsto. ¶ Sēd vērčōr, nē nūne měă

sē förtūnă retārdet. Ovid.

Rētě, is, n. Rete, ragna. SYN. Plágæ, cássés, láqučī, īndāgo, līnă, ōrūm. EP. Nēxĭlē, dŏlōsūm. rārūm, sūbdŏlūm, sĭnŭōsūm, fāllāx, lătēns, ōccūltūm, nodosūm, insidiosūm, appositūm, extensum, PER. Plăgărum ânfractus rārī. Hū-mentiă līnă. ¶ Cum grăve nexă simul retiă mergăt onus (pent.). Osid. Rētiă tendere. Tender le reti. PER. Rētiă, cāsses,

plăgās, vel lăqučōs pōnčrĕ, dīspōnčrĕ, lāxārĕ, nēctere. Rētībus, vel laqueīs cīngere, claudere, āmbīrē, cīreūmdārē, dēcīpērē. Insīdīās āvībūs, feris, vel piscibus tendere, parare, moliri, stručre. Dūctīs retibus pisces capere, trahere. Sīlvās, sāltūs, vel nemora retibus cingere: indāgine cingere, ambire, claudere, sopire, circũmdărĕ.

Rětěgo, is , xī , etūm , črě. Discoprire. Act. acc. SYN. Reclūdo, detego, resero, pando, explico, ăpčrĭo. 🖣 Extůlčrīt Tītān, rădřīsquě rětěxěrří örbēm. Virg.

Rětěvo, is, textům, črě. Ritessere, disfare. Act. acc. ¶ Quinque örhös öxplönt cürsü, töttädönquö rötöxünt. Virg.

Réticeo, es, mi, ere. Astenersi di dire, tacere. Act. ace. SYN. Tăcčo, sĭlčo, ōbműtēsco, sūbticčo. ¶ Nēc pöterūnt jūvēnēs nostro rēticērē sepūlcro. Prop.

Rēticutum, i, n. Reticella. Rēticulum pānīs vē-

nālēs inter, onusto. Virg.

Rětinācůtům, i, n. Kitegno, freno. SYN. Vincůlům, vel funis. I Fulmineum, strictoque ferit retinācŭlă fērrō. Virg.

Retineo, es, ŭi, tūm, ere. Rattenere, ritenere. Act. ace. SVN. Continco, tenco. Retardare. Tardo. rětárdo, mötör, demorór, remorór. ¶ Nativům rčtíněnt inviölátă děcůs (pent.). Ovid.

Rětorqueo, es, toisi, tortum, ere. Ritorcere. Act. acc. SYN. Flēcto, rellēcto, repēllo. 4 Sīvē fěrõeis equi lüctantia colla retorques. Ovid.

Retorius, a. um, partie. Ritorio. 4 Ille retorio Pæonium în morem senior succinctus ămictu.

Virg.

Retracto, as, avī, atum, are. Eitrattare, rimaneggiare, Act. acc. SYN. Semianimesque micant digiti, ferromque retractant. Virg.

Retrăno, is, xi, ctūm, črč. Ritirare. Act. acc. SYN, Trăho, attrăho, reduco. Alate Dea, quo fată

trăhûnt, retrăhûntque, sequâmăr. Virg.

Retribuo, is, ui, utum, ere. Ricompensare, rimunerare. Act. acc. SYN. Reddo, refero, penso, compenso. PER. Gratiam refero, repono. Mercēdēm pērsālvo, Rětěro præmiá dīgnā. Měritis vicēm referre. 🥊 Corpora retribuat rebus, recreetque fluentes, Lucr.

Retro, adverb. Addietro, di dietro, SYN. Poné, a tērgō, pōst tērgă. PHR. Rūrsūs pērplēxum ĭtĕr őmně revolvít Fállácis sýlvá, símůl ét véstigiá rētro Öbsērvātā lēgīt. Quīs tāntūs fūrŏr lēn ītērūm crūdēlījā rētro Virg.

Retundo, is, tudi, tusum, ere. Rintuzzare. Act. acc. Tantus amor terra, neu ferro lade retūsō. Virg.

Rěvěho, řs., xī, ctům, črě. Riportare. Act. acc. SYN. Rěfěro, rěpôrto, rědůco. Quí rěvěhís nolūs, externāque Pergama servās. Virg.

Rěvětto, is, vělli, vel vůlsi, vůlsům, črě. Estirpare, sradicare. Act. acc. SYN. Avello, abstraho, abripio, abduco, anfero. Nee patris Anchisæ ciněres, manesvě revelli. Virg.

Rěvěto, ās, āvî, ātům, ārč. Ricelare, discoprire. Act. acc. SYN. Mănĭfesto, pândo, résero, ăperio, pătěfăcio, expôno. explico, indico, exprômo. PER. Lătebris educo. Luce pălâm östendo. 9 Ore rěvělátě, quá primům lácě pătěbit. Ovid.

Revera, adverb. In vero, per certo, SYN. Certe, certő. Pevera púgnent, fértant, vitentque mő-

ventes. Hor.

Reverbero, as, avī, atūm, are. Ricerberare, ripercnotere. Act. acc. SYN. Repercutio, repello, reflēcto. PHR. Lābrīs lūmēn ālienīs sēlē rēpērcūssūm. Pūlsū Sāxā sŏnānt, vēcīsque öflēnsā résültűt imágo.

Reverentia, & f. Riccienza, onore. SYN. Obseryāntíă, hōnōr, hōnōs, cūltús, vēnērātio. EP. Eximiă, egregiă, grată, conspiciiă, eternă, optată. ¶ Dōnče hōnōr, placidōque decens reverentia vāltā. Ovid.

Revereor, ents, itas, eri. Ricerire Depon. acc. SYN. Cŏlo, hŏnōro, věněrŏr. 🕨 i nůne, et měriti lê-

ctům rěvětěrě părëntřs. Ovid.

Revertor, eris, versús, verti. Retornare. Dep. SYN. Rédéo. J. Růrsůs ét încipient în corpolă vellé réverti. Virg.

Révincio, is, vinxi, vinctum, ité. Relegare, rattaccare. Act, acc. SYN, Ligo, religo, vincio alligo, necto, connecto, stringo, constringo. • Frrántém Mycéné célsá Gyáröqué révolyit. Virg.

Revinctus, a, um. partie Le jato. SVN. Vinctus, devinctus, redimitus. Chece manas jovenem

întěrěá pôst těrgă révinctóm. Vorg.

Réviresco, is, virái, éré, n. Lecadeggiare, ringiocanire, SYN, Fröndésco, virco, verno, virésco. 🖣 Árbőríbűs, lás isqué jábét revíréscéré silvas. Ovid.

Běvísa, is, sī, sūm, črč. Ritornar a vedere, ricederc, Act, acc. PHR. Instaŭrātă revisam Pradiă, Săpěra îmměmôrés cônvêvă révisûnt. Ad navēs grādītūr, sŏcīōsquē revīsīt. ¶ Sie dēmūm sŏcīōs, cōusūmptā nōctē, révīso. Virg.

Revivisco, vel Revivo, is, vi, ctům, čtě. Tornave in vita, risuscitare, rivicere. Neut. PHR, Victūri cinčres animā redeūnte moveri Incipiūnt, Vēnis rědivivům sánguřs inůndát. Dispērsá vigôr pēr membră refusus Însinuat sese. 4 Et jam deticiens sic ad tňa verba revixi. Ovid, Vide Resuscitor.

Bevoco, as, avi, atum, are, Rivocare, ritrattare. Act. acc. SYN. Āvŏro, vŏco, ādvŏco, āccērso, ārcēsso, rědūco, ābdūco, ābstráho. 9 Cūm clāmöre Gygās revocābāt, et ecce Cloanthum. Virg.

Revoto, ās. āvī, ātūm, ārē. Folar indietro, tornar volundo. • Qnāmvis ab extremo citiús revolavěrřt örbě. Manil.

Bevolūbitis, is, m. f., e, n. Che si rivolge. I Jam magis atque magis corpus revolubile volvens. Virg.

Rěvotvo. is, vi, vělūtům, črč. Rivolycre, voltar sotto sepra. SYN, Võlvo, cõnvõlvo, võlüto, vērto. Rēdde, örö, misēris: iterāmque revolvēre. cāsūs, Virg.

Revomo, is, iii, itum, ere. Ricomitare. SYN. Vomo, čvomo, eracto, rejicio. Infestant. Vorat hac rāptās, rēvomītque carīnās. Ovid.

Reus, rei. m. Reo, colpevole, accusato, SYN, Nocens, noxius, sons. EP. Miser, squalidus, pallīdūs, trēpīdūs, trīstīs, pāflēns, sõllīcītūs. PEB. Criminis labe notatus. Pēccatī teus, Sceletis conscius, Vitiorum mole gravatus, PHR, Rumor ĭnīquňs Læsĕrăt, ēt fālsī crīminis āctā rĕa ēst. Quod mănăs extimăit jăgălo demittére ferram, Sum rěž: laudárér, si scělůs ausă fötém. 9 Néc tăcient quemquam poculă nostră reum pent. . Mart.

Révūtsūs, ă, ūm, partic. Estirpato. SYN. Vūlsūs, āvūlsūs, dīvūlsūs, ābstrāctūs. Cūm pūppis

pārtě revūlsā din. hexam.'. Virg.

Rev, regis, m. Re. SYN. Regnator, princeps, impérator, réctor. EP. Augustus, invictus, aumipotens, magnanimus, magnificus, providus, potens, săpiens, clemens, jūstus, águns, clarus, förtis, mártiús, PER. Pópúli, vel göntis réctót. Populi dominātor. Rēgna, vel sceptra tenens. Qui regni moderatur habenas. Qui populos dítřőné těnět. Júrá dát ét légés populis, Régut împeriî clavim. Împerio totim qui temperat örbém. PRR. Régem non táciúnt gázac, non pārpārā, frontis. Cēdant carminibas reges. régůmqué trřůmphi, Hor.

Rhádámántůs, i. m. Ridamanto, EP, Légiter, immītis, sēvērās, dārās, tremendās, Gnossius, Gnősstácús. Conősstús hac Bhádám intús habět důrissímá régaă. Vug. Lah. Redamonte. figlio di Groce e d'Europa, part to dalc' sola di Candia, fu fatto re della Liera. Lingenes pect the Plutone, per la grande quistizia oi lui, l'ab-

La clitto gradici dell'Inferio

Rhāmnūsia (w. 1) Rannusia, SYN, Nemčsis, EP Data, Itriêns, dûră, vindex, învisa, ultrex, te-1- v. • I vígerét dignas altrix Bhamnas e, ac L. Ovid, Tab. Nome della dea Ne cu, con detta da Kannonte estro dell' Ittica, sociela ebb. un tempio.

Rhēā Sylviā, ā. f. Rea Silvia, SYN, Sylviā, Īliā, C5llis Aventinā silvā, quem Rheā săcerdos Förtivām pārtū sāb lūminis ēdidit aūrās. Virg. rnēdā, æ, f. *Cocchio, carretta.* SYN. Cūrrŭs. ¶ Sēd

RHEA

tūm tölä dömās rhēdā componitur ūnā. Juv. Rhēgiūm, ĭī, n. Reggio di Calabria. ¶ Līquĕrăt

ēt Zānelēn, ādvērsăque montă Rhēgī. Ovid. Rhēnňs, ī, m. Reno. EP. Bicornis, tricornis, Teūtonicus, sinuosus, Gallicus, ferox, spumans, tumēns, gelidus, rāpāx, rāpidus. PER. Immēnsī vădă cærŭlă Rhēnī. Cūrsū vĭŏlēntŭs čt ūndā. Răpidos convolvens gargite flactus, PHR, Cornĭgĕr, ēt flēxō sĭnŭōsās gūrgĭtĕ Rhēnŭs. ¶ Frēgĭt ět Árctőő spůmäntém vörtřeč Rhenům. Lucr. Expl. Il Reno è un fiume molto celebre, che separa la Francia dalla Germania, e scendendo dalle Alpi, con tre bocche si scarica in mare ne' paesi dell'Olanda.

anētī, ōrūm, m. plur, I Grigioni. EP. Förtes, bārbărī, teroces, sævī, dīrī, ārmiferī, monticolæ. Rhēsus, I, m. Reso re della Tracia. EP. Mārtins,

Māvortius, fortis, Thrāx, generosus, armipo-tens, Thrēfeins, Haud contentus eo petii ten-

törĭă Rhēsī. Ovid.

Rhētor, orīs, m. Rettorico. SYN. Orātor. EP. Doctūs, pērītūs, ēlöquēns, suāvīs, sūbtīlīs, ācēr, věhěměns, îngěniosůs, facundůs, disertůs. PER. Fācundo māximus ore. Lingum flumine pollēns. Előquĭō pŏtēns, præstāns, vălēns, tŏnāns. Līnguā disērtus. ¶ Cēdūnt grāmmātiei, vincūntür rhetör et ömnis. Juv.

Rhinoceros, otis, m. Rinoceronte. • Et pueri nasum rhinocerotis habent (pent.) Mart.

Rhodonus, ī, m. Rodano. EP. Præcēps, rapidus, cělěr, vělox, fűrens, spůmáns, spůměŭs, încitus, tumidus. PHR. Qui propere in pontum lātổ fluit incitus alves. Spūmanti Rhodanūs fluit agmine præceps. Qui celeres in mare raptat ăquās. Quā Rhŏdānūs rāptūm vēlōcībňs ūndīs In mārē fērt Ārārīm. ¶ Spūmāntī Rhŏdānūs proseindens gürgite campos. Sil. Expl. Rodano, fiume rapidissimo della Francia, che nasce nelle Alpi, non molto lontano dalle fonti del Reno.

Rhodopē, ēs, f. Rodope, monte della Tracia, EP. Gĕlĭdä, nīmbōsā, cānā, nīvālīs, āltā, glācīālīs, ārdŭā, sāblīmīs. ¶ Quāquĕ rĕdīt mčdĭūm Rhŏ-

dŏpē porrēctā sub axem. Virg.

Rhodos, vel Rhodus, i, f. Rodi. EP. Colossia, clāră, nōbīlīs, pūlchrá, fērtīlīs, fœcūndă, Phœ-bēă, fĕrāx. ¶ Spārsŭs hŏnōs, pĕlăgīquĕ pŏtēns Phœbeia donis Exornata Rhodos. Luc. Hist. Isola nobilissima del mare Mediterraneo, vicino a Caria, dove anticamente vi era il colosso del Sole, noverato tra le sette meraviglie del mondo.

Rhoneus, i, m. 11 russare, e per metaf. beffeggiamento, PHR. Mājörēs nūsquām rhöncī. Mart.

V. Sterto.

Rhőthőnägős, ī, m. f. Roano, città principale della Normandia. EP. Dīvēs, ŏpŭlēntă, āntīquă, nōbilis, florens, māgnificā, inclitā, potēns.

tictis, ūs, m. Ce/fo, muso, grifo, apertura di bocca. EP. Apērtus, patens, patulus, hians, hiuleus, vorāx, avidūs, immānis, spūmāns, tērribilis. PER, Oris hiātus, PHR, Orā immānī dēformiā rīctū. Dīlātānt pātŭlōs rīctūs. Immānēs rčsérát dűm béllűá rictűs. 🖣 Cædő lőæná bőűm spūmāntēs öblītā rīctūs. Ovid.

Rīdeo, es, rīsī, rīsām, ere, n. ledere. PER. Oră]

sõlvo jn risüs, Õs risü lävo, Risüm ēdo, Risü lāxārē lăbēllă. Hac legit, et ridet demīsso Nævĭă vūltā. Mart. V. Risus.

RITE

Rigeo, es, gui, ere, n. Esser freddo, intirizzire. SYN. Rigesco, duresco, frigeo, frigesco, horreo. § Pēctora, tentatos sensīt rīgnīsse lacertos. Ovid.

Rigidus, ă, um. Rigido, aspro, brusco, ferriguo. SYN. Dūrus, asper, frigidus. 4 Ludere, tum rigidās motāre caeumina quereus. Virg.

Rǐgo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Idacquare. Act. acc. SYN. Hūmėcto, irroro, irrigo. PER. Ăquā spārgo, āspērgo, mādčfācio. PHR. Rigāt imbribus āgios. Liquidæ fonte rigatur aquæ Et sparso late rīgāt ārvā crūorē. 🖣 Sīc mēmotāns, lārgo flētū simul öra rigabat. Virg.

Rigor, oris, m. Rigore. SYN. Dūrities, asperitas, frīgus. EP. Horridus, durus, sævus, asper, barbărăs, îmmānis, metaendas. PHR. Mens austērī plēnā rīgōrīs ērāt. ¶ Tūm fērrī rīgŏr,

ātque ārgūtæ lāmīnā serræ. Virg.

Riguus, a, um. Che si pub adacquare, ch'è inaffiato. SYN. Īrrigūŭs, ūdūs, hūmidūs, mādidūs. 🖣 Rūrā mĭhi, ēt rīgŭī plācēānt īn vāllībūs ām-

nēs. Virg.

Rīmă, & , Ĭ. Crepatura , fenditura , fessura. SYN. Fīssūră, hĭātŭs, fŏrāmēn, scīssūră, mēātŭs. EP. Apērtā, lātā, longā, cāvā, pātēns, pātūlā, lātīscēns, hīāns, dehīscēns. PHR. Quā rūptā lābantes Jancturas tabulata dabant. Tenuia cera Spīrāmēntă linunt, ātque orās floribus explent. Igneă rimă micâns percurrit lumine nimbos. Virg.

Rimor, āris, ātus, ārī, Ricercar bene, Depon, acc. SYN, Scrator, quero. Defringit feirum, et

pārtēs rīmātur apērtās. Virg.

Rimosus, a, um. Pieno di fissure. SYN. Hians, pătens, ăpertus, dehiscens, hinleus. I Sutilis, ēt mūltam āccēpīt rīmōsă pălūdēm. Virg.

Rîngor, čris, gî. Digrigmare, torcere il grifo. Depon. ¶ Mültüm ringitür ötiösä virtüs (phal.). Sid.

Rīpā, æ, f. *Riva, riviera.* SYN. Ōră, lītus. EP. Vǐridis, ūmbrosa, opāca, frīgida, vitens, frondens, vērnāus, strēpēns, rīdēns, hūmīdā, arēnōsa, grāmīnēā, hērbīdā, mādīdā, ūdā, aprīcā, spūmāns, spūmēsă. PER, Rīpæ mārgo, Lītöris ērā. Rīpæ āggēr, PHR. Ăquās oblīquo mārgīnē elaūdří, finří, cingří. Úmbrosá navěs appellřtě ripæ. Grāminčo ripæ religāvit ab aggere classem. f Flümină mūscus ubi, et viridissimă gramine rīpă. Virg.

Risor, oris, m. Buffone. 9 Verum ita risores, ita

commendare dicaces. Itor.

Rīsús, ūs, m. Riso. SYN. Căchīnnus. EP. Jūcūndūs, lætūs, lepidūs, mollis, blandūs, dūleis, tčněr, trěmůlůs, věnůstůs, sérenůs, ůrbánůs, hŏněstůs. PER. Risům ēdo, töllo. Risů quăttŏr, eoncutior. Os in risam diduco, laxo, solvo. Oră solvo în risus. Risus effundo. Risu oră lāxo. PHR. Ēmicāt ūrkānūs generoso rīsus őcéllő. Fraúdém blándő prætéxéré risű. Lépidő tānta ēst tibi grātiā rīsū. Vix potērāt compe-scērē rīsūm. ¶ Īneipē, pārvē pūēr, rīsū cogno-scērē mātrēm. Virg.

Rīte, adverb. Molto bene, direttamente. SYN. Bene, recte. Conforme all'uso. De more, ex more. Com' è concençole. (+ décet, convenit, par est, āguām ēst. Ligo rītē sāum Bāceho dicēmus

hŏnōrēm. Virg.

Rītňs, ūs, m. Rito, foggia, costume, usanza. SYN. Cônsuētūdo, mos, modus, tātio. EP. Novūs, antiquūs, vētūs, priseūs, piūs, vētēndūs, patritūs, solēmuis. § Sūbsident Teūerī morēm, rītūsquē saerōrūm. Virg.

Rīvātis, is, m. f., č. n. Rivale, competitore. § Nē sēcūrūs āmēt nūllō rīvālē, cāvēto. Ovid.

Rivňiňs, ī, m. Rivolo, ruscello, ruscelletto, ricetto, SYN. Rīvňs. ¶ Ārĭdňs út māgnās impēllāt rīvúlňs ûndās. Ārat.

Bivňs, i, m. Rico, rio. SYN. Rivňlůs, föns. EP. Gárrůlůs, sůsůrráns, sérpěns, vitrčůs. liquidůs, ečlěr, lăpůdôsůs, sônáns, raúcůs, pracéps, érráns, vágůs, gělídůs, nitřdůs, strépěns, frigidůs, sávôsůs, réfůgůs. PIIR. Próptér áquab ilvúm víridi procůmlět in hérbá. Nivěd de půmícě föntés Roscidă pěrspicůis lámbébánt grámiňa rivis. § Gárrůlůs în primô limině rivůs ěrát (pent.). Ovid.

Ríxă, &, f. Rissa, lete, mischia, questione. SYN. Pügnä, lis, discordiă, dissidium, jūrgvūm. EP. Tūrpvs, ăcerhă, molestă, fürens, diră, improbă, răbiosă, clamosă, insană. ¶ fürpus in ăreână

sonnīt cum rīxā tābernā. Prop.

Rīvor, ārīs, ātūs, ārī, Rissare, contendere, Depon, SVN, Cērto, āltērcor, jūrgor, dīssīdeo, contendo, lītīgo, PER, In jūrgiš solvērē līnguām, Contendērē pūguīs, vērbīs, mānībūs, § Āltēr rīxatūr dē lānā saēpē caprīnā, Hor.

Röbügo, ĭnĭs, f. Robigine, Dea appresso i Romani, la quale scacciava la rubigine delle biade. ¶ Flüměn ĭn ūntiquæ lūcūm Röbigĭnĭs ībăt. Ovid.

köhöréűs, ä, üm. Fatto di rocere. SYN. Quérnéűs, quérnás, ilignűs, ilícéűs. ¶ Mittére rőbőréő scírpeğ pönté sölét (pent.). Oxid.

Röbörö, ås, åvī, ātām, årč. Fortificare, rinforzare. Act. acc. SYN. Fīrmo, confirmo, confoboro. Étvālīdās aŭgēt vīrēs, et roborāt ictūm. Lucr.

Röbür, öris, n. Forza, rolustezza, gagliardra. SYN. Vis, virēs, virtēs, vitūs, vigör, nērvi, lăcētti. EV Vălidūm, jūvēnilē, genērosūm, fūlminēūm, indomitūm, invictūm, præstāns, stābilē, žetērnūm, inclytūm, illūstrē, firmūm, constâns, infractūm, ēximiūm, gigāntēūm. PHR. Mēmbris robūr, inēst. Post ūbi collēctūm robūr, virēsquē rēcēptās. § Sānguis, āit, solidæque sūo stānt roborē virēs. Virg.

Röbűr, örřs, n. Rwere, quercia. SYN. Īlēx, quērcús. EP. Dūrūm, sīlvēstrē, nödösām, tūsīdē, impēnetrābīlē. F.t. sūspēnsă föcīs ēxplörāt

rőbőrá fűműs. Virg.

Röbūstūs, ā, ūm. Robusto, gagliardo, vigeroso SYN. Göttīs, lācērtēsús, nērvēsūs, vālēns, vālīdūs. PER. Röbörē, vel virībūs īnsīguīs, præstāns, excēllēns, prædītūs, aūdāx, ēgrēgījūs, līdēns, sūpērbūs. Vir līrmo pēctörē, virībūs īnvīctīs. Fīxūs hūmērīs ēt molē jūvēntæ. PHR. Cui corpūs röbūstūm, vīgōrē plēnūm, præstāns, dūrūm, pātřēnsquē lāborūm. Cuī bēllē vivīdā vīrtūs. Cuī Hērcūlēis simītēs lācērtī. Cuī intēgēr āvī Sānguīs inest, solīdasquē sūo stānt röbūsē vīrēs. Carābūsūs quōquē jam lamīs jūgā solvēt ārātor. Vig.

Rôđo, řs., rôsů, rôsům, rôděrě. Rodere, rosicare. Ale. ace. SVN. Gircúmrodo, árrôdo, côrrôdo, côrsůmo, čxrědo, PHR. Salná růbigřitě férrům rôdřtůr. Vivôs rôděrě ûnguês. ¶4,t divîna Öpici rôděbánt cármíná můres, Juv. Rŏgĭio, as, āvi, ātūm, ārč. Dinandare ciri ir. Act. acc. SYN. Piccŏi, ŏio, pero, rigo. 9 Miltā sŭpër Prišmo rŏgitāns, super Héctore mutta. Virg.

Rŏgo, ās, āvī, ātūm, ārč, Pregarc, Acl, acc. SYN, Oro, piecor, dēpičcor, obsecto, oblēstār, pēto, pāsco, învõco, împlēro sūpplīco, pōstulo. Pt B. Võcč prēcor. In võtă võco. Prēces fundo, leto. Añviliō võco. Võtīs, precibūs expôsco, tātīgo, prōsčquŏr, sõllīcilo. Võtīs ădōro, veneror. PttB. Dūm võcč sūpplēv. dūmque thūre plaeabit nūmēn. Tēndūnt sūpplīcītēr jūnetās ād sīderā pālmās. Cūm võcč sūpīnās töllīt ād āstrā manūs. ¶ Quīd tūčrāt māgnō mājūs? tāmēn īllē rŏgāvīt. Ovid.

Rőgás, I. m. Pira. SYN. Bůstám, pyrá, sépülcrům. EP. Iguřívámůs, flammens, flunchtis, férálfs, ödörůs, lügubris, crépitáns, maestús, tristfs, strůctús, éréctús, funcitáns, funcistús, árděns. PER. Ignés fûnčiři. Moestá árá sépülcri, Fůněrèůs ággér, forús, féctús. Ligni funěrěi cöngéstűs ággér, Extráctá cöngériés. Cöngéstá strůčs. Röböríbůs séctis éréctá pyrá. PIIR. Pörtět ád éxtrúctós cörpüs ináně rógös. Ellúgřůnt ávídôs cármíná sólá rógös. § Hôc rógús istě mihi, hôc ignés, árásqué párábánt. Virg. Rômá, ás, f. Roma. EP. Súpěrbá, pötčus, béllícá, Mártřá, Mávortřá, běllátrix, sépténgéníná

triūmphātrīx, dīvēs, āltă, prīscā, fērōx, bēllipotens, victrix, celeberrimă, Romáleă, Ausoniă, Quirinālis, Sātūruiā, religiosā, aūgūstā, sacră, sănetă, piă, PER. Urbs altă Quirini. Ūrbs Quirinālis. Ūrbs orbis dominā. Urbs tērrārūm, vel orbis gāpūt. Ūrbs Romūlā, Romolea. Māvortia. Ārcēs, tūtrēs Romāna. Impěrří Lătřálě căpůt. Ürbs vietrix örbis. Rěgină orbis terrărum. Orbe triumphato potens. Templa palātīna sablīmia sēdis. Ūrbs, qua septenas circumdat menibus arces. Romānorum, Romulidum, Quiritum sēdēs, Bomānæ, Romulew gentis urbs inclyta. Romani, Lătini, Lătii, Aûsonii populi sedes, PHR, Quae rēgna impērio prēssit, populosque subactos Franavit, tötüm vietrix döminata per örbem, Nūne sēdēs Pētrī, quæ pāstōrālis hŏnōris Fāctă căput mundi quidquid non possidet armis, Relligione tenet. Scilicet et rêrum facta est půlehérrímă Rômă: Séptémque ûnă síbi můrô cîrcûmdědit âicés. Vug. Hist. Roma, città d'Italia presso al Tevere, che, come dicesi, fu fabbricata da Romolo: anticamente era capo quasi di tutto il mondo; detta di sette colli, perche racchinde nel suo circolo sette colli, il principal de' quali è il Campidoglio.

Rômānī, örūm, m. plm. TRomani, SYN. Ārnčādā, Tröjūgėnæ, Quritės, Rômūlīdæ, LP. Tortės, aŭdācės, gėnerōsi, invieti, Erioces, indomiti, impāvidi, māgmānimi, hēllācēs, PEB, Qurini tūrbā, prôlės, söbölės, Lătiūm genus, Rômānorūm generōsi propāgo. Pöpūlus Visonus, Gens Rômānā, Rômūlės. ¶Rômanōs rērūm dö-

minos, gentemque logatam. Virg.

Römúténs, ă, um Romano, SYN, Römänůs, ¶ Röműtédqué recens hörrébat réglá culmó, Vrig. Römútůs, i. m. Romolo, SVN, Quărfinůs, filádés, LP, Mattius, Mayortíus, notens, förtis and cy.

LP, Martius Mavõitins, polens, lõitis, andrx, belliger C Römidus excipiet gentem, et Micvõitia cõndet, Virg. Rõmidus, Assarāci quem sanguinis īlia māter Edūxit, Id. Hist. Romolo, figlio di Marte e d'Ilia, o Rea Silvia, fratello di Remo e mpote di Numitore, fu esposto per ordine di Amulio suo avo: ma fu allevato, è custodito instetue con suo fratello da un pastore. Uccise poi Imulio, e fu fondatore di Roma.

Rorarius, ii, m. Sorta di soldati romani, armati alla leggiera. Aŭrčõiō cinctūs rōrāriŭs. Lucil. Rörifér, å, ūm. Che apporta rugiada. ¶ Hūne ŭbi

iöriferis teitam nöx öbrüit ümbris. Lucr. Boro, as, avi, atom, arc. Bagnare, irrugiadire. Act. acc. SYN. Rigo, irrigo, hūmēcto, āspērgo, īrroro. 4 Scrībimus, ēt lacrymis oculī rorantur

ŏhōrtīs, Ovid.

Ros, oris, m. Rugiada. EP. Plůviŭs, stillans, ūdůs, hūmidas, aerius, colestis, dulcis, pruinosus, mātūtīnus, noctūrnus, ārgēntēus, grātus, frīgĭdŭs, gĕlĭdŭs , gēmmāns , tœeūndǚs , cădēns , těnůis. PER. Aŭrôræ lacrymæ, Lentůs hūmôr noctis. Roralis aqua, imber, liquor, hūmor, průină. PHR. Vitrčoquě mădčatřá rôrě. Âmbrősĭűmquĕ-bĭbīt möllî dē grāmĭnĕ rőrēm. Eðs mādīdās nēctārē pēnnās Concūtīt, ēt glēbās fæcûndő rőré máritát. 🖣 Decütiát rőrem, et

sūrgēntēs āttērāt hērbās. Virg.

Rosa, æ, f. Rosa. EP. Pæstānā, Cypria, Cypris, Īdālīā, Cytherētā, Cytherēā, fragrāns, pietā, pārpārēā, cāndīdā, beneŏlēns, sānguĭnĕā, ŏdōrā, ŏdōrĭſĕră, mōllĭs, grātīssĭmā, rŭbēns, hālāns, rubescens, PER, Flos Veneris, Idalius, Cyprius, Cythereius, Cythereus flos. Veneri flos săcer. Flős Věněrī grātīssimus. Flőrum děcus, Vēris honos. Roseus Ilos, Florum princeps, Læto snāvis ödörē. PIIR. Sānguinēo fulgorē micāt rŏsă. Spīnārūm tūta ēst sūb stătīōně rŏsă. ¶Ēt lătět înjectă splendidă mensă rosă (pent.).

Rosarium, ii, n. Luogo, che abbonda di rose, rosaio. EP. Virēns, viridē, rūbieūndūm, ŏdōrātūm, pictūm. § Vidi Pæstano gaudere rosaria

cultu. Virg.

Rôscidus, ă, ûm. Rugiadoso. Ērgo Īrīs crŏcĕis pēr cādām rōscida pēnuīs. Virg.

Rŏsētum, ī, n. Luogo piantato di rose. ¶ Pūnĭcĕīs humilīs, quantum sāliunca rosētīs. Virg. Vide Rosarium.

Rosens, a, ūm. Roseo, rosato. SYN. Rubens, pūrpňrěňs. 🖣 Dixit, čt ávertens roséá cervice re-

falsit. Virg.

Röstrüm, i. n. Becco, rostro. EP. Mördáx, ăcūtūm, cūrvūm, ădūneūm, ūneūm, grātūm. PHR. Rostro immānis vūltār ādānco. Immortālē jēeňr tűndít. Pěctěrá quôd röstrő corvűs fődiébát ăcuto. I Traximus împerium tunc, cum mihi röstrá těněrě. Lucr.

Rōsŭs, ă, ūm, particip. Roso. SVN. Ārrōsŭs, cōrrosus, exesus. Rosos tepenti spondylos sinū

condit (seaz.). Mart.

Rőtă, ŵ, t. Ruota. SYN. Örbis, örbită. EP. Ferrātā, rāpidā, gēmēns, strīdēns, ēffiisā, præcēps, volucris, fervens, cită, celeris, arată, fervidă, înstăbălis, vălūbălis, PHR. Răpidīsque rătīs însîstere, Tractūque gementem Ferre rătăm. Pēr vārios trāctūs priecēps rotā volvitūr. 🦫 Quēm rŏtă præcĭpitem, ēt piōcūrsū cōucitūs āxis. Virg.

Rotatilis, is, m. f., č, n. Che s'aggira rotante. 🖁 Sacrāmus ēt rotātīlēs jamb, pur., Prud.

Róto, as, avi, atum, are. Ruotare, girare. Act. ace. SYN. Cîrcûmăgo, gyro-vērto, čîrcûmdûco. PHR. Cærűlőa séső rótát űrsűs áréna. Vióléntá rőtánt főrnácibús ignés Fláminá. Télum immāně rŏtăt. Rŏtăt ēnsēm Fūlmĭnčūm, ¶ Mōrě rőtát fundá, rigidőque inlantia sáxó. Övid.

Rotundo, as, avi, atum, are. Ritondare, far rotendo. Act. Mille talenta rotundentur, toti-

dem āltērā pārro, Hor.

Rőtűndős, ă, űm. Kotondo. SYN. Těrěs, glöbősűs, örbiculātus, sphæricus, PER. In örbem revolūtus, actus, efformatus, versatus, conditus, formātŭs, glomerātŭs. ¶ Dīrŭĭt, ædĭfĭeāt, mūtāt quādrātā rotūndīs. Hor.

Rubětácio, is, feci, factūm, črě. Far rosso, tinger di rosso. Act. acc. J Vixque Atlantiădum rube-

fēcerāt orā sororum. Sil.

Rubčo, čs, ŭi, ērē, n. Arrossirsi, esser 10880, rosseggiare. SYN. Rňběfio, rňběsco, PER, Rňböré súlfundor. Ruborem concipio, contráho, tráho, āccipio, colligo. Rubore perfundor, illinor, imbuor, înficior, aspergor, tingor. PHR. Rubent mmilă labră rosis. Poti făcies rubet igne Lyai. Sănguine terră rubet. Novis coloribus, vel Hōribus prātā rubēnt. Jāmque rubescēbāt stellīs Aŭroră fŭgātīs, Virg.

Růběsco, řís, ůř, črč, n. Arrossirsi, divonir rosso. SYN. Růbčo. ¶ Fērrě přrum, čt průnis lăpřdôsă růběscěrě côrnă. Virg.

Răbētum, î, n. Roveto. SYN. Dâmētām, spinētām. ¶ Cōrnăque čt în dūris hærentiă mōră rŭbetis. Ovid,

Răběňs, ă, ūm, vel Růběr, rubră, rubrūm. Rosso, rosseggiante, SYN. Rubens, rubicundus, rubescens, roseus. pūniceus, pūrpureus, sanguineus. īgneus. PER. Illītus, īmbūtus, īnfēctus, pērfūsūs, tinctūs rūborē. ¶ Præcipitem Ōcĕānī

rūbrō lāvīt æquŏrĕ cūrrūm. Virg.

Răbicon, onis, m. Rubicone (fiume). EP. Alpinus, grātus, lēnis, amēnus, sonāns, sonorus, mītis, placidus, vitrėns, limpidus, caruleus, paniceus, virēns, grāminčus, PER, Rubicēnis āquā, ūndā. Rūbiconis amēnī alveus. Alpīnī Rūbiconis amnis. PHR. J Pūniceūs Rubicon, cūm fervidă cândăit æstas. Luc.

Rňbicāndus, a, ūm. Rubicondo, vermiglio, SYN. Růběr, růběůs, růběscěns. PHR. Cui plūrimůs īgnēm Sūbjēcit rūbor, ēt călčfāctā per orā encurrit. I Illa, velut Umbri conjux rubicunda

mărītī. Ovid.

Rābīgo, ĭnĭs, f. Raggine. SYN. Ærūgo, sĭtŭs, fērrūgo. EP. Ātrā, nigrā, scabrā, ĕdāx, rīgīdā, mordāx, āspērā, tētrā, putrīs, fordā, tūrpīs, squālīdā. PHR. Fērrūm rūbīgo īnfīcīt, tērīt, öbdűeit, rödit, éxédit, fædát, cörrűmpit. Öbscūră těritůr, vel těgitůr rūbigině ferrūm. Plēnī rūbīgīnīs ēnsēs, Nigrā rūbīgīnē fālcēs, Squālīdā dēsērtīs rūbīgo infērtūr ārātrīs. § Cōndere vāgīnā glādīūm, ne tēctā rūbīgo. Prop. Linguaque ne rigeat, careant rubigine dentes. Ovid.

Rňbor, oris, m. Rossore. EP. Rosens, flammens, īgnēŭs, splēndēns, micāns, rūtilūs, corūscūs, děcorůs, půrpůrčůs, půnicčůs, sanguinčůs, věrēcūndus. PHR. Vērēcūndus tīnxērāt ērā rubēr. Săbest niveo lenis în ore răbor. Conscius ore rübör minät. I Sed tämen eräbäit, sübitüsque īnvītā notāvit Orā rūbor. Vide Pudor.

Rubrīcă, #, f. Terra di color rosso. \$ Pv#šiš vūbricā pieta, aŭt carbône, velūt sī. Hor.

Rǔbūs, f., m. Rovo. SYN. Sēntīs, veprēs, spīnā. EP. Aspēr, hōrrēns, hāmātūs, hīrsūtūs, dūrūs, ăcūtūs, noīrdāv, pūnīcēūs, rīgīdūs. PHB. Hāmātīs cūrā notārē rūbīs. Hīrsūtīs brāchīā tēcctā rūbīs. Sīlvā dūmīs Hōrrīdā, quām dēnsī complērānt ūndāquē sēntēs. Mēllā flūānt illī, lērāt ēt rūbūs āspēr āmomūm. Virg.

Růděas, třs, m. Corda grossa, fune, canapo. SYN. Fůnřs, rětřnácůlá. EP. Löngůs, ingéns, těnsús, láxůs, grávřs, ržgídůs, törtůs, intortůs, nodôsůs, extěnsůs, márinůs, maůtřeňs, PIR. Láxi jáctántůr úbřiquě růděntěs. Excússôs láxáré růděntěs, Tortôs áptaré růděntěs. † Dîrůpěre, excússôsquě jábět láxáré růděntěs. Virg.

&ŭdimentum, î, n. Primo ammaestramento. SYN. Tirocinium. Täle rudimentum täntö sub nö-

mine debes. Ovid.

Růdiš, řs, č. m., n. Rozzo, ruvido. SYN. Împěritůs, ignārůs, îndôctůs, înscřás, týro, vel hčhěs, stůpřdůs, lêntůs, ségnřs, tārdůs. J Ad mělá jāmpridém non súmůs úllá růděs pent.) Oxid.

nňdo, řs. dř., črč. Ragghiare. Neut. 9 Út rňdřt ád scálarám tůrpřs ásčilá mělám (pent.). Ovid.

Rūdňs, črís, n. Scaglia, ogni večehia materia di rotto edificio. PER. Dīrūtā molēs. Sāxā sāxīs āvūlsā, ¶ Rūdērībūs lātīs tēctă sĕpūltă lătēnt /pent.\. Rut.

Rūfūs, š, ūm. Di color tra il rosso ed il giallo, lionato. SYN. Aūrčūs, flāvūs, flāvēns, crŏečūs, lūtčūs, rūtšlūs. ¶ Rōmā māgīs fūscīs vēstītūr,

Gāllĭā rūfīs. Mart.

Rūzā, ē, f. Ruga, grimza, crespa, piega. EP. Cānā, dēformīs, cāvā, rīgīdā, informīs, āspērā, sēnīlīs, tūrpīs, īndēcērā, cēntrāctā, ānīlīs, trīstīs, mēstā, sēvērā. PER. Frēns rūgēsā. Rūgis ārātā fācīēs. Frēntīs sūlcī. Gēnārām inforņēs sūlcī. Örīs cēntrāctī rūgā. PIR. Frēntēm rūgā sēnīlīs ārāt. Ēt vēnīāt formā rūgā sīnīstrā tūæ. Ēt trēmīt ēlfotē cērpŏrē lāvā cūtīs. Rūgīs pērārā, īt anīlībūs ērā. Scindīt lānguīdā rūgā gēnās. Āīnquē sūō prētīo rūgā sēnīlīs ērāt, pent.). Ovid.

Rugio, is, ivi, itūm, irē. Ruggire. Neut. Tigrides indomitā raūcānt, rūgiūntque leonēs. Ovid.

Rūgitús, ūs. m. Ruggito, EP. Raūcūs, fiemēns, resonāns, ferīnus, terribilis, horridus, horrens, horrisonus. § Sārcīnā plaūstrorūm rūgītu īncēdīt, equesque. Mart.

Růgo, Js, avi, atům, arč. Increspare, Neut. SYN, Carrago, PER, Růgis éxaspéro, aro, čxaro, sůlco, fédo, něto, Růgas indůco, Růgas indůco.

Rūgīs ărŏr, fœdŏr.

Būgūsūs, š. ūm. Rugoso, increspato, griuzo, aggriuzato. ¶ Hīc nūx, hīc mīxta ēst rūgōsīs cā-

-rică pālmīs. Ovid.

Rűină , & , f. Roema , ruina , caduta precipitosa. SYN. Cāsūs, lāpsūs, pērnīcīče, ēxītīūm. infortūnīūm, ēxcīdīūm. EP. Sūbītā, ĭnopīnā, rēpēntinā, tāpīdā, prāscēps , grāvīs , trīstīs , mostā, tlēbīlīs , īngēns , fātīlīs , īrrēpārībīlīs , PIB Vāstā cōnvālsā rūīnā Dīssylīt. Dēdīt āmplā rūīnām. Vūlcāno šupērānie domos, tā lāpsā rēpēntē rūīnām Cūm sŏnītā trālīt. • Bæc loca vī quōndam , ēt vāstā cōnvālsā rūinā. Virg.

Rúīnōšús, ă., ām. Ruinoso, che min acra rocina. SYN. Lăbāns, rūčns, cădūcus, § Vită rūinōsōs.

tămulis sine line jăcebit.

Rinnév, řeřs, m. Romice (sorta d'erba). ¶ Fücundüsque růmév, málvæque, řinůlæque vírébánt. Víra

Růmôr, öris, m. Rumore, grido, fama, novella, sentore. SYN. Můrmůr, sermo, famă. EP. Rěpentinůs, garrillůs, pracejps, săbřítás, vôláns, aucēps, incertús. PHR. it růmôr ăd ûrbês. Fértůr vicină pěr öppidă růmôr. Töta růmôr in ûrbê sönăt. Růmôr in ambřgňo ést. Finitimās in béllă féram růmôribůs ûrbês. ¶Růmôrésquě sérit váriôs, ac táliă fatůr. Várg.

Růmpů, řs, růpî, růptům, črě, Rompere, Art. acc. SYN. Frango, člíringo, refringo, dissolvo, discindo, disrůmpo. ¶ Růmpěrě claůstrá mánů,

sociosque emittere portis. Virg.

Rŭo, řš, růř, růřtům, vel růtům, črč, n. Rovinare, cadere, sprofoudave, SYN. Côncido, prőcůdo, lábor, prôlábor, prôcůmbo, côrrňo. PER, Præcêps ägór, féror, in præcêps lábor, léror, volvor. Grávi cásů, vel růňa prôcůmbo. Ād térrám féror. Děvéxô pôndéré lábor, Magnō impétů, vel immánî tůrbíně prôlábor. Ād térrám pôndéré vástô côncido. PHR, Prôcůmbit hůmi bôs. Côncůssé nůtánt tůrrés, lápsůmqué minántůr. Fátálî quássátá, vel côncůssá růňná Cůnetá lábánt. Dômůs lápsá répênté růňnám Cůnetá lábánt. Dômůs lápsá répênté růňnám Cůmetá lábánt.

Rūpēs, ĭs, f. Rupc. SYN. Sāxūm, caūtēs, sīlēx, scöpňllūs, möns. EP. Āĕrīā, ināccēssā, ābrūptā, inviā, præcēps, prācrūptā, ārdūā, inhöspītā, immānīs, möscösā, hörrēndā, scrūpīdā, immötā, cāvā, dūrā, ēxēsā, nēmörösā, ācūtā. PER. Möles sāxĕā. Scöpŭlösā jūgā. Scöpūlösi cāpītā āspērā möntīs. Rūpīs vērtēx, jūgūm. PHR. Immānīs rūpēs clīvīs pēndēntībūs hörrēt. Prærūptā mölē sūrgīt ārdīā rūpēs Mānēt immötā rūpēs, tu cērlīquē mīnās pērfērt vāstīssīmā rūpēs, impētū vēntērūm, ūndārūm impūlsū, flūmīneīs vādīs incēncūsaš, mānēt. Rūpēs ābrūptā nītātūr In cerlūm. Āttöllīt cērlō jūgā sāxēā rūpēs.
Jīliē vēlūt pēlāgī rūpēs immötā rēsīstīt. Vīrg. Rūrātīs, ĭs, m. f., č, n. Da villa, campagnuolo.

¶ Mūněrá dát laŭrōs, cărpēt rūrālis Ăpōllo. Rūricolá, ā, m. Contadino, SYN, Agricolá, rūsticus. ¶ Tēmpörē rūricolā pătiens fit taŭrūs

- ărâtrî, Ovid,

Būcigčinā, šē, m. Nato, generato in villa. SYN. Rūsticus, rūricēlā.

Bûrsús, vel Růrsûm, adverb. Di nuoca. ¶ Aŭt rûrsum ënödës trûncî rěsécántůr, ět áltě, Virg.

Rūs, rūrīs, n. Filla, contada. SYN. Agēr, villā, campūs. EP. Frūgilērūm, amenūm, lēlīv, frūctīferūm, forcūndūm, opērosūm, apricūm, floreūm, campēstrē, opūlēntūm, frondēum, floreūm, vīrēns, bicūm. PER. Delicīse rūrīs, Rosticā silēntītā, otrā. Rūris opēs, PIIR. Rūri tūtā quīes, et nesciā fallērē vitā, Dives opūm varīširum; hie līstis otrā fūndās, Spēlūmes, viviquē līcūs, ac frigidā Tēmpē. Rūrā muhr, et rīgūī plācoānt īm vallībūs ammēs. § Si tē dignā mānēt divinī gloriā rūrs, Vrg.

Būssus, š, ūm. Rosseggiante • 1 t vülgö făciint

ād lūtěš, rūssăque vēlā. Lucr.

Růstřeřtás átřs f Rustichezza, salvatichezza, SYN, Bárbárřés, féritás, ásperitás, vel simplřeřtás, EP, Îndőctă, důră, immitřs, agréstis, incůltă, ¶ Hussůtum, čt důră růstřeřtáte trůcém pent.). Mart. Rūstřeňs, Ĩ, m. Villano, contadino. SYN. Růrřečlă, ägrřečlă, eŏlönůs, agrēstřs. EP. Sīlvēstrřs, încültůs, řuůrbánůs. J Jám tum ácēr cůrás věnřentem éxtěndít in áunům Růstřeňs. Virg.

Rūstieŭs, ă, ûm. Rustico, rusticano, villereccio. SYN. Ĭnūrbānās. ăgrēstīs, īncūltūs, īncōndītūs, hōrrīdās, rūdīs, fērās, bārbānās. ¶ Rūstīcās ēs, Cŏrydōn; nēc mūnērā cūrāt Ālēxīs. Virg.

Rūtā, æ, f. Ruta. EP. Āmārā, sălūbrīs, florīdā, florēns, vīrēns. ¶ Ūtīlīūs sūmās ācūčntēs lū-

mină rūtās. Ovid.

Růtílo, ās, āvî, ātūm, ārč. Rispleudere, rilucere. Nent. SYN. Splēndčo, mřeo, fůlgčo, cŏrůsco. ¶Pěr sůdům růtřlárě vřděnt, čt půlsă těnárě.

Virg.

Rǔtǐthis, ă, ūm. Rilucente. SYN. Fūlgidins, splēndēns, splēndīdins, corūscūs, rūtīlāns, micāns, rādīāns. ¶ Ēt rūtīlīs clārūs squāmmīs, īlle hūrridis ālter. Virg.

Rŭiŭiŭs, ă, ūm. Rutulo, popolo antico dell'Italia.
¶ Îngentes Rŭtŭlæ spectabit cædis ăcervos. Virg.

S

săbă, ŵ, f., vel Săbŵ, ārûm, f. plur. Saba. SYN. Měrŏč. EP. Ödöră, thūrĭfĕră, Arābĭcă, rědŏlēns, fragrāns. Expl. Città dell' Arabia felice. Un'altra del medesimo nome è nell' Etiopia, paese dell' Africa.

Săbæi, örüm, m. plur. Sabei, di Saba. EP. Mölles, dites, ödöriferi, İndi. ¶ İndiă mittit ĕbür, mölles

sủa thúra Săbai. Virg. Vide Saba.

Sābbāthūm, ī, n. Salbato. EP. Sacrūm, fēstūm, sānetūm, sōlēmuē, cŏlēndūm, vēnērāndūm, hŏnorāndūm, dīvīnūm. PHR. Ōmnĭā sīnt ŏpērātā Dēō, non aūdēāt ūllā Lānĭfīeām pēnsīs īmpösňīssē mānūm. ¶ Ōbsērvāns übi fēsta mēro pēdē sābbāthā rēgēs. Jnv. Expl. Salbato, settimo giorno della settimana, in cui da' Giudei si fa festa, come noi facciamo ora la Domenica.

Săbini, örûm, m. plur. Sabini. EP. Prīscī, vēterēs, rigidī, förtēs. § Ēccē Săbinōrūm prīscō dē sānguinē māgnūm. Virg. Hist. Sabini, popoli d'Italia presso a Roma; le cui figlie fuvono ra-

pite, e sposate da' Romani.

Săbătăm, î, n. Sabbioue, arena grossa. SYN. Glāieă, ărênă. ¶ Ilîne în stêrcore, hùmī, săbŭlīsquē, fimo, ātquē sŭcērdīs. Lucil.

Săbūrră, æ, f. Zavorra. J Ūt cymbæ înstăbiles,

- flűctű jáctántő sábűrrám. Virg.

Sācchárum, i. n. Zucchero. EP. Dūleč, suāvě, jūcūndům. ¶ Sīvě săpōris črit, qui dūleiá sāccháră vincát. Samm.

Sāccātus, ă, ūm. Insaccato, rinchiuso. § Tōtiŭs hūmōrēm sāccātum ūt corpore fundānt. Lucr. Sāccūs ī, m. Sacca Dimin. Sāccūs ī, m. SVN.

Sāccús, ī, m. Sæco. Dimin. Šāccŭlůs, ī, m. SYN. Löcölī, pērā. mārsūpĭūm, crūmēnā. ¶ Cōngēstīs ūudĭquĕ sāccīs Indōrmīs ĭnhĭāns. Ŋor.

Săcellūm, î, n. Cappella, tempictto. ¶ Et quō, sēd făcilēs Nymphæ rīsēte, săcellō. Virg.

Săcer, sacră, sacrūm. Suro, sacrato. SYN. Sacrătăs, consecratăs, vel relligiosăs, aŭgūstăs, vel inductăs. PER. Deo devotăs, âddictăs, dicâtăs. ¶ More, dăret populis, sceptrumque, săcerque ffaras. Virg.

Săcerdos, otis, m. f. Sacerdote, sacerdotessa. SYN.

Prēsbyter, mystā, antīstes, pontifex, præsūl. EP. Pūrūs, piūs, sanctūs, integer, religiosūs, cādēbs, ālmūs, vērēndūs, sviex, vēvērābilis, vēnerāudūs, vittātūs, intūlātūs, dīvinūs, dīvūs, longāvūs. PER. Sacrērūm cūltor, cūstos. Vir Dēo sācer. Sacrīs operāns. Sacrōrūm præsēs. Cuī cūrā sacrorūm ēst. Sācer, sacrātūs Dēi minīster. ¶ Qnīquē sācērdōtēs cāstī, dūm vītā mānēbāt. Virg.

Sacrāmēntūm, ī, n. Giuramento. SYN. Jūrāmēntūm. Sacramento in senso della Chiesa cattulica. Sacrām sīgnūm. PER. (De Encaristire Sacramento). Sacrā ēpūlā. Cārlēstēs, vel dīvīnā epūlā. PHR. Cārlēstēs epūlā, cērtā pīis sālūs quās āppōnīt Āmör, pūrā căpīt Fīdēs: ĭn queīs, īpsē, cibī pērpētūt löcō, cārnā sē Dēŭs ēxhǐhēt. ¶ Dīvīnās gūstārē dāpēs, lībārē bēātā Pōcňlā, vēlātāmquē cībī sūb imāgīnē Nūmēn.

Sacrārīām, ĭī, n. Sacristia, oratorio, luogo sacro. SYN. Săcellūm, tēmplūm. ¶ Mēns bŏnā, sī quă Děa ēs , tửā me în sācrārĭā cōndo. Prop.

Sacricolă, æ, m. Sacrificatore. ¶ Sacricolæ sümmī;

sűmműs nám fértűr Áárón. Prud.

Sacrifer, ă, ûm. Chi porta le cose sacre. ¶ Est Deă săcriferăs pone secută rătes (pent.). Ovid.

Sacrificiūm, ĭī, n. Sacrificio, sacrificacione, Messa. SYN. Sacrūm, tībāmēn, vīctīmā, pĭācūlūm, hōstĭă. EP. Pĭūm, aūgūstūm, ŏdōrātūm, sōlēmně, fragrāns, thūrifērūm, cāstūm, sānctūm, ŏdōrūm, grātūm, ōblātūm, pīnguĕ, dīvīnūm, cēdēstĕ. PER. Sacră dōnă, mūnĕră. Rēs sacră, dīvīnă. Cölēndā Dēī mystērĭā. Rītūs pĭī, sacrī. Dīvīnā āltārĭs hŏnōrēs.

Sacrifico, ās, āvī, ātūm, ārč. Sacrificare, immolure. Act. acc. SYN. Līto, lībo. PER. Sacră
făcio, fēro, pērăgo, cĕlebro. Sacrīs ŏpērŏr. Sacră lībo. Ārīs dōnā, mūnčrā, hōnōrēs impōno.
Sacrīs Džūm ădōro, plāco, vēnētŏr. Dīts vētā
fācio, sōtvo, pērsōlvo. PHR. Dōnā fērūmt, ŏnōrāntque ārās, māctāntquē jūvēncōs. Cēntūm
lānīgērās māctābāt rītē bĭdēntēs. Tūm rītē săcrātās În lāmmām jūgūlānt pēcūdēs, ēt viscērā vīvīs Ērīpīūnt, cūmŭlāntque ŏnĕrātīs lāncibūs ārās. ¶Ādmŏnēt ēt förtī sācrīfīcārē Dēw
pent.. Ovid.

Sacrificis, ă, ûm. Che sacrifica, sacerdote. Des mihi săcrificăs, călitărăsque îgnihăs ârăs. Ovid. Sacrifegim, ii, n. Sacrilegio. PER. Împiăs aûsăs.

Fāctă împiă. Scelus nelāndūm,

Sacritégüs, å, üm. Sacrilego. SYN. İmpiŭs, nëfândůs. ¶ Non mihi sacrilégās meretricum ût persequar artes. Ovid.

Sacro, ås, āvī, ātūm, ārē. Sacrare, consecvare. Act. acc. SYN. Consecto, dieo, dedico. Sanguine fædantem īpse sacrāverat īgnēs. Virg.

Saedtinn, vel seculām, ī, n. Secolo. ŠYN. Ætās, saelūm, āvām. EP. Fügiens, ſŭgāx, vēlāx, völāxle, rēcūrrēns, vārīābilē, vārīām. PHR. Innúmēra ādernā vālvēntūr saedlā cūrsā. Tītān cēntūm rēnövāvērāt ānnōs. Jāspērā tūm positīs mītēscēnt saedlā bēllīs. Yirg.

Sāṇň, adverb. Syesso, sovente. SYN. Sāṇiňs, pēr-sāṇi, nôn rārō, crēbrō, frĕquēntĕr. ¶ Sāṇi tĕnēr nōstrīs āb övīlibūs imbūĕt āgnūs. Virg.

Savio, is, ii, itūm, īrč, u. Inerudelire, inasprirsi, infellonire. SYN. Fĕrōeio, (ñio, bācehör, īusānio, irāscor. PHR. Āspēr, ēt improbūs īra savit in Sādvērsōs. āvitque animīs īgnōbile vūlgūs. Ănimis sāvit ăcērbīs. ¶Ārmā tērūnt, sāvīt tōtō Mārs împiŭs ōrbē. Virg.

Sāvitiā, ā, vel sāvitiēs, ēi, f. Crudeltā. SYN. Crūdēlitās, fēritās, bārbātiēs. EP. Nētīndā, prētērvā, atrox, īgnēi, fūrēns, inevērābilis, mālīgnā, pröcāx, viölēntā, bārbārā, sāngvinölēntā, šeērbā. PHR. Nūllī viölēntā pēpēreit Sāvitiēs. Cāpitāle ödium, ēt fēritātis ācērbām Sāvitiam ēxēreēnt. Dī brēvē sāvitiās spātiūm pēlāgiquē, tňāquē. Ovid.

Sāvūs, ă. ūm. Crudele, fiero. SYN. Crūdēlis, ferox, īmmānis. § Pēr sylvās: tūm sēvūs āpēr, tūm pēssimā tigris. Virg. Vide Crudelis.

Sāgā, a, f. Streya, incantatrier, SYN, Īncāntātrīx, vēnēfīcā, māgā, lāmīā. EP. Fātīdīcā, scēlērālā, īmpīā, īnfērnā, priesāgā, fāllāx, PER. Ānūs Thēssālā, Thēssālīs, Cōlchīs, Cōlchīca Cīrcāā, cārmīnā pōtēns. ¶ Elūčic aūt vāstō Thēssālā sāgā mātī (pent.). Prop. Yide Maga.

Săgâx, âcĭs, adject, Sagace, acceduto, accorto. SYN. Sôlêrs , prūdēns , pērspīcāx , ăcūtūs , cāllīdūs , īndūstriŭs. ¶ Ichnöbātēsquē săgāx lātrātū sī-

gnă děděrůnt. Ovid.

Săgenă, &, f. Rete da pescare. § Excipitur văstă circumvăllătă săgenă. Manil.

Săgînă , & , f. Cito per ingrassare. Quis dăbit îmmûndê vênâlîă târtă săgînê. Prop.

Săgino, âs, āvī, ātūm, ārē. Ingrassare, Act. § Pārvā săgināti lūstrābānt compită porci. Prop.

Sāgīttā, ŵ, f. Sættu, freceut, strale. SYN. Tēlūm jācūlūm, spīrūlūm, ārūndo, cālāmās. EP. Cēlērīs, rāpīdā, vēlāv, völāns, ācūtā, dātā, spīcātā, lētlifīciā, savā, infēstă, strīdūlā, vēnēnātā, mīssīlīs, lēvīs. PHR Völāt nērvo strīdēntē săgīttā. Nērvo pēr nūlēm impūlsā sāgīttā. Cēt lūgīt hērrēndūm strīdēns ēmissā sāgīttā. Uirg.

Săgittărińs, ii, m. Sacttatore, arciere, balestrajo. SYN.Ārcitēnēus, jācūlātor, sāgittifēr. EP. Dēstēr. indūstrińs, pēritús, ācer. PER. Ārcim tendērē dōctűs. Sāgittām vibrārē pēritús. Extremimquē săgittārī lāvam, ātquē sāgittām, Manil.

Săgittărińs , ĭi, m. Sayıttario. SYN. Ārcitčnēns, săgittifer. EP. Biformis, nimbōsús, nimbīter, nidhīs, himbīter, iddis, hūmidús, Æmōniús. PER. Sāgittiferi āstrūm, sidus. Jārvilis ārmātús et ārcū. Sōmivir ārcipōtēns Săgittiferi tāciēs sēnis. Fab. Soyuo, in on entra il sole nol mose di movembre. Se dice per favola, che Cherone centauro fosse mutato in questa costellazione.

săgittifer, ă, ûm. Che porta saette. SYN. Săgittăriăs, ă, ûm. Săgittipătêns. ¶ Dêque săgittiferă prompsit duó têlă phăretră. Ovud.

Săgătiâm, i, n. Sayo, reste mulitare. SYN. Săgâm. EP. Virgătâm, sêricâm, cândfdâm, villôsum, fûlgêms, grégâlê, câstrensê, PEB. Milés săgălīs câstrênsíbús hôričt, CVirgatis lucânt săgălīs; tâm lictêă côltă Vâro înnêctântâr. Virg.

Săgûntăs, î, f., vel Săgântâm, î, n. Sogonto cittă di Spagna. EP. Generosă : fidelis ; animosă ; Hīspānā i miseră, martiă, metāllifera PHR. Seritiām telis combăssit flammă Săgântâm. Conelământ ûtrinque ăcies ; cen tolă Săgântân.

Sāt, ālis, m., et n. Sale. E.P. Sipadām, săpôrāsum, mördāx, mārīnām, ālbām, æquörčum, ācrē. 9 Jūs, ăquă, vinum, sāl, ölčām, pānīs, pipēr, hērbă. Aus.

Sătămândră, ii, f. Salamardra, PHR Unic ignis seit servare tidem, dimmaque benignă Lambit contiguos ardor non noxius artus. Durescitque cutis, rapida secura tavillo, § Seu salamandra potens, nullisque olmoxia flammis, ser. Expl. Animale colorito di varie stelle, di forma come la lucertola.

Sătămiu, vel Sătămis, înis, et Sătămină, ŵ, f. Salamina, isola presso a Cipro. EP. Āntiquā, nōbilis, vētās, priseă, āltă, Cypriă, ārdiă. Tibinis ümbră tûi Teûcêr Sătămină, pătrêmque, Hor.

Sătâx, ācis, adject. Lascico, lussurioso. SYN. Lā-scīvās, lūvāriösās. \(^4\) Non minās ērācās āptumēst vitārē sălācēs. Ovid.

Sătebră, ârûm, f. plur, vel Sălebră, ă. f. Struda aspra, futicosa. EP. Prăccipites, âsperăv, dillăciles, înăsquâles. J. Lûnă ministrăi îter, demonstrânt ăstră sălebrăs. Prop.

Sătebrősűs, ă, ûm. Aspro da camminare. § Lēctōrēs tětricī sălĕbrōsum ēdīscitĕ sānetrām. Mart.

Sătêrnům, î, n. Salerno. EP. Römülčům, äntiquům, cělebrě. PER. Mönüměntă větůstă. Párnörům cástris térribije trönům chik. Hánc Römánă pětěntřa töllít ád siděrá árcém. Et dömát infidös Lücánös, átqué Přečntěs.

Sālgāmā, örūm, n. Frutta condite. ¶ Tēmpörē non ālīō vīlī quöquē sālgāmā mēreē. Colum.

Sătignus, vel Săligucus, ă, ûm. Di salcio, o salice.
Ét cûstôs fûrum, âtque ăviûm cûm fălcă sălignû. Virg.

Săffi, örûm, in. plur. Saltatori, EP. Sāltāntēs, hilārēs, cönvīvē. J Jām děděrāt Săliis (ā sāltû nömínă dûctă). Ārmāque čt ād cērtōs vērbā cănēndă mödös dist.). Ovid. Hist. Sacerdoti ii Marte, che ne sacrificj saltavano, e poi lautamente bandettavano.

Sătio, îs, îvî, vel ři, et ŭi, saltům, îrĕ, n. Saltare, SYN, Salto, êmico, însilio, prôsilio, êxilio, trânsilio, îrrûmpo, rửo. PER, Saltů mê dō prácripitêm. Sáltů mê jácio, mitto, îmmîtto. Sáltů súpěro. Ägito saltibůs ârtůs, membră, cerpůs. Volucri saltů émico. Sáltů cerpůs dd térrâm mitto. Dō lévés saltůs. Trânseo, trânsmitto saltů. Sáltů práccěps čo, dělérěr. ¶ Tâm můita in téctis crěpitáns sálti hörridă grândo. Virg.

Sătivă , æ , f. Saliva , sputo. SYN. Spūtūm. EP. Dūleis , mollis , lāhēns , putris , spūreā , vēnēnēsā. PHR , Vūltūs ēt informīs sānīē , pūtriquē sālīvā. ¶ Tāmquām commistæ spūreā sălīvă lūnē / uent . Catul.

līvā lupā (pent., Catul. sātiuncā, āc. f. Lacanda (crba). SYN. Cēlticā nārdus. C Puniccīs humilis quāntum sāliuncā nāstīs, Jūdicio nāstrā tāntum tibi cēdīt Āmŷntas. Ving.

Sátix, řeřš, f. Salice, salcio. SYN. Sălictům. EP. Glaŭcă, păllīdă, lêntă, virêns, viridis, fluvidis, opacă, flexilis, pallêns, dadrosă, teneră, flumină, mină, PHR. Virel irrigui âmms, vel fontis ămică sălix. 4 Lêntă sălix quântum păllênti cedit olivae. Vrg.

Sălmăneus, ci, vel căs, et Sălmăneus, ci, in. Salauoneo. SYN. Æolides, EP. Audax, împius, infélix, săpērbūs, temeriarus, PIIR. Tolides Pontibus acatis îmrtatus telă Tonantis, Arsal ătrox veri percussus fulminis ictă. • The crât A olides tănquâm Sălmăneus alter, Mart. Vab. Tiglio d' Lolo, re d' Elide, the per esser adorato come Dio, rolle initar Gaoc, moscudo un carro sopra un ponce di Viono, con un fulmine nella mano. Ma Gioce con un suo fulmine saettatolo, lo pre-

cipitò nell'inferno.

Sătomon, onis, m. Salomone. SVN. Davidiades. EP. Săpřens, divěs, pětens, přůs, inclytůs, pacīficus, religiosus. PHR. Dāvidis et inclyta prolēs. Mēntis, opūmque potens, qui functo patre superstes Sacra Palæstini laqueavit culmīnă templī. ¶ Splendīdūs aŭrātē Sålŏmēn spectābilis aŭro. Mart. Hist. Re sapientissimo de' Giudei, figlio di Davide e di Bethsabea, che fu moglie d'Úria. Egli fe' fabbricare in onor di Dio il tempio sontuosissimo di Gerosolima.

Sāttus, ūs, m. Salto. EP. Agilis, volucer, rapidus, concitus, compositus, pernix, trimulus, levis, celer. I Dixit, et e curru saltum dedit ocius

ārvīs. Virg.

Sāltūs ūs, m. Luogo incolto, selva. SYN. Sylvă, němůs, lůcůs. EP. Vāstůs, viridis, opācůs, férůs, dūmosus, occultus, quietus, fæcundus, sylvosus, dēvius, vagus, obscūrus, incultus, reconditus, ūmbrĭfēr, sĭlēns , ēxcēlsňs, īnvĭŭs, āvĭŭs, hērbōsŭs, gĕlĭdŭs, rĭgŭŭs. ¶ Sāltĭbūs în văcŭīs pāscunt, et pēne secundum Flumina. Virg.

Sălūber, bris, m. f., bre, n. Sano, salutevole, salubre. SYN. Sălūtāris, sānus, sānans, sălūtiler. ¶ Flūmīnă: nēc sõmnōs ābrūmpīt cūră sălūbrēs.

Sătuneităs, atis, f. Stato salubre, di sanità. EP. Tūtă, grātă. 🕯 Sālvē Nārbŏ pŏtens sălūbritāte.

(phal.). Sidon.

Săinbriter, adverb. Salutecolmente, sanamente. ¶ Înfērrē cōstīs quōd sēcāt sălūbrĭtēr (jamb.).

Sālvē. Iddio ti salvi. Plur. Sālvētě. Infin. Sālvērě. Sālvē sānetē pārēns, iterum sālvēte, recepti Nēguidguām cinerēs, animæque, umbrægue

păterne. Virg.

5alvo, ās, āvī, ātūm, ārē. Salvare. Act. acc. SYN. Lībero, servo. PER. Ēripio, eximo, expedio, rědůco a môrtě, a pěriclis, ab exitio. Eripio e mědřo tarbřuč lethi. Ex hostě mědřo recipio sālvām. Incolumēm præsto, reddo. Periclis, mõrti, exitiö sübdüco.

Sālvor, āris, ātus, āri. Farsi salvo. PER. Colestříbňs öris sistör. Æternæ gaudřá vitæ náncīscor, îngrēdior, ādčo. Trānsféror în sānctīssimă rēgnā, vel tēmplā cælītūūm. Sūpērūm stātīōnē

lŏcŏr.

Sătūs, ūtis, f. Salute, sanità, salvezza. SYN. Întegritās, sānītās. EP. Sēcūrā, spērātā, dēspērātā, īnspērātă, tūtă, dubia, certa, încerta, expectata, ĭnŏpīnă, ōptātă, ābjēctă, dēpŏsĭtă. PHR. Nūllă sălūs bēllā. În tē sūmmā sălūs, misĕrērč tūōrām. Tē scīlicēt omnīs in ūno Nostra salūs positā ēst. Ūnām ēt commūne periclūm. Ūnā sălūs āmbōbūs črit. ¶ Ūnă sălūs vietis nūllām spērārč sălūtēm. Virg.

Sătūtāris, is, m. f., č, n. Salutare, salubre, salutifero. SVN. Sălūtifer, sălūbris, sānus. ¶ Quī sálūtărī lĕvčt ārtĕ fēssōs. (sapph.). Hor.

Sătūtia, aram, f. Saluzzo. EP. Antiqua, alpina, nobiles, belligera, ingeniosa, inclyta. PHR. Vītĭfĕrīs ōrnātă jūgīs, quōndām dīlēctă sñō principă.

săfătifer, vel Sălătiger, ă. um. Salutifero, salu-tecole. Terră sălutiferas herbas, cădel que nőcentés. Ovid.

Sătūto, ās, āvī, ātūm, ārč. Salutare. Acf. acc. PER.

Salvērē jūbēo. Satūtēm dieo, nūneio, serībo, mitto, dō, fĕro, rĕfĕro, rŏgo, prĕcŏr. Pōrtāntĭă vērbă sălūtēm fĕro. Lætă sălūtĭs āffĕro vērbă. Rēddo sălūtēm. Dōno sălūtč. ¶ Ītăliām lætō sŏcĭī clāmōrĕ sălūtānt. Virg.

Sālvūs, ă, ūm. Salvo. SYN. Sānūs, īnteger, īncolňmis, tūtus, illæsus, sospes, liber. Ilue ades, ō Mělibæë: căpēr tibi salvus, et hædī, Virg,

Sămăriă, a, f. Samaria, città della Palestina. Hine Sămărītānus, ă, ūm. Samaritano. ¶ Ēt Sămărītānī non extera cūra fovebit. Ale., et Samarīticus, a, um, ac pro f. Samaritis, idis. 9 Ūt tĭbi Jūdāā mūlier Sămărītică pontūm. Jīv.

Sāmbūcă, ŵ, f. Sambuca, strumento musicale. § Sāmbūcām citiūs cāloni āptāvēris ālto. Pers.

Sămos, vel Sămus, ī, f. Samo (isola). EP. Thrēicia, větřes, Jūnonia, pulchra, illustris, fæcunda. 🖣 Põsthäbitā cölüisse Sämö, hic illiüs armä. Virg. Expl. Quest'isola è celebre per la nascita, per le nozze e pel tempio di Giunone, e parimente per esser ivi nato Pitagora e la Sibilla. Samo abbonda di una tal creta ottima per far vasi particolarmente di porcellana.

Sāmson, onis, m. Sansone. EP. Robūstus, invictŭs, ănimosŭs, fortis, întonsŭs. PER. Hebræŭs hērōs. Gēntĭs Phĭlīsthāæ tērrŏr, Dălĭlæ vīctĭmă. Hist. Fu di nazione chreo, e la di lui robustezza era oltremodo meravigliosa. Fu tradito da Dalila, e dato in potere a' Filistei suoi nemici.

Sāneĭo, īs, xī, ctūm, et sāncīvī, sāncītūm, īrē. Stabilire, ratificare, Act. acc. SYN. Decerno, statuo, definio. ¶ Eheu! Quam temere în nosmet le-

gēm sāncīmus inīquam. Hor.

Sancti. I Santi. SYN. Cælítēs, cæléstēs. PER. Běātæ mentes. Heroes aulæ cælestis. Immortālēs, vel fēlīcēs ănīmā Ætērnā patrīā cīvēs. Vītæ īmmortālis hærēdēs. Fortūnātā piorūm conciliă, tūrmă, cohors, mănus, agmină. Beati cœtūs. Cœlicus ordo beatorum. Gens incola

Sanctitas, atis, f. Santità. SYN. Integritas, probitās, pietās, religio. J Frater probatæ sancti-

tātīs émūlūs (jamb.). Mart.

Sanctus, a, um. Santo. innocente. SYN. Religiosus, īntēmērātūs, īntēgēr, scēlērīs pūrūs. 🖣 Sācrā Děum, sanctique pătres, extremă per illos. Yirg. Săndăpită, ā, f. Bara, o cataletto. PHR. Inter cārnīfīcēs, ēt fābros sāndāpīlārūm. Juv.

Sāndīx, icis, f. Colore scarlatto. PHR. Sponte sua sāndīx nāscēntēs vēstičt āgnōs. Fūlgēns sāndīcis amīctu. Interdum Lybico fucantur san-

dĭcĕ pīnnæ. Ğrat.

Sănē, adverb. In verità, in vero. SYN. Certe, profēcto, quĭdēm. ¶ Ænæās sāne īgnötīs jāctētŭr

ĭn ūndīs. Virg.

Sāngnineus, a, am. Sauquiquo. SYN. Cruentus, sanguinolentus, cruentatus, vel rubeus, purpureŭs. Spārgīt rapida ūngūla rores Sanguineos, mīxtāquē crūor cālcātūr ārēnā. Virg.

Sanguinoleutus, &, um. Sanguinoleuto, insanguinato. PER. Sānguřuč pērfūsūs, tūrpātūs, mădēns. ¶ Illě color vere sanguinolentus erat (pent.). Ovid.

Sānguis, inis, m. Saugue. SYN. Crüör. EP. Těpēns, tepidūs, fūsūs, spārsūs, fervēns, fervidūs, būllĭēns, ēbūllĭēns, ēffūsŭs, dīffūsŭs, ūndāns, pūnicens, concretas, famans, spamans, parparens, erāssus, āter, roseus, calidus, ruhens, ruber, ignětis, ardens. PER, Sánguřnětim, crůčnitům flůměti. Sánguřněte gůttá: Rós sánguřnětis, sánguřnětettis, PHR, Mánát tötő cörpöre sánguřs. Sánguřně těrrá růbět: růběseřt hůmůs. ¶ Sánguřs, tět, sŏlřdæquě sňő stánt rőböre vírés. Virg.

Sănies, ei, f. Sangue corrotto, marcia. SYN. Crăŏr, tābēs, tābūm. sānguis tābīdūs. EP. Crāssā, putrīs. ceāctā, concrētā, putrīdā, pīnguis, crūēnta, fēdā, tūrpis, tētrā, stīllāns, flūtā, pēstifērā, hōrrīdā, corrūptā, sordīdā. PER. Stīllāntis tābī sānies. Vūlnērē flūens, mānāns, stīllāns. PIIR. Ēlīso vēntrē, pēr orā Ējēctāt sāniem pērmistūs vālnērē sānguis. Crūōrē, sānie vel tābō squālīdūs, infēctūs, āspērsūs, mānāns, stīllāns, flūens. Topēns. ¶ Sāmmāquē jējūnā sānie īnfūscātūr ārēnā. Virg.

Sanītās, ātřs, f. Sanītā, guarigiane. SYN. Vālētūdo, vīgor, sālūbrītās, sālūs. EP. Fīrmā, optātā, cērtā, spērātā, expēctātā, constāns, stālītīs, dūbtā, integrā, āmāhtīts, dūlers, īnceltūmis, pērpētūā, hlāndā, vīvīdā. PER. Fīrmā vālētūdo. Integrā mēmbrorūm vīrtūs. Vīgor integer. Corporis integrītās, vis: vīrtē robūr. Pērs sānītātīs vēlē sānārī fūĭt (jamb.). Sen.

Sāno, ās. āvī, ātūm, ārē. Sanare, guarire. Act. acc. SYN. Sălūtēm dö, rēddo, rēstītňo. Firmās rēstītňo vīrēs. Mörhūm pēllo, expēllo. ¶ Nēc pötűit cūrās sānārē sălūhrībňs hērbīs. Ť.bul.

Sānus, ă, ûm. Sano, SYN, Firmus, sa văs, înteger, vălīdus, vălēns, sospēs, încolumis, PER, Morbo līber, întmunis, Sospes, čt înteger, Mēdicis hērbīs non egens, Firmis vīrībus, Sāno, vălīdo corpore, 4 Sīmē vīvērē vīs sānum, rēctēguē vălentēm, līor.

Săpiëns, tis, adject. Sapiente, saggio, savio, saputo. SYN. Prūdēns, vel doctūs. ¶ Vir bonus, ēt săpiens dignis ăit ēssē păratum. Hor.

Săpienter, adverb. Saggiamente, sapientemente.
 Quodeumque optaris: sed tu săpientius opta.
 Ovid.

Săpiēntiă, ŵ, f. Sapienza, saviezza, senno. SYN. Prūdēntiă, vel döctrīnă, scientiă. ¶ Nūnquam âlfūd uātūra, ălfūd săpřentiă dicit. Juv.

Săpio, is, îvî, vel îi, et ůi, črč. Sapere, acer sapore, far senno. Neut. SYN. Güsto, rědělčo.
Qui měminit, călidā săpiāt quid vůlvă pôpinā. Juv.

Săpăr, öris, m. Sapore, gusto del palato. SYN. Gūstūs. EP. Grātūs, dūleis, suāvis, jūcūndūs, ambrösiūs, nēctārēūs, injūcūndūs, āspēr, āmārūs, insuāvis. • Mēdtā fērt tristēs sūccos, tārdūmquē sāpōrēm. Virg.

Săpôrůs vel Săpîdůs, ă, ûm. Saporito, di buen gusto, saputo. PHR. Nil ést důletůs, ăc mágis sápôrum.

Săpphō, ūs. I. Saffo, poetessa, che insento i rersi soffici. EP. Lesbiă, Pelagă, doctă, ¶ Ac nisi legissent aŭctoris nomină Săpphūs. Oxid.

Sărcină, ŵ, f. Fardello, peso, carwo. SYN. Onos, pôndús, fáscis. § Nôn ego sôm clássi sárctnă mɨgnä tửa (pent.) Ovid.

Sărcin, îs, sĩ, thm, ĩtế, Raccouctare, cuctre, risarvire. Act. acc. 4 Încûmbênt généris lápsi satcité růinăs. Virg.

Sărcăntăgăs, î, m. Tomba, lapida sepulciale. SVN. Sépulciam, tămătăs. EP. Marmóreás, gétidăs, căvăs. § Sărcăphăgă contentás cris, mors sotă fătetur. Juv.

Sărdănăpătăs, î, m. Sardanapalo. EP. Möllis, lăscivăs, tūrpis. Assyrius, incrs, imbēllis, înfamis, lūvăriosus. ¶ Quem finem vitā: Sărdănăpīlus hăbēt (pent.). Ovid. llist. Ultimo re degli Assiri tutto dato alla libidine. Perloche i suoi popoli, preso per capitano Arbace, gli fecro guerra: ed egli vinio, imalzata una gran pira, abbruciò e sè, e la reggia.

Sărdinia, ñ. f. Sardegna, EP, Fĕrax, nōxia, pēstifĕră, ¶ Îusulă, Sărdiniam vĕtĕrēs dixêré cŏlōni. Cland. Expl. Isolă del mare Mediterranen, dove nasce un erla pestilente, che talmente attrac le labbra, che chi U ha toccata con esse, morendo par che rida.

Sārdóniňs, ä, ñm. Di Sardegna. SYN. Sārdňs. Sārdőniňsque häbitārē sinūs, ēt inhöspitā Cinci. Claud.

Sārdönīy, ÿchĭs, m. Sardoniro. SYN. Önÿx, sārdönychūs. EP. Cāndēns, mīcāns. ¶Sārdönychās, smārāgdōs, ādāmāntās, jāspīdās ūnō. Mart.

Sărīssă, ā, f. Lancia, pieca. EP. Măcedŏnĭă, Pellaă, fraxineă, Æmöniă, terës, lévis, vălidă, lôngă, ferrată, PIIR. Fraxineăs vibrant Măcedou de more sărīssās. Mārtiă fert Mācedo teretes in hellă sărīssās. § Nūdăque Phyllæi jūvenis ferit oră sărīssā. Ovid.

Sārmātā, æ, m. Polacco. SYN. Saŭromata.

Sārmātīā, w. f. Polonia, paese della Scizia. § Ēt qui tē lāxīs ĭmītāntār Sārmātā brāceliis. Luc.

Sărmenton, î, n. Sarmento, PER, Vitis frăgmentă, vel rămi. I Primus humum tödită, primus devectă cremato Sărmentă. Virg.

Sārrā, ŵ. f. Nome di quella città, the roi fu detta Tiro. SYN. Tyrūs. EP. Dīvēs, nobilis. PER. Ūrbs Sārrānā.

Sărraeûm, I, n. Carro da condur lojna, rarro da rettura. SYN. Plaŭstrům. EP. Gěméns, sŏnovům, tārdům, rôbörčům, rôbůstům, striděns, grăvě. ¶ Frigidă circúmägůnt pigris sürnea Böötäs, Juv

sārtāgo, ĭnĭs, f. Padella. Fīúnt ārcĕŏlī pēlvēs, sārtāgŏ, pătēllæ. Juv.

 săt, adverh. Il bastanza, assai. SYN Sătis, ăbûndê.
 Spîrităs, êt quântina săt črit thă dicere factă. Virg.

Sătă, örûm, n. 1 seminati, le biade.

Üre săti, et vălidam în vites môlire bipennem. Virg.

Sátăgo, îs, ēgī, črč, n. Procurare, far con dilagenza. SYN. Cūro, învigilo.

Sătēttěs, řířs, im. Baro, zaffb, scherane. SYN. Stipátěr, cůstěs, milěs, ministér. EP, tucórráptůs, împigěr, pěrvígěl, pěrnôx, ferőx, kurbárús, aůdáx insömnis, fortís, åceinctús, lidús, fřdělís, sédůlůs, trůx, válídůs, ármátůs, töbústůs, PER. Militům vel cůstődům cóhôrs, côrónă, prasidiům, tůtělá. Ármátů cůstődíä. PHR. Accinctůs glădíis kořicátásqué sátéllěs. Îlle Deacůstôs, illé sátélles čášt. C Dům pětěrét régém, děcěptá sátěllěté děxtrá. Mart.

Sátřětás, átřs, et Sátřás, řs. f. Sazactá. SYN Naůsčá, tædřům, fástidiúm. PHR. Exémptá, ádemptá, vel plácată fámés. Quam sibř tim němő léssůs

sătřatě vídenda Luci.

Sătio as, avi, âlum, âre. Saziare, empire, sfamare, acc. SYN Exsătio, săturo, exsaturo, expléo, repléo. PHR, depinium sătuare crbis. Nondom sătiată est cadibus îră. Ungo sateintăt lumină visu. Universite, ăit, sătraque meo tuă pectoră luctu. Oxid.

Satis, adverb Assai, sufficientemente. SYN. Sat, ăbăndē, PHR. Pānārum ēxhaūstūm sătis ēst. Sătis ună, superque Vidimus excidiă, Sătis est potuisse videri. Terrorum et fraudis abunde ēst. Īmmēnsõque lăborī Exhausto nunquām

Sătisfăcio, is, feci, factum, čre. Soddisfare, appaqure, Neut. dat. SYN, Făcio sătis. Nomină, vel dēbītā sõlvo. 🖣 Prõbrā sătīsfīčrī pēstūlāt īllē třbi (pent.). Ovid.

Sătisfactio, onis, f. Soddisfazione, SYN, Sătisfa-

Sătur, ă, um. Satollo, sazio. SVN. Săturatus, sătĭātŭs, PER. Cĭbīs ēxplētŭs, replētŭs, rčfērtŭs, gravis. ¶ Ite domum satura, venit hesperus, îtě căpella. Virg.

Sātūrnālia, jūm, vel jorum, n. plur. Feste fatte ad onor di Saturno. EP. Lætă, jŏcōsă, festă. ¶ Sātūrnālĭbūs āmbūlās tŏgātūs (phal.). Mart.

sātūrniŭs, ă, ūm. Di Saturno, J Sālvē māgnā părens frügüm, Sātūrniā tellās. Virg.

Sătūrnus, i, m. Saturno. EP. Antiquus, Leucidius, senex, faleifer, faleiger, faleatus, faleitenens, ēxŭl, annosŭs, vetŭs, priscŭs, profugus, immitis, fugitīvus, fugāx, crudēlis, impius. PER. Fālcifer, vel falcipotens Dens. Falcifer senex. Divum păter. PHR. Aŭreă quo sub rege fuere seculă. Lătiis lătăit Sătūrnăs în agris. Sătūrnās cūrvām sērvāt siih imāgine falcēm. Ab Jove pūlsus ěrāt rēgnīs Sātūrnus avītīs. Aūreus hanc vītam īn tērrīs Sātūrnūs āgēbāt. Virg. Fab. Figlio del Ciclo e di Vesta, fratello di Titano, marito d'Ope, padre di Giove, di Nettuno, di Plutone e di Granone.

Sătūrnăs, î, m. Saturno, stella, uno de pianeti. EP. Trīstis, frīgidus, līvēns, gravis. PER. Sa-

tūrnī sīdūs, āstrūm, stēllă.

Sătŭro, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Satollare, disfamare. SYN. Sătřo, replčo, explčo, exsăturo. PER. Cihis, ěpůlis, dăpřhás fămēm expléo. Fămēm sătůro, sēdo, levo, lenio, placo, solor, comprimo. Famem ēxstīnguo, rēstīnguo. Fămēm pēllo, repēllo, dēpēllo, eximo. PHR. Postquam exemptă fămes, ět ămôr compressus čdendi. Jámquě cibo, vinoquě grávěs, somnoquě jácebant. ¶ Non čpůlis sătărārĕ fămēm, non fontibus ūllīs. Claud.

Sătyră, ŵ, f. Satira. EP. Aŭdāx, probrôsă, môrdāx, pětůláns, livéns, procáx, dentátă, PER. Mordáx cārmēn. Plēnā probrīs, vel õpprobrĭīs cārmĭnă. Mördācēs vērsūs, numērī. Sānt quibus in sătyrā vidčār nimis ācēr, či ūlttā. Hor.

Sătyrus, î. m. Satiro, SYN, Pân, Sylvânus, Faunus. EP. Capripēs, bicornis, sylvicola, agrēstis, cornīgēr, biformis, sālāx, monticolā, sylvēstris, rūricolā, hīrtus, līscīvus procāx, hīrsūtus. PER. Agrēstě, sylvěstrě, růstřeům, vel capripěs miměn. Sylvēstris, agrestis, rūricolā, monticolā Dčūs. Sýlvárům, růrís, vel agrötům Děŭs, Bácchi právyůs hetős, Sátýri, pětůlántřá nůmřnă.
 Ascripsit Liber Sátýris, Faûnisquě pôčtás. Hor, Expl. Sata: farono fals. Dei degli antichi, Essi avevano il capo umano con due corna, il corpo peloso, i piedi de cipra, ed abitavano nelle selve.

Saŭcio, as, avi, atim, are. Ferire, impiagare. Act. acc. SVN. Vülnéro. 4 Rümpit, čt indignās saūerăt ângue genās pent. . Ovid.

rātūs, lēsūs. ¶ Quālēs mūgītās fūgīt cām saūciŭs ārām. Virg.

Săŭi, ŭlis. Saule, primo re degli Israeliti. EP. Îngens, impins, infelix. J Dum Saul esset adhue jűvénīs: fűít át nővá pöstquám. Mant. Scéptrá tňlit Săŭlēm táli mědícámină môrbô. Id. S. Alc. incrementum produxit, ¶ Prætčrča rčprŏbī, quī successere Sauli. Sic. Una dies Jonatham letho dědět, ūnă Săūlēm. Claud.

Săvônă, &, f. Savona, EP, Deliciosă, clără, Nêptūniă. PHR. Sēdibūs ornātā āltīs, Sūmmās pěpěrit in orbě tiárás. Fráctiféris ándiquě cáltá

jūgīs. Excelsīs mūnītā cāstrīs.

Săxificăs, ă, âm. Che converte qualche cosa in sasso. J Sāxificos vūltūs, quācumque čă, tolle Mědůsæ. Ovid.

Sāxo, onis, m. Sassone, popolo di Alemagna. EP. Förtis, bēllāx, mārtiŭs, ferox, dūrŭs. ¶ Domito

quod Saxone Tethys Mitior, Claud.

Sāxūsŭs, ă, ūm. Sassoso. SYN. Sălebrosus, scrūpěŭs, lăpidosůs, scrůpůlosůs. PER. Saxis aspěr, ārdūas, horrendus, mināx, ābrūptus, prærūptŭs, præceps, inaccessŭs, inhospitus. PHR. În āstrā mināntur, tölluntur, sūrgunt præcipitēs scoputli. Lapis omnia nūdus obtėgit, vel obdūcit. Crebrūm tegit omnia savūm. ¶ Nascūntūr ste-

rīlēs sāxōsīs montībūs ornī. Virg.

Sāxūm, ī, n. Sasso, ciotto, pietra, quadrello. SYN. Lăpřs, sřlex, rūpēs, scopulis. EP. Scrūpčūm, dūmosam, mūscosam, montanum, salebrosam, ūndīsonām, inhospitām, rīgēns, crādām, hīrtām, hōrridām, cavām, frīgidām, concavām, hūmēns, prærūptūm, látebrōsūm, fĕrūm, āspĕrūm, sŏlĭdūm, āltūm, dūrūm. PHR. Spūměă cīreūm Sāxā frĕmūnt. Nôn scrūpěă sāxā Prāchādānt ădītās. Strāctā rīgēnt sölīdō stābūlērām montă saxo. Instar aque, saxumque undis īmmāeč mīnālūr, Virg.

Scăber, bră, brūm. Aspro, scabroso, ¶ Exesa Ju-

věnĭēs scābrā rūbīgĬnĕ pīlā. Virg

Scăbies, vi. Logna, scăbbia, pruvito. SYN. Prūrigo, scabrities. EP. Sordidă, squālidă, tābidă, fœdă, tūrpis, mālā, īmprobā, molēstā, obscēnā, pūdēndā, āspērā, īmmūndā, īnfōrmīs. PER. Šeăbiosă prūrīgo, Scăbicī vīrus, Scăbiosă cutis. PHR. Fætida quem scabies, vel morbus regins ürgět. J Türpis övés tentát scábíes, übi frigidus imber. Virg.

Scăbiosus, ă, ûm. Rognoso, scabbioso. SVN. Scăběr. PER. Scăbie türpis, tedatus. Prūrigine plenus.

Quēm mālā consūmīt, vel ĕdĭt scābies. Seabo, is, seabī, ere. Grattare. Act. acc. SYN. Frico, scălpo. • Săpě căpůt scăběrět, vivos ět

rödérét üngnés. Hor.

Scātā, æ, f. Scala. EP. Pēnsilis, ērēctā, tērēs, făcilis, sūblīmis, āčriā, āltā, pēndūlā. PHR. Itārent pārietībās scalæ, postesque sab īpsos. Scandit inaccessas scalarum munere turres. Scālās în mieniă poscit. ¶ Indŭerāt scālās, lêetűrűm pőmä pűtárés. Ovid.

Scātmus, ī, m. Palischermo, C Prōrā, dum ādvērsūm scālmīs strīdēntihūs āmnēm. Mant.

Scatpo, is, psi, ptūm, črč. Grattare, intagliare, scolpire. Act. acc. Sčpūlero scalpě quěrělam.

Scatprum, i, u. Scarpello. EP. Acutum, tenne. Vide Cæbum.

Saucins, a, um. Ferito, impiagato. SYS. Value- | Scalpuri), vel Scalpturio, is, irc. Raspare,

grattare. Act. acc. ! Occapit ibi scalpatire ungaĭbòs. Plaut.

Scămander, vel Scămandrus, dri, m. Scamandro. SYN. Xānthūs, EP. Fātālis, Phrygius, præceps, Dārdānius, Dirdānus, Trojānus, sonāns, resonīns, amenus. J. Testis erīt magnīs virtūtībus ūndă Scămāndrī, Cat. Hist. Fiume della Frigia, detto con altro nome Xanto, in cui le spose prima di maritarsi si bagnavano,

§ sāmnům, vel scăběllům, î, n. Scanno, banca, predella. SYN. Sědílě, § Ét cává súb těnerům scá-

mnă dědissě pěděm (pent.). Ovid.

Scandatum, î, n. Scandato. Scandată proculcant pědibůs, něc frontě severos. Mant.

Scando, is. di, sum, ere, n. Salire, sormontare. SYN. Ascendo, conscendo. PHR. Superas evaděre ăd aŭrās, Sūmmī fastīgia teeti Āscēnsā sŭpëro. Evado ad sûmmi fastigia tëeti. Pëdibūs superarė cacumina montis. Inque domos sŭpëras scandërë cura fuit. Hoc supërarë jugum. Et sé Protinus ætheria tollit in astra viā. Lutendont: seaudīt fātālis māchinā mūrös. Virg.

Scăphă, &, f. Battello, burchio, paliscalmo, SYN. Cymbă, lembus. • Tunc me biremis præsidio

scăplur (alcaic.). Hor.

Scăphium , ii , m. Orinale. LEt ride, scăphium positis cam samitar armis. Juv.

Scăpătă, ărăm. f. Le spalle. ¶ Conveniunt tenăes

seăpulis ănălēctieles altīs. Ovid. Scăpus, ī, m. Scaro (pesic). Nee scărus, aut potěrit pěrěgrină jávárě Lágois. Hor.

Scătebră, æ, vel Scătūrigo, inis, f. Sorgente, SYN. Fons, lătex, fluentam, EP, Caca, rancă, sonāus, līquidā, līmpidā, gelīdā, lārgā, īrrīgāā. ămēnă, frigidă, văgă, garrūlă, clară, deflăă, lentă. § Săxă ciet, scătebrisque ărentiă tempěrát árvá. Virg.

Scăteo, scăles, mi, ere, et Scălo, is, ere, n. Scalu-1910. uscire, sorger fuori. SYN. Scaturio, érumpo, emano, elliáo, mano, chállio, exilio, oriór. PHR. Mānābāt sāxō vēnā pērēnnīs āquāc. Vītreās quā gēmmens undās Pāns agit. Dissilit ē sāxō quērūlīs tōns gārrūlūs ūndis. 🖣 Lārgǐ-Buum fontem scatere atque erumpere Bumen.

Scătūrio, is ivi, ire. n. Scaturire. Vide Scateo. Sceleratos, a , um. Scelleratos, malvagio, ribaldo. SYN. Scéléstůs, împřás, pěrdřtůs, nělátřůs, improbás, iniquás, néfandás, noxiás, milás, milīgnūs, āssnētūs scēlērī. 🖣 Quæ scēlērūm lāciēs, ő Virgo éffáré, quíbásvé Érgéntár pomis 'Virg.

Scělěro, ás, ásí, átům . árě. Macoláre. Set. ace SYN. Temero, polhúo, 9 Párce piás sceleráre

mānās, non me tibi Trojā. Virg.

Scělůs, čris, n. Scelleratezza, vibableria, malvagita. SYN, Cūlpă, Ilăgitiùm, tăcinăs, piáculum, criměn, něfás, dělictům. EP. Exítiálé, átrům, dirūm, erudēlē, pādēndām, intandām, sævam, fædum, iniquim, nefandum, immane, netarium, sānguinčūm - misčrūm, inlēlix, mortūčrūm, imprőbám, hőrridűm, invisám, tristé, crácatam, profamm, • Ārlificis scēlūs, et taciti ventūrā videbant, Virg.

Scēnā, ā. I. Seena. EP. Ūmbrosā, lūdierā deliciósă, frondens, viridis, grati, virens picanda **ămēnă. PHR. Nātīvē viridis, sī** quando scena recessa Extraitar. Scena caret matris deliciosa. jócis. Sílvis scená córúscis Desúper, horrentsque atrum nemus imminet umbra ! Rapibas éxcidont, scénis décora áltá fútúris. Ving. Lxpl. Luogo ombroso fatto di rami d'albero in fronte dei teatri, dove anticamente si rappresentavano commedie.

Scēnicus, ă, ûm. Scenico. Scēnică vidisti lactas

ădăltěriă (pent.). Ovid.

Scēptrifer, š, ūm, Che porta lo sectiro. SVN. Sei-ptriger, § Sceptriferas servi temptă dedisse mănus (pent.). Ovid.

Sceptrum, i, n. Scettro, verga, bastone, EP. Regiūm, rēgālē, aūgūstūm, aūrčūm, aūrātūm, cōráscám, věrčadům, mřuáx, gemucias, súpěrbám: īmpēriosūm, fūlgēns, vēnērāndūm, pretjosūm, čbůrnům , čbůrněňm , insigně. PER. Însigne rēgīs. Rēgĭā vīrgā, Rēgīs gēstāmēn, Rēgālis dēxtrās īnsīgnē dēcērūm. Scēptrī dēcūs, vel hŏnŏs. Scēptri čbūr. Aūrō gēmmisquē cŏrūscūm. PHR. Genimantiă dextră Sceptră tenet. Nobile sceptri dexteră torquet chur. Lava mănus sceptrům rěgálě těněbát. 🖣 Rěx sceptro insignis čbūrno. Ovid.

Schötä, a. f. Scuola, SYN, Gymnasyum, palaestra, lūdūs. EP. Doctā, īnsīgnīs, cēlebrīs, clārā, PER. Doctrina magistră. Mūsarūm sēdes, locus. Diseipulīs frēguēns. 🖣 Sī schöla damnatūr, torā lītībās ēmnīā fērvēnt. Mart,

Seifas, tis, partic., vel adject. Consupceole, succente. SYN. Döctis, pěritús. Důdcés dôcti modos, et cithara sciens (alcale.). Hor

Scientia, a, f. Scienza. SYN. Notitia, cognitio. vel ars, studium, doctrină. PER. Docta artes. Pāčria studia. Pāllādia ārtēs, PHR, Ārtībās îngenăis Pectoră mollescunt, asperit îsque fugit. Dôctrīnă sēd vīm promovēt īnsitīm. Ēmoltīt mores, nec sinit esse feros. Lamjam efficaci dő mánús sciéntiá jamb. . Hor.

Scilicet, adverb. Cioc, si certo. Scilicet, atque Össá fröndősum invölvére Ölémpúm, Virg.

Scindo, is, scidi, scissúm, čtě. Écndere, rompere, scheggiare. Act. acc. SYN. Proscindo, discindo, réscindo, abscindo, séco, réséco, súbséco, dissčeo, recido, excido, incido, ampúto, trúnco, mătilo, lăcero, difăcero. PER. Ferro, falce, secūrī, vel bipēnni fério, āvēllo, disrūmpo, ēvētto. In trūstă, vel în partes multas seco. ! Nam primi cănčis sciudebânt tissile lignum. Virg.

Scintillă, w. f. Scintella, favella, SVN, Lavillă, EP. Ārdēns, volāns, volātilis, tenūis, īgnītā, pārvā, cŏrūscāns, ēxigūā, micāns, stēllāns, rūbčus. PER. Semină flammas, vel ignis, PHR. Sein tillam é saxis prősibűissé terünt. Sáb indúcta lătăit scintillă făvillă. Scintillă micăt, exilit prősítít, ábsistít, éxcúdítúr, évőlát. 🖣 Ác primum siliers scintillam éxcudit Achâtés. Virz.

Scintillo, ás. avi, átúm, árč. Scintillare, sfavillare. Neud. Scintillare oleum, et pingués concié-

scéré fungôs, Virg.

Seio, is, ivi, itum, iré. Sapere. Act. acc. SYN Cognosco, novi, tenco, infelligo, PHR. Non me látet. Haúd mé túgit. Néscius, inscrus, iga crús haud ego súm. 9 thic sắt crít. Sció mề Đà nais c clássibus nhữm. Virg.

Sciotus, a., um. Mezzo dotto. Cipsius, et sciolo

quidquam suadere popello. Mairt,

Scipio , onis , m. Bastone. C Scipio prádustrans oculis ladantibus umba m. Sil.

Scipio, onis, m. Scipione. SYN. Scipiades. EP. Förtis, invictus, andax, inclytus, martius. Hist. Due furono gli Scipioni più celebri: uno detto Africano maggiore, che vinse Annibale: Valtro Africano minore, oppuve Emiliano, che distrusse Numanzia e Cartagine.

Scirpus, i, m. Giunco. SYN. Juncus. EP. Enodis, frāgilis, stērilis, līmosūs, pālūstris, tēnāis, tērēs. ¶ Tūm quŏquĕ prīscērūm vīrgē sĭmĭdācrā vīřőrům Mittěrě roborčo scirpčă pontě solět (dist.).

Ovid.

Sciscitor, aris, atus, ari. Interrogare, domandare. Depon. SYN. Interrogo, rogo, quaro, peto, postulo, scitor. PHR. Causam requirit inscius. Quæ sit sententia poscit. Scitari, et quærere eausās. § Sī modo fert animus, gradere et scītābēre ăb īpsō. Ovid.

Scite, adverb. Dottamente, a proposito. SYN. Docte, rēctē, rītě. J Dā Děa quam scitē doctos, Cy-

hělěřá, něptěs. Ovid.

Scītňs, á, um. Che sa, dotto, pratico. SYN. Scřens, doctůs, argūtňs, věnůstňs. ¶ Něssůs ádīt, měmbrīsque valens, scītūsque vadorum. Ovid.

Scopniosus, a, um. Scaglioso, SYN. Saxosus. Qua němorosá júga, et scopůlosí vertice colles. Šil.

Scopňiňs, î, m. Scoglio. SYN. Sīvām, caūtēs, silex, rūpes. EP. Immānis, dūrus, mūscosus, ăcūtūs, mināx, tumidus, frondosus, exesus, cavūs, nemorosus, ardūus, sylvestris, abrūptūs, īnviŭs, inaccessus, horrens, horridus, inhospitŭs, āĕrĭŭs, ūmbrōsŭs, frīgĭdŭs, æqnŏrĕŭs. PER. Jügüm saxörüm. Prærüptüs verlex. Saxea möles. Sāxōsā căpită ārdii rūpis. Abrūptī montis scopúli. PHR. Hinc atque hinc vástæ rūpes geminīquē mīnāntūr Īn cœlūm scopūlī. Pēr rāpēs, scopulosque, adituque carentia saxa. Et jam præcipites scopulorum margine porei. Sil.

Scopus, î, m. Seguo, mira, scopo, bersaglio, in-tenzione. SYN. Index, metă. EP. Fixis, certus, dēsīgnātūs. PHR. Scŏpūm, vel mētām tāngĕrĕ, āttīngere, āssequī. Tēlā mīssiliā dīrigere in scopum In scopum recta tendo, intendo. In scopum collimo, collinco. Sic scopus, et vitæ

sānctīssīmā rēgālā, Chrīstūs. Buch.

Scorpio, onis, vel Scorpius, ii, m. Scorpione, SYN. Něpă. EP. Věněnřířer, věněnátůs, věněnôsůs. lethifer, mörtifer, ácer, crúentús, dîrús. PER. Unguč věněnífěrő, caūdá fūněstůs ădūncá. Înlēstūs, viŏlēntūs ācūminē caūdā. Caūdā nŏeēns, mināx. PHR. Scorpiús infündīt diro sub acūmině virás. Însilijās tendīt sūb rūpē cāvātā. Scorpiús in virides præcipitātur ăquās (pent.).

Scorpińs, ii. n. Scorpione, segno celeste, SYN, Něpř. EP Fülgens, micans, ardens, acer. PER. Nepasīgnā, vel āstrā. Nepa sīdūs. Horrentī scorpiūs āstrā. PHR. Mānstrum ingēns lātē pēr cærňlă cœlī Brāchĭă prōtēndēns, ēt cūrvæ spīcŭlă caūda. Fab. Fengono i poeti che lo scorpione, il quale uccise Orione, fosse collocato tra le stelle. Seortor, āris, ātús, ārī, depon. Fornicare. SYN.

Mæchŏr.

Scórtium, i., n. Meretrice, bugascia. SYN. Lűpă, meretrix. ¶ Quis déviám scórtum éjíciét dőmő? alcaic. Hor.

Scotás, vel Scotřeňs, a, am. Della Scozia, Scotöröm enmülös tlēvīt glāciālis Ĭērnē. Pass. Scribă, &, m. Notajo, scriba, cancelliere. SYN. Lt- | brărius. Scribarum memori, pia que turba (phal. . Mart.

Seribo, is, psi, ptum, ere. Scrivere, comporre, compilare. Act. acc. SYN. Conscribo, inscribo, præscrībo, ēxāro, ădūmbro, pīngo. PER. Chārtīs, cērīs, vel librīs vērbă, võcēs māndo, vērbă noto, committo. Scriptis relinquo, mando. Libellis committo, trado. Onero sermone tabellas, PHR. Jām lībēr, ēt bicolor positīs mēmbrānā capīllīs. Inque manus chārte, nodosaque venit ărundo. 🐧 Dülciă cum tântum scrībās čpigrāmmătă semper. Mart.

Scrinium, ii, n. Scrigno. Jām sătis est: ne me

Crīspīnī scrīnĭă līppī. Hor.

Scriptură , & , f. Scrittura , scritto , composizione. 🖣 Scrīptūră quāntī cōnstĕt, ēt tŏmūs vĭlĭs (scaz.).

Scröbs, scröbis, m., vel f. Fossa, buca. SYN. Főssá, fővěá, lácúná. EP. Præceps, prærúptá, īmă, pătūlă, hĭāns, ōbscūră, prŏfūndă, cæcă, ăpērta, patens, atra, obscēna, cava, concava. ¶ Jām scrŏbĕ, jām lēctō, jām pōllīnctōrĕ părātō. Mart.

Scrūpiis, ī, m. Pietrella, pietruzza. SYN. Scrū-

pulus, calculus, lapillus.

Scrüpens, vel scrüposus, a, um. Sassoso. Scrüposisque angūsta vācant ubi lītora saxīs. Lucr.

Scrütor, ārīs, ātus, ārī. Cercare. Depon. acc. SYN. Pērserūtor, quaro, rīmor, īnvēstīgo, īnquīro, pērquiro, exquiro, scilor, sciscitor, indago. Înspiciânt: mentesque Deam scrutantur în

illis. Ovid.

Scatpo, is, psi, ptum, ere. Scolpire, incidere, intagliare. Act. acc. SYN. Scâlpo, încîdo, cælo, însculpo, estingo, formo, excudo, lăboro, exprīmo. PER. Scālprō mārmŏr, ās, ĕbŭr, aūrūm, ārgēntūm, stātŭām, ēllīgīēm, cedrūm lābōro. In ērē dūco, dēlinčo. PHR. Vīvōs dūcēnt dē mārmörē vāltūs. Möllēs ĭmĭtābĭtŭr ærē că-pīllēs. Ēxeūdūnt spīrāntĭă möllĭŭs æră. Spīrantes auro animare figuras. Interca niveum mīrā fēlīciter ārte Scūlpsit ebūr. Ovid.

Sculptilis, is, m. f., č, n. Intagliato, scolpito. \ \ \tita totum Numida sculptile dentis opus (pent.). Ovid. Sculptor, oris, m. Intagliatore, sculture, SYN. Calātŏr, stătŭārĭŭs. PER. Ārtĭs Phīdĭăcæ dōctŭs, pērītūs. Spīrāntēs doctūs animārē figūrās, Phīdiăcā ārtē pŏtēns, cĕlebris. Cælāndī pĕrītňs.

Sculptūrā, a., f. Intagliatura, scultura, SYN, Sculptūră, cælātūră, stătŭārĭă. PER. Ārs Phīdĭăcă, Mēntorčā, Polyclētēā. Ārs Prāxitelis, Mēntoris, Polycleti. Artes Phidiaca. Artis Phidiaca tŏreūmā elārūm.

Scurră, &, m. Buffone, SYN, Ludio, EP, Garruläs, infāmis, tūrpis, intidŭs. 🖣 Ūrbāni guālēm

fűgítívűs scűrrá Cátúlli. Juv. Scűrriitás, átís, f. Buffoneria, giulleria. [©] Scűrrilitāte āc nepētātū nobilis (jamb.). Afr.

Seurror, āris, ālus, ārī. Fare il buffonc. Depon. 🖣 Scūrrŏr ĕgo īpsē mihī, pŏpūlō tū rēctiŭs hōc,

Seŭtūm, i, n. Scudo, targa. SYN. Clypčiis, ŭmbo, pārmā, pēltā, ægis. EP. Sānguinčūm, aūrčūm, sēptēmplēx, lēvē, hábilē, cūrvātūm, tērrificūm, oppositum, rūtilāns, mināx, crūcntūm, crūcntārām, splēndidām, dirām, aūrātām, terribile. Strāvī, scūtōrūmque incēndi victor ăcērvos.

seynă, æ, f. Silla. EP. Vorax, latrans, Siculă. PER. Seyllæð, vel Seylleða sáxá nautís, vel rătibus înfestă. Seșllă rătes în săxă trăhens. 🖣 Seyllă răpâx cănihās Sicălō lâtrārē profundo. Ovid. Fab. Scoylio nel mar di Sivilia, opposto a Cariddi, e noto pei naufragi, a cui shattute le onde, latrano come i cani. Fingono i poeti, che Circe l'incantatrice vangiasse Scilla, figl.a di Force, in questo scoglio.

Scyttæŭs, vel Scyllerius, a. um. Di Scilla. Vos ēt Scyllæam rábtēm, penitūsque sonantes. Virg.

Seyphus, i, m. Bicchiero, tazza, coppa. SYN. Cálix, erāter, pēculum, patera. EP. Gratus, celātus micāns, sīgnifer, ūndāns, lætūs, splendens, lātūs, plēnūs, aūrātūs, corūseŭs, aūreŭs, ārgēntěŭs, profundus. Et săcer împlevit dextram scyphus, öcius ömnēs. Virg.

Scytălă, &, vel Scytăle, es, f. Sorta di lettera. Vēl Lăcedemoniam sevtalen imitare libelli.

Sejtăie, es, f. Sorta di serpente. I Jam Sevtăle

spārsīs čijām nūne sēlā prijīniš. Lucau. Scrimē, ārgim, m. pliņr. Gli Sciti. SYN. Dācē, Gělonī, Ăgăthyrsī, Ărĭmāspī, Gétæ, Saūrŏmătā, Cīmbrī, Cīmmerīī. EP. Ērrāntes, profūgī, gělidí, campestres, bellaces, belligeri, indomiti, văgi, învieti, ăcerbi, sævi, ærisŏni, PER. Ēirantes Sevthia populi. Sevthia bellacis alumni. Non Seythă, nou fixo qui ludit in hospite Maŭrŭs, Lucr. Hist. Popoli settentrionali, nati a guerreggiare, che non hanno stanza ferma: e però vanno vagabondi, e conducono i loro bagagli e la famiglia nei carri, i quali lor servono di casa. Si pascono di latte e di mele, e si vestono di pelli.

Seytnia, a, f. Scizia. EP. Glacialis, sinuosa, barbără, încūltă, crūčntă, crūdēlis, ăcērbă, gčlidă, āspērā. 🖣 Bārhārā nēc Seythiie tēllūs, hōriēu-

dăvě Syrtis. Tibul.

Scythicus, vel Scythius, a, am. Di Scizia. § Ixpērtō Seythicas Crassō pēreūnte sagittas. Luc. Sēcēdo, is, cēssī, cēssūm, črē, m. Ritirarsi, ap-

partarsi. SYN. Recedo, discedo, abscedo. Co utinam a nostro secedere corpore possem. Ovid.

Secerno, is, crevi, cretium, ere. Seegliere, separare, allontamore. Act. acc. SYN. Divido, sepăro, discerno, segrego. PHR. Făit hac săpientřá quôndám, Públică privátis sécérnéré, sácră profânis. Justo secernere iniquam. ! Et Hquidum spisso secrevit ab athéré callum.

Sēcēssis ūs, m. Luogo, dove uno si vitira, vitirata. SYN. Rěcessůs, advitům, pěnetrálě, EP, Gratůs, dálcis, cáligáus, ténebrősús, cávérnősús, öbscárús, abstrúsús, occultús, arcanús, PHR, 1 st în sécéssű löngő lőcás. In sécéssű löngő sáb rápe căvătă. Cârmină secessium scribentis, et otiă quaerant. Ovid.

Secins, adverb. Meno, altramente. SYN. Secus, minus. I filiús árdentes hand sécrus, aquoré

campi, Vng.

Sectido is si, sum, ere, Sarare, chiudere, mettere da parte. Act. ace. SYN, Sepáro re novéo-Cintús ále, et símiles inter sechide púellas.

Sěcu, ás, áví, átúm - árč. Tagliare, fendere, scquie. Act ace. SYN Scindo reséco. Aletilif. ne teneris dicies secet aspera plantis! AngSecretus, ă, um. Segreto. SVN. Ārcānus, ābstrūsus, occultus, latens, mysticus. J Secretosq ie pros, his dantem jūra Catonem. Virg.

Sēctīvus, ă, ūm. et Sēctilis, is, m. f., č, n. Faeile da tayliare. f Filăque sectivi numerata înclūděrě pôrrî. Juv.

Sēcūm. Seco, con esso. 4 Abstůlit; ille háběát sé-

cům, sérvětquě sěpůlerě. Virg.

Secundo, ās, āvī, ātūm, ārē, Prosperare, Act. acc. SYN. Ādjūvo, prēspēro, aūxīlīŏr. PHR. Nam lĭquĭdūm naūtīs añră sĕcāudăt ĭtĕr. Kītĕ s. cundărent visus, omenque levarent. PER. Auxiliūm, opēm, vel sūbsidiūm tero, allero, do. Aŭxilio súbico, venio. Animam viresque sécundās sūlficio. Essē sūbsidio. Rēbūs sūccūriete lāpsīs, āfflictīs, dēspērātīs. ¶ Ēxpēdiāt morbi caūsam, ēvēntūsquč sčeūndčt. Virg.

Secondo, giusta, SYN, Pro, ēx. Appresso. Jūxtā, propē. Dopo. Post. ¶ Sāltříhůs în văcůis páscánt, ét pléná sécündům.

Virg.

Secundis, a. am. Secondo, prospero, assenturosa. SYN. Alter. Favorito. Fávens, faustus. Spesque fuit generi mihi primi, secundi nepotum. Övid.

Scentis, is, m. Scure, mannaja, SYN. Bipennis. āsciă. EP. Sāva, cruentă, ārea, arată, ferrea, bēllĭeă, Ămăzōnĭă. PHR. Vālīdam în vitēs mōlīre bīpēnnēm a molior, molīris). Fērrē sonāt īctă bi'pēnmī Quērcus. Fērro āvulsām, crēbrīsque bipennibus instant Eruere. Induta, cadantque securibus hūmida vina. Virg.

Sēcūrītās, ātīs, f. Sicurtà, sicurezza, SYN, Quies. EP. Tūtă, trānquīllă. J Sēcūrā vīvē, mērs miln

ėst securitās (jamb.). Sen. Sēcurus, a., ūm. Sicurus, SYN. Cērtus, tūtus, quie tăs, tranquillăs, împăvidăs, interrităs, împerterritus, līdens, contidens, confidentissimus. PER. Sēpositīs cūrīs quietus. Cūrārum, laborūm, vel dölörūm öblītūs , īmmūnīs, expērs. Cūrīs lībēr, vācāns, sölūtūs, expēdītūs, lāvātūs ĭnānīs, Clām fērro īncaūtūm supērāt sēcurás amórám. Virg.

Secus, adverb. Appresso, altvimenti. SYN. Aliter. ¶ Haūd sēcūs āssīdāīs hine ātque hine vocibus

hērās. Virg.

Sed, conjunct. Ma. Tpse sed horrificis jūxtā tonăt Æthnă ruinis. Virg.

Sēdamen, inis, n. Quiete, calma. • O mors amoris, ūnă sédămén mălî (jamb.). Sen.

Scatatús, a. um, m. Posato, acchetato, SYN, Pacātus, trānquīllūs, plācātus, quičtūs, plācidus mitis, lenis I teu septem surgens sedatis āmnibns āltās. Virg.

Sed énim, conjunct. Ma pur. Progeniem sed énim Trojano à sanguine duci. Virg.

Seden és, sédi, séssum, éré, Sedere, SYN, Sido, consideo, consido, resideo, assideo. PHR. Per júgă lõngă sédébant. Sédéant spécténtqué manipli. Vestībulum ante ipsām sedeat custādiā přinov. CEt vitídí sédčiě sóló, etc. Virg.

Sedes, is, I. gen. Sedui. SYN, Sédilé, sellá, scámnām, seăbellum, In Joro, Subsellia, örum, Pro rege. Sédes, réglá, thrônas, soliúm. Pro concomatore. Căthedră, suggestum. EP. Aŭrca, curúlis, chúrnea, régia, augústa, marmóreic, pietă, saveă, âltă. PER die vivo constructe Luta, vel structa sobbia saxó PHR. Assulct ēt căthědris lætă jáventă tăis. Complentar vărio formosă sediliă cotă. 🖣 Quem sequimăr? quōye îrĕ jăbēs; ŭbĭ pōnĕrĕ sēdēs? Virg.

Sčdīle, is, n. Sedele, SYN, Sēdēs. Lūctus Āristēt,

vitrčisque sédilibus omnés. Virg.

Seditio, onis, f. Sedizione, discordia, SYN. Dissidiūm, motus, tūmūltūs, dissēnsio, tūrbā, discordiă. EP. Miseră, întestină, nefăriă, sevă, cáca, însână, vēsānā, hōrrībilīs, trūx, pērnī-ciōsa, ēxitiōsa, crūenta, fūrēns, sūbita, repēn-tīnā,, cīvīlīs, popūlārīs. PER. Sēdītiōsūs rūmör. Cīvīcus, vel populāris motus, tumultus, fűrőr. Civică răbies. Civiles türbæ, partes. Cīvīliā bēllā, Fūrēns vūlgī motus, Pācis inimīcă. Ac vēlūtī māgno in populo cum siepe röörta est Seditio. Virg.

Sēdītiosus, a, ūm. Sedizioso, susurrone, PER. Pācis, vel quietis hostis, inimicus. Tūrbārūm, seditřonis, tămūltūs, dissidii , vel motūs ămāns. Sēdĭtĭōnĕ pŏtēns, fĭrēns. Bēllī cīvīlís āvidīssīmūs.

Pācēm, pērēsus, exēsus.

Sēdo, ās, āvī, ātūm, ārč. Sedare, acchetare. Act. ace. I Damque sitim sedare capit, sitis altera

erēvit. Ovid.

Sēdňlítās, ātis, f. Diligenza, SYN, Vigilantia, stňdřám, indústriá, šilertřá, cárá. EP. Laŭdātā, nobilis, vigil, providā, generosā, fortis, öllíteiősä, sölérs. PHR. Prövidá sédűlítás, rébūsque intentă gerendis. Omniă vincit, Tendit ăd ârdăă. Mentem excităt îngenăam. • Sedălitās aūtēm stūltē quem dīligit ūrgēt. Hor.

Sēdūtňs, a, ūm. Diligente. SYN. Diligens, īmpigčr, āssīdūŭs, vīgīlāns, stūdīōsās, āttēntūs, gnā-

văs, îndūstrităs. J Āssidēāt cūstos sēdūlā sem-pēr auts pent.). Tib. Sēgēs, čits. I. Biada. SYN. Cērēs, satā, trītīcum. trūgės, frūmėntūm, spierė, arista. EP. Aūrča, flavēscēns, cerealis, daves, abandans, spicea, trīticēā, tenerā, viridis, latā, grāvidā, largā, forcandă, fertilis, ferax, opimă, fragiferă, mātūră, optātā, expectātă collectă, PER, Terce, rūris, vel tēllūris mūnčrā, ŏpēs. Cērčāliā dōnā. Segetūm mūnus, prāvēntus, acērvī, copia, lūxŭrićs, PHR. Expectātă segês vanīs elūsit avenīs: lætīs dītāvit ārīstīs. Viridis ārvā sēgēs těgit. Pingui flávěscit cůlměs áristá. 4 Arêbānt hērbæ, ēt victūm sēgēs ægrā něgābăt. Virg.

Sēgmēntā, ōvām, n. Tezzo del collo. PHR. Sēgmēnta, ēt longos habitūs, ēt llammea sūmit.

Sēguipēs, čdis, m. Tardo nel camminare. • Sēgnipēdēs, dignique molam vērsāre nepātēs. Juv.

Sēguis, is, m. f., č, n. Infingardo, neghittoso, co-dardo. SYN. Tārdis, ignāvis, dēsēs, pigēr.
Tē sinē nīl āltūm mēns inchöāt: ēn āgē sēgnēs. Virg.

Segniter, adverb. Veghittosamente, negligentemente. SYN. Ignivê. • Pêrtûrbûnt, înstânt nôn sê-

gnins, ac rotal ensem. Virg

Sēguities, et, f. Infingardia, dappocaggine, negligenza. SYN. Ignāviā, dēsidiā. EP. Sērā, īmmūndā, inērs, tristis, lentā, languidā, torpēns, tūrpis, flēdā, möllis, sēmnifērā, PER, Lānguidā sēgnītīēs. PHR. Vēnērīs nūtrīcīā dūcīt Ōtīā, dīlātrix operum, dissuādā laborum. ! Festinate viti; nām quā tām sērā motātur Sēgnities? Virg.

Segrego, as. avī, atūm, are. Separare, segregare. Act. acc. SYN, Scparo, sejungo. ¶ Hunc mövet ārtě dölům, quō sēměl ăh āgmĭně fīdō Sēgrěgĕt. Stat.

Sēgrēv, vel Sēgrēgis, is. S. parato, solingo. \ Non ūnūs pērāgīt plācitorām segrēgē formā. Prud.

Sĕgūsiūm, ii, n., et Sĕgūsio, ōnis, f. Susa, città nel Piemonte al fiume Dora.

Sējūngo , ĭs , xī , chūm , črč . Disgiungere, allonta-nare . Act. acc. SYN . Sēpāro , sēpōno . ¶ Dīssĭdĭō sējūngī pērnĭcĭālī. Lucr.

Sēligo, is, ēgi. ēctūm, ere. Scegliere, discornere. Act. acc. SYN. Ēlīgo, dēlīgo, lego. \ Romilis hoe vidit; selectăque pectoră patres. Ovid.

Sēnā, æ, f. Seggiola. J Sēllās ante pētīt Patroelīānās, ēt pēdit dēciesque, viciesque. Mart.

Semel, adverb. Una volta. Nec vidisse semel sătîs est: juvăt usque morari, Virg.

Semetes, es, f. Semete. SYN. Cadmeis. I Ipsaque fīt Běrőē Sěmělēs Ĕpřidaūrĭă nūtrīx. Ovid. Fab. Semele, figlia di Cadmo re di Tebe che partori Bacco a Gove : fulminata da Giove perche non potè soffirre la di lui maestà, morì.

Sēmen, inis, n. Seme, semenza. SYN. Sementis. EP. Fœcundum, genttale, fructiferum, cereale, fertile, ferax, sparsum. Jam quæ seminibus

jāctīs sē sūstulit ārbos. Virg.

Sēmēsňs, a, am. Mezzo mangiato. Sēmēsām prædām, ēt vēstīgiā fædā rēlīnqnūnt. Virg.

Semianimis, vel Semianimis, is, m. f., e, n. Mezzo morto, tramortito, SVN, Sēmianimus, exanimis, ēxāngnīs. 🖣 Sēmiānīmēmquē sīnū gērmānam āmplēsă fővēbăt. Virg.

Sēmībos, bovis, adject. Mezzo bue. Cēntimanumquč Gygēn, sēmibovēmquē virūm (pent.). Ovid. sēmicāpēr, caprī, m. Mezzo capro. SYN. Capripēs. Sēmīcāpēr colerīs cīnctūtīs, Faūne, Lupērcīs. Ovid.

Sēmideus, i. m. Mezzo Dio, semideo. SYN. Hēros. ¶ Sûnt mihî Sêmidêi, sûnt rûstică nûmină Nymphæ, Et Faûni, Sătyrique, et mônticolâ

Silvānī (spondaie.) Ovid. Sēntihoma, inis, m. Mezzo uomo. SYN. Sēmivir. ¶ Quāmvīs sēmihōmīnīs vēsānō grāmīnē f@tă.

Colum.

Sēminēv, čeis, Mezzo morto, SYN, Sēmianimis, ēxānimis.

Semino, ās, āvī, ātūm, ārē. Seminare. Act. SYN. Sero, planto, PER, Spargere semen humî, Semină terræ, humo, solo, vel agris demittere. Vide Sero.

Semīrāmis, idis, f. Semiranide, EP. Formosa, Mārtĭā, fōrtĭs, lāscīvā, īncēstā, tūrpĭs, phāretrātă, bēllātrīx, ārmīpŏtēns. PHB. Ēmīnĕt ēxtento phäretrată Semîrămis arcu. Concubitu nātī lõngævă Semīrāmis ārdēt. 🎙 Quāliter īn thălămum formosă Semirămis îsse Dicitur. Ovid. Hist. Semiramide, moglie del re Nino, regina degli Issiri.

Semisopitus, a, um. Mezzo addormentato, che dormiechia. 🎙 Pūrpūrčō jšeŭīt sēmīsŏpītā torō

pent.). Ovid.

Sēmită, &. f. Sentiero, viottola, SYN. Callis, traměs, víă, iter.

Sēmivių, viei, m. Mezzo nomo, SYN, Sēmihoma, EP. Îmbēllĭs, īguāvūs, tĭmĭdūs. 🕻 Lōrīcāmqnĕ mănû vălida lăcerare revulsam Semiviri Phrygis. Virg.

Sēmiūstišs, et Sēmiūstišlātišs, ā, ūm vel Sēmiūstišs, ēt Sēmiūstišlātišs. Mezzo arso. ¶ Implēntārquē sūpēr pūppēs, sēmiūstā mādēscūnt Rōbinā. Virg.

Sē, novēo, ēs, movī, motūm, ērē. Leeur via. SYN. Rēmovēo, āmovēo, ¶ Jūcūndo sēnsū, cūrā sē-

mötä mětúquě. Lucr.

Sömpör, adverb. Sempre, ognora, tuttodi. SYN. Ætörnüm, üsquë, nünquām nön, cöntřinüe, ässidüe. PER. Ætörnös in ännös, tu ötörnüm tömpüs. Per intinītös ännörüm cürsüs. PHR. Quöd nüllä ünquām deleht ætás, Lücidä düm cürrönt ännösi sidörä mündi. Öceánüs claüsüm düm flüctbüs ämbiét örhöm. Lünäquö dömissös düm plönä récölliget ignés. ¶ Sömpör égo aüdilör täntüm? nünquämnö répönäm? duv.

Sēmūnejā, ā. f. Mezz'oncia. 4 Hārēāt in stūltīs brēvis ūt sēmūnejā rēctī. Pers.

Sē, ā, ē, f. Siena, EP, Sălubris, āntiquă, îllūstris, hēllicā. PER, Gāllicā Brēnni ārx. Cœlō protectă sălūbri. Pontificium nātālē solūm.

Séhātör, öris, m. Senatore. SYN. Păter, jūdēx. EP. Löngævűs, cānös, annösűs, sölers, prūdēns, grāvis, săpiens, sägāx, prövidüs, pūrpūreűs, jūstūs, ācquūs, integer, illūstris, vērēndūs, sānetūs, vēnērāndūs. PER. Inter jūstās pars öptimā cīvēs. Ingeniō māgnūs. Jūdīciī dēxtērītātē grāvis. Consilio polens. Populo dāns jūrā.
Pāscēbātquē sūās īpsē sēnātōr ovēs (pent.).

sēnātūš, ūs. m. Senata. SYN. Cōncĭlĭūm, cūrĭā, cūtūs. EP. Aūgūstūs, sācĕr, sānctūs, clārūs. ¶ Jūrā māgīstrātūsquĕ lēgūnt, sānctūmquē sē-

nātām, Virg.

Sĕnēctă, æ, É, vel Sĕnēctūs, ūtís, f. Vecchiaia, vecchietza. SYN. Sĕnfūm, chūtīfēs, chūt, ōrūm, EP. Prōvīdā, sāpfēns, sölērs, sērēnā, quītāt, prūdēus, hōnēstā, stūdīūsā, mörūsā, lānguādā, tārdā, sēguās, dēbīlīs, chūā, mörbīdā, æguā, lānguēus, lānguēscēns, lōngævā, grāvīs, ēflotā, tētrīcā, arūmuōsā, dēlīrā, crūdā, āvārā. PER. Sĕnīlēs ānuī, rūgæ, Sĕnīlē ēvūm, tēmpūs. Sēnīlīs āvār prēvīmā fūnerībūs ætās. Sēnīlīs āvīs grāvītās. PIR. Cōnsīlītā ætās mēlfor, sēd vīrībūs ætās. Dēhīlīs ætās. Cōmpēnsāns ānimō mēmbrorūm dāmnā sāgācī. Sēnīlīs ētās rārīs spārgīt tēmpērā cānīs. Ævī mātūrēs īn trīstē sēpūlehrūm Īnelīnāt sēnīī grāvītās. ¶ Cānēntēm möllī plūmā dūxīssē sēnēctām. Virg.

Sčněsco, řs., ůî., črč., n. Invecchiare, attemparsi, SYN. Însčněsco, cônsčněsco. PER, Jám vírés seněctás děhřítát, frángit, Jám muhí dětériör cánis áspěrgitůr áctás, fróntém rágá sénílís árát. Júvěnílés récédůnt, ábscédůnt ánni. PIR, Jám mihř cánilíše půlsis mějřoříbás ánnis Věněrát, ántiquás miseděratqué cómás. ¶ Témpôrá labántúr, tácítisquě séněscimus ánnis. Ovid.

Sénév, Is, adject. Vecchio. SYN. Séniór, löngavvűs, âmnővás, grándávvűs, vétűlűs, décrépítus. EP. Änhélűs, infirműs, párcús, imbellis, sőlérs, ságáx, délirús, squálídús, sevérus, ávárus, féssűs, inválídús, tréméns, élbetús, ager, tardűs, pűgér, řnéis, párcús, sördídús, mörösus, délöllis, rűgösűs. PER Séniő grávis, gráviór, lángnéns, féssűs, tárdús, délölís. Löngis cönsúmptús áb ánnis. PIIR. Cni cörpús ánnis conléctúm. Cui sénilés ártús fitúbant. Senév cui cānā, putrīsquē Stāt cōma, čt īn pēctās sördīdā hārbā cādīt. Nāmquē senēx löngas pērāgīt dām tēmpērā vitas. Jām rēspicē cānōs, fuvo-līdāsquē mānūs čt īnānēs rērnē lācērtōs. ¶ Quīquē rēgās örbēm cām remorē sēnēx (pent.) Mart.

Sēnī, sēnā, sēnā, plur. I sei a sei. § Mārtřă têr sēnēs profēs ādolévērāt āmnēs. Ovid.

Sĕnītīs, ĭs, m. f., ĕ, n. Senile, da vecelue. Cānquĕ sñô quétiô rāgă sĕnītīs érăt pent.) Ovid.

Sĕnīûm, ĭi, n. Decrepiteza, recehizza, SYN, Sénīctūs, sénéctă, cântites. PHR. Imbéllé sénfûm côntràhit rūgis cutēm. Sénfô cônfôctůs čt ânnis, Sénfô débřli trêmēns. § Sicănĭisque crŏcis, sénfô néc fêssűs ĭnērtī. Stat.

Sĕnŏnēs, ūm, m. plur. Senoni. ¶ Ēt Sĕnŏnum fűrĭās Lătiæ sēnsērē cŏhŏrtēs. Stat.

Sēnsībītīs, m. f., č., n. Sensibile, sensitico. SYN. Sēnsītīs. ¶ Sēnsībītēs pārītēr nos oppressērē dolores. Mant.

Sēnsim, adverb. Adagio, a poco a poco. SYN. Paúlātim.

Sēnsūs, ūs, m. Senso, sentimento. EP. Pērspīcāx, sūbtilis, ācūtūs, vivus, vigil. PHR. Āreānos tibi erēdētē sēnsūs. Quīs cērnēnti tāliā sēnsūs? § Sēlūs hie inflēxīt sēnsūs, ānimūmquē tābāntēm. Yirg.

Sēntēntā, ā, f. Sentenza, parere, concetto. SYN. Mēns, āntimās, constitūm, sēnsūs, pinto, vel dēcrētūm, jūdictūm. EP. Sānā, mētfor, fīxā, rārā, prævīsā, consūltā, optimā, dūbiā, īncērtā. PHR. Nātē Dēā, quā nūne ānimā sententīā sūrgīt! Hāve animā sēntēntīā ronstāt. Hāve milhī mēns ēst. Sēdēt hāve sēntēntīā mēntī. Omnībūs idem ānimūs sečlērāta ēxcēdērē tērrā. Māctē Vīrtūte ēsto, inquit, sēntēntīā dīā Čātōnīs. Hor.

Sēntīnā, ā, f, Sentīna, SYN, Clöācā, EP, Tūrpīs, īmmāndā, todd, putris, ¶ Lārga úbi Tārtārčās īutrāt sēntīnā clöācās. Mant.

Sēmio, īs, sī, sūm, īre. Semire. Neut. SYN. Sēnsū căpio, pērcipio, vidéo, aūdio, gūsto, tāngo, ŏdōrior. Conoscere. Cāpio, înteiligo. Pensare, guidare. Pūto, ārlatror, ēxistimo, tēor, cēnseo, jūdico. PHR. Quē sit sēntēntā mēntī. Nēc mē sēntēntāt fāllīt. Omnībūs īdem ānīmūs, mēns ūnā. § Sīntāt, ēt tandēm Tūrnum expēriātūr in ārmīs. Virg. Vide Sententia.

Sčntřs, řs. f. Spinajo. SYN. Spină, růbůs, veprřs. EP. Důră, ăspéră, ăcůtă, môrdáx, rigidă, § Crůră sécént séntés, ét sîm tíbí caûsă dölôris. Ovid.

Sčórsům vel Seórsům, adverb. Partitamente, separatomente, a parte. SYN. Sčórsím.

Scháco, ás, áví, átům, árč. Separare, segregare, Act. acc. SYN, Sejûngo, disjûngo, sépôno, sécérno, ségrégo, distinguo, divéllo, distráho, remôveo. § A trúcé que flámnis sépárát ángue leám pent.\(^\) Ovid.

Sốpốtia, Îs., ivi, sepültům, îrč. Seppellire, sottorrar. Act. ace. SYN. Tůmůlo, côntůmůlo, hůmo, řinhůmo. PER Tůmůlo côndere, tegěré, děpônětě, cômpônetě. Dăre mémbră sépůlehrő. Mandáré côrpôră térre. Côndere hůmô Děcôrare sépülehrő. Aggéré térræ öneráre. Rédderé côrpůs hůmô Sepulehrő töndere, PHR. Côrpus éxangné sépůlehrő. Réddidht Héctörům. Meddaquê jácéns fulnimalus aréná. Dac plěhéjő córpus řínane rôgo. Sic bene sub tenera parvá.

quiescăt hămo. Össă premantăr hămo. Cunctă tăus sepelivit amor, nee femină post te.

Prop.

Sēpēs, vel etiam Sēps, sēpīs, f. Siepe. SYN. Vāllūm, sēptūm. EP. Spīnēā, spīnēšā, āltā, dēnsā, spīssā, agrēstīs, sylvēstrīs, ācūtā, hōrrīdā. PHR. Sēgētī prātēndērē sēpēm. Cīrcūmdārē sēpīhūs hōrtūm, vel agrūm. ¶ Tēxēndē sēpēs čtīam, ēt pēcūs ōmnē tēnēndum ēst. Virg.

Sēņiā. ā, f, Seppia (pesce), incliostro. ¶ Nīgrā quod infūsā vānēscāt sēpiā līmphā. Pers.

Sēpio, îs, îvî, vel psî, îtim, îrê. Assiepare, circondure. Act. acc. SYN. Āmbio, vailo, öbsēpio, circūmsēpio. circūmdo, circūmvāllo. ¶ Quām sēpirē plāgis sāltūm, cănībūsquē ciērē. Lucr. Vide Sepes.

Sēpōno, ĭś, pŏsŭī, sĭtūm, črč. Metter da banda, separare. Act. SYN. Sējūngo, sēgrēgo, sēpāro, sēmŏvčo, sēcērno, āmŏvčo. ¶Myrrhĭnā sīgnāvīt,

seposuitque décem (pent.) Mart.

Sēps, sēpšs, m. Sorta di serpente. SYN. Āngušs, sērpēns. EP. Ēxīgūŭs, pārvūs, mördāx, āspēr, noxiŭs. ¶ Össăquĕ dīssölvēns cūm cörpörĕ tā-

bificūs seps. Lucr.

September, brīs, m. Settembre. EP. Aūtūmnālīs, frūgifēr, plūviōsās. PHR. Mēnsīs quō prēssō spūmāt viudēmiā Būcehō. Mēnsīs quō vāciās pingui viudēmiā cēllās Dīstēndīt. ¶ Incolūmēm tibi mē præstānt sēptēmbrībās hōrīs. Hor. Expl. Settembre, settimo mese dell'anno, incominciando da marzo. In questo mese il Sole entra in Libra, e fa Vequinozio.

Septembrātis, is, m. f., č., n. Di settembre. Jām Septembrāles īdūs prāvērtīt Apollo. Mart.

Sēptēnāriňs, ň, ūm. Vumero di sette, settenario.
Šēptēnāriň sţnthisīs Săgūntī (phal.). Mart.
Sēptēnāriň, ōniš, m. Settentrione. SYN. Ārciŏs, ūrsā, plaūstrūm. EP. Frigidňs, gĕlĭdňs, gĕlĭdňs, gĕlĭdňs. PeR. Āxīs gĕlĭdňs. Prōstimă sīdēribňs tēllūs Ĕrymānthidös Ūrsæ. Gĕlīdī trīonēs. PHR. Hæe gĕlĭdō tērră sib āxĕ lätĕt. Seythïām sēptēmquĕ trionēs Hōrrifēr īnvāsīt Bŏrēās.
¶ Tālĭs Hypērbörēö sēptēm sūbjēctă trionī. Virg. Expl. Costellazione formata di sette stelle, che rappresentano un varro tirato da due bowi.

Sēptēnūs, ă, ūm. Sette. ¶ Cēerŏpĭdē jūssī, mĭsĕrūm! sēptēnă quŏtānnīs. Virg.

Sēptimus, a, ūm. Settimo. 9 Sēptima pēst dēcimām fēlīx ēt pēnērē vītēs. Virg.

Sĕpūtchrātīs, ĭs, m. f., č., n. Sepotcrale. ¶Āntē sĕpūlchrātēs īnfēlīx ādstĭtīt ārās. Ovid.

8ĕpūlehrūm, ī, n. Sepolero, avello, tomba. SYN. Mönămēntūm, būstūm, tāmŭlūs, Maūsölcūm. EP. Ātrūm, trīstē, ŏpācūm, mēstūm, gčlīdūm, mūtūm, lūgubrč, fātālē, fūnērčūm. mārmörčūm, mārmörčūm, mārmör, lāpīs. Sēpūlehrālē sāxūm, mārmör, lāpīs. Sēpūlehrālē sāxūm, mārmör, lāpīs. Sēpūlehrālē sāxūm, Tūmijlī mōlēs. Sĕpūlehrī, vel tūmūlī hŏnor, dēcūs. Fūmērčūm sāxūm. PHR. Ād tūmūlūm, quō māxīmis öccūbāt Hēctör. Tūmülūm Rhætēo īn lītore ĭnānēm Cōnstītūī. Mēā cūm tūmūlūs cōntēxērīt össā. ¶ Sēdībūs hūne rēfēr āntē sūīs, ēt cōmdē sĕpūlehrō. Virg.

Sĕpūttūrā, ā, f. Sejoltura, fossa, sepolero. J Pōstquē sĕpūltūram cŏmĭtātūs cōnjūgē nātēs, Fillol. Sēquāuā, ā, m. Senna (fiume). EP. Māgnūs, lātūs, vāgūs, pācūtūs, īmmēnsūs, āltūs, lērtīlīs, dīvēs,

ficcundus. PER. Amnis Scquanicus, Scquanicum Ilumen. ¶ Rhēnus, Ārār, Rhodanus, Mosa, Mātrona, Scquana, Lēdus. Sid. Expl. Senna, fiume della Francia, che passa per mezzo a Parigi: secuturisce in Borgoqua dal monte Voga: e va a sboccare nel mar Britannico.

Sēquănicus, ă, ūm. Della Senna. J Hāne tihi Sēquănicu pinguēm tēxtrīcis ălūmnām, Qna-Lăcedamonium bārbārā nomen hābet dist.)

Mart.

Sĕquāx, ācis. Seguace. Adject. ¶ Iŏnĭōquĕ mărī, mălĕrēque sĕquācĭbus ūndīs. Virg.

Sĕquēstěr, ă, nin, vel Sĕquēstris, ĕ. Mezzano, intromesso. J Bīssēnos pĕpigērĕ dĭēs, ēt pācē sĕ-

quēstrā. Virg.

Sequor, eris, nītās, sequī. Seguitare, seguire. Depon. acc. SYN. Insēquor, sūbsēquor, sēctor, ūrgčo, insto. PER. A tērgō sēquī. Ponē sūbīrē. Lēgērē vēstīgiā. PHR. Sūbsēquītūr, prēssoņe. lēgīt vēstīgiā grēssū. Sēquītūr vēstīgiā fūrlīm. Insēquēris, tūgiō; tūgis, insēquor. Jāt nē mē fūgiēns, vēntōs, sēquērērē, rōgābām. Ovid.

Sěrá, @, f. Chiavatura, serratura. SYN. Föriúm, ŏhöx, cărdo. EP. Fīrmă, stăhřlřs, fërrëă, těnāx, vălfdă, tūtă, sēcūră. ¶ Dempserat āppositās în-

sĭdĭōsă sĕrās (pent.). Ovid.

Sērānus, ī, m. Serano, cavalier romano. J Sūdābātque grāvī Consūl Sērānus ārātro. Claud.

Sērāphicus, ă. ūm. Serafico, di Scrafino. ¶ Cūm tibi Sērāphicæ gönitör pöst bēllā phālāngēs. Mill.

Sĕrāphīm, nom. indecl. Serafiuo. ¶ Sūspĭeĭt, huīc gĕnĭūs, Sĕrāphīm săcră nūncŭpăt ātās. Mant. Vide Angelus.

Sĕrāpīs, īs, vet ĭdīs, m. Serapide. SYN. Āpīs, Osīrīs. ¶ Vīncēbānt, nēc quæ tūrhā Sĕrāpīs

ămăt (pent.). Mart, Vide Osiris.

Sĕrēnītās, ātīs, f. Screnitā. SYN. Sĕrēnūm, sūdūm. EP. Clārā, nītīdā, pūrpūrčā, mīcāns, cāndīdā, pūrā, grātā, amcenā, jūcūndā, plācīdā, trānquīllā. PER. Sĕrēnūs dīes, āēr, Sōl, pōlūs. Sĕrēnūm cēlūm. Pūrūs, cāndīdūs, clārūs, īnnūlīs, trānquīllūs dies. Pūrūs, sīnc nūlīd dīes. Plācīdī clēmēntīā cēlī. PIIR. Nūbē sŏlēt pūlsā cāndīdūs īrē dīes. Pōstquām cūnctā vīdēt cēlō cēnstārē sĕrēnō. Tūm cīrcūmfūsā rēpēntē Scīndīt sē nūlīēs. ĕt ĭn æthērā pūrgāt āpērtūm. Sĕrēnō lūmīnē, vel sērēnātō āxē, clārūm jūnāt splēndēseĭt, mīcāt, īrrādīāt. ¶ Pūræ cārnīfīcēs sĕrēnītātīs (phal.). Scal.

Sĕrēno, ās, āvī, ātūm, ārē. Serenare, far l'aria eliara. Act. acc. SYN. Plāco, sēdo, pāco, trānquīllo. ¶ Ēceĕ sĕrēnātō clārūm jňhār ēmřeāt

āxĕ. Silv.

Sérênűs, ă, ūm. Sereno. SYN. Sérênātűs, plācātűs, clārűs, pūruš, lūcīdűs, cândĭdűs, pūrpúrĕűs, nűtídűs, trānquīllis. PER. Non tūrbidűs. Nühicárēns. Nüllis núbřbús, vel těnebris vēlātűs ŏpērtűs, cöndĭtűs, grávĭs, öbdūctűs. Cārminà prövěnĭúnt ăuĭmö dödáctá serênő. Óvid. Vide Serenilas.

Sērēs, ûm, m. plur. Seri. EP. Plācatī, mītēs, Eōī, flavī. PHR. Quā tīlā rāmīs ûltīmī Sērēs lēgūnt. Vēllērāque ût fotīs dēpôctūnt tēnnīā Sērēs. ¶ Tē Mēdūs, tē möllīs Ārābs, tē Sērēs adorent. Claud. Expl. Popoli confinanti coll India, cost detti dalta città di Sva, dose sono alberi, dai cui ram si caça sottilissima lana.

Sēriš, v., f. Vaso di terra, orcio. • . . . O sī Sūb Sērpāttām, ī, n. Sermollino, serpillo (crba). EP. rostro erepet argenti mihi seria dextro Hercălă! Pers.

Sēricām, ī, n. Seta. EP. Pretiosum, nobile, dives, ŏpěrōsům, sübtīlě, grăcilě, PER. Sérică véstis. Vēllērā Sērūm. Sērīcā tīlā. Sērīcām stāmēu, vēllŭs.

Sēricus, a, um. Di seta. SYN. Sēriceus, hombiemus. 9 Quid rělěvánt váriis sérică téxtilibus! pent.). Prop.

Series, ei, f. Ordine, serie. SYN. Ordo. EP. Magna, longă, îmmensă, nobilis, clără. PHR. Séries īmmēnsa laborūm. I Nēc tamen hac series īn caŭsā prősĭt Ăchīvī. Ovid.

Serius, a, um. Grave, serio, importante. 9 Quid nīsī tot lūsūs, et tot med sērīd nosses. Ovid.

Sérmo. ōnĭs, m. Sermone, favella, linguaggio, parlare. SYN. Ōrātĭo, tŏquēlă, dīctă, vērbă, vōcēs, colloquium, alloquium. EP. Doctus, gravis. cūltůs, pělitůs, grātůs, jūcūndůs, plácidůs, le-pidůs, festivůs, hiláris, concinnus, canorůs. PHR. Lěpřdő sérmöně lőcůta est. Můltă jócáns, comique teneus sermone sedentes. Completque văgīs sērmonībūs aures. Ille ŭt erat grandi ēloquio, et sermone canoro. J Pulsat adhūc græec, non est hic sermo pudícus. Juv.

Sĕro, ĭs, sēvī, sătūm, ĕrĕ. Šeminare. Act. acc. SYN. Însero, consero, semino. PER. Terræ semină mando, Mandare semen agris. Dăre semină terræ. Spargere semină. Committere semină sulcis. Semen humo tegere. Sulcis deponere. Semen credere sulcis. PHR. Exercete virī taūrēs, sērite hērdēš cāmpīs. Prīmūs inēxpērtæ commisit semină terræ. Nec semper credendă Ceres fallacibus herbis. 9 Et dubitant homines serere, atque impendere curam? Virg.

Sēro, adverb. Tardi. SYN. Tārdē, tārdiŭs, sēriŭs, īntēmpēstīvē. 9 Āleīdæ cito Diī, sēd tibi sēro dăbūnt (pent.). Mart.

Sērotinns, a, am. Di sera. SYN. Tārdus. sērus, vēspērtīnus. 🐧 Ēt cālīgāntī prēmērēt sērōtīnā noctě. Hil.

Serpens, tis, m. Sergente, serpe. SYN. Anguis, coluber, dráco hýdrůs, hýdrá, aspis, viperá. EP. Pēstifer, lethifer, sinnosus, noxius, nocuus, mieňlősňs, lúbířicůs, squáměňs, dírňs, átěr, törtilĭs, trūx, cārrĭlĕŭs, īmmānĭs, sāvūs, ācērbūs. hōrrīdās, Gōrgŏnĕŭs, rābīdŭs, īnsīdīōsŭs, tērrībīlīs, ēxītīēsās, Lībycās, Nīlīācās. PER. Plēnus venēnē. Lānguā, vel ērē mināx. Simuesa voluminā tērquēns. Venēnē armātus, et īrā Terribilis. Aidens oculis. Airectis horrens squāmīs. PHR. Immēnsīs örbībūs ānguēs Incůmhůnt pělágě. Máximůs hie flexů simůěso élábítúr ángnis. Löngő cápút éxtőlit ántró Cārrilēās sērpēns, horrendāquē sībilā mīsit. Feros clausit scrpentis hiātus. Centum angues, cinctāmque gērīt sērpēntībās Ilydram. Virg.

Sërpo, is, psi, ptam, črč, n. Inday carpone, serpere, strisciar per terra. SYN. Înserpo, repo, îrrêpo, rêpto, PER. Côrpus humî tráhêrê, Côipoté hámám, térrim vérréré. PHR/Sérpit hámi tūtās nīmīūm, tīmādāsque prēcēllæ. Atque hāne, sine, temporă circum, Înter victrices, hederam tibi serpēre lauros. Inque ipsēs vultus ser-

pěrět átrá litěs pent.). Mart.

Sërpsttitër, & , ûm. Che produce scepillo. 🖢 Quaserpylliteris ölet cătinis (phal., Sid.

Grātūm, suāvē, ödörūm, fragrāns, viridē, ödöriferum. ¶Ālliā, serpyllumque herbas contundit ölentes, Virg.

Sērrā, ā, f. Soga, EP Fērrčā, šeūtā, dēntātā, tonsă, tectă, corvă, stridens raŭcă, argūtă, levis, růtiláus. J Serræ stridentis ácerbům. Lucr.

Sertim, i, n. Ghirlanda, corona, SYN. Cotona, corollă, EP. Viride, odorum, suave, florens. flőridőm, nexilé, rédőléns, rőséűm, fröndéűm. Ăpōllĭnĕūm, tēxtĭlĕ, grāmĭnĕūm, ŏlēns, fēstūm, gentale, roseidum, pantceam, Amaranthinam, pictūm, hālāns. PER. Suāvēm spīrāns ödörēm. Vērno dē llorē coronă. Tēmporā cingēns, PHR. Scrtum, vel coronam texo. Cingere capit, vel temporă sertis. Molliă Pegăsides vestro dăte sertă păetæ. Ödörātis înnectunt tempără sertis. Textilibūs sērtīs omne rubēbāt iter pent, . Mart.

Serom, i, n. Siero. J. Pasce sero pingui: nūnquam

cůstěděbůs illis. Virg.

Sērūs, ă, ūm. Tardo. SYN. Tārdūs, sērētīnūs, vēspērtīnus. Tillie sērā rubēns āecēndīt lūminā vēspēr. Virg.

Sērvā, æ, f. Serva. SYN. Fămŭlă, āncīllă, mĭnīstră, EP, Sēdňlā, öfficiosa, diligens, segnis, dēsēs. PHR. Domināc impērio obsēguens

Sērvītis, is, m. f., č, n. Screile. Cēreš (efligies) süpplícitér stábát sérvilibns, ütqué. Nor.

Servio, is, ivi, et ii, itum, ire. Servire. Neut. dat. SYN. Ministro, fămulor, părco, obsequor, obedio, öbtémpéro. PHB. Quố tǐbǐ jūcũndô fămălârêr sērvā lāborē. Ægrā sūbīrē sērvitiā. Grājis sērvitūm mātribās ībo. Neque servitio me evire licebat. Aŭspiciis, liceat Phrygio servire marītā. Virg.

Sērvitinm, ii, n. Screigio, SYN, Sērvitūs, minīsteriām, öbsēquiām. EP. Dūrām, grāvē, tūrpē. tristč, ægrúm, immitě, něfándům. PHR. Děmůs Assărăci Phrygiam elarasque Mycenas Servitie prěmět, ac victis dominabitůr Argis. Dárôque nimis calcată premetur Servitio. Tam grave servitium, tam duros passa labores. Quid facerem? neque servitio me exire licebat. Virg.

Sērvitās, ūtis, f. Scre.tu. SYN. Sērvitiām, ministerium, lämülatus, öbsequium. EP. Dūra, ăcerbă, Iristis, tūrpis, misera, agra, molesta, īmmītis, intimis, ābjēctā, vitis, nefindā. PHR. Sérvitii jágúm. Dűrúm férré, vel páti sérvitiúm. ¶Sie dēmēns mihi sērvitūs amoris (phal. . Scal.

Servo, as, avi, atum, are. Serbare, saleare, mantenere, guardare. Act. acc. SYN. Conservo. àsservo, sálvo, tňeor, cůstodřo, defendo, protego. PHR. Sŏciōsque ā morte redaxi. Eripui bis hůměris, mědřóque éx hôstě rěcěpi. I t sic sér várět révocátům á mörte párêntém. Clinvitům qui servat, idem lăcit occidenti spondare. . Hor.

Servás, i, m. Servo, servidore, servente, SVN Fimulus, minister, paer, maneipiam. LP. Officiósás, finás, fidélis, vigil, prómptus, gnavús, īmpigēr, vigil, ālgēctus. PER. Făcilis ād jūssā māgistrī. Hēxo poplite servus, Agilesque per omniă servi. PHR, Jūrat Se fore mancipium témpűs In őmné tűűm. Ördine cértő Ad sűá compositi descendant manera servi. Non bene, créde milo, sérvő servitur ámico. Hor.

Sētā av. t. Schola, SYN, Pilus, EP, Dana, rīgidā,

hīrtă, hīrsūtă, āspērā, hōrrēns, hōrrīdā. • Tērrĭbĭli împēxūm sētā, cūm dēntĭbūs ālbīs. Virg.

Sētōsňs, ă, ũm. Pieno di setole, setoloso. SYN. Sētiger, villosus, PER. Setis horridus, asper, horréns, rigidús. ¶ Sétősi cápút hóc ápri tibi, Déliá, páryús. Virg.

severitas, atis, f. Severità, rigore, rigidezza, SYN. Āspērītās, aūstērītās, sāvitīš, ācērbītās, atrō-cītās, īnclēmēntiš. *Gravitā*. Grāvītās. EP. Ātrōx, āspērā, dūrā, ācērbā, mŏlēstā, rīgīdā. PER. Trīstě supērcilium, durique severa Cătonis frons. Fronsque severa Majestate gravis. ¶ Quārē dēpŏsĭtā sēvērĭtātĕ (phal.). Mart. Vide Crudelitas.

Severus, a, um. Severo, rigido, aspro. SYN. Acerbus, āspēr, atrāx . rīgīdūs , īmmītīs , sāvūs, fērāx , aūstērus. PHR. Vūltūque ēt vēstē sēvērus: Aspēctūquē grāvis. Non illē rigoris Ingrātās laudes, nec nubem frontis amabat. quidem fătěor frontis non esse severæ. Ovid.

V. Crudelis.

Sēvuco, ās, āvī, ātūm, ārč. Chiamare da banda, o in disparte. Act. acc. SYN. Vŏco, ādvŏco, āppēllo. 9 Sēvocāt hūne genītor, nee caūsām lāssūs āmōrīs. Ovid.

Sēvām, ī, n. Seco. J. Röbörčāsque pilās ūrsīnō jüngitő sévő. Seren.

Sēx, adject. plur. indecl. Sei.

Sēxāgēnus, a, um. Sessanta. Bis sēxāgēnās facies sua summa prioris. Manil.

Sēvāgēsimis, a, um. Sessantesimo. ¶ Ūt locuplētem, ăquilăm libi sexăgesimus annus. Juv.

Sēxāgīnta, adject. plur. indeel. Sessanta. Sēxāgintă teras cum limină măne senator. Mart. Cum sexaginta numeret Cassellius annos. Id.

Sēxtāvīks , ĭī , m. Sestiere , stajo (misura). ¶ Pānīs čmátůr, člůs, viui sextáriňs, addě. Hor. Sextits, is, m. Sextile, agosto. ¶ Per brůmám Tỳ-

beris, sextili mense căminăs. Hor.

Sēxtňs, ă, ūm. Sesto. PHR. Posterior quinto, antěriór séptimó.

Sexus, us, m. Sesso. EP. Virilis, muliebris. Quaecũmque áltěriůs séxůs imitátă figůram ést. Juv.

Si, conjunct, Se. Et si fată Deum, si mens non lāvā fūīssēt. Virg.

Sibi, dat. A sè. 9 Nil conscire sibi, nulla pallescěrě cůlpá. Hőr. 🖣 . . . năm quis Pēccandi finêm

posuīt sibi? quāndo rēcēpit! duv.

Sībito, ās, āvī, ātūm, ārč. Zūfotove, sibilare. Nent. SYN. Āssībilo, PER. Dărč sībilă, Ōrč, vel linguā sībilā vībro, Līnguām vībrārē trisūlcām, Hōrrentiă sibilă tollere. Sibilăt, hanc illi vocem nātūră relinguit. Ovid.

Sībilūs, i. m. Fischio, zufolo. SYN. Sībilūm. EP. Raūcus, strīdēns, horrīdus, ingens, acūtus. Nām něquě mē tântům věnřentis sibřlůs

Aŭstri, Virg.

Sibimet. A se stesso, a se medesimo. I Qui sibimet desant, illis jare omniă desant. Mant.

Sĭbyttá, æ, f. Sibilla. SYN. Phœbăs. EP. Cūmēá, Dēlphicā, lātidicā, pramūneiā, tongāsvā, vētūs, ānnosă, fatilieră. PER. Fatidică vates, anăs, virgo. Phēbī prēsāgă săcērdōs, Sacro āfflātă Nōmině vátěs. Sinclissina vátěs, Práscia věnuai. PUR. Al piňs Ænčás árečs, quilois áltos Ápötto Prásšálčt , hőrréndásqué prócůt sécréta Sibillia, Antrum îmmâne petit, magnâm cui meritem i sacitoi adverb. Sein qualche luogo. C Fülmineosque ănimumque Delius înspirat vates, apenaque:

fűtűrá. Tálibűs éx ádítő dietis Cúméá Síhyllá. Virg. Hist. Le sibille erano donne che predicevano l'avvenire, così dette, perche erano consapevoli dei consigli degli Dei.

SibyHinus, a, um. Di Sibella. 4 Fata sibyllinis

fānātĭeŭs ēdĭtă lībrīs. Prud,

Sic, adverb. Così, si. SYN. ŬI, ŭtī, sīcut, ita. 🖣 Sie ŏeŭlōs, sie īllē mānūs, sie ōrā fērēbāt. Virg.

Sīcă, ā, f. Süle, pugnale. SYN. Glādins, ēnsis, mūcro, pūgio. EP. Fērrēž, ăcūtă, dūră, pērfidā. ¶Quōdquĕ tĭbī trĭbŭīt sūbŭlă, sīcă răpĭt (pent.).

Sicambri, örüm, m. plur. Popoli di Germania, EP. Sævi, trúcés, dūri, férōcés, förtés, pălūdōsi, īndŏmĭtī. 🖣 Illē gēnūs Suēvōs, ācre, īndŏmĭ-

tősque Sicambros. Ovid.

Sicānī, orum, m. plur. Di Sicilia, o di Sicania, oppur Sicam. EP. Hesperii, fortes, savi, veteres. ¶ Sie tibi dum fluctus subterlabere Si-canos. Virg. Hist. Sicani, popoli di Spagna che occuparono la Sicilia, e la dimandarono dal loro nome Secunia.

Sīcāriŭs, ii, m. Assassino. SYN. Homicida. EP. Dūrňs, sævňs, crūdēlis, viŏlentňs. ¶ Quod mæchūs fŏrčt, aūt sīcārĭŭs, aūt ălĭōqnī. Hor.

Siccine? adverb. E cost? SYN. An sie, sie ne. ¶Sĩccinë Thêssălicæ mêntêm frêgêrê růinæ?Jnv.

Siecitās, ātis, f. Siccita, secchezza. EP. Āridā, torrēns, fervidā, ārdēns, pigrā, deses, īgnāvā. PHR. Pābūlā cānēscūnt, cūm fröndībūs ūrītūr ārbŏr. Tērīē ārdōrē dēhīscūnt. Æthērĭō rēcēns ēxārsīt sīdērē tēllūs. 🖣 Sōlībūs āthērīīs āltōquĕ rĕcāndŭĭt æstū.

Sicco, as. avi, atum, are. Seceure, ascingare. Act. acc. SYN. Exsicco, ebibo, haŭrio, exhaŭrio, ārēfācīo, ūro, ādūro, cōmbūro. PHR. Ātrōs sīccābāt vēstē crūōrēs. Vūlnērā sīccābāt lymphīs, corpūsque lāvābāt. Hūmorem, vel ăquās nímiús cálór extráhit, exprimit, ebibit, sörbet, ēxhaŭrīt. Estūs sīccīs fervorībūs agros ūrīt, ēxūrīt. Ārēntēs æstūs biūlcāt agrēs. TĒcquīd ăgît, sīccās însānă cănīcălă mēssēs. Pers.

Sicens, a, um. Secco, ascintto, SYN. Siceatus, exsīccātus, ārīdus, ārēns, ūstus, adustus, PER. Sīccīs fērvētībās āstās. PHR, Dīcītār Ægyptās cărŭissč javantibus arva Imbribus, atque aunos sīceă făisse novem. Tē trāctāre voles, āccedes

siceus ad unctum. Hor.

Sīcētīs, idis, f. Dr Swilia. Sīcētidēs Mūsæ, paūlo mājorá cănāmūs. Virg

sicera, a, f. Cervogia. Dicitur ignorans adipem,

sicerāmque, mērūmque, Mant. Siebārs, i, m. Siebeo. ¶ Huie conjūx Siebāvis črāt ditissimus āgrī. Virg. Respondēt cūrīs, āquātque Sichāus amorem. Id. Hist. Sicheo, marito di Didone, sacerdote d'Ercole, che fu ucviso da Pigmalione, per poter impossessarsi dei di lui tesori.

Săcitiă, a, f. Sicelia. SYN. Trinacris, Trinacriă, Sicāniă, EP. Dives, focundă, fertilis, vāstā. Expl. Sicilia, isola del mar mediterraneo, tanto abbondante di grano, che nevitamente fu chiamata d granajo dell'Impero Romano. Anticamente non era del tutto isola, e per tre promontori che aveva, fa detta Trinaeria.

saes, et sicubi māximā tigris. Stat.

sĭeňlůs, ă, ūm. Di S.cilia, SYN. Sicāniis, Sicāniis, Trinācriús, ¶ Vix ē conspectú Siculæ tellinis in altum, Virg.

Sient, adverb. Come. SYN. Sic, ŭti, ŭt, včlăti, non sěcůs ác, sieůti. 9 Sieůt áquá trěmálům lábris ábi lámén áhénis. Virg.

Sidērēňs, å, úm. Stellato. ŠYN. Stēllātús, stēllīfēr, codéstis. § Siděrěō flágráns clýpčo, ét codéstibús irmis, Virg.

Sito, is, dī, ere, Sedere, posarsi, abbassarsi, Neut. SYN, Sūbsīdo, resīdo, sedeo. ¶ Sēdibās optātīs gemina siper arbore sidant. Virg.

Sidon, onis, f. Sidone, Saide, EP. Antiqua, vetús. nobilis, clară. Cin Tyria Sidone quod accidit et fuit Ægis, Lucr. Expl. Città della Femeia. posta al mare, celebre per la porpora, che ivi si

Sidonins, a, um. Di Sidone. SYN. Tyrins , Phonīciŭs. • Sīdoniās ostentāt opēs. Virg. Olistu-

půit primo äspěctů Sidöniă Didő, Id.

Sīdňs, čris, n. Stella, SYN, Astrūm, stēllā, EP. Cārlēstē, īgnētīm, attrētīm, rādiāns, nitētis, lūcidim, ritilim, flammigerum, micaus, flammiyomum, PER, Siděrěňs ignis, Stěllárům lůmină, Růtřilo siděrá fixá Polo, PHR. Aŭrřeoma obscūrās illūstrānt sidērā noetes. Inconcūssa súo völvüntür sideră lāpsū. Fülgidă ceū clarā siděrá noctě micánt. 🖣 Siděrá siděribůs, nůměrāmque öbjēctă rēcūsēnt. Virg.

Sigittārim, vel singīllātīm, adverb. Partitamente. puntualmente, specificatamente. • Nec sigillätim

pössünt sécrétá vádéri. Lucr.

Sigittim, ī, n. Sigello, suggetto, bolla, SVN, Signūm, stêmmă, EP. Aŭrčūm, argentčům, arčūm, nobíle, illústre. 🖣 Ödisti clávés, ét grátá sígillá púdică. Hor.

Sīguĭfĕr, ī, m. Gonfaloniere, alficre, PER, Sīgnūm, vel vēxīlbūm férēns, 4 Romanæque aquilæ si-

gniler höstis érát pent . Ovid.

Significo, as, avi. atum. aie. Synificare, dinotare, accennere, SYN, Monstro, ostendo, noto, denoto, Significare volunt indignos esse putandos.

Signo, ās, āvī, ātūm, ārē, Sequare, marcare, suqgellare. Act. acc. SYN. Designo, obsigno, imprimo. 🖣 Signāvītquē viām flāmmis, tenúesque

iécéssif. Virg.

Signom, i, n. Sequo, SYN, Însigne, notă, ărgûmentum, indicium, Immagine, Imágo, simulicrům, Insegna, stendardo, Vēxillům, Prodagio. Prődígíúm, mirácúlúm. Syillo, Sígillúm. EP. Mănitestum, stupendum, clărum, spectabile, āpērtūm, mīrāndūm, ōccūltām, prōdīgiidē, īnfélix, öbscárám, láténs, öptátám, PHR, Strymonta dant signa grues. Sol quoque et exoriens, et cam se condet in andas, Signa dabit. Sőlém cértissimá signá séquentúr. Cátque hásc út certis possimus discere signis. Vug.

Sitāmis, i, m. Canale, condotto d acqua. • Côrpórá silánős ád ágnárúm strátá jácébant. Ener.

Silentium, ii, n. Slenzio, SYN, Tacilbruntas, 16ticentiă. EP. Altum, tăcitum, arcanum, mulum, nocturnum, fidele, täcilumum in inquillūm. PHR, Trānguillă silentiă noctis. Lăcituru i silentiă rămpit. Quid me alti silentia cogis Růmpěrě? Tůmůllům tongosáit valtů, dev trăque silentiă jussit. Caximia est virtus prastáré síléntiá rébús, Ovid.

Sitenus I, m. S.leno. EP Arcadias, spamins. Chrins, titubins, PHB. Talis érat multo spumāns Silēnus tācebā, Résidēt pandā vētulus Silenus asello. • Titubat annisque meroque. Perula titubantes ebrius artus Sustinet. • S'lênûm pûérî sômnő vidére pecentém. Vng. Fab. Seleno, balio de Bacco, che per l'ordinario andas i sopra d'un asmo.

Sileo, es, ni, ete, n. Tacere, stare zitto, SYN. Tácco, contřeco, obmátésco, Passar sotto s -lenzio. Práděrmátto, omitto, práděrčo, PER. Præslåre silentia. Vocem premere, Tenere sa lentiă, PHR, Digito compesce lăbellum, Tum tāctă silentiă tectis. Silent, arrectisque auribas āstānt, Sīlēt, dölör ēssā repressīt. Tenneie silentiă cuncti. Făvere linguis. Post ubi țim thălămîs sẽ cômposucre, siletur. Ving.

Siler, čris, n. Silio. fusaggine. Cŭivă tenent, ūt mölle siler, lentāque genīstā. Virg.

Silēx, řeřs, m. Selec, pietra focaja, SYN. Růpěs, sāxūm, caūtēs. EP. Dūrūs, āspēr, rīgidūs. Möllě sůpěr selícěs împŏsůětě căpůt (pent.). Ovid.

Simitis, m. f., e. n. Conforme, simile, simigliante, SYN. Pār, āguālīs, consimilīs. PER. Õič patrēm référens. Oré, cólôré, váltá, vel vôce référéus. Võce simülâns, imitāns. Patrii non dēgěněr ôris, Patris ôră gětěns, PHR. Ömnjá Mercurio similis, vocemque coloremque, Et crīnes flavēs, et membră deceră jūventā. Vīrginis os, habitūmque gerens. Animis aqualis ét annis. Dulcis ét alta quies, placidaque simillimä mörti. Virg.

Similiter, adverb, similmente, medesimamente, SYN,

Æquálit**ér,** äqué, párítér.

Simińs, ii, m., vel Simiň, æ. f. Scimmia, EP, Caūtňs, eallidus, văfer, versutiis, astutus, turpis, deformis. PER, Hominis simulātor, imitātor, Hūmānī sīmūlātor sīmīŭs oris. Doctus et hūmānās ĭmītārī sīmīŭs ārtēs. Ēlūdērē cāllīdūs hāstās, Lúdérě dôctůs. Sáltándi peritůs, C Sîmiă, nêc sérpéns ûnůs, néc cůléůs ûnůs.' Juv.

Simáis, éntis, m. Sonocata, finame della Fragia, EP.

Vēlāx, rāpidās, Idavās, jailūdāsās.

Simpley, ĭeĭs, adject, Semplece, SYN, Nūdňs, pūrus, sincērūs, cāndidās, ciedālās, incaūtus. PFR. Fraudis nescins, Landidas, et vera simplicitate bonus. Tā mihi simplicībus, Mini, dilēctus ah Jonnis, Marta

Simplicitas, alis, f. Semplicità, SYN, Senceritas, candar, credulitas. LP. Nivea pradens, rustica, nūdā, rūdis, vērā, crēdūlā, incrūtā, pūrā, incūltā, săpiens, PHR, Nescia traudis Simplicitàs placăit Divis. Notă simplicataté pudor. Est minus încultă sîmplicităte rudis. Pectus et Hêrendeasimplicitătis habes pent. . Ovid

Simút, adverb. Insiena unitamente. SYN, Una, pariter, întêr sê, Cîngemûere simul, simûl

închryată dölöre, Uvid,

Simútacróm, i n. Simulacro, statua, SYN Imago, stătuă, effigies, signum, Lantasuci, Umbră, speetrům, lárvá L.P. Aurchin, acretom, insigne, marmoreum . Quid simularo, terox, dietes încendîs âm ais "Oval.

Simulatio, onis, f. I.n. one, simulatione, SYN. Latticiă, Tietro, mendecium LP, Lielă, técta,

õccultá, suldátá

Simulator, oris, in Simulatore che finge, SYS.

Dīssīmulātor, fictor, fallax, mendax. EP. Callĭdŭs, väfër, ästūtŭs, dŏlōsŭs, īnsĭdĭōsŭs. ¶ O simulatores animo diversa loquentes. Georg.

Simuto, as, avi, atum, are. Simulare, fingere, cotorare. Act. ace. SYN. Fingo, mentior, fallo, vel dīssīmūlo, ōccūlto, cēlo, těgo. Contraffare. Assimulo, imitor. PHR. Spēm vultū simulāt. Consilium valta tegit, ac spem fronte serenat. Mūltă mălūs similans, vana spē lūsit ămantēm. Fictő síműlát piá péctőrá váltá. Vötám pró reditā simulānt. Si simulāsse vocāt crimen, simulāvimus āmbo. Ovid.

Simūttās, ātis, f. Odio coperto, amicizia finta. SYN. Ödjām, inimīcitiā, jūrgiām. ¶ Sæpē simūltātēs

īrā mŏrātā fācĭt (pent.). Ovid.

Sīmus, ă, ūm. Di naso piatto. SYN. Sīmulus. 9 Dūm těněra attondent simæ virgultă căpellæ. Virg. Sīn, conjunct. Se non. SYN. Nīsī, ātsī. Sīn ortu

în quârto, nămque îs certissimus auctor. Virg. Sīna, vel Sīnāi, Sinai. J Nomine qui duplici Sīnā vocitātur, et Horeb. Expl. Sina, monte d'Arabia, che ha due cime, una detta Oreb, l'altra Sinai, dove Mose rrecve da Dio la legge.

Sĭnāpī, n. indeel. Senape. SYN. Sĭnāpis, sĭnāpē. ¶ Sæpřňs ergő děcet mördáx haurīre sinápem.

Scren.

Sīncērŭs, ă, ūm. Sincero. SYN. Nūdŭs, pūrŭs, candidns, apertus, vērus, simplex. PER. Nūda simplicitate honus, Fallere nescius. Cui sincera mēns, vel volūntās; sīncērūm pēctūs; sīncērūs ănimăs. Cni simplex ănimi cândor. I Sincerum ēst nīsī vās, quodeūmque īnfūndīs, ācēseit. Hor.

Sīncipňt, itis, n. Parte dinanzi della testa. § Sīncipitis ömnēm cöntegēbāt ārēām (jamb.). Gar. Sīmton, ŏnis, f. Lenzuolo. 9 Quid törus ā Nīlo?

quid sindone tinctus olenti. Mart.

Sĭnĕ, præp. abl. Senza. SYN. Ābsquĕ. ¶ Clāmābām,

sinė mė, mė sinė, mātėr abis? (pent.). Ovid. Singūlaris, is, m. f., e, n. Singolare, unico. SYN. Singülüs, sölüs, propriis, sümmüs, rārüs, in-sīguis. ¶ Quī sēcāns llūetūs rātĕ sīngŭlārī sapph.). Sen.

Singattim, adverb. Con singhiozzi. ¶ Ūt vēnī cō-

rām, sīngūltīm paūcă lŏcūtūs. Hor.

Singūltio, is, 1vī, itūm, irč, n. Singhiozzare. SYN. Gěmo, lūgeo. PER. Singūltāntia vērba traho, rūmpo, PHR. Lõngis singültibus ilia pülsät. Frīgidulos, ūdos singūltūs orč cientem. ¶ Orăque singültü conculiente sonant (pent.).

Sīngūttňs, ūs. m. Sin phiozzo. SYN. Gĕmĭtŭs, lūctŭs. EP. Æger, tristis, asper, longus, raptus, creber.

Vide Singultio.

Singútús, ă, ūm. Ciascuno da per sè, ad uno ad uno, SYN, S5lŭs, quisquĕ, ūnūsquisquĕ, ¶ Sēd quæ non prosunt singula, multa juvant (pent.). Ovid.

Sinister, a, am. Sinistro, mancino, SYN. Lavus, înfēlix. J Nēvē sinistēriör prēssām rötā dūcāt ăd ārām, Ovid.

Sinistră, ā, f. Senistra mano, SYN, Lāvă,

Sina, is, sivi, sitūm, črč. Lasciare, concedere. Neut. SYN. Dō, concedo, pătior, permitto. Cedendo ārcēbāt, nēc longiús īrč sinēbāt. Ovid.

Sinān, onis, m. Sinone. EP. Fallax, callidus, dolősűs, pérjárús, insidiósűs. C Tálibús insidiis, pērjūrīque ārtě Sinonis, Virg. Hist. Figlio di Sisifo, impoted Tutol colladro, ehe ando con Ulisse a querreggiare contro i Trojani, e fece entrare in

Troja il cavallo di legno con dentro gli armati per mezzo di artifizi e di menzogne, con cui persnase i mal accorti Trojani.

Sinua, as, avī, alūm, are. Intorcere. piegare. Act. ace. SYN. Flēcto, cūrvo, īncūrvo. ¶ Īmpŏsĭtō pătulos călămo sinuaverat arcus. Ovid.

Sinnosis, a, am. Tortuoso. SYN. Carvas, incurvňs, llexňs, törtňs. ¶ Lūnāvītque genű sĭnňō-sūm förtĭter ärcūm. Ovid.

Sinns, ūs, m. Seno, gremba. SYN. Pēctus, gremium. Fentre. Alvus, uterus. Gorgo. Flexus, gyrŭs, spīră. Laberinto. Ambāgēs. Porto, golfo. Lītās, portās. EP. Cālīdās, pātālās, tepidās, mõllis, niveus, blandus, tener. PHR. Dēcidit īn nīvēds lūcīdā gūttā sīnūs. Quēm fovēt īn mölli Virgö püdieä sinü. ¶ Ilinc sinüs Hercălěī, sī vēra ēst fāmă, Tărentī. Virg.

Sion, onis, f. Sionne, v Sion. EP. Sancta, sacra, cēlsă, āltă, věněrandă. 9 Cūm pătriam memori trăhěrēmūs pēctŏrĕ Sīōn. S. Paul. Ēt mčlĭūs fündātă Sion în vērtice Mündī, Mill, Expl. Sionne, monte di Gerosolima, che altre volte addimandavasi monte di Dio, e monte Santo, nella cui sommità v'era un castello detto la città di

Davidde.

Sîpărium, ii, n. Tenda, che copre la scena, Sipărio, clamosum ăgeres, ût lamă Cătulli. Inv. Siguidem, conjunct. Se pure, poiche, aveegnache. SYN. Nām, čnīm, nēmpč, scīlicčt. ¶ Iloc quōquĕ tēntēmūs, sĭquĭdēm jējūnă rĕmānsĭt. Ovid.

Sīrēn, ēnis, f. Sirena, serena. SYN. Achčloias. EP. Blanda, canora, dolosa, fallax, marina, Thyrrenă, Siculă. PER. Siculae Virgines. Tyrrhểnæ pitēllæ. Mönstră măris Siculi. 🖣 Mönstră măris Sirēnes erant, quæ võce cănōrā. Ovid. Fab. Sirene, mostri marini, mezzo femmine e mezzo pesce. Fingono che fossero figlia del fiume Acheloo, e della ninfa Calliope, e che fossero tre, vioè Partenope, Ligea e Lenvosia, c che abitando nel mare di Sicilia, col loro canto facessero naufragare i passeggievi.

Sīriŭs, iī, m. Camvola. SYN. Čănīculă. EP. Ārdēns, torrens, calidus, torridus. Jām rapidus torrens sitientes Sirius Indos. Virg. Expl. Stella

canicolare, overo celeste.

Sīs. Sii tu. A Sum. • Et pænæ tū sīs ālteră caūsă

căvē (pent.). Ovid.

Sīsto, is, stitī, statūm, ere. Act. acc. Fermare, reprimere, presentare, fermarsi. SYN. Retinco, détinčo, mőrör, cöhihéo. 🖣 Ét mönstrum inlélix sācrātā sīstīmus ārcč. Virg.

Sisteum, i, n. Instromento musicale, cembalo. EP. Dālcē, resonāns, bēllicām. \ Līnigerī fugiānt

pŭčrī, sīstrātăquĕ tūrbă. Mart.

Sīsyphus. ī, m. Sisifo. SYN. Æŏlidēs. EP. Infortūnātūs, miser, fessus, lāssus, fātīgātus. PHR. Ītquč, rědītquč viām, sāxūm võlvēnsquě pětensque. İmmensüs quem lăpis ürget. Quem lăpis îmmēnsūs noctesque diesque fatigat. Saxă mövēns pēr ārdūš montis. Übi Æðliden sāxům grávě Sîsyphon ürgět. Sisyphus est illie sāxām võlvēnsque petensque. Ovid. Fab. Figlio di Eolo, che fu ucciso da Tesco, perchè in-festava l'Attica coi suoi ladronecci. Fingono i poeti, che costui di continuo muova nell'inferno un gran sasso.

Sitiens, tis. Assetato, sitibondo, SYN, Sitibundus, sīceās, ārīdūs. PER. Sītī prēssūs, õpprēssūs, ēnectiis. 4 Sēd dē vāllē brevī, quās dēt sitientĭbŭs hōrtīs. Mart.

Sitim expléré. Dissetarsi, estinguer la setc. PER. Sitim extinguere, pellere, depellere, levare, rčlěvárě, sědárě, sistěrě, compescerě, PHR. Důlcis ăquæ săliente sitim restinguere rivo. Si tibi nüllä sitim finiret copia lymphæ, Tristem depēllerē fesső őre sitim. Siccam fonte leváre sitim. Æstīvāmque sitim sēdārē fluentibus undīs. • Ūt tha vēsanam detrahat unda sitim.

Sitio, is, ivi, itum, ire, Iver sete, PER, Liborārē, ārdērē, vel prēmī sītī. PHR. Tāntālūs in mědřá gárrůlůs árět áquá. Ét faúcés árént, vixque est via vocis in illis. Hie sitis, ac mullo vábřes extinguitůr haústů. Terrám siece spůit öre viatör Aridus. Siti perditus ardet. 🖣 Āret ăgēr, vitio moriens, sitit ācris herbă. Virg.

Sitis, is, f. Sate. EP. Sicca, arida, dira, aspera, rābīdā, āvīdā, viŏiēntā, īgnēā, inēxplēbilis, inexplēta. PER. Sitis ardor. Bibendi ardor. Flågråt dirå sitis, quam nön extinguérét Hebrus. Et quem nulla premit sitis, est sitientĭbňs áspěr. Mant,

Sitútă, æ f. Secchia, urna. ¶ Extractam păteo sitălăm câm pônis în hôriô. Laur.

Sitús, ă, nm. Stuato. SYN. Jăcens, locatus, positus. Ilie situs est Phaeton, currus auriga

păterni. Ovid.

Sitús, ñs., m. Sito, positura. SYN. Lŏcŭs. Squallore. Squalor, sordes, rubigo. EP. Turpis, införmis, iners, palleus, piger, squalidus, immūndus, PHR. Fædát mēmbrá sítus. Squālent īmmāniā fiedō Scēptrā sitū. Mūscūs ūhi, ēt gčlido mārmörā tēctā sitū. 🖣 Ēxēsēsquē sitū cogīt splendere līgones. Claud.

Sīve, conjunct. O, neern. SYN. Señ, vel, añt. Sīve mihi cāsūs, sive hōc dedit īrā Deōrām.

Smaragdús, i, m. Smeraldo. EP. Clarús, nitidús, viridans, rūtilus, corūseus. In solio Phæbūs

clārīs lūcēntě smărāgdīs, Ovid,

Sóbólēs, is, f. Schiatta, prosapia, liquaqqio, stirpe. SYN. Proles, progenies, sanguis, filius, filia. EP. Blindă, cără, dulcis, dilectă, pulcherrimi. Dēnsiör hine söbölēs, hine lārgī copiā lāctis. Virg.

Sobričiās, atis, f. Sobricta, SYN, Abstinentia, moderatio, temperantia, EP, Sana, ūtilis, dūra, āspērā, PER. Söbrĭús victús, Söbrĭā mēnsi, Söbrĭā mēns, ¶Ārĭdā söbrĭĕtīs, ālbō jējūnāqué váltů. Prad.

Sobriús, a, am. Sobrio, SYN. Abstinens, modérins, temperans. • Quid fiet! äh ipsis Sitürnālībūs hūc lūgisti. Sobrīds ērgo, Hor. Vide Abstinens.

Soccás, J. m. Sorta di scarpe, EP. Homilis Javis ltine Soccifer. I Non hie socciferi jocos Ménăndri [phal.]. Sid. Expl. Una certa sorta de scarpe, che usavano anticamente i commedianti ne' teatri, e le donne.

Sociatis, is, m. f., č., n. Compagnecole, sociale. Nim quārē, quötiēs sociāliā jūrā pār intūr. Oxid.

Sŏcīctās, ātis, f. Compagnia. SYN. Consortium, sődálítűűm, cönvictűs, cöllégiűm. LP. Grátá, dūleis, eāstā, sānetā, sāerā, rēlligiāsā,

Socio, as, avi, atum, aré. Iceompa pene. Act. acc. SYN. Associo, consócio. PHR: Comitem, velsocium do, jungo, adjuago. CStamina parputém sőciávérál anitém félm. Stat.

Socius, ii, m. Compagno, SYN, Sodalis, comes. EP. Fidus, fidelis, candidus, sincerus, unanimis. PER. Jūnetus, vel ādstrīctus jūre sodālĭtĭī. PHR. Quōs ĕgŏ dīlēxī frātērnō mōrĕ sŏdálés. 🖁 Quốd súpčrést, sŏcĭōs ád püblícă cármină llexi. Ovid.

Sōcūrdiá, æ, f. Codardia, poltronera. SYN. Pi-gritiă, īgnāviā, dēsidiā, vēcārdiá, inertiā, languor. Stupidità. Stupor. EP. Lenta, iners, mollis, īgnāvā, torpēns,

Sōcōrs, dĭs, adject. Poltrone, codardo, neghittoso. SYN. Píger, ignāvūs, iners, desidiosus, Stordato,

Hčběs, stůpřdůs.

Socrates, is, m. Socrate. EP. Doctus, sapiens, ăcūtus, subtilis, Atticus. Si Romana forent, hæc Socratis ora turssent, Mart. Hist. Filosofo Ateniese, the fu accusato the parlasse poco bene degli Dei: e però condannato a bere la cienta, se ne morì.

Socrás, ás, L. Suocera. 🎙 Quá prémit invisám sócrus iniquă nărum pent.). Oyid.

Sădătis, is, m. Compagno. SYN. Asseclă, ămicăs, socińs, comes. J Quosque ego dilexi trateino mörĕ södálés, Övid.

sădătitium, ii. u. Compagnia, raunanza. I Juié sődáljítíi qui mihi jünctús érát pent. . Ovid.

Sốđamă, æ, L. Sodoma. EP. Împiă, nefândă, see-lerătă. ¶ Löth Södömæ făgiente chãos dum respicit axor, Sedul, Vertens in cineres Hagrāntiš tēctā Sodomā. Hist. Città della Giudea, metropoli di cinque castelli, che furono abbruciati dal fuoco mandato dal Ciclo, e sommersi nel lago Asfalte, perche crano troppo dati alla lascivia.

Sődőmītēs, vel Sődőmitá, æ., m. f. De Sodoma, Sodomita. • Ē Domino Dominūs Bāmmās plūit în Sădomîtis. Prud. Hine Södomîticăs, ă, ûm. Dicitur attracto nubes Sodomitica nimbo.

Sõt, ölis, m. Sole. SYN. Titān, Phōbús, Ăpōllo. EP. tlārās, blandās, candidās, rābēns, nitidās, pārpārčās, aūrčās, rādiāns, rūtīlās, corūscas, micāus, splēndidās, rūtīlāus, novās, oricus, occidiús, ignčús, igniter, ardens, fervens, fervidűs, flammifér, iguivoműs. PER. Salis júbár, sidús, āstrūm. Sötis rădii, Bāmmā, lūx, lūmēn. ārdőr, fāx, īgnīs, fūlgőr, splēndőr, nítőr. Sölis rotă axis, currus, cqui. PHR. Qui dăt astătís, brūmāgue mētās, Sūmmō Phœbūs tēsplēndét Ölympő. Ös térris östéndít hónéstám. Térras lūminė spārgit, vēstit, ornāt, decerāt. Rādiōrūm spiedla vibrat. Mane novo surgens, rőséő cüm Phœbús Éőő Lándit in háméntes rádíórúm spicúlá térras. (Sölé súb ardent) resonant ārbustā cicidis. Virg. Lab. I posti lo fingono un Dio, che qui da un carro de lucc, con em fa il giorno e dacono che scattuffi nel mare, e da esso risorga.

Sút úritúr Levaisi del Sele. PER. Sól exotitur, smgit, emicât, émérgit. S. vastó gargite follit. Vitreis procédit ab undis, Occum consuigit ab unatas. Šūš siderš promut. Sal tugat astra sūšs équis

Son occidit. Tramentar del sole. PEB. Phobois se condit in and a Occiduas promas testinut In unities. Alto se guigite condit. Phiebas sé

inclinăt în æquor. 🖢 Phæhas în æquoreas præcipitātur āquās.

501 obscuratur. Oscurarsi del sole, ecclissi. Vide

Eclypsis.

Sőtámen, inis, n. Sollazzo, conforto. SYN. Sőlátřům, lěváměn, lenimen, aŭxiliům. EP. Důlcě, mītě, möllě, lêně, blandům, grátům, öptátům, ămicām, PHR. Solāmēn longis illă füere mălis. Solamenque măli de collo fistulă pendet. Est míliř söllřeřtő lénimén důlcě sěnéctæ. Tů cůræ requies, tā medicīna venis. Cape dieta memor dūrī solātiā cāsūs. Quīsquis čs, o jūvčnīs, dîxît, solamen habeto. Ovid.

Sūtāris, is, m. f., č, n. Di sole. SYN. Phobēus, Phēbēins, Tītānins, Āpōllinčus. 🖣 Dūmquē quod o breve sit!) lamen solare videbo. Ovid.

Solatiam, ii, n. Conforto, sollazzo, ricreazione. SYN. Söläměn, aŭxiliūm, levāmen. EP. Dülce, mölle, grātūm, amīcūm, ¶ Intactæ fueratis aves sölátíá růris. Ovid. V. Solamen. sötéá, æ, f. Scarpa. ¶ Nee söléás fecit: sütör tá-

men est săpiens, quo? Hor.

Sölēmnis, is, m. f., č., n. Solenne. SYN. Fēstus, Iētus, pūblicus, ¶ Ipsē tibi ād tuā tēmplā Iērām sölēmnĭā dönā. Virg.

Sölemniter, adverb. Solennemente. J Ergo diem celebrate alacres solemniter istam. Mant.

Soleo, es, itus sum, ere, n. Esser solito, aver in costume. SYN. Sueseo, assuesco, consuesco. PER. Mös est mihi, Sölitüs süm, PHR, İllis mös est gēstārē phārētrām. Morēm fēcerat ūsus. Cunctis de more vocatis. • Útque solebamas consůměrě longă loquendo, Ovid.

Sūters, ertis, adject. Valente, industrioso, diligente, sollecito. SYN. Ingeniōsus, industrius, prūdens, pērspīcāx, sāgāx, sūbtīlis, ācūtūs. 🖣 Ingeniūm sőlérs, sűágue in cőmpéndiá págnáx. Mart.

Sōtērtĭā, ā, f. Ingegno, diligenza. SYN. Indūstrĭă, dēxterītās. EP. Tugenrosā, prūdens, sagāx, sūbtīlīs, ācūtā. PER. Mēns, vel ānīmās sēlērs. Ingenrum sēlērs. sāgāx. ¶ Ingenrum ēst, mīsērīsque venīt solērtiā rēbūs. Ovid.

Sŏtĭdo, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Assodare, consolidare. Hūmör, čt infūsō lăcies sŏlidātā vēnēno ēst.

Sotidus, a, um. Saldo, fermo. SVN. Firmus, stabilis, īmmētūs, încēncūssūs, 🖣 Vīdi ego quēd fűérát quöudám sölídissímá téllűs, Ovid.

Sõlitarins, ä, üm. Solitario, solingo, SYN. Sõlüs, vel Mönächüs.

Sõtitudo, inis, L. Solitudine, eremo, SYN, Dēsērtūm, ērēmus, sēcēssus, rēcēssus. PER. Sōlī rēcēssūs. Sōlă, vel dēsērtā lŏcā. Sōlī, vel ĭnāccēssī montēs. Locā "inhospitā, āviā, inviā, Yāstī sēcēssūs. Sēcrētā němŏră, PHR, Vītām in sylvis, inter desertă ferărum Lüstră, domosque trălio. Hine desertă siti regio. Hace certe desērtā loca čt tācitārnā quērēntī. § Sīc ego sēcrētīs possum bene vivere sylvis, Quā nūlla hāmāno sīt viš trītš pēdē (dist.).

Súlitús, a, am. Solito. SYN. Assnētas, consuctus, suctus. 4 Səlüs qui Paridem solitus contendere

contră. Virg.

Sótiúm, ii, n. Soglio, trono. SYN. Thronds. EP. Altūm, sūblīmē, aūrčūm, īnsīgnē, čbūrnūm, nitēns, rēgiūm rēgālē, micāns, splendēns, cŏrūscūm, săpērbām, māgnĭfĭcūm,īHūstrĕ, mārmoreum. PER. Regia sedes. Regale tribunal. PHR. Pālchrō sēdēt īllā rēcēssū, Insignī sŏljō. Sŏliō fūltūs čbūrnō. Ipsā sčdēns sŏlio insigni, stellisque corasco. I live ubi dieta dedit, soliö se töllit áb áltó. Virg.

Sōttĭcĭto, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Sollecitare. Act. acc. SYN. Incito, impello, ürgčo, instigo, stimilo. Attristare, affannare, Ango, torqueo, pango, vexo, cruejo, excrucio. PHR. Me primam lacrymis sollicitābis inops. Quæ semper miseras sõllicitābat opēs. I Parce, precor, mānes soilĭcĭtārĕ mĕōs (pent.). Ovid.

Sötticitudo, inis, I. Angustia, sollevitudine. SYN. Cūră, anxietas. EP. Dūră, grăvis, tristis, ăcerbă. 🖣 Söllícítüdiné districtům, ne pánis ádůstůs.

Hôr.

Sõltřeřtůs, ă, ūm. Pensoso, angosciato. SYN. Ancēps, dūbiŭs, ānxiŭs, sūspēnsūs. PER. Cūrārūm plēnus. Ingenti mole cūrārum grāvātus. Auxiă cordă gérens. Îram sub corde premens. PHR. Qui māgnis cūrārum flüctuat undis. Sollĭeĭta īn vānās tōrquēt sňă pēctŏră cūrās. Īngentes curas în pectore versat. § Încipe, sollĭcĭtōs Gāllī dīcāmŭs ămōrēs. Virg.

Sŏtōn, ōnis, m. Solone. EP. Ingeniosus, doctus, săpiens, jūstus, Actaus, Attieus, Cecropius. 🗜 Ēl rālā Cēcröpīŭm cērām se āstārē Sölēnēm. Mant. Hist. Uno de' sette Savj della Grecia, nato in Salamina. Diede ottime leggi agli Ateniesi.

Sōtor, āris, ātiis, āri. Consolare. Depon. acc. SYN. Consolor. PER. Dolorem lenio, levo. Solatia fero, aliero. Luctum levo. PHR. Verlas solabar amīcis. Tristēsque rūinās Solābar, fatīs contrariă lată rependens. Sie lenit căras, et fāta āspērrīmā vitā. ¶ Quōs bŏnŭs Ænēās dictīs solātār āmīcis. Yirg.

Sõtstitiatis, is, m. f., e, n. Di solstizio. I Ventūrūm tēmpūs sēlstǐtīālē dǐē (pent.). Ovid. sēlstǐtǐūm, ĭī, n. *Selstizio*. EP. Hūmīdūm. ¶ Hū-

midă solstitia atque biemes optate serenas. Virg. Expl. Quando il sole arrivato à sequi del Cancro e del Capricorno, lascia di far i giorni più lunghi o più corti.

Sŏlūbĭlĭs, č. Solubile, che può sciogliersi. Cūnctă sőlábilibás, fláxóqué ercámine cönstant. Prud. Sotom, adverb, Solamente, soltanto, SYN, Tantum, tāntūmmŏdŏ, mŏdŏ, dūmtāxät, sōlūmmŏdŏ.

🖣 Non solūm vēstros didicī rēticērē laborēs.

Prop. Sŏiām, ī, n. Suolo, terra. SYN. Tērrā, hūmūs, tēllās. EP. Ārīdām, siccām, pinguĕ, divēs, bĕnīgnām, putrē, pālvērēām, fērtīlē, hērbidām, víridě, sáxosám, mádídám, frügitérům PHR. Fēssa în gělidő pöněré měmbrá sölő. Herbá sőlő flőrenté víréseit. ¶ Ömné sőlűm főrti pátrĭa ēst, ūt pīscĭbŭs āˈquŏr. Ovid.

Sōtňs, ă, ūm. Solo, unico, da per se. SYN. Ūnŭs, ūnicus, desertus, incomitatus. Quisquis amas, lŏcă sōlă nŏcēnt: lŏcă sōlă căvēto. Ovid.

Sōtvo, is, sōlvi, ūtūm, čič. Pagare. Act. acc. SYN. Pērsēlvo, pēndo, rēddo, numero. Disciogliere. Resolvo, dissolvo, Liberare, Eximo, expedio, liběro, Stemperare, Dissôlvo, liquětácio, PHR. Sölvítě vinclă jūgis. Sölvítě cördě mětům. Vötă Dčům primo vietor solvébăt Éoō. Împia in ādvērsos solvīmus ora Deos. Mollī langnore sőlűtős. 🖣 Ét jám tempűs égnűm fűmántíá sőlvěrě cöllă Virg.

Sötymä, æ, f., vel Sölymä, örām, n. plur.

Gerosolima. SYN. Hičros žlýma, Jerus alem, f ille iter antiquas Sölvmörum instaŭrat ad ărces, Hor. Expl. Città nobilissima della Gindea, detta con altro nome Gerusalemme.

Somnifer, a, am. Sonnacchioso, che fa dormire. SYN. Sőpővíter, Pleráqué sőmmítéri sérpéns

peregrină venent. Ovid.

Somnio, as, avi, atūm, are, n. Sognare. SYN. In somnis vidčo, vel tingo, deliro, ineptio, PHR. Īpsā sēd in somnis inhamāti vēnit imāgo Conjūgis, ērā mēdis āttēllēns pāllīdā mīrīs. Īn somnis ēcce ante oculos mūstīssimus Hēctor Visus adesse mihi, largosque ellundere lletus. Omniă, quie sensu volvantur votă diarno, Tempore nocturno reddit amica quies. Venator defessă törő cúm membră repônit, Mens tămen ād svīvās, āc sňá lūstrá rédit.

Somnifim, ii, n. Soquo, SYN, Visüm, insomniüm. EP. Vānūm, nigrūm, cācūm, pāllīdūm, dēmēns, mūtūm, leve, lallax, inane, errans, vagam, noctūrnūm, terribilė. PER. Imago noctūrna. Siműlácrá quietis. Tácité nőctis imágo, Ágitáns mentes. Illūdens sensūs, Plācidi lūdibriā somnī. PHR. Văriās imitāntār sāmniā fārmās. Et férā düctöris türhābānt sõmnĭă mēntēm. Diī mēlioră lerânt, nec sint însomniă veră, Quæ tülit hēstērnā pēssīmā noctē quies. 🖣 Sēmnīā quin ětřám vărřís infaŭstă figůris. Claud. Fab. Fingono i poeti, che Morfeo sia il Dio ministro del sonno, che fu soquare.

Somnus, i, m. Sonuo, SYN, Quies, sopor, requies. EP. Altus, gravis, tranquillus, placidus, torpēns, īguāvūs, īnērs, blandūs, levīs, lauguīdūs, quietus, lenis, mollis, vanus, fallax, nocturnus, p lēthæŭs, PER, Noctis ămică quies, Pax ănimi, Mēmbrā lēvāns, recrēāns. Pēctorā lēssā nigāns. Fēssās recreans artūs. Plācidīssimā mortis imāgo, PHR, Somnūs pēr mēmbrā quietēm Īrrīgāt. Animī cūrās ē pēctore solvit. Mollésqué sáh árhóré sómni Nón ábsúnt. Cönditqué nutantia lumina somnus. Snadentque cadentia sīdērā somnos. 🖢 Stūltē, quid ēst somnūs, gēlĭdæ nĭsĭ mōrtĭs ĭmāgo? Oyid. Fab. *Fingono i* poeti che il Sonno abiti nella spelonca presso i Cimmerj, popoli di Ponto.

Somno indulgere, Dormire, SYN, Dormio, PER, Dăre corporă somno. Cărpere somnos. Succumběrě souino. Plácida láxarě membra quieté. Prěmí grávítátě sŏpôris. Plácidæ děmitteré mēmbra quiētī. Dārē plācidām pēr mēmbaā quietem. PHR, Somnus complectitur artus. Sŏpŏr ōccăpăt ārtūs, în dûlcēm sõlvüntür lūmină sômuum. Lūmină cum plăcido vietă sŏpôre jăcent. Fessis ŏcútis dülcem âdmittere sommum Cogitur. Dant corpora fessa sopori, Atque omnés páritérque silent, páratérque quie-

scunt.

Sounium fúgaré. Risyegliare. SYN. Expérgéfácio, excito, sáscito. PER. Abrámpére, avérteré, excútěrě, discútéra, vel éxpélleré sőmnős. Sőmnős traudare, Pellere somnos, Turbare quietem.

Sănipes, čdis, m. Cavallo, SYN, Equas cornipes, quadrupës. 🖣 Stat sonipës picto lumbos, et tëm

jórá tergő. Mart.

Souttis, ūs, m. Suono, squillo. SYN. Souus, clamor, frägör, stridor, marmm, strepdus. Cham flammās dovis, ēt sonitūs imitatur olvmpi. Virg Sóno, ās, úī, ĭtūm, ārē. Sonare, fare trepato. SVS. Strěpo, stridčo, persono, resono. PER. Dáré sonum, vel sonitům, taléré, rédděré, ciéré, réferre sonum. PRR. Consonat omne nemus. Ingenti sonuerunt omniă plansu. Colles clamore resültant. Bésőnát elámórabús æthér, Coelúm sonat omne tumultu. I Musa lögnebatur, pennæ sönűéré pér aűrás. Ovid,

Sonor, oris, m. Strepito, SYN, Sonus, sonitus, Ét erinés álhós, ét savá sönöribás ármá. Virg. Sánorus, a, am. Sonoro, SYN Clarus, stridens, strepens, cănôrăs, sonâns, resonás, 🕻 Învâdânt Mārtem elypeis, ātque ærē sonoro. Yrīg.

Sons, sontis, adject, Colpevole, maleagro, SYN, Reus, noccus, noxius, culpa conscius, 9 Omnes per mörtés ánimam söntem ipsé dédissém. Yug.

Sonns, i. m. Suono. SYN. Clamor, sonitus, mūrműr, frágór, stridór, clángór, strepitás EP. Ăcūtūs, mignūs, ingēns, raūcūs, stridēns, vagūs, stridulus, resonans, flehilis, horrendus, feminěŭs, PHR. Fit sonàs; ingenti concassa est pondere tellus. Tum somus auditur gravior, tráctimque súsúrránt. Frágidús út quondám sýlvis imműrműtőt Aűstér. Arréetásque impálit aŭres Confüsa sonos ŭrbis, et illadabile mūrműr. 🖣 Expéctáré sőnős, ád quốs vērbă rémittăt. Ovid.

Sóphoctés, is, m. Sefocle, ateniese, principe dei poeti tragici. EP. Grávis, discrtús, fácûndús. •Quid Sophocles, et Thespis, et Æschylús útité ferrent, Hor. Hine Söphocleus, ä. üm. § Sölä söphocleo thá carmina digna cothorno. Yng.

Sōpio. is. ivi, itam, ire. Addormentare. Act. acc. SYN. Săpăro. PER. Sămnûm âllerre, îndûcere. Somnum, vel soporem per membră spărgere. PHR. Somnus, vel Mörpheus, ramum Lethæö rőré mádéntém, Viqué sőpőrátúm stygjá súpér ūtrăque quāssāt Temporă, conctantique nătântřá lůmřná sölvit. Firmátquě soporém Länguidá pērmālcēns, medicātā lūminā virgā, 🖣 Hūne ego söpítűm sőmnő sűpér áltá Cythérá, Virg.

Sốpốr, ôris, m. Souno, SYN, Sômmás, quies, 16quies. EP. Leuis , mollis , blandus , plácidus , tránquillus. PHR. Sópór öccúpát ártús. Lúminá cům plácřidě vřetá soporé jácřnt. Pěssôs sopor īrrīgāt ārtūs. J Tom consānguinēās lethī sopor, ēt mālā mēntis. Virg.

Sópôrâtús, 3, ûm, Addormentato, ovecro capace de uddormentare. Melle soporatam, et medicatis frügibus öffüm, Virg.

Soporifer, a, fim. Che porta sonno, SYN Somnifer, sőpőrás. 🖣 Spárgéns humidá mélla, sopóriférûmqué păpāvēr. Virg.

Sốpôro, ás, ástí, átům, áre. Iddormentare. Act. acc. SYN, Sôpřo. Vique sópôratum Stygia sűpér útráqué quássát. Virg.

Sôrbéo, és, bůi, vel psi, bitum, vel ptum, ére. Act. Sorbire. SYN. Haŭrio, voro, absorbeo, deglútío. 🍨 Térràque codéstés arida sórbet aquas pent , 'Ovid.

Sarbitio, onis, f. Il sorbare, verso. Dicere sorbitió töllit quem dira cicuta. Pers.

Sordeo . és, úi, ére, u. Lasere sporco. SVV Squálco, sórdésco. CDám nulla teneri sórdent la nagme váltás. Mart.

Sóriles, is, 1 Sporche :a, sucdame, sortura, sparzatura SAN, Face, lutum, comum, squidor, sitás Idočs, mácula, LP Turda, turpos, ofensi putris, furtida vilis, õbseena, crassa, immunda. squālīdā. Squālēntīquē sitū, crāssīs ēt sordibās horact.

Sördidűs, ă, ūm. Sucido, sordido, sporvo. SYN. Fædis, tūrpis, öbscēnis, īmnūndūs, squālēns, squālīdūs. Imbrattato. Pöllūtis, cöntäminātis. PER. Fædātö vūltū. Plēnis sördibis ātquĕ sitū. ¶ Qnās gĕritīs vēstēs, sördidā lānā fūit (pent.). Ovid.

sőréx, ĭeĭs, m. Sorcio, ratto, topo. SYN. Műs. § Sī prægnāns ārtūs cāptīvī sőrĭeĭs ödĭt. Teren.

sŏrŏr, ōrĭs, m. Sorella. SYN. Gērmānă. EP. Blāndă, cāră, dūlcĭs, dīlēctă. ¶ Ēt sŏrŏr, ēt cōnjūx ūnā cūm gēntē tŏt ānnōs. Virg.

Sŏrōrĭŭs, ă, ūm. Di soretta. ¶ Pēllĭtŭr Ānnă dŏ.nō, lăcrymānsque sŏrōrĭā līnqnĭt. Ovid.

Sors. tīs, f. Sorte, ventura, destino, fato, fortuna. SYN. Fātūm, cāsŭs, fortūnā. EP. Inconstāns, āncēps, dňbĭā, pērfīdā, trīstīs, ăcērbā, mātīgnā, cādūcā, frāgīlīs, incērtā, vŏlūbīlīs, mūtābīlīs, mēndāx, fāllāx, ĭnīquā, mĭsērā. PHR. Sortēmquē animō mĭsērātīs ĭnīquām. Stāt dūctīs sortīhūs ūrnā. Tölĕrāndāquē nūllīs Āspērā sors popūlīs. ¶ Dīvītīs āltērnās, ēt paūpērīs āccīpē sortēs. Mant.

Sörtiör, īris, īlūs, īrī. Cavar le sorti, conseguire, trar le sorti. Depon. SYN. Căpio, öbitinco, vel divido. PER. Mīttēre, vel dücere sörtem. Sörte legere, eligere. Sörte däre. PHR. Öperümque läbörem Partibus æquabāt jūstīs, aut sörte trähebāt. ¶ Singula quæque löcum teneant sörtīta.

děcēntěr. Hor.

Söspěs, ĭtĭs, m. f. Sano e salvo. SYN. Incolůmis, salvůs, întěgěr, îllæsůs, înviolatůs. ¶ Quæ nůnquam, nisi të söspitě, söspěs črit (pent.). Ovid.

5ñspito, ās, āvī, ātūm, ārē. Conservar sano, preservare. Act. ¶ Pöpülümquĕ faūstūm sēmpĭtērnē sōspitēnt. Pacuv.

Spādīx, īcis, m. Ramo di palma. § Spādīcēs, glaucīquē: cŏlōr dētērrimās ālbīs. Virg.

Spādo, önis, m. Castrato. cunuco. SYN. Eūnūchūs, cāstrātūs. ¶ Quūm tener ūxorēm dūcāt spādo, Mēviā Tūscūm. Juv.

Spārgo, is. sī, sūm, črē. Spandere, versare, spargere. Act. acc. SYN. Āspērgo, conspērgo, dīspērgo, fundo, diffundo, projieio, emitto, dīssēmino. Spārgite húmum foliis, inducite fon-

tříbăs ûndás. Virg.

spārtā, æ, f. Sparta. SYN. Spārtē, Lăcedāmion.

EP. Āntīquā, vētās, prīscā, potens, nobříš, inelytă, clīrā, Hērculeā. ¶ Clārā fūīt Spārta, ēt māgnæ vīgāere Mycenæ. Ovid. Expl. Città nobilissima del Peloponneso, a eni Licurgo lasciò

ottime leggi, e prima fu detta Lacedemonia.

Spārtácās, ī, m. Spartaco. EP. Aūdāx, gĕnĕrōsūs, bēllígĕr, māgnānīmūs, fōrtīs, ānīmōsūs, pōtēns, tēmérārīús. 9 Ūt sīmītlī caūsā cǎdĕrēt, quā Spārtācús hōstǐs. Luc. Hist. Schiavo e gladiatore, che, raccolto un escreito di schiavi e gladiatori, messe querra a Roma.

Spătiór, âris, âtăs, âri. Spasseggiare. Depon. SYN. Ambălo, dčāmbălo. ∮ Non mihi, cûm fûlvā

trīstīs spātiārer arenā. Ovid.

spátiósűs, á, úm. Spazieso, SYN. Látűs, vástűs, ámplűs, ingéns, imménsűs. § Néc mihi epűerénti spátřósám fállérő nőctém. Ovid.

Spātīdin, ří, n. Spazio. SYN. Māgnām, ingēns, - lātām - vāstām, āmplām, cāpāx, immēnsām,

pārvūm, breve, augūstūm. ¶ Invida mē spātio Nātūra eŏērenit areto. Ovid.

Spěciěs, či, f. Specie, immagine, forma. SYN. Ĭmāgo, förmă, fīgūră. Beltā. Pālchritūdo, včnūstās, děcŏr. Volto. Ōs, vůltňs, fācřés. Vista. Āspēctŭs, Larea. Spēctrům, lārvā, pērsōnă. ¶ Tālīs ĕrāt spēciēs laūrī fröndēntis ŏpācă. Virg.

Spēcimēu, inis, n. Sperienza, prova, mostra, saggio.
 SYN. Sīgnūm, notā, ēxēmplūm, indiciūm.
 Solis avī spēcimēn, bīgis it Tūrnūs in ālbīs.

Virg.

Spěciősús, ă, ûm. Specioso, appariscente, bello. SYN. Pülcher, decorús, formosús, venústús. Illustre. Egrégiús, eximiús, illústvis, spēciābilis, conspicuús. ¶ introrsúm türpem, spěciösüm pēlle decorá. Hor.

Spēctācňlūm, ī, n. Spettacolo. SYN. Lūdňs. EP. Māgnūm, dūleč, grātūm, fēstīvūm, mīrāndūm, pūblĭcūm. PHR. Pūblĭcĭ vīdērūnt lātī spēctācŭlă cīvēs. Nou hoc īstă sibī tēmpūs spēctācŭlă poscit. Větěrės ĭnčūnt proscēniă lūdī. Fēstăquē pompă včnīt, tötām spēctātă pēr ūrbēm. ¶Ādmīrāndă tǐbī lčviūm spēctācŭlă rērūm. Virg.

Spēctat, impers. Appartenere. SYN. Attinet, pēr-

tinět

Spēcto, ās, āvī, ātūm, ārč. Guardare. Act. acc. SYN. Āspīcĭo, cērno, vĭdĕo, īntŭĕŏr, cēnsīdĕro, cēntēmplŏr.

Spēctrūm, ī, n. Visione, fantasma. SYN. Simulācrūm, ūmbrā, lārvā, sōmniūm, visūm.

Spěcůlă. ŵ, f. Veduta, cd anche picciola speranza. EP. Āltă, excelsă, sūblīmis, ārdůă, āĕriă, ēlātă. Spěcůlăr, āris, n. Sorta di putra trasparente. ¶ Hi-

bērnīs ohjēctă notīs spēculāriă pūros. Mart. Spēcutor, ārīs, ātus, ārī. Contemplare, specolare. Depon. acc. Syn. Āspīcio, spēcto, cērno, ohsērvo, ēxploro, contēmplor, consīdēro. PHR. Ölütus spēculāmur, et ortus. Ārte novā spēculātā lācum. Ē tūto spēculābēris omnīā collē. Sīstīt, et Āruntēm tumulo spēculātār āh ālto. ¶Ārte novā spēculātā locum, quo lītore pūl-

cher, Virg.

Spěcňiům, ī, n. Specchio. EP. Aŭrātūm, ārgēntčūm, nřítēns, mřeāns, nřítřdům, vitrčūm, cŏrūscům, fīdūm, tāllāx, frāgilč, cōneávūm. PER. Spěcůlī nřítřdīssimňs örbis. Accēptās rčlčirēns förmās. Spēctāntis făciém āssimilāns. Rēddēns similācra imitāntiă vērūm. PHR. Ceū lāvi în spēcilō sölčt āppārērč fīgūrā. Nöhilē gēmmātā spēcülūm portāvērāt aūrō. Eŭrgičs līquidō dēpācta ēst ācquŏrč lōntis. Ā spēculō quālīs similātrīx ūmbrā rčsūltāt, ¶ Et spēculūm mēndāx ēssē qučrērč tūūm (pent.). Ovid.

Spěcůs, ůs, m. f., vel Spěců, n. in nom. et acc. Caverna, SYN, Antrům, főssá, spělůneá, lůstrům, cávěrná. ¶ Ét spěcůs în mědřó vírgis, ác vi-

mīnē dēnsūs. Ovid.

Spētimeň, ň. f. Spelonca, caverna, antro. SYN. Antrům, spěcůs, fôssá, spělmům, cávěrná. ¶ Spělůncm, viviquě lácůs, ác frigidă Těmpě. Virg.

Spērno, īs, sprēvī, ētūm, ērē. Disprezzare. Act. acc. SYN. Tēmno, contemno, āspērnor, dēspřejo,

rējicio, Vide Aspernor,

Spēro, ās, āvī, ātūm, ārč. Sperare. Act. acc. SYN. Ēxpēcto, confido. PER. Spēm fövērč, hābērč, capērē, agitārē. Dūcī spē. Animūm spē pāscērč, lāctārč. PHR. Quīd codom spērārē jūbēbās. Hie primum Ænéás spéráré sálútém Aúsús, ét ālllīctīs mēliūs conlīderē rebūs. Ūnā sālūs vietīs, nűilám spéráré sálútém. 🖣 Spérábam Áméns : ātque ănimē meā vētā fövēbām. Ovid.

spēs, čī, f. Speranza. SYN. Fīdūciā, votām. ēxspēctātio. EP. Incērtă, anceps, dubia, falsa, inānis, vācnā, īrritā, avārā, blandā, crēdotā, ăvidă, noxiă, magnă, dives, altă, lenăis, levis, ēxigua. PHR. Sollicitā spēs tollīt tādiā vītā. Quẩm núllă franget viòlentiă. Spes ălit âgricolas. Credula vitam Spes fovet, et melins cras főre semper ált. Spes ést quæ capial, spes ēst quā pāscāt ămōrēm. Ovid.

Sahīny, ingis, I. Spinge, EP. Callida, aspērā, iniquă, înlândă, tricorpor. PHR. Sphinx volucris pēnnīs, pēdībūs tērā, frontē pūellā. Sota īn portentis Thébana tricorporibus Sphinx. Aus. Fab. Mostro, nato da Tifone e da Ecledna, il quale aveva la testa ed il volto di fanciulta, il corpo di cane e la coda di dragone, con le unghie e volle ali. Dicesi, che abitasse in un monte presso a Tebe, e di la inveisse contro i passeq gieri. Consultato però l'oracolo d'Apoltine, si seppe che l'unico mezzo per por rimédio a tanto mode, era lo spregave l'enigma della Sfinge. Il che avendo fatto Edipo, questo mostro vedendosi vinto, si precipito giù da una rupe.

Spīcă, ē. I. Spīga. SYN. Sēgēs, ărīstā. EP. Flāvā, llavens, gravida, matūra, cercalis, • Et cererem spēcis intercipit āreā frūstrā. Ovid,

Spicens, a, am. Di spiga. Primitias fragam dant spiceă sertă săarăm. Ovid.

Spico, ās, āvi, ātūm, ārē. Spigare, far la spiga. Neut. Ventus äfit Buctus, et ventus spicat ări-tas.

Spicutum, i, b. Dardo, punta, SYN, Săgittă, telūm, arūndo, jāculūm, hāstile. EP. Dīrūm, sāvām, ācūtām, fērrēām, rīgīdūm, flāmmēūm, võlitans, sanguineum, lethale, erüentum, PHR. Cůrvo direxit spicůlă cornú. Spicůlăque extēnsē vibrāre intērtā lācērtē. Cērtāgné lēthiférā dīrēxīt spīcūlă dēxtrā. ¶Spīcŏlāque ēxăruunt rostris, aptantque lacertos. Virg.

Spină, g., f. Spina. SYN. Răbăs, sentis, vepres. EP. Aspērā, mordāx, ācišs, ācūtā, sylvēstris. hörréns, mināus, mināx, birsūtā, vūlnīticā. PHR. Infixa ést lævő spină málignă pědě, Spinisque minācihus horret. Horruit et capiti spina erűéntá tňo. Réttűlít hirsűtis bráchiá séetá 1 álás. Spinis sürgit păliūrus ăcūtis. Et riget amissa spīnā rēlīctā rosā pent. . Ovid.

Spinetūm, i. n. Luogo piantato di spine, SYN, Veprētūm, dāmētām, rābētām. EP. Āvīām, dēnsúm, áspérám, sálvéstré, rígidam, PHR, Dinsăque sepierant tristem spinetă lăcumum. Ergă per änfräctüs, spinetä per inviä montis. § Nünc viridēs ētiam occultānt spinētā lāccītos. Virg.

Spiněňs, ă, ûm. De spine, SYN. Spinosús. 9 îndölüit: băcülümque căpit, quem spineă têtûm.

Spînōsňs , å , ūm. Spinoso , pieno di spine. SVN Spinifér, dűrűs, aspér, ditticilis, 🕻 Vénit et hírsútá spinosiór histrice bárbá. Claud.

Spinús - i, f. Prano salvatico. 🥊 Edúr imqué pirum, et spinos jām prūnā ferentes. Virg.

Spiră, 5, f. Spara, SYN, Orbis, gyrus, sinus, PRR, Võlübilibus squāmmosos nexibus õrbes. Torquet, et alternos salta sinuatar in arcus. Lxtremæque agmina candæ Sölvuntur tardösque tráhít sínús últimús örhés. Sérpénssinúösa vő lūmină vērsāt.
Squāmmens in spiram tractū sé cólligit ángnis, Virg.

Spirābitis, is, m. l., č. n. Spirabile, che si respira. ¶ . . . pēr sīdērā tēstor, Pēr Săpērōs, ātque hōc cæli spirábile lümen, Virg.

Spirācutum, i. n. Spiracolo. Et quasi pēr māgni circum spiraculă mundi. Lucr.

Spīramēntūm, ī. n. Spiraglio, spiracolo, SYN, Spīramen, föramen, spiraculum. Spiramenta animā lēthāli vulučič rūpit. Virg

Spīritus, ūs, m. Soffio, spirito. SYN. Aūra, Ilatus, llamen. Respirazione, fiato. Halitus, spiramen, ănhēlītus, animā. EP. Vagus, vivax, volucris, dīviuŭs, cœlēstis, æthereds, immortalis. PER. Vītālis aŭră, Ačrishaŭstŭs, Ōris ănhēlitās, PHR. Spiržtůs hie văcăas prius extendandus in aurás Íbřt, čt în těpídő děsěrět össá rögő. Văgůs jām spīrītus ērrāt. Mērtē cārēns, vācijās ābīt āltūs in aūrās Spīritūs, J Spīritūs bie pēr tē pătrias exisset în auras. Ovid. Vide Anima.

Spīro, ās, āvī, ātūm, ārĕ. Spirare, respirare. SYN. Respiro, anhelo, Soffiare Exspiro, inspiro, aspiro, Ro, perllo, halo, exhalo, olco, redolco. PER. Spīrītūm, vel ănimām trāho, dūco. 🖣 Flūctibns et præceps spīrāre valentius Eurus. Ovid.

ŝptēn, čnĭs, m. *Milza.* SYN. Lĭēn. [€]Qnīd lăcĭām? sēd cum pētulānti splēne eachinno. Pers.

Splēnden, es. ŭī, ere, n. Risplendere, vilneere. SYN. Fülgčo, člfülgčo, rčfülgćo, splčuděsco, rčsplčudeo, mico, emico, luceo, collúceo, scintillo, fulguro, nitčo, nitesco, ratilo, radio, irradio, còrúsco. PER. Lümën, vel lúcēm dō, rēddo, mitto, spargo, tundo. Luce mico, ardeo, corūsco, Splendore mico. PHR. Rădiis ardebat lūcis, et aūro. Sõlis inardescit radiis, lõngeque rel'alget. Micat domns argento, auroque reminet. . . . née candidă cursus Lună negăt. splendet tremulo süb lümine pontus. Virg.

Sptendidus, ä, üm. Sydendido, relucente. SYN. Lücēns, aicidās, pēllācidās, clārās, splēndēns, splendescens, mitidus, nitens, micans, rutilus, coroscus. Tulgens, fulgidus. Lt domás inte-

Tior rēgāli splēndidā lūxū, Virg.

Sulendor, oris, m. Splendore, Inc. SVN.Lax, Inmen, jubar, nitor, lulgor, EP. Aliois, clarus, niveus, nitidus, lūcidus, igneus, aareus, rūtilūs, lūlgidūs, æthereūs, corūscūs, sidereūs, micans, argentous. Candida, et argenti nivou splendőré córúscans. Mart.

Splēnimm, jī, n. Sorta darba buona pei mali de milza. 🖣 EÚ nůměrôsă finant stěll utém splěniá

fröntém. Mart.

Spólio, ás, ávi, átům, aré. Swept arc. Act. acc. et abl. SYN. Lyno, privo, orbo, nudo, denudo, čxpŏlĭo. Prendere, pagliare. Aŭtéro, fûria - prædor, rāgiĭo. PHR. Aristi spoliântūr tēmplā rapinā. Īllūm vitā spēliāvit Achelles. 🖞 Addīt equos, et telà, quibàs spoliaverat hostem. Virg

Spótřům – ří ar. Spoglea, SYN Prasta, čvavias EP Amplam, ingens, öpimum höstile, leillieum pingué, insigné, superbana nóbia, memorabile. PHR Spolies Marcellus dives openus. Spo-Bisque potitus Immensis. Spolac excisis dueptă, vel éréptő tätimis. Hac sont spolia et dé Rēgē supērbā Exnyia: • Et 15 com verā laudem, et spolia ampla relegtes Voly,

Spondă, æ. f. Sponda del letto, SYN, Leetus, căbile, törns, thálámás. ¶ Aurea composuit sponda, mediamque löcavit. Virg.

Spondeo, es, spopondi, sponsum, ere. Promettere. Act. ace. SYN. Promitto, polliceor. Sposare. Sponso, desponso. I Spondeat, hoc sperem Italiam contingere colo. Virg.

Spongia, a, f. Spugna. EP. Timens, turgens, tumida, tūrgida, madida, madens, bibūla, levis. ¶ Ūt levis accepta spongia tūrget aqua (pent.).

Sponsă, a, f. Sposa. SYN. Conjūx, ūxor.

Spānsūs, ī, m. Sposo. SYN. Cānjūx, vir, mārītūs. Sponte, adverb. Spontaneamente, volontariamente. SYN. Ūltro, līcenter, volens, lībens. PHR. Ītālĭām non sponte sequor. Nūllīs cogentibus, īpsā Spontě sửa věnřunt. J Spontě sửa multo fřeri mělioră videres. Lucr.

Sprētor, oris, m. Sprezzatore, SYN. Contemptor Dīvum. Sprētor črāt, mentīsque ferox Ixione

nātňs. Ovid.

Sprētus, a. um. Disprezzato. SYN. Dēspēctus, rē-

jēctus, ābjēctus, contemptus.

Spūmă, æ, f. Schiuma, spuma. EP. Albă, ālbēns, cānă, cândĭdă, âlbĭdă, timens, rigens, hūmidă, nătans, mădidă. PHR. Spargit virides, spamis ālbēntibus, agros. Canitics emota mātīs, spūmæqně rigentes. J Spamaque pestileros circamilitit älbida rietus. Ovid.

Spūmčūs, ă, ūm. Che rende spuma. SYN. Spūmāns, spūmříčr. spūmošvis. § Spūmči tūne prī-

mām rābīcs vēsānā pēr ōrā. Lucan.

Spūmo, ās , āṣī , ātūm , ārē , n. Mandar fuori la spuma, spumarc. SYN. Spūmēsco. PER. Spūmīs álběscěrě, cánděscěrě. Spůmás ágěrě, spárgěrě, fundere, emīttere. PHR. Cano spumābant equŏră flüctü. Mistüm spūmis vŏmĭt örĕ cıŭōrēm. Spūmās agit bie crūentas. Alte spūmis ēxūbērāt āmnīs. 🖣 Quō māgīs ēxhaūstō spūmāvērīt ūbērē mūletrā. Virg.

Spūmōsŭs, ä, ūm. Spamoso, schiumoso. SYN. Spūmeŭs, spūmifer, spūmiger, spūmāns. 🕺 Inter sāxā vīrūm spāmosa īmmerscrat unda, Virg.

Spuo, is, ui, utum, ere. Sputare. Act. ace. SYN. Spūto, exerco, despuo, inspuo. PHR. Terram sīccē spňit ērē viātěr. Cůmque ātrē mīstēs spūtābāt sānguine dentes. J Cum venit, et terram sicco spuřt ore viator, Virg.

Spūrcitia, a, f. Sporchezza, sucidume. SYN. Spūreities, sordes, macula. ¶Qnīdve superbia, spūr-

citia, ae petulantia quantas. Lucr.

Spūrcus, a, ūm. Sporco, lordo. SYN. Fordus, tūrpis, obsecnás imparás, immandas

Spūriūs, ä, ūm. Bastardo, illegitumo, SYN, Nothūs, illegitimus. Cuique notas spuriis vērsibus apposutt pent. Aus.

Spūto, ās, āvī, ālūm, ārč. Sputare. Act. acc. SYN.

Spño, despño, înspňo.

Spūtūm, ī, n. Sputo. SYN Sălivă, EP, Sördidūm, lædám türpé, imműndűm, putré, PEB. Fædáns, vel măcălâns văltăm, oră. Inqué săos mittit spūtă subinde sinus pent.'. Mart.

Squateo, es, ŭi, ere, u. Essere sporco, pien di losdure, attristarsi. SYN, Sordeo, sordesco. PER. Squalore horico, rigeo, horresco. Squalore fordőr. Crásső sítú squálco 🖣 Filáque concréto cogit squalere metallo. Claud.

Squātīdús, J., üm. Squallido, smorto, smunto. SYN. I stātīm, ativerb. Sabito, incontanente. SYN. Cito,

Sordidus, squalens. PER. Squalore obsitus, fordus. Squalore, vel situ horrens, rigens, horídůs. Squalidăque hūmānīs össibus albet humis (pent.). Ovid.

Squalore, oris, m. Squallore, squallidezza, lordura, sudiciume. SYN. Sordes, silus. Tristezza. Luctus, mærör, trīstītīā, dölör. EP. Ater, fædus, turpīs, hōrrīdūs, ölēns, vīlīs, īmmūndūs, sōrdīdūs. Uuo possum, squalore tuos imitata labores. Ovid.

Squāmă, &, f. Squama, scaglia. EP. Asperă, 11 gidā, fūlgēns, mieāns, cŏrūseā, rūtilā. 🎙 Ar rčetīsque hōræēt squāmīs, ēt sībĭlăt ōrĕ. Virg.

Squāmens, a, um. Scaylioso, coperto di scaglie. SYN. Squāmōsŭs, squāmīgĕr. ¶ Squāmĕă cōn-vōlvēns sūblātō pēctŏrĕ tērgă. Virg.

Squamiger, era, erum. Che ha scaylie. SYN. Squaměňs. Squāmigěrůmquě gěnůš, măcůlis squa-

lēntībās ārdēns. Pass.

Squāmosus, a, um. Squamoso. SYN. Squamens, squāmīger. PER. Squāmīs opertus, teetus. öbdüctüs. Squāmīs hörrēns, rīgēns. Squāmīs ārmātňs. Squāmīs consertňs, întextňs. 🖣 Öräque siecă rigent squâmosis asperă linguis. Luci.

Stabilio, is, ivi, itum, ire. Stabilire, affermare. Act. acc. SYN. Firmo, fundo, as, loco, defigo, confirmo, statuo, constituo, \ Quassas stabilire

türrés (sapph.). Sen.

Stăbitis, is, in. f., č, n. Stabile, saldo, fermo. SYN. Fīrmus, fīrmātus, constans, īmmotus, īmmobĭlĭs, cērtūs, pērpētūŭs, pērēnnīs, īmmortālĭs, īmmūtābĭlĭs. J Quō cēcĭdīt, stābĭlī non ĕrāt īllĕ grādū (pent.). Boet.

Stăbăto, ās, avī, ātūm, ārē. Mettere, star nella stalla. Neut. SYN. Stăbălor. § Cēntaūri în föribūs stābūlānt, Scyllæque biformes. Virg.

Stăbătăm, î, n. Stalla. SYN. Septūm, præsepe. Pro ovibus. Caûlă, övile. EP. Āltūm, āmplūm, īngēns, vāstūm, pīngnē, ŏpīmūm, pătēns, clañsūm, apērtūm, tūrpē, sordīdūm. PHR. Stabulis expellere vaccas. Structa rigent solido stabůlorům měnřá sáxo. Ovid.

Stădium, ii, n. Stadio, misura del corso. SYN. Spătřům, cůrrředlům, pălāstră. 9 Clarus ölympiăcīs ēst Lycus în stădiis (pent.). Aus.

Stägnüm, ī, n. Stagno, acqua morta. SYN. Pšlūs, lăcăs, EP. Hūmidūm, lentūm, virens, piscosam, látěam, fimosam, refasam, cæráleam, törpens, căvum, ŏpāeum, undāns. PER. Stāgnāntēs ūndā. Stāgnī lēntūs gūrgēs. Pālūstrēs ăquæ. PHR. Hie stagnat hūmör, frigöre æterno rigens. Īmīs stāgna relūsa vādīs. Dūm se torpentibus unda Exentiat stagnis, 4 Dant sonitum raūcī pēr stāgnā lŏquācĭā cygui. Virg.

Stamen, inis, n. Stame. SYN. Filum, lana, vellus. EP. Līnčām, sērīcām, těnňč, ēxīgňām, törtām, intörtüm , löngüm , lævě , grácilě, cándidům, nivěům, půrpárěům, distinctům, PHR, Dědůeat plēno stāmīna longa colo. Lævia vērsāto dūcebāt stāmīnā fūsē. Rējieč sūceinetēs ŏpērősős stáminé fűsős, 🖣 Ét minűent pléná stá-

mĭnă nōstră cŏlōs [pent.]. Ovid. Stamĭučŭs, ă, ūm. De stame. € Stāmĭnčā rhōmbī

dácítár illá rótá (pent.). Prop.

Stăreră, œ, f. Stadera, bilancia. SYN. Lānx, lībră. trătină. 9 Rēpit lānguidă quădrupes stăteră (phate, Stat.

sňbřto, čeřás, řířco, ilřečt, protřinás, mox, quamprimum, jamjam, extemplo, contestim, €Sēx sēstērtĭā sī stātīm dēdīssēs ,phal. \. Mart.

Statim ac, Subito che, PER, Ut primum, Ubi primam, vel simpliciter, at, abi. Cam primam.

Simul ac. Simul atque.

Stătio, onis, f. Stazione, SYN. Portus, navale, EP. Certă, tūtă, secūră, grātă, mălefidă, PHR. Stătio tūtissimă naŭtis. Flüctibus ējēctūm tūtā stătione recept. Statio mălefidă cărinis. I Tum quoque commant portum statione tenebant.

Virg. Stătăr, ōris, m. Soprannonce di Gioce, SYN. Jūpřítěr. J Tempůs idem statoris črit, quod Romutus olim. Ovid.

- Stătňă, &, f. Statua, figura, SYN, Ímágo, signūm, ēllīgies, simulācrām. EP. Aūrea, adrāta, inaūrātă, ēxsānguis, ērēctā, sāxēā, līgnēā, scūlptā, ěbůrně, mármorčě, însignis, čyjačssě, vívě, spīrāns, dčeorā. PER. Sculptūm, sculptile, spīrāns sāvām. Sculptūm mārmor, aes, aurům. Efligiës sāvē, aŭrē, vel cedrē expressă. Spēcies are laborata, vērī amnīla valtus. Doetī ārtificis fabrīcātā mānā. Ēxpērs vitā, Ānimā cărens. 🖣 Înfânteș stătuăs, seu pingui lentus člivě. Hor.
- Stătňāriús, ii, m. Scultore di statue, SVN, Sculptor. EP. Sölērs, doctús, pērītūs, clārūs. PER. Stătuas animare peritus. Artis Phidiaca, vel Pŏlyelētēā dōctūs,
- Stătŭo, is. ŭi, ūtūm, črč. Statuire, deliberare, oranare. Act. acc. SYN. Dicerno, constituo, sancio, judico. censco. Collocare. Pano, figo, loco, colloco. Effigiem statuere, netis que triste přárěl, Virg.

Stătăs . ŭs . m. Stato , condizione , qual.tà. SYN. Grădus, ordo, fertună, conditio. EP. Plăcidus, fēlīx, miser. Ilie status in cada maltas pērmānsīt in annos. Ovid.

Stēttă, ŵ, f. Stella. SYN. Āstrūm, sīdŭs. EP. Ārdēns, micāns, fūlgēns, fūlgidā, lūcidā, vāgā, aūrea, corūsca, rūtilans, siderea, flammea, insīguis, flāmmigērā. 🖣 Āxem hūmērō tōrquēt stēllīs ārdēntībās āptūm. Virg.

Stētlātūs, ă, ūm. Stellato, ornato di stelle. SYN. Stelliger, sidereas, astrifer. PER. Stellis micāns, radiāns. Conspicit ātque illūm stēllātūs

iāspidē fūlvā. Virg.

Stēttīgēr, črā, črūm. Stellifero. SYN. Stēllītās.

Stěmmě, štřs. n. tlbero della genealogia, corona de fiori, SYN. Însigné, EP. Ăvitâm, patriûm, însigne, décorûm, iltüstre, săpêrbûm, celebre, nöbile, antiquam. CStemmata quid faciant? quid prodest. Pontice, longo: Juv.

Stercoro, as, avi, atum, are. Ingrassive il terreio, letamare. Act. acc. PHR, Virgūltā pēr āgrōs Spārgē timā pingui, Ārīdā tintūm. Lē sātārare Timo pingui pudčat sola, nevé Ellertos ciněrem îmmůndům jáctárě pěr ágrôs. Viug.

Stereus, oris, n. Stereo, SYN. Pimos, EP. Altom tarpe, fædam, öléns, immåndam. CStéteore de tetro patorém cam tibi nacta est. Lucr.

Stěvitis, is, in. f., č. n. Stevile, SYN, Ll'adas, incultus, interandes, arides. PER. Priste solum. Sine arbore tellus, Difficiles terrae, collesque măligni. Telfas măle tucundă. Nullă pignără rēddēus. Frūgib - antilix. PHR. Sie dominām stěrilis sæje léféllít ágér. Non réddét sterilis l s mină jactă seges. Non ăgér lite pomim noa. dulces educat úvas: Non salices ripis, robora monte virent. Sepe etiam steriles incendere protiit ägrös. Virg.

Sterno, is, stravi, stratum, ere. Itterrare, stendere qiu, stramazzare, Act. acc. SYN, Affliga, prőstérno, déjřeřo, excůtřo, dětři bo. PER. Hůmi dějícío. Sóló čllándo. PHR, Impréssőquě gěmá nitens, terræ applicat ipsum. Quem rota pracipitem et procursa concitus axis Impullit, ēllūdītque solo. Prastpitēm scopulo, atque ingentis lurbine saxi Excutit, ellunditque solo, Pronum sternit humi. § Sternere sühter hu-mum, glácies ne frigida lásdát. Virg.

Stērnňo, šs. ňi., útům., črč., n. Starnutare., staruntire. SYN. Sternato. PHR. Sternatant, tatoque adnixa corpore anhelant. ! Dextram

stērnůřt adprobatřoněm. Cat.

Sterope, is. Sterope, nome di un Ciclope EP. Nūdūs, ārdčīns, āter. Vide Cyclops, C... Brontēsque, ēt nūdūs mēmbră Pyrācmön. Virg.

Sterto, is, ii, ere. Russave. Neut. PER. Somnum proflare. Ronchos emittere, ! Stertimus, îndőmitüm quöd déspümárĕ Fălérnám. Pers

Sthenetus, i. m. Stenelo, figliuolo di Canapeo capitano del Greci nella guerra di Troja. 🖣 Thessandrās, Sténčlāsque ducēs, et dūrās Elysses. Virg.

Stīgmā, ătis, n. Segno, bollo. SYN. Notā, sīgnām. 🖣 Rĭgĭdő sīgnātām stīgmätč fröntēm. Quint. Stilla, &, f. Stilla, gocciola, SYN. Güttă.

Stitto, ăs, ăvi, ătům, ărč. Stillare, govciolare. Neut. SYN. Fluo, cilluo, delluo.

Stimito, ās, āvī, ātūm, ārč. Stimolare, sollecitaic. Act. acc. SYN, Exstimulo, excito, concito, pāngo, ārgčo. 🖣 Ūtquč sēcārīgētās stīmālāvērīt īrā cătērvās. Val.

Stimutus, i, m. Stimolo, sprone. SYN. Calcar, ăculeus. EP. Ăcutus, ăcerbus, ferus, dirus, ferreŭs, pringens, premens, crientijs, admotis. PHR. Stimulis agitābāt amārīs, Et acres frarūm movit stimulos. Pēctora acerbas Īrritat stimulis. Stimulos in pēctorē caecos Condidit Stimulos sah pēctorē vērsat Apollo. Stimulēs ācrēs sūb pērtŏrē vērtīt. Stīmālīs haūd mēllihás ámálá virtás Excitát. • Sáscitát, ét stimūlis haud māllībās incitāt irās. Virg

Stîpēvdĭūm, ĭī, n. Paga, salarm. SYN. Æs, merces. Tributo, Tribatam, vectigal. Indomito nee diră ferens stipendiă Taŭro, Claud. Prima corripi etiam polest, si etymon spectetur: est enim a stipe. Sic Lupercus, 🕻 t t post jūrisonas tamosa stipendia linguas.

Stipes, itis, m. Sterjo, cejpo, tronco. SYN, Trūn-cus, sudes, arbor. EP. Dūrūs, siecus, arens, ārīdūs, rāmosūs, prōcērūs, vēlūstūs, nōdēsus, těrěs, rötándás, immötás, immóbilis, töböréis. Stipítíbús dúris ágitűr, súdibásvé præűst s.

Supur as, avi, ātūm, ārč, Circondarc, Act. acc. SYN, Lingo, ambio, vallo, sepio, circumsto, corumdo, cómitor. Condensare Denso. Chudere. Obstruo 4 txiribă săgittifeiăs certal stipire phäreträs. Stat.

Stres. Tpis T. Mercede, meneta minuta, SYN, As. Com cănit, exiguas quis stipis ară neget pend Ovid

Stipula a., I. Stopper SYN. Golmás, călămăs

pălčă, strāměn, EP, Agrēstis, levis, āridă, frăgilis, viridis, sieca, flava, gracilis, crepitans. 🖣 Ātquē lēvēm stĭpŭlām crĕpĭtāntĭbŭs ūrĕrĕ Hāmmīs, Virg.

Stipulare, āris, ātus, ārī. Stipulare. Depon. SYN. Convenio. I Quantumvis stipulare, et pro-

tĭnŭs āccĭpê quōd dō. Juv.

Stīriā, w, f. Ghiacciuolo, SYN. Stīllā. EP. Pēndēns, pēndūlā, gēlīdā, rīgīdā, rīgēns. 🖁 Tūrpīs ăb învîső pëndebāt stīrĭă nāső. Mart.

Stīrpītus, adverb. Sino dalla radice. SYN. Fünditus, rādicitus. 9 Stīrpitus ātque nemūs, com-mīssāque semina terrā. Fill.

Stīrps, pis, f. Stirpe, lignaggio, casato. SYN. Rādīx. Linea. Genus, sanguis, origo. J Regius egregia Priami de stirpe Diores. Virg.

Stīvă, ā, f. Manico dell'aratro. PHR. Stīvăquě,

qua cūrrūs ā tērgō tōrquĕăt īmōs.

Sto. as, stětí, státům, are. Stare. Neut. SYN. Consto, consisto. Durare. Permaneo, perdaro, vel floreo, vigeo, valco. I Trojaque nune stares, Priămique arx altă măncres. Virg.

Stőicŭs , å , ûm. Stoico. ¶ Nec minŭs esse sŭūm stőică tūrbă vélit (pent.). Mart. Expl. Filosofi così nominati da un Portico, detto in coce greca 5702, i quali erano scolari di Zenone.

Stětă, æ, f. Stola. SYN. Ămīctůs, věláměn, věstis. Cintura. Zonă, cîngulum. I Quas stolă contingit, vittăque sumptă vetăt (pent.). Ovid.

Stătădăs, ă, um. Inscusato, grossolano, goffo. SYN. Stūltus, fatuus, hebes, amens, stupidus. ¶ Iutűműít nűmérő stólidárűm tűrbá sőrőrűm. Övid.

Siðio , önis , m. Stolone , germoglio infruttuoso. Sēd jām non potēst stölo docerī (phal.). Aus. Stomachor, aris, atus, ari. Sdequarsi, muovere a stomaco, Depon. SYN. Indignor, īrāscor, sūc-

cēnseo. ¶ Cūm sīs, ēt prāvē sēctūm stomă-

chēris ŏb ūnguēm. Hor.

Stěmáchůs, î, m. Stomaco. SYN. Pēctůs. Collera. Īrā , īrācūndĭā. EP. Jējūnūs , vācŏŭs , ĭnānĭs , avidus, plēnus, replētus. J Jējūnus stomachūs

rārē vūlgāriă tēmnit. Hor.

Strāgēs . Ys., f. Strage , sterminio. SYN. Cædēs . clādēs, rūīnā, pērnīcies, ēxitiūm. EP. Ācērbā, hörrēndă , Infändă , Impiă , fĕrēx , dēfērmis , erŭēntă, sānguinčă. PHR. Bēlia , hōrridă bēliā, Et Tibrim multo spumantem sanguine cerno, Quốt Simois correptă sắb ûndis Scută virûm, găleasque et fortiă corporă volvit, Tot străgis ăcervos Tenerorum tuă dextră dedit. Procăbăisse săper confūse strāgis ăcervām. Virg.

Strāgūtā vēstis, f. Coperta da letto, o da cavallo. guabhappa. SYN, Sírāgülüm. EP. Aūrčă, pīctă, villēsā, prētīēsā. 4 Ociēginta ānnēs nitūs, cui

strāgūlā vēstīs. Hor.

Strāmen, inis, n. Strame, letto di paglia, saccone. SYN. Scipula, păleă, strămentum, EP. Agreste, möllé, dűrűm, rígidűm. PHR. Hie jűvénem igrésti sűblimem in striminé pönűnt. J Aspicé möllě , dē cānnā, strāminihūsqué domām pent.). Ovid.

Strangillo, as, avī, alūm, arc. Strangolare, strozzare. Act. acc. SYN Süfföco, süspendo, elido. PER. Lăqueo collum prémere, fances elidere, colla ligare, PHR. Lăqueum collo, tortosque āplārč rūdēntēs. Hīc lăqueo faūcēs, ēlīsăque gūttňrá frēgřt. Dixít, ět áptábát pállentí vínculă collo. ¶ Et tuă sic Stygius strangulet oră líquör pent.). Oxid.

Strătăgēmă, ălis, n. Stratagemma, astuzia, maestria, SYN. Dölüs, frans, însidia, PER. Belli fürtă.¶ Mŭlĭĕrĭs aŭdī Bēlgĭcā strătāgēmă (scaz.`.

Strātūm, i, n. Letto. SYN. Cubile, torus, lectus, thălămăs. Coperta. Strāgălām. Pavimento. Strātă viă. ¶ Cōrripio ē strātīs cōrpūs, tēndōquĕ sūpīnās. Virg.

Strātūs , ă, ūm, particip. Disteso, gittato giù per

terra. SYN. Jacens, prostratus, procumbens. Cõuvčnĭūnt, strātoquĕ sŭpēr dīscūmbĭtŭī

öströ. Virg. Strönă, & f. Mancia. SYN. Xĕnĭūm. ¶ Cūrām prō strēnīs ēxcňbŭīssē tūīs pent.). Aus.

Strēnnītās , ātīs , f. Generosità , valore , voraggio. SYN. Indūstria, vel animi vis, fortitūdo. ¶ Štrēnuitas antiqua manet; nec terga colorem. Ovid.

Strēnius, a, um. Valoroso, generoso. SYN. Indūstriŭs, gnāvūs, dīligēns, īmpigēr, fortis, gĕněrosus. Třlava comas aderat, factendis strenua

jūssīs. Ovid.

Sirepitus, ūs, m. Rumore, strepito, fracasso. SYN. Sönitüs, mūrmūr, strīdör, tāmūltūs. PHR. Fit strěpitůs těctis. Těrrität, hörréndő strěpitů, löngoque frăgore. Consonat omne nemus strepitu, collesque resultant. Non hominum strepitus

aūdīt, non īllā rotārūm. Ovid.

Strěpo, is, při, itům, črě, n. Rumoreggiare, fare strepito. SYN. Mūrmiro, sŭsūrro strepito, obstrepo. PER. Strepitūm ciere, reddere, edere. Mūrmūră mīscērē. Raūcūm mūrmūr ēdērē. PHR. Strēpīt mārmārē cāmpās. Fīt strēpītās tēctīs, vocemque per ampla volutant Ātria. Strepitā tēctā frčmānt Frīgidās sīlvīs Immūrmūrāt Aūstěr. 🖣 Ēxtŭlit, čt raūcō strěpňērānt cōrnŭă canta. Virg.

Strictūră, æ, f. Ferro rovente battuto sull'incudine. 🖣 Strīctūræ chălўbum, ēt förnācĭbŭs īgnĭs ănhē-

lät. Virg.

Strictus, ă, ūm. Stretto. SYN. Constrictus. Squainato. Nūdūs , dīstrīctūs. PHR. Stāt fērri ăcies

műerőne cőrűscő Strictă, párátá neci.

Strīdeo, es, ŭi, ere, n. Strillare, fare strepito. SYN. Crěpito, frémo, strido. PER. Stridorem dăre, edere. PHR. Ferrum Stridet et în tepida sūbmērsām sībĭlăt ūndā, Strīdēntĭă tīngūnt Ārā lăcă. Strident stipălis ârdentibăs ignes. Ūt măre sõllieitum stridet rellüentibus undis. Föribus cardo stridebat ahenis. Fremit undique stridor Horribilis. Āt tābā tērrificis frēgīt strīdoribūs aŭrās. Sanguine terri madet, stridentque hastīlībūs aurā. Virg.

Stridor, oris, m. Strido, strepito. SYN. Marman, strepītus, sonus, EP. Raūcus querulus, terrificus, horrendus, ingens, sonans. Atque indīgnātūm māgnīs strīdorībūs āquör. Virg.

Stridňlús, ă, ūm. Che fa strepito. SYN. Stridéns, strepens, fremens, sonorus, crepitans. Stridőlá Sañrőmátés plaűstrá bűbűleűs ágít [pent]. Ovid.

Strīgītīs, is, f. Stregghia, striglia, SYN. Strīgīl. 🖣 🗓 pňěr, čt strřgřičs Crispini ad bálněá děfěr.

Stringo, is, xī, etūm, črč. Stringere. Act. acc. SYN, Ligo, colligo, vincio, astringo, constringo. Impugnare, squainare. Distringo, nudo, educo, is. PER. Ē vāgīnā ēripio, extraho, dīripio. 🖣 Ēt sylvīs aptare trabes, et stringere remos. Virg.

- Strix, igis, f. Strega. EP. Infaŭstă, împrobă, noctūrnā, noxiā, trīstīs, fūnēstā, fērālīs. ¶ Ēst īHīs Strīgībūs nomēn : sēd nomīnīs hūiūs Čaūsā, quod horrenda stridere nocte solent (dist.). Övid.
- Ströphädes, üm, f. Strivali, isole_nel mar Jonio, dette anticamente Strofali. EP. Ionia. J Saxa, võeat mägni. Strophädäs nüne incola ponti. Val.

Strophium, ii, n. Fascia, ghirlanda di fiori. SYN. Fāseta, fāsetola, corona, cīngulūm. 🖣 Non terētī strophio lāctāntēs vinctī pāpillās. Catul.

Strūctĭtīs, ĭs, m. f., ĕ, n. Fatto di più pezzi. SYN. Strúctús. 🖣 Pándítúr áltá dómús, nállum illi strūctilė sāxām. Prud.

Strüctūrā, æ, f. Edifizio, struttura. SYN. Ædifficii ördo. Primă quidem surgens operum struetūră fefellit. Luer.

Strües, is, f. Catasta, massa grande di legna. SYN. Āggēr, cũmưlús, côngĕrfĕs. 🦫 Hæc ádŏlĕt flāmmīs cūm strūč lātrā sūīs (pent.). Ovid.

Strūmă, &, f. Scrofola.

Strümösüs, ä, üm. Che ha le scrofole. I Strümosum, atque ŭtero pariter, gibboque tumēntēm. Juv.

Strňo, is, xi, ctūm, črč. Ordinare, apparecchiare, edificare. Act. acc. SYN. Ædifico, extrão, molior, vel paro, ordino. 🖣 Altaque congestos strūxīsse ād sīdčrā montes. Ovid.

Strymon, onis, m. Strimone, finme della Tracia. EP. Răpidus, gelidus, nivosus, Riphæus, Getřeňs, Thrácřůs. ¶ Strymoná věnisti , Mártřeŏ-

lāmque Getem (pent.". Ovid.

Stňděo, es, ŭi, ere, n. Studiare, amare. SYN. Disco, edisco. Procurare, sforzarsi, Conor, labōro. Applicarsi. Încûmbo, învigilo. PER. Stŭdĭīs vācārē, īncūmbērē. Stūdĭīs opērām dārē . vel nāvārē. Līttērās colērē, ēxcolērē. Ānīmūm, vel mentem studiis addere, intendere. I Dum cēntūm stūdēt āurībās vīrērām. Mart.

Studia, orum. Gli studi, le scienze. EP. Docta, sacră, Păllădiă, a Pallade, studiorum praeside. Ăpōllĭnĕă, Pīĕrĭă. PER. Artēs īngĕnǧæ, dōctæ. Mūsārūm stūdīā. Ārtēs Pāllādīæ, Āpōllīnēæ. PIIR. Îngeniis didicisse fideliter artes, Emollit mores, nee sinit esse feros. Împerium plăcidă möllitur ah arte. Et studio mores convenienter čůnt.

Stúdiosá4, å, üm Studioso, amante, SYN, Amans, căpidăs, observâns. Tă quoque Pietidăm stúdĭő stúdíősé tenéris, Ovid.

Stňdňům, ři, n. Studov. SYN Cůrá, lábor, opěrá. Favore, affectione. Amor EP. Perenné, vígil, īnsēmnē, pērtīnāx , ācrē , sēllicitūm. 🖣 Seindřitěr încértům stědřa în contraria vůlgás, Virg.

Stūttītīā, w. f. Pazzia, stoltezza, follia, SYN, Āmentiă, dementiă vesiniă, insimiă, vecordiă, PER, Éfférá vis ánimi, Mens insáná, stáltá, vēsānā, PHR. Quæ tinta animūm dēmēntia cépit? Qua té déméntii cépit? Qua méntem insania mūtat.' Cūm sabita incrubum dementia cepit ăm întem. • Stáltitiâne eriet, nihilam distābit, an īrā. Hor.

Stūttūs , ă , ūm. *Stolto* , *pazzo.* SYN. Āmēns , dēmēns, vēcēts, vēsinās, insinās molēsinas. PER Mentéciplus Mentis inops. Mentis é, ens. Menté cărens. Am us ânimi. Egens elleboro-

căpăt. PHR. Săvit inops ănimî. Ārma ămēns căpio, nec săt rătionis în armis. Vide Stultatra. Stůpå, æ, f. Stoppa. J Stůpå voměns tárdům fumum, lentāsque cărinās. Virg.

Stăpēfăcio, is, ēcī, āclām, ērē. Stupefare, stor-dire. Act. • Illām Syreniis stăpēfāctūs can-

tĭbŭs ā quāns. Cal.

Stupero, es, ui, etc, n. Stupersi. SYN. Stupesco, obstupesco, stupetio, miror, admiror, demiror PIIR. Stúpět insciá túrbá. Mátér ád aúdítás stupuīt, ceā sāvēš, vācēs. Pārs stupēt innāptæ dönum exitiále Minerva. Düm stűpet, öbtűtūgue havēt dēfīxus in ūno. Obstupuī, rētroque pedem cum voce repressi. ! Quin ips.: stăpăere domas, ătque întimă lethi. Virg.

Stūpčús, ă, ūm. Di stoppa. I Stūpčă torquentem

bălčārīs vērbērā fundæ. Yirg.

Stupidus, a, am. Scapido, stupefatto, SYN, A(16nitus, stupetactus, Stolido, Tardus, hebes, stolīdus. J Tam stupidas nunquam vēl tu, puto, Glaŭce, făisti. Mart.

Stňpor, oris, m. Stupore. SYN. Admiratio, terror, törpör, hebetüdo, stupiditas. PHR. Tantus habēt mentem stupor. Novūs per pectora canctis Iusinnat stupor. Illum öblülü täeitö retinet stupor. Solvantar lätera, atque oculos stupor ürget inertes. Virg.

Stupro, as, avi, atum, are. Stuprare, viziare, violare. Act. SYN. Corrampo, violo, temero, vitio.

pāllňo, cŏnstupro.

Stupeum, i, n. Stupro. SVN. Vitium, probrum ădulterium. I Neg pretium stupri, gemmas. aŭrumque poposci. Ovid. Et stupra vestra Dea-Věněris práděxěrět ûmbră. Prud.

Sturnus, i, m. Stornello. Sune sturnos inopes.

tringillärümque querelas, Mart.

Stygius, a. um. Dell'inferno. SYN. Infernus, Aveinālis, Tārtārēns, f Bis Stygios innārē lācūs, bīs nīgrā vidērē, Virg.

SIŠIČS, T. m. Stilo, ferro od altra cosa acuminata. SYN. Sealprům, šeůměn, vel cálámůs, pěnná, ărundo. 🖢 Cujus erit quamquam în chârtis stylus īpsē crācatus, Manil.

Stitus, i, m. Stele, quella maniera che uno tiene di esprimere i suoi sensi nel comporre.

Siyuuphātus, ī, m. Stinfalo, lago d'Arcadea, e citta vicina allo stesso lago. EP. Stagnans, torpens, sēgnīs , piger. • Ūnguibūs Āreādia volūerēs, Stymphālā colentes, Eucr. Hine Stymphālis, idis, f. Del lago di Stinfalo, et Stymphalius, a, um. Testis érit Pholoe, testes Stymphálides andas. Ovid. Fals. Da guesto lago ebbero il lovo nome gli uccelli Stinfalīdi, i qual, crano di tauta grandezza, che dicesi ricoprissero a guisa di nucole il sole, e dessevo il guasto a tutta l'Ireadia, finche Ercole collo strepcto d'alcuni stromenti di brouzo ne gli scacció.

Styx, stygis, f. Palude Stylia, lago dell'Inferno. EP. Atră, nigra, tristis horrida, răpida, profanda tremenda, inamabilis, Inferna. Partarci, Phlegetönték, PER, Stygiúm stagnúm, Stygiaăquæ. Hörrendæ stágna intémerată păludis Sivgii lăcus, PHR, Dii cujus jūrāre timent, et lálléré númén. At mágnis sémper Divis, Bégaque Deòrum Jurari dignata Pálus. Pacis hor rola revás Fámilérum válvit Stix intér sülphárá lim am 4.3 alitqué cétér ripam irrémé dilis undæ. 🕆 Per Stygå detur itér, Stýgias transibimes undas. Ovid. Fab. Fonte alle radici del monte Nonacre nell' Ircadia, dannoso a tutti gli animali, e tanto freddo, che chimque ne beve subito muore: le di cui aeque rodono altresì il ferro e il bronzo. Fingono i poeti, esservi presso all'Inferno la Stigia palude, avuta in tanta venerazione dagli Dei, che stimavano grande scelleratezza il violare in qualsivoglia modo ciò che giuravano per la Stigia palude.

Sũādă, vel Šuādă, æ, f. Persuasione, Dea. SYN. Suādēlā. EP. Dūleis, suāvis, facūudā, pötēns, disērtā, ēlöquēus, mēlliflāā, flexānimā. PER. Flös dēlībātās populī. Suādæquē mēdūllā. Hor.

Suānčo, vel Saādčo, ēs, sī, sūm, ērč. Persuadere, esortare. Act. acc., vel dat. SYN. Pērsuādčo, hörtör, induco, incito, impēllo, invito, cōnsúlo. PHR. Suādčt čnim vēsānā fāmēs. Rēllīgvo, ēt cūnctī suāsērānt nūmňuč Divī. Suādēntquč cădentă sīdērā sōnmōs. ¶ Sāpē lēvī sōmnūm suādēbīt inīrč sūsūrō. Virg.

Suāveŏtēns, ēntřs. Che sa di buon odore. SYN. Běneŏtēns, fragrāns, dūleřs. PER. Suāvī ŏdōrĕ

fragrāns.

Suāviliganis, ă, ūm, vel Suāvilöquens, entis. Soave net favellare. § Sed quentiau döcui, nune suāviloquis age poucis. Lucr. Vulgus abhoriet ab

hāc, voltītītībī suāvīloquēntī. Lucr. Snāvis, vel Suāvīs, īs. m. f., č. n. Soave, dolce, amabile. SYN. Dūleis, grātūs, blāndūs, cōmīs, facīlīs, benīgnūs, āmīcūs. ¶ Vērum īpsā fölīs nātōs, čt suāvībās hērbīs. Virg.

sűavítér, vel Snavítér, adverb. Soucemente. SYN. Jácándó, cömítér, benigné. § Snavítér áttingánt, ét snavítér önmiá tráctánt. Lucr.

Sňavíňm, vel Suavíňm, ří, n Bacio. SYN. Básřím, čveňlům. ¶ Snavíň cônjúnnit spůreň sálivň táž (pent.). Catul.

Súh, præp. serviens acc., et ablat, Sotto. SYN. Sähter, për, jūxtā, īnfrā, ¶ Quā mödö vēnă táit, süb čödem nöminë mānsit. Ovid.

Sübdítűs, ä, üm. Soggettato, sottomesso, sottomesto. SYN. Sübjřectás, öbnöxřůs. § Pěrsídáque, ét rádřís jůgă sübdřtă mätůtinis (spondaic.). Ovid.

Sübdo, ĭs, dĭdī, ĭtūm, črē. Sottoporre, soggiogare. SYN. Sūppōno, sūbjicio, sūbjūngo, sūbmītto, sūbstērno, sūbstĭtŭo. ∫ Nīl nöcēt, ādmīssō sūbdērē cāleār ĕqnō (pent.). Ovid.

Sābdātīš, ā, ūm. Ingamatore, astuto, doppio. SYN. Āstūtīš, caūtīš, caīlīdīš, dŏlōsūs. ¶ Sūbdŏlūs ēt vērsīs īnerēpāt ārcūs ĕquīs (pent.). Prop.

Sūbdūco, šs, xī', ctūm, črč. 'Ritirare, toglier di nascosto. Act. SYN. Aŭfëro, töllo, sūldrāho, āmövö, sūrrīpio. sūlfūrör. PIIR. Quā sē sūbdūcēvē cöllēs Inciprūnt mölliquē jāgūm dēmīttē rē cilvē.
 Ēt sūccūs pēcorī, lāc ēt sūbdūcītūr āgnīs.Virg.

Sůběa, îs, îvî, řítům, îtě. Sottentrare, incorrere, entrare. SYN. Întro, îngrědřor, pěrvádo, pěmetro, perměo. Intraprendere. Încipřo, äggrědřor, čbeo, Sopportare. Pátřor, féro, pěrféro, sůstřněo. Sithönřásquě nivěs hřemis sůbčámůs áquősé. Vírg.

sāber, erīs, n. Socero. C Tegminā queis căpitām rāptās dē sābere cortex. Virg.

Sūbérčás, ă, ām. Di Sovero. C Sūběrčās cörtēx călīdīs portātūr in ūndīs. Ser.

Sūnjācēó, 'ēs, ňī, črč, n. Soggiacere. SYN. Sūbsūm, sūceŭbo, sūbjiciör, sūbstērnö: • Sūbjācňit quām Pāllādřūm, guām Vestă Penāl's Prud.

Sŭbigo, is, ēgi, āctūm, črč. Soggettare, domare Act. acc. SYN. Sūbmītto, sūbjicio, sūbdo, vīnco, domo. Costringere. Cēgo, ādigo. Saimuzzare. Tēro, āttēro, cēntēro. ēxtēnňo. Coltivare. Ăro, cölo, ēxcolo. ¶ Fōrtē bovēs prēssō sŭbigēbānt vomērē tērrām. Ovid.

Sūbjicio, is. 6cī, ēctūm, črč. Sottonettere. Act. acc. SYN. Sūbmitto, sūbdo, sūppōno, sūljūngo, sūbstērno. Sostenere. Dŏmo, vinco, sūligo. J Sūbjiciūnt vērūbās prūnās. ēt visečrā tōrrēnt. Virg.

Subinde, adverb. Senza prū, subito, immantinente. SYN. Deinde, mox, frequenter, crebro. § Interponis aquam subinde Rūfe (phal.). Mart.

Sǔbǐtō, adverb. Subito, subitamenle, tosto, presto. SYN. Stătīm, protinus, confestim, extemplo, illico, repente. J Īrūs et est subito, qui modo Crēsus erat (peut.). Ovid.

Sŭbĭtŭs, ă, ūm, adject. Subitanco, presto. SYN. Repentinăs, inopinăs, împrovisăs, cităs, celer, velox, festinăs. Cum subita încautum demen-

třă cepřt ămäntèm, Virg.

Sūbjūgo, as, āvī, ātūm, ārē. Soggiogare. Act. acc. SYN. Dēbēllo, domo, supero, vinco, devinco. ¶ Quam quā confessos unimo quoque sūbjūgat hostes. Claud.

Súblābor, čris, súblāpsús, lābī. Ceder a poco a poco. Depon. SYN. Lābor, cădo, vel súbčo, pë-

Sūbtātūs, ă. ūm. Alzato, levate in alto. SYN. Ēlātūs. ¶ Quōquē vēnīt fidēns māgĭs, ēt sūblātĭör ārdēt. Oxid.

Sūblěvo, ās, āvī, ātūm, ārč. Sellevare, consolare. Act. acc. SYN. Jūvo, ādjūvo, āllēvo, sōlŏr. Evgere. Lĕvo, ērīgo. ¶ Cānetāntēs sŏcīōs, ē tērrā sūblēvāt īpsūm. Virg.

Sūbtīgār, ārīs, n. Brache, mutande. ¶ Pērsōnām, thyrsūmquē těněnt, ět sūblīgār Āccī. Juv.

Sūbiťgo, ās, āvī, ātūm, ārč. Legar sotto. Act. § Sūbiťgāt, ātque ēnsēm cöllö sūspēndīt čbūruō. Virg. Sūbifuršs, is, m. f., č, n. Sublime. SYN. Āltňs,

cēlsus, ēxcēlsus, īngēns, prēcērus, ēlātus. ¶ Rēgrā Solis črāt sablimithis āltā colomnīs. Ovid. Suhmērgo, is, sī, sūm, črč. Sommergere, amegare, affindare. Act. acc. SYN. Mērgo, dēmērgo, immērgo. PHR. Spārgitč me in flūctus, vāstōque

īmmērgitē pāntā. ¶ Sūbmērsūm cæcō rāpidūs vorāt āsquorē vortēx.

Sūbunītte, is, mīsī, mīssūm, črē. Sottomettere, sottoporre. Act. SYN. Sūbjičio, sūbdo, sūppōno. Abbassare. Dēprimo. Soggiogare. Sūbjigo, vinco. domo, sūpēro.

Sābmövčo, ēs. ōvī, ōtūm, ērē. Discacciare, rimocere. Act. acc. SYN. Tōllo, sābdūco, dēpēllo, ārcĕo, āmŏvčo. Separare. Sējūngo, dīsjūngo, sēpăro, dǐrīmo. ¶ Ast ălfōs löngē sūbmōtōs ārcĕt ărēnā. Virg.

Sňbělčo, és. ří, řtům, érě, n. Rendere alquanto odore. SYN. Ölčo. § Sívě vřrům sůbělěs, síve

-ēst mūliēbris ŏrīgo. Lucr.

Sňhōrno, ās, āvī, ātām, ārč. Ornare alquanto, assettare. Act. acc. SYN. Instrůo. Corrompere. Corrůmpo.

Sübrēpo, is, psī, ptim, črč, u. Strisciar per terra, andar carpone. SYN. Rēpo, īrrēpo, sēcijo. ¶ Jām sührēpēt incrs ādās, nēc šmārē dēcēlūt. Tibul.

Subrīdčo, és, sī, sūm, ērč, n. Svridave. SYN. Rīdčo, atrīdčo ^a Cândĭdă vīcīnī sūbrīsīt möllě pūčilā. Pets. Sübeipio, vel Sürripio, is, pai, ptüm, čič. Rapire, rubave, tor di nascosto. Act. acc. SYA. Răpio, töllo, aŭfero, füror, ărripio.

Súbrögo, ās, āvi, ātūm, ārē, Sostituire, surrogare. Act. acc. SYN. Súbstitŭo, súfficio.

Sübseribo, is, psi, ptūm, črč. Sattosericere. Act. SYN. Sūbsīguo, probo, approbo, assentior. § i, pučr, atque meo citus hace sūbseribe lihello. flor.

Sûbsĕquör, ĕrĭs. ûtňs, sĕquñ. Succedere. Depon. acc. SYN. Sĕquör, însĕquör, cönsĕquör. PER. Pönĕ sĕquör.

Sahsädőo, és, édő, éssűm, éré, n. Star sotto, seder sotto, SYN, Sűbsődo. Irrestare, Césso, § Sűbsédéré sűís párítér cúm sépíbús űrhés. Lucr.

Sābsidiūm, fi. n. Sussidio, soccorso, ajuto. SYN. Præsidiām, lēvāmēn, jūvāmēn, aŭvitiūm. • Nēc tībi sūbsidiūm præsēns sīt Nūmēn, ūt īllī. Ovid.

Sāhsāda, řs, ēdī, čtē, n. Inchinarsi, riposarsi, sedere. SYX. Rēsīdo, mē sāhdūço. PHR. Pāplītē sābsīdēns. Sābsīdūnt ūndæ, plācīdūmquē sābāxē sŏnānti Stērnītūr æquör āquīs. Mārīā in sē īpsā rēsīdūnt. Quā sē sūbdūcērē cöllēs Īneiprūnt. Sābdūcta ād mānēs īmōs dēscēndīmūs ūndā.

Sũb-Jiiô, îs, ŭi, vel îvî, ültům, îrê, n. Saltellare, saltar in su. SYN. Sălio, exsilio. § Nee cům sûbsiliunt îgnes ad tectă domôrům. Lucr.

S îbsīsto, řs, střtí, střtům, řrč, n. Sussistere, fermarsi, SYN, Sübsto, consisto, resisto, mořér.
Jámque întră jáctům téli progréssůs útérquě Sübstřtěrát, súbito érůmpûnt clámôré fréměntěs, Virg.

Sübsterno, is, strāvī, strātūm, črč. Distender sotto. SYNs Sübjicio, sūppōno, sūbmitto. Fērtūna insidiāns pontūm sūbstrāvit āvāris. Prop.

Sübter, præp, serviens acc. et abl. Di sotto. SYN. Súb, înfrā. ¶ tönvenĭt ātque ălĭqnīd nātūrām sübter hāhērē. Lucr.

Sübtērfűgio, is, gi, gitüm, črě. Fugyire secretamente, di nascosto. SYN. Fůgio, čílúgio, vit), čvito, děclino.

Söbtérránéús, ă, ûm. Sotterranco. SYN. Înférnăs.
Ésse ăliquôs Mânês, êt sûbtérránéá régnă. Juv.

Súbtířís, řís, m. f., č., n. Sottile. SYN. Sölérs, să-gâx, îngčnřôsůs, cállřídůs, ăcůtůs. Teuero. Ténúřís. § Ét cům súbtílí Príscůs útěrquě Nůmá pent. . Ovid.

sābtītīter, adverb. Sottilmente. Cērpörībās, nec enīm poterānt sābtīlītei ēssē. Luci.

Sühthräho, is, xi, etüm, čič. Sottraire tor di sotto. Act. acc. SYN. Aŭfero, răpio ĉi ipio, sühtipio, sühdûco, süllürör. § Sühtifaiis člirăcto tü quöque cöllă jugo pent... Ovid. Sübücütă, ä. f. Cument. § ... Rīdēs, sī förte

Súbûcúlá, ŵ., f. Camicia, § . . . Rîdês, sî fêrtê sûbûcûlă pêxŵ Trîtă sůbêst tůnícŵ. Hor.

Súbútá, æ, t. Lesima. • Quödque tibú tríbúit sűbúlá, sícá rápit pent. Mart

Súbůrbanůs, š, ům. Del borgo, o presso alla città, Părvă săbûrbănî mûnûscůlă mittimús hörti. Mart.

Sůhůrrá, ž. f. Suburu, contrada in Koma, dose abitavano le meretrici. C Fama non nimium bonapůčliám, Quálés in mědiá sěděnt sůbůrcá jamb., Mart.

Sůbyčniu, iš, včui, včutám jiř, n. dat. Sovemre, sociorree. SYN Aŭxidói, succurio. Vide Auvelior

Sanverto, is, viiti, v isam, iie, Soccitive, roce-

schwe, Act. acc. SYN, Ī vērto, dēlēo, dēstr**ūo.** Vide Bestruo.

Sûccēdo, řs. cēssī, cēssûm čič, n. dat. Succedere. SYN. Súlliciör alternus löcö. Entrare. Subéo, āccēdo. Erricare. Ārcido, ēvenio. ¶ Rúrsūs, cúră pătrům căděre, ét sûccēděrě matrům. Virg. Sûccēnsĕa, és, út, ère. Adirarsi. Neut. SYN. Iráseoř, indignör.

Sūccēssŏr, ōrīs, m. Successore. SYN, Hārēs,

¶ Sīc quāsi Pythāgōra löqueris sūccēssŏr, et hārēs.

Mart.

Súccēssús, üs. m. Isochimento. SYN. Évêntűs, exítűs, cásús. EP. Optátús, spérátús, éxpéctátűs, félix, faústús, próspér, törtűnátús. ¶ Átquehör éxúltáns súccéssu, ánimisque Chórásbús. Virg.

Sñecido, is, cidi, cāsām, ērē. A Cado. Cader sotta. Neut. SYN. Cādo, cōncido, túo. ¶ Sūccidimās, non linguš vălēt, non corpore notē. Yirg.

Sūccido, is, di, sūm, črč. Tagliarc. Act. ŠYN, Uzedo, sčro, sūbseco, scindo, ābscindo, āmpūto.
Pūrpūrčūs včluti cūm flōs sūccisūs ărātrō. Virg.

Sūceidňús, ă, ūm. Cadneo, che sta per cadere. ¶ Sūceldűi třtůbānt grēssūs, föribūsque réclūsīs. Claud Sūceinūm, ī, n. Ambra. SYN. Électrūm.

Sūceūbūs, i, m. Demonio, ch è solito cangiarsi in femmina. EP. Mālūs, impūrūs, improbūs, fāllāx. Sūceūmbo, is, būi, itūm. čič. Sojgiacire, cadere.

Nent, SYN, Cădo, rửo, sắccido, öbrửör, öppri mòr. Huic ûni försán pötűi sắccümbérc cál pá. Virg.

Süccürro, îs, rī, süm, čič. Soccorrere, soccenire. Nent. SYN. Jūvo. ādjūvo, sūlvēnio, aŭxiliči. PIR. Rābās sūccūritič fēssis. Instaŭati ănimi Rēgis sūccūričič tēctīs. • Prācipitant, pūlcrūmquē morī sūccūriit in ārmīs. Virg. Vide Auxilior.

Sūceis, ī, m. Sajo. SYN. Hūmör, Jīquör. Forza, Vīs. EP. Dūleis, tēnēr, Jīquīdūs, pīnguīs, sălūhēr, Tyriūs. āmbrosiūs. Pēmāquē dēgenērānt sūceos oblitā pirorēs, Virg.

Sûccútio, is, cůssí, cůssům, čič. Sbattere, conquassare. Act. ace. SYN, Quálio, quásso, côncútio, exeútio. § Súccútitů que álté, similisque ést cůrsůs ináni. Ovid.

Sňdáriňm, ří, n., Scingatojo, sudario, fazzoletto, mocechino, SYN, Linteum, C Jám miliř nigréseňut tönsá súdáriá bárbá, Manil.

Súděs, řs. 1. Pertua bastona SYN. Pálůs, ř. vállůs, frůncůs: střpěs. L.P. Důrá, löngá, ácrátá, lérrátá, rôborcá, fráxincá, ácútá. É Střpřtřbůs důris ágřtůr, sůdřbůsvé pracůstřs. Ýrig.

Sũdo, ás, áví, áthim, árc, Sudarc, Neut, SYN, Exxido, désado, PIR, Multa tulit, tê ritquê piêr, sûdávit, et álsít, Gélidus tótó mánábát córpóré súdór. Sílsússpié pér artús Súdór ft. Huit tótó dé córpóré súdór. Fúmant, vel mánánt súdórifbús ártús. Tótó córpóré súdor táquitúr, ét crássúm néc réspíráré pótéstis. Flumen ágit, féssős quátit æger ámhélftús artús. Daddaniúm tótícs sod við sánguíne litus. Virg.

Sũdár, oris, m. Sudora, LP, Galidus, madidus, piuguis, fumans. thiêns, anhélus, salsús, immundus, PHR, Sudón fluit undiqué rivis. Collimadéns eller solte Sudón fluit undiqué rivis. Collimadent Sudón exhoustus anhela. Cellus licuit, vide Cexhaustos sudóribus artús, Luc.

Sūdūm, ī, n. Tempo chiaro, sereno. Et Sūdūs, ă, um. Sereno, asciurto. SYN. Serenum. 9 Condit se přeco pěr súdům tůrbřdă nimbô. Val.

Suesco, is, suevī, etam, ere, n. Issuefarsi, esser solito. SYN. Sŏlčo, āssuēsco, consuesco. 9 Ūsūrpāre ŏeŭlī; nēc vēcēs cērněrě suēmus. Luc.

Suessiones, um, m. plur. Suessonesi. \ \tilde{\text{U}}rbs et Suesstonam, Veve, ubi pastor eras (pent.). Ovid.

Suētus, vel Suetus, a, um. Accezzato, solito. SYN. Āssuētus, consuētus, solitus. ¶ Suētus antro būstuali. Prud. Cum mihi non tantum fūresquč, fěræquě súčtæ. Hor. Vide Soleo.

Sūffero, fers, tălī, lātūm, ferre. Sofferice, sopporture, sostenere. Act. acc. SYN. Fero, tolero, pătřor, pěrpětřár, sūstřněo. J Cūstödes, súfferrě vălěnt, láhát árřetě crébrő. Virg.

Sūsticio, is, fēci, fēctūm, čre. Bastare, soddisfare. Act. SYN. Dō, præbeo, ministro, suppedito. Sostituire, metter alcano in officio altrui. Subrogo, sūbstituo. Potere assai. Possam, valeo. 9 Sufficimūs, superat quoniam Fortūna, sequamur. Virg.

Safficit, impers. Basta, è abbastanza. SYN. Săt ēst, sătīs ēst. PHR. Nēc vīdīssē sēmēl sătīs ēst.

Terrorum et fraudis abunde est.

Sũlvīgo, is, xī, xūm, ĕrĕ. Attaccure. Act. SYN. Fīgo, āllēgo. ¶ In cruce sūftīgāt Labeone īnsaniör inter. Hor.

Sūffimēu, inis, n. Profumo. SYN. Sūffităs, sūffīmēntūm, ödörēs. ¶Ī, pětě vīrgĭněā, pŏpŭlūs, süllimen áb árá. Oyid.

Sāffio, īs, īvī, ītūm, īvě. Profumare, vaporare. Act. SYN. Ödöro, fumigo. 5 At sulfire thymo, cērāsque recidere mānēs. Virg.

Suffoco, as, avi, atum, are. Soffocare, strangolare. Act. ace. SYN. Strangulo, præfoco, elido. 9 Suffőcént ánimám dírá vénéná tűám (pent.). Oyid. Sűffrágiúm, íi, n. Suffragio. SYN. Júdfeiúm, ás-

sēnsus, favor. J Non ego ventosæ plebis suffragja venor. Hor.

Suffragor, aris. atus, ari. Favorire. Depon. dat. SYN. Fávčo, ássēntiör. § Sī quis ĕrīt stēllīs non sūffrāgāntibus ortus. Mant.

Süggéro, is, gessi, gestüm, eré. Ministrare, suggerire. Act. acc. SYN. Sullicio, suppedito, minīstro. Mettere sotto. Sābjicio, sāppono. J Vīrgčá süggéritür cőstis ündántis áhéni. Vírg.

Süggestüs, üs, m. Cattedra, luogo elevato, onde si parla al popolo, SYN. Süggēstüm.
Süggēstüm süblime tenent, fascesque solutos. Mant.

Sūgo, řs. xī, ctūm, črč. Succhiave, imbecersi. Act. acc. SYN. Exsūgo. ¶ Mārtě sătōs scīres: třmŏr

ābfŭĭt, ūbera sūgūnt. Ovid.

Sulco, as, avi. atum, are, Tagliare, Act. SYN, Proscindo. Irare, solcare. Aro. PER. Súlcos dúcere, īntīndērē. Tērrām prēscindērē ārātrē. 🖢 Nēs frágili vástám lignő sülcáviműs, æquör. Övid.

Sūteus, i, m. Solco, EP. Carvus, rectus, longus, cerealis, profundus, altus. PER. Dūro vomere fractus. J Herbaque, que latuit eerealibus obrūtā sūlējs. Sēminā tām prīmām lāngīs cērēāliā sålcīs, Ovid.

Sūlmo, ōnĭs, m. Sulmona, città quasi nel centro dell' Ibruzzo, patria di Osidio, EP. Rigins, irrigiús , gelídús, PER, Péligui patriá Vális. PHR, Á Sölýmö dácúnt quá mesajá nömén. • Á quó Söl – és mésajá nömén hábent (pent.). Ovid

Sūlphur, uris, n. Solfo. EP. Flavum, pingue, ardēns, calidām, olens, odorum, vivām, vivax, fūmāns, līquīdūm. PHR. Ēxīgŭīs ārdēscūnt sūlphoră flammis. Vivaci sulphore fumăt ăquă. § Admötās rāpiūnt vīvāciā sūlphūrā flāmmās. Ovid.

Sālphūreus, i, ūm. Di solfo, sulfureo. Sālphūrĕā Nār ālbūs ăqnā, föntēsqnĕ Vĕlīnī. Virg.

Sūm, čs, fŭī, čssč. Essere. Neut. SYN. Exto, existo. Dimorare, abitare. Mŏrŏr, dēgo, hĕbĭto. ¶Ād mălă jampridem non sămăs allă rădes (pent.).

Sūmiču, ĭnĭs, n. Fetta di scrofa. ¶ Scrībĭtŭr în citreis, călidum scis ponere sumen. Pers.

Sūmmă, æ, f. Somma. SYN. Căpăt, vel compendĭūm. Iloe eaput, o cīvēs, hæc bellī sūmma nčfändi.

Sümmätim, adverb. Brevemente, in succinto. SYN. Brěvitěr. 🖣 Séd täměn, üt pötérő sümmätim

āttīngĕrĕ, tāngām. Luc.

Sūmmītto, is, sī, ssūm, ěrě. Sottomettere. Vide Submitto.

Sūmmŭtă, &, f. Piecola somma. ¶ Sūmmŭlă në

pěrčát, quá vílis těssěrá věnřt. Juv. Sūmmus, ă, ūm. Grandissimo, sommo. SVN. Māximus. Altissimo. Suprēmus, āltīssimus. Ultimo. Ēxtrēmās, ūltīmās. J Vēnīt sāmmā dies, et inēlūctābĭlĕ tēmpŭs. Virg.

Sũmo, ĭs, psī, ptūm, ĕıĕ. Prendere. Act. acc. SYN. Căpio, accipio, assumo. Attribuire. Arrogo, tribuo, attribuo, vindico. J Quis tam erudeles

õptāvīt süměrě pænās. Virg.

Sūmptūosus, a, ūm. Splendido, sontuoso, che spende molto, o cosa molto cara. SYN, Splēndidūs, māgnīfīcās, supērbūs, laūtās. ¶ Non sumptūosā bländiör höstiä. Hor.

Sūmptus, ūs, m. Spesa, SYN, Impēnsa, impēndĭūm. EP. Māgnūs, ingēns,immēnsūs, sŭpērbūs. māguifficus, pārvus, tēnuis, modicus. J Quām dīvite sumptu Inferiās celebrāre solēs. Mant.

Săpēttēx, ctřiřs, f. Masserizie, mobili di casa, sup pellettile. SYN. Vāsă. EP. Laūtă, pūlchră, splēndidă, săpērbă, māgnifică, dives, opulentă, excultă, mundă, pretiosă, curtă, vilis, sordidă. 🖣 Ēxeāltīquĕ sĭnūs, ēt māltām laūtă sŭpēllēx. Mart.

Super, præp. serviens acc. et abl. Sopra. SYN. Supră, In oltre, Præter, Intorno, De. Multă súpěr Priámo rogitáns, súpěr Heetore multă. Virg.

Săperabitis, is, m. f., e, n. Lincibile, superabile. SYN. Exsuperabilis. Scilicet út per vim non ēst supērābilis ullī. Ovid.

Săpěrāddo, ĭs, dřdī, dřtům, ěrě. Aggiungere. Act. aec, SYN, Āddo, ādjīcio, ādjūngo. ¶ Lēntā qui-būs tōrnō fācilī sŭpērādditā vītis. Virg.

Sňpěchiá, ŵ, f. Superbia, arvogauza, orgoglio. SYN. Ambřtřo, fástůs. EP. Váná, věntôsá, clárá, tňmidă, înflătă, vesână, învisă, însână, dâmnosă, īmpēriosā, aūdāx, mināx, tūrgidā, ēflūsā, tēměráriá, intělěrándá. PER. Mentis súperbæ tumor. Tumida mentis fastus. Lauadm vēsānā cŭpido. Ālti vel tămentes animi, Vani nominis ārdőr. PHR. Füit in tenera tam dűrá sűperbiá formā. Fāstús ĭnēst illī, sēguitūrgūč súpērbiā förmām. Vāno regnāt pērmīxtā s iperbia lūxū. Nēc minus io vēstrā dāmnosā supērbia formā. Övid.

Săpērbio, îs, îvî, îtăm, îrč. Insuperbirsi, ranagloriarsi. SYN. Glöriör, insölésco, éxtőllőr, étřěror. PER. Fástů tůměrě, tůměscěrě. Áltěs ănimos gerere, PHR. Hăbet mălesuadă superbiă mentem. Ūt nostrīs tumefacta superbiat Ūmbria libris. Cordă gerit vesano turgidă fastu. Pēctora inānis Fāstūs hābēt. ¶ Ille licēt pātrijs sině fině súpěrbiát áctis. Ovid.

Săpērbăs, ă, ūm. Superl o, orgoglioso, altiero. SYN. Ambitiosus, insolens, elātus, impēriosus PER. Ănimīs ēlātūs. Ēlātā fronte tumēns. Fāstū sūpērbūs, Tūrgidā cordā gerens. Tūmidūs præcordiă, Gerens nimio targentiă pectoră fastă. Cœlō căpita ārdŭā tōllēns. Nimiūm gaūdēns populārībus aurīs. ¶ Rārbārīco postes auro, spoliīsque superbīs. Virg.

Supercitium, ii, n. Sopracciglio, viglio, vipiglio. EP. Atrūm, ăcērbūm, dūrūm, grāvē, mīnāx, trīstě, sevērām, hīrsūtām, trūx. PHR. Nūne Stořea tandem poně sapěreřířa. Hirsutumquě supērcilium, prolixaque barba. Et truculenta minācī Fronte supērciliā. 🖣 Ātque supērcilio

brčvior cŏmă, vēriŭs ērgo. Juv.

Superemineo, es, ni, ere, n. Soprastare, SYN. Ēminčo, ēxto, súpēro, ēmico, vel ēxcēllo. PHR. Grădiensque Deas săpereminet omnes. Conctis āltīor ībāt. Tāntūm alīas intēr caput extulit ūrbēs. Sŭpërant căpite, et cervicibiis altis. Īpse cătervis Vertitur în mediis, et toto vertice súpra ést. ¶ Stágná víám scindéns hűmérő sűpěreminět åndás. Virg.

Superficies, eī, f. Superficie. Ductă superficie, tot quæque in früstä sčeintür. Fan.

Săpěrī, ōrům, m. plur. Gli Dei del cielo. SYN. Dřī, Dīvī, Nûmină, Codicolæ, ¶īpsă monent ănimos săperorum numină nostros. Ovid.

Supernús, ă, ûm. Superno, ch'è di sopra. SYN. Superior. Forma bonī, līvore carens, tu cuncta

sŭpërnë. Boet.

Supero, as, avi, atum, are. Ivanzare, sorpassare. Act. acc. et abl. SYN. Exsupero, præsto, excello. l'incere. Domo, vinco, subigo, debello. Salire, Scando, ascendo, conscendo, Restare, rimancre, Săpērsām, PHR, Quidquid črit, săpéranda ömnis förtünä ferendo est. Superant montes, et Bamină trânânt. Phiebam săperâre cănendă. Húmeră săpereminet omnes. Totă vertřeč súpra čst. Súpěrát căpite ét cervicibůs áltis, dűbæghé átrécté éxsúpérint űndás. § Átque ítér éménsi cásús sűpéráviműs ömnés. Virg.

Săpērsiés, ilis, adject, Sopraveivente, SYN, Rěliquăs. Sino, salco. Salvăs, sospes, încolă-mis. Quanque superstitibas, quorum tait

unus Echion Ovid.

Súpērstitio, onis, f. Superstizione, EP. Vana, anilis. ntimia, vēsāna, rīdženta. PEB. Vāna, vel talsā rčlígio, Vēsānā pietās, Vāni rītūs, Stūltas rēlligiónis amor. . . . Hinc tanti núminis aram, Vānā sŭpērstīlio, veterumque īgnārā Deorum. Virg.

Súpērsūm, čs. fúi, čssč. Restare, sopraveivere. Neut. SYN. Résto, s (pěro, săpérstěs, vel reliquás sám. PHR, Vivendo vici mea fata, superstes Restarem űe génilőr.

Súperás, a, úm. Sovrano, di sopra, supremo. SYN. Săpērnus, supremus, aethéreus. 🕻 Šed révăcaré grådum superisque evadere ad auris. Virg. Sĕpērvāciius, ā, ūm. S*iperfluo SVN.* Vanūs, inānis, j inútilis, irritús.

Ömně súpěrvácáám plěnő dě pēctore mānāt. Hor.

Săpērvenio, îs. veni, ventām, îre. Sorcenire, venir alla sproveista. Nent. SYN. Advento, intervento súccedo. • Addit se sociám, timidisque súper věnit Ægle, Virg.

Sŭpërvoto, as, avi, atum, are. Folare di sopra. Neut. SYN. Supervolito, I ille astu subit, ac

tremebunda supervolat hasta. Virg.

Săpino, as, avi, atum, age. Rovesciare. Act. SYN Resupino, reclino, J Ante supinatas Aquilom östémléré glébás. Virg.

Supinus, a, um. Supino, rocescio. SYN. Reclinis, resupinus, prostratus, inversus, recumbens, resŭpinātus. Pigro, neghittoso. Piger, segnis, mollis, ĭnērs. 🖣 Cōrrĭpĭo 🎍 strātīs cōrpūs, tēndōgué sŭpinās. Virg.

Suppar, aris. Quasi uguale. SYN. Par, aqualis. Sűppáris hác évi témpőrá grátá mihi (pent.). Aus.

Süppărum, î, n. Vela da nave. SYN. Süppărus. ¶ Sūppārā vēlērūm, pērītūrās cēllīgīt aūrās.

Süppedito, ās, āvī, ātūm, ājē. Somministrare. Act. acc. SYN. Dō, prābčo, sūggēto, sūfficio, minīstro. 9 Sūppēdītā mithi tela vadīs līventis Ăvērnī. Šil.

Sūppētiā, ārūm, f. plur. Soccorso. SYN. Aūxiliūm,

sühsődiűm, jávámén, J Ād Sătănæ fraúdés fér mihi süppétiás (pent.) Textor. Süppéto, is, ivi, itúm, éré. Esser pronto. Neut SYN. Ādsüm. Bastare. Süfficio. J Paúpér énim non est, eni rerum suppetit usus. Hor.

Süppléo, ës, ëvî, ëtüm, ërë, Supplire, compire. Act. ace. SYN. Împleo, expleo, compleo. I Remigium supplet, socios simul instruit armis. Virg.

Supplier. icis, omn. gen. Suppliehecole, umile. SYN. Õrāns, rŏgāns, ābjēctūs, jācēns, dēmīssūs, sūmmīssus, prostrātus, • Ille humilis, supplēxque ŏeŭlīs, dextrāmque precantem. Virg.

Süpplicitér, adverb. Supplichevolmente, unilmente. SYN. Dēmīssē, sūbmīssē. • Sūpplicītēr vēstrēs

quisque rogate Deos (pent.). Ovid.

Supplicium, ii, n. Supplizio, tormento, SYN. Ponă. törméntám, cráciátás, EP. Dárám, áspérám. atröx, îmmanê, împiûm, crûdêlê, acêrbûm, înfamě, crůčntům, faměstům, sánguřněům, gráve hörrendüm, triste, miserüm lacre, iniquim, fethálě, môrtiférům, PHR. Nimiúm crůdělé lůisti Supplicium, Infanda per orbem Supplicia, et scelerum pēnās expendimus omnes. Exercentur pámis, vétérűmenő málárám Sápplicia éxpéndant. Sappliciam võtisque Deos venerabere sērīs, Ÿirg.

Supplied, as, avi, alum, are, Suppliedre Act, acc. SYN. Oro, rogo prěcor, deprecor. PHR. Auxilioque vocare Deos et tendere palmis. Vento supplex, et sanctum Numen adoro. Ad te confúgio, et supplex túa númina posco. Ad témplam Palladís ibant Suppliciter tristes. 4 Supplicăt îndignis: née dicere sustinet altră. Ovid.

Suppono, is, posui, itum, ére. Sottoporre. Act acc. SYN, Sabjício, sábjángo, sábmitto Supperre-Fingo,

√ Núnc ite, ét miscris súppônite civibús

igném, Virg.

Seppermo, is, pressi, pressim, ète. Janullare, cancellure, Act SYN Tollo, delea Bitenere. Cólifheo, rétinco. Nascentere. Aldo, abscôndo, cēlo, condo, occulto. J Supprimit extemplo

võcem, firmātque soporem. Claud. Supră, præp. serviens acc. Sopra. SYN. Săper,

děsúpěr. 🖣 Öllî cærůlěůs súprá căpůt ástitit īmber. Virg. Terră săpra quæ se sant, conentil ömniä mölä. Lucr.

Saprēmus, a, um. Supremo, SYN. Summus, mā-

ximās, ēxcēlsās. Ultimo. Ultīmās, ēxtrēmās, novīssimus. Flebant, et cineri ingrāto supremă fĕrēbānt. Virg.

Sūră, &, f. Polpaccia, polpa della gamba. SYN. Crus. J Aspicit în teretes lignum succedere

sārās. Ovid.

Sūreňiŭs, ī, m. Rampollo, germoglio. SYN. Gērměn, rāmīdlūs, frūtēx. 🕨 Pēmāque, ēt Alcinšī sylvē,

nēc sūrcŭlŭs īdēm. Virg.

Sārdās, ă, ūm. Sordo. PHR. Nūllās vocēs trāctābilis andit. Surdā rēspuit, vel nēgligit aurē preces. Surdus ad obductam somniat usque

sčrām (pent.). Ovid.

Sārgo, is, sūrrēxī, sūrrēctūm, ere, n. Sorgere, drizzarsi. SYN. Exsurgo, assurgo, consurgo. PHR. Himo mēmbra levāre. Tēr sēse attollēus, eŭhitō pre înnîxă levāvit. Töllīt sē ārrēctūm quadropēs. Sargāmās, solet esse gravis cantantibus umbra, Virg.

Sūs, sňís, m. f. Porco. SYN. Porcus, Troja. Porca. EP. Sētigēr, obscēnus, turpis, immundus, sordidus, latosus, fordus, pinguis, lentus, tardus, horridus, hispidus, setosus, ignavus, agrestis, ferus, îmmanis. Sas erat în pretio: cesa sue festă colebant. Ovid.

Sūscipio, is, copi, coptūm, ere. Intraprendere, incominciare. Act. acc. SYN. Aggredior, amplector, īncipio, ōrdiŏr, ădŏriŏr. *Accettare, ricevere.* Ādmītto, căpio, ēxcipio, fecipio. ¶ Sūscipit Anchīsēs, ātque ördǐně sīngŭlă pāndīt. Virg.

Sūseito, ās, āvī, ātūm, āre. Suscitare, eccitare. Act. SYN. Excito, incito, concito, cico, moveo. Secgliare. Exsüscito, expergelacio. ¶ Târdior ad pūgnām rědít, ét vim sūscităt īră. Virg.

Sāspēndo, is, dī, sām. ěrě. Ippiccare, appendere. Act. SYN. Appendo. Metter in dubbio, tener alcun dubbioso. Continco. I Garrala quam tignis

uidum suspendat hirundo. Virg.

Sūspēnsus, a, ūm. Sospeso, appiecato. SYN. Pēndēns, pēndulis, āppēnsus. Innalzato, elevato. Sūblātās, člātās. Dubbioso. Dubšās, šnimī

Sūspicio, is, čxi, četūm, črč. Guardar in alto. Neut. SYN. Aspicio. Maravigliarsi, Miror. Onorare. Colo, veneror. Colom cām sūspicimās māgnī cæléstřá Můndi, Lucr.

Sūspicio, onis, t. Sospetto. SYN. Ŏpīnio, conjectūrā. Oblinitar, minimæ si qua est saspició rimæ. Mart. Et ne în sûspîcione ponatur stûprî jamb.\

Sūspieūr, āris, ālūs , āri. Sospettare, peusar male de qualchecosa. Depon. SYN. Ārbitror, opīnor, aŭgŭror, conjicio. ¶ Saspicor; et casas velle

levāre mēos (pent.). Ovid.

Sūspīviūm, ii, n. Sospiro, SYN, Lūctus, lāmentūm, singūltās, gēmitās. EP. Ānxiām, trīstē, mēstám, ægrám, löngám gémébándám, lágubré, sollicitum, PHR. Auxiă pērvigili dūcis sūspiriă cūrā. Singūltāntem animam ēt sūspīriā longā trăhentem. Mestă trăhens îmo suspiriă pectere. 🖣 El Gutō pčnitůs tráxit sůspiriš môtů. Ovid. :

Sūspīro, ās, āvī, ātūm, āre, n. Sospirare. SYN. Lūgeo, gemo. PER. Sūspīriš dūco, traho, do. PIIR. Lõngās în Bētūm dūcērē vēcēs. Lēngis sīugūltībūš īlīā pūlsāt. Multā gēmēns, lārgōqne hūmēctāt flūmine vāltūm. Tūm vēro ingentēm gĕmĭtām dāt-pēctŏre ăb īmō. ¶Tē tĕnĕt, ābsēntēs ălios sūspīrāt āmorēs. Tib.

Sūstento, as, avī, atum, are. Sostentare, nutrire. Act. acc. SYN. Nutrio, alo, pasco. V. Alo.

Sūstineo, es, nī, tentūm, ere. Sopporture. Act. acc. SYN. Fero, pătior. Sostentare, sostenere. Fulcio. Difendere, sostenere. Defendo, tňeŏr. 9 Sūstiněas ňt ŏnūs, nītēndūm vērtice pleno est. Ovid.

Săsūrro, ās, āvī, ātūm, ārč. Sasurrare, bisbigliare. Neut. SYN. Crěpito, strěpito, mārmăro. 🖣 Aūt ěgŏ cům cârā dē tē nůtrīcě sůsůrro. Ovid. Părs mihi significat, pars, quid velit, aare susur-

Sŭsūrrŭs, î. m. Susurro, bisbiglio, mormorio. SYN. Sonus, sonitus, mūrmūr, strīdor, strepitus. EP. Dūlcis, mollis, raūcas, blandas, queralas, placidus, tenuis, levis, lenis, tacitus, somnifer, öccültűs. PHR. Lenis sűsűrrűs párit, snädét, făcit, cônciliăt somnum, vel soporem. Plăcidis īmmūrmūrāt ūndā sūsūrrīs. Raūcūmquē cient novă mūstă săsūrrūm. Et Zephyro nemăs omne dăbāt spīrāntē sŭsūrrōs. ¶ Šībĭlăt ēt mōllī quēreūs, pinūsquē sŭsūrrō. Mant.

Sūtitis, is, m. f., e, n. Cucito, che può cueirsi. ¶Tēmpŏrā sūtĭlĭbūs cīngūntūr tōtā cŏrōnīs. Ovid. Sūtor, oris, m. Calzolajo. I Sī dare sūtorī cal-ceus īste potest (pent.). Mart.

Sĭĭs, š, ūm. Suo, o sua, pren. poss. ¶ Cūr sĭŭs hæc illi reserabit mænia Mavors, Ovid.

Svēvi, ōrūm, m. plur. Suevi, popoli della Germania. EP. Acres, flavi, truces, gelidi, intonsi, criniti. 🖣 Īllē gēnūs Svēvās ācre, indomitāsquē Sicāmbrōs. Ovid.

Sycomorus, i, f. Sicomoru (albera). Penultima melius producitur, est enim a μωρός ficus, et συκή fatuus, quasi lieus latua. Præeurrens igitur ramos conscendit in altæ Arboris a fieu et moro cognomen habentis. Æmil.

Sýcophanta, &, m. Furbo, ingannatore. I Tunc sycŏphāntæ, ēt pālpātōrēs plūrīmī (jamb.). Plaul.

Sydus. V. Sidus.

Syene, es. Arna (città). EP. Pharia, Niliaca, nsta. 🖣 Exüstümque ībīt Cāncrō törrēntĕ Syēnēn. Pass. Expl. Città in Egitto vicino ad Alessandria , la quale è situata sotto la costellazione del Grancido

Sīlvā, vel Sīlvā, re, f. Selva, bosco, SYN. Němůs, lūcus, saltus, EP. Ampla, alta, obscūra, nigra, ātrā, opācā, densā, spīssā, vētūs, āntīquā, sīlēns, tācītā, vīrīdīs, ūmbrosā, vāstā, horrīdā, īneūltā, dēsērtā, fröndōsā, spātīōsā, prŏfūndā. PHR. Sīlvā virēt dēnsīs hōrrīdā dūmīs. Vīrgūltā sənāntiă sīlvīs. Nəbīs plācēānt āute omniă sīlvē. Vīrīdēmque ab hūmō convēllērē sīlvām. Si cănimăs sylvās, sylvæ sint Consăle dignæ. Virg.

Sītvānūs, î, m. S/leano. EP. Agrēstīs, sēnēx, fā-iřdřeňs, möntřeŏlă. PHR. Vēnřt ět āgrēstī eăpătīs Sīlvānus honore, Florentes ferulās, et grandia tīlia quassans. Et teneram ab radice férêns, Sylvaně, căprēssūm. ¶ Sylvanō fama est veteres sacrāssě Pělásgōs. Virg. Fab. Dio de

Losele, a eni crano dedicati i cipressi.

Sylvēstris, is, m. f., č, n. Campestre, silvestre, SYN. Rūsticus, agrēstis, nemorosus.

Silvins, ii, m. Silvio, figliuolo di Enca e di Lavinia. Ét Căpys, et Numitor, et qui té nominé red-行行、Sさい道s 注uēās, Yirg.

Symbătum, î, n. Seguo, SYN, Symbălon, ¶ Symbölön in ervpta fértűr scripsissé láténti. Mant.

Symphoniă, a, f. S.nfonia, accordamento de suoni. SYN. Concentus. Üt grātās inter mensās symphoniă discors. Dor.

Symplegas, adis. Pavonara (isola). SYN. Cyanea. EP. Ērrāns, vāgā, īnstābīlis, scopālosā. ! Alterā nāmquē pārāt Svīmplēgādēs īrē pēr ārctās, Ovid. Expl. Smooi due isole chiamate così nel mar Eusino, le quali qli antichi stimavano che si movessero l'una contro l'altra.

Synāxis, is, f. Comunione, Eucaristia. ! Mysticus illě cibūs, Graci dixere synaxin. Eras. Vide

Sacramentom.

Syncerus. Vide Sincerus.

Syrācūsæ, ārūm, f. Suragosa, o Siracusa, EP, Ārēthūsides, vētūsta, celebres, regales, bellīgera, döctæ, Apollineæ. PER. Ürbs antiquis clara monumentis. Ārchimēdis nātālē solūm, Dilēctā Poetarum sedes. Dionysii Regia clara tyranni, Ūtque Syrācūsās Ārēthūsidās ābstūlīt ārmīs.

Sýrēues, nm. f. plur. Le Sirene. V. Siren.

Sýriā, a., f. Saria, Siria, EP. Dīvēs, pinguis, fērāx, fertilis. f Et Syriam produnt torti per tempora crines. Mant. Expl. Pacse dell'Asia vicino all'Egitto ed all'Arabia.

Sýriny, gis. Flauto, canna. 🖢 Inter Hámādriádās celeberrimă Nonaerinas Niiias ună fuit, Nymphæ Syringa vocabant. Ovid. Questa fu una Ninfa che inseguita da Panc, ne volendo arrendersi, fu cangiata in una canna, da cui Panc formő la sna zampogna di sette voci. Sýrmá, átís, n. Coda delle vesti. É Aptásti löngüm

tů quốquế sỹ rmã tíbi pent.'. Mart.

Syrticus, ă, ûm. Delle Secche. I Nec sterilis Libva. née Svrtřens obstitit Amnon, Lucan,

syrtis, řdős, f. Sceche, Sirti. EP. Áfrá, Libycă, aequoreă, savă, înviă, dîră, vâstă, Getulă, îm-mânis, horridă, metuendă, ¶ Nătus et âmbiguacoléret qui Svitidos aivă, Luc. Expl. Li sono nel mare d'Africa due golfi molto pericolosi per le navi.

Tabésácio, is, éci, actúm, éré, Marcire, Act. SYN Extábětácio, PER. Tábě contició, tenúo, al tenão, edo, consúmo, corrámpo, vitio

Táběllá, æ, f. Tavoletta. SYN. Párvá tábúlá. Píttura, Îmâgo, Lettera, Epîstőlă, EP, Pietă, splêndídă, půlelnă, děcôră, Ăpēllēă. PHR Tális Ápēllēis ēst color in tābūlis. C Pārvā sédét térnis instrúctă tăbellă lăpillis. Ovid.

Tābēllārins, jī, m. Cornerc. SYN. Chish, min tais. EP. Ägilis, celer, sedúlús, tidás, tidelis Tabén, és, úi, éré, n. Divente secen, mateixe, SVN

Táběsco, extabésco, contábésco, lánguco, iao gnésco. PER. Tábé confición, peretor Mé tábes ělit, exelit, těnáští conticit, c n om t d.

formát. Qui sie tálmerit, löngő meminisus ĭn ásső, toád,

Tăbēruš, &, t. Tacerna, osterea, bottega. SYN. Popina, caupona. EP. Communis, aperta, patere, famosa, tūrpis, sordida, intamis. • Ārgīlētanis māvis liābītārē tābērnās. Mart.

Tābērnācūtām, i, n. Tabernacolo, SAN, Tābērnāclām, tentoriām. EP. Āmplām, illāstrē, rēgiām, nőbilé, clárám, súpérbám, mágniticám.

Tabes, is, f. Malattia che fa divemi secco, o tisaco. SYN. Măcies, Sanque corrotto, o mare a di qualche piaga, Tābūm, sănies, EP. Dīrā, crūdēlis, hōrrendă, nelândă, pestiferă, lethalis, mortifera, pāllīdā, nīgrā, tūnēstā, Quōs dūrās āmōr, erūdēli tābe pērēdīt. Nēc vicinā sūbest vinām præbere tábérná. Hós necát álllátú , túnésta hos tābē vēnēnī. Nēc līvidā tābēs tuvidiæ. Tīnctăque mortifera tabe săgittă mădet. Ilic ques dűrűs ámör crádéli tábé pérédit. Virg.

Tăběsco, řs., hůř, čré., n. Dieemr seeco, marcire. SYN. Táběo, côntáběsco, lángněo. V. Tabeo.

Tābidās, ă, ūm. Seeco. magro. SYN. Măcer, grăcilis, măcilentus, Marcio, corrotto, Tâbificus, corruptus, ¶ Îndignas premeret pestis cum ta-bidă fauces, Mart.

Tăbălă, w, f. Tavola, pittura, SYN, Tăbellă, îmago. EP. Pārvā, ēxīgoā, pietā, ornātā, egregiā, tārā, micans, splendidă, rūtilans, adrala, versicolor, Cörripüit täbülás, ét pöstibús hæsit ádésis. Virg.

Tăbătăriă, æ, f., vel Tăbătârium, ii, n. Irchivo, cancelleria.

Însânûmquê főrum, aŭt pöpúlî

tăbălăriă vidit. Virg.

Tăbătâtân, î, n. Palco, tacolato. SYN. Lăqueăr, lăquěārě, lăquêārřům, làcůnăr. EP. Āltům, sûblime, elātum, summum, pietum, tulgens, auréum, aurātum, coruscum, superbum, rutilum, cælātām, falgidām. 4 Sēd quốs árcānæ sérvánt tăbălātă cătāstē. Mart.

Tābūm, ī, n. Marcia, sangue corrotto, SYN, Tāhēs, săniies. LP, Crădele, crăentăm dirâm, hôriendām, trīstē, lēthālē, mārtītērām, pēstīterām, putré, fédám, córráptóm, térpe, mgróm, pál-Íidám, tánéstám, Tividám, PHB, Cörpórá tángebant fluide stillantia tabo. Pristi pendebat pāllīdā tābē. P. R. Turpī tābē Būčus, Būidum, infectăm, squâtidăm. 🕻 Stillantis tâhi sâniem, vīrāsquē co ietām. Laic.

Tăbūrmis, î., m. Falurno, monte de Terra de lacoro, EP. Ohviter, māgnús, sublimis, altús, exeēlsās, ācrīās, 🎙 Āc velāt ingēnti sīlvā, sām-

mőve Tábúrnő Virg.

Tácéo, és, ni, itum éré, n. Taccie. SYN. Siléo, öliműtésen, cöntűcén, jelicén. I ralascoure, possar setto sienzio. Omitto praterco PLR Tenéré sitentia. Servare sitentia Accem premere. PHR. Tam tactă silențiă finguis. His medium dictis serméném algumpit. Tennére silentra cúncti, Obstupnit, rétrêque pedém cum vôce représsit. Rétices, née matua nostris Diela refers. Deam domás állá síléseit. Sacra tacit tácité; vix tămên îpsă tăcét pent : Ovid.

Táciturmis, à, um. Tacituino, che parla poco Coecăpăt ôbscuri speciem, tacitărius, zeribi. Ovid.

Táciths, a am. Lacito cheto. SYN Sciens, lacens, matús, tacitarnas efingais. Accresta Abditus, láténs, látífans occurius. CEL quae sublege tácitas fibi carmina nuper. Virg

Tödă, ö. f. Fiaccola, face. SYN. Lāmpās, fāx, lychuās, fūnālē. EP. Cērēš, pūnēš, pūnguis, fūmāns, jūgālīs, cönjūgālīs, saceā, fēlīx, fūnēstă, fūnebrīs, fūnērēš, trīstīs, lūgubrīs. ¶ Hīc föcös, hīc tādā pīnguēs, hīc plūrīmūs īgnīs.

Tæděř, ŭřt, črč. Rincresecre, essere a tedio. Impers. SYN. Přgět. PHR. Tædět pělági pěrférrě lăbörěm. Quó pěrtæsům magní incéptí, rérůmquě tňárum ést. Ně löngi cápřánt vôs tædřá bělli. Quós infelicis tædřá lůcis háběnt. § Mörtem örát, tædět celti cónvéxá tůčrí. Virg.

Tædium, ii, n. Noja, fastidio, rincrescimento. SYN. Dölör, trīstitiā, mæstitiā, mærör. EP. Trīstē, amārām, grāvē, mölēstūm, dūrūm, löngūm, aeērbūm. PHR. Nēc tædiā cæptī Ūliā mēi eāpiām. ¶ Tāntā mēw sī tē cēpērūnt tædiā laūdis. Vico

Tāmārūs, ī, m. Tenaro. Plur. Tāmārā, n. EP. Infērnās, Siygiŭs, Tārtārēūs, īmmānīs, hōrrēndūs, āltūs. Hinc Tāmārēūs, ă, ūm. Di Tenaro. ¶ Tānărīās ētrām faūcēs, ātra āstiă Dītis. Virg. Expl. Ivi dieceano esservi una cacerna, per cui andacano nell' Inferno.

Tāmīā, ā, f. Coda di benda. EP. Lōngā, āretā. • Aūrumīngēns, cŏlŭbēr, fīt lōngā tāmīā vīttā. Virg.

Tăgňš. ī, m. Tago. EP. Aūrĭfĕr, aūrātŭs, dīvĕs, mĕtāllĭfĕr, Hēspĕrĭŭs. PER. Aūrō tūrbĭdŭs. Aūrĕis dīvĕs ărēnīs. PHR. Īu mărĕ prōrĭpĭtūr Tăgŭs aūrölförïbūs ūndīs. Tūrbūtō sōrdīdūs aūrō Hērmūs, ĕt Hēspĕrĭō quī sŏnăt ōrbĕ Tăgŭs. ¶ Quōdquĕ sūō Tăgŭs āmnĕ vĕhīt, flŭīt īgnǐbūs aūrūm. Ovid. Expl. Fiume di Portogallo, la cui arena fingono esser d'oro.

Tātāriā, ōrūm. n. plur. Scarpe alate di Mercurio.
¶ lmpērio, ēt prīmūm pēdibūs tālāriā nēctit.
Virg.

Tălentum, î, n. Talento. EP. Aŭrčūm, ārgentčūm, pretfosum. • Pythiás emūneto lūcrātă Simone tālentūm. Hor.

Tālio, ônis, m. Taglione, pena. ¶ Cörrūpīt sinč lālione codebs (phal., Mart.

Tālīs, is, m. f., ĕ, n. Tale. SYN. Is, pār, similis. ¶Hīc quoque tālīs erīt, quālīs fortūna poetā. Oxid. Nīl oritūrum alīās, nīl ortūm tālē fātēntēs. Hor.

Tātpā, æ, m. f. Tatpa. EP. Nīgēr, vāgūs, ērrāns, cæcūs. PER. Ŏcūtīs cāptūs, prīvātūs.

Tātūs, ī. m. Tatlone. SYN. Cālx. Dado da ginocare. Tēssērā. PHR. Quīd vălčānt tālī, quō pössīs plūrīmā jāctū Töllērē, dāmnosos ēffugiāsvē cānēs. Idest figuram canis in uno latere expressam. Nēc rēgnā vīnī sortiērē tālīs jamb.). Hor.

Tămen, conjunct. Non di meno, tuttavolta. SYN. Attămen, sed, ăt, verum. • Non tămen îdrireo complecterer omniă dictis, Oyid.

Tănăis, îs, m. La Tana, fiume della Seizia, che divide P Isia dall'Europa. EP. Seythicus, glăcialis, frigidus, gĕlĭdus, tăpidis. ¶ Bōsphōrus, ēt Tănăis superânt, Seythicueque pălūdēs. Ovid.

Tănăq iiI., f. indecl. Moglie di Tarquinio Prisco. EP. Förti's generosă, măgnănimă, döctă. PER. Vêntûrî præsciă. Fălă cănêns. § Vis et quôs Tănăquil vultus gerăt, hiec quoque câtie. Sil.

Tântiêm, adverb Finalmente, SYN, Deniqué, demûm, pôstrêmô. Tāngo, is, tētigī, tāctūm, črč. Toccarc. Act. acc. SYN. Āttingo, contingo, trācto. Muoverc. Movčo, commoveo. § Tāngit, čt ādmissūs circūm prācordiā lūdit. Pers.

Tāntălĕŭs, ă, ūm. Di Tantalo. SYN. Tāntălicus.
¶ Tāntālēā pöterīt trādere pēmā mānū (pent. .

Prop.

Tāntālūs, ī, m. Tantalo, EP. Bārbārūs, atrox, ferox, ferus, erudelis, inhumanus, immitis, Phrygiŭs, înfelîx, miser, sitiens, sitibûndus, famelieus. PER. Päter Pelopis. Phrygius senex. PIIR. Quærit ăquās in ăquīs, ēt pomă fugāciă captat Tantalus. Heu miser in mediis sitiens stāt Tāntālūs ūndīs, Pomāque, quæ nūllo tēmpore tangăt, hăbet. Abscedant anda, quaque imminět, effügit arbor. ¶ Tantálus in mědia garrulus aret aqua (pent.). Ovid. Fab. Figlio di Giove e della ninfa Plota, avo di Agamennone e di Menelao. Avuta questi la sorte di ricever in ospizio gli Dei, per provare la loro divinità. pose loro in tavola lo stesso figlio fatto tutto in pezzi: per questa scelleraggino fu cacciato nell'inferno, ov' è tormentato da una continua fame e sete. Dicono i poeti, esser questo nell'acqua sino al mento, ed aver sopra il capo pomi, che giammai non può prendere.

Tāntūm, adverb. Solamente. SYN. Sölūm, tāntūm-

mŏdŏ.

Tāntŭs, ă. ūm. Tanto, si grande. ¶ Quōd sī tāntus amor mēntī, sī tānta cupīdo ēst. Virg.

Tăpēts, ētīs, m., vel Tăpētūm, ī, seu Tăpētĕ, īs, n. Tappete. SYN. Pērīstrēmātă, strātā, strāgūlā, aūlāā, ērām. EP. Pūlehēr, pīctūs, nītīdūs, splēndīdūs, sūpērbūs, pūrpūrēŭs, Āssyrĭūs, vārrātūs, Āttālīcūs, Sārrānūs. PER. Ārtē mīrā tātīstīs. PIR. Strāti östrē ālīpēdēs, pīctīsquē tāpētīs. ¶ Rhāmnētem āggrēdītūr, quī förtē tāpētībūs āltīs. Virg.

Tārdīpēs, čdīs. Lento nell'andare, di tardo passo.
¶ Quīn tē tārdīpēdī sācrīs jām rītē sölūtīs.

Claud.

Tārdo, ās, āvī, ātūm, ārĕ, act. Tardare. SYN. Rĕ-tārdo, mŏrŏr, rĕmŏrŏr. ¶ Tārdāvĭt ālās cūm pŏpŭlūs frĕquēns (alcaic.). Hor.

Tārdús, ă, ūm. Tardo, pigro. SYN. Pigĕr, dēsĕs. ignāvūs, lēntūs, vel stŭpĭdūs. J Jām grāvĭor Pčlĭās, ēt vū!nĕrĕ tārdūs Ulysseī. Virg.

Tărenium, î, n. Taranto, città della magna Grecia, ora del regno d'Italia, EP. Œbătăum, Lăcedamontum. Pălânteum, Hercăleum. ¶ Năvigăt Iontum, Lăcedamontumque Tărentum. Ovid.

Tārpējā, æ, trissyl. f. Tarpēja. EP. Infīdā, pērfīdā, scēļērātā. ¶ Tūllāque ĕt ærātām quătfens Tārpējā sēcūrīm. Virg. Hist. Dopo avere costei dato nelle mani dei Sabmi il Campidoglio, fu

da' medesimi uccisa vogli svudi.

Târquiniús, ĭi, m. Tarquinio. EP. Sŭpērbūs, īmpiús, înjūstūs, fōrtīs, aŭdās, gčněrōšús. PIIR. Ūltīmā Tārquiniús Rōmānā gēntīs labēbāt Rēguā. ¶ Vīs ēt Tārquiniús rēgēs, šnimāmquē supērbām. Virg. Hist. Furono in Roma due detti Tarquinii, uno dei quali chiamavasi Tarquinio il Prisco, e l'altro il Superbo. Fu questi il settimo ed ultimo ve de' Romani, ebbe il nome di Superbo pe' suoi costumi, ed avendo suo figlio violato Lucrezia, fu con tutta la sua famiglia messo in esilio.

365

Tartăreus, ă, ûm. Tartarco, înfernale. SYN. Înfernůs, Stygiús, Tænăriús Phlégetonteus, Hinc viă Tartârei qua fert Ăcherontis ad undas.

Tārtārās, ī, m. Plur. Tartārā, ērām, n. Tartaro, luogo infernale. EP. Ātěr, nigěr, opácůs, têtěr tremēndůs, īmůs, Stygiůs. PER. Tártárůs horrificos éructans faucibus ignes. Tártáren stágnā pālūdīs. Tārtārēt sēdēs. 9 Quidquid ēris, năm të nëc spërënt Tartără Begem. Virg. Expl. Luogo dell'inferno, in cui sono tormentati i col-

Taŭrīnūm, $\bar{\imath}$, $\bar{\imath}$, $\bar{\imath}$, seu Aŭgûstă Taŭrīnôrūm. Torino. EP. Āntīquūm, vētūstūm, nŏvūm, rēgālē, nolitle, ornātām, decorām, forte, negotiosām. āmplūm, cělebrě, dělřeřősům, běllřgěrům, půlchrūm, ārmīpštēns, populosūm, doctūm, ingeniosum, splendidum. PER, Urbs jam Romuleis fundālā gentibus. Aulā suis dilectā regibus. Rēgiā cļārā sitis hābitātā dūcībūs. Rēlligionē potens, Italicas inter memorābilis ūrbes. PHR. Ornāt is töllit ad sīdēra ædēs. Amplificāta novīs cīrcūmdātūr ālmā mūrīs. Vītīférīs præcīnctă jugīs Baechoque favente Delicias aperit populis. Sylvis, Nymphis plaudentibus, amne thiente Pădî, quem Pous âltîssimus ârcu, Multiplici frænat águas fluvio exundante superbas.

Taurus, ī. m. Toro. EP. Fortis, Ičrox, furiosus, īnvīctūs, fūrībūndūs, bēllātŏr, vālīdūs. PHR, Dūro fūmāt sūb vomere taūrus. Prīmo taūrus detrectăt ăratră. Post venit assueto mollis ăd ārvā jūgō. ¶ Trānsiit intextūm taūris opus,

īmāquĕ sēdit. Virg.

Taŭrŭs, î. Costellazione, ossia seguo celeste. EP. Ārdēns, īgnijēr, micāus, PER. Rūtilūm Taūrī sīdus. Lūcida Taurī sīgna. Expl. Segno dello Zodiaco, in cui il Sole entra nel mese di apvile.

Fingono i poeti, che Giove si servisse di questo toro per rubare Europa. Taŭrŭs, î, m. Monte Tauro. EP. Āltŭs, êxcelsús, frigidús, scythicús, nivôsús. PER. Rigêns Ārctōō frīgŏrē. Taūrī sāxōsă căcūmĭnă. Expl. Il p'u alto monte dell' Isia, il quale comincia verso il mare delle Indie, e si stende per la Scizia. ed altri paesi, ed ha differenti nomi per la defferenza dei paesi.

rāvās, ī, f. Tasso (albero). EP. Fūnēstă, lēthīlis, trīstīs, fūnereā, lūgubrīs, āmārā, nōxī i, vene-

Taygētās, ī, m. Tāygētā, ārām. n. plur. I monti de Mainotti, EP. Āltūs, āčriūs, sūblīmis, frīgidůs, ¶ Ét mědě Täygětî crinës äspêrsá průiná. Prop. Expl. Monte nella Laconia, vieno a Sparta, dedicato a Bacco.

Tê A nom, Tû. Ic. I Quốd tế pêi cáili jûcâu-

dam lamen, et aaras. Virg.

Tectmá, æ, f. Trama, enganno. SYN. Dólás, fraús, fāllīciă, āstūtiā. EP. Vērsūtā, cāllīdā, tūrpis, tēctā, înfidā, fāllāx, însidiosā. V. Traus

Tectóriûm, ii, u. Intonico, increstatura 👎 Quid sőlfdűm erépét ét picté téctőrtá fincuá. Pers.

Těctům, i, n. Tetto. SYN. Edsfigióne colimen, căcumen, ăpex, vertex. Casa. Domús. EP Altům, cělsům, árdůům, spléndidům, PER, Sůmmum tecti culmen. PHR Tectum augustum, ingēns, cēntūm sūblimē cŏlūmnis. Cēntēnisin cumbant teetă columnis. Lit strepitus teetis, vocemque per ampla volutant Atria. Totis Vul-

TEMPE cănăm spărgără tertis. Limină teclorum, et mědřum in pénětrálibůs hostém. Virg.

Tectús, ă, ûm. Coperto. SYN. Contectús, obtectús, vēlātūs, ŏpērtūs, ādŏpērtūs, cŏŏpērtūs, vēstītūs, öbdűetűs. *Nascoso*. Läténs, őceültűs, ábdítűs.

Tēcūm. Teco, in tua compagnia. Tēcum hābīta, ēt norīs, quām sīt tībi cūrtā supēllēx. Pers.

Tēgmēn, inis, n. Ceperta, coperchio. SYN. Tegimen, velāmen, šmietus, vēstis, ¶ Tegminā tatā căvânt căpătům, flectuntque sălignás. Virg.

Těgo, is, xi, ctům, ěrě. Coprice. Act. acc. SYN. Contego, obtego, velo, operio, adoperio, coopěrřo, věstřo, obdůco. Nascánderé. Occůlto, abdo. J Nôc gălěa těgřmůr, nec ácůto cîngřmŭr ĉasč. Ovid.

Tēgūtā, ā, f. Tegola, SYN, Lăter, EP, Dūră, sólĭdă, rubră coctă. 🥊 Strātăque čiāt tepido te-

gŭlă quāssă sŏlō (pent. . Ovid.

Tēlā, ā. f. Tela. EP. Tenŭis, ēxīlis, Āssyrīā, Bāhyloniă, Phăriă, Lydiğ (a populis tela texenda nobilibus), Pāllādīā, Ārāclīnaā — a Minerva et Araclīne). PHR. Tēnūēm tēxēns sūblīmīs ārāneă telâm. Illa etiâm stântes percarrere pectině tělás Ērūdil, ét rárum péctiné dénsát öjms. Ārgūtō tennes percurrens pectine telas. Virg.

Tēmās, ūrīs, f. Terra. SYN. Tērrā, sölūm, hūmūs. EP. Běnigna, divěs, toconda, sterilis, hūmida, sīccā, ārīdā, pingūis, ārēnōsā, viridis, grāminča, Borida, vērnāns, herbida, ferāx, opulenta. PER. Föreåndæ tellåris öpes. Frågåmqne påns, lētīssīmā tēllūs. Crādā sălūtīfērās tēllūs rē æ pārtūrīt hērbās. Mōx ētīām frūgēs tēllūs qu řašrátă férébăt, Ovid.

Tētūm, i, n. Dardo. SYN. Jāculum, spieulum, mīssīlē, hāstā, săgīttā, tērrūm, ărūndo. EP. volāns, strīdēns, vēlox, tremulūm, lethāle, nocens, noxium, cruentum, missile, fatiferum. PHR. Telumqueimbelle sine icta Conjicit. Conjēctīs fódĭūntūr pēctŏră tēlīs. Fērrum ălĭi īntörquent et öbümbrant áthera telis. ! Telörūmque memor cælam dehine questibus implět. Virg.

Temerarios, a, am. Temerario, SYN. Impradêns. praceps, aŭdāx. Concătiens illustre caput

těměráríă dīxit, Övid.

Téméré, adverb. Temerariamente. SYN. Imprádêntêr, aûdãetêr. *Qua e lû.* Pāssīm. Sĭně lēge. Trēs jūxtā fāmūlös tēmēre intēr tēlā jācēntës. Virg.

Temeritas alis, f. Temeria. SYN. Andaria, imprūdēntiš. EP. Imprūdēns , aūdūx . prācops, ciécă. 🖣 Ciéca est fémérităs, qua pétit ciesian

dŭeëm (jamb.). Sen. Temero as, avi. atum, aie. Centaminare, maichiarc. Act. SYN. Pardo, máculo, contâmino, corrumpo, violo. Parcité mortales dapibos temerare netandis. Ovid.

Témno, is, psi, plum, ere. Speczene. Act. SNN. Contemno, despucio, aspernor. • Discuté jústitřám monitr, čt non temnéré Bryos Aug.

Têmo, ônis, m. 7 mone. Antens axis crat, têmo

anreńs, aŭrči somma. Ovid.

Tëmpë, n. plur. andeel. Tempe, lunq'i milla Tessaglia, EP, Thessälä Horidž, gratž, PRR 1 st němůs. Eměnia práduptá, quod úndeque chru: dit Silva, vocant Ten je, për quas Pen us, ab īmā Ethisis Pindā, spamāsis valvītai andis. Concăvă lăxătos præbet convallis hiatus. Grată nitet longe fácies, quâm lucidus amnis Mobilībūs fæcundāt āquis, rīvoque perennī, Grāminčas rīpas, ēt lierīda prata coronat. J Spēlūncā, vivique lăcūs, āc frīgida Tempē. Virg. Expl. Luoghi nella Tessaglia, pei quali scorre il fiume Peneo, le di cui ripe sono intessute di verde gramigna, e d'amenissimi arboscelli.

Tēmpērāns, tis, adject. Moderato. SYN. Ābstinens, sobrins, temperatus, moderatus. Vide

Abstinens.

Tēmpērāntiā. ā, f. Temperanza. SYN. Abstinēntĭă, sõbrĭčtās, mõdčrātĭo. EP. Cāstă, sānă, jūstă, rectă, piă. Vide Abstinentia.

Temperatus, a, um. Temperato, moderato. Vide

Temp**c**rans.

Tēmpēries, eī, f. Temperie, EP. Vērnā, grātā, běnīgnā, jūcūndā, dūleis, sălūbris. PHR. Trānquillăque morum Temperies, teneroque ănimūs mātūrior ævē. Tēmpēriē cælī cērpūsque ănimūsque jūvātūr. J Temperiemque dedīt mīxtā cum frigore flamma. Ovid.

Tēmpēro, ās , āvī , ātūm , ārč. Temperare , moderare. Act. SYN. Mödérör. Astenersi. Abstinéo. Raddoleire, placare. Plāco, sēdo, mūlečo, trānquillo. § ... celsā sedet Æölns arce Sceptra těněns: möllitque animos, et temperat iras.

Tempestas, ālis, f. Tempesta. SVN. Tūrbo, nīmbus, procella. EP. Turbida, adversa, ventosa, opāca horrida, malīgna, aspera, minax, nimbosă, feră, violentă, furibundă. PHR. Tempestās vēntēsā firrit. Sēvīt strīdēns Aquilone procēllă. Et lædām glomerant tempestatem imbribus atris. Tempestas nimbis, et grandine fērvēt, Ēffūsīs īmbrībūs ātrā Tēmpēstās sīnē more fürit, tönitrüque tremiscunt Ardua terrārūm. I Nimborūmque facis tempestātūmque potentem. Virg.

Tempestivus, a, am. Fatto a suo tempo e stagione. Mātūrus. Comodo, atto. Commodus, opportunŭs, 🖣 Aŭt tempestivam silvis evertere pinum.

Virg.

Tēmptom, i, u Tempio, chiesa. SYN. Ædes, tānum, dēlubrum, săcellum, EP. Sacrum, sanetűm, sacrátům, réllígiősűm, aŭgüstüm, áltúm, mārmorčām, ārdāām, fālgēns, lācidām, sapērbūm, ēxcūltūm, māgnīfīcūm, sūblīmē, čbūrnūm, conspicărim. PER. Locă sacră. Ædes sacră. Rēllīgiāsā Dēārūm līminā. Sūblīmibūs āltā cŏlūmnīs templa. Templum Pario de mārmote strüctüm. PHR. Aŭgüstüm clārō sürgēbāt mārmore templum. Templu manent hodie vastis īnnīxā colūmnīs. Pērquē quātēr dēnēs ītūr in īllă grādūs. 🕻 Jūssā vīrī, Teūcrōs vŏcāt ālta īn templă săcerdos. Virg.

Tempórá, úm, n. Le tempia della testa. SYN. Căpūt, vērtēx, trons. Līpsē trīūmphātī dēvīnetūs

tēmpŏrā laūrā, Tib. Tēmpňs, ŏrĭs, n. Tempo. EP. Tācĭtūm, īrrĕmčābĭlě, îrrěpărābilě, îrrěvěcābilě, mōbĭlě, vělū-bĭlě, lābēns, făgĭtīvām, PER. Tēmpăs ědāx rērām. Cānetā vorāns. Omņiā mūtāns, dēfērmāns. Vēlūt ondā lābens. Omnīā consumens. Cělěri, vel tăcitô pědě fügičns. PHR. Séd fügit înterea, făgit îrrepărabile tempăs. Fluxere întěrčá pědě temporá lápsá fúgáci. Temporá lábūntūr, tácitīsque seneseimus ānnīs. Et fúgiūnt | fræno non remorante dies. Lenial ant odiam tempus, et hora meum. Ovid.

Těmilentus, ă, ūm. Ubbriaco. SYN. Ebrius, ebriosus. PER. Vino plenus, repletus, madens. 9 Hoc cīrcūmsāltānte choro temulentus adulter. Prud.

Těnāx, ācis, adject. Tenace. SYN. Hærens, adhærēns, inharens. Ostinato. Pērtināx, obstinātus. Avaro. Avārus. J Prēcūrvam expectant fălcem, rāstrōsquĕ tĕnācēs. Virg.

Tēndo, is, tětěndi, těnsům, vel těntům, ěrě. Tendere. Act. acc. SYN. Extendo. intendo, protendo, porrigo. Andare. Eo, vado. ¶ Observans qua signa ferant, quo tendere pergant. Virg.

Tenebræ, ārum, f. plur. Tenebre, buio. SYN. Nox, ūmbră, nūbēs, călīgo. EP. Ātrē, nigrē, ōbscūrā, ŏpācā, tristēs, horrendā, tācītā, noctūrnā, profunda, occulta, Stygia, Tartarea, Cimmeria, caca, densa, spissa, nigrantes, PHR. Expůlěrát gělidás Aŭrora těněbras. Nigræ cælum ērīpuērē tenēbræ. Tenebræ insūrgunt campis. Prőspēctům nůběscáligĭně cæcá Ērĭpĭtěx ŏeŭlīs. Poscimus, et fulget tenebris Aurora fugatis. Virg.

Tenebrosus, a, um. Buio, oscuro, tenebroso. SYN. Obscūrūs, āter, nīger, cācus, opācus. PER. Těnebrīs, tēctūs, ābdītūs, opērtūs, condītūs, vēlātūs. J Pingue tenebrosa cælūm sūbtexītūr

æthrā. Avien.

Těněo, ēs. nī, tēntūm, ērč. Tenere, possedere. Act. ace. SYN. Habeo, possideo, obtineo. Ritardare, ritenere. Rětiněo, continčo, comprimo, coerceo, ¶ Diïs gĕnĭtī pŏtñērĕ: tčnēnt mĕdĭa ōmnĭä sīlvæ. Virg.

Těněr, ă, ūm. Tenero. SYN. Těněllůs, lentůs, flēxilis, facilis, tractabilis, mollis, flexibilis. ¶ Sæpe tener nostris áb övilibús imbűét ágnűs.

Virg.

Těnor, ōris, m. Tenore, ordine. SYN. Ōrdo, series. tonus. ¶ Protinus hasta fugit, servatque cruenta těnőrém. Virg.

Tēntāmēn, ĭnĭs, n. Sforzo, tentativo, saggio, prova. SYN. Conātús, tentāmentum. Střágě förī, stůpůere pătres tentāmină tantă. Stat.

Tentigo, inis, f. Pruvito. 9 Continuo fiat, malis

tentīgine rāmpī. Hor,

Tento, as. avi, atum, are. Prevare. Act. avc. SVN. Expěriŏr, exploro, probo. Sforzarsi. Conor, nîtör, enītör. PHR, Ne guid 'inaŭsūm - Āūl īntentātūm scēlērīsvē dŏjīvē tňīssēt. Ēt tentāt sēse, ātque īrāsci īn cārnūš dīscīt. Tēntāndā via ēst, quā. Quæ sīt förtūnă făcillimă, tentăt. 🖣 Ālĭpēdūmquē tūgām cūrsū tēntāvĭt ĕquōrūm. Virg.

Tëntëritim, ii, n. Tenda, padiglione. 🕈 Dësërtiërë

căvo tentoriă fixă Lemano. Luc.

Těněis, is. m. f., ě, n. Minuto, sottile. SVN. Pārvūs, ēxīgūŭs, ēxīlīs, grācīlīs, lēvīs. 🖣 Āt těnůčs fætůs viciæ, tristisquě lůpini. Virg.

Těnňo, ās, āvī, ātūm, ārč. Assottigliare. Act. SYN. Attěnňo. § līdēm quī läčimūs, fāctām tčuňábřmůs trám. Ovid.

Tčnus, præp. serviens abl. et gen. Sino, insino. § Et crurum tenus a mento lăqueariă pendent. Virg.

Těpěfácio, is, fēci, factům, črě. Intepidire. Act. 🖣 Capetit, et primæ spätium tepeleeerit horæ. Calph.

Teneo, es, ŭi, ere. Esser tepido, intepidirsi. Neut. ¶ Ödřt ět hibérnős, si těpňěrě, dřes (pent.). Mart.

3:17

Těpěsco, řs. ňř. ěrč. Intepidirsi, venir tepido. Neut. SYN. Tepeo. PER. Tepidás fio.

Těpidus, à. ūm. Tepido. SYN. Těpēns, těpěfaetus. • Inferimus tepido spomantia cymbia lactě, Virg.

Těpěr, őris m. Tepidezza. 🖣 Qué něgué dánt flammas, lenique tepore cremantur. Ovid.

Ter, adverb. Tre volte. Poetice. Più volte. PHR. Tēr gūrgītē vāstās Sārbēt in ābrūptūm flūctūs. O terque, quăterque beati. 9 Elamma ter aecensa est, apřeemque per aéra duxit. Ovid.

Těrebro, ās, āvī, ātūm, ārč. Tricellare, trapa-nare. Act. acc. Vārč, rěgūstātūm dǐgĭtō tě-rěbrārě sălīnūm. Pers.

Těrës , čtřs , adject. Lungo e rotondo. SYN. Öblongus. Polito, liscio. Politus. Paulatim tereti sinuantur acumine erura. Ovid.

Tēreus, vel Tēreus, čos, m. Tereu. EP. Thrācius, crūdēlis, savās, trūx, atrox, ferus, immitis. Artificem mediisque immittant Terea Bammis. Ovid. Hist. Re della Tracia, figlio di Marte e della ninfa Bistonide, marito di Progne, sovella di Filomela, e figlia di Pandione re d' Aterc.

Tergeminus, a, um. Triplice, triplicato. J Tergeminī něcě Géryŏnīs, spoliīsquê sapērbūs. Virg.

Tërgëo, ës, ërë, vel tërgo, is, 🙃 süm, ërë. Tergere, aseingare. Act. acc. SYN. Abstergo, detergo, mundo, purgo, ābluo. 🖣 Hie lävet ārgentum, vása áspěrá tergéát álter. Juv.

Tērgūm, ī, n., vel tērgūs, ŏrĭs. Dorso, tergo. SYN. Dörsüm, pöstěriöră. Pelle, euo o. Pellis, corium. Tergorå diripiünt costis, et viscera nüdant.

Termes, itis, m. Ramo d'albero. SYN. Palmes, ramus. I Germinat et nunquam fallentis terměs ŏlīvæ. Hor,

Tērmīnātiā, örām, vel jūm, n. plur. Feste che si velebravano in onore del dio Termino. 🖣 Včl agnă fēstīs cæsă Tērmĭnālĭbŭs (jamb.). Hor.

Termino, as, avi, atom, are, Terminare, Act. ace. SYN. Limito. finio. Finire. Finio, claudo, ābsolvo. PER. Finēm impono. Imperium Oceano, famam qui terminet astris. Virg.

Tērminus, i. m. Fine. SYN. Fīnis, mēta. Meta, sequo. Limes, meta, Confine, termine, Ora, confīntūm. 🖣 Ēt sīc tāti Jovis poscūnt, hic tērminus harret. Virg. Expl. Pi-tre, o tronchi, con i quali anticamente si dividevano i campi, ed crano dedicate a Giove.

Termine, sive lăpis, sive es defossăs în ăgro. Stipes ab antiquis to quoque nomenbahes.

Téro, is, trivi, tritum, éré. Tr tare, sminu:zare. Act. SYN. Contero, attero. Consumore, perdere. Pērdo, consumo, 🖣 Plārībūs út cæli térérétür janua Divis, Catul.

Terpsichore, es, f. Tersicore, una delle nove Musi EP. Aonia, Castalia, Pieria, sacra, dolcisona. Térpsichore álléctús cithácis móvét, impérát, auget. Aus. Fab. I na delle neve muse, cose detta, perche si delettava molto de balle. Dicino, el e questa sia stata l'inventifice della chatarra

Févrá és, f. Terra. SYN, Töllás sölám, hámus. Campu. Árvám, cámpás, ágór, †9. 46ves, bónīgnā, lērtilis, férax, locur dā, llorīdā, vermus, hērbīdā, ūber, oprilentā, pinguis hūmolā, li mosă, siccă, ăridă, ărenosă, rigens, PLB, Terræ cámpi, agri. Térræ glóbús, örbis. Térræ Niscerá, gremiúm, sinús. Álmá párens trugum 1

Văriis facandă bonis. Medio în acre pendens. Circumdătă ponto, PHR, Floriteros ăperit terră benignă sinus. Educit fructus herbida terră shos. Vi terră dehiscit, înternăsque aperit sidēs. Vāstās tēllūs dēdūcīt, vel lāvāt hīātūs. Vāstā tēllās discēdit hiātā. Excitā mātā Tērrā trěmřt. Súccůssô régřá nůtát Aůlá sólô. Însôlitis tremuerant motibus antra. I Et nune maguă měi súb těrrás ibit imágo. Virg.

Terreno, de terra. SYN. Terrēstrīs. 🖣 Ēt tērienā tňīt, vērsa ēst în corpo-

ris ūsūm. Ovid.

Têrreo, és, úi, itum, ére. Spaventure. Act. acc. SYN. Contérieo, exterreo, territo, terrilico. PER. Incutere terrorem. Metum înjicere, Percellere formidine. PHR. Meta terras, calaunque fătigăt. Et māgnās bello territăt urbes, Māgnīs ūrbēm tērrērībūs īmplēt. Novās pēr pēetoră cunctis Însimăat păvor. Territicus sălăit præcordia terror. 🖣 dam tum relligio pavidos terrebat agrestes. Virg.

Terreor, eris, itus, eri. Essere spaventato. Pass. SYN. Conterreor, trepido, horreo, paveo, expavčo. PER. Mčtů, terrore, vel formidiné concătĭŏr, pērcēllŏr. PHR. Tērrēntār visā sābĭtā. Tăntăs hăbet mentes, et pectoră terror. Vide

Terreo et Territus.

Tērribilis, is, m. f., ě, n. Terribile, spacentecole. SYN. Fréméndűs, térrifficűs főrmidábilis, metűéndűs, hőrridűs, hőrribilis, hőrréndűs. 🖣 Térrībīlēs vīsā fōrmæ, lēthāmquĕ lābōrquĕ. Virg.

Terrigenă, a, m. f. Generato dalla terra, o da chi vive in essa. SYN, Terrenus, terrestris, Chaim sylvēstrē genūs caprebat terrigenarum. Luci.

Territus, a, um. Spaventato. SYN. Perterritus, conterritus, tremens, pavens, attonitus. PHR. Sűbitő adspéctű térritűs, vel partérritűs hását, Trepida mentem formidine pressus Constitit. Súlitæ terröre rűina Áttönítűs stúpet. 🕻 Térritus ille tugit, nactusque silentia ruris. Ovid.

Terror, otis, m. Spacento, terrore. SYN. Timor, . mětňs, trěměr, pávěr, formido. EP. Anceps, gělidůs, tristis, āmēns, söllicitůs. PHR. Šubřens præcordřá terror. Quătiens pectorá. Învadēns gēlīdās ārtūs. Sārvis implēt tērrārībūs ürbem. Frigidă terror Membra quătit. E corpore sanguis Incusso terrore fugit. Terrore อื่อมานิtทับั ลิmeus. Gĕlĭdōquĕ cŏmæ terrore rigébánt. 🖣 Vidi égő pálléntés istő térrőre pnélläs. Ovid.

Tertius, a. am. Terzo. J. Tertius ille hominam. Divamque interprés Asilas, Virg.

Tēsquā, 5rūm, n. plur. Luogo salvatico, o campostre. 🖣 Amplēxūs finēs, saltūs, nemorosaque tesquă. Lucr

Tēssērā, ā, 1. Segno, marca, SNN Signūm Dada da quiocare. Tálús. PHB, Béllică jâmque so nant, it belle tessera signum. Hie mila bis sénő núměrátůr tésserá půnctő. Mart

Téstă, ac, f. Vasu di terra. SYN. Amphota - ves. Ciclile: Conca, mechia di pesce. Conche. Leve, mattone. Latér. Chabaje que janmée es testa préméhát áquás pent - Ovid.

Testamentum, i, u. Testamento. C'est ementa sénum në si vafer ûnus ét after. Her dé tementőrum velérisqué nővagac magastrós (P. od. Tésűcútús, a. n. Testando, C. Lestaculos, nec vel

lendos jam prælorit alas, duv.

Tēstificor, āris, ātūs, ārī. Attestare, assicurare. Depon. J Nec plūs quām sŏlĭtūm testificātŭr ŏpās (pent.). Ovid.

Tēstimonium, iī, n. Testimonianza, testimonio. SYN. Signām, indiciām, ārgāmentām, monimentum.

Tēstis, is, m. f. Testimonio. EP. Vērus, vērāx, fālsŭs, corrūptús, sūspēctŭs, īncorrūptŭs. PHR. Tēstēs dō, prōfēro, āddūco, prōdūco. Diī mihi sant testes. Esto nanc sol testis, et hae mihi tērrā prēcāntī. Ambīgūā, sī quāndŏ vŏcābērē tēstīs, Īncērtāquē reī. J Non bene conductī vēndunt pērjūriā tēstēs. Ovid.

Tëstor, āris, ātūs, ārī. Testimoniare, 6 prendere in testimonio, Depon, PER. Testes voco, invoco, āppēllo. PHR. Nūmīnă tēstātur, et īgnēs. Pēr sīdērā tēstor. Pēr Supēros, ātque hoc cæti spirābīlē lūmēn. J Mūltā Dēos, aŭrāsque păter tēstātūs īnānes. Virg.

Tēstādo, inis. Testuggine (animale). EP. Lēntă, ĭnērs, sēgnīs, rēpēns, dūrā, squāmīgērā. PER. Dūrō tēgmine tūtā. Lēntō tārda gradu. Sēgnī rēpēns grēssū.

Testado, inis. Strumento, col quale i soldati in guerra si coprivano, ed univano gli scudi per più difendersi, EP, Tūtă, dēnsă, PHR, Hōstīlēs dēnsā tēstūdīne mūros, Tecta cohors subit.

Tēstūdo, ĭnĭs, f. *Liuto*. SYN. Cĭthără, lÿră, chĕlys. Volta. Förnix, äreŭs, cămeră. 9 Serutaturque căvas cœcă testudine turres. Stat.

Tēter, ră, ūm. Crudele. SYN. Sævňs, ferox, dîrŭs, erūdēlis. Sporco. Tūrpis, fūdūs, putris, graveolēns. • Nām simul āc vēnās inflāvīt tētrā lībido. Virg.

Tēthys, yos, f. Teti. EP. Āguörēš, mārīnā, Nēreis, Nēreiā. Nēptūnīā, cārūlā, āguēsā. PER. Genītrīx Nērēja. Neptūnia conjāx. J Tēque sibī generum Tethis emat omnibus ündis. Virg. Tethis et extremo sæpe recepta löco est (pent.). Ovid. Fab. Figlia del Cielo e di Vesta, sovella di Saturno, moglie di Nettuno, madre dei Fiumi e delle Nonfe.

Tētrārchă, ā, m. Signore della quarta parte d'un Regno. ¶ Siecī sēd plūrimā cāmpī Tētrārchæ, rēgēsquĕ tĕnēnt, māgnīquĕ tyrānnī. Lucan.

Teñcer, et Teñerŭs, î. m. Tenero, nomo nobile di Candia, figliuolo di Leamandro. ¶ Teŭerŭs Rhãtēās prīmum ēst ādvēctūs in orās. Virg.

Tēxo, is, ŭī, tēxtūm, črč. Tessere, fare, o comporve tela. Act. SYN. Contexo, intexo, necto. PHR. Ārbūtēis tēxūut virgīs, ēt viminē quērnē. Flőtéå cöntéxtis sértá túléré rősis. Argútő cönjūx pērcūrrīt pēctīne tēlās. Īpsā sūīs quondām mănîbas Sidoniă Dido. Fecerăt, et tenăi telâs dīsciēvējāt aŭiō. 🖣 Tū modo tēxēbās vārios pēr cornuă Hores, Ovid.

Tēxtitis, is, m. f., č, n. Tessuto. ¶ Tēxtilibūsquē onerāt donīs, āc tāliā fātur. Virg.

Tēxiūrā, ā. f. Tessitura. ¶ Quām lenuī constet

1/xtūrā, Lucr.

Thāis, idos. f. Taide, famosa meretrice d' flessandria. ¶ Tūrbă Menāndrēse Iŭerāt, nee Thaidos ölim Täntä, Prop.

Thátámús i 1. Camera da dormere, o letto. SYN. Lēctus, torus, strātām, cubile EP. Giōtus, m51līs, plūmēŭs, dūleis, sŏeiŭs, jūgālīs, nāctūrnūs, qutētūs, gēniālis, plācidūs. PHR. Tam mē cōnléctům cůřís, sôu nôqué grávátům Infelîx hábūīt thălămūs, prēssītque jācentem Dūleis, et āltă quies. Collāpsāque membra Mārmoreo reförunt thälämö, strätisque reponunt. J Post übt jam thälämis se composuere, siletur. Virg.

Thătāssīnŭs, vel Thālāssīcŭs, ā, ūm. Marino, di mare. I Auro includantur, teriturque thalas-

sīnā vēstīs. Lucr.

Thătīă, ā, f. *Talia (Musa)*. EP. Lātă, dūlcĭs, ămœnă, Pieriă, Aŏniă. PHR. Comică jūcūndo gaūdēt sērmēnē Thălīă. 9 Nostrā nec ērūbūīt sylvās habitāre Thalia. Virg. Fab. Una delle neve Muse, ovvero delle tre Grazie.

Thaumantis, vel Thaumantias, adis, f. Arco celeste. SYN. Īris. Vide Iris, et Arcus calestis. Theatralis, is, m. f., e. n. Di teatro, teatrale, SYN. Thĕātrĭcŭs. 🖣 Jūră thĕātrālīs dūm sĭlňērĕ lŏcī

(pent.). Mart.

Theatron, 7, n. Teatro. SYN. Scenă, spectacălūm. EP. Āmplūm, āltūm, sūblīmē, nōbĭlĕ, ōrnātūm, mārmorčūm, fēstūm, fēstīvūm, strūctūm, ērēctūm. PHR. Cīvică nobilibūs plēbs ēst immīssă theatris. Nec sinnosa cavo pendebant velă theatro. Struxerat hic opere ingenti sublime theatrum. § Rara coronato plausere theatra Menandro. Mart.

Thēbæ, ārūm, f. plur. Tebe (città). SYN. Thēbē, ēs. EP. Clārē, āntīquē, nōbĭlēs, Aŏnĭē, Cādmēr, celebres. Atque vetas Thebe centam jäcet obruta portis. Juv. Hist. Vi crano molte città dette con questo nome, una delle quali era in Egitto, la quale aveva cento porte: un'altra nella Beozia, da Cadmo fabbricata; un'altra nella Cilicia, in vui regnava Ezione, padre d'Anaromaca.

Themis, is, vel idos, f. Temi, dea della Giustizia. EP. Jūstā, āquā, sacrā, sānctā, pūrā, īntegrā, īncorrūptā. J Pārs Thenun Īnāchtām, pārs pūtāt ëssë Jövëm (pent.). Ovid. Fab. Figlia del Cielo e della Terra, adorata in Delfo nella Beozia, tenuta per Dea della Giustizia, perche persuadeva ed insegnava agli uomini le cose giuste,

Theodosius, ii, m. Teodosio, Imperatore de Romani. Heñ nimis ignávæ, cœlő quás Júpiter árcet.

Theodosiūs terrīs! Claud.

Thērmē, ārūm, f. plur. Stufe, bagni. SYN. Bālněum. I Dum pětřt aut thermas, aut Phæbo

bālněă dīcăt. Juv.

Thēsaūrňs, ī, m. Tesoro. SYN. Pěcūniă, aūrūm, ŏpēs, gāză, dīvitiā. EP. Dīvēs, prētiōsūs, īngēns, māgnūs, aūrēns, ārgēntēns, ābdītus, ōccultus. PER. Argēntī pondus čt aurī. Congēstī aŭrī ponderă. Opūm îngeutes cămăli. PHR. Jăcent penitus defossă tălentă Celăti argenti. Sunt auri ponděrá facti, Infectique mihi. Větěrēs tēllūrě rěclūdīt Thēsaūrōs, īguōtum ārgentī pondus et adrī. ¶ Tūne thesaŭrŭs erīt codī tihi conditus ārce, Juv.

Thēseus, et Thēseus, eī, vel eos, m. Tesco. EP. Fīdus, fidelis, Atticus, magnus, fortis, genetosus, ferox, magnanimus. PER. Pitithoi sociús, comes, amicas, Notús amor Phadra, nota est înjuriă Thesei. Ovid. Hist. Figlio di Egeo, re di Atene, celebre e famoso per la sua generosità e fortezza: vense questi le Amazoni, e condusse-seco Ippolita loro regina, da cui ebbe Ippoli**to.** Lecise anche dentro al un laterinto il Minotauro cott diuto di Ariadac, Superò molti Centania, Fu molto amico di Piritto, con cui andò all'in erno, per rabare Proscrpina,

Theta. None d'una lettera dell'alfabeto greco, volgarmente thita. J Et potis és vitió nigrúm præ-

tīgērē thētā. Pērs. Tuētīs, ĭdīs, f. Ten. EP. Nērējs, mārīnā, cortālā, ăguosă, reguoreă, PER. Mater Achillis, Tithoniă conjux. J Qué tentăre Thetin rătibus, etc. Vīrs. Aŭt dŏcŭit lūsūs hōs Thčtis, aŭt didicit (pent \ Mart, Hist, Figha di Nerco moglie di Peleo, e della Tessaglia, e madre d'Achille : altri dicono che fosse moglie di Titone, tennta per ninfa e dea del mare.

Thotas, i. m. Cupola, o volta di qualche chasa; o luogo alto in mezzo ad essa, oce si sospendono i doni. EP. Āltūs, sācēr, mēdĭūs. ¶ Sāspēndīvē thŏlo, aŭt sācra ād fāstīgĭā fīxī. Virg.

Thorax: ācis, m. Gruppone, corazza. SYN. Lōrīcă. Pettorale, Pēctūs, EP. Āhēnās, fērrēūs, grāvis, rūtilus, squāmifer, mūltiplex, PHR, Thorace indūtūs, ahēnis Horrēbat squamis, sūrāsque inchűsérát aűrő. Grávém sűbéűnt thörácá lácértű. Mültiplicem insérté téxûnt thórácá cáténa. Nēxīlis ēmīssā pēnētrātūr ārāndīnē thōrāx. Ūmbonūm crātės, älti thorācas ahenos, Virg.

Thrāces, um, m. plur. Della Tracia. EP. Fortes, învîctî, îndomîtî, ănîmôsî, bêllîgêrî. 🖣 Thrâcês ărānt, ācrī quondām rēgnātā Lieūrgō. Virg.

Thrācia, a. f. Romania, Tracia, EP, Mārtia, fortis. sāvā, rīgidā, glāciālis, gelidā. 🖣 Thrāciā nōctūrno tempore castra dolo peni.'. Ovid. Expl. Paese dell'Europa, confinante volla Tessaglio e colla Maccdonia,

Thronus, i. m. Trono SYN, Sölfüm, EP, Aürčos, aŭrātūs, ebūrnūs, a.t.s. sūblīmis, corūscūs, sptendens, regins, regālis, PER, Regin sēdes. Begāle tribūnāl. ¶ Ille throno residens celso. sic ördine fatur. Pass.

Thūtē, čs. f. Islanda, EP. Ūltimā, extrēmă. ¶ Nūmină solă colant; tibi serviăt altimă Thule. Virg. Expl. \ L'ultima isula dell'Occano settentrionale conosciuta da'Romani.

thūrens, a. ūm. Dincenso. Thūrea dona, dapes,

tūsō crātēres olīvo. Virg.

! hūrībŭlūm, ī, n. Turibolo, incensiere. SYN. Ăcērră. Thūrībūla, ēt pătčræ, quæ tērtiă vāsā Dĕūm. lānx. Aus.

Thurifer, a. um. Chi porta invenso. I Totagne thūrīfēris Pānchājā dīvēs ārēnīs, Virg.

Thōs, āris, n. Incenso. EP. Ŏlēns, pinguĕ, rēdŏlėns, fragrāns, călēns, tūmāns, sacrūm, Săbæūm, Í öñim. PER. Thúrís ödöráti glöbüli. Sacri thúris honores. Thūris odor, văpor, famás. Thūrčā dōnā. Sābāūs, vel Āssyrius ödör, Ödörātō súdántiá lignő Thúrá. PHŘ. Thús ádóléő, in-céndo. Thúrís hőnőrés féro, réddo Thúré cólo, ádóro, vénérőr. Thúré pláco. Thús flámmis dáré, vel űréré. Thűrá főcis addéré, 9 Vérbenásque, ădole pingues, et măscălă thură. Virg.

Thyas, adis, f. Baccante, SYN. Baccha, Bacchans, Bāssārīs. 🖢 Thīvādēs lāmēntēs , magnūm quās

poscere credas, Stat.

Thyasus, i, m. Ballo ad onor di Bacco, EP, Levis, birens. Instituit Daphnis Thiasos inducere

Băcchō, Virg.

Thyestes, is, in. Tieste. EP. Scelestus, sceleratus, ăd**ăltč**r, împărăs, Pělŏpěřás. Fab. Figlio di Petope e d'Ippodamia, il quale commise adulterro von la moglie d'Atreo suo fratello: Itreo poi sdegnatosi di queste, prese il figlio nato d'adulterio, e lo pose nella mensa del fratello. Dicono i poeti, che il Sole rivoltasse indictio per orrore di questa scelleraggine, il suo carro.

Thýmim, i, u., vel Thýmus, i, m. Timo (erba). EP. Důleč, suávě, článs, fragráns, rědölěns, jůcůndům, čdôrům, Hybbæům, PHR. Inděthýmô pascuntur apes. Redolentque (hymo fragrantia mella. I Dumque thymo pascentur apes, dum rörč cicada. Virg.

Thyrans, 1, m. Torso, ed anche tirso, o bastone coperto di frondi. EP. Frondens, virens, pampřinčůs. • Non tămen, aut teretes Thyrsos, aut möllĭă gëssī. Stat.

Tiōrā, &, G. Mitra. SYN, Mitră, EP. Pērsicā, Eōā, gēmuičā, splēndēns, sacrā, micāns, rūtilā. 9 Sūblīgāt ēxtrēmā pātriām cērvīcē tiārām. Val. Flac.

Tibéris, vel Tibiis, is, vel idis. Tevere, Tebro. EP. Hálús, Romúleus, Martius, Thuscus, Tyrrhēnus, Hāvus, amēnus, prācēps, cārulēus. PĒR. Tyběrini flůminis undå. Tibris ăquæ. Hespěridum regnator aquarum. I Si quando Tibrim, vicīnāque Tibridis ārvā. Virg. Expl. Fiume del-Ultalia, il quale nasce dall'Apennino, passa per Roma, e va a shoceare vicino ad Ostia.

Tibi, dat. A Tu. A te. J Vivě tibi, quantumquë potes, prælūstria vita. Ovid. Sil tila cara mei,

sīt tibi cārā tāi (pent., 1d.

Tibiă, ā. f. Tibia, piffero, flauto. SYN. Fisiulă, călămus, ărundo, avenă, stipulă, cicută. EP. Dūleis, cava, blanda, canora. PHR. Biloris dāt tībiā cantum. Aut ubi cūrva choros ēducīt tibiă Băcchi. Quoque foraminibus tibiă blandă sonat. Tībia cum lætos fundit charna modos, Dēstně M@năltās mēcām mea tībia vērsās, Virg.

Tibicen, inis, m. Sonatore di piffero, o flanto, EP. Doctus, latus, grātus, blandus, dulcisonus. None tibieinibās, none ēst gāvisā trāgordis.

Ĭlor.

Tībīcină, &, f. Snonatrice di flauto o piffero, "Onapāssīt tibi, nēc mērētrīx tībācinā, cūjūs. Hoi,

Tigris, is, vel idis, m. Tigri (finne). EP. Ingens, præceps, tumidus, celer, rapidus, viotentus, Ārmēnius, Bāhylonius. Aut Ārātīm Pārthus bibēt, aut Gērmāniā Tigtīm. Virg. Mītis Ăchæmenĭō quidquid de Tigride Medus. Claud. Expl. Fiume dell' Isia, il quale prende principio nell'Armenia maggiore, è passa per la Media e pel lago d'Aretusa, per l'Ivabac e per la Persia.

Tigris, is, vel idis, I. Lapre (animale). LP. Armėnia, rabida, Hircina, immanis, atra, Icra, saevā, dīrā, crūdēlīs, pēssima. PER, Sāltībūs ērrāns. Miculis vārtata Gruoris, velicaslis āvida. Cruorem sitiens. Amisso percita, vel concită bietu. Tigris Hircanis generala silvis. Cindica Tigrīs āgīt rābīda cûm Tigrīde pācēm, Juv.

Timavús, i, m. Timavo, I.P. Aasônias, Venetús vărius, multiplex. C Régna Libarnorum, čt fontém súpérare Timivi. Virg. Expl. France the nasce da sette fonte, eremo ad Iquil ja.

Timeo, es, ŭi, ere. Temere, aver pima det acce SYA. Extimésco, pértimésco, vercor, metro, tôrmido, trépido, hôrreo, pavéo, PLB, Timbre hōr**ičo. Mětů trčmo, v**el trepřido. Fôrmidine pallen. Mětů turbor, agitor, PHR, Trepădát pavida förmidine pectus. Concutit essa tremor. Mens trepido palpitat acres metu. Olle somnum ingéns rúpil pivor. Quòd si Lintus habi t mentes, et péctoro barsa. Obstopuere anomi, gělidůsquě pěr imá cůcůrrit Össá trěměr. Mihi frīgidus horror Mēmbrā quātīt, gelidusque coit förmidine sänguis. At juveni öränti subitus tremor ocenpal artus. Stat pecus omne metu mūtūm. ¶ Crīminis exemplum, sed cunctă timēmus amantēs. Ovid.

Timidus, ă, um. Pauroso, timido. SYN. Trepidus, păvidus. PER. Timore, metu, vel formidine pāllēns. Timorē exsanguis. Mētū trēpidūs, īmbēllīs, sēgnīs, īgnāvūs. Mētūens pērīclī. 🖣 Sæpc ětřám cůrsů třmřdos ágřtábřt čnágros. Virg.

Vide Territus.

Timor, ōris, m. Timore, paura, SYN. Mětůs, formīdo, pāvor, tērror, hōrror, trēmor. EP. Ānxius, sollicitus, trepidus, pavidus, mæstus, infēlix, subitus, repentinus, dubius, anceps, attonitus, frīgidus, horrendus, gelidus, insomnis. PHR. Ægrös simulāt mentītă timores. Posito lūctū, mæstoquě tímorě. Otíă segnitiem páriúnt, trepidumque timorem. J Nam timor unus erat, făcies non ună timoris. Ovid. Vide Timeo.

Tinĕă, æ, f. Tignuola, verme. ¶ Blāltārum, āc tinčārum čpňlæ, pūtrēscăt ĭn ārcā. Hor.

Tingo, is, xi, ctūm, črč. Tingere. Acl. acc. SYN. Imbŭo, cŏlōro, Baqnare. Mådčfåcĭo, mērgo, īmmērgo. PER. Colore înficio, lino, illino, oblino, īmbňo. PMR. Āssýrĭō fūcātūr lānā vēnēnō. Albēntēs invērtērē lānās. Āssyrio bibūlās tingēbāt műríce lanas. 9 Quid tantum öceanő properent sē tīngčrē sālēs. Virg.

Tinuio, is, ivi, vel ii, itūm, irč. Sonare. Neut. SYN. Tintino. PER. Tinnitūm dō, ēdo. Tinnītū aūrās, vel āčră pūlso, fčrĭo. ¶Cănōra hīc

võce sửa tinnire tempérent (jamb.). Plaut. Timitus, ús. m. Rimbombo. J. Æraque tinnitus ére repulsă dăbûnt pent.). Ovid.

Tīsiphone, es, f. Tisifone. EP. Crūdelis, pāllidā, āltrīx, impēxā, sævā, torvā, crūentā, improbā. PHR. Continuo sontes ultrix accincia flagello Tīsīphonē quātīt īnsūltāns, torvosquē sīnīstrā Intentāns angues, võcat agmina sæva sõrorum. ¶ Tīsīphonēque īmpēxā feros pro crīnībūs āugues. Tibull. Fab. Una delle tre furie, la quale

dicesi spiri strage e vendetta.

Titān , ānis , m. Titano , fratello di Saturno, o il Sole. SYN. Sol, Phabus, Apollo, Hyperion. EP. Aŭrčŭs, rŭtilŭs, splendens, cælestis, flammifer, īgnēŭs, lūcĭdŭs. Fab. F.glio del Cielo e di Vesta, e fratello maggiore di Saturno, a cui rimunziò Il suo divitto con questo patto, che non allevasse aleun figlio maschio, acciocche la corona ritornasse ai suoi figli: ma non osservati i patti, accompagnato da'suoi figli, mosse guerra al fratello, ed avendolo vinto, lo mise prigione: ma fu finalmente liberato da Gioce. Iperione fu figlio di Titano, padre del Sole: per questo i poeti prendono Titano pel Sole.

Tītānes, ūm, m. plur. Giganti. EP. Ferī, vāstī. 1 Sīguă? quid încēstīs ăpērīs Titānibūs aūrās? Claud. Expl. Figli di Titano e della Terra, i quali fecero guerra contro Siturno. Fingono i preti, che la Terva bagnata dal sangue de'Giganti uccisi da Giove producesse altri Giganti.

Titāniŭs, ă, ūm. Di Titano, o del Sole. ¶ Hie gĕads antiquum terræ Titania pubes. Virg.

Tithônús, i, m. Titouc. J Lôngă Tithônúm minúit senectus sapph.'. Hor. fab. Figlio di Laomedonte, re di Troja, il quale fu portato via dall'Aurora sopra del suo carro nell'Etiopia, da

cui ebbe un figlio chiamato Memnone. Titillo, as, avi, atum, are. Stuzzicare, dileticare. Act. acc. SYN. Deliuio, mulcco, allicio, delēcto. J Tītīllārē māgīs sēnsūs, quām lædērē pössünt. Lucr.

Titubo, as, avī, atum, are. Vacillare. Neut. SYN. Nūto, labo, vaeillo. I Jam titubare potest, et

quod tilubaverit intra. Mart.

Titulus, ī, m. Titolo. EP. Illūstris, supērbus, clārus, ¶ llunc illi titulum longa senecta dabat

(pent.). Ovid.

Tityus, yī, m. Tizio. EP. Ingens, immānis, impiŭs, aŭdāx. PHR. Cui rostro vultur adunco Immörtálé jécür tündít, länyat, läcératve. 9 Visceră præbebat Tityus laniauda, novemque. Ovid. Fab. Figlio di Giove e d'Elara, il quale fu allevato in una caverna sotto terra, gigante di maravigliosa statura; volendo questi sforzare Latona, fu ucciso da Giove con un fulmine, o da Apolline con una saetta, e fu cacciato nell' Inferno, dove disteso per terra occupa lo spazio, che può arare un pajo di buoi in nove giorni, ed il di lui fegato sempre rinascendo, pasce due grandi

Tmōtŭs, ī, m. Monte della Lidia, ove è la sorgente del fiume Pattolo. J Tmölüs in ascensü,

člivoque extensăs ătroque. Ovid.

Togă, a, f. Cappa, toga. SYN. Chlămys, păllă. EP. Longă , îllūstris , llēvā , dĕcōrā , Rōmānā , pūrpŭrēā. § Sīvē tŏgis īllām fūlgēntem īncē-dērē Cōīs. Prop.

Tŏgātŭs, ă, ūm*. Togato, in toga.* ¶ Rōmānōs rērūm

dominos, gentemque togatam. Virg.

Tőtéro, ås, åvî, åtům, åřě. Tollerare, sofferirc.
Act. acc. SYN. Pátřőr, féro, pěrféro, sůstřněo. Innocuum, simplex, natum tolerare labores. Ovid.

Tōito, is, sūstūlī, sūblātūm, črē. Alzare, levar in ulto, Act. ace. SYN. Extôllo, attôllo, evelio, effero, Torre, togliere, Răpio, aufero, I Tollimur în cœlûm cûrvâtê gûrgîte, et iîdem. Virg.

Tŏtōsă, ŵ, f. Tolosa, città famosa nella Guascoyna. SYN. Tectoságum. EP. Antiqua, vetus, clara, īnelytā, potēns, dīves, doetā, facundā, populosa, splendidă, celebris. Marcus Palladie non inficiandă Tölösæ. Mart.

Tőtősánűs, ă, üm. Di Tolosa. SYN. Tölősás, átís. Tectoságús. 🖣 Qui Tólosánám ténüit cáthédrám

(sapph.). Sid.

Tŏmācŭiūm, ī, n. Mortadella. salsiveiotto. ¶Ēxta, ēt cāndīdūdī, dīvīnā tomācūlā, porcī. Jūv.

Tonaus, tis, m. Gioce. SYN. Jūpiter, altitonaus. PER. Păter omnipotens, Qui feră terribili jăeŭlātūr fūlmīnă dēxtrā. 🖫 Ād pēnētrālē Nūmāe, Căpitolinămque Tonantem. Ovid.

Tondeo, es, totondi, tonsum, ere. Tosare. Act. acc. SYN. Dětěnděo, attěnděo, seindo, abscindo, rěsěco, PHR. Nůnc lætůs ĭn ůmbrá Töndēbit nivěæ splěnděntřá věllérá lánæ. Sie cŏmå, sie doctā bārbā rēsēctā mānū. Jīllē comām mollīs

jām tūm töndēbāt āchāntī. Virg. Tönitrū, n. indeel. *Tuono*. SYN. Tönitrūs. EP. Cŏrūscūm, sŏnōrūm, raūcūm, hōrrēndūm, rĕpēntīnūm, tērrificām, reboāns, horrisonūm, terribile, astivam, PHR, Micat igneus ather Com sonitā Hūmānās erepitānt motūrā tonītrāā mēntēs. Māgnus ab ætherco pērsonat axe fragor. 🖣 Tēmpēstās sine more fürīt, tonitrūque tre-

miscunt. Virg.

Tốno, ās, ňī, itūm, ārē, Tuonare, tonare, Neut, SYN, Strēpo, crēpo, fülgöro, fülmino, PIIR, Cōdūm tǒnāt ōmnē tămūltū. Tōnāt āltī Rēgtā cœlī. Tōtō rēsonānt tŏnītriā cœlō. Intērēā māguō mīscērī mūrmirē cœlūm. Māgnūs āb æthērēō pērsŏnāt āxē frāgŏr. Nēc fūlminē tāntī Dīssīlīūnt crēpītūs, tērum ātque itĕrūm frāgŏr intōnāt ingēus. Tērrā trēnāt, fūgērē fēræ, ēt mōrtālīā cördā Pērgēntēs hūmīlīs strāvīt pāvŏr. Sēc tŏnāt īllē Dēūs, cūm sīnē nūbē tŏnāt pent.). Mant.

Tönsör, öris, m. Barbiere. EP. Döetűs, péritűs, déxtér, sölérs. PER. Férrő résécűré cápillös Döetűs. Adrásúm quémdám vácúá tönsöris

ĭn ümbrā. Hor.

Tonsura, & , f. Tosatura. J Nec măle deformet

tigidos tonsūra capillos. Ovid.

Tănús, î. m. Tuono, suono, SYN, Sŏuŭs. EP. Grātŭs, cănōrŭs, dūleis, snāvis, dūleisŏnús. ¶ Tādiă dūleisŏnīs aūfērēt illă tŏnās pent...

Tôrcŭtăr, āris, n. Strettojo, frautojo, torchio. SYN.
Prādūm. ¶ Cālcātūrŭs črāt quī tārcūlāriā sōlūs.
Fort

Tórcūmă, ătis, n. Intaglio, opera fatta al torno. SYN. Ănaglyptûm. EP. Clārōm, cælātūm, aŭrčūm. • Nāllūm sōllïcitānt hæc, Flāceč, tŏrcūmātă fūrēm. Mart.

Törméntöm, î, n. Tormento, supplizio, SYN, Pārnă, crăciătăs , săppliciăm, 'Dolore', male. Dölör', mălâm, ¶ Īllă, növa îngeminânt lesos törmêntă

- pēr ārtūs. Pass.

Törmöntüm, i, n. Coll aggiunto di höllicüm. Stromento da guerra, cannone, most hetto. SYN. Äriës, bömbarda, balistä, cătăpultă. EP. Förröüm, dürüm, aniğum, cridele, Martium, belütemm. PER. Instrümentä ničis. Fülminičas jäcülintiä glandes. Firmös störnentiä mürös, Igné sülphüröö rapidas jäcientiä glandes.

Tárôsűs, ă, ûm. Forte, robusto. SYN. Nérvösűs, lácértősűs, róbústűs. J ttie pöpúlús ridét, műl-

tūmquč törosă jāvēntūs. Pers.

Törpēdo , ĭnĭs, f. Torpore. SYN. Törpör, stūpör. Torpedine (pisec). EP. Sölērs, tēctā. PHR. Nātūrām jūvat īpsā dölis, löngēquč pēr ūndās Pīgrā vēnēnātis ēlidindīt flāmīna vēnīs. Ēmīcāt hörrör ăquīs, ēt pēndūlā fīlā sēcūtās. Trānsīt ārūndinēös ārcānō frīgore nodos. § Aūt ālīā quāmvīs scīndūnt törpēdīne cūrā. Lucr.

Törpéo, és, ňí, čić, n. Esser torpido. SYN. Stůpěo. Jörpésco. CNéc törpéré gráví pátítůr sňá régná

větěrně, Virg.

Torpidus, a, am. Ch'è torpido, stupido. SYN.

Törpéns, törpéscéns.

Törpör, örís, m. Torpore, SYN Stůpör, länguöt. EP. Ségnis, länguidús, möllis, tárpis, crássús. § Séd té törpör inérs, ét mörs imitátá quiétém. Stat.

Törquātus, î, m. Torquato ¶ Āspite Törquātum. et référèntém signă Gămillûm. Virg. Expl. Sopranaome di Tito Manlio postogli per un collure, che prese ad un capitano francese weciso da esso.

Tũrquốu, čs., tôi sĩ, tâm, érě. Torcere, piegare. SYN. Întôrquốu, llêcto. Tormentare. Crúcio, exerusto, ângo, yexo. Gettare, lamiare. Mitto, jšcůlo, vibro. ¶ În clýpéum ássárgát, quo túrbíně tôrqueat haslám. Virg. Tôrquis, is, m. Collare, collana. SYN. Tôrquis, monile. EP. Aŭrčús, ámčús, micáns, rútflús. CTôrquis áb incisá décidit úncá gülá (pent.) Prop.

Törrens, tis, m. Torrente. EP. Äquösús, práscéps, sűbítűs, támídűs, rápás, rápídűs, vióléntús. PER. Ündis plűvfálibós aúetős. PHR Rápádos montánó flúmine ferréns Stérnít ágrós, stérnit sátá lástá, hőúmqué lábórés, Praccipitésque tráhít sylvás, évésáqué möntis Savá rótat, etjerrápídús llámnis ámbit törréntíbús ámnis, Va.

Tűrrőo, és, űi, töstüm, érő. Arrostive. Act. acc. SYN. Asso Riardere, abbrueiare. Üro, pérűro, éxűro, crémo. ¶ Pingutáque in vérűbűs törré-

bimās ēxtā colūrais. Virg.

Törridus, ä., üm. Secco, torrido. SYN. Siecus, äridus, üstus, pērūstus. J. Törridā, jām lætā tūrgēnt in pālmitē gēmmā. Vīrg.

Törris, is, m. Tizzone che arde. EP. Āccēnsūs, ārdēns, flāmmāns, flāmmigēr, īgnēds, fumēsūs.

Vide Ignis.

Törtitis, is, m. f., č, n. Torto, bistorto. ¶ Törtilis, in lätäm quä tärbine crēseit äbimö. Oxid.

Törtör, öris, m. Tormentatore, carrafice. SYN. Cárnífex. EP. Atròx, dīrūs, sævūs, crūdēlis, immitis, inhūmānūs. PER. Lēgūm vindēx. Cérporă discruciacian. PIIR. Grūdēli jūgūlūm trāddece cárnīftei. Quēm scēlērātorūm metūtīt mālā tūrbā nēpotūm. Cūjūs ād āspēctūm fācīcē fūnēstā lātronīs Pāllēt. ¶Āt jām lāssātīs jūdēx törtörībūs ībāt. Prud.

Tốcús, î, m. Letto. SYN. Cửbilč, lēctús, strātūm, thălămús, Muscolo, Lăcērtús, nērvās, EP. Mēllís, plūmčūs, plācidūs, jūgālis, genšalīs. PIBL Dēlēssā törö cũm mēmbra rēponīt. Törīs jūssī discūmbřač pictis. Ād möllēs mēmbra rēsolvē törās. Dōrmīt čt în plūmā, pūrpārčoquē törā. Indē törō pātēr Āmēās sīc örsūs āb āltā, Virg.

Tốt, adject, plur, indeel. Tenti. Tôt mắlă sâm từ giêus tëllurë, tốt á quố rẽ pássús. Ovid. Tốt đểm adject plur indeel. Hrs. tient. a donnio

Tătidem, adject plur, imfect. Altrettanti, a doppio. Érrâmûs pělágô tötidêm sině sidéré nôctés. Virg.

Tötřeš, adverh. Tante volte. § Cům tötřeš čăděm dřeám, víx aŭdřěr üllî. Ovid.

Tôtůs, ă, ūm. Tutto. SYN. Ömnřs, cůnctůs. ¶ Ét pénřtůs tôtô divisôs ôrbě Brřtánnôs. Virg.

Tôxicům, i. n. Tossico, tosco. SYN. Virůs, věněnům. EP. Atrům, dirům, léthálé, mörtiférům. ¶ Tôxică fătilégi cărpůnt mátůră Săbái. Luc.

Trábálís, is, m. f., č., n. Della grossezta d'una trave, o appartement a trave. SYN. Ārbörēńs, rōbörĕńs. Grosso, grande. Îngêns, îmmênsňs § Östêndît Bêlfônă făcêm, dêxtrăquĕ trăbâlêm. Stat.

Trăběš, ŵ, f. Trabea, alito antico e lungo di angari e di re. ¶ Hie ĭgĭtbu prŏăvî trăbĕās ĭmĭtātă rigēntēs. Sid.

Tráběšiús, š, 6m Testao di trabia. Hoc igitur vidit tráběšti cůrš Quirini. Ovid.

Trābs Trābīs, f. Trawe, SYN, Röbūr, figuūm EP, Firmā, ingēns, sŏlīdā, trāvīntā, ārbörēā, ārēmā, ābřēgnā, PHR, Trābībūs contextūs ācēmis Starēt čepušs. ¶ Jām mārē tārbārā trābībūs, savāsquē vidēbīs, Virg.

Tráctábilís, is, m. l., é, n. Trattabile, manegyevole affabile SVN, Mansuétús běnignús, dócilis, tácilís ¶ Quassátaque rátes , et non tractabilé

cadăm. Virg.

Trācto. ās, āvī, ātūm, ārč. Toccare, trattare, maneggiare. Act. acc. SYN. Tāngo, contingo, āttrēcto, contrēcto. Lewificare, lisciare. Mūlečo, lēnyo. Disputare, discorrere, trattare d'alcuna cosa. Disputo, dīssēro. § Rēddērē, vēl pārtēs mīmūm trāctārē sēcūndās. Hor.

Trāctňs, ūs, m. Piaggia. SYN. Rěgňo, tērră, sŏlūm, ōrā, plägă. Serie, tratto. Sčričs. PHR. Ēt tērrā, trāctūsquě măris. Flāmmārūm löngös ālbēscērē trāctūs. Sūrgēns trāctū laūrūs čödēm. ¶ Tērrāsquē, trāctūsquě mărīs, cēlūmquě prŏ-

fündüm. Virg.

Trādo, is, didī, ditūm, črē. Consegnare, raccomandare. Act. acc. SYN. Dō, tribuo, lārgiŏr. Insegnare, raccontare. Nārro, döcco. § Trādidērāt domitos, taūrūm quoque vincere jūssūs. Ovid.

Trādūco, is, xī, etūm ere. Menar da un luogo all'altro. Act. acc. SYN. Dūco, ägo, trājicio. Pēst pārtūm cūra in vitūlēs trādūcitūr ēmnis.

Virg.

Trăgieŭs, Tragico, autore, o rappresentatore di tragedic. ¶ Et trăgicūs plērūmquĕ dölēt sērmōnĕ

pëdëstri. Hor.

Trágædiă, æ, f. Tragedia. EP. Sacră, pròfānă, trīstīs, sĕvēră, grăvīs, fūnēstā. ¶ Ēt nūnc īnstāt ĕpōs trăgædiārūm (phal.) Sid. Expl. I rappresentatori di tragedie servivansi di una veste luuga e de' coturni: dal che i poeti si servono di queste voci Syrna e Cothurnus, per lo stesso nome di tragedia.

T: ăgœdus, î, m. Colui che compone, o recita tragedie. SYN. Trăgicus. ¶ Have de comcedis te

contulit, illa trägædum. Juv.

Trāgŭiā, æ, f. Tramaglio, rete da pescare. ¶ Nērītīā Mēnīngē sătūs, cuī trāgūlā sēmpēr. Sil.

Tráho, řs, xī, ctům, ěrě. Tiráre. Act. acc. SYN. Attráho, dīstráho. dñeo, răpřo, rāpto. Illettare, spingere. Împēllo, āllicio. PHR. Corpūs circūm moniă rāptāt. Tráhīt suă quemque volūptās. Et fors omne dătum tráherent pēr tāliá tēmpus. Vire.

Trājičio, is, ēci, ēctūm, ĕrĕ. Traghettare. Act. acc. SYN. Trānsĕo, vel trānsvēho. Nuotare oltre. Trāho, trānsuāto. ¶ Hīnc ĕgŏ trājičērēr, nĕcĕnīm mĕā cūlpā crūčnta ēst. Oxid.

Trāmēs, ĭlīs, m. Frottolo, traghetto. SYN. Vīš, ĭter, cāllīs, sēmītā. ¶ Trāmēs, čt ā zonīs quīn-

que petenda fides (pent.). Prop.

Trāno, ās, āvī, ātām, ārč, n. Nortare oltre, SYN.
Trānsnāto, ēnāto, trānsčo, trānsmītto, trājīcio, PUR. Interritā Tibrim Trānāvīt, frāngēns ūndām pūčrīlibūs ūlnis, Trānsnārč sŏnārās törrentūm fūrīfas. Ēt llūviām vinelīs īnnārēt Clālīa rāptīs. ¶ Īllā frētūs āgīt vēntās, ēt nūbilā trānāt. Virg.

Trānquillītās, ātīs, f. Tranquillitā, SYN. Quīes, pāx. EP. Grātī, jūcūmā, sērēnā, plācīdā, optātā, spērātā, PEB. Trānquillā offā mentīs. Pācīs šmīcā qutēs. Plācīdī clēmēntī celī. Tēmpérīcs plācīdissīmā cēlī. Pāx trānquillā mārīs.

- Nāllīs löcā concita vēntīs.

Trānquīttús, ă. ūm. Lieto, tranquillo, gu.eto. SYN. Pācātŭs, plăcīdūs, quičtŭs, sčičnūs.

Trānsādīgo, is, ēgī, āctūm, ērē. Trafijjere. Act. SYN. Trānslödio, trānslīgo. ¶ Transādīgīt cōstis, ēt cāndidā pēctörā rūmpit. Virg.

Trānscēndo, is, dī, sūm, črč. Passar olive. Neut. SYN. Āscēndo, sūpéro trānsčo, trānsgrčdiča.

Trānsčo, īs. īvī, ĭtūm, īrč, n. Passare. SYN. Trājīcio, trānsmītto, trānscēralo, trānsgrēdīor, trānstīto. Tacere, passar sotio silenzio. Mitto, ŏmītto, prætēreo, prætērmītto, tācēo. ¶ Tērmāque trānsšerīnt Rūtūlis hībērnā sūbāctīs. Ving.

Trānsfēro, fērs, tālī, lātūm, fērrē. Trasportare. Act. acc. SYN. Trānspērto, trādūco, trānsvēho, trānsmītto. Élieu trānslātēs álfē mērēbīs

ămôrēs. Hor.

Trānsfigo, is, xi, xūm, črč. Trafiggere, trapassare. Act. acc. SYN. Trānsfödio. 9 Mēgue pētit strictō

mědřům transfigěrě ferrő. Mart.

Trānstódio, is, fodi, tossūm, erē. Trafiggere, passar da ana parte all'altra. SYN. Trānstīgo. confodio, trānsvērbēro, trānsădīgo. PER. Ādāctō fērro, vel ensē vītām ērīpērē, aūfērrē, ădīmērē. Jūgūlūm mūcronē rēsolvērē. PHR. Cāpūloquē tēnās dēmīsīt in ārmos Ensēm fātifērām, vūlnūsque in vūlnērē fērīt. ¶ īlle aūtēm gēmīno trānsfodit vūlnērē pēctūs. Ovid.

Trānsförmo, ās, āvī, ātūm, ārē. Trasformare. Act. acc. SYN. Vērto, cōnvērto, mūto, immūto, pērmūto. PHR. Vērtērē quā pötērās höminēs in millē fīgūrās. Īn vūltūs sēsē trānsförmāt ānīlēs. Quōs in vūltūs, āc tērgā fērārūm Īndňērāt. Vērsūmquē vēnēnīs Fēcīt āvēm Cīrcē. Fācīēm mūtātūs, ēt ōrā Cňpīdo Prō dūlcī Ascānīō vēnīāt.

Trānsfūgā, ā. m. Fuggitico, fuggiasco, SYN, Fŭ-gĭtīvās. ¶ Dēvjās, ēt nostrī tēntāt jām trāns-

fugă mundî. Claud.

Trānsigo, is, ēgī, āctūm, ĕrē. Passare. Act. SYN. Ago, trāhō, dūco, trādūco. Convenire, concludere. Conclūdo, convenio. ¶ Trānsigitūr vēl mūrē pātrūm, vī rāptāquē pāscūnt. Sil.

Trānsitio, īs, īvī. et ŭī, ūltūm, et ītūm, īrē. Trapassare saltando. Neut. SYN. Trānsčo, pēnetro, trājicio. ¶ Prōximā pārs vītā trānsiliendā mēše

(pent.). Ovid.

Trānsītus, ūs, m. Passaggio. ¶ Trānsītus īpsē tāmēn spēctān!iā lūminā fāllīt. Ovid.

Trānsmigro, ās, āvī, ātūm, ārč. Mutar paese, andar ad abitar altrove. Neut. SYN. Trānsmčo, trānsgrēdīŏr. ¶Īn Lātīās cūm Diīs Ænēās trānsmīgrāt ōrās. Pass.

Trānsmītto , ĭs , sī , ssūm, črč. Passar oltre. Act. SYN. Trānsčo. § Stābānt örāntēs prīmī trāns-

mīttěrě cūrsūm. Virg.

Trânsmūto, ās. āvī, ātūm. ārē. Tramutare, cangiare. Act. acc. SYN. Mūto, īmmūto, vērto, convērto, trānsformo. Vide Transformo.

Trānsvāto, ās, āvī, ātūm, ārč. Nuotar oltre. Neut. SYN. Trāno, čnāto, trājīcio. ¶ Trānsnātāt āmīsso Hēllēspontūm nāvitā elāvo. Pass.

Trānspōrto, ās, āvī, ātūm, ārč. Trasportare. Act. SYN. Trānsfēro, trādūco, trānsvēho. ¶ Trānspōrtārē prīūs quām sēdībūs ōssā quīēscānt. Pass. Trānsvērsūs, ĭ, ūm. Obliquo. SYN. Ōblīquūs.

Trāpēs. ētīs., m. Mola da macinar Polio. SYN.
Trāpētum. EP. Pāllādīús a Pallade oleæ Dea),
mādēns, mādīdūs, ūnetūs, rūdīs, vērsātūs. J Vēnīt
hīēms; tērītūr Sieyöniā bāceā trāpētīs. Virg.

Trecento, § Expertos belli júvenes: ast Ilva trecentos. Virg.

Trěměfário, is, čci, šetům, črě, set. Far paura, spaventare. SYN. Těrrčo, čxtěrrčo. ¶ Placárit něměra, čt Lěrnám trěměfěcěrit árců. Virg. Trěmo, is, ňi, črě. Tremarc. Neut. SYN. Těr-

pido, tremisco, horreo, timeo. PHR Excussos

ārtūs Irēmor occupat, Gelidus pēr pēctora canctīs Insinuāt tremor, Vāgus ossā tremor quātīt, contătit, excătit. Et milii mens trepido palpitāt agrā mētā. Pāvēt animās, artās horridus quāssāt trēmor. J Et patrīze trēmuērē mānus, dědít őscůlă nátő. Ovid.

Tremor, ôris, m. Tremore, paura. SYN. Hôrrôr, tĭmŏr, mčtŭs, tērrŏr, fōrmīdo, 🥊 Claūsīt, ĕt āntīquīs tām mūltā trēmorībus orbīs. Ovid.

Tremutus, a, um. Tremante. SYN. Tremens, trepidus, trepidans, tremefactus, tremebandus. Aspice: corripuit tremulis altaria llammis. Virg.

Trepido, ās, āvī, ātūm, ārē. Tremar di paura. Nent. SYN. Trěmo , trěmisco , hôrreo , tímeo. Ēt motæ ād Lūnām trepidālijs ārāndinis ūmbrām. Juv.

Trepidos, a. ūm. Trepido, pauroso. SYN. Tremēns, trepidāns, tremebūndus, tremetactus hörrens, timēns, pāvidūs, territūs. ¶Āt trepīda ēt ceptīs immānibūs ēfferā Dīdō. Virg.

Triangulus, i, m. Triangolo. J Catera sunt similî rătione triangulă signă. Mont.

Trias, adis, f. La santissima Trinità. SYN. Trinītās. EP. Sānetā, saerā, dīvīnā, sānetīssīmā. PER. Ūnă trium děitas. Ūnă est essentiă. ¶ Cum superent hominum Triadis mysteria captus. Prud.

Trībūtūs , ī, m. Tribalo. EP. Āspēr, mārdāx, ăcūtūs, horridūs, rigidūs. Sēminā jāctā lēgūnt,

lölium tribulique tatigant. Ovid.

Tribunăt, alis, n. Tribunale. SYN. Söliam, thronus. EP. Altum, sanctum, jūstum, sublime, nitidum, pietum, fulgēns, vērēndum. 🖣 Quod lăcăat măgnas turpe tribunăl opes (pent.). Ovid.

Tribūnus, i, m. Tribuno. Plēbs vētus, ēt nūllīs

ētrāmnūne tūtā Tribūnīs. Ovid.

Trībūo, is, ūi, ūtūm, črč. Attrebuice. SYN. Dō, dono, præběo, largiór, concedo, impertio, impērtior. Dona tribūtūrum post hūne se talia nāllī. Ovid.

Tribus, us, f. Tribu. Spärgetur tribubus conctīs, avoque renito. Mart.

Tribūtūm, i, n. Tributo, omaggio. SYN. Vēctīgāl. EP. Magnum, ingens, debitum, impositum. CEt, līdēi rārūm fædūs, pācīsquē trībūtūm. Mand. Tricæ, ārūm, f. plur. Baje, bagatelle. 🕻 Sūnt ăpínæ,

trīcæque, ēt sī quid vilius istīs. Mart.

Ericens, cipitis, adject. Di tre teste. SYN. Tü-bitmis. Tergéminus. Tüque tijeeps Hécăte, guās carptīs consciā nostris. Ovid.

vrictinium, ii, n. Refettaria, SYN. Camaculum. Triciinia ûmbrősis frigida árandinibús pent.).

Trícorpór, ótis. Di tre empi. SYN. Tritormis tergeminus, Coorgones, Harpvæque, et forma tricorporis úmbras. Virg.

reicuspis, idis. De tre punte. SYN. Tridens, trisůleňs, trifidůs. 🖢 Née máris irá mănět, pôsi-

tōqué tricuspide télé. Ovid.

Tradens, tis, m. Tridente, forcone di tre denti, SYN. Půscíná, EP. Něptůníús saevics, ácúlůs, minax, ăduncăs. PER, Sceptrum Neptuni. Ilăstă trisůlcă, trifidă, tricúspis. Triplică, vel tergemínă cũspide telum. Neptaniă cuspis 🖣 Non illi impērium pēlāgi, savāmquē tridēntēm. Vīrg.

Tridentum, i. n. Trento. EP. Alpunum, pobilé, irriguum. PLR, Chimus Italiae limes.

Trădănu, ăi, n. Spazio di tre giorni. 9 Si tôtăs tibi triduō legatur (phal.). Mart.

Tricteria, orum. Feste di Bacco, che si facevano de tre in tre anni. SYN. Baechanalia, Orgia, Vide Bacchanaha.

Trifañx , cis. Di tre fauci , di tre bocche. \ Cetberus hae ingens latratu regna trifauci. Virg. Trifidus, a, am. Fenduto in tre parti, o che ha tre punte. SYN, Tricūspis, trisūleus.

Trīgēsimūs, ā , ūm. Trigesimo. 🖣 Quāttūŏr ā cessit trigesimă messibus astas, Mart.

Trigiută, adject. plur. indecl. Treuta. ! Trigiută māgnēs vēlvēndis mēnsibas ērbēs. Virg

Tritibris , is. m. f., č, n. Di tre libbre 🖣 Östia sūb Tūseī laūdās, īnsānē, trīlībrēm. Hor.

Tritinguis, is, m. f., č. n. Trilingue, the ha tre lingue. PER. Örĕ trĭlīnguī. Līnguā trĭeūspīde ārmātus, mināx, horrens, terribilis. 9 Māssiliām plērīque ideo dixere trilinguem. Mant.

Trinacriă, &, f. Sicilia. SYN. Siciliă, § Mürmine Trînăcriam, et cœlûm sûbtexere famo. Yirg. Così detta pe' suot tre promontarj Peloro , Pachino, e Lilibeo.

Trīnītās, ātīs, f. Lasantissima Trenita, SYN. Trīšs. EP. Almă, sănetă, ădorândă, venerândă. § Æternūs Genitor, Natūs, consorsque duorum Spiritus, in triplici nomine Numen idem (dist. .

Triones, am, m. plur. Il carro, segno celeste. EP. Frīgidi, gelidi, glāciālēs. J Gūrgite corrăleo septem prohibere triones. Ovid. Vide Septentrio.

Triplex, řeřs, adject. Triplice, triplicato. SYN. Tergeminăs. ¶ Fronte crăcîs třtůlůs sit triplex trīplīcē līnguā. Prud.

Tripūs, odis, m. Treppiede, che ha tre piedi. SYN Per oracolo d'Apolline, Côrtină, EP. Delphicăs, Apollineus, săcer, fatidicus. ¶ Mittitur ad tripodás certa qui sorte reportet. Ovid.

Tricemis, is, f. Galera a tre ordini di remi. SYN. Nāvīs, evīmbā, rātīs, ! Ēt eūrtūm tēmēnē ju-

gām, victēque trīrēmis. Juv.

Tristis, is, m. f., c, n. Tristo, malinconico, SYN. Mæstus, döléns, áfllíctús, mæréns. PHR. Est ficto valtas tibi tristis in ore, Fronslæti pårum, ét déjéctő lüműai váltá. 4 Sápplicités tristēs, ēt tūnsā pēctorā pālmis. Vīrg.

Tristitia, a., f. Tristezza, attristamento, SYN, Dőlőr, lűctűs, squálőr, mærőr, mæstitíá, EP. Māgnā, ăcērbā, īngēns, grāvis, sēllicitā. PER. Tristis ănimăs. Tristes cără: Măstâm pēctus. Trīstīs dölör. Ănīmī tācitūm vūlnās. PHB. Ănimām conficit. Mentem premit, opprimet. Peetora crueiat. Exeruciat praecordia. Sollicitus meror tenuaverat artus. I fristitia causansī quīs cognoscere quærīt. Ovid.

Tristor, āris, ātús, ārī. Ittristarsi, dolersi. Depon. SYN. Contristor, dolco, gemo. PLR. Monore dějřeřor. Tristřtřá prěmor, opprůmor. Mæstis căris obrăor. Tristitiă mentem, vel momune prémit, déjícit. Marôri indálgéa, PHR. Stetit ácri fixá dőlére. Prémit altúm cörde dólórém Clausum přetěré vůlnůs hábet, vel áljt.

Teisnieus, i um. Che ha tre puntr. SVN. Trifidus tricuspis. 9 Exentere irato tela trisulcă Jovi pent.'. Ovid.

Teniceus, a, inn. De franceato. SYN. Cercalis Tritică as méssés, et mexpugnabilé granico Triticim, i, n. B.ada, grano, SYN, Far, framentum, Cěrěs, EP. Pūrūm, Bāvūm, Bāvēscēns, æstīvūm. cereale. Tu victitabis hordeo, non tritico

jamb.). Sed.

Triton, onis, m. Tritone. EP. Celer, rapidus, squaměŭs, vägŭs, cærŭlčŭs. PHR. Stat celer obsequio jūssa ad Neptūnia Triton. Quaque vagūs sē töllīt in āguörā Trīton. 🖣 Cærňleos hábět unda Deos, Tritena canorum. Ovid. Fab. Tritone dio del mare, figliuolo di Nettuno e della ninfa Salacia; il quale fingono i poeti, che sia il trombettiere di Nettuno.

Ti Honius, ă, ûm. Di Tritone marino. 9 Nec dubiis čă signă dědit Tritôniă mônstris. Virg.

Trītňs, ă, ñm, partic. Sminuzzato, rotto. SYN. Āttrītus. Battuto. Cāleātus. 🖣 Ūt pătriā cărco, bīs

frügibus area trita est. Ovid.

Triviă, &, f. Diana. ¶ Prōtinŭs îmmîtêm Triviă dûcûntŭr ăd ârâm. Ovid. Expl. Sopranuome di Diana, perchè si dipingeva con tre faccie: nel Cielo prendesi per la Luna, nei boschi per Diana, nell'inferno per Proscrpina: oppure perchè si metteva nel principio di tre strade.

Triumphalis, is, m. f., ĕ, u. Trionfale. ¶ Itĕ triumphālēs cīrcūm měă tēmpŏră laūrī. Ovid. Triumphator, oris, m. Trionfatore. SYN. Victor,

ŏvāns, triūmphāns, V. Victor.

friümphātňs, ă, ūm, partic. Vinto. SYN. Victús, dēvīctūs, domitūs, sabāctūs, sapērātūs. ¶ Illē triumphata Căpitolia ad alta Cociutho. Virg.

Triumpho, ās, āvī, ātūm, ārē. Triumfare. Nent. SYN. Övo, ēxulto. PER. Triumphum dūco, ăgo. Triumphi decus refero. Triumphali curru invěhor. Chirá, ladroque revinctús ingrédior. PHR. Pārtoque ībīt regīnā triumpho. Tu ducibūs lātīs aderīs, cūm lātā triūmpbūm Vāx cănčt, ēt longās visēnt Căpitoliă pompās. Inde pěděm victor můltá cům laůdě rěflexit. ¶ Victör äb höste redīt, lætāque trīumphāt in ūrbe. Prop.

Triumphus, i, m. Trionfo. EP. Augustus, clarus, īllūstrīs, latus, supērbūs, sacer, decerus, sublīmis, solēmnis, nobilis, lauriger, magnificus. PBR. Ingrédior carra lætos imitanté triamphos. řiánciá nobilibus jámjam illustrándá triumphis. Sölemnes Regum visura triumphos. Hae tībī māgnītīcās pēmpā trīūmphūs ērīt. Mīlēs io, māgnā voce, triumphe, canit. J Nullus et īotīquō Mārtě triūmphūs avī (pent.). Prop.

Te schus, i, m. Trottola. SYN. Turbo. EP. Celer, iortus, levis, mobilis, volūbilis. PHR. Nūne pilä, nanc celeri vertitur orbe trochus. Torto volitat sūb vērbērē tūrbo. Ille āctňs hăbēnīs Cīrvātīs fertür spätfis. Nämque ägör, üt per plänä citüs sola verbere turbo. ¶ Hic artem nandi præcipit,

illě trochi pent.). Ovid.

Trojā, vel Trojā, æ, f. Troja. SYN. Īljūm, vel dlíðn, Pērgāmā. EP. Āntīquā, pötēns, īnsīgnīs, célebrātă, Phrygia, bēllica, Iliaca, Phœbēa, Nēptuniă, Dârdăuiă. 9 Trojă jăcet certe Dănăis învīsă pūellīs. Ovid. Hist. Paese nell' Isia minore, in cui la principale città fu Ilio, ossia Troja, celebre, e molto nota pei poemi di l'irgilio, e d'Omero.

Trojani orum, m. plur. Trojani, di Troja. SYN. Trōčs, Trōjŭgčuās. Dārdānidas. Dārdāniā, Ūlĭācī, Teŭeri, Hectoridæ, Ænĕădæ, Phriges, m f. Trōădes, Iliades, Phrygia. EP. Antiqui, fortes, belligčri, gčučrēsi, trūcēs, māgnānimi - nādācēs im-

păvidī. PER. Dārdāniī, Hēctörči sŏciī. Jūvēntās Trojāna. 9 Solvē mētūs, ēt tū Trojānos exne cæstūs. Virg.

Trojanus, ă, um. Trojano, di Troja. SYN. Trojus, Troieŭs, Īliācŭs, Phrygiŭs. ¶ Hāe fŭgërënt Grājī,

premeret Trojānā jūvēntās. Virg.

Trăphæum, i, n. Trofeo, spoglie dei nemici. SYN. Spoliă, exitvia. EP. Amplum, dives, illustre, nobile, săpērbūm, hostīle, māgnificūm. PER. Höstis exňviæ. Vieto ex höstě trophæum. ¶ Mezēntī dūcīs ēxāviās tibi māgnē trophæūm. Virg.

Tros, ois, m. Trojano. SYN. Trojanus, Troius. ¶ Dēmŏlĕōn cūršū pālāntēs Trōăs ăgēbāt. Virg.

Trucido, ās, āvī, ātūm, āre. Squartare, far in pezzi. Act. acc. SYN. Occido, júgňlo, něco, pěrimo. ¶ Fīt viā vī, rūmpūnt ādĭtūs, prīmōsquĕ trŭcidant. Virg.

Trăculentus, ă, um. Crudele, fiero. SYN. Savus, ātrōx, ferās, crūdēlis, īmmītis. ¶ Ūt ferās est, mültőqně sňís trúcůléntiŏr Eūrís. Ovid.

Trūdo, is, sī, sūm, črě. Spingere a forza. Act. acc. SYN. Extrudo, detrudo, pello, impello. ¶ Hōc ēst ādvērsē nīxāntēm trūdērē mēntē. Lucr.

Trunco, as, avi, atum, are. Troncare, tagliare. Act. acc. SYN. Cædo, scindo, ampito. Vide

Trūncus, i., m. Tronco. SYN. Stipes. EP. Arhorčús, dūrūs, ingčns, nodosús, quērcčus. ¶ Gēnsquč virām trāncis, ēt dārē rēbērē nātā. Virg.

Trňtină, æ, f. Bilancia. SYN. Lânx, bilanx, libră, stătēră.

Trŭtino, ās., āvī., ātūm., ārč. Bilanciare., pesare Act. acc. SYN., Pēndo, lībro, pōndčro. ¶Ātque exporrecto trătinantur verbă lăbello. Pers.

Trūx, trūcis, adject. Crudele. SYN, Sāvus, dīrns, fěrox, atrox, crūdēlis, bārbāros, inhūmānus. ¶Blāndă trūcēs ănīmōs fērtūr mõllīssē võlūptās. Ovid.

Tũ, tửi, třbi, tē. Tu. Pron. Tũ bonůs hôrtator,

tū dūxquě cŏmēsquě fŭīstī. Ovid.

Tăbă, â, f. Tromba, SYN, Bůccină, côrnů, æs, clāssieum, lituus. EP. Altisona, erepitans, stridēns, clārā, raūcā, cănōrā, Mārtīā, tērrībīlīs, bēllīcā, bēllīgērā. PER. Æs cānōrūm, raūcūm. Dāns bēllō sīgnūm. Cănōrōs dāns sŏnĭtūs. PHB. Quá féră bellă cănit. Fünercos quæ clangit ĭn ūsūs, Tērrĭfĭcīs frāngīt clāngōrĭbūs aūrās. Ŭbi clārā dēdīt sŏnitūm tūbā. Ærģ ciērē virōs. Märtemque accendere cantú. 🖣 Exoritúr elamörquĕ vĭrūm, clāngōrquĕ tŭbārūm. Virg.

Tuber, čris, n. Tumore, tartufo. § Qui, ne lübe-ribus propriis öllendät smienm. Hor.

Tűhícču, ínís, m. Trombetta, trombettiere. PHR. Sīgnă cănit tübicen. Ēre cănoro dăt sīgnūm tűbřcěn. Ad půgnám raŭcō věcát á iě cěhôrtěs. Quā jăcēt ēt Trēja tübicēn Mīsēnus ărēnā.

Tăbăs, i, m. Doccione, condotto d'acqua. SYN. Cănālīs. Flauto. Călămŭs, fīstūlă. ¶ Ālquē lūbōs stīpāvīt ăquæ vērgēntīs ād Aūstrūm. Fill.

Tăděs, itis, m. Martello, SVN, Māllčus, V. Malleus. Tŭčor, čris, tūtūs, vel tŭitŭs, črī. Difendere. Dep. ace. SYN. Defendo, servo, tūtor, cūstodio, protěgo. 🖣 Bîs māgnā vieti pūgnā, vix ūrbě tůēmůr. Virg.

Tăgăriam, ii, n. Tugurio, vapanna. SYN. Căsă. Paūperis et tiguri congestām cespite culmen.

Tūm, adverb. Allora. SYN. Tūne temporis. In oltre. Deinde, deinceps, prateria.

Timefácio, is. feci, factum, eie. Gonfiare. Aci. ace. SYN. Inflo.

Tůměo, čs., ří, čič. Esser gonfio. Nent. SYN. Fürgéo, türgésco, inflör, támésco, intámésco. Vēre timent terra, et genitālia semina pēscunt. Virg.

Tămităs, ă, ăm. Gonfiato, gonfio, SYN. Türgidăs, tomēus, inflatos. I Sie tamen, o juvenis, tumidårům victor aquarum. Ovid.

Támár, őris, m. Gonfiamento, tumore. Ft Régém regnare jube, quantosque tumores. Lucr.

Tůmělo, ás, áví, átům, árě, Seppellive. Act. acc. SYN. Hůmo, řuhůmo, sepeljo. PHR. Terræ måndo. Condo corpus terra. ¶ Optat et exanimis manibus tumulētur amīcis. Ovid.

Tamūltūosas, a. ūm. Tumultuoso, confuso, sedizioso. SYN. Tārbīdās, tārbālēntās. PER. Tāmāltās

movens, agens, ciens.

Tůmůtrůs, ûs, m. Tumulto, SYN, Môtůs, tůrbă. Strepito, rumore. Mūrmūr, strepitūs. EP. Văriŭs, súbitás, ingens, discors, vágás, vésánás, horrisonus. PHR. Cælum tonat omne tumultu. Domás înterior gemita, miseroque tamalta Miscētur. Naucius ingēnti pēr rēgiš tēctā tumultu Ecce tăit. Hos înter motas, medio flagrante tůmůltů. 4 Aůděšt? îlle čtřám cácôs instárě tűműltűs. Virg.

Tămălăs, i, m. Collina, mucchio di terra. SYN. Cölišs, äggér, Sepolero, Sépülcrüm, Et tümülüm făcite, et timulo superaddite cărinen. Virg.

Tündo, is, tülüdi, tünsüm, ere. Pestare, battere. Act. acc. SYN. Fério, pērcūtio, pūlso, frango, tero, contero, contundo.

Tňnică, &, f. Tonaca. • Quândo čqués, et picti

tănică Nilötide Maŭri, Mart.

Tūrbā, æ, f. Turba, calca. SYN. Agměn, glőbás, phálánx, cătervă, colonă, cohors, mănus, frequentiă. EP. Māgnā, ingens, numerosă, garrulă, lóquāx, dēnsā, ēlfūsā, cŏāctā glómčrātā. PER. Dēnsissimās virām globās. PHR. Plūrimā tūrbā strěpit. Præcipitésque růdis tůrbæ compescuit îrâs. Quique viri fanti-cômpescuit îrâs. Quique viri tauto complerint agmine ripas. Ingentem comitum allaxisse novorum Invento admirans nămerăm, mâtresque, virosque, Undique col-Jectam pubem. • Hue omnis turba ad ripas élfűső rűébőt. Virg.

Tārhīdus, a, um. Torbido. SYN. Turbātus, pērtūrbātus, Confuso, mischiato, Confusus, peimixtus, Sozzo. Sordidus, Türbidus hie como

vāstāquē võrāginē gūrgēs. Virg

tarbo, inis, m. Tempesta, turbine. EP. Aspér, vorāx, ādvērsās, sonorās, ventogās, opācās, horridus, válidus, viólentus, PHR. Adversi rúptó centurbine venti Confligunt. Interdanque atram prörümpit ad æthera núběm Túrbine fúmantém pieco, Cravita turbinibus mediis permitte carinas, Ovid. Pro Trocho, Vide Trochus.,

tarba, ās, āvī, ātām, ātě. Turbare, interbidare. Act. acc. SYN. Conturbo. perturbo. Confoudere, mischiare una cosa coll'altra. Misceo, permisceo. Hůne sině mě tůrbirě globum, čť régé tělá

pēr aŭrās, Virg.

Terhütentüs ä, am. Turbolento SYN Turbidüs. ver sēditiosus. PER. Turbarum, et novitātis in The.

Türcă &, m., plur. Türca, arum. Turch. EP. Savi, Jeri, barbari, atroces, inhumani, fortes, bělligěri, improbi, impři, potěntěs. Sexthici. PER, Fidei savissimus hostis Impia bella parāns Děŏ. Christi implācābilis Löstis. Hörribilis bello. Hist. Popoli venuti dalla Scizia, sotto il eni comando sonovi molti paesi nell'Asai, e well Europa.

Tūrdňs, i. m. Tordo, uccello), EP. Grāssús, avidus, čdáx, obesús, raúcús, vágús, ádvená, péregrimús. PER, Inter aves gūstū grātīssīmus āles, PHR, Inter aves tūrdūs prīmos sibi jāctāt honores. Sūbdola tendûntūr erassīs modo tetia tūrdis. ¶ Nēc tenācm solers turdorum nosse salīvām. Yirg.

Türgeo, es, si, ere. Gonfiarsi, esser gonfio, Neut. SYN. Türgesco, tumco, tumesco, inflor, intúměsco.

Türgidüs, ä, üm. Gonfiato yonfio, turgido. SYN. Intlātus, tumēns, tumidus. 🖣 Tārgidus ālvinum jügülät düm Mémnönä, dümqué. Hor.

Tūrmā, ā, f. Turma, compagnia, SYN, Agmen, eŏhōrs, mănŭs, cātērvā, pliālānv. 🖁 Sīgūā cănūnt: prīmūm tūrmās īnvāsit ăgrēstēs. Virg. Türmātis, is, m. f., č, n. Della stessa compagnia. Mīstā virīs tūrmālē frēmīt, dāt čūntibūs ēnsēm. Stat.

Türmátím, adverb. 1 schiere. • Édéré türmátím eerlantiă, nec dăre paŭsām. Lucr.

Tūrnus, i, m. Turno. EP. Aūdāx, generosus, fortis, māgnanimus, belliger, intercitus, PER, Rex. dūx, dūctor Rūtūlūs, Daūniūs. Rhætēiŭs hērēs. Tūrnās at infractās ādvērsē Mārtē Lătinēs. Virg: Hist. Re de' Rutuli, il quale mosse una crudelissima querra contro di Enca, ve de Trojan': ma fu vanto, ed acciso dallo stesso Enca.

Turpis, is, m. f., e, n. Laido, deforme, disonesto. SYN. Fædás, deformis. Sozzo, sporco. Sordidás. L'ergognoso, impuro. Împărăs, înfâmis, 🖣 Quêm sponsæ túrpes, et præfextatús adulter. Juv. Quod lăciat magnas turpe tribunăl opes (pent.). Ovid.

Tärpiter, adverb. Sozzamente, laidamente, disonestamente. I Qui nisi carptus erit, türpiter ipse cădět quát. . Ovid.

Tűrpĭiñdő, ĭnĭs, f. Laidezza, disenestà, bruttezza. SYN. Labes, sordes, măculă, deformitas, for-

ditās. Infamia. Infamiă, dedecăs.

Türpo, ās. āvī. ālūm, ārē. Bruttare, sporcare. Act. ace, SYN, Fásdo, măcădo, côrrămpo. • Sctosâm lævi fröntém túrpávérát öris. Hór.

Türrifer, å, um. Che porta torre. SYN. Türriger. Āt cár tűrtiférá cápát ést örnátá cötöná. Ovid.

Tůrris, is, t. Torre, SYN, Arx, cástěllům, prô-půgnácůlům, LP, Altá, čxcělsá, sůblimis, áčriá, vāvā Jērreā, vālīdā, solidā, mūnūtā, pravāltā, sūpērbā, ēditā, ardijā, sāxēja, PHR. Stat lērrēji tilo ris ăd aŭrās. Sūblīmī vērticē tāngēns sīdērā. Stāt tárris műnită lőcő, máróquě ténáci. Ármátiquě cavis expectant timrilous höstem. Süblimigne minans irrampit in athera tecto, . Cadicolavälčant, stát térréå túrris åd aúras. Viig.

Türtür, ülis, m. Tollera "weelle". EP. Castus. rancus, pudicus, gemens, gemeboudus PHR Cui cantos gemére ést. Cônjugé qui capto nocté dřequé dôletí

Thissio, is, ivi itum, ire. Tossire. Nent. 4 Jam sécură potés tôtis tússire dichús. Mart.

Tūssīs, is, f. Tosse. EP. Ācērbă, raūcă, încommodă, ægră. PHR. Quătit ægrōs Tūssis ănhēlă sáes, et faucibus augit obesis. J Expuit una duos tūssis, et ūna duos pent. Mart.

Tūtēlā, ē, f. Tutela. SYN. Dēlēnsio, patrōciniūm, tūtāmēn. 🖣 Prīmā sīt īn vēbīs mērūm tūtēlā pňěllæ. Ovid.

Tūtō, vel Tūtē, adverb. Sicuramente. 🖣 Nēc tūtō fugiens incomitatus est (pent.). Ovid.

Tūtor, āris, ātus, ārī. Difendere. Depon. SYN. Tŭčor. ¶ Tūtāri Itāliām, dētrūdērē finibūs hōstěm. Virg.

Tūtor, oris, m. Tutore. Dēfensor, patronus. I Hoc tĭbĭ tūtōrī sāreĭnă mājŏr črĭt (pent.). Ovid.

Tūtūs, a, ūm. Sieuro. SYN. Sēcūrus. ¶ Inferiūs tērrās, mēdīo tūtīssīmūs ībīs. Ovid.

Tympănum, î, n. Tamburo. EP. Căvâm, raucum, resonans, sonorum, crepitans, æreum, taurinum, Cybeletum, PHR. Tympana pulsare, ferire, impěllěrě. Tympáná dánt strěpitům, Certábánt raūcō rčsŏnāntĭă tỹmpănă pūlsū. Mōx ærĕă tỹmpănă cœlo Încrepitânt. Aut și quis parvo feriat căvă tympănă sāxō. J Tympănă võs, hūc ūsquĕ vŏcāt Bĕrĕcynthĭă mātrĭs. Ovid.

Tyndarus, i, vel Tyndareus, m. Tindaro, 9 Mē tĭbĭ Tvndărĕūs vītā grāvĭs aŭctŏr čt ānnīs. Ovid. Fab. Re di Taranto, marito di Leda, madre di Polluce, Elena, Castore e Clitennestra.

Tindăridă, aram, m. plur. Discendenti di Tindaro. SYN. Cāstör ĕt Põllūx. EP. Clārī, gĕmĭnī, īmmortālēs, generosī. Divisi medium fortīssima Tyndäridärüm. Hor.

Typhous, cos. m. Tifeo. EP. Ferus, savus, immānis. ¶ Īnārimē Jovis impēriis imposta Typhŵō. Virg. Āltā jācēt vāstī sŭpër ōrā Tў-phœĕŏs Ætnā. Id. Expl. Gigante figlio del Sole e della Terra, il quale volendo scacciare lo stesso Giove dal Cielo fu ucciso dal medesimo con un fulmine, e schiacciato sotto dell'isola Ischia. Tyrānnis, idis, f. Tirannia. EP. Crūdēlis, dīrā,

sēvā, dūrā, bārbārā, crňēntā, īnvīsā, hōrrīdā, fŭrĭātā. PHR. Ūrbs crūdēlī ōpprēssā tÿrānnidě. Încutit et servile jugum füriāta tyránnis. • Quid Něrě tām sāvā, crūdāquě týrānnidě

fecit? Juv.

Tyrāmuis, ī, m. Tiranno. EP. Atrox, ferus, dīrus, forens, immītis, cæcus, impius, sanguineus, trūx, crácntůs, viólentůs. PER, Gaüdens cædě tyrānnus. Spīrāns fūlmina et īgnes, Impatiens trāmī, ēt sīně lēgě týrāmušs. PHR. Dēbītā sāngojněo mors sángujnělentá týránno. Regná pěr ātrācēs ālīm vēxātā týrānnās. ¶ Itāstĭbūs īm-

mītīqne āddīvi īgnārā týrānnō. Virg. Týriús, ă, ūm. Di Taro, nella Fenicia. SYN. Sārrānus. 🖢 Ūrbs āntīquā fūīt, Tyrtī tenuēre colonī.

Virg.

Tīre, vel Tīre, onis, et Tirûnculus, m. Soldato novollo, novizio in qualunque arte, o professione. EP. Novas, indoctas, ignāras, radis, inscias, vigil, studiosus. 4 Ērgo ūt tyronūm celebrārē frequentia posset. Ovid. Nomina sectatur, modo sümptā vēstē virīlī Sūb pātribūs dūrīs tīrönām. Hor.

Tyrōciniūm, ii, n. Nociziato, SYN, Rudimēntūm, prīnešpšūm. 🖣 Nēc tyrācšušā pāccēt, cīrcāmquč férátűr. Manil.

Týros, vel Týrus, ī, f. Tiro, SYN, Sarra, EP. Āntīquă, větůs, cělebris, divěs, ŏpůlentă. ¶ Ōminibūs sēd rēgnā Týrī germānus hābēbāt. Virg. Expl. Città nella Fenicia, molto celebre e famosa in tutto il mondo per lo scarlatto.

Ūběr, črĭs, n. *Poppa, mammella*. SYN. Māmmš, păpullă. PHR. Dûlciá matris Überă parvňs ămát. Tum těpřdő dulces răpřentůr ab uběrě nati. Tčučro depulsus ab ubere matris. 9 Uberaque ēbībērānt ăvīdī lāclāntīă nātī. Ovid.

Ther, eris, adject. Fertile, abtondante. SYN. Largŭs, fertilis, ferax, tœcūndňs, ăbūndāns. PHR. Fērtīlīs ūbērē cāmpūs. 🖣 Dōnāquē prōmīssīs übčrĭōră fĕrām (pent.). Övid.

Obertas, atis, f. Fertilità, ubertà, abbondanza. SYN. Fertilitās, ferācitās, copia, abundantia, ūběr, PER. Dīvĭlĭs ūběr āgrī. Tērră fēlīx ūbĕıĕ lætő. J Übertate minőr, laús est próventibis împâr. Mant.

Übērtīm, adverb. Ablondantemente. SYN. Abūndē. 🖣 Prēssērāt, ūbērtīm läticēs īvērē pēr hērbām.

Mant.

Ŭbi, adverb. Dove, ove. ¶ Rēddĭt ŭbī Cĕrĕrēm têllūs inārātā quotāmnīs. Hor, Īlle ühi nāscēntēm mācūlīs vārīāvērīt ortūm. Virg.

Ŭbicūmquĕ, adverb. Oc*unque, docunque.* ¶ Sērvŏr, ŭbicumque est, uni mea gaudia servo. Ovid. Öccürränt übicümque velis, nec fama fefellit.

Ŭbiqnë, adverb. *Da per tutto, in ogni luogo.* ¶ Cënsús ămicitiās : paūpēr úbique jācet (pent.). Ovid. Ŭbivis, adverb. Dove vuoi. 🖣 Non ŭbivis, corām que quibūslibet, în medio qui. Hor.

Ūdo, önis, m. Calcetto, scarpino. 9 Ūdōně plāntā-ēndrömidē fövēnt ārtūs scaz.). Scal. Ūdūs, ă, ūm. Unido, molle. SYN. Mădēns, mădĭ-

dŭs, hūmĭdŭs, ūvĭdŭs. 🖣 Ūndăquĕ nou ūdo sāb

pědě sůmmă fřířt (pent.). Ovid.

Ūlcīscor, eris, ūltūs, sci. Fendicarsi, far vendetta Depon. acc. SYN. Pūnio, vindico. PHR. Subit īră cădentem Ülcîsci patriam. Ültă virum, pænās inimīco a fratre recepi. Cæsosque ulciscěrě fraties. Nüllum et non měmorábilě nomen Fæminea in pæna est. Extinxisse nefatămen, et sumpsisse merentis Laudabor penas. ănimumque explesse juvabit Ultricis flamma. LEt tandem læti söciörum ülcīscimur ümbrās. Virg.

tlens, eris, n. Piaga, EP. Acre, dirum, fædum, putre, tetrum, sordidam, stillaus, squalens. putréfactum. PHR. Corpus tabifico respergitur ůlečrě lepræ 🖣 Sánguřne et ülečribůs vôcis vià sentă coibăt. Lucr.

tigo, inis, f. Uligine, umidità della terra, ecc. EP. Lātă, pinguis, dūleis. \ Nūtrīt sēcrētūs con-

clasa áligiuis hamor. Aus.

timus, ř. f. Olmo. TP. Āčriă, āliā, sūblimis, prōcēră , lātă , dūră , pāmpĭnĕă , frondosă, PER. Ămīcă vītībūs ārbor. Pāmpincīs onerātā vītībūs. Ămīcă frětīs něc ĭnhōspĭtă vītĭbǔs ūlmŭs. PHR. Īn mēdīō rāmō√, ānnōsāquē brāchĭā pāndit Ūlmŭs ŏpāca . Ingēns. 🖣 Nēc gēmēre āčriā cēssābīt tārtūr āb ālmē. Virg.

Ună, ŵ, f. Misura di due braccia. Ū nā Braccia.

SYN. Brāchiă. ¶ Invenit Euridicen, căpidisque āmp'ēctĭtăr ūlnīs. Ovid.

Últěriŏr, ŏris, m. f., ús, n. Chi è più oltre. ¶ Sempĕr ět înventis ültěrioră pětít (pent.). Oxid.

Ottimus, a, um. Ultimo. SVN. Extremus, postrēmus, novissimus. I Ūltima mē tēllūs. ūltimus orbis habet (pent.'. Ovid.

Ŭitio, ōnĭs, f. *l'endetta*, SYN, Vindiciă, EP, Atrôx, dīrā, sævā, crūdēlīs, sēcūrā, fūnēstā, sānguīnolēntā. ¶ Šānguĭnŏlēntā grāvēm Dīvūm sēdā-

věrát ířám Ültřo. Mant.

CHor, oris, m. L'endicatore. SYN. Vindex. EP. Ācĕr, sāvās, immītīs, jūstās, inīquās. PHR. Quique necem patris vindicet, altor erit. Sequitur superbos altor a tergo Deus. ¶ Ültör eris mēcum; aut aperīt sī nulla viam vis. Virg.

Uttrā, præp. acc. Oltre. Invalidos vir s ültra,

sörtémané sénéctáe. Virg.

Utro, adverb. Spontaneamente, volontariamente. SYN. Spontě, vělens, libens, libenter. PHR. Āt mihi sēse öffērt ültrē, mčus īgnis Amyntās. Spontě sňá sándix páscentes vestřet ágnos. 🖣 Ültrő cöntémptűs rögát, ét péccássé fátétűr. Prop.

Ŭiŭiă , &, f. Allocco, nevello notturno. SYN, Būlio. Cērtēnt ēt cienis úlúlæ: sit Tytirus Orpheus.

Ŭiňiātňs, ūs, m. *Urlo*, *ululato.* SYN. Quēstŭs, elāmor, gemitus, fletus, planetus. EP. Acūtus, āttonitus, mæstas, trīstis, lūgubris, farmineus, tremulus, querulus, clamosus, flebilis, terribilis, hörrisönüs. PHR, Tünc resönat mæstüs västis ŭlŭlātūs in antrīs. Nostrās ŭlŭlātūs flēbilis aŭres împulit. Liber idest, festique fremunt ŭlŭlātibus agrī. Ovid.

Ŭiŭio, ās, āvī, ātūm, ārĕ. *Urlare, ululare.* Neut. SYN. Vöciferör, exălulo. PER. Ülulatibus iuiplēre cœlūm, æthera, auras. Ululatum mitto, fundo, tu aŭrās spārgo. PER. Trēmölīs ŭļulātibus āthērā complent, āčrā miscēnt. Implēvīt sācrās quērūlīs ululātībus ades, Insanos ůlůlátůs spárgit in aŭrás. Lämentis, gemitůque, ēt fæmineo úlulātu Tēcta fremunt. Pēr nēctēm resonāre lupīs ululāntibus urbes. Virg.

Úlvá, æ, f. Erba di mare. EP. Viridis, pălūstris, līmosa, levis, mollis, viridāns, glaūca, flūminea. FIIR. Proptěr áquæ rivům viridi procůmbit in alva. § Înformî lîmo, gladcaque exponit in

ülvä, Virg.

tīrssēs, is, m. Ulisse, SYN. Eolides, Laertiades. EP. Astūtūs, väfēr, caūtūs, cāllīdūs, fāllāx, atšeitūs, prūdēns, tācūndūs, Grājūs, Pēlāsgūs, Didichińs. Si minns errasset, notus minus éssét Ülyssés, Ovid. Hist. Re d'Itaca e di Dulictio, figlio di Lacrte e d' Inticlea, nomo cloquen'e. forte ed astuto. Ebbe questi per moglie Penelope figlia d'Icaro, da cui ebbe un figliuolo detto Telemaco: e tanto questa sua consorte amava, che per non andare alla guerra Tenjana, finsosi pazzo : scoperto poi il suo inganno ed astuvia, fu condolto alla querra contro di Troja, occ uccise le quardie, portò via la statua di Pallade, la guale in Troja si conservava, ed ottenne le armi de tchille neciso da Paride, le quali giustamente pretendeva Ajace; e dopo la presa di Troja ucvise Polissena vicino al sepolero d'Achille.

tīmba, onis, m. Scudo, SYN, Clypčūs, scūtūm. EP. Æreds, dards, sölfdas, carvas, carvalas, minav, - fülgidus, corūscus. PHR. Sie galea teeti, duroque ümböne residünt. Ardet apex capiti, cristisque ā vērtice flamma fünditur, ēt vāstēs umbē vomit aŭrcus ignes. Ictus sūstinet ærcus ûmbo. Aŭrčus ŭmbo, Evomuit late flammam, et fux īgnēš fūlsīt. ¶ Confūndīt plēbējš plišlānx ūmbonibus æquis. Prud.

Ūmbrā, ā. f. Ombra. SYN. Gālīgo, tčnebrā, ūmbrāculā, örum. EP. Cæca, nigrā, opāca, obscura. gělidá, frigidá, horridá, horrens-siléns, noctúrná, tremulă, viridis, densă, nubiferă, refugă, soporĭſĕră. De spectris, vel manibus: ēxsānguīs ĭnānĭs, nōetĭvāgā. PHR. Tū mŏdŏ pāmpĭnēa lætūs spătiāre sub umbrā. Lentæ texunt umbrāculā vītēs. Ingēntī rāmorum protegāt umbrā Libi möllis amarácus illum Flöribus, et düler āspārāns complēctītār ūmbrā. Nūne čtīām pēcuides umbras, et higora captant. Spargite humum foliīs, inducite fontibus umbras. I Nos pătriâm lugimus; tu, Tîtyre, lentus în ûmbră Virg.

Umbrācătūm, ī, n. Ombra, ombrella. SYN. Ümbră. ¶ Aŭrčă pēllēbānt răpidos ûmbrāculă Soles. Ovid.

Ūmbro, ās. āvī, ātūm, ārĕ. *Ombreggiare,* Act. SYN. Těgo, ŏpāco, ŏbūmbro, ĭnūmbro. ¶ Ātque ūmbrātă gērūnt civili temporă quercu. Virg.

Unā, adverb. Insieme. SYN. Pāriter, simūl. ¶ Tūgue ăděs, începtůmque ûnă pereurre lăborem. Virg. Unănimis, is, m. f., č. n. Chi è del medesimo vo-

lere, unanime. SYN. Ūnanimus, concors. I Tūno sīc ūnanimum moriens solātur amantem. Stat.

Ūneńs, ī, m. Uncino. SYN. Hāmňs, hārpāgo. EP. Tridens, răpidus, ferus, tenax, ferratus, aduncus. PHR. Mox illa în lătěbris ûnco sûspende těnáci. În quă fitălis, sêd ferus ûncus erăt pent. Pamph.

Uncus, ă, tim. Unvinato, curvo, torto, SYN. Cūryŭs. ădūncās, V. Garvus.

tīndā, ā, f. Onda. flutto, SYN, Ăquă, lým; hã, fôns, Būmen, Būvios, Neptūnus. EP. Dulcis, pūra. văgă, vivă, vitrčă, limpidă, frigidă, timescens, sulgiliens, crepitans. PHR. Ilignis deductă cănālībūs ūndā. Ēt pētēre ē vīvīs lībandās fontibus undas. Vitrėis petiisse sub undis. Gaudētque mērīs ābstēmius undīs. ¶Ūt mārē sollicitum stridet relluentibus undis. Virg

Ondé, adverb. D'onde, ¶ Qui génus? Ūndé dŏmô? pâcêm ne hûc fêrtis, ăn ârmă? Virg.

Undecimus, a, am. Undecimo. Luccifer andecimus, Lydos cum lætus in agros. Oxid.

Endëniis, ă, ûm. A modici, a undai 🥊 Mē quăter undenos sciát implevisse Decembres. Hor.

Undique, adverb. D'ogn'enterno, d'equi parte. Pirús áb árböribűs spéctábilis űndigűé cámpűs.

Undo, ās , āvī , ātūm, ārč. Ondeggiare. Act. SYN Inundo, Nucțuo, astuo PHR. Undins ruptis főrnácibús Átná. Áhéná úndántiá flámmis Früges alta, campaque nătintes, Lenibus ûn dābānt flabris. Undābāt tremulo erispāta exeŭmine laŭrus. • Ad coelum undabat vertex, tűrrimqué ténéliát. Virg

Undusús, a, um. Ondoso, SYN Undans, aestuans flúctúáns. C Trójá pér úndősum péteretűr elas

sibus æqnör. Virg.

Crgo, is, unxi, unclum, črč. I'ngere. Act. SYN. Imbão, fingo, lino oblino, mango perángo. PLR. Diffundere unguentum in actus. Oleo pērfundērē, vel tingērē. PHR. Tyrio mādēfactūs temporă nărdo. LAut scripto, quod me tă-

citam jűvét; üngőr ölivő. Hor.

Unguentum, i, n. Unguento, unzione. SYN. Mědřežměntům, mědřežměn, EP. Ūdům, přinguě, crássám, frágráns, Sýriúm. PHR. Ílliús é nitidó stillant üngnentă căpillo. Să pe coronatis spirant ünguentă căpillis.

Engiis, is, m. Artiglio, unghia, EP, Cūrvus, recūrvūs, rīgēns, rīgidūs, nītīdūs, avidūs, ādūncūs, těnůřs. PHR. Örá rěcůrvě Unguě sěcát. Et sěcůř mădidas ûngue rigente genās ¶ Texviți înmimeri lûbricăs ûnguis ăpri (pent.). Mart. Înaŭiă, æ, f. *Ugna de piedi delle lestie.* ¶ Quă-

drăpědantě půtrém sốuřtů quátřt ûngůlá campām, Virg.

tnichs, ă, ûm. Unico, solo. ¶ Et vivâx Phœnix,

ūnică semper avis (pent.). Inia, onis, m. Perla. SYN. Bacca, gemmă. EP. Nitens, Indus, Indicus, Gangeticus, clarus, fulgens, rotundus, candidus, candens. PER. Conchea bacea. Indi bacca maris. Albentes, conchārām gērmīnă, bāceæ. ¶ Mārgārīs ēst Grājīs, est unio dieta Latinis. Ovid.

turo, ōnis, f. Unione, unità. SYN. Pāx, concordiă.

Vide Concordia.

tnio, is, ivi, îtûm, îrě. Unire, conjiungere. Act. SYN. Cōnjūngo, cōnnēcto, cŏpŭlo, cōllĭgo. CTālis et ū̃nītī mox āgminis āerā complet. Juv. Universus, a, um. Universo, tutto, intiero. SYN.

Omnis, cūnetus, tōtus. Vide Omnis. tnus, a, ūm. Uno. SYN. Solus, ūnicus. Nām dělőr űniűs püblică caűsă făit (pent.). Övid. Úpitio, önis, m. *Pastore*, SYN. Pāstor. PER.

óvřům cůstěs. Věnřt čt Üpřlřě, tárdi věněrě bůhůlci. Virg. Vide Pastor.

Crbanus, a, um. Urbano, civile. SYN. Civilis, vel mītis, henīgnus, comis, hūmānus, mānsuetus. Ūrbānūs pătěr ūrbĭs ĕrāt, quō tēmpŏrĕ prī-

mom. Mant.

īrbs, ūrbis, f. Città. SYN. Cīvitās, öppidūm, mæniă, ārx. castellum. EP. Clara, antiquă, māgnā, nobilis, māgnīficā, dīvēs, splendidā, ečlebris, súperbá, Boréns, řínsignis, válidlá, tůr-rilá, tůrrigérá, řínvietá, Mártiá, běllicá, Má-vértiá, vállátá, můnitá, říněvpůgnábilis, říndőantá, însăpērābilis. PER. Ūrbs populosa viris. t betilibus eineta mūris. Cīreumdātā fossis. Amplă situ et domibus decorată superbis. Tem-, 🗟 s rēllīgiosā pils. Præcinctā momibus. PHR. Non clausă tegunt jam memiă Teucres. Adde tót égrégiás űrbés, őpérűmqué lábőrés. ¶ Té dűcé māgnīfīcās Āsīā pērspēximus ūrbēs. Ovid.

trečūs, i, m. Orcio, vaso. SYN. Ūrnā, vās, pōcalūm, aquālis, amphora. Fracta cadit ūrceus

ānsā, Mart.

īrgēo , ēs , sī , ērē. *Sospingere.* Act. acc. SYN. Premo, comprimo, insequor, insto. Sorzare. Gogo, impello. Tormentare. Vexo, ciñejo, excrácio. ¶ Nāminā nāllā prēmūnt, mortāli ūrgeműr áb hösté. Virg. Friná, ás. f. *Orma.* ¶ Quöndam etőám nimiő prás-

ceps arină flăente. Seren.

tenă, ŵ, f. Urna, mezzina, vaso di terra. SYN. Ūrečus, vās, hydria, aqualis, amphora. EP. Pietilis, frágilis, sépülerális, fünelnis, műstá. In judīciis. Fātālīs, iniqua, jūsta, Idam levis öbligna sábsédit ágnáriús árna. Ovid.

tro, is, ūssī, ūstūm, črč. Abbruciare. Act. acc. SYN. Cremo, concremo, incendo, torreo, in-Bammo, aduro, comburo. PER. Daie Bammis, vel īgnībūs. Dārē in flāmmās. Īmponērē Bāmmīs, PHR, Sūbjēctīs ūrčrē flāmmīs. Nostrāquē fūmosis nrere membra focis, Infestum eluitur scělňs, aút exúritůr igni. Flamma frůtices crepitante cremabat. Comnia fecisti, ne te ferus üreret ignis. Ovid.

Ūrsă, æ. f. *Orsa.* EP. Immānĭs, squālĭd**ă,** hōrrĭdă. vălidă, Getică. PHR. Quā cătălūm lāmbēndō fingit in ārtūs. ¶Ūrsă pēr incūltēs ērrābāt squā-

līdā montes. Vide infra Ursus.

Ursă, &, f. Costellazione. SYN. Arctos, Cynosūră, Pārrhāsīs, Helicē, EP. Mænālis, Pārrhāsia, Ĕrymānthis, Lycāonia, glacialis, Scythica, colēstis, hypērborčā. Horridus in jāculis, ēt pēllē Libīstidis Ūrsā. Virg. Sequo celeste al Polo Settentrionale, in cui sono due costellazioni, delle quali una dicesi l'Orsa maggiore, l'altra minore.

Ūrsūs, ī, m. Orso. EP. Āvidūs, atrox, mināx, ferus, trūx, savus, informis, turpis, raūcus, præcēps, grāvis, dēformis, terox, rabidus, terrībīlīs. PER. Unguībūs ārmātūs , mīnāx , mīnitāns, Sylvis lätitāns, Errāns per incultos montes. Fortibus armentis incurrens. Stabulāns nīmbēsīs mēntībūs. Pūgnāns rīgīdīs ūnguĭbŭs. PHR. Vāstēs mĭnāx pāndĭt hĭātūs. Raūcī tūne cominus Ūrsī , tūne avidī vēnērē lăpī, Præceps sanguinea nunc se rotat Ūrsus ărenā. 🖣 Utque fügāx āvidīs cervūs deprensus ăb ūrsīs. Ovid.

Urtīcă, æ, f. Ortica. EP. Āspēră, ācris, ăcūtă, mordāx, pūngēns, stimulāns. Aut piper ūrtīcæ

mördácis sémina miscent. Ovid.

Usque, adverb. Sempve. SYN. Semper, nûnquâm non. ¶ Mēns intentă săis ne foret asque mălis pent. Ovid.

Esque, prap. serviens acc. Insino, sino. SYN

Ăd , ūsquĕ ăd.

Ūsūrā . ŵ , f. Usura , interesse di danaro. SYN Fænűs. ¶ Hinc űsűrá vőráx, ávidűmque in témpŏrĕ fænŭs, Lucan.

tsgrpo, ās, āvī, ātām, ārē. Usurpare. Act. SYN. Ūtŏr, õccŭpo, învādo, îrrūmpo. 🖣 Ūsūrpāre ŏcălīs, nēc vōcēs cernere suemăs. Lucr.

Ūsūs, ūs. m. Uso, consuctudine. SYN. Consuctūdo, mos. Esperieuza, prova. Experientia, PHR. Non hōs quāsītūm mānus in ūsūs. Solus et ārtifices qui făcit, ūsăs ădest. Ūt văriās ūsūs mēdĭtāndo ēxtūndērēt ārtēs. Gūttā cāvāt lăpĭdēm, consumitur annulus usu, Et teritur pressa voměr ădūneŭs hůmō, ¶ Ūsĭbůs ēdōctô sĩ quiequām crēdīs ămīcō, Ovid.

ŭt, conjunct. Icciocchè. SYN. Ŭtī, quō. Come, siccome. Sieŭt, sieŭti, velŭt, velŭti. Trojanas ňt ŏpēs, ēt lāmēntābĭlĕ rēgnūm. Virg.

Ŭter, ă, ûm. Qual di due. J Trāctus uter lepores, plūrēs ŭter edŭeet apros. Hor.

Ŭter, utris, m. Otre. EP. Ventosus, inflatus. ¶ Non sčens hae rabies ventoso inflatior ūtre. Mant. Čtěrquě, utrăquě, utrumquě, L'uno e l'altro, cu-

trambi. SYN, Ambo. 9 Et vendit, quod utrumque jůvát, quốd ňterquế pětěbát. Ovid.

Ŭterns, i, m. Fentre, utero, SYN. Alvus, venter, īliă, visceră. Sabstitit, atque ntero sonitum quăter armă dedere. Virg.

Tii, conjunct. Acciocche. SYN. Ut, quo. Come,

siccome. Ŭt., včlňtí. 4 Se quoque ňtí servét, p-ccet ut illa minus (pent. . Ovid.

tritis, is, m. f., č. n. Utile. SYN. Sălūtāris, sălūtilčī, āptūs, idončūs, opportūnūs, commodūs, āceommodas. Comue tulit panetum qui miscăĭt ătilĕ dâfci. Hor,

Ctititas, atis, f. Utilita, SYN, Commodum, commoditās, frūctūs, ūšās, lūcrūm, quæstūs, ēmolumentam. EP. Parva, tenuis, exigua, magna, ingēns, commūnis, pūblica, prīvātā. • Vūlgūs

ămîcitiăs ütilitate probăt pent.). Ovid. Lüüter, adverb. *Utilmente.* § Ütiliter nolüs per-

fidus ille fuit pent. . Ovid.

Čtinām , adverb. "*Dio volesse*. PER. Ö ülinām. Quām vēllēm, Făciăt Děŭs, Đĩi făciānt, 🎙 Ātque ňtřnam čx vôbis únůs, věstriquě fůissém. Virg.

ttor, čris, ūsūs, ūtī. Servirsi, usarc. Depon. SYN. Ūsūrpo, ădhiličo, Possedere, Possideo, öbtinčo. 🎙 Jūpitėr ūtātūr jām Ganimēdē cognō pent.). Mart.

Ctpătě, adverb. Siccome. SYN. Quippě z scilicět. 🗣 Ütpöté fálláci quá túm primum éxcitá sömnő. Catul.

€trūm , adverb. Se. SYN. Än. • Dīcĭt , ŭtrūm māvis ēligē: mālo manum pent.\. Mart.

tră, a, f. Uva. SYN, Răcemiis, vincă, vitis, vindēmiā. EP. Viridis, rābēns, mītis, tūrgēns, spūmāns, tenera, pendens, pampinea, prædūleis, stīllāns, mādēns, moilis, odorātā. PER. Vītis fētūs. Mērō plēnā. Bācchī fērāx. PHR. Tēmporibas certis matūram rūsticus ūvam Colligit, ėt nūdō sūb pědě mūstă flăūnt. Vītibăs Aūtāmnūs tūrgēntēs dētrāhīt ūvās. Mūstō spūmāntēs exprimit ūvās. Non tihi pāmpinēās aūtūmnūs porrīgēt ūvās. ¶ Aūrčā tūne pressos pědíbůs dědří úvá líquôrés. Tibul. Evidůs, ă. ûm. Umido, molle. ¶ Ēvřdáque în gră-

vídő pálmíté gémmá tűmét pent.). Ovid.

faor, oris, t. Moglie, constite. SYN. Conjux. EP. Půlchrá, förmősá, fidá, fidělis, půdicá, légitimá. PER. Păeris focundă creandis. Multos dilectă per annos, Connubio juncta stabili. Socia lecti, vel töri. Sőciátá fiedéré lécti, Sérváns cásti sociāliā fordērā lēctī. Vinclo sociātā jūgālī. Similis probitate mărito. PHR. Vertumnamque tárī sŏetām tibi dēligē. Sī quā tibī spōnsa ēst, sī quām dīgnābērē tādīs. Nēc prohitātē tūš ; ciór ést, aút Héctöris úxór. Aút cómés éxtinctó Laodamiá virð. 🖣 Üxör, ét incultús pácantur vôměrě sýlvác. Hor.

Oxóriús, i, ám. Cosa appartenente alla moglic. SYN. Conjügtalís, vel úxorts amans. 🖣 Hoc décét axôrês, dôs êst ûxôriă lîtês. Oyid.

Vas că - a. f. Pacca, SYN, Bos, buculă, juvencă, vitúlă, EP, Pinguis, văgă, tocoindă, fâctitéră, PHR, Gérit übéribűs nivéum néctár. Viridi procumbit in herba. Raucos edit mugitus. Cui tūrpē eāpūt, enī plūrīmā cērvīx. Sie cīthīsē pāstā distendēnt überā vāccā. Virg.

Vácciniúm, II, n. Gracinto. EP. Átrům, nigrům, möllé, pürpűréüm. 🦫 Álbá lígüstrá cádánt, vác-

ciniă nigră legăntur. Virg.

Văcitto, ās, āvi, ātūm, ārē. Facillare Neut SVN.

Nūto, labo, hāsito, titubo. I Grara vaciblanti, tärdéscit finguä, mådet méns. Luci,

Văco, ăs, ăs, ăvi, ătâm, ăre, L'acare, attendere, Neut, dat. SYN. Incūmbo, stúdeo, invígilo. Esser senza. Abl. Cărčo. *Cessare, star ozioso.* Cêsso, fêiĭŏr, öttőr. PHR. Hősté vácáré dőmős, sédésque ástáré relictas. Si văcăt annales nostrorum audire labörüm. Nön minüs ingenüis artibus ille väcat. În nüllûm meă mêns grande văcăvit opus pent.). Ovid.

Vắcho, ás, áví, átům, árč. Fuotarc. Act. SYN. Exhaûtio, čvácúo. § Elystům liceát si vácůáté nčmůs (pent.). Mart.

Văciins. ă, ûm. Luoto, vacuo. SYN. Văciialiis, ĭnānĭs, ēxhaūstūs. Privo. Cărēns, ēxpērs, ĭnōps. ¶Cætera qua vacnas tenuissent carmina mentes. Virg.

Vădătăs, ă, ûm. Che ha citato in giudizio. Pratěrila: čt cásů tůne responderé vádátě, Hor.

Vădimāniām, ĭī, n. Promessa di comparire in giudizio, malleveria. Labitur interea res, et vadimoniă fiunt. Lucr.

Vādo, is, sī, sūm, črč. "Indare. Nent. SYN. ko, těndo, pěto, prófřeiscor. J Ültěriňsquě domôs váděrě Memnoniás (pent.) Prop. Vide Eo.

Vădūm, i, n. Guado, SYN. Flüvius, amnis, civus. In mari. Brěviš, svitěs, äggěr, ărěnæ. EP. Limosum, stagnans, sonorum, gelidum, cœnosum, Băviale. In vădă cœcă tălit; penitusque proeācilnis Austris. Virg.

Văfer, ă, um. Astuto, destro. SYN. Callidus, cautus, āstūtūs, vērsūtūs, dolosūs. • Consūltoque fai jūrīs ămōrē văler (pent.). Ovid.

Vafrīties, et, f. Istuzia, SYN, Cāllidītās, dolūs, āstūtiā. V. Astutia.

Văgâhūndăs, ă, ûm. Lagabondo, SYN, Errâns, ĉi-

rābūnd**u**s, pālāns, vāgūs, vāgāns. **Vāgīnā,** āc, f. *Guaina, fodero.* EP. Cāvā, pēndēns, pēndūlă, čbūrpēā, aūrātā. PER. Gingēns, āccingens lătăs. Āllīxā, annexă lateri, PHR, Vāgināquē cāvā fūlgēntēm diripit čusēm. 4 Tūque învâdê vîâm, vâgînâque êrîpê têrrûm. Virg.

Văgio, îs, îvî, îlum, îie. Lugire, piangere come fanno i fanciulti, Nent. SYN. Ploro, fléo, laerimőr. 🖢 Vágiérünt elámósé pári: séntisé pitārēs, Ovid, V. Fleo.

Văgităs, üs, m. L'ageto, pianto_di fanciulli. EP. Flébřlís, lügubris, páctilis, 🖣 Ederé vágitás, ét ădhāc a mātrē rūbentem, duv.

Văgăr, ăris, ătus, ări. Andar ragando. Depon. SYN. Erro, ăberro, pilor fúgio. PHR Totaque văgatúr Ūrbě fűréns, Per déviá lústrá vágántés, Orás ét litőrá circum Errantés. Ét áltis möntibus érránt. Văgô trămité vêrsăt iter. Aviă corso Dom sequor, ēt nota excedo regione viáróm. CAd quartam jăceo: post hâne văgor, aut ego lecto. Hor.

Vágús, á, úm. Lagoboudo. SVN. Étráns, pálans, vägans, vägabindus. 1 Discorris töti vägus űrbő, néc úllá cáthédra ést. Mart.

Vatde, adverb. Grandemente, fortemente, SYN. Mültüm, věhéměntér, multá, • tlôc v ddě vítíúm périenlösum ést (phal. . Mart

Vátě, imperat, di Valeo - Addio, PHR. Accipe súprēmē dietum milii forsītān ērē. Alque meis distént ur tüs tätä, välé. Allöquor extrémum müstös äbiturus simicös. Vixque allud põtui ducere triste välé. ¶ Verhá locus, dictoque väle, valé inquit et 1 chô. Vuga

Văičo, ēs, ŭī, ĭtūm, ērč. Star sano. Neut. SYN. Sām sānūs, īncölimīs. Valere, potere. Quĕo, pössūm. ¶ Ūt vălĕās ănimō quīdquām tölĕrārč nĕgābis. Ovid.

Văietūdo, inis, f. Sanitā. SYN. Sānitās, sălūs. Malattia, indisposizione. Morbūs. § Seū Dūră vălētūdo inciderīt, seū tārdā senēctūs. Hor.

Vătidăs, ă, ûm. Forte, gayliardo. SYN. Förtis, ăcer, rôbūstās, nervosās. ¶ Inde ŭbi jām vălīdīs āmplēxā stīrpibās ūlmos. Virg.

Vānīs, īs, ſ. Falle. SYN. Clīvūs, convāllīs. EP. Ūmbrosā, īmā, gĕlīdā, cāvā, sāxosā, öhscūrā, opācā; vācūā, pröfūndā, hūmīdā, concāvā, hērbifērā, florēš, vīrēns, dūmosā, īrrīgňā, tĕnchrosā. PER. Dālcīā dīflūndēns grāmīnā. Ūndīquē sēptā jūgis. Cūrvō ānfrāctū āccommodā fraūdī. PHR. Hābītānt vāllībūs īmīs. Sāxosās intēr dēcūrrūnt flūmīnā vāllēs. ¶ Concāvā vāllīs ērāt, quo sē dēmūttērē rīvī. Ovid. Vide Vallis descript. apud Virg. Æneid. 7. Sub montibus altis etc.

Vāllo. ās, āvī, ātūm, ārĕ. Fortificare, cingere di fosse, palizzate, ecc. Act. SYN. Cīngo, āmbĭo, mūnĭo, cīrcūmvāllo. PHR. Dēnsō āggĕrĕ fīrmānt Mœnĭa, ĕt ābrūptō cīrcūmdānt ūndĭquĕ vāllō. Sāxōrūmque örbēs, ēt quæ sūpēr ēmĭnūs hūstēm Tēctă pētānt, āltīs mūrōrūm tūrrībūs āptānt. Tūrrītīs īncīngĕrĕ mœnĭbūs ūrbēs. Quām pātĕr īnvīctīs Nēreūs vāllāvĕrăt ūndīs. Cinn.

Vāllūm, ī, n. Steccato, serraglio. SYN. Āggēr. mūnīmēn. propūgnācūlūm. EP. Potēns, vālīdūm, tūrrigērūm, inēxpūgnābilē. PHR. Propūgnāculā bēllo Tūtā pārānt. Ārmā dālnīt pietās, ēt inēxpūgnābilē vāllūm. § Quēmvē löcūm dūcto mēliūs sīt claūdērē vāllo. Tib.

Vāliňs, î, m. Palo, o steccato. SYN. Sňdös, pālůs, stîpěs. ¶ Non ārcēs, non vällůs ěrāt, somnůmquë pětěbát. Tib.

Vālvæ, ārūm, f. plur. Porte ehe s'aprono in due parti. SYN. Jānuň, portă, fores. J Ārgēntī bifores rădiābānt lūmine vālvæ. Ovid.

Vănêsco, ĭs, ŭī, ĕrĕ, n. Svanire. SYN. Ēvānēsco. ¶ Cārminē lāsā Cĕrēs, stĕrĭlēs vānēscit ĭn hērbās. Ovid.

vānītās, ātīs, f. Vanitā, leggerezza. SYN. Lēvītās. Menzogna, bugia. Fāllāciā, mēndāciūm. Ambizioac, superbia. Āmbītīo, supērbiā. ¶ Aūt sī quid ūsquām vānītātīs mysticā (jamb.) Prud.

Vānās, ă, ūm. Vano, leggiero, inutile. SYN. Cāssās, lēvīs, īrrītūs, ĭnānīs. Finto. Fīctūs, sīmālātās. Superbo, ambisioso. Sūpērbūs, āmbītīo sūs. ¶ Vānūs, āt Eūgānēā quāntūmvīs möllior impērbūs.

Văpôr, öris, m. Vampa, vapore. SYN. Hālītūs, tomor, fomus. EP. Ater, călīdūs, hūmīdūs, ēstīvūs, tēmuša, fervīdūs, īgneŭs, přečūs, nīger, něbūlosūs. PHR. Völāt văpôr āter ād aŭrās. Těmūs vānēseit in aŭrās. Törquēt spūmāutem ēx öre văpôrēm. Tenuem ēxhālānt nebūlām, fūmosquē völūcrēs. Āltē fūmīs exūbērāt ūndā.

¶ Mīxtā văpōré văpôr porrō trāhīt āerā sēcūm. Lucr.

Văporiter, ă, ûm. Vaporoso. Sive văporiterăs blandissimă litoră Băjās. Stat.

Văpôro, ăs. āvī, ātūm, ārč. Laporare, esalare, mandar fuovi rapori. Neut. SYN. Fūmīgo, sūffio, ŏdôro. ¶ indé văpōrātā lēctōr mihi fērvēāt aūrč. Pers. Văpôrůs, ă. ûm. Taporoso. SYN. Văpřidůs, văpôr rôsůs, văpôrřířer, fumřdůs. ¶ Nôs cũm děfůgěrět văpôrůs ārdőr (phal.). Prud.

Vāpūlo, ās, āvī, ātūm, ārē, n. Esser baltuto. SYN Cādōr, stāgēllor, pērcātior, vērbēror. § Sī rīna ēst ŭbi tū pūlsās, ēgo vāpūlo tāntūm. Juv. Vārīcūsūs, ă, ūm. Che ha le vene gonfie. § Dīnē-

ris hwe inter văricosos Centăriones, Pers. Vărietăs, atis, f. Varietă, diversită. SYN. Diver-

Văriētās, ātīs, f. Varietā, diversitā. SYN. Dīvērsītās. Mutazione. Mūtātīo. Incostanza. Mūtābīlītās, īnconstāntīă.

Vărio, ās, āvi, ātūm. ārē. Fariare, diversificare. SYN. Mūto, immūto, distinguo. Esser differente. Differo, discrepo, dissentio. Facillare. Nūto, titūbo. ¶ ille ŭbi nāscēntēm mācūlis vāriāvēril ortūm. Virg.

Vărińs, ă, ûm. Dicerso. SYN. Diversus, dispăr, dissimilis, multiplex. Mutabile, incostante. Mütäbilis, înconstâns, încertus, âmbiguus. ¶ Mültăque praterea văriărum monstră ferarum, Virg.

Vās, vădĭs, m. Mallevadore, sicurtà. SYN. Præs, spōusŏr. ¶ Illĕ, dătīs vădĭbūs, quī rūre ēxtrāetŭs ĭn ūrbem ēst. Hor.

Vās, vāsīs, n. Vaso. SYN. Vāseňlūm, pōcŭlūm, eālīx, seyphūs, pātērā, āmphörā, eyāthūs, EP. Cōncāvām, āhēnūm, fīctīlē, gēmmātūm, fūgēns, rūtīlāns. PER. Fācīlī vāseŭlā fāctā lūtō, PHR. Līquīdōs ĭn ăhēnā līquōrēs Vascūlā cōngēssīt. Nāne pūdēāt Sāmīō tē Māssīcā fūndērē vāsē. Gēmmātīs abācōs vāsīs, mēnsāsquē cŏrōnāt. Vāsa aūrō sīgnīsquē rēgēbānt Āspērā. Aūrātīsquē Sāhēvūs Ē vāsīs spīrābāt ödör. ¶ Lāvībūs āthlētīs, āc vāsā novīssīmā dōnāt. Juv.

Vāscones, ūm, m. plur. Guasconi. J Nāscones, ūt fāma ēst, ālimēntīs tālibūs ūsī. Juv.

Vāstītās, ātīs, f. Distruzione, rovina, spazio immenso. SYN. Rūīnā, pērnīciës, vāstātīo. PER. Vāstā rēgio, vāstā plānītiēs. § Stērīlīs profūndī vāstītās squālēt sölī (jamb.). Sen.

Vāsto, ās, āvī, ātūm, ārē. Distruggere, guastare, disertare. Act. acc. SYN. Dīruo, ēvērto. pöpulo, pöpulo. PHR. Önnutā nām lātē vāstānt. Hāce ēgo vāstā dābo. ¶ Ātquē rēlāxātā vāstāhītūr örhīs ābyssö. Alcim.

Vāstňs, ä, ūm. Vasto, smisuvato, largo. SYN. Mā-gnňs, ingēns, lātňs, immānňs. ¶ Et vāstās àpĕ-rīt syrtés, ēt tēmpērāt æqnör. Virg.

Vătēs, is, m. f. Poeta. SYN. Pŏētā. Indovino. Aŭgur. Profeta. Prophētā. EP. Dīvinus, săcēr, sānctūs, dōctūs, cēlēbēr, vēridīcūs, fatīdīcūs, Pīērtūs, Phoebēūs, Āontūs, Hělicōnīūs. PEB. Procaugure. Fātā cănēns. Ēvēntūrā vīdēns, Prasciā cordā gērēns. Interpres Dīvūm. PHR. Quī nūmīnā Phœbī, Quī trīpŏdās, Clārīī laūrēs, quī sīdērā sēntīt, Āt völūcrūm līnguās et prapētīs omtām pēmaē. ¶Non potēs officiūm vātīs contēmnērē vātēs. Ovid. Vide Poeta, Augur. Propheta.

Văticinor, âris, âtus, âri. Indovinare, profetizzare. Depon. acc. SYN. Prādīco, is, aŭgūror. PER. Ăpērīrē tūtūrā. Cāsūs āpērīrē tūtūrōs. ¶ Māxīmē dīctā mīhī vātīcināntēnotā (pent.) Ovid. Vē. conjunct. Overro. SYN. Vēl, aūl, seū, sīvē.

Veve sčentitrī possēnt neseirē nepotes. Ovid. Vēcordiā iz. I. Pazzia, stoltezza. SYN. Stūltītiš, amentiš. Turbamento di cuore. Dēsidiš, īgnāviā. 🔍 "ōcĭŭs ōmnēs Sūrgĭmŭs: ēt prīmūs: Quæ 📗 tē vēcordĭă, Thêscū Ovid.

vēcērs, ordīs, adject. Dis. crvellato, inscusato. SYN. Āmēns, stūltūs, dēmēns, Infingardo, Dēsēs, īgnāvůs. • Seque jácit véceis în sümme calmine türris, Ovid.

Vēctīgăt, alis, n. Tributo, dazio, gabella, omaggio. SYN. Tribūtūm. EP. Mignūm, grāndē, dēbitům, párvům, těnůě. 🖣 Jürgátůr věrbis, ěgŏ vēctīgāliā māgnā. Hor.

Vēctīs, is, m. Stanga, palo di ferro. EP. Līgněŭs, terreŭs, zeneŭs, dŭrŭs, rigidŭs. 🕻 Intersit saxa ēt fērrātum in līmiņā vēctēm. Pont

Věgěto, ás, áví. átům, árě. Vegetare, rinforzare, far crescere. Act. 🎙 Pīgra īmmörlālī vēgētārēl mēmbră lăvācrō. Virg.

Vězětůs, ă. ūm. Fresco, gagliardo, vigoroso, SYN. Förtis, välidus, välens, röbūstus, ¶ Mēmbrā dědít, věgětůs præscripta ád můniá súrgit. Hor.

Věhěměns, čntís, adjeci. Forte, veemente. SYN. Fortis, āver, gravis, Piolento, Praceps, rapidűs, vióléntűs.

Včhicňlům , i , n. *Veicolo* , carro. SYS. Rhēdă , plaŭstrūm, cŭrrŭs, essedum, carpentum. • Cŏmēs fācundus in viā pro vehiculo est (jamb. J. Syr.

Věho, řs, xř. ctům, ěrě. Portare, condurre sopra carri o navi. Act. SYN. Fero, effero, defero, deporto, vecto, deveho, PHR. Ad sedes victor věhěrerě pătěrnás. Ēt cîrcům pictis věhitůr sůă rūră phasēlis. 🖣 Dīrīpērēnt, cēlsūsque dūas věhěrérě pěr űrběs. Stat.

Vēt, conjunct. Occaro. SYN. Aŭl, ve. sive, seŭ. Ét věl čquô mágnůs, věl pědě májor črát

pent.). Ovid.

Vētābrūm. ī, n. Luogo ove si tendono le vele: antico Iuogo in Roma detto Felabro. 🖣 Quà Vēlābră sửo stagnabant flůmině, quaque. Prop.

Vētāmen, inis, n. Velame, ogni sorta di coperta, SVN. Vēlāmēntūm, ămīctuš, tegmen. Crīgrante

mūltūm contegit vēlāmine (jamb.). Prud. Vēlifico. ās, āyi, ātūm, ārē. Nac gare. Neut. SYN. Nivigo, 🖣 Cærŭla ad înfernas velificata rates

penf.). Prop.

Aētto, is, vēllī, vel vūlsī, sūm, črč. Stirparc. Act. ace, SYN, Extrălio, extirpo, avello, revello. Aspicerës: pontem aûdërët quod vellerë Coclēs. Virg.

Vēltās, čišs, n. Vello, lana. EP. Möllé, těnůč, tānēsām, tāmigērām. 🖣 Sie vēs nēn vēlās vēl-

Bri fertis oves (pent.). Virg.

Vēttās aŭrčám. Vēllo d'oro. ÉP. Fālvām, divés. cūtilām, rādiāns, Phryxēām, Æöliām PER. Parīxāā vēllēris aŭrām. Āūrītse vēllūs övis. Phrvxēæ folgida pēllis ovis, PHR, Conspiculam tálvő vélléré vévít övém. Dicéris aŭritæ véllērē divēs övis. Āriēs villā spēctālālis aūreā. Expl. Itamante, figlio di Eolo, re di Tebe avea un'ariete col rello d'oro. Frisso, figlio de Itamante, e di Nefele, se ne fuqqì sopra di quest'aricte în compagnia di Elle sha socella, la quale s'annegò nell'Ellesy onto, e Frisso si ritirò in Coleo dal re Eta, ove sacrificò a Giore, o come altri rogliono, a Marte questo ariete, ed appese il rello d'oro ad un tempio, il quale era custodito da un drago: questo fu poi portato via da Grasone co ple Irgonauti, per aiuto di Medea.

Vēto, ās, āvī, ātūm, ārč. Coprice, velore. Act acc SYN. Těgo, contěgo, obvělo, obdůco, opério ¶ Tùng quốquẽ cũiả lúit piriês vēlicë těgěndis. Ovid.

Vētāv. ōcis, adject. L'eloce, legg ero. SYN. Levis, geler. volucer, prweeps, properus, sulatus. PHR. Öcior Lato Qui cursibus auras Provocat, Pedibûs celer, et pernicibûs alis. Fûgit illa per ūndās. Ōcior ēt jāculo, ēt vēntēs āsquāntē sāgīttā. 4 Excūssīt călidum flammis vēlocibus ignēm. Lucr.

Vēlām, i, n. Felo. SYN, Vēlāmen, Fela deile navi. Lintea, carbasa, EP. Nauticum, tumens, tumidum, înflătum, tensum, concăvum, sinuosum. PER, Vēlā tendere. Intendere tūrgida ventis Vēlā, Vēlorūm expanderē ālās, PHR, Vēlā fācīt tăměn, et plenis súbřt ostřá velis. Ventis dáré vēlā sēcundīs. Candida felicī trāditē vēlā Noto. Něptůnůs věntis implévit vělă sécündis. Virg.

Větůt, adverb. Siccome. SYN. Vělůtí, čt, sicůť, han l'ăliter, non secus ac. Core părit, nostrasque domos velut ante frequentat. Ovid.

vēnā, æ, f. Vena. EP. Sāngūĭnčā, tūmīdā, tūrgīdā, plēnā, trěpīdā, sālīčns, cālēns, tēnūšs, ēxīlis. PHR. Tūrgīdā ceū fērrō vēnā pētītā 16iet. Ferire pedis sälientem sängnine venäm, Vālnās ălīt vēnīs, ēt cāco cārpitāt īgnī. Virg.

Vēnābūtūm, ī, u. Spiedo da caccia. § Sie dējēciā

gemēs longo venābula rostro. Mart,

Vēnātis, is, m. f., č., n. Vendil ile, rendereccio, venale . ¶ Rēticulum pānīs vēnālēs inter onusto, Hor-Vēnātīd, onis, f. Caccia, SYN, Venātus, EP, Grātă,

blandă, lată, ămēnă. PER. Vēnāndī cūră, Stădĭūm vēnāndī. Fērārūm īndāgo.

Vēnātor, oris, m. Cacciatore. EP. Citus, pētnīx, vēlāx, prācēps, văgūs, ērrābūndūs. PER. Fégārām prādātor. Sylvis āssnētus, Cādis amāns, Ãcĕr cắrsā, Jăcălō însignis, Tēlō mināx, PHR, Scit běně věnátor sylvis ňbě retřá těndát. Scit běně quá frendens vállě möretůr ápěr. Agitát in sāltībās āprēs. Obscērēs cingit indāging sāltūs. Vēnātu invigilāt, sīlvisque fatīgit. ¶Ādvolāt, ēt praecēps cursu vēnātor anhēlo. Faust.

Vēndīco, vel Vīndřeo, ás, āvī, ātūm, ārē. Ittriburrs! qualche cosa, Act. ace SYN. Attribuo, āssūmo, jādscrībo, ārrŏgo. Trarre, mettere in liberta. Āssēro, lībēro, ēximo. Vāstāquē quā němě věndřečt árvá jácěnt pent.). Ovid.

Vēndīto ās, āvī, ālūm, ārē, Lientere, rendere, Act. ace. SYN. Öslento, jacto, jactito. ! Vili non potěs ássě věndítárě "ghal. . Cat.

Acndo, is, didî, dittim, čič, Vendere, Act. acc. SYN. Distraho, vendito, vendado, divendo. I vanimāmque aŭrō cōrpās vēndēbāt vehīlfēs. Vīrg.

venēticā, w. f. Maga, troga, SVN. Māgā, incāntitrīx, EP Dirā, imptā, tūrpts, improbā, in-tāndā, scelērātā. 🎙 Birbārā nārrātūr vēnisse věněfică těcům. Ovid.

Vēnēticiām, ii, n. Incantesimo, stregheria. SYN Magīā, cārmēn, incantātio. EP Magicum, Thes sălâm, Côlch'i âm, Thêssâlicâm, PHR. Cârmin c vēl cādā pāssant dādācērē Lānām. Cirminibus Circe saciós mutavit l'Isssis, trigidas in prátis eintändő rűmpítűr ánguís. Mágo is vitial sála Lētā vēnēnis. Māgitos miscēt súccēs, hētleis-que nocentes. Dēmē venēficiis, carminibūsqué třděm pent). Övid.

Venéficies, i. m. Mago, stregone, SYN Magus in-

eartifor, Vide Wigus.

Véněně műcéré. Attosicare, aveller – PER

Tingěrě věněně. Pěstě létháli, tábě mörtiférá, vipěrčo crůorě inficérě. Pábůlá tábo inficérě.

Pécori aspergéré virus.

Venenum, i, n. Teleno, tossico. SYN. Virus, toxicum, ăconitum, tabum. EP. Atrum, tetrum, nigrūm, dīrūm, savūm, ārdēns, crūdēlē, lēthālē, lethiferum, somniferum, soporiferum, insanabile, Görgöneüm. PHR. Cörpüs tümet ömne veneno, Gorgoneis Alecto infectă venenis. Telum ārmārē vēnēno, Pocula sī quando savæ infecere noverea. Miscuerantque herbas, et non īnnōxiă vērbă. ! Öccidet et serpens, et fallax hērbă věnēnī. Virg.

Vēneo, īs, īvī, vel ĭī, vēnūm, īrē. Esser venduto. Nent. SYN. Vēndor, vēnāndor. \ Non pudēt, heū Săpěrī, populos venīsse sub hāstā. Claud.

Věněrāhilis, is, m. f., č, n. Fenerabile, SYN. Colendus, vērendus, vēnerāndus, grāvis, augūstus. Îllăd ămicitiæ sanctum, ci venerabile nomčn. Ovid.

Veneratio, onis, f. L'enerazione, riverenza. SYN. Honor, cultus, observantia, reverentia, ¶ Tum quíă quæ viviş veneratio regihus ante. Prud.

Vide Honor.

Veneror, āris, ātūs, ārī. Riverire, onorare, venerare. Depon. SYN. Honoro, colo, observo, ădôro. PHR. Vôtîsque Đểủm venerabere sêrīs. Farre pio, et plena supplex veneratur acerra. Plācātam Eūridicēn vitūlā venerābere cæsā. Virg.

Věnětiæ, ārūm, f. plur. Penezia, città singolare, bellissima, ammirabile, ed un tempo famosa repubblica, EP. Clāræ, înclytæ, illūstrēs, fortēs, īnvīctā, līberā, aquoreā, PER. Ūrbs inclytă, pülcherrimă. Neptani dorso insidens. Măgnănimis Leo. Adriă, vel Adriăci Regină măris. Rômā Æmůlă, quā döminātür ăqnīs.

Věniá, æ, f. Licenza, permissione, SYN. Potestás, copiă, făcultas, licentiă. Perdono. Îndulgentiă.

Včajā**m prēc**āvī. Chiedere, domandar perdono, PER. Věniám pěto, ôro, pôsco. PHR. Extrémam hánc ōrō věniám, misěrērě sŏrōris. Īpsum öbtēstēmūr, vēnīāmque orēmus ab īpso. Parce pio generi, et propius res aspice nostras. Jamque Oratores aderant ex urbe Latina Velati ramis őléæ, věniámquě rěgántés. ¶ Tū mědě pěscě, Deos ventām, sācrīsque litātīs. Virg.

Věnio, is, věni, včutům, irě. Tenire. Neut. SYN. Accēdo, ādvēnio, pēto, ădēo, pērvēnio, rēdēo, cevertor. PHR, Venimus hūc lapsis quæsitum ör iedlä rebus. Quibus Hector ab öris Expectātě vēnīs? Sēdēm vēnīēmns in ūnām. ¶ Rītūs ĭs ēst gēntīs: quā võs tăměn ûrbě věnītĭs, Ovid.

Vēnor, ārīs, ātūs, ārī. Indar a caecia, caeciare. Depon. SYN. Cāpto, aŭcŭpŏr. PER. Stŭdĭă ēxērcere Diānā. Āgitārē, vel sequi ferās, Cănibūs circumdăre saltus. Umbrosos saltus indagine cīngērē. Īnvīgīlārē fērīs. Lăquēīs cāptārē fērās, ēt fāllerē viscā. Īnsidiās mālirī fēris, Īrē in ferās, Latratā tūrbāre ferās, Montes per altos exăgitare feras. Însidiis, vel îndagine claudere vāllēs. Aūrītās sequī leporēs, ēt fīgere dāmās. PHR. Vēnātum in němůs ire părânt. Aût ācres vēnābor apros. Vēlocēs jāculo cērvos, cūrsūgue fătīgăt. CEt cănibūs leporem, cănibūs venābere damas, Virg.

Vēnter, trīs, m. *Fentre.* SYN. Čtērūs, ālvūs, īlīă, viscērā. EP. Āvidūs, vorāx, jējūnūs, tūrgēns, targidus, grāvidus, tamidus. PHR. Quidquid quasierāt, ventrī donābāt avāro. Qnī fovet assidňo membrá cádúcá cibo. Hos improbá ventris Exegit rábić. ¶ Noctornám vestém mácň-lánt, ventremque súpinúm. Hor.

Vēntito, ās, āvī, ātūm, ārē. Scentolare. Act. acc. Vēntilēt āccēnsās hāvā Minērvā fācēs (pent.).

Vēntus, ī, m. Vento, fiato. SYN. Flatus, flamen, aūrš, llabrūm, Bŏrčās, Aūstčr, Ăquĭlo, Zčphĭrus. J EP. Aerius, aquoreus, brūmālis, stridens, vägus, pluvius, incertus, discors, tenuis, trūx, fremens, īrātūs, tūrbīdūs, sonāns, savūs, resonāns, tremebūndūs, glāciālis, boreālis, PER, Flamină venti. Præliă ventorum. Procellæ stridör. Agitāns æquörā. Fērā mūrmūrā mīscēns. Vēntī făror, răbics, tūrbo. PHR. Đūm nūbilă vēntās agēbat. Mūtatī transvērsa fremūnt, ēt vēspēre ab atro Consūrgūnt vēntī. Qua vēnti încůbňerě, fúgăm dânt nubřilă celo. Antě volänt sönitümque ferünt ad litora venta. Sæva turbarunt aquora venti. Luctantes ventos, tempestatesque sonoras, Virg.

Vēntās sēdārē. Arrestare, placare i renti. PER. Vēntās plācārē, tēmpērārē. Compēscērē flūctūs. Æquŏră můlcērě. PHR. Plācātăquĕ vēntī Dānt măriă. Venti posuere, supple Flatus. Cecidit

vēntāsā procellā.

Věnňs, čris, f. Fenere. SYN. Cypris, Cythěrea. EP. Almă, divă, formosă, damnosă, însidiosă, pūlehră, lātā, blāndā, mītis, dūleis, benīgnā, pērniciosā. PER. Cypria, vel Idālia Dea, Vūlcāniă cōnjūx. Æquŏrĕ nātă, Tĕnĕrōrūm mātĕr ămorum. I Sat fatis Venerique datum est, tetĭgērē quốd ārvă. Virg. Fab. Era questa altre volte tenuta per dea degli amori, delle grazic della bellezza e d'ogni piacere. Fingono i poet. che sia nata dalla spuma del mare, e che fosse poi madre di Capico.

Vennstas, atis, f. Grazia, leggiadria, Lellezza, SYN. Főrmá, grátřá, děcor, lépôs, lépôr, § Sértá vě-nůstátřs, collique et vertřeřs aŭrům. Prud.

Věnůstůs, ă, üm. Bello, leggradro, gravioso. SYN. Formosus, pulcher, decorus. § Tunc flote věnůstřŏr omní. Prud.

Vepres, jūm, m. et f. plur. Spine, SYN. Spīnā, dūmī, sēntēs, rūbī, EP. Aspērī, šcūtī, šcētbī, rigidi. Sūdor, čt hīrsūtī sčeŭērūut corpora

včprēs. Virg.

Vēr, vēris, n. Primacera. EP. Lætūm, blandām, těpřdům, plácřdům, îmbritěrům, spiráns, júcũndũm, suävě, rědŏlēns, sčrēnům, florifčrům, flöricomum. PHR. Ridet einetum florente coronā. Dēcorāt florībus arva novis, Nectīt vārīc dē florē eŏronās. Vārīo dēpingīt florē kölūm. Explicāt viridāntēs flērūm gēmmis. Spārgīt gēmmātō vīrīdāntēs prātā eðfore. Vēre novē lætis décorantur floribús arvá. Tünc ömnis áger, tūne omnis pārtūrīt ārbos: Tūne frondent sīfvā, tūne formosīssimus annus. Āviā tūne resonant avibūs virgūltā canoris. Jam violas piterique lěgánt, hřílárěsquě přiellæ; Argůtoquě löquáx gūttūre vērnāt avis. Arboribūs redeunt detonsā frīgörē frondēs, Vīvīdāque in grāvīdo pālmite gemma tumet. Ömnia tune florent, tune ēst novā temporis ætās. Prodit et in sammum sēmīnīs hērbā sŏlām. ¶ Vērč tămēnt tērræ, ēt gčnitalia semina poscunt. Virg.

- Vērātrūm , ī , n. Elleboro.

 Præterā nobās vē- | Vērnā, æ. m. t., Schiaco, domestico, servitore nato rātrum ēst ācrē vēnēnum. Lucr.
- Vērāv, ācis, adject. Teridico, verace. SYN. Vērūs, vērīdīcus. Cītustānt, compērtum ēst, vērācībus ūt mihi signis. Tib.

Vērbēnā, ā, f. Perbena (crba). 🖣 Vērbēnāsque ădole pingues, et masculă thură. Virg.

Vērbēr, čris, n. *Sferza.* SYN. Vīrgā, bācūlūs, fūstis, flagellam. EP. Atrox, savam, cradele, erŭentûm, triste, intortûm, nodosûm, minax, ferrātūm, mortiferum, PHR, Ferrea, elamabat, dăre verberă, lictor Expedit. Mox ăhi pulsato senserunt verbera tergo. Illi admirantes remörum in verbere perstant. Ovid.

Verbero, as, avi, atum, are. Buttere, percuotere. Act. acc. SYN. Diverbero, ferio, tundo, pulso, pērentio, cādo, flagēllo. PER. Flagrīs, ēt vērběrč cárděrč. Însŏnárě Băgēllō, PHR. Vērběrìbûs cædûntûr tergă crăentis. Crādeli verbere tergă fumîtîs lăcerăt. Verberă savă pătî. Dăte sævå midő verberá tergő. Intörtő verberé tergá secăt. 9 Brāchia protendens, et verberat îctibūs aūrās. Virg.

Vērbūm, i, n. Parola. SYN. Sērmo, võx, dictūm, löquēlă. Coscălăque et dülci garrulă verbă sono pent. Pont.

Vērē, adverb. Peramente. SYN. Cērtē, sānē, protēcto. ¶ Ö vērē Phrygia, neque enim Phryges! îtë për altă. Virg.

Věrěcňnětš, ž. l. Pergogua, rossore. SYN. Pňdor, rűbőr. 🖣 Át pöstquám ténérám rűpít vérécündiă frontem. Et frügi, castusque, verecundusque coibat. Hor. Vide Pudor.

Vérécondus, a., am. L'ergognoso, pudico. SYN. Pādēns, pādicās, pādībāndūs, mŏdēstās. ¶ Pālchrá věrčeňndő sülfündítůr őrá růbőrě. Ovid.

- Věrčěr, čris, řítůs, čri. Dubitare, temere. Depon. acc. SYN. Třmčo, formido, mětůo. Onorare, vispettare. Colo honoro, veneror. 9 Nīsus ad hæc: equidem de të nil tale verebar. Yirg.
- Vērgitia, ārūm, f. Plejadi, SYN, Plējadēs, Ātlāntides, EP, Ūdæ, imbriferæ, Vide Pleiades.
- Nergo, is, čič, n. Piegare verso qualche parte. SYN. Beclino, spēcto, tendo, pendo, pendeo, propend 🕦 🖣 Vērgēbant, nûne dânt ălfīs sölērtiŭs īpsī. Lucr.
- verigiens, ă, ûm. l'eridico. SYN. Vērūs, sincērūs. Faŭstăquë vēridici cecinerunt omină vătes.
- Vé. itās, ālis, f. Peritā, SYN, Vērām, EP, Sincērā, āpērtā, cāndīdā, nūdā, cōncōrs, intemērātā, divină, mănifestă. CVôx veritatis testis extineui něquit jamb.j. Prud.

Vērīt**ūs**, š. ūm. *Chi teme, o ha temnto.* SYN. Vē-rēus, tīmēns, mētūēns. ¶ Impīā, nēc vērītī dŏ-

mínőrúm tálléré déxtrás. Virg.

3 ermieutatus, a, um. l'atto a mosaico, a liste di diverso colore, che sembran rermetti sparsi nel lacoro, SYN, Tessellatus, segmentitus, Carle păvimento, atque emblemate vermiculată. Man.

Mermino, as, avi., atūm, arč. Tecre rermi. • Si tibi morosa prūriginė verminat aŭris. Ārmā dămūs tantis aptă libidinilois dist.) Mart.

Vērmis, is, m. Lerme. SYN. Vērmienlas. EP. Pārvūs, tenuis, terrenus, terrestris, longus, fædús, vilis, pilósús, villósús, infestús. 9 Quippé videre licet vivos existère vermes. Lucr.

in casa. SYN. Servus, fămulus. Vide Servus.

Vēro, conjunct, Certamente, SYN, Učitě, saně. Oro-Aŭtem. Va. Sed, at, ast, verum. ¶ Egregiam vērō laūdem ēt spŏlĭa āmplā rētērtĭs. Vīrs. Quod pětřimůs, sin véró précés ét dietă súpérbás, Val. Flac.

Vērēnā, a. f. Levona, EP, Fertilis, dives, impli, nobilis, PHR. Nobilis, et Tüscis quondam fündātā colonis. Fērtilibūs Vēronā sēdēt dītīssimā cămpis. Verăque gens Tyrrhenă sho de nomine fēcit Nomină. Ūrbs monti sūbjēctă jăcet.

Vērro, is, rī, sūm, črč. Scoparc. Act. SYN. Trăho aŭlero, abripio. I Quippe ferant rapidi secum.

vērrāntquē pēr aurās. Virg.

Vērso, ās, āvī, ātūm, ārē. Polycre, versare. Act. ace. SYN. Vērto, flecto, volvo, tracto, torqueo, ăgito. ¶ Hiệc ăil, et partes ănimum versabăt in omnés. Virg.

Vērsor, ātis, ātis, ārī. Conversare, praticare. Depon. SYN. Hăbito, moror, măneo. Vide Maneo.

Vērsūs, ūs, m. Terso. SYN. Cārmēn, vērsicūlūs. EP. Dūleis, mollis, suāvis, grātūs, tener, cănorus, facundus. 🖣 i nunc, et versus tecum me ditare cănoros. Hor. Vide Carmen.

Vērsnītă, a., f. Astazia, SYN. Astatiă, fallaciă, fraus, dolus, calliditas. I Vērum isthae fal-

lāx hominum vērsūtiā fēcit. Mant.

Vērsūtūs, ā, ūm. Astato, malizioso. SYN. Astūtūs dőlősűs, fálláx, cállidűs. § Álipédis de stirpe Dčī vērsūtă propago. Ovid.

Vērtēx, jeis, m. Sommità, cima di qualche cosa. SYN, Ăpēx, cūlmēn, fāstīgiūm, cắcūmēn, EP, Āltūs sāblīmis, ēxcēlsūs, ācūtūs, ēditūs, ādriūs. Îpsac Caŭcăsco sterites în vertice sylvac. Virg.

Vērto, is, ti, sūm, črč. Lolgere, sconvolgere. Act. arc. SYN. Vērso, võlvo, tõrqučo, flēcto, ăgito. Rocinare. Dirŭo , ëverto , detarbo. 🖢 Quoque vocat vērtāmus iter, nec litorā longē. Virg.

Vertunnés i, m. Fertunno, Dio, marito di Pomona. EP. Füscüs, lätüs, féräx. 9 Vērtūmnūm, Linůmquě, říběr, spěctássě víděris. Ovid.

Veru, n. indeel, in sing. Schidone, spiedo. In plur. Věrůă. EP. Löngům, ôblöngům, těrěs. ¶Såbjiciúnt věrňbás prámás, čt viscěrá törrént. Vng.

Verum, compunct. Ma. SYN. At, ast, sed, vero. 🖣 Vērum ábi tempéstás, ét cadi mölális hámór. Virg.

Vērūs, ă, um. Pero. SYN. Vērāx, sincērūs, gērmānus, candidus, ingenius. • Si qua līdes, ānimām sī vērīs īmplēt Ăpollo. Virg.

Vervex, ecis, m. Castrone, Sutor, et elixi ver vēcis latīrā comēdit. Juv.

Vēsāniā ac, f. Pazzia, stoltezza. SVN. Insāniā, amentia, gementia, stultītia. 🕻 Extimui, ne vos ăgčiet vēsaniā discors. Hor.

Vēsānus, X., ūm. Inscusato, pazzo, furioso. SVŅ Tusánůs, ámens deméns, stáltus, vécörs. • in méj vésánas nábů, dispendřá víres, Ovid.

Véscor éris, vésci. Cibarsi, pasicisi. Depon. ibl. et acc. SYN. Vivo, alór, pascór, nutriór. C.Viscéribus misérórum, et sangume vescitur atró. $V_{H_{\Sigma}}$

Vēsēvās, I, m. Pesucio, monte che vomita fuoco presso Vapoli, SYN Vesuvins, LP, Crax, ignivoimis, Vide Vesuvius.

vēspā , ac. t. Pespa. 4 Stridúlá dulcisónam cón tristat véspá cjendam. Theoct

vēspěr, čris, m. La prima stella, che nasce dopo il tramontar del sole. La sera. SYN. Vespěrá, Hěspěrás. EP. Öccidňas, ûmbrífér, růběr, átěr, čpácás, nôctífér, růběns, sérás, růttláns. PER. Vespěrtinům, vel sérům těmpás. PHR. Astriféró procédéns véspěr Ölympö. Öccidňas suásit discéděré věspěr. Nigrő růtíláns sürgébát áb örtű Véspěr. ¶ filic sérá růběns áccéndít lůmřná véspěr. Virg.

Vēspērē, vel Vēspērī, adverb. Alla sera, sul tardi. SYN. Sērō. PER. Lābēntē dřē. Sīlē súb ōccīdňō. PHR. Aūrīcomās cūm dāt tērrās sửa lūmina vēspēr. Prōximis Hēspērias Tītān ābitūrňs in ūndās, Gēmměă pūrpůrěis cūm júgā dēmit čquis. Jāmquē cădēntē dřē, vērītūs sē crēdērē nōctī, Cōnstitīt. Jāmque æquorē cūrrūs Phæbūs anhēlāntēs rādīs cōndēbāt (bērīs.

Vēspērtīto, önts, m. P pistrello. EP. Ālātūs, noctūrmās. strīdēns. PER. Noctĕ volāns, sēroquĕ trāhēns ā vēspērē nomēn. ¶ Ālās cūm gēstēt,

- cætěrá můrís hábět (pent.).

Vēstă, æ, f. La Dea Vesta, EP. Sanctă, cāstă, pňilīcă, ¶ Pērgămeūmquë lărem, ēt cānæ pēnětrālfă Vēstæ, Virg. Hist. Figha di Saturno e d'Ope, tenuta per dea della castità, la quale diede il nome alle verqini Vestali, che custodicano il tempio di lei.

Vēstātīs, is, i. Vestale. J Förtě rěvěrtěbit festis Vēstātībňs illă. Ovid. Hist. Vergim consacrate alla dea Vesta, le quali manteuevano continuamente il fuoco nel tempio di lei: ma se alcuna di queste avesse violato la castità, era sepolta

riva.

Vēstībūtūm, ī, n. Entrata, antiporta della casa. SYN. Ātrīām, pārtĭeŭs. ¶ Vēstībūlum īn sāmmīs

sērvāt noctosque diesque. Virg.

Vēstīginm, ii, n. Pedata, orma, vestigio. SYN. Grādūs, grēssūs, pāssūs, sīgnūm. EP. Cērtūm, fālsām, imprēssūm, māntfēstām. PER. Pēdūm notā, pēdūm sīguš. PIR. Vēstīgiš fērrē, flēctēré, Vēstīgiš försērvātā sēquī. Inčrānt vēstīgīš rīpīs. Tūbrūm Fīxā pēdūm cālcō prēssīs vēstīgiš sīgnīs. 9 Ēt jūssōs lāpīdēs sūš pōst vēstīgiš mīttānt. Ovid.

Vēstīgo, ās, āvī, ātūm, ārē. Cercar con attenzione. Act. acc. SYN. Īnvēstīgo. quæro. īnquīro. ¶ Vēstīgāvīt ānēs. fūmōgue īmnlēvīt āmīrō. Vīrg.

stigāvīt āpēs, fūmoque īmplēvīt āmīro. Vīrg. vēstīo, īs, īvī, ītām, īvē. Coprire, vestire. Act. SYN. Indňo. PER. Circāmdārē corpis āmietic. Indňěrě, vel sūmērē vēstēm. PHR. Fūlgēntēm Tyro sūb tēgmīnē vēstēm Indňěršt. ¶ Tūm miltī prīmā gēmīs vēstībāt flore jūvēntā. Virg.

Vēstīs, vis, m. Vestimento. SYN. Chilāmys, tūnīčā, pāllā, tēgmēn, vēlāmēn, peplūm, amīctīts, pāllūm. EP. Sīdōnīā, Tyrīā, sericā, līnēā, pietā, tūlgodā, nīcēns, lābōrātā, prētīosā, dēcorā, elēgāns, flūxā, tēnūts, tēxlā, ornātā, pūrpūrēā, coceinčā. PER. Sātūrātā mūrīcē vēstīs. Tyrīō sūb tēgmīnē fūlgēns. Pietā crōco, ēt fūlgēntī mūrīcē vēstīs. Ostro aūroquē rūgēns. Ārtē lābōrātā vēstēs, ostroquē sūpērbō. PHR. Fērt pāctūrātās aūrā sūb tēgmīnē vēstēs. Aurēā pūrpūrēām sūbnēctīt fībūlā vēstēm. Non lībēt aūrātā corpōrā vēstē tēgū. ¶ Pūrpūrēāsquē sūpēr vēstēs, vēlāmīnā nōtā. Virg.

vēlātús, ă., ûm. Vestito, coperto. SYN. Indāt is, vēlātús, ămīetūs, ŏpērtūs. ¶Qnā fūgit, incēdīt

testītās mēssibūs āgrās, Ovid.

Vēsūviús. iī, et poetice, Vēsēvus, ī, et Vēsviús, iī, m. Monte I'esweio, ehe vomita fiamme, presso Napoti. SYN. Vēsēvus. EP. Ārdēns, prærūptus, viridis, fērāv, tlāmmivomus. PHR. Hōrrificīs māgit Vēsūvūs āutris luterdūmeņe ātrām prorūmpit ād ārthērā nūbēm Tūrbinē fūmāntēm piečo, ēt cāndēntē fāvīllā, Āttollītquē glöbōs flammārūm. J. Hīc ēst pāmpinēis viridis mödō Vēsviūs ūmbrīs. Mart. Expl. Monte in terra di Lavoro, in cui sonovi campi fertilissimi, fuorchē la cima, da vni sempre escono fiamme e fumo, come dal monte Etna nella Sicilia.

Větěrnůs, î, m. Letargo, infermità di sonno. EP. Ségnis, türpis, gravis, îgnavůs, fünéstůs, söpöriter. ¶ Něc törpěrě graví pássůs sňá régnă

větěrně. Virg.

Věto. âs, ňĩ, ĭtům, ārč. Vietare, proibire, contraddire. Act. acc. SYN. Ōbsto, ôbsūm, īmpědĭo, prŏhĭbĕo. ¶ Sēd větůčrě pătrēs, quōd nön pŏtůěrě větārě. Ovid.

Vētūtā, æ, f. Vecchierella, vecchietta. SYN. Ăuŭs. ¶liōc mönstrānt vētūlæ pūĕrīs rēpēntībūs āssæ.

Juven.

Větňs, čris, adject. Vecchio, autico. SYN. Āntīquūs, prīscūs, větūstūs, ānnōsūs, sčnēx. § Nōn mĭhĭ rēspōndēnt větěrēs în cārmĭnă vīrēs. Ovid.

Větústās, álís, f. Vecchiczza, antichità. SYN. Sěněctůs, sěněctů, antiquitás. EP. Annosa, lóngavá, tardá, věněrándá, cáná, měndáx, dísértá, invidíosa. PER. Cůnctá roděns. Těrěns vírěs. Měmörándá căněns. PHR. Quidquid hŏnorátó sápřéns cánit öre větústás. Tôt növá cômposúit měndáx figměntá větústás. ¶ Tábidá cônsůmit ferrům, lápiděmquě větústás. Ovid.

VēxīHōm, ī. n. Insegna, vessillo, stendardo, bandiera. SYN. Sīgnūm, īnsīgnē. EP. Bēllīcām, Mārtfūm, Māvōrtīām, pietām, vötāns, völītāns. PBR. Vēxīlla ūndātīm mödītās pāndūntūr īn aūrās. Crīspā sūsūrrāntī flūītānt vēxīllā Nötōrum Flāmĭnē. Flūītānt vēxīllā pēr aūrās. Sīgnā ērīgērē, cōnvērtērē, mōvērē. Sāb sīgnā vöcarē. Sūb sīgnīs stārē. Ādvērsīs cōncūrrērē sīgnīs. Ā sīgnīs dīseēdērē. ¶ Dēsērtīsquē jācēnt vēxīllā mǐcāntīā cāstrīs. Pass.

Vēxo, ās, āvī, ātām, ārē. Tormentare, inquietare. Act. acc. SYN. Grūcio. ēxcrūcio, ālllīgo, tōrquēo, ăgito. § Fēlīx quā tēnērām vēxābīt spōnsā

măritům. Mart.

Vă. a., I. Via. strada. SYN. Callis, iter, trames, semită. EP. Lată, angastă, trită, pătulă, saxosă, lăpidasă, cecultă, fallax, ambiguă. PHR. Viă per medias cândidă lactă nives. Îlle viam secăt âd naves. Tentamusque viam. Îtque reditque viam toties. Păriter gressi per opacă viărum. Mille fügit, refugitque vias. Ārctā per occultos ducebat semită calles. ¶ Titre, dum redeo, brevis est viă. pasce căpellas. Virg.

Viātienm, i, n. Viatico. Ant cīstam ēffrāctam,

- aŭt sübdüetă viätică plorant. Hor.

Viātör, öris, m. Viandante. SYN. Pēregrīnus. § Dūleč viātöri lāsso in sūdörē lēvāmēn. Catnl. Vibēx, ieis, m. Segno di lattiture. § Sī pūtēāl

mūltā caūtūs vibicč flăgēllās. Pers.

Vibro, ās, āvī, ātūm, ārč. Lanciare, vibrare. Act. acc. SYN. Mīttö, īmmītto, jācĭo, cōujicio, quătio, jācŭlör, cörūsco, tōrqučo, intōrqučo, cōntōrqučo. ¶ Sībīlā lāmbēbānt linguīs vibrāntibūs ōrā. Virg.

Víbůrnům, 4, w. Feburnos sorta de pianta. ¶ Quântům lentă sölent înter vibûrnă căpressi. Virg. Vicārins, ii, m. Licario, sostituto, luogotenente.

Æguālī rēcičāt sörtē vicāriús (aselep.). Hor.

Vicātīm, adverb. D. luogo in luogo, di borgo in Lorgo, Vos turba vicatim hine et hine saxis pětěns (jamb.). Hor.

Vicentiă, et Vicetiă, æ, f. Licenza, EP. Vălidă. īllūstris, inclytā, fērtilis. PER. Ēxcēlsis nobilītātā vīrīs. Ērūctīfēris cīrcūmdātā cāmpis. Divitiisque potens. luxuque superba. Ilist. Città in Lombardia, molto bella e magnifica per le suc fabbriche ed architetture del fameso Palladio, che

eolle cosi illustrave la sua patria. Vicēsimūs, ă, ūm. Ventesimo. ¶ Coperit, čl non-dūm vicēsimă vēnerit āslās. Luci.

Vicinus, i, m. Vicino. SYN. All'inis, propinquis, finitimus, proximus. J Vicinos humilės rapčie ēt concidere loris, Juv.

Vicis, f. genit. sing. vicem, vice, et plur. Vices, ibus, Luogo, vece. SYN. Pro, loco, Caso, sorte, disgrazia, Sors, fortūnă, Diquità, uffizio, Mūnŭs, officium. Inque vices illum, tectos qui læsit ămotes. Ovid.

Vicissim _ adverb. L'icendevolmente, alternamente. SYN. Alternis, invicem, păriter. PHR. Inque vicēm nāne Tārnūs āgīt, nāne Trōius hērōs. Süccēdunt, vāriāntque vices. Alternantque vieēs. Exercentque vices, Servantque vices, ! Vis ērgo intēr nos quid possit úterque vicissim.

Victimă, &. f. Vittima, SYN, Hōshă, EP, Sacră, pinguis, opimā, infelix. PHR. Stát hostia ad ārām. Vētīvās pēcūdēs māctārē, cadērē, jūgālārē. In honore Denn medio cadīt hostia ad ārās. • Dūm căděrēt, jūssū victimă săcră tǔō

(pent.). Ovid.

Victor, oris, m. Vincitore, SYN, Triumphans, triumphātor, EP, Ānimosiis, fortis, māgnānimis, celebris, cēlebrāndās, clārās, prāclārās, illūstris, ēgrēgiŭs, PEB. Laūrō vinctūs, rēvinctūs. Spŏlĭīs ŏnūstūs. Mūltā cædē crūentūs, PHR. İtīspānā victor āb ērā. Āspīce ūt insignis spoliis Mārcellus opimis. Ingreditur, victorque viros săpereminet omnes Cinctăs ovat festă victriciá tempora lauro. Multo ingreditur sublimis honore. Fronde triumphali tempora cincta gerit. Militía östéntát förtiá géstá súás, 🖣 Ænéás hāc dē Dānāis vietorībūs ārmā. Virg.

Vicioria, a., f. L'uttoria, SVN. Palmă, teramphus, EP. Cělebris, prácláră, triúmphális, máscúlă, illūstris, cănendă, recinendă, celebrândă, memoranda. PER. Multo sangnine parta. Inter ŭtrumque volans agmen. Perens optatam palmām. 🕻 Sēmpēr ab ēxtrēmē pēndēt victēriā

nīsā. Mant.

Victús, ă. ûm. L'into, superato. SYN. Dévictús, súpěrátůs, dömitůs, děhéllátůs, 🛂 Victús, ábit, lõngeque ignötis exălăt öris. Virg.

Vietus, us, m. Vitto, cibo. SYN. Cibus, dapes, ali-

mentum. Vide Alimentum.

vicus, î, m. Contrada, SYN. Viă. Borgo, villa. Págus, öppidům. ! Půríče in vicis áquá tendit růmpěrě plůmbům. Hor.

Vidětícět, adverb. Coc. SYN, Scilicet, nempě, nimīrām. 🖣 Ēssē vidēlicēt in tērris primērdiš rērām. Lucr.

Vidéo, és, vidi, sûm, éré. l'edere, quardare. Act.

acc. SYN. Cérno, tucor intúcor, aspicio. Conoscere, intendere. Agnôsco. Intélligo, péreipro. PER. Čentos conjicio, detigo. Oculis aspicio, haŭrio, lustro. PIIR. Ut të nën pëtëram, pëtěrám tůž vělá vřděre. Vělá dří váltůs dětřmůčrě měos. Tě vigilans ŏcňlis ánimo té noctě vidēbām. 🖣 Aūt videt, aūt žeies nostrā vidērē přítál pent. . Ovid.

Vidua, ā. I. Vedova, EP. Miesla, Iristis, misčra, sprētā, reliciā deserta, contempla, lūgens, al-Bictă, PER. Orbă măritē. În văcăō solă relictă tirē. Cārē spēliātā, vel viduātā udritē.

Midřo, ås, åví, átům, árč. Prienc, spojhare al-cuno d'alenna cosa. Act. SYN. Privo, örbo, spělio, čxňo. • Ārvāque Riphæis nůnquám vídŭītă prăinis. Virg.

Vittois, à, ûm. Privato di qualche cosa, vedovo. SYN. Prīvātūs, orbūs, exūtūs, spoliātūs, vidūātňs. 🎙 Lūgēt mæstá domás, vidái sine prolé

părentes. Mant.

Vigeo, es, mi, ere. Esser in vigore, in forza. Neut. SYN. Vălčo, florco, virco. Dum stabat regno Incolumis, regunmque vigébit. Virg.

Vigēsimus, a, ūm. Lugesimo. ! Et post viginti prīma, ēt vigēsimā quintā. Manil.

Vigil, is, m. f. Tigitante. SYN. Vigilans, insomnis. Tertiă jām vigiles commoverăt horă sécundős. Luc.

Vigitāntiā, &, I. Ligilanza, diligenza. SYN. Cūrā, stádíám.

Vĭgĭto, ās. āvi, ātūm, ārč. L'egyldare, vigilare. Nent. SYN. Īnvigilo, ādvigilo. *Ātr. ndere.* Stňdčo, lăboro, nitor, încumbo, PER, Vigitem noctie: důcěrě, přidůcěrě, tráhěrě, ágěrě. Însômněm dűcéré nőctém. Nülli sűccűmbéré sőmnő. Tőtām vigilārē noclēm, PHR, Noclēm sērmonē trăhûnt. Âquābāt nōctī lūdnac, în lūcēmquĕ férébůt. Sérős hibérni ad lüminis ignés Pérvigilát. 🎙 Ān vigilarē mētu ēxānimēm, nēctēsque diesque. Hor

Viginti, adject. plur. indecl. Fenti. 📍 Dê mödő viginti, löt čnim rátis illá (črébát. Ovid.

Vigor, öris, m. l'igore, forza. SVN, Röbür, yis, virēs. 🖣 Plūs tămēn ēx istis iste vigoris hābet (pent.). Ovid.

Vīlis, is', m. f., č. n. Vile, di niun valore. SYN. Hňmĭlĭs, ābjēctūs. • Vīlžūs ārgēntum ēst aūrē, vīrtūtībās aūrām. Her.

Villă . æ, f. Tilla. SYN. Prædinm. EP. Rüslică. agrēstīs, ămœnă. PER. Sylvīs, ăquīs, hortīs, agrīs lætīssīmă. 4 Quid cum sola canit frondősæ ád cülminá villæ, Pont.

Vittiens, i., m. Gastaldo, fattore, SYN. Agricoli, rustiens. Uvēlim pol inquis, ie pol ēssē vil-

liens . jamb.'. Cat. Vide Azricola.

Villosus, a. um Peloso, villeso, SYN. Pilosus. Praecipătimque tăro, et villăsi pelle leănis. Virg.

Vittús, i. m. Pelo, vello, SYN, Sétă, pilăs, ¶ Brāchiá carpérant nigris horréscère viilis. Ovid.

Vimén, Inis, n. Frminc, rinco. EP. Leve, lenue, lëntûm, tërtûm, întërtum viride, flëvilë. 🖣 Viminibās sālicēs, tocandas trondibās almi. Vīrg.

Vincio is venxi, vinctum, ire. Legare Act. acc. SYN Nocto, innecto, stringo, constringo, ligo, religo. PER. Vincula, vel vincla înjicere. Vinclis ligarë, PHR Vinverat et post tërga manus, quos mitteret umbre. Certo vincitur

fædere lectis. I Pürpüreoque alte süras vin-

cīre cothurno. Virg.

Vînco, ĭs, vīcī, vīctūm, ĕrĕ. Vincere. Act. acc. SYN. Domo, edomo, debello, supero, subigo, sūbjicio, sūbmitto, fūndo, stērno, expūgno, delčo. PER. Bēllō, vel ārmīs dŏmo. Ārmīs stērno. Pālmām rēfēro. Vīctŏr rēdēo. PHR. Gēns dūra, ātque āspērā cūltū Dēbēllāndā tībi ēst. Pārcērē sūbjēctīs, ēt dēbēllārē sūpērbēs. Cēdīt sūpērātē victor ab hostě. Populosque feroces, Contundet, moresque viris, et mæniå ponet. J Vincere Caeikiūs gravitāte, Terentius ārte. Hor.

Vincutum, i, n. Legame. SYN. Nexus, vinclum, cătenă, funis, compes, lăquens. EP. Arctum, fīrmūm, těnāx, īntörtūm, förtě, nēxūm, nödösum, cătenătum, ăhenum. PER. Vinclorum ponděră. Vinclorum nodi. Ærāti, vel ferrěi nodi. Nēxā compēdēs. Ahēnā manicā. PHR. Sī vīnculă savă remittis. Nodosaque vinculă rupit. Cătenăti crepitantiă vinculă Petri. I Ille dolum rīdēns: quō vīneŭlă neetitis? inquit. Virg.

Vindělici, őrüm, m. Bavaresi, popoli in Germania. Mē tibi Vindelicis rāptūm nārrābāt in ōris.

Mart.

Vindēmia, a, f. Vendemmia. EP. Mitis, suāvis pīnguis, fērāx, spūmāns, fēcundā. PHR. Dat gravidas ūvas. Exonerat ūvis pendentibus ūlmös. Aŭtūmnālī redolet vindemia tætū. Pressos pědřbůs dát ůvá líquorés. Plenis spůmát vindemiă lăbrīs. f Mitis in apricis coquitur vindēmiā sāxīs, Virg.

Vindex, ĭcĭs, m. Vendicatore. SYN. Ultör, defensor. Rēspicē vindicibūs pācātūm viribūs orbēm.

Ovid.

Vindico, 5s, 5vî, âtûm, ârê. Fendicare, punire. Act. acc. SYN. Pūnio, ūlcīscor. Trarre, mettere in liberta. Assero, defendo. Attribuirsi. Ārrŏgo, āssūmo, vēndīco, trībūo. J Quām sī cūră Deūm tūm cērtā vīndīcāt īrā. Ovid.

Vîndîctă, ŵ, f. Pendetta. SYN. Pœnă, ültřo, süpplicium. PHR. Nullum et memorabile nomen tæminea în pena est, nec hăbet victoriă laudem. ¶ Quốd tămên ādmīssüm, quæ sīt vīndīctā dŏ-

čebo. Ovid.

Vīnča, æ, f. Figna, SYN. Vītīs, pālmēs, pāmpīnus, vel vinētum. EP. Culta, læta, tenera, gravidă, ferăx, fertilis, fœcundă, Baccheă, luxurians, opacă, frugiferă, răcemiferă, pampineă. PHR. Lärgō pūbēscīt vīněă fætū. Plēnō cŭmălăt fervidă înustă lăcu. Semiputată tibi frondosā vītīs in ūlmo ēst. Ēst tibi rūre bono geněrôsæ fertilis üvæ Vîněă, ne náscens üstă sit ūvă, timē. ¶ Non sēgēs ēst infrā, non viněă cultă; sed audax. Tibul.

Vînētūm, î. n. Tignajo, EP. Cültüm, blandüm, dülce, focundum, ferax, frügiferum. PER. Amīctus palmite collis. Ager Bacchi ferax. Generosæ fertilis avæ campus, vel collis. ¶ Aut sūbjēctă terunt carva vinēta carina. Ovid.

Vīnitor, ōris, m. Tignajuolo. EP. Sēdūlūs, vigil, solērs, indūstrius, mādidus. PHR. Sordidus imprēssās cālcābīt vīnītor ūvās. Mūsto mādīdūs festīnāt ad antes Vinitor extremos. Jām canīt extremos effætus vinitor antes. Virg.

Vinolentus, a, ūm. Aovinazzato, pien di vino. SVN. Ebriŭs, vinosus, temulentus. ¶ Quas vinolenta-somniis fingunt anus jamb.). Prud.

Vīnūm, ī, n. Tino, SYN, Mērūm, Fălērnūm, Bācchŭs,

Līber, Jācchus. EP. Dūlce, fragrāns, suāve, lene, fērvidum, validum, calidum, rubens, nectareum, generosum, fumosum, Falernum, Chium, Massicum, Creticum, Lesbium, Hispanum, PER. Massică Băcchi poculă. Fălernum Băcchi munus. Generosi mūnera Baechi. Lyai Massicus hūmor. Bācchī jūcūndus liquor. PHR. Vinum recreat, vel refficit animos. Depellit curas. Facit leves somnos, aperit, recludit. In prælia trudit inermēm. Vīno forma pērīt, vīno corrūmpītur ætas. Convivæ välido titubantia vino Membra movēnt. Dătă tempore prosunt, Et dătă non apto tempore vina nocent. Projicit in fluctus, ac vīnā liquēntiā fundit. Virg.

Viŏiă, æ, f. Viola. EP. Dūleis, suāvis, blāndă, grātă, möllis, pāllēns, vērnā, nitēns, pūrpūrčā. PHR. Főrmősæ viólæ, veris műnűscűlű, rident. Pállēntēs viŏlās, ēt sūmmā pāpāvērā cārpit. 🖣 Pūrpūrēās pāssīm violās, ēt candida carpis. Mant.

Violarium, ii, n. Luogo, ove sono molte viole. EP. Mölle, blandum, dulce, gratum, purpureum. PHR. Mölliğ pürpüreüm pingünt viöläriä campūm. Roscida in aprīca vērnant violāria rīpā. 🖣 Īllā lēgīt cālthās; huīc sūnt viŏlāriā cūrā. Ovid.

Viotentia, &, f. Angheria, forza, violenza. SYN. Vīs, īmpētus. PIIR. Fīt viā vī, rumpūnt aditus. ¶ Tālibus ēxārsīt dīctīs violentia Tūrnī. Virg.

Violentus, ă, um. Fiolento. SYN. Acer, vehemens, răpidus, ferox, crudelis, temerarius. PHR. Decūrsū rapido de montibus altīs Undarnit. Fertūr răpido împetu flumen. Illis îră modum supra ēst. J In mare pūrpūreūm violentior influit āmnīs. Virg.

Violo, as, avi, atum, are. Profanare, violare. Act. SYN. Fædo, maculo, commaculo, temero. Rompere. Rūmpo, ābrūmpo, dīssēlvo, rēscīndo. Viziare, corrompere. Corrumpo, vitio. J Indum sangnineo veluti violaverit ostro. Virg.

Vipěră, æ, f. *Vipera*. EP. Insidiōsă, mălă, ātră, sævä, tůmēns, ăcerbă, horridă. PHR. Aut mălă tāctū Vīpērā dēlītūĭt. Scērpĭŭs ēt mērsū vīpērā erūdā suo. Pārvā nēcāt morsū spātiosūm vīpěră taŭrūm. Ovid.

Vīpērēŭs, ă, ām. Liperino, di vipera. SYN. Vīpērīnūs. Vipereum erinem vittis innexă cruentis. Virg.

Vir, viri, m. Vomo. SYN. Homo. Maschio. Mas. Marito. Sponsus, conjūx, marītus, EP. Animosus, īllūstrīs, clārŭs, förtīs, gĕnĕrōsŭs, māgnănīmŭs. ¶ Mīssā vīrī mānībūs fācīcm trāxērē vīrīlēm. Övid.

Virāgo, inis, f. Donna d'animo virile. ¶ Hōc cōncūssă mětů měntém Jůtůrná vírágo. Virg.

Virco, es, ŭi, ere, n. Verdeggiare, esser in vigore. SYN. Floreo, verno, frondesco, viresco, revirēsco. ¶ Rēsquē fidē mājār, cæpērē virēscērē tčlæ. Övid.

Vīrēs, jām, f. plur. Forze. SYN. Robur, vigor. Potere, possanza. Vis, potentia, EP. Firma, vāstē, dūrā, vălīdē, invietē, infrāctē, indŏmita, rigida, robūsta, fortes, alacres, Herculea, īmmānēs, sā vā. PHR. Quāntās östēntānt, āspīcē, vīrēs. Novā rēdiēre in pristină vīrēs. Übi collēctūm robūr, vīrēsque receptā. Ānimos, vīrēsque secundās Sulficit, vel addit. Frigent ēlfētæ în corpore vires. Debilitāt vires animi, mūtātque vigorem. J Tūm pudor incendīt vires, ēt consciā vīrtūs. Virg.

Virētām, ī, n. Ferdura, giardino. SYN. Hörtüs, prātūm, viridāriūm. EP. Cūltūm, lætūm, dūleč, mölle, flöridam, ambrösam, herbösam, amænam, ¶ Dēvēnērē locos lætos, et amæna vīrēta. Virg.

Virgă, &, f. Terqu. SYN. Vimen, virgültüm. Bastone. Băcīllăs, Sfevza. Vērber, flagēllūm, EP. Arbūtěă, longă, těněră, flexilis, frondens. ¶ Nēcdum aūsūs vīrgās hūmīlīs mōrdērē sălīctī. Juv.

Virgitius, ii, m. Pirgilio. SYN. Maro. EP. Andæŭs, Āndīnus, ab Andibus, pago prope Mantuam, Manthamus, æternus, altisonus, Litialis, Romuleus, PER, Romuleus vates, PHR, Quem tůlit felici Mantňa partů. Mantňa quem genňit. Quī Pāna, ēt sĕgčtēs, quī fĕră bēllă cănĭt. ¶ Rāră, vēl ætērno proximă Vīrgilio (pent.). Mart. Hist, Celebre poeta mantovano, il più puro ed eloquente tra i poeti latini al tempo di Au-

Virgineus, ă, um. Verginale, di vergine. SYN. Virginālis. J Virginči vūltūs, ēt vox hūmāna re-

mānsĭt. Ovid.

Vīrginitās, ātis, f. Verginitā. EP. Cāstă, sānctă, īllæsa, integra, innuba, candida. PHR. Pērpětňæ flöret Virginitatis honos. Et děcůs illæsæ Vīrginitātis hābēt. 🖣 Quæquē colūnt sanctos

Vîrginîtatê főcős (pent.). Ovid. Vîrgo, înis, m. f. Pulvella, vergine. EP. Castă, sānetă, înculpātă, întemerată, venustă, pudică, ămābilis, vērēcūndā. PER. Vīrginēūm sērvāns întăctă pă lorem. Virginitatis amorem întemerātă colens. Natīvām retinens inviolată decus. Laudem castæ Virginitatis habens, PHR, Sině crīminē cāstās Pērpētijā sērvāt Virginitāte focās, Virginis ös, häbitümque gerens, et Virginis ārmă. Virg.

Vīrgo, inis, f. Costellazione. EP. Micans, corūsea, fülgēns, clāră. PER. Vīrgīnis āstrūm, sīdus. Vīrginēum sīdās. Āstrātā vel Ērigonēs sīdās. Expl. Segno dello Zodiaco, in cui il sole entra il mese d'agosto. Fingono i poeti che questa sia

Astrea, o Erigone figlia d'Icaro.

Vīrgūliūm, ī, n. Tirgulto. SYN. Arbūstūm, frǔtēx. EP. Sylvēstrě, těněrům, vērnům, implicitům. Đũm těněra áttônděnt sĩmæ vìrgůltă căpěllæ.

Virg.

Viridāriūm, iī, n. Giardino. SYN. Hortus, prātūm, vīrētām. EP. Lætām, dālcě, blandām, möllě, ămonum, ramosum. Fit ramosă tegunt voluerūm viridāttā nīdēs. Mart.

Viridis, is, m. t., e, n. Ferde. SYN. Viridans, virēns, vīrescēns, frondens, florens. 4 Flūmīnā mūseus ubi, et viridīssima grāmine rīpa. Virg.

Viritis, is, m. f., č, n. Virile, animoso. SYN. Förtis, Mārtĭŭs, aŭdāx, gčnērēsŭs; māscňlūs, cēnstāns, întrepidus. Crilius haic fato Divam, prolesque vīrīlīs. Virg.

Virititer, adverb. Coraggiosamente, virilmente. SYN. Förtiter, aŭdācter. 🖣 Cui genitrix flenti: för-

tūnā virilitēr, inquit. Ovid. Vietās, ūtis, f. *Firtū*. SYN. Pičtās, integritās, prőbítás. Forza, Vis, virés, rőbűr. EP. Árdűá. vividă, igneă, egregiă, clâtă, genetesă, splendidă, strenuă, candidă, praestans, misculă, veněrándă, excellens, půrá, integrá, inclytă, illustris, héróică, PER, Piæ mentis ardor. Virtutis honor, décus. Expérs segul, hrir. Nésci (1 értan e cederė. Mori nescia. Post luncia vivens. Vir., tūtīs splēndor, gloria. PHR. Sēmītā cērtē Tranquillé per virtûtem pătet ûnică vité. Nûmquam Stygias fertur ad umbras inclyta virtus. Vīrtūs est vitiūm fugere, et sapientia prima Stültītiā cărinssē, Vilius argentum est auro, vīrtūtībūs aūrūm. Mūltā vīrī vīrtūs anīmē, mūltūsque recūrsat Gentis honos. Et dubitamus adhāc virtūtem ēxtendērē factis. Tendit ad ārdňá vīrtūs. Hine vīrtūs, illine virtūti inimīcă volūptās. Sil.

Vīrns, n. indecl. Leteno. SVN. Venenum, toxicum, āconītum, vel ăconītum. EP. Atrum, nigrum, tētrūm, dīrūm, noxiūm, ācre, ārdēns, nocens, lēthālē, pēstĭfērūm. PER. Tābēs fūnēstā vēnēnī. Crāssī gūttā vēnēnī. Cānthārīdīs sūccūs. Hērbā-Thessălicae, Lethalis succus. PHR. Ecce subit vīrās tācītām, cārpītquē mēdāllās. Īgnīs ēdāx, călidaque încendit visceră tābě. Corporă pestifěrům, sie tňá virůs čdát. Oris Cerhérei spůmās, ēt vīrŭs čehīdnē. ¶ Nām völherī ferrē tīnetīlē vīrŭs juēst (pent.). Ovid.

Vis, vim, vi, f. Forza, vigore. Plur. Vires. SYN. Virēs, vīrtūs, vigör, rōhūr. EP. Māgnā, ācris, īngēns, fīrmā, vālīdā, īnvīctā, īnfrāctā, præstāns, vălēns, vēgētā, nērvēsā, Gĭgāntēā, Hērcŭlčā. PHR. Tūm vălidis flēxās incūrvant viribūs ārcūs. Nūne ērgo ingēntēs animos, virēsque valēntēs Promite. Saxa Gigantea volvebant ardua vires. Vīrībus Herculcis fidens ante agmina, primus Fülminăt, J Tüm pădăr întendit vires, et consciă virtus. Virg. V. Vires.

Visceră, ûm, ĭbăs, n. plur. Interiora. SYN. Extă, īliă, præcordiă. EP. Molliă, teneră, pinguiă, fūmāntiš, intimā, spirāntiš. PHR. Imāque löngo īlīa singūltā tendānt. J Heā quantām scēlās

ēst în vîscere vîsceră condî. Ovid.

Viscus, î, m. Lischio, pania, SYN, Viscum, gluten, glūtinām. ¶ Īllā dŏlīs, vīscēquĕ sŭpēr cērrēptā těnáci.

Vīso, is, vīsī, vīsūm, črč. Visitare, andar a vedere. Act. SYN. Inviso, adčo, visito, convenio. J Victorēm, vēl si āmplă pētō, dā vīsērē tāntūm. Stat.

Vīsus, ūs, m. Viso, aspetto, guardo. SYN. Āspēctňs, întňitňs. J Visihůs, čť cáco delentůr tém-

pŏrĕ fōrmæ. Prud.

vītā, æ, f. *Vita*. SYN. Lūx, spīrītūs, šnīmā. EP. Āngūstā, brēvīs, āmbūgūā, fāllāx, eēcā, misērā, sollicită, înstăbilis, răpidă, lugiens, cădens, mortālis, occidňa. PER. Vitæ corsňs. Vitæ temporă, dies, anni, spătium. Vita series, modus, rătio. Vitā vel lūcis mūnūs. Vitālē lūmēn. Incērtī sēvī spātīdm. Āngūstī tērmīnus sēvī, Vītā lībērīorīs iter. Vītā plenā lāborīs. Mēstīs auxiā cārīs, PHR, Abīt ceā fāmus in aūrās. Illā rēcēdēntīs vītē pars ūltīmā trānsīt. Iteū vītā incērtă, lăbērī Dēdită pērpētijā; sēd sempēr cērtā, nče unquam Sat mortis prævisa dies. • Ft propter vitām vivendi penderē causas, duv.

Vitētiās, ī, m. Paciolo vitello. C Ponéré, namquě mărêm căhibent callosă vitellum. Hor.

Vitēliús, i, m. Tuorlo, rosso dell noco. EP. Cro-

cčás, lůtčás, růběr.

Vitio, as, avi atūm, arč. Corrompere, viziare. Act. acc. SYN. Fordo, mácůlo inquino, téměro, côntămino. 🖣 Istă décens tăcies longis vitfabitur annis. Oxid.

VIIIosnis, a. am. Fizioso, difettoso. SYN. Malas, pravas, scéléstás, nětandás, scělětatás. J Non

Vitis, is, f. Fite. SYN. Vīnčā, pālmēs, ūvā, rācēmus. EP. Latā, fērāx, ālmā, rubēns, fēcundā, frondósá, grávidá. PHR. Vités incidéré fálcé novellas. Teneram palis ādjūngere vitēm. Tūmidæque rubent în vitibus uva. Et de purnărčis collectă vitibăs avă. Ovid.

Vitiūm, ii, n. 1/cio, difetto. SYN. Cūlpă, noxă, scelás, crimen, peccatum. EP. Fædúm, túrpe, deforme, infändüm, mortiferüm, deteständüm. PER. Fædæ crīmīnă vitæ. Commissæ scelerāta přácůlă cůlpæ. Arděscit vilió vitium, virésquě

ministrät. Manil.

Vīto, ās, āvī, ātūm, ārč. Schifare, scansare, sfaggire. Art. ace. SYN. Fugio, effugio, declino, evîto. 9 Sed vîtarê viros, cultum formamque

prőféssős. Ovid.

Vitreus, ă, am. D vetro, trasparente. SYN. Clarus, lūcidus, fūlgēns, nitidus, pēllūcidus, pērspicuus, ersetallinus. Fit furiosus erit quem cepit vitrèa famă, Hor.

Vitrām, ī, n. Tetro. SYN. Grystallus. EP. Clarum, lūcidām, tenae, pārām, fragile, nitidām, pērspicuum, fulgens, micans, splendidum. J Signa těgāt clārō vēl cāndīdă līlīā vītrō. Ovid.

vīnā, ē, f. *Benda*. SYN. Fāseiā, tænă, tæniă. EP. Ālbā, nīvēā, lānēā, pēndēns, tõrtā, pēndūlā, těnůřs, půrpůrěš, crînális. PHR. Vitta comás něctřt. Temporá cingřt, rědimit. Coercet positos sině legě căpillos. Cinxit pürpürčis candentiă temporă vittis. ¶ Cærüleis mæstæ vittis, atraque cŭpresső. Virg.

Vitňiá, æ, f. l'itella. SYN. Bos, būeŭlă, jŭvencă. EP. Pinguis, văgă, nitidă, teneră, fœcundă, lactiferă. PHR. Bis venit ad mületram, binos ălit ūbere fotus. I Nune ove, nune pingui vitulā

făciebăt et agno. Mant.

vitūtūs, ī, m*. Vitello.* SYN. Bōs, būcŭlūs, taūrūs, juveneus. EP. Möllis, tener, pinguis. § Imbēllēs vitūlös mollēsque jūvēncās. Stat.

Vîtápěro, ās, āvī, ātům, ārĕ. Biasimare, vituperare. Act. acc. SYN. Dāmno, ārgňo, cůlpo, criminor, contemno.

Vivax, ācis, adject. Vivace, the vive lungamente. SYN. Longaviis, Vigoroso, Vividiis, § Et toties trīno comīx vīvācior, avo. Aus.

Vivens, entis, m. f. Livo, vivente, abitante. SYN. Vīvās, spīrāns, animātas. ¶ Rūre ego vīvēntēm,

tū dīcis in ūrbe bēātūm. Hor.

Vividas, a, am. L'ivace, vigoroso, fresco. SYN. Acer, förtis, änimösüs, vigēns, vivāx. ¶ Vivida cum poscās čpigrāmmātā mortuā ponis. Mart.

Vivitico, as, avi, atum, are. Fivificare, rassisare. Act. acc. ¶ Vīvificārē volēns quondām tērrēnā

pétisti, Sedul.

Viva, is, xi, ctūm, črč. Fwere, Neutr. SYN. Spīro, respiro, PEB, Důcěré, ágeré, trádůcěré vítám. Consuméré, complété témporá vita, Spätřům dēcārrere vitā. Vita explere annos, frai vita. Aŭrās dūcērē, trāhērē. Ēvūm āgitārē, trānsigěrě, PHR, Vîxi, ét quém děděrát cůrsům, förtūnă, pērēgī. Nūne vīvē, nēque ādhāc hōmīnēs, lűcémqué rélinquo. Álllictús vitam in ténébris, lūctūguč trāhēbām. Īnvīsūs corlēstĭbūs aūrās Vītālēs cārpit. Ābnēgāt excisa vitām prēdācērē Trojā. Vivere me dices, sed sie út vivere nölim. Ovid.

vitiosus homo es Zoile, sed vilium (pent.). Vivus, a. um. Lico, vicente. SYN. Vivens, spirans, ăniorătus. Vivă videns vivo sepeliri visceră būstō. Lucr.

Vīv, adverb. A pena. J Vīx bene desierāt, cūrrūs Vocābūtām, ī, n. Focabolo, SYN. Vox, vērbūm.

rogat ille paternos. Ovid.

¶Ex mõre impõnens cõgnatá võcabüla rebüs.Hor. Vocalis, is, m. f., e, n. Focale, che ha voce alta, sonora. Rēgiā tūrcis črāt vocālibās ādditā mūrīs. Övid,

Vůctřeror, aris, atus, ari, Gridare, vecificare, Depon. SYN. Clamo, exclamo. J. Talia vociférâns gémítů téctum ömně rěplěbát. Virg.

Voco, as, avi, atum, are. Chiamare. Act. acc. SYN. Advõco, appēllo, compello, aceerso. PHR. Magnaque parentem Voce vocat. (tuo Fortūna vőcát, Namenque séquamur. § Sæpe vőcátűrûm: séquăr âtris îgnibás âbsens. Virg.

Võiätitis, is, m. f., e, n. Folatile. J Lähitur be-

culte, fallitque voiatilis ætas. Gvid.

Votātus, us, m. Folo. EP. Sublimis, pracceps, citús, celer, aeriús, lenis, vagus, trepidus, rapidás. PHR. Trepido petit árvá volátu. Aerios aŭdēt tentāre volātās. Aūdācī pārāt īre volātā. ¶ Ūt tenerā nostrīs cēdente volātībās aārā. Ovid.

Voto, ās, āvī, ālūm, ārē. Folave. Neut. SYN. Volito. PER. Æthera secare. Se credere codo. Sē tērrē ād aūrās, Āltūm pētērē, Fērrī pēr āčrā, Lībrārē sē pēr nābītā, Móvērē pēr āčrā pēnnās. Trānāre pēnnīs āerā. Pēnnīs sē trāděrě cádo. Aĕră pêr văcňům ferri, stque sssūrgēre in aūrās. Præpētibūs pēnnīs sē fērrē pēr aŭrās. Pilk, în tenics se sūstulit aŭrās, Colümbæ Ipsá sáb örá víri cerlő venere vőlāntēs. Völāt īllē pēr āērā māgnūm Rēmīgīo ālārum. Quām super haud ulla poterant impane volantes Tendere Her pennis. Phab is, ět a keva mæsta volávít avís (pent. . Ovid.

Voto, vis, votái, véllě. Folere. Neut. SYN. Opto, cňpio. Comandare. Impěro, júhčo. 9 Antě volēbātīs, grātīque črāt instår honoris. Ovid.

V. Voluntas.

Võindins, is, m. f., č, n. Polubile. SYN. Mütäbílis, möbilis, inconstâns, lévis, instábilis, véisātīlīs. ¶ Īllē volūbīlibūs squāmosos nēxībūs örbes. Ovid.

võhithitias, atis, f. Incostanza, SYN. Mõbilitas.

Vide Inconstantia.

Võtňeer, võlueris, võluere. Igile, leggiero. SYN. Cělěr, vělôx, věláns, citús, concitús. 4 Nox că, cum tăcită volucer Cyllenius aura. Stat.

Votneris, is, f. Augello, accello, SYN. Ales, avis. § În măre lăssătîs volucris văgă decidit ălis. Ovid.

Vătumen, înis, n. Spira, giro, SYN, Spiră, gyrus. Folume, libro. Liber, libellus, codex. EP. Curvum, fléxům, sínňôsům, glóměrátům. PHR. Saúcíůs āt sērpēns sinūosā volūmina vērsāt. Tēxūnt ālternő glőmérátá vőlaminá cársú. § Sánt quóqué mūtāta tēr quinque vētāminā tērma. Ovid.

Vătăntās, âtis, f. Folonta. SYN. Mēns, ănimas, ārbītījūm. *Desiderio.* Amŏr, studjūm, võtūm, cupido, desiderium. Parere. Sententia, proposttūm, constitūm. EP. Amica, prona, libčia, propensă, officiosă, PBR. Tua si mihi certă voluntas. Sī tērt ītā cērdé voluntas. Mēns īmmotă mănet. Omnibus idem animus. Mens omnībūs ūna ēst. Mēns o puibūs ūnă sequendī, vel sequi. Ganctis idem animas, deserta: lînquere sedes, ! Hoc volo, sie jubco, stat

prő rátióne völüntás. Juv.

voiūptās, ātīs, f. Piacere, diletto. SYN. Delīciās, lētītīd, gaūdīd. Com upiscenca, libidine. Lībūdo, lūxūs, lūxūrīds. EP. Dūlcīs, lietā, snāvīs, blāndā, dūxūrīds. EP. Dūlcīs, lietā, snāvīs, blāndā, dīacrīs, dāmnōsā, īnfāmīs, prēdīgā, nōxīd, cēcā, improbā, īngēnīosā, īnsātīābīlīs. PER. Vīrtūtī inīmīcā volūptās. Cūrārāmīgnārā. Seēlērūm mātēr. Ēnērvāns virēs. PIB. Brevā, sūnā volūptās Mīllē pārīt lūctūs. Trāhīt sūd quēmquē volūptās. Anīmum impēllīt fūrīhūndā volūptās. Tūrpīs ēmītār vēl mortē volūptās. Ēd solā volūptās, Salāmēnquē mālī. Rūrā, mīhi, ēt rīgūī plācēānt īn vāllībūs āmnēs, Flūmīma āmēm, sylvāsquē. ¶ Spērnē volūptātēs: nocēt ēmptā dolōrē volūptās. Hor.

Větůtábrům, î, n. Porcile, letamaio. • Děquě vě-– tátábrîs prétřôsům pôllůřt îgněm. Prud.

Vóiūto, ās, āsā, ātūm, ārē. Folislare, sconcolgere. Act. SYN. Völvo, vērto, vērso, movčo, āgito Millitā tūmorūm confūsăquē vērbā volūtānt. Ovid.

Võlvo, is, võlvi, ütüm, čré. Voltave, volgere. SYN. Võrto, võrso, tõrquéo, ëvõlvo, cõnvõlvo, võlüto. ăgito. Võntüram öxcidiö Libyie, sie võlvere

Pāreās. Virg.

Vômér, éris, m. Vomero, ferro dell' avatro. SVN. Vômís. EP. Férréűs., ädűneűs. űnrűs., ättritás, öhtűsűs. PHR. Sülco áttritás spléndéscéré vőmér Íncípit. Nüllő rigidi vérsátúr vőméris ictű. Pingués űncő sülcábit vőméré glebás. Cöllá júbét dőmítős önéri süppönéré taűrős, Saűcíft út dűrám vőmér ádűneűs hűműm. C Nüllás ánhölábát sűb ádűncő vőméré taűrűs. Ovid.

Vómo, is, ŭi, itūm, črč. Tomitare, ripettare, Act. SYN, Ēvómo, rēvómo, vómito, čjičto, čjicto, črūcto, čgšero, rējčeto, remītto. PER. Egérředajpes. Ērūctārē cibos. PHR. Evicibās ingentēm fūmūm, mirābilē dietū, Ēvómit Ætnæös ēffautēm faūcibās ignēs. Rēsērātō pērtorē dirās Ēgérēt inde dipēs. Rēsāpīnūs ārēnās Ējēctāt, flāmmāmque terē vómit örē Typhūūs. ¶ Dispositē pinguem neb ilām vómitērē tācēruæ. Pers.

Vörāgo, İnis, f. Foragine. SVN. Ābyssus, gürges, bărathrum. EP. Atră, āltă, profundă, vāstā, tenebrosă, öbsedră, mgră, öpācă, ingens, immānis, hörrendă, hörridă, vinnösä, PHR. Rūptaingens tellüre vörāgo, Immensās aperit fauces. Vāstāque vorāgine gürges Æstrāt, absorptūs sübito tellüris hiātu. • Pērspice torrentēs ātrique vorāgine ripās. Virg.

Műrök, ácis, adject. Porac. SYN. Gúlósás, édáx, hélbio. § Est dátá; plůrá, cúpil: türhiqué vo-

naciór ijest ést. Ovid.

Vốro, ās, īvī, ātūm, ārē. Disorare, Vet. SVN. Dēvoro, ēdo, perēdo, consūmo, sorbēo, ābsorbēo, bēllūor, dēglūtio, PER. Orē āvīdo lācerārē. Vörācī dēutē mīmdērē. PHR. Diripīant āvīdē vīseciā nostrā bērā. Dāpēs āvīdo convēllerē dēntē pārābāt, Mēllé soporātam, ēt mēdicāts frūgībūs offām Öbjīcīt: īllē fāmē rābīdā triā gūttūrā pindēm. Conifpit öbjēctīm. Corepet āgens circum, ēt rāpīdūs vorat aquorē vortēx. Virg.

Võrtex, jeis, m. Vortice, turbine, vento che s'ajgrit in se stesso, gorgo d'acqua SVN, Türbo, võrigo, gürges, bărathrum. EP. Rapidus, côn tărtis, sônăriis, türbineus, niger răpâx, însiniis, prēceps, viölentus, PHR, 10 nives îmă răpidus või t. asquöre võitex, lua excesto d ūndā Vortřeřbůs. Răpřdo sýlvás contorquet vortřeé flümen. Vortřeřbůsqué frequens črát, atque împérvitis amuis. Ovid.

Võtivus, 3, ûm. Polico, di voto. 9 Võliva päries

– indicăt üvidă (asclep.), Hor.

Nötüm, i., n. Foto. SYN, Prömissüm. Desidoro, Desidertüm. EP. Sacrüm, piüm, vanüm, irritüm, löstrale, süpplex, sölönme, temerariüm. PEB. Vöti münüx. Vötixa pröces, PHR. Nöz vana in vötä vöcare. Döminamque pötenteri Süpplicibüs süperat vötis. Velle süüm enique est, nee vötö vivitür ünö. ¶ Vöverät, et völi sölverät ante fidem pent. Ovid.

Vôvéo, čs. vôví, vôtům, čré. Fotare, far voto, dedicare. Act. SYN. Děvôvěo, dřeo, cônsecto, Promettere. Prômitto. Desiderare. Öpto, desidéra. PER. Vötům fřeéré. Dřeáré přá vôtá Deô. Se vôtô öbligáré. Vôtă vôvêré Déo. PHB. Pro quô söllfeřtát coléstřá Nůmřmá vôtis. Můměscůtá Divis Prômitténs, půctô sůspěndít vôtá libělló. Si tê nôn nöbisistá vövéré líquát pent.). Ovid.

Vôx, võcis, f. Vocc, parola. SYN, Võihům, sermo, lăquelă. Stono. Sönüs. EP. Āltā, plênā, sibmīssă, blāndā, dūlcīs, snīvīs, résŏnā, cánōrā, girrūlā, quērūlā, ārgūtā. clāmōsă, dūlcīlăquā, mēllīllitā. PER. Võx spārsă pēr aūrās. Edītā in aūrās. Cōnsŏnā mēntī. Mūtāndīs īngentōsā sönīs. PHR. Lăquidīs löcā võcibūs īmplēnt. Tōtūmquē cānōrā Vörē nēmūs lāquitūr. Æquōrē dē mēdīš võx rēddītā fērtūr ād aūrēs. Blāndāque dūlcīsŏnā cārmīnā võcē ciet. ¶ Võcē mēd võcēs āllfetēntē Dōī (pent.). Ovid.

võees üllieiente Dei (pent.). Ovid. Vüleünius, ă, ûm. De Fulvano. 9 Per jügă, pêr

vāllēs ērrāt Vūleāniā pēstis. Ovid.

Văteânăs, î. m. Uulcano. SVN. Müleiber, îgnis. EP. Ārdēns flaimmēus, elaindūs, tārdīpēs, lābēr, Siedlūs, līgneūs, fērvēns, īgnilēr, Ætnæūs, rīger, Lēmniūs, īgnipētēns. PHR. Dēdīt āmplarinim Vūleānō supērāntē dōmūs, Fērt cōmmīstām Vūleānūs šīd āstrā fāvīllām. Tōtīs Vūleānūm spārgšrē tēctīs. Fūrit īmmīssīs Vūleānus hābēnīs. ¶ Tāda ēl cōmmīstām Vūleānus sā āstrā fāvīllām. Virg. Fab. Uulcano, dio del funca figlio di Gioce e di Gionone, il quale fu gettate giu dal cielo nell'isola Lemnos o Malimene dai suoi genitori per la sua deformita; per la qual caduta dicenne zoppo.

Vűtgárís, ís, m. f., č. u. Folgare, SYN. Cömmunis fréquéns, vúlgátús, pöpúlárís. § Fábúlá nár ráta ést pöstquám vúlgárís áb illá. Ovid.

Añigo, ās, āvī, ātūm, ārē. Divolgare, pubblicare. Act, ace. SVN. Spirgo, dīssēmino, dīsvilgo, pērvilgo. ¶ Hine tētam înfēlix vūlgātūr tāmā per ūrbēm. Virg.

Vůlgo adverb, Volgavmente, commnemente, ovdinariamente, SYN, Săspě, crébro, plětůmque půlám, pássim, úbíquě. § Öccidét, Assytiúm vulgó

háscétűr ámóműm. Virg.

Añigús, i. n. Polqo, ph.le. SVN Plébs, térbí, pópúlds. EP. Ignóbále, tudé, indóctúm, indocilé, inconstâns, imprúdéns, léve, clámósum, fnéis, misérám, tálláx incértum mendax, menátum, stólidám, vile hamale, ábjectum, mortabile, intidúm, instálule, várrabile. PHR. Nén t. décipiant stólidí méndaria válgá. Szevitque númis ignóbalé valgas. Fremant vácc menter valgás facis. Spérné méndares radnósi válgá marmara. Módó hac, modo thecutár illue.

Pēssīmā sēctātūr, dūm mělīōrā probăt, Scīndītur încērtūm studia în contrariă vülgus. Virg.

Vũněro, ās, āvī, ātūm, ārē. Ferire. Act. acc. SYŇ. Lædo, saūcio. PER. Vūlnūs īnflīgērē. Vūlněrē lædērē, fædārē. Vūlnūs dārē, fācērē, īncūtěrē. Dārē cūspidē vūlnūs. Glādiō pēctūs födērē, pērstrīngērē. PHR. Læsērāt līngrātō lēŏ pērfidūs ōrē māgīstrūm, Āūsūs tām nolās contemērārē mānūs. Tērquē grāvī jūnctūrās vērtiers īctū Rūpit, ēt in līquīdo jācūērūnt ōssā cērēbrō. Āccēptō jām vūlnērē tārdiŏr ībāt, Īntēr sē vūlnērā jāctānt. Jāh pŏtīūs pērēām, quām crīmīnē vūlnērē īstō. Ovid.

Võtuřířeňs, ă, ūm. Che fu piaga. J Vüluřířeő fűčrát fixurus pēctöră tēlö. Ovid. Vüluňs, čris, n. Piaga, ferita. SYN. Īctus, plāgă,

Võiens, ĕris, n. Piaga, ferita. SYN. Īclūs, plāgā, ūlcūs. EP. Atrōx, ăcērbūm, fātālē, īmmānē, lēthifērūm, mōrtifērūm, fædūm, criientūm, īmpiūm, mortālē, sānguinolentūm, trūcūlēntūm, imexitiālē, ămārūm, inhönēstūm, viòlēntūm, īmmedicābilē. PHR. Vūlnūs gĕrīt īmō pēctŏrē claūsūm. Hūnc procul ūt fædō dējēctūm vūlnērē vīdit. Vūlnērāque īllā gĕrēns, quā cīrcūm plūrīmā mūrōs Accēpīt pātrīos: Quā caūsa īndīgnā sĕrēnos Fædāvīt vūltūs, aūt cūr hēc vūlnērā cērno? Ŋ Ēt quī spēctāvīt vūlnērā vūlnūs hābēt (pent.). Ovid.

vūlpēculā, æ, f. Volpicella. J Rītē cānīs lātrāt, fāllāx vūlpēculā gānnīt. Auct. Carm. de

Philom.

vūlpēs, ĭs, f. Volpe. SYN. Vūlpēcňlă. EP. Cāllīdā, caūtā, fāllāx, āstūtā, caūdātā, săgāx, hīrsūtā, dölösā, mālīgnā. PHR. Fāllāx vūlpēcňlă gānnīt. Hīe ŏlĭdām clāmēsŭs ăgēs īn rētĭā vūlpēm.

¶ Āstūta īngčnňūm vūlpēs ĭmǐtātā lčönēm. Hor.

Vūlpīnor, ārīs, ātus, ārī. Involpire, divenir malizioso come volpe. J Vūlpīnāre modo, concūssā quolībet ērrāt. Ver.

vñipinňs, ă, ūm. Volpino, di volpe. J Callidă vūlpina rēm simplicitate gühernät. Mant.

Vūltūr, ŭrīs, m. Avoltojo. SYN. Vūltūrīŭs. EP. Avīdūs, čdāx, ōbscēnūs, rāpāx, vŏrāx, sævūs, prædo, montānūs, Prometheūs, Caūcāsčūs. PHR. Mēdīā īntēr pābūlā dūrī vūltūrīs. Exānīma obscēnūs consūmīl corpora vūltūr. Rostro īmmānīs vūltūr addūnco Immortālē jēcūr tūndīt, focundāque pomīs Viscērā, nēc fībrūs rēquīes dātūr ūllā rēnātīs. Rīmātūrque ēpūlās, hābītāquē sūb āltō Pēctorē. ¶ Vūltūrīs īn rāmīs ot strīgīs ovā tūlīt (pent.). Ovid.

Vūttărītă, îi, m. Avoltojo, SYN. Vūltăr. 9 Vūlt tărīiquē cădāvērībūs, tūm līssă lērārūm. Lucr.

Vāltūs, ūs, m. Volto, viso, faccia. SYN. Āspēctūs, fācēšs, ōs, ōrā, frons. EP. Pūlchēr, nītēns, dēcērūs, cāndĭdūs, rōsčūs, vēnūstūs, ēgrēgĭūs, īnsīgnīs, conspicuūs. PHR. Nīvēōs tīngīt novā pūrpūrā vūltūs. Rŏsēō quārum pūlchērrīmā vūltū Cāllīopē. Hīlārīs vūltūs, morēsquē bēnīgnī. Īn vūltu ēst rēvērēntā tāntā vēnūstō. Spēm vūltū sīmūlāt, prēmīt āltūm cordē dölörēm. Consīlīnu vūltū rēgīt, ēt spēm frontē sērēnāt Horrīdā vūltūn Dēformāt mācīs. Vūltūm lācrymīs, ātque orā rīgābāt. Hārrēnt infīxī pēctorē vūltūs. Īpsīūs īn vūltū vārīos ērrārē cölörēs Vīdīmūs. Frons lātā pārum ēt dējēcto lūmīnā vūltū. ¶ Jūno rēnīdēntī cöhībēns sūspurīā vūltū.

X

Xāntē, ēs, vel Xānthō, ūs, f. Ninfa marina. ¶ Drymöque Xantöque Lygeäque Phyllödöceque. Virg. Xānthūs, ī, m. Nanto. SYN. Scămāndēr. PHR. Ārdēntēsque āvērtīt čquōs īn cāstrā, prīūsquām Pābūlā gūstāssent Trōjā, Xānthūmque bībīssēnt. Expl. Fiume nella Frigia, detto così perche fa divenir gialle le lane, che vi s'immergono, significando questo nome in greco lo stesso che giallo.

Naverins, iī, m. S. Francesco Saverio. SYN. Frānciscus, PHR. Xāvērius sācros dum vēntilāt æthičris āstus, Pēctorāque āltērnā lāxāt āpērtā mānu. Prodigā sūspicičns lācrymoso sīdērā valtā, Dīcitur hāc quērdis vērbā dēdīssē sonīs: Āh Dēŭs, āh sătis ēst, nimis ūbērē dēficīt baūstū Mēns mēž, dēlīcīts non sātis āmplā tūīs. Vobīs, dēlīcīže, cūr non līcēt ēssē minores? Cūr mihī mājorēs non līcēt ēssē sinūs? ¶ Eūropām tēnūit Lojolā, Xāvērius Īndās.

Xĕnĭñm, ĭī, n. Dono, presente. SYN. Dönüm, mūnŭs, strēnæ, xĕnĭölä. EP. Māgnūm, lārgūm, dīvĕs, splēndĭdūm, āmplūm, māgnĭfĭcūm, ŏpŭlēntūm. ¶ Ōmnĭs ĭn hōc gräcĭlī Xĕnĭōrūm tūrbă

lĭbēllō. Mart.

Nērsēs, ĭs, m. Serse. EP. Fēlīx, ſĕrōx, māgnănimus, bēllicūsus, bēlligĕr, Pērsīcus. J Xērsīs et Impēriō bīnā coissē vādā (pent.). Prop. Hist. Serse re de Persiani, figlio di Dario, il quale portossi con un'armata numerosissima contro de Greci; la qual turba vedendo da un luogo eminente, dicesi, che piangesse, considerando che di tanti uomini nessuno dopo cento anni sarebbe più al mondo.

Xǐlōn, ī, n. Bambagia, o cotone. EP. Ālbūm, möllē, cāndǐdūm, länĕūm. Hine Xỳlīnūm. Tela di bambagia. EP. Tēxtǐlē, tēxtūm, tĕnŭĕ.

Xystňs, i, m., vel Xystům, i, n. Portico, loggia. SYN. Alrium, pörticůs. EP. Lætůs, amemůs, vírens, umbrosůs. PER. Arböribňs lætis prætextům, vel cinctum ítěr. PHR. Hic súpěr umbrosô se porrigit aggere Xystůs. Planitie funduntůr amema Xystòrum immensi tractůs. Hic scrüpěňs æquát Půlvis íter, positæ præběnt umbracůla in arcům Ördině perpětňö, spätřisque æquálibůs ülmi.

Y

Ÿvo, önis, m. S. Yvo. EP. Jūstis, æqnūs, förtis, cönstāns, invīctās, pūrūs, intēgēr, incorrūptūs. PHR. Ēt nūllo prētiö, nūllā mērcēdē rēdēmptūs, Mēndīci caūsās Ÿvo elfēntis agīt. ¶ Paūpērībūs nēc vērbā dēdīt, nēc vēndīdīt Āvo; Vox cūjūs misērīs favēt inēmptā rēis (dist.).

1

Zăbulou, onis. Città delta Galilea. EP. Clāră. § Fīnihūs, et stātūit Zābūlonām ponere sedes. Juv. Terră Zăbūlonām regio, cui Nephtālā nomen. Id. Zāchārīās, æ, m. S. Zaccaria. PER. Bāptīstā pātēr, pārēns, gēnītēr. PHR. Zācchārīā Hāssērāt āttēnītē vāx īntērclūsā pālātē, Ēt nūllūm pētērāt rēddērē līnguā sönūm: Nāscītūr īntērēā söbēlēs, fēstāsquē löquēlās Ēdīdīt īnsölītē līnguā sölūtā mödē. ¶ Zāchārīās vieībūs cuī tēmplūm cūrā tūēnī. Juv.

Zāchărīdēs, ā, m. S. Giovanni Battista. SYN. Joānnēs Bāptīstā. J Zāchărĭdēs ūt vīrginēā dē

võcĕ sălūtēm, Mill.

Zăcinthňs, i, f. Zante, isola del mar Jonio. EP. Viridis, němôrôsă. J Jām mědio āppārēt thietū němôrôsă Zăcinthùs. Virg.

Zöbödæŭs, î, m. Zeledeo, padre dei Ss. Giovanni e Giacomo apostoli, SYN, Zöbdæŭs, § Īllī Zöbdæūm genitorem in pūppe relinquunt. Jus.

zētātor, oris, m. Zelante, geloso. SYN. Zēlotēs,

zēlotypus.

Zēlo, ās, āvī, ātūm, ārē. Amar con zelo, con gelosia. Act. SYN. Amo, dilīgo, dēpērēo, vel āmūlor. ¶ Quī zēlāt pŏpňlūm sūmmō přētātīs hŏnōrē. Tertul.

Zēlōtēs, tīs, m. Zelante, geloso. SYN. Zēlŏtypūs, zēlātor.

Zēlŏtýpŭs, ă, ūm. Zelante, geloso. SYN. Zelātör, zēlōtēs. PHR. Cæcŭs ēst īgnīs stimulātūs īrā, Nēc rēgī cūrāt, pătītūrvē frænōs: Haūd timēt mörtēm, cŭpīt īre in īpsōs Ōbviŭs ēnsēs. § Sī tībi zēlŏtypā rētēgāntūr sōņmiā mæchæ. Juv.

Zētŭs, ī, m. Żeto, amore. SYN. Ămŏr, ārdör, přětās, stňdřūm. Gelosia, invidia. Învřdřă. EP. Ārdēns, săcěr, přůs, rēllřgřōsůs. dīvīnůs. PHR. Protřnůs alhati cæli divinitůs aŭrā, Töllēbānt áltās äb hůmōsňpěræthěrá měntés. Töllēbānt áltās äb hůmōsňpěræthěrá měntés. Giniūs Christitāntuninflāmmātůs ămōrč, Ömniă fästidit, cůpřt hūne, nil cětěră cůrăt. Divīnī jäcůlīs haūd möllibůs ictůs ămōris. ¶ llaŭsit čuim scintillam ödři dē lömřtě zēlī. Prop.

Zěphýrůs, î, m. Zefiro, vento occidentale. SYN. Aŭră, Făvônĭŭs. EP. Blāndŭs, lēnìs, möllĭs, dūlc'is, suāvis, grātūs, tēnūš, plāeĭdŭs, fēlīs, fāvēns, sērēnūs, sömnĭſēr, ōccidūŭs. PHR. Plāc'dīquĕ tĕpēntǐbūs aūrīs Mūlcebānt Zěphýrī nātōs sīnĕ sēmĭnĕ flōrēs. Ūtquĕ tĕvī Zěphýrō grāc'ilēs vibrāntūr ărīstā: Frīgĭdā pōpūlčās ūt qnātĭt aūră cŏmās. Zěphýrōs aūdīs spīrārē sēcūndōs. Sīvē sūb īncērtās Zěphýrōs motāntĭbūs ūmbrās. ¶ Sūspēnsā Zěphýrōs expēctānt clāssē fāvēntēs. Claud. Expl. Vento soavissimo e molto fertile; onde i poeti fingono, che sia il marito della dea Flora.

Zengmä, ătřs, n. Zemma, città della Soria, viema all Enfrate. ¶ Āltěr Ăchāměntām sēchūdīt Zengmātě Pērsēn Stat.

Zeūxis, idis, m. Zeust. f Grātiā, Protogenis tāhūlās, et Zeūxidis ūvās. Mant. Hist. Zeusi, famosis-

simo pittore, il quale dicesi, che dipingesse un fanciullo, che portava dell'uva tanto naturale, che gli uvcelli volavano ad essa, come vera.

Zinziber, vel Zingiber, čris, n. Zenzero, sorta di aromato. ¶ Zingiber et călidum, mordăx piper, et lăser âlbent. Seren.

Zīzāniā, ā, f. Zizania. SYN. Löliām, zīzāniām. J Dē sătiānē Dēi zīzāniā vūlsīt āmārā. Fort.

Zödtäcňs, ř. m. Zodiaco. EP. Signifer, öbliquíns, mřeáns, splendens, rňtiláns. PER. Siděrá celi mřeánstiš völvéns. Důodená signá gěréns. Sécáns öbliquó trámitě celim. PHR. Per důodená rěgit můndům Sol aŭrčůs štrá. J Quôtquě súper terrám siděrá Zödíšer (pent. Aus. Expl. Circolo obliquo della sfera, il quale contiene i dodici segni celesti, per quali il sole passa in tutto l'anno.

Zöliňs, i, m. Zoilo. J Mentilūr qui tē vitiosūm, Zoilē, divit: Non vitiosūs homo ēs, Zoilē, sod vitiūm (dist.). Mart. Hist. Sofista che biasimo Omero, e perciò questo nome si dà a coloro che dicono male dei grandi momini, massime de' let-

terati.

Îngenio magni livor detrectăt Homeri.

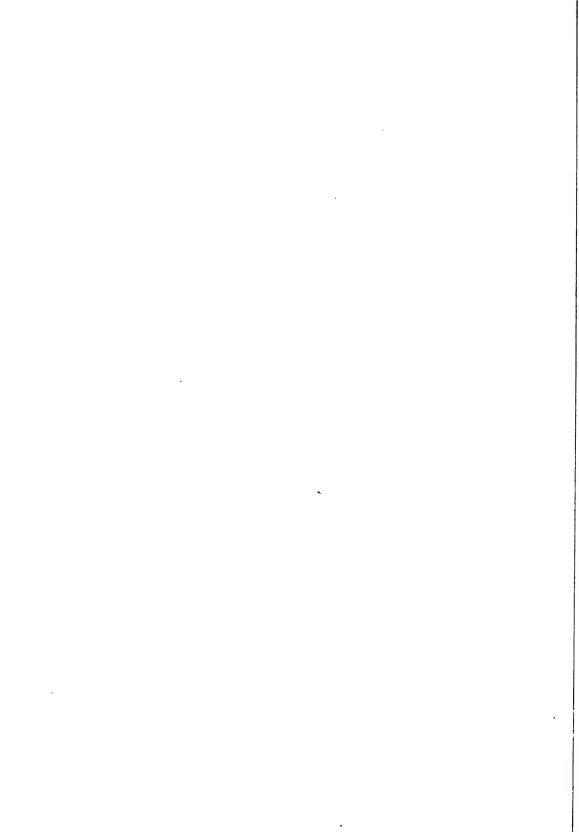
Quīsquīs es, ex īllē, Zēīlē, nomen hābēs, Zōnā, e, f. Zona, cintura. SYN. Fāstīā, cīngūlūs, EP. Aūrea, pīctā, dīves, fūlgēns, splēndīdā. § Vēntre mīnēr zōna ēst: tānīcārūm vīnelā relāvānt. Ovid.

Zönæ, ärüm, f. plur. Le zone, segni celesti. EP. Cœlêstes, sīdĕrĕœ, rňhēntēs, törrĭdæ, splēndēntēs, flammygĕræ. PIRR. Æquöră lūstrāvīt Zönæ vicīna pĕrūstæ. īHos rǔbřeūndă pĕrūstī Zönæ pölī tēnŭĭt. Quīnquĕ tĕnēnt cœlūm Zönæ, quārum ūna cŏrūscō Sēmpēr Sölĕ rŭbēns, ēt törrĭdä sēmpēr äb īgnĕ: Quām cīrcum ēxtrēmæ dēxtrā, lævāquĕ trāhūntŭr Cærūlĕā glăcĭē cöncrētæ, ātqreīmbrībūs ātrīs: Hās īntēr mēdĭāmquĕ, dūæ mörtālĭbūs ægrīs Mūnĕrĕ cöncēssæ Dīvum, ēt vĭā sēctā pēr āmbās, Öblīquūs quā sē sīgnōrūm vērtĕrēt ördo. Expl. Cinque circuli celesti, i quali a gwīsa d'una cinghia circundano, o dividono il cielo e la terra.

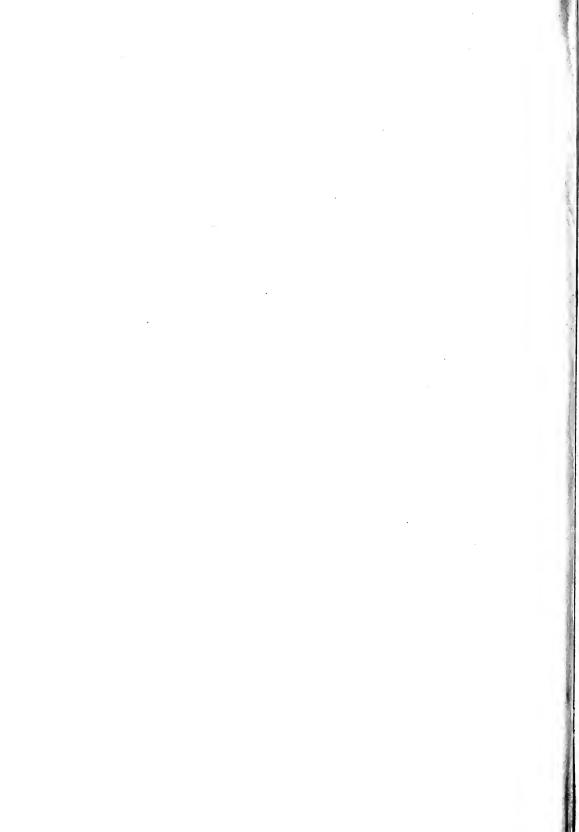
Zöpyrus, i, m. Zopiro, Persiano. § Zöpyius, it mutilās fædātis nāribus aurēs. Hist. Nobile persiano, colla cui astuzia fu presa Babilonia.

Zűrőűstrés, æ, m. Zoroastro re, fimosissimo astrologo e mago. EP. Döctűs, insignű, sägäx, § Pythágörám cönséctántém Zörőástrídűs ártés. Mant. Qui Zörőástréös tűrbássét förté sűsűrrös. Prud.

Zỹhūm, ī, n. Aequa d'orzo. SYN. Götvisiä. EP. Liquidūm, förtë, pūrūm, dūleč, suāvē, välidūm, cörtūm, civičalē, Pēlūsiācūm, ī, Āgyptiūm.
Ūt Pēlūsiācī Prörītēs pōcūlā Zỹthī. Colum. Expl. Bevanda d'aequa cotta con alcume frutta. Servivansi di questa yli Fyiziani, come i Fiamminghi di ecrvogia, overo bura.

2,05

PA 2365 I5R44 Regia Parnassi; ovvero Dizionario poetico

PLEASE DO NOT REMOVE CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

